

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی بجے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

گیاروا بھاگ

تتکرا

- پہلی گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار جیٹھووال امرتسر ۱
- ۲ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار جیٹھووال امرتسر ۲۰
- ۳ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار جیٹھووال امرتسر ۳۰
- ۶ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار جیٹھووال امرتسر ۴۲
- ۷ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی پریتم سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۵۷
- ۸ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی گر بخش سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۶۲
- ۹ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ بھگوان سنگھ جیٹھووال دربار امرتسر ۷۲
- ۱۰ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار امرتسر ۷۹
- ۱۱ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی دیدار سنگھ سنتا سنگھ بابو پڑ جیٹھووال دربار ۸۷
- ۱۲ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی ہزارا سنگھ پیارا سنگھ جیٹھووال دربار امرتسر ۹۱
- ۱۳ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ بابو پڑا جیٹھووال دربار امرتسر ۹۹
- ۱۴ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ بابو پڑا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۱۴
- ۱۵ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سنگھ بابو پڑا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۲۱
- ۱۶ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی ورسا سنگھ دھرتا سنگھ بابو پڑا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۲۴

- ۱۷ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور بلونت کور بابو پورا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۳۳
- ۱۸ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی بچن سنگھ باوا سنگھ بابو پورا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۳۷
- ۲۰ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی دے نوت ۱۴۰
- ۱۹ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی کیشن سنگھ الہڑ پنڈی دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۱۴۱
- ۲۰ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی روپل کور سورن کور بابو پورا جیٹھووال دربار امرتسر ۱۵۵
- ۲۱ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی بختیس سنگھ بچن سنگھ اجیت سنگھ جیٹھووال دربار امرتسر ۱۶۶
- ۲۲ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی چھاہنی، مہندر سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۱۷۲
- ۲۳ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی سرجن سنگھ لال سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۱۸۴
- ۲۴ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی کندن سنگھ پریتم سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۱۹۲
- ۲۵ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۲۰۶
- ۲۶ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی منی رام ہرنس سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۲۱۰
- ۲۷ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سنگھ مہندر سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۲۱۶
- ۲۸ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی بختیش سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۲۲۲
- ۲۹ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی گردھارا سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار امرتسر ۲۲۵
- پہلی پوہ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۲۷

- ۳ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۴۹
- ۲۵ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۵۶
- ۲۶ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۲۶۰
- ۲۸ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۰۸
- پہلی ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۱۵
- ۴ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۳۲۷
- ۶ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۳۳۵
- ۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ مانگا سرائے امرتسر ۳۴۵
- ۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ مینیاں امرتسر ۳۵۰
- ۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی ڈڈواں امرتسر ۳۵۲
- ۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ سوہل گرداس پُر ۳۶۶
- ۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ نیاسالا گرداس پُر ۳۷۴
- ۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ گرہنچن سنگھ دے گرہ نیاسالا ۳۸۹
- ۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گرہنچن سنگھ دے گرہ کتوال گرداس پُر ۳۹۴
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ نواں پنڈ گرداس پُر ۴۰۵

- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ نواں پنڈا گرداس پُر ۴۱۱
- ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مہراج پُر گرداس پُر ۴۱۱
- ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ سدا گرداس پُر ۴۲۳
- ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ وزیر پُر گرداس پُر ۴۲۶
- ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۲۹
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سنت سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۴۱
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیدار سنگھ دے گرہ بابو پُر گرداس پُر ۴۴۳
- ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی منسا سنگھ میلہ سنگھ بابو پُر گرداس پُر ۴۵۳
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کیشن سنگھ دے گرہ الہڑ پنڈی گرداس پُر ۴۵۸
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی اچھر سنگھ دے گرہ الہڑ پنڈی گرداس پُر ۴۶۶
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی دیپو دے گرہ دوست پُر گرداس پُر ۴۶۸
- ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ شون گرداس پُر ۴۷۰
- ۱۴ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیو سنگھ دے گرہ شون گرداس پُر ۴۷۸
- ۱۴ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کلانور گرداس پُر ۴۸۳
- ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کلانور گرداس پُر ۴۹۴

- ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ حیات پُرا گرداس پُرا ۵۰۱
- ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی چپلا سنگھ دے گرہ جموں جموں ۵۰۴
- ۱۶ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی امر و دیوی دے گرہ جموں ۵۱۴
- ۱۶ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سر جموں ۵۱۸
- ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سر جموں ۵۲۸
- ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سرداری جموں ۵۳۲
- ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی شیخ سر جموں ۵۳۷
- ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سر جموں ۵۳۸
- ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گوڑھ رام دے گرہ شیخ سر جموں ۵۴۴
- ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ۵۵۷
- ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گرہ جموں ۵۵۲
- ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ موئل جموں ۵۵۵
- ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۶۳
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھنگالی جموں ۵۶۳
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی اندر رام دے گرہ دھنگالی جموں ۵۶۸

- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی وکیل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۷۰
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۵۷۲
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گیان چند دے گرہ کھیر و والی جموں ۵۷۵
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۵۷۹
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ جموں ۵۸۰
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ۵۸۳
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرم چند دے گرہ بالے والا جموں ۵۸۵
- ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ سنسار سنگھ چھمب جموں ۵۸۷
- ۲۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۵۹۳
- ۲۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی رام کور دے گرہ چھمب جموں ۵۹۶
- ۲۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑ جموں ۶۰۲
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بابو رام دے گرہ ہنسا جموں ۶۱۰
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھو والی جموں ۶۱۵
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی راجندر سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۶۱۸
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۶۲۳

- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سیوا سنگھ دے گرہ کوٹلی ساہ دوّلا جموں ۶۲۶
- ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ ستواری جموں ۶۲۹
- ۲۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی میلہ رام پرکاش چند جموں ۶۳۴
- پہلی پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۳۸
- ۰۲ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۵۳
- ۱۱ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۶۶۶
- ۱۲ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی اٹارسی مدھ پردیس ۶۷۹
- ۱۳ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر دت سنگھ دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۶۹۶
- ۱۳ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی سرندر سنگھ دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۷۰۰
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۷۱۰
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ٹوپن رام دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۷۱۵
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی اٹارسی مدھ پردیس ۷۱۸
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی مدھ پردیس ۷۲۰
- ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بھوپال مدھ پردیس ۷۲۵
- ۱۶ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ بھوپال مدھ پردیس ۷۳۷

- ۱۷ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی کان پُر اتر پردیس ۷۴۰
- ۱۷ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کان پُر اتر پردیس ۷۴۱
- ۱۸ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی دے گرہ شاشتری نگر کان پُر اتر پردیس ۷۴۹
- ۱۸ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی گروت سنگھ دے گرہ کان پُر اتر پردیس ۷۵۶
- ۱۸ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی سردھا سنگھ دے گرہ کان پُر اتر پردیس ۷۵۸
- ۱۸ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی دے گرہ شاشتری نگر کان پُر اتر پردیس ۷۶۰
- ۱۹ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی تارو سنگھ دے گرہ کورا پُر فارم لکھی مپُر ۷۶۸
- ۲۰ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی تارو سنگھ دے گرہ کورا پُر فارم لکھی مپُر ۷۷۸
- پہلی چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار دربار وچ جیٹھووال امرتسر ۸۰۰
- ۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۸۴۵
- ۵ چیت ۲۰۱۹ سُرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۸۵۱
- ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر ۸۵۶
- ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ ٹانگرا امرتسر ۸۵۸
- ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگراں ضلع ۸۶۲
- ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پال سنگھ دے گرہ بھلائی پُر ڈوگراں امرتسر ۸۶۹

- ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ جلالاباد امرتسر ۸۷۵
- ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دھرم پیر دے گرہ جلالاباد امرتسر ۸۷۷
- ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پڑ امرتسر ۸۸۰
- ۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اتم سنگھ دے گرہ ویرو وال امرتسر ۸۸۷
- ۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سرکھ سنگھ، گرکھ سنگھ دے گرہ پنڈ کلا امرتسر ۸۹۴
- ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۹۰۸
- ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی روڑ سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۹۱۱
- ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سکھدیو سنگھ دے گرہ کلا امرتسر ۹۱۵
- ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی زین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۹۲۰
- ۹ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کندن سنگھ دے گرہ مال چک امرتسر ۹۲۶
- ۹ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مسنا سنگھ دے گرہ نورنگاباد امرتسر ۹۳۳
- ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ نورنگاباد امرتسر ۹۴۱
- ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دارا سنگھ دے گرہ نورنگاباد امرتسر ۹۴۵
- ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ بگے امرتسر ۹۴۸
- ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ اُسماں امرتسر ۹۵۰

- ۱۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہر سنگت چمبل امرتسر ۹۶۴
- ۱۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۹۷۰
- ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی زرنجن سنگھ کرتار سنگھ چمبل امرتسر ۹۸۰
- ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی چن سنگھ دے گرہ چمبل امرتسر ۹۸۱
- ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کیشورام دے گرہ جنڈو کے سرہالی امرتسر ۹۸۲
- ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ جوڑے امرتسر ۹۸۸
- ۱۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بلی سنگھ دے گرہ کیروں امرتسر ۱۰۰۰
- ۱۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ دراز کے امرتسر ۱۰۰۸
- ۱۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سمند سنگھ دے گرہ ماڑی میگھا امرتسر ۱۰۱۴
- ۱۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ نارلا امرتسر ۱۰۲۱
- ۱۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی منی سنگھ دے گرہ سیدھواں امرتسر ۱۰۳۱
- ۱۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۱۰۳۷
- ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سنگارا سنگھ دے گرہ کلسیاں امرتسر ۱۰۴۹
- ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بی بی پار دے گرہ کھاڑا امرتسر ۱۰۵۹
- ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ بھچر امرتسر ۱۰۵۷

- ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بھرو بھال امرتسر ۱۰۶۱
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ سوہل امرتسر ۱۰۷۶
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دربارا سنگھ سوہل امرتسر ۱۰۸۳
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ سوہل امرتسر ۱۰۸۶
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ گلو بوآ امرتسر ۱۰۸۹
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گربخش سنگھ دے گرہ گلو بوآ امرتسر ۱۰۹۱
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ گلو بوآ امرتسر ۱۰۹۴
- ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گلو بوآ امرتسر ۱۰۹۷
- ۱۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ جہال امرتسر ۱۱۰۴
- ۱۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ بھوجیاں امرتسر ۱۱۱۱
- ۲۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلے وال امرتسر ۱۱۲۱
- ۲۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہرنس سنگھ دے گرہ ٹھیکرا چھنا کرنال ۱۱۲۶
- ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سوداگر سنگھ دے گرہ ٹھیکرا چھنا کرنال ۱۱۳۲
- ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ گڑی لانگری کرنال ۱۱۳۴
- ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم کرنال ۱۱۳۹

۲۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی چان سنکھ دے گرہ ہنڈولا کرنال ۱۱۴۷

۲۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرنیل سنکھ دے گرہ کھرکا ۱۱۵۲

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے

* پہلی گھڑ ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار *

۱ سجکھنڈ سوہے سچ دوارا، سجکھنڈ نواسی آپ سہائیا۔ نرگن نور کر اجیارا، جوت رُشائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، سو بھاؤنت آپ سہائیا۔ اک اِکلا کر پسارا،
 نرگن اپنا کھیل وکھائیا۔ آد پُرکھ آدی دھارا، اپنی آپ پرگٹائیا۔ جگاد روپ اگم اپارا، بھيو کوءے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در
 گھر ساچا آپ سہائیا۔ سجکھنڈ سو بھنیک، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ پروردگار لاشریک، ہر پُرکھ نرنجن ڈیرہ لائیندا۔ اینکارا بیٹھا رہے اک اتیت، آد
 نرنجن نور پرگٹائیندا۔ ابناسی کرتا ٹھانڈا سیت، سری بھگوان سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پر بھ آپے جانے اپنی ریت، سچ دوارے آپ چلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سجکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ اپنی مہما جانے اگنت، بے انت وڈ وڈیائیا۔
 اپنا کھیل کرے آد انت، انت آد آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجکھنڈ ساچا آپ پرگٹائیا۔ سچ پرگٹایا سجکھنڈ، سچ ساچا دیا
 کمائیندا۔ آپ رکھائے اپنا اند، اند اند وچ ملائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نام ندھانا اگمی چھند، بن رسنا جہوا گائیندا۔ داتا
 دانی سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ آپے ہوئے سدا بخشد، مہربان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے اپنا پنڈھ، دوسر بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ محلہ ساچا گھر، ہر ساچا آپ سہائیا۔ نرگن نرُور کھول در، در دروازہ آپ پرگٹائیا۔ نرہو ہو اندر وڑ، بھے اور نہ کوئے رکھائیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ شاہو بھوپ راجن راج بن، تخت نواسی وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اول، ایکنارا آپ کرائیندا۔ آد جگاد وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ نر اکارا جوت نور نور وچ رلا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ آپے پھرے اپنا پلا، اپنا سنگ نبھائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، شاہو بھوپ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سو بھیا، سہائے آپ کرتار۔ اپنے جیہا آپے ہو یا، دوسر کرے نہ کوئے وچار۔ آد جگاد نوواں نر و آ، مرے نہ جے وچ سنسار۔ سچکھنڈ دوارے اپنا آپے لے کے آئے ڈھویا، دست امولک ایکنار۔ ایکا نیچ آپے بویا، آپے پُرکھ آپے نار، اپنی سچ آپے سویا، آپے بنے کنت بھتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دپیک آپے ہو یا، آپے ہوئے اجیار۔ سچکھنڈ ہوئے اجالا، نرگن اپنی جوت جگائیا۔ آپے ہوئے سدا پرتپالا، پرتپالک بے پرواہیا۔ آد جگادی بن رکھوالا، در گھر ساچے سیو کمائیا۔ آپے جانے اپنا راہ سکھالا، اپنا مارگ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ سہائے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن نور جوت مہان، پُرکھ اکالا ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار دکھائیندا۔ نرگن سرگن ساچی کار، کرتی اپنی کرت کمائیندا۔ ترے ترے میلا اپر اپار، پنچم چیلار رُپ وٹائیندا۔ سجن سہیلا ٹھانڈے دربار، ساچی گھاٹ گھرت گھرائیندا۔ بھانڈا گھرے اپر اپار، نام تھتھوا ہتھ رکھائیندا۔ چک گٹرھے ایکا وار، دوجی وار نہ کوئے بھوائیندا۔ اپنی کرپا آپے دھار، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر رُپ وٹائیندا۔ آپے مات پت کرے پیار، سُت دلار آپ اکھوائیندا۔ آپے منگے بن بھکھار، آپے دست امولک جھولی پائیندا۔ آپے شاہو بھوپ بنے سیکدار، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچار، آپے اپنا کھ چھپائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارا کھول کوڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، آد جگادی سیو کمائیندا۔ آپے اپنا سُت انادی کرتیار، ایکا حکم ورتائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا پسار، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ ساچا راہ پُرکھ ابناس، اپنا آپ چلائیا۔ سُنٹ دُلا رے دے دھرواس، دھیرج دھیر رکھائیا۔ آد
 جُگاد دیواں تیرا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جُگ جُگ چلاواں راتھ، بن رتھو ای سیو کمائیا۔ اک سناواں اپنی گاتھ، بن اکھراں کراں پڑھائیا۔ اک
 دکھاواں اپنی ذات، ذات پات نہ کوئے وڈیائیا۔ اک دکھاواں اپنا کھات، اتوٹ اٹھ بھرائیا۔ اک دکھاواں اپنا ہاٹ، ساچے ہٹ اک وڈیائیا۔ اک
 دکھاواں اپنی کھٹ، تیری سیجا اک سہائیا۔ تیری پُچھاں سدا وات، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ تُوں میرا سجن تُوں میرا ساک، تُوں پتا پوت تُوں ہی
 میری مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سُنٹ دُلا رے چڑھیا چا، شبدی شبد خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناسی بنیا ملاح، ساچا
 بیڑا آپ اٹھائیندا۔ اپنے مارگ دیوے پا، او جھڑ راہ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنا ناؤں دے دھرا، اینکارا آپے گائیندا۔ اپنی دیوے سچ صلاح، صلاح گیر آپ
 ہو جائیندا۔ میٹوں دیوے میرا تھاں، میری ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سُنٹ دُلا رے ونڈی ونڈ، سنگر
 پورا آپ ونڈائیا۔ سو پُرکھ زرنجن صاحب بخشنڈ، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھر گھر وچ لے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا گھر دے سمجھائیا۔ ساچا گھر تیرا پسارا، ہر پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ سچکھنڈ وسے آپ زرنکارا، تھر گھر تیرا دوارا سہایا۔ آد جُگاد رہے دیدارا،
 چرن کول ملے سرنا یا۔ جُگا جُگنتر دے ہلارا، آپ اپنا میل ملایا۔ دو جہان کرے ونجارا، ایکا ہٹ کھلایا۔ آنتر رکھے اک بھنڈارا، دس کسے نہ آیا۔ تیرا لہنا
 اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اپنا بھو ہر جو کھول، شبدی شبد جنائیندا۔ تیرا میرا اکو
 تول، تولنہارا اک ہو آئیندا۔ تیرا میرا پورا قول، کیتا قول نہ کدے بھلائیندا۔ تیرے آنتر جاواں مول، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ صلاح اپنی آپ بنائیندا۔ آپے صلاح آپے صلاحکار، آپ اپنا متا پکائیا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ آپ کمائیا۔ آپے گھر آپے
 گھر بار، آپے سچکھنڈ ویکھے چائیں چائیا۔ آپے تھر گھر کھول کواڑ، سُنٹ دُلا رادے بہائیا۔ آپے وست بھرے بھنڈارا، امولک جھولی پائیا۔ آپے جننی جن
 بن زرنکار، رُوپ انُوپ ویس وٹائیا۔ دائی دایا سرجنہار، در گھر ساچے سیو کمائیا۔ انس بنس کر تیار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ پر گٹائیا۔ نرگن اندر نرگن رکھ، نرگن کھیل کرایا۔ نرگن آتر ہو پر تکھ، اپنا ناؤں دھرایا۔ اپنا ناؤں وشو رکھ، ساچی سیو کمایا۔ اپنا کر آپے پکھ، اپنا در وڈیایا۔ اپنا پردہ آپے ڈھک، سر اپنا ہتھ لکایا۔ آپے بن کملاپت، کول نین آپ مٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلایا۔ آپے وشو وشن دھار، برہم اپنا روپ جنایا۔ پاربرہم پر بھ کر پسا، اپنی کھیل کھلایا۔ آپے شکر دے آدھار، سنسا روگ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، شبدی سوت دیوے ور، تیاں ایک تند بندھایا۔ ایک تند تیا تانا، پُرکھ اپنا سی کھیل کھلایا۔ آپے جانے اپنا بھانا، بھو کوئے نہ پائیدا۔ اپنے ہتھ رکھیا آون جانا، دس کسے نہ آئیدا۔ آپ سناے اپنا گانا، وشن برہما شو پڑھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اپنا بھو کھلایے نر، ہر نرائن وڈی وڈیایا۔ وشن برہما شو دیوے ور، ور داتا جھولی پائیا۔ جس نے گھاٹن لیا گھڑھ، گھڑھن بھننہار اکھوایا۔ تس صاحب سرن جانا پڑ، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ آپ بندھائے اپنا لڑ، ایک گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ سمجھایا۔ ساچا راہ ہر جو دسے، نرگن نرگن آپ سمجھائیدا۔ تخت نواسی تخت بہہ بہہ ہسے، اپنی خوشی منائیدا۔ تیاں آتر آپے دسے، اپنی جوت جگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ کھولے بھو پُرکھ اگما، اگم وڈی وڈیایا۔ وشنوں تیرا اکو ماما، سو پُرکھ نرنجن دے چکھایا۔ نہ کوئی جانے اچالما، گنتی گنت وچ نہ آئیا۔ نہ گھڑیا نہ کسے بھنا، نہ کوئی نیتز ویکھن پائیا۔ جس صاحب میٹوں جنا، بنیا پتا مایا۔ تس سیر ایک گھلا، امرت نام وڈیایا۔ بن رسنا جہوا پی پی پلا، ساتک ست رکھایا۔ بن لڑ پھڑایا پلا، پھڑیا پلا چھٹ نہ جائیا۔ جس اپنے پریم کیتا جھلا، ایک جھلک نور دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ اپنا بھو آپے دس، ہر جو دیا کمائیدا۔ نرگن روپ اندر دس، آپ اپنی کل دھرائیدا۔ ایک نور کر پرکاس، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ ایک بھوگ اک بلاس، ایک رسیارس دکھائیدا۔ ایک پوری کرے آس، آس آشانال ملائیدا۔ ایک دسے ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک ور، اپنا نام چائیدا۔ وشنوں تیرا ساچا سیر، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ میرا روپ تیری تقصیر، میری تدبیر نظر نہ آئیا۔ میرا پریم تیرا زنجیر، نہ کوئی توڑے

توڑ تڑائی۔ میرا گھر تیری چوٹی اخیر، چرن کول سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ وشنوں منگے دان، پر بھ اگے
 جھولی ڈاہیا۔ توں کرپا کری بھگوان، میرا روپ پرگٹایا۔ تیرے چرن دھوڑ کراں اشان، ساچا نہاؤن نہایا۔ توں آد جگاد رکھنا میرا مان، میں تیری اوٹ
 نکایا۔ میں سنیا تیرا دھر فرمان، نام سندیسہ جو گھلایا۔ تیرا روپ انوپ مہان، تیری مہما کتھن وچ نہ آیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا سلطان، ساچے تخت سو بھا
 پایا۔ توں بھوپت بھوپ راج راجان، بے انت تیری وڈیایا۔ کوٹن کوٹ وشنوں تیتوں گان، تیرے اگے سیس جھکایا۔ دھن بھاگ توں دتا دان، میں
 اپنی جھولی رہیا بھرایا۔ کون ویلا انتم ملاں آن، در تیرے سو بھاپایا۔ میری کری آپ پہچان، توں پہچان وچ کدے نہ آیا۔ میں نت گاواں تیرا گان،
 گا گا اپنا شکر منایا۔ میری سیوا دس سری بھگوان، بن بن سیوک سیوکمایا۔ تیری منڈا رہاں آن، تیرا حکم اپنے سر نکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ساچا ور سری بھگوانا، ایک وار جنایا۔ وشنوں تیرا کھیل مہانا، برہما شکر کرے کڑمائیا۔ تیاں دیوے سچا
 دانا، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی بنھے گانا، ساچا سگن منائیا۔ پنچ تت کرے پردھانا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال دکھائیا۔ روس کرے
 پرکاس اپنے بھانا، نور نور نور پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، برہمنڈ کھنڈ ونڈ ونڈائیا۔ لو آں پریاں ویکھے مار دھیانا، بے انت سچا شہنشاہیا۔ شبد اگئی دیوے
 دھر فرمانا، ناد اتاد و جائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کھانا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ برہما ویتا اک پڑھانا، نش اکھر دئے جنایا۔ چارے ویداں گائے گانا، چارے جگ
 سمجھائیا۔ چارے بانی گائے ترانہ، چارے کھانی دئے دکھائیا۔ چار ورن رکھے آنا، چار گنٹ و بے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا
 کھیل ویکھ دکھائیا۔ تیرا کھیل زرگن سرگن رنگ، سو پڑکھ زرنجن آپ جنایا۔ لکھ چوراسی و بے مردنگ، گھٹ گھٹ مردنگا آپ اٹھایا۔ جیو جنت ونڈی
 ونڈ، ونڈ نہارا بے پرواہیا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، زبھو اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ دئے سمجھایا۔ جگ چوکڑی
 تیرا راہ، سو پڑکھ زرنجن آپ جنائیدا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیدا۔ انتم بھنے ٹھیکر دئے بنا، ٹھیکر خاکی خاک سمائیدا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیدا۔ جگ چوکڑی کیتا پروان، وشنوں سیس جھکایا۔ کون روپ ملیں بھگوان، لوک مات پھیرا پایا۔

کون دست دیویں دان، لکھ چوراسی آپ ورتایا۔ کون گھر بنیں کاہن، زرگن اپنا روپ دھرایا۔ کون ویلا لئیں پچھان، وچھڑے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بھکھک جھولی رہیا دکھایا۔ بھکھک دیوے دات، وڈی وڈیائی۔ نو سو چورانوے چوکڑی کھیل تماش، پُرکھ اپنا سی آپ کرائیا۔ سنجک تریتا دوپر کلجک پاوے راس، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائی۔ جو اُتجے سو ہوئے وناس، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ اپنا نور کرے پرکاس، گر اوتار مات پرگٹائی۔ پنج تت دیوے ساتھ، برہم پاربرہم ملایا۔ ایکا کھولے نام ہاٹ، بن ونجارا سیو کمائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرا تھ، مہما کتھ آپ سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائی۔ ساچی دیوے بھگتاں دست، وشو اپنی آپ پرگٹائی۔ نہ کوئی جانے کیٹ ہست، اوچ پنچ نہ کوئے وڈیائی۔ لہنا دین چُکائے دست بدست، لوک مات کر رُشنائیا۔ ہر جن رکھے اپنے نام مست، مستی ایکا نام رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا روپ وٹائی۔ جگ جگ اپنا روپ دھر، اپنی دیا کمائی۔ سنت سہیلے ساچے ور، اپنی بوجھ بُجھائی۔ گرگھماں چُکائے جھوٹا ڈر، مایا ممتا موہ تڑائی۔ گرگھماں پھڑائے ایکا لڑ، ایکا گھر دکھائی۔ جگ چوکڑی جائن ہر، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سیوا کرن گر اوتار، جگ جگ سیو کمائی۔ بھگت بھگونت منگن در، در در سیس جھکائی۔ سنت روون زارو زار، بن ڈٹھیاں جیون مکت نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائی۔ نو نوں چار جائے بیت، سنجک تریتا دوپر کلجک رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اک اتیت، ترے گن اتیتا سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی کرے پیریت، پیر روپ نہ کوئے وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتتم چوکڑ اپنا بھيو جنائی۔ اتتم چوکڑ کھیل نیارا، زرگن آپ کرایا۔ سیوا لاتی اوتارا، گر دس میل ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، ایکا نعرہ حق سنایا۔ بھگت بھگونت بول جیکارا، ایکا اوٹ تکایا۔ لوک مات کھول دوارا، اپنا ناؤں سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے جنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جائے لکھ، کلجک ہر جی آپ جنائیدا۔ گر اوتار منگن منگ، پر بھ اگے سرب جھولی ڈاھندا۔ بھگت بھگونت لائے انگ، انگیکار آپ ہو جائیدا۔ سنت منگن ساچا سنگ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ لکھ چوراسی ہوئے ننگ، اُتے پڑدہ کوئے نہ پائیدا۔ جوٹھ جوٹھ بھرے وچ در بھنڈ، بھنڈی مگر مگر آپ کرائیدا۔ ہر کا ناؤں نہ سمرے کوئے بتی دند، رسنا

جہوانہ کوئے ملائیندا۔ اپنا پورا کوئے نہ کرے پندھ، جیو جنت سرب گرلائیندا۔ ورن برن پائے پھند، شرع شریعت نہ کوئے تڑائیندا۔ نہ کوئی ٹٹی دیوے
 گنڈھ، ٹٹی گنڈھنہار نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئے سہائی سورج چند، وشن برہما شو سر نہ کوئے اٹھائیندا۔ کروڑ تیتیس دس نہ آئے بھاگاں مند، اشٹ دیو نہ
 کوئے جنائیندا۔ گر اوتار دیون کنڈ، نوری گھڑا نہ کوئے دکھائیندا۔ کلج کوڑے چڑھے گھمنڈ، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ دروہی پھرے وچ نو کھنڈ، ایکا
 کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ سادھاں سنتاں آتم کرے رنڈ، ہر جو کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ کوئی رام نہ کچھے کمند، کرشنا رتھ نہ کوئے چلائیندا۔ نہ کوئی محمد
 دیوے سنگ، موسیٰ مکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ نانک نرگن نہ چاڑھے کوئی چند، گوہند انگ نہ کوئے لگائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے پرمانند، نجمانند نہ کوئے
 سمائیندا۔ رسنا جہوا پائن ڈنڈ، اچی کوک کوک الائیندا۔ ترے گن مایا لگے پھند، پھاندی بن نہ کوئے بھڈھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت نار
 دہاگن ہوئے رنڈ، کنت کنتوہل نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ سمجھائیندا۔ کلج ویلا اتم آوئا، ہر وشنوں
 کرے جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ دا پندھ مکاؤئا، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ چار جگ دا حساب مکاؤئا، سبجگ تریتا دوپر کلج نال رلائیا۔ گر اوتاراں
 پھڑ اٹھاؤئا، آپ اپنا حکم سنائیا۔ بھگت بھگونت در رکھاؤئا، دردی درد ونڈائیا۔ ساچے سنت گلے لگاؤئا، بے انت دیا کمائیا۔ اپنا منت آپ جپاؤئا، اپنا نام
 آپ سہائیا۔ اپنا کنت روپ آپ دکھاؤئا، آپے نار لئے پرنائیا۔ اپنی رت بسنت آپ سہاؤئا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ نرگن روپ جامہ پاؤئا، نہ کوئی پتا نہ
 کوئی مائیا۔ گر اوتاراں مل مل سب نے گاؤئا، لکھ لکھ شکر منائیا۔ ساڈی پوری کرے بھاونی بھاؤئا، جو آئے آس لگائیا۔ چار جگ جس تائی تاؤئا، ترے گن
 اگنی لگائیا۔ دتا حکم انجا پونا، پونا وچ سمائیا۔ لیکھا جانے اوئا گونا، ہر کنت اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا لہنا
 ویکھ دکھائیا۔ وشنوں چار جگ دا ویکھنا لہنا، کلج انت کھیل رچایا۔ میرا منا اکو کہنا، بھل کدے نہ جایا۔ بن میرے کسے نہ رہنا، جو آیا سو بھن دکھایا۔
 آد جگاد جگ جگ میں اکو دینا، دیونہار ہور نہ کوئے رکھایا۔ جس دا بھاناسب نے سہنا، اپنا بھانائے منایا۔ جس دوارے میرے بہنا، تیس مارگ دئے
 سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ لئے ملایا۔ پُرکھ ابناسی دسے حال، اپنا حال جنائیا۔ کراں کھیل کال مہاکال،

مہاکال دیاں وڈیاں لکھ چوراسی بن دلال، کایا دھر مسال کھ چھپائی۔ جگ جگ گرگھ ویکھاں ساچے لال، ہر بھگت لوواں اٹھائی۔ سدا سہیلا بن کراں پرتپال، سر اپنا ہتھ لکائی۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کراں رُشنائی۔ پھڑ پھڑ گلے لگاواں کنگال، کنگالوں شاہ بنائی۔ جن بھگتاں کراں حل سوال، لیکھا لکھاں بن قلم شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بھگت تیرے دوارے آئی۔ پُرکھ ابناسی دیا کما، ایکا حکم سنایا۔ وشنوں اٹھ دھیان لگا، دھیان دھیان نال ملایا۔ جس تیری بنت لئی بنا، آنت لیکھا دئے مکایا۔ اپنا گن دئے سمجھا، اوگن دس کسے نہ آیا۔ ساچے بھگت لئے پرگٹا، آپ اپنی بھگتی لایا۔ جگت ویدا دئے بھلا، اپنی ویدا آپ پڑھایا۔ آپے درشن دیوے آ، دوجا ایشٹ نہ کوئے رکھایا۔ پہلوں بخشے سرب گناہ، پھیر اپنے گلے لگایا۔ جے کوئی دوجا بچھے میرا بھگت آگوں کرے نہ، ہر جو وند نہ کسے وندایا۔ جے پر بھ ملنا چرنی ڈگو آ، چرن دوارا اک سمجھایا۔ جگ جگ نتھوایاں دیوے تھاں، نمائیاں ہوئے سہایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ بن برچھاں دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جگ جگ سنیہڑا دیوے سچا شہنشاہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دئے سمجھایا۔ چار جگ کھیل اپارا، بھگون بھگت دئے وڈیائی۔ بھگت منگن اک دوارا، ایکا اوٹ تکائی۔ ایکا وسے دھام نیارا، اولڑا گھر آپ سہایا۔ ایکا ویکھے ویکھنہارا، جس جن بوچھ بھجھائی۔ بھگتن پنندھ مکاں وچ سنسارا، تھر گھر ڈیرہ لائی۔ تھر گھر ملے شبد سہارا، شبد وچ سمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائی۔ شبدی اندر بھگتن بھیت، ابھیدی بھید رکھائیندا۔ آپے ویکھے نیتن نیت، نیت نیت ویس وٹائیندا۔ آدج گادی چیتن چیت، ابناسی اچت کھیل کھائیندا۔ کر کرپا اکو وار کریا سچا ہیت، آپ اپنا ہت سمجھائیندا۔ کپیر جلاہا نیت لئے پیکھ، سچکھنڈ دوارے چرناں اُپر سیس لکھائیندا۔ وٹی ودھائی وسیا دیس، پردیس راہ تجائیندا۔ نظری آیا اک نریش، سیس اپنے تاج لکھائیندا۔ نہ کوئی اوتھے برہما وشن مہیش گنیش، نہ کوئی جھولی آگے ڈاھندا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی رکھ، اکو نور ڈگمکھائیندا۔ نانک دسیا بن کھوٹھی بھوری کھیس، ہتھ ستار نہ کوئے وجائیندا۔ بن رسنا کرے آدیس آدیس، نرنکار نرنکار نرنکار ڈھولا گائیندا۔ اوتھے چلے نہ کوئی پیش، کپیرانیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ میں تیرا نور نہ سکاں ویکھ، بن تیری مہر میرا نین کم کسے نہ آئیندا۔ آپر بھ پریتم کنت سہیلے اپنی نار ویکھ،

لوک مات ٹدھ بن میرا جو بن نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ میں تیرے ویراگ بن دُہاگن کھلے چھڈے کیس، میری مینڈھی سہاگ نہ کوئے گنڈائیندا۔ میں تھلے تک کے آیا وشنوں ستا اُتے باسک تیج، سانگوں پانگ سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا ایک سو بھا پائیندا۔ پُرکھ ابناسی دین دیا، اپنی دیا کمائیا۔ سُن سجن میت میرے چھوٹے لال، لال لال ونڈ ونڈائیا۔ مدن موہن مورتی گوپال، کپال نہ کوئے وڈیائیا۔ میرا مندر اک دھرمسال، دھرم دوارا اک سمجھائیا۔ جتھے پوہ نہ سکے کال، مہاکال نین شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بھگت بھگوان رہیا سمجھائیا۔ کبیر تیری پوری آشا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ اکو ایک اک بھروسا، ایک گھر سہائیندا۔ جگ جگ بنیا رہے داسی داسا، نرگن سرگن سیو کمائیندا۔ لکھ چوراسی کرے ہاسا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ در در پھرے پھر پھر کاسہ، تن الفی اک ہنڈھائیندا۔ آد جگاد نہ کدے وناسا، پُرکھ ابناسا کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم آوے ہار پاسا، جت کوئے نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، آنت آپ سمجھائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگونت، لوک مات کرے رُشائیا۔ آپ جنائے اپنا منت، اکو اک نام وڈیائیا۔ ہرجن دیکھے ساچے سنت، صاحب لئے ملائیا۔ آپے ہوئے پتی پتونت، پت اپنی آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے لئے ملائیا۔ کبیر اگوں رہیا پچھ، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ سانوں درس دتا لگ لگ، اپنا بھو نہ کسے کھلایا۔ تیرے فراق اندر گئے سک، خاکی تت خاک ملایا۔ تیرے ویراگ اندر گئے لٹ، آپ اپنا مول چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون بدھ کلجگ آنت لئیں کرایا۔ کلجگ انتم اولٹا ویس، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ دس کے جائے گر دسمیش، اپنا ڈنک وجائیا۔ پرگٹ ہوئے نرنیش، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ سمبل وسے ساچے دیس، بھو کوئے نہ پائیا۔ گرکھ ورلا لئے دیکھ، جس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ لکھ چوراسی سُنجا ہوئے کھیت، گر پیر اوتار نہ کوئے سہائیا۔ ارجن سیس پوائے تنی ریت، ریتا تنی سرشٹ سبائی دے تپائیا۔ تیغ بہادر اپنا سیس لائے اپنے ہیٹ، ہت اپنا آپ جنائیا۔ بال نادانے جھو جن کھیت، دھرت مات ملے وڈیائیا۔ گوہند اپنے نیتز پیکھ، کلجگ لیکھ دے سمجھائیا۔ انتم آئے نرنیش، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دالہنا دے چکائیا۔

کس بدھ لہنا چُکائے بھگوان، اپنا مارگ دینا دس۔ کس بدھ جُھلائے نشان، لوک مات ہو پرگٹ۔ کس بدھ دیوے دان، اتر آتم جوت لٹ لٹ۔ کس بدھ کرے پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا بھیو دس۔ سچکھنڈ دوار دیا کماء، سری بھگوان دیا کمائی۔ بن قبروں کھیڑا دتا سمجھا، سمجھ نال ملائی۔ رمز نال رمز رلا، رحمت رحیم کمائی۔ ایک حمزہ روپ اپنا دتا دکھا، الف یے کر صفائی۔ عرض طول پندھ مکا، معقول شرع جنائی۔ استھول ڈیرہ آپے ڈھاہ، نر اکار ملے وڈیائی۔ ساکار میلا سچ سُبھا، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھائی۔ کاغد قلم نہ رکھے کوئی شاہ، انک انک نہ کوئے ملائی۔ دوار بنک چھپر چھن نہ لئے کوئے جُھھا، مندر مسجد نہ کوئے دکھائی۔ بن تھاؤں ساچے دھام لئے بہا، زمیں اسمان نظر نہ آئی۔ بن سورج چن کرے رُشنا، بن تاریاں منڈل آپ سہائی۔ بن پتاما گود لئے بہا، بن ماسپر پیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک کبیر دئے سمجھائی۔ کبیر اک سُن گل، ہر جو آکھ سنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردارہیا ول چھل، میرا بھیو کسے نہ پایا۔ بھگتاں درشن دے کے آیا گھڑی پل، چھن بھنگر اپنا کھیل کرایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھامل، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ گر اوتاراں شبد سنیہہرا گھل، اپنا حکم منایا۔ اتم سٹیا اپنے کھاتے ڈو نگھی ڈل، آپ اپنے وچ چھپایا۔ جس نوں کھندے اپل، اپل اپنا نگر بنایا۔ کرے کھیل سورا پر بل، پر بل اپنی جوت جگایا۔ آپے لایا اپنا پھل، سنت بھگت بھگوان مات مہکایا۔ اتم اپنے پائے آپے ڈل، اپنی کھاری لئے اٹھایا۔ کوئی کہے جوتی گیا رل، کوئی کہے سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں چرناں بیٹھاں رہیا مل، چرن سہارا اک بنایا۔ درس دیواں گھڑی گھڑی پل پل، آپ اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے سمجھایا۔ جگ چوکڑی سچکھنڈ، ہر جو آسن لائیندا۔ آپے کر کر اپنی ونڈ، لوک مات درس دکھائیندا۔ گرگھ ورا چڑھے چند، جس جن اپنی جوت جگائیندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے رہے منگ، گنتی گنت نہ کوئے گنائیندا۔ اک کبیر ویکھیا اندر لنگھ، سچ سنگھاسن ہر جو سوبھا پائیندا۔ نہ کوئی تار ستار وچے مردنگ، نہ کوئی گیت ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناسی دسیا بھیو، ابھید آپ گھلایا۔ جس دی کردے رہے سیو، سو سیوک روپ دھرایا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ور اپنا آپ سمجھایا۔ سُن

کبیر کر دھیان، چار کُنٹ دکھایا۔ میرا مندر سچ مکان، مقبرہ کوئے نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ ملا شیخ مسائق پیر پیغمبر ایس کھاتے ڈگے آن، نشان سکے نہ کوئے جھلایا۔ کوٹن کوٹ رام کرن پر نام، کوٹن کوٹ کرشن دھیان لگایا۔ کوٹن کوٹ بھگت پی پی جام، امرت رس رہے پایا۔ جس کرپا کرے آپ بھگوان، تِس اپنے گھر بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دوارا دئے دکھایا۔ کبیر دیکھیا ہر دوار، دوارا ہر سہایا۔ اُتر پورب کچھم ہوئے اُجیار، دکھن نظر کوئے نہ آیا۔ کریا کھیل آپ کرتار، اپنا بھو آپ چھپایا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، کبیرا سپس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وکھال سچا گھر، چوتھا در نظر نہ آیا۔ چوتھا در نہ پیادس، چاروں کُنٹ نظر اٹھایا۔ میں بن کے آیا تیرا سکھ، تیری سکھیا موہے بھایا۔ توں میرا لیکھا دتا لکھ، بن لکھیا قلم شاہیا۔ آپ اپنا دس بھیت، کیوں بیٹھا گھ بھوایا۔ کر سچا اکو بھیت، میں ڈھیہہ پیا سرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ سُن کبیر کھیل نیارا، ہر جو آپ جنائندا۔ دکھن دشا گم اپارا، اپنا در سہائندا۔ اندر لکائے گر اوتارا، اپنی چھایا ہیٹھ رکھائندا۔ بھگت بہائے ایس کنارہ، ساچی ونڈ ونڈائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ جنائندا۔ دکھن دشا گر اوتارا، بھگتاں نال ملایا۔ جوں بھاوے توں کرے پیار، آپ اپنی کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ کبیر ایہدے وچ چھڈے واڑ، اک دوجے نوں نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھن دشا آپ چھپایا۔ کبیر اگوں پیار س، لے کروٹ گھ بھوایا۔ میں تیرا دوارا رہیا پچھ، توں میتھوں بھو چھپایا۔ میں کر کے آیا تیرا رُخ، تیرے چرن دوارے ڈیرہ لایا۔ جناں چر نہ دکھائیں میری مٹے نہ ترسنا بھکھ، میری سانت نہ کوئے جنایا۔ میں دیکھاں کیتھے کبیر بیٹھے لگ، جنہاں تیرا نام دھیایا۔ توں لوک مات وچوں آندے پُٹ، سچکھنڈ وچ بوٹا لایا۔ میں اونھاں دی شاخ تیرے دوارے گئی پھٹ، تیری مہک نال مہکایا۔ میں دیکھاں تیری رُت، بسنت روپ وٹایا۔ میں تیرا آیا نکا پُٹ، پھڑ گلے لے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر دے دکھایا۔ کبیر ویلا اے دُور، ہر ساچا سچ جنایا۔ آپ دکھائے حاضر حضور، نیز نین نین گھلایا۔ تیری شر دھا کرے پور، نراس روپ نہ کوئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرایا۔ کبیر اگوں کہے بول، ایک بول سنایا۔ چوتھی کوٹ کُنڈا کھول، کیوں میرا

میرا ڈلایا۔ میرے نال کیوں مارے رول، میں تیرا رول کوئی نہ جھولی پایا۔ تُوں جُگ جُگ کردا رہیا مَنول، تیرا مسخراپن مٹ کدے نہ جایا۔ میں چھڈ کے آیا دھرنی دھول، تیرے گھر سَنگھاسن لایا۔ میرے نال کر قول، کون ویلے دیں دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنایا۔ سچ کبیر رکھ اڈیک، ہر سچن سچ جنائیندا۔ پر بھ دسے اک تاریخ، ایکا لیکھ لکھائیندا۔ تیرا دوسر ہوئے نہ کوئے شریک، شرکت نال نہ کوئے ملائیندا۔ تیری توڑ نبھے لگی پریت، پریتوان آپ نبھائیندا۔ تُوں رہنا بیٹھ اتیت، ترے گن اتیتا آپ سمجھائیندا۔ کلجگ انتم لہنا چکنا مندر مسیت، پر رکھ ابناسی آپ چکائیندا۔ ایکا گاؤنا سب نے گیت، ایکا ایشٹ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ساچا پردہ جائے اٹھ، سو پر رکھ زرنجن آپ اٹھایا۔ کلجگ انتم جائے ٹھ، زرنجن روپ بے پرواہیا۔ سچکھنڈ جو بیٹھا لگ، لوک مات کرے رُشایا۔ اپنی جانے آپے بچھ، اپنی بچھنا آپ پوایا۔ اپنے کول رکھے نہ کچھ، جن بھگتاں جھولی دے بھرایا۔ دیوے وڈیائی ساچے سوت، سوت ڈلارے لئے اُپجایا۔ آپ سہائے اپنی رت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ اپنے بوٹے لوک مات لائے اتھوں پُٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ ساچا کھیل آپ کھلاؤنا، ہر سچن سچ جنائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، پر رکھ ابناسی دیکھ دکھائیندا۔ دکھن دشا بھیو چکاؤنا، اپنا پردہ لاہندا۔ بھگت دوارا مات بناؤنا، اتر پورب پچھم دشا آپ کھلائیندا۔ دکھن آپے بند کراؤنا، اپنا آسن آپ سچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ کبیر سچ دوارا بنے مات، سو پر رکھ زرنجن آپ بنایا۔ چار گنٹ دی چار قنات، چار دیوار سمجھایا۔ دکھن دشا دیکھے کملاپات، آپ اپنا آسن لایا۔ جن بھگتاں دیوے دات، انمنگی وست جھولی پائی۔ ایکا وار بھرے کھات، گھاٹا کوئے نظر نہ آئی۔ ایکا وار چکائے واٹ، پاندھی پندھ آپ مُکایا۔ ایکا وار بہائے ساچی کھاٹ، ساچی گودی آپ کُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھن دشا بھگت دوارا لوک مات لئے پرگٹایا۔ لوک مات سچ دوارا بناؤنا، پر رکھ ابناسی دیا کمائیندا۔ سچ سَنگھاسن آسن لاؤنا، آسانسا پور کرائیندا۔ گرگھ ساچے آپ ملاؤنا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھت وار اک جنائیندا۔ تھت وار زرنجن سرگن، دوئے دوئے روپ سائیا۔ زرنجن سرگن سرگن سرگن جائے بن، آد انت بھیو نہ رایا۔ آد انت

ایکا صفرا نہ کوئی کن، انک روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وقت دئے سمجھائیا۔ دو آصفرا نرگن دھار، صفر صفر وچ سمائیا۔ صفریوں ہو یا اینکار، ایک کل ورتائیا۔ اٹھاں تتاں کرے پیار، ایک آٹھنال رلائیا۔ دو آصفرا ایک آٹھا چار جگ دا چکے بھار، چارے انک دئے گنائیا۔ ویہہ سو اٹھاراں بکرمی ہو اجیار، ایک نائیا نال ملائیا۔ اینکارا کر پیار، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ نو کھنڈ بول جیکار، نو در کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ سمجھائیا۔ ایک نایاں اکو اُنی، اک نو میل ملایا۔ کبیر تیری آسا پئی، پورن آسا دئے کرایا۔ کلج رین اکو بھنی، پُرکھ ابناسی ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپارا، تھت آپ جنائیا۔ کاکرم نہ ٹلے وچ سنسارا، تتا طلب نہ کوئے دکھائیا۔ کاکروے زارو زارا، چھیویں گھر پئی دھائیا۔ ہاہا سسے مارے نعرہ، پنچم دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ اُنی کنگ بیس اٹھاراں، ہر جو کھیل رچایا۔ کرے کھیل امّ اپارا، اگٹری دھار چلایا۔ لوک مات بنے منارا، بھگت دوارا ناؤں رکھایا۔ پُرکھ ابناسی سیوادارا، ساچی سیو کمایا۔ کبیر دیکھے ہر نظارا، نیتز نین گھلایا۔ تیری رحمت میرے پروردگارا، تیرا بھوکے نہ پایا۔ واجاں مارے اپنیاں یارا، اٹھو اکو رہیا سمجھایا۔ پاربرہم کی کرے کارا، لوک مات ویس وٹایا۔ جس دی کڈھدے آئے وگارا، سو بن وگاری سیو کمایا۔ جس دا لاؤندے آئے نعرہ، سو بھگتاں نعرہ رہیا لگایا۔ جس دیاں گاؤندے آئے وارا، سو بھگتاں واراں رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رچایا۔ اٹھو بھگتو جاؤ جاگ، کبیر ہلونا رہیا لگایا۔ جس نوں کہندے رہے ساڈا ساک، سو لوک مات پھیرا پائیا۔ جس نوں من کے بیٹھے پاکی پاک، پروردگار خدائیا۔ جس نوں کہندے رہے لگیا ساڈی ذات، ذات نال ملائیا۔ سو کلج دیکھو جن بھگتاں دیون گیا دات، اپنا پنڈھ مکائیا۔ نال رلیا اک رویداس، چمار جگت چمریے ملی وڈیائیا۔ لکھ لکھ لیکھا کرے ہاس بلاس، اپنی خوشی منایا۔ نال رلایا اک گرداس، گر گر بوجھ بُجھائیا۔ میٹوں دس کے گیا خاص، میں لوک مات جاواں چائیں چائیا۔ بن گوپی پاواں راس، اپنا ناچ نچایا۔ بن دیپ کراں پرکاس، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ بن بھگتی وساں پاس، پورب لہنا لیکھے پائیا۔ میرا بھگت نہ ہوئے اُداس، لوک مات ملے وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں کھولاں جا کے تاک، نو دوارے مات گھلایا۔ اپنے ویلے بچھاں جا کے وات، اپنا

وقت نہ کدے لنگھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ کبیر کہے اٹھو بل دھارو، ہر ساچے کھیل کرایا۔ لوک مات لگا
 سچ دربارو، درگاہ ساچی رُپ وٹایا۔ چلو چل کے کرو نمسکارو، نیوں نیوں اپنا سپس جھکایا۔ جا کے بلو سچ پروارو، پُرکھ ابناسی پروار بنایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سُنو سندیسہ میرے میت، متر پیارا آپ سنایا۔ سچکھنڈ بیٹھے سُنو گیت، جن بھگتاں لوک مات ہر
 گائیا۔ جس نے ڈھاونا مندر مسیت، سو مندر لئے بنایا۔ جس چلوئی بھگتاں ریت، تس دیوے مان وڈیایا۔ جس تپدے ہر دے کرنے سیت، ساتک
 ست ورتایا۔ جس سناونے سہاگی گیت، ڈھولے سچے ماہیا۔ جس پت پانی کرنے پُنیت، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کارج آپ رچایا۔ سچکھنڈ بیٹھے تلو راہ، ہر جو آکھ سنایا۔ اک دُوجے نال کرو صلاح، ساچا بچن جنایا۔ پاربرہم پت پر میثور ایکساہ رہیا سدھا، ساچی
 تھت وار دکھایا۔ ایک وار دیوے سرب پناہ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جو دیسے ہوئے فنا، نہ سکے کوئے بچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر
 فرمانا اک جنایا۔ دُھر فرمانا رہیا گل، گھڑی پل نہ کوئے جنایا۔ اک دُوجے نال بہورل، ایک گھر دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے
 ویلے لئے بلایا۔ اپنا ویلا ہر جناونا، بن اکھر کر پڑھایا۔ پہلوں بھگت دوار بناونا، لوک مات کر رُشنائیا۔ سچ سنگھاسن اک سہاونا، تخت نواسی سو بھاپایا۔
 چھتی دھار لیکھے لاونا، چھتی چھتی لئے پرناپا۔ نیر نین جس درشن پاونا، تس دیدِ عید چند چڑھایا۔ چرن کول جس سپس جھکاونا، تس ملے سچ سرناپا۔
 سوہنگ ڈھولا جس نے گاونا، تس چولا دئے بدلایا۔ ہولا بھار آپ کراونا، سر اپنے بھار اٹھایا۔ کیتا قول پور نبھاونا، کبیر جلاہا نال ملایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے لکھایا۔ ساچا لیکھا لکھے کرتار، اپنا کرم کمایا۔ چھس پوہ دوس وچار، دیوے وڈ وڈی وڈیایا۔ چار جگ دے
 وچھڑے سدے یار، بھگت بھگتاں نال ملایا۔ جو آ کے بولے کبیر پکار، سو لیکھا دئے گنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوار دئے
 وڈیایا۔ سچ دوارا ساچا گھر، گھر مندر آپ سہانیدا۔ جس اندر وڑیاں چکے ڈر، جگت بھے نہ کوئے دکھانیدا۔ جس ملیاں جیوت جاییے مر، مر جیوت ایک
 رنگ دکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہانیدا۔ در گھر ساچا سچ اٹاری، اٹل نام رکھایا۔ کلجگ آنت آئی واری،

پُرکھ ابناسی ویس وٹایا۔ چوٹھے جُگ دی ساچی یاری، اٹھاراں چوکے بہتراں نال ملایا۔ کھچی تند ایکا داری، بن تندی تار ہلایا۔ صاحب بخشد جوت نرنکاری، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ جن بھگتاں اُتوں جائے آپ بلہاری، جنہاں ہر جومات بلایا۔ بن ہر جو کرے نہ کوئے سچی داری، اوکھ نام نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپاری۔ اگم اپار کھیل کھلندڑا، کھیلنہار پرکھ اکال۔ جن بھگت دوارا اک سہندڑا، آپے گھالے ساچی گھال۔ بن سیوک سیو کمندڑا، کرے سیوا دین دیاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رہے سدا خوشحال۔ خوشحال رہے خوشالا، خوشی خوشی نال ملایا۔ خوشی ویکھے سنگھ پالا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ وجے ودھائی وجائے دین دیاں، جگت جگدیش سوبھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ رکھایا۔ وٹی ودھائی کریا ہت، اپنا ہت جنایا۔ بالے ملیا اکو مت، میت مرارا سچ سکھایا۔ آد جگادی سچا پچھ، ساچی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ ساچا کھیل بھگت دوار، بھاوی بھگتاں آپ مٹایا۔ جو راوی رڑھیا جل دھار، روی اپنا رنگ دکھایا۔ ساول سندر میت مرار، کول نین وڈیایا۔ رہبر ہونے دست بردار، اپنا دست ملایا۔ بے خبر ہو یا خبردار، خبر لئے سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آبرو رہیا ودھایا۔ بھگتاں آبرو نام طاقت، لوک لاج رکھائیدا۔ میٹ مٹائے دُشت ناستک، نشٹ سرب کرائیدا۔ ہر جن ویکھے اکو آستک، استھل گھر بہائیدا۔ نور نورانی جوت پرکاست، پرکاس روپ وٹائیدا۔ صورت سچی اکو ثابت، صابر اپنا آپ دکھائیدا۔ مریداں مُرشد کرے تعاقب، آپ اپنی منزل چکائیدا۔ لوک مات کرے عبادت، سجدہ سپیس آپ جھکائیدا۔ جن جن کرے سچ رفاقت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیدا۔ آپ ملاؤنا کرپا کر، اپنی دیا کمایا۔ آپے دتا اپنا ور، آپے ویکھ دکھایا۔ آپے گرگھ سجن لئے پھڑ، وارو واری لئے جگایا۔ آپے راتیں سنتیاں اندر جائے وڑ، اپنا کُنڈا آپے لاہیا۔ آپے سرت سوانی لئے پھڑ، شبدری کنت منایا۔ آپے اپنی بانی لئے پڑھ، آپے کھانی کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد کھیل کرائیا۔ آد جگاد جانے آنت، آنت کھیل کرایا۔ پرگٹ جوت سری بھگونت، نرگن نور ڈگمگایا۔ گرگھ ناری میلے ساچے کنت، کنت کنتوہل ہونے سہایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے

نہ جایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھایا۔ جو لے ساچی سنگت، انتم نال کبیرے دئے بہایا۔ جوں سمت سولاں بنائی پنگت، سچھنڈ
 دوارے ساچی دست دئے ورتایا۔ ناتا توڑے جیرج اندج، اُتھج سیتج بھو چُکایا۔ بھگت بھگوان بن دُجے در نہ ہوئے منگت، نہ کوئی بھچھیا دئے ورتایا۔
 چار کُنٹ ہر جو کُجگ انتم کیتے سارے ننگت، اپنا پردہ اپنے اُتے سکے نہ کوئی پایا۔ رسنا کہہ کہہ سناؤندے جنت، جیو جنتاں گیت سنا یا۔ اپنا کوئی نہ جانے
 آنت، کون ویلے ہوئے صفایا۔ گھر گھر پھڑ پھڑ بیٹھے نام دھنکھ، من راون رہے مٹایا۔ بن ناموں جھوٹھی چڑھی انکھ، اپنی انکھ رہے دکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجگ تیری انتم ور، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ اپنی کیتی نہ کسے کلیان، کایا کشٹ نہ کوئے گوا یا۔ دُجے ول کی کرن
 دھیان، جس دھیایاں ہتھ نہ آ یا۔ اٹھے پہر اندر وڑیا رہے شیطان، شرع شیطان کرے لڑا یا۔ پڑھیاں آوے نہ کسے گیان، پڑھ پڑھ تھکی سرب
 لوکایا۔ جس اُپر ہوئے آپ مہربان، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، اکو وار سرب دئے سمجھایا۔ وشو رسنا نال گان، نیتز وشو روپ
 ویکھن وچ کسے نہ آ یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ نٹو آ ناک اپنا آپ دکھن دشا ڈو نگھا کھات، ہر جو آپ بنایا۔ جگ جگ
 واری واری کھولے تاک، گر اوتار باہر لئے کڈھایا۔ پھڑ پھڑ پھیر اوہدے وچ رکھے ڈھاک، اُپر اپنا پردہ پایا۔ اُپر بیٹھا سناؤندا رہیا واک، سچ سندیسہ
 اک الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حصہ آپ ونڈایا۔ دکھن دشنا ناؤں بے در، وید کتیب بھو نہ رایا۔ رسول محسول دے نہ سکے
 چڑھ، قبول شرع نہ کوئے کرا یا۔ مقتول قاتل دوویں نہ سکے پھڑ، نظر کسے نہ آ یا۔ گر اوتار اندر سکے نہ وڑ، جب تک اپنی دیا نہ آپ کما یا۔ جس نوں
 لکھایا در بدر، سو در دکھشن روپ وٹا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اسمے اعظم اعظم تعریف طلبا طالب پڑھایا۔ خدا کا ناؤں بڑا شریف،
 سُنن بولن وچ نہ آ یا۔ ویکھن وچ بڑا بریک، نظر نہ کوئے لکایا۔ کدے نہ بنے کسے دا شریک، شرع بن نہ کرے لڑا یا۔ اک خدائے سچ توفیق، توبہ
 کرے خدایا۔ قرآن انجیل سرب حدیث، ہدایت گیا سنا یا۔ کوئی کہے یا ابلیس، علی اللہ نعرہ کوئے لگایا۔ نبی رسولاں دکھائے سجدہ جھکائے سیس،
 اپنے چرن کول سرنایا۔ اپنی کلام کسے نوں کر کے نہ دتی وصیت، وسیقہ نولیش بن نہ کری لکھایا۔ سب نوں دیندا رہیا نصیحت، جو لوک مات گھلایا۔

اپنی لُکا کے بیٹھا رہیا اصلیت، اصل رُپ نہ کسے دکھایا۔ خُداوند کریم اپنی آد جُگاد رکھے اِکو قابلیت، قبلے کعبہ نین شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ جنایا۔ ناں لو پاؤ رولا، بھلا لگیا چھپیا جے بہڑ پئے مولا، مولا رُپ وٹاوا۔ جو کر کے گیا اپنا کولا، محمد اک سمجھاوا۔ جس نے سب دے سر وچ مارنا پولا، بے عیب نام خُداوا۔ مُریداں کرے بھار ہولا، مُرشد آپے پکڑے باہوں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے اپنے راہو۔ بھگوان کولوں روکن سنت، گر سکھ ملن کوئے نہ جانا۔ میتھوں وچھریا میرا کنت، دوجا ہور نہ کوئے ہنڈھایا۔ میں لہنا دینا دینا جیو جنت، جو میرے سر بھار رہے چُکایا۔ آنت کسے نہ مٹی منت، نیوں نیوں ڈھیہہ ڈھیہہ پئے سرنایا۔ پُرکھ ابناسی لیکھا منگے گنت، اگنت گن گن لیکھا نہ کوئے چُکایا۔ سچ دسو کہنوں کہندے سنت، کون سنت جو ہر سنگر جھلے جدایا۔ بھگوان پاس نہ جانا سکھ، کلجک سنت کرن پڑھایا۔ ویکھو تہاڈا لیکھا دیوے نہ لکھ، لکھ جو راسی دئے کٹایا۔ اسیں بن کے بیٹھے بڑے ڈھیٹھے، پر بھ کولوں اپنا کھ بھوایا۔ تسیں وی کر لو اودھے ول پیٹھ، تہاڈا گھڑا نظر نال نہ نظر ملایا۔ تسیں گاؤ میرے گیت، میں آیا سچا ماہیا۔ میرا اندر نہ دیکھنا بنیا پلٹ، پوتر رُپ نہ کوئے وٹایا۔ میں سُنیا نہیں ویکھیا انڈیٹھ، کون دوارے بیٹھا آسن لایا۔ پڑھ پڑھ کے سناواں گیت، اگلا لیکھا نہ کوئے چُکایا۔ چاہے ہارو چاہے جاو جیت، تہاڈے کرم تہاڈی دین گواہیا۔ سنگر پورا بن کرماں کرے ٹھنڈا سیت، کُرم چرناں ہیٹھ دبا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک جھوٹھی کھیڈ رچایا۔ عدالت کرے سدا عدلی، عدل اپنے ہتھ رکھائیدا۔ سنگھ سنگت کولوں جس کیتی بدلی، سنگھ نرین ناؤں دھرائیدا۔ کیا کوئی پنڈت پاندھا واچے پتری سٹے سنگلی، حساب کتاب وچ کسے نہ آئیدا۔ جو گڑھی چمکور بن کے نکل گیا جنگلی، سیس تیرے تاج کائیدا۔ سو صاحب لائے انگلی، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ سچے دربار کیا کوئی کرے چُغلی، جن بھگتاں اپنا نام چوگ چُکائیدا۔ کوئی رہن نہ دیوے شہنشاہی مُغلی، غلبہ سب دے اُپر پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت آپ کمائیدا۔ سچ عدالت کرے کرتار، سُپریم کورٹ سچا ماہیا۔ گرگھ بری کرے وچوں سنسار، ضمانت اپنی آپ دوائیا۔ وکیل دلیل دونوں گئے ہار، قانون کتاب پراں سُٹایا۔ چھوٹی جٹی والے ہوئے شرمسار، حج جذبہ نہ کوئے بھرائیا۔ تحریر کر خارج دیوے پاڑ، مُنصف اِکو سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت اک دکھائی۔ سچ عدالت سیری بھگوان، آد جگاد لگانیندا۔ کسے چککے اُپر نہ لائے کوئے نشان، اشٹام کالا نہ کوئے کرانیندا۔
 - کسے کولوں نہ کرائے کوئی پچھان، گواہ پھڑ نہ کوئے بھگتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی عدالت اپنا قانون، گر اوتاراں مضمون
 آپ سکھائیندا۔ گر اوتاراں لکھایا مضمون، مجمع آپ بنایا۔ کوئی کہے نقطہ نوں، کوئی نوں گنا رہیا گایا۔ نانک نرگن بھجھیا اک اصول، اصلیت گیا سمجھایا۔
 جو جن کرے قبول، تِس دیوے آپ صفایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت اک رکھایا۔ بن عدالت نہ لگے ڈن، جگت وکار نہ
 کوئے مکائیا۔ بچھلا تیتھوں لہنا لینا، اگے جھولی نہ کوئے رکھایا۔ جنم جنم تیرا منڈے رہے کہنا، تیری سیو کمائیا۔ اسیں ناتا چھڈیا بھائی بھیناں، ساک
 سبجَن تجایا۔ درس کر کر تھکے تیرے نیناں، اپنی خوشی منائیا۔ اساں ویس تجایا جگت گہنا، تیرا پیار ہنڈھایا۔ تیرا بھانا سرتے سہنا، تیری چلے تھم رجاہیا۔
 اپنے کولوں توں کی دینا، ساڈی وست ساڈی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں لہنا رہیا مکائیا۔ ساڈی وست رکھ دے ہتھ،
 ہتھ اپنا رہے دکھایا۔ بے توں ہیں پُرکھ سمرتھ، کیوں ساڈی وست لکائیا۔ بچھے مارگ آیا دس، ہُن کیوں بیٹھا کھ چھپایا۔ اگے اسیں ہندے آئے
 تیرے وس، ہُن تیتوں اپنے وس رکھایا۔ اگے تیتوں لبھدے رہے نس نس، ہُن تیتوں اپنے گھر بھوئیایا۔ توں ساڈے وچ گیا پھس، اسیں گھیرا پایا سچے
 ماہیا۔ ساڈی پوری کر کے جائیں آس، نرِاسا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈی وست ساڈے ہتھ پھرائیا۔ ساڈی دے
 دے بچھلی دات، اگے منگ نہ کوئے منگایا۔ تیرے چرناں رکھیا اکونات، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ تیرے پچھے رو رو کٹی اندھیری رات، نیتز نیناں نیر دہایا۔
 تیری گا گا تھکے گاتھ، رسنا جہوا سیو کمایا۔ دھن بھاگ توں دتا ساتھ، گھر ملیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈی جھولی دے
 بھرایا۔ پُرکھ ابناسی گیا ڈر، بھگتاں کولوں بھے رکھایا۔ چار جگ میں ول چھل رہیا کر، اچھل اچھل کھیل کھلایا۔ کلجگ آنت بن ڈوریوں گر سکھاں لیا
 پھڑ، پریم زنجیر بندھایا۔ چار کُنٹ کیہڑی کٹھے جاواں وڑ، راہ نظر کوئے نہ آئی۔ گرگھ اگے بیٹھے اڑ، اپنا بل رکھایا۔ چار جگ تیرا ناؤں تھکے پڑھ پڑھ،
 پڑھیاں ہتھ کچھ نہ آئی۔ بے ٹٹھا اپنی کرپا کر، کر کرپا لے ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سمائی۔ گر سکھ نہ مول ڈراؤ،

نر بھے منگ منگانیندا۔ تہاڈے ملن دا میٹوں چاؤ، میں لوک مات پھیرا پائیندا۔ کر درس جنم جنم دا دُکھ مٹاؤ، دُکھ تہاڈا اپنی جھولی پائیندا۔ ہر سنگت مل مل گیت گاؤ، واہوا گوبند کھیل کھلائیندا۔ جس دانہ کوئی پتاناہ کوئی ماؤں، آپ ماتا پتا سرب بن جائیندا۔ تس نیوں نیوں لاگو پاؤں، جو سب دے دُکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مل گرکھاں خوشی منائیندا۔ گر سکھ تیری وڈی وڈیائی، برہما ویتا لکھن نہ پائیا۔ وید ویاس سٹے قلم شاہی، اپنا بل نہ کوئے دھرائیا۔ چار جگ دین گواہی، ہر بھگتاں ہوئے سہائیا۔ پچھے تاردا آیا جھیور جٹ چھینبے نائی، کبیر جلاہا نال ملائیا۔ کلجگ انتم ہر جن پکڑے تھاوں تھائیں، غریب نمائیاں گلے لگائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئے رائی، کی لہنا جھولی پائیا۔ گر سکھاں کولوں بچھن بھین بھائی، کون ملیا تیتوں جگت ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مل ہر جن خوشی منائیا۔ ہر جن تیرا وڈا دربار، لوک مات وٹی ودھائیا۔ زرگن آئے چل زرنکارا، زراکار ویس وٹائیا۔ بن گر سکھاں نہ دیوے کوئی سہارا، لوک مات ہوئی جدائیا۔ بن بھگتاں نہ دیوے کوئی بھنڈارا، ساچی دست نہ کوئے ورتائیا۔ ہر سنگت کولوں ملیا اکو پیارا، پریم پیار جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناسی بن ونجارا، ساچا ونج آپ جنائیا۔ پچھلا قرض لتھا ادھارا، مقروض اپنا فرض پور کرائیا۔ ۱۹ طول عرض پار کنارہ، محصول آگے نہ کوئے لگائیا۔ قبول ہوئے سچ دوارا، محبوب دے وڈیائیا۔ یعقوب کرے نمسکارا، گر سکھ سیس جھکائیا۔ ابوتر آپ منگے بن بھگھارا، گرکھ آب حیات پیائیا۔ بے تاب ہو یا سرب سنسارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ تیرا ناؤں وڈیائیا۔ تیرا نیتیر وروے، نینن نین وڈیائیا۔ تیرے بدلے تیرا پیر بولے، تیری دھار چلائیا۔ جس نوں کہندے رہے لگیا رہے اوہلے، سو پردہ رہیا اٹھائیا۔ جس دے گاؤندے رہے ڈھولے، سو آیا سچا ماہیا۔ جس دے مولیاں سب جگ مولے، سو مولار روپ وٹائیا۔ گرکھ ادھارے بھالے بھولے، بھولے اپنے گلے لگائیا۔ پہلوں اپنے کندے تولے، تولا ماشا رتی نہ کوئے پائیا۔ اپنی وست رکھے اپنے کولے، دوجے ہٹ نہ کدے وکائیا۔ کلجگ انتم جٹاں دے قبول کیتے جاؤں چھولے، رُکھی سکھی کھا کے جھٹ لنگھائیا۔ سکا ان کھا کدے نہ ڈولے، وڈ کرسانا بے پرواہیا۔ کرم کرم پھڑ کے سانگھا سرشٹ سبائی پھولے، ہتھا اپنے ہتھ وکھائیا۔ دانے بھو آپ وروے، نام تنگل اُپر چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ اپنے کھاتے پائیا۔ ویکھو کیڈا ہو یا کھاتا،

پُرکھ ابناسی آپ بھرایا۔ بن دروازیوں بند کیتا اندر تاکا، اپنا پردہ پایا۔ کدے نہ آوے گھاٹا، گھاٹ وچ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ بھنڈارا آپ بھرایا۔

* ۲ مگھ ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار وچ *

بھگت دوار کرے ہر سیو، نرگن اپنا نور پرگٹایا۔ لیکھا جانے الکھ اہیو، الف یے ویکھ وکھایا۔ لوک مات وکھائے ساچا میو، امرت پھل ناؤں دھرائیا۔ رس دیوے رسنا جہو، ہر جس جو جن گایا۔ پرم پُرکھ سدا نہکیو، کیول اپنے رنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن پائیا۔ سیوا کرے ہر جو ٹھاکر، دوس رین وڈی وڈیائی۔ لیکھے رت لگے تیغ بہادر، رتی رت آپ مہکایا۔ ہر جن ویکھے سچ سوڈاگر، ونج ونجارا اکو ماہیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جن بھگت دے وڈیائی۔ لوک مات کرے آدر، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ ویس وٹائے کریم قادر، کرتا اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ سمجھایا۔ سیوا کرے سری بھگوان، بھگون دیا کمائیندا۔ بھگت بنائے سچ نشان، لوک مات پرگٹائیندا۔ جگت دیوے اک گیان، ایکا اکھ پڑھائیندا۔ چرن دھوڑ سچ اشان، ساچا سجن آپ وکھائیندا۔ وست انملٹی پریم دان، پریمی آپ جھولی پائیندا۔ اپنا کریا پہلوں بلیدان، بل اپنا پھیر پرگٹائیندا۔ گرگھ سجن ویکھے وچ جہان، نو نو پھیرا پائیندا۔ کر کرپا دیوے گیان، اپنی بوجھ بھجائیندا۔ جگت ترسنا میٹ شیطان، شریعت بند آپ کٹائیندا۔ در در گھر گھر دیوے مان، ہر ہر سیو کمائیندا۔ اندر وڑ وڑ ہوئے جانی جان، جانہارا بھيو چکائیندا۔ تیر انیالا مارے بان، ایکا چلے نام چڑھائیندا۔ ناتا توڑ مان اہمان، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر جن سوراپتر سنگھڑ سجان، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سیوا کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ وڈی وڈیائی۔ دو جہاناں نٹھ نٹھ، لہنا دینا رہیا مکایا۔ ایٹھے اوٹھے اپنا مارگ دس، واہوا اپنی دھار چلائی۔ ہر سنگت ہر جو ہویا وس، اپنا بندھن آپے پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اپنے سپس اٹھایا۔ سیوا

کرے سوہے سیس، سیس اپنا نظر نہ آیا۔ گو بند میلا اک جگدیش، جگدیش ہوئے سہایا۔ لہنا دیکھے بیس ایس، بیس بیس دے ودھایا۔ راہ پچھے راگ
 چھتیس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی سیو کرے بھگونت، بھگون اپنی دیا
 کمایا۔ آپ بنائے ساچی بنت، اپنا بھو آپ کھلایا۔ لیکھا جانے آنت، مدھ اپنے رنگ سمایا۔ کلجگ اتم مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے لکھایا۔ جن
 بھگتاں کایا چولی رنگے بسنت، نام مچھٹی اک چڑھایا۔ رسنا جھو انیاں منت، آتم پر ماتم کرے شنوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ
 اپنی سیو کرایا۔ سیوا کرے سیوک بن، لوک مات مات تجایا۔ جس بنائے اپنے جن، سو جننی بنیا پتاما۔ ایکا راگ سنائے کن، راگی راگ مگھ شرمایا۔ ایکا
 دیوے سچا دھن، نام ندھانا جھولی پایا۔ آپے بیڑا رہیا بٹھ، اپنے کندھ اٹھایا۔ گرگھ سجن جائے من، سو پڑکھ ابناسی رہیا منیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمایا۔ سیوا کرے ملی بلوان، بل اپنا آپ دھرایا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا کلیان، کال روپ وٹایا۔ جس نوں کہندے
 رہے بھگون، سو بھگون ویس وٹایا۔ جو دیندا رہیا پروان، سچ پروانہ دے پھڑایا۔ جس اندر سرب گیان، سرب گیتا آپ اکھوایا۔ سو صاحب دیوے
 دان، انڈھڑی دست آپ ورتایا۔ جس نوں کہندے گئے کاہن، سو کاہن بنسری نام وچایا۔ جس دار کھدے گئے دھیان، نین موند سیو کمایا۔ سو
 پرگٹ ہویا آن، آپ اپنا کھیل وکھایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، زرگن جوت کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن سیوک سیو
 کمایا۔ آپے سیوک بنیا سچا رانا، راج بھوپ اکھوایا۔ جن بھگت دوارے بہہ بہہ گائے اپنا گانا، اپنا راگ الاہیندا۔ آپے منے اپنا بھانا، سر بھانا آپ
 رکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی چو جنت جگ چوکڑی تنیا تانا، تانا پیٹا آپے پائیندا۔ آپے جانے آون جانا، آون جاون اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائی۔ واہ واہ چلے اوٹی، اول اللہ آپ چلایا۔ زرگن جوت اک اکلّی، عقل کلا اکھوایا۔ بھگت دوارے آکے
 کھلی، ایکا آس تکایا۔ گرگھ میرا آسن ملیں، میری سنجی سچ دے سہایا۔ تیرے باجھوں ہوئی میں جھلی، میرا پلو پھڑے نہ کوئے سچ گوسائیا۔ سچکھنڈ
 دی ساچی کلی، لوک مات تیرے در مہکایا۔ آد جگاد جگ جگنتر تیرے پیار اندر پلی، دوجی دست نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا رنگ آپ جنائیا۔ واہ وا رنگ رنگا کرتارا، رنگ اپنا آپ سمجھائیندا۔ جس نوں لبھدے گئے گر اوتارا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جس دے در بن
 دے رہے بھکھارا، بن بھکھاری منگ منگائیندا۔ جس اگے کڈھدے گئے ہاڑا، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سو پڑکھ نرنجن سیو کمائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن واہ وا آیا، وہندی دھار کھیل کھلائیا۔ جس دارپ رنگ رکھ نہ کوئی چھایا، نیز نین نظر نہ آئی۔ پنج ت
 نہ کوئی کایا، بھوتک روپ نہ کوئے وٹائی۔ جس دا پتا نہ کوئی مایا، نہ کوئی گود سہائیا۔ گر اوتاراں جس نوں گایا، سو چل کے آیا سچا ماہیا۔ کرے کھیل اگم
 اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ جن بھگتاں سہائے اک دوارا، در دروازہ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوس دوس رین رین
 نال ملائی۔ دوس منگے گرگھ چا، گر گر وڈی وڈیائی۔ رات منگن گر پیر اوتار جھولی ڈا، دس کسے نہ آئی۔ سر شئی ستیاں دو جہاناں دے صلاح، آلس نندرا
 نہ کوئے رکھائیا۔ اٹھو جا کے سیوا لوکما، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ چار جگ دا امرت پھل میوہ لینا کھا، امیوں رس اک چکھائیا۔ وڈ دیوی دیوار ٹھالینا
 منا، در اگے سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ ساچی سیوا کر منظور، محمد سپس جھکائیندا۔ میرا کر معاف
 قصور، دوئے جوڑ رسن الائیندا۔ کراں مزدوری بن مزدور، اجرت کوئے نہ منگ منگائیندا۔ توں صاحب رہنا حاضر حضور، در تیرا اک سہائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ کر لے سیوا اتم کل، صدی چودھویں گئی بتائیا۔ جن بھگتاں اندر جانا رل، تیرا لہنا دے
 مکائیا۔ جس شریعت لاہی بھگتاں کھل، سو اصلیت دے سزائیا۔ جو کلمہ کلام رہیا گھل، سو کلمہ رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 کھیل آپ دکھائیا۔ محمد ویکھے کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ چوداں صدیاں جگت ہلارا، چوداں لوک وڈیائیندا۔ کجگ اتم کھیل نیارا، نرنجن
 آپ کرائیندا۔ جن بھگت بنائے اک دوارا، چار ورن سنگ رکھائیندا۔ دوس چودویں محمد منگے بن بھکھارا، اگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ کر کرپا میرے پروردگار،
 تیرا پردہ سپس رکھائیندا۔ سیوا کراں وچ سنسارا، سر تیرا حکم سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دن چودویں دیکھ رکھائیندا۔ چودویں
 دن چوداں لوک، چودس رین سہائیا۔ پڑکھ ابناسی سچ سلوک، سو ہلا نام پڑھائیا۔ بھگت دوارا سنجگ کوٹ، سچھنڈ سمجھائیا۔ گرہ لگے ساچی چوٹ، تن نگار

وجایا۔ پُرکھ اگم دیوے اوٹ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گھر نرمل جگے جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جگ چوکڑی اوت پوت، بنس سر بنس بنائیا۔ بن بھگت
 کسے اُتے نہ ہوئے موہت، مایا متا وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سائیا۔ تیرا رنگ میرے میاں، میں ویکھاں
 پروردگار۔ توں اپنی دھار رکھائیاں نہیاں، چار گنت سہارا۔ تیرے در لیکھا کے ساڈھے تن ہتھ سپاں، رویداس چمار بنے لکھارا۔ تیرے ملن دا اکو جیا،
 تیرے چرن کراں نمسکارا۔ سرب جیاں دا اکو جیا، بن تیرے کوئے نہ جیون مُت دوارا۔ چوڈاں لوک جو نیچ بیا، بھل لگے انتم وارا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچ سہارا۔ سہارا دیوے دس، دُھر فرمان جنائیا۔ چوڈھویں رات جانا نٹھ، لوک مات پھیرا پائیا۔ پاربرہم دا ویکھنا ہٹ،
 لوک مات گھلایا۔ ناتا توڑ تیر تھ تھ، مندر مسجد ڈیرہ ڈھاپیا۔ نرگن نور کر پرگٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ کرے کھیل بن ناڑی رت، رتی رت نہ کوئے
 دکھایا۔ کرے گیان بن بُدھ مت، من واسنا نہ کوئے سمجھایا۔ سگل و سورے جان لٹھ، بچھرت لئے ملایا۔ پوری کرے آس، پورن بوجھ بُجھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوڈھویں صدی ویکھ دکھایا۔ صدی چوڈھویں کھیل اول، پُرکھ ابناسی آپ کرانیدا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچ دوارے
 سو بھاپانیدا۔ لیکھا جانے نہچل دھام اٹلا، اٹل اپنا رُپ پرگٹانیدا۔ کجگ انتم لوک مات ہو یا جھلا، بن جھلا جھلک دکھانیدا۔ چار جگ شاستر سمرت وید
 پُران کھانی بانی جس دیاں کردیاں رہیاں گلاں، سو اپنا حال سنائیدا۔ ویلا ملن دا کر لو ہلا، حلقا سب دا بھار دکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی سیوا آپ سمجھانیدا۔ سیوا کرے آ دوار، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ راتیں سُتیاں کڈھے وگارا، وگاری اپنا پھیرا پائیا۔ بن بچھیاں دیوے
 دیدار، دید عید چند چڑھایا۔ بن منگیاں کرے پیار، پریم پیار آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ اپنا بل
 آپے دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیایا۔ نرگن ہو کے سرگن اندر وڑ، جن بھگتاں رہیا جگایا۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، گرگھ ساچے رہیا پڑھایا۔ اپنی اگنی
 آپے سڑ، گرگھ سجن رہیا بجایا۔ اپنا بھانا آپے جر، ہر جن اپنی گود سہایا۔ اپنے دوارے آپے کھڑ، آپ اپنا رُپ وٹایا۔ سنت سہیلے لوک مات پھڑ، پھڑ
 پلوگنڈھ بٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمایا۔ ساچی سیوا کرے کرتار، نظر کسے نہ آئیا۔ پنج تت لیکھا رہے اندر چار

دیوار، تن مائی نال ملائیا۔ آتر آتر کرے وہار، بن بوہاری سیو کمائیا۔ یاراں نال بنیا یار، ستر یارڑا آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ کھیلے کھیل پر اپارا، اپر پسر دھار چلائیندا۔ گوہند اٹھایا سٹ دُلا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ جن بھگتاں نال کرے پیارا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ آپے چکے اٹاں گارا، گر سکھ اندر وڑ وڑ سیو کمائیندا۔ جو گر سکھ آئے چل دوارا، تس اپنے گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ سیوا کرے ہر جو ہر، دس کسے نہ آئیا۔ گر سکھاں اندر بیٹھا وڑ، دوس رین ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیو آپ سمجھائیا۔ گر سکھ سیوا کرے دوار، ہر جو آتر آسن لایا۔ جے کوئی کہیاں دیوے مار، پُرکھ ابناسی بل دھرایا۔ جے کوئی تگاری چکے سپس بٹھ دستار، سر اُپر اپنا ہتھ لکایا۔ جے کوئی پوڑی ڈنڈا چڑھے وارو وار، اپنا ڈنڈا دئے پھڑایا۔ جے کوئی کانڈی تپسی دئے مار، تس اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھاں اندر وڑ وڑ سیو کمایا۔ اندر وڑ ہر رگھناتھ، اپنی دیا کمائیا۔ بن ڈٹھیاں دیوے ساتھ، ساچا سنگ نبھائیا۔ لہنا چکے ہاتھ ہاتھ، ہتھو ہتھیں دئے چکائیا۔ جہنوں پچھو سوئی کہے وسے میرے پاس، راتیں سٹیاں میرے کول پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا سچا بھوگ بلاس، گرگھ آتم سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیو کمائیا۔ جے کوئی پھڑے تپسا آری رندا، ایکا رندا ہتھ رکھائیا۔ گر سکھ بنائے اپنا بندہ، بندی خانہ توڑ تڑائیا۔ در دوارے کوئی نہ رہے گندہ، گندی واشنا دئے مٹائیا۔ ہر بھگت چڑھے ساچا چندا، چند چاندنی کھ شرمائیا۔ کرے پرکاس وچ برہمنڈا، ور بھنڈ ملے وڈیائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگا، سور پیر شہنشاہیا۔ جس دوارے نشان جھلے ست رنگا، تس ست پُرکھ زرنجن لئے ملائیا۔ گرگھ گاؤ سدا سہاگی چھندا، پر بھ ملیا اکو ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ دکھائیا۔ جے کوئی پھڑے تپسی ستر، ستر ہتھ اٹھایا۔ کر کرپا میلے من پتھر، من کا منکا آپ بھوایا۔ گر سکھ تیری سیوا ویکھ پُرکھ ابناسی اپنے نیر وہاوے اتھر، نین نین نین بھرایا۔ جس وچھایا یارڑا ستر، سو بن بن یار سیو کمایا۔ بھگت دوارا نہ ہوئے بھٹھڑ، بھٹھ کھیڑا نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے نال ملایا۔ ہر جن ساچے گئے بل، ملیا ایکنکار۔ چوڈاں لوک گئے بل، چوڈاں طبق ہوئے خبردار۔ کون در پر بھ لائے سل، بھگت دوارا کر تیار۔

جس نوں کہندے بسن بنواری کپڑے پہرے نیل، رُوپ انُوپ آپ دھرایا۔ تِس اگے کرو اپیل، جے دیوے دیا کمایا۔ وڈ خالق خلق خلیل، بے خبر لئے جگایا۔ جودھا سُو رِیرِ چھیل چھیل، چھبر اپنے نُورِ درسایا۔ لوک مات بنائے سچ فصیل، بھگت دوارا ناؤں رکھایا۔ چار جگ دی کٹھی کرے دلیل، گر اوتار جو گئے سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک وڈیایا۔ چار جگ دی دلیل کرے کٹھی، اپنی دیا کمایا۔ لُگیا رہے نہ کوئے چپی تپی ہٹھی، ستیاں ست ویکھ دکھایا۔ کرے کھیل کملاپتی، کول نین نین مٹکایا۔ جگا جگنتر دے دے متی، گر شبد گیان درڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ ساچا کھیل گو بند دھار، زرگن سرگن آپ سمجھایا۔ چو داں لوک کرن وچار، چو داں طبق کرے صلاحیا۔ صدی چو دھویں ہو یا خبردار، بے عیب نام خدایا۔ رسول قبول کرے جو وچ سنسار، سچ ثبوت دے دکھایا۔ سو قاتل مقتول بنے زرنکار، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمایا۔ کار کماے کرتا پُرکھ، فُدرت قادر وڈ وڈیایا۔ کسے نہ آوے ساچی سُرَت، اندر وڈ وڈ رہے سُرَت چڑھایا۔ کوئی نہ ویکھے اکال مورت، مورت اکال نہ کوئے رُشانیا۔ کوئے نہ جانے ناد تورت، تریا راگ نہ کوئے سنایا۔ کوئے نہ جانے ساچی صورت، صورت رب نہ کسے دکھایا۔ کجگ ناتا کوڑو کوڑت، کوڑی کریا بندھن پائی۔ جیو جنت ہوئے مورکھ، موڑھ اپنا رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اک صلاحیا۔ مورکھ مگدھ ہو یا سنسار، ہر جو بھانا آپ ورتایا۔ پڑھ پڑھ پاوے نہ کوئے سار، اندر وڈ وڈ کول نہ کسے بہایا۔ چوٹی چڑھ چڑھ گئے ہار، ہر کا پندھ نہ کسے مُکایا۔ نیتز میٹ میٹ کرن پکار، سُنے پکار نہ ہر رگھرایا۔ سُرَتی شبد کرن وچار، شبد سُرَت نہ کوئے ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ کھیل ورتایا الکھ اگم، اگمڑی کار کمایا۔ جس دا بھانا گئے من، سو بھانے رہیا سمایا۔ جس سیوا لائے سورج چن، کوہ کروڑی چلت پھرایا۔ جو لکھ چوڑا سی جیو جنت سادھ سنت گر اوتار بھانڈا دیوے بھن، پنخ تت رہن کوئے نہ پائی۔ سو کھیل کرے سری بھگوان، بھگوان سیوا آپ کمایا۔ کبیر جلاہے دتا دان، وست امولک جھولی پائی۔ ویلے آنت کرے پچھان، پچھوتاوانہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرایا۔ اپنا ویس آپے رکھ، رکھ رکھ خوشی منائیدا۔ اپنے مندر ہو پر تکھ، اپنے گھر سو بھا پائیدا۔

اپنی بول اک الکھ، الکھ اگوچر نعرہ لائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے بن بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُر کھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار دکھائیندا۔ سمرتھ دھار ویکھ مولا، اپنی آپ جنائیا۔ جس دانور اول اللہ، سو الہی نور پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن اکو ملا، اکو نور خدائیا۔ نہچل دھام اُچ اٹلا، ایک بنک وڈیائیا۔ سَمِل ہو کے سَمِل رلا، وشو رہیا سائیا۔ حق حقیقت ویکھے اک اگلا، بے عقل وڈ وڈیائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، ڈونگھے ساگر پھول بھلائییا۔ چوواں لوک پئے تر تھلا، تھر تھر کبے سرب لوکائییا۔ سچ سندیس اکو گھلا، نر نریش سنائییا۔ وڈ امام پکڑو پلا، ایمان دے بچائییا۔ پیر پیغمبر جس دا کڈا رہے چھلا، سجدہ سیس جھکائییا۔ جس نوں گاؤندے رہے ال للا، علم عالم وچ نہ آئییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ رسول رہیا سمجھائییا۔ سچ رسول ساچا نعرہ، حق حق لگایا۔ چوواں چوواں ویکھ کنارہ، چوواں نیر وہایا۔ دامنگیر بے عیب پروردگارا، پلو رہیا پھڑایا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، ظہور شعور نہ کوئے جنایا۔ ایک دیوے سچ سہارا، جن بھگتاں راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکایا۔ ہر جو بھیو چکائیندا، چک چک پردہ لاه۔ اپنا نور دکھائیندا، نور نور پرگٹا۔ اپنا گھر وسائیندا، درگھر ساچا آپ سہا۔ اپنا تخت وڈیائیندا، تخت نواسی سچا شہنشاہ۔ اپنا حکم چلائیندا، حکمی حکم جنا۔ گر اوتار سیوا لائیندا، پیر پیغمبر دے صلاح۔ جگت اڈمبر ویکھ دکھائیندا، رُوپ انوپ دھرا۔ پیت پیتمبر آپ سہائیندا، سیس جگدیش تاج لکا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویکھ دکھائیندا۔ اپنا آپ ہر جو ویکھ، گھر ساچے خوشی منائییا۔ کلجگ انتم بھگتاں لکھا لیکھ، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیائیا۔ نال رلائے دس دسمیش، دہ دشا پھیرا پائییا۔ ہر جو رہے سدا ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ آد جگاد کرے اپنا ویس، ویس اوٹرا آپ رکھائییا۔ کلجگ انتم بھاگ لگا ماجھے دیس، بھگت دوارے وٹی ودھائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیائیا۔ بھگت دوارا کھلنا، کھولے غریب نواز۔ گرگھ ساچے تول ٹلنا، تولنہارے رچیا کاج۔ ہر سنگت پاوے ملنا، آپ اپنا سازن ساز۔ ہر کا ناؤں کدے نہ بھلنا، دو جہاناں دیوے راج۔ لوک مات نہ رلنا، کسے کم نہ آؤنا جھوٹھا کاج۔ بھگت دوارا پھلنا بھلنا، بھاگ لگائے دیس ماجھ۔ چھتر سیس جگدیش جھلنا، ہر جن رکھے لاج۔ بھاگ لگے ساچی کلنا، جس سنگر سنی ساچی واج۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا واج۔

ہر جن داج دست انمل، امولک جھولی پائی۔ پریم سوگندھی ساچا بھل، نام واشنا نال بھرائیا۔ ست سنو تھ نہ جاوے ڈل، دھیرج دھیر نہ کوئے پڑائی۔
 اُجڑیا گھر جائے وس دوارا جائے گھل، پُرکھ ابناسی آپ گھلایا۔ گو بند بوٹا جو گیا مل، ہریا سنج پھیر کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت
 دوارا آپ گھلایا۔ بھگت دوارا کھول کھولے خلاصہ، اپنا بھو چکایا۔ زرگن سرگن ویکھے تماشا، بن نو آناج نچایا۔ ہر جن پوری کرے آسا، دے درس
 ترپت کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ تارنہارا ہر جن اکو، آد جگاد سمایا۔ ساچی سکھیا گرگھ سکھو، گر سنگر آپ
 سمجھایا۔ پاربرہم پر بھ نیتز پیکھو، جس ڈٹھیاں دُکھ رہے نہ رایا۔ نر اکار نر ویر دھریا بھیکھو، بھیکھادھاری روپ وٹایا۔ جٹ بن بن پھرے وچ کھیتو، جگت
 کھیتی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلایا۔ ساچی سکھیا کرو وچار، گر سکھ سکھ سمجھایا۔ پچھلا لیکھا دیوے پاڑ، جو چل
 آئے سرنایا۔ آگوں ملے گو بند یار، پریم پیار نبھایا۔ پُرکھ ابناسی اپنی گود لئے اٹھال، ساچی سیو کما یا۔ آپ پچھے مریداں حال، مُرشد اپنا روپ دھرائیا۔
 گر سکھ نیڑ نہ آئے کال، جو ڈھیہہ پیا سرنایا۔ بھگت دوارا بنے سچی دھر مسال، چار ورن سپس جھکایا۔ جس اندر بہے دین دیال، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔
 نال رلائے گرگھ ساچے لال، لالن اپنا رنگ چڑھایا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، بھل دیوے نام وڈیایا۔ ساچا مارگ دتا وکھال، بن پاندھی بھل نہ جایا۔
 گر سکھ گھالن لینی گھال، گھالی گھال نہ برتھا جائیا۔ صاحب سنگر وسے نال نال، دوس رین ویکھ وکھایا۔ آپے چلے اپنی چال، چال نرالی اک رکھایا۔ آو
 لٹو سچا دھن مال، پُرکھ ابناسی رہیا لٹایا۔ سچے شاہ بنو کنگال، گھر ساچی دست لٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام رہیا ورتایا۔
 گر سکھ آگوں کرے سوال، کی کچھ رہیا ورتایا۔ اسیں بھگھے ننگے بُرا حال، لوک مات رہے گر لایا۔ کھان نوں لہے روٹی دال، دوسر دست نہ کوئے
 تھایا۔ چاروں کُنٹ جگت جنجال، دوس رین لڑایا۔ مایا متا کیتا بے حال، سرتی سرت بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور،
 کون دست رہیا ورتایا۔ کون دست تیرے کول، گرگھ بچھ بچھانیندا۔ کون دوارا دیویں کھول، اپنا گھر وکھانیندا۔ کون روپ جائیں مول، مول نام
 پرگٹانیندا۔ کون ویلا پورا کریں قول، کیتا قول بھل نہ جانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم سنانیندا۔ ساچی دست اگئی دات، ہر

اپنے ہتھ رکھائیں۔ جس امرت پیائے بوند سوانت، ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھائیں۔ جس درس دکھائے اک اِکانت، آپ اپنا میل ملائیں۔ کلج انتم اِکو
 بٹھاں چرن نات، ناتا پھیر نہ کوئے تڑائیں۔ گو بند پورا کراں بھوکھت واک، بھاکھیا ہور نہ کوئے سمجھائیں۔ اپنی کرنی دیوے ساتھ، کرتا ساچی کرت
 کمائیں۔ گرسکھ اِکو دتساں پوجا پاٹھ، جس دا بھيو کوئے نہ پائیں۔ سوہنگ گاؤنی ساچی گاتھ، جگت گاتھا پنڈھ مکائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا اکھر آپ پڑھائیں۔ نکمیاں پیٹا بڑا لما، ہر جو اپنے نال رکھایا۔ پہلاں ڈھور ڈھوئے لاہیا چٹا، پانہا گنڈھ وقت لنگھایا۔ ہن ہر جو اندر سے
 دم دماں، کایا دمڑی مل نہ کوئے رکھایا۔ اِکو ملیا پتا اِکو ہوئی اماں، امڑی اپنی گود سہایا۔ کر پیار دتا ساچا ماماں، سیر ساچے مکھ چوایا۔ راتیں ستیاں کھڑا
 چماں، آپ اپنے گلے لگایا۔ تیرا اپنی ہتھیں پھریا سنے، جس وچ پانہا گنڈھ رنگ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانے میل
 ملایا۔ تیری غریبی میرا رنگ، میرا ناؤں تیری وڈیائی۔ تیری سیجا میرا پلنگ، میرا پیار تیرا وچھاؤنا لیف تلائی۔ میرا ناؤں تیرا مردنگ، تیرا مردنگ
 میری شنوائیا۔ تیرا گھر دیکھاں لنگھ، راتیں ستیاں درس دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریب نمانے گل لائی۔ دھن بھاگ جے ملیا
 غریب، پُرکھ ابناسی خوشی منائیں۔ لوک مات جاگے میرے نصیب، میرا سکھ موہے دھیانیں۔ میں دُور وسدا آیا قریب، اپنا پنڈھ مکائیں۔ گرسکھ تیرا
 کھیڑا ڈٹھا عجیب، عجب لیلا تیرا رُپ رچائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مل غریباں خوشی منائیں۔ غریباں اندر سے یار، لگوں کھیل
 کھلایا۔ آپ اپنا آپے ہار، ہر جو ہاریاں لئے اٹھایا۔ جس نے کنگن کریا تیار، کسیرا قیمت پائی۔ سو دیکھن آیا یار، رویداس لئے ملائی۔ براہمن ڈردا کرے
 وچار، میرا کیتا ہر جو بھل نہ جائیا۔ جس دے گھر بنیا ٹھگ چور یار، دن دہاڑے سنھ لگایا۔ تس کرپا کری اپار، نو نو جنم مات بھوائیا۔ پھیر میلیا چرن
 دوار، دھوئی پچھلی شاہیا۔ دوہاں نبیرا کرے وچ سنسار، لہنا دینا دے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریبی رُپ آپ وٹائی۔ غریب
 پا خاک بنے چاکر، ساچی سیو کمائیں۔ جن بھگتاں ذکر کرے بن بن ذاکر، زیر زبر نہ کوئے لگائیں۔ زرگن سرگن کرے خاطر، خطرہ ہور نہ کوئے
 دکھائیں۔ در آیاں دیوے آدر، کریم قادر دیا کمائیں۔ دیوے صبر اِکو صابر، صبوری صادق نال ملائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا

سنگ آپ رکھائیندا۔ نماں غریبی ہر کاروپ، رُپ انو پ جنایا۔ میل ملاوا ساچے بھوپ، بھوپت ہوئے سہایا۔ لہنا جانے اندھ کوپ، اندھ اندھیر مٹایا۔ دھن بھاگ جے ملیا پوت، پر بھ اپنی گود سہایا۔ آپے تانا پیٹا سوت، آپے وٹنا رہیا چڑھایا۔ آپے دھاگا پھڑ پھڑ گنڈھے جوت، نکھی رمبی آر کرایا۔ آپے پھڑ پھڑ دئے قلبوت، اُتے ہتھوڑا ٹھوکر لایا۔ ویکھو کیہڑے کم کاج آیا سوت، ہر جو ہر ہر لئے ملایا۔ لوکیں کہن روداساوت، مت بدھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریبی اپنی جھولی پایا۔ تیری غریبی میری دات، داتا اپنی جھولی پایا۔ تیرا نور میری ذات، اذات نہ کوئے وڈیایا۔ تیری وڈیا میری جماعت، اکو اک پڑھایا۔ تیرا نانا میرا ساک، سین نظر کوئے نہ آئی۔ تیری دست میرا ہاٹ، ہٹ ہٹوانا اک اکھوایا۔ میرا ناؤں تیری گاتھ، تیری گاتھ سنے لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، غریباں اندر رہیا سمایا۔ گرسکھ پھرن زورو زوری، اپنا زور دکھایا۔ سرتے چکن سینٹ بوری، پھرن واہو داہیا۔ پھر وی کہن اے تھوڑی، من سانت نہ آئی۔ بھجو نٹھو کرن بہڑی بہڑی، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ جس نوں لبھدے پھردے وچ راگ گوڑی، سو گوڑ اپنا رُپ وٹایا۔ جس نوں گاؤندا وار پڑھ پڑھ پوڑی، سو پوڑا رہیا لگایا۔ لکھ چوڑا سی کولوں کرے چوری، بن بن چور ویکھ دکھایا۔ انڈھی بدھی گرسکھاں اندر ڈوری، اٹھے پہر ہلایا۔ اپنے نال جائے توری، ترت اپنا پنڈھ مکایا۔ کوئے نہ ویکھے رین اندھیر گھوری، سارے کہن سنگر کری رُشنائیا۔ اللہ رانی بانگی چھوہری، نیتز نیناں نیر دہایا۔ کی کراں پر بھ اپنا کھیل کرے ہوئی ہوئی، حوالاں رہیا بنایا۔ جس اپنی پہلوں بدلی چولی، گرسکھاں چولا دئے بدلایا۔ میں ڈردی پھردی میٹوں کرنہ دیوے گولی، اپنے بھگتاں در بہایا۔ میں اپنی گھنڈی کسے کول نہ کھولی، نہ دساں کسے سنایا۔ چوڑاں صدیاں جس کھیلی ہوئی، تس دے ہوئے رہی بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا ویکھ دکھایا۔

* ۳ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی * *

سنتاں سنگ سدا ہر وسے، وسنہارا ایک۔ سنتاں کولوں سدا ہر نئے، لاج نہ لائے اپنے بھیکھ۔ سنتاں مارگ آپے دتے، دتے ہر جو ساچی ٹیک۔ سنتاں کولوں آپے نٹھے، کوئے سکے نہ ویکھ۔ سنتاں سنگ آپے ہتے، کرے کھیل ہر انیک۔ سنتاں وچ کدے نہ پھسے، آپ چھپائے اپنی ریکھ۔ چاروں گنت اندھیری رین مسے، نور دے نہ اولیئے پیر شیخ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا ویس۔ سنتاں سنگ سدا دیالا، دین دیال دیا کمائی۔ جگت جگ اوٹری چالا، چال نرالی آپ رکھائی۔ کرے کھیل خلق نرالا، خالق ویکھے مخلوق خدائی۔ سچکنڈ بیٹھ سچی دھرم شالہ، دھرم دھار دے سمجھائی۔ چار گنت ہوئے بے حالا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائی۔ سو سنت ہوئے پروان، جس سنگر ہر ہر پایا۔ سو سنت مورکھ موڑھ انجان، جس ملے نہ ہر رگھرایا۔ چاروں گنت کوڑ طوفان، تحفہ جگت رہے ورتایا۔ بن ڈٹھیاں کرن کلیان، داتا کلیان نظر نہ آیا۔ آویں پا پا دسدے کھان، ساچی خبر نہ کوئے سنایا۔ رسنا جہوا گاون گان، گانا رام نہ کوئے سمجھایا۔ شرع شریعت نہ جانن ایمان، امام میل نہ کوئے ملایا۔ نظری آئے نہ رادھا کاہن، گھر گیت نہ کوئے سنایا۔ سیتا ملے نہ سچا رام، کلج بن رہیا ڈرایا۔ اللہ رانی دیوے نہ کوئے پیغام، پیغمبر نور نہ کوئے رشنا یا۔ باہروں نیوں نیوں کرن سلام، علیکم روپ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی کھیل تماشا، تماشگیر ویکھ دکھایا۔ کلج سادھاں ول ویکھ کرے ہاسا، واہ وا اپنی کھیل کرائیا۔ رسنا کہن ساڈے وسے پاسا، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ بن سخیاں پاوے راسا، گوپی کاہن نچائی۔ کوئی کہے میرا بھریا چھابا، نام انمل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کھیل رہیا دکھایا۔ کلج سنت جگت اکٹھے، کلج سنگ نبھایا۔ بن ماریاں آپے ڈھٹھے، اپنا گھ بھوایا۔ کھا کھا پوجا ہوئے ہٹے کٹے، ساچا ہٹ نہ کسے کھلایا۔ جٹ دھنے پایا وچوں وٹے، جھٹ اپنا باہر رکھایا۔ نامے چھپر چھائی سپس رکھائے اپنے پھٹے، آوندنا جاندا دس نہ آیا۔ لکھ چوراسی رلائی گھٹے، کوڈی مل نہ کوئے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت ویکھ دکھایا۔ ساچے سنتاں ویکھے ہر، اپنی سیوا آپ کمائی۔

کون سنت جس ملیا در، مل میل سچے ماہیا۔ کون سیس آگے رہیا دھر، آپا وار دکھایا۔ کون جینودیاں ہی گیا مر، من منشا سنگر جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت دیکھ دکھایا۔ ساچے سنت دیکھن آیا، نیتز نین نہ کوئے رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پھول بھلایا، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ سب دالہنا رہیا چکایا، دیونہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیندا۔ سنتاں سنگ وسے نرنکار، سنگر رُپ وٹائی۔ کلج انت کھیل اپار، اپرپر رہیا ورتائی۔ سنت سہیلے لہے یار، یاری یاراں نال رکھائی۔ دُور دُراڈا آپے بھال، اپنا پنہہ مکائی۔ پہلے سنت صاحب پچھے گھالن گئے گھال، گھالی گھال لیکھے پائی۔ انت توڑ جگت جنجال، جاگرت جگت اک سمجھائی۔ جوت جگے بے مثال، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں وچ سمایا۔ ساچا سنت سنگر پایا، جس بھاولی مات مٹائی۔ سیوک بن کے سیو کمایا، سو سنگر سنگ سمایا۔ بن پڑھیاں جن ہر جس گایا، تس ملے نام وڈیائی۔ بن سُنیاں جس راگ الایا، تس آتر وئے ودھائی۔ بن ڈٹھیاں جس گلے لگایا، سو صاحب سچا ماہیا۔ راتیں سنتیاں جس درس دکھایا، کلج لُپیاں کولوں بچائی۔ در در دے کتیاں کولوں چھڈایا، کوئی نو در مار نہ جائیا۔ جنم جنم دے رُٹھیاں آپ منایا، اپنی بھل آپ بخشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتاں سنگ سدا سمایا۔ سنتاں اندر وسے میت، متر پیارا ناؤں رکھائیندا۔ کایا کرے ٹھانڈی سیت، جس اپنی گود بہائیندا۔ لہنا چکا ہست کیٹ، کیٹ ہست ایکا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ دکھائیندا۔ ہر جن دکھائے آپ ہر، لکھ چوراسی رہیا سمجھائی۔ جنال میلایا اپنے در، تس ملے مان وڈیائی۔ جگت وچھوڑا چکا ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائی۔ اکو ناؤں ہری ہر، ہر رنگن دئے چڑھائی۔ ہر کرپال کرپا دیوے کر، جے مئے ساچا ماہیا۔ کو جھی کملی لائے لڑ، اندھلے مارگ پائی۔ بھوری ڈونگھی وچوں لئے پھڑ، سمند ساگر لئے ترائیا۔ لیکھا جانے چیتن جڑ، بے انت وڈی وڈیائی۔ سو کھم کھیل آپے کر، کارن اپنی دھار چلائی۔ کلج سنت اک دُوبے نال رہے لڑ، رسنا جہوا پئی لڑائی۔ دوس رین پوتھیاں پڑھ پڑھ، تھوتھی مت کرائیا۔ اک نہ ملیا پڑکھ نہ، ناری رنڈ دئے ڈھائی۔ کنت کنتوئل نہ آوے گھر، نیتز نین نہ درشن پائی۔ جگت سہاگ گیا مر، دیکھے سرب لوکائی۔ جھوٹھا ہار شنگار رہے کر، ہر کنت سچ کسے نہ بھائی۔ اندروں جھوٹھے

باہروں آؤندا ڈر، نیتز نین نین شرمائیا۔ بہڑی بہڑی رہے کر، پر بھ دیونہار سزائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیا۔
 کجک سنت کرن پکار، کوک کوک سنایا۔ وشو کرے نہ کوئے پیار، ویسوارؤپ سرب وٹایا۔ بن ہر کنت نہ دیوے کوئے آدھار، جھوٹے یار کھ بھوایا۔
 آنت کسے نہ نبھے نال، ساچا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں لئے ملایا۔ ساچے سنت لئے میل، دوجے
 سنتاں سنگ تجائیا۔ اپنیاں سنتاں کولوں کوئی نہ کرے ویہل، پیار پیار وچ سمائیا۔ راتیں گروتے دنے چیل، چیل گروتے کھیل وکھائیا۔ صاحب دیال سجن
 سہیل، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ساچے سنتاں سنگ رکھائیا۔ ساچے سنت لئے چن، ہر جو اپنی چون
 کرایا۔ چار جگ دا جانے گن اوگن، لہنا آپ مکایا۔ سچھنڈ نواسی پکار سُن، سُن سندیسہ آپ الایا۔ آپے کرے چھان پُن، ساچی سیوا سیو کمایا۔ کوئی نہ
 جانے سادھی سُن، سُن سادھ نہ کوئے رکھایا۔ کوئی نہ جانے آتم دُھن، دُھنی ناد نہ کوئے وجایا۔ جوٹھ جھوٹھ کہن پر بھ ملیا ہُن، پڑھ پڑھ واد ودھایا۔
 پُرکھ ابناسی جٹ کولوں پھرائے گھسُن، سب دا کھڑا دئے بھوایا۔ بن اگنی دیوے بھن، تتی وا اک وگایا۔ جوں بھیداں اتوں لہے اُن، توں سادھاں
 کھل دھرم رائے دئے لہایا۔ جیہڑے کہندے ساڈا نرگن نال لگا فون، دوس رین رہیا سنایا۔ اوہ سب دا لاہوے گھن، بن ترکھان ویکھ وکھایا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں انگ لگایا۔ ہر جو سنت لئے لہ، لکھ چوڑاسی مات تجائیا۔ اٹھے پہر وچ رہیا پھب، اپنے چھہبر نام
 لگائیا۔ گرکھ پھرن اُچے پب، گھٹ گھٹ خوشی منائیا۔ تردیاں پھردیاں مل گیا رب، لبھن کوئے کتے نہ جائیا۔ بن نین نائی لیا سد، شبد سندیسہ اک
 گھلایا۔ اپنی ہتھیں دے کے جاوے آدھ، بھگت دوارا دئے بنائیا۔ پھیر سادھاں بھنے ہڈ، جو جھوٹے راگ الایا۔ ویکھو کرے کی کھیل جٹ، اپنی موٹی
 بدھ وکھائیا۔ موٹے ڈھڈ بھنے جوں ڈڈ، ہڈی پسلی نظر کوئے نہ آئیا۔ بن قبروں دیوے دب، مڑھی مسان نہ کوئے جگائیا۔ اپنا بھار جان لد، جو جھوٹھاسر
 چڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے سنت آپ اٹھائیا۔ پہلاں اٹھیا ہر جو آپ، اپنا رُپ دھرایا۔ دوجے بنیامائی باپ، مات پت
 کھیل کھلایا۔ تیجے وکھائی اپنی ذات، نرگن نور رُشنائیا۔ چوتھا وکھایا ساچا گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لایا۔ پنچم کھولیا اکو ہاٹ، بن ونجارا سیو کمایا۔ چھیویں

دیوے ساچی دات، نام ندھانا جھولی پایا۔ ستویں ست پُرکھ زرنجن پُچھے وات، در گھر ساچے پھیرا پایا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں رکھیا اک جماعت، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ نایں نو در ویکھے مار جھات، اوہلا پردہ آپ چُکایا۔ دسویں کھیل پُرکھ ابناس، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ چار جگ دے سچ نگینے اپنی ہتھیں لئے تراش، ساچا مینا روپ وٹایا۔ شوچی تئے اُپر بیٹھ کیلاش، نیتز نین اُٹھایا۔ برہما اپنی پرگٹ کرے آس، پر بھ اگے حال سُنایا۔ اندر ہو کے بیٹھا اُداس، ہر جو کی کی کھیل رچایا۔ گر اوتار کہن شاباش، واہ وا تیری مایا۔ لوک مات جن بھگتاں کرے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑایا۔ چلدیاں پھردیاں کول وسے سدا پاس، اگے پچھے سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ نبھایا۔ سکھاں گھر اندر وڑن دا سچا راہ، پہلا گھر دکھائیا۔ آوے جاوے بے پرواہ، دس کسے نہ آئی۔ کریا کھیل اگم اتھاہ، بھیو کوئے نہ پایا۔ جے کوئی نیتز ویکھے پنچ تت نظر جائے آ، سنگھ پورن نام سُنایا۔ جے کوئی اندر ویکھے بیٹھا شہنشاہ، ساچے تخت سو بھاپایا۔ بن بیڑیوں بنیاں ملاح، اپنے بیڑے لئے چڑھائیا۔ اکو وار دتی صلاح، دو جی کرے نہ پھیر پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ ملایا۔ سوئی سنت سنگھڑ سُنجان، جس ہر جو میل ملایا۔ سو در ہوئے پروان، جس پردہ موہ چُکایا۔ سو جگت ہوئے نشان، جس نشانہ نام گھڑایا۔ جنہاں لیکھا لکھیا پر بھ آن، لیکھا لیکھے وچ دکھایا۔ جنہاں نانک کر کے گیا پروان، سو پروانے لئے اُٹھایا۔ جنہاں گو بند دے کے گیا دان، تنہاں دات جھولی دئے دکھایا۔ جنہاں انتر کہہ کے گیا کرشنا کاہن، رسنا جہوا بول سُنایا۔ جنہاں مان دتارام بھگوان، ممتا موہ مٹایا۔ کلجگ انتم کٹھے کیتے آن، اکو گھر بنایا۔ کوئی لبھن نہ جائے وچ بیابان، ڈو گھی کندر نہ پھول بھلایا۔ کوئی بیٹھے نہ وچ مسان، دھوئی اگن نہ کوئے تپایا۔ کوئی منگے نہ انجیل قرآن، وید پُران نہ کوئے منایا۔ کوئی بانی نہ کرے دھیان، نیوں نیوں سپس نہ کوئے جھکایا۔ جس صاحب ہو یا مہربان، مہر مہر مہر نظر آپ کرایا۔ کر کرپا میلیا آن، مل مل اپنا شکر منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے سنت بنایا۔ ساچے سنت آپ جگا، جگ جگ لہن چُکائیندا۔ اپنے رنگ آپ رنگا، کوڑا رنگ دھوائیندا۔ پتی دند آپ صلاح، صفت صلاح جنائیندا۔ چند نو چندی آپ چڑھا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ تار ستار تندی آپ وجا، تلواڑا ناچ نچائیندا۔ مردنگ مردنگی دئے سنا، مردنگا کھیل دکھائیندا۔ کٹھھی ڈیرہ بیٹھا

لا، اپنا پندھ مُکائیندا۔ ورجھنڈی ونڈی رہیا پا، اپنی ونڈ آپ جنائیندا۔ بھیکھ بھکھنڈی دے مٹا، سوانگی اپنا سانگ رچائیندا۔ اِکو ڈنڈی دے دکھا، ایکا مارگ لائیندا۔ سرشی اندھی لے اٹھا، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ تُرکی ہندی لے سمجھا، سندھی نال ملائیندا۔ ہوڑا پندی بنے گواہ، ساچا سنگ رکھائیندا۔ نار کنت لے ملاء، بسنت رنگ چڑھائیندا۔ بے آنت رُوپ آپ خُدا، خُدی سرب گوائیندا۔ رام رُوپ مات دھرا، رحمت آپ کمائیندا۔ صحیح سلامت شہنشاہ، جھوٹھی علامت سرب مٹائیندا۔ ہر سنت ساچے لے ملاء، مل مل اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے تند ستار و جائیندا۔ تند ستار بنے جگ کلی، سارنگ نال بندھائیا۔ من واسنا بن کے بلی، میاؤں میاؤں کر کر رہی ڈرائیا۔ سادھاں سُرُتی ویکھو بلی، کوکن دین دُہائیا۔ پُرکھ ابناسی بھگت دوارے اِٹ لاؤن نہ دتی کوئی پُلی، پیلا سب دارنگ کرایا۔ پُرانی دتی ویکھو بلی، ہلون والا رہیا ہلائیا۔ سادھاں کولوں لگی رہے نہ کلی، سب دی جڑ اُکھڑائیا۔ انتم لنگوٹ ہوئے ڈھلی، سنگل دھار نہ کوئے بندھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت ویکھ وکھائیا۔ ساچے سنت ویکھے سور پیر وڈ بلوان۔ پر بھ آشنا منشا اِکو وار دتی پور، لوک مات جھلے نشان۔ چل کے آیا نیڑے جو وسے دور، دور دُر اڈا پندھ مُکایا۔ ایکا دیوے ست سرور، ست پیالہ جام پیایا۔ ایکا دیوے نیتز نور، نور نور نال پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھایا۔ ساچا سنت جس بنے وچولا، سچ ساچے نال ملائیا۔ سکھ گر دا کوئی نہ اوہلا، گر گر سکھ بوجھ بُجھائیا۔ جیہڑا سنگر اندروں ہوئے پولا، سو بیٹھا کھ چھپائیا۔ باہروں خوب سنائے گا گا ڈھولا، جگت راگ لائیا۔ اندر بڑے من پائے رولا، اگلی سدھ بھوائیا۔ باہر آئے کرے طوبی ہائے مولا، میری طبع دتی بدلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت وچولے سدا رکھائیا۔ ساچے سنت سنگ جو رکھے ساتھ، ہر ساچی دیا کمائیندا۔ اٹھیں ویکھو اکیاں اکیاں بنایا ساتھ، اک اک نال اگلی اگلی ہور ملائیا۔ جے ہور منگن پورا کر دے گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں دے وڈیائیا۔ ایٹھے وسن دُھر درگا ہی سنت، جنہاں سنگر پُرکھ منایا۔ لوک مات بنی بنت، بناونہارا آپ آیا۔ پار کرائے لکھ چوڑاسی وچوں جیو جنت، منتر اپنا نام پڑھایا۔ کیا کوئی جانے پاندھا پنڈت، پتری وایچ کیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ اُپایا۔ ایٹھے سنت وسے اوہ،

جنہاں اِکو اوٹ رکھائیا۔ بھیناں بھائیاں تجیا موہ، سَنگُ سچا موہ دکھائیا۔ بن نیتراں کری لو، لوَن آپ جنائیا۔ آپ گُرمکھاں جوگا گیا ہو، اپنی دست نہ کوئے رکھائیا۔ دُھر درگاہی لے کے آیا ڈھو آ ڈھو، ساچی دست دئے ورتائیا۔ جو جن اک وار چرن گیا چھوہ، تنی وانہ لگے رائیا۔ ویکھو کی کُچھ دیوے چھبھی پوہ، ودی سُدی نہ کوئے وڈیائیا۔ گُرمکھاں اگے اپنا آپ دیوے کوہ، ساچی گھالن گھال گھال دکھائیا۔ پوُرب جنم جنم دی میل دیوے دھو، اپنی ہتھتھیں صاف کرائیا۔ گُرمکھاں دا رونا آپے دیوے رو، گُرمکھ کوئے رون نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رہیا ترائیا۔ ایٹھے وسن سنت سُن، جنہاں ملی جگت وڈیائیا۔ ملیا ہر ابناسی اچت، چیتن رُپ دکھائیا۔ ایکا وار گیا اٹھ، سب دی نیند دئے گھلائیا۔ بن سوما اندر گیا پُھٹ، امرت دھار وہائیا۔ زِمل نُور بنیا جوت، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ گُرمکھاں اُتے ہویا آپ موہت، اپنا موہ مٹائیا۔ ساچے سنت ایہو بہت، جنہاں لیکھا دتا لکھائیا۔ بھیکھا دھاری پُھردے کوئی کوٹ، ویس انیک وٹائیا۔ پیٹ پالڈے کھا کھا روٹ، در در الکھ جگائیا۔ لاٹاں والی تگن اوٹ، لال بستر تن چُھہائیا۔ کام واشنا بھری نہ پوٹ، من واشنا پُھرے ہلکائیا۔ بھنگ پیالے پیتے گھوٹ، نام خُمار نہ کوئے چڑھائیا۔ اکھیں میٹ کہن ساڈے کُھلے سوت، کھلی مینڈھی جگت رہے دکھائیا۔ بن گیان ہلاون ہونٹ، گُرو چیلیاں رہے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے آپ بنائیا۔ ایٹھے وسن ساچے سکھ، جنہاں سکھیا ہر سکھائیا۔ پاربرہم پرہم لیکھا لکھ، لکھ لکھ پاتی سرب پُچائیا۔ لکھ چوڑاسی وندیا حص، حصہ اپنا آپ کڈھائیا۔ کر کرپا جنہاں گیا دِس، تنہاں بھانڈا بھرم بھنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ جنائیا۔ ساچا سنت دُھر دا لاڑا، لاڑی مَوّت نہ کدے پرناہندا۔ پُرکھ ابناسی ملّ دوارا، در گھر ساچا آپ سہانندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں اپنی گود سہانندا۔ جگت سنت نہ ایٹھے آئے، در لہنا نہ کوئے رکھائیا۔ بھرم بھلکھے سب نوں پائے، مایا ممتانال رلائیا۔ جس دا کردے رہے چیتے، سوچت وچ نہ کدے سمائیا۔ جس دا لہدے پُھردے بھیتے، اپنا بھيو نہ کسے گھلائیا۔ گُرمکھ وِلا جھو جھے رن گُرم چرن کھیتے، تن اپنا بھیت چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے سنت بنائیا۔ مقرر چنا کر کے جائے مکر، اپنا مَوّق نہ کسے جنائیا۔ جگ جگ دیندا

رہے اتر، جو جن منگ منگایا۔ آد جگاد جگا جگنتر آپ نہ بنیا کسے دامتر، متر بنائے سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمایا۔ مرقب رچ نہ کرے شکر، اپنا شکر منایا۔ ہر کا کھیل نار پڑکھ نہ کوئے کھسر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ بھو نہ جانے کوئے دوسر، دوسر بھو نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلایا۔ استری پُرش نہ کوئے بھیت، ہر اکو رنگ سمایا۔ سب نال کرے سانجھا ہیبت، جو جن چرنی آیا۔ کر پریم جن لینا ویکھ، سب دی پوری آس کرایا۔ اپنا پورا کرے نیم، کیتا نیم بھل نہ جایا۔ جا پھڑیا اُپر گنٹ ہم، ہم گنٹ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، استری پُرش نہ کوئے رکھایا۔ استری پُرش اکو ذات، برہم پاربرہم وڈیایا۔ جگت جگت بندھے نات، ناتا بدھاتا اک سمجھایا۔ اک دوجے دی پچھن وات، واتا ورن آپ بنایا۔ جو استری بنے نار کمذات، اپنا پڑکھ جھلایا۔ پڑکھ ابناسی سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رنگ سرب سمایا۔ ناری پُرش جگت وہار، لکھ چورا سی بنت بنائیندا۔ اندر وڈ جو ویکھے زرنکار، بن نور نظر ہور کوئے نہ آئیندا۔ پنج تت چولا دتا آدھار، انگ انگ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم اکو اک وکھائیندا۔ مرگاں جھاڑیا ملیا مرد، مرد مردانہ کھیل کھلایا۔ جس اٹی کیتی نزد، سار پاشا کھیل کھلایا۔ دُشٹ دمن ٹھریا سرد، سب سردی دے مٹایا۔ بن دردی ونڈائی درد، اپنا درد رکھایا۔ حلال ہویا بن کرد، چھری پریم چلایا۔ پھڑ باہوں لیا ورج، آپ اپنے گلے لگایا۔ میں اپنا پورا کراں فرض، تیرا راہ وکھایا۔ لوک مات جانا غرض، لوک مات راہ تجایا۔ تیرا ہون نہ دیواں حرج، تیری بھگتی لیکھے پایا۔ تیرا لاہواں سارا قرض، اصل سوڈ نال ملایا۔ کلج اتتم تیری ہتھیں بھگتاں دی میٹاں درج، وِتھ کوئے رہن نہ پایا۔ گو بند آگوں کرے عرض، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ تیتوں آد جگادی مرض، دے لارا دسیں ترسایا۔ میں اپنے جوگا منگاں نہ کوئی خرچ، اپنی جھولی نہ آگے ڈاہیا۔ میں بالک بن کے گیا ورج، تیرا پریم میری وست اک وڈیایا۔ توں میرے اُتے کرنا ترس، دیاوان دیا کمایا۔ نت نوت دینا درس، روپ انوپ وٹایا۔ میں دیکھاں عرش فرش، فلک تیری ہوئے رُشٹایا۔ امرت میگھ دینا برس، بوند سوانت چوٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگایا۔ ہم گنٹ دی نہ کوئی مٹال، مصرع لکھن وچ کوئے نہ آیا۔

ایتھے سے دینِ دِیال، اوتھے دُشٹ دمن رہیا دھیائیا۔ دُشٹ دمن باہوں پھڑ لیا اٹھال، اپنی سیوا لائیا۔ ایتھے بیٹھے سری بھگوان، اپنا حکم جنائیا۔ بھو
 نہ پائے کوئی گیان، گیاتا نظر کوئے نہ آئیا۔ نہ کوئی دیکھے سچ نشان، کون کھیل ہر ہم گنت کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا
 اپنے وچ رکھائیا۔ ہم گنت جائے ٹھر، اپنا ٹھرک گویا۔ بن چھنوں جائے وڑ، اپنا آپ بھلایا۔ ساچے مندر جائے وڑ، گھر سچے سو بھاپایا۔ پُرکھ ابنا سی
 لئیے پھڑ، آپ اپنا بندھن پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہم گنت آدرس، درس نہ کسے کرایا۔ کوٹن کوٹ ہم گنت، پر بھ چرن راہ
 تکائیا۔ پہاڑ پتھر ہوئے رُند، رُند سارے نظر آئیا۔ سادھاں سنتاں دیکھو بیٹھے جُنڈ، جُنڈلی بٹھ بٹھ راہ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا چرن سچھنڈ دوار بنائیا۔ ہم گنت وسن کاں کتے، بھوگ بلاس کرائیا۔ ہم گنت وسن اجوئی رُٹھے، پر بھ دتی اک سزائیا۔ ہم گنت وسن جو ٹنگے پُٹھے،
 راتیں سنتیاں نیند نہ آئیا۔ ہر چرن گرکھ ورلے ستے، جس اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہم گنت اگو گوبند دتی وڈیائیا۔ ہم
 گنت پھرن سو ہے، جھاڑی جھاڑی تاک لگائیا۔ گوبند کھولے نہ کسے بو ہے، گھر اپنا نہ کسے دکھائیا۔ نیوں نیوں دیکھن اگوں دسن چو ہے، جھاڑاں وچ بیٹھے
 سیس لکائیا۔ نہ بُت نہ رُوے، رُوچ بُت دوویں دین دھائیا۔ پر بھ نے سٹے ڈوگھے کوئے، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ ساڈی بل نہ کوئے چھو ہے، اگانہ ہتھ
 نہ کوئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ جنائیا۔ ہر کا چرن وڈا گھر، گرکھ ورلے پایا۔ جس در وڈیاں چکے ڈر، بھے نہ
 کوئے رکھایا۔ در آئے جن جائے تر، تار نہار ہوئے سہایا۔ اپنی ہتھیں باہوں لئے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنی گود بہایا۔ کرپا کرپال لئے کر، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ رنگایا۔ پسر پدر جن بنے مادر، مدھو جام پیائیا۔ در آیاں دیوے آدر، اپنا درس دکھائیا۔ کریم کرتا ہر جو قادر، قدرت
 دیکھ دکھائیا۔ صدق صبوری دیکھے صابر، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جو رُو زر دیکھے آبرو آبر، آپ اپنی دیا کمائیا۔ گرکھ ورلا جگت بہادر، سچ بہادری اک دکھائیا۔
 ہر چرن بنے سو داگر، ایکا ونج کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان دیا کمائیا۔ سچے چرن دا اک انگوٹھا، انگشت دیکھ دکھائیا۔ خالی
 بھرے پھیر ٹھوٹھا، امرت دھار وہائیا۔ دیوے رس اک انوٹھا، اپنی دیا کمائیا۔ گرکھ بنے ساچا بوٹا، لوک مات ہرا کرائیا۔ برہم دیوے اگو ہوٹا، سچ ہلارا

نام لگایا۔ پتا پوت کھیل دیکھے پوتا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ وشن برہما شو روتا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ پر بھ دیونہارا اکو غوطہ، اپنے تال وچ ڈُبایا۔ برہے
 سیس لایا جو پنجاواں کھوتا، سو پہلوں دے کٹایا۔ گرسکھ دیوے امرت بہتا، اپنا چرن چھہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیالہ اک
 دکھایا۔ چرن انگوٹھا امرت رس، امر امر کرانیدا۔ جو جن رس لئے چکھ، چکھا آنت نہ کوئے جلائیدا۔ دے درس لوے رکھ، ویلے آنت آپ ملائیدا۔
 دھوہ لیون تیروں لنگوٹی کچھ، کپڑ تن نہ کوئے ہنڈھانیدا۔ کلجک سادھاں کھا کھا تھکے مجھ، جو جل دھار دیہہ کرانیدا۔ گرسکھاں مارگ دیوے دس، ساچا
 راہ آپ چلائیدا۔ اتم ویلے آئے نس، آپ اپنی گود اٹھانیدا۔ سچکھنڈ دوارا جائے وس، جس گھر گرسکھ سو بھاپانیدا۔ جناں چر گرسکھ نہ کہے بس بس،
 بستہ بٹھ نہ حساب مکائیدا۔ دے کے وست پئے ہس، اپنی خوشی منائیدا۔ چھن اندر جائے نس، اپنا گھ لکائیدا۔ سنگھ پورن اندر وس، واسطہ اپنے نال
 رکھانیدا۔ آپ گاؤے بھگتاں جس، اپنا جس وید پُراناں کولوں کرانیدا۔ بن مسٹھیوں دیوے رس، چرن کول نال چھہانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت جام پیانیدا۔ ساچا امرت پریم رت، رتی رت نال ملایا۔ گرسکھ اندر لینا گھت، گھات کال نہ کوئے دکھایا۔ تیرے اندر
 برہم مت، پاربرہم سٹی سرناہیا۔ بھگت تیرے دوارے پئی چھت، چھتی جگ دین گواہیا۔ کلجک سادھاں چکی ات، سب دی کرے صفایا۔ اپنا رکھیا
 ڈونگھا کھات، نہ سکے کوئے بھرایا۔ گرسکھ لہے مار بھات، آپ اپنے لئے اٹھایا۔ بن سدیاں پچھ وات، پچھے پچھ اپنی خوشی منایا۔ آؤ دیو میرا ساتھ،
 سچکھنڈ وسو ایک تھانیا۔ جتھے اکو اک ذات، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ اوتھے پڑھے نہ کوئے لغات، الف یے نہ کوئے دکھایا۔ پر بھ دیوے سچ سوغات،
 سو بھاپنے نام سمجھایا۔ نہ کوئی دوس نہ پر بھات، کالی رین نہ کوئے ڈرائیا۔ نہ کوئی تیر تھ نہ کوئی گھاٹ، مندر مسجد نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی
 پاٹھ، مستک تلک نہ کوئے لگایا۔ اکو درس کملاپات، کر درس تر کھا رہے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ رکھے اکو جماعت،
 پہلی دوجی نہ کوئے پڑھایا۔ اکو جماعت اکو الف، اکو اک پڑھانیدا۔ اپنا لے کے آیا حلف، گرسکھ اپنے نال ملائیدا۔ ناری پُرش نہ پاوے فرق، بردھ
 بال نہ ونڈ ونڈائیدا۔ مہربان کیتا ترس، دیاوان دیا مکائیدا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، لگی ہوس پور کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے نال رکھائیندا۔ آؤ چلو میرے نال، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ تسیں شاہ تے میں کنگال، تہاڈے نال میری رسائیا۔ میں خاک تسیں رومال، پونجھ لینا واہو داہیا۔ تسیں خوشحال میں بے حال، در در الکھ جگائیا۔ گرسکھ تیرا ونگانہ ہووے وال، سر اپنے بھار اٹھائیا۔ آؤ رل مل اک دوجے نوں لینے بھال، بھلی سرب لوکائیا۔ تساں میرا کرنا حل سوال، پٹی تہاڈے ہتھ پھرائیا۔ اپنی سرت لینی سنبھال، صورت ساچی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو چکائیا۔ آؤ ایتھوں چلیے بھج، لوک مات دے دھائیا۔ سچھنڈ دوارے بھیے سچ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ میں تہاڈا درس کراں رنج رنج، پھیر ہووے نہ کدے جدائیا۔ جگت پیار وچ لاوانا نہ اج تچ، جھوٹھانا تا بھین بھائیا۔ اک دوجے دا پردہ لینے کج، گرجیلا روپ وٹائیا۔ پریم پیار اندر جائے بھج، نہ کوئی سکے گنڈھ گھلائی۔ بن تار ستار اناد انادی بن جائے وچ، انراگی اپنا راگ الائیا۔ پہلوں لوک مات جگت نالوں ہونا آؤ، بھگت دوارے آسن لائیا۔ پھیر وچوں لئے کڈھ، اپنے کندھ اٹھائیا۔ وارو واری سچھنڈ آوے چھڈ، آوے جاوے بے پرواہیا۔ مل سنگت ونڈی ونڈ، گرجکھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تہاڈا رہیا راہ تکائیا۔ راہ تکتے ساچا ماہی، مہماں بھگتاں آپ جنانیندا۔ جگ جگ تہاڈی ویکھی پھائی، تہاڈا پھند نہ کوئے کٹائیندا۔ دھرو پرہلا دین گواہی، بھگوان بھگتاں پچھے پھیرا پائیندا۔ آؤ اٹھو بنو راہی، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ گوہند بوٹا پٹیا کاہی، سب دی جڑ اٹھرائیندا۔ گرجکھ ورلے دھوے شاہی، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ جھیور چھیمبے جٹ بنو بھائی بھائی، ذات پات سرب گوائیندا۔ پچھلی گھال تھائے پائی، اگے لیکھانہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پکڑے آپے باہیں، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ تہاڈی خاطر دھریا بل، باؤن بھيو چکائیا۔ جوت اندر جوتی رل، جوتی جوت ڈمگایا۔ شبدی دھار سنہسہرا گھل، سنسا روگ مٹایا۔ پورب جنم دتا پھل، وست امولک جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت اپنا رس چکھایا۔ امرت پی پائے امراپد، امر امر کرائیندا۔ جنہاں دوارے لیا سد، تنہاں پار کرائیندا۔ جگت جگت دی پار حد، سچ کنارہ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت جام اک پائیندا۔ ویہہ سو ویہہ سدا بے خبر، خواب وچ کسے نہ آئی۔ گرج اوتار بیٹھے کر کر صبر، نہ جام گھ لگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سرتگن کعبہ قبر، قبرستان نگاہ لگائیا۔ کون مرد مردانہ ہوئے

زبر، جیوریت دئے بدلایا۔ سب دی ویکھے آبرو ابر، ابجور ہووے سچا ماہیا۔ سرشٹ سبائی کرے پدھر، غدر دئے مٹایا۔ بھگتاں پوری کرے سدھر، صدقہ اپنا اک جنایا۔ آپے شیر آپے گدڑ، آپے سنگھ جسک کھیل کھلایا۔ آپے لگیا رہے پادلدھر، دس کسے نہ آئی۔ آپے دیا کمائے جوں غریب نمانے بدر، ساگ الونا کھایا۔ آپے جن بھگتاں پچھے بھوندا پھرے ادھر ادھر، ادھر ادھر پھیرا پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بن وچولا مارے پھیرے، دو دو دھارا راہ چلائیندا۔ اپنے گن دستاں کیڑے کیڑے، لیکھا کھت وچ نہ آئیندا۔ جدھر دیکھو جھیرے جھیرے، جھیرا جگت نہ کوئے مکائیندا۔ کدھر بھرے ڈوبے بیڑے، کدھر ڈوبے پار کرائیندا۔ کرے کرائے حق نیڑے، حق حقیقت دیکھ وکھائیندا۔ اکو جن بھگتاں آیا گھیرے، گھیرا کوئے نہ مات تڑائیندا۔ دُور وسدے آگئے نیڑے، پچھلا پنڈھ مکائیندا۔ گرسکھاں بن بیدیوں لے لئے پھیرے، لاو جگت نہ کوئے پڑھائیندا۔ آکے وڑنا کھلے ویڑے، سنگر پورا جو بنائیندا۔ گرسکھ بیٹھے رہے کر کے وڈے جیرے، کون ویلے ہر جو آئیندا۔ لہنے چکن میرے تیرے، تیرا ادھار نہ موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رنگ چڑھائیندا۔ بن گرنٹھی ہوئے وواع، واہ واہر جو خوشی منایا۔ چھبھی پوہ ساہ سدھا، گانا سگن ہتھ بھائی۔ نام کلیرا دیوے پا، پریم موئی تند بندھائی۔ ساچی بندی رنگ چڑھا، لال گلاا دیکھ وکھایا۔ نیتز نیناں سُرا پا، کجل دھار اک وکھایا۔ سیس مینڈھی اک گندا، کنت سہاگ لئے پرنائیا۔ رتڑے ڈولے لئے بہا، چار جگ کہار بنایا۔ ہوئی ہوئی دئے سنا، ساچا ڈھولا آپے گایا۔ میری جھولی دینی پا، میری دست نہ کوئے رکھایا۔ میرے دوارے کوئی نہ جاوے آ، چار جگ آگے چرن نہ کوئے اٹھایا۔ گرسکھ گرسنگر اپنی انگلی لئے لا، اپنا پنڈھ مکائیا۔ سچھنڈ دوارے دئے بہا، دیوے مان وڈیایا۔ ساچی سیجا دئے وچھا، پریم وچھاؤنا اک بنایا۔ میلا میلے سچ سبھا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ گلوکڑی بیٹھے پا، نہ سکے کوئے تڑایا۔ ناری کنت لیا منا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے رنگ سامایا۔ ناری کنت ہو یا پیار، سچھنڈ ساچا سو بھاپائیندا۔ میلا ملیا پڑکھ کرتار، کرتا پڑکھ دیا کمائیندا۔ آپے جانے سچ وہار، بوہاری دھار چلائیندا۔ سو بھاؤنت سلکھنی نار، ساچے در بہائیندا۔ اک کرائے ست شنگار، سولائ شنگار گھ شرمائیندا۔ اپنا دیوے درس دیدار، نین نیناں نال ملائیندا۔ گرسکھ نین ہوئے

شرمسار، چرن کول دھیان رکھائیندا۔ تیری اوٹ میرے بھتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تیری اوٹ میرے ماہی، میں اکو آس تکائیا۔ دھن بھاگ توں پرنائی، میں تیری اک اکھوائیا۔ جنم جنم دی دھوئی شاہی، دُرمت میل رہی نہ رائیا۔ بن نمائی تیری سیو کمائی، توں نمائیاں ہوئیں سہائیا۔ بن رانی تیرے گھر وچ آئی، ہانیاں ہان ملائیا۔ جگ دی وچھڑی آپ پچھانی، پچھوتاوا دتا مکائیا۔ کوٹن کوٹ جنم تیری سُندی رہی بانی، بن تیرے ڈٹھیاں سانت نہ آئیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھولدی رہی پانی، تیرا امرت نہ کوئے پیائیا۔ کوٹن کوٹ وار کنت ہنڈھایا جگت سوانی جھوٹھی تیج ہنڈھائیا۔ جگ چوکڑی تیری وہانی، تیرا بھو کوئے نہ پائیا۔ کلجگ اتم ہوئی مہربانی، مہربان دتی وڈیائیا۔ اپنی سنائی اکٹھ کہانی، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پلا نہ کدے چھڈائیا۔ تیرا پلو لیا پھڑ، کنت سہاگی ہر کنتوہل۔ تیرے مندر آئی چڑھ، میں بالی بدھ انہول۔ جد دیکھاں میٹوں آوے ڈر، میرا ہیا جائے ڈول۔ توں اپنی کرپا اکو وار کر، میں رہاں سدا اتول۔ تیرے چرن نہاواں ساچے سر، تیرے چرن جاواں مول۔ توں ملیا میٹوں اکو ور، میرا پورا کیتا قول۔ لوک مات دھیاں پتر جن، جی مری اُپر دھول۔ آنت کلجگ تیرے نال گئی من، تھہ بن میری سنے کون۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینی ٹھنڈی پون۔ در تیرے دی میں پیاسی، پیاپیا رہی گر لائیا۔ لوک مات جیو جنت کرن ہاسی، پھردی وانگ شودائیا۔ ایہناں وچوں کر میری بند خلاصی، بندی خانہ دے تڑائیا۔ تیری جوت مات پرکاسی، میرا اندھیرا دے گوائیا۔ توں کسے نہ لہیا پنڈت کاشی، ملا شیخ راہ تکائیا۔ توں لکیا بن گھنک پر واسی، گھنٹیا تیری سیو کمائیا۔ تیری اڈیک رکھی خاصی، نیتز نین نین اٹھائیا۔ میں تیرے بن ہوئی اداسی، سائنت ست نہ کوئے ورتائیا۔ تیرے وچھوڑے نالوں چنگی پھانسی، اپنی ہتھیں پھٹے اُتے دے چڑھائیا۔ نہیں تے کر چرن داسی، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوں گرگھ آتم ہوئی پیاسی، توں سنگت رہی بللائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں جو بن ونت، میرا جو بن نہ کسے ہنڈھایا۔ میں آد جگادی اکو کنت، گرگھ ورلے پایا۔ کوٹن کوٹی بنے رہے منگت، آگے جھولی رہے ڈاہیا۔ میں کسے نہ لایا انگت، انگیکار نہ کوئے کرایا۔ گر اوتاراں دتی رنگت، لوک مات رنگ چڑھایا۔ کلجگ آنت ہر سنگت بنائی سنگت، سنگ اپنا آپ رکھایا۔ آپے بنیا ہر

پربندھک، ساچی سیوا آپ کمایا۔ آپے بنیا ہر جو پنڈت، پڑھ پڑھ اپنا بھیو گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں رہیا جنایا۔ دو جہاناں سچا لاڑا، اکو اک اکھوائیا۔ جگ جگ سارے کدھدے گئے ہاڑا، اگے سپس جھکایا۔ نیوں نیوں کردے گئے نمسکارا، چرن دھوڑ مستک ٹکا لایا۔ کلج اتم کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ وکھایا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیارا، اپنی بھگتی آپ جنایا۔ میل ملایا پہلی وارا، ستجگ ساچی دھار وکھایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، سمند ساگر شاہی رہی گر لایا۔ بنا سبت رووے زارو زارا، اٹھاراں بھار دے ڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت اپنے اند سمایا۔

* ۶ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ *

ایکا اوٹ ہر ہر سوامی، دوسرا اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ آد جگاد سدا نہہکامی، نہہکرمی کرم کمایا۔ گھٹ گھٹ انتر انتر جامی، اک اکلے پرواہیا۔ ناد اناد سنائے اگئی بانی، شبدی شبد دُھن شنوائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈا پانی، سر سرور اک نہایا۔ آتم پر ماتم جان جانی، جانہار وڈ وڈیایا۔ ایک دیوے سچ نشانی، نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی اک اکھوائیا۔ سچ سوامی ہر بھگونت، ایک رنگ سمایا۔ آد جگاد مہما انکت، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ ہر جن جانے ورا سنت، جس جن اپنی بو جھ بھجھایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکایا۔ تن چاڑھے نام رنگت، رنگ رنگیلا اک رنگایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سچن دے کرایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، ساچی دست جھولی پایا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چور اسی دے کٹایا۔ اک جنائے اپنا اندت، نچ آتم کر رُشایا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ ہتھ کسے نہ آیا۔ جس جن بنائے آپے بنت، تیس سنگر لئے ملایا۔ کرے کھیل جگ جگنت، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ایک نام منیاں منت، من کا منکا دے بھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، سچ سوامی ناؤں دھرایا۔ سچ سوامی سری بھگوان، ایک رنگ سمانیدا۔ آد جگادی دھر فرمان، ہر جن ساچے آپ سمانیدا۔ کایا مندر بیٹھ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیدا۔ ایک ناد شبد دُھن کان، دُھن آتمک راگ سمانیدا۔ امرت آتم پین کھان، نچھر جھرننا آپ جھرائیدا۔ آتم جوتی نور

مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دی بان، دُھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی اکھوائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، منڈل منڈپ سو بھاپائیندا۔ ہرجن ہر جو بن پڑھیاں دیوے گیان، آتم تاک آپ گھلائییندا۔ نیتز کھول اک مہربان، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی ناؤں دھرائیندا۔ سچ سوامی پاربرہم، پر م پُرکھ وڈی وڈیائی۔ آد جگادی جانے اپنا کم، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ نہ مرے نہ پئے جم، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائی۔ آپ پرگٹائے اپنا نام، ناؤں نرنکارا ناؤں رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی اپنا بھو چکائی۔ سچ سوامی اپنا ناؤں رکھ، ہر ساچا کھیل کھلائییندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پر تکھ، نرنگن اپنا نور ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی کھیل کھلائییندا۔ سچ سوامی آد نرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ مہربان مہربان مہربان درد دُکھ بھے بھنجن، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جن بھگتاں دیوے نیتز نام انجن، اگیان اندھیر مٹائی۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوئی۔ دیناں ناتھ درد دُکھ بھے بھنجن، دینن ہوئے سہائی۔ ایٹھے اوٹھے دو جہاناں ساچا سچن، سگلا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی وڈ وڈیائی۔ سچ سوامی سورپیر، ایکا پُرکھ اکھوائیندا۔ اک اگلا بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ بدلنہارا آپ تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ دکھائییندا۔ ویکھنہار آپ تقصیر، شرع زنجیر آپ کٹائیندا۔ جلوہ دیوے اک نور ظہور ظہیر، ظاہر اپنی کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو سوامی ناؤں دھرائیندا۔ سچ سوامی بے عیب پروردگار، ایکا ایک وڈی وڈیائی۔ مقامے حق وسے سانجھیا، بے عیب نام خدائی۔ کھیلے کھیل اپرا، اگم اگمڑی دھار چلائی۔ رام رُوپ آپ نرنکار، ہر گھٹ رمیاں سچا سامنیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ سچکھنڈ نرنگن جوت کر اجیار، ساچا بنک کرے رُشائی۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑ، در دوارا آپ سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھاپائی۔ در گھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آپے وسے ناری کنت، کنت کنتوہل اپنا کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار دکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، سچ سوامی اپنے رنگ سہائیندا۔ اپنے رنگ رَوے کرتار، کرتا پُرکھ

وڈی وڈیاں۔ محل اٹل اُچ منار، سچھنڈ دوار ساچے سوہا پائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے جھہائیا۔ سورج چن نہ کوئے اجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشائیا۔ پر تھی آکاش نہ کوئے وہار، گنگن منڈل نہ سوہا پائیا۔ ایکنکارا اک اِکلا کر پسا، آپ اپنا ویکھ وکھائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، شاہ سلطان ناؤں اکھوائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، ساچا حکم آپ پر گٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی اِکو ہر، سچ سوامی سدا صالحیا۔ سچ سوامی صالحن یوگ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی رس نہ کوئی بھوگ، بلاس رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نہ کوئی سنجوگ نہ وِجوگ، وِچھوڑا کدے نہ ہتھ رکھائیندا۔ نہ کوئی مُکت نہ کوئی موکھ، اپنی جوت رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا روگ نہ کوئے جنائیندا۔ نہ کوئی قلعے نہ کوئی کوٹ، مندر مٹھ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی نادشبد دُھن سلوک، گیت گوہند نہ کوئے الائیندا۔ نہ کوئی نگارہ نہ کوئی چوٹ، نہ کوئی تال تلواڑا و جائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور اِکو نرمل جوت، دُجار رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اِکو ہر، ہر سچ سوامی کھیل کرائیندا۔ سچ سوامی کھیلے کھیل، آد پُرکھ وڈی وڈیاں۔ نرگن دیک جوت جگے بن باقی تیل، ہر پُرکھ نرنجن آپ جگائیا۔ ایکنکارا وسے دھام نوئل، سچھنڈ دوارے آسن لائیا۔ آد نرنجن اچرج کھیل، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ آپ کرائیا۔ سری بھگوان سجن سہیل، آد جُگاد نہ مرے نہ جائیا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنا وقت ویل، تھت وار نہ کوئے وکھائیا۔ پاربرہم برہم میلا میل، مل مل ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اِکو ہر، سچ سوامی اپنے گھر سوہا پائیا۔ ساچا گھر دُھر دربارا، دُھر درباری آپ بنائیندا۔ اک اِکلا وسے ایکنکارا، دُجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، کنت کنٹوئل آپے سچ ہنڈھائیندا۔ آپے دائی دایا بن سچی سرکارا، سیوک ساچی سیو کمائیندا۔ آپے جننی جن کرے پرتپالا، پتا پوت گود سہائیندا۔ آپے ونج آپ وپارا، آپے ساچا ہٹ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اِکو ہر، سچ سوامی بھيو چکائیندا۔ سچ سوامی بھيو کھول، ابھید آپ جنائیا۔ اپنے اندر آپے مول، اپنا گھر وسائیا۔ آپے جانے اپنا قول، اپنی کرنی آپ رکھائیا۔ آپے تولے اپنا تول، تولنہار بے پرواہیا۔ آپے پردہ آپے اوئل، آپے نور نورانہ ڈگمائیا۔ آپے وسے سدا کول، آپے بیٹھا کھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی دیا

کمائیا۔ سچ سوامی دیا کما، اپنارنگ دکھایا۔ سُت دُلا را ایک جا، شبدی ناؤں دھرایا۔ تھر گھر ساچے دتا بہا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ایک اگن دتا جنا، ابھل بھل
 کدے نہ جائیا۔ ساچا مارگ اک دکھا، ایک راہ چلایا۔ ایک دست جھولی پا، سچ بھنڈار بھرایا۔ ایک ڈھولا آپ سنا، ساچا ناؤں درڑایا۔ ایک چولا آپ بدلا،
 رُوپ انُوپ آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دے وڈیایا۔ تھر گھر وسے شبدی سُت، پُرکھ ابناسی آپ بہانیا۔ کرے
 کھیل ابناسی اچت، بے آنت وڈی وڈیایا۔ گھر وچ گھر سوہے رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائی۔ نہ کوئی کایا نہ کوئی بُت، ہر اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی ساچی وست ورتائی۔ ساچی وست ہر نرکار، شبدی سُت ورتائیندا۔ ترے ترے میلا ایک وار، ایک اگن دکھائیندا۔
 میرا رُوپ نرکار، نرُوپر آپ جنائیندا۔ میرا ناؤں اگنی ناد، انادی ناد و جائیندا۔ تیرا کھیل وچ برہمانڈ، پاربرہم سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سوامی بوجھ بُجھائیندا۔ سچ سوامی دسے راہ، ایک اگن جنایا۔ سُت دُلا رے بن ملاح، ساچا بیڑا رہیا دکھایا۔ نرُگن نرُگن پکڑے بانہہ، ساچی سیو
 کمایا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بھیسو کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ دکھایا۔ ساچا راہ سری بھگوان، ایک وار جنائیا۔ نرُگن
 سرُگن ویکھ نشان، گن اوگن دے سمجھائی۔ بنس سر بنس کر پروان، وست امولک ہتھ دکھائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار
 آپ بندھائی۔ ساچی دھار چلے اپار، اپر پر آپ جنائیندا۔ شبدی کھیل ہوئے وچار، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگوان رُوپ کرے اپار، رُوپ انُوپ
 آپ دھرائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر آپ ہو جائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، جن جننی آپ اھوائیندا۔ آپے سُت دُلا را کرے پیار، ساچی گود
 آپ بہائیندا۔ آپے وِشو وِشنوؤں کر تیار، اپنارنگ دکھائیندا۔ آپے امرت ٹھنڈا ٹھار، سچ پیالہ آپ پیائیندا۔ آپے کول کولا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگر گائیندا۔
 آپے پاربرہم برہم پِسار، برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آپے شکر کر اُجیار، ساکھیات رُوپ ہو آئیندا۔ تئاں وچولا ایک وار، ایک گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی ویس وٹائیندا۔ سچ سوامی ویس اولّا، ایک ایک کرایا۔ وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہایا۔ نرُگن نرکار پھڑائے پلا، پلو
 اپنا گنڈھ پوایا۔ وِشن برہما شو جوتی دھار رلا، نور نورانہ نور سمایا۔ دُھر فرمانا سچ سندیس ایک گھلا، ایک ناؤں پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا بھو آپ چکایا۔ ساچا بھو آپے دس، ہر جو اپنی دیا کمائی۔ آپے دتا اپنا رس، رس رسیا آپ ہو جائیا۔ انتر آتر آپے وس، اپنا نور کرے رُشائی۔ آپے جوت آپ پرکاس، آپے رہیا ڈمگائی۔ آپے داسی آپے داس، آپے سیوک سیوک کمائی۔ آپے شاہو بھوپ شہنشاہ کہے شاباش، شاہ سلطان وڈی وڈیائی۔ آپے وسے سدا پاس، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ ساچا بھو ہر نرکارا، اپنا آپ جنائندا۔ وشنوں تیرا وشو پسا، ساچی سیوا اک رکھائندا۔ برہما تیرا برہم ادھارا، پاربرہم سمجھائندا۔ شکر تیری تکھی دھارا، نہ کوئی میٹ مٹائندا۔ تیاں وچولا ایکنکارا، ایکا رنگ وکھائندا۔ ساچی سیوا اپرا، ہر ساچا سچ سمجھائندا۔ دوئے دوئے جوڑ کر نمسکارا، ترے ترے ایکا منگ منگائندا۔ ترے ترے دیوے وست ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ ورتائندا۔ ترے ترے بھر آپ بھنڈارا، ستو رجو طمو جھولی پائندا۔ رجو طمو ستو کرن نمسکارا، نون سو اکھر اک وکھائندا۔ در درویش بن بھکھارا، اپنی جھولی اک جنائندا۔ توں صاحب دیونہارا، ہوں یاچک منگ منگائندا۔ اٹ تیرا بھنڈارا، توٹ نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی منگ ایکا وار منگائندا۔ ساچی منگ منگی دھر دربار، دھر درباری دیا کمائی۔ ترے گن میلا ایکا وار، ایکا گھر ملے وڈیائی۔ ترے گن رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ میٹوں کون کرے پیار، میرا سنگ کون نبھائی۔ کرپا دے ادھارا، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ چوتھا گھر تیرا گھر بار، اوتھے کوئے رہن نہ پائی۔ توں گھاٹ گھڑیا بن ٹھٹھیار، ساڈی بنت بنائی۔ نہ کوئی دیکھے ویکھنہار، نظر وچ کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست دینی ورتائی۔ پہلی وست تیرا سچھنڈ دوارا، دوجے تھر گھر ملے وڈیائی۔ تیجے اُپجایا تیرا شبدی ست دُلا، چوتھے وشن برہما شو ہوئی گڑمائی۔ پنویں دینا سچ سہارا، پنچت ناؤں رکھائی۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش کر پیار، سگلا سنگ نبھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائی۔ تیرے در جگائی الکھ، الکھ بے پروا ہیا۔ ساڈی لینی پت رکھ، در تیرے سپس جھکایا۔ اپنے نالوں کیتا وکھ، ترے گن مایا ناؤں دھرایا۔ ساڈا بھانڈا نہ رہے سکھ، سکھنی جھولی دے بھرایا۔ میں تیرے چرناں رہی تک، نیتز نیناں نیر وہایا۔ توں دینا میرا حق، ساچی ونڈن ونڈ ونڈایا۔ پنچت میرا ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ نرگن سرگن چلاؤنا راتھ، بن

رتھو، ہی سیو کمایا۔ اپنا مارگ دینا دس، بھيو ا بھيو کھلایا۔ میری پوری کرنی آس، نراس کوئے نظر نہ آیا۔ میں رہاں تیری داس، جگ جگ سیو کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی دینا ور، در تیرے سپس جھکایا۔ ابناسی کرتا وڈ مہربان، اپنی دیا کمائی۔ ایک وار دیکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔ بن اکھر دیوے گیان، بن رسنا کرے پڑھائی۔ ایک ناد اک دھنکان، ایک راگ دے سنائی۔ سچ سندیسہ سن لے کان، بھل کدے نہ جانی۔ تیرا کھیل کراں مہان، مہما جگت دیاں وڈیائی۔ وشن برہما شو اپنے نال کرن پردھان، اپنی گنڈھ پوائی۔ پنچت تیرا نشان، سچ نشانہ دیاں دکھائی۔ وشنوں دیواں اکو دان، وست ست جھولی پائی۔ برہے بخشاں ایک مان، برہم ساچی وڈ وڈائی۔ شکر دیواں اک مان، ایک شستر ہتھ پھڑائی۔ بناں وچولا ہو مہربان، میرے ہتھ سچی شہنشاہیا۔ تیرا کھیل دیکھاں وچ جہان، ایک رنگ رنگائی۔ لوک مات کراں پردھان، سچ پردھانگی ہتھ پھڑائی۔ ٹوں جگ جگ نار بنیا رکان، تیرا جو بن جگت سرب ہنڈھائی۔ ٹوں لکھ چوراسی وڈیں مکان، پنچت قلعے کوٹ بنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کھیل دیکھ دکھائی۔ دھن بھاگ پر بھ دتی دات، ترے گن اپنا سپس جھکایا۔ ٹوں صاحب میرا کملاپات، ہوں تیری سیو کمایا۔ میری نہ کوئی دکھ رکھیں ذات، نہ کوئی بندھن بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں نمائی سپس جھکایا۔ میں نمائی ڈگی در، در اپنی لکھ جگائی۔ میرے صاحب ٹوں دتا ور، وڈ تیری وڈیائی۔ لوک مات ملیا گھر، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ ساتک روپ آپے کر، ست ستوادی گن سمجھائی۔ راجس رنگ آپے رنگ، دیکھاں کھیل چائیں چائیا۔ تامس اگنی آپے سڑ، اپنی اگن بھجھائی۔ لکھ چوراسی اندر وڈ وڈ، اپنا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا آنت لئے ملایا۔ ترے گن مایا منگی منگ، پر بھ اگے سپس جھکایا۔ لوک مات وجاواں تیرا مردنگ، ہتھ ڈورو ڈنک اٹھایا۔ لکھ چوراسی اندر لکھ، اپنا پردہ دیواں پایا۔ کوئی نہ سنے تیرا چھند، تیرا گیت نہ کوئے الایا۔ پنچت دیواں پرمانند، رس بھوگ بلاس دکھایا۔ لیکھا جاناں جیرج انڈ، اُتھج سیتج اپنا رنگ چڑھایا۔ پھیراں دروہی وچ برہمنڈ، گگن پاتالاں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا آنت لئیں ملایا۔ انتم ویلا دس بھگوان، تیرے اگے رہی گر لائی۔ لوک مات پھراں میں بن

انجان، بالی بُدھ دھرایا۔ لکھ چوڑاسی کر پروان، گھر گھر کراں کُڑمایا۔ نال رلاواں پنج شیطان، پنجاں تتاں میل ملایا۔ من مت بُدھ کھول دُکان، جگت ونجارا لواں کرایا۔ نو در کھیلاں کھیل مہان، میرا بھیو کوئے نہ پایا۔ توں سمرتھ سر ہتھ رکھنا وڈ مہربان، اک تیری اوٹ رکھایا۔ ویلے آنت کریں پہچان، میں انبھل بُھل نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں اکو اوٹ رکھایا۔ اکو اوٹ رکھی آس، آساوند پور کرایا۔ میری کرنی بند خلاص، بندی ہور نہ کوئے پایا۔ سد وسال تیرے چرناں پاس، چرن سرن ملے سرنایا۔ ناتا تے پر تھی آکاش، گنگن گگنتر نہ کوئے وڈایا۔ آد آنت میں تیری شاخ، ساکھیات میرے ماہیا۔ تڈھ بن بناں نار کمذات، کملی کوچھی دیاں دُہایا۔ کون ویلا میرا کھولیں تاک، اپنے گھر کریں رُشایا۔ لکھ چوڑاسی ناتا تے سجن ساک، بندھپ کوئے رہن نہ پایا۔ پر بھ میلیں پاکی پاک، پت پت پت تیری وڈایا۔ میری اکو وار پچھیں وات، میرے دُکھڑے سرب مٹایا۔ توں بیٹھا رہیں اکانت، عقل کلا اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگایا۔ ساچی منگ کرے پور، پورن پُرکھ سمجھایا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ لوک مات رہنا ضرور، ہر جو ضرورت رہیا سمجھایا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت لنگھونے اپنے پور، پورا پور نہ کوئے کرایا۔ تیتھوں کوئے نہ رہے دور، ہر گھٹ تیرا بندھن پایا۔ تیرا رنگ کرے غرور، جس جن چڑھے سویا۔ انتم اڈے وانگ کفور، لوک مات رہن نہ پایا۔ تیرا بھنڈارا کیتا بھر پور، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ بن بھگتاں معاف نہ کراں کسے دا قصور، آد جگاد دیاں سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا گھلایا۔ سُن بال انجانی بالی بُدھ، سری بھگوان رہیا سمجھایا۔ نو نو چار کارج کرنا سدھ، لکھ چوڑاسی کھیل کھلایا۔ گھٹ گھٹ مندر وڈنا گد، اپنا بل رکھایا۔ جگ چوڑی کرنا یدھ، اپنا بل پر گٹایا۔ نظر نہ آونابت، نہ کوئی ویکھے ویکھ رکھایا۔ آپ سہاؤنی اپنی رت، پت ڈالی مات مہکایا۔ تیری جڑ نہ سکے کوئی پٹ، لوک مات نہ کوئے اُکھڑایا۔ تیرا ماریا نہ کوئی سکے اُٹھ، نہ چلے کوئے چٹرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت رہیا سمجھایا۔ ویلا آنت ہر سمجھایا، ایکا شبد الاہیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی تیرا کھیل رچایا، وشن برہما شو ہوئے سہایا۔ لکھ چوڑاسی بندھن پایا، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ سنجگ تریتا دوا پر تیری ونڈ ونڈایا، کلج کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

تیرا لہنا دے سمجھائی۔ نو تو چار تیرا لہنا، لہنیدار سمجھائیندا۔ تیرا بستر تیرا گہنا، تیرے تن ہنڈھائیندا۔ تیرا نیتز تیرے نیناں، تیرا جگت وکھائیندا۔ اتم تیرا منے کہنا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ ہر کا بھانا سہنا پینا، دُھر فرمانا حکم الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائی۔ اپنا بھيو کھولے بھگوت، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ ہر جو ویس وٹائے جگا جگنت، گر اوتار ناؤں رکھائی۔ اپنی مہما جانے انگنت، بے آنت وڈ وڈیائی۔ میل ملائے ہرجن ساچے سنت، ست ستواد بوجھ بُجھائی۔ سوبھاؤنت گھر سہائے جوں نار کنت، کنت کنٹول اک اکھوائی۔ چولی چاڑھ رنگ بسنت، بسنت رت اک وکھائی۔ اپنے ہتھ رکھے آد آنت، آنت آد آپ ہو جائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آنت دے سمجھائی۔ تیرا ویلا اتم آونا، ترے گن آپ سمجھایا۔ پاربرہم پر بھ روپ وٹاؤنا، زرگن نور کر رُشایا۔ جوتی جوت ڈگمگاؤنا، روپ رنگ نہ کوئے رکھایا۔ شاہ پاتشاہ ناؤں دھراؤنا، شہنشاہ وڈی وڈیایا۔ راج راجاناں ویکھ وکھاؤنا، دو جہاناں پھیرا پایا۔ وشن برہما شو اٹھاؤنا، اپنا حکم سنایا۔ چار جگ ویکھ وکھاؤنا، سبجک تریتا دواپر کلجک پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وکھایا۔ چار جگ دی پاوے سار، سو پرکھ زرنجن وڈی وڈیائی۔ چارے وید کرے وچار، برہم ویتا نال ملائی۔ پُران اٹھاراں دے ادھار، وید ویاسا بھيو گھلائی۔ شاستر سمرت کر اجیار، اجرت اپنی منگ منگائی۔ لیکھ جانے گر اوتار، اگم پرکھ وڈ وڈیائی۔ گیتا گیان ویکھ کواڑ، اٹھاراں دھیائے بھيو چکائی۔ بھگت بھگوان کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائی۔ ایکا دیوے نام ندھان، نج آتم کرے رُشائی۔ گھر گھر درشن دیوے آن، اپنا آدرش وکھائی۔ کلجک کھیل ویکھے مہربان، آپ اپنا بل وکھائی۔ عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، کالا سوسا تن جُھہائی۔ محمد نال اللہ رانی نار رکان، ایکا میلا سہج سُبھائی۔ انجیل قرآن حدیث پروان، جہان کرے پڑھائی۔ کلمہ کلام اُپجا پردھان، نبی رسولاں دے سمجھائی۔ مقامے حق اک نشان، حق حقیقت دے وکھائی۔ لاشریک دے پیغام، پیغمبر روپ وٹائی۔ آپے جگ جگ کرے سلام، علیکم اپنی کل ورتائی۔ آپے ہوئے بے پچان، بے نظیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن مایا رہیا سمجھائی۔ ترے گن مایا سُن کن لا، کرتا پرکھ جنائیندا۔ پنچت تیرا بنک سہا، برہم پاربرہم پرگٹائیندا۔ آتم پر ماتم ناتا جوڑ جُڑا، گھر ساچا سوبھا پائیندا۔ ایش جیولے ملا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ ساچی سیجا سوبھا پا، سنگھاسن

آسن اک وڈیا نیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایندا۔ تیرا اتم چکے پنڈھ، وڈ پاندھی دے چُکائی۔ کلجگ اتم کھیل کرے سورا سربنگ، پاربرہم بے پرواہیا۔ نرگن رُپ پرگٹ ہوئے نہ کوئی دکھائے رنگ، رنگ سب دے دیکھ دکھائی۔ ہر گھٹ آتم سیجا وسے پلنگ، سچ سنگھاسن رہیا سہائی۔ اک وجائے نام مردنگ، مرد مردانہ بے پرواہیا۔ ڈو نگھی بھوری دیکھے لنگھ، کایا کوری پھول بھلایا۔ لہنا دینا جانے سورج چند، رُو سس دیکھے رُشائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن تیرا مول چُکائی۔ تیرا مول آنت چُکاون، ایک وار سمجھایا۔ نرگن اپنا جامہ پاؤنا، جوت ویس وٹایا۔ نہکٹک ناؤں رکھاؤنا، برہمنڈ کرے رُشایا۔ نام ڈنکا اک وجاؤنا، چاروں گنٹ سُنایا۔ چار ورن آپ سمجھاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش لئے اٹھایا۔ چارے ویداں دیکھ دکھاؤنا، چارے جگ لئے پرنا۔ چارے کھانی پردہ لاہنا، چارے بانی لئے پڑھایا۔ چار یاری پنڈھ مُکاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ چار جگ پار کنارہ، جگ چو کڑی پار کرائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، سنسار ساگر دیکھ دکھائی۔ کون گرگھ لگا اک کنارہ، ڈو نگھی بھور پار کرائیا۔ کون ملے متر پیارا، میلا میلے سچ سُبھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ سُن سندیسہ کر دھیان، ترے گن اتینا آپ جنائندا۔ کلجگ اتم نہکٹک پرگٹ ہووے بلی بلوان، مات پت نہ کوئے رکھائندا۔ چوڈاں وِدیا ہون نادان، چوڈاں لوک کھ شرمائندا۔ چوڈاں طبق منن آن، چار گنٹ کھ بھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ کلجگ اتم کھیل کراؤنا، خالق خلق دیکھ دکھائی۔ ترے گن تیرا پردہ لاہنا، تیرا گھنٹ دے چُکائی۔ گرگھ سبجن آپ اٹھاؤنا، اپنی بوجھ بُجھائی۔ ہرجن ساچے میل ملاؤنا، گھر میلا سچے ماہیا۔ بھگت بھگونت آپ پرگٹاؤنا، جگ بھادی دے گوائیا۔ ساچا مارگ اک لگاؤنا، چار ورن رہے سرنائی۔ اٹھاراں برناں ڈیرہ ڈھاہنا، ذات پات نہ کوئے وڈیائی۔ ایک برہم سرب سمجھاؤنا، ایک پتا ایک مائی۔ ایک گود سرب بہاؤنا، لکھ چوڑاسی سو بھاپائی۔ ایک کنت سرب ہنڈھاؤنا، لکھ چوڑاسی نار بنائی۔ ایک اشٹ آپ درڑاؤنا، گردیو اک اکھوائیا۔ ایک نعرہ سب نے لاؤنا، اک کرے پڑھائی۔ وشنوں تیرا میل ملاؤنا، وشو دیکھے تھاؤں تھانیا۔ برہے تیرا سنگ رکھاؤنا، پاربرہم دے سرنائی۔ شکر تیری شرع چلاؤنا، جو گھڑیا بھن دکھائی۔ اپنا بھگت آپ بچاؤنا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ لکھ چوڑاسی

وچوں پھڑ اٹھاؤنا، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ راتیں سُنیاں درس دکھاؤنا، بجر کپاٹ کھول کھلایا۔ تیجے نیتز گیان دواؤنا، اندھ اندھیر چُکایا۔ امرت بوند
 سوانت پیواؤنا، تر کھا بھکھ مٹایا۔ آپ اپنے انگ لگاؤنا، انگیکار آپ ہو جائیا۔ پرمانند وچ رکھاؤنا، نجاندن وچ دھایا۔ کایا مندر اک سمجھاؤنا، بنک دوارا
 سو بھا پائیا۔ آتم پر ماتم میل ملاؤنا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ترے گن تیرا ڈیرہ ڈھاؤنا، بھگت دوارے رہن نہ پائیا۔ اتم تیرا پندھ مُکاؤنا، راہ کھسرا نظر نہ
 آئیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کراؤنا، خالق خلق ویکھے خُدا ئیا۔ رام رُوپ ہر گھٹ نظری آؤنا، ایکا بنسری نام و جائیا۔ مگند منوہر ککھی نرائن سیس جگدیش تاج
 لکاؤنا، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ دستگیر آپ اکھواؤنا، دست بردار کرے سرب لوکایا۔ محبان بیدوبی کھیر یا اللہ الہی نور آپ ہو آؤنا، ایکا حق ویکھے
 تھاؤں تھانیا۔ نانک گو بند اپنا سنگ نبھاؤنا، اپنا سنگ نبھایا۔ ترے گن تیرا پندھ مُکاؤنا، جن بھگتاں دے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد پُرکھ دتا ور، آنت آپے پور کرائیا۔ آنت پورا کرے قول، کیتا قول بُھل نہ جائیا۔ ترے گن لہنا چکھے دھرنی دھول، دھول نہ کوئے سہایا۔ گرگھ
 رہے نہ کوئے انھول، سنگر پورا دے جگایا۔ اپنا کُنڈا آپے کھول، کایا مندر دے دکھایا۔ انحد شبد وجائے ڈھول، اناد انادی ناد و جائیا۔ اگم اگمڑی بانی
 بول، اپنا ناؤں سمجھایا۔ ایکا کُنڈے دیوے تول، دوجا تول نہ کوئے تُلایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ کھیلیا ہول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آنت لہنا دے مُکایا۔ اتم لہنا مگنا، کھجگ کالی دھار۔ تیرا بوٹا سگنا، رہے نہ وچ سنسار۔ صاحب سنگر اکو اٹھنا، نو کھنڈ کرے خوار۔ سنگھ رُوپ ہر
 جو بُکنا، اکو نام مارے بھبکار۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ تیر کمانوں ایکا چھٹنا، سیوا کرے رام اوتار۔ کھجگ جیواں بھاگ نکھٹنا،
 پورن برہم نہ کرے کوئے وچار۔ اپنا بوٹا آپے پٹنا، چار ورن رہے جھکھ مار۔ کایا خالی سب دا اٹھنا، نام وست نہ کوئے بھنڈار۔ سنگر کولوں سب نے
 رُٹھنا، کوڑا کرن وچ وپار۔ پنجاں تتاں پنچ تت کایا چولا لٹنا، لٹ لٹ کرن خوار۔ گرگھ ورا لکھ چوراسی وچوں بھٹنا، امرت وگے ٹھنڈی ٹھار۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن کرے خبردار۔ خبردار جانا جاگ، ہر جاگرت آپ جگائیدا۔ کھجگ اتم ملے کنت سہاگ، کنت سہاگی میل
 ملائیدا۔ چرن لاگ دھونا دُرمت داغ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیدا۔ جگ جگ دی بُجھاؤنی لگی آگ، ساہک ست کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک دکھائیندا۔ ساچے راہ جانا لگ، ہر سچن سچ جنائیندا۔ ہر بھگت دوارا لینا منگ، ایکا گھر دکھائیندا۔ جنم جنم دی تیری بھجے اگ، جگ جگ دی ترسن مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک دکھائیندا۔ ساچا راہ لینا پیکیھ، نیتزن گھلایا۔ توں وس نہ ہوئی کسے اولیئے پیر شیخ، ملا مسائق دین دہایا۔ کوٹن کوٹ جھونجھے تیرے کھیت، سر دھڑ گئے کٹایا۔ کوٹن کر کر تیرے نال ہیئت، شاہ پاتشاہ اپنی پت گئے گویا۔ کوٹن کوٹ آئے تیری لپیٹ، نہ سکے پلو جھڈایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیرا بھریا نہ پیٹ، تیری سانت نہ کوئے دکھایا۔ کلجگ انتم تیرا لہنا چکایا اگی جیٹھ، اگی اگی ایکا وار پانیا۔ اگوں رہنا بھگتاں دے چرناں ہیٹھ، پھر سکے نہ سر اٹھایا۔ تیرا بھنیاں کوڑا ریٹھ، مٹھارس اک چکھایا۔ کلجگ انتم صدی چودھویں رہی بیت، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ کرے کھیل پت پت پت، پت پاون دیا کما یا۔ اگے چلے بھگتاں ریت، تیری پچھلی ہوئی صفایا۔ سب نے گاؤنا اگو گیت، ایلو ملے سچا ماہیا۔ ناتا تے ہست کیٹ، اویچ نیچ نہ کوئے دکھایا۔ چار ورن کرے پریت، پریت نظر کوئے نہ آیا۔ سب دی کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسایا۔ دوس رین وسے چیت، چت وت گھگوری کوئے نہ پانیا۔ بیٹھا رہے اک انیت، اک اکلا ویس وٹایا۔ سبجگ ساچی چلے ریت، ست پڑکھ آپ چلایا۔ مل مل سخیاں گاؤن گیت، گوہند اک منایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو ستارہیا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ سیس سوہے پیتمبر پیت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ دئے جنایا۔ سُن لے راہ ہر کا دوار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہرجن مات ہوئے اجیار، لوک مات وڈ وڈیائیندا۔ پڑکھ ابناسی سیوادار، جگ جگ بھگتاں سیو کما ئیندا۔ دھرو پرہلا د لئے اُدھار، بل باؤن کھیل کرانیندا۔ کلجگ انتم کر پیار، ساچے سنت آپ اٹھائیندا۔ بھگتاں توڑ من ہنکار، مٹا موہ چکائیندا۔ اگو دیوے درس دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ایکا کایا کعبہ کر تیار، ساچے حجرے سوہا پائیندا۔ ایکا رام نام سہار، سیتا سرتی اک پرانیندا۔ ایکا رادھا کرشن لئے اُبھار، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ ایکا بنسری وجے وچ سنسار، ایکا مری ہتھ اٹھائیندا۔ ایکا نام ست کرتار، ایکا واکر و فتح گجائیندا۔ ایکا سب توں وسے باہر، دس کسے نہ آئیندا۔ ایکا رام رویا سرب سنسار، ایکا اپنا گھ چھپائیندا۔ ایکا نانک زرگن دھار، ایکا سرگن روپ وٹائیندا۔ ایکا گوہند ست دُلا ر، ایکا کلغی توڑا سیس لگائیندا۔ ایکا گھوڑا شاہ سوار، دوجا اکال پھیرا

پائیندا۔ ایک چتر بُجج دے دیدار، ایک موہنی رُوپ وٹائیندا۔ ایک سنگھ ہوئے آسوار، ا شنبُج رنگ رنگائیندا۔ اک بھوانی کرے پیار، ایک دُرگا ویکھ وکھائیندا۔
ایک کھنڈا تیز کٹار، ایک برہمنڈاں وِج چکائیندا۔ ایک ویکھے سورج چند ستار، ایک دھرت دھول سہائیندا۔ لکھ چوراسی کھیلے کھیلنہار، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔
ایک نبی کرے پیار، ایک اُمت رسول ملائیندا۔ ایک جُگ جُگ بیڑا کرے پار، ایک وِشن برہما شو پرگٹائیندا۔ ایک کھیل کرے کرتار، قُدرت اپنا ناچ نچائیندا۔
ایک بھگتاں دے دیدار، درسی اپنا درس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سوہے
بنک، بنک دواہری آپ سہائیا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی رنک، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی چنتا نہ کوئی شنک، سنسا کوئے رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی پاندھانہ
کوئی پنڈت، نہ کوئی براہمن کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی گرنٹھی نہ کوئی پنٹھی دیوے سنتھ، سندھیا سنگھ نہ کوئے وجائیا۔ نہ کوئی مالانہ کوئی تسبیح نہ کوئی منک،
نیتز میٹ دھیان نہ کوئے لگائیا۔ جس جن کرپا کرے آپ بھگونت، چھن بھنگر لئے ترائیا۔ سو بنے ساچا سنت، جس اپنی گود بہائیا۔ پار کرائے وچوں
لکھ چوراسی جیو جنت، ایک منتر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں ہوئے سہائیا۔ ہر بھگت سہائی دیناں ناتھ، دینن دیا
کمائیندا۔ ٹھا کر ابناسی سگلا ساتھ، پار برہم رکھائیندا۔ آپ جنائے اپنی گاتھ، بودھ اگادھ آپ پڑھائیندا۔ لہنا چُکائے ساڈھے تن تن ہاتھ، ساڈھے تن تن
ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ بھگت بھگونت وسے پاس، دُوبے نگر نہ سو بھاپائیندا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک گوپنی کاہن نچائیندا۔ ایک گرہ ایک واس، ایک آسن
سو بھاپائیندا۔ ایک داسی ایک داس، ایک سیوک سیوک کمائیندا۔ ایک نور اک پرکاس، ایک گھٹ گھٹ جوت جگائیندا۔ ایک ویکھے کھیل تماش، پر تھی آکاش پھیرا
پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سوامی اپنی دیا کمائیندا۔ سچ سوامی دین دیا، ایک ایک اکھوایا۔ ہر جن ویکھے ساچے لالا، لال
انملڑے آپ ملایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ ایک رنگ رنگائے شاہ کنگالا، شہنشاہ بے پرواہیا۔ زرگن سرگن بنے دلالا، لوک
مات ہوئے سہایا۔ ناتا توڑ کال مہاکالا، آپ اپنا بندھن پایا۔ گھر گھر وِج وکھائے سچّی دھر مسالہ، کایا مندر آپ سہایا۔ جوت زرنجن دیپک بالا، آد زرنجن
کرے رُشایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا وڈیایا۔ ہر بھگت تیری وڈیائی، وید کتیب بھیونہ پائیندا۔ ہر سنت تیری وڈیائی،

ہر جو تیرے گیت سنانیندا۔ ہر بھگت تیری وڈیائی، تیرا وچھوڑا ہر جو کدے نہ بھانیندا۔ ہر سنت تیری وڈیائی، تیرا کیتا نہ کوئے میٹ مٹانیندا۔ پاربرہم سچی
 سرنائی، سرناگت اک ہو جانیندا۔ دو جہاناں وجے ودھائی، ایٹھے اوتھے سو بھاپانیندا۔ ہر شبد ہوئی کڑمائی، سرتی شبد نار پرناہنندا۔ نہ ہوئے کدے جدائی،
 جز ونڈ نہ کوئے ونڈانیندا۔ پت ملیا اک رگھرائی، رگھپت اپنا سنگ رکھانیندا۔ بھگتن سنگ بھگتن میلا چائیں چائیں، بھائی بھائیاں نال ملائیندا۔ نتھوایاں
 پکڑے آپے باہیں، ناسریاں اکو آس رکھانیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سر رکھے ٹھنڈیاں چھائیں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکانیندا۔ کرے کرائے سچ نیائیں، عدل
 عدالت اک دکھانیندا۔ جوں نامے دھنے لبھا ہر گوسائیں، سو گوسائیں جن بھگتاں آپ جگانیندا۔ لوک مات آوے چائیں چائیں، اپنا پنڈھ مکھانیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اکو ہر، سچ سوامی سرب دامالک، ملکیت اپنی نہ کوئے رکھانیندا۔ آتم پر ماتم سچ پیارا، آسرا اشیرواد جنائیا۔
 گرہ مندر ہو اجیارا، گھر گھر کرے رُشائیا۔ جگت سنسار روگ نوارا، سوگ چنت نہ کوئے دکھائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نہجھر جھرنا اک جھرائیا۔
 سائتک سنت ورتائے ورتا ورتا، است رہن نہ پائیا۔ برہم مت اک ونجارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ اشیر دے سمجھائیا۔ اشیرواد
 آتم رس، رس رسیا آپ دکھانیندا۔ جگت وکارا جائے نس، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ جس جن ہر دے جائے وس، سو ہر دا سو بھاپانیندا۔
 جس جن مارگ دیوے دس، سو جن اپنا پنڈھ مکھانیندا۔ لکھ چوراسی رہی نس، ہر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جگت وڈیائی نہ چلے کوئی وس، بے بس کھیل
 کھلانیندا۔ کر دیا کرے پرکاس گھر رُسس، نور اجالا گر گوپالا ڈگمگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ مکھانیندا۔ دیا کمائے
 دین ٹھاکر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نہہکرمی کرم کرے اجاگر، دُرمت میل دھوائیا۔ ایکا نام کرائے سچ سو داگر، ونج ونجارا اک دکھائیا۔ بھاگ لگائے کایا
 گاگر، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ در آیاں دیوے آدر، جو ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ آپے بدلنہارا جگت آدر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنی
 دیا کمائیا۔ دیاوان دیا ندھ، مہربان ہر دانا۔ سب دے کارج کرے سدھ، جو چرن کرے دھیانا۔ گھر اُپجائے نو ندھ، گرہ مندر اک سہانا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی دیا کر، سر رکھے ہتھ مہربانا۔ پنج تت کایا منارا، رکھی منی گئے ہنڈھائیا۔ گر اوتاراں دے سہارا، آتم پر ماتم رہیا چھپائیا۔ سب نوں

دُکھ لگا نیرا، دُکھڑا سکے نہ کوئے مٹائیا۔ لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا، گریزاری رہے سٹائیا۔ جس جن کریا نام پیارا، تِس اوکھد نام ملے وڈیائیا۔ جس سٹنگر ملیا اک سہارا، دوجا دُکھ نہ لاگے رائیا۔ پکڑ باہوں کرے پار کنارا، ادھ وچکار نہ کوئے دُبائیا۔ مہر نظر نظر کرے آپ کرتارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتر روگ دے مٹائیا۔ کھٹا لگا انتر روگ، کشنا سُکلا پکھ دین دُہائیا۔ نہ کوئی جوگ نہ ویوگ، سنجوگ نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، نہ چنتا کوئے مٹائیا۔ نہ کوئی رس نہ کوئی بھوگ، بھسمر رُپ نہ کوئے وٹائیا۔ نہ کوئی ملائے نرمل جوت، جو دُکھڑا دے گوائیا۔ کر کرپا کھولے سوت، سوئی سرتی لئے اٹھائیا۔ اپنا نام چپائے بن رسنا جہوا ہوٹ، اجپا جاپ دے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سریرک روگ ویکھ وکھائیا۔ سریرک روگ ہڈ ماس ناڑی رت، رت رت نال وہائیا۔ جیو لیکھا پنچ تت، ایش کھیل کھلائیا۔ اپنا بیڑا نہ سکے بٹھ، اپنا بھار نہ کوئے اٹھائیا۔ جس جن ہر سٹنگر دیوے نام دھن، سچ وست اک ورتائیا۔ تِس کوئے روگ نہ دیوے ڈن، کایا اندر رہن نہ پائیا۔ ملے وڈیائی تِس سچے جن، جس ہر جو ملیا ماہیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جھوٹھا گڑھ تڑائیا۔ ایک راگ سٹائے کن، ڈھولک جھیننا نہ کوئے وجائیا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، اپنا نور وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دردیاں درد آپ وٹدائیا۔ دردیاں وٹدے درد، دیاوان دیاوانا۔ کایا کدے گرم کدے سرد، پنچ تت ہوئے ندھانا۔ بدھی نمانی رہی ورج، من ہویا وڈ بلوانا۔ مت کہے میں لینا قرض، پچھلا مول چکانا۔ جیو نہ جانے اپنا فرض، وچھڑیا بھگوانا۔ مندر مسجد گر در جا جائے طرز، ترس کرے نہ رمیا رام۔ بن ہر بھگت مٹے نہ کسے حرص، ہوس بھری وچ جہانا۔ کر کرپا جس جن لہنا دینا چکائے عرش فرش، کایا گرا کرے پروانہ۔ آب حیات امرت میگھ دیوے برس، دردی دردیاں دُکھ مٹانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر رکھ ہتھ مہربانا۔ رس بھوگدا پنچ تت، تتوت سمایا۔ لیکھا جانے بوند رت، رت بوند کھیل کھلایا۔ سرب جیاں دا اکو کملاپات، کول نین بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم پاربرہم پرگٹایا۔ پاربرہم برہم اچرج کھیل، کھیلنہار کھلائیا۔ آپے جانے اپنا میل، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ وسنہارا رنگ نویل، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت آپے بنت بنائیا۔ پنچ تت جن جننی جایا، کبیر کہے کون مائی۔ دس

دس ماس جس گربھ اٹھایا، اک دھیان لگائی۔ جیو پنڈ انڈ برہمنڈ سبایا، گھر وچ گھر ملی رُشنائی۔ انتم ناتا توڑ تڑایا، ہوئی مات جدائی۔ براہمن پُت براہمنی جایا، پاربرہم پتہ مائی۔ ہر جو اگئی شبد سنایا، سچ سندیسہ ایکا گائی۔ میرا بھگت میرے رنگ سمایا، رنگ دیکھو چائیں چائیں۔ کھٹاں ہیٹھاں دینا لوکایا، سہائتا کرے آپ گوسائیں۔ اچا ہو کے نیویاں لئے تریا، گھر جلاہیاں پھیرا پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں اپنی گود بہائی۔ نہ کوئی نیا نہ پُرانا، سدا سد کھیل کھلایا۔ بھگتاں سنگ وسے بھگوانا، جگ جگ وڈیائی۔ اکو ہر اکو گھر گائے گانا، گیت گو بند لایا۔ ہر بھگتاں مئے ہر جو بھانا، ہر بھانے بھگت سمایا۔ دوویں وسن اک ٹکانا، ایکا گھر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا رہیا بنایا۔ سچ دوارا بنے دھام، دھمک چار کُنٹ لگایا۔ وسنہارا اکو رام، ایکا کرشن سچ سکھدایا۔ ایکا پیغمبر دیوے پیغام، کلمہ کلام نور لایا۔ ایکا نانک بولے ستنام، ایکا گو بند فتح گجایا۔ ایکا بھگتاں پورا کرے کام، جگت کامنی میٹ مٹایا۔ ایکا میٹے اندھیری شام، کھجک رین رہن نہ پائی۔ ایکا چپائے ساچا نام، آتم پر ماتم میل ملایا۔ ایکا پرکاس کرے کوٹن بھان، کوٹ کوئی دیپ ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سو بھاپایا۔ جگ جگ کھیل اولڑا کرے کرائے کرنیہار۔ گر اوتاراں پھڑائے پڑا، لوک مات کر اُجیار۔ بھگتاں اندر آپے رڑا، دیوے درس اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے سچ وبار۔ سچ وبار سچ کرے بوہاری، بدھ اپنے ہتھ رکھایا۔ زرگن سرگن جوت کر اُجیاری، لوک مات دے وڈیائی۔ لیکھا جانے پچھلے چار جگ تیبی اوتاری، گر بھگت نال ملایا۔ اگے کھیل پر اپاری، خالق کھیلے سچا شہنشاہیا۔ ایکا جوت جگے زرنکاری، زرگن نور کر رُشنایا۔ ایکا نام ملے سکداری، شہنشاہ اک ہو آئی۔ ایکا پاٹھ ایکا پوجا اک پُجاری، ایکا ایشٹ دیو منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ ایکا ایشٹ اک گردیو، نمونمو اک وڈیائی۔ ایکا داتا لکھ ابھیو، لکھ نہ لکھیا جایا۔ اکو کرے کرائے ساچی سیو، سیوک سیوا اک سمجھایا۔ اکو دیوا ایکا دیو، ایکا دیوت روپ وٹایا۔ ایکا وسے سدا نہکیو، نہچل اپنا دھام سہایا۔ ایکا رسنا ایکا جہو، ایکا ہری ہری گن گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلے جگ اپنا رنگ دکھایا۔ ایکا نور ایکا رنگ، ایکا گھر وسایا۔ ایکا سچ اک پنگ، ایکا رہیا سہایا۔ ایکا نام اک مردنگ، ایکا رہیا و جایا۔ ایکا امرت ایکا گنگ، ایکا رہیا

نہایا۔ ایک سورج ایک چند، ایک رہیا چکایا۔ اک کھنڈ اک برہمنڈ، ایک ور بھنڈ رُپ وٹایا۔ ایک جانے پرمانند، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ ایک گیت ایک چند، ایک گون رہیا سنایا۔ اکو آد جگاد سب نال جائے ہنڈھ، رُپ انو پ آپ وٹایا۔ ایک جگ چوکڑیاں دیوے گنڈھ، تند تند نال رکھایا۔ اکو دیونہارا دنڈ، جو گھڑیا سو بھن وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلے جگ اپنا ناؤں کرے سواہیا۔ اگلے جگ چلے ناؤں، سوہنگ سچ پڑھایا۔ دیکھے وگے بے پرواہو، الکھ اگوچر اگم اتھایا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاؤں، اک اکٹھا دیا کمایا۔ لکھ چوراسی نو کھنڈ ست دیپ ----- سورج چند دیوے پرمانند لیکھا جانے پتا ماؤں، بال انجانے گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔

* ۷ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی پریم سنگھ دے نوت دربار وچ جیٹھووال *

بھگتن سنگ وسے بھگونت، بھے بھیانک سدا سہایا۔ میل ملاو ساچے سنت، ہر سنگر آپ ملائیا۔ جگ جگ بنائے ساچی بنت، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایک نام جنائے نیا منت، دوسر اور نہ کوئے پڑھایا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت اک سمجھایا۔ لیکھا جانے آد انت، بے انت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون ساچا میل ملائیا۔ بھگت بھگوان اکو راہ، ایک در سہا میندا۔ ایک دیوے سچ صلاح، ساچا نام جنائندا۔ اک وکھائے سچ مکاں، سچکھنڈ دوارا سو بھا پائیندا۔ اک چپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ سمجھائیندا۔ اک اگلا دیوے تھاں، تھان تھنتر آپ سہا میندا۔ ایکنکار پکڑے بانہہ، ہر جن اپنے آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتن پیتا ایکنکار، عقل کلا وڈیایا۔ جگ جگ پیچ دے سوار، لوک مات ہوئے سہایا۔ لکھ چوراسی کرے پار، جم کی پھاسی توڑ تڑایا۔ نام اداسی اک ٹمار، ایک رنگ وکھایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، کرپن اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیایا۔ بھگتن پیتا ہر گوبند، عقل کلا اکھوایا۔ جگ جگ میٹے جھوٹھی چند، چنتا چکھانہ رُپ وٹایا۔ دیا کمائے گنی گہند، گہر گسپھر سچا شہنشاہیا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، سر سرور اک وکھایا۔ ہر جن بنائے ساچی بند،

پتا پوت ناؤں وڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رنگ دکھایا۔ بھگتن مینا ہر نرنکارا، نرگن نرور کھیل کھلایا۔ جگا جگنتر کر
پسارا، پاربرہم پرہم ویکھ دکھلایا۔ جگ چوکڑی پارکنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، خالق خلق روپ وٹانیا۔ دھام اولٹا اک دربارا،
درگاہ ساچی دئے وڈیا۔ شبد سندیس اک جیکارا، ایک نعرہ لایا۔ ایک مندر اک دوارا، در دروازہ اک کھلایا۔ ایک نور پروردگارا، بے عیب بے پرواہیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سبھانیا۔ بھگتن میلا ہر بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمایا۔ ایک دیوے نام ندھان، وست امولک
جھولی پانیا۔ اتم انتر برہم گیان، پاربرہم پڑھانیا۔ نرگن جوت نور مہان، دیپک دیا کرے رُشانیا۔ امرت اتم پن کھان، آسا ترسنا دئے گوانیا۔ نام
وکھائے سچ بان، مہربان آپ سمجھانیا۔ آپے ہوئے جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا روپ وٹانیا۔ گرگھ ساچے چتر سُبجان، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا لئے ملانیا۔ بھگتن میلا سچ دوار، بنک دوا ری آپ کرائیندا۔ دیوے درس امّ اپار، لکھ اگوچر سیو کمائیندا۔ جگ
چوکڑی کر خوار، سب دا پنڈھ مکائیندا۔ لہنا دینا گر اوتار، لوک مات دکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر اُجیار، ایک چند چڑھائیندا۔ نو نو کھیل اپار، پُرکھ ابناسی
آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے وچار، لکھ چوراسی پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ آپ نبھائیندا۔ بھگتاں
سنگ ساچا میت، متر پیارا سنگ نبھانیا۔ آپے بیٹھا رہے اتیت، درگھر ساچے سو بھاپانیا۔ نام جنائے ساچا گیت، گیت گو بند آپ الایا۔ لیکھا جانے ہست
کیٹ، اوچ پنچ نہ کوئے وڈیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، سبھنڈ ساچے سو بھاپانیا۔ آد جگادی جانے اپنی ریت، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنا بھیو چکانیا۔ بھگتن بھیو دیوے دس، دہ دشا اٹھ دھایا۔ لوک مات ہر آئے نس، نرگن ویس وٹایا۔ جنم جنم
دی پوری کرے آس، آسا ترسنا دئے مکایا۔ لیکھے لائے پون سواس، جس جن ہر جو ہر ہر گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن نام
اک وڈیا۔ بھگتن نام وڈا وڈ، ہر وڈا سچ وڈیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنا میل ملانیا۔ لوآں پُریاں کرائے پار حد، برہمنڈ کھنڈ ونڈ وڈانیا۔
اک سنائے ساچا ند، انحد ناد و جائیندا۔ امرت پیائے ساچی مدھ، مدھر نین سیو کمائیندا۔ جگ جگ اپنے دوارے آپے سد، صدقے واری گھولی گھول

گھمائیندا۔ کلجگ انتم دے کے جاوے اُدھ، ساچا حصہ آپ ونڈائیندا۔ بھگت بنائے اپنی جد، بھگوان اپنا بنس سہائیندا۔ کوٹن کوٹ بھار گئے لد، ہولا بھار نہ کوئے رکھائیندا۔ انتم پردہ دیوے نہ کوئے کج، خالی ہتھ سرب دکھائیندا۔ جو گھریا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت ہر بھگوان دوارے جائے سچ، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ لوک لاج مات تچ، تشکر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایکا چڑھے نام جہاز، سنگر پورا آپ چڑھائیندا۔ شبد اگئی مارے آواز، آوا گون نہ کوئے پھرائیندا۔ ایہتھے اوتھے رکھے لاج، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ سیس جگدیش سوہے تاج، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ دُھر درگاہی سچا راج، شاہ پاتشاہ آپ کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو داج، وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت سدا صالاجندا۔ بھگت صالاجے ہر بھگونت، گن مہا آپ جنائیا۔ دھن وڈیائی ساچے کنت، گھر منگل وجے ودھائیا۔ ہر جن چولی رنگے بسنت، کایا کپڑ آپ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان لیکھا دئے مکائیا۔ بھگتن لیکھا مکنا، کلجگ انتم وار۔ پاربرہم پر بھ ایکا اٹھنا، نرگن نور کرے اجیار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا پٹنا، دیوے جڑ اکھاڑ۔ بن امرت سب نے سکنا، لکھ چوراسی ہوئے خوار۔ سنگھ شیر اکو بکنا، نرگن جوت شبد بھکار۔ شاہ پاتشاہاں اگے جھکنا، نہ کوئی سکے سیس اٹھال۔ گرگھ ہر جو اپنی گودی چکنا، چک چک کرے پیار۔ دو جہاناں پینڈا مکنا، پاندھی بن نہ چلے کوئی رفتار۔ صاحب سلطان اگوں بچنا، بھگت بھگوان لئے اٹھال۔ لکھ چوراسی دیوا بچھنا، نہ سکے کوئی بال۔ لہنا چکے ایکا دوجنا، تیجے ہور نہ کوئی سوال۔ چوتھے گھر گرگھ ورلے جھوجنا، ناتا توڑ کال مہاکال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سنجال۔ سدا سمبھالے کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسال، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ کلجگ انتم بھیو نرال، نرگن اپنا آپ چھپائیا۔ جگت جگ اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ سنت سہیلے لئے بھال، گر چیلے ویکھ دکھائیا۔ آپے چلے نال نال، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ جگ چوکڑی جو گھالن گئے گھال، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دئے وڈیائیا۔ بھگت وڈیایا آپ پر بھ، اپنی کرپا دھار۔ لکھ چوراسی وچوں لہ، آپے دتا درس دکھال۔ در دوارے آپے سدا، کرپا کرے آپ کرپال۔ لکھ چوراسی نالوں کیتا اڈ، اک بہائے سچی دھر مسال۔ بنس

بنائے ساچی جد، وِشورُپ دئے وکھال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن بنے سدا پرتپال۔ پرتپالے سار سالدا، سرگن نرگن
 مت۔ لیکھا جانے شاہ کنگال دا، لکھ چوراسی کرے ہت۔ رُپ وٹائے آپ دلال دا، پرگٹ ہووے نت نوت۔ ناتا توڑ جگت جنجال دا، اک سہائے
 ساچی رت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ابناسی اچت۔ ابناسی اچت دین دیا، بھگتن سنگ سما۔ کلجگ آنت اولڑی چالا، وید
 کتیب بھیو نہ آیا۔ بھگت بھگونت آپے بھالا، پھر اپنا میل ملایا۔ ایکا دسراہ سکھالا، سوہنگ ساچا جاپ جپایا۔ نیز درشن ساچی مالا، ساچی سیوا ہتھ منکا
 من بھویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت لئے جگایا۔ بھگت جگائے کھولے جاگ، آلس نندرا نہ کوئے وکھایا۔ آتم آتر اک
 ویراگ، ویراگی پُرکھ آپ اُپجایا۔ ساک سجن سین سیاتیاگ، صفتی صفت صلاحیا۔ میلا میل غریب نواز، غریب نمانے گلے لگایا۔ ایکا دیوے
 دھر دی دات، دات انملڑی آپ ورتایا۔ آپ بُجھائے سچ کرامات، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ اکھر وکھر سنائے گاتھ، گاتھا ایکا ایک وڈیایا۔ جنم جنم
 دا پورا کرے گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیا۔ اک کھلائے ساچا ہاٹ، لوک پرلوک دین گواہیا۔ خوشی منائے تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں وجے ودھایا۔
 بھگتاں دیوے بھگون ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ راہ تکرے راماست دسراٹھ، نیز نین اٹھایا۔ کون ویلا میلا ہوئے نتو آٹھ، تت تت گوائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن سدا سہایا۔ بھگتن سدا سہانک، سو پُرکھ بلی بلوانا۔ آد جگادی سچا ناک، بھوپت بھپ راج راجانا۔ نہ کوئی
 شرع نہ شریعت، لاشریک اک مہربانا۔ نہ کوئے اندھیرا نہ تاریک، نورو نور ڈمگانا۔ آد جگادوسے نزدیک، نج گھر ساچا اک سہانا۔ بھگتن کرے آپ
 پریت، پاربرہم وڈ مردانہ۔ کلجگ اتم ساچی ریت، ستجگ ساچا بھے گانا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، ہر گھٹ ویکھ وکھانا۔ گرگھ وِرا لگائے گیت، جس
 سنیاں دھر ترانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن سنگ سدا نبھانا۔ بھگتن سنگ نبھے توڑ، ہر جو متا پکایا۔ نرگن چڑھیا ساچے گھوڑ، شاہ
 سوار پھیرا پایا۔ دو جہاناں آپے دوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھجایا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ میگھ برسایا۔ رس مٹھا کرے
 ریٹھا کوڑ، کوڑی کریا دئے گویا۔ جن بھگتاں کارج جائے سور، سو پُرکھ نرنجن سیو کمایا۔ آپے ویکھے کرے اپنا غور، گھر گور وِیس وٹایا۔ ست پُرکھ

نرنجن اپنے ہتھ پکڑی ڈور، چاروں کٹ رہیا بھوایا۔ لیکھا چکائے پنج چور، ٹھگ کوئے رہن نہ پایا۔ ناتا توڑے اندھ گھور، ساچا نور کرے رُشایا۔ مایا ممتا
 نہ پائے شور، شوہر اپنا بل دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے تریا۔ تارن کو ہر اکو اک، آد جگاد سمانیدا۔ تِس صاحب
 کول ساچی بھکھ، جگا جگنتر آپ ورتائیدا۔ جوں بھاوے توں دیوے لکھ، تِس دا لیکھانہ کوئے مٹائیدا۔ وڈ وڈیائی گرگھ ورلے پایا سکھ، ساچی سکھیا جس
 سمجھائیدا۔ میل ملائے اپنا تِس، تیر اچھیا پور کرائیدا۔ ایہتے اوتھے ساچا حص، ونڈن ونڈ آپ دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگون اپنی گود بہائیدا۔ بھگتن سوہے سچے گھر، بھگون آپ سہایا۔ نر بھو چکائے جھوٹا ڈر، بھے اور نہ کوئے دکھایا۔ اپنی کرپا آپے کر، نر نرائن میل
 ملایا۔ اندر مندر آپے وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سنت سہیلے آپے پھر، اپنی بوجھ بُجھایا۔ بھگت بھگوان لائے لڑ، ایک پلو گنڈھ دکھایا۔ لیکھے لائے ناری
 نر، جس جن اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون بھگتاں ہوئے سہایا۔ بھگت سارے رہے ہس، اپنی خوشی منایا۔ ویکھو
 ساڈے ہو یا وس، گھر ساچے سیو کمایا۔ اپنی پوری کرے آس، بھگتاں درشن پانیا۔ بھگتن کرے جوت پرکاس، نرگن نور ٹکائیا۔ سدا سہیلا بن بن
 وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کرن آیا کارج خاص، خواہش اکو اک رکھائیا۔ بھگت دوارا لواں تراش، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جگ جگ دی میری
 شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے بھگتاں کڈھے نہ کوئے سُر اکھ، سوئی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے
 اپائیا۔ ہر بھگت سارے کہن، واہ وا شکر منایا۔ ہر جو بھگتاں آئے لین، نرگن ویس دھرایا۔ ساڈا چکے لہن دین، پچھلا قرضہ رہیا مکایا۔ آپے درس پیکھے
 نین، نین نیناں نال ملایا۔ سخا سہائی بنے سین، سجن اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن آپ سمایا۔ بھگت کہن ہر جو
 داس، در در پھیرا پانیا۔ کسے ہتھ نہ آئے پر تھی آکاش، گھر ساڈے آوے واہو داہیا۔ بن بھگتاں رہے نراس، دھیرج دھیر نہ کوئے جنائیا۔ ساچا
 کرے نہ کوئے بلاس، بھوگی بنی سرب لوکائیا۔ بن ہر بھگت بھگون کسے در نہ کرے نواس، مندر دئے نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچے بھگتاں رنگ چڑھائیا۔ بھگت کہن بدھی ڈور، ہر جو اپنے تند بندھایا۔ جدھر چاہیے لیئے تور، تورا مورا موہ چکایا۔ بھگوان رکھے بھگتاں لوڑ،

جگ جگ بھگتاں ہوئے سہایا۔ کلجگ انتم ٹٹی لئے جوڑ، آپ اپنا بندھن پایا۔ اپنے نال لئے تور، ساچا سنگ رکھایا۔ زوراؤر نہ دکھائے کوئی زور، جابر جبر نہ روپ وٹایا۔ ہوئے سہائی سدا اندھ گھور، اندھلے راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکٹک نرائن نہ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں مارگ آپ چلایا۔

* ۸ گھڑ ۲۰۱۸ پکرمی گربخش سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار وچ *

ہر کا نام ندھان، دس کسے نہ آئیندا۔ ہر کا ناؤں بے پہچان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر کا ناؤں آد جگاد کھیل مہان، پاربرہم پر بھ آپ کھلائیندا۔ جگ چوکڑی کر گئے پہچان، بھو بھو نہ کوئے کھلائیندا۔ گا گاتھکے گان، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔ جس جن کرپا کرے آپ بھگوان، تیس اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ نام انملا دیوے دان، دست اندھڑی آپ ورتائیندا۔ راگ سنائے اپنا کان، انادی ناد و جائیندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، در گھر ساچے آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پر گٹائیندا۔ نام ندھانا نرگن دھار، دھار دھار وچ سمائیا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن و سنہارا ٹھانڈے دربار، نرگن نور نور رُشائیا۔ آد نرنجن بھو نیار، انہو اپنی کھیل کھلائیا۔ ابناسی کرتا نرکار، نرؤیر ناؤں دھرائیا۔ سری بھگوان سانجھیا، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ پاربرہم پر بھ ہوتیار، اپنا بھو آپ کھلائیا۔ اپنا بول آپ جیکار، ناؤں نرنکار آپ پر گٹائیا۔ ساچے گھر کھیل کرے اپار، سچھنڈ واسی سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگا جگنتر آپے دس، گر اوتار سیو لگائیندا۔ انتر آتم آپے وس، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ نورو نور کرے پرکاس، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ صالاحندا۔ ساچا نام صفت صلاح، سو پڑکھ نرنجن آپ پر گٹائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بن ملاح، اپنا بیڑا آپ اٹھائیا۔ ایکنکارا بے پرواہ، نرگن داتا ویکھ دکھائیا۔ آد نرنجن ہو رُشنا، نورو نور نور

پر گٹائی۔ ابناسی کرتا پکڑے بانہہ، آپ اپنا سنگ نبھائی۔ سری بھگوان ہوئے سہا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پاربرہم پر بھ کرے نیاں، بھوپت بھوپ راج راجان شاہ سلطان اک اھوائیا۔ اک جنائے اپنا ناؤں، نہ مرے نہ جائیا۔ وسنہارا ہر گھٹ تھاؤں، گھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں آپ وڈیائی۔ ہر کا ناؤں وڈ پرتاپ، ہر وڈا وڈ رکھائیندا۔ آد جگادی آپے جانے اپنا جاپ، جپنہار آپ اھوائیندا۔ دو جہاناں لیکھا جانے مائی باپ، پتا پوت کھیل کھلائیندا۔ لیکھا ویکھے دوس رات، سورج چند پنڈھ مکائیندا۔ اکھر وکھر گا گا گاتھ، وشن برہما شو پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی دے دے دات، گر اوتار مات پر گٹائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا اک رکھائیندا۔ لہنا جانے مستک ماتھ، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ دیونہارا ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آپ جنائے اپنا پاٹھ، ساچی پوجا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں سدا اُبھل، بُھل کدے نہ جائیا۔ ہر کا ناؤں سدا اٹل، تول سکے نہ کوئے رایا۔ ہر کا ناؤں سدا اڈل، نہ ڈولے نہ کوئے ڈلایا۔ ہر کا ناؤں نہ جائے رُل، آد جگاد وڈی وڈیائی۔ جگ جگ بھنڈارا جائے گھل، ہر اپنا ناؤں گھلایا۔ کرتا قیمت نہ جانے کوئی مل، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ صلاحیا۔ اپنا ناؤں آپے دس، لوک مات کھیل کھلائیندا۔ جگا جگتر ہو پرگٹ، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وٹھ، نام امولک جھولی پائیندا۔ انتر آتم اکورس، رسنا جہوانہ کوئے چکھائیندا۔ کوٹن کوٹ پرکاس کر رُوسس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ اُچھائیندا۔ اپنا ناؤں ناد دُھن، دُھن آتمک آپ جنایا۔ گرگھ وِرا لائے سُن، جس ہر ہر آپ بُجھایا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، بھگوان بھگت لائے ملائی۔ آپے جانے ساچے گن، اوگن نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ ورتایا۔ ساچا ناؤں ساچی دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار جھات، نو نو پھول بُھلائیندا۔ بھگتن دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ درس دکھائے ستیاں رات، راتی رتی تھت وڈیائیندا۔ نام اگما دیوے وڈ کر مات، کرنی کرتا آپ جنائیندا۔ بند کوڑی کھول تاک، دیپک دیا اک جگائیندا۔ زرگن سرگن بن بن سجن ساک، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پاکی پاک، پتت پُنیت دیا کمائیندا۔ اک

سنائے ساچی گاتھ، نام ندھانا ڈھولا گائیندا۔ لہنا چکے تت آٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ پنڈھ مُکائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ کوئی ذات نہ کوئی
 پات، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تاٹ، سرور سر نہ سوہا پائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مٹھ، مسجد رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نہ کوئی
 کنارہ نہ کوئی تٹ، چار دیواری بند نہ کوئے کرائیندا۔ جن بھگتاں اندر رہیا وس، آپ اپنا آسن لائیندا۔ دوس رین ہس ہس، ساچی خوشی منائیندا۔ جگ
 جگ پوری کرے آس، آپ اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ سیوا کرے بن داسی داس، سیوک سیو آپ کمائیندا۔ انتم کرے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔
 لیکھا جانے پون سواس، رسنا جہوانال ملائیندا۔ جگت وکارا کرے پاش پاش، جس جن اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ بن گوپی کاہن پائے راس، منڈل منڈپ ناچ
 نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دکھائیندا۔ جگ جگ ناؤں انک کل دھار، انک کلا ورتائیا۔ گر اوتار کرن پکار،
 رسنا جہوانال صلاحیا۔ بھگت بھگونت بول جیکار، اکو نعرہ لائیا۔ سنت ساجن روون زاروزار، ہر کا ناؤں وچھڑ نہ جائیا۔ گر گھ ڈھیہہ ڈھیہہ دھوڑی منگن
 چرن چھار، مستک ٹکا اک لگائیا۔ گر سکھ ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، در در اپنا سیس جھکائیا۔ کرپا کر آپ زرنکار، ایکا منگ منگائیا۔ تیرا ناؤں سچ بھنڈار،
 ساچی وست اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر ایکا منتر نام پڑھائیا۔ نام منتر جگت پڑھایا، جگ جگ ریت
 چلائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگایا، کروڑ تیتیس بندھن پائیندا۔ گنپت گنیش رہیا صلاحیا، اشنج رُپ وٹائیندا۔ چتر بُجج نال رلایا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گر
 اوتار رہے صلاحیا، جگ چوکڑی کھیل کھلائیندا۔ وید کتیب رہے جس گایا، برہما ویتا لکھ صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں
 اپنے وچ چھپائیندا۔ ہر ہر ناؤں اندر رکھ، جگ جگ کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پرتکھ، زرنگ سرگن رُپ وٹائیا۔ سدا سہیلا کرے پکھ، سر اپنا
 ہتھ لگائیا۔ اپنا ناؤں دکھائے اکو جس، جس وید پُران صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا رنگ دکھائیا۔ آد پُرکھ پرماتم،
 پرم پُرکھ کھیل کھلایا۔ تھر گھر دوار کھیل رچایا آتم، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے ماتم، چنتا روگ نہ کوئے جنایا۔ آد آنت نہ ہوئے گھاتم،
 گھاؤ مول نہ کوئے لگایا۔ لیکھا جانے نور باطن، ظہور اپنا کھیل دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا ناؤں آپ دھرایا۔ آد ناؤں

پاربرہم، سو پُرکھ نرنجن وڈیا نیا۔ اپنی ککھوں آپے جم، آپے بنیا پتا مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، آپے رہیا چلا نیا۔ آپ بچھہائے اپنی چھیری چھن، گھر ساچے سو بھاپا نیا۔ آپے جننی آپے جن، آپے جن جنیندی مائیا۔ آپے ناؤں سُنیاں اپنے کن، ناؤں نرنکارا آپ صلاحیا۔ آپے گھڑے آپے دیوے بھن، گھرن بھٹنہار آپ اھوائیا۔ آپے سورج آپے چن، آپے کرے سچ رُشنا نیا۔ آپے کایا آپے تن، آپے ماٹی خاک سما نیا۔ آپے راگ آپے کن، آپے گیت گو بند الایا۔ آپے منشا آپے من، آپے واشنا وچ رکھایا۔ آپے نیر آپے انھ، آپے اندھ اندھیر سما نیا۔ آپے دیونہارا ڈن، اپنا بندھن آپے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ آتم پر ماتم ساچا ناں، آد پُرکھ جنایا۔ آپے پتا آپے ماں، آپے پوت سپوتا ویس وٹایا۔ آپے سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آد آد اپنا ناؤں دھرا، سو ہنگ ڈھولا اکو گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردہ اوہلا وچ رکھایا۔ پردہ اوہلا ہر ہر دھار، آتم پر ماتم وچ رکھایا۔ ترے گن مایا کر شنگار، ادھ وچکار آپ بیٹھایا۔ پنچ چور کرن پیار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانیا۔ آشنا تر سنانا رٹیار، من منو آئے پرنا نیا۔ جوٹھ جھوٹھ آہار، مایا ممتا سنگ نبھایا۔ کوڑی کرپا جگت وہار، جگتی جوگ نہ کوئے کمائیا۔ شکتی بھگتی کرن وچار، بوند رکتی کھیل کرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پانیا۔ آتم پر ماتم انتر مایا، رُپ رنگ نظر نہ آئیندا۔ نہ کوئی دیکھے ہر کی چھایا، چھایا کوئے نہ دیکھ دکھائیندا۔ جو آیتس رسنا گایا، گا گائیت نہ کوئے مکھائیندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ سرب سنایا، ہر کا انت کوئے نہ پائیندا۔ جس جن اپنا نام بچھایا، سو ڈھولا سچ الایند۔ جگ چوکڑی کھیل دکھایا، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ آپے بن بن دائی دایا، دو جہاناں دیکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی راہ چلایا، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ گر اوتار نال ملایا، سچ سندیسہ نام سنائیندا۔ کوٹن کوٹ ناؤں لئے پرگٹایا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اپنے سنگ رکھائیندا۔ جگ جگ گائن ہر ہر گیت، گیت گو بند الایا۔ آد جگاد ہر ہر ریت، اولڑی آپ دکھایا۔ کوئے مندر کوئے مٹھ کوئے مسیت، کوئے گرودوار وڈیا نیا۔ ابناسی کرتا بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ دھام اولڑا ٹھانڈا سیت، سچھنڈ ساچے سو بھاپا نیا۔ گرگھ ورلے وسے چیت، جس جن اپنے رنگ رنگایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گھٹ گھٹ بیٹھا سچا

ماہیا۔ بھل نہ جائے ہست کیٹ، شاہ سلطانا ویکھ دکھایا۔ اپنا ناؤں رکھے انڈیٹھ، دس کسے نہ آیا۔ چار وید پُران اٹھاراں شاستر چھ گیتا گیان انجیل
 قرآن کہانی بانی گا گا تھکی گیت، گہر گبھیر بھیو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ ہر کا ناؤں نہ کوئی سکے
 سمجھ، سمجھ وچ کسے نہ آیا۔ بھگتاں مارے اکو رمز، رہبر بن بے پرواہیا۔ جھوٹھی کڈھے مایا مرض، روگ دکھ دئے گویا۔ جن بھگتاں پچھے اپنا کرے
 حرج، لوک مات پھیرا پایا۔ جگت وکاراں دیوے ورج، نام کھنڈا اک چکایا۔ اپنے لیکھے وچ کرے درج، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پُرکھ ابناسی پورا کرے
 فرض، فرد جرم نہ کوئے لگایا۔ جگ جگ لہنا دینا چکائے قرض، مقروض اپنا ناؤں ٹھہرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ
 دھرایا۔ اپنا ناؤں ساچی ٹیک، ایک ایک رکھایا۔ جن بھگتاں کرے بدھ بیک، رُپ آپ ہو آیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، پنچ تت نہ کوئے
 لڑایا۔ کر کرپا کھولے بھیت، بھانڈا بھرم، بھو بھٹایا۔ جگت دسے بالو ریت، کلر کندھ دیوے ڈھایا۔ جن بھگتاں کرے ساچا بھیت، جگ جگ وڈی
 وڈیایا۔ درس کرائے نیتن نیت، لوچن نین آپ کھلایا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھ، اپنے ناؤں کرے پڑھایا۔ پورب لہنا پچھلی میٹے رکھ، اگلا لیکھا آپ
 لکھایا۔ گرکھ جھو بے گر کے کھیت، گر چرن سرن سرنایا۔ سنگر پورا دین دیال شبد دوشالے لئے لپیٹ، اپنے ناؤں کرے صفایا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان
 رکھے چھایا ہیٹھ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ سوہے رت بسنتی چیت، پھل پھلو اڑی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 اپنا ناؤں سمجھایا۔ نام انملا کھولے بھیو، انجو کرے رُشٹایا۔ جس جن لگائے اپنی سیو، تِس ملے مات وڈیایا۔ پاربرہم الکھ بھیو، اگوچر سچا شہنشاہیا۔ نام
 وڈرٹائے رسنا جھو، جھوارسنا نال ملایا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہپل دھام آسن لایا۔ جن بھگتاں اپنا ناؤں دیوے ساچا میو، مٹھارس اک چکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں دئے وڈیایا۔ جگ جگ ناؤں مات چلایا، سنجگ تریتا دواپر مات ہنڈھایا۔ کلجگ انتم ویکھ دکھایا، زرگن جوت نور
 رُشٹایا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹایا، جوتی جامہ آپے پانیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھایا، دو جہان وٹی ودھایا۔ وشن برہما شو اٹھایا، گر اوتار نال
 ملایا۔ نو نو چار بھیو چکایا، دہ دشا بھیو کھلایا۔ رواس دھندا نیتن ویکھ دکھایا، کوہ کروڑی چلت نہ پندھ مکھایا۔ اپنا چھندا آپے گایا، برہمنڈاں آپ سٹنایا۔

جیرج انڈاں پردہ لایا، اُتبیج سبیج وکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ ورتایا۔ اپنا ناؤں کلجک آنت، ایکا ایک ورتایا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، ہر سبجن لئے ملایا۔ میل ملاو ناری کنت، گرہ مندر وچے ودھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ انحد نادى ناد منت، دُهن آتمک آپ شنوایا۔ مان دوائے وچوں چو جنت، جاگرت جوت کر رُشنا یا۔ گرٹھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ میل ملائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، وست امولک جھولی پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی دئے کٹایا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اکو نام سمجھایا۔ اکو نام لینا سکھ، جن بھگتاں آپ پڑھائیندا۔ جنم جنم دی میٹے ترکھ، ترسنا ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ ایکا پائے ساچی بھچھ، بھکھک جھولی آپ بھرائیندا۔ بن نیتر جائے دس، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ پڑھائیندا۔ ساچا ناؤں گرکھ پڑھ، ایکا اکھر وڈ وڈیایا۔ سچ دوارے جانا چڑھ، در دروازہ اک کھلایا۔ درشن پاؤنا اکو ہر، دوسراوٹ نہ کوئے رکھایا۔ سچھنڈ دوارا ساچا گھر، جن بھگتاں ملے وڈیایا۔ پرکھ اکال اکو نر، ساچی سبج سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام دکھایا۔ ہر کا نام سدا انڈٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ جن بھگتاں کرے ہت، نت نوت ویس وٹایا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، برس ماس نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ ورتایا۔ ورتے نام سری بھگوان، اپنی دیا آپ کمایا۔ کلجک اتم ہو پردھان، نرگن نور جوت رُشنا یا۔ سرب جیاں دا اکو کاہن، لکھ چوراسی وکھ دکھایا۔ گرکھ سخیاں لئے پچھان، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پایا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، انتر آتم بوجھ بھجھایا۔ چرن دھوڑ کرائے اشان، دُرمت میل دھوایا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، ساتک ست ورتایا۔ ایکا راگ سنائے کان، انحد نادى ناد وجایا۔ شبد اگمی اک بان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرایا۔ سچھنڈ وکھائے سچ مکان، ہر بھومکا آپ بنایا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، سورج چن نہ کوئے رُشنا یا۔ اک اکلا سری بھگوان، نرگن بیٹھا آسن لایا۔ گرکھ ورا چرن ڈگے آن، جس اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ درٹایا۔ اپنا نام ہر درٹا، درشی آپ کھلایا۔ جگ چوکڑی ورتا گئے پا،

نیتز نیر سرب وہائیندا۔ بردہ بال رُپ وٹا، جو بن نال نہ کوئے لے جائیندا۔ آنت ڈھیری گئے ڈھاہ، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن
 اکھوا، لکا گڑھ کوٹ تڑائیندا۔ رتھ رتھوا ہی بن بن سیو کما، گیتا گیان گیان جنائیندا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ کالا سوسارنگ رنگا، کلمہ نبی نبی پڑھائیندا۔
 کوٹن کوٹ محمد سیس گئے جھکا، جھک جھک سجدہ اک کرائیندا۔ کوٹن کوٹ کہہ کہہ گئے اک خُدا، خالق خلق وچ سہائیندا۔ کوٹن کوٹ تنن راہ، نیتز نین
 اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ کہن بے عیب پروردگار خُدا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ کہن نوری جلوہ بے پرواہ، نورو نور نور اکھوائیندا۔ نانک نرگن
 کہے سچا شہنشاہ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ گو بند اوٹ اک تکا، پُرکھ اکال منائیندا۔ پوت سپوتا ناؤں دھرا، سیوک ساچی سیو کماائیندا۔ انتم منگے اک
 پناہ، چرن دوارا اک سمجھائیندا۔ ایکا ڈنک دے وجا، ایکا فتح نام رکھائیندا۔ سب دا فاتح دے پڑھا، منک اپنا رنگ رنگائیندا۔ شرع شریعت کرے جداء،
 جابر جبر پھیرا پائیندا۔ اپنا کرتب دے وکھا، کایا گرہ ویکھ وکھائیندا۔ زمیں اسماناں ڈیرہ ڈھاہ، چوڈاں طبقات پنڈھ مکائیندا۔ نبی رسولاں لئے اٹھا، پیر پیغمبر
 نال ملائیندا۔ ملا شیخ مسائق لئے جگا، صحبت اپنی آپ سمجھائیندا۔ کوئے اللہ رانی کر کے رہیا بلا، کوئے میاں وڈ وڈیائیندا۔ نانک ستنام کہہ کہہ رہیا سنا،
 گو بند واکر رُپ وکھائیندا۔ ہر کاناں لوک مات کسے دسے نہ، لکھ لکھ اکھر سرب سمجھائیندا۔ کلجگ انتم سارے پھڑن پناہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ چار جگ دا جگت وبارا، کوٹن کوٹ نام پرگٹائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرگن نرکار آپ کرائیا۔ آتم دیوے اک
 سہارا، پر ماتم لئے ملائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، درگھر ساچے آپ سنائیا۔ آد جگاد اک اوتارا، ایکا گر اکھوائیا۔ ایکا نام ست بھندارا، ست ستوادی آپ
 ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جو بولے جیکارا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ اکو نام اک آدھارا، ایکا اک نال ملائیا۔ مائس جنم نہ آئے ہارا، ہار جت
 رُپ وٹائیا۔ گرگھ سے ٹھانڈے دربارا، در دروازہ اک گھلائیا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ سمنڈ ساگر رووے زارو زارا، مس رہی
 گر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا نام آپ وکھائیا۔ کلجگ انتم سوہنگ ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن گایا۔ نرگن نانک رکھ کے گیا
 اوہلا، انتم پردہ دے چکایا۔ جس نوں کہندے رہے مولا، سو مولا ویس وٹایا۔ اپنا پورا کرے قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ نرگن نرگن بدلایا چولا، نہ کوئی

پتاناہ کوئی مایا۔ سچ دوارا اِکو کھولا، خالق خلق دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، ایکا نام لئے دھرایا۔ سوہنگ ناؤں دھرنی دھر، دھول ملے وڈیائیا۔ کرپا کرے نرائن نر، نرناری بوُجھ بُجھائیا۔ صاحب دِیال ٹھاکر سوامی دیوے ور، نہہکامی نہہکرمی اپنا کرم کمائیا۔ سنت سہیلے سجن آپے پھڑ، جگ وچھڑے لئے ملایا۔ نرہو چکائے جھوٹھا ڈر، بھے اور نہ کوئے دکھائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپ وٹائیا۔ اکھڑ وکھڑ آپے پڑھ، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ اگنی ہون نہ جائے سڑ، مڑھی گور نہ کوئے دہائیا۔ جن بھگتاں دکھائے اِکو گھر، گھر مندر سو بھاپائیا۔ سچھنڈ دوارے جانا چڑھ، گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ ادھ وچکار نہ جانا اڑ، کھج مایا پردہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام سنائیا۔ سنیا ناؤں ہر گوپال، گو بند میل ملایا۔ کرپا کری دین دِیال، دین ہونے سہایا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جنم جنم دے وچھڑے بھال، ہوئے ممتا موہ چکایا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیایا۔ بن دماں بنے دلال، دلبر اپنی سیو کمایا۔ بن چھریوں ہویا حلال، انا الحق نعرہ سنایا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال انملڑے آپ اٹھایا۔ سدا سدا کرے پرتپال، پرتپالک سیو کمایا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ کھج اتم چلے نال نال، نرگن سرگن سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ندھانا آپ دکھایا۔ نام ندھانا ڈونگھا ساگر، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ہر جو رکھیا کایا گاگر، گھر گور کھیل کھلائیندا۔ گرگھ وِلا بنے سو داگر، جس جن ساچا ونج کرائیندا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ صبر صبورى بخشے صابر، صدق اپنے نال رکھائیندا۔ پسر پدر بن ہر مادر، پتا پوت گود اٹھائیندا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جنم جنم دی میل دھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنے نام رنگ رنگائیندا۔ ہر کا ناؤں ساچا رنگ، گرگھ وِرلے مات چڑھایا۔ اتم سیجا بیٹھ پلنگ، ہر سنگر کنت ہنڈھایا۔ اٹھے پہر دُھن مردنگ، انحد ناد وجایا۔ پنج وکاراں کھنڈ کھنڈ، جوٹھا جھوٹھا موہ مٹایا۔ گیت گائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ تڑایا۔ اتم کرائے پرمانند، نجانند بھیو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنا نام جپایا۔ جپیا نام جپ گرگھ، گرگر ملی وڈیائیا۔ پنج تت کایا مٹیا دُکھ، تتوت نہ کوئے لڑائیا۔ ناتا مٹیا اِٹا رُکھ، مات گر بھ نہ پھیرا پائیا۔ اُجل ہویا مات

کھ، لوک پر لوک خوشی منائیا۔ پایا درش ابناسی اچت، چیتن روپ سمایا۔ گر چرن دوارے سوہے رت، ساچی رت آپ مہکایا۔ جن بھگتاں کولوں بھگت رہے پُچھے، ہر جو کی کھیل ورتایا۔ لوک مات لکھ چوراسی نالوں بیٹھا رُس، گرگھ ورلے رہیا ملائی۔ سگھنڈ دواروں آیا اٹھ، بنیا پاندھی ہر جو راہیا۔ گر سکھاں اُپر رہیا تھ، دینن اپنی دیا کمایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نجر جھرنا اک جھرایا۔ جس دیوے درس تِس لکھ چوراسی جائے چھٹ، جنم مران وچ نہ آیا۔ کلج انتم گرگھ ساچا بوٹا پٹ، سگھنڈ دئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اپنا رنگ چڑھایا۔ آو سننو دسو سچ، ہر ساچا کھیل کھلایا۔ کایا بھانڈے ماٹی ویکھ کچ، کنچن رنگ دکھانیدا۔ لکھ چوراسی نو کھنڈ پر تھمی من واسنا رہی نچ، کلج نو آساگ ورتانیدا۔ گرگھ ورلا جائے نچ، جس سر اپنا ہتھ لکھانیدا۔ ہر دے اندر جائے رچ، نظر کسے نہ آئیدا۔ سرشٹ سبائی رہی مچ، ترے گن گنی اگ لکھانیدا۔ ہر کا ناؤں نہ سکے کوئی واچ، رسنا پڑھ پڑھ سرب گانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترانیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک منتر دو جہاناں جنتر سوہنگ آتم پر ماتم انتر، انتر آتما میل ملائیدا۔

بنیا باڈھی ہر نرکارا، ہر اچرج کھیل کھلایا۔ آپے بن بن لکڑہارا، جنگل جوہ پھیرا پائیدا۔ آپے چیر کرے دو پھاڑا، ساچا سوتر نام لکھانیدا۔ آپے کچھے اپنا آرا، نکھی دھار آپ رکھانیدا۔ آپے کڈھے چار دیوارا، چاروں کُنٹ گھیرا پائیدا۔ آپے لائے اٹاں گارا، اپنی سیو آپ کمانیدا۔ آپ سہائے بنک دوارا، نام چھیری ناؤں دھرانیدا۔ نامے بنایا محل منارا، پُرکھ ابناسی دیا کمانیدا۔ نامے کھولیا آپ کوڑا، نیتز نین نین وکھانیدا۔ چاروں کُنٹ اک نرکارا، نرگن نور ڈگمگمانیدا۔ اُپر آکاش تئیاں تانا، ساچی چھت مات وکھانیدا۔ واہوا پیتا تیرا بھانا، تیرا بھيو کوائے نہ پائیدا۔ توں صاحب سچا رانا، تیرا تخت اک سہانیدا۔ نامہ چھپیو کلا کو جھا گائے تیرا گانا، تیری اوٹ تکمانیدا۔ اکو منگاں لیف تلالی سرہانا، جس اُپر تن لکھانیدا۔ شبد اگمی کہے سیری بھگوانا، حکمی حکم سمجھانیدا۔ کلج انتم کھیل ہوئے مہانا، مہربان آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری چھیری آپ سہانیدا۔

تیری چھری لکڑی کاٹھ، پاتی ڈال نال ملایا۔ کریا کھیل پڑھ سمرا تھ، اپنا بھیو جنایا۔ نامے تیری پت لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ پیراں کولوں کینا
 وکھ، تریپت آپ بُجھایا۔ ساچے مندر جانا وس، ساچی چھری دے سمجھایا۔ چرن کول آونانس، ملے سچی سرنا یا۔ نہ کوئی رونه کوئی سس، نور نظر
 کوئے نہ آیا۔ جس دی مہما گائے اکھ، سو سمرتھ تیری سیو کمایا۔ تیری چھری میرا جس، میرا جس تیری وڈیا یا۔ رل مل دوویں جاییے وس، بھرے
 بُھلی سرب لوکایا۔ اگلا مارگ دیواں دس، بھیو ابھید کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری چھری دے وڈیا یا۔ دھن بھاگ میرا
 چھوہیا چھر، نامے سیس جھکایا۔ غریب نمائیاں گیا اڑ، اپنا پنڈھ مکایا۔ توں مائی توں بڑ، پتا پوت ہونیں سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دینا ساچا ور، کس کارن تھان سہایا۔ کس کارن میری چھری چھائی، چھبر نام لگایا۔ چاروں کُنٹ ویکھے لوکائی، کیوں لکویں کھیل وکھایا۔ توں
 بھگتاں سدا گوسائیں، سگلا سنگ نبھایا۔ میں تیرا درس دیکھاں چائیں چائیں، چاترک وانگ بللایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنا یا۔ ایک ور دینا بھگوان، ناما منگ منگانیندا۔ توں صاحب سچا سلطان، کو لوک مات پھیرا پائیندا۔ میں بالک مورکھ گلڈھ انجان،
 تیرا بھیو کوئے نہ آئیندا۔ توں میرا بنیا آپ مہمان، گھر میرے پھیرا پائیندا۔ میں تینوں دیواں دان، توں پروہت روپ وٹائیندا۔ اک دُوبے دی کریئے
 جان پچھان، ساچا ویلا وقت سہائیندا۔ توں میرا چھپر چھایا آن، میں تیرا بنک سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے ایک گن
 وکھائیندا۔ نامے سُن کر دھیان، ہر جو آپ سُنایا۔ تیرا وکھایا اک نشان، آپ اپنی دیا کمایا۔ کلجگ انتم کھیل کرے مہمان، پڑکھ ابناسی ویس وٹایا۔ چار
 جگ لیکھا جانے چو جہان، بھیو ابھید کھلایا۔ چھتی جگ کر پروان، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ لوک مات وکھائے سچ نشان، سچ نشانہ نال رلایا۔ سچھنڈ نو اسی
 ویکھے مار دھیان، پڑکھ ابناسی ویس وٹایا۔ تینوں دتا اکو دان، کلجگ ورتے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ کلجگ
 انتم جائے آ، ہر جو نامے سچ سُنائیندا۔ پڑکھ ابناسی ملے ملاح، ساچا بھگتاں بیڑا چلائیندا۔ ہر جن سچن لئے جگا، آپ اپنا تھم سُنائیندا۔ ست ستوادی رنگ
 چڑھا، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ ساتا دُوئے نال ملا، بہتر انک آپ وڈیائیندا۔ بھگت دوارا اکو وار دے بنا، تیری چھری مان چکائیندا۔ تیرے پچھے پہلوں

گیا سمجھا، ہر بھگتاں سیو کمائیدا۔ کلج انتم سچ سنگھاس لئے وچھا، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھپر چھن
آپ دکھائیدا۔

* ۹ مگھ ۲۰۱۸ پکرمی بوڑ سنگھ بھگوان سنگھ دے نوت جیٹھووال *

سو پُرکھ نرنجن مہربان، وڈی وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اینکارا وڈا بلوان، بلدھاری ناؤں رکھائیا۔ آد
نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ ابناسی کرتا لیکھا جانے دو جہان، آپ اپنے رنگ سمایا۔ سری بھگوان ہو پردھان، سچھنڈ دوارے آسن لائیا۔
پاربرہم پر بھ مگے دان، نرگن اپنی جھولی ڈاہیا۔ کھیلے کھیل سچھنڈ سچے مکان، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ دیا باقی اک مہان، کملاپاتی آپ جگائیا۔ ساچا ساتی
دیوے دان، سچ بھنڈارا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، آد وڈیائیا۔ ہر
پُرکھ نرنجن صفت صلاح، اینکارا سو بھاپائیا۔ آد نرنجن نور رشنا، ابناسی کرتا اک دکھائیا۔ سری بھگوان وسنہارا ہر گھٹ تھاں، پاربرہم رہیا سمایا۔ سچ
سنگھاسن اک وڈیا، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ راجن راج آپ اکھوا، بھوپت بھوپ ویس وٹائیا۔ حکمی حکم آپ چلا، دھر فرمانا حکم سنائیا۔ اپنا گیرا آپ دوا،
دیکھنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹائیا۔ اپنی دھار آپ پرگٹا، ہر اپنا کھیل کھلائیدا۔ نرگن میلا سچ
سبھا، سگلا سنگ رکھائیدا۔ درگھر ساچے سو بھاپا، سو بھاؤنت خوشی منائیدا۔ آپ اپنا مردنگ وجا، نام ندھانا آپے گائیدا۔ ویس انیک آپ کرا، آد
جگادی روپ وٹائیدا۔ جگ جگ لیکھامات چکا، اپنا پنڈھ مکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیدا۔ اپنے رنگ آپے
راتا، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل تماشا، نرگن نرور سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشا، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی
جانے بھوگ بلاسا، گھر گھر اپنی سچ سہائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، داسی داس سیو کمائیا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ پائے راسا، اپنی راس آپ

رچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولاً، آد جگاد کرانیندا۔ سچھنڈ دوارے دسے اک اکلّا، تھر گھر ساچا آپ سُبھانیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وشن برہما شو پھڑائے پلا، ایکا ڈوری نام رکھانیندا۔ جوتی شبدی نرگن سرگن آپے رلا، آپ اپنی کل دکھانیندا۔ سچ سندیس نر نریش ایکنکار ایکا گھلا، اکھر وکھر آپ پڑھانیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، آتم پر ماتم بیج ہنڈھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا سوانگ ورتانیندا۔ جگ جگ ورتے سوانگی سوانگ، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ جن بھگتاں رکھے ساچی تانگھ، نیز نین نین اٹھانیا۔ لوک مات بنائے سانجھ، آپ اپنا بندھن پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھانیا۔ جگ جگ میلا ہر کرتار، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لکھ چوراسی کھیل کھانیندا۔ سنت سہیلے لے اُبھار، گر چیلے گود بہانیندا۔ امرت بخشتے ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرانیندا۔ جوتی نور کر اُجیار، اندھ اندھیر مٹانیندا۔ من واسنا کر خوار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جلاانیندا۔ گھر وچ گھر دے وکھال، سر اپنا ہتھ ٹکانیندا۔

کرپا کرے دین دیاں، دیناں اتھان گلے لگانیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، ساچی دھر مسال آپ بہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھانیندا۔ ہر جن ساچا پیکھیا، نرگن کرپا دھار۔ جنم جنم دا جانے لیکھیا، گر سنگر ہر اوتار۔ جس جن دیوے ساچی سکھیا، گر گھ اُجل وچ سنسار۔ نام ندھانا پائے بھچھیا، وست امولک ایکا وار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کرے سدا پیار۔ ہر جن پیارا پیتر، ہر جو ہر ہر بھائے۔ کایا چولی رنگے چیتھرا، ایکا رنگ چڑھائے۔ دیوے نام شبد اند پٹھرا، بن رسنا جہوا گائے۔ پت پت کرے پنیتر، پت پاپی آپ ترائے۔ اک سنائے سہاگی گیترا، انتر منتر نام الائے۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھرا، امرت رس آپ چکھائے۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے ملائے۔ ہر جن میلا ساچے گھر، گھر ساچے وجے ودھانیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ہر، بھانڈا بھرم بھو بھنایا۔ جگت وکارا چکے ڈر، جیون جگت اک سمجھانیا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ور، ور داتا سچ سُبھانیا۔ اکو میلا ساچے نر، نر نرائن سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکانیا۔ سر ہتھ رکھ سمرتھ، سنساروگ سرب چکانیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنا درس دکھانیندا۔ نج گھر آتم کر کر واس، پر م آتم میل ملائیندا۔ لکھ

چوڑاسی بندِ خلاص، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ دیکھ دیا کر پرکاس، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، رسنا جہوا جو ہر گن گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن میل ملائیندا۔ ہر جن میل سچ دربار، در دروازہ آپ گھلایا۔ کرپا کرے آپ کرتا، کرتا پُرکھ ویس وٹایا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت پاوے سار، بے آنت بھیو گھلایا۔ گرگھ سجن لے بھال، آپ اپنا پردہ لایا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ ہوئے سہایا۔ شبد سرُپ بن دلال، جگت و نجارا ناؤں دھرایا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد داتا بے پرواہیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، اپنی ڈوری تند بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ ملائیا۔ ہر جن ملیا سنگ، سگلا سنگ تجایا۔ گرہ مندر و بے مردنگ، انحد نادى ناد سنایا۔ آتم پر ماتم اک اند، اند منگل وڈیایا۔ زرگن نور نورانہ چند، جوتی جوت ڈگمگایا۔ پنج وکارا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا نام اٹھایا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، ہر کنت کنتوہل ہنڈھایا۔ دوس رات اکو ٹھنڈ، اگنی تت نہ کوئے دکھایا۔ خوشی کرائے بند بند، جس جن اپنی بو جھ بُجھایا۔ دین دیال ٹھا کر بخشنڈ، بخشش اپنی دے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے تریا۔ تارنہارا اکو ہر، آد آنت اکھوائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے ور، اپنی بو جھ بُجھائیندا۔ اک نہائے ساچے سر، چرن سرور اک دکھائیندا۔ ایکا و دیا جائے پڑھ، اکھر وکھر آپ سنائیندا۔ اک بندھائے ساچے لڑ، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ سمجھائیندا۔ ہر جن سچا آپ سمجھا، سمجھ نال سمجھ ملائیا۔ پھڑ پھڑ راہے دیوے پا، ساچا مارگ اک دکھایا۔ زرگن چپائے سرگن ناں، ناؤں زرنکار آپ دکھایا۔ ساچے دھام دے بہا، در دروازہ اک گھلایا۔ نہکرمی ہر کرم کما، کرم گت دے مٹایا۔ گرگھ ور لے میلے اپنے تھان، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ بلہاری وٹھو قربان جاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لے ملائیا۔ میل ملاوا سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ ناتا توڑ جیو برہمنڈ، برہمنڈ بھیو چُکائیندا۔ نام ندھانا اکو ونڈ، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ مایا ممتا کھنڈ کھنڈ، نیکن نیکا کھیل کرائیندا۔ ناتا توڑ جیرج انڈ، اُتبھج سیتج موہ مٹائیندا۔ اک سنائے سہاگی چھنڈ، اکھر وکھر آپے گائیندا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن اٹھے جائے جاگ، ہر جاگرت جوت جگایا۔ من انتر اُتجے اک

ویراگ، ویراگی رُوپ وٹایا۔ ناتا توڑ سبجَن ساک، سگلا سنگ تجایا۔ ایکا چڑھے ساچے راک، شبد گھوڑا لئے دوڑایا۔ نرگن سرگن دیوے ساتھ، ساچا سنگ نبھایا۔ آپ جنائے پوجا پاٹھ، ایکا اکھر نام پڑھایا۔ امرت سرور وکھائے مارے ٹھاٹھ، نبھر جھرنادے جھرائیا۔ جوت نور جگے للاٹ، مستک لیکھا آپ مُکایا۔ ڈوگھی بھوری پار کرائے گھاٹ، سچ کنارہ دے وکھایا۔ چرن کول بندھائے نات، ایکا دیوے سرن سرنایا۔ کلجک رین اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ نو کھنڈ پر تھی رہی جھاک، لکھ چوراسی نین اٹھایا۔ کون ویلا گو بند پورا کرے واک، کیتا قول توڑ نبھایا۔ کون ویلا محمد دیوے ساتھ، چوداں لوک ویکھ وکھایا۔ کون ویلا ہوئے سہائی تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں لئے اٹھایا۔ کون ویلا ملے رامائے دسراتھ، دہ دشا پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار کُنٹ ویکھ وکھایا۔ چار کُنٹ تگے اشٹ، ایش جیونہ کوئے ملائیندا۔ بھرے بھلی بھرم سرشٹ، بھرم شرع نہ کوئے تڑائیندا۔ رامالہے گر وششٹ، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل ہر گو بند، اچرج آپ ورتایا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گھیر بے پرواہیا۔ جن بھگتاں امرت آتم وہائے نیر ساگر سندھ، ایکا دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس پُرکھ سمرتھ، لوک مات وٹایا۔ آپ جنائے اپنی گتھ، ناؤں نرکارا آپ سمجھایا۔ کلجک انتم کھیل تماش، ترے گن اتینا ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی بھوگ بلاس، گھر گھر ناچ نچایا۔ گرکھ ورلے لگی پیاس، پر بھ درشن راہ تکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن اٹھیا کرپاندھ، اپنی دیا کمائی۔ بھگتاں کرے کارج سدھ، کرتا قیمت آپے پائی۔ آپے جانے اپنی بدھ، دوسر اور نہ کوئے چترایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میل لئے ملائی۔ کلجک انتم میل ملنا، ملیا پُرکھ بنواری۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان دیوے اک ادھاری۔ گرکھ چڑھیا ساچا چٹا، نرگن جوت ہوئے اُجیاری۔ کلجک اندھیرا جائے بھٹنا، چاروں کُنٹ ہوئے خواری۔ پت پریشور دیوے ڈٹا، آئی انتم ہاری۔ چور پھڑیا گیا اُپر سنٹھا، پُرکھ ابناسی رہیا ماری۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں تیج سواری۔ جن بھگتاں تیج سواردا، جگا جگنتر کار۔ کلجک انتم کھیل سرجنہار دا، نرگن نرگن لئے اوتار۔ بھگت بھگونت آپے بھالدا، لکھ چوراسی ویکھ سنسار۔ حال

مُریداں آپے جاندا، آپے سُنے پُکار۔ پورب لہنا آپ پچھاندا، جگ جگ ہوئے دیونہار۔ لیکھا جانے دو جہان دا، برہمنڈ کھنڈ کرے وچار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اُبھار۔ ہر جن اُبھارے آپ ہر، ہر جو دیا کمائیا۔ سنجگ تریتا دواپر دیندار ہیا ور، کلجگ انتم لئے اٹھائیا۔ نرگن سرگن گھاڑن گھڑ، گھاڑت گھڑت لیکھے لائیا۔ بھگتاں اندر آپے وڑ، آپ اپنا در کھلائیا۔ سوہنگ اکھر اکو پڑھ، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپ وٹائیا۔ نہ جنم نہ جائے مر، مڑھی گور نہ کوئے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم وٹائیا۔ کلجگ انتم ویس اول، ایکنکارا آپ کرائیندا۔ لہنا دین چکائے رانی اللہ، انا الحق پندھ مکائیندا۔ بسمل ہو آپے رلا، بسمل اپنا آپ دکھائیندا۔ آد جگادی اچھلا اچھلا، ول چھل اپنا کھیل کرائیندا۔ گرگھ ورلے پھڑائے پلا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم بھیو چکائیندا۔ کلجگ انتم بھیو چکایا، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ بھگت بھگونت لئے ملایا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیا۔ نیتز لوچن نین درس کرایا، دید عید منائیا۔ امرت میگھ برس دکھایا، ساتک ست کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے وڈیائیا۔ کلجگ آنت بھگت وڈیائی، ہر وڈا وڈ صلاحندا۔ ساچے گھر ہوئی کُرمائی، ساچا سگن منائیندا۔ سوہرے پیئے ایکا تھائیں، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے دھی جوئی، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے پاندھی آپے راہی، آپے دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھائیں، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ہر جن میلا چائیں چائیں، چا ترک ترکھا آپ بُجھائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ نتھاوایاں پکڑے آپے باہیں، نمائیاں گلے لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں بن سیو ادار، سیوک سیو کمائیا۔ جگ جگ دا قرضہ دے اتار، پچھلا لہنا جھولی پائیا۔ آگے دے ساچا حال، احوال نال ملایا۔ اک بنائے ساچی دھر مسال، دھرم دوارا ناؤں دھرائیا۔ چار ورن ملے دیال، دیالتا روپ دکھائیا۔ چار جگ سُر ت سنجال، سُر ت شبد شبد سُر ت وچ سائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ترے بھون دھنی دے وڈیائیا۔ جن بھگتاں دے راہ سکھال، ایکا اکھر ناؤں پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پرگٹائیا۔ ہر جن سچا بُجیا مات، پنج تت کایا کھیل کھلایا۔ آپ چلائی اپنی گاتھ، ایکا منتر نام پڑھایا۔ سچ دکھایا اکو ہاٹ، ہر جو

آپ کھلایا۔ گرگھ اترے ساچے گھاٹ، اپنا بیڑا آپ چلایا۔ لہنا دینا ہتھو ہاتھ، ساچا ونج اک کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ تار نہارا اکو گر، پُرکھ اکال اکھوایا۔ لیکھا جانے دُھر دا دُھر، دُھر درگاہی بے پرواہیا۔ جن بھگتاں سنگ گیا جڑ، ساچی جوڑی مات بنا یا۔ اک دُوبے دی رکھن لوڑ، نہ ہوئے کدے جدایا۔ نہکرمی آپے گیا بہر، کرماں پھند کٹایا۔ جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسایا۔ سچ لوائے ساچا پوڑ، گھر ساچے خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ بنے ہر ٹھاکر، اپنی دیا کمائیندا۔ ونج کرائے بن سو داگر، چار کُنٹ پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل کرتا قادر، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ اٹھو جاگو انتم ویلا، واہوا ہر جو آپ جگایا۔ کلجگ انتم سجن سہیلا، بن بن سیو کمایا۔ اچرج کھیل اپنا آپے کھیلا، وید کتیب بھیونہ آیا۔ آپے جانے اپنا ویلا، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جن ساچے نال ملایا۔ ہر جن میلا سری بھگوان، لوک مات کھیل کھائیندا۔ آپ جُھلائے سچ نشان، سچ دوارے سو بھاپائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ جگت مکان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ گرگھ ورلے دیوے دھیان، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ انادی ناد ساچی دُھنکان، راگ راگنی گھ شرمائیندا۔ کر پرکاس کوٹن بھان، گرگھ ساچے آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپ وکھائیندا۔ ساچا مارگ سدھا راہ، سنجگ دھار چلایا۔ نو ندھاں رہیاں شرما، نیتزنین نہ کوئے اٹھایا۔ اٹھاراں سدھاں مارن دھاہ، کھلڑے کیس دین دُہایا۔ ترے گن مایا ملیا پھاہ، پھانسی پھند نہ کوئے کٹایا۔ گرگھ چڑھیا چا، ساچا بھگت خوشی منایا۔ پُرکھ ابناسی ملیا اک ملاح، بیڑا بٹے دئے لگایا۔ گر سکھاں کولوں بچھے صلاح، دوس رین متا پکایا۔ کوٹن کوٹ تھل اسگاہ، چرناں ہیٹھ دبا یا۔ کلجگ انتم دیا کما، ساچے بھگتاں دئے وڈایا۔ چھتتی جگ دا لہنا پا، ساچی بھچھیا اک ورتایا۔ ست دوارا دئے بنا، ست ستوادی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت دوار بنے دوارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار کڈھدے ہاڑا، پر بھہ آگے سیس سرب جھکائیندا۔ کِریا کر گرور گر دھارا، گریازار سرب سمائیندا۔ آد جگاد تیرا پسارا، تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ٹوں نرگن لیا اوتارا، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ دو جہان تیرا سہارا، لوآں پُریاں راہ

تکائیندا۔ تیرا نام مردنگ نگارہ، آد جگاد گر اوتار و جائیندا۔ تُوں کریا کھیل نیارا، نرگن جوت ڈمگائیندا۔ جن بھگتاں لگایا اکھاڑا، ساچی کھیل ویکھ
 وکھائیندا۔ تیرا رُوپ اپر اپارا، دس کسے نہ آسیندا۔ تُوں سب داسا نچھایا، پیر پیغمبر تیرا راہ تکائیندا۔ دھن بھاگ ہر بھگت کیتا پیارا، آپ اپنا میل
 ملائیندا۔ ساڈھے تن دا اک منارا، تن تن بندھ بندھائیندا۔ تنوں لوکاں پار کنارہ، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھائیندا۔ سنگھ شیر بن رکھوالا، چاروں گنٹ ویکھ
 وکھائیندا۔ گرگھ اٹھائے پھر کنگالا، نام خزانہ آپ ورتائیندا۔ کر کرپا کرے مالو مالا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگتاں سنگ آپ نبھائیندا۔ بھگتاں سنگ دیوے ساتھ، ساچی سیو کمائی۔ اک اکلا کھول ہاٹ، ساچی دست رہیا لگائی۔ ہر جن ویکھے مار جھات، دوسر نظر
 کسے نہ آئی۔ کلج رین اندھیری رات، راتیں سنتیاں سرب وہائی۔ جس جن کھولے اپنا تاک، سو جن سنگر درشن پائی۔ سر شٹ سبائی مائی خاک، آنت
 خاکی خاک وکھائی۔ جھوٹا ناتا سجن ساک، مات پت بھائی بھین بندھپ ست نہ کوئے رکھائی۔ سنگر پورا پورا کرے بھوکھت واک، واک واک نال
 ملائی۔ بے عیب خدائی پاکی پاک، خالق خلق رہیا سمائی۔ صاحب سہیلا کملاپات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے گھر بہائی۔ ساچے
 گھر ہر جن بہنا، سنگر پورا آپ بہائیندا۔ پہلا درس دکھائے نیناں، دوجا جگت موہ چکائیندا۔ تیجے جن بھگتاں مئے کہنا، بھل کدے نہ جائیندا۔ چوتھے پد
 سدا رہنا، اکو در وکھائیندا۔ پنچم ناد دھن دکھائے نیناں، اپنا ناد آپ وکھائیندا۔ چھیویں چھپر چھن کوئے نہ رہنا، جو اےجے سو بھنے تھر کوئے نہ پائیندا۔
 ستویں ست ستوادی بھانا سہنا، ہر بھانے سد سمائیندا۔ جن بھگتاں چکائے لہنا دینا، دینا لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا داتا اک اکھوائیندا۔

بسترے مرگ چٹا بستر، بستر ایکا ایک وکھائی۔ دھام وکھایا اک استھر، تھر اپنا گھر وڈیائی۔ نشان جھلائے اکو ہر، ہر وڈا بے پرواہیا۔ جگت نشانیاں
 چکا ڈر، جو سنگر سرن آئے سرنائی۔ ایکا سیجا گر سکھ گر بیٹھے چڑھ، در ساچے خوشی منائی۔ پلو پلا لیا پھر، چھٹ کدے نہ جیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، راتیں سُنیاں اپنی گود بہانیا۔ بہائے گودی کرے لاڈ، جوں بالک مات سکھانیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے ہتھ اٹھانیا۔ جگت اندھیرا ڈونگھی کھاڈ، ہر سنگر ہوئے سہانیا۔ کوٹن کوٹ بھار گئے لاد، بن سنگر پار نہ کوئے کرائیا۔ راتیں سُنیاں دیوے داد، دید عید درس دکھانیا۔ بن یادوں رکھے یاد، بھل کدے نہ جانیا۔ کلجگ آنت دے کے جاوے آدھ، حصہ لوک مات ونڈانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک دکھانیا۔ سچ نشانہ دھرم کھنڈ، سرم کھنڈ بھیو چکایا۔ کرم کھنڈ نہ دیوے دنڈ، ایک ڈنکا نام وجایا۔ گیان کھنڈ ٹٹا گھنڈ، ہر اپنے رنگ رنگایا۔ سچکھنڈ وجے مردنگ، گرگھ سچا سو بھاپایا۔ آد جگاد جگ جگ اکو اند، اند منگل ایک گایا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، برہمنڈ روپ نہ کوئے دکھایا۔ جن بھگتاں ہوئے آپ بخشند، آپ اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔

* ۱۰ اگھڑ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ *

اند اندراسن رہیا ڈول، پُرکھ ابناسی کھیل کھلانیا۔ کروڑ تیتیس گھڑی رہیا پھول، اپنے آتر دھیان لگانیا۔ سچ دست نہ کسے کول، خالی ہتھ سرب دکھانیا۔ اک دوجے نوں رہے بول، طعنہ مہینا رہے سنانیا۔ چار جگ کردے رہے گھول، اپنا بل رکھانیا۔ پار برہم سنگ نہ ہويا کوئی قول، سگلا سنگ نہ کوئے دکھانیا۔ ہر کلجگ انتم پرگٹ ہويا اُپر دھول، دھولا ہولا بھار کرائیا۔ نرگن بدلے اپنا چول، چولا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈُل کدے نہ جانیا۔ انتم تولے ساچا تول، ایک کنڈا ہتھ اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کروڑ تیتیس رہیا گرا، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ سُرپت راجا اند رہیا سنا، واہوا تیری وڈی شہنشاہیا۔ انتم ہونا آسہا، تیری اوٹ تکانیا۔ چار گنٹ نہ دسے راہ، ساچا پنڈھ نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھانیا۔ کروڑ تیتیس رہیا رو، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ ساچا دیوے نہ کوئے ڈھو آ ڈھو، میلا میل نہ کوئے ملانیا۔ ہر کاناؤں یج نہ لیا بو، ساچا پھل نہ کوئے دکھانیا۔ اپنا آپ بیٹھے کھو، ویلا آنت رہیا سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا بھيو آپ چکائيا۔ سُرپت اند کر دھيان، نيتزن اُٹھائيندا۔ چاروں کُنٹ سُنج مسان، ده دشا اندھيرا چھائيندا۔ نہ کوئی مندر سچ مکان، سچ سگھاسن نہ سو بھاپائيندا۔ اپنے گرہ ہویا حيران، دھيرج دھير نہ کوئے دھرائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائيندا۔ سُرپت اند ہو نراس، نردھن رُپ وٹایا۔ کوئے نہ کرے پوری آس، کروڑ تیتيسا کھ چھپایا۔ سچ وست نہ رہی میرے پاس، ساچے گھر نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیایا۔ شبد سندیسہ دیوے ایکا وار، ایکا گن سمجھایا۔ سُرپت اند کر خبردار، دیو لوک دئے جنایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ انتم کلج کھیل اپار، نرگن نرؤیر آپ کرایا۔ چھوٹا بالا کرتیار، سچ سندیسہ اک سٹنایا۔ بھانا مٹنایے دُھر دربار، سد بھانا اک وکھایا۔ پُرکھ اکال دین دیا گن اوگن لئے وچار، اوگن ویکھے تھاوں تھانیا۔ جگ چوکڑی گئی ہار، منوتر سنگ نہ کوئے نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سٹنایا۔ سچ سندیسہ اکو ہر، ایکا وار سٹنایا۔ لیکھا جانے در بدر، در در اپنی کھیل کھلائيندا۔ کلج انتم ویس دھر، رُپ انوپ وٹائيندا۔ اپنا گھارن آپے گھڑ، بھننہار آپ ہو جائيندا۔ کروڑ تیتيسا سُرپت آپے پھڑ، اپنا بندھن پائيندا۔ اک وکھائے ساچا گھر، در دروازہ آپ سہائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا حکم ورتائيندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ سولاں گھڑ کھیل مہان، بے پرواہ آپ وکھایا۔ دس اٹھ اک گیان، اٹھ دس میل ملائيا۔ نٹھ نٹھ ویکھے دو جہان، دو جہاناں پھیرا پائيا۔ چھوٹا بالا کر پروان، سچ پروانہ دئے پھرائيا۔ ایکا راگ سٹنایے مہبان، مہبان اپنی دیا کمائيا۔ پُری اند ہوئے حيران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائيا۔ سب دا چھٹے پن کھان، راتیں سٹیاں نیند نہ آئيا۔ کرے کھیل کی بھگوان، کلج انتم ویس وٹایا۔ لوک مات اسیں دیندے رہے دان، چيو جنت سیو کمائيا۔ اپنی کر نہ سکے کلیان، لوک مات وڈی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساڈا لہنا رہیا چکائيا۔ سانوں مندے رہے دیو، نیوں نیوں سیس جھکا۔ کروڑ تیتيس ہندی رہی سیو، گھر گھر اشٹ منا۔ ہر کا کوئی نہ جانے بھيو، انتم لیکھا دئے مُکا۔ آد جگاد سدا نہکیو، ایکنکارا اک بے پرواہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم دیوے آپ سزا۔ کروڑ تیتيسا شبد گیان، ایکا وار جنایا۔ اٹھو ویکھو مار دھيان، ہر کرتا کھیل

دکھائی۔ بھومکا چھڈو آپ استھان، استھل کوئے رہن نہ پائی۔ چار جگ لیندے رہے دان، اتم سنگ نہ کوئے رکھائی۔ لہنا منگے سری بھگوان، حکمی حکم
 اک ورتائی۔ خالی ہتھ سرب گرلان، جھولی نام نہ کوئے بھرائی۔ چاروں گنٹ دسے ویران، ساچا در نہ کوئے سہائی۔ کلجگ اتم آئی ہان، نیوں نیوں
 سیس نہ کوئے جھکائی۔ پتر بن بن بہندے رہے مہمان، گھر گھر مہمانی کھائی۔ اتم لیکھائے ہر جو آن، لہنا کوئے رہن نہ پائی۔ بالک پھرے گئے نادان،
 نہ چلے کوئے چترائی۔ پنڈت پاندھے مکھ چھپان، اشٹ دیو نہ کوئے سہائی۔ سل پوجس ہوئے حیران، پوجا پاٹھ مکھ بھوائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اتم لیکھائے چکائی۔ سُرپت اند ہو نراسا، ایک دہا لگائیدا۔ کوئے نہ دسے جت پاسا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ پری اندر خالی کاسہ،
 وست سچ نہ کوئے ورتائیدا۔ بھوگ پلاس کردے رہے ہاسا، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھائیدا۔ اتم کرے آپ شناخا، شخصیت اپنی آپ پرگنائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیدا۔ اندر نیتزیر وول، نراکار رہیا دھیائی۔ چار جگ میرا وچا ڈھول، لوک مات ملی وڈیائی۔ اپنا ہٹ
 بیٹھا کھول، وست جگت ورتائی۔ تیرا ناؤں نہ میرے کول، آنت رہیا پچھتائی۔ میں جاتا توں بدلیا چول، نرگن اپنا روپ وٹائی۔ سچ دوارا لیا کھول،
 ہرجن ساچے سنگ رکھائی۔ اکو اکھر دتا بول، اتم پر ماتم ڈھولا گائی۔ دو جہاناں بن وچول، لوآں پُریاں رہیا بدلایا۔ اسیں تیرے پچھے مار دے رہے
 رول، جیو جنت بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں ایک منگ منگائی۔ ایک منگے منگ بن بھکھارا، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ توں نردھن
 دیویں سد سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ میرا بیڑا وچ منجھدھارا، پار نہ کوئے کرائیدا۔ کروڑ تیتیسانا تاجھٹیا جھوٹھے یارا، سگلا سنگ نہ کوئے بھائیدا۔
 چاروں گنٹ ہاہاکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے بچائیدا۔ تڈھ بن اور نہ کوئے
 سہارا، سہانک نظر کوئے نہ آئیدا۔ میری نیا تیرا کنارہ، تڈھ بن پار نہ کوئے دکھائیدا۔ میں بھلا سدا اوگنہارا، توں بخشند سدا اکھوائیدا۔ بھل آئے
 تیرے دوارا، اپنی بھل بخشائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ جنائیدا۔ سُن دھار ہر نرنکار، ایک وار جنایا۔ اندر تیری سُن
 پکار، پر بھ اپنا راہ دکھائی۔ نرگن جوت کرے اُجیار، لوک مات وڈی وڈیائی۔ سیوک بن اگم اپار، جن بھگتاں سیوکمائی۔ جگ چو کڑی ویکھ وچار، کلجگ

اتم خوشی منائیا۔ ساچا بنک کر تیار، راؤ رنک دے وڈیائیا۔ ایکا ڈنک وجے سنسار، چار ورن دے سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سندیسہ دے سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر نرنکار، شبدی شبد سنایا۔ اتم تیرا لہنا دے نوار، دینا کوئے نظر نہ آیا۔ تیرا ویکھے سچ دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔
 باہوں پکڑ دے اتار، تیرا پندھ مُکایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرتا پُرکھ ویکھ دکھایا۔ چھوٹے بالے کر پیار، ساچا مارگ دے جنایا۔ تخت بہائے آپ
 نرنکار، سر اپنا ہتھہ لکایا۔ کروڑ چھیانویں سیوادار، امرت دھار چوایا۔ کروڑ تیتیسہ جائے ہار، لکھ چوراسی وچ بھوایا۔ جنم لئے وچ سنسار، مات گربھ آپ
 پھرایا۔ نہ کوئی میٹے میٹنہار، لکھیا لیکھ نہ کوئے گویا۔ جگ جگ کردا آیا کار، کرتا پُرکھ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ شبد جنایا، ایکا دھار سمجھایا۔ کروڑ تیتیسہ رہن نہ پایا، سُرپت اندنال ملایا۔ لوک مات جنم دواہا، مات گربھ پھرایا۔ اتم لیکھا
 اپنے ہتھہ رکھایا، دوسر بھو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھایا۔ ایکا سنیا ہر فرمانا، چنٹاوان اند۔ حکم دیوے
 شاہ سلطانا، گہر گبھیر گئی گہند۔ کروڑ تیتیسہ ٹٹا مانا، مان ٹٹا سُرپت اند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل صاحب بخشند۔ بخشنہارا ہر
 گوپالا، آد جگاد سمایا۔ جگا جگنتر کھیل نرالا، نرگن سرگن ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی کرے پرتپالا، اون گون پھیرا پایا۔ وشن برہما شو دسے راہ سکھالا، آپ
 اپنا ناؤں جپایا۔ سُرپت ہو یا انت بے حالا، نیرنیں نہ سکے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی مایا۔ سُرپت اند کر وچار،
 اک دھیان لگایا۔ کرپا کر میری سرکار، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ میں بھکھک کھڑا دوار، ایکا بھچھیا منگ منگایا۔ رنگ مانیا اپرا پار، رنگ راگ وچ سمایا۔
 ایکا وسریا میت مُرار، جت وسریا تھاؤں کوئے نظر نہ آئی۔ پُری اندر ہوئی خوار، تیری خبر نہ کوئے سنایا۔ میں اپنا آپ گیا ہار، تیری سار کدے نہ
 پائیا۔ توں صاحب ڈبڈے پاتھر لویں تار، ہتھہ تیرے وڈیائیا۔ میں اپرا دھی گناہ گار، مورکھ مگدھ نہ کوئے چٹڑایا۔ اک بلاس کر پیار، ہاس راس سمایا۔
 تھہ بن سارے ہوئے چھار، انت سنگ نہ کوئے نبھایا۔ پت نہ دسے کسے ڈال، کلی کلی رہی کملایا۔ پُری اند نہ کوئے بہار، پت جھڑ اپنا رنگ وٹایا۔
 تھہ بن کوئے نہ دکھائے سچی گلزار، گلشن رُپ نہ کوئے وٹایا۔ بلبل رووے زاروزار، تہقہہ نہ کوئے لگایا۔ اتم دسیا کنڈا خار، ساچی مہک نہ کوئے

مہکائی۔ توں سُتیاں ماری مار، نیتز نین نہ سکیا کوئی اُٹھائی۔ نرگن مات لے اوتار، میری منت گوائیا۔ چھوٹا بالا کرتیار، ساچے گھوڑے دتا چڑھائی۔ پُری
 اند وڈیا شاہ سوار، اپنا پھیرا پائی۔ ایکا بول سوہنگ جیکار، میری شکتی کچھ دکھائی۔ میری بھگتی کسے نہ آئی کار، تھہ بن نہ کوئے وڈیائی۔ میں نیتز نین نہ
 سکاں اُٹھال، میرے نین رہے شرمائی۔ توں چھوٹے بالے دتے سکھال، میں بردہ تیری سار نہ پائی۔ تھہ بن شاہ ہویا کنگال، چاروں گنٹ دیاں دُہائی۔
 انتم میرا من اک سوال، تیری ہوئے نہ کدے جدائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ ساچا مارگ
 ہر جو دسے، اپنی خوشی منائیدا۔ سچھنڈ نواسی سچ گھر بہہ بہہ ہسے، اپنا رنگ دکھائیدا۔ سُرپت اند کروڑ تیتیا چاروں گنٹ نسے، نس نس پنڈہ نہ کوئے
 مُکائیدا۔ اپنی کرنی آپے پھسے، نہ کوئی پھند توڑ تڑائیدا۔ نر بل ہو ہو آپے ڈھٹھے، ساچا بل نہ کوئے جنائیدا۔ اکو وار ہوئے اکتھے، ایکا تند بندھائیدا۔
 بن ماریاں اپنے ستھر لتھے، ستھر ہیٹھ نہ کوئے وچھائیدا۔ انت پت نہ کوئی رکھے، سر ہتھ نہ کوئے کائیدا۔ پھڑ پھڑ پتھر دیواراں اُپر رکھے، کروڑ تیتیاں
 سرب منائیدا۔ انتم مل نہ پیا کوڈی گھٹے، قیمت کرتا نہ کوئے دکھائیدا۔ دمڑھی دم نہ کوئے وٹے، ساچے ہٹ نہ کوئے دکھائیدا۔ اک سکھ دے
 سارے بنائے پٹھے، کروڑ تیتیاں آگے لائیدا۔ رڑھدے آون آگے پچھے وٹے، ٹھاکر وڈیاں نال کھیل کرائیدا۔ انتم پائے اپنے بھٹھے، گنی ایکا جوت
 لگائیدا۔ مات گربھ وچ آپے سٹے، دس دس ماس اگن تپائیدا۔ ناتا جوڑ بوند رتے، رکت اپنا ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی کار آپ کمائیدا۔ اندر سُنیا ہر فرمانا، ہر جو ہر جنایا۔ چرن دھیان لگائے بن نما، نیوں نیوں سیس بھکایا۔ توں شاہ پاتشاہ سچا رانا، ہوں سیوک سیو
 کمایا۔ آد جگادی تیری آنا، بُھل کدے نہ جایا۔ انتم دس سچ کانا، ایکا راہ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھایا۔ ہر
 سمجھائے اپنا گن، ایکا ایک جنایا۔ ہر کا بھیو جانے کون، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ لکھ چوراسی وچوں چن، ہر جن ساچے انت پرگٹائی۔ چھتی جگ دی پکار
 سُن، بھگت بھگونت لئے اُٹھائی۔ جیو جنت چھان پُن، ہر جن ساچے باہر کڈھائی۔ اک سُنائے ناد دُھن، دُھن آتمک آپ وجائی۔ جوں کبیر جلاہا تانا پیٹا
 رہیا بُن، توں گرگھ گر گر سیو کمائی۔ درس دکھائے بھن بھن، آپ اپنی دیا کمائی۔ آپے سرگن آپے نرگن، نرکار آپ ہو جائیا۔ سب دی چوٹی

دیوے مَن، مینڈھی سیس نہ کوئے گندا ئیا۔ بھیداں وانگ لاہے اُن، دیوے آنت سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دئے کھلایا۔ اپنا بھو ہر جو کھول، ایکا وار سنا ئیندا۔ بھگتاں وسے بھگونت کول، وچھڑ کدے نہ جانیندا۔ کلجگ اتم گیا مول، زرگن سرگن وچ سمانیندا۔ سُرپت تیرے کولوں رکھے اوہل، نیز نین نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک سمجھائیندا۔ ساچا راہ دتے ہر، ہر اپنا بھو چھپایا۔ ہر بھگتاں دے جانا در، در دوارا دئے دکھایا۔ تیری بانہہ لین پھڑ، سر تیرے ہتھہ لکایا۔ میں بھگتاں کولوں رہیا ڈر، بیٹھا مکھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ دئے دکھایا۔ اندر بیٹھے سیس جھکا، ایکا منگ منگائیا۔ بھگتاں راہ دے سمجھا، کون دوارے پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابنا سی رہیا جنا، ایکا گن دکھائیا۔ جنہاں ملیا بے پرواہ، سو بھگت مات ہو جائیا۔ جس دوارے سیوا رہیا کما، سو دوارا سو بھا پائیا۔ بھگتاں اندر رہیا سما، آپ اپنا آسن لائیا۔ میٹوں ملن دا بے من چا، پہلاں بھگتاں کول پھیرا پائیا۔ بے تینوں نال لین رلا، سمجھن اپنا بھائیا۔ پھیر سکھیا دین سمجھا، ایکا ڈھولا گائیا۔ سو ہنگ اکھر دین پڑھا، زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا رنگ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دئے آپ وڈیائیا۔ کون کوٹ جاواں نس، لوک مات راہ تکایا۔ تیری مایا وچ نہ جاواں پھس، بے آنت تیری وڈیایا۔ میری پوری کرنی آس، میں اکو آس رکھایا۔ تیرے بھگتاں ہوواں داس، در اپنا سیس جھکایا۔ میری کرن بند خلاص، تیرے نال لین ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام دئے سمجھایا۔ ساچا دھام لوک مات، زرگن آپ جنائیا۔ جتھے لیکھا لکھے بن قلم دوات، سنگ رکھے نہ کوئے شاہیا۔ سو صاحب کملاپات، جن بھگتاں دئے وڈیائیا۔ نیز لوچن نین کھول لینا جھاک، جھاک ایکا وار جھلک دکھائیا۔ باہروں دے تن خاک، اندر وسے بے پرواہیا۔ جس نوں گو بند مٹیا سچا سجن ساک، پُرکھ اکال ویس وٹائیا۔ جس کھلایا تیرا ہاٹ، ویلے آنت بند کرائیا۔ آنت دکھائے اپنا گھاٹ، پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ جن بھگتاں دیوے دات، انملڑی آپ ورتائیا۔ توں وی ملنا اوس جماعت، پر بھ ملن دی آس بے تکائیا۔ بن بھگتاں پچھے نہ کسے دی وات، کوٹن کوٹ بیٹھے راہ تکائیا۔ کلجگ رین اندھیری رات، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک سمجھائیا۔ ساچے راہ ساچا پنڈھ، ہر پاندھی آپ جنائیندا۔ اکو گیت گاؤنا چھند، گیت سہاگی

آپ سنائیندا۔ بھگتاں انتم اک انند، انند انند دکھائیندا۔ ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہارا آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوراسی ستادے کر کنڈ، گرگھ ورلے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ سمجھائیندا۔ ساچا گھر ویکھنا جا، ظاہر ظہور کرے رُشناہیا۔ اٹھے پہر گرگھیاں ملن دا رکھے چا، چال نرالی اک رکھائیا۔ نرگن بن بن سیو رہیا کما، ساچی سیوا سیس اٹھائیا۔ بھگت دوارا رہیا بنا، سنجگ ساچا راہ چلاہیا۔ ڈبڈے پاتھر رہیا ترا، جو چرن آئے سرنائیا۔ ایکا دیوے نام صلاح، صلاحیر نال ملاہیا۔ رحمت کرے آپ خُدا، خُدی تلبر سرب مٹائیا۔ صابر صبر دئے مُکا، صبوری اپنی اک بندھائیا۔ زیر زبر دئے مٹا، نُقطہ کوئی رہن نہ پائیا۔ بے خبر خبر لئے آ، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ بھگت دوارا رہیا سہا، تیاں لوکاں مان چُکائیا۔ وشن برہما شو دئے اٹھا، سُرپت راجا اند نال ملاہیا۔ اپنی ہتھیں کرے صفا، صفا سب دی سیس لُکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی بن بے وفا، وفات سب دی دئے کرائیا۔ کرے وفات پڑھے پھاتج، فتح اپنا ڈنک وجائیا۔ چھٹی جگ کردارہیا کھیل تماشا، بھو کوئی نہ آہیا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں دتا سچا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو آہیا۔ چھٹی جگ دا ونڈیا اک احاطہ، چار کُنٹ لکیر لگائیا۔ اندر بہہ بہہ دیوے داتا، دیندیاں توٹ نہ رائیا۔ سچ سمگری بھرے کھاتا، جگت شاہ رہے گر لائیا۔ بہتر بھگت پنج تت کایا بہتر ناڑی پُھٹیاں شاخاں، نرگن سرگن گر گر رُپ وٹائیا۔ نرگن سرگن ناتا توڑ ذاتاں پاتاں، جاگرت جوت کرے رُشناہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ صلاحیا۔ ہر جن وسے سدا سنگ، سگلا سنگ نبھایا۔ آتم سیجا اک پلنگ، نوری تیج ہنڈھایا۔ شبد انادی ناد مردنگ، بن مردنگا آپ وجایا۔ ساچے گرہ آپے لنگھ، بہہ بہہ اپنا حال سنایا۔ کر درس اپنا جانے پرمانند، انند انند وچ رکھایا۔ بھگتاں گائے ساچے چھند، اپنا سوہلا نال گایا۔ بن بھگتاں ہوئے رنڈ، ہر جو کم کسے نہ آہیا۔ اٹھ ویکھ سُرپت اند، ہر جو اچرج کھیل ورتایا۔ گرگھ بنائے اپنی بند، آپ اپنی گود اٹھایا۔ ایہتھے اوتھے ہر کھ سوگ نہ کوئی چند، چنتا چکھانہ کوئے جلاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سُبھایا۔ بھگتن میلا ساچے گھر، ہر ساچا آپ کرائیا۔ سُرپت راجا اند رہیا ڈر، میری ہونی آنت جُداہیا۔ شکر سیس چرناں رہیا دھر، گل پُو ایکا پائیا۔ برہما مگے اکو و، چرن سرن ملے سرنائیا۔ شکر آگے رہیا کھڑ، سنساروگ نال رلاہیا۔ میں تیری سیوا رہیا کر، تُوں ساچی سیو لگائیا۔ پُرکھ

ابناسی زربھو دکھائے ڈر، بھے اپنا اک جنایا۔ جو اُتجے سو جائے ہر، ہر سب نوں جائے کھایا۔ جگ چوکڑی کوٹن کوٹ وشن برہما شوگر اوتار پیر پیغمبر
کھا، ہر جو اے سانت نہ آئی۔ جوں بھاوے توں لئے چلا، پھڑ پھڑ آپ پرگٹایا۔ زرگن بن بن دے صلاح، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ لوآں پُریاں
برہمنڈاں کھنڈاں پاوے راہ، برہم اپنا ناؤں دھرایا۔ کوٹن کوٹ روَس چکا، انت چاندنا دے کھپایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ پرگٹا، انت کرے صفایا۔
کوٹن کوٹ گگن منڈل سہا، انتم سب دا لیکھ چکایا۔ اکو بھگت ملن دارکھے چا، دوجی پریت نہ کسے لگایا۔ بے پریت بنیا رہے بے پرواہ، جو گھڑیا بھن
وکھایا۔ جن بھگتاں گیت رہیا گا، اپنا ڈھولا آپ سنایا۔ سنجگ ساچی ریت رہیا چلا، چلہ پھڑیا ہتھ سچے شہنشاہیا۔ اکو کمان رہیا کھچا، کھچ دو جہان لگایا۔
اپنا آپ نہ سکے کوئی بچا، وشن برہما شو رہے گرلایا۔ جن بھگتاں چڑھیا چا، گھر ملیا سچا ماہیا۔ پھڑ کے سیوا رہیا لگا، نس کتے نہ جایا۔ جنم جنم دا وچھوڑا لیا
کٹا، جگ دی کٹی پھایا۔ پہلا دوجا تیجا پوڑا لیا لگا، جو تھے گھر بہایا۔ سسے اُپر ہوڑا آپ لگا، زرگن سرگن میل ملایا۔ ہا ہر کارو پ رہیا سما، ہری ہر
کھیل کرائیا۔ اُپر ٹپی اپنے انگ لگا، صفرا صفرنال اڈایا۔ ہنگ برہم پاربرہم آپ اکھوا، اکھر اکھر کرے صفایا۔ پتھر بن سچا شہنشاہ، لکھ چوراسی کرے
رگڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سہہ نہ سکے جدایا۔ بھگتاں نہ
کرے جدا، جدائی جگت آپ کرائیا۔ اپنا آپ کیتا فدا، فطرت سب اپنی آپ مکایا۔ زرگن راہ سدھا دتا چلا، آد جگاد اگوگر اکھوایا۔ بن سنگر سیوکما،
ساچی سیوا آپ وکھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام درڑا، درڑھ وشواس اپنا آپ جنایا۔ کیلاش پریت رہیا شرما، نین دھرت اُپر لگایا۔ میرا مان دتا گوا،
کریا ویس بے پرواہیا۔ گرسکھاں دتا اٹھا، ہتھ گرج اک پھڑایا۔ چھوٹے بالے دتا ڈھاہ، برہما ہوش بھلایا۔ پھر سکے نہ کوئی اٹھا، میرا بل نہ کوئی
ودھایا۔ کی کراں کدھرے جاواں، کون دوارے پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ اپنا رنگ وکھایا۔ نانک سنگر گمبھیر
گہر، اگوگن وڈیایا۔ جینودیاں کرامات دستی قہر، انت کسے نہ دے وکھایا۔ پنچ تت کایا چولا جھوٹھا شہر، سنگ نہ کوئی رکھایا۔ آسا ترسنا کام کرودھ لوبھ
موہ ہنکار سنگ رکھے لہر، لہر لہر نال ملایا۔ گر کا بھو نہ جانے کوئی ایر غیر، شریعت کرے لڑایا۔ جس جن کرے اپنی مہر، سو جن ساچی بوجھ بُجھایا۔

من مکھتا جھوٹھا جھیڑا چھیڑا چھیڑ، ہندو مسلم ونڈ ونڈائیا۔ اپنی ہتھیں لہنا گیا نہیر، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ پنچ تت کایا چولا مائی ڈھیر، دھرنی خاک اُتے گیا
 ٹکائیا۔ ہوئے سواہ مڑ کے آئے نہ پھیر، نانک پریت نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت چولا کرامات نہ کوئی دکھائیا۔ پنچ
 تت چولا گیا چھڈ، اپنا کھیل کھلایا۔ رکت بوند بنیا ناڑی ماس ہڈ، کایا گڑھ کھیل کھلایا۔ زرگن سرگن نالوں ہو یا اڈ، اپنا آپ راہ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک ملیا اک گھر، پنچ تت سنگ نہ کوئی رکھایا۔ پنچ تت نہ کوئی پیار، آگے سنگ نہ کوئی جائیا۔ نانک سب توں وسے باہر، بھیو کوئی
 نہ پائیا۔ کوئی کہے کالو پُت کوئی کہے تریتا دے ادھار، کوئی کہے نار خوشی منائیا۔ کوئی کہے پتا پوت کرے اُجیار، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ نانک سب نوں
 کر کے گیا خوار، ایکا پُرکھ اکال وڈیائیا۔ جس پتر دھی نہ کریا پیار، سو اپنا پنچ تت چولا سنگ لے نہ جائیا۔ زرگن جوت ملی جوت دھار، جوت جوت وچ
 سائیا۔ نانک ور پایا ہر کنت بھتار، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ سچھنڈ سو ہیا بنک دوار، محل اٹل اک رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت
 چولا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔

* ۱۱ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیدار سنگھ سنتا سنگھ پنڈ بابو پُر ضلع گرداس پُر *

اک اک کھیل سمرتھ، صاحب صاحب کھیل کھلایا۔ اک اک مہما اکھ، صاحب صاحب گن گایا۔ اک اک ہر مارگ دس، صاحب صاحب راہ
 چلایا۔ اک اک ہر دیوے وتھ، صاحب صاحب جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اک اک پُرکھ اکال، ایکا
 اک اکھوائیا۔ اک اک صاحب دین دیال، اکو اک وڈی وڈیائیا۔ اک اک وسے دھام نرال، اکو اک سو بھاپائیا۔ اک اک اولڑی چال، اکو اک ویکھ
 دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے وچ چھپائیا۔ اکو اک ہر دوارا، ایکا اک آپ پرگٹائیندا۔ اکو اک ویکھنہارا، اک اک
 ویکھ دکھائیندا۔ اکو اک سیوادارا، اکو اک سیو کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اک سیوا چاکر بنے
 پاکھاک، خاکی خاک سائیا۔ اک صاحب سلطان بنے داسی داس، اپنی اداسی آپ گوائیا۔ اک مہربان سد رکھے آس، بھگت وچھل وڈی وڈیائیا۔ اک سنگر

پاوے ساچی راس، سچ دوارا آپ سہانیا۔ اک نرگن سد سے پاس، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ اک لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، اک لیکھا سرب مکانیا۔
 اک من جوت کر پرکاس، دو جہان کرے رُشانیا۔ اک ویکھے کھیل تماش، اک اپنا گھ چھپانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 دکھانیا۔ اک پُرکھ اک ابناس، ایک گھر سہانیندا۔ ایک صاحب سرب گنتاس، ایک روپ ہر دوسر ہور نہ کوئی رکھانیندا۔ اک لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش،
 اک خالی ہتھ پھر انیندا۔ اک اک گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، اک نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ہر اک اک نال
 ملائیندا۔ اک نال ایک میل، ایک گن جنانیا۔ ایک باقی ایک تیل، ایک گر کرے رُشانیا۔ ایک سجن اک سہیل، ایک سگلا سنگ نبھانیا۔ ایک وسے سد نویل،
 بے آنت بے پرواہیا۔ ایک گرو ایک چیل، ایک جگ جگ ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ایک داتا ایک دات،
 دیونہار اک اکھوانیندا۔ ایک سنگ ایک ساتھ، سگلا سنگ اک ہو آئیندا۔ ایک پتا ایک مات، ایک پوت سوبھا پانیندا۔ ایک بستر ایک کھاٹ، ایک آسن آپ لگانیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھانیندا۔ ایک ہر ایک در، ایک سگلا سنگ رکھانیا۔ اک نرائن اک نر، اک گھر بیٹھا سوبھا پانیا۔
 ایک گھاڑن رہیا گھڑ، ایک گھڑ گھڑ بھن دکھانیا۔ ایک چوٹی بیٹھا چڑھ، ایک ڈونگھی بھور سامانیا۔ ایک ودیا رہیا پڑھ، ایک پڑھ پڑھ رہیا گانیا۔ ایک ہون رہیا
 سڑ، ایک اگن تت بُجھانیا۔ ایک جمے پئے مر، ایک جنم مرن وچ نہ آئیا۔ ایک وسے ساچے گھر، ایک ایک گھر گھر الکھ جگانیا۔ ایک نر بھو رکھائے سرب ڈر، ایک
 بھے نہ کوئی دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سامانیا۔ اک گر اک اوتار، اک شبد روپ سامانیندا۔ اک تھم اک ورتار،
 اک حکمی تھم بھوانیندا۔ اکو لیکھ اک لکھار، ایک لکھ لکھ بنت بنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلانیندا۔ ایک دھار ایک
 جوت، ایک نور نور رُشانیا۔ ایک قلع ایک کوٹ، ایک آسن سوبھا پانیا۔ ایک مات ایک پوت، ایک پتا پوت سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اک اک نال ملائیا۔ اک نال ملایا اک، انک انک ملایا۔ دو جہاناں دیوے اکیو ٹیکا، ٹیک اپنی دئے سمجھایا۔ آد جگادی ساچا لیکھا، لکھ لکھ اپنا دئے سمجھایا۔
 ابناسی کرتا آپے جانے اپنا پیشہ، دوسر بھیو کوئے نہ رایا۔ اکو ٹھا کر اک کرے آدیساء، ایک نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اِکو کرتا اِکو کریم اِکا کرم کانڈ بنایا۔ اِکو داتا رازق رِزق رحیم، اِکو گھر گھر رہیا پُچایا۔ اِکو آد جُگاد جُگا جُگنتر کرے تقسیم، ساچی
 ونڈ اِک ونڈایا۔ اِکا کرے کھیل عظیم، اِکا عظمت آپ پرگٹایا۔ اِکا دیونہارا تعلیم، تعظیم اِکو اِک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اِکو پیر اِک پروردِگارا، اِک مُرشد ناؤں دھرائیندا۔ اِک گھر گھیر ساخجا یار، اِک نظر کسے نہ آئیندا۔ اِک ظاہر اِک ظہور
 اِک شاہ غفور، اِک بے عیب ناؤں دھرائیندا۔ اِک سرب کلا بھر پور، اِک گن اوگن نہ کوئی جنائیندا۔ اِک نیڑے اِک وسے دُور، اِک گھٹ گھٹ آسن
 لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِک اِکو اِک اکھوائیندا۔ اِکو اِک ہر اکھوا، آخر اپنے ہتھ رکھایا۔ جُگ چوکڑی ویس وٹا، ویسوا جگت
 لئے نچایا۔ لکھ چوراسی جُرا دیکھے شہنشاہ، بہتر ناڈ تار ستار وجایا۔ تیخ وکار جگت شنکار طبلہ دے وجا، تال تال نال وجایا۔ مایا ممتا گھنگٹ دے اٹھا، نیز
 نین نہ کوئی شرمایا۔ جگت ہوس کجل دیوے پا، کالی دھار چلایا۔ موہ ممتاسب دے اگے پلّو دیوے ڈاہ، من منسا نال ملایا۔ گھر گھر در در پھیرا پا، جگت
 ڈھولا دے سنایا۔ جو دیسے تس نوں سجن لئے منا، سگلا سگلا سنگ نہ کسے سنگ نبھایا۔ اِک ویسوا لکھ چوراسی پائے پھاہ، نار بن نہ سیو کمایا۔ بن اگنی
 دیوے داہ، اِکا اگ لگایا۔ انتم ہڈیاں کرے سواہ، خاکی خاک ملایا۔ جھوٹا یار نہ بنے کوئی گواہ، پلّو سرب جان چھڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سوانگی اپنا کھیل رچایا۔ سوانگی نوآ بن بن نٹ، ہر ہر کھیل کھلائیندا۔ سادھاں سنتاں ہتھاں اُتے مارے ہتھ، اپنا ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔
 جُگ چوکڑی کوٹن کوٹ راہ دس دس، لکھ چوراسی آپ پھسائیندا۔ سب دے کولوں آپ گیا نس، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ کسے مندر مسجد گرو دوار مٹھ
 شودوالے نہ جائے پھس، پھاندی بن پھند نہ کوئی پائیندا۔ سب دی چوٹی گیا جھس، اِکا رگڑا نام لگائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں ہویا اڈ، اپنا دکھرا دھام
 بنائیندا۔ سچ نشانہ بیٹھا گڈ، اِکو اِک جھلائیندا۔ نہ کوئی جانے پار حد، ادھ وچکار سرب گرائیندا۔ جے کوئی کہے پار برہم پُرکھ ابناسی در گھر ساچے لئے
 صد، لکھ لکھ شکر منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو اِک اپنے نال سہائیندا۔ اِک اِکلا اِک کرتار، انک کلا اِک اکھوائیا۔ اِک مندر
 اِک دوار، اِکا نگر سوبھا پایا۔ اِکا بھوپ اِک سِکدار، شاہ پاتشاہ اِک اکھوائیا۔ اِک تھم اِک ورتار، اِکا حکمے تھم بھوائیا۔ اِکا پُرکھ اِکا نار، اِکا ساچی تیج

ہنڈھائیا۔ ایک رنگ رلیاں مانے بن بھتار، ایک اپنی خوشی منائیا۔ ایک نور جوت اُجیار، ایک شبد ناد سنائیا۔ ایک پاوے سب دی سار، ایک ایک اپنا آپ جپائیا۔ جگ چوکڑی کھیل اپار، پار برہم پر بھ ویکھ دکھائیا۔ نو نو کر وبار، برہما وشن شودے سمجھائیا۔ سُرپت اند کر خبردار، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک گھر و جیا ناد، برہمنڈ کھنڈ وجے ودھائیا۔ ایک گھر لُجیا راگ، چار کُنٹ کرے شنوائیا۔ ایک ہر پلٹیا سانگ، سوانگی سب دا سانگ کھپائیا۔ ایک بھگت منگی مانگ، ایک بھگون پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائییا۔ دھار چلائے اتم کل، کلکاتی آپ مٹائییا۔ نو نو چار کرے دل چھل، اچھل اچھل بھوونہ رانیا۔ چوتھے جگ وڈ پر بل، اپنا بل لئے پرگٹائییا۔ ہر سجن جن بھگت بوٹا گیا پھل، پت ڈالی آپ مہکائییا۔ بن سوگندھی اندر گیارل، لگوں کھیل دکھائیا۔ لوکی بچھن کی گل، گل دسن وچ نہ آئییا۔ بن دپیک جوتی گئی بل، تیل باقی نہ کوئی رکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا رہیا چکائییا۔ اتم لہنا سب دا چکے، چوک رہے نہ رانیا۔ لگی جڑ سب دی پئے، پٹ پٹ اپنے ہتھ رکھائییا۔ گرگھ ولامات اٹھے، جس سنگر آپ اٹھائییا۔ بھگت وچھل جن سنتاں اُپر تھٹھے، دیوے مان وڈیائییا۔ کرے پرکاس ساچی کوٹے، کوڑ کُٹب تجائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اک نال ملائییا۔ اک نال ملیا اک، اک اک نال ترائییا۔ گیاراں گھڑ لیکھ لکھ، بھگت دے وڈیائییا۔ لیکھے لگا ساچا سکھ، جس سکھیا ہر من بھائییا۔ جنم جنم دی مٹے ترکھ، ترسنا رہے نہ رانیا۔ نام دان پائے بھکھ، ساچی بھچھیا آپ ورتائییا۔ آپ وندائے اپنا حص، ساچا حصہ اپنی جھولی پائییا۔ نیت کسے نہ آوے دس، بھلی سرب لوکائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیاراں گھڑ دے وڈیائییا۔ گیاراں گھڑ پڑ کھ سمرتھ، ہر ہر کاج کرایا۔ اندر نیت رووے اٹھ، کئی کئی برسایا۔ کروڑ تیتپسا میرا اٹھا ساتھ، سنگ کوئی رہن نہ پایا۔ لوک مات جن بھگت دوارا گیا وس، ہر جو آپ وسایا۔ اٹھے پہر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جگ جگ دی ساڈی کرنی کیتی ناس، ساڈا بل نہ کوئی جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وبارا آپ کرایا۔ بھگت دوارے پائی چھت، چھتی جگ پنڈھ مکایا۔ گوہند تیری لیکھے لگی رت، رت رت نال ملایا۔ تیرا وچولا کملاپت، پڑ کھ اکال بے پرواہیا۔ بھگتاں پت لینی رکھ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ رویداس چمارے تیرا لہنا سیاں ساڈھے تن ہتھ، ہتھ

ہتھ نال منایا۔ ایک وار کر اکتھ، جگ جگ دا لہنا آپ مکایا۔ ساچا سوتر تند پٹ، تانا پیٹا اکو پایا۔ کسیر جلاہا رہیا ہس، واہ واہ ہر جو کھیل رچایا۔ اپنی ہتھیں پانہا دیواں جھٹ، ساچی پان دے دکھایا۔ اپنی کھڈی وچ لئے رکھ، اپنا ہتھا نام بھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ تند نال بندھا تند، وٹ ایک ایک چٹھائی۔ بھگتاں سنگ گیان تند، سوہنگ میلا میل ملایا۔ اتر اتر اکو چھند، ایک ایک پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت دے وڈیائی۔ من واسنا کڈھے باہر، تن وچ رہن نہ پایا۔ سیوا کراں سچ وچار، ساچا راہ دکھایا۔ سرتے چکیا اٹاں گارا بھار، دُرمت میل پار کرایا۔ اندر وڑیا نراکار، اپنا رنگ دکھایا۔ سنگھ سنگت کیتا خبردار، خوشی اپنے ہتھ رکھایا۔ تیرے سیس دھریا تاج، گرو مہاراج ویس وٹایا۔ سو صاحب رچ رچ کاج، ہر بھگتاں کار کمایا۔ گوہند لہنا دینا چکائے دیس ماجھ، مزدوری سب دے ہتھ پھڑایا۔ راتیں ستیاں رکھے لاج، غریب نواز دیا کمایا۔ من واسنا جو چلے جہاز، ہر سنگت وچوں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ دکھایا۔ من آشا جگ ترسنا دور، ترکھا رہے نہ رایا۔ جس گوہند پچھے مر گئے جیو جھور جھور، سو گوہند ملیا ماہیا۔ جس من ماریا تن توڑیا غرور، حاضر حضور درس دکھایا۔ سنگر سب دے معاف کرے قصور، کسر کوئے رہن نہ پایا۔ سنگھ نرین سیوا کیتی بن مزدور، اجرت سب دی ہتھو ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سدا سد سہائی۔

* ۱۲ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی ہزارا سنگھ پیارا سنگھ بلاکا سنگھ آسا سنگھ جیٹھووال دربار وچ *

گیلاش ہویا کلیش، ہر کیشو آپ کرائیندا۔ شکر رہیا ویکھ، نیتز نین اٹھائیندا۔ میری مڈی جائے رکھ، ویلا آنت نیڑے آئیندا۔ نرگن دھریا ساچا بھیکھ، روپ رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ جس صاحب نوں کری آدیس، سو صاحب کھیل کرائیندا۔ تس آگے چلے نہ کوئی پیش، جو رو زر نہ کوئی دکھائیندا۔ ساچا صاحب نر نریش، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سہائیندا۔ گیلاش مارے دھاہ، رو رو پکاریا۔

کرے کھیل بے پرواہ، آنت کوئی نہ پارہیا۔ زرگن نور جوت جگا، لوک مات کرے اُجیاریا۔ سرگن دے جگا، اپنی آپ ونڈ ونڈا رہیا۔ ایک مارگ دے
 دکھا، برہمنڈاں کھنڈاں آپ ہلا رہیا۔ سچ مردنگا دے سنا، نام ندھانا ایک گارہیا۔ سچ نشانہ دے چڑھا، ست ستوا دی سوہا پارہیا۔ جگ جگ دی کھیل
 دے مٹا، اپنی کھیل آپ کر رہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی بن دے رہے گواہ، جیواں جتاں نال رلا لیا۔ انتم لیکھا دینا پیا، کھیا لیکھ نہ کوئی مٹا رہیا۔
 ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، دھر فرمانا حکم سنا رہیا۔ شکر تیرا پندھ مکا، شرع اپنی آپ جنا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل
 آپ کر رہیا۔ شکر ویکھ کیلاش، نیز نیناں نیر وہانیا۔ میری کوئی نہ کرے پوری آس، آسا آساناں ملائیا۔ ناتا تھاپر تھی آکاش، گگن منڈل نہ کوئی
 وڈیائیا۔ لکھ چوراسی نہ کوئی ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلائیا۔ کیلاش خالی ویکھ سنگھاسن،
 سنگھ نظر کوئی نہ آئیندا۔ کریا کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی اپنی چال چلائیندا۔ پرگٹ ہو گھنک پُر واسن، ایک اپنا بل رکھائیندا۔ دو جہاناں کھیل تماشن،
 برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ ساچا بھو ہر زرنکار، آد پُرکھ چکائیا۔ شکر ہونا خبردار،
 بے خبر آپ جگائیا۔ ناتا تھے وچ سنسار، ساک سجن سین نہ کوئی اکھوائیا۔ ایشٹ دیو آئی ہار، گردیو نہ کوئی منائیا۔ کھڑگ کھنڈا نہ کوئی کٹار، ترسول
 نشانہ نہ کوئی لگائیا۔ جٹا جوٹ آئی ہار، سیہرا سپس نہ کوئی دکھائیا۔ باسک تشک نہ کوئی شنگار، کنٹھ مالا نہ کوئی پہنائیا۔ نار سہاگن نہ کوئی ادھار، لیکھا
 سب دارہیا مکائیا۔ جگت وچھوڑا انتم وار، شاہ پاتشاہ رہیا سناپنا۔ سچ سندیسہ ہر سناپنا، ایک شبد اڈول۔ شکر نیوں نیوں سپس جھکایا، آگے سکے نہ کوئی بول۔
 توں صاحب میں تیری سیو کمایا، سدا وساں تیرے کول۔ تیرا کیتا نہ کدے بھلایا، تیرا ناؤں گیا مول۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم
 تولنا ساچا تول۔ تول تولے ہر، ہر جو آخر آپ سناپنا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ دتا ور، ساچے تخت آپ بہایا۔ آپے تیرا گھاڈن لیا گھڑ، گھڑ گھڑ
 بھانڈے ویکھ دکھایا۔ آپے اندر گیا وڑ، زرگن جوت کر رُشایا۔ آپے لائے ساچی جڑ، آپے لئے اُکھڑایا۔ جگ چوکڑی سنت بھگت بھگونت سب نوں لئے
 پھڑ، لیکھا کوئے رہن نہ پایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اُچے ٹلے پر بت ویکھے چڑھ، کیلاش چرن ہیٹھ دہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساچا راہ اک سمجھایا۔ ساچا راہ شاہ سلطان، ایکا وار جنایا۔ ایکا اکھر نام گیان، ایکا وار کرے پڑھایا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر وسایا۔ ایکا دست
 دتا دان، ساچا نام جھولی پائی۔ ایکا گرہ کر پروان، در ساچا اک سہایا۔ ایکا کھیل کرے بھگوان، کھیلنہار شہنشاہیا۔ جگ جگ اپنی رکھے آن، سر اپنا محکم
 منایا۔ جگ چو کڑی کر کلیان، پاندھی ساچا پندھ مکایا۔ تھر رہے نہ کوئی وچ مکان، جو گھڑیا بھن دکھایا۔ شکر تیرا ویلا جے آن، تیرا لہنا دے مکایا۔
 نیتر نین مار دھیان، دھیان دھیان نال رلایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، سب دا لیکھا رہیا مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھو
 ابھید سمجھایا۔ انتم لیکھ مکاونا، مکاوناہار کرتار۔ شکر تیرا وقت چکاونا، ویلا جانے آپ نرکار، جو گھڑیا بھن دکھاونا، گھرن بھنہار اگم اپار۔ تیرا لیکھا
 تیری جھولی پاونا، انت بھرے تیرا بھنڈار۔ تیرا کھاتا پور کر اونا، جگ چو کڑی قرضہ دے اتار۔ اگے ساکھ پھر چلاونا، سچ کرے وہار۔ گرگھ ساچے آپ
 اٹھاون، لوک مات کر پیار۔ ساچا راہ اک دکھاونا، محل اٹل اچ مینار۔ ساچا نام اک درڑاونا، اکھر اکھر کرتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل آپ کرتار۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کرتا آپ جنایا۔ نو نو چار اترے پار، ارار پار آپ کرانیا۔ انتم لہنا دے اتار، نیتر نیناں دے دکھایا۔
 ساچی پری پاوے سار، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا لیکھے وچ لگایا۔ سُن سندیس سری بھگوان، شکر نیر
 وہانیدا۔ دوئے جوڑ کرے پرنام، پیا پریم اک منانیدا۔ ہوں بالک بال نادان، در در اکو منگ منگانیدا۔ ایکا بخش چرن دھیان، چرنودک ککا مستک
 سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن جھولی اگے ڈاھندا۔ نردھن ہو یا بلہین، زور جابر نہ کوئے وڈیایا۔ نیتر ویکھ ویکھ تھکے عرش
 فرش زمین، ظالم ہوئی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں ایکا منگ منگانیا۔ پُرکھ ابناسی اٹھ سلطان، ایکا محکم سنانیدا۔ توں
 بنیا رہیا حکمران، اپنا محکم منانیدا۔ جیو جنت جھلاؤندے رہے تیرا نشان، شکر ترسول ہتھ رکھانیدا۔ چار جگ تیتوں مندے آئے بلوان، تیرا بل نہ کوئی
 ویکھ دکھانیدا۔ توں بھلیا گن ندھان، گن اپنا آپ ودھانیدا۔ انتم لیکھا دینا پیا وچ جہان، اگے ہونہ کوئی چھڈانیدا۔ نرگن آیا اکو وچ میدان، پھڑ پھڑ
 سارے آپے ڈھاہندا۔ جس اُچجائے سو کرے ویران، آپ اپنا کھیل کھلانیدا۔ کروڑ تیتیا آئی ہان، سرپت اند پندھ مکانیدا۔ شکر تیرا ناتا تھاپین

کھان، اگے رکھ بھوگ نہ کوئی لگانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دی ریتی آپ مکائیدا۔ جگ جگ ریتی شکر رنگ، ہر سنگر
 آپ سمجھائیا۔ رامنگے تیتھوں منگ، بن اوتار جھولی ڈاہیا۔ توں بن بن بیٹھا سورا سربنگ، اپنا بل رکھائیا۔ توں وسیا اندھیرے اندھ، ساچا چند نہ کوئی
 چڑھائیا۔ اکو لبھیا ہر خاوند، خواہش اک جگت ودھائیا۔ اتم کوئی نہ دیوے اند، پرماند نہ کوئی دکھائیا۔ ایکنکارا دیونہارا دنڈ، جگ جگ اپنا حکم سنائیا۔ اتم
 تیرا مکیا پنڈھ، دھیرج دھیر نہ کوئی رکھائیا۔ جو تیرا ناؤں گاوندے رہے بتی دند، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اتم آتم سب دی ہونی رنڈ، جگت رنڈیا
 دے مکائیا۔ توں اپنی ڈھک نہ سکیا کنڈ، دو جہاناں اُپر پردہ کون پائیا۔ توں پھریں حال مند، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ جو تیرا گاوندے چھند، اپنا بیڑا رہے
 رڑھائیا۔ بن ہر جھوٹھی سرتے چکی پنڈ، ہولا بھار نہ کوئی کرائیا۔ اتم ہونا کھنڈ کھنڈ، دیوے ہر سزائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 حکم آپ ورتائیا۔ جٹا جوٹ دھار تن ویکھ بھبوت، بھباں مار گرایا۔ میں کیوں بنیا کپوت، ایکا اپنا پُرکھ بھلایا۔ کونے نہ کرے کارج سوت، سگلا سنگ نہ
 کونے رکھایا۔ اتم آوا گیا اوت، بیڑا پار نہ کوئی کرایا۔ نہ سچا نہ کوئی جھوٹھ، جھوٹھا سچا آپے ویکھ دکھایا۔ لیکھا جانے ابناسی اچت، چاروں کنٹ پھیرا
 پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک سنایا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ اتم چھڈنا پئے ٹکانا، ویلا وقت
 مکائیا۔ اگے ملے نہ نشانہ، بچھا نظر کوئی نہ آئیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سنجگ ساچا راہ چلانا، ساچی کار کمائیا۔ گرگھ
 ساچے کر پردھانا، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ ساچا ڈھولا اکو گانا، اکو کرے پڑھائیا۔ شو پری بنک سہانا، شاہ پاتشاہ ہوئے سہائیا۔ شکر لیکھا انت مکانا، لکھ لکھ
 لیکھ دے سمجھائیا۔ سب نوں مننا پئے بھانا، سد بھانے اندر رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم رہیا سنایا۔ حکم سنیا ہر زرنیش،
 زراکار جنایا۔ جٹا جوٹ کھلڑے کیس، کیسادھاری ویکھ دکھایا۔ اگے چلے نہ کوئی پیش، پردہ سکے نہ کوئی پایا۔ کرے کھیل زرنیش، زرنائن ویس وٹایا۔
 زرنگن کر اولٹا ویس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ چلایا۔ شکر اٹھے دوئے جوڑ، چرن کول سرنائیا۔ پاربرہم ہتھ تیرے ڈور، جوں
 بھاوے توں چلایا۔ تڈھ بن بندھپ نہ کوئی ہور، سجن کوئی نظر نہ آئیا۔ آد جگاد تیری لوڑ، تڈھ بن تھائے نہ کوئی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لگایا۔ میرے سرتے رکھ ہتھ، منگے چرن پناہ۔ ایک دینی ساچی وتھ، بخشیش سرب گناہ۔ ساچا مارگ دینا دس، ایک تیرا نام دھیا۔ انتر میرے جانا وس، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہ۔ میری پوری کرنی آس، وڈ داتے بے پرواہ۔ تیرے در توں جائے نہ کوئی نراس، توں دیونہار اک خدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی دست جھولی پا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دس، اپنا بھو کھلایا۔ میرا چلے نہ کوئی وس، نرگن بل نہ کوئی رکھایا۔ ایک مارگ دیواں دس، ساچا راہ سمجھایا۔ لوک مات جانا ٹھ، اپنا پنڈھ مکایا۔ ہر جو وسے بھگتاں پاس، ساچا سنگ رکھایا۔ سیوا کرے بن داسی داس، چاکر خاک آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ رہیا سمجھایا۔ شکر سُن صلاح، شبدی شبد جنایا۔ لوک مات جانا ساچے تھاں، تھان تھنتر رہیا دکھایا۔ بھگت بھگونت رہیا جنا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ جگ جگ دے وچھڑے رہیا ملا، پھڑ پھڑ اپنی گود بہایا۔ قادر کریم کرتا بن خدا، بے عیب رُپ وٹایا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، در آیاں ہوئے سہایا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا چکایا۔ اپنا پردہ آپے چک، چک چک رہیا سمجھایا۔ شکر جس نوں کہندے رہے بیٹھا لگ، سو اپنا رُپ وٹایا۔ جس نوں کہندے ابناسی اچت، سو ابناسی کھیل کھلایا۔ جس نوں کہندے سہائے رت، سو اپنی رت سہایا۔ جس نوں کہندے بھگتاں بنائے ساچے پُت، سو بھگت رہیا اٹھایا۔ جس نوں کہندے سب دی جڑ دیوے پُت، سو پُت پُت رہیا دکھایا۔ جس نوں کہندے جائے لٹ، سو گھر گھر لٹ رہیا مچایا۔ جس نوں کہندے درشن کیتیاں آون جاون جائے چھٹ، سو گیار رہیا مکایا۔ جس نوں کہندے وسے سچکھنڈ قلعے کوٹ، سو در گھر ساچے سو بھاپایا۔ جس دی رکھدے رہے اوٹ، سو کلجگ اتم بھگتاں اوٹ تکایا۔ چار جگ دے کڈھے کھوٹ، کھوٹی مت نہ کوئی رکھایا۔ جنم جنم دے آنے ڈگے پھڑے بوٹ، پھڑ اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ دے سناہیا۔ سچ سندیہ سناہے بات، باطن ہر جنایا۔ لوک مات مار جھات، ہر جھاکئی اک دکھایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، بھو ابھید جنایا۔ جن بھگتاں جنائے اک جماعت، ایک اکھر رہیا پڑھایا۔ نہ کوئی قلم نہ کوئی دوات، نہ کوئی پنڈت رہیا سکھایا۔ کر کرپا دیوے اپنی دات، گھر بھگتاں جھولی رہیا بھرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ایک شکر رہیا سمجھایا۔ شکر سُن لا کر کن، بن کتاں آپ سنائیدا۔ اکو کہنا لینا من، ہر جو آپ جنائیدا۔ انتم ملنا سب نوں ڈن، تھر کوئی رہن نہ پائیدا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، اپنی چال آپ چلائیدا۔ کلج کھیل کرے سری بھگوان، نرگن جوت ڈمگائیدا۔ گرگھ چڑھائے ساچا چند، لوک مات آپ چکائیدا۔ بھگتاں بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھائیدا۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسا ملا شیخ مسائق ہر دیوے ڈن، بچیا کوئی رہن نہ پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ صلاح اک سمجھائیدا۔ سچ صلاح دیوے صلاگیر، ایک ایک کرے پڑھایا۔ شکر لوک مات گھت وہیر، بن پاندھی پندھ مکایا۔ شو پری ہوئی دلگیر، دلبر سکے نہ کوئی ملایا۔ ہن ویلا آنت اخیر، آخر ویکھے سرب لوکایا۔ کوئی نہ بدل دیوے تقدیر، تقصیر سکے نہ کوئی مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سچ سندیسہ سُن اک وار، ایک اک جنایا۔ تیرا دساں سچ سہار، سچ سہارا اک وڈیایا۔ لوک مات جانا بھگت دوار، بھگت دوارا اک دکھایا۔ جتھے وسے اینکار، اپنا روپ چھپایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، لکھ چوراہی رہیا بھلایا۔ توں جا کے کریں نمسکار، میرے بھگتاں سیس جھکایا۔ جے تیرے نال کرن پیار، انتم تیرا پلا دین چھڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ ہر سنایا سنیا شو، شکر اپنا آپ جنائیدا۔ توں صاحب وڈا وڈ دیوی دیو، تیرا ایشٹ سرب منائیدا۔ میں لگا رہیا تیری سیو، ساچی سیوا منگ منگائیدا۔ توں داتا دانی الکھ ابھو، اگوچر تیرا بھو کوئی نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ایک دست منگ منگائیدا۔ منگاں منگ تیرے بھگت دوار، در اپنی الکھ جگایا۔ کون ویلا جاواں وقت وچار، کون تھت ملے وڈیایا۔ کون نیترا پاواں سار، گھڑی پل ونڈ ونڈایا۔ کون گھ کرے وبار، کشنا شکلا دین گواہیا۔ کون چند ہوئے اجیار، چند چاندنی لئے چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک تھت دے سمجھایا۔ ایک وار ایک تھت، استھل آپ جنائیدا۔ بھگون کرے بھگتاں ہت، بھگتاں مارگ آپ جنائیدا۔ لیکھا جانے ساچے کھیت، ساچا کھیڑا آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ دکھائیدا۔ وار تھت چھٹی پوہ دہارا، جن بھگت ملے وڈیایا۔ سچ دوارا بہہ نرنکارا، سچکھنڈ روپ بنایا۔ چار جگ دی ویکھے کارا، گر اوتار جو گئے کمایا۔ وشن برہما شو جو لایا ، سیوا سب دی سیو دکھایا۔ لہنا دینا دیوے اکو وارا، ایک دست

ورتائی۔ حکمی حکم کھیل نیارا، شاہ پاتشاہ دیا کمائی۔ سب دا لیکھا دیوے وارو وارا، باقی کوئی نظر نہ آئی۔ در بلائے گر اوتارا، حکمی حکم سنائی۔ کی کر کے آئے آئے سنسارا، کرتا قیمت سب دی پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا بھو دے گھلایا۔ سب دا کھولے بھو ویکھے پرتاپ، وڈ پرتاپی کھیل گھلایا۔ تئیں میٹوں مندے رہے آپ، پر آپا کیوں چپایا۔ تئیں میٹوں مندے رہے مائی باپ، بن بن مائی باپ کیوں اپنا حکم چلایا۔ تئیں کردے رہے میرا چپ، کیوں اپنا چپ چپایا۔ میں اک اکلا سب دا رکھاں حساب، بھل کدے نہ جایا۔ میں سنہڑا دے دے لکھائی جگت کتاب، ساشتر سمرت وید پُران کھانی بانی انجیل قرآن نام دھرایا۔ میں کھیل وکھایا دوس رات، سورج چند چڑھایا۔ میں لکھ چوراسی تھاپن تھاپ، جگ جگ اپنا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا دے سمجھایا۔ سب دا لہنا جائے ہر، شکر بھل نہ جایا۔ چل کے آونا سب نے در، بھگت دوار وجے ودھائی۔ ہر جو ہر اکو وار سارے لینے پھڑ، اک دُوبے نال کوئی کر نہ سکے صلاحیا۔ اپنا ناؤں جو لوک مات گئے دھر، میرا نام بھلایا۔ بن ہتھکڑی لینے پھڑ، دوویں جوڑ پین سرنایا۔ چرناں ہیٹھاں رکھن دھر، کایا ماٹی خاک کم کسے نہ آئی۔ جو دسرتھ رام رہیا پڑھ، تِس رام نہ ہوئے سہائی۔ جس نند جسودھا کاہن لیا ور، تِس ہر کاہن ملن نہ جایا۔ جس ناک پنج تت پلو لیا پھڑ، تِس ناک زرگن نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا رہیا مکائی۔ شکر ویلا ہن گدا، پر بھ ساچا دے وکھایا۔ لکھ چوراسی بوٹا سُکدا، سُکا ہرا نہ کوئی کرائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنی وڈیائی اندر گدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نشانہ کدے نہ اگدا۔ شکر کہے میرے بھگوان، میری منّ عرضویا۔ تُوں ہی دتا اکو دان، اپنی دیا کمائی۔ جگ چوکڑی سیوا کری وچ جہان، جو گھڑیا بھن وکھائی۔ اتم مٹدا جائے نشان، میں جگت نشانہ رہیا مٹائی۔ کر کرپا کر پروان، تیرے اگے سیس جھکائی۔ چرن دھوڑ سچا اشان، آسا پور وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری ٹٹی گنڈھ پوایا۔ سری بھگوان کہے سرتھ، تیری پوری ہوئی ارداس۔ بھگت دوارے جاناس، ہر بھگت بچھن تیری وات۔ تُوں اپنی جا کے دس، کر بچن بلاس۔ جے تیرے اُتے پے گیا بھگتاں شک، تیری کرے نہ کوئی بند خلاص۔ اوتھے نبیڑا حقو حق، سب دی بچھے وات۔ جے سچ بچھیں تیرا پھل گیا پک، اتم رکھنا توڑ تاک۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا بھوکت واک۔ شکر پچھلا چھڈ دے کھسرا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا خالی ہونا ویہڑا، بھاگ نہ کوئی لگائیندا۔ گڑکھاں بٹھے ہر جو بیڑا، گڑکھ آپ اٹھائیندا۔ بے پچھے میں دساں کیہڑا کیہڑا، چھوٹے بالے آگے لائیندا۔ جس نے دکھایا تیرا ڈیرہ، سو سنگھ جگدیش ناؤں رکھائیندا۔ تس اُپر کری آپ پر بھ مہرا، مہر نظر اِکو پائیندا۔ کھیل کھلائے سنگھ شیرا، شیر رُپ آپ ہو آئیندا۔ وشن برہما شو پایا گھیرا، چاروں کُنٹ آپ پھرائیندا۔ کرے حقو حق نبیڑا، لیکھا سب دا آپ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گِیرا آپ دوائیندا۔ اپنا گِیرا دیوے کرتار، گِیرا گِیرے وچ رکھائیا۔ تیرا آنت دیوے سوار، جن بھگتاں نال ملایا۔ شو پُری کرنی نہ پھر وچار، نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیری واری کدے نہ آیا۔ اوتھے گڑکھ بن بہے پتی سرکار، سو پُرکھ زرنجن اپنا حکم منایا۔ سَتجگ ساچی چلے دھار، دھرنی دھرت دھول سو بھاپایا۔ سوہنگ شبد بول جیکار، بے بے کار ویکھے سرب لوکائیا۔ بھگتاں رنگ رنگے کرتار، رنگ رنگیلا اِکو ماہیا۔ تیرا وسیدہ بن وچ سنسار، اپنے نال لین منایا۔ بنایا قبیلہ آپ زرنکار، بردھ بال جوان نال رلائی۔ کرے میلا انتم وار، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیایا۔

شو کہے میری ہوئے پوجا، پوجس پوج پوج جگت خوشی منایا۔ میری اچھیا نہ کوئی دوجا، دُوئی اپنے وچ ودھایا۔ ہر کا بھو نہ کوئی سو جھا، سرتی سرت نہ کوئی بھوایا۔ ہر کا کھیل سدا گوجھا، لیکھا کھت نہ کوئی دکھایا۔ سب دا ٹھوٹھا کرے موڈھا، جس بھریا سو خالی دے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ شکر کہے میں بھولا ناتھ، اِکو گراکھو پائیندا۔ باسک تشکا میرے ساتھ، گل مالا سو بھاپائیندا۔ لکھ چوراسی اتاراں اپنے گھاٹ، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ انتم سٹے ڈوگھے کھات، کھاتا نظر کسے نہ آئیندا۔ اِکو بھلیا ہر جو ساک، ساچا سجن نہ کوئی ملاییندا۔ اپنی اچھیا کر بوہ بدھ بھانت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو چھاپائیندا۔ شو کہے میں وساں کیلاش، اپنا بل دھرائیا۔ میری کر نہ سکے کوئی تلاش، اُچے ٹلے سو بھاپایا۔ میری کوئی نہ جانے واٹ، واتا ورن نہ کوئی دکھایا۔ میں سب دا کردا گھات، میرا گھات نہ کوئی کرایا۔ پاربرہم کہے میں

پُرکھ ابناس، اینکارا اک اھوئیا۔ سب دا کراں وناس، وشن چلے نہ کوئی چترائیا۔ برہما ہو یا رہے اداس، شکر لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھولے ناتھ رہیا سمجھائیا۔ سُن ناتھ ناتھ بھولے، بھولے بھاؤ منائیندا۔ نرگن و سیا رہیا تیتھوں اوہلے، تیری نظر وچ نہ آئیندا۔ شو پُری تیتوں پایا ڈولے، چار جگ کہار بنائیندا۔ چوکڑی تورے ہوئی ہوئے، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ اتم پردہ تیرا کھولے، اکوگن سمجھائیندا۔ جو تیرے اندر وڈ کے بولے، سو اپنا حکم ورتائیندا۔ تُوں گائیں اپنے ڈھولے، میں ڈھولا پھر سناؤنیدا۔ تُوں جیو جنت تولے، میں بن تولا تیرا بھار اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شکر اکو گل سمجھائیندا۔ شکر تیتوں جھکے سیس، چار جگ وڈیائیا۔ اتم کل ویکھو جگدیش، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکڑی پیسن لیا پیس، چکی جگت چلائی۔ اتم خالی ہو یا کھیس، خالی ہتھ رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے حدیث، اک کرے پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا سب دارہیا مکائیا۔

* ۱۳ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ بابو پُر جیٹھووال دربار وچ *

سو پُرکھ نرنجن ہر اتیت، آد جگاد سمانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن و سہ دھام انڈیٹھ، نیرتین نظر کسے نہ آئیندا۔ اینکارا جگ جگ کرے سچ پریت، پر م پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ سہائیندا۔ ساچا در آد نرنجن، نراکارا آپ سہائیا۔ ابناسی کرتا درد دکھ بھے بھنجن، نر بھو وڈ وڈیائیا۔ سری بھگوان ساچا سجن، چرن کول سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اکو ہر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پاربرہم ہر کھیل اپارا، آد جگاد کرائیندا۔ نرگن نور ہو اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ رُوپ انوپ ساکارا، شہنشاہ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ آپے جانے دھر فرمانا، سچ سندیسہ آپ سناؤنیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنے گھر سو بھا پائیندا۔ ساچے گھر سری بھگوان، ایک ایک سو بھا پائیندا۔ جوتی نور نور مہان، جوتی جوت

ڈمگائیندا۔ ساچے تخت ہے نوجوان، تخت نواسی آسن لائیندا۔ نرگن رُوپ رُوپ مہان، رنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ ایکنکارا ساچا کاهن، در ساچا آپ
 سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار سوبھاؤنت، سو پُرکھ آپ سہائیا۔ اک اِکلا دتے مہما اگنت،
 لیکھا کھت وچ نہ آئی۔ کرے کھیل نار کنت، کنت کنتوئل بے پرواہیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ ویس وٹائے جُگا جگنت، جگ جگ
 آپے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی کھیل آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ کھیل اولّا، ایکا ایک کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، تھر
 گھر ساچے سوبھاپائیندا۔ اپنے دیک آپے بلا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سچ سندیس نر نریش شبد اگئی ایکا گھلا، اپنا نام جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچ سگھاسن ایکا ملا، پُرکھ ابناسی آسن لائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسے گھر، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نراکار رُوپ دھر، نرُویر کھیل کھلائیا۔ نرگن
 اپنا گھاڑن گھڑ، اپنی بنت آپ بنایا۔ آپے ویکھے آپا کھڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے سوبھاپائیا۔ در گھر ساچا سچکھنڈ، سچکھنڈ
 نواسی سوبھاپائیندا۔ آپے جانے اپنی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے اپنا چھنڈ، ناؤں نرکارا آپے گائیندا۔ آپے جانے اپنا پندھ، بن پاندھی
 پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگ جگ پاندھی مُکائے پندھ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے
 جیرج انڈ، اُتبیج سیتیچ پھول بھلائیا۔ ویکھ دکھائے کوٹن کوٹ برہمنڈ، لوآں پُریاں منڈل منڈپ پھیرا پائیا۔ نور جانے سورج چند، رُوَس رُشائیا۔
 دھرت دھول کرے کھنڈ کھنڈ، پرتھی آکاش پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ویس وٹائیا۔ پرتھی آکاش کھیل اپار،
 قُدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ نرگن رُوپ کر اُجیار، سرگن ساچا سنگ نبھائیندا۔ آد جگادی اِکو کار، اِکو اِک کرائیندا۔ وشن برہما شو کر پیار، سگلا سنگ آپ
 نبھائیندا۔ ایکا دیوے نام ادھار، سچ ادھارا آپ رکھائیندا۔ ایکا تن کرے شنگار، بھوشن بستر سوبھاپائیندا۔ اپنا نین دے اگھاڑ، نیتز لوچن آپ کھلائیندا۔
 ایکا جوت کر اُجیار، دیک دیا آپ جگائیندا۔ ایکا شبد ناد دھنکار، ایکا آتم آپ وجائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھار، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایکا گھر کرے
 گُفتار، گُفت شنید کھیل کرائیندا۔ آپے جانے اپنی سچ رفتار، اپنی صیحت آپ بنائیندا۔ لیکھا جانے سدا جگ چار، جگ چوکڑی پھول بھلائیندا۔ لہنا جانے

گر اوتار، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ سنت سادھ پاوے سار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ گرگھ سبجن لئے اُبھار، لکھ چوراسی بندھن تڑائیندا۔ گرگھیاں چلے نال نال، جگ جگ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کریا کھیل کمال، نرگن سرگن سرگن نرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اِکو ہر، اجوئی رہت ویس وٹائیندا۔ اجوئی رہت انھو پرکاس، نرور وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ ہوئے بھگتاں داس، جن بھگتاں سیو کمائیا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، گگن منڈل ڈیرہ ڈھاہیا۔ ساچے گرہ پاوے راس، گوپی کاہن آپ اکھوائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، سرنگت رام سرنائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، انجا پون پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اِکو ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس پڑکھ اِگم، لکھ اگوچر آپ وٹائیندا۔ نرگن جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمائیندا۔ مات گر بھ نہ پئے جم، جوئی جون نہ کوئی پھرائیندا۔ نہ کوئی پون نہ کوئی دم، رسنا جہوا نہ کوئی ہلائیندا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، گودی گود نہ کوئی بہائیندا۔ نہ کوئی بدھ مت من، پنچ تت نہ کوئی رکھائیندا۔ نہ کوئی رسنا نہ کوئی کن، دوئے نین نہ کوئی مکھائیندا۔ آد جگاد سری بھگوان، نرگن ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئی دکھائیندا۔ نہ کوئی تندری نہ کوئی تند، تار ستار نہ کوئی و جائیندا۔ آد جگادی اِکو انند، سو پڑکھ نرنجن اپنے گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اِکو ہر، جگ جگ ویکھ دکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے ہر کرتار، قدرت قادر کھیل کھلائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، لوک مات ایکا ڈنک و جائیا۔ بھگتن کر سچ پیار، برہم پاربرہم اک سمجھائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ایکا بندھن نام پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں دئے سمجھائیا۔ ساچا نام ایکنکار، اپنا آپ پرگٹایا۔ آپے جوت آپے شبدی دھار، رپ انوپ آپ دھرایا۔ آپے وشن کرے آکار، آپے برہما پاربرہم دکھایا۔ آپے شکر دئے سہار، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ تناں وچولا بن گردھار، گرور اپنی سیو کمایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم جنایا۔ نرگن نرکار ہو یا ساکار، سرگن اپنا رنگ دکھایا۔ ونڈی ونڈ اپراپار، اپنا بھيو دتا گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنا ناؤں دئے سمجھایا۔ ایکا نام ایکا اوم، ایکا ایکنکار اک جنائیا۔ دوئم، دوئے دھارا دھار ویکھ دکھائیا۔ دوئم سنگ ہو یا سوئم، ترے ترے لیکھا لیکھ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آد پُرکھ اک وڈیا ئیا۔ آد پُرکھ اکو ہر، ایکا گھر سہائیندا۔ آپے دتا اپنا ور، اپنی جھولی آپ بھرائیندا۔ دوجا رُوپ آپے دھر، وشن کھیل کھائیندا۔
 وشنو ویکھے آپے کھڑ، اپنے رنگ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دُو آ ایکا گھر بہائیندا۔ ایکا دُو آ نام مردنگ، مہربان آپ و جائیا۔
 آپے جانے اپنا انند، پرمانند وچ سہائیا۔ ایکا گا سہاگی چھند، وشن کرے پڑھائیا۔ تیرا میرا اکو بند، ایکا بندھن پائیا۔ سوہنگ رُوپ سدا اکھنڈ، کھنڈا کھڑگ
 نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں دئے سمجھائیا۔ سوہنگ ناؤں ایکا در، ایکا ونڈ ونڈائیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نر، ایکا بنے پتا مائیا۔
 ایکا دانی داتا دیوے ور، ایکا جھولی رہیا بھرائیا۔ ایکا ہر جو ویکھے کھڑ، آپ اپنا نین گھلائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، توت نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی ویدا
 رہیا پڑھ، چو داں ویدا نہ کوئے گائیا۔ اپنا ناؤں آپے دھر، آپے بنے صفت صلاحیا۔ وشن دتا اکو ور، آد جگاد وجے ودھائیا۔ اک دُو بے دا پلو پھڑ، گھر
 ساچے خوشی منائیا۔ کرپا کھیل نرائن نر، نر ہر سچا شہنشاہیا۔ نر بھو چکایا سرب ڈر، بھے اور نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سوہنگ دھار اک جنائیا۔ وشنو لُپجیا سوہنگ دھار، نر گن کھیل کھلایا۔ گھر وچ گھر کرے پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے بھوپ آپ سکدار، آپے
 رعیت رُوپ وٹایا۔ آپے شبد جانے سچے سرکار، آپے چوہدار بن بن سیو کمایا۔ آپے شہنشاہ جانے سچے سرکار، اپنا حکم ورتایا۔ آپے داتا دانی دیوے
 بھنڈار، آپے اپنی جھولی رہیا ڈاہیا۔ کرے کھیل آگم اپار، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ وشنو کرے سچ پیار، بھگوان تیرا سنگ رکھایا۔ ایکا در منگاں دربار، در
 بیٹھا سیس بھکایا۔ تیرا میرا رُوپ اپار، سوہنگ ڈھولا ایکا گایا۔ بدلیا چولا آپ کرتار، چو آچندن سیس لکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گھر ساچے سو بھاپایا۔ وشنو منگے منگ، بھگوان آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا رُوپ میرا رنگ، تیری دھار میری وڈیا ئیا۔ تیرا ناؤں میرا سنگ، سنگ سو بھاپایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ دتا ور، وشن منگ منگایا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھ، آپے رہیا گایا۔
 اپنے مندر آپے کھڑ، آپے رہیا سہایا۔ اپنے پوڑے آپے چڑھ، اپنا آسن لایا۔ اپنی اچھیا آپے پھڑ، اپنا میل ملایا۔ وشنو بھگوان وسے اکو گھر، گھر ساچا
 آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشنو جھولی ڈاہ، ایکا آس تکائیا۔ ساچی وست دینی پا، توٹ رہے نہ

رانیا۔ ایک گن دینا سمجھا، کون گن تیرا جس گانیا۔ ایک وقت دینا سمجھا، کون ویلا سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ
 ٹکانیا۔ مہربان ہر ہو یا مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ ایک دیوے اپنا دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ سچ سندیسہ سُن لا کان، ایک وار جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں
 مہان، ساچی سیوا اک لگائیندا۔ تیرے گرہ امرت رکھا آن، کول کولا آپ بھرائیندا۔ تیری اُتجے برہم سنتان، ست پُرکھ نرنجن آپ اپائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ایک وار، سری بھگوان آپ ورتانیا۔ ایک وشن اک گیان، ایک کرے
 پڑھانیا۔ ایک شکر میلے آن، شنکا کوئے رہن نہ پانیا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر وجے ودھانیا۔ ایک گیت ایک گان، ایک راگ دے سنانیا۔ ایک دیوے
 دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوں ایک گن وکھانیا۔ آد بنیا وشنوں بھگوان، وشو کھیل
 کرائیندا۔ جگ چوکڑی سیوا لائے وچ جہان، برہما شو نال ملانیندا۔ برہم دیوے اک گیان، برہم ویتا آپ پڑھائیندا۔ چارے گنٹ کر پردھان، چوتھے
 پد کھیل کھائیندا۔ چارے اکھر دے دھیان، چارے وید آپ پڑھائیندا۔ چارے جگ کرے کلیان، چار ورنناں بندھن پائیندا۔ چارے کھانی کھیل مہان،
 اُتجے سیتج جیرج انڈج نال ملانیندا۔ چارے بانی کر کلیان، پراپسنستی مدھم بیکھری آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ
 ورتائیندا۔ ساچا حکم ورتے ورتار، ورتا ونہار اک ہو جائیا۔ ترے گن مایا تیرا بھنڈار، پنج تت کرے گڑمانیا۔ برہم وند پر اپار، برہم میلا سچ سُبھانیا۔
 لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رہنا خبردار، بے خبر رہیا سنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا بھيو دے گھلایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رکھنا یاد، سنجگ تریتا دو اپر کلجگ پھر پھر مات ہنڈھانیا۔ لکھ چوراسی سنے فریاد، آد جگاد جگ جگنتر جگ
 کرتا ویس وٹانیا۔ نام اگنی دیوے داد، اکھر وکھر کر پڑھانیا۔ آپے رہے سدا و سدا، بسمل اپنا روپ وکھانیا۔ انحد اک وجائے ناد، انادی دُھن آپ سنانیا۔
 شبد جنائی بودھ اگادھ، نش اکھر کرے پڑھانیا۔ آپے جانے سنت سادھ، جگت سادھنا دے سمجھانیا۔ آپے ویکھے واد وواد، پنج تت کایا پھول بھلایا۔
 آپے جانے اپنا راگ، انراگی راگ الایا۔ آپے جانے رسنا جہوا سواد، انرس اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وشن دے

وڈیائی۔ نو تو چار کھیل اپارا، سو پڑکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ سنجگ ورتے وچ سنسارا، ست ست لیکھا آپ رکھائیندا۔ ایکا نام اک ادھارا، ایکا گھر سوبھا پائیندا۔ ایکا ونج اک ونجارا، ایکا ہٹ وکائیندا۔ ایکا گرو اک دوارا، ایشٹ دیو اک اکھوائیندا۔ زرنگن کھیل کرے اپارا، سرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ لوک مات آئے وارو وارا، وار اٹھاراں جوت جکائیندا۔ برہے ست کرے پیارا، سنت کمار گلے لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن تیری کھیل وکھائیندا۔ سنجگ اتم جائے بیت، تریتا اپنا روپ وٹائی۔ رام راما ہو اتیت، رمیا ہر گھٹ تھانیا۔ جن بھگتاں کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسائی۔ چرن کول بخشے سچ پریت، ساچی ریتی اک وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ دواپر اپنا روپ دھرا، دوئے دوئے ویکھ وکھائیندا۔ گند منوہر لکھمی زائن آپ اکھوا، کول نین آپ مٹکائیندا۔ غریب نمانے گلے لگا، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ دُشٹ ہنکاری دئے کھپا، بن سیوک سیوکمائیندا۔ چوڈاں لوک رہیا سما، چوڈاں لوک اپنے وچ چھپائیندا۔ تریلوکی کھیل رہیا کرا، ناتھ انا تھا آپ اٹھائیندا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ جگ جگ پھیرا پا، کوٹن رام کرشن ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹا، کالا سو ساتن چھہائیندا۔ مقامے حق اک خدائے نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا کر آپ جداء آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ اپنے اتوں ہو فدا، فطرت اپنی آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس نور الہی، نور نورانہ آپ دھرائیندا۔ رہبر بنے آپ ملاچی، بن ملاح سیوکمائیندا۔ ایکا نوبت رہیا وجائی، دو جہاناں آپ سٹائیندا۔ ایکا ڈھولا رہیا گائی، انا الحق آپ لائیندا۔ ایکا وسے ساچے تھائیں، تھان تھنتر سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اکو ہر، وشن وشو اک سمجھائیندا۔ ساچے گھر دستگیر، شاہ پاتشاہ سوبھا پائیا۔ اک توفیق خدا اخیر، بے نظیر وڈی وڈیائی۔ شرع شریعت نہ کوئی زنجیر، ظاہر روپ آپ دھرائیا۔ وڈا وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر دئے صلاحیا۔ دستگیر گنی گہیر، دست بردار نہ کدے اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، وشو روپ آپ سمایا۔ وشو روپ پروردگار، سانجھیاں اکھوائیندا۔ حق حقیقت کرے وچار، حق حق نعرہ لائیندا۔ لاشریکت بنے وچ سنسار، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ تحریک کرے اپنی وار، جگت تاریک آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیں۔ کھیل دکھائے ہر جو خالق، خلق رہیا سہا۔ لیکھا جانے جل آتش، آب آب پھول بھلائی۔
 نرگن نور نور پرکاست، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ ہر کا بھو نہ پاوے کوئی سیاست، آد آنت نہ کوئے دکھائی۔ لکھ چوراسی رکھے اپنی حراست، ایک بندھن نام
 پایا۔ کوئی کر نہ سکے شرارت، شرع وچ نہ کوئے بھائی۔ جس جن اپنی دسے معرفت، سچ محراب دے دکھائی۔ اک دوجے دا کرے تعارف، مرشد
 مرید کرے پڑھائی۔ ساچا کلمہ کرے سفارش، نبی رسول دے گواہیا۔ بھو نہ پائے کوئی عارف، اُلفت وچ کدے نہ آیا۔ آپے بنے اپنا ثالث، سچ ثالثی
 آپ کمائی۔ نور نورانہ اکو خالص، رام رحیم وڈی وڈیائی۔ نہ کوئی نندرانہ کوئی آلس، غفلت وچ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اکو صاحب وڈی وڈیائی۔ اکو صاحب آد جگاد، نرگن کھیل کرانیندا۔ جگ چوکڑی سُن فریاد، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیں۔ گراوتاراں دیوے داد، بھگت
 بھگونت آپ پرگنائیںدا۔ ساچے سنتاں دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیںدا۔ جگ چوکڑی پڑھائے اپنی گاتھ، ساچی گاتھا آپ دکھائیںدا۔ آپ چلائے ساچا
 راتھ، رتھ رتھواہی سیو کمائیںدا۔ سبجگ تریتا دواپر اتریا اپنے گھاٹ، کلج ویلا انتم آئیںدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کئی واٹ، پاندھی اپنا پنڈھ
 ۱۰۵ مُکائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشو ایک اگن سمجھائیںدا۔ وشن ایک ہر کاگن، ایک وار جنائی۔ آنت پکار لئے سُن، نو سو چورانوے چوکڑی
 جگ پنڈھ مکائی۔ لکھ چوراسی چھان پُن، لوک مات ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دے دکھائی۔ وشو ہر آنت جناؤنا،
 ایک ایک سمجھائیںدا۔ نرگن روپ ویس وٹاؤنا، لوک مات کھیل کرانیندا۔ نہہکنا ناؤں رکھاؤنا، وید ویاساگیت گائیںدا۔ گوبند قول پور کراؤنا، کیتا قول بھل
 نہ جائیںدا۔ عیسیٰ آس جھولی پاؤنا، اصلیت آپ دکھائیںدا۔ مکہ کعبہ ویکھ دکھاؤنا، وڈ امام ویس وٹائیںدا۔ پنڈت پاندھا آپ سمجھاؤنا، پڑھ پُستک آپ
 سنائیںدا۔ تلک للائی آپ لگاؤنا، ترسول پنڈھ دکھائیںدا۔ شرع شریعت اک جناؤنا، کلمہ نبی اک سکھائیںدا۔ منتر نام اک درٹاؤنا، ست ست آپ ورتائیںدا
 - ڈنکا فتح اک وجاؤنا، سب دا ڈر چکائیںدا۔ چار جگ دے گراوتار ایک گھر بہاؤنا، گھر ساچا اک سمجھائیںدا۔ پورب لیکھا سب توں لینا، لیکھا لیکھ نہ کوئے
 مٹائیںدا۔ وشنوں ویکھنا انتم نیناں، پر بھ تیرا سنگ نبھائیںدا۔ اکو بستر ایک گہنا، ایک تن ہنڈھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت کنت

بھگونت اپنا بھيو گھلایندا۔ انتم بھيو جانا گھل، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلایا۔ لکھ چوراسی پائے مل، کرتا قیمت آپ چکایا۔ ست دوارا جائے گھل، ساچے بھگتاں لئے جگایا۔ چرن پریتی گھولی گھول، گھولی گھل سیو کمایا۔ آپ سنائے اپنی بولی، جگت بلارا نہ کوئے لگایا۔ میل ملائے ہوئی ہوئی، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھایا۔ بھاگ لگائے اُپر دھولی، دھرت دھول ملے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں تیرا سنگ نبھایا۔ وشنوں تیرا انت کلیان، ایکا اک جنایندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنوں بھگوان، لوک مات پھیرا پانیندا۔ سوہنگ دیوے سچ گیان، آتم پر ماتم میل ملایندا۔ کایا مندر سچ مکان، شودوالا مٹھ اک وکھانیندا۔ کایا کعبا پڑھے قرآن، سارے جُبرے سو بھاپانیندا۔ گُرو دوارا اک وکھان، گھر گھر وچ گُرو ملایندا۔ گرہ امرت پین کھان، ترسنا بھکھ مٹانیندا۔ ایکا درس سری بھگوان، دُوسراوٹ نہ کوئے جنانیندا۔ جنم جنم دی چکے کان، لکھ چوراسی پنڈھ مکھانیندا۔ نام بیٹھائے اک بان، لوآں پُریاں پار کرانیندا۔ سچھنڈ وکھائے بھومکا استھان، استھل دوارا آپ وڈیایندا۔ گرکھ ورا پتر سگھر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھانیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے ویران، جو گھڑیا بھن وکھانیندا۔ کلجگ اُٹھے سو ریر بلوان، اپنا بل دھرانیندا۔ شاہ سلطاناں آوے ہان، راج راجاناں خاک ملانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں انت میل ملانیندا۔ وشنوں انتم میل ملاواں، لوک مات وکھایا۔ چار جگ دا مکے دعوہ، دعوت دیوے سچا ماہیا۔ تیرا میرا اکوناواں، ایکا رنگ وکھایا۔ میری طاقت تیریاں باہواں، تیریاں بُجھاں نال وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر ہر کھیل کرایا۔ جنم جنم دے وچھڑے رہیا ملائی، پورب لہنا جھولی پایا۔ نیتز لوچن نیناں درس رہیا دکھائی، درس اموگھ آپ کرایا۔ ترسنا حرص رہیا مٹائی، ہوس ہور نہ کوئے وکھایا۔ امرت آتم جام رہیا پیائی، نیر سیر اک وہایا۔ کلجگ پنڈھ رہیا مکائی، اپنا حکم سنایا۔ سنجگ اُٹھے چائیں چائیں، سنکر پورا رہیا جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھایا۔ کلجگ انتم ہونا دُور، دُور دُراڈا رہیا سمجھایا۔ تیرا ناتا تے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ توں سادھ سنت بنائے مورکھ موڑ، سری بھگونت نہ کوئے ملایا۔ توں گھر گھر کھچیا نور، اندھیرا اندھیر چھانیا۔ لکھ چوراسی کر کر بیٹھی قصور، ہر کا نام بھلایا۔ کایا کعبہ تن تپے تندور، ترے گن گنی لایا۔ من واسنا بنے مزور، من

کی واشنانہ کوئے مٹائیا۔ من اندر ہویا غرور، غربت بھری سرب لوکائیا۔ بدھی دیوے نہ کوئے شعور، شہرت ملے نہ مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم رہیا کوک، ایک کوک لگائیا۔ جیو جنتاں رہیا پھوک، اگنی تن تپائیا۔ پنڈت پاندھے گرنختھی پنتھی ملّا شیخ مسائق کہن گھر وچ وڈیا بھوت، پریت نکل کدے نہ جائیا۔ گل جنجو پایا کچے سوٹ، ساچا تند نہ کوئے بندھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے کھیل سبائیا۔ کلجگ کوڑا رہیا نچ، چار کُنٹ ڈورؤ واہیا۔ کسے گھر نہ دسے سچ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ مایا متا اندر گئی رنج، ہر کا نام نظر کسے نہ آیا۔ مان رکھایا ماٹی بھانڈے کچ، جھوٹھی لگری رہے وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا ویس دھرایا۔ کلجگ کوڑا گڑیارا بل، لکھ چوراسی رہیا دکھائیا۔ گیانیاں دھیانیاں ودوانیاں جائے چھل، اچھل اچھل اک دکھائیا۔ کسے چین نہ لین دیوے پل، گھڑی پل ویکھ دکھائیا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، سنمل رُکھ رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کریا ویکھ دکھائیا۔ کلجگ کریا جگت پسارا، پسر پدر نہ کوئے منائندا۔ رام نام نہ کوئے سہارا، کاہنا کرشنا نہ کوئے منائندا۔ نام بنسری نہ کوئے جیکارا، ساچی سُر نہ کوئے سنائندا۔ ساچی سنخیاں نہ کرے کوئے پیارا، سر ہتھ نہ کوئے لکائندا۔ چاروں کُنٹ ہویا اندھیرا، ساچا راہ نہ کوئے سمجھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کریا ویکھ دکھائندا۔ کلجگ کریا گرو دوار مندر مٹھ، مسجد کھیل کرائیا۔ اندر بیٹھے چور ٹھگ، ٹھگ ٹھگوری رہے پائیا۔ ہر کا ناؤں سناؤندے باہر شاہ رگ، اندر نام لکن نہ پائیا۔ اپنی بدھی کری گت، رسنا کاگ وانگ گر لائیا۔ اندر لگی مایا اگت، باہروں تپش نہ کوئے بھجھائیا۔ کام کرودھ اندر گئے بھجھ، کام چیشٹانہ کوئے مٹائیا۔ متا بھریا تن ماس ہڈ، ناڑی ناڑی دئے ڈہائیا۔ خالی جھولی بیٹھے اڈ، جیواں جنتاں لٹ لٹ دکھائیا۔ آپ ڈگے ڈوگھی کھڈ، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ کلجگ تیری ہوئی حد، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھائیا۔ جیواں جنتاں پیتی جھوٹھی مد، نام جُماری نہ کوئے چڑھائیا۔ پاربرہم نالوں برہم ہویا اڈ، ایس جیو نہ کوئے ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کریا ویکھے تھاوں تھانیا۔ کلجگ کھیل تھاوں تھنتر، چار کُنٹ دکھائیا۔ گھر گھر لگی اکو بسنتر، نہ سکے کوئے بھجھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے ڈر گا منتر، باراں اکھشتر رہے سنائیا۔ نمودیو ساچا تنتر، ترے لوکی کرے شنوائیا۔ ستنام نہ کوئے بنتر، ست

سنت نہ کوئے ملائیا۔ فتح ڈنکا نہ کوئے سُنئے آتر، من واسنادئے کھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کھیل دیکھ دکھائیا۔ کلجگ انتم رہیا ہس، اپنا بل دکھائیندا۔ لکھ چوراسی کیتی وس، پلو نہ کوئے چھڈائیندا۔ راجے رانے گئے ڈھٹھ، شاہ سلطان نہ سر اٹھائیندا۔ نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، سر سرور نہ کوئے سہائیندا۔ گنگا گوداوری جمنا سُرستی دیکھی نٹھ نٹھ، ترینی اپنا کھیل کھائیندا۔ سادھاں سنتاں تھاجت، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ دھیاں بھیناں رہے تک، نیتز نین نہ کوئے شرمائیندا۔ کلجگ پھل گیا پک، ویلا انتم آئیندا۔ گنگن پاتالاں پلی چھت، دو جہان ڈگرگائیندا۔ چوواں طبق ہوئے بھٹھ، ساچا کھیڑا نہ کوئے وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ کلجگ رنگیا اکورنگ، چار ورن رنگائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ویسوارُپ جھوٹھی تیج مان پلنگ، بیٹھے خوشی منائیا۔ کسے نہ آیا پرمانند، نجاند نہ کوئے رسائیا۔ مدراماس کھا کھاگند، ہر کا نام گئے بھلائیا۔ زرگن جوت نہ چڑھیا چند، سورج چند دیکھ دکھائیا۔ پینڈا مکیا نہ جیو پینڈ برہمنڈ، پار کنارہ نظر کوئے نہ آئیا۔ مل مل سخیاں گائے چھند، ہر کا ڈھولا نہ کوئے سنائیا۔ انتم سب نوں ملنا دنڈ، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ کوڑ ہوئے کھنڈ کھنڈ، ہر جو ایکا کھنڈا نام اٹھائیا۔ لیکھا جانے چند پرچنڈ، ا ششُبھج راہ تکائیا۔ آد بھوانی منگے منگ، اپنی جھولی دئے ڈاہیا۔ توں صاحب سورا سربنگ، چتر بُج وڈی وڈیائیا۔ کلجگ انتم کرنا بھنگ، کوڑی کریا صفا اٹھائیا۔ ساچے بھگتاں پونی ٹھنڈ، اپنی دیا کمائیا۔ خوشی کراونی بند بند، بندی توڑ ہو سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ بھگتاں دینا اک سہارا، ایکا دیا کماونی۔ کلجگ انتم پار کنارہ، گرکھاں پوری کرنی بھاونی۔ چاروں گنٹ ہاباکارا، گرکھاں ایکا وار سناونی۔ ملے میل ہر کنت بھتارا، آپے پکڑے سچا دامنی۔ لیکھا جانے گپت ظاہرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے سچی ضامنی۔ ضامن بنے ہر زرنکار، لوک مات بھار اٹھائیا۔ کامنی کام کر خوار، کرودھ لوبھ دئے مٹائیا۔ ساعتک ست دھیرج دے وچ سنسار، نیر سیر اک پیائیا۔ پیر فقیر کرن پکار، بے نظیر تیری وڈیائیا۔ تقدیر تقصیر بدل آپ کرتار، تدبیر تیری توہے بھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن وشنو دئے دکھائیا۔ وشن دیکھنی شو دھار، آنت آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کرے پیار، جیو جنت ہوئے سہائیا۔ دوٹی دُشٹ کرے خوار، صوفی سنت لئے ملائیا۔ بھگت بھگونت لئے ابھار، بے آنت

کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ کلجگ آنت بھگت پرگٹاؤنا، ایک بھگتی لا۔ چار ورن اک رنگ رنگاؤنا، ذات
 پات دئے کھپا۔ ایک برن سرب بناؤنا، برن اٹھاراں پندھ مُکا۔ ایک سرن سرب تکاؤنا، ایک اوٹ دئے سمجھا۔ ایک ایشٹ سرب مناؤنا، ایک نظر آئے خُدا۔
 ایک کلمہ سرب پڑھاؤنا، کائنات کر رُشنا۔ ایک طلبا جگت اکھواؤنا، طالب ہوئے شہنشاہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگ۔
 ہر جن ساچا آپ جگاؤنا، جگت جگت وڈیائیا۔ چار جگ دا لیکھ مکاؤنا، پورب لیکھا جھولی پائیا۔ بن بن داسی داس سیو مکاؤنا، سیوک سیوا اک رکھائیا۔ سنجگ
 ساچا مارگ لاؤنا، ست ستوادی ہوئے سہائیا۔ بھگت بھگونت آپ وڈیاؤنا، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ راگ چھتی بھو نہ آؤنا، نارد من گائے سُرستی مائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیا۔ اپنا بھو رکھے ہتھ، وید کتیب کسے نہ آیا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، جگ جگ اپنی کھیل
 کرایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، نو کھنڈ پر تھی رہیا نچایا۔ جن بھگتاں مارگ ایکو دس، ایک راہ چلایا۔ درس دکھائے ہس ہس، گھر گھر پھیرا پایا۔ اپنا پندھ
 مُکائے نس نس، بن پاندھی ویکھ دکھایا۔ ہر بھگت اتارے اپنے گھاٹ، گھاٹا کوئے نظر نہ آیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، نہ کوئی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وشنوؤ گن دئے سمجھایا۔ وشن آنت ویکھ محلہ، ہر محفل مات لگائیا۔ پُرکھ ابناس اک اکلّا، عقل کلا وڈیائیا۔ جل تھل
 مہینل آپے رلا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر رہیا سمائیا۔ جگ جگ بھگتاں پھراؤنا آیا پلا، دھرو پرہلا نال ملائیا۔ کلجگ انتم اچھل اچھلا، ول چھل
 کھیل کرائیا۔ لکھ چوراسی اندر بنیا جھلا، بوراروپ وٹائیا۔ جن بھگتاں پھرایا اپنا پلا، اپنی گنڈھ پوائیا۔ سچ دوار وسے محلہ، جس در میلا رہیا کرائیا۔ جوتی
 دھار شبدی رلا، روپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ کوئی کہے میرا اللہ، کوئی واگرؤ کہہ کہہ سپس جھکائیا۔ کوئی کہے میرا رام وسے جلا تھلا، گھٹ گھٹ
 رہیا سمائیا۔ کوئی کہے میرا کاہن کرشن کھن کھا کھا پلا، بن بندرا پھیرا پائیا۔ پاربرہم کہے آد جگاد میں اک اکلّا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں راہ
 دس سکھلا، ساچا مارگ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤ بھگون کھیل کرائیا۔ وشنوؤ بھگون کل انتم آؤنا، آنت آنت جنائندا۔
 لکھیا ویاس پور کراؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا پھیرا پائندا۔ جگ چوکڑی پندھ مکاؤنا، گوہنڈ ڈھولا آپ سنائندا۔ نانک آشا آشا وچ ملاؤنا، آپ اپنے انگ

لگائیں۔ نہکلنگ ناؤں رکھاؤنا، زرگن اپنا ویس وٹائیں۔ سہیل نگر ڈیرہ لاؤنا، ساڈھے تین ہتھ بنک سہائیں۔ بودھ اگادھ ڈھولا گاؤنا، ڈھولک پھینا نہ کوئے وجائیں۔ سنجگ مارگ آپ لگاؤنا، ساچا راہ آپ چلائیں۔ کلجگ بھگتاں نال رلاؤنا، گرگھ اپنی گود بہائیں۔ ساتا دوا انک ملاؤنا، انک انک ویکھ وکھائیں۔ اپنا عدد آپ بناؤنا، تعداد نہ کسے جنائیں۔ دوجی نہ کوئی مدد منگاؤنا، اوٹ اوٹ نہ کوئے رکھائیں۔ اپنا ڈھولا آپے گاؤنا، پچھلا راگ نہ کوئے لائیں۔ سنجگ ساچا راہ چلاؤنا، ست ستوادی کھیل کرانیں۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھاؤنا، در ساچے سو بھاپائیں۔ آتر آتم برہم گیان درڑاؤنا، دوجی ویدیا نہ کوئے پڑھائیں۔ بجر کپاٹی توڑ تڑاؤنا، ذئی دویتی پردہ لائیں۔ زرگن دیپک دیا اک جگاؤنا، تیل باقی نہ کوئے پائیں۔ نجھر جھرنا اک جھراؤنا، امرت رس چکھائیں۔ سچ دوارے آپ بہاؤنا، جس دوارے سیو کمائیں۔ چھٹی جگ دا پنڈھ مکاؤنا، چھٹی چھٹی سنگ رکھائیں۔ چھٹی راگ لکھ شراماؤنا، ہرجن تیرا آنت کوئے نہ پائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا آپ وڈائیں۔ بھگت دوارا چھٹی جگ، پچھلی یاد کرائیا۔ کلجگ اوڈھ گئی پگ، آگے راہ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی چوگ لئی چگ، وشنوں بھنڈارا دتا ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ۱۱۰

بھگت دوارا لوک مات، ماتر بھومی آپ سہائیں۔ سنت بھگت اک جماعت، ایکا پٹی نام پڑھائیں۔ ایکا سنھتا ایکا گاتھ، ایکا سبق سکھائیں۔ اکو قلم اک دوات، اکو اکھر پائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیں۔ بھگت دوارا سوہے جگ، ہر جاگرت جوت جگائیا۔ جو جن سرنائی گیا لگ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ کرم کانڈ دی مٹے اگ، کرم کرم نہ کوئے سزائیا۔ ست سروپی بھے تگ، تقدیر دے بدلایا۔ بن کعبے کرائے ج، کایا ججرہ اک دکھائیا۔ زرگن نور الہی رب، ربیال اپنا نور درسائیا۔ بھگت دوارے بہے پھب، فاتحہ پڑھے سرب لوکائیا۔ محمد تگے وچ راہ ادھ، بیٹھا سیس جھکائیا۔ کون ویلا میرا خدا میتوں لئے سد، کلمہ کلام سنائیا۔ جبرائیل میکائیل اسرافیل عزرائیل رہے بھج، اپنا پنڈھ مکائیا۔ اللہ رانی کہے میرا قبول ہووے ج، میرا میاں چلے میری رضائیا۔ چوڈاں لوک بیٹھی تچ، اُمت نظر کوئے نہ آئیا۔ بن نمانی بیٹھی اڈ، میری سار کوئے نہ پائیا۔ پیر پینمبر اولیے شیخ گئے لد، اپنا پلو گئے چھڈائیا۔ میں پار نہ کراں حد، کنارہ نظر کوئے نہ آئیا۔ میرا صاحب گیا چھڈ، اکو اک سچا گوسائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک لکائی۔ اللہ رانی کرے وچار، چوڈاں طبق پئی ڈہائی۔ محمد اچھیا گئی ہار، ہاہاکار مچائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ککھ ککھ تھکی شاہیا۔ انجیل قرآن کرن گریازار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل مولا، رام رحمان آپ کرائیندا۔ چوڈاں صدیاں رکھدا رہیا اوہلا، اپنا پردہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ محمد جچی پھردا رہیا ڈولا، بن کہار سیو کمانیندا۔ اپنا پاؤندا رہیا رولا، حق جناب نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ تیرا کھیل میاں میت، اللہ رانی دئے ڈہائی۔ توں لکھ چوڑا سی ویکھیں نیت، گھر گھر بیٹھا ویکھ وکھائی۔ میں تیرے نال کراں پریت، توں پریت کیوں رہیا وکھائی۔ میں گاواں تیرے گیت، نیت تیرا راہ تکائی۔ میں چھڈ کے آئی مسیت، ملا کوئے نال نہ لیا۔ تیری اچرج ویکھی ریت، غریباں لیں ترائی۔ توں اکورنگ رکھیں ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں وچ سما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا موہے ور، میری آشا پور کرائیا۔ میری آسا کر پور، پورن سوامیاں۔ میں آئی در حضور، نہچل نہکامیاں۔ میرا ٹٹامان غور، نیوں نیوں کراں سلامیاں۔ میتوں در گھر کر منظور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے اُپر کر مہربانیاں۔ مہربان کر مہر نظر، میری نیا رہی ڈلایا۔ میں تیرا پورا کراں فرض، اپنی غرض نہ کوئے رکھائی۔ تیرا راگ گاواں طرز، بن تربیت سیو کمانیا۔ چوڈاں لوک آواں ورج، شرع شریعت دیاں تڑائی۔ تیریاں بھگتاں ہون ناں دیواں حرج، قرضہ سب دا دیاں مکائی۔ دوئے جوڑ کراں عرض، عرضی اکو وار پائی۔ میں عرشوں آئی فرش، میری خاک اڈی شاہیا۔ میرے اُتے کر ترس، بن نمائی رہی گر لایا۔ اپنا آب حیات برس، بے آب رہی تڑپھائی۔ میتوں دے دے اپنا قرض، مقروض ہوئی سوڈائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا سمجھائی۔ اللہ سن حق نواز، الہی آپ سنانیندا۔ تیری پوری ہوئی نماز، نیوں نیوں سیس ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور ساجن رہیا ساز، ساچا راہ چلائیندا۔ ست ستوادی چلے اک جہاز، ہر جن ساچے آپ چڑھائیندا۔ آسو گھوڑے چڑھیا تاج، دل دل علی آپ دوڑائیندا۔ اون گون ترے بھون رہیا بھاج، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے غریب نواز، غریب نمائے آپ اٹھائیندا۔ دھر در گاہی دیوے راج، سیس تاج اک لکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنانیندا۔

دُھر فرمانا سچ صلاح، صلاح گیر آپ سُنایا۔ جے لینی آنت پناہ، سچ دوار دے دکھایا۔ میرے بھگت بخشن تیرا گناہ، ایکا اکھر دین پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ رہیا دکھایا۔ ساچا مارگ دتے راہ، دہ دشا ویکھ دکھائیدا۔ جن بھگتاں میل لے مل، مل اپنا کھیل دکھائیدا۔ سچن سہیلا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ حکم الایندا۔ کلجک آنت بنے ملاح، سنجگ بیڑا آپ اٹھائیدا۔ بھگتاں پکڑنہارا بانہہ، سگلا سنگ نبھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اللہ رانی ایکا گھر دکھائیدا۔ ایکا گھر بھگت دوارا، ہر جو ہر سمجھایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ دیوے مان وچ سنسارا، مایا ممتا موہ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہایا۔ گرہ مندر سوبھاؤنت، لوک مات وڈیایا۔ ہر جو آپ بنائے بنت، بھگون سیو کمایا۔ وچ بہائے ساچے سنت، گرگھ ناؤں پرگٹایا۔ درس دکھائے اک اکت، اکت نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں آتر ڈیرہ لایا۔ بھگتاں اندر گیا وڑ، آوند ا جاندا نظر نہ آئی۔ اپنے پوڑے گیا چڑھ، اُپر پوڑا ایکا لائی۔ اپنی و دیا آپے پڑھ، کرے سچ پڑھایا۔ اپنا نور آپے دھر، نور کرے رُشائیا۔ اپنے مندر آپے کھڑ، گھر گھر وچ سوبھا پائی۔ آپے پڑھ آپے نر، نر نرائن خوشی منایا۔ پاربرہم برہم میل کر، ایش جیو سوبھا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں اندر رہیا سہایا۔ بھگت اندر سچ سگھاسن، ہر ہر آپ لگایا۔ کرے کھیل پڑھ ابناسن، ابناسی کرتا ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشن، خالق خلق روپ سہایا۔ بھگتاں کرے پوری آسن، نراسا کوئے رہن نہ پایا۔ اتم کرے بند خلاصن، لکھ چوراسی پندھ مُکایا۔ مات گرہ پھیر نہ پھاسن، جس جن نیز درشن پایا۔ لیکھے لگے رسن سواسن، جس جن رسنا جہوا گایا۔ پارکنارہ پر تھی اکاشن، سچھنڈ دوارے آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اکو ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، درس دکھائے دو جہاناں کھڑ، ایٹھے اتھے اتھے اتھے سدا سد ہوئے سہایا۔ حکمے اندر حکمی دھار، حکمی حکم وچ بھوایا۔ کروڑ تینتیس کوٹن وار، کوٹن کوٹ ویس وٹایا۔ کوٹن کوٹ کھڑے اندر دوار، در بیٹھے سیس جھکایا۔ کوٹن منگن بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کوٹن کوٹ بن سکدار، سیس چھتر گئے جھلایا۔ اتم سب دا لہنا لے نرنکار، اک اکلّا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ کروڑ

تیتسیا منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا دسے سدا سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیری سیجا ملے پلنگ، ساچی سیجا اک سہایا۔ تیرا نام وجے مردنگ، اک مردنگا وجایا۔ تیرا دوارا آئے لنگھ، چرن کول ملے سرناہیا۔ توں صاحب سدا بخشد، بے انت تیری شہنشاہیا۔ کوٹن کوٹ در درویش رہے منگ، ایک منگ جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کروڑ تیتسیا اتم ذات، پون پون وچ رکھائیدا۔ آپے پتا آپے مات، آپے پھڑ پھڑ گود بہائیدا۔ آپے دیونہارا دات، آپے خالی جھولی دکھائیدا۔ آپے نبھائے اپنا ساتھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ سمانیدا۔ کروڑ تیتسیا ایک رنگ، ایک وار چڑھائیدا۔ نہ کوئے دیکھے نیتز سنگ، آوند ا جاندا دس نہ آئیدا۔ جیو جنت گا گا تھکے چھند، پھڑ پھڑ گھر نہ کوئے بہائیدا۔ پتر مناؤندے رہے پانڈے پنڈ، پنڈت بن پنڈی نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ جنانیدا۔ کروڑ تیتسیا ساچی سیوا، سیوک سیوا سچ سمجھایا۔ امرت پھل ملیا میوہ، ایک کھ پوانیا۔ کرے کھیل الکھ ابھیا، الکھ انک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے سو بھاپانیا۔ مانس جنم اتم اپار، ہر جو آپ بنایا۔ زرگن آوے سرگن لے اوتار، مانس روپ وٹایا۔ اتر کر جوت اُجیار، باہر پنج تت کایا چولا ہنڈھایا۔ جگت دیکھے جگت وہار، بھگتاں بھگون نظری آیا۔ سو مانس جنم اپار، جس مانس روپ وچ ہر ہر ڈیرہ لایا۔ رام کرشن کرن نمسکار، گراشٹ دیو منایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرن سلام، سجدہ سیس جھکایا۔ نانک گو بند کرن پرنام، مستک دھوڑی ٹکا لایا۔ مانس جنم وڈ بلوان، بل باون ہر جو مانس جنم وٹایا۔ کروڑ تیتسیا اک گیان، اکو اک پڑھایا۔ دوہاں وچولا سری بھگوان، دوجا وچ نہ کوئی آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ گرسکھ دیوت دیو آپ دکھایا۔ دیوت دیو سُر نر من جن گن گندھرب، کنز جھپ دے وڈیایا۔ سرب جیاں دا اکو ہر، ایک روپ دکھایا۔ من واسنا ندر جیو رہے ڈر، ہر بھے سرب چکایا۔ مانس دیوت جائن بن، جس ملیا ہر رگھرایا۔ سیس جھکان دوویں گن، دوارپال جو سیو کمایا۔ وشنو دھارے اپنا بل، بھگون سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیوت دیو سرب دیو اتم پر ماتم ظاہر باطن اپنا رنگ دکھایا۔

* ۱۴ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ بابو پُرا جیٹھووال دربار وچ *

بھگت وچھل بھگوان، آد جگاد سہائندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، جگا جگنتر کھیل کھائندا۔ ویکھے وگسے دو جہان، نرگن سرگن روپ دھرائندا۔ لکھ
 چوراسی ہو پردھان، لوک مات پھیرا پائندا۔ نام ندھانا اک گیان، انتر منتر آپ پڑھائندا۔ دھرم دکھائے اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائندا۔ ناد
 انادی ہر ڈھنکان، ڈھن آتمک آپ الائندا۔ پون پانی سیو کمان، ہوا گنی نال ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل کھیل
 کھائندا۔ بھگت وچھل ہر بھگونت، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، آد جگاد بے پرواہیا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔
 لیکھا جانے بھگت بھگونت، بھگون اپنی دھار دکھائیا۔ ایکا نام نیا منت، من منکا دے بھوائیا۔ توڑے گڑھ ہوئے سنگت، مایا ممتا موہ چکائیا۔ کایا چاڑھے
 ساچی رنگت، رنگ رنگیلا ایکا ماہیا۔ میل ملاو ساچی سنگت، ہر سنگت رہیا سائیا۔ اک اکلا لکھ چوراسی بنے منگت، گر اوتاراں رہیا ورتائیا۔ وشن برہما شو
 بنائے بنت، گھاڑن اپنا گھاڑ گھڑائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل کھیل
 کرائیا۔ بھگت وچھل ہر کرتارا، قدرت قادر ویکھ دکھائندا۔ لوک پرلوک برہمنڈ کھنڈ پاوے سارا، ویس انیک وٹائندا۔ جیرج انڈ دے سہارا، اُتبیج سبیج
 سنگ نبھائندا۔ نرگن سرگن سرگن روپ نیارا، نراکار آپ اکھوائندا۔ ناد ڈھن سچ جیکارا، شبہ انادی ناد و جائندا۔ برہم برہما ویکھے وگسے ویکھنہارا،
 نیز لوچن نین نہ کوئے دکھائندا۔ ساچے مندر ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائندا۔ دیا باقی ایکا دھارا، کملا پاتی آپ جگائندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھارا، امرت
 جام پیائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل کھیل کرائندا۔ بھگت وچھل گرور گر دھارا، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ ساچے تخت بیٹھ
 سچی سرکار، شاہ سلطانا ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، ڈھر فرمانا آپ سناٹیا۔ جگا جگنتر لے اوتار، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ سنت ساجن لے اُبھار،
 ساچا سنا اک دکھائیا۔ بھگتاں پیتا وچ سنسار، ساچی ریتا آپ چلائیا۔ ٹھانڈا پیتا ایکنکار، گنی تت نہ کوئے رکھائیا۔ نام وست انمل بھنڈار، وڈ بھنڈاری
 آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل بے پرواہ، بے عیب ناؤں رکھائندا۔ ساچے تخت بیٹھا سچا

۱۱۴

۱۱۴

شہنشاہ، ساچا حکم آپ چلائیندا۔ دین دُنی دیکھے تھاؤں تھاں، دین اپنی دیا کمانیندا۔ رکھی مُنی بھيو جانے نہ، اچھل اچھل اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت وچھل ہر رنگ راتا، رنگ رنگلا اک اکھوائیا۔ آد جگاد ساچی گاتھا، جگا جگتتر کرے پڑھائیا۔ نام ندھانا دیوے داتا، گر اوتاراں جھولی پائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانتا، عقل کلا اکھوائیا۔ نت نوت کر کر ہت جن بھگتاں بچھے واتا، لوک مات پھیرا پائیا۔ بنیا رہے سچاپت ماتا، بالک دیکھے بال سکھائیا۔ چرن کول بندھائے ناتا، بخشے سرن سچئی سرنائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھاتا، اپنا بھيو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل کھیل کھلائیا۔ بھگت وچھل ہر کھیل اولا، ایکا اک کرائیندا۔ وسنہار سچ محلہ، سچکھنڈ سوبھا پائیندا۔ جوتی دھار آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، تخت نواسی سوبھا پائیندا۔ ست سندیسہ اکو گھلا، ہر منتر نام درڑائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، پلک جھلک آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل ویکھ دکھائیندا۔ بھگت وچھل ویکھنہار، بھگون دیا کمانیا۔ جگ جگ وچھڑے میلے وچ سنسار، میلنہار آپ ہو جائیا۔ گر چیلے سوہن اک دوار، در دروازہ آپ دکھائیا۔ ڈبڈے پاتھر دیوے تار، پاہن اپنا چرن چھہائیا۔ راؤ رنگ کرے پیار، جو جن آئے سرنائیا۔ آتم برہم دے ادھار، پاربرہم ملائیا۔ من واسنا کر خوار، سائتک ست کرائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں پاوے سار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل سچ سکھائیا۔ بھگت وچھل سچ سکھائیا، ایکا رنگ سمانیندا۔ آد جگاد ہر جن دیکھے چائیں چائیں، لوک مات پھیرا پائیندا۔ کرپاندھ کرپن پکڑ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، آپ اپنی گود بہائیندا۔ سمرتھ دیوے سدا ٹھنڈیاں چھائیں، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل اپنا سنگ نبھائیندا۔ بھگت وچھل سگلا سنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ جگ جگ بھگت دوارا لئے منگ، آوے جاوے بے پرواہیا۔ نہ کوئی اولہانہ کوئی کندھ، پردہ وچ نہ کوئے رکھائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، سوہلا اپنا آپ جنائیا۔ خوشی کرائے بٹی دند، بندی بند نہ کوئے پائیا۔ نیتز دیوے نین اندھ، اگیان اندھیر گوائیا۔ بھگتن انتر پاوے ٹھنڈ، امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں ہوئے سہائیا۔ سدا سہائی پُرکھ کرتار، اپنی دیا کمانیندا۔ جگ چوکڑی پیتے کوٹن وار،

کوٹی کوٹ کھیل کھلائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار، جگا جگنتر سیو لگائیندا۔ حکمی محم سچ ورتار، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ انتم کٹ کے جان سرب وگار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ روون زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جائے ہار، جیو جنت سرب گرلائیندا۔ مایا ممتا کر پیار، ہوئے ہنگتا بندھن پائیندا۔ بھکھا ننگتا در بھکھار، لوک مات اپنی الکھ جگائیندا۔ اک بھگت ہر بھگونت کرے پیار، دوجی اوٹ نہ کوئے ٹکائیندا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سار، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جگت ساگر وچوں کرے پار، کایا گاگر جوت جگائیندا۔ نمکھ نمکھ نہ مارے مار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پرکھے پارکھو آپ نرنکار، نام کسوٹی ایکا لائیندا۔ سچ کٹھالی دیوے گال، ست سہاگانال ملائیندا۔ آپے چلے نال نال، پاندھی اپنا پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل دیا مکھائیندا۔ جگ جگ بھگتی مارگ دے، لوک مات راہ چلائیا۔ جگ جگ شبد سندیا دے، نام ندھان پڑھائیا۔ جگ جگ امرت بر سے مینہ، میکھلا روپ وٹائیا۔ جگ جگ بھگتن لائے نینہ، نیہوں اپنا آپ دکھائیا۔ انت کوئی نہ جانے تھاؤں تھیہ، کون گھر وسیا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا سہائیا۔ جگ چوکڑی مارگ دس، چھن بھنگر کھیل کرائیندا۔ درشن دے دے جائے نس، پھر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ آگے چلے نہ کوئی وس، پاندھی پندھ نہ کوئے مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ پائے اپنا شک، سنسا اپنا روپ دکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ترے گن اتیہا، ترے لوکاں ویکھ دکھائیا۔ تریلوکی ناتھا ٹھانڈا سیتا، سولاں کلاں ملی وڈیائیا۔ جیواں جنتاں پرکھے نیتا، دیونہار سزائیا۔ بدر سدھامے ملیا میتا، غریب نمائے گلے لگائیا۔ کلجگ انت کھیل انڈیٹھا، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ہر کا کھیل نہ مریا نہ جیتا، نرگن سرگن سرگن اپنا بھو چھپائیا۔ دھام اولے بیٹھ رہے اتیہا، ترے گن پوہ نہ سکے رائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ بھگت وچھل پت پٹ پٹ پٹ پت پت پاون ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل شاہ سلطانا، اک اکلّا سوبھا پائیا۔ کلجگ انتم سری بھگوانا، سری اسدھج ویس وٹائیا۔ نام ندھانا نرنتر گانا، نر نرائن آپ بٹھائیا۔ ست ستوادی دیوے دھر فرمانا، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ کھیلے کھیل مرد مردانہ، نام مردانگی اک وڈیائیا۔ دھرم دھیرج سچ نشانہ، تیرن تیر اک دکھائیا۔ گنی گہیر بلی بلوانا، بے نظیر ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں

کرے آپ پروانہ، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ ہر بھگت میلا بھگت
 وچھل، وشو اپنی کھیل جنائیندا۔ لکھ چوراسی اچھل اچھل، دل چھل دھاری بھوونہ آئیندا۔ لیکھا جانے جل تھل، مہیئل اپنا رُپ درسائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جو اٹھیا اٹھے جاگ، جگا ونہارا آپ جگائیا۔ کر کرپا دھوے دُرمت داغ، دوئی دلدر دئے
 مٹائیا۔ دپیک دیا جگائے چراغ، چاند چاندنی مکھ شرمائیا۔ اگنی اگت بُجھائے آگ، سائتک ست ورتائیا۔ من اُپجائے اک ویراگ، سوہنگ سو کرے
 پڑھائیا۔ گھر بیٹھیاں کرے لاڈ، زرگن اپنا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گود سہائیا۔ لیکھا جانے برہم برہما، برہمانڈ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل سہج سکھائیا۔ بھگت وچھل گہر گہر گہر، گنونا کھیل کھلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دھیر، دھیرج اپنا ناؤں
 ورتائیندا۔ انت چوٹی چاڑھے اک اخیر، آخر اپنے وچ ملائیندا۔ امرت بخشے ساچا سیر، رسنا مکھ آپ چوائیندا۔ شرع شریعت کٹ زنجیر، لکھ چوراسی پھند
 تڑائیندا۔ داتا دانی وڈ پیرن پیر، پیڑ سب دی آپ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل کھیل کرائیندا۔ بھگت وچھل کھیلے
 کھیل، کھیلنہار اک اکھوایا۔ جنم جگ دے وچھڑے میل، اپنا بندھن پایا۔ زرگن سرگن بنیا سجن سہیل، ناتا بدھاتا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سہجایا۔ بھگتن میلا اپنے گھر، گھر گھر وچ وچے ودھائیا۔ بھے بھیانک چکلیا ڈر، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ پُرکھ پُرکھو تم پایا در،
 گھر ساچے وچے ودھائیا۔ ایک پلو لیا پھر، چھٹ کدے نہ جائیا۔ ایک پوڑے جانا چڑھ، دوجا ڈنڈا نہ کوئے رکھائیا۔ ایک اکھر لینا پڑھ، سوہنگ شبد سچئی
 پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا اپنے گھر ملائیا۔ اپنا گھر سہائے بنک، بنک دواری ویکھ دکھائیندا۔ ناتا توڑ راؤ رنک، رنک
 راؤ ایک گھر وسائیندا۔ زرگن سرگن بنائے بنت، جگدیش اپنی دیا کمائیندا۔ ایک نام ایک منت، منتر اپنا نام سمجھائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر اپنی
 کھیل کرائیندا۔ بھگتاں میلا جگا جگنت، جگ کرتا ویکھ دکھائیندا۔ کھجک لیکھا جانے انت، اتم درشیئی اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، بھگتن سنگ سدا سدا سدا سمایا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے دکھائیا۔ بھگتاں ڈھولا آپے گایا، اپنا ڈھولا بھگتاں رہیا سناٹایا۔ بھگتاں چولا

آپ بدلایا، اپنا چولا بھگتاں دے سمجھائیا۔ بھگتاں اوہلا آپ مٹایا، اپنا اوہلا بھگتاں کولوں دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل سچا شہنشاہیا۔ بھگت وچھل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ کھیل کرانیدا۔ کلجگ انتم بن ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھانیدا۔ آپ چلائے اپنے راہ، ساچے مارگ آپے لائیدا۔ اک چپائے اپناناں، ناؤں نرکارا حکم سنانیدا۔ ہر جن دیکھے تھاؤں تھاں، در در اپنا پھیرا پائیدا۔ کرے کرائے سچ نیاں، ساچا عدل آپ کمانیدا۔ جگ وچھڑے پکڑے بانہہ، پکڑی بانہہ نہ کوئے جھڈائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل سیو کمانیدا۔ بھگت وچھل کرے سیوا، سیوک اپنا روپ جنائیا۔ پاربرہم پر بھ الکھ ابھیوا، الکھ نہ لکھیا جائیا۔ وڈ وڈا دیوی دیوا، دیوت سُر رکھے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیا۔ بھگت وچھل ہر ساچا رنگ، جن بھگتاں آپ وکھانیدا۔ گرہ آتم سچ پنگ، ساچی کھاٹ سو بھاپائیدا۔ نام نگارہ نوبت مردنگ، تریا راگ لائیدا۔ کر پرکاس سورج چند، کوٹن کوٹ مہتاب چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت جنناں ہر دیکھ وکھانیدا۔ بھگت جنناں ہر جانی جان، جانہار آپ ہو آئیا۔ دیکھنہارا جگت مکان، کایا کوٹھڑی پھول پھولائیا۔ لکھ چوراہی ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ چاروں گنٹ کرن دھیان، دھیان وچ دھیان نہ کوئے رکھائیا۔ در در گھر گھر مندر مسجد مٹھ سنن گیان، گیان گرو نہ کوئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ بھگتاں ہوئے سہا، دیا کمانیدا۔ ساچے مارگ لا، درس دکھانیدا۔ اندھ اندھیر گوا، جوت جگائیدا۔ جنم جنم دا کٹے پھاہ، مانس جنم لیکھے پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل دیا کمانیدا۔ بھگت وچھل ہر دین دیالا، دیندھ وڈیائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، ست ستوادی ناؤں رکھائیا۔ ہتھ رکھائے کال مہاکالا، جگا جگنتر حکم سنانیا۔ کلجگ انتم کھیل نرالا، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ جودھا سور بن بلی بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیا۔ جیو جنت دیکھے مار دھیانا، انتر اپنا دیکھ وکھائیا۔ بھگتاں کرے آپ پروانہ، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ میل ملایا ہر جوہر، اپنی دیا کمانیدا۔ پورب جنم دا دتا ور، کلجگ انتم مول چکائیدا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، گھر ساچے آپ بہانیدا۔ لیکھا جانے اندر وڑ، لکھت لیکھ نہ کوئے رکھانیدا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہر جن ساچا اٹھیا، کلجگ انتم وار۔ پُرکھ ابناسی ٹٹھیا، دیوے درس دیدار۔ نام بھنڈار دے اٹھیا، ورتے ورتاوے وچ سنسار۔ مسمکھاں بھاگ نکھٹیا، در دواویوں دے نکال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ بھگوان، ہر بھگوان کھیل اولٹا، آخر آپ کرائیا۔ جن بھگت پھڑائے پلڑا، پلُو ایکا رہیا دکھائیا۔ سچ سنگھاسن آپے ملڑا، تخت نواسی ساچے تخت اپنا لھم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل ویس وٹائیا۔ بھگت وچھل ہر ویس وٹایا، کلجگ انتم وار۔ ہر جن ساچے لے جگایا، جاگرت جوت کر اُجیار۔ جس جن اپنے نال ملایا، لکھ چوڑاسی وچوں کڈھیا باہر۔ جس جن اپنا درس کرایا، عید چند ہو یا شرمسار۔ جس جن اپنا رنگ رنگایا، رنگ چڑھے نہ دوجی وار۔ جس جن اپنا اند کرایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں لے اُہار۔ ساچے بھگت اُہاردا، کلجگ سیو کما۔ بن کرنی پھڑ پھڑ تاردا، دینن دیا کما۔ بن مرنی پھڑ پھڑ مارد، جگت ترسنا مٹا۔ بن سرنی سرن نوارد، آپ اپنے چرن لگا۔ کلجگ گنی پھڑ پھڑ ٹھاردا، امرت میگھ برسسا۔ ہر سنگت دوس دتا ستاراں ہاڑ دا، سکلا سنگ تجا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار دا، بالاں بردھاں ویکھ وکھا۔ جیو جنت آپے گالدا، جوں اجوئی دے بھوا۔ بھيو جانے مُریداں حال دا، مُرشد بن بے پروا، انتم دسیارہ سکھال دا، سوہنگ ڈھولا ایکا گا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جن بھگتاں لے وڈیا۔ بھگت وڈا وڈی وڈیائی، لوک مات وجے ودھائیا۔ بھگت وڈا ہر کری کڑمائی، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ بھگت وڈا گھر وٹی ودھائی، ہر ساچا راگ سنائیا۔ بھگت وڈا ہر مٹی جڈائی، ملیا میل ساچے ماہیا۔ بھگت وڈا ہر ملیا چائیں چائیں، چار جگ دا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں ہوئے سہائیا۔ بھگتاں سنگ سدا ہر سجن، سجا ساک بنائیندا۔ پچھلا لیکھا سارے تجن، جن اپنا درس دکھائیندا۔ کر درس گھر ساچے رجن، نیتز نین ملانیندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، دُرمت میل دھوائیندا۔ بھانڈے بھرم بھو بھجن، جوگر چرن اوٹ رکھائیندا۔ سدا سہیلا آئے پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ آپ نبھائیندا۔ بھگتاں سنگ ساچی آس، آساوند رکھائیا۔ کلجگ آنت بھجھی پیاس، پُرکھ ابناسی خوشی منائیا۔ میں بہتراں ہو یا داس، بن داس سیو کمائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ پچھوں اکو میرا کم خاص، خالص

رُوپ دیاں دکھائیا۔ بن کایا کپڑوساں پاس، پنجت نہ کوئے رکھائیا۔ لیکھا جاناں پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں کر کر تلاش، نو کھنڈ
 پر تھی چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ بن ترکھان ہر جن لیا تراس، طرح طرح دا سو تر لائیا۔ ہر بھگت نہ ہوئے وناس، ابنا سی اپنے نال ملا ئیا۔ جھوٹھا سنسا کرے فاش
 فاش، جگت اندھیرا دئے گوائیا۔ جس جن گایا رسن سواس، رس رسنا دئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دئے وڈیا ئیا۔
 ہر بھگت تیرا ساچا مان، ہر جو آپ رکھائیندا۔ تیرے پچھے پچھے پھرے بھگوان، گھر گھر پھیرا پائیندا۔ پھڑ پھڑ ستیاں دیوے گیان، اپنا ناؤں جپائیندا۔
 آپے بنیا رہے مہمان، مہمانی پریم گرکھاں کولوں کھائیندا۔ آپے بنیا رہے بے پہچان، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن
 بھگتاں آپ صلاحیندا۔ بھگت صلاحے ہر نرنکار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ اک اک پھڑ پھڑ جائے تار، تار تار نال ملا ئیا۔ مندر چڑھ چڑھ پائے سار، اندر
 وڑ وڑ خوشی منائیا۔ ڈر ڈر کھیل کرے وچ سنسار، لگ لگ اپنا آپ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی دیکھ دکھائیا۔ جگ
 چوکڑی دھر دھر ویس، دھرنی دیا کمائیندا۔ اک اک ایکو رہیا دیکھ، اک اکا میل ملائیندا۔ پھر وسے اپنے دیس، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ کلجگ انتم
 اولٹا ویس، ہر لوک مات کرائیندا۔ ہر جن رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپ تیا گنی جیٹھ، گرکھاں امرت میگھ برسا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچھل سیو کمائیندا۔ سیوا کرن آیا بھگوان، کمی کوئے رہن نہ پائیا۔ ساچے بھگتاں کر پہچان، پچھم اتر دکھن پورب دیکھ
 دکھائیا۔ دیوت سر سرب گان، گندھرب رہے جس گائیا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، نیتز نین اٹھائیا۔ گر اوتار لالا کان، سُن سُن ڈھولا خوشی منائیا۔
 کریا کھیل سری بھگوان، لوک مات وٹی ودھائیا۔ جگ جگ دے بھگت اکٹھے کیتے آن، ایکا گنڈھ بندھائیا۔ ست ستوادی ہو مہربان، دوئے دوئے رُوپ
 کھیل کرائیا۔ ساتا دو آکر پردھان، انک انک نال ملا ئیا۔ بہتراں دیوے اک استھان، ساچی بھومکا سو بھاپائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔ ست سروپ نگاہبان، مہر نظر اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔

* ۱۵ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی بھاگ سنگھ بابو پُر جیٹھووال دربار وچ * *

جگت مٹی بھانڈا گھمیار، جگت وہار چلائیا۔ ساچی مٹی پرکھ نہ سکے وچ سنسار، انگ انگ نہ کوئے ملائیا۔ پھر تھتھو مارے مار، اُپر چک بھوائیا۔ کوڑا کرکٹ کرتیار، وشٹانال ملائیا۔ کچے بھانڈے لئے اُسار، اک دُوبے اُپر ٹکائیا۔ پہلوں پر بھ آگے کرے نمسکار، میرا آوا دینا پکائیا۔ ہاوار ہے نہ میرے یار، میں تیری اوٹ تکائیا۔ توں گھڑیا سرب سنسار، میں گھڑ پیالے ہتھ رہیا پھرائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، ایکا وار سمجھائیا۔ جس بھانڈے اگنی مل کر ستکار، سو ست روپ وٹائیا۔ جس بھانڈے اندر وشٹا دتا ڈار، سو بھانڈا اٹھیا اپنا انگ کٹائیا۔ جس بھانڈے اپنا تن رکھیا باہر، سو کچا پلاناؤں رکھائیا۔ جو بیٹھا رہیا وچ بن سردار، اپنا بل رکھائیا۔ اگنی ویکھ نہ گیا ہار، نیتزنن نہ کوئے شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ جگت گھمیار بھانڈا گھڑ، اگنی وچ رکھائیدا۔ پھیر نہ سکے اندر وڑ، ڈردا نیڑ نہ آئیدا۔ پُرکھ ابناسی جیو جنت لکھ چوڑاسی انڈج جیرج اُتہج سیتج جو بھانڈا لیا گھڑ، سومات گر بھ اندر وڑ وڑ کھیل کر آئیدا۔ سو ابناسی نہ جائے سڑ، اگ کولوں نہ جائے ڈر، تھتھو لے نہ کھ بھوائیدا۔ کوڑا کرکٹ نہ دیوے ڈار، رکت بوند کرے پیار، ناری پُرکھ سچ سوار، جگت وچولا ویس وٹائیدا۔ ساچے آدے وچوں ہر بھگت کرے تیار، اپنی ہتھیں آپ ٹنکائیدا۔ اندروں آواز آئی توں ہی نرنکار، ایکا راگ سرب سنائیدا۔ جگت بھانڈا زور دی ٹھوکر نہ سکے کوئی مار، مار مار ٹھوکر بری بری ہو جائیدا۔ گرسکھ ٹھوکر مارے سنسار، اُجل لکھ کر آئیدا۔ پاربرہم دی ساچی کار، بھو کوئے نہ پائیدا۔ کرم گلرم نہکرم ونڈ ونڈے ونڈنہار، ایکا تولا آپ اکھوائیدا۔ جگ جگ گیڑا گیڑے گیڑنہار، جیو جنت کھیل کر آئیدا۔ جگت گھمیار بھانڈے گھڑ وچے وچ بازار، دوئی دوئی ہٹ وکائیدا۔ ہر اپنے بھانڈے آپے گھڑ آپے لئے سنبھال، ہتھ نہ کسے پھرائیدا۔ ماٹی بھانڈے ہوئے بے حال، جیو جنت ونڈ ونڈائیدا۔ کوئی پھر پھر رنے وچ دال، اٹھے پہر اگ لگائیدا۔ پاربرہم اپنے بھانڈے آپے لئے پھر، اپنی وستو وچ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چوڑاسی اپنے حکم چلائیدا۔ ہر کا بھانڈا کایا ماٹی، پنچ تت میل ملائیدا۔ کسی قیمت ملے نہ کسے ہاٹی، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکائیدا۔ پہلوں کلج رکھے اُتے اگ، اگنی ہون کُنڈ تپائیا۔ پھر دس ماس چھڈے ڈھک، اُپر

۱۲۱

۱۲۱

پردہ پائیا۔ پھر باہر کڈھے رکھ، جگت وچ پھرائیا۔ پھر بن کو کر لئے چٹ، جوٹھ جھوٹھ نال رلائیا۔ پھر وکے بازار ہٹ، سوہرے پیئے قیمت پائیا۔ کر
 کرپا جس سنگر لیا اپنے ہتھ، تس دیوے مان وڈیائیا۔ پڑکھ نار اکو مان، نمائیاں ہوئے سہائیا۔ نار پڑکھ اکو گیان، ایک کرے پڑھائیا۔ پڑکھ پڑکھو تم وڈ
 مہریان، پاربرہم بے پرواہیا۔ نار پڑکھ اک مکان، ایک گھر سہائیا۔ پڑکھ نار اک دھیان، لو آتر آپ جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بن بن ثالث سیو
 کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رہیا ترائیا۔ تارن کو ہر آیا اک، اک اکل کھیل کھلائیندا۔ اپنی کرپا لیکھا دیوے لکھ، جن
 بھگتاں لیکھ جنائیندا۔ جنم جنم دی میٹے ترکھ، کرم کرم داروگ مٹائیندا۔ نیتز نین آئے دس، دشا دشا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ نر نرائن تارے نر نار، نر ہر وڈی وڈیائیا۔ در گھر ساچے کر پیار، پریم پریتی اک نبھائیا۔ ساچی ریتی اپر اپار، اپر مپر رہیا
 چلائیا۔ ایک گھر سچا دربار، ایک در دے وڈیائیا۔ ایک رنگ رنگنہار، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ اک وسیلہ وچ سنسار، آد جگاد ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رنگ دکھائیا۔ ہر جن رنگ اکو پیکھ، پیکھ خوشی منائیا۔ صاحب سلطان اولٹرا ویس، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ تس
 صاحب کو سدا آدیس، جس ڈٹھیاں سرب ڈکھ مٹ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک چلائیا۔ ساچا راہ چلے پنٹھ، پاربرہم
 پر بھ آپ چلائیندا۔ ایکو نام ساچا سنکھ، چار ورن آپ سنائیندا۔ ایک شبد ساچا گرنٹھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ چلے مارگ، ایک پندھ مکائیا۔ لکھ چوراسی بنے پارکھ، اپنی پرکھ نہ کسے کرائیا۔ بھگتاں بنے بھگوان ثالث، سچ ثالثی رہیا
 کمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھے خالص، خالص روپ دے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ نار پڑکھ ہر دیوے
 تار، تارنہارا آیا۔ جس دی گاتھا گاؤندے رہے جگ چار، جس وید پُران سنایا۔ جس دا حکم مندے رہے گر اوتار، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکایا۔ جس
 نوں برہما وشن شو کردے رہے نمسکار، در در بیٹھے الکھ جگایا۔ جس دا گیت گاؤندے رہے وارو وار، رسنا جہوا صلاحیا۔ جس نوں اٹھسٹھ تیر تھ مندے
 رہے ساچا یار، سو یارٹا ویس وٹایا۔ نرگن زور لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ناری

پُرکھ اُترے گھاٹ، پار کنارہ اک جنایا۔ ہر سنگت تیری کمی واٹ، اگے پندھ نہ کوئے ودھایا۔ سچ کھٹولا ملے کھاٹ، شبدِ بپانے لئے بیٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ ذات پات نہ کوئے ناتا، نت نت اپنی کھیل کرائیندا۔ سبج ساچے ساچی گاتھا، ہر ساچا سچ پڑھائیندا۔ چار ورن اکو گاتھا، ایک وار چلائیندا۔ ایکو پوجا ایک پاٹھا، ایک منتر نام درڑائیندا۔ ایکو پُرکھ اک ابناسا، ایک سنگ نبھائیندا۔ ایکو کھیل اک تماشا، ویکھنہارا اک ہو آئیندا۔ ایکو سنگ ایکو ہر ساتھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سنگ نبھائیندا۔ ساچا سنگ نبھے سنسار، بن سنساری سیو کمایا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، کلجگ اتم ویکھ وکھایا۔ گُفت شنید کرے گُفتار، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت رہیا سمجھایا۔ ہر بھگتاں آپ سمجھا، ایک سمجھ رکھایا۔ جھوٹھی مرض جگت مٹا، ایک نعرہ دے پڑھایا۔ ساچی طرز آپے گا، سوہنگ ڈھولا رہیا سنایا۔ پچھلا بخشے سرب گناہ، اگلا لیکھا لیکھے وچ رکھایا۔ بھائیاں سنگ بھائی رلا، بھگت بھگوان دے وڈیایا۔ سچ دوارا دے بنا، باؤن ایک اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیایا۔ باؤن پُنی آس، نراش نہ کوئے وکھایا۔ بھگت وسن بھگتاں پاس، ایک گھر بہایا۔ کریا کھیل پُرکھ ابناس، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ کلجگ انت نہ کوئے ہوئے نراس، جس جن اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت لئے ملائیا۔ بھگت ملائے بھگت دوار، بھگوان سیو کمایا۔ چوتھے جگ پائی سار، چوتھے پد بہایا۔ جگت منزل پار کنار، حد اپنی آپ وندایا۔ مائس جنم نہ جائے ہار، جس جن سد اپنے چرن بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوار رہیا سہایا۔ بھگت دوار بھگت محل، ہر بھگتن نال بنایا۔ سدا سدا سد رہے اٹل، اٹل ملی وڈیایا۔ بھگتاں لگا سچ پھل، سرشٹ سبائی دے وکھایا۔ پچھے بے سنگھاسن مل، اگے بھگتاں رہیا رکھایا۔ آپ ہو یا بھگتاں ول، بھلی سرب لوکایا۔ سرشٹ سبائی جائے مل، ہوئی ہوئی رہیا ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت دوارا آپ اُپجایا۔

* ۱۶ گھنٹہ ۲۰۱۸ بمبئی ورسا سنگھ دھرتا سنگھ بابو پورا جیٹھووال دربار وچ *

ہر بھگت سچی پر بھات، راگ پر بھاتی رہیا جس گایا۔ بھگت بھگونت اک اِکانت، ایکا کار کمایا۔ سہج گن گنوتا دیوے دات، داتا دانی آپ ورتایا۔
 اند منگل سنائے گاتھ، گا ونہارا بے پرواہیا۔ جگت جگ دیوے ساتھ، سہج پنڈھ مکایا۔ منتر آتر پوجا پاٹھ، بسنتر دے بُجھایا۔ جگا جگنتر بن بن سچا
 ناتھ، انا تھاں ہوئے سہایا۔ ترے گن اتینا تتوت چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، دو جہاناں ویس وٹایا۔ جنم جنم دی پوری
 کرے آس، ہر جن ساچے سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان آپ ہو جایا۔ سچ پر بھاتی رہی گا، ایکا ڈھولا گایا۔ سچھنڈ
 نواسی ویکھ چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک جنایا۔ دھن بھاگ ملیا سچا تھاں، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ پُرکھ اگم پکڑی بانہہ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سدا سد رکھے ٹھنڈی
 تھاں، چھہبر ایکا وار لگایا۔ جن بھگتاں پتا ماں، بھگت بھگونت کھیل کھلایا۔ ساچے سنتاں نال رلا، ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ پر بھاتی رہی نچ، اپنا سانگ ورتایا۔ پُرکھ ابناسی ملیا سچ، ساچی گاتھ پڑھایا۔ ترے گن مایا مٹی آچ، اگنی اگت بُجھایا۔
 کایا مائی لیکھے لایا کچ، کاپی گگری سو بھاپایا۔ جن بھگتاں اندر گیا رچ، رچ اپنا روپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو بھاؤنت
 وڈی وڈیا ئیا۔ سچ پر بھاتی نیتز کھول، نین نین اٹھایا۔ پُرکھ پُرکھو تم و سیا کول، سگلی چنت مٹایا۔ میں اٹھ اٹھ و جاواں ڈھول، ساچے بھگتاں دیاں سنایا۔
 سچ بسنتی رت بن بھلوڑی گیا مول، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ پورا کرے کیتا قول، کول نین سچا شہنشاہیا۔ تولنہارا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ رکھایا۔ آد جگاد جگا
 جگنتر رہے اڈول، ڈل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ سچ پر بھاتی چڑھیا رنگ، رنگن رنگ وٹایا۔ سیجا
 سوہے سچ پلنگ، بھوشن بستر نال ملا ئیا۔ نام ندھان و بے مردنگ، مردنگا ہتھ اٹھایا۔ گرہ مندر ہر جو آیا لکھ، نظر کسے نہ آیا۔ جگت دویتی ڈھائی کندھ،
 ایکا دھکا لایا۔ بھگت ساچے سنایا چھند، آتم پر ماتم ویکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن جوت کرے رُشایا۔ سچ پر بھاتی
 ویکھے زرگن جوت، جوتی جاتا ڈگم گانیدا۔ سچھنڈ و سے قلعہ کوٹ، قلعہ کوٹ اک وکھانیدا۔ ناد اگئی لائے چوٹ، چوٹی چڑھ کے ناد و جانیدا۔ جنم جنم دا

۱۲۲

۱۲۲

کڈھے کھوٹ، نہکرمی کرم کمانندا۔ بھگتاں رکھے آپے اوٹ، اوٹ بھگتاں آپ تکانندا۔ آلیوں ڈگے چکے بوٹ، ساچی گود آپ بہانندا۔ دیوے نام بھنڈار اتوٹ، ایک وار ورتانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائندا۔ سچ پر بھاتی امرت رس، ایک منگ منگایا۔ پڑکھ ابناسی دینا دس، کون دوارے ملے چائیں چانیا۔ پنڈھ مکاواں جاواں نس، بناں پاندھی راہی آ۔ کون کرے میری پوری آس، ترسنا دے مٹایا۔ میں دیکھ تھکی پر تھی آکاش، گنگن منڈل پھیرا پانیا۔ کوئی نہ لبھا سچا گھٹ، تیر تھ ت دین دہانیا۔ گردر مندر مسجد دیکھے ہٹ، ساچا نام نہ کوئے وکایا۔ تیل باقی لٹ لٹ، ا شنبھج رہی جگایا۔ شو دوالے خالی مٹھ، تیرا ناؤں کوئی نہ گایا۔ انت دوارے تیرے گئی ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکایا۔ نہ کوئی بدھ نہ کوئی مت، مت متوالی پھرے دیاں دہانیا۔ نہ دھیرج نہ کوئی ست، اپنی بیٹھی پت گوانیا۔ کلجک جیواں چکی ات، چاروں گنٹ رہے گرلایا۔ گرہ گرہ ابلے جھوٹھی رت، رتی رت نظر نہ آیا۔ میں ڈھولک چھینیاں سنکھاں اندر گئی پھس، جگت رباب ستار رہے وجایا۔ میری رین اندھیری ہوئی مس، ساچا چند نہ کوئے چڑھانیا۔ میں نمائی کر کے بہہ گئی بس بس، ہار جت تیرے ہتھ رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، جگت پر بھاتی رہی گرلایا۔ جگت پر بھاتی مارے دہا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ میرا امرت رس میرے وچ سکے نہ کوئی پا، تیرے چرناں نہ کوئے ملایا۔ اپنا اپنا ڈھولا رہے گا، تیرا ناد نہ کسے وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگایا۔ در منگاں بھکھ دے اسپس، اکو آسرا تیرا تکایا۔ توں صاحب سچا جگدیش، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ میں مناں تیری حدیث، سر چرناں اُپر ٹکایا۔ میں دیکھے راگ چھتیس، بتیس سنگ نہ کوئے نبھایا۔ چاروں گنٹ بیٹھے خبیث، خبر تیری نہ کوئے سنایا۔ شاہ پاتشاہ در در دیکھے نہ جھلے چھتر سیس، ساچا حکم نہ کوئے ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میرا ڈکھڑا دے مٹایا۔ میں دُکھی ہوئی ابھاگن، میرا بھاگ نہ کوئے رکھانیا۔ امرت ویلے اٹھ اٹھ جاگن، امرت رس کھ نہ کوئے چوانیا۔ بن تیرے ہنس بنے کاگن، کاگ وانگ رہے گرلایا۔ میں در در پھراں پیراگن، تیرا ویراگ رہیا تڑپھانیا۔ تڈھ بن کرے نہ کوئے سہاگن، جگت رنڈیا رہیا ستانیا۔ کر کرپا بن جا ساجن، میرے سجن سچے ماہیا۔ میں چل کے آئی حاجن، مکہ کعبہ اک تکانیا۔ توں سُنیا غریب

نوازن، غریب نمایاں دیا کمایا۔ میں کو جھی کملی پا جن، لچپت تیرے ہتھ پھڑایا۔ میرے بھاگ سوئے جاگن، گھر ملے میرا سانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ میرا بھاگ جائے گھل، کرپا کرگن ندھانا۔ میری کرتا پائے قیمت مل، لہنا چکے وچ جہانا۔ تیرا ناؤں صلح کل، خالق خلق وڈ پردھانا۔ میں تیرے کنڈے جاواں مل، توں دھر درگاہی مرد مردانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ اُکنا۔ پُرکھ ابناسی دیا کما، ایک وار سمجھایا۔ چار جگ تت تتو توں اپنا روپ رہی دکھا، لوک مات پھیرا پانیا۔ کوٹن کوٹ تیرتھ نہاؤن رہی کرا، کوٹن کوٹ پوجا پاٹھ پڑھایا۔ کوٹن کوٹاں سجدہ رہی کرا، کوٹن کوٹاں وضو نماز پڑھایا۔ کوٹن کوٹاں بانگ رہی دُآ، کوٹن کوٹاں نعرہ رہی سنایا۔ کوٹن کوٹ ناد سکھ ہتھ پھڑا، لوک مات دئیں وڈیایا۔ کوٹن کوٹاں اگنی تاء، کوٹن کوٹاں جل دھار دکھایا۔ کوٹن کوٹاں گھروں کڈھا، جنگل جوہاں وچ پھرایا۔ کوٹن کوٹاں دیوے صلاح، امرت ویلا اک وڈیایا۔ اٹھ پر بھاتی جو لئے دھیا، پر بھ ملے چائیں چانیا۔ کلجگ انتم سارے ہوئے فنا، سیس سکے نہ کوئے اٹھایا۔ تیری جھولی پائے جگت گناہ، گناہ گار تیرا ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم سنایا۔ گناہ گار توں بنی جگ، تیرا رنگ نظر نہ آئیندا۔ تیرے وچ سرشٹ سبائی لگی اگ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ سب نوں بھلیا تیرا آچار چچ، اٹھ اٹھ رام نہ کوئے دھیانیندا۔ مندر مسجد گرو دوار سارے رہے بھج، بھاونی بھو نہ کوئے مٹائیندا۔ اپنا گرہ رہے تچ، تیرا گرہ نہ کوئے سہانیندا۔ بن ہر ساچے در نہ کوئی ہے سچ، ساچا گھر نظر کسے نہ آئیندا۔ بن بھگتاں تیری کوئی نہ رکھے لچ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمائیندا۔ سُن پر بھاتی من لے کہنا، کہنا کہن نہ جانیا۔ کلجگ انتم دیوے لہنا، لہنا جھولی پانیا۔ سچ شنگار بستر گہنا، بستر بھوشن دئے سمجھایا۔ ساچے بھگتاں درشن کرنا نیناں، نیتز نین شرمایا۔ امرت سوما ایکا وہنا، دُرمت میل دھوایا۔ بھگت بھگونت در اکو بہنا، ایکا گھر وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پر بھ پر بھاتی دئے وڈیایا۔ سُن پر بھاتی ساچی گل، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جگ چو کڑی کردار ہیا ول چھل، اپنا بھیو نہ کسے سمجھائیندا۔ جنم کرم دا دیندا رہیا پھل، بھگتی بھگتاں جھولی پانیندا۔ کلجگ انتم ہو پر بل، اپنا بل دھرائیندا۔ ہر بھگت دوارا بیٹھا مل، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ نرگن نرگن نرگن لوک مات آیا چل، اٹل اچل محل آپ سہانیندا۔

غریب بنائیاں اندر گیا رل، رل بل اپنی کھیل دکھائیندا۔ نہ کوئی گھڑی نہ کوئی پل، تھت وار نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک سمجھائیندا۔ ساچا راہ اکو دستاں، دس دس خوشی منائیا۔ بھگت دوارے آپے وساں، وس وس وقت لگھائیا۔ تیر نرالا اکو کساں، نام نشان اٹھائیا۔ جگت وکار چرناں بیٹھاں جھساں، دکھ درد دیاں مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گن اوگن دے سمجھائیا۔ گن اوگن جگ جگ دھار، جگ کرتا آپ چلائیندا۔ جگ چوکڑی میتے چار، نو نو چار ویکھ دکھائیندا۔ جگت کرپا گن ہار، کوڑا کرم بن بن دکھائیندا۔ مانکھ مانکھ نہ کرے پیار، مانس مانس مکھ بھوائیندا۔ دین مذہب ہو یا وبھچار، سچ آچار نہ کوئے جنائیندا۔ دھرم کھنڈ نہ کوئے دوار، کرم کھنڈ نہ کوئے وڈیائیندا۔ بانی برہمنڈ نہ کوئے دھنکار، جیرج انڈ نہ کوئے جگائیندا۔ سرم کھنڈ رووے زارو زار، نیر نیر نہ کوئے شرمائیندا۔ سچھنڈ ہر وسنہار، وس وس اپنا روپ دھرائیندا۔ جگا جگتتر پاوے سار، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ بن بن آئے گر اوتار، بھگت بھگونت کھیل کھلائیندا۔ کلج انتم ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، نوست پھیرا پائیندا۔ من مت بدھ کھول کوڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلج انتم ہر رنگ راتا، راتی رتی رت سہائیا۔ گرگھ ورا آپ پچھاتا، جس اپنی بو جھ بھجائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام داتا، نام جھولی پائیا۔ سرب جیاں دا اکو گیاتا، گیان بودھ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، ہر بھگتاں آپ اٹھائیا۔ سچ پر بھاتی دے بنایا، پر م آرتی اک دکھائیا۔ مہاسار تھی بن کے آیا، ساچا رتھ چلائیا۔ پارکھ بن بن ویکھ دکھایا، پاتھر کنچن لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان آپ ہو جائیا۔ سچ پر بھاتی رکھنا یاد، یادو بنس دتا کھپائیا۔ راون سنی نہ کوئے فریاد، لکا گڑھ تڑائیا۔ سنبھ سنسبھ نہ جانی حاد، مان ابھمان مٹائیا۔ جگ جگ کھیل کھیل برہماد، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیا۔ گرگھ ورلے کراں لاڈ، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، بھگتاں بھگتی اک سکھائیا۔ دھرم نشانہ دیواں گاڈ، لوک مات وجے ودھائیا۔ بن بن ساچا سجن ساک، سگلا سنگ نبھائیا۔ کر کرپا کھولاں تاک، دیا باتی اک لکائیا۔ چرن پریتی پوجا پاٹھ، نون سو اکھراک پڑھائیا۔ نیر درشن تیر تھ تاٹ، اٹھسٹھ رہے شرمائیا۔ در آوٹا پنڈھ کئے چوڈاں لوک ہاٹ، چوڈاں طبق پھیرا پائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ساچا بھیو ہر کھلاؤنا، ایکا وار جنائندا۔ اپنا کیتا جس بخشاؤنا، بخشش اِکو اک وکھائندا۔ چل
 دوارے ساچے آؤنا، سچ دوارا آپ بنائندا۔ بھگتاں اگے سپس جھکاؤنا، بن بھگتاں پار نہ کوئے کرائندا۔ میں پھراں وِچ اُون گونا، لکھ چوڑاسی اندر ڈیرہ
 لائندا۔ میں پھراں وِچ اُنجا پونا، جل تھل مہیئل ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک سہائندا۔ ہست کیت وِچ میرا
 واسا، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ بھگت جتاں سد ہويا داسا، نت نت سیو کمائیا۔ ساچا بھگت ساچے گھر کرے پرکاسا، پرکاس پرکاس نال پرگٹائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم دیوے ور، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ میتھوں وڈا میرا بھگت، جس دی سیوا آپ کمائندا۔ میرے وِچ نہ کوئی
 شکت، شکتی بھگتاں ہتھ پھڑائندا۔ زرگن دا اِکو وقت، جگ ویلا بھگتاں نال سہائندا۔ میں کدے نہ کراں ترس، جو گھڑیا بھن وکھائندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ گھلائندا۔ ساچا بھگت ملے بھگوان، بھادی جگت مٹائیا۔ سچ پر بھاتی دیاں گیان، ایکا وار سمجھائیا۔ ہر جن
 ساچے لئے پچان، اپنا نیز نین گھلائیا۔ در درویش بن بن منگن دان، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ آنت تیری کرن کلیان، کالکھ ٹکا دھون شاہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا وکھائیا۔ پر بھاتی کرے پکار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ تیرے بھگت ویکھاں کون دوار، کون کوئے
 پھیرا پایا۔ نو کھنڈ پر تھمی پھر پھر گئی ہار، میرا پندھ نہ کسے مکایا۔ میں کر کر تھکی ہار شنگار، مینڈھی سپس سپس گندایا۔ نین رکھ رکھ کجل دھار، موہنی
 رُپ رُپ دھرایا۔ پر بھ ملیا نہ میت مُرار، میری سچ نہ کوئے سہایا۔ میں ڈکھڑے کٹے جگ چار، جگت وچھوڑے موہے ستایا۔ راتیں نیند نہ آوے
 روواں دھاہاں مار، گھڑی پل گن گنایا۔ پر بھاتی ویلا پر بھ کرے سچ پیار، میرا ڈکھ دئے گویا۔ چار گنت مندر مسجد پھر پھر آئی وارو وار، در در پھیرا
 پایا۔ اگوں سارے دین دُرکار، کوگر بیٹھے رولا پایا۔ اندر دے نہ تیرا پیار، باہروں رسنا رہے ہلایا۔ میں چل کے آئی تیرے دربار، تیرے چرناں دھوڑ
 خاک رمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا ڈکھڑا دے گویا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، مہر نظر لکائیا۔ تیری آنت کراں کلیان، کلجگ پندھ
 مکائیا۔ تیرا امرت رس پین کھان، تیری جھولی پائیا۔ تیرے آنتراک گیان، سوہنگ شبد کراں پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا

مارگ آپ دکھائیا۔ ہر جو دیا دھار، ہر دے اکو آس رکھائیا۔ تیرے چرن جاواں بلہار، سرن ملے وڈیائیا۔ میں نمائی کر پیار، پانی بھر بھر سیو کمائیا۔
 اٹھے پہر رہاں خبردار، آلس ندرانہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا رہیا سنائیا۔ سُن پر بھاتی اکو بات، ہر باطن آپ
 جنائیندا۔ جن بھگتاں دتی ساچی دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ اٹھے پہر پڑھن میری گاتھ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات،
 اوج نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ اکو چرن ساچانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ تیری انتم پچھن وات، واتا ورن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ ساچے بھگتاں اکو ویلا، ایکا رنگ سمجھائیا۔ سندھیا پر بھاتی نہ کوئی سہیلا، راتیں ستیاں بھل نہ جائیا۔ ایکا رنگ روے
 گروگر چیللا، چیللا گر روپ وٹائیا۔ گھڑی پل سجن سہیلا، ساہ ساہ رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ رہیا دکھائیا۔ جگت پر بھاتی
 ہو خیران، اپنی لئے انگڑائیا۔ کس بدھ ہر جو دتا دان، جن بھگتاں نام ورتائیا۔ اٹھے پہر رہے تیرا دھیان، بھل کدے نہ جائیا۔ راتیں ستیاں کریں
 پچھان، گھر گھر لئیں اٹھائیا۔ آلس ندرانہ ویچ دیویں مان، اپنی گود بہائیا۔ اٹھ پر بھاتی نہ میٹوں گان، دوس رین تیری اوٹ تکائیا۔ سندھیا سکے نہ کوئے
 پچھان، جگت آسن نہ کوئے وچھائیا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے دھیان، پاٹھک بن نہ لئے وڈیائیا۔ آتم پر ماتم اکو گیان، سوہنگ سچ رسائیا۔ پر بھ ملیاں سرب دکھ
 نٹھ جان، کوئے نیڑ رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں لئے ملایا۔ ساچے بھگت ملن دا جے جن چا، چاکری اک
 دکھائیندا۔ نگی پیریں جانا آ، پاندھی پندھ مکائیندا۔ دوروں نیوں نیوں سپیس جھکا، نیتز نین نین شرمائیندا۔ رسنا سوہنگ ڈھولا لینا گا، گا ونہارا آپ
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ویکھ دکھائیندا۔ جن بھگت میلا ویچ سنسار، ہر مل مل آپ کرایا۔ چھٹی جگ دا سچ وبار،
 چھٹی چھٹی نال کرایا۔ چھٹی اچا ہو اجیار، چھٹی راگ ویکھ دکھایا۔ پر بھاتی روندی رہی جگ چار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ سکھ شانتی ملی نہ ویچ سنسار، سنسا سکے
 نہ کوئے چکایا۔ بھگوان بھگتاں ملدا رہیا لگ لگ یار، ساکھیات نظر نہ آیا۔ کلج انتم ہو تیار، ترے بھون دھنی ویس وٹایا۔ زرگن زرگن لے اوتار،
 سرگن اپنا راہ دکھایا۔ سیوا کرے پر اپار، پر پر سیو کمایا۔ سچ دوارا کر تیار، ساچا بنک دے وڈیایا۔ پر بھاتی ویلا رکھے اکو وار، ایکا رنگ چڑھایا۔ بوند

سوانتی ٹھنڈی ٹھار، امرت آتم دے پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ آپ چڑھایا۔ انتم رنگ چڑھنا مات، ہر ساچا سچ جنایا۔ پوہ چھبھی ملنی دات، داتا دانی آپ ورتایا۔ پر بھاتی تیری پچھلی مٹے رات، تن پہرتیاں جگانا ملایا۔ چوتھے پہر چوتھے پد دی گاتھ، پُرکھ ابناسی اک سنایا۔ وست اموک دیوے ہتھو ہاتھ، ہتھ ہتھ نال ملایا۔ بہتراں کرے پوری آس، ستریاں ساچا گن سمجھایا۔ چہتر چلے مات شاخ، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پر بھاتی دے سمجھایا۔ سچ پر بھاتی نہ رہنا سوں، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیدا۔ پنجاں پیاریاں تیری وست لینی کھوہ، اپنی ہتھیں آپ لٹائیدا۔ چار ونجاریاں دیوے ڈھو آ ڈھو، ساچا ہٹ آپ گھلائیدا۔ بہتر بھگت آگے ہو، ہر اپنا درس دکھائیدا۔ ستریاں سنگ آپے چھوہ، ساچا رنگ رنگائیدا۔ چہتریاں من واسنا دیوے کوہ، کوہ طور نور پر گھنائیدا۔ ہر سنگت کرے ساچا موہ، مایا ممتا موہ مٹائیدا۔ گرسکھاں جوگا آپے ہو، اپنا تن گوائیدا۔ نرگن سرگن کھیل دو، دو جہاناں ویکھ وکھائیدا۔ بھاگ لگائے چھبھی پوہ، اپنا پالا سرب مٹائیدا۔ لکھ چوڑاسی چھولیاں بھوہ، کرتا قیمت کوئے نہ پائیدا۔ چاروں گنٹ سر سرور تٹ کنار آوے بو، ساچا یج نہ کوئے بجائیدا۔ اپنے جہا آپے ہو، ہر بھگتاں آپ ملائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیدا۔ چلے دھار جگت نرالی، نرگن آپ چلائیا۔ نرور پھرے ہتھاں خالی، خالق خلق رہیا سمجھایا۔ آپے آیا پنٹھ داوالی، پاندھی بن بن پنڈھ مکایا۔ جن بھگتاں پچھے گھال گھالی، رتی رت لیکھے لایا۔ آپے در در بنے سوالی، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ کرے کھیل دو جہاناں والی، واہوا اپنی کار کمایا۔ چار جگ بوٹے لائے بن بن مالی، انتم ویکھے چائیں چائیا۔ لگی پریت نبھے نالی، لوک مات نہ کوئے تڑایا۔ نرگن سرگن بنیا پالی، بن سیوک سیوک کمایا۔ آپے سنے مریداں حالی، مرشد بنیا بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت بن نہ وجے تالی، لوک مات ہر کاناؤں تلواڑا نہ کوئے وجایا۔ ہر بوٹا بھگت ڈالی، پریم واسنا پھل مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پر بھاتی دے بنایا۔ اٹھے پہر بھگت پر بھاتی، بھاونا ہور نہ کوئے رکھائیدا۔ امرت دیوے بوند سوانتی، ساتک ست کرائیدا۔ جاگت سووت درس دیوے دوس راتی، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیدا۔ گھر گھر میلا کملا پاتی، کول نین کھیل کھلائیدا شبد سندیس ساچی پاتی، بن لکھیاں آپ پھنچائیدا۔ نام ندھانا کو گاتھی، پڑھ پڑھ گاتھا آپ سنائیدا۔

ایسے اوتھے سچا ساتھی، ہر سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پر بھاتی ویلا آپ سمجھائیندا۔ پر بھاتی ویلا پر بھ جائے بھ، لاجھ
 دانک اکھوائیا۔ جگت ترسناٹے سب، صبر صبوری اک بندھائیا۔ نام پیالہ پیائے مد، مدھر رس چکھائیا۔ ناد انادی وجائے انحد، حد پار کرائیا۔ چرن
 دوارے اپنے صد، صدقے گھولی وار دکھائیا۔ آپ بنائے اپنی جد، پتا پوت خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک پر بھاتی دے
 وڈیائیا۔ بھگت پر بھاتی اٹھے پہر، پہرہ ہر رکھائیندا۔ نیڑ نہ آوے کوئی ایر غیر، غیرت روپ آپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ وسائے ساچے شہر، شرع بندھن نہ
 کوئے پائیندا۔ اٹھے پہر اکو لہر، ایک دھارا نام چلائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ وس زہر، ظاہر روپ آپ وٹائیندا۔ کرے کھیل گبھیہر گہر، گنی گہیر دیا کمائیندا۔
 نہ کوئی طرز نہ کوئی بحر، راگی راگ نہ کوئے لائیندا۔ جس جن اپنی کرے مہر، تس جن اپنے وچ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 پر بھاتی اک بنائیندا۔ سچ پر بھاتی سنگر چرن، چرن کول چت لایا۔ ناتاٹے مرن ڈرن، مرن ڈرن نہ بھو رکھایا۔ صاحب سنگر ورنی ورن، وراکو ہر جو پایا۔
 دین دیال ترنی ترن، تارنہارا گر اکھوایا۔ گرگھ ورنے پوڑے چڑھن، ہر جو پوڑا نام لگایا۔ منمکھ جیو سارے ڈرن، نیتز نین نہ کوئے اٹھایا۔ ہر جن اکھر
 اکو پڑھن، ہر جو آپ پڑھایا۔ منمکھ جیو سارے لڑھن، لڑ لڑ وقت لنگھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر پر بھاتی دے دکھایا۔ آو سکھو
 ویکھو پر بھاتی، پر بھ ساچا آپ دکھائیا۔ جس دی وید پُران شاشتر سمتر گا گاتھکے ساکھی، سو ساکھیات روپ وٹائیا۔ جس دی گر اوتار شبد سندیسہ لکھدے
 رہے پاتی، سو پتر لکھ لکھ رہیا سمجھائیا۔ جس دی سندھیا کردے رہے آرتی، دیپک دیا آپ جگائیا۔ جس دی مہما کردی رہی ہندی اُردو فارسی، شاعر
 شاعران نال ملائیا۔ جس دی گر اوتار کردے رہے اڑھتی، نام وٹا ہٹ رکھائیا۔ سو صاحب آیا سار تھی، سب دے سار تھ پور کرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت پر بھاتی اک دکھائیا۔ بھگت پر بھاتی لینی جان، جانہار جنائیندا۔ جس سنگر سچا ملے آن، سو پر بھاتی سو بھاپائیندا۔ جس
 جن جم دی چکے کان، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر پر بھاتی اپنے رنگ دکھائیندا۔ سچ پر بھاتی سنگر پیار، پریم
 پریم وڈیائیا۔ دُتیا دُتر دیوے تار، دوئے دوئے ویکھ دکھائیا۔ سووت سویا ستیاں درس دیدار، اٹھیاں کرے نام پڑھائیا۔ جگ رُسیاں میلے میلنہار، جگت

عُسیاں دئے گوائیا۔ گھر گھتھیاں گھر وچ دیوے وار، پھڑ پھڑ باہوں راہے پائیا۔ مات گربھ ٹیٹھے ٹنگیاں لائے پار، منکھ اپنے نال ملائیا۔ کرماں لٹیاں دیوے پنج سوار، کرم کانڈ نہ کوئے دکھائیا۔ بن بچھیاں دیوے درس دیدار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ کلجگ بوٹے سکیاں امرت دیوے ڈال، کیاری ہری سنج آپ کرائیا۔ جن بھگتاں پچھے گھالن گھال، اپنا تن بھگتاں بھیٹ چڑھائیا۔ پھر حل کیا سوال، اپنا سوال نہ کوئے بتائیا۔ بھالیاں کسے نہ آوے وچ بھال، بھال تھکی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت پر بھاتی نال ملائیا۔ بھگت پر بھاتی ہوئے پر بھات، پر م پُرکھ ہر پایا۔ جُگا جگنتر ساچا ساک، بن سجن سنگ نبھایا۔ اکو دپیک اکو تاک، اک محل اُکایا۔ اکو پتی کملاپات، پت پتونتا ناؤں دھرایا۔ اکو دست اکو ہاٹ، اکو ونج کرایا۔ اکو پوجا اکو پاٹھ، ایکا رہیا پڑھایا۔ اکو تیرتھ اکو تاٹ، تٹ کنارہ اک رکھایا۔ پاربرہم کہے میرا وڈا بھاگ، میریاں بھگتاں میرا سنگ نبھایا۔ بن بھگتاں نہ جگے میرا چراغ، نور کرے نہ کوئے رُشایا۔ بن بھگتاں میری کوئے نہ گائے گاتھ، میرا نام نہ کسے وڈیایا۔ بن بھگتاں میری کوئی نہ دتے ذات، ظہور میرا نہ کوئے رُشایا۔ ایسے کارن میں ہو یا داس، بن سیوک سیوکمایا۔ کوٹن کوٹ اپائے پر تھی آکاش، بن بھگتاں پریم نہ کسے رکھایا۔ آد جگاد نہ ہوواں وناس، اپنی دشا اک رکھایا۔ جن بھگتاں وسماں سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جے کوئی میرا آنتر دیکھے کر کر پاش پاش، ٹکڑا ٹکڑا بھگتی رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت پر بھاتی آپ بنایا۔ ہر بھگت تیری پر بھات، پاربرہم اکھوائیا۔ نہ دوس نہ رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ رُت رُتڑی نہ کوئی ذات، برس ماس نہ کوئے رکھائیا۔ جیں دیکھیں تیں دسے ساتھ، آپ اپنا سنگ نبھائیا۔ اپنا کرے آپے گھات، جن بھگتاں پنج رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے مات وڈیائیا۔

* ۱۷ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار کور بلونت کور بابو پُرا جیٹھووال دربار وچ *

ہر آپے بھگت آپ بھگونت، بھگتی رُوپ آپ اکھوایا۔ آپے سادھ آپ ہر سنت، سائک ست آپ ہو جائیا۔ آپے نار آپے کنت، نر نرائن
 آپ اکھوایا۔ آپے آد آپے انت، مدھ اپنی کھیل کرائیا۔ آپے ناد دُھن آپے منت، آپے راگی راگ الائیا۔ آپے بنائے اپنی بنت، گھرن بھنہار آپ
 ہو جائیا۔ آپے رویا لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ آپے رُترئی رُت بسنت، پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے مہما ہونے اگنت، آپے لکھ لکھ
 لیکھ سمجھایا۔ آپے بھکھ آپے ننگت، آپے ترسنا رہیا ودھایا۔ آپے درویش در بنے منگت، آپ گھر گھر لکھ جگایا۔ آپے جیرج آپے انڈج، اُتہج سیج
 اپنا کھیل کھلایا۔ آپے بودھ گیاتا پنڈت، آپے حرف حرف رہیا صلاحیا۔ آپے کرے سرب کھنڈت، کھنڈا کھرگ آپ ہو آئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیا۔ آپے بھگت آپ بھگوان، آپے ساچی کھیل کھلایا۔ آپے جیو جنت جہان، آپے جگ جگ ویس وٹائیندا۔ آپے
 داتا آپے دان، دیونہارا آپ اکھوایا۔ آپے گوپی آپے کاہن، منڈل راس آپ رچائیندا۔ آپے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابان، سمنڈ ساگر آپے ویکھ
 دکھائیندا۔ آپے شبد ناد دُھن کان، آپے راگ راگنی کھیل کھلایا۔ آپے شاہ پاتشاہ سچا سلطان، صلکھل آپ ہو آئی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلایا۔ آپے بھگت آپے بھاؤ، نہ بھو اپنا کھیل کھلایا۔ آپے پریم آپے چاؤ، آپے مل مل خوشی منایا۔ آپے وسے ہر گھٹ
 تھاؤں، آپے لگ لگھ چھپایا۔ آپے نگر کھیڑا وسائے گراؤں، گرہ گرہ اپنا آپ دھرائیا۔ آپے پکڑنہارا باہوں، آپے دھکا رہیا لگایا۔ آپے پتا آپے
 ماؤں، آپے بالک رُوپ وٹایا۔ آپے کرے سچ نیاؤں، آپے حکمی حکم سنایا۔ آپے وسے تھل اسگاہو، جل تھل اپنا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آپے بھگت آپے نام، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ آپے امرت آپے جام، بھر پیالہ آپ پیائیندا۔ آپ رچیم آپ
 رام، آپے رم رم کھیل کھلایا۔ آپے کرتا آپے کام، آپے بھگتا ویس وٹائیندا۔ آپے جگتا بن بن دے کلام، آپے نیوں نیوں سلام بلائیندا۔ آپے رُو
 سس تیج بھان، آپے نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آپے زمیں آپ اسمان، خاکی خاک ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس

دھرائیندا۔ آپے بھگت آپے رنگ، رنگ رنگیلا آپ اھوائیا۔ آپے سچ آپ پلنگ، آپے جگ جگ رہیا ہنڈھایا۔ آپے ڈور آپ پتنگ، آپے گڈیاں رہیا چڑھایا۔ آپے ناد آپ مردنگ، سچ مردنگا آپ سناپا۔ اپنے مندر آپے لنگھ، ہر آپے دیکھ دکھایا۔ آپے گیت آپے چھند، آپے گا گا خوشی منایا۔ آپے رس آپ اند، مہا اند آپ اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ درڑایا۔ آپے بھگت آپ سپوت، آپے اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے تانا پیٹا سوت، آپے اپنی بنت بنائیندا۔ آپے سوت ڈلارا پوت، آپے دائی دایا سیو کمائیندا۔ آپے آد جگاد رہے اوت، بن بھگتاں کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آپے بھگت آپے مت، متر پیارا آپ اھوائیا۔ آپے پریم آپے ہت، نت نوت آپ دکھایا۔ آپے کایا آپے کھیت، آپے امرت میگھ برسایا۔ آپے رت بسنتی چیت، آپے خزاں روپ وٹایا۔ آپے وسے نیتن نیت، دور ڈراڈا آپ ہو جایا۔ آپے جانے اپنا بھیت، بھيو ہور نہ کسے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے بھگت آپے کار، ہر کرنی آپ کمائیندا۔ جگت جگ سچ وہار، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ ہرکھ سوگ توں وسے باہر، چنتا دکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ اکو جوگ اگم اپار، الکھ زرنجن آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں مارگ لائیندا۔ بھگتاں دیوے اکو جوگ، جوگی جگت آپ جنایا۔ جنم جنم دا کٹے روگ، روگیاں روگ گوائیا۔ میل ملائے دھر سنجوگ، بن سنجوگی دیکھ دکھایا۔ نام ندھان چنگائے چوگ، سوہنگ ہنسا موتی مکھ رکھایا۔ نام ندھانا اگادھ بودھ، بودھ اگادھ کرے پڑھایا۔ کرم کاند پر بھ آپے سودھ، جن بھگتاں لئے ترایا۔ کلجگ انتم پہلی کرے موہت، موہ متا دے ٹڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سبھایا۔ آپے بھگت آپے داس، داسی بن بن سیو کمائیندا۔ آپے وسے سدا پاس، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آپے پُرکھ آپ ابناس، ابناسی پد آپ ہو جائیندا۔ آپے منڈل آپے راس، آپے سورج چند نچائیندا۔ آپے گن آپے طاس، سرب گنوتا اپنا کھیل کھلائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے نراس، نراستا روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں مارگ اک دکھائیندا۔ آپے جگت آپے راہ، رہر بن بن سیو کمایا۔ جگ چوکڑی ملن دارکھے چا، چاؤ گھنیرا سچے ماہیا۔ زرنگن سرگن بن ملاح، پھڑ پھڑ بیڑا آپ

ترانیا۔ کوٹ جنم دے بخشے گناہ، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ درگاہ ساچی دیوے پناہ، چرن کول سرنایا۔ کرے کرائے سچ نیاں، ساچے تخت بیٹھ سچا
 شہنشاہیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ نتھاوایاں دیوے تھاں، ناوٹیاں اِکو اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن
 بھگتاں سدا صلاحیا۔ آپے بھگت آپے گن، گنوتا آپ اھوایا۔ جگ جگ پکار رہیا سُن، جگ کرتا سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، نوست نوست دیکھے
 تھاؤں تھانیا۔ جن بھگتاں دیوے ناد دُھن، دُھن آتمک اِک سنایا۔ لیکھا جانے کلوکل، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جن بھگتاں دیوے مان وڈیایا۔ آپے بھگت آپے دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ آپے جوت نور نراکار، آپے پنج تت ڈیرہ لایا۔ آپے نام شبد خُمار، آپے
 امرت دھار وہایا۔ آپے ساتک ست ٹھنڈا ٹھار، آپے اگن رُپ وٹایا۔ آپے جگ جگ لے اوتار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ آپے لکھ چوراسی کرے
 خبردار، بن بن سیوک سیوک کماہیا۔ آپے بھگتاں کرے سچ پیار، بھگوان اپنی دیا کماہیا۔ ہر جن میلا ایکا وار، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گر چیلے سوہن بنک
 دوار، در در خوشی منایا۔ کرے پرکاس جوت اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ آپے
 بھگت آپے رُپ، آپے راگ رنگ الایا۔ آپے نرگن ست سروپ، آپے سرگن رُپ وٹایا۔ آپے ہون آپے دھوپ، آپے سنگندھی رہیا سماہیا۔
 آپے وسے چارے کوٹ، دہ دشا آپے پھیرا پانیا۔ آپے جوٹھ آپے جھوٹھ، آپے سچ سچ درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ آپے بھگت آپے سٹکھ، سٹکھ ساگر آپ اھوایا۔ آپے مانس آپ منگھ، مانو اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے دس دس ماس بہے لگ، اپنا پردہ آپے
 پائیندا۔ آپے نرگن سرگن ہو کے پئے اٹھ، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کماہندا۔ آپے بھگت آپے
 دھرم، دھرنی دھول دھرت وڈیایا۔ آپے کرم آپے گکرم، نہکرمی آپ ہو جائیا۔ آپے لچیا آپے شرم، حیا اپنے انگ دکھایا۔ آپے بھے آپے بھو
 آپے بھرم، آپے بھیانک رُپ وٹایا۔ آپے جیون آپے مرن، آپے مر مر جیو پرگٹایا۔ آپے کرنی آپے کرن، کرتا پُرکھ آپ اھوایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ آپے بھگت آپے نیم، آپے ساچی کار کماہندا۔ آپے اگنی آپے ہم، آپے کھنڈ بہہ بہہ دھیان

لگانیندا۔ آپے بانر آپے بن، آپے بہہ خوشی منانیندا۔ آپے ساگر آپے سین، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ آپے بھگت آپے دات، در ساچے آپ ورتائیا۔ آپے مذہب آپے ذات، آپے شرع وند وندائیا۔ آپے کھنڈاں برہمنڈاں وسے کائنات، آپے لوک پرلوک رہیا سامنیا۔ آپے گھٹ گھٹ ویکھے مار جھت، آپے رُپ رنگ نہ کوئی دکھائیا۔ آپے کھیل کرے بوہ بدھ بھانت، آپے جگ جگ وٹائیا۔ آپے بیٹھا رہے اک اکانت، سچ محلے سو بھاپائیا۔ آپے بھگتاں پچھے وات، نرگن سرگن ہوئے سہانیا۔ آپے جانے پوجا پاٹھ، آپے پڑھ پڑھ کرے پڑھائیا۔ آپے تیرتھ آپے تاٹ، سر سرور آپ اکھوائیا۔ آپے پار کنارہ گھاٹ، آپے پتن سچا ماہیا۔ جن بھگتاں مکے واٹ، اپنا پنندھ مکائیا۔ شبد وچھاؤنا ساچی کھاٹ، پُرکھ ابناسی سچ وچھائیا۔ دیک جگے اک للاٹ، نور نورانہ ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے بھگت آپے رس، انرس اپنی کھیل کرانیندا۔ آپے پوری کرے آس، آسا نراسا ہو ہو مکھ چھپائیندا۔ آپے پون آپ سواس، آپے آتر آتم بوجھ بوجھائیندا۔ آپے شاہو آپ شاباش، آپے سہہ سہہ حکم منانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل ہر جو دھر، لوک مات وڈیائیا۔ جگ چوکڑی جائے ہر، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار سیوا کر، انتم مکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلایا، آد انادی دھار۔ جگ چوکڑی ویکھ دکھایا، کوٹن کوٹ جگ میتے وچ سنسار۔ وشن برہما شو سیوا لایا، شو شکر کرے پیار۔ لکھ چوراسی بندھن پایا، آتم پر ماتم کھیل اپار۔ گر اوتار کایا چولا سرب ہنڈھایا، آون جاون وارو وار۔ دھر فرمانا ڈھولا اکو گایا، ناد دھن جیکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرے کھیل اپار۔ جگ جگ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ سبجگ تریتا دواپر پار کنارہ، آنت نظر کوئی نہ آئیا۔ کلجگ ورتے وچ سنسار، چارگنٹ لئے انگڑائیا۔ دھواں دھار ہوئے اندھیارا، اندھ اندھیر نہ کوئی مٹائیا۔ جیو جنت رووے زارو زارا، گریازار مٹائیا۔ چاروں طرف آئے ہارا، جت رُپ نہ کوئی وٹائیا۔ ہر کاٹلے نہ نام ادھارا، ہر کی پوڑی نہ کوئی چڑھائیا۔ پھڑ پھڑ دھکے جیو گوارا، پڑھ پڑھ لکھت نہ کوئی مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اپنا آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی مار دھیان، جیو جنت ویکھ دکھائیندا۔ گرکھ وِلا پتر سُجان، پورب جنم سنگ نبھائیندا۔ اٹھے پہر کرے دھیان، پر بھ درشن راہ تکائیندا۔ کون میل ملائے آن، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھيو گھلائیندا۔

* ۱۸ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی پنچ سنکھ باوا سنکھ بابو پُر ضلع گرداس پُر *

میل ملایا کرپا پندھ، دین دیا کمائیا۔ بن بھگتی کارج کیتا سدھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اپنے ملن دی ساچی بدھ، ہر جو آپ سمجھائیا۔ ناتا توڑ نو ندھ، اٹھاراں سدھ پندھ مُکائیا۔ بھگتاں پھڑی ساچی ضد، بن ملیاں چین نہ آئیا۔ انڈ برہمنڈ جیو تیرا پند، پنڈی ہور نہ کوئی رکھائیا۔ تیرا امرت ساگر سندھ، تیری دھار چلائیا۔ توں صاحب سدا بخشند، تیرے ہتھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچی سرنائیا۔ سچ سرنائی دے بھگوان، ہر جن ساچا منگ منگائیندا۔ تیرے چرن دھوڑ اشان، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مُکائیندا۔ تیرا درس وڈ پردھان، لکھ چوراسی پندھ مُکائیندا۔ تیرا ترس وڈ مہربان، میرا کرم مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت ایکا منگ منگائیندا۔ ہر بھگت منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے در نہ جاواں سنگ، بھلی سرب لوکائیا۔ تیری سرن اک انند، میرے سجن سچے ماہیا۔ نت گاواں تیرا چھند، دوجا راگ نہ کوئی الائیا۔ توں مُکاونا میرا پندھ، میں تیری اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ پُرکھ ابناسی کر دھیان، نیز تین اٹھایا۔ کون سور پیر بلوان، جس اپنا حکم چلایا۔ چل کے آمل وچ جہان، دو جہاناں پندھ چکایا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، تیرا اکو نام موہے سکھایا۔ نیڑ نہ آئے پنج شیطان، شرع بندھن نہ کوئی پایا۔ تیرا اکو دسے امان، امام ہر جو نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھگت اکو آس رکھایا۔ میری آس کردے پوری، پورن گر اوتارا۔ تیرے بناں سرب مجبوری، جھوٹھی مزدوری وچ جہانا۔ ایکا دینا نور نوری، نورو نور نور نورانہ۔ آپے چل کے آونا حضور، حاضر حضور سچے سلطانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا دانا۔ سری بھگوان سُن آواز، اورا سنگ تجایا۔ جن بھگتاں

رکھاں لاج، لوک مات پھیرا پایا۔ اکو دیواں سچا داج، دست اموک جھولی پایا۔ در در کرے تیرا کاج، کاج کر کر سیو کمایا۔ نرگن روپ ہو ہو جاواں
 بھاج، بھج بھج اپنا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا تھاؤں تھا یا۔ ہر جن اٹھے کر کر وچار، اپنی دیا کمایا۔ سچکھنڈ وچوں
 آیا باہر، تھر گھر کُنڈا لاپیا۔ سُن اگئی پردہ پاڑ، نرگن روپ وٹایا۔ پون پون ہو آسوار، اون گون تجایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ لتاڑ،
 وشن برہما شو سمجھایا۔ کروڑ تیتیا کرے پکار، گریزار سنایا۔ اُچے ٹلے پر بت روون زارو زار، نیر نیناں نیر وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، سب نوں رہیا تجایا۔ سچکھنڈ نو اسی سب نوں تچ، اپنا کھیل کرایا۔ لوک مات ہر آیا بھج، نرگن روپ وٹایا۔ جن بھگتاں رکھے ساچی لچ،
 لاجاوت شرمایا۔ کر کرپا پردہ دیوے کج، نام دوشالہ ہر جو پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگتاں خاطر لوک
 مات، نرگن ویس وٹانیدا۔ آپے دیکھے مار جھاتی، جھاک اور نہ کوئی رکھانیدا۔ بند کوڑا کھول تاکی، دیا باقی آپ جگانیدا۔ میل ملاواں کملاپاتی، کول نین
 آپ مٹکانیدا۔ نام ندھانا ساچی داتی، اکھر اکھر جھولی پانیدا۔ دھر در گاہی ساچی داتی، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جن بھگت دوارے سیو کمانیدا۔ سیوک بنیا ہر جو ٹھاکر، اپنا روپ وٹایا۔ لیکھا جانے کریم قادر، قدرت روپ سمایا۔ نام ندھانا اکھر ہزارا درود
 دادر، سبق ثابت آپ جنایا۔ دو جہاناں دیوے آدر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی، سچ
 سچ سکھدایا۔ لوک مات کرے کڑمائی، اپنا بندھن پایا۔ گھر ساچے وے ودھائی، مل مل سخیاں منگل گایا۔ ور ملیا اکو ماہی، سچ جھوٹھی دے تجایا۔ جنم
 جنم دی میٹے شاہی، چھبر اپنا نام لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ آپ سمایا۔ بھگتاں سنگ رمیا ہر رام، سیوک سیو کمایا۔
 لوک مات بنیا انت غلام، بن سیوک سیو کمایا۔ آپے دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر روپ وٹایا۔ آپے بول علیکم سلام، اصل اپنا روپ دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ایکا وصل دے سمجھایا۔ ایکا وصل اک وجود، واحد اپنا کھیل کرائنیدا۔ ایکا بن سچ محبوب، سچ مُجت اک
 کمانیدا۔ ایکا دیوے اپنا سچ ثبوت، ثابت صورت اک جنانیدا۔ ایکا جانے سچ حدود، حد ایکا ایک ونڈ ونڈانیدا۔ ایکا بھگتاں اپنے اندر کیتا محدود، دوسر ہتھ

کسے نہ آئیندا۔ ایکا لہنا دیوے اصل نال سوڈ، سوڈ نال سوڈ ملانیندا۔ نیوں نیوں سلام کرے یعقوب، اعلیٰ شاہ سیس جھکائیندا۔ بے عیب نام خدائی مہوبوڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ بھگتاں رنگ رہیا دکھال، دکھری دھار چلائیا۔ کرپا کر دین دیال، دین گلے لگائیا۔ چرن کول دکھائے سچی دھر مسال، بنک دوار سو بھاپائیا۔ آپے سنے مریداں حال، ہر مرشد روپ وٹائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، اوچ پنچ بھو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ ہر جن تارے ایکا ہر، بھگوان میل ملایا۔ جن بھگتاں دیوے اکو ور، ایکا گھر ورتایا۔ آد جگادی چکے ڈر، جم کا بھو چکایا۔ درش دکھائے آگے کھڑ، زرگن سرگن ہوئے سہایا۔ سرگن زرگن شبدی پلو پھڑ، پھڑ پھڑ پلو انگ بندھایا۔ ڈو نگھی کندر آپے وڑ، گھر گھر ویکھ دکھایا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، چڑھ ہر جن پنڈھ مکایا۔ آپے توڑ ہنکاری گڑھ، گڑھ ساچا راہ اک دکھایا۔ ہر جن میلا اپنے گھر، گھر گھر وچ لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دے وڈیایا۔ ہر بھگت سد وڈیائیندا، سجن سنگر میت۔ بھگتاں انتم ویکھ دکھائیندا، زرگن روپ بیٹھ اتیت۔ بھانڈے بھرم بھو بھٹائیندا، اچرج چلائی ریت۔ مندر مسجد مٹھ نہ کوئی دکھائیندا، ہر چرن سچی پریت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ ہر جن کایا پائے ٹھنڈ، سائتک ست ورتایا۔ آتم پر ماتم اک انند، انند منگل گن گایا۔ رسنا جہوا گائے چھند، ساچا ڈھولا آپ سنایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دے وڈیایا۔

سارے کھنڈ ہر دی کار، کرتا کارے لائیا۔ راہ وچ بیٹھائے پہریدار، ساچی سیو سمجھائیا۔ جو جن آئے میرے دوار، تس کرنی نام پڑھائیا۔ رہنی بہنی اپر اپار، کہنی ساچی دین سمجھائیا۔ لچیا شرم اپر اپار، نیترنن اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیا۔ چار کُنٹ کرن پکار، چار جگ جگت سنایا۔ پُرکھ ابناسی اک دربار، سچکھنڈ بیٹھا آپ لگائیا۔ دھر فرمانا دے اپار، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ جس جن ہر کے دوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سکھیا کرے پڑھائیا۔ چارے کُنٹ بول جیکار، بے بے ناد وجائیا۔ نیوں نیوں سیس کرن نمسکار، نو نو سیس

جھکائی۔ واہ واہ صاحب میرے داتار، تیرے در تیری وڈیائی۔ اسیں بہہ بہہ گئے ہار، ساڈا پندھ نہ کوئی مُکائی۔ کبیر جلاہا دے کے گیا سہار، ایکا گن سمجھائی۔ تہاڈی کرنی دیوے آدھار، بچھلا لیکھا دئے مُکائی۔ نرگن نرکار آوے وچ سنسار، راہ کھیڑے دیکھے تھاؤں تھانیا۔ جن بھگتاں کرے اک پیار، ساچی ریتی ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائی۔ کلجگ اتتم آئے ہر، نرگن روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، اپنی دیا کمایا۔ اک پھڑائے ساچا لڑ، پلو نال بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائی۔ کلجگ اتتم آئے ہر، نرگن روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، اپنی دیا کمایا اک پھڑائے ساچا لڑ، پلو نال بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ اتتم آئے نرکار، نرگن ویس وٹانیدا۔ اکو نام بول جیکار، در دروازہ آپ گھلانیدا۔ بھگت بھگونت کرے پیار، بھگتاں آپ جگانیدا۔ پھڑ پھڑ لے جائے اپنے نال، راہ وچ نہ کوئی اٹکانیدا۔ اپنے در دئے بہال، گھر ساچا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایکا رنگ دکھانیدا۔ بھگت وسے بھگوان پاس، بھادی بھے نہ کوئی جنانیدا۔ اک دُوبے دی مل جائے راس، راسی ہور نہ کوئی دکھانیدا۔ اک دُوبے دی پوری کرن آس، نر اس کوئی نظر نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن پڑھیاں بن گایاں بن دیکھیاں اپنا درس دکھانیدا۔ ہر بھگت کی پڑھے پڑھائی، ساچی ودیا نہ کوئے پڑھائی۔ اکو ہر ہوئی گڑمائی، دُوجا ساک نہ کوئی بنائی۔ اٹھے پہر وچے ودھائی، ڈھول مردنگ رہے جس گائی۔ جس داہر جو بنیاں نین نائی، گھر گھر آ آ سیو کمائی۔ سو بھگت سبج سکھائی، جس سکھ انتر رہیا دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل کرے رُشنائیا۔

* آتما سنگھ دے نوت *

جگت ولوں گیا مر، ناتا جگت تڑایا۔ آگوں ملیا ہر جو ہر، اپنا درس کرایا۔ بہتر اں بھگتاں وچوں دتا پہلا ور، سر تیرے ہتھ لکایا۔ چھٹی پوہ دکھاؤنا گھر، بھگت دوارا جو بنایا۔ ایتھے اوتھے چکے ڈر، ڈر کوئی رہن نہ پایا۔ انت بندھائے اپنے لڑ، پلو نام بندھایا۔ ساچے پوڑے جانا چڑھ، پُرکھ ابناسی لئے

چڑھایا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وڑ، سنگھ پال بیٹھا راہ تکایا۔ آویر میرے نال رل، رل مل اکو ہر منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم مرن رہیا کٹایا۔ جنم مرن ہتھ پر ماتما، پُرکھ پُرکھ وڈیایا۔ لیکھا جانے سنگھ آتما، آتم سنگھ وچ سمایا۔ ویس وٹایا سکت باطنا، ظاہر دے وڈیایا۔ بھگت بھگونت آیا را کھنا، رکھک بن بن ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون مرن مرن جیون اپنے ہتھ رکھانیا۔ لاڑی موت گئی ہار، کال ستم سنایا۔ سنگر پورے دتاتار، مُردا پھر اٹھایا۔ چرن کول کرائے پیار، پیار پیار نال رلایا۔ بہتر اں وچوں چھبھی پوہ توں پہلے جنم کوئی نہ جائے ہار، مانس دیہہ نہ کوئی تجایا۔ اپنا کرے کرائے سچ و ہار، پھر اگلا راہ دکھایا۔ آگوں ملے آپ نرنکار، نرنگن اپنا روپ وٹایا۔ جن بھگتاں لئے اٹھال، ساچی گود بہایا۔ صاحب صاحب سدا سدا دیال، دینن اپنے گلے لگایا۔ گرگھ کدے نہ کھائے کال، جمکال نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم وچ بدلایا۔

* ۱۹ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی کیشن سنگھ دے نوت پنڈ اٹھ پندھی ضلع گرداس پُر *

پھڑیا دامن جائے چھٹ، چھٹی جگت ولوں دوائیا۔ سچکھنڈ دا بوٹا پٹ، لوک مات لہرائیا۔ صاحب سنگر آپے تھ، پورن بوچھ بُجھانیا۔ گنگا کنگن جو کھادھا لٹ، لٹی دست لئے کڈھانیا۔ روداس چھیارا آسن پٹ، سچ خزانہ دے دکھانیا۔ شاہ پاتشاہ رہے کٹ، کھڑی کھل لہانیا۔ بن ہر نامے خالی بت، رو رو دے ڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا پلو نام پھڑانیا۔ ساچا پلو پھڑیا لٹ، بندھن ایکا اکو پانیا۔ ٹھگ چور یار چکے ڈر، بھے بھیانک نظر نہ آنیا۔ اگنی گیا سٹ، ہون کڈھ تپانیا۔ جنم جنم لوک مات گیا مر، مر مر جنم وچ بدلایا۔ شاستر سمتر وید پُران پڑھ، پڑھ پڑھ اپنا وقت لنگھانیا۔ آون جاون کھیل کر، جوُن اجوُن ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دامن اک دکھانیا۔ ساچا دامن دامنگیر، دردی درد وندائیندا۔ چوراں یاراں ٹھگاں کٹے بھیر، او جڑھ راہ پندھ مکائیندا۔ نام اندھٹھرا مار زنجیر، اپنا بندھن بند پوانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساچا دامن آپ پھڑائیندا۔ دامن پھڑیا کون زور، جور و نال رلائیآ۔ پورب جامہ ٹھگ چور، نو نو جنم رہیا دھیائیآ۔ مات گربھ ڈر ڈر اندھ گھور، دھوئی
 اگن تپائیآ۔ کرے پکار میری توہے لوڑ، ٹدھ بن اور نہ کوئی سہائیآ۔ میں پتنگا توں ساچی ڈور، ٹدھ بن اور نہ کوئی اڈائیآ۔ میں ٹھگ نمانا جھوٹھا چور،
 چوری تیرا کنگن کرائیآ۔ غریباں نال نہ رکھیا کھور، نتھاویاں دتی نہ کوئی سزائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا دامن ویکھ دکھائیآ۔ نہ کوئی
 کیتا کوڑ و ہارا، کوڑی کریا نہ کوئی کمائیآ۔ تیرا کنگن لٹیا دن دہاڑا، آپ اپنا بل رکھائیآ۔ گنگا گنگوتری کریا پیارا، چھیارا رہیا سنائیآ۔ اوس اک کسیرا دتا کر نیارا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرائیآ۔ چھیار کسیرا دتا ہتھ، بہہ اپنا آسن لایا۔ میں گنگا ماتا دتا دس، اگے بھیٹ چڑھایا۔ اُس اگوں
 کدھیا اپنا ہتھ، سرتھ کھیل کرایا۔ نک ویکھ سہاگ نتھ، سوہنا جو بن میں تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ گنگا
 ہتھ دتا اُلا، جو بن اپنا آپ پرگٹائیآ۔ میرے بھگت دا اک پیار، میرے تن سمائیآ۔ میرے تن دا سچ شنگار، بھگت رنگ دکھائیآ۔ توں وچولا بنیا وچ
 سنسار، ساچی سکھیا اک سمجھائیآ۔ بنارس تھیدا پاؤنی سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیآ۔ براہمن کہے سُن گنگا مات، ایکا
 وار سنائیآ۔ چھیار دتی کسیرا دات، سو تیری جھولی پایا۔ میں دُور دُراڈی کٹ کے آیا واٹ، تیرا پنڈھ مُکایا۔ میرا پورا کرے کون گھاٹ، پچھے پتر دھیاں
 رہیا ترسایا۔ میں منگاں تیری نتھ دا اک بلاک، در ساچا منگ منگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سانگ آپ ورتایا۔ میرے بلاک
 میری نتھ، ہتھ کسے نہ آئیآ۔ آد جگاد میں بھگتاں وں، آد شکت روپ وٹائیآ۔ توں اپنی اچھیا آیا دس، جگت و اشانا نال رلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تیری دست تیری جھولی پائیآ۔ کون دست میری، موہے دینا بتلایا۔ جگت مات نہ کر ڈیری، ڈھیہہ پیا سرنائیآ۔ روداس
 چھیارے کوڈی اک ہتھیری، کنگن کم کسے نہ آئیآ۔ ڈھوئے ڈھور چڑی رہیا اُدھیڑی، پانہا گنڈھن سیو کمائیآ۔ اُس دی گل دساں کیہڑی کیہڑی، مُنہ چڑے
 نال چُھہائیآ۔ دنداں نال کچھے ڈوری، کچھ کچھ توپا لائیآ۔ میں وارنے گیا کر کے آیا ڈھیری، لہنا دینا حساب مُکائیآ۔ میں اپنے پچھے ماری پھیری، روداس
 پچھے نہ پنڈھ مُکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیآ۔ گنگا کہے توں دسیا سچ، میں تیرا شکر منایا۔ دھن بھاگ میری

پوری کری آس، بھگت کسیرا میری جھولی پایا۔ میں جگ جگ رکھاں اپنے پاس، تن اپنے نال چھہایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 دھندا آپ دکھایا۔ بھگت کسیرا تیرے ہتھ، تیری جھولی دتی بھرائیا۔ کنگن بھگت واسطے دتارکھ، میرے ہتھ پھرائیا۔ میں منگیا اک بلاک، توں نہ نہ
 کر کر نین شرمائیا۔ روداس چمارا کون ساک، چمریٹا کل نیچ اکھوائیا۔ میں براہمن سچا پاک، پوت میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھجو آپ گھلایا۔ چمیاں چڑی میرا چم، چک رنگ نہ کونے دکھایا۔ میرا کہنا رہیا من، من من خوشی منایا۔ دوس رین کہے دھن دھن، دھن
 تیری وڈیائیا۔ کرے وسیرا چھر چھن، محل اٹل نہ آس رکھایا۔ پانہا گڈھے گھڑی پل پل، اپنی ٹٹی گڈھ آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا ورتائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، ایکا گن جنایا۔ کنگن لے جا کر پیار، روداس چمیاں رہیا تکایا۔ جگ جگ دامیرا اُدھار،
 میں آنت رہیا مُکایا۔ بن وچولا وچ سنسار، گنگا مات ایہہ سمجھایا۔ پردہ اوہلا نہ کونے وچار، ساچا ڈھولا ایکا گایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کنگن ہتھ پھرائیا۔ کنگن پھڑیا ہتھ، اپنے دامن نال بندھائیا۔ گنگا ماتا دتادس، تیری دست اپنی جھولی پائیا۔ روداس کول نہ جاواں نس، اپنا پنڈھ
 مُکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل کرائیا۔ گنگا کہے زرگن دھار، ایکا شبد جنایا۔ پنڈت بھل نہ بن گوار، برہم روپ نہ کونے
 چھپائیا۔ اوگن کر نہ وچ سنسار، گن اپنا مول چکائیا۔ مانس جنم جنم نہ ہار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ میرا قرضہ دینا اتار، روداس چمارے جھولی پائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سنایا۔ پنڈت کہے ہتھ آیا کنگن، اپنا بل جنایا۔ تیرے کولوں نہ آیا منگن، توں آپے ہتھ پھرائیا۔
 کنگن دے نہ ہوئی ننگن، گھاٹا کونے نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ گنگا کہے سُن لے گل، براہمن براہمنی
 جایا۔ بھگت نال نہ کرنا ول چھل، چھل ہر جو کدے نہ بھایا۔ انتم دینا پئے پھل، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 حکم رہیا جنایا۔ سنیا حکم تیرا فرمانا، اپنا کن لگایا۔ میں لُٹیا وڈا گھرانہ، لٹ میرے ہتھ آئیا۔ دُر ڈراڈا میرا کانا، گنگا مُڑ کے پھیر نہ پھیرا پائیا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنا ویس دکھایا۔ اکو کنگن لیا لٹ، لُٹیا وڈا گھربار۔ ہتھ وچوں نہ جائے چھٹ، میں ماری پہلی مار۔ مانس

جنم سہائے رت، ڈکھ آوے نہ دوجی وار۔ نیکھ بھوگن دھیاں پت، میرا چلے سچ رزگار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپار۔
کنگن چور ماریا ڈاکا، گنگامات رہی گر لائیا۔ اودھر رویداس تگے واٹاں، کون ویلا سندیسہ دیوے میری مائیا۔ براہمن پایا دوہاں گھاٹا، اپنا بل دکھائیا۔ اپنے
گرہ آیانٹھا، مشرانی لئے جگائیا۔ آویکھ گنگاماتا دتا امرت باٹا، ساچا کنگن ہتھ دکھائیا۔ جنم جنم دا پورا کیتا گھاٹا، وست امولک جھولی پائیا۔ لوکی کٹ کے
آوندے واٹاں، میں کھٹی کھٹ کے آیا تیرا ماہیا۔ توں ڈونگھا کھود کھاتے، اکے وار دیاں بھرائیا۔ تیرا مندر سوہے حاطہ، حد ساچی دیاں بنائیا۔ توں
براہمنی اچی ذاتا، میں براہمن روپ وٹائیا۔ میں وید شاستر سمرت پڑھ پڑھ سناواں گاتھا، توں گنگامائی دھئیائیا۔ دوہاں بنیا ساچا ساتھ، گھر ساچے خوشی
دکھائیا۔ آرل مل گایے اکو پاٹھا، واہ واہ وڈی تیری وڈیائیا۔ ساڈے پچھے کھولیا ہاٹا، روداس چیار نال رلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
اپنا ویس آپ دکھائیا۔ پنڈت پچھے گھر مشرانی، مشر جی حال سناؤ۔ پچھلی دسو سچ کہانی، کون بدھ ایہہ وستو پاؤ۔ پنڈت کہے میں نت اٹھ پڑھدا بانی،
پر بھ ملیا اگم اتھاہو۔ روداس چیار پانہا گنڈھے کونے پاپانی، میتوں لاون لگا داؤ۔ میں جو بن و نت گنگا دیکھیا سچا بانی، میتوں دیکھ چڑھیا چاؤ۔ اگوں کہے
میں بناں تیری رانی، توں پھڑ لا میری باہوں۔ میں تیتھوں ڈردیاں کہا میرے گھر سے مشرانی، اگے تیتوں ملے نہ تھاؤں۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہو۔ مشرانی کہے دس پریتم پیارے، گنگا کون روپ وٹائیا۔ گنگا وہے سدا جل دھارے، روپ رکھ نہ کونے
دکھائیا۔ کوٹن کوٹ جیو جا جا کرن نمسکارے، نیوں نیوں سیس بھکائیا۔ کوٹن کوٹ سوریہ دیو جھٹے رہے مارے، چلیاں نال جل چٹھائیا۔ کوٹن کوٹ
کرن ہاڑے، سادھ سنت دھونیاں تائیا۔ کوٹن کوٹ کھے گارے، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ کوٹن کوٹی بن بن بیٹھے لاڑے، گنگامائی نہ کسے پرنائیا۔ توں
دس کس بدھ میل ملیا تیرا کنارے، تٹ کون ملی وڈیائیا۔ کون روپ کرے شنگارے، کون نین نین ملائی۔ کون رسنا واجاں مارے، کون جتی دند
صالاحیا۔ کون کہے میرے کنت پیارے، آمل ساچے ماہیا۔ میں تیرے پنڈت جی کم جانا سارے، بھل رہے نہ رانیا۔ توں گھر گھر جماناں دے پاؤندا
رہیا چھہارے، کوٹی کوٹ سگن لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون مہر نظر تیرے اٹے پائیا۔ کی دساں تیتوں سچ، میں سچا سچ سنانیدا۔

میں پندہ مکایا نسّ نسّ، اِکو آس رکھائیندا۔ مینوں گنگا ملے ہسّ ہسّ، در اِکو خوشی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ پنڈت جی میں ویکھاں تیرا رنگ، رنگ تیرا نہ موہے بھائی۔ جگت سماجے جوڑیا سنگ، اِک دُجا بندھن دِتا پائیا۔ تُوں کہیں گنگا منگے تیرا کارج انند، تیرا کارج نہ موہے بھائی۔ تُوں جھوٹھی پاؤندا ڈنڈ، ڈنڈاوت تیری نظر نہ آئی۔ ایختے بچیاں بھلیاں رہیا ونڈ، خالی ہتھ رہیا دکھائی۔ کون بدھ گنگا ماتا گئی منّ، کنگن تیرے ہتھ پھڑائی۔ پھر کنگن تُوں کس بدھ کریا دھنّ دھنّ، رسنا جھوا گائیا۔ میں جانا گنگا نیترا نھ، جن تیری سار نہ پائیا۔ میں تیری نار چاہندی تیتوں دیواں ڈنّ، جو میرا رہیا تکائیا۔ اِکو سُن لے لاکے کنّ، میں ساچی رہی سنائیا۔ ایہہ نہیں ساڈے گھر دا دھنّ، راجیاں گھر سو بھاپائیا۔ کرپن دی اِکو منّ، نردھن دے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پنڈت جی جاؤ پاؤٹل، قیمت کون چُکائیا۔ جگت صراف دوارا گیا کھل، کسوٹی ہتھ اُٹھائیا۔ در در پھرے مایا ممتا گیا بھل، تولے ماشے تول تلائیا۔ نام کنگن جائے رُل، مورکھ تھیں نہ کوئے ڈکائیا۔ اِگوں سارے کہندے بول، دوئے جوڑ کرن سرنائیا۔ ساڈے کول نہ کوئی تول، جو اِس تول دے بنائیا۔ راج راجان دوارا پھول، تیرا حساب دے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ول چھل اپنی دھار چلائیا۔ براہمن گیا راج دربار، در اِگے سیس جھکائیندا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیترا نیاں نیر وھائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، تیرا در موہے بھائیندا۔ سوداگر بن سیوا کراں اپرا، ساچا کنگن بھیت چٹھائیندا۔ تسی قیمت پاؤنی اِکو وار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے کھیل کرائیندا۔ راجن دیکھ ہو یا دیال، کنگن شنگن رُپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ ہیرے لال، پوہ نہ سکن رانیا۔ نہ کوئی پرکھے بن دلال، جگت دلالی نہ کوئے کمائیا۔ نہ کوئی پیٹے وچ رومال، نور نور نہ کوئے چھپائیا۔ ساری مجلس ہوئی خوشحال، خوشی خوشی نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ترسنا پور کرائیا۔ جگت ترسنا ہوئے پور، دھن دولت جھولی پایا۔ تیرا کنگن ہو یا منظور، مزدوری دے چُکایا۔ تُوں بڑا سورا سورا، پیرتا تیری دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا کنگن لیا رکھ، قیمت آپ چُکائیا۔ اپنے کول رکھیا دکھ، دکھری دھار دکھائیا۔ گھر آ دتا دسّ، موہنی رہیا سمجھائیا۔ اِس وچ نہ کوئی شک، شکایت ہو نہ کوئے لگائیا۔ درگاہ

ساچی دا ساچا حق، حق تیرے ہتھ پھڑائیآ۔ تُوں پاؤنا اپنے ہتھ، لال مہندی نال ملائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیآ۔ پھڑیا کنگن نیتز دیکھ، من ہويا چاؤ گھنیرا۔ اُس ونجارے لواں پیکھ، جس نگری پایا پھیرا۔ میں اِس دالواں بھیت، اِس گھڑنہارا کیہڑا۔ کون راجن نال کرے ہیت، اپنا ہتھ بیڑا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے ہیرا پھیرا۔ رانی کہے سُن راجا، تیری رعیت وڈی وڈیائیآ۔ جس نے کریا تیرا کاجا، تیرے نال خوشی منائیآ۔ میں نیتز پیکھاں جس نے سازن سزا، کنگن گھاٹت لیا گھڑائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے پرواہ ویکھ وکھائیآ۔ میں ویکھاں کون مزدور، مزدوری رہیا کمائیآ۔ جو چل کے آیا حضور، ساچی دست بھیت چڑھائیآ۔ ایہدا نور وڈا کوہ طور، نورانہ نور نور رُشنائیآ۔ میں اُس دا خزانہ کراں بھر پور، جو جوڑی دے ملائیآ۔ میں درس کراں ضرور، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ مکائیآ۔ رانی کہے سُن ساچے بھوپ، تیری بھومی ملے وڈیائیآ۔ تیرا حکم رہے چار کوٹ، دہ دشا وجے ودھائیآ۔ میں اُس دا دیکھنا روپ، جو کنگن رہیا گھڑائیآ۔ میں اپنا بناواں پوت، جے دوجا دے بنائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا پردہ آپ چکائیآ۔ راجا کہے سُن دھیان، دھیان نال ملائیآ۔ اکو اک کر پروان، ساچی دست تیرے ہتھ پھڑائیآ۔ دوجا دے نہ کوئے نشان، گھاٹت گھڑنہ کوئے دکھائیآ۔ میں تیرا رکھیا وڈامان، اپنے تن نہ مول چھہائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ رانی کہے میرا کوئی نہ وس، میرے من چچین نہ آئیآ۔ جناں چر نہ دیویں دس، موہے نندرا مول نہ بھائیآ۔ تیرے نال نہ بولاں ہس، اپنی کروٹ لواں بدلائیآ۔ جے غصے ہوویں تاں جاواں نٹھ، تیری آبرومائی خاک ملائیآ۔ جے آگوں کریں ہٹھ، بن وزیر کراں لڑائیآ۔ جنا چر نہ دیویں دس، میں بنی رہاں سو دائیآ۔ میری پوری ہووے آس، میری بہیا رہی گر لائیآ۔ میں دوہاں باہواں نہ کراں نراس، اکو رنگ وکھائیآ۔ سچا کھبہ میرا ہاتھ، پنج انگلاں ملی وڈیائیآ۔ اک دوجے دارکھن ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیآ۔ جے میں رانی وساں نہ تیرے پاس، تُوں راجا بن میرے کم کسے نہ آئیآ۔ میں توں میریاں دوہاں ہتھاں دا سچا ساتھ، گھر مندر بیٹھے آسن لائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھائیآ۔ راجن انتر کر وچار، سدھ بدھ بھلائیآ۔ اک لواواں سچ دربار، سب نوں دیاں سنائیآ۔ جو کنگن لیاوے بن سنیار،

قیمت دیاں مُکائیا۔ میرا گھر دا بنیا رہے شنگار، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ میری رُٹھ نہ جائے نار، دُہاگن رُوپ نہ مات وٹائیا۔ میرے سیس نہ رہے دستار، میرا نیز نین شرمائیا۔ وزیر امیر سارے لیا بو بھال، جو کنگن دے لیا ئیا۔ کوئے نہ چھڈو شاہ کنگال، گھر گھر پھیرا پائیا۔ اگوں کہے سنام براہمن بال، بچھلی گل سبھجائیا۔ جو دے کے گیا وچ رومال، تس براہمن لُو منگائیا۔ اوہ حل کرے سوال، دُو جا بھيو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مردنگ وجائیا۔ راجن کہا واہ واہ، واہ وا خوشی منایا۔ جاؤ پکڑو بانہہ، باہوں پکڑ در منگایا۔ جے اگوں کرے ناہہ، پھڑ پھڑ دیو سزایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جگت ویکھ دکھایا۔ گنگا مائی پھڑایا گنگو براہمن، گنگا رام سار نہ آئیا۔ روداس وچولا بنایا ضامن، ضامنی آنت نہ توڑ نبھایا۔ ماری مار کامنی کامن، کام حرص اک دکھایا۔ ہر جو پھڑیا نہ سچا دامن، دامنگیر نہ کوئے اکھوائیا۔ نیز رووے پنڈت براہمن، در دربار بیٹھا شرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سرب سزائیا۔ جگت براہمن کر وچار، راجن آکھ سنانیندا۔ رانی کرے گریازار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کنگن دُو جا دے دے ایکا وار، ہور منگ نہ کوئے منگائیندا۔ دھن دیاں اٹ بھنڈار، تیرا گھر بھرائیندا۔ کھ موڑ جے جائے ہار، تن سیس کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پائیندا۔ پنڈت براہمن گیا ڈر، اپنا آپ ویکھ دکھائیا۔ راج راجان لیا پھڑ، نہ سکے کوئے جھڈائیا۔ بن موتوں جانا مر، موت رہی ڈرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان مان وڈیائیا۔ براہمن ڈریا کر خیال، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ میرے سرتے کوئے کال، کال نگارہ سیس وجائیندا۔ میرا حل نہ ہوئے سوال، سوالی بن بن جھولی ڈائیندا۔ کوئے نہ بنے سچ دلال، جگت دلالی نہ کوئے کمائیندا۔ بن چھریوں ہویا حلال، حلوہ کھیر نہ کوئے پکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ حکمی تھم کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ براہمن دے نہ کوئے کنارہ، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیا۔ نیز رووے زارو زارا، نین نین نین شرمائیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، دھوڑی خاک مستک لائیا۔ میں مورکھ مگدھ بن گوارا، اپنی پت لئی گوائیا۔ دساں سچ اک وہارا، پچھلا بھيو رہیا گھلایا۔ بنارس بیٹھا روداس چھیارا، پانہے گنڈھے سیو کمائیا۔ اون کسیرا دتا اکو وارا، میں گنگا بھیت چڑھائیا۔ گنگا ماتا کیتا سچ وہارا، ہتھ شنگن دے پھڑائیا۔ جا کے دینا روداس

چہارہ، ایک وار سنا گیا۔ میں لے کے آیا تیرے دوار، ہر کا بھونہ پائیا۔ بن روداس نہ کرے کوئی چھٹاکار، نہ کوئی کنگن دے ملا گیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں دے وڈیا گیا۔ راجا کہے کون چمپار، روداس ناؤں دھرائیندا۔ کون کوٹ کرے پیار، کون دھام ڈیرہ لائیندا۔ میں
 چل کے کراں دیدار، نیز درشن پائیندا۔ میرا کارج دے سوار، دکھ شکھ وچ بدلاییندا۔ میں ڈنڈوت کراں نمسکار، چرنی سیس لکائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ دکھائیندا۔ پنڈت کہے میرے نال چل، ایک چلت دکھایا۔ بھگت دوارا لئیے مل، اپنا پنڈھ مکایا۔ ڈھوراں
 لاہندا ویکھئے کھل، اپنی ہتھیں سیو مکایا۔ ہر جو بھلے نہ گھڑی پل، اٹھے پہر رہیا دھیایا۔ سرشٹ سبائی کر کرول چھل، اپنا آپ رہیا چھپایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتی مارگ ایک لایا۔ آئے چل بھگت دوار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ کرپا کر سچی سرکار، شاہ پاتشاہ رہے صلاحیا۔ در
 درویش بنے بھگھار، جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بدھ ناتا جوڑ جڑایا۔ روداس آگوں پیاہس، ہنس مکھ صلاحیا۔ میں نمانا
 میرا کوئی نہ چلے وس، راج راجانا سیس جھکایا۔ میری سیوا دیو دس، جے کوئی مریا ڈھور لواں اٹھایا۔ چرن دوارے گیا ڈھٹھ، گل وچ پلو پایا۔ راجن
 میری رکھیں پت، میں تیری بھیٹ کچھ کر نہ سکیا رایا۔ میں چار پہر اندر پنچ پیسے لواں وٹ، اپنے بچیاں جھٹ لنگھایا۔ جے کوئی پیسارہ جائے گھٹ،
 کسے کول منگن کدے نہ جایا۔ میں سودا لواں اکوہٹ، بن ونجارا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ آپ رکھایا۔ اے
 راجن میں جگت کنگال، کنگالی میرے من وچ بھایا۔ جگت کنگالی بن دلال، میرا سنگ نبھایا۔ میرا سودا حق حلال، دوجی وست نہ کوئی اٹھایا۔ میں
 تیری سیوا لواں گھال، اپنی ہتھیں تیرے چرناں دبا گیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نما غریبی سنتاں بھگتاں وچ لکایا۔ غریبی دیکھ راجن
 راج، اپنا مان تجایا۔ سر توں لاہ کے اپنا تاج، چرناں وچ رکھایا۔ تیرے پاٹے چیتھڑے رکھن میری لاج، لاجاوت ہوئے شرمایا۔ توں کرنا ساڈا کاج،
 در تیرے پھیرا پایا۔ توں مندا گرو مہاراج، میں تیتوں گرو متایا۔ میرا ٹنڈا جائے ساک، میری ناری دے ڈھایا۔ میری سنجی دے کھاٹ، آسن کوئی نہ
 سوبھایا۔ میں کٹ کے آیا واٹ، تیری اوٹ تکایا۔ میرا پورا کر دے گھاٹ، توں دیونہار سبایا۔ میرا خالی بھر دے کھات، کھاتہ اپنا دے دکھایا۔ اک

وار دیکھ مار جھت، میں راجن تیرے درتے سیس جھکایا۔ میرا ٹنڈا جائے ساتھ، میری ناری دے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپ اپنے رنگ رنگایا۔ رُوداس کہے سُن راجن شاہ، شہنشاہ تیری وڈیایا۔ میں تپڑ پھوڑی بیٹھا وچھا، اپنی آر ہتھ اٹھایا۔ جتے گنڈھاں بن ملاح، پتن
 ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک رکھایا۔ میری سیوا ٹٹی گنڈھاں، ٹٹے جتیاں پریت لگایا۔ دوس رین منگ اکو
 منگاں، پر بھ تیری سرن سرنایا۔ تیرے بھگتاں چرن دھوڑی تن اپنا رنگاں، رنگ رنگیلا رنگ چڑھایا۔ اک براہمن آیا بنارس سنگا، اپنا سنگ نبھایا۔
 میں اک کسیرا کر کے دتا ننگا، کوڈی روپ وٹایا۔ بھینٹا دینا جا کے گنگا، میری خوشی ہووے مایا۔ لوکاں واسطے میں ماڑا بندہ، تیتوں قبول کرے میرا
 ماہیا۔ جے میں چل کے جاواں مکا کے پینڈا، پچھے دھیاں پتر رہے گر لایا۔ میرا صاحب دیال دُور دُراڈیاں بیٹھیاں سُن دا، جو اپنی رہے سنا یا۔ لیکھا
 جانے گُن اوگن دا، بھو نہ کوئی لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرایا۔ گنگا رام مار کے دھاہ، دھرنی نیر وہانیندا۔
 میرے مستک لگی چھاہ، لگی چھاہ نہ کوئی مٹانیندا۔ میں بھلیا تیرا راہ، تیری اوٹ نہ کوئی تکانیندا۔ میں تیرا کنگن لیا لکا، راجن ہتھ پھڑانیندا۔ راجن رانی
 آندی ویاہ، پریم پیار درسائیندا۔ تس ہتھیں دتا پا، اپنی خوشی منانیندا۔ اگوں کر گئی نہ، اک جوڑا موہے بھانیندا۔ جناں چرن نہ لئیں ملا، ساچا سکھ نظر
 کوئے نہ آئیندا۔ میتوں پھڑ کے لیا بلا، جلا د کھنجر ہتھ اٹھانیندا۔ میں ڈر کے تیرا راہ دتا بتا، چل دوارے تیرے آئیندا۔ میرے پچھلے بخش گناہ، آگے ایکا
 منگ منگانیندا۔ میتوں اُس دا پلو دینا پھڑا، جو پلو تیرے نال بندھانیندا۔ راجن پوری آس دینی کرا، نراسا در نہ کوئی جنانیندا۔ رُوداس چھیار دے صلاح،
 دوہاں اگوگن دکھانیندا۔ میری تپڑی پھوڑی پلو دیو اٹھا، ساچی سیو سمجھانیندا۔ تھلے گنگا وگے بے پرواہ، کوٹن کوٹ کنگن وچ رلانیندا۔ جیہڑا ملدا لو ملا،
 دُوجے اپنے ہیٹھ دبانیندا۔ اپنی ہتھیں کرت کما، اپنے گھر گھر بہہ بہہ کھانیندا۔ گنگا رام دے سمجھا، ایکا نام درڑانیندا۔ آگے مارگ دیوے پا، اپنے نال
 رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار آپ ودھانیندا۔ رُوداس پھڑایا پنڈت دامن، دامنگیر اک اکھوایا۔ کلجگ انتم ہوواں ضامن،
 ضامنی پور کرایا۔ رین اندھیری میٹ شامن، ساچا چند چڑھانیا۔ کرے پرکاس کوٹن بھانن، اندھ اندھیر گوانیا۔ جگت ناتا توڑا بھمانن، مان دیاں مٹانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دامن اک دکھائیا۔ دامنگیر بن چھیا، چوآ چندن اک دکھائیدا۔ تیرا لیکھا وچ سنسار، کھ کھ پاتی آپ جنائیدا۔ کلجگ انتم ہوئے آدھار، اندھ اندھیر نہ پھیرا پائیدا۔ پُرکھ ابناسی پاوے سار، جم کی پھاسی پھند کٹائیدا۔ پنڈت کاشی گیا ہار، جگت وِ دیا جگت رُڑھائیدا۔ من اُداسی ہوئی چھار، شاہی مستک نہ کوئی دھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھار دھار نال ملائیدا۔ کہے رُوداس حوصلہ رکھ، ہوئی ہوئی سمجھائیا۔ کلجگ انتم کرے ساڈا پکھ، دوہاں لئے ملائیا۔ میرا تیرا لہنا چکائے تیری کُلی ککھ، گھر تیرے پھیرا پائیا۔ نو جنم مات گربھ، پھر پھر جنم دوائیا۔ انتم کل ہو پرگٹ، پر بھ اپنے نال ملائیا۔ جنم جنم دامیٹے پھٹ، دوئی دُرمت دے گوائیا۔ آپے چکے اپنے ہتھ، ساچی گودی لئے بہائیا۔ گنگا ماتا بلاک بے نہ دتا نتھ، انتم اپنی ہتھیں نتھ سہاگ دے تڑائیا۔ ترینی نینی آئے نتھ، رُوداس چھارا نال ملائیا۔ آپے بہہ کے ساچے گھاٹ، اپنا کھیل دے دکھائیا۔ رُوداس دھوے چرن ناتھ، پُرکھ ابناسی آپ دھوائیا۔ گنگا رانی منگے ساتھ، بھگتاں آگے جھولی ڈاہیا۔ پر بھ جی بنیا نٹوآ ناٹ، سواگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ میں تکدی رہی آگے گھاٹ، اپنا نین اٹھائیا۔ میں بھلی پر بھ دے بھگتاں ساتھ، میرے اُتے نظر نہ پائیا۔ میں راہ تگاں کملاپات، کملی ہوئے دیاں دُہائیا۔ میری پُچھے آ کے وات، واتا ورن دیاں سنائیا۔ اوہ اگی سکھاں نال بٹھ کے بیٹھانات، اوہ ناتا گیا تڑائیا۔ میں بنی نار کمذات، آپ اپنا سکی نہ بھیٹ چڑھائیا۔ اک کسیرا دے کے دات، اپنا مان دکھائیا۔ تِس کسیرے پُچھے تیاں دا ہویا ناس، راجا رانی رہے گر لائیا۔ بھگت پُچھے ساچی بات، سچ سچ اک جنائیا۔ لڑ پھڑایا کملاپات، بندھن اپنا نام رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دامن دامن نال پھڑائیا۔ دامن پھڑیا دامنگیر، دلدار دیا کمائیدا۔ لیکھا چکھا جگت فقیر، حرکت اپنی آپ سمجھائیدا۔ بدلی لوک مات تقدیر، تدبیر اپنی آپ دکھائیدا۔ درس دیوے بے نظیر، نظر مہر آپے پائیدا۔ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، آخر اپنا میل دکھائیدا۔ گر سکھ نہ ہوئے دلگیر، دل دی درد آپ مٹائیدا۔ کھ کھ چٹے اُتے مارے کالی لکیر، جگت زنجیر آپ کٹائیدا۔ ایٹھے اوٹھے کٹے بھیڑ، سگلا سنگ نبھائیدا۔ دس گرو گرو گرنتھ بٹھ کے گئے بیر، پُرکھ اکال گر سکھاں بیر بنائیدا۔ بھگت بھگونت مل مل کٹن بھیڑ، سگلا سنگ نبھائیدا۔ اک دوجے نوں ملن پینڈا چیر، چیتن اپنا آپ جنائیدا۔ جس نوں کہندے اُچ دا پیر، ہو ہو نیواں سیو کمائیدا۔

مالوا کہے گرسکھ میرا ویر، ماجھا کہے ویر ویراں سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوآبہ ویکھے دو دو آبا احباب رباب اک سنائیندا۔ وجے رباب بن تندى تند، تار ستار نہ کوئی دکھائیا۔ روداس گایا بھگونت چھند، بھگون روداس رہیا وڈیائیا۔ براہمن ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھ ڈوری نال بندھائیا۔ اپنی آر رمبی آپے چنڈ، چنڈکاروپ دکھائیا۔ کڈھے واسنا جھوٹھی مند، کوڑی کرپا دے کھپائیا۔ اک دکھائے پرمانند، پرپڑکھ دکھائیا۔ دامنگیر صاحب بخشند، پلو ہتھ پھڑائیا۔ تارا سنگھ گایا چھند، پر بھ چھند نال چھند ملائیا۔ وجن دتتا نہ کوئی ڈنڈ، نار پڑکھ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی کر توت کم کیتا سوت، بن ترکھان سری بھگون سوتر اکو وار لگائیا۔ سوتر لا کے پھیریا آرا، تکھے دند آپ رکھائیندا۔ اکو ماریا پھڑکھاڑا، دو دو پھاڑ کرائیندا۔ کرپا کھیل اپرا، اپنی وار دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ تارا تار دکھائیندا۔ سنگھ تارا ساچا سوت، سوت ست بندھن پایا۔ جگت ناتا جائے ٹٹ، سنگر اپنا آپ بندھایا۔ پنچت کاچولا جے جائے چھٹ، مڑ کے لئے نہ کوئے ملایا۔ پڑکھ ابناسی سہایا کوٹ، قلعہ کایا گڑھ بنایا۔ اُپر چڑھ لگائی چوٹ، نام نگارہ اک سنایا۔ بھگونت بھگت بھاوانی اوت پوت، پتر دھی کم کسے نہ آیا۔ انتم ملنا نرمل جوت، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ ہر جو بھگتاں رکھے اوٹ، بھگتاں اپنی اوٹ رہیا درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دامن نام پھڑایا۔

گرو اتے رومالا دھر، بن نیتز ویکھیاں رہے گایا۔ گرو اتے رکھ رومال، رسنا جھوارہے ہلایا۔ چاروں گنٹ ویکھ ویکھ اپنے آپ نوں کہن کمال، میں ویدیا بڑی پائیا۔ چور پھڑ کے بیٹھے دھر مسال، سچے کھے چور جھلایا۔ گرو دتے سکھال حال، سکھ سنگر رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریم نال بندھائیا۔ کیشن سنگھ تیرا تریا پریم، ترت ترت کرائیندا۔ آد جگادی سچا نیم، نیت ویکھ نبھائیندا۔ بھل نہ جائے گنٹ ہم، بہہ بہہ آسن دھائیندا۔ ویکھنہارا نیتز نین، نین نین دکھائیندا۔ غریب نماںیاں بن بن سین، کودھرا بھوگ لگائیندا۔ شبد اگمی گا گا گان، تار ستار وجائیندا۔ بھگت بھگونت اکٹھے بہن، ایک گھر سہائیندا۔ اک دوجے دالین دین، حساب کتاب نہ کوئے مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریم

وچ بندھائیندا۔ پریم اندر پیار گیا بجھ، ہر جو ناتا آپ بندھایا۔ اک دُوبے دا پردہ بیٹھے کج، نظر کوئے نہ آیا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے دا کرن جج، حاجی نظر کوئے نہ آیا۔ اک دُوبے اگے بہن سچ، نیتز نیناں نال ملایا۔ صفتی صفت نگارہ جائے ونج، واہوا اپنا گیت گایا۔ عرش فرش دوویں تچ، ادھ وچکارے میل ملایا۔ اک دُوبے اُتے کر کر ترس، اپنا وچھوڑا آپ کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیار روپ آپ اکھوایا۔ پیار روپ ہر پروارا، پاربرہم بنایا۔ بھگتاں دکھائے اک دوارا، ایکا گھر وڈیایا۔ تنیاں لوکاں پار کنارہ، چوتھا گھر رہیا سمجھایا۔ مل مل سخیاں منگلا چارا، گیت گو بند الاپیا۔ ہر جن ہر جو ور پایا کنت بھتارا، کول نین سچا ماہیا۔ سہائے بنک سوہے دوارا، دُتر تریا آپ ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنگ نرائن نر، بھگتاں اندر پیار رکھ، اپنا مارگ آپے دس، ستیاں لیا اٹھایا۔

پیار آتر کھول جاگ، جگت نہ کسے جنائیندا۔ بن دیکھیاں آئے ویراگ، گرسکھ رو رو نیر وہائیندا۔ بن سجنوں بنیاں ساک، اپنا سنگ نبھائیندا۔ پھڑ باہوں کھولیا تاک، اپنا گھر دکھائیندا۔ جو جن چرن کول لئے جھاک، جھاک جگت سرب گوائیندا۔ جس جن مستک دھوڑی لائے خاک، تس خالق میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم اپنا نیم رکھائیندا۔ پریم نیم بھگت دوار، نو کھنڈ پر تھی نظر کسے نہ آپیا۔ گرسکھ دیکھے گرو دوار، دوسر گرہ نہ کوئے وڈیایا۔ سنت دیکھے کر پیار، سنگر سرن سچی سرناپیا۔ گرسکھ آئے چل دوار، اپنا پنڈھ مکایا۔ سنگر پورا آگوں کرے پیار، اپنی گودی بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں تیج دے سوار، پریم نیتی اک رکھایا۔ سال بتالی ست دن، پہلی آرجا رہیا سمجھایا۔ سیو کرائی گن گن، اپنی دیا کمایا۔ درس دکھایا بھن بھن، روپ انوپ وٹایا۔ نظر نہ آئے کوئی چٹھ، چکھا جگت جلاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا رہیا دکھایا۔ دن ست بتالی سال، پورب لہنا آپ جنائیندا۔ مانس جنم گھالی گھال، گو بند رنگ رنگائیندا۔ گڑھی چمکوڑ مار دھیان، گرسکھ ویکھ دکھائیندا۔ گرسکھی وچوں بنایا کاہن، اکو نظری آئیندا۔ اپنے تن نالوں لاه کرپان، تیرے تن پہنائیندا۔ پھیر دتا اک گیان، اکو شبد سناپیندا۔

تیرے سپس تاج دھراں مہان، اپنا رُوپ وٹائیندا۔ تیرا ویکھاں سچ نشان، لوک مات جھلائیندا۔ کھیل کراں وچ میدان، رن بھومی ویکھ وکھائیندا۔ لیکھے لاواں بال نادان، اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ سنگت سنگھ نیترو، گر گوہند آگے سپس جھکائیندا۔ میں چرن تیرے نال گیا چھوہ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ تخت تاج نال نہ میرا موہ، ممتا موہ نہ کوئے وکھائیندا۔ دل چاہندا تیرے بچھے تن من اپنا دیواں کوہ، رتی رت تیرے لیکھے لائیندا۔ تیرے وچھوڑے وچ نہ جاواں سول، سکھ ہور نہ کوئی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ سنگر پورا ہو مہربان، اپنی دیا کمائیا۔ تیری سیوا کراں پھیر پروان، لوک مات ملے وڈیائیا۔ ہن دیواں سچا دان، سپس تیرے تاج ٹکائیا۔ میں اپنا گر سکھ ویکھاں کاہن، کوٹن کاہن رہے شرمائیا۔ وشن برہما شو کرن پرنام، بیٹھے سپس جھکائیا۔ تیرے ہتھ پھڑایا بان، تیر چلہ اک اٹھائیا۔ تیرا رہاں نگاہبان، سر تیرے ہتھ رکھائیا۔ کلج کھیل کراں مہان، بھیو کوئے نہ پائیا۔ دل چھل لٹیا سرب جہان، لکویں کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ سنگھ سنگت دوئے جوڑ، پلو گل وچ پایا۔ توں صاحب شاہ سوار چڑھیں گھوڑ، میں تیرے گھوڑ راساں ہتھ اٹھایا۔ تیرے نال جاواں دوڑ، دوڑ اپنا پنڈھ مکایا۔ تیرا گھوڑا سنت مارے پوڑ، میں دھوڑی خاک رمایا۔ بن تیرے درس بچھے نہ میری اوڑ، تریپت نہ کوئے کرایا۔ میں ویکھیا کر کے غور، تڈھ بن نظر نہ کوئے ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناتا آپ بندھایا۔ گوہند کہے سُن پیارے، پیار پیار نال وٹائیا۔ تیرے سال جو پیتے وچ سنسارے، پنج تت کایا چولا ہنڈھائیا۔ کراں کھیل اپر پارے، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلج انتم آئے کنارے، بیٹھے پنڈھ مکائیا۔ تیری تیج پھیر سوارے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ کون رنگ گر رنگاؤنا، سنگر دے سمجھایا۔ کون رُوپ ویس وٹاؤنا، لوک مات پھیرا پایا۔ کون گھر آس رکھاؤنا، نیترنین راہ تکایا۔ کون بدھ پوری کریں بھاؤنا، بھاؤنی ہور نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ گوہند انتم آؤنا مات، مانس رُوپ وٹائیا۔ اُنی سال نہ رلنا کسے جماعت، بالی بدھ ویکھ وکھائیا۔ بتالی ساتھ اترنا گھاٹ، اپنا گھاٹ دے سمجھائیا۔ پنڈھ مکاؤنا ناٹھ ناٹھ، پاندھی ساچے راہ چلائی۔ اپنا کایا کر کر گھات،

گھالی گھال سیو کمائی۔ جنگل وچ کٹنی رات، جوہاں وچ سیس چھپائی۔ انتم آپے پچھے وات، باہوں پکڑ لئے اٹھائی۔ جس سیس رکھیا تاج، دیوے مان وڈیائی۔ جنم جنم دی رکھے لاج، لاجونت آپ ہو جائی۔ مانس مانٹھ سازن ساز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائی۔ ویس وٹائے آپ زرنکارا، زرگن کھیل کرائی۔ گوہند شبد بول جیکارا، نام گوہند روپ وٹائی۔ ایگا گھر کھیل نیارا، گر چیلآ آپ جنائی۔ میل ملاواست ڈلارا، پرکھ اکال ہوئے سہائی۔ پھیر پاوے تیری سارا، جنم اجنم لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل ویکھ وکھائی۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اپنا ویکھ وکھائی۔ گوہند دے کے چلیا دان، انتم گوہند جھولی پائی۔ نال رکھائے سری بھگوان، روپ رنگ رکھے نہ کوئے وڈیائی۔ در دوارے دیوے مان، کیتا قول بھل نہ جائی۔ سٹھ اک نہ کوئے نشان، کوٹن کوٹ جگ رہے وٹائی۔ جگ چوکڑی کر پروان، جن بھگتاں سنگ رکھائی۔ کلجگ انتم اپنی کرپان رکھ میان، کایا گاترے وچ ٹکائی۔ امرت آتم پین کھان، سچ بھنڈار رہیا ورتائی۔ ست سنتو کھی پھڑ نشان، در گھر ساچے رہیا جھلایا۔ جنم جنم دے وچھڑے میلے آن، جگت وچھوڑا دئے کٹائی۔ بردھ بال جوان دیکھے مار دھیان، ابھل بھل کدے نہ جائی۔ من ہنکار توڑ دتا گیان، پوجا پاٹھ نہ کوئے کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا لئے ملائی۔ اپنی اچھیا کریا میلا، پورب لہنا چکایا۔ وسیا گھر گرو گرو چیلآ، گر گوہند کھیل کھلایا۔ تخت نواسی اک اکیلا، کلجگ ویلا آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تاج ہتھ لکایا۔ ہتھ رکھیا تاج، دیا کمائی۔ کریا کھیل غریب نواز، غریب نمانے لئے ملائی۔ جگت ستیاں ماری واج، سویا آپ اٹھائی۔ پھڑ پھڑ باہوں رچیا کاج، قاضی گرنتھی نہ کوئے منائی۔ اپنے ہتھیں سازن ساز، ہر سجن لیا ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک سٹھ ایکا وار لیکھے پائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بچھرت لئے ملائی۔

* ۲۰ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی رویل کور سورن کور بابو پُر دے نو ت جیٹھووال *

سجھنڈ کھیل اگم اپار، نرگن جوت نور رُشائیا۔ تھر گھر ناد شبد دھنکار، الکھ اگمڑا آپ پرگٹایا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھ سچ سچے دربار، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آپ اپنا بل دھار، بلہاری آپ اکھوائیا۔ اینکار نرکار نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن نور اُجیار، نور نورانہ ڈگمگایا۔ ابناسی کرتا پاوے سار، اپنا بھيو آپ جنایا۔ سری بھگوان ہو تیار، سچ نشانہ لئے جھلایا۔ پاربرہم بن میت مرار، درگھر ساچا آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سجھنڈ ہر نرکار، ایکا آسن لائیندا۔ تھر گھر کھیل اپر اپار، انادی ناد ناد و جائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنیہار، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن میلا میل ملائیندا۔ ناری کنت کھیل اپار، بے آنت آپ وکھائیندا۔ آد آنت وسنہارا ٹھانڈے دربار، جگا جگنت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اکو ہر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ آد پُرکھ اینکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ آپ اپنا کر پسار، انھو پرکاس پرگٹایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، محل اٹل سوبھا پائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ سلطان ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ آد پُرکھ ہر بھيو اول، ایکا رنگ سائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سجھنڈ ساچے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنے دیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے پائیندا۔ اپنا سندیس آپے گھلا، آپے سُن سُن خوشی منائیندا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، مل مل اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اکیو ہر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ اپنا رُپ ہر کرتا، اک اگلا آپ پرگٹایا۔ درگھر ساچے ہو تیار، در دوارا آپ سہایا۔ اپنا بل آپے دھار، اپنا جو بن آپ ہنڈھایا۔ اپنے رنگ روعے نرکار، نور نورانہ سچا شہنشاہیا۔ مات پت نہ کوئے ادھار، بالک گود نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت جوت اُجیار، اجونی رہت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کھیل کرے بے پرواہ، اپنا رنگ وکھائیندا۔ درگاہ ساچی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ سچ نشانہ ہتھ اٹھا، سری بھگوان آپ جھلاییندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، ساچے تخت سوبھا

پائیندا۔ در درویش سیس جھکا، آپ اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پُرکھ ابناسا، اپنا آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، اگمڑی کار کرائیا۔ اپنی لکھوں آپے جم، آپ اپنی گود سہائیا۔ پون سواس نہ کوئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی غم، چنتا روگ نہ کوئے ستایا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھرن بھنہار وڈ وڈیایا۔ پنج تت نہ کایا تن، ترے گن تت نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشایا۔ اشٹ دیونہ کوئے رہیا من، نیوں نیوں سیس نہ رہیا جھکایا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئے جن، دائی دایا نہ کوئے اکھوایا۔ کرے کھیل سری بھگون، آپ اپنا شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، گھر ساچے سوہا پائیا۔ ساچے گھر سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جگاد مہما اگنت، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ آپے جانے اپنی بنت، گھرن بھنہار آپ اکھواییندا۔ کرے کھیل آد انت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے نام آپے منت، آپے نش اکھر جاپ جپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا رچ کرتا، گھر ساچے خوشی منایا۔ نرگن نرگن کرے پیار، بے انت وڈی وڈیایا۔ ناری کنت بن بھتار، کنت کنتوہل سیج سہایا۔ رنگ رلیاں مانے اگم اپار، دس کسے نہ آیا۔ کرتا پُرکھ کرے ساچی کار، کرنی کرت آپ کمایا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر رُپ سہایا۔ جننی جن بن نرنکار، سٹ دلا را اک دکھایا۔ شبدی ناؤں دھر اپار، سچکھنڈ دیوے مان وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے جنیا سٹ، ہر شبدی ناؤں رکھائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی گود لیا چک، تخت نواسی گود سہائیندا۔ آد جگاد رکھے اکو اوٹ، دوجی آس نہ کوئے جنائیندا۔ کر کرپا بھری پوٹ، ترسنا بھکھ نہ کوئے ودھائیندا۔ رُپ دکھائے نرمل جوت، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ دُھن انادی ایکا چوٹ، انحد تار ہلاییندا۔ تھر گھر ساچا قلعے کوٹ، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ونڈی ونڈ، پُرکھ ابناسی دیا کمایا۔ کرے کھیل ونج برہمنڈ، برہمانڈ کرے گڑمایا۔ تھر گھر واسی شبدی اند، اند منگل ایکا پائیا۔ رسن دکھائے پرمانند، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ گپت سہاگی ڈھولا گائے چھند، ناؤں نرنکارا آپے گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا آپ سہایا۔

تھر گھر ساچا لگا بھاگ، سو پڑھ نہ نرجن آپ لگایا۔ نرمل جوت جگے چراغ، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ سُت دُلا را گیا جاگ، پاربرہم اُٹھایا۔ اک اُپجایا اپنا
ویراگ، ویراگی رُوپ آپ وٹایا۔ ایک بدھا ساچا تاگ، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ اک دکھایا سچ جہاز، سری بھگوان آپ چلایا۔ اک جنایا ساچا راج، تھر
گھر ساچے سو بھاپایا۔ اک اِکلا پورا کرے کاج، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ویکھ دکھایا۔ شبد سُت اُٹھیا سور،
ہر ساچے آپ اُٹھایا۔ آپ بنایا سرب کل بھر پورا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایک بخشے ساچی تورا، تریا راگ الایا۔ ایک جوت ساچا نورا، نورو نور ڈمگایا۔ ایک بچن
کرے پورا، کیتا قول پور کرایا۔ ایک وسے حاضر حضور، ہر ہر اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑھ رہیا سمجھایا۔ آد پڑھ
رہیا سمجھا، سُن شبد سُت بال نادان۔ سچکھنڈ بیٹھا بے پرواہ، کرے کھیل مہان۔ تھر گھر تیرا دئے وساء، کرپا کر آپ مہربان۔ ایک حکم دئے جنا، سنائے
دُھر فرمان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان جنایا ایک نام اڈول، سُت دُلا را مارگ پایا۔ اپنا پردہ
کھول، ساچا راہ جنایا۔ آد جگادی اک اتول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل انمول۔ انمول کھیل ہر اول، اول آپ کرائیا۔ اک
پھڑایا اپنا پلا، ساچا سنگ نبھائیا۔ سچ سندیس اِکو گھلا، ایک وار سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیا۔ اپنا بھيو کھول نہ نکار،
شبدی سُت جنائیدا۔ وشن برہما شو کر تیار، تیری ساچی سیوا لگائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پسا، تیرا گھر وسائیدا۔ رُو سس کر اُجیار، منڈل منڈپ نال
رلائیدا۔ گگن گگنتر کھیل اپار، تیری چرناں دھوڑ رنگ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیدا۔ دُھر فرمانا رہیا
دس، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ تھر گھر تیرے جاواں وس، تیرے ناؤں دیاں وڈیائیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، ایک نور کرے رُشنائیا۔ ویکھاں تیرا کھیل
تماش، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھاں تیری راس، سوانگی ساچا سانگ ورتائیا۔ لیکھا جانا پر تھمی آکاش، تیرا بندھن پائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گن رہیا سمجھائیا۔ ایک گن سری بھگوان، اپنا آپ جنائیدا۔ آد پڑھ وڈ مہربان، اپنی دیا آپ کمائیدا۔
سُت شبد اُٹھ بلوان، پر بھ ساچی سیوا لگائیدا۔ وشن برہما شو کر پروان، تیری جھولی پائیدا۔ ترے گن مایا دیواں دان، ایک وار ورتائیدا۔ پنچ تت دکھا

نشان، سچ نشانہ اک جنائندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، تیرا حکم ورتائندا۔ کھیاں کھیل زمیں اسمان، گگن منڈل پھیرا پائندا۔ وشن برہما شو ویکھاں مار دھیان، تیری گود سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سمجھائندا۔ سچ سندیسہ پُرکھ ابناس، ایکا وار جنائیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماش، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ انڈج جیرج اُتبیج سیتیج سے تیرے پاس، تیرا رنگ رنگائیا۔ پون پونی دے سواس، آپے ساچی سار پائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، سرگن کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ رہیا دکھائیا۔ شبد ڈلارا دوئے جوڑ، ہر چرنی سپیس جُھکائندا۔ پاربرہم پت پر میثور اکو تیری لوڑ، ہور آس نہ کوئے رکھائندا۔ چرن پریتی نہ دیویں توڑ، نیتز نیناں نیر وہائندا۔ آد جگاد میتوں تیری لوڑ، تڈھ بن اور نہ اوٹ رکھائندا۔ دھن بھاگ توں گیا بہر، تھر گھر میرا سو بھاپائندا۔ میں تیرا سٹ ڈلار جمیا کور، شاہ پاتشاہ توں اکھوائندا۔ میری تیرے ہتھ ڈور، جوں بھاوے توں چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا وچھوڑا نہ موہے بھائندا۔ شبد سٹ کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ وشن برہما شو نہ کوئے ادھار، تڈھ بن ساتک سٹ نہ کوئے ورتائیا۔ ترے گن مایا نہ کوئے بھنڈار، پنچ تت نہ کوئے جنائیا۔ لکھ چوراسی نہ کوئے شنگار، انڈج جیرج اُتبیج سیتیج نہ رنگ دکھائیا۔ سورج چن نہ کوئے اجیار، منڈل منڈپ نہ ویکھ دکھائیا۔ اکو منگاں تیرا درس دیدار، چرن کول سچی سرنائیا۔ نرگن نرگن کران سچ گفتار، گُفت شنید کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ دینا ور، ایکا رہاں تیری سرنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنی دیا کمائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، داتا دانی آپ ہو جائندا۔ اینکارا دیوے مان، سر اپنا ہتھ لکھائندا۔ آد نرنجن ویکھے مار دھیان، جوتی جاتا ویکھ دکھائندا۔ سری بھگوان دکھائے نشان، سچ نشانہ آپ جھلائندا۔ ابناسی کرتا جانی جان، جانہار بھيو گھلائندا۔ پاربرہم برہم ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائندا۔ شبد سٹ سُن بال نادان، ایکا وار جنائندا۔ حکم مٹا ڈھر فرمان، سچ سندیسہ آپ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائندا۔ ساچی کھیل کرتا پُرکھ، پُرکھ پُرکھو تم آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ ویس وٹائیا۔ بال انجانے اُتے کھادھا ترس، اپنی دیا کمائیا۔ تیرا کھیل عرش فرش، برہمنڈ کھنڈ تیری رُشائیا۔ چوڈاں لوک تیرا ادرش، چوڈاں طبق ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی دیواں

تیرا قرض، مقروض اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد نبھاواں فرض، جگ جگ سیو کمائیآ۔ میرا ناؤں تیرا راک ساچی طرز، دو جہاناں ایکا گائیآ۔ تیرا ہون نہ دیواں حرج، سدا سدا سد سہائیآ۔ سچھنڈ بیٹھا سناں عرض، آرزو اکو اک دکھائیآ۔ میرے ملن دی رکھیں غرض، غربت ہور نہ کوئے ودھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست جھولی پائیآ۔ شبد سُنٹ سُنیا کن، ہر جو آپ سُنایا۔ بن نمانا گیا من، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اکو کہے دھن دھن، دھن تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھایا۔ ایکا گن دس بھگوان، شبدی منگ منگائیآ۔ وشن برہما شو نشان، نرگن سرگن آپ پرگنائیندا۔ ترے گن مایا کھیل مہان، پنچ تت ناچ نچائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، ایش جیو ویکھ دکھائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل مہان، برہم پاربرہم پرگنائیندا۔ ناد دھن سچھی دھنکان، انادی ناد شبد سُنائیندا۔ امرت انتر پین کھان، سر سرور آپ بنائیندا۔ نرگن نور جوت مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ نو دوارے کھول دکان، ناڑ بہتر بندھن پائیندا۔ کایا مائی کر پروان، جگت ہائی ویکھ دکھائیندا۔ پنچم ناد ناد دھنکان، برہما ناد سُنائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پنچ شیطان، پنجاں شرع اک جنائیندا۔ آشا ترسنا کر بلوان، گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ من منو آراج راجان، گھر مندر سو بھا پائیندا۔ ست ستوادی ہو مہربان، ہر ساچی سیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بال انجانا سنگ نبھائیندا۔ لکھ چوراسی کراں تیار، وشن برہما شو نال رلائیآ۔ وشنوں دیوے اک آدھار، وشو روپ وٹائیآ۔ در در گھر گھر پاوے سار، نو نو پھیرا پائیآ۔ برہما کرے برہم آکار، ایش جیو کھیل کھلایا۔ شکر انتم دئے سنگھار، اپنا بل دھرائیا۔ تیاں وچولا سرجنہار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کر کرپا میرے نرنکار، ایکا بھيو دینا کھلایا۔ کس بدھ تیرا میلا ہووے سنسار، تیرا درشن کون دوارے پائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھائیآ۔ اپنا پردہ ہر جو لاه، نرگن آپ جنائیندا۔ جگ جگ آواں ویس وٹا، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ برہم نال پاربرہم ملا، برہم اپنے انگ لگائیندا۔ اپنا ناد شبد دھن سنا، ڈھولا تیرا آپ جنائیندا۔ پردہ اوہلا آپ اٹھا، بن وچولا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھيو رہیا دس، دینن دیا کمائیآ۔ نرگن سرگن پوری کرے آس، روپ انوپ وٹائیآ۔ پنچ تت کایا جوت کر پرکاس، گر اوتار ناؤں دھرائیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماش، نج گھر بیٹھا ویکھ

دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائی۔ تیرا بھیو زِرنِگن رُپ، نظر کسے نہ آئیندا۔ توں صاحب سچا ست سرُپ، رنگ
 رکھے نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جُگاد وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ لکھ چوڑاسی وسیں قلبوت، کل اپنی آپ رکھائیندا۔ میٹوں اپنا دس سچ ثبوت،
 جس گھر تیرا میلا بن تُدھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ میرا ثبوت اکو اک، آد پُرکھ سمجھایا۔
 ساچی سکھیا لینی سکھ، بن اکھر رہیا پڑھایا۔ بن وستو دیواں بھکھ، ایک وست اپنا ناؤں جھولی پایا۔ بن قلم سیاہی دیاں لکھ، میرا لکھیا لیکھ نہ کسے مٹایا۔ آد
 جُگاد نہ جاواں دس، نیتز نین نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ رہیا دکھایا۔ پُرکھ ابناسی اکو راہ، اپنا آپ جنائیا۔ لوک مات
 کراں کھیل بن بے پرواہ، بیڑا آپ چلایا۔ لکھ چوڑاسی دیکھاں تھواں تھان، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں لواں آپ اٹھا، سر اپنا ہتھ لکائی۔
 زِرنِگن جوت اک جگا، اگیان اندھیر چکائی۔ ناد دُھن شد وجا، انراگی راگ سنائی۔ امرت آتم جام پیا، نچھر جھرنا دیاں جھرائیا۔ سوچھ سرُپی درس کرا،
 بھانڈا بھرم بھنائیا۔ جنم جنم دی حرص مٹا، پورن آس کرائیا۔ میٹوں ملن دا جس جن چا، بھگت دوارے آئے پھیرا پائیا۔ میرا بھگت دئے سمجھا، پر بھ
 وسے کیڑے تھانیا۔ بن وچولا دئے ملا، زِرنِگن سرُگن سرُگن ایکا گھر بہائیا۔ کایا مندر ایکا ڈھولا دیوے گا، آتم پر ماتم لئے سنائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر رہیا دکھایا۔ میرا گھر بھگت اندر، ہور دشا نہ ونڈ ونڈایا۔ میرا ناؤں ایکا منتر، ہر بھگت رہیا جس گایا۔ میرا ناؤں
 بنائے منتر، لوک مات دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر رہیا دکھایا۔ میرا گھر بھگت گھر، پنج تت دئے وڈیایا۔ جگ جگ
 اندر جاواں وڑ، اپنا کُنڈا لاہیا۔ بلدھاری کوئی نہ سکے پھر، راج راجاناں نین شرمائی۔ جن بھگتاں درس دکھاواں آگے کھر، آپ اپنا رُپ وٹائی۔ نہ کوئی
 سیس نہ کوئی دھڑ، رُپ رنگ نہ کوئی وڈیایا۔ نہ جہاں نہ جاواں مر، جنم مرن نہ کوئی رکھایا۔ آد جُگادی اکو ہر، جگ جگ ویس وٹائی۔ بھگتاں اندر
 جوت دھر، ساچے دپیک کراں رُشنائیا۔ نام ندھانا اکھر پڑھ، گیت گو بند سنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔
 ساچی کھیل پُرکھ ابناسا، اپنی آپ جنائیندا۔ جگ چوڑاسی کھیل تماشا، نو نو چار ونڈ ونڈائیندا۔ بھگتاں کراں پوری آسا، بھگوان رُپ وٹائیندا۔ دو جہاناں

دیواں ساتھ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیندا۔ لہنا دینا چُکاواں مستک ماتھا، پُرب کرماں ویکھ وکھائیندا۔ اک چڑھاواں ساچے راتھا، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ چلنا جگ، ہر جو آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی ویکھن بھج بھج، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں پردہ لئے کج، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نوآسی ہر جن دوارے بہے سچ، روپ انوپ وٹائیا۔ پریم پیار اندر جائے بھج، ساچی ریتی اک چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوانا، بھگون اپنی کھیل کرائیندا۔ شبدی سٹ دے پروانہ، نام ندھانا اک جنائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہانا، وشن برہما شو لگائیندا۔ ترے گن دتا اکو دانا، پنچم بندھن پائیندا۔ لکھ چوڑا سی کر نشانہ، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ بھگتاں بٹھے ساچا گانا، بھگتی تند اک بندھائیندا۔ انتر آتم برہم گایانا، پار برہم سمجھائیندا۔ درس دکھائے سری بھگوانا، اپنا پردہ لائیندا۔ کھنڈ برہمنڈ ویکھے مار دھیانا، جیرج انڈج ویس وٹائیندا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، اپنا بل ودھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل عقل کل دھار، پُرکھ اکال ورتائیا۔ کرے کھیل دین دیال، دینن رچھیا آپ کمائیا۔ اپنے ہتھ رکھائے کال مہاکال، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو پورا کرے سوال، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ جگ جگ بنے رہن کنگال، شاہ پاتشاہ ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیا۔ اپنے رنگ رتا نرنکار، رتی رت نہ کوئی رکھائیندا۔ گت مت جانے سرب سنسار، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیندا۔ جگ چوکڑی وڈنہار، وڈنہار آپ اکھوائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کرے کار، کلج ویکھ وکھائیندا۔ سیوالا گر اوتار، اکو ناد شبد سنائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر مارگ لا، انت آپے میٹ مٹائیا۔ گر اوتار لئے پرگٹا، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ زرگن سرگن دئے صلاح، ساچا حکم سنائیا۔ بھگتاں بنے آپ ملاح، ساچا بیڑا کندھ اٹھائیا۔ ڈونگھی بھوری پار کرا، جگت ساگر لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں ہوئے سہائیا۔ سبجگ تریتا دواپر بھگتن تار، اپنا رنگ چڑھایا۔ نیوں نیوں دوئے جوڑ کرن نمسکار، تیئی اوتار بیٹھے نین شرمایا۔ عیسیٰ موسیٰ نیز

نہیں روون زارو زار، گریزار سنایا۔ محمد دھاہاں رہیا مار، چوڑاں طبق رہیا گرلایا۔ نانک گائے اک نرنکار، تار ستار رباب وجایا۔ گوہند بنیا ست ڈلار، پُرکھ اکال گود سہایا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، جگ جگ ویس وٹایا۔ سیوالائے اپر اپار، ساچی سیوا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنارہ آپ دکھایا۔ گر اوتار مارگ لا، جیون مرن گئے سمجھایا۔ انتم کہہ کے گئے ملے بے پرواہ، بے انت وڈی وڈیائی۔ شاہ پاتشاہ، سچا شہنشاہ اک اکھوایا۔ سب منگدے گئے پناہ، لوک مات اوٹ نکایا۔ انتم پیر پیغمبر اولیئے شیخ ہونے فنا، بسمل روپ سمایا۔ پنج تت چولی کایا دسے کسے نہ، گر اوتار گئے تن ہنڈھایا۔ پُرکھ ابناسی وسے سبنی تھاں، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگایا۔ سنجگ تریتا دواپر پکڑے بانہہ، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ نت نوت روپ وٹا، ابناسی اچت دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیائی۔ دیوے مان ہر کرتارا، قدرت قادر کھیل کھلایا۔ سنجگ تریتا دواپر بھگتاں کردا آیا پیارا، جگ جگ اپنے نال رلایا۔ ایکا دوآ پار کنارہ، بن ماہی پتن پار کرائیندا۔ دھرو پرہلا د کرے نمسکارا، بل نیوں نیوں سیس جھکایا۔ امریک رووے زارو زار، جنک اکو اوٹ رکھایا۔ ہری چند دے سہارا، نار تاراں پار کرائیندا۔ بدر دکھایا اک اکھاڑا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سداے دیوے چرن پیارا، دروید لجا آپ رکھایا۔ بے دیوے اک سہارا، پاتی ڈال آپ مہکایا۔ لیکھا جانے روداس چھیارا، سین نائی روپ وٹایا۔ اجال گنکا پار کنارہ، پوتنا پردہ آپے پائیندا۔ بدھک اوگن نہ وچارا، گن اپنا آپ دکھایا۔ کبیر جلاہا کرے پکارا، اچی کوک کوک سٹانیندا۔ بنی دیوے اک پیارا، ترلوچن اپنے رنگ رنگیندا۔ بن ہر کوئی نہ اترے پارا، لکھ چوراسی نہ پنڈھ مکھیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں در سہانیندا۔ بھگتاں در آئے بھگوان، جگ جگ وڈی وڈیائی۔ گا گاتھکے وید شاستر سمتر پُران، ہر کاگن کہن نہ جانیا۔ جس جن کرپا کرے مہان، اپنی بوجھ بھجھایا۔ در گھر درشن دیوے آن، ترسنا بھکھ رہے نہ رانیا۔ ساچی سکھی ملے کاہن، کایا منڈل راس رچایا۔ نام بیٹھائے اک بان، سچ بانے لئے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد کہے سُن میرے ہر، تیرا بھیو کوئی نہ آیا۔ آد جگاد میں رہیا ڈر، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ٹوہی دیونہارا ور، میری آشا پور کرایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کر، سنجگ تریتا دواپر کلجگ کوٹن کوٹ

وار ہنڈھایا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار بیٹھے تیرے در، در بیٹھے الکھ جگایا۔ پُرکھ ابناسی خالی جھولی بھر، اتوٹ اٹٹ کرایا۔ توں سب نوں دیونہارا ور، بے آنت تیری وڈیائییا۔ نانک پایا اگوگر، چرن دوارا تیرا سُہایا۔ پلُو تیرا لیا پھڑ، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ تیرے پوڑے گیا چڑھ، سچھنڈ ڈیرہ لایا۔ تیرا ناؤں لیا پڑھ، نرنکار نرنکار رہیا جس گایا۔ لوک مات وچ گیا وڑ، جیواں جتناں آپ سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی سرنی جاؤ پڑ، لکھ لکھ لیکھ بودھ اگادھ سنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھایا۔ نانک نرنگن بول جیکار، سرگن نانک دے سمجھایا۔ پنج تت نانک کرے وچار، نرنگن نانک اپنا تھم ورتایا۔ لیکھا جانے اگم اپار، اگمڑی کھیل کرایا۔ ہڈ ماس ناڑی چڑے وسیا باہر، سچھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آنت دے سمجھایا۔ کلجگ ویلا اتنم آوئا، نانک نرنگن سرب جنائندا۔ پُرکھ ابناسی جامہ پاوئا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ نہہکلنگ ناؤں رکھاوئا، دس کسے نہ آئیندا۔ اگمی ڈھولا آپے گاوئا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سائیندا۔ کلجگ اتنم جائے آ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہووے بے پرواہ، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ نہہکلنگ ناؤں رکھا، راؤ رنکاں لئے جگائیا۔ ساچا ڈنکا اک وجا، چار ورن کرے پڑھایا۔ اٹھاراں برن لئے سمجھا، چوڈاں وڈیا مول چُکائیا۔ چوڈاں طبقات پھیرا پا، چوڈاں لوک دے ہلائییا۔ وشن برہما شو نال رلا، ایکات دے سمجھایا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ پندھ مُکا، جگ گیرا اپنے ہتھ رکھایا۔ ستجگ مارگ دیوے لا، کوڑی کرپا دے کھپایا۔ دو جہانا نوبت نام وجا، صحبت اپنی دے دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر بھيو کوئے نہ پائیا۔ ہر جو کھیل آپ کراوئا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائییا۔ کلجگ اتنم بھاگ لگاوئا، سمبل نگر دے سُہایا۔ ساڈھے تن ہتھ بنک آپ بناوئا، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ جگ جگ دے وچھڑے میل ملاوئا، ہر جن لئے ملایا۔ ساچے بھگتاں در بہاوئا، در آیاں دے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ویکھ دکھایا۔ بھگت بھگونت ویکھے در، در دروازہ آپ گھلایا۔ نر بھو چُکائے بھے ڈر، آپ اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے پھڑ، ہر جن اپنے نال ملایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، مایا ممتا موہ چُکایا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن تارے

بھگتن مینا، بھگون دیا کمائیا۔ سنت سہیلا ٹھانڈا سپتا، اگنی تت نیڑ نہ آئیا۔ گرگھ کرے پتت پُنیتا، پتت پاپی لئے ترائیا۔ گرگھ دھام دکھائے اندھیا،
 اندھڑی کار چلائیا۔ سبج دکھائے ساچی ریتا، مندر مسیتاں نہ کوئے وڈیائیا۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹا، اوج نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت بھگونت
 درسائے اک اتیتا، ترے گن بندھن دئے تڑائیا۔ ایک ناؤں مان گوائے اٹھاراں دھیائے گیتا، شاستر سمرت کھ بھوائیا۔ نام ندھان جس جن پیتا، جم دنڈ
 نہ دیوے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں ہوئے سہائیا۔ کلجگ انتم ہر جو بھگت، ہری ہر آپ بنائیدا۔ آپ پرگٹائے اپنے
 وقت، تھت وار نہ کوئے رکھائیدا۔ آپے جانے اپنی شکت، شخصیت بھیت کسے نہ آئیدا۔ وسے باہر بوند رکت، بوند رکت اپنے رنگ رنگائیدا۔ لکھ
 چوراسی کھیل جگت، جگ کرتا آپ کرائیدا۔ بھگتاں دیوے زرگن درس، سرگن ویکھ دکھائیدا۔ کلجگ انتم میڈے حرص، ترسنا جگت بھگتائیدا۔ امرت میگھ
 دیوے برس، سائتک ست کرائیدا۔ کرپاندھ کرے ترس، ابناسی ٹھاکر پھیرا پائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں پرکھ، ہر جن اپنی گود بہائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد اک سمجھائیدا۔ سٹ ڈلارے سُن دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔ کلجگ انتم کھیل کرے بھگوان، بھگون
 رُپ وٹایا۔ ساچے بھگت لئے پہچان، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، جگت ودیانہ کوئے پڑھائیا۔ لوک مات کرے پردھان، سر اپنا
 ہتھ لکایا۔ اک دکھائے سچ نشان، دو جہاناں رہیا جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان وڈی وڈیائیا۔ دیوے مان وڈیائی وڈ، ہر
 وڈا دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ شبد سنائے بودھ اگادھ، اگادھ بودھ کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، صدق صبوری آپ
 نبھائیا۔ بھگتاں تارے آد جگاد، جگ جگ سیو کمائیا۔ ویکھنہارا برہم برہما، برہمانڈ پھیرا پائیا۔ کلجگ انتم دیوے داد، ساچی دست آپ ورتائیا۔ جن
 بھگتاں کرے لاڈ، جوں بالک ماتا گود سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے ترائیا۔ کلجگ انتم آیا
 آنت، آنت رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، ساچے بھگتاں لئے جگایا۔ درس دکھائے وار انت، عقل کلا وڈیائیا۔ ناتا توڑ جیو جنت، جاگرت
 جوت کرے رُشائیا۔ مانس جنم بنائی بنت، دیوت سُر رہے شرمائیا۔ میل ملاو ساچی سنگت، ہر سرن ملی سرنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگیا رنگ اتر نہ

جائیا۔ جو جن دوارے آئے منگت، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں ہوئے سدا سہائیا۔ جگ جگ بھگتاں بنیا
 راکھا، سیوک سیو کمائیا۔ کلجگ اتم دیوے سا تھا، سگلا سنگ نبھائیا۔ تریلوکی نندن دیکھ تماشا، ترے ترے مول چکائیا۔ لیکھا جان پر تھی آکاشا، منڈل
 منڈپ ڈیرہ ڈھاہیا۔ وشن شو برہما وناسا، ابناسی اکو اک اکھوائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، بن سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچے بھگت رہیا سہائیا۔ بھگت سہایا بھگتی رنگ، ہر سجن ویکھ دکھائیندا۔ اتم انتر اک اند، اند اند وچ سمائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چند،
 نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ بھگتاں کرے خوشی بند بند، بندی خانہ توڑ ٹرائیندا۔ نام دات اکو ونڈ، گھر بہہ بہہ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت وچ سمائیندا۔

ہر جو دھار شبدي ناؤں، ہر ہر آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد وسے سچ تھاؤں، ہر ساچا آپ بہائیا۔ دو جہان کرے نیاؤں، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کھیلے
 کھیل جوں پتر ماؤں، بالک روپ دکھائیا۔ پُرکھ اکال پکڑے باہوں، سدا سدا بھوائیا۔ حکمے اندر حکمی نیاؤں، حکم حاکم رہیا سٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا شبد روپ وٹائیا۔ آپے شبد آپے جوت، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ آپے قلعے آپے کوٹ، آپے سچھنڈ آسن لائیندا۔ آپے ناد آپے
 چوٹ، دُھن نگارہ آپ وجائیندا۔ آپے سرن آپے اوٹ، سرنگت آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ شبد پرگٹائیندا۔
 نرگن جوت نر اکار، نر ویر کھیل کھلائی۔ اجونی رہت اگم اپار، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے وڈیائیا۔ سچھنڈ کھیل اپار، پُرکھ اکال رہیا کھلائی۔ داتا دانی بن
 داتار، ساچی وست آپ ورتائیا۔ آپے بن بن منگے بھگھار، پار برہم پر بھ اپنی جھولی ڈاہیا۔ آپے بنے وچولا اگم اپار، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ آپے کرے
 سچ پیار، اپنی سچ آپ ہنڈھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، دائی دایا روپ وٹائیا۔ آپے جنے سٹ دُلا، اپنی گود بہائیا۔ شبدي ناؤں رکھ نر نکار، اپنا رنگ
 چڑھائیا۔ تھر گھر وسدا رہے اپار، جس گھر شبد رہیا سٹائیا۔ سچھنڈ وسے آپ کرتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار شبد روپ

وکھائیا۔ پت پتی دوئے اُداس، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جگت دست نہ ساڈے پاس، پتر دھی نہ وئی ودھائیا۔ اگے دسے نہ کوئے ساتھ، جگت نشان نہ کوئے چلائیا۔ بھاگ نکھٹے مستک ماتھ، تقدیر رہی شرمائیا۔ ناتا جڑیاتت آٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ رہی گر لائیا۔ در در کر کر تھکے تلاش، ساچا راہ نہ کوئے لگائیا۔ پوری ہوئی نہ اچے آس، نراس ویکھی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، وست امولک جھولی پائیا۔ پتر دھی جگت ناتا، بندھن بندھ بندھایا۔ پتر بن نہ سوہے ماتا، پتا مان نہ کوئے رکھایا۔ چاروں گنت دسے اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ صاحب ٹٹھے پر بھ دیوے داتا، وست امولک جھولی پایا۔ کر کرپا پورا کرے گھاٹا، گھاٹا کوئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان دیا کمایا۔ مہربان دیوے سٹکھ، سٹکھ ساتک اک ورتائیا۔ کٹنا سٹکلا ویکھے پکھ، ڈو گھھی بھوری پھول بھلایا۔ اُجل کرے مات منگھ، ایکا وست ورتائیا۔ واس کرائے اُٹار کھ، گر بھ دیوے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لیکھے وچ لگائیا۔ دیوے دات دات انمل، مل کوئے نہ لائیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، کلو نتا کھیل کھلائیندا۔ جگت دیوانہ ہوئے گل، بُجھیا دیپک آپ جگائیندا۔ پر بھ ڈالی لگے بھل، جگت بوٹا آپ مہکائیندا۔ جو جن دوارے آئے بھل، تس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ مات لوک نہ جائے رُل، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ بھگت دوارا گیا گھل، وست ونجارا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت پتی جگت ترائیندا۔

* ۲۱ مگھ ۲۰۱۸ پکرمی بختیش سنگھ بچن سنگھ اجیت سنگھ جیٹھووال دربار وچ *

پاربرہم پر بھ چھیل چھیل، چھبر نام لگائیندا۔ بسن بنواری بستر نیل، امبر سویمبر آپ رچائیندا۔ دیوے دات بن وکیل، سچ وکالت آپ وکھائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ پچھوں سچا کھیل، اپر پیر اپنا میل ملائیندا۔ ار جن مان گویا بھیل، بن کرشن کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ گر گھ منگنا در دوار، در دروازہ ہر کھلایا۔ جنم جنم دا لہندا دے اتار، دینا کوئے رہن نہ پائیا۔ ڈبے

پاتھر لائے پار، پابن چرن چُھبائیا۔ اگنی سڑدے دیوے ٹھار، امرت میگھ برسائیا۔ بن نیناں دیوے درس دیدار، نیر نین آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست ہتھ رکھایا۔ گر سکھ منگ ہر کاناؤں، ہر ساچا آپ ورتائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہو، بے پرواہ کھیل کرائیندا۔ جگ جنم دے وچھڑے پھڑ پھڑ میلے باہوں، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ نردھن نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی ساچا دھام سہائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا پُرکھ اگم سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ اٹھو سکھو منگو راگ، ہر راگی آپ جنایا۔ جنم جنم دا دھووے داغ، دُرمت میل رہن نہ پائیا۔ ترے گن اگنی بچھے آگ، ہون ہونا نہ کوئے دکھایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان رکھے لاج، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی کر تیاگ، ہر جن ساچے لئے پرناپا۔ پُرکھ پُرکھو تم گیا جاگ، بھگت بھگونت لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنایا۔ اٹھ گر سکھ منگ دات، مہربان آپ ورتائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں اتم کرے ذات، ذات اپنی نال ملائیندا۔ کایا ڈونگھر بھرے کھات، سچ خزانہ اک ورتائیندا۔ نرور کرارے پار گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچی سچ سہائے کھاٹ، آتم انتر آپ وچھائیندا۔ سرن سرنائی ساچانات، ساک سجن سین آپ بندھائیندا۔ انت انت پچھے وات، آد آد ویکھ دکھائیندا۔ نام ندھان سنائے گاتھ، گو بند اپنا گیت لائیندا۔ سگل و سورے جان لاتھ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ مٹے رین اندھیری رات، ستنگر ساچا چند چڑھائیندا۔ اک اکلا ملے کملاپات، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اٹھ سکھ جھولی ڈاہ، ستنگر پورا دیا کمائیا۔ انملری دات رہیا ورتا، دس کسے نہ آتیا۔ جنم جنم دے بخشے گناہ، پتت پاپی پار کرائیا۔ ایکا دیوے ست صلاح، صلاحیر رُپ وٹایا۔ ہر جو ملے ساچے تھاں، تھان تھنتر اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ گھلایا۔ گر سکھ اٹھ منگ بھنڈار، ہر بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ لکھ چوراسی دے نوار، گیرا گیرا آپ دوائیندا۔ ترے گن اتیتا پاوے سار، ترے بھون دھنی ویکھ دکھائیندا۔ ٹھانڈا پیتا اک دربار، سچ دوارے سوبھاپائیندا۔ کرم کانڈ دے نوار، برہم برہمانڈ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں ایہہ سمجھائیندا۔ گرکھ سجن رہے سُن، ہر ساچا سچ جنایا۔ اکو

راگ اِکو دُھن، ایکا ناد وجائیا۔ پاربرہم تیرے کون جانے گن، گنونت سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی کر چھان پُن، ہرجن ساچے لئے اُپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در سہائیا۔ گرگھ اگوں کہندے بول، ایکا بجن سنایا۔ توں پہلوں تول اپنا تول، ساڈا تول نظر کسے نہ آیا۔ جگ جگ اپنا مندر لوک مات گیا کھول، سرشٹ سبائی راہ چلایا۔ لگ لگ بیٹھیں سدا اڈول، دس کسے نہ آیا۔ تیرے پچھے کردے کوٹن کوٹی گھول، تیرا پندھ نہ کوئے مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کرایا۔ پُرکھ ابناسی دیاوان، ایکا وار جنایا۔ میس دیونہار سری بھگوان، جگ جگ رہیا ورتایا۔ لکھ چوراسی ویکھاں مار دھیان، پُریاں لوآں پھیرا پائیا۔ گرگھ ورلے کر پروان، اپنے نال ملایا۔ نام ندھانا دے گیان، آنتر کراں پڑھایا۔ ست نشانہ دو جہان، ایکا دیاں وکھایا۔ گرہ مندر محل مکان، اُج اٹل وڈ وڈیایا۔ تخت نواسی بن بلوان، ساچے تخت سو بھاپایا۔ آد جگادی حکمران، دُھر سندیسہ حکم سنایا۔ دو جہاناں رکھاں آن، بُھل کوئے نہ جائیا۔ گر اوتاراں دے دے مان، لوک مات کراں پڑھایا۔ ایکا بخشاں چرن دھیان، چرن سرن سچی سرناپایا۔ کر کرپا دیواں دان، دات انملڑی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ منگو دات ساچا ور، ابناسی کرتا آپ جنائیدا۔ جنم کرم دا پچھے ڈر، بھے اور نہ کوئے دکھائیدا۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، ساچا منتر آپ سمجھائیدا۔ ایکا مندر جانا وڑ، دُجے در نہ پھیرا پائیدا۔ ایکا نرگن پھرنا لڑ، دُجا نظر کوئے نہ آئیدا۔ ایکا پوڑے جانا چڑھ، پُرکھ ابناسی آپ چڑھائیدا۔ ایکا کنت پھرنا لڑ، نار سہاگن آپ بنائیدا۔ نہکرمی کرم دے کر، گکرمی پار کرائیدا۔ گرگھ مرنی نہ جائے مر، جیون مُت آپ دکھائیدا۔ مُکتی اپنے چرناں ہیٹھاں دھر، گر سکھ اپنے نال رلائیدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ میرا بھانا رہے جر، بھانے وچ سرب دکھائیدا۔ میرے اگے کوئی نہ گیا اڑ، کایا بھانڈے سرب بھنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائیدا۔ گرگھ سجن کرن دلیل، من نسامات رکھایا۔ کون بنے جگت وکیل، ساڈی مسل دے چلایا۔ آنت ارجن لٹیا پھڑ کے بھیل، سوربیر نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ایکا منگ منگایا۔ گر سکھ منگن ساچی منگ، ایکا وار جنایا۔ بے ٹٹھاں تے کایا رنگ، رنگ اپنا نام چڑھایا۔ دوس رین اک انند، اٹھے پہر و بے ودھایا۔ جگت ترسنا کئے گند، واشنا کوئے نظر

نہ آیا۔ بیچ وکارا کر کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ ہتھ پھڑائی۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھیان رہیا لگایا۔ گرگھ تیری بیچ ارداس، ہر ہر اپنی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل کھیل تماش، کھیلنہارا ویس وٹائیندا۔ مات پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے بے بے آس، پار کنارہ آپ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر تلاش، گرگھ ساچے میل ملائیندا۔ آپے دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ بھکتن میلا ایکا گھاٹ، ایکا تٹ سہائیندا۔ پنڈھ مکائے جھوٹھی واٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن دیکھے مار جھات، جھاک اپنی آپے پائیندا۔ کرے پرکاس اندھیری رات، اندھ اندھیر آپ گوائیندا۔ لہنا دینا توڑ ذات پات، شرع بندھن نہ کوئے وکھائیندا۔ درس دکھائے اک اکانت، عقل کل ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ سمجھائیندا۔ گرگھ سجن رکھدے تاگھ، ایکا اوٹ تکایا۔ توں نرگن رچیا اپنا سانگ، سوانگی کھیل وکھائیا۔ ساچی وست رہے مانگ، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گر بھ ہون نہ کوئے تپائیا۔ سرن سرنائی ملے داد، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ میلا رہے آد جگاد، جگ جگ دیکھ وکھائیا۔ ایکا تیرا ناؤں لئے ارادھ، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیا۔ پار کنارہ کرنی حاد، ساچے مندر لے چڑھائیا۔ ویلے آنت نہ جانا چھاڈ، ایکا منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کیتا قول پور نبھائیا۔ پُرکھ ابناسی نیتز کھول، ایکا وار تکایا۔ ہر جن ساچے لواں وروں، نام مدھانا پایا۔ ایکا کنڈے دیواں تول، بن تولا سیو کمایا۔ گرگھ رکھاں رکھاں سدا اڈول، لوک مات دیکھ وکھایا۔ بیچ وست جو میرے کول، دیواں آپ ورتایا۔ سوہنگ ڈھولا ایکا بول، آتم پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرگھ آگوں رہیا سناں، سُن میرے سچے ماہیا۔ سوہنگ گا چڑھے نہ چا، رسنا جہوا ہلایا۔ جناں چر نہ پکڑیں بانہہ، سائتک ست نہ کوئے ورتایا۔ جے تھیا پر بھ درس دکھا، تیرا درشن موہے بھایا۔ جنم جنم دی حرص مٹا، امرت میگھ برسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ رکھاں رہیا سمجھایا۔ گرگھ ساچے رکھ دھیر، دھیرج وان جنائیندا۔ تیرا لیکھا آنت اخیر، آخر ہر جو آپ مکائیندا۔ تیری اپنے اندر رکھے تصویر، مصوّر بن بن سیو کمائیندا۔ اکے وار سب دی بدلے تقدیر، جس جن اپنے چرن لگائیندا۔ کر کرپا کٹے بھیر، اوکھارہ نہ کوئے وکھائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے شاہ

حقیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ کرپا کر گن ندھان، گر سکھ منگ منگایا۔ کون ویلا دیویں دان، دیاوان دیا کمایا۔
 توں صاحب سچا سلطان، شہنشاہ وڈی وڈیایا۔ ہوں بالک بال نادان، تیری سار نہ پائیا۔ جگ جگ تیرا کھیل مہان، گر اوتار سیو کمایا۔ توں سرب جیاں
 دا سچا کاہن، لکھ چوراسی رہیا پرناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا میل ملاپا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، ایکا رنگ
 دکھائیندا۔ لکھ چوراسی کولوں رہیا نس، نظر کسے نہ آئیندا۔ گرکھ ہر دے جاواں وس، سچ سنگھان آپ بنائیندا۔ کر کر اپنا پرکاس، پرکاس پرکاس نال
 ملائیندا۔ کر کر ساچا بھوگ بلاس، بھسمڑ اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ پرگٹائیندا۔ رُپ انوپ آپ پرگٹا،
 پر م پُرکھ ویس وٹایا۔ کلج انتم سیو کما، سیوک بن بن پھیرا پائیا۔ بھگت دوارا لے سجا، ساجن بنے سچا ماہیا۔ ہر جن ساچے لے بلا، آپ اپنے در
 سہایا۔ وست امولک اکو وار جھولی دیوے پا، ساچی جھولی سرب بھرائیا۔ چھبھی پوہ دوس سہا، دوئے دوئے لیکھا آپ چکایا۔ جن بھگتاں کٹے جم کا پھاہ،
 جگت پھاسی اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دانی دات داتا اک ورتایا۔ اٹھ تت جس پائی سار، سرب سکھ اُچایا۔ دسویں گھر
 کر پیار، پُرکھ ابناسی درس کرایا۔ اٹھ دس جوڑ سنسار، انک انک نال ملایا۔ اک اکلّا اینکار، اپ تیج دئے پر تھی آکاش من مت بدھ کھیل کھلایا۔ جس
 جن بخشے چرن دوار، سو جن لوک مات وڈیایا۔ جس جن کھولے بند کواڑ، آتم تاکی گنڈالاہیا۔ جس جن باہوں پکڑ لے اٹھال، آپ اپنی گود بہایا۔ جس
 جن چلے نال نال، ساچا سنگ نبھایا۔ جس جن شاہوں کرے کنگال، نام خزانہ اک ورتایا۔ جس جن دوس رین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جس
 جن درگاہ ساچی دیوے مان، درگھر ساچے آپ بہایا۔ جس جن دیوے دُھر فرمان، ست سندیسہ اک سنایا۔ سو بھگت ملے بھگوان، بھگتی رنگ اک
 دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ اپایا۔ پہلا بھگت بھگت پرہلا، پرلو نیڑ کدے نہ آپا۔ دوجے دھرو دتی داد، نانک
 دادک نہ کوئے وڈیایا۔ تیجے بل دتا ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ چوتھے امریک رکھیا ہاتھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پنجویں جنک لیکھا اکانت، عقل کلا سمجھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن بھگوان سنگ رکھایا۔ چھویں ہری چند اُجیار، ستویں تارا رانی یار، اٹھویں پدر کرے سدھار، ناویں سدما

جائے تار، دسویں دروپرد کرے وچار، یارویں بے دیو لائے پار، بارویں روداس بنائے یار، تیرویں سین لائے اٹھال، چودھویں کبیر کرے پرتپال، پندرہویں دھنا جٹ دے وکھال، سولہویں ترلوچن شاہ بنائے کنگال، ستارویں اجال دیوے ٹھار، اٹھارویں بینی گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گنکا پوتنا بدھک جگت کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ دس دس اٹھ نٹھ نٹھ جگ جگ ست ست ایکات وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چھٹیا ساتھ، سگلا سنگ تجایا۔ رام کرشن تجیا تریلوکی ناتھ، زرگن کھیل کھلائیا۔ رواس بھلیا دوس رات، چند چاندنی مکھ چھپایا۔ لیکھا چکلیا پوجا پاٹھ، پڑھ پڑھ دھیر نہ کوئے دھرایا۔ پُرکھ ابناس کھیل تماش، لوک مات آپ کرایا۔ ویس وٹا پرتھی آکاش، گگن منڈل رہیا سہایا۔ کجگ انتم سب کولوں ہو اداس، بھگتاں دوارے پھیرے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلا، دیکھے چائیں چائیا۔ راتیں سنتیاں گرسکھ لے جگا، جگتی اپنے ہتھ وکھائیا۔ اپنی پریم رت نال دے نہا، جگت نیر نہ کوئے رکھائیا۔ کر کر سیوا چڑھیا ساہ، دوس رین سیوا کمائیا۔ لکھ چوراسی کوئی دیکھے نہ، نیتز نظر کسے نہ آئیا۔ اپنا کھیڑا آپے گیا ڈھاہ، گرکھاں کھیڑا رہیا بنائیا۔ ایسے کارن سنگھ پورن لیا پرنا، پورن پر میثور وچ سمائیا۔ پتر دھیاں ناتا لیا تڑا، جگت موہ نہ لیا ودھائیا۔ گرکھاں پھڑ پھڑ بانہہ، اپنے آگے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ سیوا کرن دا اکو موقع، چھٹی دن جنایا۔ بن بھگتی ترنا سوکھا، مارگ اک لگایا۔ گرسکھ جے اس نوں جانے اوکھا، اوکھا گھاٹ نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا ویکھ وکھایا۔ سیوا کرن دا ساچا وقت، چھٹی دن ونڈ ونڈائیا۔ پال سنگھ پھسیا موہ جگت، جگت گیا بھلائیا۔ پر بھ لیکھے لائی رکت، پورب لہنا جھولی پائیا۔ آپ سہایا اس دا وقت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت ہوئے سہائیا۔ پال سنگھ دی کر پرتپال، اپنی دیا کمائیدا۔ راتیں سنتیاں دے نہال، دُرمت میل دھوئیندا۔ مایا جھوٹھی جگت جنجال، جیو جنت گرلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھٹی دوس دا ساچا پھل، گرسکھاں جھولی پائیندا۔ سیوا کرے جو آدوار، جگ چھٹی ملے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی بنیا رہے متر یار، یارڈا ستھر آپ ہنڈھائیا۔ گرسکھ بھلے جو وچ سنسار، مورکھ مگدھ روپ وٹائیا۔ تس کرے آپ پرتپال، ہوئے سنگ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا انگ بنایا۔ پنج پیارے ہر کا انگ، انگیکار بنائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سورپیر ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے برہمنڈ کھنڈ، لوک مات رچن رچائیندا۔ جگت جگ پر بھ ٹٹی گنڈھ، ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک در سہائیندا۔ پنج پیارے وقت سہاونا، وقت وقت رہیا وہائیا۔ ہر جو وہار بوہار درساونا، بوہاری سیو کمائیا۔ جس دوارے ہر اپنی کار کماونا، سو کار سب نوں بھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپے رہیا سہائیا۔ سنگر پورا اک غلام، جگ جگ سیو کمائیا۔ جن بھگتاں اندر وڑ وڑ کرے پرنام، اپنا سیس جھکائیا۔ بن جانیاں ہووے جانی جان، بن پچھیاں لئے بلایا۔ جے گرسکھ نہ کرے پچھان، آپ اپنا درس دکھائیا۔ کدے دھرے روپ بردھ کدے بال جوان، کدے اپنا آپ چھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کمائیا۔ بھگتن سیوا ساچی کرت، کرتا کرت کمائیندا۔ کوئی کہے سرت نرت، نرگن اپنا بھيو چھائیندا۔ کوئی کہے اکال مورت، مورت اکال اپنی دھار جنائیندا۔ بھگوان کہے میں بھگتاں میٹی حرص، حرص ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ جگ جگ کراں ترس، اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھ مالک سچ گھر دا، نرگن جھاڑو بردار اکھوائیا۔ گھٹا ہونجھے اپنے در دا، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ جگ جگ بھگتاں کولوں ڈردا، بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ بھگتاں پچھے لکھ چوراسی نال لڑدا، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ بن سدیاں گھر وچ وڑدا، اپنا پنڈھ مکائیا۔ گرسکھ آتم پوڑے آپے چڑھدا، اپنا پنڈھ مکائیا۔ اندر بہہ بہہ اکو اکھر پڑھدا، کرے سچ پڑھائیا۔ نہ جنم نہ کدے مردا، بھگتاں سنگ رکھائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا بنیا رہے بردا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرائیا۔

* ۲۲ گھٹھ ۲۰۱۸ بکرمی شاہنی ملووال مہندر سنگھ باٹھ دے نوٹ جیٹھووال دربار وچ *

جس جن ہوئے آپ مہربان، تس اپنی دیا کمائیا۔ نام بھگتی دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ آتم آتر برہم گیان، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ ست دھرم دا سچ نشان، شاہ پاتشاہ دے دکھائیا۔ سچھنڈ دوارا سچ مکان، استھل پبارا دے جنائیا۔ اک اکلا بیٹھ سری بھگوان، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔

ایکا ناد شبد دُهن کان، گرہ مندر آپ وجائی۔ لکھ چوراسی وچوں کر پردھان، اپنے انگ لگائی۔ پنج تت کایا دیوے مان، من مت بُدھ نہ کوئے چترائی۔ چرن دھوڑ سچ اشنان، چرن چرنودک مکھ چوائی۔ دو جہاناں رکھے مان، بنائیاں ہوئے سہائی۔ شبد نرالا مارے بان، انیالا تیر چلائی۔ مایا ممتا لوبھ موہ توڑ اہمان، ہوئے ہنگتا دئے گوائی۔ ایک راگ سنائے کان، انراگی ناد وجائی۔ گھٹ گھٹ اتر جانی جان، انہو اپنا کھیل دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائی۔ ساچی سیوا ہر جن رنگ، سو پڑکھ نرنجن آپ رنگائیدا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، ہر پڑکھ نرنجن آسن لائیدا۔ شبد ناد دُهن سچ مردنگ، اینکارا آپ وجائیدا۔ نرگن نور ساچا چند، آد نرنجن ڈگمگائیدا۔ ابناسی کرتا ساچا چند، بودھ اگادھ سنائیدا۔ سری بھگوان سور سربنگ، سچ نشانہ اک اٹھائیدا۔ پاربرہم سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اند منگل آپ دکھائیدا۔ جگت جگ ہر ٹٹی گنڈھ، ایک بندھن نام رکھائیدا۔ گیت سہاگی سنائے چند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ جنائیدا۔ ساچی سیوا ہر کرتا، آد جگاد وڈیائی۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، دوسر ہتھ کسے نہ آئی۔ نرگن سرگن کھیل اپار، اپر مپر ویکھ دکھائی۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، جگ جگ دیوے وڈیائی۔ گرکھاں دیوے نام ادھار، دھیرج دھیر دھرائی۔ گر سکھاں کھولے بند کواڑ، بجر کپائی کُنڈا لاپی۔ کر کرپا امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، نہجر جھرنا آپ جھرائی۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، جوت نرنجن کر رُشنائی۔ آپ دکھائے ٹھانڈا دربار، گرہ مندر سو بھاپائی۔ محل اٹل اُچ منار، پڑکھ ابناسی آسن لائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائی۔ جگا جگنتر لے اوتار، نرگن سرگن کھیل کرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائی۔ ساچی سیوا اینکار، اونکار کھیل کھلائیدا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائیدا۔ ڈبڈے پاتھر لئے تار، جس جن اپنی دیا کمائیدا۔ گر سکھ سجن لئے اُبھار، آپ اپنی بوجھ بُجھائیدا۔ نیتزنین کھول کواڑ، لوچن آپ جنائیدا۔ برہم برہماد ہو اُجیار، پاربرہم ویکھ دکھائیدا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، سنگر اپنارنگ وٹائیدا۔ آد جگادی اک اناد، جگ جگ آپ وجائیدا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، انہو اپناروپ دکھائیدا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، گر چیلے میل ملائیدا۔ درگاہ ساچی کرے لاڈ، پوت سپوت ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا جس سمجھائیدا۔ ساچی

سیوا گر سکھ دھار، گر گر آپ جنائیا۔ سنگر سجن کر پیار، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ نیتز لوچن درس اپار، اگم اگوچر آپ دکھائیا۔ دیا باقی کر اجیار، جوت نرنجن ڈمگائیا۔ انحد نادشبد ڈھنکار، دُهن آتمک آپ سنائیا۔ پنچم سنخیاں منگلاچار، گھر مندر وجے ودھائیا۔ سکھا سہیلا ہوتیار، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گر چیلپا پائے آپے سار، ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کایا گڑھ بنک دوار، ساڈھے تن ہتھ دے وڈیائیا۔ ڈوگھی بھوری پائے سار، کایا کوری پھول بھلاییا۔ پنچ وکاراں کر خوار، مایا متا موہ مٹایا۔ ایک راگ سنائے اپنی وار، چھتی راگ رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائیا۔ ساچی سیوا ہر جن لگ، اپنا آپ مٹایا۔ جنم جنم دی بھجی اگ، ترسنا بھکھ گویا۔ ہنس ہو یا لگ، کاگ ہنس روپ وٹایا۔ نام پیالہ پیئے مد، دوس رین نمار کرایا۔ ایک شبد سنائے انحد، حد اپنی پار کرایا۔ در دوارے آپے سد، گر سکھ ساچے لئے اٹھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر اڈ، آپ اپنا میل ملایا۔ آپے جانے اپنی جد، بھگت بھگونت کھیل کرایا۔ بھگتاں ویکھ ہوئے گد گد، آپ اپنا بھو جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک رکھایا۔ ساچی سیوا سنگر چرن، آد جگاد ملے وڈیائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، لوچن نین پردہ لاہیا۔ نات توڑے مرن ڈرن، آون جاون پھند کٹایا۔ اک دکھائے ساچی سرن، پڑھ اکال میل ملایا۔ لہنا دینا چکے اُپر دھرتی دھرن، دھرت دھول پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک بھجھایا۔ ساچی سیوا سنگر اوٹ، ایک اوٹ رکھایا۔ سنگر کڈھے کایا کھوٹ، جھوٹا ناتا دے تڑایا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، آپ اپنی گود بہایا۔ اک جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گویا۔ سہائے بنک کایا کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے جھہایا۔ دیوے نام اک اتوٹ، کھٹ کدے نہ جایا۔ پھڑ چڑھائے ساچی چوٹ، اُچ محلے آپ بہایا۔ بھگتاں بنیا آپے گوت، ساچا ناتا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگایا۔ ساچی سیوا چرن دھیان، چرن کول چت لایا۔ نیتز درس سری بھگوان، ترسنا بھکھ مٹایا۔ گر لکھ سخی ملے ہر ساچا کاہن، گھر منڈل راس رچایا۔ روس ہوئے حیران، نیتز نین نین شرمایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر جن اپنے آپ اٹھایا۔ ایک دیوے ساچا دان، نام بھگتی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا تھم ورتایا۔ جگ جگ تھم ہر نرنکارا، نرگن آپ ورتا میندا۔ سچھنڈ بیٹھ سچے دربارا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ شبدی

شبد بن لکھارا، دُھر سندیسہ آپ سنانیندا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، کروڑ تینتیسائیوں نیوں سپس جھکانیندا۔ لکھ چوراسی دیکھے وارو دارا، لوک مات پھیرا پانیندا۔ لکھ اگم اگوچر بے پرواہ ہو تیارا، نرکا روپ دھرائیندا۔ پنج تت تت دے ادھارا، برہم مت اک سمجھانیندا۔ مت گت جانے نرنکارا، بھو ابھیدا آپ کھلانیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کریا پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیندا۔ کلج دیکھے دیکھنہارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ چوڈاں لوکاں کھول کوڑا، آپ اپنائین اٹھانیندا۔ چوڈاں طبقات مارے مارا، ایک تھم ورتانیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، جگ جگ ساچی سیو لگانیندا۔ کھکی تھم ورتے ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ شبد اناد پئی دھنکارا، بودھ اگادھ لائیندا۔ لکھ لکھ گئے وچ سنسارا، جس جن اپنی بوُجھ بُجھانیندا۔ برہما برہم کرے وچارا، چارے ویداں دھار جنانیندا۔ شاستر سمتر کر تیارا، ترے گن اتیتا کھیل کھلانیندا۔ پُران اٹھاراں بن ونجارا، جگت سوڈا ہٹ وکانیندا۔ گیتا گیان کھول بھنڈارا، بھگت بھگوان اک سمجھانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیارا، ساچا نعرہ اک لائیندا۔ مقامے حق ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ کلج اتم کھیل اولا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا سچ محلہ، لوک مات دیکھ دکھانیا۔ ست سندیس نر نریش ایک اگلا، کائنات کرے پڑھانیا۔ بسمل روپ ہو ہو آپے رلا، گھٹ گھٹ رہیا سماںیا۔ پاوے سار جلا تھلا، ڈونگھی کندر سمنڈ ساگر پھیرا پانیا۔ نوری نور رکھایا اللہ، عالمین دے دُہانیا۔ محمد پھڑایا ایک پلا، ایک کلمہ نبی سکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، آد پُرکھ آپ کرائیندا۔ حق حقیقت اک جیکارا، لاشریک آپ سنانیندا۔ واحد روپ کر نیارا، نچ گھر اپنے آسن لائیندا۔ ہزارا درود ساچی دھارا، ایک اک پڑھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ سمجھانیندا۔ گر اوتار ساچی سیوا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگانیا۔ پیر پیغمبر دیکھے وڈ دیوی دیوا، دو جہان ویس وٹانیا۔ بھگت بھگونت آتم رس دیوے ساچا میوہ، گن اوگن نہ کوئے رکھانیا۔ سنت ترانے دیا کماے ہر نہکیوا، نہچل اپنے دھام بہانیا۔ آد جگاد لکھ ابھووا، گرگھ ساچے لئے اٹھانیا۔ نام جپائے رسنا جہوا، گر سکھ سیوا لائیا۔ کوشک نیا مستک تھیوا، دُھر للاٹ دے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کرائیا۔ ساچی سیو کرائے کرتا، کرتا کرت کمانیا۔ جگا جگنتر کھیل اپارا، جگ کرتا

ویس وٹائی۔ جگ چوکڑی اترے پار، لوک مات رہن نہ پائی۔ نو نو چار گیا ہار، ویلا آنت رہیا سمجھائی۔ سرشٹ سبائی رووے زارو زار، گریزار سرب
 لوکائی۔ نو کھنڈ ہووے ہابکار، ست دیپ نہ دھیر دھرائی۔ ورن برن کرن پکار، ساچی سرن نہ کوئے رکھائی۔ اٹھسٹھ دھاہاں رہے مار، تٹ کنارے پئی
 ڈھائی۔ گر در مندر مسجد مٹھ نہ کوئے آدھار، جگت سیاست کرے لڑائی۔ پُرکھ ابناسی ویکھے ویکھنہار، سچکھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ جیو جنت ہو یا و بھچار، ست
 سنتو کھ نہ کوئے رکھائی۔ ناتا تٹا پُرکھ نار، کنت کنٹوئل نہ کوئے وڈیائی۔ پتا پوت نہ کرے پیار، بھنیا بھیناں نہ ویکھ وکھائی۔ کوڑی کریا پھسیا سرب سنسار،
 گرمت بیٹھی گھ چھپائی۔ من مت ہوئی نار ٹیاری، گھر گھر جو بن رہی ہنڈھائی۔ سادھاں سنتاں کرے خوار، اپنے نال رلائی۔ سورپیر جو دھے سٹے منہ
 دے بھار، نہ کوئی سکے سیس اٹھائی۔ شاہ سلطاناں سر پائی چھار، خاکی خاک ملائی۔ چاروں کٹ جوٹھ جھوٹھ ونج و پار، ساچا ہٹ نہ کوئے گھلای۔ گر
 اوتار نہ مددگار، سر ہتھ نہ کوئے رکھائی۔ نارد پھرے وارو وار، چاروں کٹ پھیرا پائی۔ کلجک ملیا اکو یار، ہتھ نال ہتھ ملائی۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائی۔ کلجک ملیا نارد آ، مل مل خوشی منائی۔ اک سنہیہڑا دئے سنا، اپنا ڈھولا گایا۔ تیتوں میں رہیا سمجھا، در
 تیرے پھیرا پایا۔ تیرا اتم ویلا گیا آ، لگیا کوئے نظر نہ آیا۔ محمد بیٹھا ڈیرہ ڈھاہ، چوڈاں طبق رہیا شرمایا۔ اللہ رانی بیٹھی گھ چھپا، نیتزین نہ کوئی اٹھایا۔
 تیرا وسدا کھیڑا رہیا ڈھاہ، تیرا کرم زور ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ محمد کہے سُن نارد من، تُوں چوٹی اپنی
 کیوں منائی۔ جگ جگ تیرا وڈا گن، تُوں گھر گھر پھیرا پائی۔ دھن بھاگ تُوں سناویں اپنا گن، تیرے گن وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا کھیل ویکھ وکھائی۔ نارد کہے سُن رے میت، اپنا حال سنایا۔ نہ میں پاک نہ پلپت، پتت اپنے سنگ نبھایا۔ جگ جگ سب نوں رہیا
 جیت، گھر گھر ٹھگوری پایا۔ چوٹی من کے چلائی اپنی ریت، چوٹی سب دی دیاں منایا۔ میرا صاحب اک انڈیٹھ، جو میتوں رہیا پھرایا۔ نیت گاواں
 اوہدے گیت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ میں پھر کے آیا مکہ کعبہ مسیت، اچے جگرے شاہ نواب نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچی سیوا اک سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی سیوالا، ایکا حکم سمجھائی۔ چوڈاں طبق ویکھ تھان، ننگی پیریں پھیرا پائی۔ کون ایکا ڈھولا رہیا گا، صدا بانگ اک

سنائیا۔ کون ساچی وضو رہیا دکھا، دُرمت میل دھوئی۔ کون سجدہ سیس رہیا جھکا، کون نیوں نیوں دھوڑی مستک لائی۔ کون سچ مصلاً بیٹھاں رہیا وچھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا اک رکھائی۔ میری سیوا لائی اک خُدا، حکمی حکم منایا۔ چوڈاں طبق راہ میں دیکھیا سدھا، راہ وچ نہ کوئی اٹکایا۔ کوئی ہو نہ پاوے گدھا، مل سخیاں منگل گایا۔ کوڑ پکوان سب نے ردھا، ساچی محفل نہ کوئے بہایا۔ تیرا ایمان کر کے بیٹھا خُدا، اپنی زندگی رہیا گویا۔ چوڈاں صدیاں وچ دس ہویا کڈا، کون قد رہیا بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک لگایا۔ لگی سیوا آیا دوار، چار کُنٹ پھیرا پائی۔ دیکھ جاواں محمد تیرے یار، یاری یاراں نال دکھائی۔ پار کر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائی۔ لیکھا جاناں ڈو نگھی غار، سمند ساگر بھوری رہیا سما۔ سچ سنہر اُدے دے انتم وار، پر بھ ساچے دیاں سنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا دیکھ دکھائی۔ میں سیوا کراں بن بلکارا، بل ہر جو آپ دویا۔ چاروں کُنٹ دیکھیا سنسارا، سنسا کوئی نہ میرا چکایا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے دیکھے اٹاں گارا، ہر جو جوت نہ کوئی جگایا۔ گر اوتار دے دے گئے لارا، لوک مات راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دکھایا۔ محمد کہے سُن سندیسہ، میرا تن من رہیا شرمائی۔ صاحب میرا نر نریشا، تخت نواسی سو بھاپائی۔ کجگ میں کمایا اپنا پیشہ، جو ہر جو سیو لگائی۔ تس صاحب کرنی آدیسا، سیس چرناں اُتے اٹکایا۔ تُوں کیوں بھلیا میرا چیتا، چوڈاں صدیاں وقت لنگھائی۔ بھل بھلوڑی میرا پکیا کھیتا، ایک وار وڈھ دکھائی۔ تُوہ بن کوئی نہ جانے میرا بھیتا، میرا بھیو تیرے وچ سما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک تیری اوٹ تکائی۔ نارد کہے میں جا کے دستاں، چرن کول سیس جھکائی۔ دُور دُراڑے بہہ بہہ ہساں، اپنی خوشی منائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک رکھائی۔ دُور دُراڑا رہیا بول، اپنا بچن سنایا۔ کس بدھ آواں تیرے کول، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ سچ دست نہ میرے کول، کت بدھ تیرا درشن پایا۔ میں آد جگاد رہاں اڈول، سچ سنگھاسن رہیا سہایا۔ محمد نال میں کر کے آیا قول، تیرا سندیسہ دیاں سنایا۔ راہ تیرا تکلے اُپر دھول، نیتز نین اٹھایا۔ تُوں مولا روپ گئیوں مول، اپنا کھ چھپایا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بردا در تیرے تے آیا۔ بردا بن سوالی، ایک منگ منگائی۔ تیرے در توں جائے کوئی نہ خالی، بے انت تیری وڈیائی۔ سرب

جیاں دا آپے پالی، بن سیوک سیو کمائیآ۔ جگ جگ دیوے نام دلالی، بن ونجارا ویکھ وکھائیآ۔ تیرا نورِ نرگن جوت اکالی، عقل کلا تیری وڈیائیآ۔ لکھ
چوڑاسی سچا مالی، گھر گھر بوٹا رہیا لگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیآ۔ سُن نارد ہر رہیا دس، دُور دُراڈے پندھ مُکایا۔
محمد چلے نہ کوئی وس، ویلا اتم آیا۔ نرگن ہو کے لوک مات جاواں وس، زرویر کھیل کرایا۔ جن بھگتاں آپے ہویا داس، بن بن داسی سیو کمایا۔ لوک
مات کراں پوری آس، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔ لہنا دینا چکے پر تھمی آکاش، گگن منڈل پندھ مُکایا۔ لیکھا لا پون سواس، سواس سواساں وچ سمایا۔ نو سو
چوڑانوے چوڑی جگ دی ساکھ، ہر بھگت ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ محمد کراں پوری آسا، ایکا آس
جنائیآ۔ کلج اتم کھیل تماشا، خالق خلق ویکھے چائیں چائیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناسا، ابناسی اپنا بل دھرائیا۔ آپے جانے ہار پاسا، جت اپنے ہتھ
رکھائیآ۔ شکر ویکھے اُپر کیلاشا، سویا آپ جگائیآ۔ برہے دیوے برہم دھرواسا، پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔ وشنوں میلا شاہو شاہاسا، شاہ پاتشاہ ہوئے سہائیآ۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دی پوری آس کرایا۔ پوری آس کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیدا۔ سرب جیاں داسا نچاریا، اک اکلّا
پھیرا پائیدا۔ مُرید مُرشد اک دُوبے دے مددگار، سگلا سنگ نبھائیدا۔ ستھر ویکھے ساچاریا، سُنجی سچ آپ ہنڈھائیدا۔ جنم جنم دی پاوے سار، کرم
کرم داموہ تڑائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم سیوا آپ کمائیدا۔ اتم سیوا آپے کر، نرگن جوت سیو لگائیآ۔ نرکار زرویر پھرے در
در، بن درویش الکھ جگائیآ۔ گرگھ سچن لئے پھر، سرتی شبد ڈور بندھائیآ۔ سرگن اندر نرگن وڑ، نرگن نرگن لئے اٹھائیآ۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، کایا کوڑی
کریا دئے مٹائیآ۔ سچ محلے آپے چٹھ، سچ سگھاسن دئے سہائیآ۔ دیا باقی آپے کر، نور کرے رُشائیآ۔ سچا ساتھی آپے بن، گھر گھر وچ سنگ نبھائیآ۔
ہر جن ویکھے ساچے جن، جن جننی روپ وٹائیآ۔ کلج اتم بیڑا بٹھ، منجھدار پار کرایا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، لاڑی موت نیڑ نہ آئیآ۔ گرگھ
چاڑھے ساچا چن، در گھر ساچے کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سیو کمائیآ۔ ساچی سیوا اتم کر، گلونتا آپ
کرائیدا۔ لکھ چوڑاسی بھلائے کر ول چھل، گرگھ ساچے آپ اٹھائیدا۔ اندرے اندر گیا رل، جوتی جوت جوت رلائیدا۔ دپیک دپیک گیا بل، تیل باقی

نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ اپنی سیوا آپے لاء، ساچا حکم سنایا۔ لوک مات بن ملاح، نرگن
 نرگن آپ اٹھایا۔ ہر جن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشنا یا۔ ایک دھام دئے بہا، ساچا استھان ملے وڈیا یا۔ ایک ڈھولا لینا گا، ایک نام درڑایا۔ ایک
 مندر دینا بنا، ایک بنک سہایا۔ ایک ایشٹ دینا دکھا، ایک اوٹ سرنا یا۔ ایک امرت دینا پیا، ایک تیرتھ اشان کرایا۔ ایک پیر لینا منا، ایک مرشد رُپ وٹایا۔ ایک
 زنجیر دینا پا، شرع زنجیر دینا کٹایا۔ شاہ حقیر ایک رنگ رنگا، ایک گھر دینا دکھایا۔ سچ توفیق اک خدا، محبان مہربان مہربان مہربان دیا کمایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کمایا۔ ساچی سیوا کرے بھگوان، کلجگ انت وٹی ودھایا۔ ہر جن ساچے کر پروان، بھگت بھگونت ناؤں
 دھرائیا۔ گھٹ گھٹ اندر دیکھے مار دھیان، آتم آتم بوجھ بُجھایا۔ جس جن دیا اپنا دان، دینن ہو سہایا۔ درس دکھایا در گھر آن، مایا پردہ آپ اٹھایا۔
 آتم سرتی کر پہچان، اکال مورتی لئے ملایا۔ امرت رس پین کھان، نخبھر دئے جھرائیا۔ آون جاون چکی کان، جس بخشے سچ سرنا یا۔ ساچا مندر سچ مکان،
 ست پُرکھ نرنجن آپ بنا یا۔ چھٹی جگ کرے کلیان، نو چار وے ودھایا۔ بھگت بھگونت کھیل مہان، لوک مات کرائیا۔ سچ بھومکا سچ استھان، ساچا
 سنگ آپ نبھایا۔ بن بن ہے سیارام، کاہنا کرشنا رُپ وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، محمد سنائے کلامِ الہیا۔ نانک نرگن کہے ستنام، گوبند واکرُ فتح
 گجائیا۔ رسنا کہہ کہے گئے سری بھگوان، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ کلجگ انت ہوئے مہربان، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ گوبند سورا دیکھے آن، لوک مات وڈی
 وڈیا یا۔ ساچے بھگت کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ ساچی بھگتی دیوے دان، اپنی دست جھولی پائیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، جگت وڈیا نہ
 کوئے سنایا۔ ایک اوٹ رکھے آن، دُوبی ہور نہ کوئے سرنا یا۔ کرے کھیل وشنو بھگوان، وشو اپنی دھار چلا یا۔ آتم پر ماتم کر کلیان، کلمہ اپنا آپ
 سنایا۔ ایش جیو دے گیان، جگت جگدیش ہوئے سہایا۔ سنجگ ڈھولا سارے گان، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ ہر بھگت بٹھائے سچ بان، نام بانا اک
 لیا یا۔ اتم چکے جم کی کان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتی سیوا آپ کمایا۔ بھگتن سیوا سچ دوار، در
 درویش آپ کرائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھ اُچ منار، جگت منارے سارے ڈھاہندا۔ کریا کھیل اگم اپار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جنم جنم دا لہنا دینا

قرض اُتار، جن بھگتاں جھولی آپ بھرائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، ڈونگھی کندر ویکھ دکھائیندا۔ نو دوارے جگت وبار، جگت و اشاموہ ملائیندا۔ ساچی دشا
 پاوے سار، اپنا حصہ آپ رکھائیندا۔ جس دا حصہ سُن دے رہے وچ سنسار، سو سجن پھیرا پائیندا۔ جس دا پیشہ بھگتاں دیوے تار، جگ جگ ویس
 وٹائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن جن بھگتاں نیوں نیوں کرے نمسکار، اپنا سیس جھکائیندا۔ بھگت دوارا و سدا رہے جگ چار، نو چار چار نال ملائیندا۔ جس جن سیوا
 کری آن دوار، تس جن اپنی کرنی جھولی پائیندا۔ آپ گرسکھاں دی کٹے وگار، بن وگاری در در پھیرا پائیندا۔ جے کوئی آگوں دے ڈرکار، اپنی بھل
 بخشائیندا۔ گرسکھ تیرا بھلے نہ ہر پیار، بدھا پیار چوٹاں کھائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ گھلدا رہیا گر اوتار، اتم اپنا پھیرا پائیندا۔ رل مل وقت رہیا
 گزار، اپنا بھیو نہ کسے جنائیندا۔ جے کوئی کہے پڑکھ کرتار، پڑکھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جے کوئی کہے پورن یار، یاری یاراں نال نبھائیندا۔ جے کوئی گوہند
 کہے شاہ آسوار، گوہند سورا کھیل کرائیندا۔ جے کوئی کہے شہنشاہ سچی سرکار، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ جے کوئی کہے چرن دھوڑی چھار، ہوں بوہ بوہ
 خوشی منائیندا۔ رُس نہ جائے میرا گرسکھ یار، گرسکھ بن میتوں تھاں کوئے نظر نہ آئیندا۔ ایسے کارن بنایا اُج منار، بہتر بھگتاں وچ بہائیندا۔ سترائ
 دکھائے پہریدار، چھترائ ایکا اکھ کھائیندا۔ پنجاں پنجاں دے ادھار، پنچم جھولی آپ بھرائیندا۔ چوٹھے جگ دے چار یار، اپنے نال ملائیندا۔ لوک مات
 تک سہار، بھگتاں اوٹ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن کرپا نظر کسے
 نہ آئیندا۔ کرپا کرے سرب گنوت، گن آتم دے جنایا۔ گرسکھ ہر جو ناری ملے کنت، کنت کنتوہل بے پرواہیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر
 کدے نہ جائیا۔ ایکا ناؤں منیا منت، اجپا جاپ کرایا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
 میلا سچ سُبھایا۔ کرپا کرے دین دیاں، دیندھ اکھوائیندا۔ گرمگھ سجن ساچے بھال، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت
 اک جگائیندا۔ انحد انادی وجے تال، دُھن آتمک آپ سنائیندا۔ دپیک جوتی اکو بال، اگیان اندھیر ملائیندا۔ سدا سدا سد چلے نال، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ کٹائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس

جن اپنی دیا کمائیندا۔ دیندھ گھر گن ساگر، بے آنت وڈی وڈیائی۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن نرگن ٹھاکر، ٹھوکر نام لگائی۔ کر پرکاس کایا گاگر، گگریا کرے رُشنائیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، اک آدرش دکھائی۔ کرتا کریم ساچا قادر، نور نورانہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان سچا شہنشاہیا۔ آتم سمرن آتم رنگ، پر ماتم ویکھ دکھائی۔ کایا سیجا سچ پلنگ، ست پرکھ نرنجن سچ سہائی۔ ناد دُھن وجے مردنگ، انخر راگ الائی۔ امرت آتم دھارا گنگ، نجر جھرننا اک جھرائیا۔ دوس رین اک انند، پرمانند سمائی۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گر سنگر بندھن پائی۔ بیچ وکاراں کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ نرگن جوت چڑھائے ساچا چند، پرکاس پرکاس نال ملایا۔ مانس جنم چکے پنڈھ، مات گربھ پھیر نہ آئی۔ سنگر ملے صاحب بخشند، گرگھ لئے ترائی۔ جگت جوانی رہی ہنڈھ، آنت بڈھیپا چھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتسر جن بھگتاں ہوئے سہائی۔ بھگت سہائی سری بھگوان، آد جگاد اکھوائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ گرگھ سجن مات پچھان، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ نام ندھانا دیوے گیان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سچ دکھائے اک نشان، سچ دوارے آپ جھلائی۔ حکمی حکم دھر فرمان، بودھ اگادھی ناد و جائیندا۔ ساچا مندر سچ مکان، کایا اندر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ کایا اندر گھر وچ گھر، گھر ساچا آپ سہائی۔ گرگھ ورلے ملے ور، جس اپنی دیا کمائی۔ امرت سرور نہائے سر، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ نر بھو چکائے جھوٹھا ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائی۔ کایا اندر سچ دوار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آتم تاکی کھول کوڑا، بجر کپائی توڑ توڑائیندا۔ ساچی ہائی اک ونجار، نام ونجارا پھیرا پائیندا۔ ہوکا دیوے اکو وار، اپنی الکھ جگائیندا۔ مل مل سخیاں کرن وچار، پنچم پیتا راگ الائی۔ وسنہارا ٹھانڈے دربار، گھر ساچا آپ سہائیندا۔ دسم دواہی ہو تیار، نو دوارے پنڈھ چکائیندا۔ سرتی شبدی کرے پیار، شبد سرت میل ملائی۔ نظری آئے اک کرتار، کرتا قادر ویس وٹائیندا۔ لہنا دینا پورب جنم لئے وچار، کرم گکرماں ویکھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سچی سرکار، شاہ پاتشاہ سو بھاپائیندا۔ جس جن کرے آپ پیار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سمرن پاٹھ جانے نرنکار، پوجا پاٹھ آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترانیندا۔ پوجا پاٹھ جگت و ہارا، رسنا جہوا آپ کرائیا۔ جس جن ملے آپ نرنکارا، نرگن اپنا درس کرائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کرے پار کنارہ، ساچی نیالئے چڑھائیا۔ چرن کول اک سہارا، سمرتھ دئے وڈیائیا۔ ہر کاناؤں لکھن پڑھن توں وسے باہرا، کوٹن کوٹ نام رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جس جن ملے آپ سمرتھ، سنسا سرب چکائیندا۔ پنچ وکارا دیوے متھ، آسا ترسنا میٹ مٹائیندا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ گرہ مندر اندر شبد ناد دھن سنائے اکھ، بانی بودھ آپ درڑائیندا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس جن ہر جو نظری آئیندا۔ سچ سروور ملے تیرتھ تھ، گر سرن چرن گرگھ اشان کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر پوجا پاٹھ اکو وار سمجھائیندا۔ سمرن منتر نام رس، نام وہونیاں آپ جنائیا۔ جن بھگتاں سدا ہوئے وس، جگ جگ پھیرا پائیا۔ نرکارا نرویر ساچا مارگ ایکا دس، ایکا گھر دکھائیا۔ کر پرکاس کوٹن روس، نرگن نور کرے رشنائیا۔ گرگھماں گائے آپے جس، پاربرہم بے پرواہیا۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، جگت ادھار نہ کوئے کرائیا۔ جو جن سرنائی جائے ڈھٹھ، تس لہنا دئے مکائیا۔ ناتا توڑت اتھ، نو در لیکھا لیکھے پائیا۔ پلے بنھے نام گٹھ، ساچی گٹھڑی اک دکھائیا۔ وسنہارا گٹ گٹ، سوچھ سروپی روپ دھرائیا۔ کوٹن کوٹ نام رہے رٹ، رسنا جہوا سیو کمائیا۔ گرگھ ورلے میا دویتی پھٹ، ایکا گھر وٹی ودھائیا۔ چوڈاں لوک رہے نٹھ، لکھ چوڑا سی پندھ نہ کوئے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن اک رکھائیا۔ ساچا سمرن آتم پر ماتم، پر م پڑکھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داس داسن، بن سیوک سیو کمائیندا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاشن، گگن منڈل ڈیرہ ڈھاہندا۔ گرگھ آتم سیجا کرے بھوگ بلاسن، انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ ساچے مندر پاوے راسن، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ گرگھ گر سکھ پوری کرے آسن، نانک گو بند ویس وٹائیندا۔ شاہو بھوپ سرب گن تاسن، گنوتا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سمرن آپ بنائیندا۔ ساچا سمرن وچ جہان، جیون جگت جنائیا۔ جس جن اُپر سنگر پورا ہوئے مہربان، اپنا بھیو گھلائییا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام سمرن بھجن بھج ویکھ دکھائیا۔ رسنا جہوا رہی بھج، دوس رین گن گایا۔ ہر بھگت دوارے بیٹھا سچ، اپنا مول چکایا۔

دین دیال ٹھا کر سوامی نہکرمی پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ صاحب دیال چڑھائے سچ جہاز، جگت بیڑا آپ چلایا۔ گرکھاں کرے آپے کاج، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ ایٹھے اوٹھے رکھے لاج، لاجونت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر مہر نظر بے نظیر، ہرجن لئے اٹھایا۔ مہا پُرکھ اکو داتا، آد جگاد سہائیدا۔ جگ جگ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ گرکھاں بٹھے ساچا ناتا، ایک بندھن نام پائیدا۔ انتر آتم جنائے اکو گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھائیدا۔ سدا سہیلا دیوے ساٹھا، سگلا سنگ نبھائیدا۔ لیکھا جانے پوجا پاٹھا، جس جن اپنا درس دکھائیدا۔ راتیں ستیاں گھر گھر بچھے باتا، زرگن سرگن پھیرا پائیدا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھا، پورب لیکھا ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ کھیل کرئیدا۔ ست پُرکھ سری بھگوان، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، جگ کرتا بے پرواہیا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر سہائیا۔ ایک شاہو بھوپ سلطان، ایک ہر جو نظری آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے سدا صلاحیا۔ سدا صلاحے پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا دیا کمائیدا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، گنگن منڈل پھیرا پائیدا۔ انڈج جیرج اُتبیج سبتج کر نواس، گھر گھر اپنی جوت جگائیدا۔ کوٹن کوٹ دپیک کر پرکاس، بن باتی تیل ڈگمگائیدا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، آپ اپنا انگ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگت جگت ہرجن ساچے آپ ترائیدا۔ تارنہارا پاربرہم، پرم پُرکھ وڈیائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ زرگن جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمائیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ دیوے بھن، گھرن بھٹنہار آپ اکھوئیا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان آپ ہو جائیا۔ دیاوان آد زرنجن، ایک پُرکھ اکھوئیدا۔ نیترا پائے نام انجن، اگیان اندھیر مٹائیدا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رنگ دکھائیدا۔ ہر پُرکھ پُرکھ کرتارا، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ جگ جگ وچھڑے میلنہارا، جگت وچھوڑا پندھ مکائیا۔ ایک کھول سچ دوارا، در دروازہ دئے دکھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ آنت کوئے نہ پائیا۔ چارے وید کرن پکارا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ گیتا گیان کرے گریازارا، شاستر

سمرت دین دُہانیا۔ انخیل قرآنا کرے پکارا، تیس بتیسا بھیونہ آتیا۔ کہانی بانی دیکھے دیکھنہارا، دیکھنہارا دس نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ محلے آپے چڑھ، تھر گھر دیکھ دکھانیا۔ سچھنڈ دوارا ہر نرکارا، اک اکلآ آپ سہانیدا۔ سُن اگمی پاوے سارا، دھواں دھار دکھانیدا۔ وشن برہما شو کر پسارا، آپ اپنی سیو لگانیدا۔ لکھ پوراسی دیکھ اکھاڑا، اپنا ناچ نچانیدا۔ برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے سارا، لوآں پُریاں ڈگمگانیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائنیدا۔ حکمی حکم ورتے ورتارا، ساچا حکم آپ ورتانیدا۔ لیکھا جانے رَوَس ستارا، نور نور آپ دھرائنیدا۔ پرتھی آکاش دئے سہارا، آپ اپنا بندھن پانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، جن بھگتاں پار کرانیدا۔ بھگت ادھارنہار، جگ جگ دیا کماتیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، سچھنڈ واسی سچا شہنشاہیا۔ دُبدے پاتھر لئے تار، جس جن اپنا چرن چُھہانیا۔ سدا سہیلا بن دلال، جگت دلالی آپ کماتیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیانیا۔ آپے کرے اپنا حل سوال، دوسر بھیو کوئے نہ آتیا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت ہر ہر تھکے بھال، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، دُو نگھی کندر ہتھ کسے نہ آتیا۔ جس جن آپ ہوئے کرپال، آپ اپنا میل ملانیا۔ سنت بھگت بھگونت نار کنت، ساچی سیجا ایکا ایک سہانیا۔ آتم سیجا رنگ بسنت، بھل بھلواری آپ مہکانیا۔ گرگھ ناری ملے ہر جو کنت، ایکا گھر بہانیدا۔

* ۲۳ گھڑ ۲۰۱۸ بکرمی سُر جن سنگھ، لال سنگھ جیٹھوال دربار وچ *

جگ جگ دی ساچی گھال، سو پُرکھ نرنجن آپ کماتیدا۔ نرگن سرگن بن دلال، نرور ویس وٹانیدا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگانیدا۔ برہمنڈ کھنڈ آپے بھال، پُریاں لوآں دیکھ دکھانیدا۔ ہر بھگت میلے ساچے لال، لال انملڑے آپ اٹھانیدا۔ جگت جگ چلے اولڑی چال، بھیو کوئے نہ آتیدا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد اپنا کھیل کرانیدا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں چلے نال نال، بن سیوک سیو کماتیدا۔ ایکا ناد ایکا تال، شبدی راگ اک سنانیدا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر سو بھاپانیدا۔ ایکا نور سری بھگوان، جوتی جاتا ڈگمگانیدا۔ ایکا لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے

رُوپ آپ دھرائیندا۔ ایک ساچے سنتاں دیوے مان، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ایک گرکھاں دیوے گیان، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ایک گرسکھ کرے پچان، بے پچان اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ایک غریب نمائیاں دیوے مان، نتائیاں گود بہائیندا۔ ایک جم کی کٹے کان، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ ایک امرت دیوے پین کھان، جگت ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ ایک نرگن جوت نور کرے پردھان، رُوپ انوپ آپ دکھائیندا۔ ایک بن بن بے ساچا کاہن، گرسکھ سخی آپ پرنائیندا۔ ایک مارے تیر نرالا بان، انیالا آپ چلائیندا۔ ایک ویکھے بھومکا استھان، بھوپت بھوپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ایک نر ہر ویکھے آن، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ ایک گھٹ گھٹ جانی جان، ایک اپنا گھ چھپائیندا۔ ایک ویکھے ہانی ہان، ساچا میلا آپ کرائیندا۔ اک دکھائے پد نربان، سچ دوارا آپ گھلائیندا۔ بھگتاں سیوا کر بھگوان، اپنی سیوا لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی گھال تھائیاں پائیندا۔ گھالے گھال پُرکھ کرتار، اچرج کھیل رچائیا۔ نرگن نرور لے اوتار، اجونی رہت ویس وٹائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچے دوار، تھر گھر اپنی بنت بنائیا۔ سُن اگنی کر کر پار، وشن برہما شو جگائیا۔ سُرپت راجا دے ہلار، کروڑ تیتیسائے اٹھائیا۔ جگ چوکڑی ہو نیار، نو نو اپنا رُوپ وٹائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، حکمی حکم سرب بھوئیا۔ بھگت بھگونت در بن بھکھار، بیٹھے سیس جھکائیا۔ سنت نیوں نیوں کرن نمسکار، نون سو اکھر اک وڈیائیا۔ گرسکھ چرن دھوڑی منگن خاک، خاکی تن گوائیا۔ گرسکھ ویکھن سچا ساک، پاربرہم بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کھولے آپے تاک، اپنا کڈا آپے لاہیا۔ آپے سیجا سوئے کھاٹ، آسن سنگھاسن سو بھاپائیا۔ آپے دُور دُراڈا پندھ کٹے واٹ، اپنا پینڈا آپ مُکائیا۔ آپے لیکھا جانے دوس رات، گھڑی پل نہ کوئے سمجھائیا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں بچھے وات، واستک اپنا رُوپ وٹائیا۔ شبد اناد دُھن سُنائے ساچی گاتھ، کھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ اک جنائے ساچا پاٹھ، بن رسنا جہوا گائیا۔ اک کنارہ تیر تھ تاٹ، سر سروور اک نہائیا۔ ایک پٹن ایک گھاٹ، ایک بیٹھا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھال آپے لیکھے پائیا۔ میری گھال پے لیکھے، سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھرم بھلکھے، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھنائیندا۔ صاحب سلطان نرنیشے، نرنائن کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے اوتھے ایتھے، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ جگ جگ جن بھگتاں رکھے چیتے، چیتن اپنا رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی وڈھے کھیتے، بن کرسان پھیرا پائیندا۔ بن ترکان لائے ویتے، اکو سوتر

ہتھ اٹھائیندا۔ نیتز روون وشن برہما شوپت جیٹھے، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ آد جگاد نہ آیا تیرا بھیتے، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنے لیکھے، اپنا لیکھا بھگتاں جھولی پائیندا۔ کیتی گھال ہوئے منظور، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھایا۔ جگ چوکڑی میں کردا
رہیا قصور، جن بھگتاں دے سزایا۔ جا کے پچھو کولوں منصور، کیوں پُٹھی کھل لہایا۔ جس نوں لوکی کھندے دُور، سو دُور دُراڈا نیڑے آیا۔ اپنا
بھرے ساچا پور، بن ملاح سیو کمایا۔ گرسکھ جے کوئی آگوں دیوے گھور، نیوں نیوں اپنا وقت لنگھایا۔ میں اپنا لیکھا لاؤنا ضرور، ضرورت اپنی پور
کرایا۔ نہ کوئی مان تے نہ غرور، بن درویش پھیرا پایا۔ جن بھگتاں کٹن آیا جوڑ، دوجی جوڑی نہ کوئے جڑایا۔ سادھاں سنتاں تن تپے وانگ تندور،
امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ اندر وڑ وڑ رہے جھور، سرتی شبد نہ کوئے ملایا۔ آتم ملے نہ ساچا نور، پرکاس پرکاس نہ کوئے وڈایا۔ جوٹھ جھوٹھ و حاجیا
مورکھ موڑ، کنچن سچ نہ کوئے رکھایا۔ اتم ناتا کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا رہے سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھال بھگتاں کولوں پور
کرایا۔ پُرکھ ابناسی اپنی گھال، جن بھگتاں کولوں پور کرائیندا۔ نرگن آ آ کرے سوال، اپنی جھولی آگے ڈاہندا۔ لوک مات میں کنگال، بن گرگھاں
میری سار کوئے نہ پائیندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ ہو یا بے حال، میرا انگ نہ کوئے چھہائیندا۔ تیر تھ تھ ویکھ کنار، نیتز نین میرا شرمائیندا۔ پُرکھ نار کرن
و بھچار، ہر کا روپ نہ کوئے جنائیندا۔ چاروں گنٹ ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ من من تھکے گر اوتار، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ پڑھ پڑھ
تھکے وید چار، پُران اٹھاراں رسنا جہوا صلاحندا۔ گیتا گیان کر پکار، دس اٹھ میل ملائیندا۔ انجیل قرآن نہ سکے کوئے وچار، کایا گرہ نہ پھول بھلائیندا۔
کھانی بانی وسے سب توں باہر، شبد ہانی نہ کوئے ملائیندا۔ سادھاں سنتاں بھر بھر تھکے پانی سرب سنسار، جانی جان نظر نہ آئیندا۔ سُن سُن کہانی ہوئے
اوزار، سرتی رانی شبد شاہ نہ کوئے ملائیندا۔ گرگھ ورلے ہر سنگر کرے آپ پروانی، پر م پُرکھ پھیرا پائیندا۔ جن بھگتاں بنیا سچا دل جانی، آپ اپنے
رنگ رنگائیندا۔ ناتا توڑ چارے کھانی، چارے بانی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھال آپے پور کرائیندا۔ میری گھال
بھگت دوار، پُرکھ ابناسی رہیا جنایا۔ ساچے سنتو کرو وچار، ست ستوادی ویکھ دکھایا۔ گرگھ کھولو نین کوڑ، اندھ اندھیر مٹایا۔ گرسکھ کرو سچ پیار، جگت

پیار دیو تجا گیا۔ ہر جو آیا چل دوار، بن درویش پھیرا پایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ست سمندر مس رہی گر لایا۔ جگ چوکڑی رووے زارو زار، ویلا گیا ہتھ نہ آ گیا۔ گر اوتار نہ سکن سرت سنبھال، پڑکھ ابناسی کھیل کھلایا۔ جیو جنت لوک مات نہ کوئی دیکھے مار دھیان، نام گیان نہ کوئے سمجھایا۔ رسنا پڑھ پڑھ کرن کلیان، کایا کعبہ نہ کوئے جنایا۔ نردھن ہو یا آپ بھگوان، سردھن گرگھ روپ پرگٹایا۔ اتم کل چرنی ڈگا آن، منگے سرن سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھال آپ دکھایا۔ میری گھال جگو جگ، جگ کرتا آپ جنائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں چگ، اپنا میل ملائیدا۔ لیکھا جانے من مت بڈھ، بڈھ بیسی آپ کرائیدا۔ کارج کرے آپے سدھ، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ ٹھگ چوریا نہ کوئے لئے لٹ، نام دھن اک ورتائیدا۔ مانس بھاگ نہ جائے نکھٹ، مانو اپنی گود بہائیدا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیدا۔ اک دکھائے ساچی اوٹ، چرن کول دھیان جنائیدا۔ ساچا بھگت اکو بہت، لکھ چوراسی کم کسے نہ آئیدا۔ کلجگ آنت آپ بنایا اپنا اوت پوت، چھٹی جگ دے وچھڑے میل ملائیدا۔ اپنی شاخ آپے پیانپھٹ، پت ڈالی آپ لہرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاگھال خوشی منائیدا۔ خوشی منائے سری بھگونت، جن بھگت دوارے پھیرا پایا۔ دھن بھاگ میری بنی بنت، گرگھ ملیا چائیں چائیا۔ گر سکھ سچا سا جن سنت، جس جن اپنا درس کرایا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھردے کوٹن کوٹ اننت، ان پرکار روپ وٹایا۔ گڑھ ٹٹانہ ہوئے ہنگت، ہر ملی نہ سچ سرنایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کردے جنگت، آسا ترسنا نال بندھایا۔ کسے ہتھ نہ آئے پنڈت، پڑھ پڑھ وڈیا وقت گوائیا۔ دین دیال اک اکھنڈت، اکھنڈ اپنا روپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کر گھال خوشی منایا۔ خوشی منائے ہر کرتارا، بن سیوک سیوکمائیا۔ لوک مات بنیا ونجارا، ایکا ہٹ کھلایا۔ چوڈاں لوک کرن نمسکارا، چوڈاں طبق سپس جھکایا۔ چوڈاں وڈیانین شرمسارا، لوچن سکے نہ کوئے اٹھایا۔ پاربرہم سنایا اک جیکارا، بے بے اپنا ناؤں پرگٹایا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو تیارا، نرویر کھیل کرایا۔ ہنگ برہم کرپسارا، پاربرہم ہر ویس وٹایا۔ جن بھگتاں پاوے لوک مات سارا، مہاسار تھی آپ ہو آ گیا۔ کلجگ اتم پارکنارہ، تٹ تیرتھ دے ڈھایا۔ راؤ رنک ہوئے خوارا، ساتک ست نہ کوئے رکھایا۔ اکو بھگت کرے ہر پیارا، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ نرگن سرگن آئے دوارا، دردیاں درد وندایا۔

دُبدیاں لائے پار کنارہ، پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ گوبند ستھر ہنڈھایا اکو یارا، پُرکھ اکال سچ وچھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گھال ستھر رہیا دکھایا۔ اپنی گھال بھومی ستھر، بھوپت بھوپ جنائیندا۔ گرسکھ نیتز ورو لے آپے اتھر، نام مدھانا اکو پائیندا۔ ہرجن بنائے ساچی منتر، بسن بنواری کھیل کرانیندا۔ آد جگاد ساچا منتر، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جان گگن گگنتر، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ بھگت پیار بُجھائے بسنتر، ساتک ست کرانیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، آتم انتر ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ بھگت جتاں در ساچی سیوا، بن سیوک آپ کمائیا۔ جگ جگ دا امرت میوہ، جن بھگت دوارے کھائیا۔ الکھ اگوچر اگم ابھیوا، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ کرے کھیل بھگت بھگوان، بھادی اپنے سر رکھائیندا۔ بھگتاں دیوے سچ نشان، لوک مات آپ جھلائیندا۔ جگ چوکڑی کر پروان، کلجگ انتم میل ملائیندا۔ سچ دھرم دا اک نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ چھٹی جگ ہوئے خیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ چھٹی راگ کرن دھیان، ہر دھیان وچ نہ آئیندا۔ تینتی اکھر کرن کلیان، کرتا اپنی سیو سمجھائیندا۔ چھتیاں اکھر آپ کرے پروان، شاستر سمرت نہ گنت گنائیندا۔ چھتیاں اکھر جن بھگتاں دیوے دان، اپنی دست آپ ورتائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، گیان گرو آپ ہو جائیندا۔ جن بھگت دوارے بنے مہمان، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیندا۔ گرسکھ ویکھے سچا کاہن، نیتز نین نین مٹکائیندا۔ سوہنگ دُھن مدھر گان، مدھ ماتا آپ سٹائیندا۔ نانک دادک ساک سین، سوہرے پیئے ویکھ دکھائیندا۔ مات پت بھائی بھین، پتا پوت کھیل کرانیندا۔ آپے جانے نقطہ عین، عین اپنی اکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں ویکھ دکھائیندا۔ بھگتن ویکھ چڑھے ہر چا، چاترک اپنی ترسن بُجھائیا۔ اپنا سنگھاسن دئے تجا، بھگت سنگھاسن دئے سہائیا۔ بھگتاں کا جن آپ رچا، نٹھ نٹھ سیو کمائیا۔ غریب نوازن اپنا آپ کر فدا، فطرت اپنی دئے گوائیا۔ اکوراہ دکھایا سدھا، سکھمن ٹیڈی بنک نہ کوئے جائیا۔ دسم دوا ری بہہ بہہ پائے گدھا، اپنا تال و جائیا۔ گرسکھ تیرے جہانہ کوئی وڈا، پر بھ تیری رہے سرنائیا۔ تیرا بھار اپنے سپس لدا، سر اپنے گٹھری رہیا اٹھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردا رہیا ضدا، بھگت بھگوان دے سزائیا۔ کلجگ انتم اپنے ہتھ رکھائی اپنی بدھا، کر کرپا لئے ملائیا۔ نو

سو چورانوے چوکڑی دا بھوجن ردھا، جن بھگتاں دے کھائیا۔ نہ کوئے جانے آٹا میدا، جوں چھولے نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن سیوک سیو کمانیا۔ نو سو چرانوے چوکڑی جگ دا بھوجن، ہر بھگوان بھگتاں آپ کھائیندا۔ کوئی نہ چڑھ کے دیکھے جو جن، چڑھ چڑھ پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت سوچن، ہر سوچ وچ نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ بنھ بنھ لنگوٹن، تیرتھ تھ ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ بھنگ پیالے گھوٹن، جگت رگڑا اک دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ پھر پھر تھکے کپال موچن، اپنا کپال نہ کوئے گھائیندا۔ کوٹن کوٹ پھر دے پر بھ دا بھانا روکن، نہ کوئی روکے روک زکائیندا۔ جن بھگت رکھے اکو اوٹن، پر بھ چرن دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن سیوک سیو کمانیا۔ میری کرو پوری آس، پاربرہم رہیا جنائیا۔ میرا بھگت میرا پرکاس، بن بھگت نہ کوئے رُشنائیا۔ میرا سنت میری راس، ہور دست نہ کوئے جنائیا۔ میرا گرسکھ میرا داس، مل مل ساچا وقت لنگھائیا۔ میرا گرسکھ میری شاخ، لوک مات رہیا مہکائیا۔ جگ جگ میرا پردہ بھگت لین ڈھاک، جو میرا ناؤں دھیائیا۔ میں پرگٹ ہوواں ساکھیات، زرگن سرگن پھیرا پائیا۔ کلجگ انتم کھیل تماش، ترے گن اتینا آپ کرائیا۔ ساچے بھگت بنائی اک جماعت، جمہ مانینس نہ کوئے دکھائیا۔ اُنی کنگ دتی دات، دست اموک آپ ورتائیا۔ کر درشن ناتا تئیا پوجا پاٹھ، پاتھشالہ نہ کوئے پڑھائیا۔ بن نیا پار اتارے گھاٹ، ساچا سنیا ہوئے سہائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ بھگت دوارے آیا، کر کرپا گن ندھان۔ اپنا بھیکھ آپ وٹایا، زرگن آپ بن شیطان۔ شرع شریعت دے تڑایا، چار جگ دی چکے کان۔ گر اوتار لے بلایا، دیوے دھر فرمان۔ پچھلا لیکھائے بقایا، بھل نہ جائے گن ندھان۔ ساچا بنک اک سہایا، محل اٹل اُچ مکان۔ بھگت دوارا ناؤں رکھایا، چوڑاں طبق کرن سلام۔ پیر پیغمبراں رہیا جگایا، پرگٹ ہويا وڈا امام۔ کائنات ویکھ دکھایا، لکھ چوراسی کرے غلام۔ ہر جن ساچے لے جگایا، آپے پائے اپنی آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک زرائن نر، بھگت وسائے ساچے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

گرگھ بستر رکھے بٹھ، ہر گھٹری آپ اٹھائیا۔ ملیا بھار کہے دھن دھن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ہر جن چڑھے ساچا چن، چند چاندنی رہی شرمائیا۔ راگ سنائے اِکو کن، انادی ناد وجائیا۔ منسا اندر گیا من، من بھاون پور کرائیا۔ بن بن ہر جو جننی جن، ہر جن ساچے لئے اُپائیا۔ لیکھا جانے پنچ تت کایا مائی تن، تن مائی سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بستر آپ اٹھائیا۔ ساچا بستر کایا کپڑ، سنگر پورا آپ اٹھائیا۔ چھتتی جگ نہ سکن اپڑ، ہر کا بھيو نہ کوئی پائیندا۔ آد جگادی مائی بپڑ، پتا پوت ویس وٹائیندا۔ جگ جگ لکھ لکھ دیندا رہیا پتر، شبد ندھان سنائیندا۔ کلجگ انتم ویکھیا اِکو وتر، بن کرسانا بل چلائیندا۔ راو رنگ غریب نمانے پھڑ پھڑ کیتے پدھر، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے سدھر، سادہ اپنا روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے کھنڈ بھدر، بھو ہر سمجھائیندا۔ گرگھ تیرا پریم کھدر، تندى تند نال بندھائیندا۔ تانے اندر پیٹا پیٹے اندر تانا، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ کر کرپا کھولیا چندر، کایا تاک آپے لائندا۔ آپے وڑ کے بیٹھا ڈوگھے کھنڈر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بستر آپ سہائیندا۔ ساچا بستر سہائے سوسا، سوسی اپنے تن پہنائیا۔ لیکھا جانے عیسیٰ موسیٰ، سنگ محمد لئے جگائیا۔ گر اوتاراں ۱۹۰

کرے خالی کھيسا، جن بھگتاں دے بھرائیا۔ نیڑے آؤندا جائے یسا، اپنا پنڈھ مکائیا۔ نیتر روون راگ چھتيسا، دوس رین دین دُہائیا۔ ساچا تن نہ دھوے کوئی چھیمبا، ساچی کھمب نہ کوئے چڑھائیا۔ کایا مائی جھوٹھا ٹونبا، سچ ٹونبری نہ کوئے دکھائیا۔ اندر کول ہو یا مودھا، نہ دیوے کوئے اٹھائیا۔ چار گنٹ ہر جو ڈھونڈا کتر، دس کسے نہ آئیا۔ سرگن بن کے ہتھ وچ رکھیا کھونڈا، آپ اپنا کھیل کرائیا۔ زرگن بن کے بیٹھا رہیا اؤندھا، اپنا نین نہ کسے چکائیا۔ نہ مریا نہ جیوندا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ گر سکھ تیرے کھدر اپنا کپڑ سیوندا، سیں سیں اپنی خوشی منائیا۔ کرے کرائے جو من بھاؤندا، بھوای اپنے ہتھ رکھائیا۔ دوس رین جن بھگتاں ڈھولے گاؤندا، تال سُر نہ کوئے رکھائیا۔ راتیں سنتیاں گھر گھر بھاؤندا، بن بن سیوک سیوک مکائیا۔ گرگھ تیرے پیار اندر ہر جو آپے نہاؤندا، اپنے پیار تیرا اشان کرائیا۔ تیرے کایا مندر اندر اپنی سچ وچھاؤندا، اُتے تیرا کپڑ دے وچھائیا۔ آپے ویکھے آؤندا جاندا، سدا سہیلا چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کپڑ آپ بنائیا۔ ساچا کپڑ تتیاں تانا، بن پاؤلی سیوک مکائیندا۔ سخیاں نال گاوے گانا،

کانا کن نال لگائیندا۔ آپے جانے اپنا آون جانا، ایدھر اودھر پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا، گُرکھ ایکا رنگ چڑھائیندا۔ تند تند کر پروانہ، بند بند خوشی کرائیندا۔ اند اند اند اک مکانا، چند چند چند آپ چکائیندا۔ ٹٹی گنڈھ گنڈھ گنڈھ دے پروانہ، نام نہانا ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا ساچا ہر، تانا پیٹا کھیوٹ کھیٹا اپنا آپ جنائیندا۔ ہر جو کھدر لئے خرید، اپنی قیمت پائیا۔ ایکا کٹ کے دے رسید، جنم مرن دے چکائیا۔ اٹھے پہر درشن دید، نیتز نیناں نظری آئیا۔ گُر سکھ گرشبہ ہویا شہید، شرع کوئے نیڑ نہ آئیا۔ صاحب سلطان وسے نزدیک، نظر نال ملایا۔ جس دی گُر اوتار رکھدے گئے اڈیک، سو صاحب پھیرا پائیا۔ چھتی جگ دی اک تریک، ہر بھگتاں رہیا سمجھایا۔ کوئی نہ بنے دُجا شریک، لاشریک کھیل وکھایا۔ جھوٹھی میٹے سرشٹ تاریک، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ جن بھگت دوارے اندر رکھے اپنی جیت، اُچ محلے بنت بنایا۔ گُر سکھ سون اندر ہر جو مرے اُتے سیت، پالا پوہ پوہ نہ سکے رانیا۔ چھبھی پوہ ویکھنا ٹھیک، ٹھیکرا بھرم دے بھٹایا۔ بن اگنی تت ہویا وانگ سخ، سخر چوٹی چڑھ کے الکھ جگایا۔ بھگت بھگوان اک دُجے دے گاؤن گیت، گھر ساچے و بے ودھایا۔ جن بھگتاں تئے ناتا مندر مسیت، گھر لے سچا ماہیا۔ سبجگ چلے ساچی ریت، سنگر پورا آپ چلایا۔ کرے کھیل اک انڈیٹھ، چار بانی بیٹھی کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ونج آپ کرائیا۔ ساچا کھدر لئے مل، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ آپے رکھے اپنے تل، دُجے ہٹ نہ کسے وکائیندا۔ جن بھگتاں بنائی اکو گل، دُجا بنس نہ کوئے ودھائیندا۔ پُرکھ اکال نرگن نور ہویا صلح گل، چار جگ دے وچھڑیاں صلح آپ کرائیندا۔ در دوارے جو آئے بھل، تِس اپنے رنگ رنگائیندا۔ سبجگ بھلوڑی رہی بھل، ہر جو بوٹا آپ اگائیندا۔ بھگت دوارا گیا کھل، ہر جو بھگتاں پچھے پھیری پائیندا۔ گُرکھ سبج نہ جائے زل، لوک مات آپ اٹھائیندا۔ آد جگاد رہے اڈل، نہ ڈولے نہ کوئے ڈلائیندا۔ جگت اندھیر جھکھڑ رہیا جھل، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ خرید کھدر کرے پرکھ، پارکھو ہر جی آیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، کھوٹے کھرے اپنی گود بہایا۔ جس جن اُپر کیتا ترس، تار ستار اک سنایا۔ جنم جنم دی میٹی حرص، اپنا درس کرایا۔ امرت میگھ اکو برس، ترسنا بھکھ مٹایا۔ گُر سکھاں پورا کرے حرج، حرجانا اکے وار بھرایا۔

اپنے کول لیاندے کھجک مایا وچوں ورج، در اپنا اک رکھایا۔ نرگن کرن آیا اپنا پورا فرض، فرد جرم نہ کوئے رکھایا۔ ویکھو کھیل کرے اسپرج، اپنا مان بھگتاں ہتھ پھڑایا۔ اپنے کھاتے کیتے درج، دردی درد وندایا۔ جگ چوکڑی دالاہیا قرض، مقروض اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرتا قیمت اک رکھایا۔ کھدر خرید رکھے کول، ہٹو ہٹ نہ کدے وکائیا۔ پورب جنم دا کیتا قول، اقرار رہیا نبھائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ کرپا آتم آنتر جائے مول، مولا اپنا روپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گسبھیر ویکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے نظیر نظر کسے نہ آئیا۔

مندر بنایا بھگتن بستی، بسترا اک وچھائیا۔ اپنی مٹائے ہر جو ہستی، گرکھاں دے وڈیائی۔ گرکھ تیری مایا سستی، ہر سنگت اُتے دے ورتائیا۔ سدا سدا چڑھائے مستی، مست رنگ وکھائیا۔ صاحب ٹھا کر اکو شکتی، شاکر ہو سمجھائیا۔ سبج چکے کوئے نہ ار تھی، اتھوا اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ تیری ساچی مایا، اپنی برسی اُتے لگائیا۔ ادھی مایا چھبھی پوہ، جن بھگتاں بھوجن آپ چھکائیندا۔ ادھی مایا بستر ڈھو، ڈھو آچندن آپ مہکائیندا۔ جگت وچولا آپے ہو، ساچی سیو کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن آپ بنائیندا۔ گرکھ مایا بنے سنگھاسن، سنگھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرے کھیل شاہو شاباشن، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آسن، آشنا منشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی مایا ادھ ادھ حصہ ویکھے چائیں چائینا۔

* ۲۴ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی کندن سنگھ، پریتم سنگھ دے نوت جیٹھووال *

سو پُرکھ نرنجن چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹا، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ ایکنکارا پھیرا پا، نرگن نرور سیو کمائیا۔ آد نرنجن جوت جگا، نور نور کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا ڈھولا گا، جن بھگتاں رہیا سنائیا۔ سری بھگوان نشان جھلا، دو جہان دے وڈیائیا۔ پاربرہم برہم میل

ملا، اپنا رنگ رنگا گیا۔ سچ سنگھاسن اک سہا، سچکھنڈ دے وڈیا گیا۔ تھر گھر اپنا راگ الا، شبدی ناد سنا گیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، دین اپنی دیا کمایا۔ آد جگادی اک ملاح، جگ کرتا ویس وٹا گیا۔ اپنی کر کے آیا سچ صلاح، صلح کل سچا شہنشاہیا۔ لوک مات پرگٹا وٹا ساچا ناں، جن بھگت ناؤں رکھایا۔ لیکھا جانے ہنس کاں، کاگ ہنس ویکھ وکھایا۔ زرگن سرگن پکڑے بانہہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیو آپ کمایا۔ سو پڑکھ زرنجن چڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا ویکھ وکھایا۔ ہر پڑکھ زرنجن ویکھے اند، اند منگل آپے گائیندا۔ ایکنکارا خوشی بند بند، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ آد زرنجن چڑھیا چند، جوتی جاتا ہر پرگٹا پائیندا۔ سری بھگوان گائے چھند، ابناسی کرتا راگ الا پائیندا۔ پاربرہم پر بھ میٹیا پنہد، برہم اپنی گود بہا پائیندا۔ جگ چوکڑی کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈا نام چکائیندا۔ آد جگادی کر کر وٹڈ، وٹڈن ساچی ویکھ وکھایا۔ دین دیال صاحب بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیو آپ رکھایا۔ سو پڑکھ زرنجن سناے راگ، انراگی آپ سنا گیا۔ ہر پڑکھ زرنجن اک ویراگ، بھگت وچھوڑا سہہ نہ سکے رانیا۔ ایکنکارا سرشٹ سبائی کر تیگ، ہر سنگت لئے ملا گیا۔ آد زرنجن گیا جاگ، جاگرت جوت کر رُشایا۔ ابناسی کرتا گرگھ بنائے سجن ساک، ناتا بدھاتا اک رکھایا۔ سری بھگوان کھولیا تاک، دو جہان وٹی ودھایا۔ پاربرہم برہم دتا ساتھ، آپ اپنی گود بہا پائیندا۔ جگ جگ سنا وٹا آیا پوجا پاٹھ، زرگن سرگن کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیو آپ سمجھایا۔ سو پڑکھ زرنجن خوشی منا، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن ہر بھگت اپنا بھو دے جنا، جانہار آپ ہو آئیندا۔ ایکنکارا ایکا گھر وکھا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ آد زرنجن سگن منا، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سنگھاسن رہیا ڈاہ، بن بن سیوک سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں مات دے وڈیا، سری بھگوان سر اپنا ہتھ رکھایا۔ پاربرہم برہم لئے ملا، میلنہار آپ ہو جائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل رہیا کھلا، اپنا بھو نہ کسے سمجھایا۔ وشن برہما شو سیوالا، کروڑ تیتیا آپ بھو پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیو آپ کمائیندا۔ ساچی سیو آپ کر کر، ہر کرتا ویکھ وکھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ لوک مات آوندرا رہیا ڈر ڈر، اپنا گھ چھپایا۔ شاہ پاتشاہ نہ سکے کوئی پھڑ، پھڑ پھڑ دے سزایا۔ کلج اتم زرگن اپنا گھاڑن گھر گھر، سرگن لیکھ مکایا۔ سچکھنڈ محلے آپے چڑھ چڑھ، چڑھدی کلا

آپ جنائیا۔ اپنا ناؤں اکھر آپے پڑھ پڑھ، پچھلی بھلے سرب پڑھائیا۔ بھگت بھگوان بنھے لڑ لڑ، ایک پلو رہیا دکھائیا۔ جگ چوکڑی سارے مندے رہے ہر ہر، ہر ہر پوجا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلجگ انتم آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی سب نوں دیندا رہیا لارا، اپنا بھو نہ کسے کھلایا۔ بے انت بے انت بے انت کہہ کہہ سرب پکارا، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جگ جگ کھیل ہر نرنکارا، نرگن آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی ہو اُجیارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ کوٹن وار کیتا پار کنارہ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیندا۔ نو نو چار مارے مارا، مارنہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، پورب آپ جنایا۔ نامے دتا ایک دان، وست امولک جھولی پائیا۔ دیہرا پھیریا ہر جو آن، پنڈت پاندھے مکھ بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھائیا۔ اپنا بھو آپے دس، ہر جو کھیل کرائیندا۔ بھگتاں انتر رہیا وس، دس کسے نہ آئیندا۔ جگ جگ کرے پوری آس، جگت ترسنا موہ چکائیندا۔ سرن سرنائی کرے داس، داسی داس دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ درگھر ساچا ہر مہربان، ایک ایک سہائیا۔ نامے ملیا پیٹھلو کاہن، روپ انوپ دے درسائیا۔ موئی گانے جوائی آن، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گانے جوال نہ مٹی تراس، ترسنا میری نہ کوئے بھجھائیا۔ نامہ منگے تیرا ساتھ، وچھوڑا جھل نہ سکے رانیا۔ اگنی جل انتم کاٹھ، بیخ ت رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی دیہرا نہ کوئی ماٹھ، تڈھ بن نظر کوئے نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی دسے بھٹھ، کھیڑا رہیا نہ کوئے وسائیا۔ میرا پورا کردے گھاٹ، میں اکو اوٹ تکائیا۔ میں نت نت تکاں تیری واٹ، نیز تین اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیا۔ نامے گھر آیا ہر بال، بالی بدھ دکھائیا۔ اک کٹورا ددھ پیال، دودھی دندی رہیا سمجھائیا۔ میری کرنی سدا پرتپال، میں تیری اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ نامے ددھ دتا کٹورا، کٹیا آپ سہائیندا۔ میں تیرا توں ہویا مورا، بھو بھاؤ نہ کوئے جنائیندا۔ میںوں سوہنا لگا بانکا چھوہرا، نئی نئی گفتار سناؤنیا۔ میں بن والا تیرا گھوڑا، اپنی پیٹھ تو ہے اٹھائیندا۔ تیرا میرا جڑیا

جوڑا، پُتر دھی نہ منگ منگائیندا۔ تڈھ بن ہور نہ کوئی لوڑا، در اکو تیرا سہائیندا۔ جے نہیں ملنا جواب دے دے کورا، دل چھل نہ کوئے رکھائیندا۔ تیری میری اکو ڈورا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ تیرے اُتے میرا زورا، تیرا زور میرا اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ نامے رنگا رنگ گُلا، ہر جو آکھ سنایا۔ جُگا جگنتر اولڑی چالا، میرا بھیو کوئے نہ پائیا۔ جن بھگتاں پچھے ہو ہو پھراں بے حال، بہیل اپنا روپ وٹایا۔ اپنا کر کے لوک مات منہ کالا، جن بھگتاں اُجل دیاں کرایا۔ نامے تیری بناواں سچی پاٹھشالا، اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا جنایا۔ ناما کہے سُن چھوٹے بالے، بالی بڈھ تیری وڈیایا۔ کس بڈھ بنے میری دھر مسالے، کون باڈھی دئے بنایا۔ اٹاں گارا نہ کوئی شہتیر بالے، سیوک کوئے نظر نہ آئی۔ پیو پُت اسیں دوویں کنگالے، دھن دولت نہ کوئے رکھایا۔ کون نامے پچھے گھان گھالے، میری چھیری دئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُٹھ کے نامے کولوں پلا پُچھڈایا۔ پُرکھ ابناسی زرگن رُٹھ، سرگن مکھ بھوایا۔ میں پھر کے آواں چارے کٹ، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ کوئی صاحب جے پئے ٹٹھ، تیرا چھپر دئے بنایا۔ تیرے کول نہ آکے ماراں جھوٹھ، سچ سچ دیاں سنایا۔ تیرا لیکھے لاواں دُدھ پیتا گھٹ، سیر تقصیر نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے کولوں مکھ چھپایا۔ ناما راتری گیا سوں، نیندر نیناں وچ آئی۔ پُرکھ ابناسی در دوارے رہیا بھوں، دس کسے نہ آئی۔ بھگت وڈیائی ہر کا گوں، بن بھگت ہر نہ کوئے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رین ساچی سیو کمایا۔ پُرکھ ابناسی اکو رات، اپنے لیکھے پائیندا۔ بھگت دیوے ساچی دات، وندنہارا آپ وندائیندا۔ اپنی اتم کری ذات، بھگتاں نام صالاجندا۔ بہتر وار کرامات، نہکرمی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اکو رات بہتر روپ، پاربرہم وٹایا۔ نامے کارج کریا سوت، چھپر چھن سہایا۔ آپے تانا پیٹا سوت، آپے کپڑ رہیا ہنڈھایا۔ آپے پتا آپ پوت، آپے سگلا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی چھیری دئے بنایا۔ ساچی چھیری بنی چھن، سنسا ہر چکایا۔ نامہ من گیا من، من منسا موہ مٹایا۔ دھن بھاگ میرا صاحب گیا من، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ پُرکھ ابناسی اگوں راگ سنایا اکو کن، انادی ناد الایا۔ بہتر ناڑ کر پرکاس، چڑھایا چن، نورو نور ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ناما آگے کرے سوال، سُن سبَّجَن میرے میت۔ کس بدھ کھیل کری کمال، میری پرکھ نہ سکے نیت۔ کون رُوپ بن دلال، ساچی دست لیاندی خرید۔ کون باڈھی کرتیار، چار کُنٹ رکھائی سیدھ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں تیری کراں اوہو دید۔ اپنا رُوپ دس نر نکار، جس بدھ میری چھپر چُھہائی۔ جے نہ دسین روواں زاروزار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ راتیں سُنیاں کیتا پیار، نیتز نین نظر نہ آئی۔ میں چاہندا تیرا ویکھاں سچ و ہار، جس کارن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دینا گھلایا۔ میرا بھيو نہ پُچھے بال، ہر سَنگر آپ سنانیدا۔ سب دے سرتے کوکے کال، جو گھڑیا بھن وکھانیدا۔ جن بھگتاں پُچھے گھالن گھال، اپنی سیو کمانیدا۔ نر گن سر گن بن دلال، نام دلالی اک رکھانیدا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، سب دالہنا جھولی پانیدا۔ تیرے مندر دپیک دتا بال، لوک مات نہ کوئے بھجانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُھپانیدا۔ نامے آگوں کر لئی ضد، اکو منگ منگایا۔ اپنے ملن دی دس دے بدھ، کون بدھ لئیں ملایا۔ کون رُوپ کارن کیتا سیدھ، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دینا گھلایا۔ میرا بھيو نہ جانے کوئے، ہر ہر آکھ سنانیدا۔ نر گن رُوپ ہر گھٹ سوئے، نیتز نین نظر نہ آئیدا۔ لکھ چوراہی پھڑ پھڑ کوہے، جو گھڑیا بھن وکھانیدا۔ جن بھگتاں جگ جگ دیوے ڈھوئے، دست اموک جھولی پانیدا۔ ساچا بچ ست ستوادی آپے بوئے، بھل بھلواری آپ مہکانیدا۔ اپنے جہا آپے ہوئے، دوسر سنگ نہ کوئے رلانیدا۔ گر اوتار دے دے گئے گھوئے، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیدا۔ کر کرپا جس گھ امرت چوئے، تس ساتک ست کرانیدا۔ اتم سارے گئے روئے، نیتز نیناں نیر وکھانیدا۔ کوئی بن مالک ترے ترے لوئے، تریلوکی ناتھ سوہا پانیدا۔ کوئی اٹھسٹھ گھڑا رہیا دھوئے، نیتز گیان نہ کوئے گھلانیدا۔ کوئی مندر مسجد مٹھ بیٹھے بوہے ڈھوئے، اندھ اندھیر نہ کوئے مٹانیدا۔ کوئی شرع شریعت ڈبے ڈوگھے کھوہے، پار کنارہ نہ کوئے جنانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو تت آپ جنانیدا۔ نامے سُن لا ساچا تت، ہر تتو آپ جنایا۔ میری سکھیا برہم مت، پار برہم ملایا۔ میری بند ساچی رت، بھگت ناؤں وڈیایا۔ جگ جگ رکھاں مات پت، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اپنے خزانے لواں گھت، دوسر ہٹ نہ کسے وکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا چُھپایا۔ ناما

کہے جے تیرا بھگت، کیوں پردہ رہیا رکھائیا۔ جے بالک میں تیری رکت، کیوں پونجی رہیا چھپائیا۔ ہن ملیا پھیر شاید لہے نہ وقت، بن بچھیاں جان نہ دینا۔ توں ول چھل کر کے بھلایا سارا جگت، تیرا بھگت تیری بیٹھا اوٹ تکائیا۔ توں اپنی دس دے حرکت، جس بدھ میری چھری چھائیا۔ میں جاناں ساری تیری برکت، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ کس کارن گھڑی گھرت، گھڑ گھڑ اپنا رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دینا جنائیا۔ سری بھگوان کہے سُن نامے، اکو شبد سنایا۔ تیرے گھر ہن بنیا سیو کمائی وانگ کامے، جگت مزوری نہ کوئے رکھائیا۔ تیرے راتیں ستیاں دھارے بہتر جامے، در تیرے سیو کمائیا۔ خوشی خوشی گاؤندا رہیا گانے، اپنا گیت آپ الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد رہیا سمجھائیا۔ بہتر جامے ویس وٹایا، ایک رین ملی وڈیائیا۔ بھنڑی رین رنگ چڑھایا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سچھنڈ نواسی سیو کمایا، لوک مات پھیرا پائیا۔ نیز نیناں کسے دس نہ آیا، بیٹھا کھ چھپائیا۔ تیری چھری رہیا بنایا، سیس محل نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا سمجھائیا۔ ناما کہے میں پڑھے وید پُران، شاستر سمرت کھوج کھجایا۔ کسے وچوں ملیا نہ تیرا کوئی نشان، روپ رنگ نظر نہ آیا۔ اکھر کہن سری بھگوان، انگ انگ نال ملایا۔ پڑھ پڑھ تھکی میری زبان، مایاں زبردستی پڑھایا۔ اچ سنی تیری کلام، کلمہ اکو موہے بھایا۔ نامے ملیا تیرا نام، ناما تیرے رنگ سمایا۔ تیرے درس پیتا جام، ترسنا بھکھ رہے نہ رایا۔ میں بردا تیرا غلام، سد تیری سیو کمایا۔ میں دیکھاں تیرا سچ نظام، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک مارگ، رہیا سمجھایا۔ نامے میری مہما چھتی راگ، مل مل منگل گائیا۔ اکو اک سرب ویراگ، ویراگی اک رکھائیا۔ گا گا کوئی نہ کرے تیگ، ترے گن پردہ سب دے اُپر پائیا۔ جن بھگتاں سنے آپ فریاد، فرد جرم نہ کوئے رکھائیا۔ لیکھا جانے جگاد آد، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سُرستی سُرست نارد وجایا ناد، چھتی راگاں رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دیاں سمجھائیا۔ چھتی راگ کرن پکار، راگنیاں نال ملایا۔ کوئی نہ ملے ہنس ہنساں ڈار، کاگی کاگ نظری آئی۔ جگ جگ سُن دار ہے فریاد، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ چھتی جگ لڈایا لاڈ، ہر بھگت کرے گڑمائیا۔ لکھ چوراہی وچوں کاڈھ، اپنی گود بہائیا۔ تیری چھری رکھے یاد، چھن اکو اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا

گن رہیا دکھایا۔ سُن نامے میری بات، ہر باطن آپ جنائندا۔ آد جُگاد بیٹھا رہاں اک اِکانت، سِجھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جن بھگتاں دیواں نجات، نِج گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ اپنا ناؤں سناواں گاتھ، اِکو پٹی نام پڑھائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دیواں ساتھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے ایگا گن جنائندا۔ نامے سُن انتر، انتریو آپ جنایا۔ صاحب دِیال دا اِکو منتر، گرو اوتار منتری لئے بنایا۔ جگ جگ دیوے اپنا جنتر، تن کا یا اندر لُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا دکھایا۔ نامے سُن صاحب دا حال، بے حال آپ سناائیندا۔ کرے کھیل دین دِیال، دین اپنی گود بہائیندا۔ سدا سدا کرے پرتپال، پرتپالک ویس وٹائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چھٹی ویکھ دکھائیندا۔ چھٹی جگ دا چھٹی راگ، چھ تیس دے وڈیایا۔ جگا جگنتر کھیل تماش، کھیلنہارا ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم نر گن نور کر پرکاس، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنایا۔ نامے کلجگ انتم آونا، ہر ساچے سچ جنایا۔ تیرا لہنا جھولی پاؤنا، لیکھا لیکھا دے مکایا۔ اپنا روپ پھیر دکھاؤنا، انوپ کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمایا۔ کلجگ انتم بہتر جامے، اپنا روپ دکھایا۔ کرے کھیل سری بھگوانے، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ تیری چھپر جگت نشانے، اِکو اک دکھایا۔ در در گھر گھر گاؤندے گانے، پر بھ نامے دتی وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم جامہ پا، جن بھگتاں سیو کمایا۔ بہتر روپ لئے وٹا، بہتر ناڑی کر رُشنائیا۔ چھٹی جگ دا لہنا دے چکا، چھٹی راگ بھیو نہ آئی۔ چھ تیس پندھ مُکا، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ تیرا مندر دتا آپ سہا، رین نظر کسے نہ آئی۔ کلجگ کھیل کرے بے پرواہ، بن سیوک سیو کمایا۔ جن بھگت دوارا دے بنا، لوک مات دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نامہ کہے سُن ہر بھگوان، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ کر کرپا دینا دان، میں اِکو منگ منگایا۔ کلجگ تیرا انتم ویکھاں آن، تیرے نال ہوئے گڑمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی دے بھرایا۔ دے ور میرے کرتار، تیرے اگے واسطہ پایا۔ توں بھگتاں میت مُرار، وچھڑ کدے نہ جایا۔ راتیں ستیاں میری چھن کیتی تیار، سیوا کردا نظر نہ آیا۔ میں ویکھاں کلجگ انتم وار، کون بدھ

بھگتاں ہوئیں سہایا۔ بہتر روپ کویں دھریں وچ سنسار، جوتی جوت ڈمگایا۔ چھٹی جگ دالہنا دیویں کویں اتار، چھٹی راگ موہ تڑایا۔ کون سوہے بنک
دوار، گرہ مندر ملے وڈیایا۔ سیوا کرے آپ نرنکار، بن بن سیوک سیو کمایا۔ بہتر ناڑی پار کنار، چھٹی جگ داپندھ مکایا۔ چھٹی دوس وچ سنسار، بن
مہاسار تھی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانا اکو منگ منگایا۔ سُن نامے میرے لاڈلے سُن، سُنیاں تیری کھیل رچایا۔ کلج
سہاؤنی ساچی رت، رتڑی اپنا رنگ وٹایا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، نرگن جوت کرے رُشنا یا۔ سچھنڈ دا بوٹا لوک مات لائے پُٹ، اپنی ہتھیں سیو کمایا۔
پنچ تت کایا وچوں مر کے پھیر جائے اٹھ، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ کرپا جائے ٹھ، روپ انوپ آپ دکھایا۔ باہروں دے پنچ تت کایا بت، اندر
بیٹھے سچا ماہیا۔ جے کوئی اگوں لئے پُچھ، رسنا کہہ نہ کسے سمجھایا۔ اپنے کول نہ رکھے کچھ، جن بھگتاں دے وڈیایا۔ تیرا چھپر پُچھایا لگ، جن بھگت
دوارا اپنی ہتھیں دے بنایا۔ اپنی شاخوں آپے پُھٹ، پت ڈالی آپ لہرایا۔ جگ چوکڑی رہیا گپت، نظر کسے نہ آیا۔ گر اوتار پیر پینمبر سادھ سنت
بھگت کھانی بانی ہر کی کردی رہی صفت، صفرا سب نوں دے دکھایا۔ دوئے دوئے جوڑ رہے ولک، پر بھ آگے واسطہ پانیا۔ کوٹن کوٹ چڑھ کے گئے
تک، در دوارا نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ ڈر کے گئے کھسک، ہر کا بھ سہہ نہ سکے کوئے رانیا۔ کوٹن کوٹ رکھ کے گئے اشٹ، گر گر دھیان لگایا۔
کرتے کھیل رچایا سرشٹ، سرشٹی اپنے دھندے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نامے دے سمجھایا۔ سُن نامے اگلی بات، ہر اکو
اک جنائیندا۔ بھگتاں سنگ میرا ساک، دوجا سین نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت دوارا میرا تاک، دوجا کُنڈا نہ کوئی لاہندا۔ بھگت پڑھائی میرا واک، دوجا
اکھ نہ کوئے سنائیندا۔ بھگت پیار میرا گھاٹ، دوجا کنارہ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگتن میلا میری واٹ، جگ جگ پندھ مکائیندا۔ بن بھگتاں میری کوئی نہ
پُچھے وات، ہر جو کم کسے نہ آئیندا۔ نامے تیری اک رات، کلج انتم چھٹی جگ دالیکھ چکائیندا۔ بہتر اں دیوے ایکا ساتھ، بن ساتھی سنگ نبھائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا ہر بناؤنا، بل باؤن نال رلایا۔ پچھلا لیکھا سرب مکاؤنا، شو شکر در منگایا۔ اند
اندر اسن میٹ مٹاؤنا، حکمی حکم ورتایا۔ برہما انتم پندھ مکاؤنا، برہم ویتا دے سمجھایا۔ دھرو لیکھا جھولی پاؤنا، در اپنے دے وڈیایا۔ ساچا کھیل آپ کراؤنا،

خالق خلق دیکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا جنایا۔ کلجگ انتم کھیل اولاء، اکو اک کرایا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلّاء، نرگن رُپ دھرایا۔ پاوے سار جلا تھلا، ڈوگھی کندر دیکھ دکھایا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ محل بنائے اک اٹلا، اٹل دے وڈیایا۔ بل سندیس ایکا گھلا، حکمی عھم پھرایا۔ لوک مات آیا جھلا، اپنی جھک جنایا۔ انتم جوتی جوت رلا، رل مل خوشی دکھایا۔ صاحب ٹھا کر تیرا پھڑیا پلا، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھایا۔ تن جگ تچے لوک، ستل ڈیرہ لایا۔ نین موند تیرا سندا رہیا سلوک، کن دھیان لگایا۔ اکو تیری رکھی اوٹ، ایکا آس دکھایا۔ انتم ملنا نرگن جوت، جوتی جوت لئے ملایا۔ ساچے مندر بہنا قلعے کوٹ، کنچن گڑھ اک وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاتال لوک ویس وٹایا۔ ستل لوک تیری رکھی آس، نیز نین ترسایا۔ کون ویلا میری بھجھے پیاس، پیا پریتم لئے ملایا۔ تیرے لیکھے لگے سواس، سوانتی بوند منگ منگایا۔ لہنا تے پر تھی آکاش، آکاش آکاشا پار کرایا۔ میں تیرا بن کے رہاں داس، نت نوت تیری سیو کمایا۔ ٹوں پاتشاہاں دا پاتشاہ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرایا۔ تن جگ بیٹے تیری یاد، تینوں یاد میری نہ آیا۔ میں سُنیا ٹوں سُن دا بھگتاں فریاد، میری فریاد تیرے کن کسے نہ پانیا۔ میں جاناں ٹوں بھگتاں کریں لاڈ، اپنی گود بہایا۔ کرپا مینوں ستل لوک چوں کاڈھ، وتل دیکھے دے دُہایا۔ کوٹن کوٹ بھار گئے لاد، اپنا پنڈھ مُکایا۔ نرگن سنا اپنا ناد، تیرے ناد وجے ودھایا۔ آد جگادی پُرکھ پُرکھو تم کھیلے کھیل وچ برہما، برہمانڈ تیری سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا تیری سرنایا۔ دیوے ور سری بھگونت، اپنی دیا کمائیدا۔ لوک مات بنائے بنت، سر اپنا ہتھ لکائیدا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، لکھ چوراسی موہ چکائیدا۔ آنت لیکھے لائے تیرا آنت، بھگونت کھیل کرائیدا۔ تیری چولی چڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیدا۔ ہر کا بھیو نہ پائے کوئی پنڈت، چوڈاں ودیا لکھ بھوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ سمجھائیدا۔ کلجگ آنت جے کریں پیار، ایکا عرض میری عرضویا۔ ستجگ تختوں دتا اُتار، ستل لوک دتا بہایا۔ تن جگ وچھوڑا جھلیا میرے یار، تیری آس تکایا۔ آنت میلیں وچ سنسار، میل ملاوا آپ کرایا۔ میں شاہاں دا شاہ

سردار، تیری سرداری موہے بھائی۔ اتم جاواں تیرے چرن دوار، ہڈیاں بالن مات جلائی۔ تن جگ دی کوڑی کار، تن تن دے لیکھے پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری لینی منّ عرضویا۔ میں عرض میری ارداس، عرشی پریتم پیارے۔ میں وساں تیرے پاس، تیرے ویکھاں کھیل نیارے۔ تیرے منڈل ویکھاں راس، گوپی کاہن بنے نچارے۔ توں بھگتاں پُجائیں آس، تیرے ناؤں بن و نچارے۔ توں روپ وٹائیں ساکھیات، سخی سرور میری سرکارے۔ تیرا پرکاس ہوئے کائنات، نو کھنڈ تیرے جیکارے۔ ہر بھگت لنگھن اپنے گھاٹ، اتم لیکھے کلج کنارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش چرن پیارے۔ پُرکھ ابناسی آگوں بول، ایکا سخن سنایا۔ ساچے کنڈے تولاں تول، بن کے تولا ویکھ وکھایا۔ ہر بھگت ساچے لواں و رول، لکھ چوراسی مدھانا پایا۔ سچ دوارا دیواں کھول، ایکا ونج کرایا۔ جن بھگتاں اتوں آپا گھول، اپنا سپس بھیٹ چڑھایا۔ نرگن بن کے رہاں اڈول، نہ مراں نہ جایا۔ سدا سدا سد وساں کول، گھر گھر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھایا۔ میری نمسکار میرے سنگر، چرن کول سرنایا۔ بھگتاں میلارکھے دُھر، دُھر دی بان جنایا۔ کلج اتم ویکھے چڑھ کے گھوڑ، شبدی گھوڑا اک دوڑایا۔ دو جہاناں لائے پوڑ، اپنا ڈنڈا آپ اٹھایا۔ لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، گھر گھر پھیرا پایا۔ جن بھگتاں جائے بہر، راتیں سنتیاں لئے اٹھایا۔ جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، امرت میگھ برسایا۔ نامے وکھاؤنا نال غور، نیتز نین گھلایا۔ پُرکھ ابناسی جن بھگتاں دوارے پھرے بن بن بھوڑ، بھوڑا ہو ہو گونج گجایا۔ ہر بھگت بنائے سٹ دُلا رے کور، شاہ پاتشاہ ویس وٹایا۔ اپنے ہتھ رکھے ڈور، ڈوری اپنے تند بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ ہر جن مل کے کتھے بہن، ایکا دے سمجھایا۔ کلج ہوئی کالی رین، گھر گھر دے ڈھایا۔ مایا رانی بن بن ڈین، سادھاں سنتاں رہی کھایا۔ جے کوئی آگوں آئے لین، در بیٹھی خوشی منایا۔ نہ کوئی بھائی نہ کوئی بھین، ساک سین نہ کوئے اکھوایا۔ نہ کوئی نیتز نہ کوئی نین، اکھ پرکھ نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار دینا ور، کون گھر لیں بہایا۔ ساچا گھر ہر بناؤنا، بنت اپنی آپ جنائندا۔ بہتراں اپنا روپ وکھاؤنا، سترائ گنڈھ پوانیندا۔ چھتراں جگت آپ رُشناؤنا، ایکا روشنی نور وکھائندا۔ پنچم پنچم رنگ چڑھاؤنا، سچ مردنگ سنائندا۔ چار چار دی گنڈھ پواؤنا،

بدھی گنڈھ نہ کوئے کھلائیندا۔ ہر سنگت اک انند رکھاؤنا، انند اپنا نام جنائیندا۔ کلجگ انتم پندھ مُکاؤنا، چھٹی راگ بھو نہ پائیندا۔ چھٹی جگ دا لیکھ
 مُکاؤنا، شاہ پاتشاہ مول مُکائیندا۔ بھگت دوارا اک سہاؤنا، ہر ساچا سیو کمائیندا۔ گرگھ ساچے سیوا لاؤنا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا آپ سہائیندا۔ پہلوں بنائے بھگت دوار، اپنی سیو کمائیا۔ دُوجے بنے پہریدار، راتیں اُٹھ اُٹھ ویکھ وکھائیا۔ تیجے واجاں لوے
 مار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ چوتھے گھر دیوے واڑ، پر بھ میلے سچے ماہیا۔ پنجم کھیل کرے نیار، پنج موہ چُکائیا۔ چھویں چھپر کیتا تیار، نامے چھری آپ
 چُھہائیا۔ ستویں ست پرکھ زرنجن ساچی کار، بھگت دوارے آپ وکھائیا۔ ہر جن ساچے اندر واڑ، نو دوارے پندھ چُکائیا۔ تیناں لوکاں چرناں ہیٹھ لتاڑ، اُپر
 اپنا آسن لائیا۔ چھٹی پوہ دوس وچار، گر اوتاراں لئے بلایا۔ آو ویکھو اپنے یار، جو یاری رہے نبھائیا۔ سب نوں لہنا دینا پئے وچ سنسار، بچیا کوئے رہن
 نہ پائیا۔ بھگتاں ہر جو سیوادار، نیز ویکھ سیو کمائیا۔ پہلی کیتی سب دی ویکھے گھال، کیتی گھال لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگت دوارے دئے وڈیائیا۔ بھگت دوارے ملنا مان، مانس دیوت سرب صلاحیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، نیز نین نین اُٹھائیا۔ گر اوتار ویکھن بھگتاں
 ۲۰۲ ۲۰۲
 سنگ سے بھگوان، اٹھے پہر سنگ رکھائیا۔ چلو مل کے منگیئے دان، بے کچھ دیوے جھولی پائیا۔ چار جگ بنے رہے انجان، ہر اپنا بیٹھا بھو چُھپائیا۔
 کوئی کہے رام کرشن بھگوان، مرے مرے مٹی خاک سمائیا۔ کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، پیغمبر نورِ الہیہا۔ کوئی کہے محمد پیائے جام، آب حیات
 اُٹھائیا۔ کوئی کہے نانک کرے کام، نہکرمی کرم کرائیا۔ کوئی کہے گوہند پکڑے دام، دامنگیر اکھوائیا۔ نانک سب نوں لا کے گیا الزام، بن ہر کوئی رہن نہ
 پائیا۔ جگ جگ کردے رہے کلام، جو ہر جو رہیا سناٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ویکھ وکھائیا۔ آد بنایا اپنا دوارا، آنت بھگتاں
 دئے وڈیائیا۔ لوک مات تھیا اک سہارا، جن بھگتاں اوٹ رکھائیا۔ گھر جمیا آپ ترکھانا، نکھی دھار اپنی چلائی۔ اپنی رسنا بنائی سانا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اُٹھو ویکھو کرو دھیان، وڈ دھیانی آپ جنائیندا۔ بھگت دوارا لو چچان، دو جہاناں آپ جنائیندا۔ دیپک جگے
 اک مہان، تیل باقی نہ کوئی رکھائیندا۔ جس دے گاؤندے گئے گان، سو بھگتاں سوہلے گائیندا۔ جس دار کھدے آئے مان، سو بھگتاں اوٹ نکائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا آپ سہانیدا۔ بھگت دوار کرمی جس سیوا، تس سمرن نہ کوئی کرائیا۔ امرت پھل کھوادے میوہ، اپنی ہتھیں چوگ چُگانیا۔ کرپا کرے الکھ ابھیوا، ابھید ابھیو جنانیا۔ ہر صاحب دیاں وڈ دیوی دیوا، دین آپے ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لئے ترانیا۔ بھگت دوارے جو آیا چل، چھٹی دوس دے وڈیانیا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے تل، سب دی رہیا جڑ اُکھڑانیا۔ ہر سنگت ہر چرن دوارا بیٹھی مل، مل کھیپ رہی دھوانیا۔ برہم پیار اندر گئے رل، رل مل اپنی خوشی منانیا۔ کسے نے سپس اُٹھائی ڈل، کوئی کہیاں رہیا چلانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا لیکھے لائیا۔ بھگت دوارے جو جن آیا، تس لہنا جھولی پانیدا۔ جوں نامے ہر جو چھپر چھایا، توں بھگتاں محل چُھانیدا۔ گپت ظاہر کھیل کرایا، بھیو کوئے نہ پانیدا۔ پھڑ کے باہوں پار کرایا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکانیدا۔ اُچا چڑھ کے ویکھ دکھایا، گرسکھ بُھل کوئے نہ جانیدا۔ تنان لوکان چرناں ہیٹھ دباہا، اُپر اپنا بھار جنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے نال ملانیدا۔ آو بھگتو رل مل سینے، اسپرج کھیل اپار۔ اک دُوبے نوں اپنا حال دینے، زرگن سرگن کر پیار۔ جگت مایا چرناں ہیٹھ جھیسے، دُکھڑا رہے نہ کوئی دن چار۔ مہمکھاں کولوں اُٹھ اُٹھ نٹھیسے، سینے سچ دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت کرے ادھار۔ اُٹھو سکھو جائے بھج، بھجن بندگی نہ کوئے رکھانیدا۔ نہ کوئی آچار نہ کوئی پیچ، اکو اپنا درس کرائیدا۔ نیتز کرو ساچا ج، مکہ کعبہ کھ شرمانیدا۔ پُرکھ ابناسی رکھے لُج، ویلے انت گود بہانیدا۔ ہر سنگت پردہ لئے کج، نام دوشالہ اک اُٹھانیدا۔ اکو گھر بہنا سچ، ساچا راہ آپ چلانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا آپ وڈیانیدا۔ بھگت دوارے جس جن وڑنا، وڈھی بھرن کوئے نہ جانیا۔ کر درس اکو وار ترنا، بندھ نہ کوئے پانیا۔ چرن سرن دکھائے ساچی سرن، سرنگت بے پرواہیا۔ گُرگھ اپنے جہا کرنا، ہر سنگر دیا کمانیا۔ جنم مرن دا چکے ڈرنا، لاڑی موت نہ بھے دکھانیا۔ سنگر دوارے ہر جن کھڑنا، درگھر ساچے ملے وڈیانیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان پُرکھ ابناسی اگے کسے نہ اڑنا، اپنا بل نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا آپ وسانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سیوک سیوک سیوادار سیو کمانیا۔

ہر سنگت لئے پر بھو پردکھنا، پر تکھ روپ وٹایا۔ بن تہاڈے پیار پھرے سکھنا، خالی ہتھ رہیا دکھایا۔ تساں پردہ میرا ڈھکنا، ایکا اوٹ رہیا تکایا۔
 چھتئی جگ دارنڈیا میرا کٹنا، میں سہہ نہ سکاں جدایا۔ تہاڈے پچھوں کدی نہ ہٹنا، بھوایں لڑے سرب لوکایا۔ سوانگی سوانگ رچایا بن بن ٹٹنا، نوٹا
 بن بن سیو کمایا۔ اکو نام تمارا رٹنا، رٹ اپنی خوشی منایا۔ اکو لاہا ساچا کھٹنا، بھگت دوارے سیو کمایا۔ جس نوں کہندے جمیا پٹنا، پُری انند گیا
 وسایا۔ اُس گرکھاں کولوں کدے نہ نھٹنا، اپنا پلا رہیا پھڑایا۔ اپنی ہتھیں لگاوے وٹنا، گرگھ ساچا رنگ چڑھایا۔ کایا چولا سب دا پھٹنا، تھر کوئے رہن
 نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرایا۔ آو سکھو لئے پھیرے، پھیری ہر جو پانیا۔ شرع شریعت چکے جھیرے، جھیرا جگت
 رہیا مکایا۔ آو سینے ساچے کھیرے، ساچا کھیرا آپ بنایا۔ حق حق کرے بیڑے، حق حقیقت ویکھ دکھایا۔ سادھاں سنتاں پائے ڈیرے، چاروں کُنٹ
 پئی لڑایا۔ کوئی نہ چاڑھے ساچے بیڑے، جگت نیا سرب چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے رہیا سمجھایا۔ آو سکھو بنایے
 بنت، اک دُوبے نال پیار۔ اک دُوبے دے بنو کنت، آپے پُرکھ آپے نار۔ تہاڈی ڈولی چکے بھگونت، بنے مات کہار۔ اپنی مہمانائے اگنت، لاواں
 پڑھے اکو وار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ چوتھی لاواں پُرکھ ابناسی پایا، گرکھاں وٹی ودھایا۔ ہر جو گھر واوَن
 آیا، ہوئی مات کڑمایا۔ ساچی ڈولی نال لیا، ایکا رنگ رنگایا۔ ساچا بھوشن دے پہنایا، آپ اپنا دے سمجھایا۔ ساچا کنگن ہتھ اٹھایا، ویکھے سرب لوکایا۔
 ساچا چندن تک لگایا، چند چاندنی شرمایا۔ سوہرے پیئے ساچا چندن اکو گایا، سوہنگ ڈھولا راگ سنایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھن آیا، اپنے پلو نال
 بندھایا۔ جگت رنڈیا کھنڈن آپ کرایا، نام کھنڈا ہتھ چکایا۔ اپنا پینڈا آپ مکایا، بن پاندھی پنڈھ مکایا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہایا، سچ سنگھاسن آسن
 لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دوس دے وڈیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رچنا آپ رچایا۔

ہر سنگت تیرا سچ پیار، پاربرہم پر بھ آپ نبھائی۔ اپنے سر توں لاه دستار، گرکھاں سر لگائی۔ کیساں چوڑ کرے وچ دربار، دھوڑی اپنے مستک لائی۔ جگ جنم داروگ نوار، چنتا سوگ دے مٹائی۔ ہرکھ سوگ توں کرے باہر، اپنا رنگ دے چٹھائی۔ لوک پر لوک دے سہار، سر اُتے ہتھ لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ اپنا سیس تاج رکھائی۔ گر سکھ بنے سر دا تاج، شاہ پاتشاہ آپ بنائیدا۔ گوبند گیا سازن ساز، سچ رنگ آپ چٹھائیدا۔ پھیر بنے غریب نواز، بن غریب سیو کمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں مان رکھائیدا۔ بھگت ساچا مان تان، ہر جو آپ بنائی۔ بھگت میرا پین کھان، ترسنا بھکھ مٹائی۔ بھگت میرا ناد گان، راگ راگنی رہے شرمائی۔ بھگت میرا مندر مکان، جس گھر وساں چائیں چائیدا۔ بھگت میرا دھوڑ اشان، اپنی جھولی پائی۔ بھگت میرا ناتا دو جہان، دوجا سنگ نہ کوئی جائی۔ بھگت بھگونت رل مل بہن جوں گونی کاہن، گھر ساچے خوشی منائی۔ بھگت آنت لگایا اک نشان، جگت نشانہ آپ بنائی۔ دیوت سُر سارے گان، وشن برہما شو دھیان لگائی۔ گر اوتار کر دھیان، واہ واہ بھگت تیری وڈیائی۔ جنہاں ملیا آپ بھگوان، لوک مات پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں آپ ترائی۔ گرکھ تیری صفت نشانی، لوک مات دکھائی۔ پچھوں سارے گاؤندے کہانی، ویلا وقت سرب گوائی۔ پچھوں سارے پڑھن بانی، کی ستگر گیا سمجھائی۔ چھاچھ ورو لن جگت پانی، کھن ہتھ کسے نہ آئی۔ دھندے لا لا جائے چار کھانی، اپنی خواہش نہ کسے سمجھائی۔ گرکھ لہے سچا ہانی، جگ جگ اپنا میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن سرگن کرے گڑمائی۔

جس کارن ہر آیامات، سو کارن دے سمجھائی۔ ہر سنگت ساچی دیو دات، پر بھ جھولی رہیا ڈاہیا۔ بھگت دوارا ویکھاں مار جھات، اپنا نین اٹھائی۔ لکھ چوڑاسی دے جھوٹھاساک، آنت سنگ کوئی نہ جیایا۔ میں اپنا کر کے آیا گھات، رُپ رنگ نہ کوئی دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رہیا منگ منگائی۔ دیو منگ درس دان، داتا ہر منگائیدا۔ میں بھگت دوارا ویکھیا آن، جگ جگ خوشی منائیدا۔ میری سیوا کرن پروان، بن پروانہ

اپنا آپ جلائیندا۔ دوس رین گاواں گان، گرگھ بھل کدے نہ جائیندا۔ کلج ملیا ہانی ہان، گرگھ مکھ موہے بھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی غطان، آپ غیر رُپ وٹائیندا۔ گھر گھر دروہی پھری شیطان، شرع زنجیر نہ کوئی کٹائیندا۔ گرگھ وِلا کرے دھیان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آؤنا جانا کرنا پروان، پر م پُرکھ منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوار وجائے مردنگ، مردنگا اپنے ہتھ رکھائیندا۔

* ۲۵ گھڑ ۲۰۱۸ پکرمی ٹھا کر سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار وچ *

زرگن رچیا اپنا کاج، جن بھگتاں پیج سوار۔ نامے تیری رکھی لاج، کلج انتم وار۔ ویس وٹایا غریب نواز، ہر جن لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ نامے ہر جو دتا دس، دہ دشا دے دکھائیا۔ تیری کرے پوری آس، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ساچی دتی اکو راس، زرگن آپ ورتائیا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، بندھن اپنا آپے پائیا۔ جنم جنم دی مٹائے پیاس، ترسنا بھکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر نامے جھولی پائیا۔ نامے اٹھ مار دھیان، ہر ساچا جتائیندا۔ تیری چھری جگت نشان، بھگت دوارا آپ سہائیندا۔ زرگن دیکھے آپے آن، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ جس جن دیوے آپ گیان، تس اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ وشن برہما شو ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئی نہ آئیندا۔ چارے کھانی بانی نین شرمان، نیز نین نہ کوئی اٹھائیندا۔ مان تٹا جگت گیان، دھیان دھیان نہ کوئی جتائیندا۔ رسنا بولے نہ کوئی زبان، ذرہ ذرہ سرب کٹائیندا۔ انتم سب دی دیکھے کلیان، دو جہاناں پھول بھلائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا مان، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ اپنے در کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات جھلائیندا۔ دردیاں درد وندے آن، دکھ درد آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو چھپر لیکھے لائیندا۔ نامے تیرا اکو چھپر، تیتوں دے وڈیائیا۔ کلج انتم پُرکھ ابناسی اپنا دیکھے ایکا بڑ، بہتر بھگت میل ملایا۔ نال رلا کے سنگھ شیر بڑ، ایکا بھبک رہیا لگایا۔ نیز روون زمیں اسمان امبر، نیر نیر وہائیا۔ دھیرج کرے نہ کوئی صبر، صفا سب دی رہیا اٹھایا۔ زرگن ہو کے لگا مگر، نظر کسے نہ آئیا۔ اچے ٹیویں کرے پدھر،

جن بھگتاں کرے صفائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے سدھر، ساکھیات درس دکھائیا۔ درگھر آیاں دیوے آدر، آدرش اک جنائیا۔ لیکھے لگا خون تیغ بہادر
ہر بہادری رہیا دکھائیا۔ گوہند سورا بن بن ساگر، گرگھ سرور رہیا نہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر دے وڈیائیا۔ اٹھ نامے
نیز کھول، نین نیناں آپ جنائیا۔ چاروں گنت وچا ڈھول، لکھ چوراسی رہیا سنائیا۔ پاربرہم پرہ بولیا بول، جن بھگتاں رہیا سنائیا۔ جس دے پچھے سرشت
سبائی نال کردے رہے گھول، سو گرگھاں اتوں آپا آپ گھول دکھائیا۔ زرگن بن بن وسے کول، سرگن لئے ملایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رکھدا
رہیا پردہ اوہل، کلج دیوے لاہیا۔ لکھ چوراسی آپ وروں، ہر جن ساچے لئے کڈھائیا۔ ایہتھے اوتھے رکھے اڈول، اڈل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، نامے ایک گن جنائیا۔ ناما آگوں پیا ہس، ہس ہس خوشی منائیدا۔ توں جگ جگ بھگتاں کولوں آیا نس، چھن چھن اپنا روپ
وٹائیدا۔ کلج انتم گیا پھس، راہ کھسرا نظر کوئے نہ آئیدا۔ اپنی کرنی گیا ڈھٹھ، کرتا پُرکھ اپنا زور نہ کوئے جنائیدا۔ جگ جگ کردا رہیا ہٹھ، سگلا
سنگ نہ کدے نبھائیدا۔ بھگت تیری مالا رہے رٹ، رٹ رٹ پنڈھ نہ کوئے مکائیدا۔ کلج کھیل کیا سمرتھ، سمرتھ دھار چلائیدا۔ جگ جنم دے
وچھڑے لئے رکھ، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ کرپا میلیا ہتھ نال ہتھ، ہتھو ہتھ کھیل کرائیدا۔ اک سنائی ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیدا۔
اک دکھایا تیرتھ تھ، سر سرور آپ نہائیدا۔ زرگن روپ ہو پرگٹ، پرہ اپنا ویس وٹائیدا۔ جن بھگت دوارا کھول ہٹ، ساچا ونج نام کرائیدا۔ گر
در مندر مسجد جانے ڈھٹھ، ویلے آنت نہ کوئے بچائیدا۔ کھتری براہمن شور ویش انتم بننے سارے جٹ، جابر اپنا زور دکھائیدا۔ منکا منکا مالا کوئی نہ لئے
رٹ، اٹھوتری اکوتری نہ گنت گنائیدا۔ ڈونگھے کھاتے دیوے سٹ، پھیر باہر نہ کوئے کڈھائیدا۔ ایک نام دیوے وتھ، آتم پر ماتم رنگ رنگائیدا۔ چار
جگ چلے جس، جس وید پُران الائیدا۔ سب دی کرنی لئے کھس، کرتا اپنا حکم ورتائیدا۔ گر اوتار کہہ کہہ گئے بس بس، بستہ سب دا آپ بندھائیدا۔
لکھ لکھ مارگ گئے دس، آگے ہونہ کوئے اٹھائیدا۔ پنج تت کا یا چولا چھڈ کے گئے نٹھ، مڑ کے پھیر کوئے نہ آئیدا۔ نانک کہہ کے گیا انگد چرنی جانا ڈھٹھ،
انگد امر داس راہ دکھائیدا۔ امر داس رام داس وسے گھٹ گھٹ، جوتی جوت جوت جگائیدا۔ رام داس ار جن لائی انحد سٹ، شبدی شبد تال وجائیدا۔

ارجن گوہند اندر ہو پرتکھ، ہر گوہند کھیل کر ایندا۔ ہر گوہند ہر رائے لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ہر رائے ہر کرشن ہو یا وس، پنج تت کایا ونڈ ونڈائیندا۔ ہر کرشن تیغ بہادر اندر گیا ڈٹ، سر شٹ سبائی راہ چلائیندا۔ تیغ بہادر اپنی وس ت پرکھ اکال دی جھولی گھت، لکھ لکھ شکر منائیندا۔ گوہند کہے پُرکھ سمرتھ، اجوئی رہت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ ساچا کھیل ویکھ نامے، زرگن آپ دکھائیا۔ تیرے پچھے بہتر جامے، جن بھگت لئے اٹھائیا۔ آپے رکھے اپنے خانے، در اپنے بند کرائیا۔ آپ سنائے اپنے گانے، گا ونہار آپ ہو جائیا۔ اک ستار وجائے جوں نانک سنگ مردانے، مرد مردانگی آپ دکھائیا۔ گوہند سٹ کے گیاتن کانے، تئاں تئاں اگنی لائیا۔ ویلے آنت نہ کوئے پچھانے، ندیڑ وٹی ودھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانے، کلج انتم ویس وٹائیا۔ میرا رکھے سچا مانے، ابھمان دے گوائیا۔ تختوں لاہے راجے رانے، سب رعیت لئے بنائیا۔ گر اوتار چلائے اپنے بھانے، جگ جگ لیکھا ویکھ دکھائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پچھانے، ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیا۔ ناما کہے ٹوں بے پرواہ، تیرا آنت کوئے نہ پائیندا۔ جل تھل کھیل تیرا اسگاہ، سمند ساگر ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ گگن گگنتر سو بھاپا، روس نور چکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ وساء، اپنا آسن لائیندا۔ لوک مات جوت جگا، در بھنڈی ویکھ دکھائیندا۔ جیرج انڈی پھیرا پا، اُتج سیتج رنگ چڑھائیندا۔ جن بھگتاں واسنا گندی دے کڈھا، ایکا اپنا نام پڑھائیندا۔ ساچی چنڈی اک چکا، چنڈ چنڈول مکائیندا۔ آتمارنڈی لئے پرنا، اپنے انگ لگائیندا۔ ڈوگھی کنڈھی پار کرا، ڈوگھا ساگر ویکھ دکھائیندا۔ تھکی ماندی گلے لگا، جنم جنم دے روگ گوائیندا۔ بن بن پاندھی پندھ مُکا، اپنی منزل آپ دکھائیندا۔ جگت سہاگی چھند ایکا گا، سنساروگ مٹائیندا۔ بندی خانہ آپ تڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر بہائیندا۔ نامے ویکھ سچ محلہ، ہر ساچے آپ بنایا۔ بھگتاں جوتی آپے رلا، جوتی جوت جوت سمایا۔ سچ سندیس اکو گھلا، زر زرش آپ سنایا۔ کلج انتم پھڑ پھڑ پلا، اپنے نال بندھایا۔ جنم جنم دامیٹیا سلا، سنساروگ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در کھول دوار، دامنگیر دیا کمائیا۔ عالم گیر نہ کرے کوئے وچار، علما علم نہ کوئے دکھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، زراکار سچا شہنشاہیا۔ سچ محلہ کرتار، ترے گن

ڈیرہ رہیا ڈھاہیا۔ ہر جن ساچے وچ بٹھال، پھریدار آپ ہو جائیا۔ نیڑ نہ آئے کسے کال، جم کال نہ کوئے سزائیا۔ سدا سد کرے پرتپال، پرتپالک ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے آپ صفائیا۔

جن بھگتاں دیوے آپ ضمانت، ساچی ضمینی آپ بھرائیندا۔ کوڑی کریا نہ کوئے علامت، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے دکھائیندا۔ چار جگ دی کری نہ کوئی کھیانت، ساچی وست آپ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے لعنت، لعنت طوق گل بندھائیندا۔ متمکھ جیو ہوئے بے پچانت، پچان وچ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ بھگتاں دیوے آپ صفائی، صفا سب دی رہیا اٹھائیا۔ اپنی عدالت آپے دیوے گواہی، کوئی لکھے نہ قلم شاہیا۔ اکو وار لہنا دئے چکائی، پچھلا جرم نہ کوئی دکھائیا۔ جنم جنم دی پھانسی دئے کٹائی، رستا اپنی ہتھیں آپ وڈھائیا۔ بہتر ستر چہتر میل ملاوا سکے بھائی، اکو پتاماں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت نال ملایا۔ جن بھگتاں اتم کرے انصاف، وعدہ فلاف نہ کدے اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی دو جہاناں اندر کر کے آیا شکاف، اپنا راہ نہ کسے جنائیندا۔ لکھ چوراسی سادھ سنت جیو جنت کسے نہ آوے بھاکھیا بھاکھ، انہو درشی کوئے نہ دیکھ دکھائیندا۔ سارے وکے کلج ہاٹ، قیمت کرتا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ ترائیندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا عدل، عدلی عدل کمایا۔ جگ جگ آوندرا رہیا بدل بدل، اپنی بدلی اپنے ہتھ رکھایا۔ آپے جانے اپنی منزل، مقصود اپنا ڈیرہ لایا۔ کر کرپا جس نوں پاوے اپنا کجل، تس نیتز دئے گھلایا۔ کوٹن کوٹ کر کے پزل، اتم منہ دے بھار سٹایا۔ خالی کیتے وانگ ونبھل، ساچا نعرہ نہ کوئے سنایا۔ اکو رکھی اپنی آنجھل، مایا متا موہ ودهایا۔ اپنے گھر لاگے جھوٹھی کریا رہن نہ دیوے گوانڈھن، دُور دُراڈی دئے دکھایا۔ گرگھ نار ہوئے سہاگن، جس پت پر میثور اک پرنا یا۔ اٹھے پھر رہے ویراگن، برہوں تت اک جنایا۔ گیت گائے سدا سہاگن، گوہند ڈھولا اک الایا۔ میرا صاحب سنے

میری فریاد، نرگن نیوں نیوں چرناں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں لئے صلاحیا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن رسنا گایا۔

* ۲۶ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی منی رام، ہر بنس سنگھ دے نوت جیٹھووال *

دھن وڈیائی بھگت جن، ہر سجن میل ملایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، ہر سنگر سچا پایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جگ اپنا پندھ مکایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، لوک مات ساچا چند چڑھایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، گرہ مندر اک سہایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، پت پر میثور اکو گایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کھیل کھلایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، گھر پایا اک دوار۔ دھن وڈیائی بھگت جن، رسنا گایا اک نرنکار۔ دھن وڈیائی بھگت جن، ناتا توڑیا سرب سنسار۔ دھن وڈیائی بھگت جن، گرہ ملیا پُرکھ کرتار۔ دھن وڈیائی بھگت جن، سو پُرکھ نرنجن کرے سچ پیار۔ دھن وڈیائی بھگت جن، بھانڈا بھرم بھو بھتایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، من چاؤ گھنیرا ہر جو درشن پایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جگ جگ دا گیرا انت کٹایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، تیرا میرا موہ چکایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، ہر نیرن نیرا نظری آیا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، دو جہاناں ڈیرہ ڈھاہیا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، اپنا بیڑا بنھ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کھیل کرایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، گھر پایا سری بھگوان۔ دھن وڈیائی بھگت جن، لوک مات ملیا مان۔ دھن وڈیائی بھگت جن، ہر کاناؤں سُنیا کان۔ دھن وڈیائی بھگت جن، گرہ مندر ملیا سچ مکان۔ دھن وڈیائی بھگت جن، نرگن سرگن در در ویکھے آن۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ مہربان۔ دھن وڈیائی جن بھگت، بھگتی پندھ مکایا۔ دھن وڈیائی جن بھگت، بوند رکتی لیکھے لایا۔ دھن وڈیائی جن بھگت، آتم شکتی پر ماتم جوڑ جڑایا۔ دھن وڈیائی جن بھگت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گود بہایا۔ دھن وڈیائی جن بھگت، جاگرت جوت ہوئے اُجیار۔ دھن

وڈیائی جن بھگت، ہوئے روگ دئے نوار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، دُھر سنجوگ ہويا کرتار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، امرت پيا ٹھنڈا ٹھار، دھنّ وڈیائی جن بھگت، بھگت نام سُنيا سچي دُھنکار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، کوڑی کريا کرے خوار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، آتم درسی دیوے درس دیدار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، جنیا پُرکھ الکھ۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، ہر نرِگن رُپ دیکھیا پرتکھ۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن ہر جو پردہ لیا ڈھک۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، نرِگن نرِویر اپنی گودی لیا چک۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، سدا سدا سر رکھے ہتھ۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، ملیا میل پُرکھ سمرتھ۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہر دے گیا وس۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، ہر پایا پُرکھ ابناس دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، ناتا تٹا پرتھی آکاش۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، لیکھے لگا پون سواس۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، مانس جنم ہويا راس۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، جنم جنم دی پوری ہوئی آس۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، میل ملایا شاہو شاباش۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت جن، نرِگن جوت کرے پرکاس۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے کھیل تماش۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، گھر پایا ہر گوہند۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، کُجگ انتم مٹی چند۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، امرت پيا ساگر سندھ۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، مان گویا سرپت اند۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، ہر ملیا گنی گہند۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سرب بخشند۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، پایا ہر دوار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، وسریا سنسار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، پُرکھ ابناسی لئے اُدھار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، بند خلاصی ہوئی انتم وار۔ دھنّ وڈیائی جن بھگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے ساچی کار۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، کرنیہار کمایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، حرص ہوَس نہ کوئے ودھایا۔ اک جنائے اپنا آدرش، اشٹ اپنا نور اُپایا۔ لیکھا جانے سرب سرشٹ، ساکھیات بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں مان وڈیایا۔ ہر بھگتاں ہر وڈا مان، ایکا اوٹ جنائندا۔ دوس رین ویکھے مار دھیان، پاربرہم برہم دیا کمائندا۔ آد جگادی چتر سُجان، بال بردھ جوآن نہ رُپ وٹائندا۔ ایکا مندر بیٹھ مکان، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائندا۔ ایکا نام شبد گیان، جیو جنت سرب پڑھائندا۔ ایکا

چرن کول دھیان، سرن سرنائی اک دکھائیندا۔ ایک حکم اک فرمان، دھر فرمانا اک سمجھائیندا۔ ایک راج اک راجان، ایک رعیت دیکھ دکھائیندا۔ ایک ہوئے جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ جن بھگتاں کری اک صلاح، ایک متا پکایا۔ کلج انت اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نظر نہ آیا۔ کوٹن کوٹ ہر جو ناں دھرا، جیواں جتناں گیا دکھایا۔ لہ لہ تھکے تھاؤں تھاں، کسے دوارے ہتھ کسے نہ آیا۔ ڈونگھے ساگر وڑ وڑ دیکھیا ہتھ نہ آئے تھل اسگاہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چھپایا۔ سارے بھگت کر صلاح، اک آواز اٹھایا۔ آو لہیئے ہر ملاح، بیڑا بنے دیوے لایا۔ اک جپائے اپنا ناں، دوجی کرے نہ کوئے پڑھایا۔ نمانیاں نمانیاں پکڑے بانہہ، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کوٹ جنم دے بخشے گناہ، ہر نظر اکو وار پانیا۔ چرن کول دیوے تھاں، درگھر ساچا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈا لیکھا دے مکایا۔ بھگت جن ہو اکٹھے، ایک گھر وسایا۔ کر صلاح زرن اگے ڈٹے، اپنا بل دھرایا۔ جگ جگ تیرے وچھوڑے پھٹے، ساچا پھٹ نہ بند کوئے کرایا۔ تیرے پچھے تن سیس کٹے، انگ انگ انگ بھنایا۔ تیرے پچھے پوجے وٹے، پتھراں سس جھکایا۔ تیرے پچھے ساک سین سارے چھڈے، ناتا جگت موہ تڑایا۔ تیرے پچھے پنج تت کایا وچوں کڈھے، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار تجایا۔ تیرے پچھے چھوٹے بالے بن کے رہے نڈھے، اپنا جو بن نہ مات دکھایا۔ چار جگ توں پھڑ پھڑ سانوں چھڈیس، زرن سرگن ویس وٹایا۔ پھر لگ جائے اندھیری کھڈے، تیرا بھیت کسے نہ پایا۔ کلج انتم در تیرے اگے دوویں ہتھ بدھے، چرنی سیس نوایا۔ اسیں آئے تیرے سدے، ہور واسنا نہ کوئے رکھایا۔ نام تیرے دے گانے بدھے، ساچا سگن منایا۔ جنم جنم وچ پھرے بھجے، مات گر بھ پنڈھ مکایا۔ کون ویلا ہر پردے کجے، سدا ہوئے سہایا۔ انتم رکھے ساچی لے، کوجھے کملے گلے لگایا۔ سدا رہے ساڈے کبھے سچے، پچھے اگے پھیرا پایا۔ نوبت نام اکو وجے، دوجا راگ نہ کوئے سنا یا۔ دیک جوت اکو جگے، جاگرت جوت کرے رشنا یا۔ کر درس اسیں رہیے ربتے، ترسنا ہور نہ کوئے رکھایا۔ اکو نام پیائے ساچی مدھے، اور پیالہ نہ ہتھ اٹھایا۔ چار کٹ صاحب سنگر اکو گجے، دوجا رہن کوئے نہ پایا۔ جو گھڑیا سو انتم بھجے، پر بھ اپنا کھیل رچایا۔ انتم چڑھیے تیرے

جہازے، جگت جہاد رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر دے دکھایا۔ تیرے پچھے کیتا اگھ، اکو وارج اٹھایا۔ تیرے چرن گئے ڈھٹھ، دو جی اوٹ نہ کوئے تکایا۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر جوت رُشانیا۔ ساڈی قیمت دام وٹ، تن تیری بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سُن ساڈی عرضویا۔ بھگت آئے چل دوار، اپنا پندھ مُکایا۔ جگ جگ بلدے رہے تیتوں وارو وار، نت نت ویکھ دکھایا۔ کاغذ قلم گاؤندی آئی وار، سلوک سوہلے نال رلایا۔ سارے منگدے رہے بن بھگھار، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ چھن ماتر دے کے درس دیدار، پھر اپنا نگھ چھپایا۔ ہُن اسیں کٹھے ہوئے جگ جگ دے وچھڑے یار، اکو متا پکایا۔ کھا کھا دھکے ہوئے خبردار، بے خبر کوئے رہن نہ پایا۔ کر کر صبر گئے ہار، توں بے صبرا تیرا صبر کسے ہتھ نہ آیا۔ کر کر تھکے سرب وچار، تیرا پندھ نہ کوئے مُکایا۔ کلج آئی انتم وار، توں رحمت رام کمایا۔ جنم دتا وچ سنسار، اپنا بندھن پایا۔ اسیں کٹھے ہوئے اکو وار، اکو ساہ سُدھایا۔ بھج نہ جائے ہر نرنکار، چاروں کُنٹ گھیرا پایا۔ بہتر ناڑ تیری ستار، پنخ تت کایا چولا رہیا کھڑکایا۔ اندر لگیا رہیں بن گناہ گار، اوگن ساڈے متھے لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا وار، تیرا سنگ نہ کوئے چھڈایا۔ بھگت جن ہوئے تیار، اپنا بل رکھایا۔ کلج انتم دتا ونگار، پر بھ نس کتے نہ جانیا۔ ڈانگاں سوٹے پھڑ کے آئے باہر، ساک سجن مات تجانیا۔ اکو ماریا بول جیکار، سوہنگ ڈھولا گانیا۔ سوہنگ سُن کے ہو یا بے زار، دردی اپنی اکھ کھلایا۔ اگوں نیوں کے کہے پکار، اپنا سیس جھکایا۔ کلج انتم میں بھگتاں کولوں گیا ہار، میری چلے نہ کوئے وڈیایا۔ اپنا گرہ اپنا مندر دتا تیاگ، تیاگی روپ وٹایا۔ جن بھگت بنائے اپنا سہاگ، ساچی خوشی منایا۔ نرگن رچ رچ آپے کاج، کرتا پڑکھ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار رہیا سمجھایا۔ سُن بھگت اکو بات، ایکا وار جنائندا۔ تہاڈے پچھے کیتا اپنا گھات، تن من ساچی بھیٹ چڑھائندا۔ ناتا توڑ جگت ذات، جاگرت جوت اک جگائندا۔ کوڑی میٹ اندھیری رات، رین ساچا چند چکائندا۔ نرگن ہو کملاپات، درگاہ ساچی سو بھاپائندا۔ لوک مات بنائے پر بھات، پر بھ اپنا ویس وٹائندا۔ جن بھگتاں پچھے وات، بن سیوک سیو کمائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلایندا۔ بھگتن بھیو گیا کھل، ہر سنگر آپ کھلایا۔ اپنے گرہ پاویں مل، قیمت کرتا آپ چکایا۔ سرن

سرنائی جو گئے گھل، کیتی گھال لیکھے لایا۔ دھام دکھائے اک اڈل، ڈول کدے نہ جایا۔ ہر بھگت بنائی ساچی گل، کلوئت آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن رہیا سمجھایا۔ ہر جن ساچی سچ وچار، سنکر آپ جنائیدا۔ تیرا لیکھا رہے جگ چار، چار چار نوناں ملائیدا۔ ساچا مندر اک دربار، دُھر درباری آپ سجا ئیدا۔ اندر ہے آپ نرنکار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیدا۔ نیتز نین دے دیدار، درسی درس کرائیدا۔ اکو وار سنے پکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ وڈیائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچی سرکار، عدل عادل آپ کما ئیدا۔ تہاڈا بچن میری کفتار، کُفت شنید کھیل کھلایا۔ تہاڈا پیار میرا وبار، میری ستار سرب لوکایا۔ تہاڈی سرنگی وجے وارو وار، سرنگا سُننہار اک ہو جایا۔ مردنگا مردنگ وجائے اپار، جن بھگتاں آپ سنا ئیا۔ بھگت آئے بھگت رنگ، ہر بھگوان نال رکھایا۔ پہلوں بنائے سچ پلنگ، پاوا چول آپ تھکایا۔ پھیر وجائے تار ستار مردنگ، ناداناد سنا ئیا۔ پھیر دیکھے آپ لنگھ، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ پھیر چڑھائے بھگت چند، لوک مات کرے رُشنا ئیا۔ مانس جنم دے دے اند، انتم اپنے وچ ملا ئیا۔ کر کھیل وچ ورجھنڈ، برہمنڈ کرے رُشنا ئیا۔ جگ جگ ونڈاں ہر جو ونڈ، کھ کھ حساب مُکایا۔ ٹٹی پھیر گنڈھ، لوک مات لئے پرگٹایا۔ نام سنا ئے ساچا چھنڈ، ایگا گن جنایا۔ کایا کر کھنڈ کھنڈ، ناتا دے تڑایا۔ اک دکھائے سچ اند، اپنے اند سما ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگتی رنگ دکھایا۔ بھگت آیا بھگت گیا، ہر ہر کھیل کھلایا۔ بھگت مویا بھگت رہیا، رہ رہ دیکھ دکھائیدا۔ چھتی جگ جان بیت، اگلی گاتھا دے سمجھایا۔ جگ چوکڑی چلدی رہے ہر کی ریت، گیڑا گیڑے وچ رکھایا۔ کوٹن کوٹ ناؤں دھر سناوندے رہے گیت، اپنی کردار ہے وڈیائیا۔ جن بھگت بنائے اپنے میت، متر پیارا آپ ہو جایا۔ انت دکھائے دھام انڈیٹھ، انڈھڑا رنگ چڑھایا۔ جس گرہ بھگونت سے اتیت، تس گھر بھگتاں لئے بہایا۔ نہ ٹھنڈا نہ سیت، اگنی ت نہ کوئے تپایا۔ اکو پریم اکو پریت، ایک پریا نظری آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے وچ سما ئیا۔ وچھوڑے اندر بڑا ویراگ، ویراگی ویراگ جنائیدا۔ بن وچھڑیاں نہ ہوئے تانگھ، آس آس نہ کوئے رکھائیدا۔ وچھوڑے اندر پلٹے سوانگ، سوانگی اپنا رُپ وٹائیدا۔ وچھوڑے اندر کھلے جاگ، نیتز نین نیند نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وچھوڑے اندر اکو برہوں برج واسی

آپ رکھائیںدا۔ برہوں ویراگ نہ اُتے اندر، جوڑ وچھوڑا نظر نہ آئیآ۔ اٹھے پہر جن بھگت وسن ہر کے مندر، ہر جو سنگ سہائیآ۔ کوئی نہ پڑھیے پھیر منتر ، امر تیرا رنگ رنگائیآ۔ ناتا ٹٹے گگن لگنتر، ملے سچ سچی سرنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سدا سدا اپنے چرن بہائیآ۔ سچکھنڈ ملے نواسا، ساچا تھان سہائیںدا۔ اکو وار پوری کرے آسا، دوجی آس نہ کوئے جنائیںدا۔ جس جن ایتھے دیوے چرن بھرواسا، اوتھے اپنی گود بٹھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے سچکھنڈ نواسا، نواس اپنا اک جنائیںدا۔ گرو آں وچوں ایکا گُر، ہر جو آپ جنایا۔ نرگن ناد دتی سُر، راگی راگ الایا۔ آتم پر ماتم ناتا جوڑ، جگت جگت دکھایا۔ دس گر نانک جڑیا جوڑ، ڈوری ڈوری نال بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر تاج گُر اک بنایا۔ باقی وسن تھر گھر، اپنا آسن لائیآ۔ شبدی شبد ملیا ور، گھر وجدی رہے ودھائیآ۔ ایکنکار سچکھنڈ دوار بیٹھا چڑھ، تخت نواسی سو بھاپائیآ۔ اپنا چرن تھر گھر دھر، سو بھاؤنت سہائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دھام دے سہائیآ۔ بھگت پیار طاقتور، اکو بل رکھائیںدا۔ جگ جگ بھگون رہیا ڈر، جن بھگتاں سیو کمائیںدا۔ اک دھننے پھر وچوں لیا پھر، پرہلا دتھم چوں باہر کڈھائیںدا۔ تہاڈے وینہدیاں اگنی گیا سڑ، پھر کتھوں آسئیںدا۔ بھگتاں دیونہارا ور، اپنا بندھن پائیںدا۔ نرگن ہو کے اندر گیا وڑ، پنج تت کایا گھیرا پائیںدا۔ ڈونگھی کندر اندھیرا ویکھ نہ جائے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے رکھائیںدا۔ پوڑی پوڑی جائے چڑھ، اپنے مندر چرن ٹکائیںدا۔ اپنی کرپا آپے کر، نرگن سرگن روپ وٹائیںدا۔ گرسکھ راتیں ستیاں درشن لین کر، گھر گھر وچ نظری آسئیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کولوں رہیا ڈر، ایسے کارن راتیں ستیاں آپ اٹھائیںدا۔ گرسکھ میرے سجننا، اٹھ آکے دے دیدار۔ میرا پردہ کسے نہ کجنا، میں ہوواں جگت خوار۔ اکو تیرے درتے بہہ بہہ سجننا، اٹھے پہر رہے نچار۔ میرا ناد تیرے دوارے وچنا، دوجا سنے نہ کوئے وچ سنسار۔ تیرا درس کر کر سنگر رجننا، اپنا روگ لئے نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کرے سچ پیار۔

* ۲۷ مگھ ۲۰۱۸ بکرمی سوہن سنگھ، مہندر سنگھ دے نوٹ جیٹھووال *

ہر بھگتاں سدا اکو مان، پر م پڑکھ سرنایا۔ چرن کول سچ دھیان، آتم امتر اک لو لایا۔ شبد انادی اکو گان، انحد تار ہلایا۔ نیتز نین درس بھکوان، ایک منگ منگایا۔ ناتا توڑ جگت جہان، پڑکھ ابناسی سیو کمایا۔ مایا متا موہ چھوڑ ابھمان، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ اکو راگ سُن سُن کان، منسا من کھپایا۔ دھر سندیسہ برہم گیان، پاربرہم کرے پڑھایا۔ ایہتے اوتھے دو جہان، اکو آس تکایا۔ سچکھنڈ ملے سچ مکان، درگاہ ساچی دھام وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ بھگتن میت اینکارا، عقل کلا اکھوانیدا۔ سچکھنڈ سوہے بنک دوارا، نراکار نور دھرائیدا۔ انھو پرکاس ہو اجیارا، اجونی رہت ڈگمگائیدا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ سو بھاپائیدا۔ حکمی حکم اک ورتارا، دھر فرمانا آپ جنائیدا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، بودھ اگادھ الائیدا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیدا۔ بھگتن کرے ست پیارا، ست ستوادی بھو جنائیدا۔ بجر کپائی کھول کواڑا، دھواں دھار سرب مٹائیدا۔ پنچم وکھائے اک اکھاڑا، ایک گھر سو بھاپائیدا۔ سجن میت بن مرارا، اپنا رنگ رنگائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیدا۔ ہر جن تارنہارا اک، اکو اک وڈیایا۔ دھر سنجوگی لیکھ دے لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ نام ندھانا پائے ساچی بھکھ، وست امولک آپ ورتایا۔ چارکنت دہ دشا نرگن نرویر آئے دس، گھٹ گھٹ اپنا روپ وکھایا۔ گرگھ سجن ویکھے ساچا سکھ، جس جن اپنی بو جھ بھجھایا۔ جنم جنم دی میٹے ترکھ، ترسنا بھکھ گویا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ بھگتن میت اینکارا، عقل کلا اکھوانیدا۔ سنجگ تریتا دوپر لے اوتارا، جگ جگ ویکھ وکھائیدا۔ کلجگ پاونہارا سارا، کایا کپڑ پھول پھولائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے ابھارا، آپ اپنی بو جھ بھجھائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیدا۔ کوٹن کوٹ گا گاتھکے وچ سنسار، راگی راگ نہ کوئے الائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سنگ سمانیدا۔ بھگتن سنگ رہیا سما، ساتک ست ست ورتایا۔ رحمت رحیم آپ کما، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ایک کلمہ دے پڑھا، بن سچ امام بھو کھلایا۔ اک محلہ دے وساء، مقامے حق شہنشاہیا۔ ایک نوبت دے وجا، ایک ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، مُرشد مُریدِ ویکھ وکھائیا۔ مُرشد مُریدِ دے سہارا، دردی درد وندائیندا۔ چوڈاں طبقات پاوے سارا، آپ اپنا بھیو جنائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھ پرورد گارا،
 نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ حق حقیقت بول جیکارا، لاشریک کھیل کھائیندا۔ اک توفیق اک دوارا، ایگا گھر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ بھگت وکھائے ساچارنگ، سو پُرکھ زرنجن وڈی وڈیائیا۔ آتم سیجا ویکھ پانگ، ہر پُرکھ زرنجن سیج سہائیا۔ ڈو نگھی کوری آپے
 لنگھ، ایکنکار سو بھاپائیا۔ آپے جانے اپنا اند، آد زرنجن بے پرواہیا۔ زرنجن زراکار گائے چھند، ابناسی کرتاراگ الائیا۔ داتا جودھا سورابن آپ سرنگ،
 سری بھگوان بل وکھائیا۔ کر پرکاس بن سورج چند، پاربرہم نور وکھائیا۔ جگ جگ بیڑا دیوے بٹھ، برہم اپنا بھیو کھائیا۔ ایش جیو جانے کم، جگدیش
 وڈی وڈیائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں بیڑا آپے بٹھ، جگ ساگر پار
 کرائیا۔ لیکھا جانے پنچ تت تن، من مت بُدھ بھیو کھائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دے دے ڈن، آسا ترسنا دے مٹائیا۔ ایکاراگ سنائے کن، انحد
 نادى ناد و جائیا۔ آپ وسے ہر چھپر چھن، جن بھگتاں ساچے گھر بہائیا۔ جگ جگ بھانا اپنا من، ہر جن ساچی سیو کمائیا۔ دس نہ آئے نیترا ٹھ، گیان نیتز
 نہ کوئے کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جن بھگتاں لئے ترائیا۔ جگا جگنتر بھگتن مت، متر پیارا دیا کمائیندا۔ نیت نوت کرے
 ہت، زرنجن سرگن رُپ دھرائیندا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، چیتن اپنا رنگ وکھائیندا۔ لیکھا جانے پنچ تت کایا بت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھوج
 کھجائیندا۔ آپے وسے دھام اندٹھ، جگت نین نظر نہ آئیندا۔ گرگھ ورا لائے پیکھ، جس جن اپنا بھیو کھائیندا۔ آپے میٹنہارا لکھی رکھی، لیکھا اپنا آپ
 جنائیندا۔ آتم پر ماتم کھولے بھیت، دوتی پردہ آپے لائیندا۔ درس دکھائے نیتن نیت، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ بھل بھلو اڑی رت بسنت وکھائے چیت،
 اگنی جیٹھ نہ کوئے تپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ بھگت وڈیائی سری بھگوان، جگ جگ مات کرائیا۔ کلجک
 انتم ہو مہربان، زرنجن نور کرے رُشائیا۔ جوتی جاتا دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، نیش اکھر کر
 پڑھائیا۔ گر اوتار دے دے مان، لوک مات کرے رُشائیا۔ شبد اگنی ست بان، برہمنڈ کھنڈ اڈائیا۔ بھگت بھگونت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔

ایکا راگ سنائے کان، دوجی سُر نہ کوئے الائیآ۔ ایک مندر اک مکان، ایکا دیپک دئے جگائیآ۔ ایکا ایشٹ سِری بھگوان، دوجی درِشٹ نہ کوئے بنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں میل ملائیآ۔ جن بھگتن میلنہارا ہر، اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم دیوے ور، سِر اپنا ہتھ لکھائیآ۔ نر بھو چُکائے بھئے ڈر، بھیانک رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپ رُپ دھرائیندا۔ بھگت جناں ہر باہوں پھڑ، اپنے سنگ چلائیندا۔ ڈوگھی بھوری آپے وڑ، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، دسم دوازی سو بھاپائیندا۔ نرگن اکھڑا کو پڑھ، سرگن آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ ترائیندا۔ بھگتاں دیوے اکو تت، تتو اک جنائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے مت، گن اوگن نہ کوئے رکھائیندا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند دکھائیندا۔ میل ملاوا کملاپت، کول نین ویکھ دکھائیندا۔ ناتا توڑ ذات پات، ساچی یاترا نام کرائیندا۔ پنچ وکارا کر کرگھات، پنچم نادشبد دُھن سنائیندا۔ پنچم پیتا اکو گاتھ، ساچا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھٹ، لہنا دینا جھولی پائیندا۔ کلجگ انتم کئے واٹ، بن پاندھی پندھ مکھائیندا۔ ہر بھگت لگائے اپنے گھٹ، سچ کنارہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو نیا نام چلائیندا۔ اکو نیا نام نوکا، نرگن مات چلائیآ۔ جن بھگتاں نال کرے نہ دھوکھا، سرشٹ سبائی رہیا بھلائیآ۔ ہر جن ملن دا اکو موقع، دوجا پھیر جگت نہ آئیآ۔ پر بھ ملن دا مارگ سوکھا، پُرکھ ابناسی آپ جنائیآ۔ کسے ہتھ نہ آئے چوڑاں لوکا، چوڑاں طبق رہے گر لائیآ۔ لکھ چوڑاسی کھائے چوٹاں، در در دئے ڈھائیآ۔ جن بھگت رکھائی اکو اوٹا، پر بھ ملے سچا ماہیا۔ نرمل جوت جگائے جوتا، جوتی جوت کرے رُشنائیآ۔ بھو ساگر کھائے نہ غوط، ڈوگھی بھوری نہ کوئے رُٹھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے اٹھائیآ۔ بھگت جناں ہر آپ اٹھاونہا، کلجگ انتم وار۔ جگ جنم دا لیکھ مکاؤنا، جگ چو کڑی پاوے سار۔ نہکرمی وڈ کرم کماؤنا، کرم کانڈ توں وسے باہر۔ ورن برنی ڈیرہ ڈھاؤنا، چار ورن کرے خوار۔ ہرن پھرن نیتز کھلاؤنا، نیتن نیت درس دیدار۔ گیت گو بند اکو گاؤنا، ایکا ایکنار۔ ساچا مندر اک دکھاؤنا، کایا بنک کھول کواڑ، دیپک دیا اک جگاؤنا، نرگن جوت اگم اپار۔ دُھن انادی شبد سنائونہا، انحد وجائے ستار۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے ادھار۔ بھگت ادھارے آپ پر بھ، اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لبھ، اپنا بندھن پائیا۔ اُلٹی کرے
 کول نبھ، امرت جھرنادے جھرائیا۔ ست سنتو کھی نام مد، اکو وار پیائیا۔ سچ نشانہ اکو گڈ، در دوار دے جھلائی۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، ہر بھگت لئے
 ملائی۔ ناتا توڑ اندھیری کھڈ، گرہ مندر دے بہائیا۔ جگت ترسنا جھوٹھی وڈھ، ایکا کرے نام پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں
 سچا سہائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ہو یا خبردار، زرنجن اپنی لئے اکلڑائیا۔ سچکھنڈ محلے ہو اجیار، تھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ تھر گھر ساچے کھول کواٹ، اپنا رنگ
 دکھائیا۔ چرن کول کول چرن کڈھ کڈھ باہر، زرنجن زرنجن ویکھ دکھائیا۔ سُن اگئی کھیل اپار، بے عیب آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، شبد ست وڈیائیا۔
 شبدی شبد دے سہار، ایکا گن دکھائیا۔ ایکا گن ام اپار، اپر پیر ویکھ دکھائیا۔ لکھ اگوچر ہو تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ
 رنگائیا۔ لکھ اگوچر ہو تیار، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ بھگتن میتا بن ونجارا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا۔ کوٹن کوٹ نیوں نیوں
 سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، جگ جگ کرے رُشنائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر پینڈا
 گیا مک، کلج کولکے دے ڈھائیا۔ پنچ وکارا رہیا تک، اپنا بل رکھائیا۔ سنت سادھ بیٹھے لگ، سر سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جڑ رہیا پٹ، بوٹا سکے
 نہ کوئے لگائیا۔ کام کرودھ رہیا کٹ، منہ دے بھار سُٹائیا۔ ٹھگ چور رہے لٹ، دوس رین پئی لڑائیا۔ گرکھ ورا اکو رکھے ساچی اوٹ، پر بھ چرن
 دھیان لگائیا۔ جگت ترسنا کڈھ کھوٹ، آشا اکو اک ودھائیا۔ نرمل انتر جگے جوت، ہر جوت ہوئے رُشنائیا۔ ناتا ٹٹے ورن گوت، برہم اکو نظری آئی۔
 ست دھیرج نام لنگوٹ، گر سنگر دے بندھائیا۔ آتم ترسنا بھرے پوٹ، سائک ست ست دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں
 گود اٹھائیا۔ جن بھگتاں رکھے ساچی گود، اپنی دیا کمائیندا۔ ساچا نام اگادھ بودھ، بودھ اگادھا آپ پڑھائیندا۔ ہر جو ہردا آپے سودھ، سدھ واشنا آپ
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں پار کرائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا کرے پار، منجھدار نہ کوئی رُٹھائیا۔ کلج انتم لے اوتار،
 زرنجن ہو سیو کمائیا۔ سرگن کریا خبردار، ایکا شبد دُھن شنوائیا۔ جگ جگ بھگت لئے ابھار، لگ لگ لئے ملائی۔ اٹھ اٹھ میرے وچھڑے یار، جگ

چو کڑی گئی وہاں۔ وشن برہما شو روے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیا۔ لہنا دینا کئے گر اوتار، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبر اولیئے گئے ہار، دستگیر نہ کوئی وڈیائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ وڈ امامہ ہو تیار، وڈ دامہ دئے وجائیا۔ پڑھے کلمہ اپر اپار، ہزارا درود بھیو نہ رانیا۔ سچ سلاما دس سنسار، علیکم اپنی کھیل وکھائیا۔ بیٹل ہو پروردگار، مقدس پردہ لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لئے اٹھائیا۔ جن بھگت اٹھایا کرپا کر، کرپن دیا کمائیدا۔ جنم جنم دا لہنا دتا گھر، گھر گھر وچ پھیرا پائیدا۔ مانس جنم نہ جائے ہر، لکھ چوراسی لیکھے پائیدا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایکا پلو نام پھرائیدا۔ سوہنگ اکھر جانا پڑھ، آتم پر ماتم میل کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ سمجھائیدا۔ ساچے بھگت ساچا ناؤں، ہر نرنکارا آپ جنائیا۔ ہوئے سہائی سبنیں تھاؤں، تھان تھنتر ویکھ وکھائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ہر جن میلے پھڑ پھڑ باہوں، دور دواڈا پندھ مکائیا۔ کرے پیار جوں پتراں ماؤں، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر بھگتاں گود بہائیا۔ ہر بھگت دیا آپ کما، کامل مرشد میل ملایا۔ رحمت اک کر خدا، صحیح سلامت لئے بچایا۔ دو جہاناں نہ ہوئے جدا، آپ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے سنگ رکھایا۔ ہر بھگت اگوں کرے پکار، پر بھ ساچے سچ جنائیا۔ اتم ویلا تیرے نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لوک مات کون نشان، کون گرہ لے وڈیائیا۔ کون ویکھے مار دھیان، نیز نین اٹھائیا۔ کون بدھ جس گان، رسنا جہوا ہلایا۔ کون مندر لے مکان، جس گھر دئے بہائیا۔ کون ویلا درس دیوے آن، مٹے سرب جدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھیو دینا کھلایا۔ اپنا بھیو دس بھگوان، ایکا ایک جنائیا۔ لوک مات بناواں سچ نشان، ویکھے سرب لوکائیا۔ تباں لوکاں پاواں آن، تریلوکی چرناں ہیٹھ دباہیا۔ ساچا مندر اک نشان، چار ورن دیاں وکھائیا۔ آتم پر ماتم اک گیان، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ بھگت دوارا اک پروان، چھٹی جگ دا پندھ مکائیا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ کھیل مہان، جگ جگ اپنا ویکھ وکھائیا۔ کوٹن کوٹ سینتا رام، گئے پھیری پائیا۔ کوٹن کوٹ گوپی کاہن، منڈل راس گئے رچائیا۔ کوٹن کوٹ روس بھان، بیٹھے گھ چھپائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو ہو پردھان،

گئے پندھ مُکائیا۔ گر اوتار دے دے گیان، کھ کھ لیکھا گئے سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ جگ پیٹے وچ جہان، کولہو چرخہ چکّی چکّی بھوائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، سچکھنڈ بیٹھا سچّا ماہیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکنا ناؤں رکھائیا۔ بھگتاں ہر جو دیکھے آن، بھيو کوئے نہ پائیا۔ در گھر ساچے دیوے مان، نمائیاں گلے لگائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پچھان، پھڑ باہوں باہر کڈھائیا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، سائک ست کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایگا گھر وکھائیا۔ ایگا گھر ہر چرن، سرن سچّی سرنایا۔ ناتا ٹے مرن ڈرن، جنم مرن وچ نہ آیا۔ صاحب سلطان ترنی ترن، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑ ورن برن، ذات پات دئے گویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکناک نرائن نر، ہر جن اکو گھر بہایا۔ مانس منگھ مانو، جگت جگ چٹرائیا۔ دیوی دیو دانو، ایگا کھیل وکھائیا۔ مانس وسے پنچ تت گرامن، کایا کھیڑا سوہا پائیا۔ مانگھ میٹے اندھیری شامن، من مت موہ چکائیا۔ مانو ہوئے سنگر ضامن، آپ اپنے نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ مانس پنچ تت کایا رنگ، رنگ رتا آپ چڑھائیا۔ منگھ آتم تیج پلنگ، گھر گھر وچ رہیا ہنڈھائیا۔ مانو شبدي ڈور پتنگ، آکاش پرکاش اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل وکھائیا۔ مانس کایا پنچ تت ناتا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کرائیندا۔ منگھ نرگن ملی داتا، سرگن بندھن پائیندا۔ مانو نور پُرکھ بدھاتا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ اکو گھر کھیل تماشا، ترے گن اتیتا ترے ترے دیکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے سنگ آپ ہو جائیندا۔ بانر بھاؤ بے گھ، بے دردی درد نہ کوئے رکھائیندا۔ اٹا چڑھے گربھ رُکھ، رُخ سچّا نہ کوئی بدلائیندا۔ دس دس ماس دھوآں ڈھکھ، اگنی ہون تپائیندا۔ اندر باہر نہ ملے سکھ، سائک ست ست کرائیندا۔ صاحب سنگر بیٹھا لگ، درس نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بانر مانس روپ وکھائیندا۔

* ۲۸ گھنٹہ ۲۰۱۸ بکرمی بختیش سنگھ دے نوٹ جیٹھووال دربار وچ *

سُر نر مَن جن اندر سوچدے، کوٹن کوٹ دھیان لگایا۔ وشن برہما شو کھو جدے، جگ جگ اپنا پنندھ مُکایا۔ گر اوتار رسنا بولدے، کہہ کہہ ہر گن گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سمانیا۔ سُر نر مَن جن اندر اس نکلن راہ، نیز نین نین اٹھایا۔ وشن برہما شو کرن صلاح، گھر ساچے گیا کھ چھپایا۔ گر اوتار چپن ناں، ناؤں نرکارا اک صلاحیا۔ آد جگاد کھیل بے پرواہ، بھیو کوئی نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دکھایا۔ سُر نر مَن جن اکو اوٹ، آد پُرکھ تکایا۔ وشن برہما شو رہے سوچ، سوچ وچ ہر نہ آیا۔ گر اوتار رکھ رکھ اوٹ، ایکا پُرکھ گئے منایا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن جوت، نرکار کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار چلایا۔ سُر نر مَن جن دیوت رکھی آس، اک دھیان لگایا۔ وشن برہما شو پیاس، امرت میگھ ہر برسایا۔ گر اوتار منگ پرکاس، بیٹھے دھیان لگایا۔ آد جگادی کھیل تماش، ترے بھون دھنی آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ سُر نر مَن جن دیوت چرن دھیان، نیز نین نین لگایا۔ وشن برہما شو اٹھ اٹھ گان، گیت گو بند لایا۔ گر اوتار منگن دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، ایکا در سہانیا۔ جگ جگ نرگن ہو پردھان، پاربرہم کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھندا آپ جنایا۔ سُر نر مَن جن دیوت اندر رہے پڑھ، ہر اکھراک پڑھایا۔ وشن برہما شو پھڑ پھڑ لڑ، اپنا پلو نال بندھایا۔ گر اوتار دیکھن چڑھ چڑھ، محل اٹل اک رُشایا۔ درس دکھائے اگے کھڑ، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ آپ لایا۔ سُر نر مَن جن ایکا راگ، گرہ مندر بہہ بہہ گایا۔ وشن برہما شو وجائن ناد، سُر تال اک رکھایا۔ گر اوتار گائن بودھ اگادھ، اکو اک پڑھایا۔ پُرکھ ابناسی سازن ساز، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سُر نر مَن جن اکو در، در دروازہ اک جنائندا۔ وشن برہما شو لے لے ور، گھر ساچے خوشی منائندا۔ گر اوتار میلان نر، نر ہر ساچی بوجھ بُجھائندا۔ پنج تت تت کایا گھڑ، گھر گھر وچ آپ وسائندا۔ نرمل جوت اکو دھر، دیک دیا آپ اُکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ سُر نر من جن ہر جو کھیل، اپنا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو کر کر میل، میل وچھوڑا دئے سمجھائیا۔ گر اوتاراں سجن سہیل، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے سے دھام نویل، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ سُر نر من جن اکو منگ، ایک وار منگائیا۔ وشن برہما شو اندر لنگھ، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ گر اوتاراں رکھے سنگ، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپ بیٹھ سچ پلنگ، سچھنڈ ساچی سچ سہائیا۔ آد جگاد اک اند، اند اند وچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دئے سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر نرنکار، نرگن آپ جنائیندا۔ گر اوتار سیو ادار، وشن برہما شو تھم منائیندا۔ رکھ من دیوت سُر دے ادھار، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ جگا جگنتر ہو تیار، اپنا ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ پھول بھلائیندا۔ بھگت بھگونت لئے ابھار، اپنے رنگ رنگائیندا۔ نیز لوچن نین درس دیدار، سوچھ سروپی آپ کرائیندا۔ ایک ناد شبد دھنکار، گرہ مندر آپ وجائیندا۔ اک دکھائے سہاوا تال، ست سرور آپ نہائیندا۔ جگا جگنتر گھالن گھال، گھالی گھال لیکھے پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ آنت نیڑ نہ آئے کال، جم پھاس آپ کٹائیندا۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، سچ بانے آپ چڑھائیندا۔ گن گندھرب دیوت سُر وشن برہما شو سارے ادھ وچکارے گان، نیوں نیوں سرب سیس جھکائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، آپ اپنی گود سہائیندا۔ کلجک آنت کھیل مہان، آپ اپنے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت تیری سُن وڈیائی، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ کون ویلا ساڈی کرے کڑمائی، پر بھ تیری اوٹ تکائیا۔ جھلی نہ جائے سدا جدائی، وچھڑیاں مر جائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گن گن وقت لنگھائی، اتم ویلا گیا آئیا۔ کر کرپا ساڈی پکڑ باہیں، منگی تیری سرن سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اکو ہتھ لگائیا۔ دیوت سُر کرن پکار، نیز نیناں نیر وہائیندا۔ جھلیا جائے نہ وچھوڑا ساچے یار، ستھر سچ نہ سو بھاپائیندا۔ کرپا کر اک وار، ایک منگ منگائیندا۔ چرن کول بن بھکھار، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ کر کرپا دینا درس دیدار، نیز نین سرب ترسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہوں بالک منگ منگائیندا۔ گر اوتار سارے کہن، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ تھہ بن کدے نہ آوے چین، جگا جگنتر تیرا راہ تکائیا۔ سکھ دیوے نہ کوئے رین،

سورج چند نہ کوئے رُشنائیا۔ تُوں صاحبِ اِکو سَجَن سِین، دُو جی وِنڈ نہ کوئے وِنڈائیا۔ ایکا درس دینا نیتِ نین، ہوئے نہ کدے جدائیا۔ تیرے چرن کولاں
 ملے بہن، بہہ بہہ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم پر بہہ دیا کما، اپنا بھیو جنائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی
 جگ سنگ نبھا، گر اوتاراں ویکھ دکھائیندا۔ وِشن برہا شو سیو لگا، ساچا تھم منائیندا۔ سُر نر مَن جن آپ اُپا، مارگ پندھ چلائیندا۔ کلجگ انتم لہنا دئے مُکا،
 لیکھا سب دے ہتھ پھرائیندا۔ اپنے بھگت لئے اُٹھا، آپ اپنی بنت بنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں جگا، آلس نندرا موہ مٹائیندا۔ ساچا ڈھولا اک سنا، نام
 ندھانا آپ جنائیندا۔ اوہلا پردہ آپے لاه، اپنا درس کرائیندا۔ اپنا چولا پہلوں بدلہ، گرگھاں چولا پھیر بدلانیندا۔ ساچا سوہلا آپے گا، جن بھگتاں آپ
 پڑھائیندا۔ گولا بن بن سیو کما، اُٹھ اُٹھ رولا کوئے نہ پائیندا۔ ہوئی ہوئی رہیا ملا، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ پاتھر سلا رہیا ترا، سلسلہ اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ غصہ گلا کوئی جانے نہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو اکھر آپ سمجھائیندا۔ سارے سُنو کرو دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجگ
 آنت سِری بھگوان، اپنی کھیل دکھائیا۔ ہر بھگت کرے پروان، پورب لیکھا جھولی پائیا۔ ایکا دیوے نام دان، انملڑی دات ورتائیا۔ درگاہ ساچی دیوے
 مان، درگھر ساچے آپ بہائیا۔ لوک مات سَت نشان، سَت ستوادی آپ جُھلائیا۔ جگ جگ سُر نر مَن جن وِشن برہا شو سارے گان، لوک مات جن
 بھگت ملی وڈیائیا۔ گر اوتار کہن تیرا بھیو نہ جانے کوئے بھگوان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ جن بھگت گھر گھر خوشی منان، پر بہہ ملیا سچا ماہیا۔ در درشن دتا
 آن، دردی درد وِنڈائیا۔ جس دی کردے رہے کلیان، سو کایا دئے پلائیا۔ جس دار کھدے رہے مان، سو ابھمان دئے گوائیا۔ جس داراگ سُن دے
 رہے کان، سو راگ دئے سنائیا۔ جس دا دھردے رہے دھیان، سو اپنا درس دکھائیا۔ جس نوں کہندے رہے سچا کاہن، بن بن کاہن ویکھ دکھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ آو ویکھو بھگتن بیتا، اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچجگ چلائے ساچی ریتا، تھت وار نہ کوئے
 دکھائیندا۔ اِکو نام جنائے انڈیٹھا، انڈیٹھ اپنا تھم ورتائیندا۔ دین دیاں ٹھنڈا سینا، ساتک سَت سَت کرائیندا۔ ترے بھون دھنی ترے گن اتینا، ترے
 ترے آپے پندھ مُکائیندا۔ پتت پاؤن پتت پُنیتا، پتت اُدھارن کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے ہست کپٹا، نیچ نیچاں ویکھ دکھائیندا۔ پورب لہنا جانے بیتا، اگلا

اپنے ہتھ دکھائیں۔ جگ چوڑی پیس پیٹھا، کیتی گھال لیکھے لائیںدا۔ گرگھ سجن اک اتینا، ہر سرنی سرن بہائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ ترائیںدا۔ آؤ دیکھو بھگتی رنگ، ہر سنکر آپ چٹھائیا۔ نام ندھان ست مردنگ، ست ستوادی آپ وجائیا۔ جگ جگ دی ٹٹی گنڈھ، ایکا گنڈھ پوائیا۔ ہر چٹھائے ساچے چند، سورج چند گھ شرمائیا۔ جنم جنم دامیٹے بندھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ گیت سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا گائیا۔ ہر بھگت نگی نہ ہووے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی بھاگاں مند، ہر نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے وڈیائیا۔ بھگتن میلا سچ دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ کرے کھیل آپ کرتا، نہکرمی کرم کمائیا۔ بھو ساگر کرے پار، در گھر ساچے دے بہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا مان دوایا۔ ہر جن ہر جو مان ودھایا، وادھا وچ سنسار۔ راگ انادا اک سنایا، سوہنگ شبد جیکار۔ گھاٹا کوئی رہن نہ پایا، تولیا تول اپرا، دانا پینا ایکا آیا، اک اکلایکار۔ ست رنگ نال نشان لیا، ست ستوادی ہو تیار۔ سچھنڈ لوک مات بنایا، جن بھگتاں کر پیار۔ بھگت دوارا اک سہایا، سو بھاؤنت کر تیار۔ سچ سنگھاسن دے وچھایا، وشنوں روپ ہر نرکار۔ اپنا و شادے سمجھایا، آتم پر ماتم اک ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں لے اُبھار۔

* ۲۹ گھ ۲۰۱۸ پکرمی گردھارا سنگھ دے نوت جیٹھووال دربار وچ *

جگت ساگر ڈونگھا کنارہ، چار گنٹ رہی گر لائیا۔ آنت نہ کوئی پاراوارا، بھیو نہ جانے رائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نیارا، نراکار آپ کرائیا۔ خالق خلق توں وسے باہرا، روپ رنگ نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ وٹائیا۔ ڈونگھا ساگر جگت تال، نو نو کھیل کھلایا۔ سر شٹ سبائی ہوئی بے حال، حال مرید نہ کوئی جنائیا۔ پنچ تت ویکھے کایا مائی کھال، در در پھول بھلایا۔ سب دے سرتے کوکے کال، اک نگارہ رہیا وجائیا۔ گرگھ ورا گھالن رہیا گھال، پر بھ چرن دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ دھرائیا۔ ڈونگھا ساگر جگت سنسار،

سنساروگ نہ کوئی چُکائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، اندھ اندھیر نہ کوئی گوائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا ونج دپار، لکھ چوڑاسی ہٹ وکھائیندا۔ نوچار رووے زارو زار، نو نوچار نہ دھیر دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وکھائیندا۔ نو نوچار کر پُکار، ایک منگ منگائیا۔ جگ چو کڑی پیٹے وچ سنسار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ سیوا کر کر گُراوتار، کوٹن کوٹ گئے مکھ چھپائیا۔ وشن برہما شو کر کر پپار، بیٹھے سیو کمائیا۔ کوٹن کوٹ ناد دُھنکار، شبدی شبد گئے جس گائیا۔ اک اِکلا اینکار، آد جگاد سچھنڈ و سے ساچا ماہیا۔ لکھن پڑھن توں ہو یا باہر، کھانی بانی بھیونہ آئیا۔ آد آنت نہ پائی سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ ہر سار نہ پائے کوئے، آد آنت نہ کسے جنایا۔ اپنے جہا آپے ہوئے، دُجا اور نہ کوئی بنایا۔ جگ چو کڑی دیوے ڈھوئے، ایک منتر نام پر گٹایا۔ زرگن سرگن پنج بوئے، آتم آتر جوتی جوت رُشایا۔ کرے پرکاس ساچی لوئے، نور نور نور رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ جگ جگ کھیل سری بھگوان، آد پُرکھ آپ وکھائیا۔ جگ چو کڑی ہو بلوان، بل اپنا دئے جنائیا۔ ست ستوادی دے دے دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ رُپ انوپا گوپی کاہن، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گرہ گرہ مندر ویکھ مکان، گھٹ گھٹ آسن لائیا۔ نام انیالا تیر نشان، دو جہاناں آپ چلائی۔ لکھ چوڑاسی ہو پردھان، ست پردھاگی آپ کمائیا۔ ایک اکھر سچ گیان، ایک اکھر آپ پڑھائیا۔ ایک راگ سنائے کان، ایک دُھن کرے شنوائیا۔ ایک حکم دُھر فرمان، دُھر دی بانی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ جگ جگ اپنا پردہ لاه، لہن مات چُکائیندا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائی۔ جن بھگتاں دیوے اک صلاح، اکو نام جپائیندا۔ پھڑ پھڑ راہے دیوے پا، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ آون جاون پنڈھ مُکا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنساروگ دئے گوا، سُنکھ ساگر وچ ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ رنگائیا۔ نیتز نین درس دیدار، دیو آتم لئے ملائی۔ جگ جگ لیکھا وچ سنسار، لوک مات چُکائیا۔ بھگتن میلا اک دربار، درگھر ساچے لئے ملائی۔ سجن سہیلا اینکار، اپنی کل دھرائیا۔ بھگتاں

آنت کرے پیار، بھگونت ہوئے سہائیا۔ نیا منت سوہنگ جیکار، اکو وند وندائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہائیا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وس وکھ جھوٹھی دئے گوائیا۔

*** پہلی پوہ ۲۰۱۸ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ***

زرگن رپ پڑکھ سرتھ، اک اکلای پرواہیا۔ آد جگاد چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کماہیا۔ شبد اناد انادی گاتھ، سچ دوارے آپ سٹائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا کھیل کھلایا۔ انھو کھیل پڑکھ ابناس، زرگن زویر آپ کرائیندا۔ جوتی جوت کرپا کر، نورو نور ڈمگائیندا۔
 آپے کھیلے کھیل تماش، کھیلنہار بھونہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار ہر زرنکار، آد پڑکھ آپ
 چلایا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، سچ سنگھاسن لئے سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، تخت نواسی آسن لایا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ جنایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ سو پڑکھ زرنجن شاہ سلطانا، شاہ پاتشاہ کھیل کرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن بن پردھانا، آپ اپنا حکم
 جنائیندا۔ ایکنکارا ہو مہربانا، رپ انوپ آپ دھرائیندا۔ آد زرنجن جوت مہانا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا وڈ بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سری
 بھگوان اٹھائے نشانہ، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل مہانا، اپنا آپ کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا کر پروانہ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سو بھاونت ہوئے مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، آد انادی آپ وجائیندا۔
 سوہے مندر سچ مکانا، محل اٹل آپ وڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنی کار آپ کمائیندا۔ ساچی کار کرتا پڑکھ،
 اپنی آپ کماہیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پڑکھ، ویس اولا آپ وٹایا۔ آپے نور آپے درس، ویکھنہار آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ آپ سہائیا۔ سچکھنڈ سہائے سو بھاونت، اک اکلایکنکار۔ زرگن نور سری بھگونت، اجونی رہت ہو اجیار۔ کرے کھیل ناری کنت، ہر جو بن بن

کنت بھتار۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، آپے ہوئے ویکھنہار۔ آپ بنائے اپنی بنت، ساچے مندر بیٹھ دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل اول، بھيو کوءے نہ پائيندا۔ سچکھنڈ وسائے سچ محلہ، ست ستوادی آپ بنايندا۔ سچ سنگھاسن اِکو ملا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لائيندا۔ نرگن نرگن پھڑ پھڑ پلا، ساچا سگن منائيندا۔ جوتی جوت آپے رلا، نور نور نور سمائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائيندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی کار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيا۔ نرگن نرگن کرپیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے منائيا۔ ايکنکارا اک ادھار، ايکا گرہ وجے ودھائيا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، نور نورانہ نور درسائيا۔ سري بھگوان کھیل اپار، ابناسی کرتا ویکھ وکھائيا۔ پاربرہم پر بھ بن بھکھار، اپنی جھولی اپنے اگے ڈاہيا۔ آپے دیونہار داتار، داتا دانی آپ ہو جائيا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائيا۔ نہ کوئی ہوئے ویکھنہار، ہر کا بھيو کوءے نہ پائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے کھیل کرائيا۔ در گھر ساچے کھیل کرتار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ داتا دانی بن ورتار، وست امولک جھولی پائيندا۔ در درویش بن بھکھار، اپنی جھولی اگے ڈاہندا۔ اک الکھ بول جیکار، الکھ نرنجن ناد و جائيندا۔ چاروں گنٹ ايکا دھارا، ايکا راگ لائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی دھار چلائيندا۔ سچکھنڈ کھیل سري بھگوان، اپنا آپ کرائيا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، دياوان وڈی وڈيايا۔ نرگن نرکار نرویر نگاہبان، اک اکل ویکھ وکھائيا۔ در درویش نرنریش منگے دان، بھکھک جھولی اگے ڈاہيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، داتا بھکھاری اپنا روپ وٹائيا۔ آپے داتا آپ بھکھاری، ہر اپنی منگ منگائيندا۔ آپے وست جوت نرنکاری، آپے ساچے گھر کائيندا۔ آپے ونج آپ وپاری، آپے ساچا ہٹ سہائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ پھرائيندا۔ اپنی وست پُرکھ سمرتھ، آپے آپ ورتائيا۔ نرگن اندر نرگن رکھ، نرگن کری گُرمائيا۔ نرگن سجن نرگن ساک، نرگن بندھن ايکا پائيا۔ نرگن پتت نرگن پاک، نرگن پُنیت ناؤں دھرائيا۔ نرگن جوت نرگن ذات، جوتی جاتا نرگن اھوائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ونج کُکائيا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، اپنا کھیل کرایا۔ سچکھنڈ محلے آپے چڑھ، اپنا پردہ دئے اُٹھایا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھ، ناؤں نرنکارا آپ سنایا۔ اپنے اگے آپے کھڑ،

اپنا درس آپ دکھایا۔ اپنا گھاڑن آپ گھڑ، آپے دیکھن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا کھیل رچایا۔ سچکھنڈ کھیل ہر کرتار، کرتا پڑکھ آپ کرائیا۔ روپ دھر دھر پڑکھ نار، نر نرائن تیج سُبھایا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر بھوونہ رانیا۔ دائی دایا بن آپ نرنکار، اپنی سیوا آپ کمائی۔ جننی جن اگم اپار، بنے دھن جنیندی مائی۔ سٹ ڈلارا کر اجیار، شبدی ناؤں رکھائی۔ ایکا کرے تیج پیار، ساچی گود سُبھایا۔ حکمی حکم مھم ورتار، ڈھر فرمانا آپ سُنایا۔ پتا پوت کرے پیار، پیت پیتمبر دے سُبھایا۔ اپنا اڈمبر رچ کرتار، آپے ویکھ دکھائی۔ تیج سویمبر پڑکھ نار، نرگن نرگن رہیا ہنڈھائی۔ نہ کوئی ویکھے وگسے پاوے سار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سٹ ڈلارا شبدی بال، ہر جو آپ اپایا۔ سچکھنڈ دوار کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سدا سُبھیلاد سے نال، وچھڑ کدے نہ جایا۔ آپ جنائے اپنی چال، چال اولٹری اک پرگٹایا۔ سٹ ڈلارے ساچی گھالن گھال، ہر جو آکھ سُنایا۔ اکو بننا سٹ دلال، سٹ ستوادی ویکھ دکھایا۔ سٹ ڈلارا کرے سوال، پر بھ اگے سپس جھکایا۔ تیج دوارے دے بٹھال، گرہ مندر اک جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ رہیا دکھایا۔ سٹ ڈلارے بال نادان، ہر شبد کرے جنایا۔ سچکھنڈ میرا تیج نشان، تیرا مندر دیاں بنایا۔ تھر گھر بناواں اک مکان، تیری ونڈ ونڈائی۔ کر کرپا دیواں دان، بن داتا جھولی پائی۔ آد جگاد ویکھاں مار دھیان، بھل کدے نہ جائیا۔ میرا ناؤں تیرا گان، تیرا گیت وڈی وڈیائی۔ میرا چرن تیرا مان، تیرا مان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ساچے ہر، سٹ شبد دتا سمجھائی۔ سُنیا سندیہ سری بھگوان، ہر شبدی سپس جھکایا۔ میں بالی بدھ بال انجان، تیرا بھو کوئے نہ آیا۔ تھر گھر ویکھاں تیرا مکان، جس دھام دیس بہایا۔ اٹھے پہر تیرے چرن کول دھیان، نیتز نیناں راہ تکایا۔ توں رہنا نگاہبان، اکو اوٹ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگایا۔ منگاں دان جھولی ڈاہ، مہربان مہربانا۔ ساچی بھچھیا دینی پا، گنونت گن ندھانا۔ ساچی سکھیا دینی سکھا، مارگ پنٹھ اک رکھانا۔ اپنا کھیا لیکھا دینا دکھا، میرے صاحب سچے سلطانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش چرن دھیانا۔ پڑکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائی۔ سچکھنڈ تیرا اک مکان، تھر گھر میلا سچ سُبھائی۔ آد جگاد تیج نشان، تیرے ہتھ پھڑائی۔

کراں کھیل اک مہان، اپر مہر دے وڈیاںیا۔ توں سُننا کر دھیان، سچ سندیسہ رہیا جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُنت ایگا گن
 دکھایا۔ ایگا گن سری بھگونت، ہر جو آپ جنایا۔ تیری بنائی اکو بنت، دوجا سنگ نہ کوئے رلایا۔ میرا ناؤں تیرا منت، نش اکھر آپ پڑھایا۔ آد جگادی
 مہا گنت، بھيو کوئے نہ آیا۔ تھر گھر تیرا سوبھاونت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ اکو وار بنیا منگت، دوجی وار منگن نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ہتھ رکھ کرتار، دیوے مان وڈیاںیا۔ تیرا لیکھا لیکھ اپار، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ تیری رچنا کراں اگم اپار، الکھ
 اگوچر کھیل کرایا۔ تیری سبجا تیرا رُپ مانے بن بھتار، کنت نار آپ ہو جایا۔ زرنگن رُپ زرادھار، زراکار ویس وٹایا۔ تھر گھر کھیلے کھیل اپار، آپ
 اپنا بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ جنایا۔ بھيو ابھیدا پُرکھ اکال، اپنا بھيو گھلایا۔ سُنت ڈلارے ساچے لال،
 ساچی سیوا اک لگائیدا۔ تیرے آنتر کھیل کراں کمال، انھو اپنا نور دکھائیدا۔ میرا نور جلوہ جلال، آد جگاد ڈگمگائیدا۔ تھر گھر وسے تیری دھر مسال، سچ
 دوارا آپ بنائیدا۔ آپے ویکھے تیرا حال، آپ اپنا پنڈھ مکائیدا۔ پھل لگائے تیرے ڈال، وشو تیرا رنگ دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچے سُنت آپ سمجھائیدا۔ ساچے سُن لے پوت، پتا پُرکھ کرے جنایا۔ میرا ناؤں چاروں کوٹ، تیرا ڈکا کرے شنوایا۔ تیرا رُپ تانا
 پیٹا سوت، سوتر دھاری ویکھ دکھایا۔ وشو تیرا ہوئے رُپ، وشنوں برہما لئے جائیا۔ شکر رہے سدا اودھوت، ہر جو اپنی بنت بنایا۔ پنج تت کھیل قلبوت،
 کایا کپڑ کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے سمجھایا۔ سُن شبد میرے سُنت ڈلارے، ہر جو آکھ سُنایا۔ کراں کھیل اپر
 اپارے، در تیرے سوبھا پایا۔ رُوس کر اُجیارے، تیری کرن کرن رُشایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ پسارے، تیرا بندھن پایا۔ وشن برہما شو کر پنہارے،
 ساچی سیوا اک لگایا۔ ایکا حکم اک ورتارے، ایکا مارگ دیاں دکھایا۔ ایکا وست امولک بھنڈارے، ایکا وار جھولی پایا۔ ایکا وار کراں پسارے، کوٹن کوٹ
 رُپ وٹایا۔ ایکا وار کراں سنگھارے، جو گھڑیا بھن دکھایا۔ ایکا وار بول جیکارے، شبد انادی راگ الایا۔ تیرا کھیل ہوئے سنسارے، سو پُرکھ زرنجن آپ
 کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک سُنایا۔ شبد سُنت ہویا حیران، ہر جو بھيو کوئے نہ آیا۔ کون دوار دیوے فرمان، اپنا حکم

سُنا یا۔ میں اک اِکلا بال انجان، برہمنڈ کھنڈ کھیڑا کوں دیاں وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا مارگ آپ دکھایا۔ انبھو ہر جو مارگ دس، اپنا بھیو کھلایا۔ ست سرُپ ہو پر تکھ، نرگن درس دکھایا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو اپنے اندر ڈھک، اُپر پردہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن رہیا دکھایا۔ ایکا گن دسے بھگوان، بھگوان دیا کمائی۔ شبدی سٹ وڈ بلوان، تیرا بل آپ پر گٹائی۔ وشن برہما شو کر پردھان، تیری سیو لگائی۔ در درویش منگن دان، بیٹھے سیس جھکائی۔ ایکا وست کر پروان، ترے گن تیرے ہتھ پھرائیا۔ پنچم تت بنائے کاہن، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نال رلائی۔ لکھ چوراسی ہو پردھان، نو نو چار ونڈ ونڈائی۔ ایکا راگ ناد دھنکان، دُھن آتمک کرے شنوایا۔ وشنو کرے اک دھیان، چرن کول سٹی سرنائیا۔ برہما منگے سچا دان، پاربرہم ونڈ ونڈائی۔ شکر چرن کول کرے دھیان، نیز نین نین بگسائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھائی۔ اٹھ سٹ بل دھار، ہر جو آپ سُنا یا۔ کراں کھیل اپر اپار، تیری سیوا اک لگایا۔ ایکا تھم ہوئے داتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گنگن منڈل لا اکھاڑ، رُو سس ناچ نچایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، وشن برہما سنگ نبھایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھر گھر بھانڈے ویکھ دکھایا۔

ایکا نام سچ برہما ویتا جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ رہیا وٹایا۔ ساچا مارگ ہر چلاؤنا، اپنا بھیو دے جنایا۔ وشن وشنو رنگ دکھاؤنا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہما برہم رُوپ اُپجاؤنا، ایش جیو کرے کُٹمائی۔ شکر اتم تھم ورتاؤنا، تھر گھر کوئے رہن نہ پائی۔ ایکا راگ آپ سُناؤنا، چارے وید دے سمجھائی۔ چارے جگاں ونڈ ونڈاؤنا، سبجگ تریتا دواپر کلجگ ناؤں دھرائیا۔ چارے بانی راگ الاؤنا، پرا پسنتی مدھم بیکھری گائی۔ چارے ورنان ونڈ ونڈاؤنا، کھتری براہمن شو در ویش کرے کُٹمائی۔ چارے گنٹ ویکھ دکھاؤنا، اتر پورب پچھم دکھن کھیل کرائیا۔ چار یاری بندھن پاؤنا، نہ سکے کوئی تڑائی۔ جگ جگ مات ویس وٹاؤنا، نرگن سرگن رُوپ وٹائی۔ ایکا اپنا ناؤں پر گٹاؤنا، ناؤں نرکارا اک جنایا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ نو دوارے کھوج کھجاؤنا، در در اپنی لکھ جگایا۔ دُونگھی بھوری پھیرا پاؤنا، کایا کوری وڈ وڈیائی۔ سکھمن ٹیڈی بنک پنڈھ مُکاؤنا، ایڑا پنکل ڈیرہ ڈھاہیا۔ نرگن نور چند چکاؤنا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ اتم سرور اک دکھاؤنا، امرت نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ سرتی شبدی میل ملاؤنا، اکال مورت

دیکھ وکھائیا۔ انحد نادی ناد و جاؤنا، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ بجر کپائی توڑ تڑاؤنا، ایکا ڈھولا سچے ماہیا۔ آتم سیجا ساچی تیج ہنڈھاؤنا، گھر گھر میلا میل ملائیا۔ برہم پاربرہم ایکا رنگ رنگاؤنا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ رہیا سمجھائیا۔ سٹ ڈلارا کر نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ وڈ اکھوائیندا۔ حکمی حکم تیرا ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ کون روپ کھیل کرے وچ سنسار، ہوں اکو منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی الکھ اگم، بودھ اگادھ جنائیا۔ آد جگادی دتے کم، اپنا بھیو کھلائیا۔ نہ مراں نہ پواں جم، مات گر بھ نہ پھیرا پائیا۔ جگا جگنتر بیڑا بٹھ، لکھ چوراسی گیڑ بھوائیا۔ سچکھنڈ وسماں بن چھری چھن، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ ہوئے پرکاس بن سورج چن، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، تار ستار نہ کوئی ہلائییا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، پتا پوت نہ کوئی اکھوائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا گن وکھائیا۔ آد پُرکھ بھیو جنایا، نش اکھر آخر بول۔ جگ جگ اپنادے سمجھایا، زرن تونے تول۔ لکھ چوراسی لئے اُچجایا، گھٹ گھٹ انتر آتم مول۔ تیج تت کایا دیکھ وکھایا، اٹھ تت پورا کرے قول۔ نو دوارے رنگ چڑھایا، دسویں بیٹھا رہے اڈول۔ جگ جگ اپنا مارگ لایا، پرگٹ ہوئے اُپر دھرنی دھرت دھول دھول۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے کرے ساچا قول۔ کرے قول ہر اقرار، اکو سند لکھائیا۔ جگ جگ بھیجاں گر اوتار، لوک مات کرن پڑھائیا۔ چارے کھانی کر پکار، چارے بانی کرن جنائیا۔ چاروں گنٹ کر وچار، دہ دشا دیکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھائیا۔ اپنا کھیل پُرکھ ابناسا، ایکا وار جنائیندا۔ جگ جگ دیکھاں کھیل تماشا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ گر اوتاراں دے بھروسا، لوک مات گھلائیندا۔ گرہ گرہ مندر پاوے راسا، گھٹ گھٹ ناچ نچائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آسا، زراسا کوئے نظر نہ آئیندا۔ اپنا بھیو دساں خلاصہ، اکو اکھر نام پڑھائیندا۔ دو جہان کر پرکاسا، لوآں پُریاں ڈگمگائیندا۔ وشن برہما شو کر داسا، ساچی سیوا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ سمجھائیندا۔ ساچے سٹ سُن لے بات، ہر باطن آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی چلے میری گاتھ، گر اوتار

کرن پڑھائیا۔ جگ جگ میٹاں اندھیری رات، اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ شبد سُت اگوں بول، ایکا وار جنایا۔ جگ چوکڑی تویں تول، اپنی سیو کمایا۔ توں سچھنڈ بیٹھا رہیں اڈول، تیرا آنت کوئے نہ آیا۔ کون روپ ہر گھٹ جائیں مول، گھر گھر اپنی جوت جگایا۔ کون بدھ رکھیں پردہ اوہل، دس کسے نہ آیا۔ کون ناد در در پیس بول، اپنا ناؤں سنایا۔ جگ چوکڑی کر کر ویکھیں گھول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا لئیں ملایا۔ ہر جو ویلا اتم دتے، ایکا اک جنایا۔ جگ چوکڑی کھیل ویکھ ہتے، بے آنت بے پرواہیا۔ دو جہاناں نرگن نئے، نرویر پھیرا پائیا۔ گر اوتاراں آتر وے، دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی اندر پھسے، اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دتے بھگوان، ایکا ایک حکم جنایا۔ نو نو چار ہوئے پردھان، لوک مات ویس وٹایا۔ ناؤں ندھانا دے گیان، ایش جیو لئے پڑھایا۔ گر اوتار جوت مہان، جوتی نور کرے رُشایا۔ کایا مندر اک مکان، سچھنڈ دوار دتے بنایا۔ گرہ مندر دیوے دُھر فرمان، انحد نادی ناد وجایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی پندھ کئے آن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ وشنوؤں منگے ہر جو اگے دان، خالی جھولی رہیا دکھایا۔ برہما ویتا کرے کلیان، گھ کھڑا رہیا صلاحیا۔ شکر ویکھے اک دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ اپنا بھو ہر بھگونت، ایکا وار جنایا۔ جگ چوکڑی بناؤنی بنت، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر بنے بنت، راما کرشنا کھیل کھلایا۔ شاستر سمرت بھو آنت، پُران اٹھاراں سدا جس گایا۔ گیتا گیان جنائے کنت، کنت کنتوہل ویکھ دکھایا۔ آنت کرے سب دا آنت، میٹنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ سنجگ تریتا دواپر جائے بیت، ہر جو آپ بتائیندا۔ بھگت بھگونت گائے گیت، گو بند اکھر آپ صلاحیندا۔ آد جگادی ساچی ریت، جگ کرتا آپ چلائیندا۔ بھگت جنان بن اکو میت، متر پیارا ویکھ دکھائیندا۔ دھام دکھائے اک انڈیٹھ، درگاہ ساچی پردہ لائیندا۔ چیتن ہو کے وے چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم پر بھ سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ پتت پاپی کرے پُنیت، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم اپنا پردہ لائیندا۔ کلجگ سنجگ تریتا دواپر جائے لگھ، اپنا پندھ مکائیا۔

کلج ڈاہے سچ پلنگ، گھر گھر اپنا آسن لایا۔ جوٹھ جھوٹھ وجائے مردنگ، کوڑا ڈورواک اٹھایا۔ مایا متا اک انند، گھر گھر دئے دکھایا۔ سچ سچ نہ کوئے
 چند، کوڑی رین کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دئے سمجھایا۔ کلج کھیل ہر اولاء، اکواک جنائندا۔ وسنہارا نچل
 دھام اٹلا، مقامے حق سو بھاپائندا۔ دیک نو نور نورانہ آپے بلا، جلوہ جلال آپ ہو جائندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، عیسیٰ موسیٰ ویس وٹائندا۔ کلمہ
 کائنات ایکا گھلا، الاهی کلام آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ آپ الائندا۔ اپنا راگ پروردگار، ایکا ایک الایا۔ احباب
 رباب وجائے ستار، سدا سلامت شہنشاہیا۔ ایکا حکم اک ورتار، ایکا الف کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل مولا، اپنی دھار چلائندا۔ آپے جانے اپنا قول، کیتا قول پور کرائندا۔ محمد اُپجائے اُپر دھولا، احمد رنگ دکھائندا۔ ایکا گائے
 ساچا ڈھولا، نبی رسولان آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ اپنا پردہ آپ اٹھا، بھو دئے جنایا۔ نانک نرگن
 جوت جگا، نرنکار کرے رُشائیا۔ سچھنڈ دوارا اک دکھا، ایکا گھر جنایا۔ ایکا منتر دئے پڑھا، انتر اک لولایا۔ ایکا بستر دئے پہنا، ایکا رنگ چڑھایا۔ ایکا
 شمشیر دئے پھڑا، تکھی دھار رکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ پھیرا پا، لوک مات کرے رُشائیا۔ چار ورنان دئے جنا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل سمجھایا۔ نرگن نور نانک دھار، نرنکار آپ پرگٹائندا۔ کھیلے کھیل اپرا، انھو اپنا رنگ دکھائندا۔ شبد ناد ناد
 دھنکار، برہما آپ سنائندا۔ اتم لیکھا وچ سنسار، پوت سپوتا آپ چکائندا۔ پُرکھ اکال خبردار، بے خبر آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائندا۔ سُن شبد چتر سجان، ہر ساچا سچ جنایا۔ نو نو چار مٹے نشان، کلج اتم دیکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی ہوئے حیران، ہر کا بھو
 کسے نہ پایا۔ نانک گو بند منگے دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت دئے سہایا۔ کلج ویلا اتم آونا، ہر آنت
 دئے جنایا۔ گر اوتاراں پنڈھ مکاؤنا، بن بن پاندھی پھیرا پایا۔ بھگت بھگونت در منگاؤنا، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سنت کنت گود بہاؤنا، ایکا گھر دئے
 وڈیایا۔ گر گھر گھر کھ سلاہنا، ستنام کر پڑھایا۔ گر سکھ سکھ اک اُپجاؤنا، اتم پر ماتم میل ملایا۔ لوک پر لوک دیکھ دکھاؤنا، اُون گون پھیرا پایا۔ چوداں

طبقات پردہ لاہنا، چوڑاں لوک ڈیرہ ڈھاہیا۔ وشن برہما شو پھڑ اٹھاونا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا ڈنکا نام و جاونا، دو جہان کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا انت رہیا جنایا۔ کلجک ویلا اتم آئے، ہر انت دئے کرایا۔ نرگن رُپ جامہ پائے، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ وید ویاس گیا لکھائے، عیسیٰ ایکا منگ منگایا۔ نانک گوبند ڈنکا گئے وجائے، سرشٹ سبائی اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ جنایا۔ اپنا ہر جو دتے راہ، شبدری شبد جنایا۔ لیکھا لکھت وچ نہ جائے آ، لکھ لکھ لیکھ نہ کسے مکایا۔ چارے وید رہے شرما، ہر کا بھیو کوئے نہ پایا۔ پُران اٹھاراں نیتز نین نہ سکے اٹھا، پردہ سکے نہ کوئے چکایا۔ گر اوتار گئے گاگا، بے انت بے انت صلاحیا۔ کھانی بانی کہے بے پرواہ، پرواہ اپنا رہیا چلایا۔ بھگت منگن اکوناں، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ سنت منگن ساچا تھاں، چرن کول دھیان لگایا۔ گرگھ دھوڑی خاک رہے رما، مستک ڈکا اک چھہایا۔ گر سکھ راہ رہے تکا، نیتز نین نین اٹھایا۔ کون ویلا ہر جو پھیری لئے پا، آپ اپنا پنڈھ مکایا۔ جگ وچھڑے لئے ملا، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کلجک اتم کھیل کرنا، قادر کریم رہیا جنایا۔ جگ جنم دا بھگت ورنہ، جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوڑاسی چکائے مرنا ڈرنا، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ انسرتی ایکا پلو پھڑنا، سرتی سرت دئے بھوایا۔ ڈو نگھی کوری آپے وڑنا، نرگن ہو ہو سیو کمایا۔ سچ محلے آپے چڑھنا، گر سکھ اتم بیج سہایا۔ اندر وڑ وڑ شبد پڑھنا، اپنے ناؤں کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انت دئے وڈیایا۔ کلجک اتم جائے آ، اپنا پنڈھ مکایا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہووے بے پرواہ، نور کر رُشنایا۔ اک چپائے اپنا ناں، سو پُرکھ نرنجن ہو رُشنایا۔ چار جگ دا لہنا دئے مُکا، جگ چو کڑی نال ملایا۔ نانک گوبند کہنا پورا دئے کرا، ہر جو اپنی سیو کمایا۔ جن بھگتاں لہنا دینا دئے چکا، پورب لیکھا آپ مکایا۔ ساچا گہنا تن دیوے پہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا انت دئے سہایا۔ کلجک ویلا انت سہاونا، سوئے جوت کرے رُشنایا۔ چار ورن دا ڈیرہ ڈھاونا، اٹھاراں برن رہن نہ پائیا۔ چارے کھانی ویکھ وکھاونا، چارے بانی بو جھ بُجھایا۔ سب دا ہانی اک ملاونا، پاربرہم بے پرواہیا۔ جس دا ثانی کوئی نظر نہ آونا، نیتز نین نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم ویکھ وکھایا۔ کلجک اتم ویکھے ہر، ہری دوار پھیرا پایا۔ جس کولوں

منگدے رہے ور، ور داتا بے پرواہیا۔ جس نوں کہندے رہے نہ بھو نہ کوئی بھے ڈر، بھے سب دارہیا مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتنم پھیرا پایا۔ کلج اتنم پھیرا پا، بھو دے کھلایا۔ کوڑی کرپا دے مٹا، جوٹھ جوٹھ رہے نہ رانیا۔ راجا پر جادے کھا، ایک کھر ہتھ اٹھایا۔ ترے گن اگنی دے تپا، جوتی اگنی آپے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا دے مُکایا۔ سب دا لیکھا جائے مک، مُکا ونہار کرتارا۔ پر بھ کا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے وچ سنسارا۔ لکھ چوراسی بھاگ گیا کھٹ، نہ کوئی کرپا سچ وچ وپارا۔ چاروں گنٹ پینی لٹ، دہ دشا دھواں دھارا۔ جھوٹا بوٹا دیوے پُٹ، لگا رہے نہ اتنم وارا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پاربرہم سچی سرکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپار ہر کا کھیل، چار وید بھو نہ آیا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، نرگن جوت ڈگمگایا۔ جن بھگتاں سجن سہیل، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، تیرا نشانہ سری بھگوانا ہو مہربانا، روداس چسارے ہتھ پھڑایا۔ روداس چسارے لکھیا لیکھ، ساڈھے تن ہتھ ونڈ ونڈایا۔ شاہ پاتشاہ مٹدی جائے ریکھ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ کوٹن کوٹ پوجا کر کر تھکے گنپت گنیش، اشنہج دیوی دیو شکر رہے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرتار، چترنج ویکھ دکھائیدا۔ چار جگ دی جانے کار، تینی اوتاراں آپ اٹھائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کھول کواڑ، اللہ رانی میل ملائیدا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی دھام سہائیدا۔ نانک گوبند کر پیار، چرن کول اک دکھائیدا۔ اٹھاراں بھگتاں دے ادھار، ادھیاتم رنگ رنگائیدا۔ پر م آتم ہو اجیار، لوک مات پھیرا پائیدا۔ نہہکنک لے اوتار، جوتی جاتا ڈگمگائیدا۔ سمبل نگر دھام اجیار، نور نورانہ آپ اپائیدا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائیدا۔ ونڈے ونڈاں وچ سنسار، ونڈنہارا دس نہ آئیدا۔ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، سچ سچ آپ ورتائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیدا۔ ساچا راہ سری بھگونت، اپنا آپ چلائیا۔ ہر جن میل نار کنت، درگھر ساچے لئے ملایا۔ لیکھا جانے بھگت بھگونت، بھگون اپنی کھیل کرانیا۔ کلج ویلا آیا انت، نہہکنک ناؤں رکھانیا۔ اپنی مہما جانے اگنت، بے انت وڈ وڈیایا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ایک دیوے نام منت، سوہنگ اکھر

کرے پڑھائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ میل ملاواں ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ناتا توڑ جیرج اندج، اتبج سبج پندھ
مکائیا۔ پنج وکارا کرے کھنڈت، نام کھنڈا اک دکھائیا۔ گر سکھ بودھ اگادھا پنڈت، جس جن اپنا بھیو جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کھج تیری اتنم ور، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ بھگتاں ہوئے راکھا، ہر جو اپنی سیو کمائیدا۔ سبج ساچی گائے گاتھا، گا گاپنا رنگ رنگائیدا۔ ہر کا بھیو
نہ پائے تریلوکی ناتھا، کوٹن کوٹ رام سیس جھکائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اپنا کر نہ سکے پورا گھاٹا، ساچا تول نہ کوئے دکھائیدا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹا،
سوانگی اپنا ساگ ورتائیدا۔ زرگن ہو ہو پھرے ناٹھا، گرگھ ستیاں آپ جگائیدا۔ آو رل مل کرئے باتاں، اپنی کہانی آپ سنائیدا۔ ناتا ٹٹنا ذاتا پاتا، اکو
برہم سرب سمجھائیدا۔ اکو تیرتھ اکو تاٹا، سر سروور اک نہائیدا۔ اکو امرت اکو باٹا، دوجا پیالہ نہ کوئے بنائیدا۔ اکو ونج اکو ہاٹا، وست ہر جو اک
ورتائیدا۔ اک کنارہ اکو تاٹا، اکو گھاٹ پار دکھائیدا۔ اکو نور اکو لانا، اکو جوت ڈگمگائیدا۔ اکو پتا اکو ماتا، پتا پوت اک اپائیدا۔ اکو دین اکو داتا، دیونہار
اک ہو جائیدا۔ اکو صاحب کملا پاتا، جگ جگ ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ جگائیدا۔ جن بھگتاں ہر جگائے،
جگ جگ اوڑی کار۔ کھج اتنم ویکھ دکھائے، زرگن زرگن لئے اوتار۔ جگ چوکڑی وچھڑے لئے ملائے، پورب لہنا کرم وچار۔ اپنا پردہ دئے چکائے،
دیوے درس اگم اپار۔ گوہند بیڑا لئے ترائے، نہ کوئی ڈوبے وچ منجھدھار۔ اپنے کندھے لئے اٹھائے، گرگھ چلے ہوئے بھار۔ ساچا مارگ آپ جنائے،
درگاہ ساچی دھام نیار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کرے وچ سنسار۔ سیوا کرے ٹھا کر سوامی، ہر جن ٹھوکر نام لگائیدا۔ گھٹ گھٹ
ہر جو آنتر جامی، گھر گھر ویکھ دکھائیدا۔ راتیں ستیاں سنائے اپنی بانی، چھٹی راگ بھیو نہ آئیدا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئی
بھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ جگائیدا۔ بھگت سہیلا اٹھیا، اٹھیا وچ سنسار۔ صاحب سنگر پورا ٹھیا، دیوے درس
دیدار۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو رہیا لگیا، زرگن روپ زرنکار۔ کھج اتنم شیر ہو کے بگیا، لو آں پریاں کرے خبردار۔ کھج بوٹا جانا پٹیا، آنت
رہے نہ وچ سنسار۔ شاہ سلطاناں پھڑ پھڑ کٹیا، مارے شبدی مار۔ دن دہاڑے جائے لٹیا، نہ دسے کوئی سہار۔ گرگھ ورا گود چکلیا، جس جن کرے پیار۔

اٹھ گرکھ ساجن سُتیا، تیری سَنگر پائے سار۔ سوہے بسنت ساچی رُتیا، کھڑے اک گلزار۔ پھل لگے ڈالی پتیاں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دئے پیار۔ بھگت اُدھاری اُٹھیا، اک اِکلا اِکناکار۔ راتیں سُتیاں آپ جگا لیا، دے دے درس دیدار۔ جُگ جُگ دے رُسیاں آپ منا لیا، کر کرپا پر اپار۔ بن پُچھیاں گھر بہا لیا، پورب جنم دا کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتار کھیل کر، خالق دئے دکھایا۔ جن بھگتاں چُکائے دُجا ڈر، بھو اور نہ کوئی رکھایا۔ اک نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر دئے سمجھایا۔ سوہنگ اکھر جانا پڑھ، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ اپنے مندر جانا چڑھ، گھر گھر وچ وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن سیوک سیوک کمایا۔ سیوک بنیا شاہ سلطان، ساچی سیومات کمایا۔ ساچے بھگت کر پروان، انگ انگ نال ملایا۔ ست ستوادی سچ نشان، دو جہاناں دئے جُھلایا۔ ساتا دُآ کھیل مہان، بہتر ایکا رنگ دکھایا۔ ترے ترے لوک ہون خیران، ہر جو کون رُپ وٹایا۔ وشن برہما شو کر دھیان، چارے کُنٹاں نین اُٹھایا۔ سُرپت اند ٹٹا مان، نیتز نیناں نیر وہایا۔ کروڑ تیتسپا سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ کلج پرگٹ ہو یا سیری بھگوان، زرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں دیوے مان، ساڈا مان رہیا گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ کھیل کرا، اپنا رنگ جنائیندا۔ بھگت دوارا مات پرگٹا، پرگٹ اپنا آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دئے بنا، سچکھنڈ واسی آسن لائیندا۔ گر اوتار در لئے بلا، حکمی محم آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت راہ دئے دکھا، بن رہبر کھیل کرائیندا۔ سچ وبارا کرتا قادر دئے جنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وبار آپ کرائیندا۔ سچ وبارا کرتا قادر کرتار، بھيو ابھید جنایا۔ چھبھی پوہ دوس وچار، لوک مات دئے وڈیایا۔ ساچے تخت بہہ سچي سرکار، سچ سَنگھاسن آسن لایا۔ چار جُگ دا لیکھا دئے نوار، باقی کوئی رہن نہ پایا۔ گر اوتار کرن وچار، وچار وچ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا نام وجایا۔ ایکا ڈنکا جائے وچ، وجاونہار آپ نرنکارا۔ کوڑی کرپا کلج جائے تچ، جوٹھا جھوٹھا اڈے اندھ اندھیارا۔ سَنجگ ساچی سیجا چڑھے بھج، دھرت مات کرے پیارا۔ جن بھگتاں پردہ دیوے کج، خنخے چرن سہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، کرے کرائے ساچی کارا۔ ساچی کار ہر گوہند، اپنی آپ کرائیا۔ جن بھگتاں میٹے سگلی چند، چنتا چکھا دے
 گوائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گہبھیر وڈی وڈیائیا۔ امرت آتم دیوے سندھ، ساگر اپنا روپ وٹائیا۔ ہر جن بنائے انادی ہند، پتا پوت لئے ملائیا۔ تختوں
 لاپے سُرپت راجا اند، گرگھ دے وڈیائیا۔ شکر چھڈے اپنا پنڈ، پنڈی پھیر نہ کوئی منائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے
 آپ سہائیا۔ شو شکر ہوئے اداس، اداسی کوئے نہ مات مٹائیدا۔ ساچی وست نہ کوئی پاس، خالی ہتھ سرب پھرائیدا۔ جو اُتجے سو ہووے ناس، تھر کوئے
 رہن نہ پائیدا۔ ساچے بھگت کر پرکاس، ہر جو مان دوئیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شکر تیرا پنڈھ مکائیدا۔ برہما ویتا کر وچار، آپ
 اپنا رہیا بھلائیا۔ میرے منوتر گئے ہار، مہما کوئی رہن نہ پائیا۔ نو نو پیتے جگ چار، اپنا پنڈھ مکائیا۔ اتم لہنا مگے نرنکار، بھل کدے نہ جائیا۔ پُری برہم
 نہ رہے پسا، پار برہم کرے صفائیا۔ گرگھ ساچے لئے اُبھار، لوک مات دے وڈیائیا۔ سبج ساچی چلے کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ گرگھ سبج لئے بھال،
 دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ چرن کول جن ساچی اوٹ، پر بھ سرن سچئی سرنائیا۔ آلیوں ڈگے
 چک بوٹ، آپ اپنی گود بہائیا۔ جھوٹھی واشا کڈھے کھوٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دے گوائیا۔ نام بھنڈارا دے اتوٹ، کھٹ کدے نہ جائیا۔ پنچ
 تت کایا ویکھے قلعے کوٹ، نو دوارے کھوج کھوجائیا۔ گرہ مندر جگائے نرمل جوت، گھر گھر وچ کرے رُشائیا۔ راتیں سُنٹیاں کھول سوت، سو پھ سرپ
 درس دکھائیا۔ ہر کاشبہ ورن گوت، ذات پات جوت رُشائیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، انحد شبد ناد سُنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن بخشے سچ سرنائیا۔ ہر سرنائی چرن دھوڑ، دھوڑی مستک لایا۔ کایا چولی رنگ چڑھے گوڑھ، اتر کدے نہ جایا۔ پتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑ، جس جن
 اپنا نام جپایا۔ گھر اُتجے شبد انادی تور، پنچم راگ ناد سُنایا۔ سنگر سچا حاضر حضور، گر گوہند میل ملایا۔ پھڑ پھڑ تارے سارا پور، بیڑا لوک مات چلایا۔ داتا
 دانی جو دھا سور، بیر بیر تا اپنے ہتھ رکھایا۔ سرب کلا بھر پور، بھنڈارا بھر پور دے دکھایا۔ نانا توڑ کوڑو کوڑ، سچ سچ جوڑ دے جڑایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے اک سرناہیا۔ ہر سرنائی ہوئے گت، گت مت آپ جنائیا۔ ناڑ بہتر نہ اُبلے رت، تی وانہ لاگے رانیا۔ ست سنتو کھ

دیوے دھیرج جت، من مت بدھ دے گوائیا۔ گھر اُچجائے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ میل ملاوا کملاپت، کول نین درس دکھائیا۔ پنچم وکارا لہے ستھ، ستھ ایکا دے وچھائیا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ رویا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی سنگر چرن، اکو اک جنائندا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، ہولا بھار کرائندا۔ اٹا کرے نابھ کول، پھر جھرنا آپ جھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سرنائی اک دکھائندا۔

ہر فرمان گر کی بانی، گرو گرنٹھ گر وڈیائیا۔ گو بند ہو یا جان جانی، سب نوں گیا سمجھائیا۔ جس جن پاؤنا پد زربانی، پڑھ پڑھ ہر لو لائیا۔ جو جن پڑھ پڑھ جانے جگت کہانی، تس ٹھور کوئے نہ پائیا۔ ہر کاناؤں امرت بانی، گر امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گرنٹھ رہیا سمجھائیا۔ گرو گرنٹھ ہر کا اُپدیش، نانک انگد انگ لگایا۔ صاحب داتا نریش، امر داس رہیا سمجھایا۔ رام داس کہے ہر رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ گر ارجن کرے آدیس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ دھن صاحب جس توں وسیا دیش، دھن دھن تیری وڈیایا۔ جگ جگ تیرا لکھ لکھ تھکے لیکھ، انت کسے نہ پایا۔ گو بند لا کے گیا میخ، نہ کوئی سکے اکھڑایا۔ ہر جو اتم آوے سمبل دیش، نہ ہکنا ناؤں رکھایا۔ دو جہاناں لئے ویکھ، اپنا بھو نہ کسے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرو گرنٹھ بودھ اگادھ گیان، جیواں جتناں کرے پڑھائیا۔ صفتی صفت صلاحن، پاربرہم سچ سرنائیا۔ بھگت بھگونت گرگھ گرسکھ اکو گان، گا گا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گرنٹھ گر میت دے وڈیائیا۔ گرو گرنٹھ گر سورا، چار ورن جنایا۔ جس دھام پرگٹ ہوئے حاضر حضورا، اپنا رنگ دے دکھایا۔ کر کرپا نیڑے آئے جو دے دورا، دور دُرڈا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے نال ملایا۔ گرسکھ پیار ہر پرساد، گر کرپا آپ ورتائیا۔ مانس جنم ملی داد، داتا دانی آپ دوایا۔ بھگت بھگوان سچی یاد، جگا جگنتر بھل نہ جائیا۔ آد انت سنے فریاد، ویس انیک روپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ بہتر ناڑ

دیکھے تِن سَو سٹھ ہاڈ، رکت بوند پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد آپ بنایا۔ ست پر ساد ہوئے سیت، سیتل دھار رکھائیندا۔ ہر جن ہر جو سچ پریت، پریتوان آپ نبھائیندا۔ دھام دکھائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھی ریت چلائیندا۔ سوہنگ شبد سہاگی گیت، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد آپ ورتائیندا۔ ست پر ساد ست لگے بھوگ، ہر ساچا آپ لگائیندا۔ ہر جن میلا ڈھر سنجوگ، ہر سنجوگی آپ کرائیندا۔ جنم جنم دا کٹے روگ، کرم کرم ڈکھ مٹائیندا۔ دیوے درس در اموگھ، رُپ انوپ آپ دکھائیندا۔ اک سنائے سچ سلوک، ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ انتم چرناں ہیٹھ دبے مکت موکھ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ میل ملائے نزل جوت، جوتی جوت وچ سمائیندا۔ سچکھنڈ بہائے ساچے کوٹ، ایک مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیت پر ساد جس کھوائیندا۔ سیت پر ساد لاؤنا رسنا، رسک رس دکھائیا۔ ہر دے اندر ہر جو وسنا، وس وس اپنا بھیو کھلایا۔ ساچا مارگ اکو دسنا، گر گوہند لئے ملایا۔ چرن دوار بہہ بہہ ہسنا، ایک خوشی دکھائیا۔ کلجگ وکار کولوں نسنا، نس نس اپنا کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد دئے کھوایا۔ ست پر ساد رسنا کھانا، جھوا گن جنائیندا۔ ایہتھے اوتھے ۲۲۱

۲۲۱

لے مانا، نمائیاں راہ چلائیندا۔ ہر بھکت ہر آپ پہچانا، پہچان وچ کسے نہ آئیندا۔ گر کھھاں ہر جو گا گا گانا، اپنا وقت لنگھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد دیوے ونڈ، انتر آتم پائے ٹھنڈ، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ اگنی تت جائے بُجھ، سننگر پورا دیا کمائیا۔ ہر جن بھیو کھلایے کجھ، ڈئی دوتی پردہ لاہیا۔ سرت شبد اکو تھاں جائے رُجھ، گھر گھر وچ میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سچ پر ساد ورتایا۔ نرگن رُپ نراکار، آد پُرکھ وڈیایا۔ سچ محلہ کر تیار، اُچ اٹلا آپ سہایا۔ پُرکھ اکال بھیو نیار، اجونی رہت بے پرواہیا کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑی کار کمایا۔ ست ستوادی ہو تیار، در گھر ساچا اک سہایا۔ چار کُنٹ نہ کوئی دیوار، دیوا بٹی نہ کوئی رُشنائیا۔ ناد دُھن نہ کوئی جیکار، راگی راگ نہ کوئی سنایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی سہار، رُو سس نہ کوئی چکایا۔ برہنڈ کھنڈ نہ کوئی اکھاڑ، رُپ رنگ نہ کوئی دکھائیا۔ وشن برہما شو نہ کوئی پیار، ترے مکھ نہ کوئی دکھائیا۔ پنچ تت نہ کوئی پسار، جل تھل مہیئل نہ کوئے وڈیایا۔ جنگل جوہ نہ کوئے اُجاڑ پہاڑ، سمنڈ ساگر نہ کوئے پرگٹایا۔ گر پیر نہ کوئی اوتار، سادھ سنت نہ

کوئی رکھائی۔ کھانی بانی نہ کوئی وہار، اون گون نہ کوئے پھرائیا۔ راجا رانی نہ کوئی دوار، رعیت روپ نہ کوئی وٹائی۔ حکمی حکم نہ کوئی حکمران، شاہ پاتشاہ نہ کوئی اکھوائیا۔ سورج چند نہ زمیں اسمان، دھرت دھول نہ کوئی بنائی۔ اک اگلا سری بھگوان، سچھنڈ ساچے سو بھا پائی۔ ساچا تخت اک مہان، ست ستوادی آپ بنائی۔ پاوا چول نہ گھڑے کوئی ترکھان، بن باڈھی سیو کمائی۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دئے وڈیائی۔ سچھنڈ سچ دوارپال، آپ ہو جائیندا۔ سچ سگھاسن ہر کرتارا، کرتا آپ کرائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، استھل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ اپائیندا۔ سچھنڈ دوارا قلعے کوٹ، ہر ساچی بنت بنائی۔ نرمل جگائے اک جوت، نور نورانہ ڈمگائی۔ دوسر رکھے نہ کوئی اوٹ، پاربرہم بے انت وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ سچھنڈ دوارے ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکنکار کرپسار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیار، جوتی جوت رُشنائیندا۔ ابناسی کرتا میت مُرار، آپ اپنا سنگ نبھائیندا۔ سری بھگوان وسے ٹھانڈے دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ سچ سگھاسن اپر اپار، ست ستوادی دیکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت کرے کھیل سری بھگوانت، بھگوان اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچھنڈ ہر چھیل چھیل، اک اگلا وڈ وڈیائی۔ کوئی رنگ نہ جانے کالا پیلا، نیلا سوہا ویس نہ کوئے دھرائیا۔ آپے پرگٹے اپنا کر کرچیل، مات پت نہ کوئے رکھائی۔ نہ کوئے بنس نہ قبیہ، بندھن بندھپ نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچھنڈ وسے ایکنکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ آد جگادی کھیل اپار، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، آپے دیکھ وکھائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نر نرنکارا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوارا ساچا بنک، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنا ویس وٹائی۔ آپے بن بن ناری کنت، ساچی سچ آپ سہائیا۔ آپے نیاں آپے منت، گیت گوہند آپے گائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے دئے وڈیائی۔ سچھنڈ دوارا وڈا وڈ، ہر جو آپ اپائیندا۔ آپ لڈائے ساچا

لڈ، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ آپ جانے اپنی جد، اپنا بنس آپ رکھائیندا۔ آپے پیئے اپنی مد، اپنا رس اپنے وچ چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، سچ سگھاسن سوہا پائیا۔ سچ سلطان بن بن کھریا، سوہاؤنت وڈی وڈیائیا۔ نرگن پلو نرگن پھریا، نرگن میلا سچ سبھائیا۔ نرگن وڈیا نرگن پڑھیا، ایکا ایک کرے پڑھائیا۔ آد جگاد کدے نہ مریا، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، نہ مرے نہ جائیا۔ نہ بھو کدے نہ ڈریا، بھے بھیانک سرب دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھاڑن آپے گھریا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ دکھائیا۔ اپنا گھاڑن گھڑے گھڑت، گھڑ گھڑ ویکھ دکھائیندا۔ آپے جڑے اپنی جڑت، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنی کرت، بن بن کرتی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اندر ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ اندر ساچی دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ کرے کھیل کھیل تماش، کھیلنہارا ویکھ دکھائیا۔ نرگن نرگن پاوے راس، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ اپنی پوری کرے آپے آس، آپ آپا نال ملائیا۔ آپے سوہے پڑکھ ابناس، ابناسی اپنی جد جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا راہ چلائیا۔ سچکھنڈ سچے بے پرواہ، اپنی دھار چلائیندا۔ ایکا دیوے سچ صلاح، ست ستوادی تھم ورتائیندا۔ اپنا کھیل آپ کرا، آپے ویکھ دکھائیندا۔ اگو گھر دھی جوائی، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے ویکھے چائیں چائیں، آپ اپنی خوشی منائیندا۔ آپے پکڑے اٹھ اٹھ باہیں، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچ گوسائیں، گھر گبھیر اپنا کھیل کھلائیندا۔ گھر گبھیر وسے سچکھنڈ، شاہ سلطان ناؤں دھرائیندا۔ آپے ونڈے اپنی ونڈ، ونڈنہار آپ ہو جائیندا۔ آپے جانے اپنا انند، انند انند وچ رکھائیندا۔ آپے سور پیر سور سربنگ، سوتر دھاری اپنا کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا آسن، ہر جو آپ لگائیا۔ کرے کھیل پڑکھ ابناس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نہ کوئی پرتھی نہ آکاشن، گگن منڈل نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی پون نہ سواسن، ناد اناد نہ کوئے شنوائیا۔ نہ کوئی بھوگ نہ بلاسن، بھسمر اپنا رنگ رنگائیا۔ نج گھر کرے آپے واسن، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر، گھر گھر وچ آپ اپائیندا۔ جگا جگتر ویس کر،

نرگن سرگن کھیل کھائیندا۔ ہر جن ساچے لئے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ بھگتن بھگونت گھاڑن گھڑ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ ہر کھیل اپارا، لوک مات دے وڈیایا۔ جگ جگ لے اوتار وچ سنسارا، سنسار ساگر پھول بھلایا۔ جن بھگتاں دیوے
 اک ادھارا، اتر منتر کرے پڑھایا۔ گگن گگنتر کھول کواڑا، دئی دوتی پردہ لاہیا۔ چرن کول سچ پیارا، بخشے سچ سرناہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیایا۔ ہر جن وڈیائی لوک مات، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ ایک دیوے نام دات، وست اموک جھولی پائیندا۔ شبد اگئی سنائے
 گاتھ، راگی راگ نہ کوئے لائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، باقی کوئے رہن نہ پائیندا۔ ہوئے سہائی اناٹھاں ناتھ، ناتھ اناٹھاں دیا کمائیندا۔ آد آنت
 وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت وچولا سنائے ڈھولا، ساچا سوہلا آپ جنائیندا۔ ساچا سوہلا ہر کاگیت، کایا
 مندر اندر اک لایا۔ اٹھے پہر چرن پریت، چرن بھکھاری آپ بنایا۔ ناتا توڑ مندر مسیت، درگھر ساچے لئے ملاہیا۔ پتت پاپی کر پُنت، کایا ٹھنڈی
 سیت دکھایا۔ ناتا توڑ اوچ نیچ، ہست کیٹ دھام انڈیٹھ دے دکھایا۔ سدا سہیلا وسے چیت، چیتن اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ایکنکار، عقل کل دھاریا۔ جگ جگ جن بھگتاں کرے پیار، لوک مات پیچ سواریا۔ ڈبڈے پاتھر لائے پار،
 ایک دیوے نام ادھاریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپاریا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ، بے آنت ناؤں دھرائیندا۔ ہر جن ساچے
 لئے جگا، اپنی بوجھ بھجائیندا۔ ترے گن مایا پھند کٹا، ایک بندھن پائیندا۔ گیت سہاگی ایک سنا، انحد ناد وجائیندا۔ برہم برہمادی کھوج کھجا، پاربرہم ملائیندا۔
 ڈھر دی وادی جن بھگتاں لئے ترا، ہر جن اپنے سنگ رکھائیندا۔ اتم لہنا دینا دے چکا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ
 اٹھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ایک دان، داتا دانی آپ ورتایا۔ ساچا میلا گونی کاہن، سخی صاحب لئے ملاہیا۔ کلجگ آنت کرے پروان، نام پروانہ ہتھ
 پھڑایا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، گوہجہ گیان آپ جنایا۔ ایک مارے تیر نشان، انیلا تیر چلایا۔ ساچا مندر دکھائے مکان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں دیکھے چائیں چائیا۔ بھگت جاناں ہر ساچا چاؤ، جگ جگ آپ رکھائیندا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ ایہتھے

اوتھے کرے نیاؤں، عدل عادل اک وکھائیدا۔ لیکھا جانے اگم اتھاہو، اُبھل بُھل کدے نہ جائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے نال ملائیدا۔ ہرجن اتم پکڑے بانہہ، ہتھ ہتھ نال ملائیدا۔ اپنی اُنگی لئے لا، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیدا۔ وشن برہما شورہے سپس جھکا، جس دوارے گرگھ جائیدا۔ پاربرہم پرہم ہوئے سہا، صاحب سلطان وڈی وڈیائیدا۔ سُن اگمی ڈیرہ ڈھاہ، دیوے پندھ مُکائیدا۔ تھر گھر ساچے کُنڈا لاہ، در دروازہ آپ گھلائیدا۔ شبدی شبد لئے ملا، گھر وجدی رہے ودھائیدا۔ سنت بھگت تھر گھر بہا، چرن کول بخشے سرنائیدا۔ سچکھنڈ وسے آپ شہنشاہ، سچ سنگھان سو بھاپائیدا۔ تخت نواسی سپس تاج کُکا، پنجم کھ کھ صلاحیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ساچا ہر، تھر گھر بھگتاں رہیا بہائیدا۔ تھر گھر وسے ہرجن، ہر جو آپ وسایا۔ ناتا توڑے پنچ تت تن، تن لیکھا مول چکایا۔ آتم پر ماتم بیڑا بٹھ، ایکا وار چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت سچ دوار سہایا۔ سچکھنڈ وسے ہر زرنکارا، زرن گن رُپ رکھائیدا۔ تھر گھر دیوے بھگت دوارا، ہرجن ساچے لئے بہائیدا۔ اکو مندر اکو گھر بارا، گھر گھر وچ لئے پرگٹائیدا۔ آد انت ہر دیکھنہارا، دیکھے وگسے خوشی منائیدا۔ کلجک اتم ہو تیارا، بن زردھن سیو کمائیدا۔ گرگھ اتم کھڑے دوارا، آپ اپنی گود اٹھائیدا۔ شبد بان اگم اپارا، لوآں پُریاں پار کرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن در اک وکھائیدا۔ اٹھو ویکھو بھگت دوارا، ہر بھگون آپ بنایا۔ چھتئی جگ دا قرض اُتار، مقروض اپنا فرض نبھایا۔ طُول عرض نہ کوئے وچارا، چارے کوٹاں رنگ رنگایا۔ ساڈھے تن ہتھ اگے مینار، من من اپنی ونڈ ونڈایا۔ کھیا لیکھ رُوداس چھیار، کایا مائی چم کم کسے نہ آیا۔ اندر وسے ہر زرنکارا، گھٹ گھٹ اپنی سچ ہنڈھایا۔ تیناں لوکاں کھیل اپارا، سولاں دس دس ونڈ وکھایا۔ آپے وسے سب توں باہر، ابھیو ابھید چھپایا۔ جن بھگتاں راہ تگے میت مُرار، نیترنین نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت وسائے اپنے گھر، گھر گھر وچ لئے بہایا۔ گھر ٹھاکر گھر ابناسی، گھر نیوں نیوں سپس جھکائیدا۔ گھر برہم گھر جوت پرکاسی، گھر ایش جیو ملائیدا۔ گھر پون گھر سواسی، گھر رسنا سیو کمائیدا۔ گھر پنڈت گھر کاشی، گھر ودیا کرے پڑھائیدا۔ گھر گنگن منڈل آکاشی، گھر برہمنڈ رہیا جنائیدا۔ گھر نچتر گرہ راشی، گھر ماس رت تھت ویکھ وکھائیدا۔ گھر میلا شاہو شاباشی، ہرجن ساچے لئے ترائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے

چڑھ، لوک مات جن بھگتاں پھڑ، اپنا میل لائے ملائیا۔ بھگت جن ناتا لوک مات، آنت آنت تڑائیا۔ جگت میٹ اندھیری رین رات، ساچا چند اک چکائیا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی پُچھے وات، نردھن نردھن لئے اٹھائیا۔ بودھ اگادھ سنائے گاتھ، انتر آتم کرے پڑھائیا۔ انتم ویلے دیوے ساتھ، ساچا سنگ نبھائیا۔ ناتا توڑے تت آٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ نہ کوئے پترائیا۔ تھر گھر بہائے ساچے گھاٹ، پتن لے سچا ماہیا۔ لہنا چکے آن باٹ، جوئی جوئی نہ کوئے بھوائیا۔ سچکھنڈ نواسی جن بھگتاں کٹے واٹ، لکھ پوراسی پندھ مکائیا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماش، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ بھگت بھگونت اک دوجے دے وسن پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہر جو اپنا تم اکور کھیا خاص، خالص ہر جن لئے اٹھائیا۔ سچکھنڈ دی ساچی راس، بھگت بھگونت دے دکھائیا۔ سنگھ تارا کیوں ہوئے نراس، ویلے آنت نہ کوئے جدائیا۔ کر کرپا کٹی جم کی پھاس، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ گھر دیک گھر جوت پرکاس، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ چلدیاں پھر دیاں کارج ہو یا راس، کیتی کرت نہ کوئے کمائیا۔ صاحب سنگر ہو یا داس، داس بن بن سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت دی ساچی شاخ، لوک مات رہے لہرائیا۔ انتم درس دکھائے کملاپات، کول نین نین مکائیا۔ گرگھ گر گر اکو ذات، ذات اذاتی نہ کوئے بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے کھیل اپارا، کرے کرائے کرنہارا، بھگت بہائے چرن دوارا، در دروازہ غریب نوازا راجن راجا، شاہو بھوپ ست سروپ ان رنگ روپ انک کل دھاری جوت نرنکاری، نرگن سرگن سرگن نرگن ایک ایک آپ اکھوائیا۔ سچکھنڈ ہر کی دھار، سچ سچ سمائیا۔ کوٹن کوٹ دھرو آئے وارو وار، پُرکھ ابناسی کھیل کھلائیا۔ آپ اُچجائے آپے لئے سنبھال، آپ اپنے وچ سمائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیونہارا دان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ہر بھگت بنائے ساچے کاہن، سچکھنڈ دوارے دے بہائیا۔ جگ چوکڑی رہے نگاہبان، ایکا اپنی اکھ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرو اپنے وچ چھپائیا۔ ٹلیاں ٹل رہے کھڑکا، ہر جو کارے لایا۔ سنگھ سنگھ رہے وجا، رسنا جہواناد سنایا۔ انحد ناد نہ لئے کوئے گا، بن سنگر پورے راز نہ کوئے کھلایا۔ کوٹن کوٹ سپس رہے جھکا، کر کر سجدہ اپنا پیر منایا۔ چاروں کُنٹ خالی دسن تھاں، بے نظیر ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے بے نشاں، نشانہ اپنا رہیا جھلایا۔

بے نشان جھلائے نشانہ، تیر انداز وڈ وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ گوپی کاہنا، منڈل راس رچائیا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ منگن دانا، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ کوٹن کوٹ کرن سلاماں، اسلام علیکم سب نوں رہیا بلایا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے دو جہاناں، گھٹ گھٹ آپے دیکھ وکھایا۔ جن بھگتاں دکھائے اک پد زربانا، تھر گھر ساچے دئے بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مت متاثر اپنی رچن رچائیا۔ زرگن اچھیا بنے سریر، پنخ ت وچے ودھایا۔ ترے گن مایا وچے زنجیر، کلا کلا نال ملایا۔ اندر وڑے بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آیا۔ ہتھ پھڑ نام شمشیر، اپنا بل دھرایا۔ آپے ہویا تقصیر، تقدیر تدبیر اپنی کھیل کرائیا۔ آپے لکھ چوراسی گھت وہیر، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پنخ ت لئے پرگٹایا۔ پنخ ت نہ ہر ادھین، قلعے کوٹ نہ کوئے وڈیائیا۔ آپے وسے پراچین، چین کدے نہ پائیا۔ پرگٹ ہو دکھاوے اپنا سین، سیاہ فام پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا کوٹن کوٹ لکھ چوراسی جیو جنت رہیا اپائیا۔ پنخ ت صاحب نہ رکھے آس، جگت ٹھیکر اک بنایا۔ جس ٹھیکر اندر زرگن نور کرے پرکاس، سو ٹھیکر مان رکھایا۔ نانک ہر کا ہویا داس، ہر جو نانک رنگ چڑھایا۔ پنخ ت ہویا پرکاس، کایا کھیڑا اک وسایا۔ آنتر دھن سواس سواس، رسنا جہوا جگت گن گایا۔ اتم پنخ ت کایا ناس، اپنی اندر اچھیا لیا پرگٹایا۔ صاحب سلطان شاہ پاتشاہ آد جگاد کھیلے کھیل تماش، ساچا کھیل آپ کرایا۔

گو بند اچھیا گو بند گھر، پرکھ اکال آپ سمایا۔ کر کو کر نہ پھیریں در در، گھر گھر نہ لکھ جگایا۔ صاحب سنگر پرگٹ ہووے اکو وار، انک کل دھرایا۔ گو بند بن کے گیا لکھار، لکھ لکھ سرشٹ سمجھایا۔ کل کلکی آوے اوتار، میرا لہنا دئے چکایا۔ لوک مات لائے سچ دربار، دو جہاناں کرے سچ شہنشاہیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر کڈھدے رہے وگار، بن سیوک سیو کما یا۔ سو اتم لہنا دینا سب دادے اتار، باقی نظر کوئے نہ آیا۔ اکو ڈھنیا ستا رہے پیر پسا، لوک مات نہ لئے انگڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند دھارا گو بند گھر، گھر ساچے سدا سمایا۔ پنخ شبد سُنیا دھنکان،

ہر جو آپ سنایا۔ اُپر چڑھ نہ دیکھیا مکان، جس دوارے رہیا وجایا۔ گھر وچ ملیا نور مہان، اندھ اندھیر مٹایا۔ بُدھی بیک ہو گیا، اکھر اکھر آپ
 جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نادشبد دُھن راگ الایا۔ سنائی دُھن اتاہد، حدود اربہہ آپ ونڈائی۔ پیئڈا مکیا تھوڑا ادھ، منزل منزل راہ
 نکائی۔ سُن ناد ہو یا گد گد، اگے آس نہ کوئی نکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مد جام پیائی۔ مد جام جو پیئے پیالہ، پیاونہار پیائیندا۔
 اگے لے دین دیالا، کر دیا گود بہائیندا۔ رنگ چڑھائے اک گُلا، اتر کدے نہ جائیندا۔ مارگ دتے اک سکھالا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ پاربرہم پنج ت
 ہو زالا، برہم اپنی اُنکلی لائیندا۔ زرگن نور کر اُجالا، جوت زر بن ڈمگائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچ دھر مسالہ، اندر مندر کُنڈا لائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ
 آپ کرپالا، کر کرپا ویکھ وکھائیندا۔ تن دے نہ کوئی مالا، من منکانہ کوئی بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ چڑھائیندا۔
 اگے اگے مکے واٹ، سنگر پورا آپ مکائی۔ پھیر کھولے اپنا تاک، پہلی تاکی بند کرائیا۔ ہر جن اگے ویکھے مار جھات، نیتز نین نین اُٹھائی۔ زرگن نظری
 آئے کملاپات، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ گرو چیل کرے نہ کوئی بات، رسنارس نہ کوئی وکھائی۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئی چڑھائی۔ اکو
 ویکھے کھیل تماش، پُرکھ ابناسی رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ وکھائی۔ اگے ہو کے جائے ودھ، جس جن اپنی دیا
 کمائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت اپنا بھار گئے لد، ہولا بھار نہ کوئی کرائیندا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے ادھ، پار کنارہ نہ کوئی کرائیندا۔ کوٹن کوٹ ڈگے ڈوگھی
 کھڈ، ساچا چند نہ کوئی چڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ مارگ گئے چھڈ، ہر کا آنت کوئی نہ پائیندا۔ جس جن کرپا اپنے گھر لئے سد، سو جن سو بھاپائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مکہ کعبہ اک وکھائے ساچا، حجرہ اپنا آپ سہائیندا۔

* ۳ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹھووال دربار وچ *

ست ستوادی سچ دربار، سچھنڈ نواسی آپ لگانیدا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، شاہو بھوپ کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی اینکار، عقل کل ویس وٹائیندا۔ بن رنگ روپی ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ دُھر فرمانا سچ ورتار، حکم حکم آپ سٹائیندا۔ در رویشا بن بھکھار، نیوں نیوں سیس بھکھائیندا۔ داتا دانی بن ورتار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی کر دھیان، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سار، اینکارا رنگ وٹائیندا۔ اجوئی رہت جوتی جاتا ہو تیار، ابناسی کرتا نال ملائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑ، ساچا مندر آپ سٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پسا، نرکار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سٹائیندا۔ در گھر سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ سٹائیندا۔ نرگن نرؤیر بن ملاح، اپنا بیڑا آپ اٹھائیا۔ سچ محلے اک صلاح، صلاحکار آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ سچھنڈ دوارے سچ دربار، درگاہ ساچی آپ سٹائیندا۔ نر نریش بن سکدارا، شاہ پاتشاہ حکم ورتائیندا۔ جگ چوکڑی کر پار کنارہ، پاربرہم پر بھ پنڈھ مکائیندا۔ پاندھی بنیا رہے وچ سنسار، کوٹن کوٹ روپ دھرائیندا۔ سچ سندیس دُھر جیکارا، دُھر دی بانی آپ الائیندا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، آپ اپنے رنگ سٹائیندا۔ بودھ اگادھی ساچی دھارا، ہر نرکارا آپ چلائیندا۔ حکمی حکم ورتار، ساچی سیوا آپ رکھائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، گودی گود آپ بہائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیارا، ساکھیات روپ وٹائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کایا تاکی کھول گھلائیندا۔ بن بن ساقی شبد پیارا، نام پیالہ جام پیائیندا۔ ساچے راکی شاہ آسوارا، آسو گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کنارہ، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ ورجنڈی کھیل کرے نیارا، برہمنڈی راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ سچھنڈ ساچے سچ دربار، دُھر درباری آپ لگائیا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ کرتا ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، مہاسار تھی بن بن رتھ چلائیا۔ ناؤں نرکارا کر تیار، تار ستار اک ہلائی۔ انھو کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ محل اٹل اُچ منار، گرہ مندر سوبھا پائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، گر گر اپنی بوجھ بھجائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی دھار

چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سچ دربار، درد دُکھ بھے بھنجن آپ لگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آد نرنجن جوتی نور ڈگمگائیندا۔ جگا جگنتر پاوے سارا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑا، گھر گھر اپنی جوت لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا متا پکائیندا۔ سچکھنڈ ساچے سچ صلاح، ست ستوادی آپ کرائیا۔ کون رُپ بن ملاح، ست ستوادی پھیرا پائیا۔ جگ جگ لاواں ساچا راہ، بن رہبر سیو کمائیا۔ ناؤں نرنکارا نام پڑھا، چو جنت کراں جنائیا۔ ست سنتو کھی دھیرج دھرا، آتم برہم ملایا۔ کایا قلعے کوٹ وسا، گرہ مندر کراں رُشنائیا۔ ہر جن ساچے آپ پرگٹا، اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ بھگون بھو دیاں گھلا، بھادی نیڑ کوئے نہ آئیا۔ اپنی شکتی اک دکھا، بوُند رکتی لیکھے لایا۔ اک ویکتی نظری جائے آ، دوسر ہور نہ کوئی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اپنا متا پکائیا۔ سچ دربار ساچا متا، پُرکھ ابناسی آپ پکائیندا۔ آد جگاد ٹھنڈا تا، ایکارنگ دکھائیندا۔ اکو دھار چیتن ستا، چیتن رُپ آپ جنائیندا۔ سچ رکھائے برہم متا، برہم اپنی انش بنائیندا۔ جانہارا مت گتا، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نت نوتا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کوئے نہ جانے وار تھتا، گھڑی پل نہ کوئی رکھائیندا۔ جن بھگتاں بنیا ساک سجن مینا، دوجا سنگ نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ اپنا راہ آپے لاء، ہر جو خوشی منائیا۔ لوک مات دکھائے تھاں، تھان تھنتر سو بھا پائیا۔ ہر جن ساچے پکڑے بانہہ، جگ جگ میل ملایا۔ سوچھ سرُپی درس دکھا، اندھ اندھیر گوائیا۔ نرگن نور جوت جگا، جاگرت جوت کراں رُشنائیا۔ انحد نادی ناد وجا، دُھن آتمک کراں شنوائیا۔ برہم برہادی پردہ لاء، پار برہم دیاں ملایا۔ آد جگادی سیو کما، جن بھگتاں لواں منائیا۔ ڈھاڈی بن بن راگ سنا، اپنا تال دیاں دکھائیا۔ بن بن پاندھی پھیرا پا، در در ویس وٹائیا۔ بودھ اگادھی گیت سہاگی چھند لئے گا، ہر جن مان دیوے وڈیائیا۔ پاندھی بن بن آوے سچا شہنشاہ، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جگ جگ دے وچھڑے لواں ملا، گل اپنا پلو رکھائیا۔ راتیں ستیاں لواں اٹھا، آلس نندرا دیاں گھلایا۔ پچھلا وچھوڑا دُور کرا، اگلا جوڑا دیاں جڑائیا۔ نام گھوڑا ہتھ پھڑا، پھڑ باہوں اُپر چڑھائیا۔ دو جہاناں پوڑا اکو لاء، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ سسے اُپر ہوڑا لاء، نرگن سرگن خوشی منائیا۔ ہاہا اکھر آپ بنا، ٹپی ہنگ رُپ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، سچکھنڈ دربارا ہر نرنکارا، آد جگاد آپ لگایا۔ سچکھنڈ لگا دربار، دُھر درباری آپ لگایا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، نو نو چار پندھ مُکایا۔ لہنا جانے تینی
 اوتار، گر دس دس دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ابناسی کرتا، ہر جن ساچے آپ جگایا۔ سچکھنڈ دوارے ایک رنگ، رنگ
 رنگیلا آپ چٹھائیندا۔ لوک مات دیکھن سچ پلنگ، جن بھگتاں آسن لائیندا۔ اکو ناد وجے مردنگ، تال تلوڑا نہ کوئی رکھائیندا۔ اکو امرت ساچی گنگ،
 گنگا گوداوری مکھ شرمائیندا۔ اکو مندر جانا لنگھ، دوجا راہ نہ کوئے دکھائیندا۔ اکو گاؤنا سہاگی چھند، اکو آتم پر ماتم دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ دکھائیندا۔ ہر جن دیکھ وڈی وڈیائی، ہر وڈا آپ صلاحندا۔ پُرکھ ابناسی کری گڑمائی، لوک مات پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل
 بے پرواہی، بے آنت ناؤں دھرائیندا۔ محل اٹل رہیا سہائی، گرہ ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ ترائیندا۔
 جن بھگتاں انتم ایک ور، پُرکھ اکال جھولی پائیا۔ سنجگ کھلائے ساچا در، دُھر دربار وٹی ودھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ گھاٹن گھڑ، رِوداس چمارا نال ملائیا۔ کبیر
 اچے ٹلے آپے چڑھ چڑھ، اکو اکھر آپے پڑھ، پاربرہم ملی سرنائیا۔ ناک زِگن میلا سچ گھر، سچکھنڈ دوار سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیا۔ ہر بھگت تیرا سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ جگ جگ وسے اک اکلا، دس کسے نہ آسیندا۔ تیری جوت آتم رلا، رل مل
 اپنا منگل گائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سد
 سمجھائیندا۔ جن بھگت جن جانا سمجھ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرا پریم ساچی رمز، رمز رمز وچ رکھائیندا۔ نور نورانہ کھیل کمل، انا لحق دیکھ دکھائیندا۔ ایک
 جانے عرش فرش، مقامے حق ڈگمگائیندا۔ کلجگ انتم کیتا اپنا ترس، رحمت رحیم آپ کمائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، در در گھر گھر اپنا درس دکھائیندا۔
 امرت میگھ اکو برس، اگنی تت بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ سمجھائیندا۔ ساچی سمجھ سکھیا گر، گن و دیا اک
 وڈیائیا۔ میل ملایا لکھیا دُھر، دُھر مستک دیکھ دکھائیا۔ آپ ملائے اپنی سُر، سُر تئی شبد سنگ سائیا۔ گرگھ گرگھ گئے جڑ، جڑیا جوڑ بے پرواہیا۔ گر سکھاں
 دی سنگر نوں سدا لوڑ، بن سکھاں کم کسے نہ آئیا۔ زِگن چڑھ چڑھ اپنے گھوڑ، سرگن دیکھے تھاوں تھائیا۔ کلجگ انتم گیا بہر، آپ اپنا پندھ مُکائیا۔ کسے

ہتھ نہ آئے براہمن گوڑ، پوت سپوتا نظر نہ آئیا۔ کری بدھ اور کی اور، پڑکھ ابناسی کھیل کرائیا۔ سمبل نگر آیا دوڑ، دُور دُراڈا ساچا ماہیا۔ لکھ چوڑاسی
 دیکھے کر کر غور، اپنا روپ نہ کسے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ جگائیا۔ جن بھگت جگ گیا جاگ، جگتی ہر جنائیندا۔
 آتم پر ماتم اک ویراگ، برہوں چوٹ لگائیندا۔ شبد اگئی مارے وانج، آلس نندرا موہ مٹائیندا۔ اندھ اندھیر جگے چراغ، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ ہنس
 بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ ہنسا نام جپائیندا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرم ت میل آپ دھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، ایک بندھن نام پائیندا۔
 ایہتے اوتھے کرے لاڈ، دو جہاناں دیکھ دکھائیندا۔ سچ نشانہ اکو گاڈ، لکھ چوڑاسی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ دا
 پندھ مکائیندا۔ جگ جگ تیرا اتم پندھ، ہر پاندھی آپ مکائیا۔ چھتئی راگ چھتئی جگ گایا چھند، چھتئی چھتئی ونڈ ونڈائیا۔ چھتئی اندر پرمانند، چھ تیس
 رہیا سمجھائیا۔ تیس چھ ٹٹی گنڈھ، ایک رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے وڈیائیا۔ چھ تیس راگنی راگ، رکھت
 رہے منائیا۔ جگ چوڑی کرے راج، اپنا ناد سنائیا۔ رسنا جہو مار آواز، جیو جنت اٹھائیا۔ اند کارج کر کر کاج، جگت جوڑ رہے جڑائیا۔ آتر سازن نہ لیا
 ساز، غریب نواز نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا کھیل کرائیا۔ چھتئی راگ چھتئی جگ، چھتئی چھتئی بندھن پایا۔
 اتم اودھ گئی پگ، ویلا وقت رہیا سمجھایا۔ سب دا لیکھا جانا تک، باقی کوئے نظر نہ آیا۔ جگ چوڑی جو بیٹھا رہیا لگ، ناؤں نرکار اپنا ناؤں دھرایا۔
 کلج اتم پئے بک، شبد بھبک اک دکھایا۔ شاہو بھوپ ہر پئے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنا بل دھرایا۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھ، دین دیال بے پرواہیا۔ امرت
 پیائے ساچا گھٹ، امیوں رس کھ چوایا۔ اک دکھائے قلعے کوٹ، بنک دوار سہایا۔ کر پرکاس نرمل جوت، نور نورانہ ڈگگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ جگ لیکھا اپنے ہتھ، ہر جو آپ رکھائیندا۔ کلج اتم ہو پر تکھ، نرگن ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت
 آپے رکھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچا راہ اک چلائیندا۔ نردھن ہو کے ہو یا وس، آپ اپنا مان مٹائیندا۔ اپنا کھیڑا کر کے
 بھٹھ، جن بھگتاں کھیڑا آپ وسائیندا۔ اپنی گیڑ اُلٹی لٹھ، سرشٹ سبائی آپ بھوائیندا۔ پڑکھ اکال ہو پرگٹ، پر م پڑکھ حکم چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ صلاحِ خدا۔ جن بھگت صلاحے آپ ہر، ہر جو سیو کمایا۔ نرگن ہو کے دیوے ور، در درویش پھیرا پایا۔ ہر جن سے ساچے گھر، گھر مندر اک سہایا۔ ترے بھون دھنی چکائے ڈر، اون گون نہ کوئے دکھایا۔ ست ستوادی گھاڑن گھر، گھر گھر آپے ویکھ دکھایا۔ نرگن ہو کے اندر جائے وڑ، روپ انوپ آپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں رہیا آپ وڈیایا۔ بھگت بہائے ست دوار، سچ دوارا آپ بنایا۔ نرگن ہوئے پہریدار، دوس رین سیو کمایا۔ سنت سہیلے اندر واڑ، چاروں گنت ویکھ دکھایا۔ ناتا توڑ نو دوار، در دسویں آپ بہایا۔ نر نرائن کرے پیار، نار کنت خوشی دکھایا۔ پتا پوت گود سہار، بالک ماتا نال ملائی۔ خالق خلق پروردگار، بے عیب دے مٹایا۔ ثالث بنے وچ سنسار، نرگن اپنی سیو کمایا۔ خالصہ خالص کر تیار، ہر بھگت ناؤں دھرایا۔ چھٹی جگ دا قرض اتار، چھٹی چھٹی ونڈ ونڈایا۔ چھٹی فٹ اچا منار، ستجگ رت دکھایا۔ سولاں دس کھیل نیار، دس اپنا بندھن پانیا۔ اُپر بیٹھ سچی سرکار، ڈھر فرمانا دے سمجھایا۔ در بلایے گر اوتار، شبد سندیسہ اک گھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ کر بھگھار، محمد در درویش دکھایا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ ترے گن کرے گریازار، پنج تیت سار کوئے نہ پانیا۔ ا شنبھج ہوئے بے حال، سنگھ آسوار نہ کوئے جنایا۔ چتر بھج بن کنگال، در آ اکھ جگایا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل نرال، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ ستجگ ساچی بنا دھر مسال، دھرم دوارا اک دکھایا۔ ناتا تٹا شاہ کنگال، اوچ پنچ نہ کوئے جنایا۔ دین مذہب نہ کوئے سوال، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت آپ صلاحیا۔ بھگت صلاحے آپ سلطانا، ستجگ ساچی گاتھ جنایا۔ ایک راگ اک ترانہ، اک سُر تال وجایا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک اشٹ گر وڈیایا۔ ایک کھیل سری بھگوانا، گر گر رہے خوشی منایا۔ چھٹی جگ دا پندھ مُکانا، نو نو چار رہن نہ پانیا۔ ہر جن ہر کرے پروانہ، بھگتن میلا سچ سبھایا۔ چھٹی پوہ بنھنا گانا، ایک تند نام اٹھایا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ جنایا۔ پرگٹ ہو وشنوں بھگوانا، وشو اپنا رنگ جنایا۔ کال مہاکال دوئے بال نادانا، اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ اکو وار دے ڈھر فرمانا، دو جہاناں دے سناہیا۔ لکھ چوڑاسی ہر جو کاہنا، اکو وار لئے پرناہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگونت بھگت کھیل کھلایا۔ بھگت کہے سُن نرنکار، دوئے جوڑ سرناہیا۔ توں جگ جگ کردا

رہیا خوار، لوک مات بھوایا۔ جس نے تیتوں مٹیاں یار، تس ملی جگت سزایا۔ تُوں لگیا رہوں سچکھنڈ دربار، تیرا درس کوئے نہ پائیا۔ تیرے بھگتاں نوں
 کہندے رہے گوار، مورکھ گلدھ ناؤں دھرایا۔ تُوں بے پرواہ بنیا ساچا یار، تیری یاری سانوں آنت نہ بھایا۔ جس پچھے پئے مار، سو یار نہ کوئے وڈیایا۔
 نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیرے پچھے لگ لگ گئے ہار، تُوں پلو نہ کسے پھرایا۔ اپنی کر کے گاں کار، اپنا بھو نہ کسے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، کون بدھ تیری ملے سرناپا۔ بھگت کہے سُن ہر جو میت، ساچی سچ جنایا۔ سنجگ تریتا دواپر گائے تیرے گیت،
 تیرے پچھے ملی سزایا۔ تُوں وسیا سدا دھام انڈیٹھ، آپ اپنا رُوپ چھپایا۔ جگ چوکڑی گئے بیت، تیرا وچھوڑا مک نہ جاپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جس بدھ در تیرے سو بھاپایا۔ سنجگ تریتا دواپر نام جپ، جپ جپ پنڈھ مُکایا۔ کایا گنی ہون تپ تپ، اپنا آپ جلاپا۔
 ڈوگھے تال جل وچ پھس پھس، اپنا آپ مٹایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پھرے نس نس، تُوں ہتھ کسے نہ آیا۔ رسنا گا گا تھکی تیرا جس، تیرا گیت نہ کسے مُکایا۔
 جس نوں اپنی جھلک گیا دس، سو جگت ناتا گیا تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون بدھ در تیرا نظری آیا۔ کبیر کہے تُوں بڑا ڈھیٹھ،
 اچھل اچھل تیری وڈیایا۔ جگ جگ ستا رہوں دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ نہ اچے بدلایا۔ تیتوں لہدے پھر دے وچ مندر مسیت، مندر مٹھ پھیرا
 پائیا۔ اٹھسٹھ تیری ویکھی ریت، جل پانی نال ملایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ گیا بیت، بتی کہانی نہ تُوں کسے سناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اکو دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں ملے تیری سرناپا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، اکو گن جنائیدا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، ہر خالق آپ کرائیدا۔ ہر جن
 ویکھاں مار دھیان، اکو وار اٹھائیدا۔ در در گھر گھر درس دیواں آن، در دیاں درد وندائیدا۔ سچ سندیہ دُھر فرمان، آد جگادی اکھر آپ پڑھائیدا۔ اتم
 پر ماتم کرے کلیان، سوہنگ ناتا جوڑ جڑائیدا۔ لوک مات سچ نشان، جن بھگتاں آپ بنائیدا۔ چھٹی جگ کر کلیان، کال پھاس سرب کٹائیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن جھولی پائیدا۔ ساچی وست جھولی پا، ہر ساچے سچ جنایا۔ کلجگ آنت بناں ملاح، زرگن رُوپ دھرایا۔ ساچے
 بھگتاں لواں اٹھا، اپنی دیا کمایا۔ ایکا گھر دیاں دکھا، دوجی اوٹ نہ کوئے سرناپا۔ سچ دوارا دیاں بنا، چھٹی چھٹی پنڈھ مُکایا۔ ہر جن ساچے وچ بہا،

ساچے گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا جنائیا۔ کلجک ویلا اتم آونا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نہہکٹک جامہ پاؤنا،
 رپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ سمبل نگری دھام سہاؤنا، گوہند میلا میل ملائیندا۔ گر چیلایا رنگ رنگاؤنا، رنگ مچھٹی آپ چڑھائیندا۔ جن بھگت
 دوار اک سہاؤنا، در دروازہ آپ کھائیندا۔ سچ نشان جگت جھلاؤنا، ست ستوادی ہتھ اٹھائیندا۔ کرپا اپنا درس دکھاؤنا، جپ تپ نہ کوئے رکھائیندا۔ کیتا
 قول پور نبھاؤنا، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ ملائیندا۔ پورا کرے کیتا قول، ایکا ایککارا۔ جن
 بھگت وڈیائی دیوے اپر دھول، دھرت دھول دے سہارا۔ نرگن سرتی جائے مول، ہر شبدی ہو اُجیارا۔ اکال مورت لیکھا چکائے پردہ اوہل، پرگٹ ہو
 وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سہائے بھگت دوارا۔ بھگت دوارا ہر بھگوان، لوک مات پرگٹائیا۔ ستجگ دا سچ نشان، ست
 ستوادی آپ دکھائیا۔ دکھ درد سرب مٹ جان، کل کلیش رہے نہ رائیا۔ شاہ بھوپ مٹن آن، راج راجان سپس جھکائیا۔ کرپا کرے سری بھگوان، سر
 بھگتاں ہتھ ٹکائیا۔ دوس رین کرے دھیان، چار گنٹ ہوئے سہائیا۔ سرن سرنائی بخشے مان، چرن چرنودک کھ چوائیا۔ نام ندھانا دیوے گیان، جوتی
 جوت نور رُشائیا۔ صاحب سلطان ملے کاہن، گھر مندر وجے ودھائیا۔ جگ چوکڑی سارے گان، بھگت بھگوت خوشی منائیا۔ کلجک آنت کر پروان، پر
 پُرکھ ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے وڑ، سچ دربارا آپ دکھائیا۔ سچ دوارا ست ستوادی، ست پُرکھ نرنجن
 آپ لگایا۔ اکو نام بودھ اکادھ، اکادھ بودھ آپ سنایا۔ جن بھگتاں سنی آپ فریاد، آپ اپنی دیا کمایا۔ کلجک اتم دیوے داد، دکھ درد نہ کوئے دکھایا۔
 پھڑ پھڑ کڈھے ڈوگھی اندھیری کھاڈ، ہر جو اپنی سیو کمایا۔ نرگن سرگن کرے لاڈ، سدا سہیلا گود بہایا۔ سچ دربار بنائے یاد، جگ چوکڑی نام اُپایا۔ قادر
 کرتا رکھے لاج، قدرت اپنا رنگ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان غریب نواز، غریب بنانے گلے لگایا۔

* ۲۵ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹووال دربار وچ *

آد جگادی بڈھا نڈھا بلوان، ہر ایک رنگ سمانیدا۔ سچھنڈ نواسی ساچے تخت بیٹھ کھیل کرے مہان، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ ڈھر درباری ایک دیوے ڈھر فرمان، حکمی حکم آپ ورتائیدا۔ گر اوتار کرو دھیان، نیز نین سرب گھلائیدا۔ بھگت اٹھو بال نادان، پاربرہم آپ سمجھائیدا۔ نو نو چار دی چکی کان، ویلا آنت سمجھائیدا۔ زرگن روپ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، لوک مات ویس وٹائیدا۔ اُلٹی دات دیوے گن ندھان، جس دا لیکھ نہ کوئی دکھائیدا۔ چھبھی پوہ دوس مہان، شاہ پاتشاہ آپ سہائیدا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی دو جہان سرب پچھتان، نیز نیناں نیر وھائیدا۔ گرگھ ورلے پتر سگھر سجان، ست ستوادی برہم برہادی اپنی گود بہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا لیکھا جن بھگتاں ہتھ پھرائیدا۔

ہر بھگتاں ہر مان دواؤنا، بن بھگتی دیا کمائیا۔ زرگن شکتی وچ ٹکاؤنا، زرگن میل ملائیا۔ بوند رکتی پندھ مکاؤنا، سُن میننتی ہوئے سہائیا۔ ساچی ناری کنت ملاؤنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سچ دوارے آپ بہاؤنا، سو پرکھ زرنجن آپ بنائیا۔ لوک مات مات پرگٹاؤنا، پر بھ اپنا کھیل دکھائیا۔ سچ سنگھاسن آسن لاؤنا، ست ستوادی وڈ وڈیائیا۔ اپنا وس نہ کچھ رکھاؤنا، جن بھگتاں ہوئے سدا سہائیا۔ ہوئے نما نا گل وچ پلو پاؤنا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جگ جگ گراوتاراں راہ دکھاؤنا، نیز نین نین گھلائیا۔ اپنا پردہ آپ چکاؤنا، پردا نشیں ہوئے بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہر جن تیرا رکھے مان، ابھمان رہے نہ رایا۔ سچھنڈ نواسی ہو مہربان، لوک مات دے وڈیایا۔ چھٹی جگ جو بنیا رہیا باغبان، جگ جگ بوٹا لایا۔ گر اوتاراں دیندار ہیا جو گیان، نام سندیسہ اک سنایا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔ چرن کول بخشے اک دھیان، دھرنی دھرت دھول سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا جھولی پایا۔ پورب لہنا پائے جھولی، جھولا

اپنا آپ جھلائیآ۔ زرگن جوت بنے گولی، جن بھگتاں سیو کمائیآ۔ بے آنت کہہ کر جس نوں گر اوتار مار دے رہے بولی، زرگن نظر کسے نہ آئیآ۔ بھگت دوارا رہیا کھولی، انتم سب نوں دئے دکھائیآ۔ اُپر چڑھ کے کھیلے ہوئی، لوک پر لوک کھیل کرائیآ۔ لکھ چوڑا سی اندروں پولی، چار کُنٹ رہی گر لائیآ۔ گر گھ ناری گھول گھولی، سیس جگدیش اک جھکائیآ۔ بن تول ہر جو پورے تول تولی، اٹل اپنے ہتھ رکھی وڈیائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کھلاؤنا، کھیلے اگم اپار۔ چھبھی پوہ دوس سہاؤنا، بیس اٹھاراں کر پیار۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، جن بھگتاں تیج سوار۔ سنت سہیلے رنگ چٹھاؤنا، اتر نہ جائے ویج سنسار۔ گر گھیاں اپنی گود بہاؤنا، کوئی پھڑ نہ کڈھے باہر۔ گر سکھ بالا انگلی لاؤنا، چاروں کُنٹ کرے اجیار۔ جنم جنم دا دکھ مٹاؤنا، لکھ چوڑا سی گیڑ نوار۔ ساچا سکھ اک اُپجاؤنا، آپ اپنی کرپا دھار۔ اپنا آپ بھگتاں وس کر اؤنا، جس نوں کبیر جلاہا کوک کوک کر گیا پکار۔ نانک جس در سیس جھکاؤنا، سو پرگٹ ہويا آپ زرنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ابھار۔ بھگتاں دیوے مان، بھگت وڈیائیآ۔ چھتئی جگ دا لیکھ پروان، دھر فرمانا دئے سنائیآ۔ زرگن سرگن کھیل مہان، دوئے دوئے ویس وٹائیآ۔ بہتر جن اک نشان، سچ نشانہ آپ اٹھائیآ۔ ستر اں ملیا ایکا کاہن، ایکا کنت سو بھاپائیآ۔ چھتھراں دیکھے اک مکان، ست چار خوشی منائیآ۔ چھبھی پوہ کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیآ۔ گر اوتار کر دھیان، ہر جو کی کھیل رچائیآ۔ بھگت سُنن لا لا کان، چار جگ پچھلے حال سنائیآ۔ محمد چرن ڈگے آن، گر گھیاں آگے جھولی ڈاھیا۔ میں بُھلیا بال نادان، رحمت کر میرے خدائیآ۔ میری صفت نہ کرے زبان، بے صفت تیری وڈیائیآ۔ توں شرع میرا ایمان، میرا کلمہ تیرا ناؤں پڑھائیآ۔ بن تیرے میرا کعبہ ہويا ویران، حجرہ کوئے نہ مات سہائیآ۔ میں سُنیا توں بھگتاں دیویں دان، انملڑی دات رہیا ورتائیآ۔ میں بھگت دوارے ڈگا آن، دوئے جوڑ سیس جھکائیآ۔ تیس بتیس پکارے میری قرآن، گرا کوئی نظر نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیدے ساچا ور، ملے چرن تیرے سر نائیآ۔ ہر جو آگوں رہیا دس، ایکا حکم جنائیآ۔ میں بھگتاں ہو گیا وس، خالی ہتھ رہیا دکھائیآ۔ چھبھی پوہ آؤنا نس، ایکا رت سہائیآ۔ میریاں سکھاں دے چرناں جانا ڈھٹھ، جے لین تیتوں بچائیآ۔ نو سو چوڑا نوے چوڑی جگ میں بنیا رہیا پُرکھ سمرتھ، گر اوتاراں سیوا لائیآ۔ کلج انتم بھگتاں کر یا اک اکٹھ، ایکا متا

پکائی۔ پاربرہم پت پر میثور ساڈے گھیرے پھس، نکل کتے نہ جائیا۔ کبیر جلاہا رہیا ہس، واہوا تیری وڈ وڈیائیا۔ میں جاناں توں کیتی بس، سانوں تار
 دوجی نظر نہ کتے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کبیر جلاہے نیتز کھول، ہر جو آکھ سنایا۔ میں اکے کنڈے
 تولیا تول، گرگھ تیرے نال رلایا۔ دیواں وڈیائی اُپر دھول، جس اپنا درس دکھایا۔ ہوئے بال نہ رہیں انھول، میرا بھو کسے نہ پایا۔ سنجگ تریتا دواپر
 کلجک نو سو چور انویں چو کڑی جگ مار کے آوند ا رہیا رول، رو رو سب نے وقت گویا۔ کلجک انتم چکایا پردہ اوہل، ایکا اپنا ڈنک سنایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا رچایا۔ رچے کھیل ہر نرنکارا، نرگن وڈی وڈیائیا۔ چھبھی پوہ سہائے دھاڈا، دوس رین نہ کوئی وڈیائیا۔ ایکا ڈھصیا پار
 کنارہ، نیامات آپ چلائی۔ ساچا سنیا سرجنہارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پکڑے بہیاں وچ سنسارا، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، ایکا وقت دے جنائی۔

بھگت بھگونت ساچی کار، بن بن سجن آپ کمائی۔ اپنا پاسا گیا ہار، جن بھگتاں دے وڈیائیا۔ بن بھگتاں نہ ہوئے اجیار، ہر جو کم کسے نہ آئی۔
 کلجک انتم کر وچار، اپنی اچھیا لئی پرگٹائی۔ جیہڑے کڈے رہے وگار، بن وگاری سیو کمائی۔ جیہڑے میرے پچھے کھاندے رہے مار، اپنی کھل لہائی۔
 جیہڑے روندے رہے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ جیہڑے پانہا گنڈھدے رہے چمیار، بن بن سیوک سیو کمائی۔ جیہڑے ڈبڈے رہے گنگا دھار، جل
 جل دین وہائی۔ جیہڑے جنگلاں وچ لیندے رہے میرا دیدار، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائی۔ جیہڑے گڈے رہے ڈو نگھی غار، اندرے اندر وڈ وڈ دھیان
 لگائی۔ جیہڑے بے انت بے انت گئے پکار، اُچی کوک کوک سنائی۔ تنہاں دا ونڈن آیا بھار، کلجک انتم ویس وٹائی۔ سارے اکٹھے کرے اکو وار، ایکا گھر
 دکھائی۔ بن نیتز دیوے دیدار، درسی اپنا درس دکھائی۔ بن شاہ مقروض قرضہ دے اتار، باقی کوئے رہن نہ پائی۔ اپنا ثبوت دے وچ سنسار، ثابت اپنا
 روپ وٹائی۔ نہ کوئی قلبوت کرے وچار، نظر کسے نہ آئی۔ روپوش ہو یا رہیا ساچا یار، کھ نقاب پردہ دے اٹھائی۔ مدہوش کرے عنخوار، غمی خوشی نال

ملائیا۔ خاموش بنیا رہیا جگ چار، اپنا ناؤں نہ کسے جنایا۔ روس کردا رہیا آپ کرتار، گر اوتاراں دوش لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج اپنی کھیل رچانیا۔ اچرج کھیل کرے کرتار، انہو دھار چلایا۔ بھگت بھگونت پاوے سار، اپچل نگر وسایا۔ دو جہاناں کرے پیار، لوک مات وڈیایا۔ جگ جگ لہنادے اتار، دیونہار آپ اکھوایا۔ مٹیا کہنا گرگھ پیار، گر گر ہٹ وٹایا۔ ساچا سکھ اک دربار، در دروازہ ہر کھلایا۔ چھتتی جگ دا اک منار، شاہ پاتشاہ آپ بنایا۔ بھگتاں نال کرے پیار، پریم پیار اک سکھایا۔ سنتاں دکھائے اک کوڑ، ساچا کُنڈا آپے لاہیا۔ گرگھیاں پھرے پچھے اکاڑ، اکا پچھا آپ سہایا۔ گرگھیاں چلے نال نال، اپنا پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکلا مارگ آپ لگایا۔ اکلا مارگ جائے لگ، چار وید نین شرمایا۔ گر اوتار لہدے گئے حد، پار کنارہ نظر کوئے نہ آئی۔ کوٹن کوٹ نام پڑھ پڑھ گئے چھڈ، لوک مات سنایا۔ اپنا اپنا نشانہ گئے گڈ، جگت جگ جھلایا۔ انتم سب نوں لوک مات وچوں دیوے کڈھ، اپنی جھولی اپنی دست آپے پائی۔ ایکا اپنا ناؤں لگائے صد، نعرہ نرنکارا اک سنایا۔ بھگت سہیلے کرے اڈ، گر چیلے لئے ملائی۔ اپنی بنائے ساچی جد، وشنوں اپنا رنگ دکھایا۔ ایکا نام پیائے مد، دوس رین خمار رکھایا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار گئے لد، لوک مات پھیرا پائی۔ جس بھیجے سولے سد، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ انتم پردہ لئے کج، جوتی جوت وچ ملائی۔ کسے دے محکم اندر نہ جائے بجھ، سب حکمے رہیا پھرایا۔ کلج انتم غریب نمائیاں اندر ہے سج، جن بھگت دوارا آپ بنایا۔ بن ڈوریوں جائے بجھ، پریم بندھن ایکا پائی۔ آپ گوائی لوک لاج، جن بھگتاں لاج لئے رکھایا۔ آپے مارے اپنی آواز، لکھ چوراسی وچوں لئے جگایا۔ آپے رچ کے اپنا کاج، کرتا پڑکھ ویکھ دکھایا۔ جس نوں کہندے رہے گرو مہاراج، مہابلی بے پرواہیا۔ سو گرگھیاں دے سرتے رکھے تاج، دیوے سچی شہنشاہیا۔ جس نوں کہندے رہے غریب نواز، سو بن غریب جن بھگتن سیو کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ صلاحیا۔ ہر جن تیری صفت صلاح، صلاحیر نہ کوئے جنائیدا۔ تڈھ بن لہھے نہ کسے میرا راہ، کوٹی کوٹ ٹھوکر کھائیدا۔ کوٹی کوٹ رہے گا، رسنا جہوا سرب ہلائیدا۔ کوٹی کوٹ رہے دھیا، دھیان نال دھیان ملائیدا۔ کوٹی کوٹ کہن توں پتا ماں، ہوں بالک تیرا گرا لائیدا۔ بن بھگتاں دیواں نہ کسے تھاں، چرن دوار نہ کسے جنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور،

نہکٹک نرائن نر، سچ دوارا ہر نرکارا، اُچ محلہ اک اٹلا بھگت بھگوان آپ بنائیدا۔ اُچ محل اٹل منارا، ہر جو آپ بنایا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کنارہ، بھگتاں اندر ڈیرہ لایا۔ اُچی بول اک جیکارا، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کاغذ قلم تیرا لیکھا سرب مُکایا۔ کاغذ قلم کی سکے گا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ گر اوتار آنت سکے نہ پا، بے آنت کہہ کہہ گئے وچ لوکایا۔ سادھ سنت منگن چرن پناہ، اکو آس رکھایا۔ پیر پیغمبر دستگیر دھیان رہے لگا، نیتز نین اٹھایا۔ کسے ہتھ نہ آوے بے پرواہ، بے دردی درد نہ کوئے ونڈایا۔ کلج انتم پھیرا پا، اپنی الکھ آپ جگایا۔ گر لکھ سجن لئے جگا، جاگرت جوت کر رُشانیا۔ سر اپنا ہر ہتھ لگا، سچ لکانے دئے بہایا۔ نام بہانے آپ چڑھا، مان نمانے لئے اڈایا۔ سچ دوارا آپ سہا، گر سکھاں لئے بہایا۔ بے مہانا ہویا آپ خُدا، خُدی سب دی دئے گویا۔ راجارانا تختوں لاہ، گر لکھ ساچے دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دا سچ نشان، چووی ہتھ کر پروان، ساڈھے تن ہتھ دیوے دان، اٹارسی سنگت کر پروان، سچ دوارے دئے چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں بنائے اک ودھان، ودھی اپنے ہتھ رکھایا۔

* ۲۶ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال دربار وچ *

سری بھگوان رکھی یاد، اُبھل بُھل نہ جائیا۔ ست سچکھنڈ دوار سنی فریاد، دھیان دھیان نال ملایا۔ نرگن کھیل جانے آد، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ لیکھا جانے برہم برہما، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ ناد انادی وجائے ناد، تار ستار نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ بُھل نہ جائیا۔ ہر جن تیری رکھی یاد، سچکھنڈ کھیل اپارا۔ لیکھا جانے جگ جگاد، جگا جگنتر ہو اُجیارا۔ پاوے سار سنت سادھ، بھگتن نام ادھارا۔ موہن مادھو ہر جو مادھ، بے آنت وسے دھام نیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ رکھی یاد سری بھگوان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچکھنڈ بیٹھ تخت مہان، تخت نواسی دیا کمایا۔ تھر گھر اپنا ویکھے آن، محل اٹل کر رُشانیا۔ ایکاشد سٹ بلوان، پوت سپوتا نال رکھایا۔ بنس

سربنس کر دھیان، اپنی کُل جنایا۔ وشن برہما شو دیوے مان، بخشے سرن سچی سرنایا۔ ترے ترے مایا کر پردھان، پنچم رنگ رنگ دکھایا۔ لیکھا جانے دو جہان، انڈٹھڑا دھام سہایا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان، بھوپت بھوپ دیکھ دکھایا۔ دھر فرمانا حکمران، ایک ایک سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے بھل نہ جائیا۔ سو پڑکھ نرنجن سچکھنڈ، سچ دوارا آپ سہائیدا۔ آپے جانے اپنا انند، انند انند وچ رکھائیدا۔ آپے ہوئے پرمانند، پر م پڑکھ کھیل کھائیدا۔ آپے گیت آپے چھند، گا گا اپنی خوشی منائیدا۔ اپنے مندر آپے ہوئے بند، آپ اپنا بندھن رکھائیدا۔ آپے سورج آپے چند، بن سورج چند آپ پرگٹائیدا۔ آپے صاحب دیال سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی یاد نہ کدے جھلائیدا۔ یاد رکھے بے پرواہ، اپنی دیا کمائیدا۔ آد پڑکھ کر صلاح، اپنی کھیل کرائیدا۔ شبد ڈلارا نال رلا، شبد دھار پرگٹائیدا۔ ترے ترے میل سچ سبھا، ترے ترے رنگ دکھائیدا۔ پنچم پنچم جوڑ جڑا، چار چار دیکھ دکھائیدا۔ ایک گھر سو بھاپا، سو بھاونت ڈگمگائیدا۔ آد آنتا بن خدا، نور نور نور سمائیدا۔ مقامے حق آسن لاء، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیدا۔ چھتر سپس آپ جھلا، تخت نواسی تخت آسن لائیدا۔ دھر فرمانا حکم جنا، حکمی حکم کھیل کھائیدا۔ وشن برہما شو سیوالا، جگ چوکڑی بندھن پائیدا۔ نو نو چار ونڈ ونڈا، جیرج انڈ موہ ودھائیدا۔ اُتبیج سیج آپ سما، اپنا بھیو چھپائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا کیتا بھل نہ جائیدا۔ کدے نہ بھلے کیتا قول، کول نین وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت رہیا مول، شبدی شبد شنوایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رکھیا پردہ اوہل، وشن برہما شو بھیو نہ پائیا۔ کرپا کھیل اُپر دھول، دھرنی دیوے مان وڈیائیا۔ لکھ چوراسی اندر مول، پنچ تت کایا سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ سمجھایا۔ ساچی دھار ہر نرنکار، ایک وار سنایا۔ جگ چوکڑی کھیل اپار، لوک مات کرائیا۔ پار برہم برہم دئے ادھار، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ایش جیواک ادھار، جگدیش کرے گڑمائیا۔ سپس تاج سچی سرکار، دو جہاناں حکم چلائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرتیا، لوآں پُریاں دیکھے چائیں چائیا۔ روس کر اجیار، کرن کرن نال ملایا۔ نام ناد شبد دھنکار، برہما وچے ودھایا۔ آد جگاد ساچی کار، کرتا اپنے ہتھ رکھایا۔ سیوالا گراوتار، لکھ چوراسی سیو کمائیا۔ ساچا ونج کر پار، ایک ہٹ گھلایا۔ تیرتھ تھ دیکھ کنار، جل تھل مہیئل رہیا سائیا۔ گھٹ

گھٹ سے وسنہار، دس کسے نہ آیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگڑی کار کمایا۔ راتی رت نہ کوئی تھی وار، گھڑی پل نہ کوئی سمجھایا۔ ابناسی اچت سچی سرکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بھل کدے نہ جایا۔ آد آنت نہ بھلے بھگونت، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیایا۔ جگ چوکڑی دیوے نام ایک وست، جیو جنت کر پڑھایا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، بے آنت بے پرواہیا۔ آپے میلے ناری کنت، نر نرائن خوشی منایا۔ ایک چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ دو جہان بنائے بنت، ایٹھے اوتھے خوشی منایا۔ ایک جانے آد آنت، آد آنت اپنے وچ چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا روپ دکھایا۔ ابھل روپ آپ کرتا، کرنی کرتا آپ کمائیدا۔ واہ واہ کھیل کرے سچ وبار، سچا کھیل کھلائیدا۔ جگ چوکڑی دیکھے وارو وار، جگ چوکڑی ویس وٹائیدا۔ گر اوتاراں دے ادھار، لوک مات راہ چلائیدا۔ نام شبد ونج وپار، چوڈاں لوک شبد دکھائیدا۔ چار کنت پاوے سار، دہ دشا پھول پھولائیدا۔ نٹھ نٹھ جائے پارکنار، اٹھسٹھ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کیتا آپ سمجھائیدا۔ آد پڑکھ ہر کرے کارا، ایک رنگ جنایا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ جوت رُشایا۔ پنج تت لگا اکھاڑا، نرگن نرگن ناچ نچایا۔ ناڑ بہتر و جا تلواڑا، راگ راگ نال ملایا۔ چھٹی راگ جگت و نجارا، رسنا جہوا گایا۔ ہر کا کھیل سب توں نیارا، بھو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا روپ سمجھایا۔ آد پڑکھ آد رچنارچ، اپنا کھیل کھلایا۔ تھر گھر دوار بنایا سچ، شبدی سوت بہایا۔ لکھ چوراسی اندر نچ، بن نوآ سوانگ دکھایا۔ سرگن کھول ایک ہٹ، ایک بنت دے بنایا۔ جوت نرنجن لٹ لٹ، پڑکھ ابناسی کرے رُشایا۔ بھاگ لگائے پنج تت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش میل ملایا۔ نام ندھانا ڈوری پائے نتھ، ہر بندھن اک رکھایا۔ پنچم بہہ بہہ ڈھولا گائے جس، جس اپنا آپ سنایا۔ بن دنداں پئے ہس، پڑکھ ابناسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد رہیا سمجھایا۔ میرا آد ہر نرنکار، ایک روپ سمایا۔ سچکھنڈ دوار کرتیار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ ہر جن جوت کر اجیار، تیل باقی نال لگایا۔ نرمل جوت کر اجیار، سورج چند نہ کوئی رُشایا۔ منڈل منڈپ نہ کوئی سہار، گگن گگنتر نہ کوئی وڈیایا۔ گر پیر اوتار نہ کوئی مددگار، دھرت دھول نہ کوئی جنایا۔ وشن برہما شو نہ کوئی پسار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ شبد ناد نہ کوئی ڈھنکار، راگی راگ نہ کوئی

گایا۔ سیس تاج نہ کوئی دستار، بستر تن نہ کوئی سہایا۔ دھرنی کرے نہ کوئی پکار، لکھ چوراسی نہ کوئی بنایا۔ پر تکھ ہو آپ زرنکار، سگھنڈ ساچا دھام سہایا۔ اپنے نالوں آپا دکھ کر کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گرہ دے وڈیایا۔ آپ اپنی ونڈے ونڈے، ونڈنہار گوپال۔ کرے کھیل سورا سربنگ، دینا ناتھ دین دیال۔ اپنے گرہ چڑھائے چند، چن نورو نور اجیار۔ رسناگیت سنائے چھند، بن تندری تند ستار۔ آپے ہوئے دیال بخشند، پڑکھ ابناسی بے عیب پروردگار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اپنا جانے سچ وہار۔ سچ وہار آپے کر، ہر کرتا کرم کمایا۔ شبد ڈلارے دے دے ور، ایک شبد مان رکھایا۔ وشنوں تیری گود دتا دھر، برہما وشن لئے پرگٹایا۔ سُن اگئی آپے وڑ، شکر رنگ دکھایا۔ تے چیلے آپے پھڑ، اپنی اچھیا مائی دے بنایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، برہے جھولی پائی۔ سگھنڈ دوارے چڑھ، وشنوں دے سمجھایا۔ شکر سُنو اک گل، گل پھاسی رہیا لگایا۔ میرا کھیل دھام اچل، اٹل ملے وڈیایا۔ سرگن اندر جوت رہیارل، آد جگاد جگ جگ رُشٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو سمجھایا۔ اپنا بھیو ہر جو دس، ایک وار جنایا۔ برہما وشنوں شو آئے نس، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ اسیں تیرے پیار گئے پھس، بندھن سکے نہ کوئی تڑایا۔ ساڈی پوری کرنی آس، خالی جھولی منگ منگایا۔ تیرے چرناں ہووے داس، دوجا در نہ کوئی سہایا۔ تیری جوت ہوئے پرکاس، نورو نور اپنا ڈگمگایا۔ ویلا آنت دس میرے ماہی کون ویلے کریں بند خلاص، ساڈا لہنا مول چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ دیوے ور سری بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ میرا کھیل سدا بے آنت، بھیو کوئے نہ پائی۔ لکھ چوراسی ویکھاں جگا جگنت، جگ چوکڑی نال ملایا۔ گر اوتار میلا سنت، بھگونت کر کر دھایا۔ اپنا نام سناواں چھنت، رسنا جہوا ہر جس گایا۔ ہر جن میلا ساچے کنت، ناری کنت خوشی منایا۔ لیکھا جانا آد آنت، مدھ اپنی دھار چلایا۔ گر اوتار بنا بنا بنت، سیوا سیوک اک سمجھایا۔ لکھ چوراسی توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا دے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وشن برہما شو کر اجیار، ہر شبدی اک سمجھایا۔ ونڈاں ونڈ بن نگاہبان، اپنی ونڈ آپ کرائیا۔ جیرج انڈ کر پردھان، اُنج سبتج کھیل کھلایا۔ چارے کھانی دیواں مان، چارے بانی لوواں پڑھایا۔ چارے وید کر پروان، چار کُنٹ ڈنک وجایا۔

چار ورن کھیل مہان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ چار جگ اک نشان، نرگن سرگن دے جھلایا۔ جگ جگ آپے ویکھے آن، روپ انوپ ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھائیا۔ سُننا رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ آپ لگایا نرگن آد، انت لہنا دے مُکائیا۔ لوک مات سُنے فریاد، نرور پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا جنائیا۔ اتم لیکھا سِری بھگوان، ایکا ایک جنائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ گر اوتاراں دے دے دان، لوک مات پرگٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے کھیل انجان، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ بھگتاں دیوے سدا دان، ساچی بھگتی اک سمجھائیندا۔ ست دوارے کر پروان، سچکھنڈ آپ بنائیندا۔ پر م پُرکھ ہر جن گھر سہان، مورکھ موڑھ گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ آپ رنگاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیا۔ نو نو چار پنڈھ مُکاؤنا، سرگن سیوا لائیا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، پُرکھ ابناسی کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنا بل آپ دھراؤنا، بل اپنا آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے بہہ کے متا پکاؤنا، دوجاسنگ نہ کوئے رلائیا۔ ساچا تاج سیس کاکاؤنا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان ست ستوادی آپ جھلاؤنا، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ برہم برہادی ویکھ وکھاؤنا، ناد انادی ناد سٹائیا۔ بن پاندھی پنڈھ مُکاؤنا، آپ اپنا انت جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ اتم ویلا جائے آ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشنو تیرا لیکھا اپنے وچ لئے لکا، آپ اپنا مول مُکائیندا۔ برہم تیرا برہم جائے سما، پار برہم گود بہائیندا۔ شنکر تیرا سنا دیوے لاه، تن بھوتی نہ کوئے رمائیندا۔ چار جگ دا ایکا چوکڑ ایکا وار ویکھے ایکا تھاں، تھاں تھنتر کھوج کھجائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر جو بن دارہیا ملج، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ گر اوتاراں دیا کما، پھر پھر مارگ آپے پائیندا۔ بھگتاں دیندا رہیا سزا، لوک مات اگن تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ اتم ویلا آؤنا جگ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ پرگٹ ہوئے سور سربگ، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ شبد اناد وجائے ند، تھر گھر ساچے خوشی منائیا۔ گر اوتاراں لئے سد، چار جگ جو سیو کمائیا۔ آپ بہائے اڈو اڈو، ونڈنہار سچا شہنشاہیا۔ اپنیاں چرناں پیٹھوں لئے کڈھ، ڈوگھا کھاتہ لئے پھول بھلایا۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی دے رت، پنچ تت نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی بُدھ نہ کوئی مت، برہم مت

نہ کوئے جنایآ۔ ایک نور کر پرکاس، گھر ایک آپ دکھائیآ۔ کرے کھیل آپ تماش، پر تھی چلے نہ کوئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ابھید بھیو رہیا سمجھائیآ۔ اپنا بھیو ہر نرنکار، آد پڑکھ جانیآ۔ جگ چوکڑی میتے وارو وار، تھر کوئے رہن نہ پایآ۔ نو نوں پندھ آپ وچار، چار چار کھیل کھلایآ۔ ترے ترے دیوے ادھار، پنچم پنچ موہ رکھایآ۔ نرگن نرگن کر تیار، سرگن سرگن رنگ چڑھایآ۔ سچھنڈ سہائے بنک دوار، سچ سنگھاسن سو بھاپایآ۔ چرن کوئل کر تیار، تھر گھر ساچے آپ کایآ۔ شبدی شبد کرے نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکایآ۔ توں قادر کرتا بے عیب پروردگار، تیرا جلوہ موہے بھایآ۔ صفت صلاحی ساچا یار، صفت وچ کدے نہ آیا۔ تیری مہبت کراں ایک وار، آنت تٹ کدے نہ جایآ۔ تیری صحبت گاواں جگ چار، جگ چوکڑی نال ملایآ۔ تیرا مندر اک دوار، گرہ بیٹھا سو بھاپایآ۔ تیرا تھلم سچی سرکار، جگدیش سیس کایآ۔ میں دیکھاں کھیل سنسار، لوک مات پھیرا پایآ۔ گر اوتاراں بن یار، پیر پیغمبراں نال ملایآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے جانیآ۔ کھولے بھیو ابھید ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیآ۔ سچھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، گھرن بھننہار آپ ہو جایآ۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، نش اکھر کرے پڑھائیآ۔ اپنی مرنی آپے مر، جنم مرن وچ نہ آئیآ۔ اپنی ترنی آپے تر، تارنہار سرشٹ سبائیآ۔ اپنی سرنی آپے پڑ، سرشٹ سبائی رہیا جھکائیآ۔ اپنی چوٹی آپے کھر، دیکھے تھاؤں تھانیآ۔ سچھنڈ دوار قلعے گڑھ، چار دیوار نہ کوئے بنائیآ۔ نرمل جوت اکو دھر، آد پڑکھ کرے رُشائیآ۔ نر بھو نہ رکھے کوئی ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائیآ۔ مورت اکال اکو ہر، اجونی رہت وڈی وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیآ۔ اپنا کھیل آپے دستاں، ہر ہر آپ جنائیندا۔ آد جگاد ایک گھر وساں، گھر اپنا آپ سہائیندا۔ دو جہان پھراں نساں، بن پاندھی پندھ نکائیندا۔ جن بھگتاں اندر آپے وساں، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سوانگ آپ سمجھائیندا۔ ہر سوانگی ورتے سوانگ، اپنی بوجھ نبھائیآ۔ جگ جگ رکھے ساچی تاگھ، لوک مات راہ تکائیآ۔ گرگھ ہر جن منگن ایک منگ، نیز نین نین شرمائیآ۔ رسنا جھوانہ کوئے ہتی دند، من واسنا نہ کوئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے دکھائیآ۔ لیکھا ہر کرتار، کرنی کرتا آپ جنائیندا۔ سچھنڈ میرا وہار، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ جگ چوکڑی ہو اُجیار، لکھ چوراسی رنگ

رنگائیندا۔ اپنی جوت کر اُجیار، پنج تت کایا وچ ٹکائیندا۔ کوٹن کوٹ کوٹ کرناں وچوں ایکا کرن کڈھاں باہر، گر اوتار ناؤں دھرائیندا۔ ایکا دیواں نام گنتار، دید شنید کھیل دکھائیندا۔ لوچن نین درس دیدار، دید عید اک سمجھائیندا۔ ناد دُھن شبد جیکار، سُن سُن آپ گھلائیندا۔ سُن جن وچ سنسار، اپنی گود بہائیندا۔ رکھ سُن کر پنہار، چاکر چاکری کھیل کھلائیندا۔ بھانڈے گھڑ بن ٹھھیار، بھٹنہار آپ ہو جائیندا۔ وشن برہما شو پہریدار، برہمنڈ کھنڈ سپس سرب جھکائیندا۔ پیر پیغمبر کڈھ کڈھ گئے وگار، دُھر فرمانا حکم جنائیندا۔ جگ جگ آون وارو وار، عیسیٰ موسیٰ سیو کمائیندا۔ کوٹن کوٹ وار آئے تینی اوتار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی جنائیندا۔ کوئی تریلوکی کرے پیار، کوئی شبد شبد سنائیندا۔ کوئی مچھ کچھ جل دھار تاریاں رہے مار، روپ انوپ نہ کوئی وڈیائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، ہر کا بھیو کسے نہ آئیندا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چار، وید ویاسا پُران اٹھاراں سنائیندا۔ شاستر سمتر گیتا گیان، کاہنا کرشنا بھگت سمجھائیندا۔ چار گنٹ بیابان دسے نہ راہ، زرگن نام نہ کوئی جھلائیندا۔ سولائ سولائ گیا سمجھا، ویدیا ودت اپنی کل دھرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کہن محواں، مہبان بیدو اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا کلام، اک کلام ایکا اسم اک امام، عالمین دیکھ دکھائیندا۔ اسم اعظم الہی نور، نور نورانہ آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر بیٹھے دُور، نیڑے کوئے نہ سکے آئیا۔ چاروں گنٹ پیا فتور، پر بھ فتویٰ دئے لگائیا۔ نانک زرگن ہو مجبور، پر بھ اگے کر گیا عرضوئیا۔ تڈھ بن کوئی نہ کرے معاف قصور، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیا۔ کلج انت آونا ضرور، نہکلنک تیری وڈیائیا۔ تیرا بھنڈارا سدا بھر پور، اتوٹ اٹت ورتائیا۔ تیرے پچھے سولی چڑھیا منصور، شمس اپنی کھل لہائیا۔ کبیر ڈبا گنگا پور، ملی مات سزائیا۔ پرہلا دمنگ درس حضور، نیتز نین گھلائیا۔ تُوں سب دی آشا کری پور، پوری اچھیا ایکا وار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا خوشی منائیا۔ سچکھنڈ کھیل اولاء، ایکا ایک کرائیندا۔ زرگن ملیا سچ محلہ، ست ستوادی سو بھاپائیندا۔ اپنی جوتی آپے رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ایکا پھڑایا اپنا پلا، ناری کنت کھیل کرائیندا۔ اپنے نور رہے بسلا، بسمل اپنا رنگ دکھائیندا۔ ایکا ناد سنسپہڑا گھلا، ایکا راگ سنائیندا۔ نام ست ایکا ملا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ اپنا گھر آپے ملا، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ تھر گھر ساچا ہر بنیا اٹلا، پُرکھ ابناسی آپ بنائیندا۔ شبدی شبد ست کہے جھلا، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگاد کدے نہ ہلا، جگ

جگ گہرا آپ بھوانیندا۔ کوئی رنگ نہ جانے کالا پیلا، نیلا روپ نہ کوئی بنائیندا۔ آد جگاد چھیل چھیل، بردھ بال نہ ویس وٹائیندا۔ اپنے ملن دا آپے حیلہ، سو پڑھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑھ نرنجن آپ سہائے اپنا سچ قبیلہ، آپے بہہ بہہ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ ہر چڑھیا چا، اپنی خوشی منائیا۔ جس چوکڑی جس ناؤں رہے گا، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ گر اوتار منگدے رہے پناہ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پیر پیغمبر مندے رہے جس دی رضا، رازق رحیم اک خدائیا۔ بھگت بھگونت لاؤندے رہے صدا، اک آواز لگائیا۔ سنت تکلے رہے راہ، نیتز نین اٹھائیا۔ گرگھ تیرا دھیان رہے لگا، آتم اک لولائیا۔ گر سکھ مستک دھوڑی لگا رہے لا، چرن ملے سچی سرنائیا۔ رحمت کرے بے پرواہ، بے نظیر دیا کمائیا۔ غفلت وچ آئے نہ کدے خدا، الفت وچ نہ آئے خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے تیرا رنگ، ہر جو آپ رنگایا۔ نرگن سچ نرگن پلنگ، نرگن رہیا ہنڈھایا۔ نرگن ناری بنے کنت، نرگن کنت خوشی منایا۔ نرگن نام نرگن مردنگ، نرگن نرگن اپنا ڈنک سنایا۔ نرگن نور نرگن چند، نرگن نور نورانہ ڈنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا کھیل رچایا۔ رچیا کھیل ہر جو ہر، اپنی دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی دیندا رہیا ور، اپنا حکم سنایا۔ اتم سدے ساچے گھر، ایک سدا نام لگائیا۔ دارو واری بچھاں رہیا کر، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ لوک مات اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ سچکھنڈ سچ دربار، ہر جو ہر لگایا۔ چرنی آوگر اوتار، دھر فرمانا حکم سنایا۔ سنجک تریتا دواپر وچ سنسار، کلجک کی کی حکم چلایا۔ وشن برہما شو ہونا خبردار، سچ سندیسہ رہیا جنایا۔ وشنوں تیرا دے نہ کوئی بھنڈار، سچ بھنڈارا نظر کوائے نہ آیا۔ برہے تیرا برہم نہ کوئی اجیار، نور نورانہ کھ شرمایا۔ شکر تیری ننگی نہ دے کٹار، مستمکھ جیو نہ کوائے مٹایا۔ سنت کمار ہوئے بے دار، پڑھ ابناسی آپ جگایا۔ براہ دھرنی چکھیا بھار، تیرا بھار ہو لا سکے نہ کوئی کرایا۔ یکے پُرش کرے وچار، میرا سنگ نہ کوئی رکھایا۔ جیگر یو آئی ہار، چوتھا جگ دے ڈھایا۔ نرنکار ہو یا اجیار، نرائن اپنا کھ بھوایا۔ کپل مننی کرے پکار، کھانی بانی نہ کوائے سمجھایا۔ دتاترے رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ رکھبھ ڈھیہہ ڈھیہہ کرے نمسکار، کھ اپنا رہیا چھپایا۔ پرتھو کہے تیرا پنہار، سر تیری

سیو کمایا۔ متس کہے تیرے حکم اندر پھراں یار، جل ساگر ڈیرہ لایا۔ کچھپ کون دیوے آدھار، مندرا پر بت سیس اٹھایا۔ موہنی کیتا کھیل اپار، روپ انوپ آپ دھرایا۔ ہنس بول اک جیکار، سوہنگ سو ساچا ڈھولا رسنا گایا۔ نر سنگھ کھیل کر اپار، چھوٹے بالے مان دوایا۔ اتم اوہ وی گیا ہار، رسنا گن نہ کوئی سمجھایا۔ دھرو کر دھیان، ہری اپنا رنگ چڑھایا۔ نرائن دیوے اک دھیان، گج بندھن آپ کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بل باون کھیل آپے کر، سچکھنڈ دوارے ساچے رہیا بلایا۔ آو اٹھو بال نادان، ہر ساچا سچ جنایا۔ براہمن تیرا کھیل جہان، ایکنکارا نظر نین نہ آئی۔ رام بنیا جودھا بلوان، بان ایک تیر چلائی۔ پنچ تت مٹا نشان، لوک مات نظر نہ آئی۔ اک رام سرب مہربان، جو گھٹ گھٹ رہیا سمائی۔ اک رام وڈ بلوان، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وید ویاسا تیرا لیکھ، ہر ہر آپ مکیا۔ کاہنا کرشنا کر کر بھیکھ، گیتا گیان درڑایا۔ آنت مٹی سب دی رکھ، آنت کوئی رہن نہ پایا۔ ہر کاروپ مجھ داہری نہ کیس، پنچ تت نہ کوئی دکھایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ نہ آئے نریش، ایک نام سچا سندیس دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے عیب پرورد گاریا۔ بے عیب پرورد گار، حق حق جنایا۔ لاشریک ہو تیار، تحریک اک دکھایا۔ حقیقت جانے شاہ اسوار، بے پرواہ بے پرواہیا۔ تعریف کرے پرورد گار، تعارف اور نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، عیسیٰ موسیٰ اک سنائے حدیثا، ایک کلمہ آپ پڑھایا۔ ایک کلمہ پڑھائے امام، علی اپنا روپ کرائیندا۔ لیکھا جانے دوس شام، دھر بانی اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی نور الہی کلام، کائنات آپ سنائیندا۔ آپے دیوے سچ پیغام، سچ سندیسہ آپ جنایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھ ہر، بے درد رہیا سمجھایا۔ کسے نہ ملے کوئی در، بے در پھرے لوکائی۔ نر بھو چکائے سب داڈر، ایک اپنا آپ دکھایا۔ پیر پیغمبر گھاڈن گھر، ملا شیخ لئے سمجھایا۔ ایک الف اندر پڑھ، ایک یے لئے پڑھایا۔ نقطہ نوون ایک گھر، نوون عنہ رنگ وٹایا۔ حمزہ سب نوون کرے سر، سار کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا نام پڑھایا۔ ایک نام دیوے داؤد، ایک وار دیا کمائی۔ بے عیب نہ ہو یا نیست و نابود، گھر ساچے خوشی منائی۔ آد جگاد سدا محبوب، محبت خانہ اک کھلایا۔ جس دی کوئی نہ جانے حدود، حد کسے نہ پار وندائی۔

اپنا جانے سچ عروں، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نہ کوئی دشا نہ کوئی کوٹ، جگرہ کوئے نظر نہ آئی۔ نہ کوئی بُت نہ کوئی قبوت، رُوح پاک نہ کوئے رکھائی۔
 سچکنڈ دوارے دیوے اک ثبوت، ساکھیات اپنا نور جنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائی۔ عیسیٰ موسیٰ کھیل اول،
 عالمین کرائیندا۔ محمد پھڑایا اپنا پلا، ایک گنڈھ پوائیندا۔ چوداں طبق ایک محلہ، ایک نور درساہیندا۔ دیک جوت ایک بلا، آگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرپا آپ سٹائیندا۔ ساچی کرپا ساچا پڑکھ، پڑکھو تم آپ بنائی۔ سرشٹ سبائی کر کر پرکھ، وڈ پارکھو ویس وٹائی۔ بیخ
 تے کرے ترس، نرگن سرگن جوت کری رُشائی۔ امرت میگھ ایک برس، ساتک ست ست ورتائی۔ اپنا کیتا پورا فرض، بے پرواہ سیو کمائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک راگ ایک طرز، تار ستار اک وجائی۔ ایک طرز ایک تندی، اک ستار ہلاہیندا۔ اک کانا دتے بندی، بندی خانہ
 آپ تڑائیندا۔ ایک صاحب ہوئے بخشندی، بخشش اپنے ہتھ دکھائیندا۔ ایک راہ ایک پگ ڈنڈی، انتم اپنے گھر چڑھائیندا۔ ایک دیوے پون ٹھنڈی، انجا پون
 کھ شرمائیندا۔ ایک دیوے نام سنگدھی، ستنام آپ پرگٹائیندا۔ لیکھا چکے جیرج انڈی، اتبج سیتج پنڈھ مکائیندا۔ پیا پریتم پائے چھندی، اپنے پریم وچ
 بندھائیندا۔ لکھ چوراسی آتم گندی، پر ماتم نظر کسے نہ آئیندا۔ بن ہر لکھ چوراسی رنڈی، کنت سہاگ نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ ایک گر چلائے ڈنڈی، سنگر مات
 وڈیائیندا۔ گر گوہند انتم میٹے بھیکھ بکھنڈی، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے رندی، ایک رندا ہتھ اٹھائیندا۔ کیر سنائے ایک چھندی،
 ساچا ڈھولا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ گر اوتاراں ہو یا اکھ، ہر جو خوشی منائیندا۔ چار جگ بن
 ڈھاہیوں گئے ڈھٹھ، ہر جو ہار جت اپنے ہتھ دکھائیندا۔ جس داناؤں گا گا آئے گاتھ، لوک مات سمجھائیندا۔ جس دے چڑھ کے آئے رتھ، سو
 مہاسار تھی ویکھ دکھائیندا۔ آو سو میرے پاس، سچ دوارا اک گھلاہیندا۔ جس دی گوپی کاہن پاوندے راس، سو اپنا اپنا ناچ نچائیندا۔ جس دا لیکھا پر تھی
 آکاش، منڈل منڈپ سوہا پائیندا۔ جس دا نور ہوئے پرکاس، گگن گگنتر آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں در
 ہلاہیندا۔ گر اوتار آئے در، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ پر بھ ابناسی کرپا کر، گل پلو ایک پایا۔ تیرے تھم اندر پھر دے رہے گھر گھر، لوک مات ویس

وٹایا۔ اِکو رکھیا تیرا ڈر، ہور ڈر نہ کوئی رکھایا۔ تیرے چرن دوارے ڈگے ڈر، سر لینا ہتھ رکھایا۔ کر کرپا لینا پھڑ، میرے صاحب سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا سر ایکا وار ستھر رکھایا۔ گر اوتار کر وچار، پر بھ اگے دین صلاحیا۔ تیری سیو کری جگ چار، توں پُرکھ بن بن ہوں نار گھولی گھول گھمایا۔ تیرا انت نہ پاراوار، اُچی کوک کوک گئے پکار، بے انت تیری شہنشاہیا۔ نانک نرگن سدا اٹلے آیا اتم جگ گوہند کہے میں ساچا ست ڈلار، میرا اِکو پتا مایا۔ آد جگاد رہے جگ چار، جگ چوکڑی کھیل رچائی نہ مرے نہ جانیا۔ اوہدا ناؤں پُرکھ اکال، سدا سدا کرے پرتپال، ست ڈلارے گود بہانیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، آپ اپنی گھال لئے گھال، ہر کا بھو کوئے نہ پانیا۔ اسیں کہندے رہے سوالی بن بن بے حال، بے حالاں اُپر اپنی دیا کمایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں سری بھگوان کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیاںیا۔ نانک کہے آد پُرکھ کھیل کرے کمال، دس کسے نہ آئیا۔ بھگتاں وسے سدا نال، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے خوشی منایا۔ نانک کولوں سارے رہے پُچھ، ایکا منگ منگایا۔ سانوں بھو دس پُچھ، کی بھگتاں کول رکھے پر بھ سچا شہنشاہیا۔ اسیں چرناں ہیٹھ بیٹھے لگ، ساڈا زور نہ کوئی جانیا۔ ساڈا پینڈا گیا مک، کلجک ویلا اتم آئیا۔ چار گنت بوٹا گیا سنک، ہرا سنج نہ کوئی کرایا۔ نیر نین نہ سکن جھک، جیواں جنتاں ولوں شرمایا۔ خالی دسن بن ہر نامے بت، پنج وکار کرے لڑایا۔ آشا تر سنا پائی لٹ، مایا متا ہوئی ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نانک نرگن کہے، سُنو میت مُرار۔ بھگتاں ملن داسدا چا، پر بھ رکھے سر جنہار۔ جگ جگ بیڑا لئے ترا، ڈبے نہ وچ سنسار۔ کوٹن کوٹ روپ وٹا، پھڑ پھڑ باہوں لائے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ نانک دس کون تیرا میت، گر اوتار رہے جنایا۔ کون بدھ چلے ریت، بھگتاں ملے وڈیاںیا۔ اسیں دس کے آئے پر بھ وسے مندر مسیت، گردوارا ڈیرہ لایا۔ کبیر کہے میرا پر بھ وسے دھام انڈیٹھ، دس کسے نہ آئیا۔ سدا سہیلا اک اتیت، نہ مرے نہ جانیا۔ اٹھے پہر گاؤندا گیت، کبیر کبیر کہے سناںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دئے وڈیاںیا۔ اٹھو بھائی کرو پیار، بھانیاں نال ملایا۔ بھائی بھگت سدا سچ دوار، ہوئے شبد گڑمایا۔ رل مل کرینے اک پکار، پُرکھ ابناسی جوت جگایا۔ پر بھ لہنا دینا دیوے قرض اتار، مہر

نظر اک اٹھایا۔ جگ جگ پھڑ پھڑ رہیا تار، تار نہار دیا کمایا۔ کلجگ انتم آئی ہار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ نہ کوئی دسے میت مُرار، سب بیٹھے کھ
 بھوایا۔ نانک نہ کرے کوئی وچار، نام ست ڈھولانہ گایا۔ ہنگ برہم نہ کوئی دھار، پاربرہم نہ کوئے سرنایا۔ انا الحق نہ کوئی پکار، مقامے حق نہ کوئی
 خدایا۔ رام رام نہ کوئی ستار، سینا سرت نہ کوئی سرنایا۔ رادھا کرشن نہ کوئی دیدار، بنسری نام نہ کوئی وجایا۔ گُفت شنید نہ کوئی گفتار، وید بھید نہ کوئی
 کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا دکھایا۔ سارے سدے ایکا گھر، ہر جو اکھ کرایا۔ اپنا بھيو دیوے ور، ور داتا آپ ہو
 جایا۔ بن مرنی گیا مر، جنم مرن بندھن نہ کوئے رکھایا۔ لکھ چوراسی اندر وڑے گھر گھر، گھر گھر ڈیرہ لایا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کر، کلجگ انتم ویکھن
 جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا جنایا۔ اپنا بھيو دسے بھگونت، پردہ آپ اٹھایا۔ ویکھیا کھیل جگا جگنت، ہر نظر کسے نہ آیا۔
 سب نے کہا بے انت بے انت، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن نور نور نُرنت، نہچل دھام کرے رُشنايا۔ کلجگ ویلا آیا انت، سچکھنڈ ساچے وجے ودھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا سمجھایا۔ چار جگ دے سنت بھگت، ہر بھگتی مارگ لایا۔ اک اک تاریا ویلے انت، ویلا اپنے ہتھ
 جنایا۔ لیکھے لائی بوند رکت، رتی رت رنگ چڑھایا۔ لیکھا جانے آد شکت، شکتی شکت بھيو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا رہیا
 سنايا۔ گر اوتار بہتر ناڑ، تانا پیٹا آپ تنایا۔ پنج تت اندر کھیل مہان، زرگن روپ وٹایا۔ شبد نام سچي دُھکار، دُھن آتمک آپ سنايا۔ کھیل کھیل کھیلیا
 وچ جگ چار، چوکڑی اپنا رنگ دکھایا۔ وارو واری تارے وچ سنسار، ایکا وار سرب کرے گڑمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرو
 پرہلاد ویکھ دکھایا۔ دھرو پرہلاد کھیا لیکھا، لیکھ اپر اپارا۔ باون کدھیا بھرم بھلیکھا، بل کھیل نرالا۔ ستجگ ساچے چاڑھے وینتا، پُرکھ ابناسی دین دیا لا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چلے اولڑی چالا۔ دھرو پرہلاد کر کر پار، باون انت سہایا۔ باون منگ منگی ایکا وار، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔
 تیرے چرن جاواں بلہار، توں دتا پاتال بحال، اتل وتل ستل کر خوار، میری خدی مات گوائیا۔ میں جانا اُچ منار، محل اتل سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔
 دھن بھاگ تیرے چرنی دھوڑی ملی چھار، تیری رنگت میرے مستک نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں نیز

نہیں اٹھائیا۔ تیری چرنی ڈگا در، در ملی مات وڈیائیا۔ راج بھاگ تیرا سب، میری کایا تیری حرص مٹائیا۔ تیرا امرت میری نبھ، کول نین کھ پائیا۔ کون ویلا درشن دیویں پھیر جھب، میلا ملے سچ گوسائیا۔ اپنے در لویں سد، پکڑ دوویں بانہیا۔ جگت جیواں پار کرنی حد، سچکھنڈ دوارا دیوے ٹھنڈی چھانئیا۔ اک لڈاونا ساچا لڈ، جوں بالک پتا مائیا۔ میرے خالی دسن ہڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا گن رہیا سمجھائیا۔ سُن بل باون کر دھیان، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ تن جگ سونا بن نادان، جنم جنم نہ کوئی دکھائیندا۔ چوتھے جگ کراں پردھان، لوک مات پرگٹائیندا۔ گوہند چیل کرے آن، پُرکھ اکال ملائیندا۔ تیرا لیکھا لکھے کر چچان، کھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھ آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر جو آکھ سنایا۔ بھگتاں وچ میلا میلے نو دوار، میل ملاو سچ سمجھایا۔ امریک دیوے ادھار، جنک اپنے رنگ رنگایا۔ بدر پاوے آپے سار، سُداما اپنی گود بہایا۔ ہری چند دے ادھار، چند چاندنا اک چکایا۔ بے دیو پاوے سار، ساچا بوٹا مات لگایا۔ دھنے ویکھے تیری بھلوڑ، ہر باغیچے اک لگایا۔ تُوں منگی وست پار، گھر جٹاں پھیرا پایا۔ زرگن آیا وچ سنسار، دس کسے نہ آیا۔ ڈھاڈھی گاؤندے جس دی وار، چھتی راگ رہے صلاحیا۔ نانک وجائی جس دی ستار، گوہند جس دا دھیان لگایا۔ جس نوں کہندے پُرکھ اکال، سو نظر کسے نہ آیا۔ نال چھیاراں کرے پیار، پانہا گنڈھن سیو لگایا۔ گوداوری گنگا پاوے سار، کنگن اپنے ہتھ رکھایا۔ سین نائی پائے سار، روپ انوپ ویس وٹایا۔ نامے چھپر چھائی زرنکار، سر اپنا ہتھ لگایا۔ کبیر ویکھیا اک دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ سدھنا دیوے آپے تار، ایکا منتر نام درڑایا۔ اجال کرپا کری اپار، پت پُنیت کھیل کھلایا۔ پوتنا سٹی پچھاڑ، موہن مے مکھ پچھہایا۔ گنکا دیوے ادھار، روپ انوپ کر سمجھایا۔ آد جگاد جگ جگنتر کھیل کرے کرتار، جگ وک وٹایا۔ بھگتاں سنتاں تارے وارو وار، گر اوتار سیو لگایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، پُرکھ اگمڑا رہیا دکھایا۔ سچکھنڈ لگا اک دربار، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سارے کرو بیٹھ وچار، لوک مات دھیان لگایا۔ کون تہاڈے نال کرے پیار، جو مارگ آئے جنایا۔ لوکائی بھلی بن گوار، بھلیا دائی دایا۔ جس اُپجیا وچ سنسار، لوک مات کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبناں رہیا سمجھایا۔ ساریاں نیتز لئے کھول، لوک مات دھیان لگائیا۔ چاروں کُنٹ گئی ڈول، ہر کا نام نہ

کوئی دھیانیا۔ رام رمیا نہ گئے مول، رُوپ انُوپ نہ کوئے دکھانیا۔ امرت بھریا نہ کسے نا بھی کول، نا بھی کول نہ کوئی جھرانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا سب دارہیا دکھانیا۔ سارے دیکھو دیکھ کرن ہاباکار، ہائے پر بھ کی کھیل رچایا۔ وشنوں کہے میرا ناں اُجیار، برہما کہے میرا برہم برہم سمایا۔ شکر کہے میری تکھی دھار، بھولا ناتھ رُوپ وٹانیا۔ رام کہے میں رام اوتار، راون آنت مُکایا۔ کرشن کہے میں بڑا بلکار، کنس کیسی پکڑ گرایا۔ موُسی کہے میرا نُور اُجیار، کوہ طُوْر جلوہ اک تکایا۔ عیسیٰ کہے میرا خداوند یار، سر میرے ہتھ لکایا۔ محمد کہے میرا مددگار، چار یاراں نال رلایا۔ اللہ رانی نیز روون زارو زار، خاوند کوئے نظر نہ آیا۔ نانک کہے نرنکار، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال، دُو جی اوٹ نہ کوئی جنایا۔ چارے وید کرن پُکار، چارے جگ ویکھن نین اُگھاڑ، اٹھاراں پُراں کرن وچار، ہر وچار وچ نہ آیا۔ رُکھ مُن گئے ہار، ہر کا آنت کسے نہ پایا۔ پُرکھ ابناسی وسے سب توں باہر، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کبیر کہے میں کیتا دیدار، چڑھ محل دیکھ دکھایا۔ آؤ سنتو میرے پچھے وارو وار، لوک مات مارگ گیا جنایا۔ انتم بھلے بن گوار، ساچا راہ نہ کسے جنایا۔ کلج لیکھا گیا ہار، لہنا سب دارہیا مُکایا۔ پر بھ آگے سارے کرن نمسکار، نیز نیناں نیر وہایا۔ ساڈی کیتی چلی نہ وچ سنسار، تیری مایا پردہ پایا۔ کوئے کہے رام پیار، کوئی کرشن جنایا۔ کوئی کہے اللہ یار، کوئی کہے نانک انگ لگایا۔ کوئی گوہند کرے نمسکار، پُرکھ ابناسی سب توں وسے باہر، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ کوئی کہے نامے پایا میت، کبیر ملی وڈیانیا۔ کوئی کہے ترلوچن کریا ٹھنڈا سپت، گر گر رُوپ دکھانیا۔ کوئی کہے سین پایا نیتن نیت، دُو رُدا پندھ مُکایا۔ کبیر کہے پر بھ وسے ہست کیٹ، گھر گھر رہیا سمایا۔ جس نے بنایا دیہرا مسیت، مندر مٹھ شودوالے رنگ چڑھانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شودوالے بنائے مٹھ، مندر مسجد مان گویا۔ دھار چلائی تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرتی دیکھ دکھایا۔ سروور بنائے کنار تٹ، چار کُنٹ دیکھ دکھایا۔ چوڈاں لوک گھلائے ہٹ، چوڈاں طبقاں بندھن پایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمر تھ، اپنی دیا کمایا۔ جگ جگ دیوے ساچی وتھ، نام امولک آپ ورتایا۔ مہما جنائے اکتھنا اکھ، گر اوتار گئے پڑھایا۔ اپنا لیکھا کدے نہ کرے س، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ سچھنڈ دوارے رہیا وس، دو جہاناں دیکھ دکھایا۔ لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ جھس، لوک مات پھیرا پایا۔ نانک پوری کرے آس، وید ویاس

نال ملایا۔ نرگن جوت کر پرکاس، نرویر ویس وٹایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی کھیل تماش، جگ چوکڑی پندھ مکایا۔ بھاگ لگائے وچ پر بھاس، وچ جنگل ڈیرہ لایا۔ جن بھگتاں کہے سدا شتاباش، سو پڑھ نرجن دے درڑایا۔ اتم کرنا کم خاص، کرتا اپنی کار کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر اپنا کھیل کرایا۔ سچ ہارا آد نرجن، آد پڑھ کروانیا۔ جگاد ہوئے درد ڈکھ بھے بھجن، بھو ساگر پار کرائیا۔ ایکانیترا پائے انجن، نام ندھان کر رُشانیا۔ ایکا چرن کرائے مجن، دُرمتم میل دھوائیا۔ سچکھنڈ نو اسی ساچا سجن، ساچی رنگت رنگ رنگایا۔ سچ نگارے اوتھے وجن، گر اوتار رہے وجایا۔ کلجگ اتم کھیل کرے سورا سرنگن، سور پیر بے پرواہیا۔ بھاگ لگائے اپنے چندن، چند چاندنا روپ وٹایا۔ پھڑ اٹھائے گجری نندن، نند گجری اور نہ کوئی وڈیایا۔ ایکا پائے شبدی بندھن، جوت نور رُشانیا۔ آپ اٹھائے بیڑا کندھن، ملاح بنے بے پرواہیا۔ پرگٹ ہوئے وچ ورجنڈن، ورجنڈی ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ رنگ رنگایا۔ ساچے گھر سچکھنڈ ڈھول مردنگ، راگ رتن رنگ رنگایا۔ نرگن چڑھیا چند، گھر ساچے ہوئے رُشانیا۔ گر اوتاراں پوری کرے منگ، جو بیٹھے سپس جھکایا۔ ایکا ڈھولائے چھنڈ، ٹوں میرا میں تیرا، تیرا میرا روپ سہایا۔ ہنگ برہم تیرا میرا اند، پر م پڑھ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آو سارے کرو تیری، ہر ساچا سچ جنائندا۔ میری آئی اتم واری، سب دا لہنامات چکائندا۔ جس دا جگ چار چلدا رہے ناؤں نرنکاری، سو نرکار کھیل کھائندا۔ جس دی ہوئی سرب پساری، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائندا۔ سو داتا وڈ بھنڈاری، اتوٹ اٹ بھنڈار ورتائندا۔ جس دی سچکھنڈ وسے اٹاری، تھر گھر اپنا چرن کائندا۔ جو بھگتاں تیج رہیا سواری، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ آو ودا کرو پہلی واری، دوجی ونڈ نہ کوئی ونڈائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھائندا۔ آو اٹھو دیو تو، ہر جو آپ سنایا۔ جس نوں لہدے اندھ گھور، سو صاحب کھیل کرایا۔ جس دی پھڑدے آئے ڈور، سچکھنڈ ڈیرہ رہیا لایا۔ جس نوں ویکھیا کر کے غور، نیترا نین کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تھم سنایا۔ ایکا تھم ہر جگدیش، جگدیشر آپ سنایا۔ ایکا چھتر جھلے ہر سپس، دوسر چھتر نہ کوئی وڈیایا۔ ایکا راگ چلے پس اکیس، چھٹی راگ نہ کوئے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سارے رل کے کرن پکار، نیناں

نیر دہایا۔ تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائے سانجھے یار، تھہ بن ہور نہ کوئی سہایا۔ تُوں لوک مات جا جا کریں وہار، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ اسیں منگدے تیرا دیدار، تیرے چرن دھیان لگایا۔ تھہ بن رویے زارو زار، تیرا ستھر اک ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساڈی اچھیا لئے پرنا۔ ساڈی اچھیا لئے پرنا، گر اوتار رہے سنایا۔ تُوں کلج اتم دیکھنا جا، تیری اکو اوٹ تکایا۔ تیرا چھوٹا بالا دوئے جوڑ پیا سرنا، چرنی سپیس جھکایا۔ میٹوں انگلی لیا لا، میں جاواں چائیں چانیا۔ پرکھ ابناسی آگوں رہیا سنا، ایک گن سمجھایا۔ نانک گا کے گیا سمجھا، پنچاں ملے مان وڈیایا۔ سو پنج اپنے گھر لئے بہا، دیواں بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک فرمانا رہیا سنایا۔ پنج پروان گایا، رسنا جہوا ہلایا۔ پرکھ ابناسی دھیان لگایا، دیکھے تھاؤں تھانیا۔ کلج تیرا پندھ مکایا، آپ اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیا۔ گرکھ ساچے مان دویا، سنگھ پال ملی وڈیایا۔ برہے لیکھا جس چکایا، اتم رہن نہ پانیا۔ ہرجن ساچے آپ جگایا، جاگرت جوت کر رُشانیا۔ دھرو اپنے رنگ رنگایا، سورن خوشی دکھایا۔ اک بٹوارے در دئے دکھایا، چھرٹا لکھت لکھایا۔ کاکا ایک گود بہایا، منجیت سنگھ جس جتی سرب لوکایا۔ کروڑ تیتیا ڈیرہ ڈھاہیا، سُرپت اند مان گویا۔ سنگھ جگدیش آپ تریا، تارنہار آپ ہو جائیا۔ اپنا لیکھا لیکھے پایا، گوبند رت سہایا، چھوٹے بالے نہیاں ہیٹھ دایا، کلج تیری جڑ اکھڑایا۔ نو دوارے کھول دکھایا، چیتن کرے سرب لوکایا۔ جس نوں لہ لہ وقت گویا، ہتھ نہ آیا سچا ماہیا۔ جس دا جوگ ابھیاں کمایا، جل دھار سپیس پوایا۔ جس دے پچھے خاک رُمایا، دھونی ڈیرہ لایا۔ جس دے پچھے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر آسن لایا، دس کسے نہ آئی۔ سو صاحب کلج دیکھن آیا، سنگھ جگدیش دئے وڈیایا۔ سچکھنڈ جس نشان جھلایا، ست ست رنگ وٹایا۔ سو صاحب اتم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ چارے سدے اپنی حد، برہم کھیل کرایا۔ اتم نور ہو پرگٹ، ساچا ہٹ گھلایا۔ باون لیکھے لگا جت، بل رانا آپ تریا۔ چوتھے جگ پرگٹیا جٹ، جٹ جٹاں نال رلایا۔ تن جگ دا مٹیا پھٹ، ایک پٹی نام بندھایا۔ لیکھے لائے اپنی رت، رتی رت دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنا ویس وٹایا۔ پنچے در کر پروان، سچکھنڈ آپ بہایا۔ پنچاں دیوے در گاہ مان، در ساچے خوشی منایا۔ پنچاں ملیا گر اک دھیان، روپ رنگ رکھ نہ کوئی دکھایا۔ پنچے ایک گیت

گان، سوہنگ ڈھولا گانیا۔ پنچاں جھلائے اک نشان، سچکھنڈ دوارے آپ اٹھانیا۔ کسیر جلاہا کرے دھیان، دیکھو ہر کی کھیل رچانیا۔ کلجگ انتم ہو مہربان، جن بھگتاں رہیا اٹھانیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، جگت ویدیا دھکا لائیا۔ بن منگیاں دیوے دان، نام بھگتی جھولی پانیا۔ اسیں کردے رہے ایہدی پچان، پچان وچ کدے نہ آئیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو وچ جہان، اپنا بھو دے کھلایا۔ گرگھ ویکھے چتر سجان، ہر جو چھڑے لئے ملائیا۔ سب دی آسا پوری کرے آن، نراسا کوئی نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلائے، کلجگ انتم وار۔ ہر جن ساچے لئے جگائے، لکھ چوراسی وچوں کڈھے بہار۔ اپنے مارگ آپے لائے، دیوے نام ادھار۔ ساچی سکھیا اک سمجھائے، سوہنگ شبد جیکار۔ راگ ناد کوئی نیڑ نہ آئے، برہم برہما کرے وچار۔ راتیں ستیاں لئے جگائے، غفلت وچ نہ آئے سانجھیا۔ چار ورن دا ڈیرہ ڈھاہے، کھتری براہمن شوڈ ویش دے ادھار۔ چار بانی پنڈھ مکائے، پراپسنستی مدھم بیکھری کرپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ اپر اپار کھیل کردا، ویکھے سرب لوکانیا۔ نہ بھو کدے نہ ڈردا، بھے اپنا سرب جنانیا۔ ہر جن ساچے آپے وردا، ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ساچے گھوڑے آپے چڑھدا، شاہ آسوار سچا شہنشاہیا۔ ساچے مندر آپے وڑدا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ جگ گاوندے گئے میری وار، ہر ساچا سچ جنانیدا۔ سیوا کر گئے گر اوتار، بھگت بھگتی راہ وکھانیدا۔ سنت سجن کر گئے نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکانیدا۔ گرگھ منگدے گئے دوار، خالی جھولی سرب بھرانیدا۔ گر سکھ لیندے گئے دھوڑی چھار، مستک ٹکا دھوڑ لگانیدا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، نرگن اپنا ویس وٹانیدا۔ جنم جنم دے ویکھے وچھڑے یار، جگت در پنڈھ مکانیدا۔ سچکھنڈ بنائے اک دوار، لوک مات آسن لائیدا۔ سب دی سنے آپ پکار، کیتا قول بھل نہ جانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دو آپ ملائیدا۔ ست ہر ست در سایا ناتا، دوئے دوئے جوڑ جڑایا۔ نرگن سرگن کھیل تماشاء، جگ جگ کردا آیا۔ بہتر ناڑی اندر کر کر واسا، اپنا راگ سنایا۔ اک اند اک بھرواسا، اک نام جپایا۔ تھوڑا سناؤندا رہیا خلاصہ، کھل کے حال نہ کسے سنایا۔ کلجگ ویکھے آپ تماشاء، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ وچ سخیاں پاوے راسا، بن بن کاہن آپ رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے دئے وڈیایا۔ بہتر ناڑی ہوئی پردھان، گر اوتار مان دوانیا۔ کایا اندر سُنج مسان، گھر گھر وچ رہیا دکھایا۔ ناد اناد شبد دُھن کان، گرہ مندر
 آپ وجایا۔ جوتی نور نور مہان، جوت زرنجن کرے رُشانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک دیندا آیا دان، دانی داتا بے پرواہیا۔ کلجک انتم ہو مہربان، گر گھ
 ساچے آپ اٹھایا۔ بہتر اں کرے اک گیان، گھ اپنا نام سُنایا۔ آتم انتر اک دھیان، اندر باہر ویکھ دکھایا۔ چھتی راگ ہوئے حیران، چھتی چھتی لکیر
 کھچایا۔ چھتی نُٹ اپر نشان، پُرکھ ابناسی آپ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہتر جن لئے اٹھایا۔ بہتر بھگت سُنو ارداس، ہر ساچا سچ
 جنائندا۔ میں چل کے آیا تہاڈے پاس، ایک مانگ مانگائندا۔ اپنیاں چرناں دینا نواس، دوجا دھام نہ کوئی سکھائندا۔ میری پوری کرنی آس، لوک مات
 آس لگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی عرضوی آپ سُنائندا۔ میری عرض منو ضرور، سو پُرکھ زرنجن آکھ سُنایا۔ میرا نو سو
 چورانوے چو کڑی جگ دا بخشو قصور، جگ جگ رہیا بھلایا۔ میں حاضر ہو یا حضور، وچھڑ کدے نہ جایا۔ بناں تہاڈے ہو یا مجبور، میری مجبوری نہ کوئے
 کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا پلو رہیا دکھایا۔ اپنی جھولی ڈاہ انڈھ، انڈھٹھرا کھیل کرایا۔ بھگتو دینی نہ میتوں پٹھ،
 میں اکو آس رکھایا۔ میں ہاریا نسیں گئے جت، تہاڈی جت میری وڈیایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ بنیا رہیا مات پت، انتم بردا بن بن سیو کمایا۔
 نہکرمی کر یا ساچا ہت، کرم کاند نہ کوئی رکھایا۔ تہاڈے برہوں دی وٹی کھچ، سچکھنڈ دوارا تچ کے آیا ماہیا۔ میں بہاں تہاڈے ادھ وچکارا وچ، چاروں
 گنٹ گھیرا لینا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک بیننتی رہیا سُنایا۔ سُن بیننتی میرے میت، متر پیارے سجن۔ میں تہاڈے گاواں
 سداگیت، تساں میرا پردہ کجنا۔ میں کسے ہتھ نہ آونا مندر مسیت، گر دوارا انت سب نے تچنا۔ میں تہاڈی چلاونی ریت، سچکھنڈ دوارا کراؤنا مجنا۔ ایک
 رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج نیچ کوئی نہ کرے بچنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہو یا ساچا سجن۔ بھگتو اٹھو کرو خیال، ہر ساچے سچ
 سُنایا۔ میرے اُتے ہوو دیاں، تہاڈی دیاں میری رُشایا۔ میں تہاڈی کردا رہیا پرتپال، جگ جگ سیو کمایا۔ انت اپنا دساں حال، حال مُریداں آپ
 سُنایا۔ گو بند سورا آیا نال، اپنا پنڈھ مکایا۔ نسیں اُس دیاں گھالاں رہے گھال، اوہ تہاڈے اُتوں گھول گھمایا۔ پہلاں نہیاں ہیٹھ دتے لال، نہن نہیاں ہیٹھ

اپنی رت چوایا۔ اگے مارگ دتے سسھال، ایکا منتر نام پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں اگے اپنا سیس آپ جھکایا۔ میرا سیس گیا جھک، ہر جو آکھ سنا یا۔ بھگتو تہاڈا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹ مٹایا۔ میتوں ویکھو وجا کے ٹھوک، ٹھوک وجایاں ٹٹ کدے نہ جایا۔ میرا اکو اک سلوک، دو جہاناں دے جگایا۔ لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، نہ کوئی سکے بچایا۔ دھرم رائے دے ہتھ دے تھوک، پرچون کسے نہ ہٹ وکایا۔ جن بھگتاں اگے میری موکھ، جگت دوار نظر نہ آیا۔ میں چڑھ کے آیا بوٹ، لوک مات پھیرا پایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، دین مذہب نہ کوئی رکھایا۔ انتم سب دے کڈھنے کھوٹ، کھوٹی واسنا دے سٹایا۔ سوہنگ بن سارے سوت، رام کرشن نہ کوئی دھیایا۔ گوبند ویکھیا پوترا پوت، پوت سپوتا کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ آپ وسایا۔ سچھنڈ ویکھو گیا وس، ہر جو آپ وسائیندا۔ چتر بھج آئے نس، اپنا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچی کوک سرب سنایندا۔ اچی کوک کہے بھگوان، لکھ چوڑاسی آپ جنایا۔ بھگتاں بنیا اک نشان، جگت نشانہ دے مٹایا۔ نہ کوئی بھلے راج راجان، اٹھل رہیا سمجھایا۔ بھگت بہتر ہوئے پروان، ہر جو پروانہ دتا لکھایا۔ اکو ملیا سچا کاہن، جس ملیاں دکھ رہے نہ رانیا۔ جس نیہ لوک مات رکھی آن، جگت نیہ دے اکھڑانیا۔ چھبھی پوہ دوس مہان، سب نوں رہیا جنایا۔ بھگتن کھیل کرے بھگوان، گر اوتار در بلا یا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد در گرلان، گل وچ پلو پایا۔ بھگت جن مل خوشی منان، لوک مات وٹی ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ رہیا لایا۔ بہتر بھگت ہوئے خوش، خوشی خوشی نال ملایندا۔ چار جگ جو بیٹھے رس، دھن بھاگ جے توں وڈیائیندا۔ تیری کرپا پئے اٹھ، آپا کسے نظر نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ لکے گٹھ، توں پھر پھر در منگائیندا۔ تیرے لیکھے میرا بت، تیری آتم پر ماتم تیری جھولی پائیندا۔ توں ساڈیاں بچھاں رہیا بچھ، میں تیرا راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہتر بھگتاں آپ جگائیندا۔ آو سُنو میرے سٹ، ستیاں رین وایا۔ پاربرہم ابناسی اچت، چت وت ٹھگوری نہ کوئی رکھایا۔ چھبھی پوہ سہائی رت، خزاں وچ بھلو اڈ لگایا۔ سچھنڈ دا بوٹا لایا ست، ایہتھے اوتھے دے سہانیا۔ امرت سوما گیا پھٹ، ایکا در وایا۔ بن ہتھاں باہاں لوٹ، بھلی سرب لوکایا۔ آون جاون جائے چھٹ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، پر بھ میلے سچا ماہیا۔ میلنہارا آگیا، کر کرپا گن ندھان۔ جن بھگتاں رنگ رنگ لیا، رنگ رنگیلا اک مہان۔ ساچا مندر آپ سہا لیا، سیوا کر سہری بھگوان۔ تئاں لوکاں پنڈھ مکا لیا، چوتھے گھر کرے پردان۔ چوتھے پد آپ بہا لیا، در دوارا کھول مہان۔ دیک دیا اک جگا لیا، جوتی جوت نور بھگوان۔ کملاپاتی درس دکھا لیا، بوہ بھاتی ہو پردھان۔ ایکا منتر نام پڑھا لیا، دوجا دیوے نہ کوئی گیان۔ چار ورنناں پنڈھ مکا لیا، چارے وید ہوئے حیران۔ اٹھاراں برناں خاک ملا لیا، اٹھاراں پُران مکھ چھپان۔ چار جگ ڈھیری ڈھاہ لیا، چارے کھانی منگی آن۔ چارے بانی آپ سما لیا، رسنا بول زبان۔ سوہنگ ڈھولا آپے گا لیا، بھگوان ملیا بھگتاں آن۔ جگت وچولا ویس وٹا لیا، گر گوہند لیکھ مہان۔ نانک تولا تولن آگیا، پھر کھنڈا وڈ بلوان۔ گر مکھاں اوہلا آپ مکا لیا، نینی دیوے درس مہان۔ سیس تاج آپ لگا لیا، شاہ پاتشاہ راج راجان۔ نو کھنڈا ایکا ڈنک وجا لیا، ڈنکا وجے مہان۔ ستاں دیپاں پھیرا پا لیا، شاہ اسوارا نوجوان۔ ایکا کھنڈا سچ چکا لیا، چندی چمکے اک مہان۔ جگت پکھنڈی اک مکا لیا، برہنڈی دے گیان۔ بہتر بھگتاں گود بہا لیا، ویکھو کی کھیل کرے بھگوان۔ سب دی اکھیں گھٹا پا لیا، بھلی لوکائی جگت شاہ سلطان۔ نظر کسے نہ آ رہیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی گود بہال۔ بہتر بھگت کہن چھوٹے بالے، نکی نکی گفتار سنایا۔ توں صاحب سدا پرتپالے، تیرے ہتھ وڈ وڈیایا۔ کلجگ انتم دے راہ سکھالے، ایکا مارگ لایا۔ تیرے پیار نال ہوئے بے حالے، چاروں گنٹ پی ڈھایا۔ کوئی کہے کال مہاکال کرے رکھوالے، کوئی کہے کایا مندر اندر ویکھ دکھایا۔ کوئی کہے لوک مات نبھے نالے، ساچے مارگ پائیا۔ بہتر بھگت کہن ساڈا صاحب ابھتے اوتھے وسے سد نالے، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ میل ملایا نال سنگھ پالے، ہر جو پاکسی وچ بیٹھایا۔ کریا کھیل اک نرالے، نراکار دھار چلایا۔ ہر گوہند بنیا پڑکھ اکالے، اکال پڑکھ گیا آئی۔ انتم سب دے کڈھے دیوالے، انتم اپنی ہتھیں لیکھا لکھایا۔ جن بھگتاں کرے سدا پرتپالے، اپنی چھاتی اُپر ٹکایا۔ کرے کھیل پر بھ نرالے، بے آنت بے پرواہیا۔ جگے جوت اگنت لاٹ جوالے، جوتی جوت نال ملایا۔ مان رہے نہ کسے دھر مسالے، گردوارا نہ کوئی دکھایا۔ مندر مسجد ہوئے بے حالے، مٹھ بیٹھے مکھ بھوایا۔ آنت نبھے نہ کسے نالے، چرن پریتی دے تڑایا۔ ہر جن ہر پورن بھالے، جگت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ

رچانیا۔ بہتر بھگتاں ماریا طعنہ، تینوں دردی درد نہ آئیندا۔ تُوں دیویں وڈیائی دو جہان رانا، بن بن کھیل کھلائیندا۔ کدی رام بھگوانا، کدے کرشن ویس
 وٹائیندا۔ کدے وید ویاس گائے گانا، کدے لکھ لکھ لکھ محکم جنائیندا۔ کدے عیسیٰ موسیٰ کھیل مہانا، نُور نُورانہ ڈمگائیندا۔ کدی محمد دے پیغام، اپنا محکم
 جنائیندا۔ کدے نقاب پوش بنیا رہیا دو جہاناں، سب دے اُتے دوش لگائیندا۔ کدے احباب رباب وجائے ترانہ، تار ستار ہلائیندا۔ کدے گوبند کہے میرا
 پت سری بھگوانا، پُرکھ اکال منائیندا۔ گرو گرنٹھ بنایا ودھانا، چارے وید ویکھ دکھائیندا۔ انتم بھلیا سرب جہانا، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیندا۔ شبدی رنگ نہ
 کوئی دکھانا، بھگتی ساز نہ کوئی وجائیندا۔ نظر نہ آئے سری بھگوانا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری
 انتم ور، ساچے بھگتاں آپ ملائیندا۔ آؤ بھگتو کریئے میلا، ملنی کرے رگھوڑا۔ ایک گھر وسے گرو گُر چیل، گُر گوبند گیا سمجھائیا۔ کلج انتم آیا ویلا،
 بھگت دوارے دے وڈیائیا۔ صاحب ملیا سجن سہیلا، شاہ پاتشاہ اک رگھوڑا۔ نو سو چورائوں چو کڑی جگ وسدا رہیا دھام نولیا، اندھڑے دھام آسن
 لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، جن بھگتاں سنگ ملایا۔ بہتر بھگت گئے آ، انتم میل ملایا۔ تُوں پر ماتم ویکھیا ساڈا
 تھاں، ساچا بنک بنایا۔ تیرا ناتا دو جہاں، نہ کوئے توڑے توڑ تڑایا۔ پورب جنم دے بخش گناہ، اپنی رحمت آپ کمایا۔ سچ دربار اپنا لگا، میرے شہنشاہ
 شہنشاہیا۔ ایک اہوتی کریئے سیس جھکا، نیر نیناں نیر وہایا۔ نانک زرگن گیا سمجھا، ایک اکھر پڑھایا۔ نہکک جاوے آ، لوک مات پھیرا پایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ نہکک کل انتم آنا، انت ملے وڈیائیا۔ ستر بھگت جس اُپجانا، چو داں گُر گُر ویکھ دکھائیا۔ چو داں
 لوک جس ڈیرہ ڈھاہنا، چو داں طبق کرے صفائیا۔ کلمہ کلام اک پڑھانا، ایک نام جنائیا۔ سچ مکان سچ دکھانا، چار ورن سرنائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش
 جس در بہانا، بخشے چرن پٹی سرنائیا۔ دو جہاناں جس راج کمانا، زرگن نام اکھوایا۔ ساچے بھگتاں آپ جگنا، دُئی دوتی پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ویر ویراں نال ملایا۔ ستر سکھ ساڈے بھائی، وچھڑے کلج مات۔ ویلے انت کنت ملائی، دیوے نام دات۔ تیرے
 نال ہوئے گُرمائی، وجے ساچا ناد۔ ایک گھر وسے دھی جوئی، سوہرے پیئے کھیل تماش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سد

گائے تیری گاتھ۔ ستر بھگت گرگھ گر، گر سنگر آپ وڈیایا۔ لیکھا جانے پورب دھر، دھر مستک ویکھ دکھایا۔ پورن آشا آپے پور، پور رہیا سب ٹھایا۔ جو وسنہارا دُور دُور، نیڑے ہو ہو درس دکھایا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑھ، سچ سچ نال بندھایا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ مور، جو ہر منتر نام دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستریں اپنی واگ پھڑایا۔ ستریں دیوے مان وڈیائی، ہر وڈا وڈیائیندا۔ پُرکھ ابناسی کری کڑمائی، کڑم کڑمیٹا نظر کوئی نہ آئیندا۔ اپنے ہتھیں سگن رہیا پائی، مولی تند نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ستر سیکھ سُنن لاکن، ہر ساچا آپ سُنایا۔ اِکو تھم لینا من، دُوجی اور نہ کوئی سرنایا۔ لیکھے لگا ساچا من، ترے گن مایا نہ دیوے سچایا۔ جو گھڑیا سو لینا بھن، تھر کوئے نظر نہ آئیا۔ تنہا ہر کے دوارے لائی سنھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان وڈیایا۔ ستر سیکھ اٹھو بل دھارو، دھرنی دھرت دھول رہی کرائیا۔ میرا بھار آنت اتارو، میں ہوئی جگت شودایا۔ میرا دکھڑا سرب نوارو، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا رچایا۔ بہتر سیکھو کرو دھیان، میں بالی کوک سُنایا۔ میرا کسے نہ چکھیا بان، میرا بھار نہ کوئی ونڈایا۔ کلجک جیو ہوئے بے ایمان، ساچا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ چارے گنٹ بیابان، ساچا باغ نہ کوئی لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ ستر بھگت کہندے بول، ایک وار سُنایا۔ دھرت مات کیوں رہی انھول، دُکھڑا کیوں سُنایا۔ ہر جو آیا تیرے کول، تیرا درد ونڈایا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے کوئی ڈُلائی۔ سچکھنڈ دوارا رہیا کھول، تیرے بھگتاں مان دوائیا۔ تُوں وی چھکنی آ کے پائل، دھوڑی رسناٹکا لایا۔ تیرے اندر جائے مول، مولاً روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تھم ورتایا۔ دھرنی آگوں پی رو، رو رو حال سُنایا۔ میں اپنی مینڈی لئی کھوہ، سپس نہ کوئے گندایا۔ چار گنٹ اپنی رت لئی چو، ساچا رنگ نہ کوئی چٹھایا۔ گر اوتار دیا اپنی بھوں، اپنے وچ چھپایا۔ پھر نکل نہ سکے کو، جس اُتے پردہ پایا۔ دُہائی دُہائی چھبی پوہ، دھرت مات رہی کرایا۔ سنگھ شیر میرا بھار آیا جوہ، اپنیاں بھجاں بل رکھایا۔ میرے آگے کھلوتا اوہ، جس دا بھيو کسے نہ پایا۔ آد جگاد سدا زرموہ، پیار کسے نال نہ ودھایا۔ جو چرن جاوے چھوہ، تِس بیڑا پار کرایا۔ گر اوتار لے کے آوندے رہے ڈھو آ ڈھو، لوک مات ویس وٹایا۔

اگے کرے سوئی ہو، وس چلے نہ کوئی پتڑیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھرنی کہے میں دساں حال، گرگمھاں رہی سنایا۔ میں درتے ڈگی آن، در درویش پلو گل وچ پائیا۔ میں سُنیا تہانوں ملیا آن، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ پہلوں بہتریاں کری کلیان، بہتریاں ستریاں ستر منگ منگائیا۔ ستر میرے اُتے ہو مہربان، میرا ڈکھڑا دیو گوائیا۔ میں سیوا کراں مہان، بن سیوک سیوکمائیا۔ اپنے وچ گڈاں نشان، اُپر دیاں جھلایا۔ نیوں نیوں سپس راج راجان جھکان، چار جگ ملے وڈیایا۔ میں گل وچ پلو پا واسطہ گھتدی میتوں میلو میرا بھگوان، چھڈی سرب لوکائیا۔ مڑھی گور ویکھاں جیو جہان، اُتے بہہ بہہ خوشی منایا۔ گر سکھ گرگھ ہر بھگت میتوں دیو دان، تہاڈا پُرکھ پتڑ سجان، دیوے در وڈی وڈیایا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے آن، گر اوتاراں تولیا تول مہان، لوک مات بنائے پھر ودھان، ساچی کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ سُن دھرتی ساڈی گل، گرگمھاں آکھ سنایا۔ ایہہ کردا دل چھل، ہتھ کسے نہ آیا۔ ایہدا وس نہچل دھام اٹل، سچھنڈ ڈیرہ لایا۔ تیرے بھگتاں تیرا پھل، ساچا بوٹا رہیا لگایا۔ تُوں ایہناں دی چھایا لینی مل، تیرا ڈکھڑا دین گوائیا۔ تُوں ایہناں دے وچ بہنارل، تیرا ناتا لین جڑایا۔ کجک جاندا اچ کہ کل، پر بھ دیوے دھکا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ صلاحیا۔ صلاحیر ہوئے مستانہ، مستی ایکا نام رکھایا۔ بھگتاں بھگونت بے گانا، ساچا سگن منایا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے روپ وٹائیا۔ زرگن سرگن ہو پردھانا، سرگن لئے ملائیا۔ چھبھی پوہ دوس مہانا، ستریاں دے مان وڈیایا۔ میرا بنیا پہلوں نشانہ، جگت جگدیش نیہہ دھرائیا۔ بھگتاں کریا پھیر پروانہ، اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین دیال دیا کمائیا۔ دین دیال دیاندھ ٹھاکر، اپنی دیا کمائیدا۔ سرگن روپ سہج سکھ ساگر، گر امرت روپ وٹائیدا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، آپ اپنے رنگ رنگائیدا۔ نام ونجارا بن سوڈاگر، ساچا ونج کرائیدا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، اپنی گود بہائیدا۔ لیکھا جانے تیغ بہادر، گجری چند نال ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ چکائیدا۔ گجری چند تیرا چندن چند، ہر جو آپ چکایا۔ کرے کھیل وچ برہمنڈ، ور بھنڈی ویکھ دکھایا۔ گیت سہاگی ایکا چند، دو جہاناں رہیا جنایا۔ ستریاں بھگتاں ٹٹی دتی گنڈھ، ٹٹی گنڈھ دکھایا۔ بھگتاں ہتھ پھڑائی

کمند، چلہ اپنے ہتھ رکھایا۔ چار جگ دی ونڈی ونڈ، چارے چار دیکھ دکھایا۔ پنچے شبد کیتے بند، سادھ سنت کوئے سُنن نہ پایا۔ جے کوئی کہے جھوٹھی
 پاوے ڈنڈ، ہر نے سب دامن گویا۔ کوڑی کریا سرتے چکی پنڈ، رائے دھرم دئے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے
 تریا۔ گجری چند ویکھو لال، لال لال بن کے آیا۔ جس دے نال پُرکھ اکال، اپنا کھیل رچایا۔ گرگھ اٹھائے اپنے بال، اپنی گود بہایا۔ آپے کرے حل
 سوال، مکتب ہور نہ کوئی دکھایا۔ گر سکھاں پچھے گھانا گھال، اپنا آپ بھیٹ چڑھایا۔ پھیر بنی مات دلال، شبدی روپ وٹایا۔ ویکھو کھیل کرے کمال، کمالا
 کبیر رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر بہتر مان وڈیایا۔ ستر بہتر بھل بھلو اڑی، پت ڈالی مات مہکائی۔ پُرکھ ابناسی لائی کیاری،
 اپنی ہتھیں سیو کمائی۔ جگی جوت اک نرنکاری، نرگن نرگن دیکھ دکھائی۔ مندر بنیا اُج اٹاری، تینا لوکاں مان گوائیا۔ اپنے سرتے چکی نگاری، بن
 سیوک سیو کمائی۔ کریا کھیل اک واری، ہر مندر پھیرا پائی۔ بھل گیا نرناری، نیتز نین نہ کوئی کھلایا۔ غریباں نال لائی یاری، دیوے بدر مان وڈیایا۔
 پہلوں سدیا وڈ وڈ سنساری، وڈ بھنڈاری دیا کمائی۔ ماں جہیاں چھوٹی ذات گھماری، سنگھ سوہن ناؤں رکھائی۔ کلجگ آنت ملی سرداری، گھر ساچے سوہا
 پائی۔ ستر سکھ اٹھو بن بکاری، بل اپنا آپ دکھائی۔ پنچ مستری کرو تیری، تیسی ہتھوڑی ہتھ اٹھائی۔ جگت محلہ ڈھاونا اپنی واری، چاروں گنت جڑ
 اکھڑائی۔ ستر اٹاں لاہو گاؤ سوہنگ جیکاری، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جے جے جیکار کرے لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن
 بھگتاں دیوے مان وڈیایا۔ ساچے مندر اٹ دینی اُکھڑ، ہر اُکھڑا جگت لگائیندا۔ اٹ اٹ نال اٹ دینی بھیر، دو جہاناں بھیر دکھائیندا۔ لوآں پُریاں چھیر
 دینی چھیر، ویکھو ہر کی کھیل کرائیندا۔ ستروں اٹ اتوں دینی رپڑ، برہما وشن شو شب دی اودھ مکائیندا۔ لہنا دینا دئے نیرہ، حقیقت حق دیکھ دکھائیندا۔
 اک اکلا سنگھ شیر ہویا دلیر، سرشٹ سبائی بھے دکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ کرو نہ ڈیر، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے
 سکھاں اُپر آپ چڑھائیندا۔ ساچے سکھ چڑھ جاؤ اُتے، ہر جو آپ سنایا۔ ایدھر لائے تے ادھروں پُٹے، بھو کسے نہ پایا۔ ہر بھگت بھلو اڑی اکو بھٹے،
 لوک مات مات مہکایا۔ چو جنت رہ جان نئے، سنتیاں رین وایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل ورتایا۔ ویکھو سکھاں دا سچا راہ، ہر

جو آپ چلائیندا۔ کلجک جڑ دے اُکھڑا، چوٹھا جگ انت گرائیندا۔ اٹ نال اٹ دے کھڑکا، بچیا کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگے مارگ آپے لائیندا۔ اگے مارگ ہر جو لاؤنا، ہر ہر آپ سنائیا۔ ساتا چوکا میل ملاؤنا، اپنا بندھن پائیا۔ پہلی چیتر دوس سہاؤنا، گر گر رنگ دکھائیا۔ پُری اند آپ سمجھاؤنا، لکھ لکھ لیکھ جنائیا۔ آؤ جاؤ جس نے درشن پاؤنا، آیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ اپنا پردہ لیا چک، گر سکھاں دے وڈیائیا۔ آد جگاد جو رہیا لگ، انتم نور کرے رُشنائیا۔ سنگھ شیر ہو رہیا بک، اپنی بھک دکھائیا۔ گر سکھ بنائے اپنے پُت، اپنے اپنی گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ساچی سیوا آپ لگائیا۔ ساچی سیوا ہر نرائن، نرگن آپ لگائیندا۔ دھرنی پاوے جھوٹے وین، چاروں کُنٹ سرب لائیندا۔ گرگھ مل اکٹھے بہن، ہر سنگت سنگ ملائیندا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈین، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ ناتا جڑیا بھائی بھین، گرگھ ایکا گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا بنیا مندر، ہر جو آسن لائیا۔ بے گر سکھ کہن تے آواں اندر، نہیں تے اُتے بہہ بہہ سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگ منگائیا۔ ایکا منگ منگے کرتار، اپنی کھیل کرائیندا۔ گرگھ محکم دینا وار، اپنی جھولی اگے ڈاھندا۔ کرپا کرو تے لنگھاں اندر دوار، بن بھگتاں سار کوئے نہ پائیندا۔ بناں بھگتاں بنیا رہاں گوار، مورکھ مگدھ اکھوائیندا۔ دھن بھاگ بے ہویا تہاڈا دیدار، کر درس خوشی منائیندا۔ چھبھی پوہ دا سچ دھاڑ، ہر ساجن آپ سہائیندا۔ مل ستھیاں لگا اکھاڑ، واہ واہ گیت گو بند لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ لگی سیوا ساچی کار، اکال پُرکھ آپ لگائیا۔ دیکھو ٹھوکر وجدی سنسار، سوربیر آپ لگائیا۔ ہوکے دیوے ناری نر، کوک کوک سنائیا۔ ساڈی سنے نہ کوئی پکار، سادھ سنت رہے گرائیا۔ ملا شیخ مسائق واجاں رہے مار، جگرے چڑھ دین دھائیا۔ اکو پیندی دسے مار، سر سکے نہ کوئی اٹھائیا۔ چاروں کُنٹ توں ہی توں رہے پکار، کُفت شنید تیری شنوئیا۔ احباب رباب وجائے ستار، سچ سارنگا ہتھ اٹھائیا۔ نانک نرگن گایا نرنکار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ کلجک انتم جن بھگتاں لئے اٹھاں، ساچی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

ہر جو چڑھیا اکو چا، چاؤ گھنیرا رہیا دکھائیا۔ جن بھگتاں دتی پناہ، در دوارا اک کھلایا۔ نت نت ایہتے سدا رہاں، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گھر گھر ڈیرہ لواں لا، سنگھاسن آسن سو بھاپایا۔ کراں پیار جوں پتراں ماں، بالک گود وڈیایا۔ ہنس بناواں پھڑ پھڑ کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ ایہتے اوتھے دیواں ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ جن بھگتاں کُنڈا دتا کھول، اپنی کھڑکی آپ کھلایا۔ غریب نواز اندر وڑ وڑ وجائے ڈھول، نام مردنگا اک رکھائیا۔ کر کرپا جائے مول، مولا اپنا روپ چڑھائیا۔ اٹا کرے نابھ کول، امرت مکھ چواندیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، ہولا بھار کرائیا۔ ویکھو جنہاں نوں لوکیں کردے رہے مخول، تنہاں اپنی گود بہائیا۔ بن کھنڈیوں دتی پائل، گوبند اپنا رنگ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لکھ لکھ شکر منائیا۔ لکھ لکھ گر سکھ تیرا کراں شکر، ہر جو آپ منائیا۔ ایس ویلے بے جاؤ نکر، میتوں تھاں نظر کوائے نہ آئیا۔ گوبند بنایا تہانوں پتر، میں بن بن دادا سیو کمائیا۔ بن ماتا گربھ توں اتوں آیا اتر، جو نانک دھیان لگائیا۔ اپنے ہتھیں پھڑیا سوتر، تندی تند نال بندھائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھیا اتر، پورب پچھم دکھن سارے ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔ واہ واگر سکھ تیری وڈیائی، تیرا جس وید پُراں کہن نہ جایا۔ پُرکھ اکال کری گڑمائی، گھر ساچے رنگ چڑھایا۔ ویکھن آیا چائیں چائیں، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ آپ اٹھائے پھڑ پھڑ باہیں، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگایا۔

غیر حاضران پچھے ہويا آپ حاضر، حاضرى سب دى دے لگایا۔ آپے بنیا پسر پدر مادر، صبر صبوری آپ سمجھایا۔ کرتا کریم بے عیب قادر، قدرت اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وار اپنے ہتھ رکھایا۔ حاضر حضور ہر دوار، ہر ہر آپ کرایا۔ گر مکھ سرتی کھچے کر پیار، چرن کول لئے ٹکایا۔ دور ڈراڈیاں دکھ نوار، دکھ سکھ وچ بدلایا۔ گر سکھاں پچھے کئے آپ وگار، بن وگاری سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اٹ اٹ نال اٹھانیا۔ اٹ نال چکے اٹ، اپنی سیو کمائندا۔ چیتن روپ رکھے چت، ابھل بھل کدے نہ جائندا۔ نہکرمی کرے ساچا ہت، کرم اپنا آپ دکھائندا۔ کوئی نہ جانے ڈونگھا بھیت، بھید اپنا آپ کھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیری سیو کمائندا۔ ساچی سیوا کرے کرنے یوگ، سیوک اپنے ناؤں دھرائندا۔ لوک پر لوک رہے دیکھ، نیز نین اٹھائندا۔ پہلوں بنایا اپنا کوٹ، اپنی ہتھیں پھیر اٹھائندا۔ بھگت دوارے دھرے جوت، اپنا نور آپ جگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھائندا۔ ساچی کھیل سری بھگوان، اپنی آپ کرائیا۔ اپنا مٹایا جگت نشان، تیرا بھگت نشان جھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنا نشانہ میٹیا پنچ تت، مٹی خاک ملائیا۔ گرکھاں دتی اکومت، ایکا کرے پڑھائیا۔ اکوامٹ پڑکھ سمرتھ، ہر سچی سچ سرنائیا۔ کلجگ انتم لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جگ جگ بھگتاں کردا آیا پکھ، زوریر دیا کمائیا۔ کلجگ انتم لئے رکھ، ستر بہتر کر گڑمائیا۔ ہر سنگت رکھے پت، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ جو درشن پائے ہس ہس، ہس ہس گود بہائیا۔ بن ڈوریوں ہو یا وس، جن بھگتاں اندر گیا سمائیا۔ پھسنہارا آپے گیا پھس، اپنا پھند نہ کوئی وچھائیا۔ ساچے سنتاں کراکھ، لوک مات کرے رُشنائیا۔ کلجگ کھیڑا ہوئے بھٹھ، بھگتاں دوار وسائیا۔ اُلٹی گیرے آپے لٹھ، جگ چوکڑی آپ بھوائیا۔ ناتا توڑ تیرتھ اٹھسٹھ، گھر سچا اک دکھائیا۔ نہ کوئی پوجا مسجد مندر شودوالا مٹھ، سیس اور نہ کوئی جھکائیا۔ اکو نام سوہنگ لینارٹ، دوجی ہو نہ کوئی پڑھائیا۔ سب نوں کھاتے لیا گھت، ڈونگھے کھاتے لئے پائیا۔ اُچے ٹلے چوٹی دیکھے پر بت، سمند ساگر پھول بھلائیا۔ کلجگ انتم چچی ات، من مت نال رلائیا۔ محمد پٹھ تے رکھے ہتھ، اپنا بل رہیا جنائیا۔ توں کرنا لکھوں کلھ، کلھ کھیہہ خاک ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہر جن سجن رکھی لانج، اک جیکار لایا۔ میرا کھلن نہ دتا پانج، اُپر میرے پردہ پایا۔ بن تندویوں وجے رباب، کایا کنگ آپ وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر آوے خوشی منایا۔ گھر آیا چوکیدار، چارے جگ نال لیائیا۔ ہوکا دیوے اُچی کوک پکار، چار گنٹ سنائیا۔ وشنوں برہما شو رہنا خبردار، میرے سکھ ملے وڈیائیا۔ چارے وید رووے زاروزار، تیرا حکم نہ مٹیا جائیا۔ چار ورن کرن پکار، ہاہاکار سرب لوکائیا۔ گرگھ گھر گھر ہووے تیار، چلو ملیئے ساچے ماہیا۔

چل کے کرینے درس دیدار، تیرے نیناں نال نین ملانیا۔ خوشیاں رہ گئیاں دن چار، اتم سب نوں ہوئے جدانیا۔ سچھنڈ ملے سچ دی دھار، جتھے وجدی رہے ودھانیا۔ اوتھے ہر دا منگلاچار، رام کرشن نہ کوئی پڑھانیا۔ اوتھے نانک گوبند کرے نمسکار، بیٹھے سپس جھکانیا۔ اوتھے کیڑا منگے دھوڑی چھار، مستک ٹکا لائیا۔ تس ملے جا سردار، جو صاحب سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھیرا رہیا پائیا۔ ویکھو بھگتو کھیل اول، ہر جو آپ کرایا۔ تہاڈے پچھے آیا اک اکلّا، زرگن ویس وٹایا۔ پہلوں پھڑایا شبدی پلا، پھر جوت کرے رُشنایا۔ تِساں ماریا وڈا ہلا، ایکا بندھن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا دکھایا۔ بہتر بھگت اک دوجے دے کھڑے کول، کتاں نال کن ملانیا۔ جے ہتھ ویکھے دست نہ کوئی کول، پر بھ کیڑی گلے رہیا منانیا۔ جے تول کے ویکھے اپنا تول، ساچی دست نظر نہ آئی۔ اسیں تے رہے انھول، بھولی مت رکھانیا۔ پُرکھ ابناسی اگوں کہے بول، ایکا شبد جنانیا۔ میں زرگن ہوئے وجایا ڈھول، تہاڈے تن رباب دکھانیا۔ اتم سب دا کڈھیا پول، اپنا پردہ دتا مکانیا۔ کوئی نہ جانے پنڈت پاندھا رول، حساب وچ کدے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گئیاں لا کے لیا من، گرگھ رکھیا اک پیمانہ۔ تیرے تل نہ کوئی تن، برہما وشن شو ہوئے خیرانا۔ کرے کھیل سری بھگوان، پاربرہم شاہ سلطانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دانا۔ بہتر بھگت بھگت پروان، ہر ساچے مان رکھایا۔ اندر وڑ نہیے سری بھگوان، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ سکھمن ٹیڈی بنک نین شرمان، ایڈاپننگل رہن نہ پایا۔ امرت سروور نہ کوئی دکان، جوت زرنجن نہ کوئی رُشنایا۔ نابھ کول نہ دیوے مان، جھرنا نچھر نچھر جھرایا۔ کرپا کری سری بھگوان، ایکا وار میل ملایا۔ نہ کوئی پڑھے گیتا گیان، کھانی بانی نہ کوئی وڈیایا۔ نہ کوئی اندر وڑ وڑ لائے دھیان، اشٹ دیو نہ کوئی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نشانہ دتا مان اٹھایا۔ ویکھو نشان گیا لٹھ، ساڈھے تن تن ہتھ چڑھایا۔ ہر سنگت کریا پر تکھ، گرگھاں دے وڈیایا۔ ہر جن آئے وہیراں گھت، دُور دُراڈا پندھ مکایا۔ نال نشانہ لیائے ساڈھے تن ہتھ، اُپر اُپر لیکھ لکھایا۔ دو جہاناں رکھے پت، لوک مات آپ جھلایا۔ ایکا وار گر سکھاں دوارا گیا وس، پُرکھ ابناسی آپ وسایا۔ آپ دوہاں دے وچ گیا پھس، نکل کتے نہ جایا۔ بن نمنا کرے جس، جن بھگتاں ڈھولا گایا۔ آؤ ویکھو ہویا وس، بے مہانا

بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ سنایا۔ ستر سیکھ تھلے آونا، اک اک نال ڈور بندھائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سب نے گاونا، گیت گو بند الایا۔ پورب جنم دا لیکھا جھولی پاونا، پر بھ قرضہ رہیا مکائیا۔ جے کوئی ہووے حرج تے دس دکھانا، لگان پورا دے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوڑی پوڑی آپ اترایا۔ پوڑی پوڑی دیکھو ونڈ، ہر ہر لوک مات کرایا۔ اتم آونا نچے کنڈ، جس دھرت رہی اٹھایا۔ جس دے اُتے وسے برہمنڈ، پاربرہم ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستر اٹاں اُتے دینیاں رکھ، ہر جو آپ سنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، اپنی دھار بندھائیندا۔ آپے دیونہارا وتھ، آپے جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ اٹاں لائے آو واری، بار بار آپ جنائیندا۔ سنگھ بھجن چڑھے اُتے اُچ اٹاری، ہر جو ساچا آپ چڑھائیندا۔ ستر اٹاں رکھے کر پریم پیاری، پیار پیار نال ٹھکرائیندا۔ دیکھو ٹھو کر لائے وڈ سنساری، ایکا دھکا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ صلاحندا۔ ستر سیکھ چڑھیا چند، بہتر کرن رُشائیا۔ سادھ سنگت اکو رنگ، ہر جو آپ رنگایا۔ اتم سیجا دیکھ پلنگ، بیٹھا آسن لایا۔ ایکا ناد وجائے انحد، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ ایکا جانے آد جگاد، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گرگھ اپنے وچ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے پوڑے آپ چڑھائیا۔ ساچے پوڑے گرگھ چڑھنا، آئی تیری وار۔ سچھنڈ دوارے اتم وڑنا، ملنا میل ہر نرنکار۔ ترے گن مایا کدے نہ سڑنا، بیخ ت نہ ہوئے خوار۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑنا، اچا ڈنڈا لایا کرتار۔ سوہنگ اکھر اکو پڑھنا، نرگن سرگن سرگن نرگن کرے پار۔ پُرکھ اکال لڑ پھڑنا، بیڑا کرے پار۔ بن چپو بن ملاح در آئے ترنا، دیوے اک سہار۔ ایتھے اوتھے گھاڑن گھڑنا، بنے آپ ٹھٹھیار۔ ساچے پلنگ آپے چڑھنا، کرے کھیل ہر کرتار۔ سیس تاج اکو دھرنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے سچ وہار۔ کرے وہار سچ محلہ، محل ملے وڈیائیا۔ بھگتاں اندر آپے رلا، اپنا مول دے مکایا۔ سچ سندیسہ اکو گھلا، ایکا راگ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آپے لئے ترایا۔ تارنہارا اکو ایک، ایکا پُرکھ اکھوایا۔ سنجگ ساچی دیوے ٹیک، ساچا برد دھرایا۔ چار ورن کرے بیک، ایکا اکھر پڑھایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک،

سائتک ست ست ورتایا۔ زرگن سرگن کھولے بھیت، اپنا پردہ دئے مٹایا۔ رت بسنتی دیکھے چیت، بھل بھلو اڑی آپ مہکایا۔ گرگھماں کرے ہیبت، ساتا چوکا ونڈ ونڈایا۔ بالا بن بن رہیا کھیڈ، رُوپ انُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ تارنہارا تارے ہر، ہر آپ سنائیندا۔ ویس دھرے ہر نر نرائن اچھل اچھل، آپے کرول چھل، اپنی کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی آپے ہر، ہار جت نہ کوئی جنائیندا۔ منتمکھ جیو اپنا کیتا لین بھر، اگے ہو نہ کوئی جھڈائیندا۔ گرگھ ورا کنت اکو ور، جس اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارے پہلی چھت، چھتر دھاری آپ پوائیا۔ جن بھگتاں دیوے اکو مت، ایکا وار در دکھایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت نہ کوئے جنایا۔ سرب جیاں دا اکو کلاپت، ایکا ایک رگھرائیا۔ ایٹھے اتھے وسے ساتھ، ڈبڈے لئے ترایا۔ آو رل مل گایئے گاتھ، سوہنگ کرمی پڑھایا۔ جس سیوالائے تریلوکی ناتھ، سو سیوارہیا کمائیا۔ سدا وسیئے اُس دے پاس، جس دی وڈی شہنشاہیا۔ کلج انت نہ ہوئے گستان، غصہ کم کسے نہ آئی۔ جس اپنی کیتی پہلوں راکھ، ساڈی راکھ لئے دھرائیا۔ جس نوں بھگت رہے جھاک، سو سانوں جھاک رہیا ماہیا۔ جس دا کسے نہ کھولیا تاک، سو ساڈا تاک رہیا کھلایا۔ جس دا گو بند گائے بھوکھت واک، پُرکھ اکال منایا۔ جس نوں نانک کہا پردہ لئے ڈھاک، ڈھاکن کو پت اک اکھوائیا۔ جس نوں عیسیٰ کہا میرا باپ، سو آیا نور الاہیا۔ جس نوں محمد کردا گیا یاد، اپنی یاد تازہ دئے کرائیا۔ جس نوں کھندے اکو واحد، گاڈ اکو نور الاہیا۔ اُس نے اکو شبد پھرائی راڈ، چاروں گنت بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آو سکھو ویکھو رنگ، بیرنگا آپ چڑھائیندا۔ آو ویکھو کٹو بھکھ ننگ، ڈکھ درد مٹائیندا۔ آو ویکھو وجے مردنگ، تار ستار نہ کوئی ہلائیندا۔ آو بن کھنڈیوں کرے کھنڈ، گیت سہاگی اک پڑھائیندا۔ ویکھو لکھ چوراسی کرے رنڈ، ساچا کنت نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ گر سیکھاں اندر سٹے کمند، نام ڈوری اک اٹھائیندا۔ کٹ کے آیا ہر جو پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ کی ملیاں میرا ہوئے وادھا، ہر جو آکھ سنائیندا۔ نہ کوئی میرا پو دادا، مات پت نہ کوئی بنائیندا۔ نہ کوئی گود بہا لڈاوے لاڈا، سر ہتھ نہ کوئی ٹکائیندا۔ آد جگاد کسے اگے نہ کراں فریادا، اپنا حال نہ کسے سنائیندا۔ جن بھگتاں جگ جگ دیواں

داداں، بن رحیم رحمت کمانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ منانیندا۔ آؤ مٹو میرے لال، لالن آپ منانیا۔ جوت اکالن کرے سوال، ایکا گن سمجھانیا۔ بن کے مالن آئی وچ جہان، سر کھاری آپ اٹھانیا۔ کنڈیاں وچوں گرکھ ساچے لئے بھال، لکھ چوڑاسی ویکھے چائیں چانیا۔ انتم گنڈیا اکو ہار، سوئی تند نال ملانیا۔ سولاں کرے سچ شنگار، ایکا تند چڑھانیا۔ پن گھٹ بن کے آواں پنہار، بن گوالن پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ رنگ رنگانیا۔ گرکھ ویکھو اپنا دوار، ہر سنگر آپ بنایا۔ جگ جگ جو رہیا کوار، کلجگ آنت گر سکھاں لیا پرنایا۔ گر اوتاراں دیندا رہیا سہار، تہاڈا سہارا رہیا تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے وچ چھپایا۔ ہر جن اندر جانا چھپ، ہر اپنی کھیل وکھانیا۔ باہروں جے کوئی لئے بچھ، کس رنگ وسے سچا ماہیا۔ ایٹھے کچھ اوتھے کچھ، کوئی کہے پورن کوئی کہے گوہند پُرکھ اکال ہر ہر رہیا سامیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیڑا رہیا وسانیا۔ گر سکھ تیرا کھیڑا سچھل، سمبل سمجھل وسایا۔ بن نشیوں آیا عمل، ہر جو اپنا رنگ چڑھایا۔ ٹوں چلنا ایٹھے سمجھل، چرن چرناں نال ملایا۔ گر کے پچناں اُتے کرنا عمل، گر سنگر رہیا سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھبسی پوہ دا سچ وہار، کرے کرائے کر نہار، ایکا رہیا جنایا۔ سچ وہار سنگر سکھ، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ ویکھو گرداس لیکھا رہیا لکھ، روداس خوشی منانیندا۔ جن بھگتاں ونڈیا حص، کبیر ڈھولا لائیندا۔ جس نوں کہندے رہے اکھر نش، نش اکھر سو پر گٹانیندا۔ جیہڑا کسے نہ پیا دس، سو روپ انوپ وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو دوارے بند کرائیندا۔ نو دوارے بند کرتا، ہر کرتا آپ کرائیا۔ آگے سنگھاسن کر اجیار، بچھے ڈیرہ لائیا۔ چار سکھ ہون سیو ادار، چاروں گنٹ سیو کمانیا۔ پنچواں دوئے جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں سپیس جھکایا۔ اٹھے دوارے کوئی نہ جائے باہروں اندر بن گوار، حکمی حکم آپ جنایا۔ جس نے کرنا درس دیدار، پہلا دوارا لیا سمجھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ دوارے ہر جن جانا، جانا ہر کے دوار۔ آگے ملے سری بھگوانا، ساچے تخت سچی سرکار۔ اندرے اندر سوہنگ گانا، نام شبد جیکار۔ چرن کول دھیان لگانا، نیتز نین ٹمار۔ جس ملے ہو مہربانا، بڈھا نڈھانہ کوئی وچار۔ بھین بھائی سنگ بنانا، ناتا جوڑ سرب سنسار۔ راتیں ستیاں گلے لگانا، آپ اپنی کرپا دھار۔ ایک اک اک فرمانا، اک سچ

گفتار۔ رسنا جہوانہ کوئی الانا، بیٹی دندنہ کوئی وہار۔ آلس نندرا وچ نہ آنا، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے ادھار۔ سوا پھر جس دھیان لگانا، سو بیڑے اترے پار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت کرے پار کنار۔ ہر سنگت تیرا ساچا راہ، اک اکیلا آپ لگانیا۔ پُرکھ ابناسی بن ملاح، کرے کھیل بے پرواہیا۔ رہبر بن کے دئے سنا، رحمت آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مات وڈیائیا۔ پنج مستری ہوئے اکتھے، سچے پاسے لئے بہائیا۔ انتم پاونا ایکا کھتے، ہر کھاتہ دئے وڈائیا۔ جو میری لاج رہے رکھے، تس لجیا مات رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندراک سہائیا۔ پنج پیارے پنج بستر، ایکا رنگ دکھائیا۔ ہر کا گھوڑا اکو استر، اسو آپ دوڑائیا۔ شبد سروپی ساچا شستر، تن گاترے آپ لٹکائیا۔ اکو گاونا سوہنگ منتر، ایکا کرے پڑھائیا۔ لوک مات بنائے منتر، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بہتر بھگت کھبے پاسے، اپنا آسن رہیا سمجھائیا۔ آپے کرے کھیل تماشے، لکویں کھیل آپ رچائیا۔ آوے جاوے پر تھمی آکاشے، آون جاون بنت بنائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راسے، گوپی کاہن نچائیا۔ گرکھاں کہے شتابشے، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ مسمکھاں وقت گویا ہاسے، بھلی سرب لوکائیا۔ ایدھر اودھر ویکھن آس پاسے، ہر کا بھيو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستر سکھ آگے رکھ، اگلا بندھ جنائیندا۔ آپے کرے لکھوں لکھ، لکھوں لکھ آپ بنائیندا۔ نرگن ہو آپ پر تکھ، جن بھگتاں درس دکھائیندا۔ اپنے اندر رکھے ڈھک، انتم پردہ لائیندا۔ بھگت دوارا کھول ہٹ، پہلی وار پہلوں نام اپنا آپ ورتائیندا۔ بجر کپائی اُتے مارے سٹ، ٹھوکر ایکا ایک دکھائیندا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، سائتک سَت سَت کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ سمجھائیندا۔ ہر سنگت سُن کر پریت، پریتوان آپ سمجھائیا۔ چھبھی پوہ اولڑی ریت، ہر جو آپ چلائیا۔ در بیٹھیاں سب دی پرکھے نیت، بھل کوئی نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

ہر سنگت پرساد امرت رس، رس سپا دئے وڈیا نیا۔ ہر کا پرساد جوت پرکاس، گھر گھر دئے ٹکانیا۔ کرے کھیل ہر شاہو شتابش، ساکھیات رُوپ
 وٹا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پانیا۔ ہر سنگت ہر پرساد ہر کی بھینٹا، پریم پیار جنائندا۔ ہر کا پرساد گرگھ کھیوٹ
 کھیٹا، لوک مات بیڑا پار کرانندا۔ ایک گھر وسن پتا پوت پت بیٹا، ساچا مندر اک سہانندا۔ جگ چوکڑی نہ بھلا چیتا، چیتن اپنے نال بندھانندا۔ ساڈھے
 تن ہتھ رکھی ویتا، لوک مات نیہہ دھرانندا۔ کلجگ انتم دسن آیا بھیتا، بھیت اپنا آپ کھلانندا۔ جس نوں کسیر اکو دیکھا، سو گرگھاں درس وکھانندا۔
 آد جگاد جانے لیکھا، لکھ لکھ لیکھ آپ مکھانندا۔ کسے ہتھ نہ آوے دھاری کیسا، موٹ منڈایا نہ بندھن پانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا جوڑ آپ جڑانندا۔ گر سکھ پرساد برہم رنگ، رنگن رنگ وکھانیا۔ ہر کا پرساد آتم منگ، پرمانند دئے جنانیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، انحد ناد سنانیا۔
 ناتا جیو انڈ پنڈ برہمنڈ، ایک گھر میلا رہیا ملانیا۔ ہر سنگت پرساد ساچی داد، ہر داتا ویکھ وکھانندا۔ گر کا پرساد بودھ اگادھ، اکھر وکھر آپ پڑھانندا۔ میٹ
 مٹائے واد وواد، نوں سو اکھر اک سمجھانندا۔ کلجگ انتم رکھی لاج، ہر جن آپ جگانندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، اپنے گھر بہانندا۔ میل ملاوا
 موہن مادھو مادھ، پار برہم پر بھ دیا مکھانندا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، گر سنگر میل ملانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دیا
 مکھانندا۔ سنگت پرساد ہر کی سیوا، سیوا ساچی ہر جنانیا۔ گر پرساد امرت میوہ، رس رسنا آپ چکھانیا۔ آد زرنجن الکھ ابھیوا، اکو بے پرواہیا۔ کوستک
 نیالاوے تھیوا، زرنجن جوت کر رُشانیا۔ گائے گیت بن رسنا جہوا، بتی دند نہ کوئے ہلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بنے وچولا
 بے پرواہیا۔ ہر سنگت پرساد سچ سچ کر، ہر ساجن آپ بنانندا۔ ہر کا پرساد ایک گھر، بھیو کوئی نہ پانندا۔ گرگھ ورا محل اٹل، مینار کوٹ قلعے گڑھ آپ
 بنانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں ایک در وکھانندا۔ گر پرساد کھلیا دروازہ، در دربان ملی وڈیا نیا۔ اک بھکھاری اک راجا، اک
 شہنشاہ اکھوانیا۔ اک در در گھر گھر پھرے بھاجا، اک بیٹھا گھ چھپانیا۔ اک راتیں ستیاں مارے واجاں، اک ستیاں کروٹ نہ سکے بدلانیا۔ اک لوک
 مات رکھے لاجا، اک رہیا پت گوانیا۔ کلجگ آنت کھیل کیا وچ ماجھا، ماجھا دیس ملی وڈیا نیا۔ اکو گوبند سورا رہیا بھاجا، پُرکھ اکال نال ملانیا۔ سنجگ چلائے

سچ جہاز، ساچی سیو کمائیا۔ سچھنڈ نواسی غریب نوازا، غریب نمائیاں لئے اٹھائیا۔ شاہ سلطاناں کھولے پاچا، کوڑی کریا ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں بیڑا آپ چلائیا۔ ہر سنگت پرساد سچ دواہی، آسا آس پُجائیا۔ گر پرساد ملے دُھر درباری، درگاہ ساچی وڈ وڈیائیا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی اٹاری، قلعے کوٹ نہ کوئی رکھائیا۔ نہ کوئی پنڈت پاندھا کرے وچاری، مٹا شیخان نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی گرنٹھی پنٹھی گائے گاٹھا، باون اکھر نہ کوئی سنائیا۔ جس جن ملیا پُرکھ سمرتھ، تس ناتا تٹا جگت لوکائیا۔ ایہتھے اوتھے اکو وتھ، اک دوار نہ کوئی ورتائیا۔ دے پرساد کرے نہ بس، اپنا پرساد جگت جگ رہیا ورتائیا۔ بن رسوں دیوے رس، رس رسا اپنا رس دکھائیا۔ جنم جنم دی پوری کیتی آس، چوتھے جگت ہویا سہائیا۔ گر اوتار سارے کہن پر بھ نوں کم کوئی خاص، لوک مات پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں وچولا آپ اکھوائیا۔ ہر سنگت تیرا پرساد ترے گن اتیتا، ترے بھون دھنی آپ ورتائیا۔ ہر پرساد ٹھنڈا سیتا، گنی تت بُجھائیا۔ سبجگ چلے ساچی ریتا، ست ستوادی آپ چلائیا۔ بھگت بھگونت پتت پُنیتا، پتت پاپی لئے ترائیا۔ پچھلا ویلا سنتیاں بیتا، آگے اکھ رہیا کھلائیا۔ ویکھو دھام اک انڈیٹھا، لوک مات لیا پرگٹائیا۔ کلجگ آنت ویکھے کوڑا ریٹھا، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی میٹھلو پیٹھا، زرناری لئے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ گر پرساد دیوے آدر، ہر سنگت مان وڈیائیا۔ گر تیغ بہادر چٹی چادر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ گر گوہند چلہ تیر کمان اک اٹھائیا۔ ایکا آکھ کے گیا صابر، صبر صبوری آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت تیرا پرساد اپنے لیکھے لائیا۔ ہر سنگت پرساد بڑا انمل، انملڑے ہٹ وکائیا۔ ہر پرساد بڑا اٹل، تول نہ تولیا جائیا۔ سچ بھنڈارا گیا کھل، ویکھے سرب لوکائیا۔ ہر سنگت نہ جائے رُل، کرتا قیمت آپے پائیا۔ در جو آئے بُھل، جنم مرن دے کٹائیا۔ ہر سنگت نہ جائے ہل، سنمل روپ نہ کوئی دکھائیا۔ سوہنگ گائے رسا بل، آتم پر ماتم کرے گڑمائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کل، کلونت پھیرا پائیا۔ گوہند بھلوڑی جائے بُھل، گوہند بوٹا آپے لائیا۔ گھول گھما آپے گھل، بن سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرساد آپ دکھائیا۔ ویکھو ہر دا سچ پرساد، ہر جو آپ دکھائیدا۔ سدا سہیلا وسے آد جگاد، اپنے رنگ رنگائیدا۔ جن بھگتاں دیوے اکو دات، دیونہار اک اکھوائیدا۔ آپے جانے

اپنی حاد، کنارہ نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد آپ ورتائیندا۔ ویکھو پرساد لگا ڈھیر، ڈھیہہ ڈھیری خاک گوائیا۔ کر کرپا ہر جو تارے مہر، مہر نظر ایک پائیا۔ پرگٹ ہویا اکو کیہر، شیر رُپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی لئے گھیر، بچیا کوئی رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پر ساد آپ ورتائیا۔ ہر پرساد جس نے کھانا، خانہ اپنا لئے کھائیا۔ درگاہ ساچی ملے مانا، ہر سنگر ہوئے سہائیا۔ دھرم رائے نیڑ نہ آنا، چتر گپت نہ حساب وکھائیا۔ لاڑی موت نہ بٹھے گانا، ویلے آنت نہ لئے پرنائیا۔ سنگر دیوے شبد بانا، گرگھ ساچے لئے چڑھائیا۔ برہما وشن شو دھیان لگاؤنا، نیز نین کھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربانا، ہر جن اپنے گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت سہائیا۔ جوتی جوت سری بھگوانا، مل جوتی جوت ملایا۔ سچھنڈ سچ مکانا، تھر گھر اپنا نام لکائیا۔ لہنا دینا چکے آون جانا، لکھ چوراسی نہ کوئی بھوائیا۔ راگ ناد نہ کوئی گانا، تُریا راگ نہ کوئی سنایا۔ ایک پاؤنا پد نربانا، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جو جن مئے ہر کا بھانا، ہر بھانے رہیا سہائیا۔ ویکھو تختوں لہنا راجا رانا، رووے سرب لوکائیا۔ کسے نہ سچھے پینا کھانا، سچ نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا پرساد جن بھگتاں آپ ورتائیا۔ گر پرساد گر سکھاں کھاؤ، کھا کھا شکر منایا۔ گھر بیٹھیاں ہر درشن پاؤ، ہر جو در در دیا کمایا۔ آد آنت اک دا بھئے مناؤ، ڈر اور نہ کوئی جنایا۔ امر پد ایک پاؤ، گھر ملے سچ سکھایا۔ گپت گوبند ایک گاؤ، شبدی منگل گایا۔ جگت دوارا ڈیرہ ڈھاہو، سچھنڈ آسن لایا۔ پرمانند وچ سماؤ، نجانند رہیا شرمایا۔ ہر سنگت پھول کند کھاؤ، امرت پھل رہیا وکھایا۔ خوشی بند بند کراؤ، بندی خانہ دئے تڑایا۔ جوت نرنجن چند چڑھاؤ، اندھ اندھیر دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت تیرا پرساد اپنے لیکھے لایا۔ لیکھے لگا آیا در، ہر دردی درد وندائیا۔ خوشی ہوئے ناری نر، نر نرائن ویکھ وکھائیا۔ بال بردھ جوان آپے پھڑ، اپنی گود بہائیا۔ بن پوڑیوں آپے جائے چڑھ، آوندا جاندا دس نہ آئیا۔ اندر بہہ بہہ رہیا پڑھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ قلعے کوٹ توڑ ہنکاری گڑھ، ایک رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے آپ ترائیا۔

بھگت دوار بنایا اوہ، اینکار سیو کمائیآ۔ آد جُگاد نہ سکے کوئی کھوہ، گر اوتار دین وڈیائیآ۔ لوک مات پنج دتا بو، سچکھنڈ بھلواری دے مہکائیآ۔ چھبھی پوہ لے کے آیا ڈھوآ ڈھو، اپنا پریم بھیٹ چڑھائیآ۔ جس دے پچھے اپنا آپ گئے کھوہ، سو اپنا آپ جن بھگتاں بھیٹ چڑھائیآ۔ دو جہاناں آیا ڈھو، لوآں پُریاں پھیری پائیآ۔ برہمنڈ کھنڈ رہے رو، وشن برہما شو رہے گر لائیآ۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں تجیا موہ، لوک مات بھگت لئے پر نائیآ۔ ایک نام جنائے اپنا سو، ہنگ ویکھے ہر گھٹ تھانیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کو، کھانی بانی دے ڈھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ بنائیآ۔ سچ دوارا سچکھنڈ، ہر ساچے سچ بنایا۔ کوٹن کوٹ کوٹ برہمنڈ، پر بھ چرناں ہیٹھ دبايا۔ لیکھا جانے کھانی بانی جیرج انڈ، اُتبیج سیتج ویکھ دکھایا۔ ترے گن ناتا تھاتند، گیت سہاگی ایک گايا۔ ایٹھے اوتھے کٹیا پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پایا۔ اکو ڈھولا گائے چھند، سوہنگ سوہلا آپ الایا۔ گر اوتار جو اپنے اندر کیتے بند، انتم پردہ دے چُکایا۔ ساچی ونڈن ایک ونڈ، لوک مات دے دکھایا۔ جن بھگتاں ملیا سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ ویس وٹایا۔ زرگن نور چڑھیا چند، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ایک نام تیج چند، پر چند آپ چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوار بنیا مات، لگ ماتر بھیو کسے نہ آیا۔ پینتی اکھر نہ جانے ذات، ہر کا گھر دس نہ آیا۔ گر اوتار بنائی جماعت، جگ جگ سبق پڑھایا۔ سیوالائے وچ کانتات، در درویش حکم سنایا۔ اپنا لیکھا رکھے اپنے ہاتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ ناد اگئی ایک گاتھ، نش اکھر آپ پڑھایا۔ سرگن زرگن وسے ساتھ، ایک سنگ نبھایا۔ اپنا ناؤں ساچا پوجا پاٹھ، پوجا جگت اک کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ بنایا۔ ساچے مندر گیا چڑھ، چڑھنہار کرتارا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھے وڑ، زرگن نور نور اُجیارا۔ آپ سہائے کنجن گڑھ، اٹل اچل منارا۔ درس دکھائے اُپر کھڑ، جوتی جوت چتکارا۔ شبد انادی ایک پڑھ، بولے سچ جیکارا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، آد جُگادی اینکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ بنائے سچ منارا۔ سچ مینارے ساچی دات، سو پُرکھ زرنجن جھولی پائیآ۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اکانت، ست ستوادی آسن لائیآ۔ اینکارا پچھے وات، اپنی سیو کمائیآ۔ آد زرنجن مارے جھات، اپنی تاکی آپ گھلایا۔ سری بھگوان وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ابناسی کرتا گاوے گاتھ، ایک کر پڑھائیآ۔ پاربرہم پر بھ پچھے وات، ورن نہ کسے جنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ بنائیا۔ سچ دوارا ہر بنایا، اپنی سیو کمائیا۔ لوک مات پھیرا پایا، ترے بھون دھنی وڈ وڈیائیا۔ اون گون ڈیرہ ڈھایا، کرے کھیل اک رگھرائیا۔ نرگن نور نور رُشایا، سورج چند نین شرمائیا۔ در دروازہ اک گھلایا، در درویش الکھ جگائیا۔ ویس اوایا آپ وٹایا، بھيو کونے نہ پائیا۔ نر نریشا ناؤں دھرایا، سچکھنڈ و سنہارا ساچا ماہیا۔ ساچا تخت اک وڈیایا، تخت نواسی آسن لائیا۔ حکمی مھم اک سنایا، حاکم حکمی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، بھيو کونے نہ پائیدا۔ نو نو چار پار کنارہ، لیکھا لکھت نہ کونے سمجھائیدا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر دھار چلائیدا۔ سچکھنڈ و سے سچ دوارا، سچ سنگھاسن اک وڈیائیدا۔ سچ نشانہ آپے چاڑھا، ایکا گھر وڈیائیدا۔ رچن رچے بن ونجارا، بھوپ بھوپ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیدا۔ اپنی کل کرے کرتا پڑکھ، قادر کرتا بے پرواہیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کونے جنائیا۔ گر اوتار نہ سکن پرکھ، بیٹھے سیس جھکائیا۔ کر کردار ہندار ہیا دس، نوری نور نور رُشائیا۔ چرن دھوڑ لیا برکھ، امرت میگھ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو دیوے کھول، کھولنہار ایکنکار۔ سچکھنڈ دوارا آپے بول، نادشبد دھنکار۔ تھر گھر کُنڈا آپے کھول، آپ اٹھائے سٹ ڈلارا۔ اپنے مندر آپے مول، کرے کھیل اپارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنے آپ ونجارا۔ آپ ونجارا آپے سٹ، اخیر اخیر کل آپ کرائیا۔ ایٹھے اتم ہو پرگٹ، اپنا نور دھرائیا۔ اپنے ناد مارے سٹ، اپنا راک اڈائیا۔ نیارا سٹ رہے، آپے لئے چلائیا۔ آپے سونے اپنی کھاٹ، سچ سنگھاسن آپ بنائیا۔ آپے نرگن جوت لاٹ، نور نورانہ آپ اکھوائیا۔ آپے ہوئے پڑکھ سمرتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھ، کتھ کتھ اپنا آپ سنایا۔ آپے چلائے اپنا راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ آپے وسے اپنے ساتھ، ساچا سنگ نبھائیا۔ آپے پڑھے اپنا پاٹھ، آپے پڑھ پڑھ رہیا سنایا۔ آپے جانے اپنا گھاٹ، تٹ کنارہ آپ ہو جائیا۔ آپے جانے اپنی واٹ، آپے پاندھی بن بن پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے دے وڈیائیا۔ سچ دوارے تیری بنت، ہر سنگر آپ بنائیدا۔ نو نو چار چوکڑی جگ سارے کہہ کہہ گئے بے آنت، ہر کا بھيو کونے نہ پائیدا۔ کوٹن کوٹ گا گا گئے سنت، نیتز نین دھیان لگائیدا۔ گر اوتار پڑھ پڑھ

گئے منت، منتر اتر اک سمجھائیندا۔ کوٹن کوٹ لہ لہ گئے کنت، ہر کنت نہ کسے پرنائیندا۔ کوٹن کوٹ پتی رت بسنت، پت ڈالی نہ کوئے مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ سمجھائیندا۔ اپنی بنت بنائی آد، نرگن روپ دھرایا۔ اپنے اتر اک سواد، اپنا رس دکھایا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، نرگن روپ دھرایا۔ آپے وسے اپنے پاس، ناری کنت سچ ہنڈھایا۔ آپے دائی دایا بنے پُرکھ ابنا س، ساچی سیوک سیوک کمایا۔ آپے بالی بالا پوری کرے آس، سُت ڈلارا ایکا جایا۔ آپے نرگن نور کرے پرکاس، نور نورانہ ڈمگگایا۔ آپے سچھنڈ دے دھرواس، چھپر چھن نہ کوئے سہایا۔ آپے چرن کوئل ہوئے داس، داسی بن بن سیوک کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد دے سمجھایا۔ اپنا آد دیوے دس، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ سچھنڈ دوارے گیا وس، چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ اپنی کرے پوری آس، آپ اپنا بندھن پائی۔ آپے بہہ بہہ پاوے راس، منڈل منڈپ ناچ نچائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل ہر جو کر، ہر جو ویس وٹایا۔ اپنا نور آپے دھر، آپے ویکھ دکھایا۔ اپنا کنت آپے ور، آپے سچ ہنڈھایا۔ آپے جننی آپے جن، جن جنیندی ہوئے مایا۔ سُت ڈلارا آپے بن، گودی گود سہایا۔ آپے راگ سنائے کن، نادی ناد الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد دے سمجھایا۔ آد اپنی بنت بنا، ہر ساچا بنت بنائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنی سکھیا آپ سکھا، گر چیلاروپ دھرائیندا۔ اپنا روپ متھیا آپ بنا، دس کسے نہ آئیندا۔ اپنا لکھیا آپ پڑھا، آپے لکھ لکھ لیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی رچن رچائیندا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، آد آد کرائیا۔ اپنا ناؤں رکھ اپارا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، دھار دھار وچوں کڈھائی۔ ایکنکارا دے سہارا، اپنا بل دکھائی۔ آد نرنجن کر وچارا، نور نورانہ ڈمگگایا۔ سری بھگوان سچ نشانہ، سُت ڈلارے آپ اٹھایا۔ ابناسی کرتا ہو مہربانا، اپنی مہر کمائی۔ پار برہم پر بھ ہو پردھانا، گھر ساچے سو بھاپائی۔ کرے کھیل اک مہانا، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ اپنا بنھے آپے گانا، آپے سگن منایا۔ آپے بنے رعیت راج راجانا، شاہ سلطان آپ ہو جائیا۔ آپے گھڑت گھڑے سگھڑ سجانا، بے انت وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اپنا گھاٹ آپے گھڑ، ہر جو کھیل کرایا۔ اپنے مندر آپے وڈ، اپنا دھام

سہایا۔ آپے ناری آپے ور، آپے کنت منایا۔ اپنا پیار اگے دھر، آپے رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا دئے سمجھایا۔ آد
 پُرکھ کھیل اولّا، ہر جو آپ کرایا۔ سچکھنڈ و سے سچ محلہ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ جوتی نور آپے رلا، دیک دیک ڈگمگایا۔ اپنا پھڑیا آپے پلا، اپنا سنگ
 نبھایا۔ اپنا کیتا اکو ہلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آد رہیا دکھایا۔ آد پُرکھ ہوتیار، اپنا بھيو جنایا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، گھر ساچے
 خوشی منایا۔ سو پُرکھ زرنجن کرے وچار، ہر پُرکھ زرنجن دئے صلاحیا۔ اینکار بنائے پٹی سرکار، آد زرنجن نال ملائی۔ اپنا سی کرتا بنے چو بدار، سری
 بھگوان نشان جھلایا۔ پاربرہم نیوں نیوں کرے نمسکار، اپنے اگے آیا رہیا جھکایا۔ ساچا کرے اک وہار، سچکھنڈ و جے ودھایا۔ آپے راؤ رنگ رعیت بن
 زرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ آپے راؤ رنگ بن راجا، ہر ساچا کھیل کر ایندا۔ آپے ہو غریب نوازا، آپے
 نیوں نیوں سپس جھک ایندا۔ اپنا سازن آپے سازا، ساز ساز ویکھ دکھ ایندا۔ اپنی گھاٹ بنائے ساچا تاجا، سچ سنیا سیو کما ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ کما ایندا۔ ساچا تاج کر تیار، ہر ساچا خوشی منا ایندا۔ اپنی تیج آپ سوار، آپے ویکھ دکھ ایندا۔ اپنا بل آپے دھار، مہابلی
 آپ ہو جائیندا۔ اپنا ول چھل کر کرتار، اچھل کھیل کر ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلا ایندا۔ ساچا راہ آپے لا، ہر
 رحمت آپ کمائی۔ مقامے حق اک خدا، نور نورانہ ڈگمگائی۔ ایک ناد اک صدا ایک نعرہ رہیا لا، ایک حجرہ سچ بنا، مقامے حق ناؤں دھرائیا۔ ایک محبوب ہوئے
 مہربان، محبان وڈی وڈیائی۔ ایک بیوی ایک خاوند ایک سے تھاں، درگاہ ساچی مقام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سو بھا
 پایا۔ سچکھنڈ ساچا سو بھیا جگت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ ایک بنائی اپنی بنت، آپے سیو کمایا۔ آپے آد آپے آنت، آپے ہر جو ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ اپنا ناد ڈھول مردنگ، سورے سرنگ آپ وجایا۔ وچا ڈھول اک مردنگ نگارہ، در ساچے
 ہوئی شنوئی۔ درگاہ ساچی دھام سہانیا، پروردگار آپ سہایا۔ ایک حق لائے نعرہ، اپنا حق جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ بھيو کھول سری بھگوان، اپنا آپ جن ایندا۔ سپس رکھ تاج مہان، پنچم لکھ سہا ایندا۔ ست ستوادی سچ نشان، پاربرہم

جھلائیندا۔ تختِ نواسی حکمران، شاہ پاتشاہ کھیل کر ایندا۔ آپے جانے خانہ دیوان، بن سیوک سیو کمائیندا۔ آپے دیونہار پروان، سچ پروانہ آپ پھرائیندا۔ آپے ہويا جانی جان، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ آپے وسے مندر مکان آپے چھپر چھن سہائیندا۔ آپے جوتی نور مہان، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے راجا آپے پرچا، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ آپے راجا آپے پرچا، سچکھنڈ خوشی منائیا۔ اپنا سازن آپے سازا، انڈٹھری گھرت گھرائیا۔ آپے در درویش بہہ بہہ مارے واجا، اپنا تھم سنائیا۔ آپے اندر باہر پھرے بھاجا، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیا۔ آپے رچیا اپنا کاجا، آپے بیٹھا سگن منائیا۔ آپے رکھے اپنی لاجا، لاجونت آپ ہو جائیا۔ آپے ناری کنت بن بن نرگن سرگن پائی سانجھا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل بے پرواہیا۔ ناری کنت پاپا سانجھا، نندی نند نہ کوئے منائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بنیا سانجھا، اپنا رُپ نہ کوئے جنائیندا۔ اکو ناد اگمی واجا، ایکا ایک سنائیندا۔ ایکا تار اک ربابا، بن رباب آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ آد بھيو اولڑا، ہر جو رہیا جنا۔ آپے لُپچیا اک اکلڑا، مات پتا نہ کوئی بھین بھرا۔ نہ کسے دا پھڑا پلڑا، نہ ناری کنت لیا پرنا۔ جوتی جوت آپے رلڑا، نرگن نرگن وچ سما۔ سچ سنگھاسن اکو ملڑا، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا۔ جوتی نور اگم اگمڑا، اکھ نرنجن بے پرواہ۔ نہ کوئی امی نہ کوئی امڑا، نہ کوئی سچن سچا ساک رہیا بنا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچا۔ اپنا کھیل رچ نرنکار، اپنی دیا کمائیا۔ نرگن کرے سچ وبار، ساکھیات رُپ وٹائیا۔ اپنی بھچھیا بھر بھنڈار، بھچھیا دے ورتائیا۔ لیکھا جان پُرکھ نار، نر نرائن خوشی منائیا۔ ایکا لُپچیا سٹ ڈلار، شبدي ناؤں دھرائیا۔ تھر گھر ساچا کر تیار، چرناں پیٹھاں دتا دبا ئیا۔ پوت سپوتا اندر واڑ، ایکا تھم سنائیا۔ آد جگاد کری نمسکار، چرن دھیان لگائیا۔ میرا ناؤں اک نرنکار، ایکا گھر لینا گائیا۔ آد جگاد روهان نیار، نراکار رُپ سما ئیا۔ تیرا دساں اک وبار، اپنی سیوا دیاں لگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی دتا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔ سُن چھوٹے سٹ بال، شبدي ہر سنائیا۔ تیری کراں سدا پرتپال، سر تیرے ہتھ رکھایا۔ تیرے وساں نال نال، وچھڑ کدے نہ جایا۔ تیرا آپے پچھاں حال، گھر تیرے پھیری پایا۔ ایکا دیواں سچا مال، دھن اپنا مال لٹایا۔ تُوں ہوویں نہ کدے کنگال، شاہ

پاتشاہ تیرا اک رگھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ سٹ دُلا رے اٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنایا۔ تھر گھر ویکھ تیری گلزار، پُرکھ ابناسی رہیا لگایا۔ حکمی حکم کر ورتار، دُھر فرمانا رہیا سنایا۔ کرتا پُرکھ لگائے ساچی کار، کرنی کرتا اک سمجھایا۔ تیرے اندر میرا وبار، دس کسے نہ آئی۔ تُوں بن منگ کے در بھکھار، دیواں تیری جھولی بھرایا۔ تیری کھڑے اک گلزار، گلشن دیواں آپ مہکایا۔ کرپا کر میرے نرنکار، اپنا پردہ رہیا رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ چھوٹا بالا اٹھیا نادان، ہر چرن سیس لگایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا وار وکھائے اپنا مکان، جس گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ تُوں شہنشاہ پاتشاہ راج راجان، تخت نواسی بے پرواہیا۔ تیرا جھلے اک نشان، در ساچے رہیا اٹھایا۔ تیرے سیس تاج مہان، میں نیز نین نین لگایا۔ تُوں سدا سدا مہربان، بے انت تیری وڈیایا۔ میں منگاں پھیر دان، پہلوں درشن تیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ اپنا پردہ دتالاہ، ہر نور نور رُشانیا۔ سچکھنڈ دوارا رہیا وساء، نراکار نرور سچا شہنشاہیا۔ اک اکل رہیا ڈگمگا، دوجا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ سٹ دُلا رے چڑھیا چا، ہر ساچے درشن پایا۔ تُوں ہی ماتا تُوں ہی پتا کہا، سناواں تیرا بال سکھایا۔ سچ منگاں تیری پناہ، چرن کول سرنائی۔ سر دینا ہتھ اکا، اکو اوٹ نکایا۔ میں تیرا تُوں میرا ایکا ڈھولا لیا گا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ پردہ اوہلا دئے چکا، ایکا نور کر رُشانیا۔ بردا گرو لئے منا، در تیرے سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر شب دی آپ جنایا۔ شد سٹ میرا ویکھ دوارا، ہر جو آکھ سنائیندا۔ پہلے اندر میرا نمھا نمھا جھلکارا، اپنا رنگ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دا بیٹھ کنارہ، اُپر اپنا چرن لکائیندا۔ دوجا میرا سچ وبارا، جس نیز نور وکھائیندا۔ تیجا میرا اُج منارا، کلنی توڑا سیس لکائیندا۔ سچکھنڈ دا اک کنارہ، چار کٹ نہ کوئے بنائیندا۔ ونڈے ونڈا گم اپارا، حد کنارہ نہ کوئے جنائیندا۔ ایکا ایک نرگن دھارا، ترے ترے کھیل کرائیندا۔ پہلا دھام جوتی نور ہوئے اُجیارا، دوجی لاٹ لاٹ ملائیندا۔ اپنی نوک اُتے اپرا پارا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ اُلٹی کرے آپے کارا، چوتھا گھر تھر گھر بنائیندا۔ تھر گھر رکھے چرن اپارا، اپنی دیا کمائیندا۔ آپے بن بن نرنکارا، دائی دایا سیو کمائیندا۔ چھوٹا بالا کر تیارا، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ اکو اک کرے پیارا، پر م پُرکھ پریت لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا منارا آپ وکھائیندا۔ سٹ دُلا ر ویکھ

منارا، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ اک مندر ترے ترے دھارا، بھو کوئے نہ پائیا۔ میں جانا تیرا اک چبارا، دوجی چھت نہ کوئے بنائیا۔ تُوں کہیں میں بے آنت میرا آنت نہ پاراوارا، بے آنت میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دتا سمجھائیا۔ سُن سُت میرے چھوٹے لال، ہر نرائن آپ جنائندا۔ سچھنڈ میری دھر مسال، اُپر اپنا آسن ڈاہندا۔ تچے بھے آپ نرکار، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ چوٹھے چرن کول سہار، تھر گھر بنائندا۔ اکو ہر کھیل اپار، بھو کوئے نہ پائندا۔ اکو جوت نوری دھار، ہر ونڈی ونڈ ونڈائندا۔ ایکا مندر اک دیوار، ایکا ایک کھیل کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت آپ سمجھائندا۔ ساچے سُت لینا پیکھ، ہر سجن رس جنائیا۔ میرا نہ کوئی روپ نہ کوئی رکھ، تتوت نہ کوئے رکھائیا۔ نہ راجا نہ بناں درویش، اپنی کھیل آپ دکھائیا۔ آد جگاد اولٹا بھیس، بن بھیکھی بھیکھ بنائیا۔ اک دوار اک آدیس، ایکا ناؤں سنائیا۔ سدا سدا سد رہاں ہمیش، نہ مراں نہ جائیا۔ میرے اگے چلے نہ کسے دی پیش، اپنا بل آپ رکھائیا۔ پہلوں رچی تیری کھید، سُت شبد دیاں وڈ وڈیائیا۔ اپنے وانگ لے لپیٹ، کر پیار گود بہائیا۔ تُوں میرے انگن جانا لیٹ، میں تیرا پتہ مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آدیکھ میرا اُچ محلہ، ہر جو آکھ سنایا۔ جتھے بیٹھا اک اگلا، اپنا آسن لایا۔ سچ سنگھاسن صاحب ملا، دس کسے نہ آیا۔ تیتوں پھڑایا اپنا پلا، پلو گنڈھ پوایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، دھار وچوں پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ دکھایا۔ ویکھ مندر چڑھیا چا، تھر گھر خوشی منائیا۔ تُوں داتا دانی بے پرواہ، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ دھن بھاگ تُوں مینوں لیا پرگٹا، دتی مان وڈیائیا۔ اپنیاں چرناں ہیٹھاں لیاٹکا، اپنی ایکا گنڈھ پوایا۔ اپنا کوٹ قلعہ دتا دکھا، سچھنڈ ہوئے رُشنائیا۔ میں تے رنگ ویکھے آ، ایکا گھر بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں تیری اوٹ تکائیا۔ میری رکھنی اکو آس، ہر جو آکھ سنایا۔ سُت شبد تیرا ساچا داس، ہر سیوک اک بنایا۔ اپنا حکم دساں خاص، بُھل کدے نہ جایا۔ تھر گھر تیرے کراں واس، تیری بنت بنایا۔ اپنی پوری کراں آس، تیری خواہش نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دوارا آپ دکھایا۔ اپنا دوارا ہر دکھال، شبد سُت سمجھائندا۔ سُن سُن میرے ساچے لال، پر بھ اپنی دیا کمائندا۔ اکو اک دھرم میری سال، در دروازہ نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سچ نشانہ اک جنائندا۔ سچ نشانہ کر دھیان، بلا سیس جھکائیا۔ جاچک بن کے منگے دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تُوں شہنشاہ میرا حکمران، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ میں سنیا تیرا فرمان، دھیان تیرے چرن لگائیا۔ میں منگ منگی آن، دے دے میرے رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں بیٹھا سیس جھکائیا۔ سیس جھکا گیا جھک، بالے مان رہے نہ رائیا۔ پاربرہم پر بھ جائے تھہ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ پھڑ کے باہوں گودی لئے چک، اپنے گلے لگائیا۔ تیری میری اکورت، اکورنگ دکھائیا۔ میں پتا تُوں میرا سٹ، سچکھنڈ میری وجے ودھائیا۔ تھر گھر بہنا تُوں ٹک، ہر ساچا رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ سٹ ڈار من کے کہنا، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ تیرا صاحب بھانا سہنا، دُجا ہور نہ کوئی موہے بھائندا۔ تُوں دینا میں تیتھوں لہنا، خالی جھولی اک دکھائندا۔ تیرا پیار میرا گہنا، دُجا اوڈھن نہ کوئے جنائندا۔ تیرا درس میرے نیناں، میرا نین گرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ رکھائندا۔ سُن سٹ میں کراں پیار، اپنا آپ سمجھائیا۔ تیرے نال میرا وہار، وہاری لئے کرائیا۔ تیرے اندر نرگن دھار، جوتی جوت میری رُشنائیا۔ شبی شب کھیل نیار، ہر اپنا آپ جنائیا۔ تیرے اندروں کڈھاں باہر، اپنا رُپ لواں پرگٹائیا۔ وشنو ہو ہواں اجیار، وشنو اپنا رنگ دکھال، چرن چرن نال رگٹائیا۔ تھر گھر وڈ کے کراں خیال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اپنا ناؤں رکھ دیال، دین دیا کمائیا۔ وشنو کر آپ پر تپال، ایکا باز دئے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دئے گھلائیا۔ وشنو اندر امرت رس، تیرا اک بھرائیا۔ ہر جو اندر جائے وس، اپنا کھیل کرائیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، نور نور کری رُشنائیا۔ آپے جانے کھیل تماش، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بوٹا آپے لائیا۔ وشنو اندر ہر جو مول، اپنی کھیل کرائیا۔ آپے جانے اپنا قول، کول اپنا آپ پرگٹائیا۔ آپے پردہ آپے اوہل، آپے بیٹھا کھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا سمجھائیا۔ وشنو نا بھی کول دھار، ہر ہر آپ بنائندا۔ لیکھا جانے اگم اپار، بھو کوئے نہ پائندا۔ اندرے اندر کھڑی گلزار، پت ڈالی آپ مہکائندا۔ ایکا کولا کر تیار، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائندا۔ ایکا برہم کرے وچار، ہر ساچا گن سمجھائندا۔ وشن برہما کر تیار، تار ستار ہلائندا۔ بن ناری پُرکھ کرے وہار، کرتا پُرکھ کھیل

کرائیندا۔ سُن اگئی دھواں دھار، اپنا سنگ دکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ایک شکر لئے اٹھال، اپنی شاخا آپ بنائیندا۔ تِناں
 ویکھیا اک دوار، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ سُن شد توں کریں پیار، سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ
 کھلائیندا۔ وِشن برہما شو آپے جگا، تیری گود سہائیا۔ ایک مارگ آپے پا، اپنا گن دیاں جنائیا۔ تِناں سرتی آپ کھلا، ناد تورتی اک وجا، نانا رُپ آپ
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ کھلائیا۔ سُن شد ڈلارے، ہر جو آکھ سٹائیندا۔ اپنی کرنی کرتا کرے، کرن کرن
 نال ملائیندا۔ آپے دیوے اپنا ورے، اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وِشن برہما شو آپ سمجھائیندا۔ وِشن برہما شو آپ جنا،
 جن جنیدی مائیا۔ تے چیلے سیوالا، ایک اچھیا ویکھ دکھائیا۔ ایک بھچھیا دیوے پا، پُرکھ ابناسی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ تِناں بنائے اک جماعت، ایک گن سمجھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دات، رجو طمو ستو آپ اُچھائیندا۔ آپے بیٹھا رہے اک اکانت، بھيو
 کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ شد سُن تیری ونڈ، ہر جو آپ سٹائیندا۔ کوٹن کوٹ وِچ برہمنڈ،
 بھيو ابھیدا بھيو کھلائیندا۔ تیرا نور سورج چند، منڈل منڈپ آپ بنائیندا۔ لوآں پُریاں بیڑا بنھ، ایک حکم سٹائیندا۔ وِشن برہما شو کہن دھن دھن، تیرا
 ناؤں وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ دتے کرتار، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ وِشنو لوے اک وبار، ہر
 بھنڈارا دے ورتائیا۔ برہے دیوے اک سہار، برہم ویتا وڈ وڈیائیا۔ شکر بخشے ایک چھار، دھوڑی لگا مستک لائیا۔ ترے گن مایا کرے وچار، پر بھ اگے
 جھولی ڈاہیا۔ سانوں دس کی ساڈا وبار، کس کارن لیا اُچھائیا۔ پُرکھ ابناسی دے ادھار، تِناں گن جنائیا۔ وِشن برہے شو کرو پیار، ہوئے اک گڑمائیا۔
 تہاڈے وچوں کڈھاں باہر، اپنا ت سمجھائیا۔ پنچم پنچ کر تیار، ایک کھیل کھلائیا۔ نرگن نرگن کر وبار، سرگن بنت بنائیا۔ شد وچولا بنے سنسار، ہر ساچا
 حکم سٹائیا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے بن ٹھٹھیار، اپنی سیوک سیوک کمائیا۔ دس نہ آئے ہر گھمبیار، کولہو چکی چک رہیا چلائییا۔ وِشن برہما شو پانی بھر نہار،
 ترے گن رہی سیوک کمائیا۔ پنچ ت لگا اک اکھاڑ، ہر جو ناچ نچائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، پُرکھ ابناسی دے سمجھائیا۔ نرگن سرگن کر تیار، اپ تیج وائے

پر تھی آکاش بندھن پائی۔ من مت بدھ دئے ادھار، نو دوارے کھول دکھائی۔ گھر وچ گھر کر تیار، اپنا روپ چھپائی۔ وشنوں منگے بن بھکھار، پر بھ
 آگے جھولی ڈاہیا۔ برہما رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ شکر دھوڑی منگے چھار، مستک ٹکا لائی۔ بن تیری بھچھیا نہ چلے ساڈا وہار، خالی بُت کم کسے نہ
 آئی۔ توں نراکار بن ساکار، اپنی ونڈ ونڈائی۔ تیری نرگن سرگن اندر آوے دھار، پاربرہم برہم روپ دکھائی۔ توں ایشور سجن میت مرار، جیو تیرا
 بنس اکھوئی۔ سو پڑکھ نرنجن وسیا دھام نیار، تیری مہما کتھ کتھی نہ جانی۔ رنگ روپ سرب سنسار، لکھ چوراسی تیرا رنگ دکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا کھلایا۔ سنیا حال دھر فرمانا، شبدی سیس جھکایا۔ پڑکھ ابناسی شاہ سلطانا، تیرا بھو موہے نہ آیا۔ لکھ چوراسی کھیل کھلانا،
 وشن برہما شو سیو کمایا۔ نرگن سرگن ہوئے پردھانا، روپ انوپ وٹایا۔ روس اک چکانا، کرن کرن کرن دکھایا۔ منڈل منڈپ بنک بنانا، لوآں
 پریاں ونڈ ونڈایا۔ جل تھل مہینل آپ رکھانا، دھرنی دھول کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون کھیل لوک
 مات اپنا رنگ دکھایا۔ شبد ست منگے منگ، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ توں صاحب سورا سربنگ، بے انت تیری وڈیائی۔ وشن برہما شو دتا ایکا انند، انند انند
 وچ ملائی۔ تیرا گاواں سچا چھند، سوہنگ ڈھولا اک سنائی۔ توں ونڈی اکو ونڈ، ونڈ نہار بے پرواہیا۔ کرے کھیل وچ ورجنڈ، برہمنڈ خوشی منائی۔ تیری
 سیوا کرن سورج چند، دوس رین سیو کمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگائی۔ سُن بالک میرے بال،
 ہر بالی بدھ جنائیندا۔ میں کراں کھیل کمال، اپنا راہ چلائیندا۔ دو جہاناں وجے تال، اپنا ناد سنائیندا۔ وشن برہما شو دیواں بٹھال، حکمران آپ اکھوائیندا۔
 ترے گن مایا وسے نال، نچ ناتا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی اولڑی چال، چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی کر پیار، ایکا راگ الائیندا۔ چارے وید کر
 تیار، ایکا ناد سنائیندا۔ چارے جگ کر وہار، جگ ولس وٹائیندا۔ چارے کٹھاں کر پساہ، دہ دشا کھیل کھلاییندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، لوک مات
 ڈگمگائیندا۔ تیرا ناد اگئی دھار، گھر گھر آپ و جائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کر سردار، مانس منگھ ناؤں دھرائیندا۔ پرگٹ ہو کے جاواں وچ سنسار، جگ جگ
 کھیل کرائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ گراوتار، چھوٹا حصہ ونڈ ونڈائیندا۔ بھگتاں کراں اک پیار، ساچی بھگتی نام درڑائیندا۔ سنتاں کھولاں بند کواڑ، ایکا نین

دکھائیندا۔ گرکھاں چرن کول لوں بٹھال، سچ دوار اک سمجھائیندا۔ گر سکھاں چلا چلا نال نال، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ چلے
 اولڑی چال، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ گر اوتاراں ایکا منتر نام سکھال، جیواں جتاں مات پڑھائیندا۔ وشن برہما شو سن سن حال، گیت لوک مات سنائیندا۔
 ستجگ تریتا دواپر وجے تال، تلواڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گر گر رُوپ وٹائیندا۔ پنج تت چولا دے ادھار، ترے گن اتینا کھیل
 کھلائیندا۔ ساچا سوہلا اپر اپار، اگئی ڈھولا آپے گائیندا۔ پیر پیغمبر کر تیار، دستگیر ہتھ ملائیندا۔ کلمہ کلام بول نعر، حق حقیقت اک دکھائیندا۔ جگ چوکڑی
 سنی کوئی کوٹ وار، گیترا گیتراے وچ بھوائیندا۔ اک گیترا کھیل اپار، ہر جو ساچا آپ جنائیندا۔ سیوا کرن تینی اوتار، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ دس گر
 بول جیکار، پُرکھ اکال اک سنائیندا۔ انتم سارے جان ہار، ہر کا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جگ جگ کر کر جان پکار، اچی کوک کوک سنائیندا۔ کوئی کہے
 مقامے حق وسے پروردگار، راؤ رنکاں۔ کوئی کہے رام کوئی کہے کاہنا کرشن کرے شنکار، کول نین نین مٹکائیندا۔ کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ سرجنہار، گھر گھر
 رزق پچائیندا۔ کوئی کہے محمد یار، یاری یاراں نال نبھائیندا۔ کوئی کہے نانک نرنکار، نرکار کھیل کھلائیندا۔ کوئی کہے گوہند سردار، لوک مات بل
 دھرائیندا۔ پُرکھ اکال کہے میری شبدی دھار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ رُوپ رنگ توں وسیا باہر، میرا بھيو کوءے نہ پائیندا۔ میری الکھ جگت جیکار، جوت
 نرنجن سیوا لائیندا۔ آد نرنجن دے دیدار، برہم پاربرہم ملائیندا۔ اپنا ناؤں کر تیار، ساچا ڈھولا آپ سنائیندا۔ برہمے دتی کی جیہی وچار، چارے ویداں کھ
 صلاحندا۔ وید ویاس اوہلے ہو سنی پکار، پُران اٹھاراں بہہ بہہ گائیندا۔ ارجن دتا بھگت سکھال، اٹھاراں گیتا گیان درٹائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دتی اک کلام،
 اپنا کلمہ نہ کسے پڑھائیندا۔ پھڑ پھڑ آپ پائے چھوٹے بال دھام، اپنا آسن اُپر ڈاھندا۔ نانک نرگن دے پیغام، نام ست ڈھولا گائیندا۔ گوہند نیوں نیوں
 کرے پرنام، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ آد جگاد جس اگے سجدہ گر پیر اوتار کرن سلام، صحیح سلامت آد جگاد سمائیندا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، اپنا حکم
 آپ ورتائیندا۔ اکو اکھر دے گیان، نانک نرگن آپ پڑھائیندا۔ بے پچان کراونی پچان، پنچم اپنا راگ سنائیندا۔ کایا مندر اندر کر بند مکان، چاروں
 کُنٹ گھیرا پائیندا۔ نال رکھائے پنج شیطان، دوس رین جنگ کرائیندا۔ اُپر چڑھ کے ویکھو نگاہبان، دس کسے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، گر اوتار

سیوا لائیندا۔ سُت شبد تُوں بلوان، تیرا ڈنکا اک وجائیندا۔ تیری اوٹ سرب دھیان، سر تیرا ہتھ دکھائیندا۔ تُوں سبنا دا سچا کاہن، لکھ چوراسی گوپی تیری اک بنائیندا۔ جُوں بھاوے تُوں کرنا آن، میرے ہتھ اپنا ہتھ پھرائیندا۔ تُوں جو دھا سوربیر وڈ بلوان، تیرا بل آپ پرگٹائیندا۔ تیرا خنجر اک میان، تکھا کھنڈا نام چکائیندا۔ تُوں میرا میں تیری کری پچان، میں پچان وچ کسے نہ آئیندا۔ میٹوں تیرا تیرا میٹوں مان، آپ اپنا گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے اک سمجھائیندا۔ سُت ڈلار آگوں بولے، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ لوک مات دوارا تُوں ہی کھولیں، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ بن تولا ساچا تول تولے، لکھ چوراسی کنڈے نال تُلایا۔ اپنا ناؤں گائیں ڈھولے، اپنا راگ سنایا۔ کایا دھرتی آپے مولیں، مولارُپ دکھائیا۔ امرت برس آپے کولے، کول نابھ دکھائیا۔ آپے وسے پردے اوہلے، زرگن بیٹھا کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنی دکھائی ساچی شکت، سب دی شکتی مات ٹکایا۔ دس پتا ہوں منگاں پوت، سُت شبدی آکھ سنایا۔ میں تانا پیٹا اکو سوٹ، تُوں تندی تند بندھایا۔ آد جگادی میں کی جانا تیری ریت، نش اکھر کھیل کھلایا۔ میں سنیا تُوں بناؤنے مندر مسیت، شبد ڈلارے سُت نال رلایا۔ گردوارے گاؤنے تیرے گیت، رسنا جہوانال ہلایا۔ سنجگ تریتا دواپر جانا بیت، تیرا بھوکسے نہ پایا۔ کلجگ آنت ہوئے سرب پلیت، پاکی پاک نہ کوئے اکھوایا۔ میں اُپر ویکھیا تُوں وسیں دھام انڈیٹھ، چار دیواری اندر بند نہ کسے کرایا۔ کلجگ انتم شریعت ہوئے ڈیٹھ، دین مذہب پین گرایا۔ تُوں سوں جائیں کر کے ہٹھ، اپنی کروٹ نہ بدلانہ کسے دامیت، گوبند تُوں وسے ہست کیٹ، بن نانک نظر کسے نہ آیا۔ کبیر جلابا اُپر چٹھ کے رہیا کوک، ہر مندر نظری آیا۔ تُوں ترے گن گنی دتی پھوک، جس سر ہتھ ٹکایا۔ تیرے اوتوں میں گھول واراں تیرا پوت، تیرے چرناں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگایا۔ تھر گھر بنیا تیرا پوت، تُوں دو جہان سیو لگایا۔ لوک مات کون ویلا سہائے رت، میں ایکا منگ منگایا۔ تُوں دیال ٹھا کر ابناسی اچت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا لگ، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گل پلُو رہیا پائیا۔ گل پلُو لیا پا، پر بھ چرن سیس جھکایا۔ زرگن اپنی دیا کما، دیاوان تُوں اکھوایا۔ میرا بننا آنت ملاح، ویلا تیرے

ہتھ رکھایا۔ توں دے دے سچ صلاح، اپنا ویلا وقت جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، اپنا بھیو رہیا گھلایا۔ اپنا بھیو دیوے دس، آد پُرکھ آد دیا کمائیا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ کھیل تماش، سبجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈی ونڈ ونڈائی۔ انتم کلجگ نرگن نور کر پرگٹ، کراں کھیل اگم اتھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سٹائی۔ شبد سٹ کرے نانہ، نیتزیناں نیر وہائیدا۔ جے کلا آواں میں متاں نہ، تیرا وچھوڑا موہ نہ بھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا منگ منگائیدا۔ ایکا ور دے کرتار، آد منگ منگائی۔ انتم میلا تیرا سنسار، گھر ساچے وجے ودھائی۔ پیوست نال کرے پیار، دیکھے سرب لوکائی۔ ناتا توڑ لکھ چوراسی یار، یاری یاراں نال بندھائی۔ اپنا دس دے سچ وبار، کون بدھ کھیل کھلایا۔ کھیل کرے پُرکھ نار، نر نرکار بے پرواہیا۔ توں شاہ پاتشاہ سچی سرکار، تیرا حکم سد رضایا۔ جگ چو کڑی بھیو نیار، کوٹن کوٹ روپ دھرائیا۔ وشن برہما شو پنہار، پیسن پیس سیو کمائی۔ گر اوتار کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ بھگت منگن اک دیدار، نیتزین اٹھائی۔ سنت اندر وڑ وڑ کڈھن ہاڑا، بھڑی بھڑی دین دھائی۔ گرگھ روون زارو زارا، نیتزیناں نیر وہائیا۔ گر سکھ منگن تیرا سہارا، بن تیرے ہتھ کچھو نہ آئی۔ پُرکھ ابناسی آگوں کہے ایکا سُن میرے بال سکھائی میں کراں کھیل اپارا، لوک مات راہ چلایا۔ شبد سنہیہرا گر اوتاراں، جگ جگ آپ سٹائی۔ کلجگ کرائے کھیل مہان، روپ انوپ روپ وٹائی۔ نانک نرگن اک نشان، گو بند بوٹا دیواں لائی۔ ہیمن گنٹ کر پروان، پورب لیکھا جھولی پائی۔ پوت سپوتا وڈ بلوان، لوک مات دیواں پرگٹائی۔ ساچا کھنڈا تیز کرپان، ایکا ہتھ پھرائیا۔ سوہنگ چلہ تیر کمان، بھتھا ایکا کنڈ بندھائی۔ کلغی توڑا نوجوان، اپر سیس لئے ٹکائی۔ ایکا دیکھے پُرکھ اکال، دوجا اشٹ نہ کوئی منائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا میلا لئے ملائی۔ گو بند بن نہ چڑھے چا، شبد ہر جو آکھ سٹایا۔ پنج تت اندر پھسنا نہ، تیرا پت مل موتر وچ رہن نہ پایا۔ ماتا لئے نہ گود اٹھا، رکت بوند نہ کوئی جنایا۔ گجری بنے نہ میری ماں، سر ہتھ نہ کوئی ٹکایا۔ توں پتا بنیا میرا سگھنڈ تھاں، کیوں پلو رہیا جھڈایا۔

* ۲۸ پوہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹووال دربار وچ *

ہر ہر کھیل آد جگاد، جگ جگ کار کمانیا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم بے پرواہیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل تماش، نرگن نرؤیر آپ کرائیا۔ اپنا ناؤں شبد دُھن ناد، اک اگلا آپ سناپنا۔ گر اوتاراں دیوے داد، نام ندھانا جھولی پانیا۔ دو جہاناں کرے راج، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ برہمنڈ کھنڈ سازن ساز، لوآں پُریاں بنت بنانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، پُرکھ اگمڑا آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، ایکا گھر دکھائیندا۔ جگ چوکڑی بٹھ بٹھ دھارا، گیڑا گیڑ بھوائیندا۔ لیکھا جانے اک کرتارا، دوسر بھيو کونے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر بھگت دوار، ہر بھگوان آپ سہانیا۔ جوت جگائے ایکا وار، دیک دیا ڈگمگائیا۔ ساچا پیا ہویا خبردار، آلس نندرانہ کونے رکھانیا۔ نہاں رکھی وچ سنسار، نہ سکے کوئی اکھڑانیا۔ وجدی رہے نام ستار، بہتر بہتر ہر جس گانیا۔ کرتا کریم کرے کار، قدرت اپنا کھیل کھلائیا۔ ساڈھے تن تن اک مینار، ترے گن اتپنا آپ بنانیا۔ مندر مسیتا کر خوار، ٹھانڈا سیتا خوشی منانیا۔ ہست کپٹ لئے اُدھار، بخشے سچ سرنانیا۔ ایکو پیتا کرے پیار، متر پیارا سچ ہنڈھانیا۔ پت پت پتیتا وسے سچ گھر بار، پاکی پاک کھیل کھلائیا۔ مسجد مٹھ چھڈ دوار، گھر اپنا آپ سہانیا۔ اک اندیٹھا ہوتیار، جگت جگدیشارنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہانیا۔ گرہ مندر سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، ایکنکارارنگ چڑھائیندا۔ آد نرنجن مہماگنت، دیک دیا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ساچا کنت، پُرکھ ابناسی گود سہائیندا۔ پاربرہم پر بھ بنائے بنت، ساچا گھاٹن آپ گھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیا۔ اپنا کاڈھن آپے کڈھ، آپے ویکھ دکھانیا۔ نرگن نرؤیر کر پرگٹ، ساچا دھام سہانیا۔ چار ورن دا اکو ہٹ، پُرکھ اکال گھلائیا۔ چار جگ دا ساچا تٹ، تیرتھ نام دھرائیا۔ دُئی دوتی میٹے پھٹ، ایکا اکھر کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا مندر آپ بنانیا۔ ایکا مندر گیا بن، ہر ہر آپ بنایا۔ ایکا چڑھیا سورج چن، چند چاندنی مکھ شرمایا۔

ایکا بیڑا دیوے بھہ، بھنہنہار اک ہو جایا۔ ایک دیوے نام دھن، سچ خزینہ اک دکھایا۔ ایک راگ سنائے کن، ناد انادی ناد وجایا۔ ایک گھڑے ایک دیوے بھن، گھرن بھنہنہار اک اکھوایا۔ ایک دیونہارا دن، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرایا۔ ایک کرے نیر انھ، ایک نین نین گھلایا۔ ایک لیکھا جانے کایا سچ تن، ایک ترے گن بندھن پایا۔ ایک پڑکھ اکال گیا من، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ لکھ چوراسی کرے کھن کھن، ایک کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دوارے دتی داد، ست ستواد دیا کمایا۔ لیکھا کھیا بن قلم دوات، کاغذ نال نہ لگی شاہیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈایا۔ آپے کھول اپنا تاک، در دروازہ اک دکھایا۔ اندر وسے غریب نواز، غریب نہانے گلے لگایا۔ اکو اک سنائے آواز، دوجا ناؤں نہ کوئے سنایا۔ بھگت بھگونت سازن ساز، ساچا راہ چلایا۔ کھیل کرائے دیس ماجھ، ماجھا اپنا نام پایا۔ ناری کنت رچ رچ کاج، کنت کنتوئل خوشی منایا۔ سوہرے پیئے اکو داج، نام دھن آپ ورتایا۔ جگت لٹما لہے پاج، کنچن رنگ اک چڑھایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گود بہایا۔ دن دھاڑے کرے لاڈ، گرگھہ بالے گود سہایا۔ ابناسی کرتا موہن مادھو مادھ، مدھر دھن اک سنایا۔ راگ راگنی ہوئے وساد، بیٹھے نین چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دوارے دئے وڈیایا۔ سچ دوارا سچ درگاہ، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ پڑکھ ابناسی بن ملاح، لوک مات ویکھ دکھائیدا۔ جن بھگتاں دیوے اک صلاح، صلا حکیر نال لائیدا۔ ساچے مندر دئے بہا، بہہ بہہ اپنی خوشی کرائیدا۔ ایک دیپک دئے جگا، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ ایک راگ دئے الا، سوہنگ ڈھولا آپے گائیدا۔ اک وچولا دئے بنا، گوہند سنگ نبھائیدا۔ ایک ہولا دئے کھلا، لکھ چوراسی کھیل کرائیدا۔ ایک بولا لئے پرنا، آد اپنا آپ جنائیدا۔ ایک اوہلا دئے چکا، دئی دویتی پردہ اٹھائیدا۔ ایک رولا دیوے پا، چاروں گنت ڈیرہ ڈھائیدا۔ ایک ہولا بھار دئے کرا، جن بھگتاں بھار آپ اٹھائیدا۔ ایک دھولا دئے وڈیا، دھرنی دھرت مان دوائیدا۔ ساچا مندر رہیا بنا، آپ اپنی سیو کمائیدا۔ گوہند ویکھے چڑھیا چا، گھر گھر وچ خوشی منائیدا۔ کریا کھیل بے پرواہ، بھیو کوئے نہ پائیدا۔ مرشد مرید در ساچے بہہ کریا نکاح، کھ نقاب پردہ لائیدا۔ آب حیات دیوے پیا، بے آب نہ کوئے تڑپھائیدا۔ گُفت گُفت اپنی گُفتار دئے سنا، ویلا وقت نہ کوئے جنائیدا۔ مُفت مُفت اپنا سوڈا رہیا لٹا، کرتا قیمت کوئے نہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ وڈیا نیندا۔ سچ دوارے دیوے مان، ابھمان رہن نہ پائیا۔ بھگون بھگتاں ملیا آن، بھادی بھے نہ کوئے دکھائیا۔ درگاہ ساچی کر پروان، گھر ساچے خوشی منائیا۔ چوکڑی پندھ مُکا آن، گیڑا گیڑ رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو ہوئے حیران، کروڑ تیتیسار رہیا گر لائیا۔ گر اوتار کرن دھیان، بھگت سنت نین اٹھائیا۔ پیر پیغمبر کرن پہچان، دستگیر بھو نہ رائیا۔ کریا کھیل نوجوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ جس نے بنایا زمیں اسمان، زڑے زڑے رہیا سمائیا۔ جس چوواں طبق دتا دان، چوواں لوک ہٹ گھلائیا۔ جس نے دتا صدق ایمان، جو قرآن رہیا پڑھائیا۔ جس نے دتا اک نشان، مقامے حق راہ دکھائیا۔ جس دا سُن دے رہے پیغام، سو پیغمبر کی کھیل ورتائیا۔ جس دا پکڑدے رہے دام، سو دامنگیر ویس وٹائیا۔ جس نوں جھک جھک سجدہ کردے رہے سلام، سو علیکم رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر کھیل کرائیا۔ واہوا مندر واہوا ہر، ہر بھگتاں دے وڈیائیا۔ کرتے کریم کھولیا در، فُدرت رنگ دکھائیا۔ زربھو چُکائے بھے ڈر، بھانا اپنا آپ ورتائیا۔ تیرتھ تھ سرور کر، گرہ مندر آپ پرگٹائیا۔ ناد دُھن بول جیکار، بے جیکار کرے شنوائیا۔ نو نو چار انتم وار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ در درویش گر اوتار، نیوں نیوں بیٹھے سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، اپنی کار کمائیا۔ جن بھگتاں دیوے نت دیدار، نین نین نال ملائیا۔ راتیں سُنیاں لے اٹھال، آوند ا جاندا تھک نہ جائیا۔ ویکھو مُرشد کیہڑی چلی چال، مُرید اپنے نال رلائییا۔ جس دے پچھے چھریاں نال ہوئے حلال، پُٹھی کھل لہائیا۔ سو کلجگ انتم غریب نمانیاں زرگن بنیا دلال، بن وچولا سیو کمائیا۔ اپنا حق جانے حلال، حقیقت دے گواہیا۔ جلوہ نُور دے جلال، ظالم دیوے نہ کوئے سزائیا۔ عالم کھیل کرے کمال، کائنات پھیری پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا سہائے زرنکار، زراکار وڈی وڈیایا۔ بھگتن میلا انتم وار، گھر ساچے آپ ملایا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری آپ سمجھایا۔ سنت سہیلے کر اُجیار، گر چیلے رنگ چڑھایا۔ چار جگ داسِت وبار، ست پُرکھ زرنجن آپ کرایا۔ اک بنائی یادگار، پچھلی یاد بُھل نہ جایا۔ جس نوں علما کہا میرا مددگار، محمد پیر کہہ کہہ شکر منایا۔ جس نوں نانک کہا ایکنکار، زراکار ویس وٹایا۔ جس نوں عیسیٰ کہے میرا باپ نال پیار، سو پتا پوت گود لے اٹھایا۔ جس دے پچھے موٹسی ہویا حلال، نُوری جلوہ اک تکایا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا آن،

ساچا مندر لئے بنایا۔ اندر وڑ سیری بھگوان، سچ سنگھاسن اک سہایا۔ آگے دیکھے اک نشان، چھٹی چھٹی بندھن پایا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی نادان، ہر کا بھو کسے نہ آیا۔ کوئی وید کوئی شاستر کوئی سمتر پڑھ پڑھ دئے گیان، پُران اٹھاراں کوئے سنایا۔ کوئی گیتا کہے سچا ودھان، اٹھ دس رنگ چڑھایا۔ کوئی کہے انجیل قرآن ایمان، خُداوند مسلا اک سنایا۔ کوئی کہے ستنام، کوئی ڈنکا فتح وجایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں آد جگاد اک بھگوان، جگ جگ اپنا حکم ورتایا۔ گر اوتار سیو کمان، پیر پیغمبر حکم پھرایا۔ انتم سب دا توڑاں مان، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ میری چرنیں ڈگن آن، ایک اوٹ رکھایا۔ در در بہہ بہہ منگن دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ کِرپا کر وڈ مہربان، نیتز نیناں نیر وہایا۔ کوئی کہے میرا ساچا کاہن، گوپ بن بن سیو کمایا۔ کوئی کہے میرا کنت نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ کوئی کہے میرا صاحب وڈ بلوان، بل اپنا آپ دھرایا۔ وسنہارا سچھنڈ سچے مکان، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا بھگت میرا نشان، بن بھگتاں میں کم کسے نہ آیا۔ کلج انتم کھیل کراں مہان، لوک مات ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دھارا آپ چلایا۔ کلج انتم دھار اوٹی، اول اللہ آپ چلایا۔ آد زرنجن جوت اکلے، زرنگن زراکار ویس وٹایا۔ دیکھو وست وکائے سوٹی، قیمت اپنی کوئے نہ پانیا۔ ہر بھگت پھلواری لوک مات پھلی، پت ڈالی رہیا مہکایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں ساچی کلی، بن مالن توڑ تڑایا۔ ہوکا دیوے گلیو گلی، گھر گھر در در پھیرا پانیا۔ گرگھ سخی وری رلی، جس اپنی کتھا کہانی سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچی سخی دیکھ کاہن، زرنگن کوک کوک سنائیندا۔ صاحب ہويا مہربان، محبان ویس وٹائیندا۔ بھجا پھرے گن ندھان، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ ایک و سے سچ مکان، بھگت دوارا اک وڈیائیندا۔ آؤ دیکھو کرو دھیان، دردی ونڈ ونڈائیندا۔ جو بن جائے جگت رکان، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھلی جیوانجان، سرتی سرت نہ کوئی گھلائیندا۔ کر کر تھکی جگت اشنان، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اٹھ ناری دیکھ کنت، نرزان پھیرا پانیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، دوجی وار اتر کدے نہ جائیا۔ چار جگ جنہاں نوں لہدے رہے سادھ سنت، اچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ پھیرا پانیا۔ ملا مساق پیر دستگیر جس دے اُتے کردے گئے منت، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ ور گیا نہ کوئی کر کے ہنت، ایک حوصلہ

سارے گئے ڈھانپا۔ کلجگ انتم پر گٹیا اکو کنت، کنت کنتوہل ولس وٹانیا۔ اپنی اچھیا بنائی بنت، جن بھگتاں سیو کمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آوتکو ویکھو نین، کول نین پھیری پائیندا۔ جس دانہ کوئی سجن ساک سین، مات پت بھائی بھین نہ کوئی بنائیندا۔ جس داناؤں گر اتار کہن، سو اپنا ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ آو ویکھو ہر کا گھ، پنچم گھی تاج سہانیا۔ جس دیکھیاں سب مٹن ڈکھ، ایکا گھر وڈانیا۔ مات گر بھ نہ اٹارخ، دس دس ماس نہ اگن تپانیا۔ جس دیاں سکھنا رہے سکھ، کون کوٹ دھیان لگانیا۔ جس دے کول کوئی نہ سکے پنچ، ایکا پنڈھ مکانیا۔ جس دا بھيو کوئی نہ سکے لہ، نانک بے انت بے انت گیا سمجھانیا۔ جس دے بچھے گوبند گیا جھونج، بنس سر بنس مٹانیا۔ جس دے بچھے مٹاؤندے رہے دوج، دوئے دوئے روپ دھرائیا۔ جس دے بچھے پتھر پاہن رہے پوج، کاغذ شاہی سپس جھکانیا۔ سو صاحب اٹھائے اپنے پوت، گر گھ ساچے مات جگانیا۔ جس نے سیوا لایا شکر اودھوت، ایکا گن سمجھانیا۔ جس نے برہے برہم دتا تانا پیٹا سوت، سو سوتر دھاری کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے آسن لائیا۔ سچ دوارے آسن گیا لگ، ہر لگی توڑ نبھائیندا۔ اکو دیک گیا جگ، جاگرت جوت ڈمگائیندا۔ اکو ڈھولا وچاند، انادی آپ سٹائیندا۔ اکو پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ اکو مکہ کرائے جج، محبوب اکو نظری آئیندا۔ اکو رام لئے سد، ایکا کرشن انت جنائیندا۔ اکو نانک چٹھے جہاز، اکو گوبند چپو لائیندا۔ اکو پرکھ ابناسی مارے آواز، آپ اپنی دیا کمانیندا۔ اکو شہنشاہ اکو راج، حکم حاکم اک سٹائیندا۔ اکو سپس اکو تاج، اک سر ٹکائیندا۔ اکو صاحب گیا جاگ، ہر جن ساچے آپ جگانیندا۔ اکو سیوک آیا بھانج، بن چاکر سیو کمانیندا۔ اکو رکھنہار لاج، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ اکو دیونہارا داد، نام دھن آپ ورتائیندا۔ اکو لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، آون جاون پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دوار آپ بنائیندا۔ اکو دیوے ساچی دات، داتا دانی دیا کمانیندا۔ اکو بنھے ساچانات، چرن کول جوڑ جڑائیندا۔ اکو سٹائے ساچی گاتھ، ساچا منتر ڈھولا گائیندا۔ اکو وکھائے اپنی ذات، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ اکو میٹے اندھیری رات، نرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ اکو بیٹھا رہے اکانت، عقل کلا اکھوائیندا۔ اکو کھیل کرے بوہ بدھ بھانت، اکو جگ جگ ولس وٹائیندا۔ اکو صاحب کملاپات،

اِکو ناری پُرکھ اکھوائیندا۔ اِکو ویکھے سچ جماعت، جُملا پئی آپ پڑھائیندا۔ اِکو کھولے سچا ہاٹ، بن ہٹوانا ہٹ چلائیندا۔ اِکو ویکھے تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ
 سو بھاپائیندا۔ اِکو جوت نُور للاٹ، نُور نُورانہ ڈمگائیندا۔ اِکا کھولے وڈا کھات، ڈوگنکھا کھاتہ آپ رکھائیندا۔ اِکا ویکھے مار جھات، جھاک اپنی نہ کسے
 دکھائیندا۔ اِکا دسے سچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ اِکا ہوئے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار رکھائیندا۔ اِکا کرے پوری آس، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ اِکا
 وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اِکا ویکھے پرتھی آکاش، گنگن منڈل پھیرا پائیندا۔ اِکا رچائے ساچی راس، گوپی کاہن نچائیندا۔ اِکا رام وسے
 پر بھاس، جنگل جوہ اُجاڑ ویکھ دکھائیندا۔ اِکا بنیا رہے داسی داس، بن بن سیوک سیوک کھائیندا۔ اِکا آد جگاد نہ ہوئے ناس، ابناسی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اِکا
 لکھ چوراسی کرے پاش پاش، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ اِکا کرے بھوگ بلاس، بھسمر اپنا مول چکھائیندا۔ اِکا بنیا شاہ شاباش، اپنی سخیّت آپ جنائیندا۔ اِکا
 کارج کرے راس، اِکا اپنی کار کرائیندا۔ اِکا دیوے سچ دھرواس، دھرنی دھرت دھول وڈائیندا۔ اِکا جن بھگتاں پوری کرے آس، کلجگ انتم میل
 ملائیندا۔ اِکا گرگھاں اندر کرے واس، ساچا دھام آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ تیرا کایا گرھ، لوک مات نشان
 دکھائیندا۔ گرگھ تیری کایا دھار، ہر ساچے آپ بنائیا۔ باہروں دسن نو دوار، اندر وڑیا ساچا ماہیا۔ نیر دسے ساڈھے تن ہتھ منار، اندر چھٹی راگ دامان
 گوائیا۔ اٹھ کھڑکی کر پیار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش، من مت بدھ نال رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیا۔
 ہر جن تیری ویکھے کایا اٹاری، اٹل بے پرواہیا۔ جگے جوت اک نرنکاری، نرگن نور نور رُشنائیا۔ کلجگ کرے سچ وباری، بوہاری اپنی کھیل کھلایا۔ آد آد
 لگائی یاری، انتم میلا سچ سُبھایا۔ گرگھ نار نہ رہے کواری، ہر جو کنت لئے پر نایا۔ کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر بہہ بہہ اپنا راگ الایا۔ ساچے مندر بیٹھا راگی، ہر جو راگ سنائیا۔ آد مدھ دی پچھلی وادی، جگادی بھل نہ جائیا۔ ہر جن
 لڈائے ساچا لاڈی، اپنی گود بہائیا۔ کر یا کھیل بن بن باڈھی، بھیو کوئے نہ پائیا۔ پھاندک بنیا ہر جو پھاندی، گرگھ ساچے بٹھ لیائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر ہر سہایا، لوک مات اُجیار۔ بہہ ڈھولا اِکو گایا، پُرکھ ابناسی کھیل اپار۔ ساچا تولا بن کے آیا،

تو لہار سرب سنسار۔ گرگھ اپنے کول وسایا، اپنا کھول کواڑ۔ دو جہان وچھوڑا کٹایا، کر کرپا آپ زرنکار۔ ساچے گھوڑے لئے چڑھایا، سیوا کرے شاہ
 آسوار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت میلا اک دوار۔ بھگت بھگونت ملیا میل، مل مل خوشی منایا۔ صاحب ملیا سجن سہیل،
 ساچا گھر وسایا۔ زرنگن سرگن چڑھائے تیل، بہہ بہہ خوشی منایا۔ آؤ رل مل کھیل لئے کھیل، دیکھے سرب لوکائی۔ سرشٹ سبائی پنچ وکارے پھسی
 تہانوں ملیا ویہل، مل مل خوشی منایا۔ آندھیاں گوانڈھیاں جانا دھرم رائے دی جیل، بندی بند نہ کوئے تڑائی۔ پیو پتراں نک پینی نکیل، نو نورہی
 گر لائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں آپ اٹھائی۔ آؤ اٹھو بھج، بھجن ویلا آیا۔ سچ دوارے بہہ کے سجو، سجن سچا آیا۔ کر درس
 گرگھ رجو، اپنی ترکھا بھجایا۔ پاربرہم برہم سرنی گو، ملے سرن گت سرنایا۔ پچھلی وادی ہن چھڈو، جوگ ابھیاں نہ کوئے کرایا۔ گھر آیا بن ڈوریوں
 پھدو، چاروں کنت گھیرا پایا۔ جے بھجے تاں لتاں وڈھو، بن سنگی چھڈ کیوں جایا۔ جے لکے تے ڈونگھی کندروں کڈھو، کیوں اپنے وچ چھپایا۔ جناں چر
 نہ مئے اوہناں چر نہ چھڈو، جناں چر نہ کہے ٹوں میرا میں تیرا اکو گھر بنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ وسیا پار حدوں، ہن تہاڈی حد اندر آیا۔ جس دا
 رپ رنگ ریکھ نہ کوئی قدو، قدرت قادر کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رہیا اٹھایا۔ اٹھو پاؤ گھیرا، ہر ہر آکھ
 سنائیندا۔ جگ چوکڑی جو بنیا نہ آپ دلیرا، اپنا بل دھرائیندا۔ گر اوتاراں جو کردا رہیا نیڑا، پیر پیغمبراں سیوا لائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ وسایا جس کھیڑا، لکھ
 چوراسی کھیل کھلائیندا۔ دُور دُراڈا جو دے کلجگ اتم آیا نیڑا، بن درویش پھیری پائیندا۔ تہاڈے گرہ پایا پھیرا، وشن برہما شو نہ نال رکھائیندا۔ پہلوں لوکی
 کہندے رہے سنگھ شیرا، ہن زرنگن ہو ہو ویس وٹائیندا۔ ہر کا بھيو جانے کیہرا، بھیت اپنا نہ کسے جنائیندا۔ سترائ بہترائ دکھایا اکو ڈیرہ، ڈھیری خاک نہ
 کوئے کرائیندا۔ بن ونجھ چپو تاریا بیڑا، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ہر بھگت تیرا گھلا ویہڑا، تیرا دروازہ بند نہ کوئے کرائیندا۔ جگ جگ جو کردا رہیا جھیرا،
 آنت گر سکھاں جھیرا سرب مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ آؤ سکھو کرو دیدار، بن نیتراں دے درسائی۔
 جس نوں کہندے رہے کریم قادر یار، قدرت وسے ماہیا۔ جس دا سجدہ کردے رہے جگ چار، نیوں نیوں سپس جھکائی۔ جس دی گر اوتار کڈھدے

گئے وگا، پنج تہ پھیرا پایا۔ جس داناؤں گاؤندے رہے بول جیکار، رسنا جہوا ہلایا۔ جس نوں منڈے گئے پروردگار، نور نورانہ نور رُشانیا۔ جس نوں کہہ کہہ گئے اینکار، پُرکھ اکال صلاحیا۔ جس نوں کہندے گئے وسے سچکھنڈ آپے سچی سرکار، ساچے تخت سو بھاپایا۔ سو کھجگ انتم ساچی سیوا کرے اگم اپار، بھگت دوارا مات بنایا۔ زرگن چل کے آئے وچ سنسار، روپ انوپ وٹایا۔ لکھ چوراسی وچوں گرگھ کرے بے دار، غفلت نیند کوئے رہن نہ پایا۔ رحمت کر سچی سرکار، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ صحیح سلامت اینکار، آپ اپنی کار کمایا۔ جن بھگت دوارے بن بھکھار، بھکھک پھیری رہیا پایا۔ جے کوئی ملے سجن یار، اپنا حال دیاں سنایا۔ آکے ویکھیا لوک مات میرا بھنڈار، ستر بہتر بیٹھے بھیناں بھائی نال ملایا۔ ہر سنگت ہر محل اُسار، ہر کی پوڑی دے چڑھایا۔ جس دا ڈنڈا نہ لبھے وچ سنسار، لوہار ترکان گھاٹ نہ کوئے گھڑایا۔ تس مندر گرگھ لئے بہال، سار کسے نہ آئی۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ گرگھ تیرا کرن آیا جمال، اپنا نور دیوے درسایا۔ گوہند سنایا مریدا حال، مُرشد پھیرا آپے پایا۔ سر سے وچھڑے لئے بھال، ستران مان دویا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی سچی دھر مسال، ہر بھگت دوارا مات بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ستوادی اک نشان، آپ جھلائے دو جہان، زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا رنگ سمانیا۔

* پہلی ماگھ ۲۰۱۸ پکرمی جیٹھووال دربار وچ *

ساچا ہر ہر دھار، اگم اگم چلایا۔ ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، آد آد کمایا۔ ست ستوادی اینکار، عقل کلا اکھوایا۔ ست ستوادی جوت اُجیار، نور نورانہ نور رُشانیا۔ ست ستوادی سوہے دھام نیار، سچکھنڈ دوارا آسن لایا۔ ست ستوادی شاہو بھوپ سرکار، شہنشاہ ہر ناؤں دھرائیا۔ ست ستوادی حکم ورتار، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ ست ستوادی در درویش بن بھکھار، آپ اپنی منگ منگایا۔ ست ستوادی وڈ بھنڈار، لکھ اگوچر اپنا آپ ورتایا۔ ست

ستوادی کر پیار، اپنی بھچھیا جھولی پائی۔ ستوادی اندر باہر، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ ستوادی پُرکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائی۔ ستوادی جوتی دھار، جوت جوت جوت سائی۔ ستوادی کر پیار، آپ آپا لئے پرگٹائی۔ ستوادی سچ وبار، دائی دایا سیو کمائی۔ ستوادی گھر وچ گھر کر تیار، تھر گھر ساچا لئے بنائی۔ ستوادی ہو اُجیار، پوت سپوتا شبدی جائیا۔ ستوادی ناد دُھن جیکار، بودھ اگادھ کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستوادی شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ ستوادی بے پرواہ، آپ اپنے رنگ سمانیندا۔ ستوادی ٹھکراں، حکم حاکم آپ جنائیندا۔ ستوادی اپنا ناؤں دھرا، ناؤں نر نکارا آپ پرگٹائیندا۔ ستوادی ساچا مارگ لا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ ستوادی اپنا دھام سہا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ستوادی اپنی اچھیا آپ پرگٹا، ہر پُرکھ نرنجن جھولی ڈائیندا۔ ستوادی ایکنکارا رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنا، نر اکارا کھیل وکھائیندا۔ ستوادی نور نورانہ ڈمگا، آد نرنجن بھیو چکائیندا۔ ستوادی ابناسی کرتا ناؤں رکھا، بھوپت بھوپ سو بھا پائیندا۔ ستوادی اپنی منے آپ رضا، دوجی اوٹ نہ کوئے نکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائیندا۔ ستوادی ساچی کار، کرتا کرت کمائی۔ ستوادی کر پیار، آپ آپا لئے پرنائیا۔ ستوادی خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھائی۔ ستوادی وسے ٹھانڈے دربار، در دربارا اک سہائی۔ ستوادی کھول کواڑ، اپنا کُندا آپے لاہیا۔ ستوادی بن داتار، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ستوادی کھیل اول، آد پُرکھ کرائیندا۔ ستوادی وسے نہچیل دھام اٹلا، اُچ مینارے سو بھا پائیندا۔ ستوادی اپنے نور آپے بلا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ ستوادی اپنے اندر آپے رلا، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ ستوادی اپنا پھڑ آپے پلا، بندھن اپنا آپ جنائیندا۔ ستوادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ستوادی ایکارنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائی۔ ستوادی ست پنگ، ساچی سیجا سو بھا پائی۔ ستوادی سچ اند، اند کارج آپ کرائیا۔ ستوادی ڈھول مردنگ، نرگن نگارے آپ وجائی۔ ستوادی سورا سربنگ، ساچا دُلھا سو بھا پائی۔ ستوادی سورا سربنگ، گھر ساچا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ ست ستوادی ساچا لاڑا، ہر ساچا کھیل کھلایندا۔ ست ستوادی ست اکھاڑا، گرہ مندر آپ اپنیدا۔ ست ستوادی سچ ستارا، ست پڑکھ نرنجن آپ ہلایندا۔ ست ستوادی منگلاچارا، در بہہ بہہ آپے گانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا در آپ وڈیایندا۔ ست ستوادی سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن کھیل دکھایندا۔ ست ستوادی ناری کنت، کنت کنتوہل خوشی منایندا۔ ست ستوادی بنائے بنت، گھٹن بھنہنہار ہو جانیدا۔ ست ستوادی آد انت، اپنی رچنا آپ رچانیدا۔ ست ستوادی پورن بھگونت، مورت اکال ڈمگنایندا۔ ست ستوادی سرب گونت، اجونی رہت دس نہ آیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دھارا آپ چلایندا۔ ساچی دھار پڑکھ اکال، ست ستوادی آپ چلایا۔ اپنے اُپر ہو دیال، اپنی دیا آپ کمایا۔ آپے دیوے داتا دانی اپنا لال، گودی گود آپ سہایا۔ آپے کرے سدا پرتپال، ست ستوادی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دھار آپ جنایا۔ ست دھار نرگن جوت، نرور پڑکھ آپ پرگٹانیدا۔ آپ بہائے ساچے قلعے کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے جنانیدا۔ آد جگاد ایکا چوٹ، شبد نگارے آپ لگانیدا۔ سدا سہیلا اکو اوٹ، شاہ پاتشاہ اک اکھوانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست اپنی کار کمانیدا۔ ست ستوادی نرگن روپ، رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ ست ستوادی شاہو بھوپ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیایا۔ ست ستوادی مہما انوپ، لیکھا کھت وچ نہ آیا۔ ست ستوادی کوئی نہ دیوے تیرا ثبوت، بے انت تیری وڈیایا۔ ست ستوادی نہ کوئی ت نہ قلبوت، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دھارا آپ سمجھایا۔ ست ستوادی ساچا کم، نہکرمی آپ کرائیدا۔ ست ستوادی آپے جم، مات پت نہ کوئے بنانیدا۔ ست ستوادی نرگن روپ سری بھگون، بھاگ اپنے مندر لایندا۔ ست ستوادی بیڑا بٹھ، اپنا مارگ آپ چلایندا۔ ست ستوادی ساچا دھن، اپنا نام آپ ورتانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست اپنی کھیل کرائیدا۔ ست ستوادی کھیل کرتار، کرتا پڑکھ آپ کرایا۔ سچگھنڈ دوارے کر پیار، آپ اپنا میل ملایا۔ جننی جن ویکھے سٹ ڈلار، بالی بالا گود سہایا۔ تھر گھر ساچے دے ادھار، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیایا۔ سٹ ڈلارے کر اُجیار، اپنا بل دکھایا۔ ساچا دھندا ایکا وار، اینکار دے جنایا۔ چرن کول اک سہار، نیتز نین نین درسایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست ست امولک جھولی پائیا۔ ست ستوادی وست ست، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ ست ڈلارے دے دے مت، اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ست ڈلارے تیرا پرکاس، میراتت بھیو کوءے نہ پائیندا۔ آد جُگاد اِکو ساتھ، سگلا سنگ دکھائیندا۔ ایکا ناؤں ایکا پاٹھ، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی بھیو کھائیندا۔ ست ستوادی کھولے بھیو، اُٹھل وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی لائے ساچی سیو، ساچا حکم سنائیا۔ آد جُگاد سدا نہکیو، نہچل دھام رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دھارا آپ سمجھائیا۔ ست ڈلارے ست ستواد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری رچنا رچی آد، اپنا نور پرگٹائیندا۔ تیرا منارا ساچی یاد، تھر گھر آپ بنائیندا۔ اک اِکلا کراں پیار، لاڈ لاڈ نال بلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ سمجھائیندا۔ ست ستوادی ساچا مول، نرگن اپنا آپ جنائیا۔ آد جُگاد نہ جانا بھول، اُٹھل رہیا سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی ایکا کنت کٹھول، نرزان وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ جنائے اپنا سچ اصول، اصلیت اپنے وچ چھپائیا۔ سُن شبد ست ساچے جن، ست پُرکھ نرنجن آکھ سنایا۔ تیرا بیڑا دتا بنھ، سر تیرے ہتھ رکھایا۔ اِکو تیرا جننی جن، دائی دایا اک ہو جایا۔ میرا کہنا لینا من، دھر فرمانا حکم سنایا۔ اِکو دیواں ساچا دھن، اتوٹ اٹھ رکھایا۔ ایکا راگ سُننا کن، ایکا ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار رہیا سمجھایا۔ ساچی کار ہر نرنکار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کر تیار، دیواں مان وڈیائیا۔ تیرے اندر میرا بھنڈار، سچ خزانہ آپ ٹکائیا۔ ویکھاں وگساں کراں وچار، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ سمجھائیا۔ ست ستوادی ساچا کھیل، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ ست ستوادی ساچا میل، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ ست ستوادی گرو گرو چیل، گر چیل ویس وٹائیندا۔ ست ستوادی سجن سہیل، ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھائیندا۔ ساچا کھیل بے پرواہ، اپنا آپ جنائیا۔ ست ستوادی دے صلاح، رمز رمز نال ملایا۔ تیری رچنا لواں رچا، رچ رچ خوشی منایا۔ تیرے اندر آپا دیاں ٹکا، بل اپنا آپ رکھایا۔ تیرا پردہ دیاں چکا، اولہا کوءے نظر نہ آئیا۔ تیرا چولا دیاں بدلا، وشنوؤں ناؤں رکھایا۔ وشنوؤں اندر برہم پرگٹا، پاربرہم پر بھ وند وندائیا۔ سُن اگئی

دھواں دھار آپ سما، اپنی اچھیا کرے کُرمائیا۔ شکر میلا سہج سُبھا، ساکھیات رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ساچی کار کمائیا۔ ست ستوادی ساچی کار، ست چار چار ملائیا۔ پہلا ست ڈلارا کرتیار، شبدی ناؤں ناؤں رکھائیا۔ دُجے وشنوں پاوے سار، تیجے برہے مان دوائیا۔ چوتھے شکر دے ادھار، ایک اوٹ جنائیا۔ ست چار داست پیار، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ سچکھنڈ سوہے اک دوار، ساچے تخت آسن لائیا۔ اپنی اچھیا دے ادھار، سچھیا آپ ورتائیا۔ تخت نواسی اینکار، قیمت کہی نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا شبدی رنگ، وشنوں آپ چڑھایا۔ وشنوں اندر سچ پنگ، برہما آپ سوايا۔ آپے جانے برہم اند، شکر ڈگمگایا۔ چاراں کھیل کرے سورا سربنگ، آپ اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا رُپ دکھایا۔ ست ستوادی ساچا رُپ، انھو آپ جنائیا۔ چاراں دیوے اک ثبوت، ایک نور درسائیا۔ وسنہارا ساچی کوٹ، چارے کوٹاں دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار جوڑ جڑائیا۔ ست چار جڑیا جوڑ، جوڑنہار زرنکار۔ زرنگن زرنگن گیا بہرے، کریا کھیل اپرا۔ اپنا پنڈھ آپے دیکھے دوڑ، سچکھنڈ تھر گھر کھیل نیارا۔ زرویر لگائے ایک پوڑ، محل اٹل اُچ منارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ست چار جانے سچ وبارا۔ ست چار چار منارا، اپنے آپ پرگٹائیا۔ چوہاں دتے سچ وبار، حکمی حکم سنائیا۔ اٹھو جاگو ہووو خبردار۔ پُرکھ ابناسی رہیا جگائیا۔ چرنی لگو ایک وار، ایک بوجھ بُجھائیا۔ دیواں دست دست ہر تھار، انمل آپ ورتائیا۔ ساچی کرنی اکو کار، کرتا پُرکھ سمجھائیا۔ میری اچھیا وڈ بلکار، بھيو کونے نہ پائیا۔ ساچی سکھیا دیواں اپرا، بھل کدے نہ جائیا۔ چارے نیوں نیوں کرن نمسکار، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ توں صاحب داتا پروردگار، ہوں بالک بھيو نہ آئیا۔ بخشش کر اپنی آپ کرتار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاراں ایک گن سمجھائیا۔ چار منار میرا رنگ، ہر ہر آپ جنائیدا۔ میرا نور میرا پنگ، نور نورانہ آپ اڈائیدا۔ اپنے نال آپے گنڈھ، ساچا بندھن پائیدا۔ آپ سنا اپنا چھند، ایک بھيو گھلائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پُرکھ زرنجن ساچا ہر، چار چار آپ وڈیائیدا۔ چار چار گئے جاگ، ہر جاگرت جوت جگائیا۔ آپ لگایا گھر ساچے بھاگ، بھاگ وان آپ ہو جائیا۔ آپے دپیک جوت چراغ، زرنگن

نور کرے رُشنایَا۔ آپے بن بن سبجن ساک، بہہ بہہ خوشی منایَا۔ آپے دیوے اِکو واک، واناوَرن آپ سمجھایَا۔ آپ دکھائے اِکو گھاٹ، گھاٹا نظر کوئے نہ آئیَا۔ آپ گھلائے ساچا ہاٹ، ہٹ ہٹوانا سیو کمائیَا۔ آپے جانے ساچا کھات، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے ایکا وار اُٹھایَا۔ اُٹھو جاگو نیتز کھول، نین نین کھلایَا۔ پُرکھ ابناسی رہیا بول، ایکا شبد سنایَا۔ میرا بھانا سدا اڈول، ڈُل کدے نہ جایَا۔ ایکا تولاں ساچا تول، تولنہارا بے پرواہیا۔ تہاڈے اندر جاواں موَل، اپنا نور کر رُشنایَا۔ آد کراں ساچا قول، آنت بھل نہ جایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ سمجھایَا۔ چارے اُٹھو ہو تیار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایَا۔ شبدی تیرا سچ و ہار، وشنوں کری گُرمائیَا۔ وشن تیرا برہم ادھار، پاربرہم ونڈ ونڈائیَا۔ شکر ملی چرن دھوڑی چھار، مستک رُگا ایکا لائیَا۔ چوہاں وچولا اینکار، اپنا رنگ دکھائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بال انجانے آپ جگائیَا۔ چھوٹے بالے گئے اُٹھ، ہر چرن دھیان لگایَا۔ پاربرہم پر بھ گیا ٹٹھ، دے مت رہیا سمجھایَا۔ چرن امرت دیوے ایکا گھٹ، چرن چرن نال رگڑایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے ایکا گھر بہایَا۔ چارے سُنو ہر کی بات، ہر باطن آپ جنائندا۔ سچکھنڈ بیٹھا اِک اِکانت، دُھر فرمانا حکم سنائندا۔ دست دیواں اِکو دات، ایکا وار ورتائندا۔ دیکھاں کھیل کھیل تماش، اپنا کھیل آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سمجھائندا۔ دُھر فرمانا ایکا وار، ہر جو آپ سنایَا۔ اُٹھو چارے ہو تیار، ہر سبجن رہیا سمجھایَا۔ ساچا کرنا سچ و ہار، ست ستوادی آپ سمجھایَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے مارگ آپے لایَا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، چارے رہے شرمانیَا۔ تیرے بردے تیرے وس، تیری سیو کمائیَا۔ توں ساڈی پوری کرنی آس، ہوں بیٹھے جھولی ڈاہیا۔ تیرا نور سچ پرکاس، نور نورانہ ڈگمگائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بن سیوک سیو کمائیَا۔ ہر جو ہر کھولے بھيو، اپنا بھيو جنایَا۔ مل مل کرنی ساچی سیو، ساچا حکم سنایَا۔ الکھ اگوچر اگم بھيو، سچکھنڈ نواسی آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھایَا۔ چارے سُنو کرو خیال، ہر اپنی بوجھ بُجھائیَا۔ آپ اُپجائے اپنے لال، ہر لالن دیکھ دکھائیَا۔ اِک دکھائے سچّی دھر مسال، دُھر دربارا سو بھاپائیَا۔ نور نورانہ بے مثال، ایکا مسد حل کرائیَا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے

مارگ ایکا لائیآ۔ چارے جانا مارگ لگ، لگا ونہار کرتارا۔ تہاڈے سیس بدھی پگ، ایکا نام دستارا۔ لکھ چوراسی اُتجے جگ، گھاٹت گھڑے اگم اپارا۔ نوبت نام جائے وچ، شبدی ناد ناد دھنکارا۔ وشنوں سیوا کرے بھج بھج، گھر گھر دے بھنڈارا۔ برہے تیرا رُوپ رنگ، برہم کرپا کھیل نیارا۔ شکر انتم دینا کوئی نہ چھڈ، چوہاں کھیل کرے نیارا۔ حکمے اندر جانا بچھ، ایکا حکم دھر فرمانا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچارانا۔ چارے اگوں پے رو، نیتز نیناں نیر وہایا۔ سانوں تیری بدھ دا پتہ نہ کو، کون بدھ لکھ چوراسی دینیں رچایا۔ کون بدھ پنج دینے بو، اُتجے مات سنسارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچارا، در درویش کھڑے بھکارا۔ در درویش منگن منگ، خالی جھولی رہے دکھایا۔ ایکا وست دے سورے سرنگ، شاہ پاتشاہ تیری سرناہیا۔ تڈھ بن ہوئے بلہین مند، ساڈی چلے نہ کوئے پتھراہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنی دیا کماہیا۔ دین دیاں ہر دیا کما، اپنی بدھ جنائندا۔ ایکا وست جھولی پا، ایکا گن سمجھائندا۔ شدست اپنا ہتھ تیرے سر دیاں لگا، سدا سنگ نبھائندا۔ وشنوں ستو گن تیری جھولی پا، تیرا بھار ونڈائندا۔ برہے رجو رنگ رنگا، ایکا رنگ دکھائندا۔ طمو شکر نال رلا، ساچار کھیل کرانندا۔ چوہاں میلا سہج سبھا، ایکا گھر بہائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلائندا۔ ساچی وست ملی گھر، چارے خوشی رہے منایا۔ اک دُوبے دا پلو پھڑ، اگے پچھے ترن واہو داہیا۔ کس بدھ گھاٹن لینے گھڑ، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ جدھر دیکھن آوے ڈر، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ پر بھ سرنائی چارے پڑ، بیٹھے سیس جھکایا۔ اسیں اپنا آپ گئے ہر، در تیرے سیس جھکایا۔ مہربان مہربان مہر کر، مہر نظر اک لکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کماہیا۔ دین دیاں ہو مہربان، اپنی دیا کماہندا۔ چاروں دیوے اک گیان، ایکا گن سمجھائندا۔ چوہاں وچوں کر پردھان، شبدی تاج سہائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کماہندا۔ کرنی کرے کرتا پڑکھ، پڑکھو تم وڈ وڈیایا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوئے جنایا۔ اپنیاں اُتے آپے کیتا ترس، رحمت اپنی آپ کماہندا۔ آپے کرے ساچی پرکھ، پارکھو بن بن سیو کماہندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ چاروں دیو اک سہارا، سر سر ہتھ لکایا۔ اپنی اچھیا اک بھنڈارا، پنچم رُوپ دھرایا۔ پنچم میلا دھر دربارا، در دوارا

آپ سہایا۔ کریا کھیل اگم اپارا، بھيو کوءے نہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ آد رہیا سمجھایا۔ آد پُرکھ مارگ لاء، اپنا آپ جنایا۔ سُنْت شبد بھلنا نہ، نرؤیر رُپ وکھایا۔ وشنوں سیوا سچ کما، وِشَو ایکا ایک وکھایا۔ برہے تیرا برہم رُشنا، پاربرہم لئے پرگٹایا۔ شکر ساچا جوگ وکھا، ہتھ ترسول پھڑایا۔ ترے ترے میلا سہج سُبھا، پنچم جوڑ جڑایا۔ گھاڑت بھانڈا آپ گھڑا، لکھ چوراسی رُپ وٹایا۔ نرگن اندر جوت جگا، بیخ تت کرے رُشنا یا۔ شبد انادی ناد وجا، اپنا راگ الایا۔ وشنوں لیکھا آپ گنا، کایا مندر دے وڈایا۔ برہم رُپ پاربرہم دھرا، آتم سیجا سوہا پایا۔ شکر ڈیرہ اپنا ڈھاہ، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی دے سمجھایا۔ چارے ساچی سیو کماوندے، گھر ساچے وچے ودھایا۔ سو پُرکھ نرجن ساچا ڈھولا گاوندے، ہنگ رُپ دتا پرگٹایا۔ پُرکھ اکال اکو پاوندے، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ سچ سرور اک نہاوندے، ہر چرن ملی سرنا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چارے ویکھے چائیں چانیا۔ چارے ویکھے چار چار، ہر ساچے وڈ وڈایا۔ شبدی گن اک وچار، ایکا بھيو کھلایا۔ وشنوں وِشَو کرتیا، واستک رُپ دھرایا۔ برہے تیرا برہم پسا، پاربرہم سہایا۔ شکر تیرا انت آدھار، آدھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ چوہاں وچولا اکنکار، اپنی کھیل کھلایا۔ دھر فرمانا سچ سرکار، شاہ پاتشاہ آپ جنایا۔ سبناں کرے خبردار، بے خبر رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنا یا۔ دھر فرمانا سُن لؤمیت، ہر متر آپ سناواں۔ نرگن ہو چلاواں ریت، سرگن کھیل کراواں۔ اپنا ڈھولا دساں گیت، نش اکھر آپ پڑھاواں۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کریا کھیل اگم اتھاواں۔ شبد سُنْت کہا پکار، تُوں میرا میں تیرا دوجا راگ نہ کوئے جنایا۔ وشنوں رورو کریا گریازار، نڈھ بن میرا اور نہ کوئے سہایا۔ برہما مگے ناد ڈھنکار، پر بھ آگے سپس جھکایا۔ شکر مستک دھوڑی لا لا چھار، بھولے بھاؤ ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چاروں وست آپ ورتایا۔ سُن سُنْت شبدی میرے بالے، ہر جو آکھ سنا یا۔ تُوں میرا میں تیرا گلی نبھ جائے نالے، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ وشنوں جگ جگ سدا تُوں پالیں، اپنا بھنڈارا تیری جھولی پایا۔ برہے سُن لے میرے گانے، ہر جو آکھ سنا یا۔ شکر اٹھ کر دھیانے، نرگن رہیا اٹھایا۔ کرے کھیل سری بھگوانے، آد اپنی رچنا آپ رچایا۔ جوتی جوت سرؤپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان جھولی پایا۔ شبدی دتا دان، اپنے وچ سماںیا۔ وشنوں ہو مہربان، ست دست بھنڈارا دئے گھلایا۔ برہے دیوے اک گیان، چارے وید کرے پڑھایا۔ شکر دیوے اک نشان، آپ اپنا دئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاراں دست دئے ورتایا۔ چاروں دست اکو وار، ایک پڑکھ ورتایا۔ دیوے دلاسا آپ جگ چار، چار چار ونڈ ونڈایا۔ چارے وید دئے ادھار، چار گنت گنت رُشناںیا۔ چارے جگ خبردار، چارے بانی کر پڑھایا۔ چارے ورن دئے ادھار، چار یاری نال ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک چوکا بندھن پانیا۔ ایک چوکا جگ چار، چوکڑ روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپنی کار کمانیندا۔ حکمی تھم سچ ورتار، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ وکھائیندا۔ چارے روون مارن دھار، ہر جو کھیل کرایا۔ ساڈی سیوا دتی لگا، ایک تھم سناںیا۔ ہوں بالک نادان تیرا بھیونہ جانے را، ابھیو تیری شہنشاہیا۔ توں بنا وچ ملاح، تڈھ بن بیڑا نہ کوئے چلایا۔ دُونگھا ساگر تیرا اسگا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سد ساڈا سنگ نبھایا۔ پڑکھ ابناسی ہو دیال، دینن اپنی دیا کمانیا۔ آو چارے میرے لال، ایک وار سمجھایا۔ جگ چوکڑی نبھاں نال، زرگن زرگن کھیل کرایا۔ مانس روپ ہو پردھان، جگ چوکڑی ویکھ وکھایا۔ ست سرپ دیواں دان، ست ستوادی دھار چلایا۔ کراں کھیل مات مہان، اپنا بل وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاروں دیوے مان وڈیایا۔ چاراں دیوے ہر جو مان، نمائیاں گلے لگایا۔ میرا کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ دھرایا۔ زرگن وسان بچھنڈ مکان، سرگن لوک مات پھیرا پایا۔ ایک دیواں سچا دان، ناؤں ندھانا جھولی پایا۔ جگ چوکڑی دُھر فرمان، سچ سندیس سناںیا۔ گر اوتار بال انجان، لوک مات نال رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھایا۔ اپنا کھیل ہر زرنکارا، ایک ایک جنایا۔ جگ جگ چلے میرا وبارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ ست ستوادی کھیل نیارا، زرگن زرویر آپ کرایا۔ چار چار بنھے دھارا، دھرنی دھرت دھول سہایا۔ بن وچولا ایکنکارا، اپنی کل ورتایا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، حکمی تھم بھوایا۔ گر اوتار سیوادارا، ساچی سیو کمانیا۔ شبد ست تیرا نام جیکارا، آد جگاد سناںیا۔ وشنوں تیرا وشنو بھنڈارا، لوک مات ورتایا۔ برہے تیرا برہم پسارا، لکھ چوراسی وچ سماںیا۔ شکر تیرا تیز کٹارا، لکھ چوراسی پار کرایا۔ آپے وسے سب

توں باہرا، بھيو کوءے نہ پائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائيا۔ چارے آگوں ہو تيار، ہر ساچے آکھ جنائيا۔ ساڈے نال کر اقرار، اقرار نامہ دے لکھائيا۔ جگ جگ تیری سیوا کرینے وچ سنسار، بن سیوک سیوکمائيا۔ تیرا سرگن رُپ گر اوتار، لوک مات پھیرا پائيا۔ حکمے اندر کر کار، بن وگاری پھیرا پائيا۔ جوں بھاوے توں دیویں تار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائيا۔ ہوں منگیئے تیرا درس دیدار، تڈھ بن اور نہ کوءے دھيائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا نرگن رُپ لئیں پرگٹائيا۔ پُرکھ ابناسی کہے ہس، اپنی خوشی منائندا۔ کرتا پُرکھ کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ دھار چلائندا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیوکمائندا۔ کوٹن کوٹ نام سنائے کتھ، گر اوتار سیوکمائندا۔ جگ جگ اپنا مارگ دس، ورن برن ونڈ ونڈائندا۔ انتم سب دے کولوں جائے نس، ہتھ کسے نہ آئندا۔ وشنوں اپنی کنڈے جائے ڈھٹھ، برہما راگ نہ کوءے لائندا۔ شکر رکھے نہ کوءے ہتھ، بل اپنا آپ مَکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائندا۔ اپنا پردہ چکے نرکارا، نرگن بھيو جنائندا۔ نو نو چار جگت جیکارا، چار چار سنائندا۔ گر اوتار دے سہارا، لوک مات سیوا لائندا۔ حکمے اندر ساچی کارا، کرتا پُرکھ کرائندا۔ آپے وسے سچکھنڈ دوارا، نر نرکارا آسن لائندا۔ دوئی دوت شبد ہلکارا، ساچی سیوکمائندا۔ وشنوں بردا کرے نمسکارا، نیتز نیناں نیر وہائندا۔ برہما کرے گریازارا، اپنی گرہ ویکھ وکھائندا۔ شکر آگے کڈھے ہاڑا، دوئے دوئے میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائندا۔ اپنا دسے آپ اصول، اول اللہ نور الایہا۔ جگ چوکڑی کھائے کال، مہاکال وجے ودھائيا۔ گر اوتار وجائے تال، لوک مات جائن جس گائيا۔ نو نو چار ہوئے بے حال، بیوہ سرب لوکائيا۔ انتم کھیل کرے بھگوان، نرگن نور جوت دھرائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، چوہاں ایکا وار سمجھائيا۔ چوہاں سمجھائے اپنی رمز، رمز نال ملائندا۔ بال بالے جانا سمجھ، سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھائندا۔ کلجگ انتم آواں بن پنج تت نہ کوئی چلے نبض، سب دی نبض ویکھ وکھاواں۔ نہ کوئی روگ نہ کوئی مرض، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ہوئے جانی جانا۔ جانی جان کہے بھگوان، ایکا گن سمجھائيا۔ نرگن پرگٹ ہوئے وڈ مہربان، پار برہم وڈی وڈیائيا۔ کرے کھیل نوجوان، بل اپنا آپ دھرائيا۔ ست ستوادی راج

راجان، شاہو بھوپ ویس وٹائی۔ جوتی جوت نور مہان، نادشد دُھن شنوائیا۔ حکمی حکم حکمران، دو جہاناں حکم چلائی۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، لوک مات کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوہاں لیکھا دے مکائی۔ چوہاں لیکھا آنت مُکاونا، ہر جو آکھ سنائیدا۔ ست ستوادی پھیرا پاونا، ست اپنا نام پرگٹائیدا۔ کچھنڈ دوارا مات سہاونا، آپ اپنے رنگ رنگائیدا۔ چار منار ایک گھر دکھاونا، ایک بوُجھ بُجھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دھیرج دھیر آپ دھرائیدا۔ چارے رکھو اکو آس، ہر جو آکھ سنائی۔ اتم پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناس، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ ست ستوادی پوری کرے آس، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ چوہاں بُجھائے لگی پیاس، امرت میگھ برسائی۔ زرگن سرگن ہوئے داسی داس، اپنا پردہ دے چُکائی۔ کرے کھیل پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پائی۔ لوآں پُریاں پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائی۔ تہاڈا کرے کارج راس، اپنا کاج آپ دکھائی۔ آپ چلائے سچ جہاز، ست ستوادی سیو کمائی۔ آپے ویکھے کھیل تماش، خالق خلق وچ سمائی۔ آد آنت نہ ہوئے وناس، ابناسی کرتاناؤں دھرائیا۔ تہاڈی پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاراں ایک بندھن پائی۔ چاراں بندھن دتا پا، نہ کوئی توڑ تڑائیدا۔ کھج اتم آوے بے پرواہ، بھو ابھیدا آپ سنائیدا۔ گر اوتار بن گواہ، ساچا کھیل آپ رچائیدا۔ کھکھ کھکھ ضمنی دین بھرا، وید کتیب شاستر سمرت کھانی بانی نال رلائیدا۔ آپے لگ کے بیٹھا رہے بے پرواہ، اپنا پردہ نہ کسے اٹھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چوہاں ایک گن سمجھائیدا۔ چوہاں دیوے اکا گن، گنوتا وڈ وڈیائی۔ آنت پکار لئے سُن، ہر سچا شہنشاہیا۔ ہر کا بھو نہ کوئی جانے سرب پکار رہیا سُن، اٹھل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو رہیا سمجھائی۔ چاراں سُنیا سچ سندیہ، ہر جو آکھ سنایا۔ پر بھ آگے چلے نہ کوئی پیشہ، بیٹھے سیس جھکایا۔ کھج آنت کرائے ویسا، زرگن نور دھرایا۔ تس صاحب کو سدا ادیسا، جو حکمی حکم رہیا پھرایا۔ اتم میٹے ساڈا لیکھا، لیکھا لیکھ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوان، ایک بھو جنائیدا۔ چوہاں دیوے اک گیان، چارے گنٹ پھرائیدا۔ کھج لیکھا آنت جہان، ہر جو آپ جنائیدا۔ کراں کھیل اک مہان،

بھو کوئے نہ پائیندا۔ ست ستوادی اپنا سچ نشان، لوک مات جھلائیندا۔ لکھ چوڑا سی پُن چھان، گرگھ ساچے باہر کڈھائیندا۔ بہتریاں بناواں اک مکان، ناڑ
 ناڑی جوڑ جڑائیندا۔ ستریاں دیواں اکو دان، ساتا صفرا مول مکائیندا۔ ست روپ سری بھگوان، چوکا چارے سیو لگائیندا۔ انتم کٹھے کرے آن، ساتا چوکا
 جوڑ جڑائیندا۔ میرا نور جوت مہان، بھو کسے نہ آئیندا۔ شبدی ست ملنا آن، پر بھ ساچا سچ سمجھائیندا۔ وشنوں چرنیں ڈگیں آن، سر تیرے ہتھ
 لگائیندا۔ برہے رو رو منگیں دان، تیری کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ شکر مستک دھوڑی میٹنی آن، تیری لگی چھار مٹائیندا۔ انت وچولا بنے سری بھگوان،
 پچھلا لیکھا مول مکائیندا۔ اگے کھیل کرے مہان، ساچے بھگتاں راہ چلائیندا۔ ساچا مندر وچ جہان، پُرکھ ابناسی آپ بنائیندا۔ ساچے سکھ کر پردھان،
 چاروں کُنٹ حکم چلائیندا۔ چار منار دا اک نشان، چار جگ دی ونڈ ونڈائیندا۔ نال رلے سوربیر سلطان، شاہ پاتشاہ سیو مکائیندا۔ ساتا چوکا آد انت جیو
 جنت سادھ سنت سرب گان، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔ جس نوں ہر جو دیوے دان، سو دُوبے در نہ منگن جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا انت آپ سمجھائیندا۔ چاروں انتم آونا چل، ہر جو حکم سنایا۔ میرا کھیل ویکھنا اچھل اچھل، لیکھا لکھت وچ نہ آیا۔ میں انتم ہونا بھگتاں ول،
 سب داناتا دیاں تڑایا۔ لوک مات وجاواں اُنھاں دے نام دا اٹل، مندر اٹل نہ کوئے کھڑکایا۔ اُچی کوک سنداواں بانگ محل، کعبہ ہور نظر کوئے نہ آیا۔
 مٹھ شو دوالے جان اٹل، گرگھ ہون مات رُشایا۔ گرودوار پے تر تھل، تھپک تھپک تھپک نہ کوئے سوا یا۔ انتم ہونا بھگتاں ول، سب نوں دیواں دھکا لایا۔
 میرا حکم گر اوتاراں کولوں گیا نہ اٹل، انتم بیٹھے چرناں ہیٹھ سیس لکایا۔ سارے کہندے گئے اچھل اچھل، پھڑکے کول نہ کسے بہایا۔ کسے نوں سنیہہرا
 اپنا رہیا گھل، بانی بانی کھوج کھجایا۔ کلجگ انتم آیا چل، سب دا چلان دے کرایا۔ ویکھنہارا جل تھل مہینل اپنا روپ دکھایا۔ چوہاں دی کرنی دا دیوے
 پھل، کلجگ انتم جن بھگت کمائی تیرا اکو اک بھلکا بھلکا دے کھوایا۔ ست چار ہون اٹل، چہتریاں ایک محل چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 دھارے اپنا بل، کوٹن باؤن نین رہے اٹھایا۔

* ۴ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی جیٹووال دربار وچ *

سچھنڈ نواسی ہر نرنکارا، درگاہ ساچی دیا کمائیندا۔ نرگن نرگن کر پیارا، سچ محلے سو بھا پائیندا۔ حکمی حکم دھر فرمانا، سری بھگوانا آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، بھویا بھویا کھلائیندا۔ شبدی سٹت مرد مردانہ، شاہ سلطانا آپ پرگٹائیندا۔ مارگ پنٹھ اک دکھانا، برہمنڈ کھنڈ رچن رچائیندا۔ وشن برہما شو دے دے دانا، وست انمولک آپ ورتائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھانا، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ نواسی ساچی کارا، کرتا پڑکھ آپ کرائیندا۔ ساچی کار ہر نرنکارا، اپنی آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ سچھنڈ دوارے شاہو بھوپ بن سکدار، حکمی حکم آپ چلائیا۔ جگ چوکڑی کھیل نیار، نرنکارا آپ کرایا۔ برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، لوآں پُریاں بندھن پائیا۔ لکھ چوڑاسی کرتیار، وشن برہما شو سیو لگایا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گھٹ مندر آپ وجایا۔ جوت نرنجن دیپک بال، آد نرنجن کرے رُشائیا۔ ساچا مندر اک دھر مسال، گرہ گرہ اپنا ڈنک سنایا۔ آتم سیجا کرتیار، پرم آتم ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی اپنی کھیل کھلائیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل اولہ، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پڑکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ سچ سَنگھاسن ایکا ملا، اینکارا کھیل کھلائیندا۔ اپنے نور آپے بلا، آد نرنجن ڈمگائیندا۔ اپنی جوت آپے رلا، ابناسی کرتا ویس وٹائیندا۔ آپے پھڑے اپنا پلا، سری بھگوان سنگ نبھائیندا۔ اپنا سندیس آپے گھلا، پاربرہم پر بھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی سو بھا پائیندا۔ سچھنڈ نواسی سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد مہما اگنت، ہر پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ کھیلے کھیل نار کنت، اینکارا وڈ وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آد نرنجن ساچی سیو کمایا۔ لیکھا جانے آد آنت، سری بھگوان وڈ وڈیائیا۔ رُوپ انوپ جگا جگنت، ابناسی کرتا آپ دھرائیا۔ ایکا ناؤں ساچا منت، پاربرہم پر بھ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچھنڈ دوار سُنہنجا، سو بھاؤنت نرنکارا۔ دیپ جگائے آد نرنجن، آد جگادی اینکارا۔ درگاہ ساچی ساچا سجننا، نرگن رُوپ اگم اپار۔ نہ گھڑیا نہ بھجننا، سمرتھ پڑکھ کھیل نیار۔ آپ چلائے اپنا جہازنا، سیوا کرے سیوک بن بن سیوادار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ

نواسا کھیل تماشا، پُرکھ ابناسا آپ کرائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ ابناس، آد آد کرائیا۔ شاہو بھوپ سرب گنتاس، بے آنت وڈی وڈیا۔ گرہ مندر پاوے ساچی راس، محل اٹل آپ سہائیا۔ اک اکل کھیل تماش، زرویر پُرکھ آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ اپنا بھو آپے کھول، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیدا۔ اپنا ناؤں آپے بول، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیدا۔ اپنا در آپے کھول، گھر ساچے سو بھاپائیدا۔ اپنا ناد وجائے ڈھول، اگم اگمٹرا ناد سٹائیدا۔ آپے وسے اپنے کول، زرنگن زرنگن سنگ رکھائیدا۔ آد جگادی اکو تول، تولنہارا اک ہو جائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیدا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، ہر جو آپ سہائیا۔ دیونہارا آپے ور، ور داتا بے پرواہیا۔ کرے کھیل ناری ز، زرنائن وڈی وڈیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، کنت بھتار خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیدا۔ چھپر چھن نہ کوئے دیوار، ساچی بنت آپ بنائیدا۔ دیا بائی نہ کوئے اجیار، زرنگن نور ڈمگائیدا۔ کملا پاتی پُرکھ نار، ساچا سنگ آپ ہو جائیدا۔ ناد شبد دھنکار، بودھ اگادھی ناد سٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، بھو کوئے نہ پائیدا۔ آد پُرکھ اپنے وچوں آپا کڈھ، اپنے گھر بہائیدا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، ساچی گود آپ سہائیدا۔ آپے جانے آر پار کنارہ حد، دوسر بھو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وسانئیدا۔ سچکھنڈ محلہ ایکنکار، ایکا گھر بنایا۔ زرنل جوتی کر اجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ساچا تخت پٹی سرکار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ بھوپت بھوپ حکمی مھم ورتار، دھر فرمانا آپ جنایا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، آپے دیوے مان وڈیا۔ آپے کھولے بند کواڑ، تھر گھر ساچا لئے پرگٹایا۔ تھر گھر ساچے دیوے مان، چرن کول سرنا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیا۔ دیونہارا ایکا دان، ایکا وست جھولی پائیا۔ سٹ دلارا کر بلوان، تھر گھر ساچے آپ بہایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ دائی دایا چتر سجان، زرنگن زرنگن سیو کمایا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ایکا بندھن آپ رکھایا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچی کار کمایا۔ ساچی کار ہر زرنکار، اپنی آپ کمائیدا۔ زرنگن زرنگن کر تیار، زرنگن میل میل ملائیدا۔

نرگن مندر اپر اپار، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن کنت سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن سُت دُلارا کرتیار، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ نرگن ونج نرگن وپار، نرگن ساچے ہٹ وکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھيو آپ گھلائيندا۔ اپنا بھيو آپے دس، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ ایکا امرت دیوے رس، جھرنا بھجر آپ جھرائیا۔ ایکا تیر نرالا مارے کس، نام نڈھانا بان لگائیا۔ ایکا کھیل پُرکھ سمرتھ، مہما اکھ آپ جنائیا۔ اک چلائے اپنا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے پُرکھ اگم، اگٹری کار کرائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ چم، پنج تت نہ کوئے رکھائیندا۔ پون سواس نہ کوئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلائيندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا دُکھ نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، بن کھیوٹ سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی کار آپ کمائیندا۔ اپنی کار آپے کر، کرتا پُرکھ خوشی منائیا۔ آپے دیونہارا ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ آپے نرہو چُکائے بھے ڈر، بھیانک رُپ نہ کوئے درسائیا۔ آپے درس دکھائے اگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ وشن برہما شو آپے پھڑ، ساچی سیوا آپ لگائیا۔ ایکا اکھر جائن پڑھ، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، شبدی ڈور اک بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رچنا آپ رچائیا۔ ساچی رچنا ہر کرتارا، اپنی آپ رچائیندا۔ ترے ترے میلا ایکا وارا، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرتیار، گھاٹ گھرت ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن بن ٹھھیارا، اپنا کھیل وکھائیندا۔ راتی رتی تھتی نہ کوئی جانے وارا، گھڑی پل نہ کوئے ونڈائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیندا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں کرن نمسکارا، در در سیس جھکائیندا۔ واہوا تیری قدرت میرے پروردگارا، تیرا بھيو کوئے نہ آئیندا۔ تیرا گھر اپر پیر اپر اپارا، سچ محلہ اُچ اٹلا سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ جل تھل مہینل آپے رلا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، برہم ویتا آپ پڑھائیندا۔ وشنوں پھڑائے ہر جو پلا، واستک اپنا گن سمجھائیندا۔ شکر بولے ایکا ہلا، انتم لیکھا سرب چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا گن آپ سمجھائیندا۔ ایکا گن جنائے گنوت، پر بھ وڈا وڈا وڈائیا۔ میرا کھیل آد انت، جگ جگ بھيو نہ رائیا۔ لکھ چوڑاسی مایا پاواں بے انت، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھایا۔ ساچا لیکھا سری بھگوان، اپنا آپ جنائیندا۔ وشن برہے شوئن فرمان، دھر فرمانا آپ سناہیندا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، سرگن نرگن رنگ رنگائیندا۔ پنچ تت کر پروان، ترے ترے اپنا پردہ پائیندا۔ نو نو کھول آپ دکان، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ گھر گھر وچ اک مکان، مہان آپ کھلائیندا۔ جوت نرنجن نور مہان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آتم ناد شبد دھنکان، انحد نادى ناد و جائیندا۔ امرت آتم پین کھان، سر سرور آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان، پر م پرکھ آپ پڑھائیندا۔ ساچی سیجا ہر مہربان، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست نام آدھار، ہر سنگر آپ ورتائیا۔ ترے ترے میلا ایکا وار، پنچم پنچ گڑمائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی خوشی منائیا۔ کرنی کرن کرن اجیار، روس کرے رُشائیا۔ منڈل منڈپ دئے آدھار، لوآں پُریاں گھاٹ لئے گھڑائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ساچے دھام دئے بہائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ سناہیندا۔ لکھ چوراسی کھیل وچ سنسار، لوک مات دئے سمجھایا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ سیوا لائے گر اوتار، جگ چوکڑی بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُبھار، اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ ساچے سنتاں دئے دیدار، نرگن سرگن لئے ملایا۔ گرگھ سجن لئے اُٹھال، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ گر سکھاں چلے نال نال، سگلا سنگ رکھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، جگ جگ ویس وٹائیا۔ سنجگ تریتا دیوے دان، دواپر اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ کھیل کرے مہان، خالق خلق ویکھے تھاؤں تھانیا۔ مقامے حق اک نشان، مہان بیدو آپ جھلائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیان، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ شبد منتر نام دیوے گیان، نش اکھر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانا جگ جگنت، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بنائی بنت، سیوک سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ ہر نرنکار، اپنا آپ رنگائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، گر گر بوُجھ بُجھائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، ساچے سنتاں نیز نین کھلائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال انملٹے گود بہائیا۔ گر سکھاں کرے سدا پرتپال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ چرن پریتی نبھے نال، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ ایکا دیوے وست نام دھن مال، سچ خزینہ آپ ورتائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نام اٹھ اک رکھائیا۔ نام اٹھ ہر بھنڈارا، آد جُگاد ورتائیندا۔ ہر جن دیوے کر پیارا، گرگھ ساچے جھولی پائیندا۔ ایک ہٹ اک ونجرا، ایک تولن تول تلائیندا۔ چوڈاں لوک نہ پاؤن سارا، چوڈاں ودیانہ بھيو چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا اک سمجھائیندا۔ سچ بھنڈارا اکو نام، ہر جو آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کرن پرنام، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ گر اوتار منگن دان، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ پیر پیغمبر کرن سلام، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ آد جُگادی اک ایمان، ایک کلمہ دے سمجھائیا۔ شاہ پاتشاہ سچا امام، مقامے حق اک شہنشاہیا۔ جُگا جگتتر دیوے پیغام، پیر پیغمبر کر پڑھائیا۔ آپے جانے لیکھا ستنام، نام ست آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جُگ کرتا ہر کرنے جوگ، ایک رنگ سمایا۔ زرگن سرگن ساچا بھوگ، بھسمر بھوگی بھوگ بھگایا۔ آتم پر ماتم سنجوگ و جوگ، دوئے دوئے کار چلایا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں طبقات پردہ لایا۔ آد جُگادی برہادی اک سلوک، پاربرہم آپ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ دُھر فرمانا ایک وار، ایکنکار سنایا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، آلس نندرانہ کوئے جنایا۔ لکھ چوڑا سی گھاٹ گھڑی بن ٹھٹھیا، ٹھوکر ہو نہ کوئے لگائیا۔ کھیلاں کھیل وچ سنسار، جُگ چوڑی ونڈ ونڈائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جُگ اترے پار، گر اوتار پیر پیغمبر سیو کمائیا۔ انتم آواں وچ سنسار، زرگن اپناروپ دھرائیا۔ جودھا سور پیر بن بلکار، بل باؤن کھیل کھلایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پر چنڈ آپ چکائیا۔ لیکھا جان ستجگ تریتا دواپر کھجگ چوڑی جُگ چار، جُگ جُگ مول مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سچ سندیسہ شاہ پاتشاہ، ہر جو ہر سنائیندا۔ ساچے تخت کر صلاح، تخت نواسی دیا کمائیندا۔ جُگ جُگ ویس انیک وٹا، گر اوتار سیو لگائیندا۔ شبدی شبد بن ملاح، لکھ چوڑا سی بیڑا آپ چلائیندا۔ جے کوئی ویکھے دے نہ، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ گرگھ سجن لے جگا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ایک نیتز دے کھلا، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ ایک امرت دے پیا، اٹھسٹھ نہ کوئے بھوائیندا۔ ایک جوت دے جگا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ایک مندر دے وکھا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ ایک سیجا دے بہا، سچ سہنجنی آپ وڈیائیندا۔ سرتی شبد دے ملا، ناری کنت سوبھا پائیندا۔ ایک منگل لے گا، ناد انادی ناد

وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ اپنا پردہ ہر جن چُک، ایک رنگ دکھائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن روپ سچا شہنشاہیا۔ چار جگ دی چوٹھی رت، رت رتڑی آپ سہائیا۔ ہر جن دیکھے ساچے سوت، بال انجانے لئے اٹھائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ نرمل نور جگائے جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، بنک دوارا اک سہائیا۔ ایٹھے اوٹھے ساچی اوٹ، ہر جن ہر سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، آد جگاد کرائیندا۔ جگ جگ گراوتار پھڑاؤندار ہیا پلا، ایک بندھن نام رکھائیندا۔ انتر آتم بہہ بہہ سچ سنگھاسن ملا، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ شبد اناد دُھن آتمک آپے گھلا، راگی راگ آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم آپے رلا، ایس جیو آپ اکھوائیندا۔ ستمکھ ہو ہو آپے کھلا، آپے لگ لگ کھ چھپائیندا۔ نہ کوئی گھڑی نہ کوئی پلا، تھت وار نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی ہر نرکارا، جن بھگتاں دیوے درس دیدارا، نیتز نین نین گھائیندا۔ نیتز نین جائے گھل، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ایک نام دے انمل، کرتا قیمت کوئے نہ لائیا۔ سچ دوارے جو جن آئے بھل، بھلیاں مارگ دیوے پائیا۔ لکھ چوڑاسی نہ جائے رل، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، کلوٹا آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل جگو جگ، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں ہر جن چُک، اپنا میل ملائیندا۔ لیکھا جانے پانی دُھ، نام مدھانا اک دکھائیندا۔ پنچ تت وکارا کرے سُدھ، سچ کٹھالی آپ تپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ ہر جن تارے آپ پر بھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ سبجگ تریتا دواپر اپنا بھار گیا لد، کجگ بیٹھابل دھرائیا۔ نہ کوئی جانے پار حد، ادھ وچکار رڑھی لوکائیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ سکے کڈھ، منجھدھار پی دُہائیا۔ گر اوتار ساک گئے چھڈ، تیر تھت رہے گر لائیا۔ پیر پیغمبر ہوئے اڈ، اپنا پلُونہ کوئے پھڑائیا۔ نہ کوئی بنس نہ کوئی جد، وشو روپ نہ کوئے دکھائیا۔ چار ورن پئے دُنگھی اندھیری کھڈ، ساچا نور نہ کوئے رُشنائیا۔ ہوئے ہنگتا پیتی مدھ، مایا ممتا نال رلائیا۔ گر کاشد نہ وجے ند، انحد ناد نہ کوئے سنائیا۔ پنچ وکارا نہ لیا بدھ، کھنڈا نام نہ کوئے چکائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن ہڈ، رکت بوند رہی گر لائیا۔

گرگھ وِلا ہویا گدگد، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ہر پُرکھ سوامی، اپر پمر کھیل کرائیندا۔ آد جگاد سدا نہہامی، کرم کانڈ نہ کوئے بنائیندا۔ گھٹ گھٹ انتر انتر جامی، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ شبد اناد اگئی بانی، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ سُرَت ملاوا شبد بانی، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے چار کھانی، اندُج جیرج اُتبیج سیتیج کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، آد آنت جنائیا۔ ایکا نام شبد ادھارا، گر اوتار کرن پڑھائیا۔ ایکا مندر گرو دوارا ہر بھگت رہے صلاحیا۔ ایکا دیپک ہوئے اُجیارا، ساچے سنت رہے جگائیا۔ ایکا شبد ناد دُھنکارا، گرگھ راگ رہے سٹائیا۔ ایکا چرن کول نمسکارا، گر سیکھ بیٹھے سیس جھکائیا۔ ہر جو وسیا دھام نیارا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا وہارا، نو نو پندھ آپ مکائیا۔ کلجگ انتم ہو تیارا، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، لگیا کوئے رہے نہ رائیا۔ ایکا تھم اک ورتارا، ایکا ایکا وار سٹائیا۔ لکھ چوراسی میٹے دُھندھوکارا، اگیان اندھیر گوائیا۔ دیوے درس امّ اپارا، نرگن جوت نور رُشائیا۔ سرب جیاں دا اک کرتارا، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ اپنا پردہ ہر جو چُک، ہر جن آپ جنائیندا۔ نو نو چار جو رہیا لگ، کلجگ انتم پھیرا پائیندا۔ ست پُرکھ نرجن شبدی شیر رہیا تک، دو جہاناں بھبک سٹائیندا۔ لیکھا جانے چوداں طبق، چوداں چوداں پھیرا پائیندا۔ دو جہاناں اکو سبق، وشن برہما شو آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ اپنا بھيو دیوے کھول، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ انتم توله تول، نرگن داتا بے پرواہیا۔ اپنا پورا کرے کیتا قول، گر گو بند رہیا صلاحیا۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھول، دھرنی ہولا بھار کرائیا۔ نہ کوئی پردہ نہ کوئی اوہل، مکھ نقاب نہ کوئے لکائیا۔ بھيو نہ پائے پنڈت پاندھا رول، ملا شیخ مسائق نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ اپنی کھیل انتم کل، ہر جو ہر کرائیندا۔ لکھ چوراسی بھرم بھلائے ول چھل، اچھل اچھل رُپ وٹائیندا۔ ہر جن ساچے آپ اُٹھائے سچ سندیسہ ایکا گھل، نام نامہ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت اپنی دھار آپ جنائیندا۔ اپنی دھار رکھے ہتھ، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ نرگن رُپ ہو پرگٹ، لوک مات پھیرا پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، شاہ پاتشاہ

سچا شہنشاہیہ۔ جگ چوکڑی چلاؤندا رہیا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائی۔ گر اوتار گاؤندے رہے گتھ، رسنا جہوا سیو کمائی۔ کلجگ انتم ہو ہو وکھ، نرگن نرگن
 رُوپ وٹائی۔ اپنا مارگ آپے دس، ایکا اکھر کرے پڑھائی۔ جن بھگتاں ہردے انتر وس، رُوپ انُوپ درسائی۔ ایکا دیوے ساچار س، نہجھر جھرنادے
 جھرائی۔ تیر انیلا مارے کس، مکھی نظر کسے نہ آئی۔ انتر آتم جائے وس، پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا
 کمائی۔ دین ہوئے دیال، دیا کمائیدا۔ نیڑ نہ آئے کال، سر اپنا ہتھ لکائیدا۔ اک وکھائے سچی دھر مسال، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیدا۔ پُرکھ ابناسی کرے
 پرتپال، جگ جگ سیو کمائیدا۔ آپے نئے مُریداں حال، مُرشد مُرید ویس وٹائیدا۔ آپے توڑے ترے گن جگت جنجال، مایا بندھن نہ کوئے رکھائیدا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیدا۔ ہر جن ساچا جائے جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائی۔ نام نامہ لائے ویراگ،
 ویراگی رُوپ وٹائی۔ گرکھ میلاناری کنت سہاگ، کنت کنتوہل میل ملایا۔ جنم جنم دادھووے داغ، دُرمت میل گوائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، جس
 بخشے سرن چرن سرنائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ ساچے آپ ترائی۔ گرکھ تریا وار انت، انت کال ترایا۔ ملیا میل سری
 بھگونت، پُرکھ ابناسی ہوئے سہایا۔ ناتا تٹا جیو جنت، لکھ چوراسی پنڈھ مکایا۔ گرٹھ تٹا ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ ہر جن میلا ساچی سنگت،
 سگلا سنگ آپ رکھایا۔ گر سکھ دُو بے در نہ جائے منگت، سنگر پورا ساچی دست جھولی پایا۔ ناتا توڑے بھکھنگت، جگت ترسنا موہ مٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ سجن آپ ترایا۔ گر سکھ سجن تاریا، گر سنگر ہو مہربان۔ جنم جنم داگیڑ نواریا، اکو دیا نام دان۔ نرمل دیا کر اُجیاریا، مٹایا
 اندھ اندھیان۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھاریا، نہجھر جھرنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کر پروان۔ ہر جن سچا
 ہوئے پروان، ہر پروانہ نام پھڑائیدا۔ ایختے اوختے میلا سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ ایکا مندر اک مکان، در گھر ساچے آپ بہائیدا۔ ایکا
 چرن اک دھیان، لو انتر اک سمجھائیدا۔ ایکا اکھر اک گیان، ایکا و دیا ہر پڑھائیدا۔ ایکا اوٹ ایکا مان، ایکا سپس ہتھ لکائیدا۔ ایکا دھرم اک نشان، دو
 جہاناں اک جھلائیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ ترائیدا۔ تارنہارا ایکو ایک، آد جگاد سمایا۔

ہر جن بخشے ساچی ٹیک، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کرے کرائے بُدھ بیک، من منشا موہ چُکایا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، امرت میگھ اک برسایا۔ جنم جنم دا جانے لیکھ، پورب لہنا جھولی پایا۔ نرگن نرگن کر کر بھیکھ، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ایٹھے اوٹھے اکو دیس، جس سنگر سچا پایا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخ، شرع شریعت رہی گرلایا۔ تس صاحب کو سدا آدیس، جو گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ ہر جن وِلا لئے ویکھ، جس جن اپنی بوُجھ بُجھایا۔ لکھ چوراسی جھوٹھی کھید، نوآ اپنا سانگ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم بھیو چُکایا۔ کلجگ انتم چکے بھیو، پر بھ ساچا آپ چُکایا۔ پرگٹ ہوئے لکھ ابھیو، ابھید وڈی وڈیائی۔ لہنا دینا چکے دیوی دیو، سُرپت نہ کوئے منایا۔ وشن برہاشو تیری ویکھے سیو، کیتی گھال جھولی پایا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر جانے رسنا جھو، تیس بتیسا کون صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مات ترایا۔

* ۶ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ مانگا سرائے ضلع امرتسر *

ست ستوادی شاہ سلطان، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ سو پُرکھ نرنجن نو جوان، آد جُگاد سمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، دیاندھ بے پرواہیا۔ ایکنکارا جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جوت ڈمگایا۔ ابناسی کرتا سچ نشان، درگھر ساچے آپ جھلایا۔ سری بھگوان گن ندھان، محل اٹل دے وڈیائی۔ پاربرہم کھیل مہان، کل اپنی آپ دھرایا۔ اک اکلّا سری بھگوان، درگھر ساچا آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیدا۔ وسنہارا پنچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت آپے رلا، ایکنکارا اپنے رنگ سمائیدا۔ اپنے دیک آپے بلا، آد نرنجن ڈمگائیدا۔ ست ستوادی پھڑے اپنا پلا، سری بھگوان بنت بنائیدا۔ آپے میٹے اپنا سلا، ابناسی کرتا بندھن پائیدا۔ پاربرہم پر بھ اپنا سندیس آپے گھلا، دھر فرمانا آپ سمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائیدا۔ اپنی کار ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کمایا۔ نرگن نور کر اجیار، نور نورانہ ڈمگایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، اک اکلّا سچا شہنشاہیا۔ اپنی اچھیا بن

ورتار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر اپنی دیا کمائیدا۔ کھیلے کھیل بے پرواہی، بے آنت ناؤں دھرائیدا۔ کرے کھیل اگم اتھای، الکھ اگوچر دس نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیدا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، آلس نندرانہ کوئے جنایا۔ آد جگاد نہ کوئی کرے ترس، رحمت اپنی آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سیری بھگوانا، ایک رنگ سمائیدا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، بردہ بال نہ رُپ وٹائیدا۔ اپنی اچھیا کر پروانہ، آپ اپنی بنت بنائیدا۔ جودھا سور پیر ملی بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ وکھائیدا۔ ساچی کھیل ہر نرنکار، آد پُرکھ اُچجائیا۔ آپے بن سیوادار، سیوک ساچی سیو کمایا۔ نرگن نرگن دئے ادھار، نرگن میلا سچ سُبھائیا۔ نرگن ویکھے ویکھنہار، نرگن اپنا نین گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ بندھائیا۔ آپے جانے اپنی دھار، ہر ساچی سیو کمائیدا۔ ساچی اچھیا بھر بھنڈار، اپنا رنگ وکھائیدا۔ اک اگلا اینکار، عقل کل پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنی کھیل کھلائیدا۔ انھو ہر کر پرکاس، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ کھیلے کھیل شہو شہاباش، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ نرگن رُپ سرب گنتاس، نرُور بے پرواہ بے پرواہ بے پرواہیا۔ اپنی پوری کرے آپے آس، آسا آسا وچ ملائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو ہر جنا۔ اپنا بھو ہر جنا، اپنی دیا کمائیدا۔ اپنی گھاٹ آپ گھڑا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیدا۔ اپنی دیا آپ کما، دین اپنا ناؤں دھرائیدا۔ اپنا رنگ آپ رنگا، رنگ رنگ اپنی کار کمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور ڈگمگائیدا۔ نرگن نور نور نورانہ، نرُور آپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل سیری بھگوانا، بے آنت بے آنت بے آنت سچا شہنشاہیا۔ بھوپت بھوپ بن راج راجانا، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ در درویش بن دربانا، الکھ اپنی الکھ جگایا۔ اپنا تھم کر پروانہ، اپنی جھولی آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آد کھیل پُرکھ اگم، ایک ایک کمائیدا۔ نہ مرے نہ پئے جم، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیدا۔ اینکارا کرے کم، کرتا کارج آپ رچائیدا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ،

کھیوٹ کھیٹ سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ صلاح اپنی آپ پرگٹائیندا۔ سچ صلاح سِری بھگوانا، صِفتی صِفت آپ پرگٹائیا۔ اگم اگمرا دُھر فرمانا، دُھر دربارا آپ جنائیا۔ ایکا مندر بنے مکانا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ چار دیوار نہ کوئے دکھانا، باڈھی سنگ نہ کوئے رلائیا۔ سچکھنڈ ساچا ناؤں دھرانا، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ اک اگلا وسے سِری بھگوانا، اینکارا رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیا۔ سچکھنڈ دوارے بنے بنت، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ آپے جانے اپنی مہما اگنت، ہر پُرکھ نرنجن آپ صلاحیندا۔ اینکارا لیکھا جانے آد آنت، دوسر بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن جوتی جوت جگائے بے آنت، دیا باقی نہ کوئے کٹائیندا۔ ابناسی کرتا بن بن ساچا کنت، سچ محلے سو بھاپائیندا۔ سِری بھگوان آپ جانے اپنی بنت، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، ہر جو کھیل کرایا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی نُور آپے دھر، نُور نُورانہ ڈگگایا۔ اپنی اچھیا بھنڈارا بھر، وست اموک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، اک اگلا آپ سہایا۔ پاربرہم پر بھ بے آنت، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے اپنا منت، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آپے نار آپے کنت، سچ سہنجنی آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ جوت جگائے آد نرنجنا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ جگا جگنتر درد دُکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیندا۔ آپے جانے اپنا انجنا، نیز اپنا آپ کھلائیندا۔ آپے دھوڑ آپے مجنا، سر سروور آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ صلاحیندا۔ سچکھنڈ دوارے دتی دات، ہر اپنی دیا کمائیا۔ تیرا رچن رچیا آد، آنت بھيو کوئے نہ پائیا۔ تیرا لیکھا جگ جگاد، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیا۔ تیرا میلا موہن مادھو مادھ، نُور نُورانہ سنگ نبھائیا۔ تیری رکھی آپے یاد، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ سچ نشانہ دتا گاڈ، نہ سکے کوئے اُکھڑائیا۔ تیری کوئی نہ جانے پار حد، کنارہ نظر کسے نہ آئیا۔ تیرے اندر اُپجے تیری جد، پُرکھ ابناسی دے پرگٹائیا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، تیرے در دے بہائیا۔ نرگن نرگن لڈائے لڈ، پُوت سپوتا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے مان

رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے کر وچار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرا محل لیا اُسار، پُرکھ ابناسی سیو کمائیندا۔ در دوارا کر تیار، در درویش کھیل کرائیندا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، دہ دشانہ ونڈ ونڈائیندا۔ رُو سس نہ کوئے اُجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے بنائیندا۔ تتوت نہ کوئے آدھار، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اک اِکلا اِککار، گرہ تیرے سوہا پائیندا۔ تیری گھاٹ گھڑی اپر اپار، بن باڈھی سیو کمائیندا۔ تُوں وسنا دھام نیار، تیرا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپ صلاحیندا۔ سچھنڈ تیرا اُچ منارا، ہر جو آپ بنائیندا۔ نرگن دپیک کر اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سچ سَنگھان کر تیار، پاوا چول نہ کوئے بنائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، پُرکھ ابناسی آسن لائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، آپ اپنی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپ صلاحیندا۔ سچھنڈ دوار کرے پکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ تُوں کرتا کرنا کر نہار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں در درویش منگاں بھکھ بن بھکار، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ ایکا در دینا میری سرکار، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ تھہ بن اور نہ کوئے سہار، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیائیا۔ تیرا چرن کول ملی مستک دھوڑی چھار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچھنڈ دوارا نیتز نیناں نیر وہائیا۔ سچھنڈ دوار منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کرپا کر سورے سر بنگ، در تیرے سیس جھکائیا۔ ایکا دے اپنا انند، انند انند وچ ملاییا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ نہ کوئی دیوار نہ کوئی کندھ، چھپر چھن نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی چھند، گیت اناد نہ کوئے سنائیا۔ لوآں پُریاں نہ کوئے برہمنڈ، جیرج انڈ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی رہیا دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ سچھنڈ دوارے کر دھیان، پُرکھ ابناسی آپ سنائیندا۔ ایکا دیواں ساچا دان، دھوڑی اِککا مستک لائیندا۔ تیرا مندر بنے مہان، مہما گنت نہ کوئے گنائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت بہے راج راجان، بھوپت بھوپ ناؤں دھرائیندا۔ دُھر سندیسہ دیوے دُھر فرمان، بودھ اگادھی آپ جنائیندا۔ تیرے گھر وچ گھر کھیل مہان، تھر گھر ساچا آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ گھر وچ گھر کراں تیار، پاربرہم پر بھ دیا کمائیا۔ تھر گھر کھولاں آپ کواڑ، اپنی

گھاڑت آپ جنائیا۔ ایک گھر پڑھ نار، نر نرائن ویس وٹائیا۔ کنت کنتھیل ہو اُجیار، رُوپ انوپ دے سمجھائیا۔ دائی دایا اگم اپار، لکھ اگوچر سیو کمائیا۔ سٹ ڈلارا کر ونجار، گھر ساچے دے بہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیا۔ ساچی وست منگی دات، سو پڑھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہوئی پرہات، ایک نور ڈمگائیندا۔ لیکھا لکھیا ہر جو آد، انت بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر سمجھا، ایک گن جنائیا۔ سچھنڈ دوارے تھر گھر تیرے اندر وٹاٹا، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ سٹ ڈلارا لیا پرگٹا، بالی بالا بال سکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ رہیا سمجھائیا۔ ساچا مارگ دے راہ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ شبدی شبد سیو لگا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، مہیش گنیش آپ وڈائیندا۔ ترے گن مایا جھولی پا، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوڑاسی ونڈ ونڈا، انڈج جیرج اُتھج سیتج ایک راہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل اپار، ہر جو آکھ سنائیا۔ نر گن سر گن ہو اُجیار، گھٹ گھٹ ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ شبد ناد ناد دھنکارا، دُھن انادی ناد سنائیا۔ برہم برہمادی کھول کوڑا، سچ محلہ آپ سہائیا۔ وشن برہما شو سیوادارا، بن سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑ، ہر ہر آپ جنائیندا۔ نر گن ہو ہو اندر وڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، آؤندا جاندا دس نہ آئیندا۔ نش اکھر و دیا آپے پڑھ، جیو جنت آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھیو سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آکھ سنائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، لوک مات کھیل کرائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے مہان، چار چار بندھن پائیندا۔ چارے وید اک گیان، چارے کھانی نال رلائیندا۔ چارے بانی گن ندھان، چار ورن آپ سمجھائیندا۔ چار جگ ایک آن، چار یاری مول رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر جو لاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل کھلاؤنا، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نر گن سر گن رُوپ دھراؤنا، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ گر اوتار بھیو چکاؤنا، آپ اپنا حکم سنائیندا۔ شبد انادی ناد و جاؤنا، دُھن آتمک ناد لائیندا۔ امرت آتم جام پیاؤنا، نچھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ جگ چو کڑی ونڈ ونڈاؤنا، ستبگ

تریتا دواپر کلج کھیل کر ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائندا۔ سچکھنڈ دوارے کر دھیان، ہر ساچا سچ جنایا۔ چار جگ دا اک نشان، ایک چوکڑ بندھن پائیا۔ گر اوتار کر پردھان، لوک مات دے وڈیائیا۔ ایک نام دُھر فرمان، سچ سندیہ آپ سُنایا۔ بھگت بھگونت دیکھے آن، ساچے سنت نال ملائیا۔ گر گھاں دیوے برہم گیان، برہم وِ دیا اک پڑھائیا۔ گر سگھاں دیوے ساچا مان، ایٹھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ سنجگ تریتا کھیل مہان، دواپر اپنی ونڈ ونڈائیا۔ کلج جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ نو نو چار ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، زرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ گھلائی۔ سچکھنڈ دوارا سُن سندیہ، در اپنے خوشی منائندا۔ توں شاہ پاتشاہ نر نریشا، تیرا آنت کوئے نہ پائندا۔ جگ جگ سیوا وِشن برہما مہیشا، شکر نیوں نیوں سپس جھکائندا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ کرن آدیسا، سر سب دے ہتھ کائندا۔ گر اوتاراں تیرے آگے چلے نہ کوئی پیشا، حکمی حکم سرب بھوائندا۔ بھگت بھگوان در ورلے دیکھا، جس جن اپنی بو جھ بھجائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کوئن ویلا مات سہائندا۔ کوئن ویلا سوہے مات، سچکھنڈ دوار بچھن آئی۔ کوئن دیوے نام دات، وست امولک آپ ورتائیا۔ کوئن چلے ساچی گاتھ، لکھ چوڑا سی کرے پڑھائیا۔ کوئن ہوئے دیناں ناتھ، دینن دیا کمائیا۔ کوئن چڑھائے ساچے راتھ، ڈوگھی بھوری پار کرائیا۔ کوئن ملائے کملاپات، گھر گھر وِچ میل ملائیا۔ کوئن میٹے اندھیری رات، ساچے چند کرے رُشنائی۔ کوئن بندھائے چرن نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ کوئن انتم بچھے بات، لوک مات پھیرا پائیا۔ توں رچنارچی آد، تیرا کھیل برہم برہما، جگاد تیرا بھو نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بیٹھا سپس جھکائیا۔ سچکھنڈ دوارے رکھ دھیر، دھیر جوان دیا کمائندا۔ شاہ پاتشاہ وڈ پیرن پیر، نور نورانہ اک اکھوائندا۔ آد جگادی دستگیر، مقامے حق ڈیرہ لائندا۔ جگ جگ بدلے تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائندا۔ جگ چوکڑی شرع زنجیر، لکھ چوڑا سی بندھن پائندا۔ مان دوائے اٹھسٹھ نیر، تٹ کنارے آپ وڈیائندا۔ ملا شیخ مساق پیر، سجدہ سپس سرب جھکائندا۔ آپے چوٹی چڑھ کے بہے اخیر، آخر اپنی کار کمائندا۔ داتا دانی گھر گمبھیر، گنونت بے آنت اپنی کار کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپ سمجھائندا۔ سچکھنڈ

دوارے لینا جان، جانی جان آپ جنائندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جہان، لوک مات کھیل کرائندا۔ جگ جگ پرگٹ ہو سری بھگوان، نرگن سرگن سرگن نرگن دھار چلائندا۔ بھگتاں بھگتی دیوے دان، سنتاں ساچا سنگ نبھائندا۔ گرکھاں ویکھے مار دھیان، نیز لوچن آپ گھلائندا۔ گرکھاں توڑے مان ابھمان، نون سو اکھر اک سمجھائندا۔ جگ چوکڑی ہو پردھان، دھر فرمانا حکم سنائندا۔ ست ستوادی سچ نشان، لوک مات آپ جھلائندا۔ بودھ اگادھی اک گیان، گرہ گرہ مندر آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھائندا۔ ساچا کھیل اکو وار، ہر جو آپ سنایا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ وچ سنسار، روپ انوپ دھرایا۔ وشن برہما شو کر پنہار، کروڑ تیتیساناں ملایا۔ سُرپت اند خبردار، غفلت نیند نہ کوئے جنایا۔ گر اوتار پہر دار، پنج تت چولا روپ وٹایا۔ گھر وچ گھر کھول کوڑا، آپ اپنا درس دکھایا۔ شبد اناد سچی دھنکار، ناد انادی آپ سنایا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا اک جھرایا۔ جوت نرنجن کر اجیار، آد نرنجن لئے ملایا۔ ساچی سیجا کرتیار، برہم میلا سچ سبھایا۔ پار برہم پر بھ ہوئے خبردار، اپنا پردہ دئے چکایا۔ ایش جیو اک ادھار، جگدیش اپنا رنگ رنگایا۔ پیسن پیس وچ سنسار، جگ جگ چلی آپ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ اپنا پردہ ہر جو کھول، سچھنڈ دوارے آکھ سنایا۔ آد آنت تولاں ساچا تول، نام کنڈا ہتھ رکھایا۔ جگا جگنتر رہاں اڈول، نہ ڈولاں نہ کوئے ڈلایا۔ سرگن سرگن کر کر گھول، ویکھاں کھیل جگت لوکایا۔ جن بھگتاں آنتر آپے مول، پت ڈالی آپ مہکایا۔ سدا سدا سد وساں کول، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ سچ دوارا آپے کھول، گھر گھر وچ کنڈا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ اپنا پردہ دینا لاہ، ہر جو آکھ سنایا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکا، گیڑا گیڑے وچ بھوایا۔ اتم نرگن نور جوت لواں پرگٹا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ گر اوتار لواں اٹھا، دھر فرمانا حکم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا گھلایا۔ سچھنڈ دوارے سن لے آنت، ہر جو آکھ سنائندا۔ گر اوتار کہن بے آنت، میرا بھو کوئے نہ پائندا نیوں نیوں سپس جھکان سنت، جگدیش خوشی منائندا۔ بھگتن میلا اکو کنت، ناری کنت روپ وٹائندا۔ گرگھ وڈیائی جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائندا۔ گرکھاں توڑ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا آپ

سمجھائیندا۔ اتم ویلا رہیا دس، ہر جو دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی پندھ مُکائن نس نس، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو کرن بس بس، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ آنت نبھے نہ کسے دا ہٹھ، بھٹھ کھیڑا دئے کرائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، زرگن نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت کر پرگٹ، لوک مات وجے ودھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی کھولے ہٹ، بن ونجارا سیو کمائیا۔ پاوے سار چوواں طبق، چوواں لوک بھيو چُکائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں اِکو سبق، عالمین کرے پڑھائیا۔ چار جگ دا ورساگر اوتاراں کرے ضبط، جابر اپنا حکم سنائیا۔ وشن برہما شو رہے تر بھک، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دئے جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے اتم آوئا، ہر جو آکھ سنائیندا۔ زرگن ہو کے ویس وئاوئا، جوتی جامہ کھیل جنائیندا۔ لوک مات پھیرا پاوئا، نظر کسے نہ آئیندا۔ چار جگ دے وچھڑے ہر جن آپ ملاوئا، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ راتیں ستیاں درس دکھاوئا، نیتز نین نیناں نال ملائیندا۔ راہوں گھتھیاں مارگ پاوئا، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ لکھ چوواسی وچوں باہر کڈھاوئا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ ساچا میلا آپ کراوئا، مل مل سخیاں منگل گائیندا۔ پنجم ناد شد دُھن اُچاوئا، شبدی شبد راگ الائیندا۔ اپنی کرپا آپ کراوئا، کرپاندھ کھیل کرائیندا۔ تیرا مان وچ مات کراوئا، لوک پر لوک سدا جس گائیندا۔ ساچے بھگتاں پکڑ اٹھاوئا، اتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سچ نشانہ اک جھلاوئا، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ چوٹھا پد اک دکھاوئا، چوٹھے جگ دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، ایگاگن آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچا ور، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ نو سو چووانوے چوکڑی جگ جائے ہر، اتم کلج ملے وڈیائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک زراَن نر، جس دا پتا نہ کوئی مائیا۔ بھگت بھگونت لئے پھر، گر چیلے گود سہائیا۔ کایا مندر اندر آپے چڑھ، بجر کپائی کُنڈا لایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، جوتی جوت نور رُشنائیا۔ اک بنائے ساچا گھر، گھر گھر وچ ملے وڈیائیا۔ ناتا توڑے نو در، در دروازہ اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ چُکائیا۔ ساچا لیکھا جانا چک، ہر جو آکھ سنایا۔ کلج پینڈا جائے مک، چاروں کُنٹ پے دُہایا۔ لکھ چوواسی بوٹا جائے سک، بن ہر نامے ہر انہ کوئے کرایا۔ گر اوتار نشانہ جائے آگ، نام تیر نہ کوئے چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، کون ویلا تیرا میلا لئے

ملایا۔ سچھنڈ دوارے سُن لے یاد، یادگار آپ جنائندا۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، ہر پھیری نرگن رُوپ پائیندا۔ آد آد دتی داد، آنت آپے جھولی پائیندا۔ سچ نشانہ لوک مات گاڈ، ست رنگ رنگ رنگائیندا۔ چوتھے جگ دی چوتھی حاد، حدود اپنی آپ دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت گر اوتار پیر پیغمبر گئے لاد، پاندھی بن بن پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم میلا آپ ملائیندا۔ اتم میلا ہر ملاؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچھنڈ دوارا مات پرگٹاؤنا، نرگن نرگن دیا کمائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگاؤنا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے بھگت سنگ رکھاؤنا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ پہلا دوجا تیجا گھر چرناں ہیٹھ دباؤنا، چوتھے پد رنگ رنگائیندا۔ پنچم میلا ایک دھار کراؤنا، دھار دھار وچ سمائیندا۔ چھ در چھ گھر ساکھیات ہر درس دکھاؤنا، دردی درد وندائیندا۔ ستویں ست ستوادی اپنا حکم چلاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ست چار دا بندھن پاؤنا، ساتا چوکا انک انک نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کار آپ کمائیندا۔ اپنی کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سچھنڈ لگائے سچ دربار، اُچ محلہ دے وڈیائیا۔ دُھر فرمانا بول جیکار، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ورن برن توں وسیا باہر، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اینکارا، آد جگادی کھیل نیارا، جگا جگنتر ہو اجیارا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ بنھے دھارا، لیکھا جانے چار وید پُران اٹھاراں، شاستر سمرت دے آدھارا، گیتا گیان کھیل نیارا، انجیل قرآنا ویکھے لگا اکھاڑا، کھانی بانی بھيو چکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا اگلی لاڑا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ دو جہاناں کھیل اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ہر جن پھڑائے نام پلا، ایک پلو آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کرول چھلا، اچھل اچھل کھیل کرائیندا۔ سچ سنگھاسن اکو ملا، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ نرگن دیپ آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ دُھر فرمانا ست سندیس گھلا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ویکھ دکھائیندا۔ ست چار ساچا سنگ، ست ستوادی آپ رکھائیا۔ چار کُنٹ وجے مردنگ، چار ورن دے جنائیا۔ ست ستوادی اک سنائے سہاگی چھند، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ چار جگ دی ٹٹی گنڈھ، گرگھ ساچے لئے اٹھائیا۔ آتم آتر جنائے پرمانند، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سنجگ سہاگی اکو چھند، ایک کرے پڑھائیا۔ برن اٹھاراں کھنڈ

کھنڈ، کھنڈا نام رہیا چکائیا۔ من مت نار دُہاگن رنڈ، کوک کوک رہی گر لائیا۔ گر کھیا خوشی بند بند، بندی خانہ دے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نرگن داتا پُرکھ اکال، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھر مسال، سچ سنکھاسن سو بھاپائیا۔ ہر جن اٹھائے ساچے لال، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ ترے گن ناتا توڑ جنجال، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ اتم نیڑ نہ آئے کال، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ شبد وچولا بن دلال، نرگن سرگن لئے ترائیا۔ ایٹھے اوٹھے کرے سدا پر تپال، پرتپالک سیو کمائیا۔ گرگھ گھالن گئے گھال، کیتی گھال تھایں پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بہتر ستر چتر اپنا انک جنائیا۔ ساتا چوکا ایک انک، انک انک ملایا۔ لیکھا جانے راؤ رنک، راج راجان بھيو نہ آیا۔ ناد شبد ہر ساچا ڈنک، دو جہان منایا۔ گرگھ سہائے اکو بنک، ٹیڈھی بنک پنڈھ مکایا۔ ہر جن اُبھارے جوں جن جنک، دھن دھن جنیندی مایا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا مٹے شنک، سنساروگ دے گویا۔ نام ندھانا دے بے انت، بے انت روپ سمجھایا۔ سرتی میلا شبدی کنت، گھر ساچے خوشی منایا۔ دھن وڈیائی گرگھ سنت، جس ہر جو سجن پایا۔ کلج ویلا آیا انت، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، ساچا پردہ نہ کوئے پایا۔ مانس جنم ہويا بھنگت، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن تریا اتم وار، سنگر سچا آپ ترایا۔ جس جن دیوے درس دیدار، دید دید نال ملایا۔ لکھ چوراسی اترے پار، جوئی جوئی نہ کوئے بھوایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنکار، چتر کپت نہ دے سزائیا۔ رائے دھرم نہ کرے وچار، دھرمی دھرم ملے وڈیائیا۔ گرگھ میلا سچکھنڈ دوار، تھر گھر ساچے خوشی منایا۔ گر شبد وچولا وچ سنسار، جگ جگ لئے ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا اکو گھر، سچکھنڈ دوار ملے وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس ملیا وچھڑ کدے نہ جائیا۔

* ۷ ماہ ۲۰۱۸ ہجری مُرجن سَنگھ دے گھر مانگا سرائے ضلع امرتسر *

ہر ہر ناؤں ساچا رنگ، سچ سچ وڈیاںیا۔ ہر ہر ناؤں امرت گنگ، گھر گمبھیر جناںیا۔ ہر کا ناؤں آتم سچ پلنگ، آسن سَنگھاسن دے وڈیاںیا۔ ہر کا ناؤں اگئی مردنگ، مرد مردانہ آپ وجاںیا۔ ہر کا ناؤں سورا سربنگ، آد جگاد سماںیا۔ ہر کا ناؤں اک انند، انند انند وچ دکھانیا۔ ہر کا ناؤں گرگھ چھند، آتم پر ماتم وجے ودھانیا۔ ہر کا ناؤں سدا بخشند، ہر جن ساچے لئے ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ صلاحیا۔ ہر کا ناؤں سورپیر، بیر بلی بلوان۔ ہر کا ناؤں سچا پیر، پیر پیغمبر شاہ سلطان۔ ہر کا ناؤں بے نظیر، نظر نہ آئے وچ جہان۔ ہر کا ناؤں تیز شمشیر، نکھی دھار کھیل مہان۔ ہر کا ناؤں آد آنت اخیر، مدھ کھیل سری بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام رکھے دان۔ ہر کا ناؤں سچ دانا، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ ہر کا ناؤں پر بھ چرن دھیانا، چرن کول چت لائیندا۔ ہر کا ناؤں سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ ہر کا ناؤں وسے سچ مکانا، ساچے مندر سو بھا پائیندا۔ ہر کا ناؤں برہم گیانا، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ گرگھ ورا پائے چتر سگھڑ سیانا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوانا، آتم پر ماتم ناتا جوڑ جوڑائیندا۔

۳۲۵

۳۲۵

ہر کا ناؤں ڈونگھا ساگر، ہر ہر آپ اپانیا۔ ہر کا ناؤں کایا گاکر، پنچ تت ہر چھپانیا۔ ہر کا ناؤں گرگھ ورا بنے سوداگر، جس جن دیا کمائیا۔ ہر کا ناؤں نرمل کرم کرے اجاگر، اجل گھ وڈیاںیا۔ ہر کا ناؤں دو جہان دیوے آدر، ایہتھے اوتھے ہوئے سہانیا۔ میل ملائے کریم قادر، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام صفت صلاحیا۔ ہر کا نام سچ صلاح، سکھیا ساچی سچ جنائیندا۔ ہر کا نام اکوراہ، جگا جگنتر مات چلائیندا۔ ہر کا ناؤں پکڑے بانہہ، غریب نمائیاں گلے لگائیندا۔ ہر کا ناؤں ہنس بنائے کال، کالوں ہنس اڈائیندا۔ ہر کا ناؤں نتھاوایاں دیوے تھاں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر کا جس، ہر ہر وڈی وڈیاںیا۔ گرگھ ورا لیوے ہس ہس،

پر بہ آگے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی ہر دے دس دس، بھو ا بھید دے کھلایا۔ جگت ملاوا ہس ہس، بھگت سہاوا تھان وڈیایا۔ جگت جگ جنم دی پوری
آس، شاہو شاباش آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بند خلاصی بند تڑایا۔

ہر کا ناؤں پورن گر، گر وڈی وڈیایا۔ ہر کا ناؤں سندیسہ ڈھر، ڈھر دی دھار دھار پرگٹایا۔ ہر کا ناؤں انادی سُر، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ ہر
کا ناؤں جگت ترسنا مٹائے اوڑ، امرت میگھ برسایا۔ ہر کا ناؤں مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، وکھ امرت روپ دھرایا۔ ہر کا ناؤں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ورتایا۔ ہر کا ناؤں سدا سد مٹھا، رسنارس نہ کوئے دکھایا۔ ہر کا ناؤں سد اندھا، نیتز نین نظر نہ آیا۔ ہر کا ناؤں ہر
بھگت ونڈائن حصہ، جگ جگ اپنی جھولی ڈاہیا۔ ہر کا ناؤں کھانی بانی گائے قصہ، صفتی صفت صلاحیا۔ ہر کا ناؤں ہر جن پوری کرے اچھا، گر سنگر
دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر نامے مان دوایا۔ ہر کا ناؤں اوچ اپارا، ہر ہر آپ اپنیدا۔ ہر کا ناؤں سچ وہارا، ست ستوادی
ساچی کار کمائیدا۔ ہر کا ناؤں جگ جگ اُجیارا، لوک مات ڈنک وجائیدا۔ ہر کا ناؤں گر اوتار سہارا، گر گر اپنی بوجھ بھجائیدا۔ ہر کا ناؤں بھگت بھنڈارا،
سری بھگوان آپ ورتائیدا۔ ہر کا ناؤں سنت سہارا، ساتک ست ست کرائیدا۔ ہر کا ناؤں گر گھر و نجارا، گھر گھر وچ ہٹ کھلاییدا۔ ہر کا ناؤں گر سیکھ
ادھارا، جنم جنم دی میل دھوائیدا۔ دیونہارا اینکارا، وست امولک آپ ورتائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ہٹ اک جنائیدا۔ ہر کا
نام اکو ہٹ، آد جگاد ورتایا۔ گر گھر لاہالین کھٹ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، بیٹھا کھ بھوایا۔ رسنا جہوا لکھ چوراسی جیو جنت اکھر نام
رہے رٹ، نش اکھر کرے نہ کوئے پڑھایا۔ ڈونگھے کھاتے ہر جو دتاسٹ، نظر کسے نہ آیا۔ پنڈت پاندھے پڑھ پڑھ گئے تھک، نیتز پیکھ پیکھ قلم
شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام صفت صلاحیا۔ ہر کا ناؤں ڈونگھی غار، گھر گھر آپ وسایا۔ لکھ چوراسی ہوئی خوار، ہتھ کسے نہ
آیا۔ کھتری براہمن شودر ویش روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ جگت ویدیا نہ پاوے سار، انھو بھو نہ کوئے جنایا۔ پاربر ہم پت پر میشور کرے کھیل

اگم اپار، اگمڑی کار آپ کرایا۔ جگ جگ پرگٹ ہو وچ سنسار، ہرجن ساچے لئے اٹھایا۔ ایکا بخشے نام آدھار، آتم پر ماتم میل ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ پرگٹایا۔ ساچا نام گر چرن پریت، سنگر دیا کمائیا۔ لہنا دینا چکے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائی۔ مانس جنم لئے چیت، چت وت ٹھکوری کوئے نہ پائی۔ کایا ہوئے پت پت پتیت، پت پاؤن دیا کمائیا۔ ترے گن اگنی ٹھانڈی سیت، ساتک ست کرایا۔ پنچم وسے ہر جو چیت، چیتن رنگ دکھایا۔ بن رسنا جہوا گائے گیت، دھیان دھیان وچ ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھایا۔ ساچا نام آتم رس، بن رسنا آپ جنائندا۔ جس دے ہر دے جائے وس، تس اپنی بو جھ بھجھائندا۔ تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلائندا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، ممتا موہ مٹائندا۔ میل ملاواں پڑکھ سمرتھ، گھر گھر وچ جوڑ جڑائندا۔ آپ چڑھائے اپنے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائندا۔ ناتا توڑ ساڈھے تن ہتھ، مہا اکھ آپ جنائندا۔ اپنا نام آپے دس، گرگھ ساچے آپ پڑھائندا۔ بچھوں لوکائی گائے جس، کاغذ پتر صفت صلاحندا۔ شاہی پنڈھ مکائے نس نس، حکمی حکمی آپ پھرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں جگ جگ، جن بھگتاں آپ ورتائندا۔ اپنا نام اپنی دھار، اپنے وچ سمائی۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل اپار، ہر پڑکھ نرنجن رہیا صلاحیا۔ اینکار کرنہار، کرتا پڑکھ وڈی وڈیائی۔ آد نرنجن درس دیدار، جوت اجالا نور کرایا۔ ابناسی کرتا ہو تیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا ترے بھون دھنی اپنا روپ وٹائی۔ سری بھگوان سچ نشان ہو مہربان، دو جہان آپ جھلایا۔ پاربرہم پر بھ بن پردھان، اک سنائے ڈھر فرمان، سچ سندیہ نرنریشا اپنا ناؤں آپ جنایا۔ کسے ہتھ نہ آئے برہما وشن مہیشا، کوٹن کوٹ بیٹھے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اکوور، انتر منتر اپنے نام کرے پڑھایا۔ جس نام نوں لبھے جگ، سو ہتھ کسے نہ آئندا۔ چار گنت دہ دشارہے بھج، ٹلے پر بت پھول بھلایندا۔ تال تلواڑے رہے وچ، تال تال نہ کوئے ملایندا۔ پڑکھ ابناسی اپنا ناؤں سب توں رکھیا اڈ، کایا ہڈ آپ چھپائندا۔ ہر جن ساچے ہر جو سد، نت سدڑا آپ سنائندا۔ جس دی پار نہ کیتی کسے حد، سو گرگھیاں حد اندر پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام گائے چھند، بند سب دے آپ کٹائندا۔ ہر کا ناؤں بودھ اگادھ، بھو ابھید رکھائندا۔ ہر کا ناؤں ہر کی داد، ہر ساچا آپ ورتائندا۔ ہر کا ناؤں

گرگھ وِرا ليوے سادھ، ساچی سادھنا جس کرائیندا۔ ہر کا ناؤں اک ایکا آد، جُگاد ہر ہر ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ پرگٹائیندا۔ آد پرگٹایا ہر ہر ناؤں، ہر نامے وٹی ودھائیا۔ تھر گھر وسیا ساچے تھاؤں، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ جُگ چوکڑی کردا آیا سچ نیاؤں، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ گر اوتار پھڑ پھڑ باہوں، ساچی سیوا گیا لگایا۔ اتم کرے سچ نیاؤں، نراکار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا ناؤں دھرائیا۔ ایکا اپنا ناؤں رکھ، نرگن دیا کمائیندا۔ ست سرُپی ہو پرتکھ، جوتی جاتا ڈگرگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم کرے پکھ، سوہنگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ایکا منتر مات دس، بدھ انتر آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سوہنگ دھار، ست ست آپ پرگٹایا۔ ہنگ برہم کر پیار، اتم پر ماتم رنگ دکھایا۔ بن وچولا اینکار، ساچا ڈھولا آپے گایا۔ پردہ اوہلا وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ جنائیا۔ ساچا ناؤں آپ پرگٹا، پرگٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ دو جہاناں آپ دھرا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو رہے گا، دوس رین دھیان لگائیندا۔ کروڑ تیتیسامن رضا، سُرپت راجا اند چرن کول دھیان رکھائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، اپنا ناؤں آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ دھرائیندا۔ ساچا ناؤں دھرنی دھر، لوک مات دے وڈیائیا۔ ہرجن ورلے آپے ور، گھر ساچے میل ملائیا۔ بودھ اگادھی اکھر پڑھ، دوئے دوئے اکھر آپ پڑھائیا۔ اتم پر ماتم پلو پھڑ، گھر ساچے خوشی منائیا۔ گرہ گرہ چوٹی آپے چڑھ، ساچا مندر آپ سہائیا۔ اپنی بانی آپے پڑھ، پڑھ رہیا سنائیا۔ نرگن سرگن گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ جنائیا۔ ایکا ناؤں سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ جنم جنم دی دُرمت دھو، پتت پاپی پار کرائیندا۔ درس دکھائے آگے ہو، نرگن سرگن کھیل دکھائیندا۔ نجھر جھرنا امرت چو، امرت رس چکھائیندا۔ جوت نورانی کر کر لو، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وڈیائیندا۔ ساچا نام وڈا وڈ، ہر جو آپ بنایا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، سوہنگ روپ پرگٹایا۔ نرگن سرگن آپے سد، اپنے کول بہایا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، برہم اپنا روپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ اُپجایا۔ اُپجیا ناؤں ہر گوہند، گھر گھر

وَجے ودھائیا۔ ہر جن میٹے سگلی چند، چنتا چکھا نظر نہ آئی۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گبھیر دیا کمائی۔ امرت دیوے ساگر سندھ، سچ پیالہ جام پیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام گھر گھر آکھ سنائی۔ گھر گھر اندر اٹھے دھار، جس جن بوجھ بُجھائیندا۔ ویکھ نہ سکے کوئے سنسار، جگت نیتز نظر نہ آئیندا۔ راتیں ستیاں دے دیدار، دین اپنی دیا کمائیندا۔ غفلت کھول ہو یا بے دار، بے دردی اپنا درد ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ ساچا نام جھولی پا، جھولا اک جھلایا۔ جنم جنم دا مول چکا، لہنا دے مکائی۔ شکر ترسول رہیا سٹا، بھولا ناتھ دے جگایا۔ برہما نیتز نیر رہیا وا، چارے مکھ رہیا گر لایا۔ وشنوں بھنڈارا لیا لٹا، خالی ہتھ پھرے واہو داہیا۔ پُرکھ ابناسی اوٹ تکا، بھگوان ہونا آنت سہایا۔ جگ چو کڑی تیری سیوالی کما، لکھ چو راسی کھیل کھلایا۔ کلج ویلا اتم گیا آ، تیری پناہ تیری اک سرنائیا۔ جیو جنت کرن گناہ، پاک نظر کوئے نہ آئی۔ اتم ہونا سرب فنا، بسمل روپ نہ کوئے دکھایا۔ ہر کاناؤں گئے بھلا، دین مذہب ونڈ ونڈایا۔ ہر دے رام نہ سکے کوئے وساء، رام رام رسنا رہے گایا۔ اتم دینا پنڈھ مکا، پاندھی بن بن پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ اٹھو ویکھو کرو دھیان، نیتز نین کھلاییندا۔ لوک مات بن پردھان، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ نہکلنک بلی بلوان، جوتی جامہ جوت جگائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، حکمی محکم آپ سنائیندا۔ چار جگ دی مکے کان، بچھلا لیکھانہ کوئے رکھائیندا۔ اگے دیوے دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک نشان، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ ستاں دیپاں ایکا گان، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، سوہنگ ساچی دھار دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام آیامات، من مت رہن نہ پائی۔ کرپا دیوے ہر جو دات، داتا دانی دیا کمائی۔ پہلوں کیتا اپنا گھات، پھیر گرگھاں ہوئے سہایا۔ کلج میٹے اندھیری رات، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ناتا توڑ ذات پات، اوچ نیچ بھيو چکایا۔ اک سنائے ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے پتن بیٹھا سچا ماہیا۔

* ۷ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی جگیر سنگھ دے گرہ مینیاں ضلع امرتسر *

ہر کا ناؤں ساچا جاپ، جگ جگ مان وڈیاںیا۔ ترے گن میٹے تینوں تاپ، جگت ترسنا اگن بھجھایا۔ کوٹن کوٹ جنم اتارے پاپ، پتت پانی پار کرایا۔ زرگن سرگن میلا سجن ساک، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، سوہنگ شبد سچّی پڑھایا۔ انت اتارے پار گھاٹ، منجھار نہ کوئے رڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بل اپنے ناؤں رکھایا۔ ہر کا ناؤں سدا پر بل، پر بت چوٹی رہی گر لایا۔ ہر کا ناؤں سدا اٹل، سمند ساگر دین دھایا۔ ہر کا کھیل سدا اچھل، اچھل اچھل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ سنایا۔ ایک نام سناکان، ہر کاہن آپ سنائیندا۔ ایک نام وسے سچ مکان، کایا بنک آپ بنائیندا۔ ایک نام ملے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ایک نام جانی جان، آتر آتم بھیو چکائیندا۔ ایک نام پین کھان، آشا ترسنا موہ مٹائیندا۔ ایک نام ناد دھکان، سارنگ سارنگ نہ کوئے وجائیندا۔ ایک نام بے پچان، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا نام دھرائیندا۔ ایک نام چھلے بل باون، روپ انوپ وٹایا۔ ایک نام مارے راون، لکا گڑھ تڑایا۔ ایک نام کاہنا ہوئے ضامن، غریب نمانے گلے لگایا۔ ایک نام عیسیٰ موسیٰ دے پیغامن، پیر پیغمبر کرے پڑھایا۔ ایک نام زرگن نانک بولے ست نامن، ست ست وجے ودھایا۔ ایک نام فتح ڈنکا دو جہانن، دوئے دوئے اپنا کھیل کرایا۔ ایک نام مورکھ موڑھ بنائے چتر سنگھڑ سجانن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام اپنا نام پرگٹایا۔ ایک نام ہر کی دھار، ہر ہر آپ اپنا کھیل اپار، گر اوتار ویکھ وکھائیندا۔ شاستر سمرت وید وچار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیندا۔ صفتی صفت سنسار، صلاحن صلاح، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ چھپائیندا۔ ہر کا نام بیٹھا چھپ، نظر کسے نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر اندھیرا گھپ، دیک دیا نہ کوئے جگائیندا۔ اٹھے پہر رہے چپ، سچ آواز نہ کوئے لگائیندا۔ پر بھ ابناسی دا ساچا ست، اپنے رنگ آپ سائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے پائیندا۔ ہر کا نام پردے اندر، ہر ساجن آپ رکھایا۔ گرہ گرہ گھٹ گھٹ ویکھے مندر، کایا بنک وڈیاںیا۔ آپے لایا اکو چندر، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ من واسنا پھرے بندر، مت متوالی رہی گر لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ چھپائیا۔ ہر کا نام سے اوہلے، بھو کوئے نہ پائیندا۔ گرگھ وِرا پردہ کھولے، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ سووت جاگت گائے سوہلے، ایکا راگ الائیندا۔ اتر بولے ہوئے ہوئے، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ سرگن اندر نرگن موئے، موُلا اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ رکھائیندا۔ اپنا نام آپے رکھ، رکھ رکھ ویکھ دکھائیا۔ سرگن ہو کے کیتا دکھ، نرگن بھو چھپائیا۔ جوں بھاوے توں لئے رکھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، ایکا بوُجھ بُجھائیا۔ کلجگ انتم ہو پرگت، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ سنت سہیلے آپے سد، اک سدا لگائیا۔ آپے جانے اپنی حد، پار کنارہ نہ کوئے وڈیائیا۔ بھاگ لگائے ڈو نگھی کھڈ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جس جن اپنا ناؤں سنائے نین شرمائے نخد، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ دھرائیا۔ ہر کا ناؤں ہر کی ٹیک، ایکا اوٹ جنائیندا۔ ہر کا ناؤں بدھ کرے بیک، وویکی رُپ وٹائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ لائے سیک، اگنی تت بُجھائیندا۔ ہر کا ناؤں میٹے رکھ، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ہر کا ناؤں آد جگادی ایکا ایک، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ نو نو چار ویس کیا انیک، انک کل ورتائیندا۔ کلجگ انتم سے ساچے دیس، نگر کھیڑا دس کسے نہ آئیندا۔ صاحب سلطان نر نریش، بھوپت بھوپ آپ صلاحندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ ورتائیندا۔ ساچا ناؤں ساچی بھچھا، بھکھک آپ ورتائیا۔ گرگھیاں کرے ساچی رچھا، سر اپنا ہتھ ڈکائیا۔ اگلا لیکھ آپے لکھا، پورب دئے چکائیا۔ سچکھنڈ دا ساچا حصہ، لوک مات دھرائیا۔ رسنا رس گیا بھکا، دکھ امرت آپ بھرائیا۔ نیز لوچن نین جس جن درس ڈٹھا، اندھڑی وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، ایکا نام اپنا آپ ورتائیا۔

* ۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی ڈڈواں *

سو پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، نرگن زرویر وڈی وڈیا نیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، اجونی رہت سچا شہنشاہیا۔ اینکارا وڈ بلوان، مورت اکال بھو نہ رانیا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ ابناسی کرتا ست سرؤپی نوجوان، بردھ بال نہ رُپ دھرائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی اک اٹھانیا۔ پاربرہم پر بھ کھیل مہان، بھو بھیدا آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور نور پرگٹانیا۔ نرگن نور پُرکھ اکالا، آد آد وڈی وڈیا نیا۔ جوتی جوت نور نرالا، نرکار کرے سچ رُشانیا۔ وسنہارا دھام نرالا، سچکھنڈ ساچے بنت بنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیا۔ اپنا کھیل آپے کر، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ آپ وسائے اپنا گھر، ہر پُرکھ نرنجن سیو کمائیندا۔ اپنا نور آپے دھر، اینکارا رنگ رنگائیندا۔ اپنے دیپک آپے بل، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، ابناسی کرتا سنگ نبھائیندا۔ اپنے مندر آپے کھڑ، سری بھگوان رُپ دھرائیندا۔ ایکا سہائے ساچا گڑھ، پاربرہم پر بھ کھیل کرانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنے رنگ سمائیندا۔ نرگن نرکار اٹل محل، ایکا ایک سہانیا۔ کرے کھیل آپ اچل، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنی دھارا آپے رل، دھار دھار وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن نور نور دھرائیا۔ نرگن رُپ آپے رکھ، نرکار کھیل کھلاییندا۔ ست سرؤپی ہو پرتکھ، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ آد جگاد اکھنا لکھ، لکھ اگوچر کھیل کرانیندا۔ سرب کل آپے سمرتھ، اپنا بل آپ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، سچ سنگھاسن آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہانیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بے انت وڈ وڈیا نیا۔ اپنی مہما آپے جانے آگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آتیا۔ آپے آد آپے انت، مدھ اپنی دھار آپ وکھائیا۔ آپے نار آپے کنت، آپے ساچی سچ سہانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پُرکھ ابناسا آپ کرانیا۔ سچکھنڈ محلہ اُچ اٹاری، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجاری، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے چار دیواری، باڈھی بنت نہ کوئے بنائیندا۔ اپنا کھیل پر اپاری، پر مپر اپنا رُپ دھرائیندا۔ آپے داتا بن بھکھاری، در درویش ویس

وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرپا آپ کمائیا۔ ساچی کرپا کر نیہار، کرتا پُرکھ ناؤں دھرائیندا۔ ساچے مندر کرپسار، گرہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرمل دیا باقی کر اُجیارا، کملا پاتی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ آپ سہائے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھائیا۔ اُپر بیٹھ سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ حکم چلائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل سری بھگون، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ساچا آپ وسایا۔ سچکھنڈ ساچا گیا وس، ہر جو آپ وسایا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رس آپ اُپایا۔ آپے ویکھے نس نس، دشاکنٹ ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ آپے کرے ست پرکاس، است نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا کرتیا، کرے کھیل اپر اپار، اپنی دھارا آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوار اولڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اکلڑا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ ایکنار کرے کھیل اگم اگم، اگمڑی کار کمائیا۔ آد نرنجن آپے بلڑا، جوتی جوت نور رُشنائیا۔ سری بھگوان ساچا فرمان ایکا گھلڑا، دُھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ ابناسی کرتا پھڑ پھڑ پلڑا، سگلا سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم اپنا ویس وٹائیا۔ ہر کا بھیکھ اپار، ہر ہر آپ کرائیندا۔ شاہو بھوپ بن سِکدار، راجن راج ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی بن ساکار، نراکار کھیل کرائیندا۔ جوتی جاتا نور اُجیار، نور نورانہ ڈگمائییندا۔ سچکھنڈ محلے سچ دربار، دُھر درباری آپ لگائیندا۔ سیوک سیوادار بن چوبدار، در درویش سیس جھکائیندا۔ آپے جوڑ جوڑ کرے نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ آپے دیوے دیونہار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ رچ رچ ویکھے ویکھنہار، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اپر اپار، ہر ساچا آپ اُپائیا۔ نہ کوئی دیسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چُھہائیا۔ نہ کوئی رَس اُجیار، سورج چن نہ کوئے رُشنائیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے ادھار، لوآں پُریاں نہ ونڈ ونڈائیا۔ نہ کوئی شبد ناد دھنکار، راگی راگ نہ

کوئے سنائی۔ نہ کوئی گرو پیر اوتار، سادھ سنت نظر نہ آیا۔ نہ کوئی وشن برہما شو کرے پکار، چار وید نہ کوئے پڑھایا۔ نہ کوئی ترے گن مایا دیکھے
 بھنڈار، رجو طمو ستونہ کھیل کرائیا۔ نہ کوئی پیچ تت کایا دے آکار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن کوئے نہ پائی۔ نہ کوئی ہڈ ماس ناڑی بوند رکت
 کرے پیار، ناری کنت نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی جل تھل جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، سمنند ساگر نہ کوئے اُپایا۔ نہ کوئی لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیار،
 اُتبیج سیج جیرج انڈ ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ نہ کوئی تیر تھ تھ کینار، سرور سر نہ کوئے سہایا۔ نہ کوئی شاستر سمتر کرے پکار، گیتا گیان نہ کوئے سنایا۔
 انجیل قرآن نہ کوئے وچار، تیس بتیس نہ کوئے گایا۔ نہ کوئی کہانی بانی دے ادھار، بان نرالا تیر نہ کوئے لگایا۔ اک اِکلا اِکنکار، نرگن اپنا آسن لایا۔
 کرتا پُرکھ کر نیہار، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ سچھنڈ سوہے بنک دوار، بنک دواری آپ سہایا۔ راؤ رنگ نہ کوئے سکدار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ دوارا آپ بنایا۔ سچ دوارا گیا بن، ہر جو آپ بنایا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، مات پت نہ کوئے اکھوایا۔ کرے کھیل سری بھگون، اپنی رچنا
 آپ رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، ست پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ نرگن بنائے ساچی
 بنت، نرگن دیکھے چائیں چائیا۔ نرگن کایا نہ جانے آد آنت، بے آنت وڈی وڈی بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپے چڑھ،
 اپنا کھیل آپ ورتایا۔ سچھنڈ دوارے ہر جو وڈیا، ست اپنا آسن لایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، گھڑ گھڑ اپنی بنت بنایا۔ آپ سہائے اپنا دریا، در دروازہ
 آپ گھلایا۔ اپنا نور آپے وریا، نار کنت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹایا۔ اپنی اچھیا آپے آسا، آساونت
 آپ اکھوئیندا۔ آپے چرن آپ بھرواسا، سپس اپنا ہتھ اُکائیندا۔ آپے کھیل آپ تماشا، کھیلنہار آپ ہو جائیندا۔ آپے منڈل آپے راسا، آپے گوپی
 کاہن نچائیندا۔ آپے سچھنڈ دوارے کر کر واسا، سچھنڈ نواسی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نراکار نرویر روپ رنگ رکھ نہ
 کوئے وکھائیندا۔ روپ رنگ نہ کوئے رکھ، وڈا ہر وڈ وڈی بنایا۔ سچھنڈ دوارے سے ساچے دیس، محل اٹل کر رُشنائیا۔ آد آد نہ لکھیا کسے لیکھ، لیکھا لکھت
 وچ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست آپ ورتایا۔ آپے داتا بن بھکاری، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ آپے دانی دیونہاری،

دست اموک جھولی پائیندا۔ آپے دیکھے وگسے کرے وچاری، دیکھنہارا بھو کھلائیندا۔ آپے محل اٹل سہائے مناری، اُچ اٹل ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ ساچی بھچھیا ساچی دات، ہر پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ آد آد اک اِکانت، اپنی کل ورتائیا۔
 اپنا بندھے آپے نات، ناتا نرگن نال جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ حکمی حکم دُھر فرمان، سچھنڈ نواسی آپ
 جنائیندا۔ نارکنت کر پروان، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ نرگن نرگن کر پردھان، نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرگن مات پت بن پوت بال نادان، بالی
 بالا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن پتا نرگن مائی، نرگن پوت سپوتا جایا۔ نرگن دایا نرگن
 دائی، ہر اپنا کھیل کرایا۔ نرگن گرہ وجے ودھائی، نرگن نرگن رہیا سنا یا۔ نرگن دیکھے چائیں چائیں، در اپنے پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرہ مندر آپ وڈیایا۔ نرگن لُبجیا پوت سپوتا چھوٹا بالا، ہر ساچا سچ اُپائیا۔ کرے کھیل آپ نرالا، پُرکھ اکالا بے پروا ہیا۔ سچھنڈ وسائے سچی
 دھر مسالہ، درگاہ ساچی آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دیوے مان مان سچ سکھدائیا۔ چھوٹا بالا کر تیار، ہر
 جو کھیل کرایا۔ جوتی اندروں ساچی دھار، شبدی رُپ وٹایا۔ ایکا گھر کرے پیار، ایکا اپنی گود سہایا۔ ایکا دست دیوے داتار، داتا دانی آپ ورتایا۔ ایکا
 بخشے چرن آدھار، چرن چرنودک گھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ سمجھایا۔ ساچے سٹ جانا اٹھ، نرگن آکھ سنا یا۔
 صاحب دِیال گیا تھ، رحمت رحیم کمایا۔ امرت چرنامت ایکا گھٹ، چرن چرن نال رگڑایا۔ سچھنڈ نواسی اپنے انتر گیا پھٹ، تیرا رُپ وٹایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر تیرے ہتھ رکھایا۔ سٹ شبد منگے دان، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ توں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری
 وڈیایا۔ ہوں بالا بال نادان، در بیٹھا سیس جھکائیا۔ توں سچھنڈ وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دے دے ساچا ور، کون دھام موہے دے بہائیا۔ پُرکھ ابناسی سوربیر مہابلی اکھوائیندا۔ چھوٹے بالے دیوے دھیر، دھیرج اپنی آپ دھرائیندا۔ میں
 چوٹی چڑھ بیٹھا اخیر، میرا آنت کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ آپ سمجھائیندا۔ شبد سٹ کر دھیان، ہر ہر آکھ

سنایا۔ تیرا بناواں اک مکان، تھر گھر ناؤں رکھایا۔ اندر وڑنا پتر سُجان، تیری مہاگنت نہ رایا۔ تیرا میلا سیری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر دے سہایا۔ تھر گھر بنے تیرا دوارا، سو پڑھ نہ نجن آپ بنایا۔ گھر وچ گھر کر تیارا، گرہ دیکھے چائیں چانیا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، نیتز نین نین کھلایا۔ چرن کول سچ سہارا، آد جگاد سمجھایا۔ تیرا روپ اپرا پارا، نظر کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وار رہیا سمجھایا۔ ایکا وار سُن لا بات، ہر جو آکھ سنایا۔ تھر گھر دتی ساچی دات، ساچی ونڈ ونڈایا۔ تیرا لیکھا آد جگاد، جگ جگ آپ جنایا۔ تیرے آتر میرا کھات، سچ بھنڈارا اک بھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ ہو تیار، نرگن آکھ سنایا۔ میرا تیرا اک وہار، بوہاری آپ دکھایا۔ تیری سیجا کنت بھتار، نر نرائن دیکھ دکھایا۔ تیری کھولاں آپ کواڑ، بند تاکی کُنڈا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنایا۔ ساچا حکم دُھر فرمان، ہر ہر آکھ سنایا۔ سٹ دُلا رے بل بلوان، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ نرگن کھولے اک دُکان، ساچا ہٹ جنایا۔ کرپا کرے سیری بھگوان، اپنا پردہ لاہیا۔ تیرے اندر نور مہان، اپنا جلوہ دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرایا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، اپنا رنگ دکھایا۔ تیرے آتر اپنی دھار، دھار دھار وچوں پرگٹایا۔ آپے وشو کر تیار، وشنوں ناؤں رکھایا۔ آپے امرت بھر بھنڈارا، کول کولا روپ وٹایا۔ آپے کھڑے سچی گلزار، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ رہیا سمجھایا۔ ساچے سٹ ساچی واگ، پر بھ تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ تیرا روپ اک چراغ، وشنوں ہر پرگٹائیندا۔ وشنوں آتر آپے جاگ، پار برہم پر بھ ونڈ ونڈائیندا۔ برہم میلا کنت سہاگ، کنت کنٹوہل کھیل کرائیندا۔ اپنی رچنا رچ رچ آد، ہر آپے دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیکھے آپے کھڑ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ تھر گھر دوارا آپے کھول، ہر ساچے سچ جنایا۔ اپنے کُنڈے تولے تول، تولنہار اک اکھوائیا۔ اپنے آتر آپے مول، مولا اپنا روپ وٹایا۔ آپے بھرے نابھ کول، کول نابھ آپ اُپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تھر دوارے مان دوائیا۔ تھر دوارے تیرا مان، چرن

کول سرنایا۔ اُپر بیٹھ سری بھگوان، گرہ دیکھے چائیں چانیا۔ وشن برہما کر پروان، دھواں دھار رہیا سائیا۔ آپے شکر دیوے دان، شرع اپنی آپ سمجھایا۔ تے چیلے کر پروان، جوتی ماتا نال پرنا یا۔ جوتی ماتا کھیل مہان، ساچا سچ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پاربرہم بے آنت وڈیا یا۔ ساچے سٹ سٹ ڈلارے، ہر جو آکھ سنا یا۔ وشن برہما شو تیرے ڈلارے، دوئے دوئے روپ آپ وٹا یا۔ تناں لیکھا جانے جانہارے، در ساچے منگ منگایا۔ حکمی حکم ورتے ورتارے، ڈھر فرمانا آپ سنا یا۔ اٹھو اٹھ اٹھ بل دھارے، بل اپنا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلا، بھو ابھید چھپائیندا۔ ترے ترے بیٹھے سپس جھکا، شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ ایگان اپنا ورتا، گن داتا دیا کمائیندا۔ ایکا بھچھیا رہیا پا، بھکھک جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنی سکھیا رہیا سمجھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیوارہیا لگا، سیوک سیو سچ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کارے آپ لائیندا۔ ساچی کار کرے کرتا، ایکا وار سمجھایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگٹری دھار چلا یا۔ نرگن نرگن اک وہار، بوہاری آپ سمجھایا۔ سٹ ڈلارا وڈ بکار، وشن برہما شولے اٹھایا۔ وشن برہما شو در بھکھار، بیٹھے سپس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، در تیرے منگ منگایا۔ ایکا دے دے دست اپار، اتوٹ اتوٹ رکھایا۔ تیرا نیتز درس دیدار، آد جگاد نظری آ یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا گن رہیا سمجھایا۔ اپنا گن ہر جو دس، اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن اندر نرگن جائے وس، نرگن اپنی کار کمائیندا۔ نرگن دیوے اپنارس، رسک رسک ایکا رس مکھ چوائیندا۔ نرگن اندر نرگن پھس، اپنا مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ساچا کم، ہر جو آکھ سنا یا۔ کرے کھیل پُرکھ اگم، اگٹری کھیل وکھائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی پون سواسی دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلا ئیندا۔ نہ کوئے ہرکھ سوگ نہ غم، چنتا ڈکھ نہ کوئے لگائیندا۔ نشان تیرے دیوے ہتھ، ایکا حکم سنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتے ساچا راہ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ساچا راہ، ست ستوادی آپ جنایا۔ تناں وچولا اک ملاح، ایکا ہر اکھوایا۔ شبدی شبد دئے سالاح، نرگن نرگن کر پڑھایا۔ آد پکڑے آپے بانہہ، آنت ہوئے سہایا۔ رتھ رتھوای

سیو کما، ساچا رتھ آپ چلائیا۔ مہما اکھ دے سنا، نش اکھر کر پڑھائیا۔ سمرتھ اپنا ناؤں دھرا، دُھر دی بانی آپ جنائیا۔ اکھنا اکھ اک اکھ جگا، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولہ، آد پُرکھ آپ کرایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچ محلہ، سچکھنڈ دوار اُپایا۔ وشن برہما شو انتر آپے رلا، نور نورانہ ڈمگایا۔ زور پھڑایا اپنا پلا، آپے اپنی گنڈھ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل ہر کراؤنا، ہر کرتا آپ جنائیدا۔ شبدی تیرا بل وکھاؤنا، بل اپنا نال ملائیدا۔ وشن برہما شو سیو لگاؤنا، ساچی سیوا اک سمجھائیدا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھرت گھڑاؤنا، گھڑ گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیدا۔ اپنی رنگن آپ رنگاؤنا، رنگ رنگیلا رنگ جنائیدا۔ گھر گھر ناد مردنگ وجاؤنا، انادی ناد آپ سنائیدا۔ گھر گھر دپیک جوت جگاؤنا، جوت زرنجن ونڈ ونڈائیدا۔ گھر گھر امرت جام پیاؤنا، نجھر جھرننا آپ جھرائیدا۔ گھر گھر اپنا ڈیرہ لاؤنا، آتم پر ماتم کھیل کرائیدا۔ گھر گھر ایش جیو ملاؤنا، جگدیش روپ وٹائیدا۔ گھر گھر اپنا پردہ پاؤنا، مکھ نقاب ٹکائیدا۔ وشن برہما شو سمجھاؤنا، ساچی سکھیا اک رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنائیدا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ تھد بن دسے اندھ گھور، نور نظر کوی نہ آئیا۔ صاحب سلطان ہتھ تیرے ڈور، جوں بھادے توں چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کس بدھ تیری سیو کمائیا۔ کون بدھ پر بھ تیری سیو، ہوں بالک آپ کمائیا۔ توں داتا دانی اکھ بھو، بے انت تیری شہنشاہیا۔ توں آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچی وست دے دے دان، ایکا منگ منگائیا۔ تیری سیوا کریئے مہان، چرن کول پچی سرنائیا۔ توں رہنا نگاہبان، اک تیری اوٹ رکھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا نشان، ایکا بوٹا دے لگائیا۔ توں ہونا سچا باغبان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست جھولی پائیا۔ ایکا وست دیوے دات، اپنی دیا کمائیدا۔ تنہاں وچولا کملاپات، گھر ساچے سو بھا پائیدا۔ ترے ترے لیکھا اک اکانت، ایکا وار چکائیدا۔ ترے گن مایا کھیل تماش، ساچی کھیل وکھائیدا۔ رجو طمو ستو کر پرکاس، ست اپنا رنگ چڑھائیدا۔ وشن برہما شو تیرے دسے پاس، ایکا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیدا۔ ترے گن مایا ہر اُپا،

ایکا ونڈ ونڈائی۔ تیاں جھولی دے بھرا، اتوٹ اتھ رکھائی۔ ناتا جوڑے سہج سُبھا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائی۔ ایکارنگ دے رنگا، دوجی وار اتر نہ جائیا۔
 نرگن پلا دے پھڑا، نرگن خوشی منائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائی۔ ترے گن مایا جھولی پا، اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن
 سرگن بن ملج، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ساچی گھاٹ لینی گھڑا، بن ٹھھیار سیو کمائیندا۔ تے بیٹھے سپس جھکا، تیرا انت کوئے نہ پائیندا۔ خالی ہتھ
 رہے دکھا، بھنڈارا نظر کوئے نہ آئیندا۔ اپنا بھو دے جنا، ابھیت تیرا بھو نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، در ساچے سپس جھکائیندا۔ در دوارے جھکیا سپس، سپس نوایا۔ کرے کھیل ہر جگدیش، جگدیش وڈ وڈیائی۔ ترے گن مایا پیسن پیس، ساچی
 گھال گھال کمائی۔ ایک نام اک حدیث، ایک کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائی۔ ساچا کھیل پُرکھ کرتار، اپنا
 آپ جنائیندا۔ اٹھوتے لو بل دھار، بلدھاری آپ اٹھائیندا۔ ساچا ونج ونج وپار، ہٹ ہٹوانا آپ کرائیندا۔ پنچم میلا اپر اپار، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن
 روپ کرتار، سرگن اپنا ویکھ دکھائیندا۔ ونڈے ونڈ ونڈنہار، ساچی ونڈ آپ کرائیندا۔ من مت بُدھ کرپسار، اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا۔ ترے گن میلا
 ایکار، ترے گن اتینا آپ کرائیندا۔ مایارچ آپ کرتار، قدرت قادر کھیل کھائیندا۔ مقامے حق سانجھیا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، وشن برہما شو پھڑ ساچے دھندے آپے لائیندا۔ ساچے دھندے گئے لگ، ہر جو آپ لگایا۔ کرے کھیل سور سربگ، اپنا حکم
 سنایا۔ ایک ناد گیا وچ، نرکار آپ وجایا۔ ایک ویکھے ساچی حد، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے کھیل کرایا۔ لکھ چوراسی نشانہ گڈ،
 تیر نرالا اک چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑنا، ہر جو آکھ سنائیندا۔
 نرگن روپ سرگن دھرنا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ پُریاں لوآں آپے وڑنا، وشن برہما شو کھیل کرائیندا۔ روس کرنی کرن پرکاش کرنا، پرکاش
 پرکاش نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کرن پکار، پر بھ آگے سپس جھکائی۔ توں قادر کرتا
 کریم بے عیب پروردگار، بے انت تیری وڈیائی۔ ساچے دھندے لایاکار، سیوک بن بن سیو کمائی۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے بن ٹھھیار، ترے گن ماٹی

پوچ پُچائیا۔ زرگن سرگن دیکھ وچار، زراکار تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آنت آنت آد، کون روپ دھرائیا۔ آد روپ اپر اپار، ہر ہر آکھ سنایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ زرگن برہم برہم پساہ، پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، رچت رچت رچایا۔ ایش چوہو اجیار، جگدیش کھیل کرایا۔ وشنو بنے سچ ورتار، گھر گھر رزق سبایا۔ برہما برہم روپ آدھار، پاربرہم سرنایا۔ شکر لہنادے اتار، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ شبد وچولا وچ سنسار، جگ جگ میلا میل لایا۔ کرا کھیل زرگن سرگن دھار، سرگن اپنی گنڈھ پوایا۔ پنچ تت کایا کر اجیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا گھلایا۔ پنچ تت ویکھاں کایا گڑھ، ہر جو آکھ سنایا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، اپنا ڈیرہ لایا۔ ڈونگھی بھوری آپے وڑ، بیٹھا مکھ چھپایا۔ نو دوارے جگت گھر، جگت ترسنا وچ ملایا۔ مسکھن ٹیڈھی بنک اندر دھر، اندھ اندھیر وکھایا۔ ایڑا پنکل رہے لڑ، ساچا بندھن پایا۔ آتم سروور آپے بھر، کول نابھ اٹلایا۔ جوت زرنجن اندر دھر، دیپ آپ چھپایا۔ انحد ناد وجے ڈھن، راگی راگ الایا۔ پنچم میلا ایک گن، گنوادی آپ رکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں چن، پنچ تت مانس دے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ترے ترے میلا اک سمجھایا۔ ترے ترے میلا ساچا بندھن، لکھ چوراسی بندھن پانیا۔ زرگن تاگا زرگن تندن، زرگن نظر کسے نہ آئی۔ زرگن کٹنہارا بھندن، زرگن نام کٹار ہتھ رکھایا۔ زرگن وسنہار برہمنڈن، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ لایا۔ زرگن دیوے اک انندن، نجاند کرے رسائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی مایا وچ ملایا۔ ساچی مایا مایا سچ، ہر ساچے سچ ورتایا۔ کایا مائی بھانڈا کچ، کچن روپ وٹایا۔ من منو آنتر رہیا پنچ، نو آنت سوانگ وکھایا۔ پنچ وکارا رہیا ہس، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پایا۔ ساچا بندھن تیرا منظور، ترے ترے آکھ سنایا۔ تیرا حکم مٹیا ضرور، ضرورت تیری پور کرایا۔ توں صاحب حاضر حضور، ہر وڈا وڈا وڈیایا۔ زرگن جوت تیرا نور، نور نورانہ ڈگمگایا۔ توں سرب کلا بھر پور، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا لئیں ویلا لئیں میل، پر بھ ایکا دیا کمایا۔ کون وقت ہوئیں سجن سہیل، سدا سدا سکھدایا۔ کون در سہائیں گرو گرو چیل، گر چیل رنگ رنگایا۔ کون مندر کریں پرکاش

بن باقی تیل، جوتی جوت ڈمگائی۔ کون دھام و سین نویل، اک اکلآ آسن لائی۔ اپنا دس اچرج کھیل، تیرا بھیونہ جانیا رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ میلا لئیں ملائی۔ میرا میلا وچ سنسار، نرگن آکھ سنانیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، آلس نندرانہ کونے رکھانیندا۔ دو جہاناں ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیاں آدھار، جیرج انڈاں جوت جگانیندا۔ اُتبیج سیتیج کراں پیار، جوتی جوتی جون آپ بھوانیندا۔ لکھ چوراسی بن ورتار، وست امولک نام ورتانیندا۔ لوک مات آواں وارو وار، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ نرگن سرگن کر آکار، گر اوتار کھیل کرانیندا۔ پاربرہم برہم ویکھ وچار، برہم ویتا سوبھا پانیندا۔ ایکا ناد شبد ڈھنکار، دُھن آتمک آپ سنانیندا۔ نرمل جوتی جوت اُجیار، جوتی نور ڈمگائیندا۔ ساچے بھگتاں کراں پیار، پریم بندھن ایکا پانیندا۔ ساچے سنتاں لوآں اُٹھال، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ گرگھ ساچے کراں نہال، نیتز نین نین درسانیندا۔ گرگھ ساچے چرن بہال، چرن چرنودک کھ پیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلانیندا۔ نرگن بن بن سرگن آونا، ہر جو آکھ سنانی۔ اپنا نام آپ پرگٹاونا، کوٹن کوٹ روپ وکھائی۔ جگ چوکڑی سیوا لاونا، ساچی سیو آپ سمجھائی۔ نو نو لیکھا آپ مکاونا، چار چار ونڈ ونڈائی۔ ایکا چوکا بندھن پاونا، اک اکلآ سچا ماہیا۔ چوتھے پد رنگ وکھاونا، آپ اپنے در بہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اُٹھائی۔ اپنا پردہ آپے کھول، ہر جو دیا کمائیندا۔ دُجے سرشی تولوں تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھانیندا۔ تیجے گیان نیتز دیواں کھول، انھو پرکاس کرانیندا۔ چوتھے چوتھے پد جاواں موئل، موئا اپنا نام رکھانیندا۔ پنچم پورا کراں قول، کیتا قول بھل نہ جانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ جنانیندا۔ ساچا قول کراں اقرار، پُرکھ ابناسی آپ جنائی۔ کھیلاں کھیل اپر اپار، جگ چوکڑی بندھن پائی۔ وشنوں تیرا بھنڈار، اتوٹ اٹھ رکھائی۔ برہم تیرا برہم پسار، چار وید کراں پڑھائی۔ چارے جگ وچ سنسار، دھرنی دھرت دھول سہائی۔ چارے گنٹ کر اُجیار، چار ورنوں بندھن پائی۔ چارے کھانی بن ورتار، چارے بانی کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دے سمجھائی۔ جگ چوکڑی میتے وچ سنسار، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ نو نو لیکھا اپر اپار، چار چار وچے ودھائی۔ گر اوتار بن بن سیو ادار، لوک مات سیو کمائی۔ کھانی بانی کر تیار، گیان گیان نال ملائی۔

اُچی کوک کوک پکار، بے انت بے انت کہہ سنایا۔ پیر پیغمبر مددگار، لیکھائے نہ جگت لوکانیا۔ ملا شیخ جان ہار، مسائق ملے نہ کوئے وڈیایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ اترے پار، برہے تیرا منوتر ویکھ دکھایا۔ سورج چن شرمسار، روس گھ شرمایا۔ لوآں پریاں ہاہاکار، گن گندھرب رہے کر لایا۔ کروڑ تیتپسا کرے گریازار، سُرپت اند نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ چو کڑی جائے بیت، ہر گیڑا گیڑا دوانیدا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج چلے ریت، ورن برن کھیل کرانیدا۔ لکھ چورا سی جیو جنت سادھ سنت پرکھے نیت، نیتیان گھر گھر ڈیرہ لائیدا۔ گھر گھر ناتا جوڑے گر در مندر مسجد مسیت، شو دوالے مٹھ بنائیدا۔ نرگن سب توں بیٹھا رہے اتیت، دس کسے نہ آئیدا۔ کوئی کہے ترے گن اندر ہو یا بھیت، بھیت اندر اپنا کھ چھپائیدا۔ کوئی اُچی کوک کوک سنائے گیت، رسنا جہوانال ملانیدا۔ ہر کا کھیل سدا انڈیٹھ، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہے شو دیوے ور، اپنا میلا آپ جنائیدا۔ اتم میلا ایکا وار، ایکا گھر کرانیا۔ نو سو چورانوے چو کڑی اترے پار، جگ جگ گیڑا گیڑا مکایا۔ برہما ویتا لکھ لکھ تھکے وید چار، چاروں جگ ونڈ ونڈایا۔ شاستر سمتر کرن وچار، ہر وچار وچ کسے نہ آیا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں دئے سمجھایا۔ اکھر اکھر لکھ چار، ستاراں ہزار گنت گنت نال ملایا۔ گیتا گیان ادھار، اٹھاراں بھاگ دیکھے چائیں چانیا۔ انجیل قرآن کرن پکار، اُچی کوک کوک سنایا۔ بانی کھانی کرے خبردار، آلس نندرا دئے مٹایا۔ گر اوتار گئے ہار، ہر کا انت کوئے نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے کھلایا۔ اپنا بھيو دتے راہ، رہبر ہر اکھوائیدا۔ چار جگ دی اک صلاح، ساچی چو کڑ بندھ بندھائیدا۔ تیئی اوتار لئے پرگٹا، پر م پُرکھ پر بھ سیو کرانیدا۔ اٹھاراں بھگت دئے جنا، جن جننی مان دھرائیدا۔ گر دس جوت جگا، جاگرت جوت ڈگمگائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ کر رُشا، سنگ محمد کھیل کھلاییدا۔ اتم سب منگ کے گئے پناہ، تڈھ بن تھاں اور نہ کوئے دکھائیدا۔ مقامے حق وسے اک خُدا، خالق خلقت سو بھاپائیدا۔ اپنی رحمت رحیم رحمان دئے کما، ایمان نظر کوئے نہ آئیدا۔ صحیح سلامت بے پرواہ، ساچے تخت سو بھاپائیدا۔ نانک نرگن گن رہیا گا، نرنکارا ایکا نظری آئیدا۔ گو بند ساچی اوٹ تکا، پُرکھ اکال منائیدا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت شاستر سمتر وید تھکے پڑھا، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ

کوئے مُکائیندا۔ کوٹن کوٹ ہونی ہون رہے کرا، دھوپ دیپ نال ملائیندا۔ کوٹن کوٹ ڈونگھی کندر بیٹھے ڈیرہ لا، نیتز نین ناں کوئے کھائیندا۔ کوٹن کوٹ اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا رہے پا، گنگا گوداوری جمنا سستی سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ کوٹن کوٹ چیر رنگ بیٹھے چڑھا، ساچا رنگ نہ کوئے چڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ در درویش پھیری پا، ساچی الکھ نہ کوئے سٹائیندا۔ کوٹن کوٹ ترے گن مایا کولوں پلورے چھڈا، پھریا لڑ چھٹ نہ جائیندا۔ کوٹن کوٹ برہم دھیان رہے لگا، برہم جوت نہ کوئے جگائیندا۔ کوٹن کوٹ برہم گئے مُکا، پاربرہم جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ اپنی اوستھا، برہم نال گئے ملا، برہم برہم جگت وڈائیندا۔ کوٹن کوٹ ہنگ ہنگ گئے سما، آپا چین پردہ کوئے نہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ ناپینے بن بن اپنا آپ گئے بھلا، بھلے مارگ نہ کوئے لگائیندا۔ کوٹن کوٹ ساچے جُجرے چڑھ چڑھ گئے بانگ سنا، عالمین دس کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ مکتب پڑھ الف یے گئے جنا، نقطہ نوں نہ کوئے گوائیندا۔ کوٹن کوٹ تینتی اکھری گھاڑت گئے گھڑا، باؤن اکھر لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ ترے گن مایا پر کرتی وچ رلی رہے دکھا، پر کرتی مایا ونڈ نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹن کوٹ سنسکرتی سلوک رہے سنا، آتم سوہلا راگ نہ کوئے جنائیندا۔ کوٹن کوٹ سرتی دھیان رہے لگا، ہر جو دھیان وچ نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ کرتی کرت رہے کما، کریا کرم کانڈ بندھن نہ کوئے تڑائیندا۔ کوٹن کوٹ سرتی شبد رہے ملا، شبد سرت گھر نہ کوئے بہائیندا۔ کوٹن کوٹ کنگری مردنگ رہے وجا، ساچا سارنگا ہتھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ کوٹن کوٹ انند منگل رہے گا، اپنا انند کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ سلوک چھند پڑھ پڑھ رہے سنا، اپنا پردہ نہ کوئے چکائیندا۔ وشن برہما شو پر بھ رہیا جنا، ایکا سھم سٹائیندا۔ کلجگ انتم جاوے آ، نو سو پچورانوے چوکڑی جگ پندھ گوائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ خُدا، امام امامہ کھیل کرائیندا۔ نبی رسولاں لئے اٹھا، ساچا کلمہ کلام پڑھائیندا۔ نورِ الہی جلوہ دے دکھا، جعلی کم نہ کوئے کرائیندا۔ ایکا اللہ رانی بخشے سرب گناہ، پاکی پاک دیا کمائیندا۔ زرگن ہو کے پھیرا آئے پا، سرگن آپ جگائیندا۔ سچ سہیلا سوہلا گا، ڈھولا اپنا نام وڈائیندا۔ تولا بنے بن ملاح، ساچا کنڈا ہتھ رکھائیندا۔ پردہ اوہلا دے چکا، دُئی دویت میٹ مٹائیندا۔ ایکا برہم دے درسا، ایش جیو میل ملائیندا۔ جن بھگتاں اُپر ترس کما، مُرشد مُرید میل ملائیندا۔ جنم جنم دی حرص دے مٹا، پورب لیکھا آپ چکائیندا۔ در آیاں بخشے سرب گناہ، تقصیر تدبیر آپ بدلائیندا۔ اپنی گودی لئے بہا، پتاماں آپ

ہو جائیںدا۔ جگت ناتا دے تڑا، بھائی بھین ساک سجن مات پت ناری کنت سنگ نہ کوئے رکھائیںدا۔ ہر جن ساجن لئے ملا، ساچے سنتاں سنگ رکھائیںدا۔
 غریب نوازن دیا کما، غریب نمانے گلے لگائیںدا۔ لکھ چوراسی پھند کٹا، ایکا نام بندھن پائیںدا۔ رائے دھرم نہ دے سزا، چتر گپت نہ حساب وکھائیںدا۔
 لاڑی موت نہ لئے پرنا، جوئی جون نہ کوئے بھوائیںدا۔ سچ بانے لئے بہا، شبدی شبد اڈائیںدا۔ لوآں پریاں پار کرا، برہمنڈ کھنڈ پنڈھ مکھائیںدا۔ تھر گھر
 ساچا آپ گھلا، در دربارے سو بھاپائیںدا۔ گرسکھ ساچے دے لکا، آپ اپنی خوشی منائیںدا۔ پچھلا لیکھا سرب چکا، اگلا مارگ پائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کل آپ ورتائیںدا۔ اپنی کل ورتے کرتا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اک
 خدائیا۔ وشو ویکھے سرب سنسار، واستک اپنا روپ دھرائیا۔ نمو ستو بول جیکار، برہم مت اک پڑھائیا۔ توتت پار کینار، ایکا رت رنگ رنگائیا۔ ایکا اشٹ
 دیوگر اپر اپار، ایکا سیس جگدیش جھکائیا۔ ایکا ناد شبد ڈھنکار، ایکا راگ الائیا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا گھر دے وسائیا۔ ایکا تیرتھ تھ کینار، اک سروور
 دے نہائیا۔ ایکا بھگت بھگونت کرے پیار، ایکا ساچے سنتاں لئے ملائیا۔ ایکا گرکھاں دیوے رنگ چاڈھ، ایکا گرسکھ ویکھے چائیں چائیا۔ ایکا کرے پرکاس
 بہتر نار، اندھ اندھیر مٹائیا۔ ایکا میٹے پنچم دھاڑ، پنچ دس کرے کڑمائیا۔ ایکا پنچھی مارے مار، پر پنچ دے کھپائیا۔ ایکا دتے ساچی کار، ہر نامے نام رسائیا۔
 سوہنگ شبد سچ جیکار، آتم پر ماتم، بندھن پائیا۔ برہم پار برہم دے ادھار، برہم میلا سبج سبھائیا۔ ایش جیو اک گھر بار، گھر ساچے خوشی منائیا۔ ساچی
 سخیاں منگلاچار، گیت گو بند الائیا۔ واہوا پایا کنت بھتار، پر بھ ملیا ایکا ماہیا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ نہہکنک مہابلی اوتار، بل اپنا
 آپ پرگٹائیا۔ سمبل وسے دھام نیار، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ اُچے ٹلے پر بت چڑھے پہاڑ، چوٹی اپنا رنگ رنگائیا۔ ناد شبد ڈھن پئی ڈھنکار، راگی ساچا
 راگ سنائیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ نرگن وسے ٹھانڈے دربار، سرگن لوک مات روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اوم ست نمو ست نام ست بن تت برہم مت، مت گت آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور ایکا دھر، آد
 جگاد جگا جگنتر سرگن کھیل وکھائیا۔ اڑونی وچ کدے نہ اڑیا، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ گھر گھر اندر آپے چڑھیا، اپنا پوڑا آپ لگائیا۔ جگت و دیا کسے نہ پھڑیا،

بھج بھج تھکی سرب لوکانیا۔ لگیا رہے قلعے گڑھیا، کایا بنک مکھ چھپانیا۔ زربھے ہوئے کدے نہ ڈریا، بھے سیس نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی اڑونی لکھ چوراسی رہیا دکھانیا۔ لکھ چوراسی اڑونی گئی اڑ، ہر جو آپ اڑانیندا۔ اپنے مندر نہ سکن چڑھ، ڈنڈا ہتھ کسے نہ آسیندا۔
 سکھمن اندر بیٹھے وڑ، ڈونگھی غار پار نہ کوئے کرائیندا۔ ناتا جڑیا سیس دھڑ، زرگن روپ نہ کوئے سمجھانیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی
 بانی رہے پڑھ، رسنا جہوا سرب ہلانیندا۔ گر کا گیان جو جن لئے ور، اپنا پنڈھ مکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنت دیوے
 ساچا ور، ہر کنت آپ ملانیندا۔ آو سادھو اٹھو جاگو، ہر جاگرت جوت جگانیا۔ آو در بنو ہنس کاگو، کاگوں ہنس اڈانیا۔ اپنا دیپ جگاؤ چراغو، جوتی نور
 کرے رُشانیا۔ اپنا پریم اپنا ماہی اپنا کنت اپنے وچوں لادھو، گھر بیٹھا مکھ چھپانیا۔ جس نوں گاوندے پر بھ میرا مادھو، مدھر دُھن نال رلانیا۔ اُس
 صاحب نوں اپنے وچوں کاڈھو، مل سنگر سچّی سرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتاں سنگ سدا سمانیا۔ آو سنتو جاؤ جاگ، ہر ساچا سچ
 جگانیندا۔ آتم آتھراک ویراگ، ایکا وار لگانیندا۔ دُرمت میل دھوو داغ، ہر ساچا آپ دھوانیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں پکڑے واگ، سر اپنا ہتھ
 ڈکانیندا۔ چرن دھوڑی ساچا ماگھ، محن آپ کرائیندا۔ راتیں ستیاں اندر وڑ وڑ مارے واچ، انحد نادى ناد و جانیندا۔ جس دے پچھے گھالن رہے گھال،
 مہاکال دین دیال گرگھ لال آپ ترانیندا۔ آو ویکھو کایا مندر سچّی دھر مسال، سنگر پورا آسن لانیندا۔ کرو درس ہو نہال، نہچل دھام آپ بہانیندا۔ دو
 جہان کرے پرتپال، پرتپالک سیو کمانیندا۔ امرت جام دے پیال، اٹا کول آپ کرائیندا۔ دیک ویکھو اپنے تھال، جوتی جوت ڈگمانیندا۔ آپے سنے
 مُریداں حال، گوبند اپنا ویس وٹانیندا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، لال لال رنگ رنگانیندا۔ تیرے نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنتن ساچا سنگ رکھانیندا۔ سوچنے جس دکھائے چن، اپنی دیا کمانیا۔ کرے کھیل پر بھو بھن بھن، بھڑی رین نال رلانیا۔ کوٹن کوٹاں
 وچوں تیئی اٹھاراں دس لئے گن، جس اپنی بوجھ بُجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھانیا۔ جس چینیاں تِس پایا مان، گھر
 ساچے وٹی ودھانیا۔ کتھنی کتھ کتھ گایا گان، رسنا جہوا جگت سنانیا۔ میرا صاحب سری بھگوان، زرگن داتا بے پرواہیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن

آسن لائیا۔ اوتھے بُھلے اک نشان، نشانے وچ کدے نہ آئیا۔ سدا سہیلا نگاہبان، نگاہ مہر اک اٹھائیا۔ جس جن دیوے اپنا نام دان، سو چین چین چین
 شکھ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام بن لکھیاں پڑھیاں دئے جنائیا۔ ہر کا نام نہ کسے لکھیا نہ کسے پڑھیا، لکھت وچ کسے نہ آئیندا۔
 جگ جگ جن بھگتاں اندر آپے دھریا، پوتھی کھول نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام ایک وار، ایک گھر ٹکائیندا۔ جس
 اندر نام دیوے رکھ، دیوے مان وڈیائیا۔ زرگن روپ ہو پرتکھ، سرگن کرے جنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں رکھ، آپ اپنے میل ملائیا۔ ساچا مارگ دیوے
 دس، ایک راہ چلائی۔ آوے جاوے نس نس، اپنا پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک بوُجھ بُجھائیا۔ جگت منوتر
 کوٹن کال، بے حالی بے حال حال گوائیا۔ ہر کا حل نہ ہو یا کسے کولوں سوال، کوٹن کوٹ سوالی گئے پھیرا پائیا۔ جگ چوکڑی گر اوتار کردے گئے بھال،
 سیوک بن بن سیوکمائیا۔ ورن برن بن دلال، ذات پات دین مذہب ونڈ ونڈائیا۔ پُرکھ ابناسی سب توں وسے نرال، نراکار نور دھرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔

* ۸ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی جگیر سنگھ دے گرہ سوبل ضلع گرداس پُر *

سچھنڈ نواسی نراکار، زرویر کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ ایکنکارا شاہو بھوپ وڈ سکدار، آد
 زرنجن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا آد جگادی کھیل نیار، سری بھگوان آپ کرائیندا۔ پاربرہم ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ تھر
 گھر ایک کھول کوڑا، شبدی ست آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل پُرکھ کرتار، کرتا پُرکھ آپ
 کرائیا۔ زرگن زرگن ہو تیار، درگھر ساچے سوبھا پائیا۔ بھوپت بھوپ بن سکدار، راجن راج ناؤں دھرائیا۔ در درویش بن بھکھار، نیوں نیوں اپنا سپس
 جھکائیا۔ وست امولک ایک تھار، دھر دربار آپ ورتائیا۔ دیونہارا ایکنکار، عقل کل بے پرواہیا۔ سچھنڈ دوارے کھیل نیار، ہر خالق آپ کھلائی۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، اپر پمر دھار چلائیندا۔ نرگن نرگن نور اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی محکم کرے ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ گھر وچ گھر کرتیارا، تھر گھر ساچا آپ بنائیندا۔ شبد سُت سُت دُلارا، پُوت سپوتا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنارُپ آپ دھرائیندا۔ اپنارُپ آپے کر، ہر ہر ویکھ دکھائیندا۔ اپنے مندر آپے وڑ، آپے سوہا پائیندا۔ اپنے در آپے کھڑ، اپنا درس کرائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، آپے بندھن پائیندا۔ کرے کھیل ناری نر، نر نرائن وپس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ اپنی کل سری بھگونت، آد پُرکھ ورتائیا۔ کھیلے کھیل مہاگنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ آپے ناؤں آپے منت، بودھ اگادھ آپ اکھوائیا۔ آپ سہائے ساچا دھام بے انت، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچا کرتیارا، ہر شبدي مان دوائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھونہ آئیندا۔ نرگن داتا نرگن دھار، نرکار آپ پرگٹائیندا۔ محل اٹل اُچ مینار، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ دیا بائی اک اُجیارا، تیل بائی نہ کوئے کائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے وچار، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ ایکا گھر کرتیارا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ نرکارا، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ محلہ ایکنکارا، ایکا گھر سہائیا۔ دیوے ور سچي سرکارا، ور داتا ناؤں دھرائیا۔ اٹل اٹل بھرے بھنڈارا، تولیا تول نہ کوئے جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل ساچے گھر، کرتا پُرکھ کرائیندا۔ نر بھو رکھائے نہ کوئے ڈر، اپنا بھے سرب جنائیندا۔ ساچے مندر آپے چڑھ، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ سُت دُلارا آپے پھڑ، اپناراہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، صفت صلاح ایکا ایک جنائیندا۔ آپے صفت آپ صلاح، جیکار آپ ہو جائیا۔ آپے شہنشاہ شاہ پاتشاہ، تخت نواسی ناؤں دھرائیا۔ آپے آد پُرکھ بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیا۔ آپے سچکھنڈ دوارا گھاٹن گھرت لیا گھڑا، آپے تھر گھر دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچ محلہ آپ پرگٹائیا۔ سچ محلہ سچ نشان، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایکنکارا کر دھیان، آپ آپا ویکھ

دکھایا۔ آد زرنجن نور مہان، دیا باقی اک جگایا۔ ابناسی کرتا نگاہبان، مہربان ویس وٹایا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ
 منگے دان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ سچکھنڈ دوار کر پروان، ہر اپنا آسن لایا۔ چرن کول اک دھیان، در دروازہ آپ گھلایا۔ تھر گھر ویکھے گن
 ندھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچے ست آپ سمجھایا۔ ساچے ست بال نادان، شبدی شبد جنایا۔ پُرکھ ابناسی
 ہو مہربان، اپنی دیا کمایا۔ ایک ناؤں سچ نشان، زرنکارا کرے پڑھانیا۔ درگاہ ساچی کر پروان، سچ پردھاگی ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ دے سنایا۔ سچ سندیسہ ہر کرتار، ایک ایک سنائیدا۔ ست ڈلارے ہو تیار، پُرکھ ابناسی سیوا لائیدا۔ وشن برہما شو تیرا
 بھنڈار، ترے گن میلا میل لائیدا۔ سچ تت ونج ونجار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کر لائیدا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ بن ٹھھیار، انڈج جیرج اُتھج
 سبتج ونڈ ونڈ لائیدا۔ ایک ناؤں شبد ڈھنکار، انادی ناد ناد لائیدا۔ گھر گھر مندر کر تیار، گرہ گرہ سو بھاپائیدا۔ میرا نور تیرا اُجیار، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ دیا
 باقی کر تیار، جوت زرنجن ناؤں رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیدا۔ ساچے مارگ جانا لگ، ہری ہر آپ
 جنائیدا۔ ویکھنہار سورا سربگ، آپ اپنا بھو چھپائیدا۔ رُو سس دپیک جائن جگ، پرکاش پرکاش نال کر لائیدا۔ ایک ڈوری ایک تگ، ایک بندھن پائیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ سمجھائیدا۔ ساچی سیوا کرنی مات، لگ ماتر نہ کوئے جنایا۔ لکھ چوراسی ڈونگھا کھات، ہر تیری
 جھولی رہیا بھرائیا۔ وشن برہما شو اک جماعت، دوجا اکھرنہ کوئے پڑھانیا۔ زرنجن نرگن ناتا اک اکانت، پُرکھ بدھاتا آپ بنایا۔ ایک دیوے ساچی دات،
 دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی سیوا وچ سنسار، زرنجن سرگن آپ جنائیدا۔ شبدی شبد ہو
 اُجیار، زرنجن نرگن کھیل کر لائیدا۔ ساچا ڈھولا کر تیار، پردہ اوہلا آپ چکائیدا۔ وشن برہما شو کر خبردار، آلس نندرا آپ مٹائیدا۔ لکھ چوراسی پاوے
 سار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیدا۔ اپنی کرپا آپے دھار، دھرنی دھرت دھول ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی
 آپ کر لائیدا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، کرتا آپ کمایا۔ لکھ چوراسی کھیل مہان، ایش جو وڈیائیا۔ آتم پر ماتم دیوے دان، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ ایک

راگ سنائے کان، اناد انادی ناد الایا۔ ایک مندر ویکھ مکان، بنک گڑھ دے سہایا۔ نرگن سرگن کر پردھان، لوک مات ویکھ دکھایا۔ ایک پوجا پاٹھ جہان، اپنا ناؤں کرے پڑھایا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، چرن کول سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمایا۔ ایک دات ہر ہر ناؤں، اپنی آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، الکھ اپنی آپ جگائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، بال انجانے گود بہائیندا۔ آپے مارگ پائے پھڑ پھڑ باہوں، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پڑکھ اگم، اگمرا آپ کرایا۔ اپنے آتر آپے جم، اپنا روپ دھرایا۔ وشن برہما شو بیڑا بٹھ، کھیوٹ کھیٹا سیو کمایا۔ ایک دیوے نام دھن، اینکارا سوہا پائیا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، نرگن نور جوت رشنایا۔ ایک ناد ایک دھن، ایک وار سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کارے آپے لایا۔ ساچی کار لکھ چوراسی دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ جگ چوکڑی کر پردھان، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ نش اکھر دیوے اک گیان، برہما ویتا چارے وید پڑھائیندا۔ سبجک تریتا دواپر کھیل مہان، کلج اپنی گڈھ پوائیندا۔ نو در کھول جگت دکان، جگت واشا میل ملائیندا۔ آتر آتر کھیل مہان، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن آپ کرایا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت کرے کڑمائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، جگ جگ ویکھے چائیں چائیا۔ ناؤں رکھائے گر اوتار، شبدی شبد ڈنک وجایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ساچے سنتاں دکھائے سچی دھر مسال، گھر بیٹھا ساچا ماہیا۔ گرکھاں توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رشنایا۔ گرکھاں چرن پریتی نبھے نال، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑایا۔ ست پرکھ نرنجن دین دیال، ست ستوادی ویس وٹائیا۔ جگ چوکڑی کھائے کال، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیا۔ جگ چوکڑی اترے پار، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ وشن برہما شو روون زارو زار، ہر کا بھیو کسے نہ آیا۔ گر اوتار سیوادر، بن بن سیوک سیو کمایا۔ بھگت بھگونت منگن چھار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ سنت ساجن کرن پکار، خالی جھولی رہے دکھایا۔ گرگھ لبھن میت مرار، جگت جہان پھول بھلایا۔ گر سکھ منگن اک ادھار، چرن سرن سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن

آپے پایا۔ جگ جگ بندھن اپنا پا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ ناؤں نرنگارا آپ اکھوا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ شبد اگمی ڈھولا گا، ساچا چولا آپ بدلائیندا۔ پردہ اوہلا آپ رکھا، ڈونگھی بھوری مکھ چھپائیندا۔ ساچا تولا بن شہنشاہ، لکھ چوراسی تول ٹلائیندا۔ ہرجن ساچے لئے جگا، نج نیتز آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ اپنی کرنی جگو جگ، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر اودھ جائے پگ، ویلا آنت دئے سمجھائیا۔ نرگن سرگن اندر لگ، اپنا کھیل دکھائیا۔ بھگت بھگونت لئے چک، ساچے سنت لئے اٹھائیا۔ گرگھیاں رکھے ایک اوٹ، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیا۔ گرگھیاں دیوے نام بھنڈار اتوٹ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، نام رباب آپ وجائیا۔ نرگن نرمل جگائے جوت، اندھ اندھیر مٹائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، جگت ترسنا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر کھجگ، جگ جگ گیرا آپ بھوائیا۔ جگ جگ گیرا گیرنہار، کوٹن کوٹی کال بتائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو کہن پکار، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار، جگ جگ لوک مات پھیرا پائیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر ملا شیخ ہو شاہ آسوار، اپنا ڈنگ گئے وجائیا۔ تھر رہے نہ کوئے سنسار، سب دالیکھا دئے مکائیا۔ اک اکلاینکار، اپنی کل آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے وید چار، چارے کھانی بوجھ بھجھائیا۔ چارے بانی بنھے دھار، چارے درناں کرے پڑھائیا۔ چارے جگ پاوے سار، چار یاری رنگ دکھائیا۔ اتم لہنا دینا سب دا دیوے اوتار، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار ہو اجیار، نور نورانہ ڈگگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی وچ جہان، روپ انوپ وٹائیندا۔ گر اوتار شبد گیان، اکھر دکھر آپ جنائیندا۔ حکمی حکم ست حکمران، ڈھر سندیسہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا رنگ دکھائیندا۔ آد آنت اپنا رنگ، ہر جو ہر جنائیندا۔ تخت نواسی تیج پلنگ، پڑکھ ابناسی آپ سہائیندا۔ نرگن اگم وچے مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ دوسر نہ کوئی دسے سنگ، اک اکل کھیل کرائیندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لگھ، جیرج انڈاں آسن لائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمند، شمشیر ہتھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ رسنا جھوانہ کوئے پتی دند، اکھر گیان نہ کوئے پڑھائیندا۔ دو جہاناں کٹے پندھ، پاندھی اپنا پندھ مکائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، آتم

پر ماتم کھیل کر اینددا۔ ست پرکاس چڑھے چند، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی پار کر اینددا۔ جگ چوکڑی اتریا پور، پورا سنگر آپ کرائیا۔ سرب کلا ہر بھر پور، بھر پور رہیا سب تھانیا۔ وسنہارا نیڑے دور، حاضر حضور ویس وٹانیا۔ جس دا جلوہ تگے موسیٰ اُتے کوہ طور، سو گھر گھر رہیا دکھانیا۔ جگ ناتا کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا دے کھانیا۔ چتر سنگھڑ بنائے مور کھ موڑھ، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ایک رنگ چڑھائے گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ کلجگ انتم کرے چورو چور، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی نہ بخشے کسے قصور، چھپ کر کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، مقامے حق جوت جگائیندا۔ ایک مارگ ساچا لاؤنا، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ چوڈاں لوکاں ڈیرہ ڈھاؤنا، چوڈاں طبقات پردہ لاہندا۔ وشن برہما شو رکھاؤنا، ساچا راہ سمجھائیندا۔ کروڑ تیتیا آپ سمجھاؤنا، سُرپت اند نال ملائیندا۔ گر اوتاراں در بہاؤنا، جگ جگ لیکھا منگ منگائیندا۔ بھگتاں نیوں نیوں سپیس جھکاؤنا، جگدیش سو بھاپائیندا۔ راگ چھٹی سیو لگاؤنا، ایک ایک انک پڑھائیندا۔ چار ویداں پنڈھ مکاؤنا، پُران اٹھاراں آپے گائیندا۔ برن اٹھاراں ڈیرہ ڈھاؤنا، چار ورن موہ چکائیندا۔ انجیل قرآن انت گراؤنا، تیس بتیس نہ کوئے سٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاؤنا، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ ساچا تخت اک سہاؤنا، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ سچ دربارا اک لگاؤنا، لوک مات وڈ وڈائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو نہ کسے جنائیندا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئے، بے انت وڈی وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ دے دے گئے ڈھوئے، ہر ہر نام سٹائیا۔ انتم سب گئے روئے، نیر تیناں نیر وہانیا۔ اک بلوئے، گھٹ گھٹ رہیا سٹائیا۔ لیکھا جانے ترے ترے لوئے، لوچن ایک ایک کھلائی۔ لکھ چوراسی پنج بوئے، وشن برہما شو سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل دھرے ہر کل، کلونت کھیل کر اینددا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا چھل، اچھل اچھل ویس وٹائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، سچھنڈ وسیرا سو بھاپائیندا۔ کلجگ انتم لوک مات آئے چل، نہہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رل، اپنا ڈنک وجائیندا۔ سچ سندیسہ ایک گھل، گرگھ آپ جگائیندا۔ دپک جوتی جائے بل، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ دئی دوتی میٹے سل، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیندا۔ امرت آتم پیائے جل، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کھل، پنچم تت صلاحیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ

اپنا ویس وٹائیندا۔ جُگ جُگ ویس اولڑا، کرنہار کرتار۔ زِرگن زِرکار اک اکلڑا، دیکھے وگسے پاوے سار۔ سچ سِنگھاسن ایکا ملڑا، زِرگن سرگن اندر کرتیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ سچ سِنگھاسن ساڈھے تن ہتھ، ہر جو اپنا آپ بناہیندا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ سمرتھ، اپنی کھیل کرانیندا۔ شبد اگمی گائے گاتھ، سرشٹ سبائی آپ پڑھانیندا۔ دینن انا تھاں ناتھ، ناتھی ناتھ رُپ وٹائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا منتر نام درڑانیندا۔ ایکا سِنگر و سسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایکا منڈل ایکا راس، ایکا گوپی کاہن نچانیندا۔ ایکا رام دیوے ساتھ، ساچی سیو کمانیندا۔ ایکا میل سگل و سُرے جان لاتھ، چنتا ڈکھ نہ کوئے ستانیندا۔ اک اُتارے اپنے گھٹ، ساچا بیڑا مات چلانیندا۔ دو جہاناں تکے واٹ، لکھ چوراسی پھند کٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترانیندا۔ ہر جن تریا وچ سنسار، تارنہارا اک اکھوانیا۔ زِرگن سرگن کرے پیار، سرگن زِرگن بوجھ بُجھانیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتینا ویس وٹانیا۔ مندر مسیتا و سیا باہر، ہتھ کسے نہ آتیا۔ ٹھانڈا سیتا اک اونکار، گھر ساچے سو بھا پانیا۔ پتت پُنیتا پاوے سار، گرگھ سچن مات جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا نام دئے سمجھانیا۔ ایکا نام انتر رس، ہر ہر آپ جنانیندا۔ انتر آتم آپے وس، اپنا میل ملائیندا۔ پنج وکارا دیوے جھس، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار مٹانیندا۔ درس دکھائے نس نس، سوچھ سرُپنی رُپ دھرانیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، زِراشا کوئے نظر نہ آئیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون پونی آپ سمانیندا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، چرن کول اک سمجھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم پھیرا پانیندا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، پھیری ایکا وار دکھانیا۔ دیکھنہارا جل تھل اسگاہ، ڈونگھی بھوری پھول بُجھانیا۔ لکھ چوراسی بھلی ہر کاناں، نام ونجارا نظر کوئے نہ آتیا۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گاں، حق حلال نہ کوئے سمجھانیا۔ آنت گر پیر نہ پکڑے کوئی بانہہ، پلو گئے جھڈانیا۔ پُرکھ ابناسی کرے نانہہ، ایکا حکم سنانیا۔ رائے دھرم دئے سزا، پُٹھی کھل لہانیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوت آپ دھرانیا۔ آپے جوتی آپے دھار، آپے شبدی ناؤں رکھانیندا۔ آپے گر آپ اوتار، پیر پینمبر بن بن سیو کمانیندا۔ آپے بھگت بھگونت دئے دیدار، آپے درسی درس دکھانیندا۔ آپے سنت سہیلے لئے ابھار، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ آپے گرگھ

ساچے پوڑھے دیوے چاڑھ، محل اٹل آپ بہائیندا۔ آپے گرسکھاں چلے نال نال، جگ جنم پنڈھ مکائیندا۔ آپے ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹایا، دس کسے نہ آئی۔ نانک نرگن اک دھیایا، گوبند رنگ وکھائی۔ سمبل ساچا ڈیرہ لایا، ساڈھے تن ہتھ جوت رُشائیا۔ اُچے ٹلے پر بت کھیل اپار کھلایا، وید ویاسا خوشی منائی۔ تخت نواسی تخت سہایا، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ جگت کوڑ دے گویا، کوڑی کرپا رہن نہ پائی۔ سنجگ ساچا لے اُپجایا، دھرت مات گود سہائی۔ بودھ اگادھ گیان چلایا، ایک کرے پڑھائی۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش کوئے رہن نہ پایا، ایک ہر ہر نظری آئی۔ ایک اشٹ گردیو منایا، پُرکھ اکال سچا ماہیا۔ ایک کلمہ دے پڑھایا، کاتب لکھے نہ کوئی شاہیا۔ اٹھاراں برن جماعت اک بنایا، ایک پٹی دے پڑھائی۔ ایک تولا ہر جو بن کے آیا، لکھ چوڑاسی ہٹ کھلایا۔ تیرتھ تٹ اک وکھایا، سنگر چرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا مارگ آپ لگایا۔ من انتر انک خیال، چھن چھن روپ وٹائی۔ اپنی سرتی نہ سکے کوئے سنبھال، سرتی سرت گوائیا۔ اکو اتم نام دلال، سب دا لیکھا دے مکائی۔ مل سنگر سجن لیا بھال، کایا کوری پھول پھلایا۔ پھل لگے پت ڈال، پنج تت ہوئے رُشائیا۔ من واشنا ہوئے کنگال، بلہین دے دہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دل وچ دل ملایا۔ دل اندر دل دی دھار، دلیر آکھ سٹائیندا۔ دل اندر دوتی خار، کنڈا تھور وکھائیندا۔ دل اندر ہر کا پیار، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ دل اندر ٹھگ چور یار، من واسنا نال رلائی۔ دل اندر ساچا میت مرار، دس کسے نہ آئیندا۔ دل اندر مہما جانے آپ گر اوتار، بھيو بھیدا بھيو کھلاییندا۔ ساچا رستہ ایک وار، من منوآ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دل اندر دل ویکھ وکھائیندا۔ دل اندر وڑیا دل، جگت دلیل گوائیا۔ چھن چھن انتر جائے بل، ٹھہر کدے نہ پائی۔ جس جن توڑے بجر کپائی سل، سو اپنی بوجھ بُجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من واسنا دے سمجھائی۔ من واسنا انک بھانت، انک کل اکھوائیندا۔ گرگھ ورا اک اکانت، ایک منگ منگائیندا۔ اکو ملے نام دات، دوجی اچھیا نہ کوئے جنائیندا۔ اندر مٹے اندھیری رات، بھیترا ساچا چند چڑھائیندا۔ من منوآ سنے ساچی گاتھ، دوجی آشنا نہ کوئے

رکھائیں۔ سگل دسورے جائن لاتھ، ستر ہیٹ نہ کوئے بنائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من منشا منشا نال ملائیں۔ من منشا آشا ہوئی پور، من ممتا مت تجائیا۔ ناتائے ہوئے ہنگتا غرور، غربت کوئے رہن نہ پائیا۔ پچھلے بخشے سرب قصور، من چنچل مٹے چترائیا۔ آتر آتم ملے ضرور، ضرورت پوری دے کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من کا مان، شبد گر دھیان، دل کا دان، دل جانی اک اکھوائیا۔

* ۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ نیشالہ ضلع گرداس پور *

سچھنڈ نواسی سچ دربار، درگاہ ساچی آپ لگائیں۔ شاہ پاتشاہ راج راجان، بھوپت بھوپ کھیل کھلائیں۔ تخت نواسی وڈ مہربان، ساچے تخت سو بھائیں۔ حکمی حکم ست حکمران، ڈھر فرمانا آپ جنائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہائیں۔ درگھر ساچا ایکنکار، ایکا ایک سہائیا۔ سچھنڈ دوارا کرتیار، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نور نورانہ ڈگگائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کمائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کمائیں۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو تیار، نرگن اپنی کھیل دکھائیں۔ ایکنکارا کرپسار، اپنارنگ آپ رنگائیں۔ آد نرنجن نور اجیار، نورو نور ڈگگائیں۔ ابناسی کرتا دیکھے وگسے پاوے سار، آپ اپناروپ چھپائیں۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیں۔ پاربرہم پر بھ کر دھیان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہائیں۔ درگھر ساچا اک سہنجنا، سو بھاؤنت سہائیں۔ کرے کھیل آد نرنجن، انہو اپنی دھار چلائیں۔ اگم اتھاہ دین درد ڈکھ بھے بھنجنا، ست سرپوئی سچ ملانج، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہ۔ بے پرواہ کھیل اولا، ایکا ایک کرائیا۔ وسنہارا سچھنڈ محلہ، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ آد جگادی اچھلا، ول چھل دھاری ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، ایکا اپنا بندھن پائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، دھار دھار نال ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ اپنا بھو آپ کھلائیا۔ اپنا بھو آپے کھول، ہر جو کھیل کھلائیں۔ آد جگادی تولے تول، تولنہارا سیو کمائیں۔ سچھنڈ

دوارے بیٹھا رہے اڈول، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچی کھیل کرے کرتار، نرگن وڈا وڈا وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، ست سرپ ویس وٹایا۔ تھر گھر جوت نور اُجیار، دیا باقی اک ٹکایا۔ ابناسی اچت کرپا دھار، ساچا ست لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ اپنا لا، ہر ہر کھیل کرانیندا۔ اچھیا بھچھیا جھولی پا، داتا دانی دیا کمانیندا۔ دھر فرمانا اک جنا، سچ سندیسہ آپ لائیندا۔ ناؤں نرکارا آپ اکھوا، اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ اپنا کھیل جانے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمانیا۔ آد پُرکھ ہو مہربان، سچ نشان دے جھلایا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، تخت نواسی حکم سنایا۔ تھر گھر ساچی کھول ڈکان، ست دوارے دے وڈیائیا۔ چرن سرن ایکامان، ایکاکول درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلایا۔ اپنا بھيو آپے دس، ہر ہر ویس وٹائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے وس، تھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ شبدي شبد ساچا رس، رس رسیا آپ چکھائیندا۔ آپے پوری کرے آس، سگلا سنگ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرانیندا۔ ساچا کھیل کرنہارا، اپنا کھیل دکھایا۔ آد لگایا سچھنڈ دربارا، در دربار وٹی ودھایا۔ اینکارا کرپسارا، آپے ویکھ دکھایا۔ راج راجان بن سکدارا، تخت نواسی تخت سہایا۔ سیس جگدیش اک سہارا، اپنا آپ جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آد کھلایا۔ آد لگایا سچ دربارا، ہر ساچا کھیل کرانیندا۔ ایکاکھم ایکاکار، ایکاکر سنائیندا۔ ایکاکست کر تیار، ایکاکھر بہائیندا۔ ایکاکپُرکھ ایکاکار، ایکاکسچ ہنڈھائیندا۔ ایکاکار ایکاکاد ایکاکدھنکار، ایکاکمنگل گائیندا۔ ایکاکرتا ایکاکار، ایکاکسیو کمانیندا۔ ایکاکشنوں کر تیار، ایکاکبرہم ملائیندا۔ ایکاکشکر دے ادھار، ایکاکبندھن پائیندا۔ ایکاکسکھیا دے وچار، ایکاکبھيو کھلائیندا۔ ایکاکمندر اک دوار، ایکاکھر بھجھائیندا۔ ایکاکمورت اک اکال، اجونی رہت اک اکھوائیندا۔ ایکاکبنے سچ دلال، ونج ونجارا اک ہو جائیندا۔ ایکاکدیپک دیوے بال، جوتی جوت اک دکھائیندا۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، سچھنڈ دوارا اک بنائیندا۔ ایکاکشاہ اک کنگال، راجن راجان اک ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے سچ دربارا آد پُرکھ لگائے اینکارا، دو جاسنگ نہ کوئے رلائیندا۔ آد پُرکھ ایکاکار، ایکاکوار کمانیا۔ ایکاکشبد اک ورتار، ایکاکھر دکھایا۔ ایکاک

مایا کر تیار، ایک گن وڈیا گیا۔ ایک تے دے ادھار، توتت بھونہ رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ سمجھانیا۔ ایک گھر ایک در، ایک ایک سہانیندا۔ ایک پڑکھ ایک نر، ایک میل ملانیندا۔ ایک مندر ایک جائے چڑھ، ایک سوبھا پانیندا۔ ایک وڈیا ایک اکھر ایک جائے پڑھ، ایک ناد سنانیندا۔ اک چکائے بھے ڈر، نر بھو اکو اک اکھوانیندا۔ اک نہائے ساچے سر، سر سرور اک بنانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، سچ دربارا آپ لگانیندا۔ سچ دربارا ایک کار، آد پڑکھ لگانیا۔ ست ستوادی ست وہار، ست پڑکھ نرنجن آپ کرانیا۔ ست دلارا کر تیار، وشن برہما شولے پرگٹانیا۔ ترے گن مایا دے ادھار، پنچم تے کرے گڑمانیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈار، وست امولک اک ورتانیا۔ ڈھر فرمانا بول جیکار، ناؤں نرنکارا آپ سنانیا۔ نرگن سرگن لے اُبھار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی بنھے دھار، اپنا بندھن پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیا۔ ساچا کھیل پڑکھ اگم، اگڑی کار کمانیندا۔ لکھ چوراسی بیڑا بنھ، نرگن سرگن آپ چلانیندا۔ لیکھا جانے جننی جن، دائی دایا ویس وٹانیندا۔ بنت بنائے کایا تن، بنک دواری سوبھا پانیندا۔ وست امولک نام دھن، سچ خزینہ آپ لٹانیندا۔ بڈھ مت دیوے من، من منشانال ملانیندا۔ نرگن جوت چاڑھے چن، جوت نرنجن ڈگمگانیندا۔ ایک راگ سنانے کن، انحد نادی ناد و جانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کمانیندا۔ ساچی کار کرے کرتارا، قدرت قادر کھیل کھلایا۔ نرگن سرگن بھر بھنڈارا، اچھیا بھچھیا جھولی پانیا۔ جیرج اندج اتنج سیتج گھڑے بن ٹھٹھیارا، اپنا بھو نہ کسے جنانیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہو اُجیارا، بہہ مندر گھ پھپانیا۔ ایک تھم ست ورتارا، ست ستوادی آپ سنانیا۔ وشن برہما شو ہوئے خبردارا، آلس نندرا سرب گوانیا۔ دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکارا، پر بھ اگے سپس جھکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، نیتز لوچن نین درشن پانیا۔ ایک ور دینا داتار، وشن برہما شو سپس جھکانیندا۔ تیرے گھر سچا بھنڈار، سچ بھنڈاری توں ورتانیندا۔ تیرا نور برہم پسا، پار برہم کھیل کرانیندا۔ تیرا نام تیز کٹار، ساچا کھنڈا اک چکانیندا۔ وشن برہما شو سیو ادار، تیری سیو سیو کمانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا آنت ملانیندا۔ تیری سیو لکھ چوراسی، جونی جون بھوانیا۔ نرگن سرگن بنے داسی، داسی بن بن سیو کمانیا۔ تیرا نور جوت پرکاسی، پرکاش ملے وڈیانیا۔

توں صاحب سلطان سچھنڈ نواسی، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جیو جنت لیکھا پون سواسی، پون پون وچ ملایا۔ کون بدھ کریں جن راکی، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایک دس بھوکھت واک، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکایا۔ توں نرگن روپ ویس وٹائیں جگ خاکی، خاکی خاک دیں وڈیایا۔ کون دوارا کھولیں تاکی، بند کواڑا دیں تڑایا۔ کون ویلا چاڑھیں گھائی، اپنا پنڈھ مکایا۔ کون دوارے بنیں ساتھی، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بیٹھے جھولی ڈاہیا۔ تناں جھولی دیوے بھر، ہر ساچا دیا کمائیدا۔ ایک گن دیوے ور، نش اکھر آپ پڑھائیدا۔ لکھ چوراسی اندر وٹ، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیدا۔ شبد انادی اکو پڑھ، ایک راگ سنائیدا۔ گرہ مندر اندر ساچا سر، امرت سروور آپ دکھائیدا۔ کایا قلعے کوٹ بنا گڑھ، اُپر چڑھ ڈیرہ لائیدا۔ نرگن سرگن ویس کر، اپنا کھیل سمجھائیدا۔ گر اوتار مات بن، جیو جنت دیا کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو آپ سمجھائیدا۔ وشن برہما شو کر دھیان، نیتز نیناں نیر وہایا۔ سمرتھ پُرکھ توں مہربان، بے آنت تیری وڈیایا۔ نرگن سرگن ہوئیں پردھان، اپنا رنگ دکھایا۔ کایا اندر تت نشان، رسنا جہوانال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت پرگٹ ہوئیں بن بوند رکت، اپنا میل لئیں ملایا۔ پُرکھ ابناسی دیوے صلاح، ایک گن جنایا۔ جگ چوکڑی بن ملاح، گر گر ویس وٹایا۔ شبد انادی ناد سنا، راگی راگ الایا۔ برہم برہادی کھوج کھجا، بھیو ابھید جنایا۔ بھگت بھگونت روپ وٹا، ایک رنگ چڑھایا۔ سنت ساجن آپ جگا، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ گرگھ میلا سہج سُبھا، گھر گھر وچ لئے ملایا۔ گر سکھ مارگ ساچے پا، ایک پنٹھ سمجھایا۔ جگ چوکڑی ویس وٹا، ایک تھم سنایا۔ سنجگ تریتا دوا پر پار کرا، کلجگ وند وندایا۔ کوٹن کوٹ کال دئے کھپا، گیڑا گیڑے وچ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہمے شو آپ سمجھایا۔ وشن برہما شو مستک لائی چرن دھوڑ، لکھ لکھ شکر منایا۔ ہوں بال نادانے مورکھ موڑ، تیرا بھیو کوئے نہ آیا۔ اپنا لیکھا دس ضرور، ساڈی ضرورت پور کرایا۔ کون ویلا پرگیٹن نرگن نور، پنج تت نہ کوئے رکھایا۔ توں صاحب سلطان سرب کلا بھر پور، انک کل تیری وڈیایا۔ بن ڈٹھیاں سچھنڈ و سین دور، تیرا پنڈھ نہ کسے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا دیں ملایا۔ پُرکھ ابناسی دیا کما، دینن ایہہ سمجھائیدا۔ لکھ چوراسی کھیل کرا،

گھٹ گھٹ جوت جگانیندا۔ پاربرہم برہم روپ وٹا، ایش جیو اکھوانیندا۔ گر اوتار سیوالا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ شاستر سمرت وید پڑھا، گیان دھیان درڑائیندا۔ جوگ ابھیاس مارگ وکھا، کرمی کرم آپ بنائیندا۔ پیر پیغمبر مات پرگٹا، ملا شیخ مسائق نال رلائیندا۔ کلمہ کلام آپ سنا، کائنات آپ جنائیندا۔ رحمت رحمان آپ کما، رحیم اپنا کھیل کرائیندا۔ نام ست ڈنک وجا، ڈنکا دو جہان لائیندا۔ راؤ رنگ لئے اٹھا، ایک راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو آپ سمجھائیندا۔ وشن برہمے شو کر وچار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کھیلاں کھیل وچ سنسار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ ایک بندھن جگ چوکڑی چار، میلا چار چار ملائیا۔ نو نو کھول دوار، نو نو ویکھے چائیں چائیا۔ چار چار اندھ اندھیار، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ گر اوتار بن پنہار، لوک مات سیو کمائیا۔ بے انت بے انت کہہ کے جان پکار، بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنائیا۔ اپنا بھیو سری بھگونت، ایک ایک جنائیندا۔ کھیلاں کھیل جگا جگنت، جگ وچ ویس وٹائیندا۔ ایک ناؤں ساچا منت، منتر نام اک درڑائیندا۔ آد جگادی مہما گنت، بودھ اگادھ آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی بنا بنت، گھرن بھننہار کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ اچا سنت، ساچی سکھیا اک جنائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ لیکھا جانے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے ننگت، چاروں گنٹ سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ ایک لیکھا جانے انت، چار وید بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے شو آپ جنائیندا۔ وشن برہمے شو رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ آپے رچنارچی آد، دس کسے نہ آئیا۔ اکو دیواں ساچی داد، نام بھنڈارا جھولی پائیا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ پتا پوت کرے لاڈ، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ایک نش اکھر سنائے گاتھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، سورج چن نہ کوئے رُشنائیا۔ نہ کوئی سندھیانہ پر بھات، گھڑی پل نہ ونڈ وٹائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکانت، سچھنڈ بیٹھا کھیل کرائیا۔ پرگٹ ہوئے بوہ بدھ بھانت، انک کل روپ دھرائیا۔ جگ چوکڑی سنائے اپنی گاتھ، لکھ لکھ لیکھ سمجھائیا۔ بن رتھوا ہی چلائے راتھ، آپ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چھپائیا۔ وشن برہمے شو نیز رو، نیناں نیر وہایا۔ اپنی کرپا کر کے دینا اپنا موہ، دوجا پیار نہ کوئے سکھایا۔ تیرا نور ساچی لو، ایک رنگ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک

دینا ساچا ور، کون ویلا ساڈا پندھ دیس مُکایا۔ کون ویلا کئے پندھ، بن چاکر سیو کمائیا۔ دین دیال صاحب بخشند، ایکا دینا گن سمجھائیا۔ تیری دھار سچا
انند، انند انند وچ سمائیا۔ تیرا ناؤں سہاگی چھند، گیت گوہند الائیا۔ کون ویلا ٹٹی دیویں گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیا۔ ناتا توڑ جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج موہ چُکائیا۔
ترے گن مایا کر کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈا نام چُکائیا۔ آشنا ساڈی ہوئے نہ رنڈ، کنت کنتوہل سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
ور، ہوں گھولی گھول گھمائیا۔ ایکا ور ایکا وار، ایکا ہر سنائیئا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، بے خبر آپ جگانئیئا۔ چاکر بنا نو سو چوڑانوے چوڑی جگ وچ
سنسار، ساچی سیوا اک سمجھائیئا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج آوے وارو وار، جگ جگ گیرا آپ دوائئیئا۔ اتم لیکھا گم اپار، اپنا آپ سمجھائیئا۔ پرگٹ
ہوئے ہر کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیئا۔ زرگن جوت کر اجیار، دیا بائی اک کائیئا۔ ساچے مندر پاوے سار، ڈونگھی کندر کھ چُھائیئا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنانئیئا۔ اپنا بھیو جنائے ہر، ایکا راگ الائیا۔ جگ چوڑی جائے ہر، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار سیوا
کر، گھر ساچے جان سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلایئا۔ اپنا بھیو کھولے بھگوان، ایکا گن جنانئیئا۔ کلج آنت آئے
وچ جہان، جیو جنت سرب بھلانیئا۔ چاروں گنٹ پنچ شیطان، گھر گھر ڈنک و جانئیئا۔ آتم برہم نہ کوئے پہچان، پار برہم نہ کوئے ملانیئا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیئا۔ کلج ویلا اتم آوئا، ہر ہر آکھ سنائیئا۔ چار وید نہ کسے گاؤئا، چار ورن نہ کوئے پڑھائیئا۔ چار
کھانی ڈیرہ ڈھاؤئا، چار بانی نہ کوئے سمجھائیئا۔ جگت چاکری اک لگاؤئا، کوڑے دھندے موہ پھسائیئا۔ جگت اندھیر ایکا پاؤئا، ساچا چند نہ کوئے رُشنائیا۔ گر کا
شبد سرب بھلاؤئا، رسنا جہوا ہوئے ہلائیئا۔ تیرتھ تٹ مان گواؤئا، اٹھسٹھ دئے ڈھائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا آنت دئے جنانئیئا۔
کلج اتم جائے آ، گیرا گیڑ وکھائیئا۔ کرے کھیل بے پرواہ، زرگن نور جوت رُشنائیا۔ جوتی جامہ بھیکھ وئا، پرگٹ ہووے وڈ شہنشاہیا۔ لوک مات سچکھنڈ
بنا، برہمنڈ دئے سنائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائیئا۔ کلج ویلا آنت مات، ہر ساچا سچ جنانئیئا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ
بدهات، اپنا نور دھرائئیئا۔ آپے ویکھے کھیل تماش، خالق خلق کھیل کرانیئا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیئا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا بھیو چکانیندا۔ کلجگ ہر جو دسے آنت، ایگان سمجھانیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگونت، نرگن اپنا روپ وٹانیا۔ سمجھنڈ دوار
 بنائے بنت، لوک مات نشان جھلانیا۔ ہرجن دیکھے ساچے سنت، جگ وچھڑے لئے ملانیا۔ ناتا توڑ ہوئے ہنگت، ساچی سنگت سنگ رکھانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت لیکھا رہیا جنایا۔ کلجگ آنت پرگٹ ہوئے نر نرکار، نرگن روپ وٹانیا۔ لوک مات لگائے سچ دربار، دھر درباری سچا
 ماہیا۔ ساچے تخت ہے سچی سرکار، دھر فرمانا حکم سنایا۔ لہنا دینا میٹے جگ چوکڑی چار، نو نو دیکھے تھاؤں تھانیا۔ شبد سنہسرا ساچی دھار، ایکا وار جنایا۔
 کٹھے کرے گر اوتار، در ساچے لئے بہانیا۔ بھگتاں دیوے اک ادھار، ساچے سنت کر رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو
 دے سمجھانیا۔ کلجگ انتم آؤنا نہکلنک، نرگن ناؤں رکھانیا۔ نانک گوہند و جا کے گیا ڈنک، ڈنکا ایکا نام رکھانیا۔ سمبل سہائے ساچا بنک، نگر کھیڑا دے
 وڈیانیا۔ جس اُپجایا آد اوہ دیکھنہارا آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرایا۔ اپنا بل آپے رکھ، اپنا
 ولس وٹانیندا۔ نرگن روپ ہو پر تکھ، جوتی جوت ڈگمگانیندا۔ چار جگ دی کرپا کرے سکھ، خالی بھانڈے سرب وکھانیندا۔ جگ چوکڑی گر اوتاراں کردا
 آیا کچھ، سگلا سنگ نبھانیندا۔ شبدی مارگ ایکا دس، جگ جگ راہ چلانیندا۔ آتم پر ماتم آپے وس، پر م پُرکھ وڈیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا راہ آپ جانیندا۔ اپنا راہ جانی جان، جانہار سمجھانیندا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، لوک مات پھیرا پانیندا۔ نرگن روپ بلی بلوان، مرد
 مردانہ آپ ہو جانیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیکھے مار دھیان، آپ اپنا میل ملانیندا۔ وشن برہمے شو کر دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھانیندا۔
 انتم لیکھا تہاڈا مکے آن، ست سروپی آپ مُکانیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ برہما تیرا میٹے آپ نشان، نور نور وچ سمانیندا۔
 گرگھ آئے چتر سُبجان، تیرا گھر سہانیندا۔ شکر تیرا تھے مان، ہتھ ترسول نہ کوئے وکھانیندا۔ گرگھ اُٹھے بال جوان، اپنا بل دھرانیندا۔ بچھلا لیکھا چکھے
 جہان، آگے اپنا راہ چلانیندا۔ وشنو تیری وشو کلیان، واستک اپنے ہتھ رکھانیندا۔ بھگوان میلا دو جہان، پُرکھ ابناسی رنگ وکھانیندا۔ باسک سیجا دیکھے
 آن، سہنسر گھ گیت الانیندا۔ سانگو پانگ اک نشان، نگاہان آپ جانیندا۔ انتم لیکھا مکائے آن، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ آد پُرکھ دیونہارا دان، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا رنگ جنائندا۔ اتم رنگ ہر اپارا، اپرپر آپ جنائیا۔ برہما وشن تیرا پار کنارہ، شکر رہن نہ پائیا۔ اندر رووے زارو زارا، سُرپت دئے ڈہائیا۔ کرے کھیل ہر کرتارا، اپنی کل ورتائیا۔ لوک مات سچ دوارا، سچھنڈ نواسی آپ سہائیا۔ در بلائے گر اوتارا، پورب لہنا دئے چکائیا۔ دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکارا، واہوا تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا حکم تیرا ورتارا، سچ تیری سیو کمائیا۔ تیرا کلمہ تیرا نعرہ، تیرا ناد و جائیا۔ تیری اوٹ تیرا سہارا، تیری سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہار دئے سمجھائیا۔ سچ وہارا ہر جو کرنا، بھو کسے نہ آیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شبد سرُپی آپے پھڑنا، ایک تند بندھایا۔ اپنا بھانا آپے جرنہ، آپے دیوے ساچا دانا، ور داتا آپ اھوایا۔ اپنا کیتا آپے بھرنا، نہ دیوے کوئے بچھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ سچ دوارا سوہے مات، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیا۔ لیکھا لکھے بن قلم دوات، سنگ رکھے نہ کوئے شاہیا۔ کاغذ قلم نہ کوئی کھات، کھاتہ ہر نہ کسے جنائیا۔ جس جن سنائے اپنی گاتھ، سو پڑھ پڑھ جائے لوکائیا۔ سب دا لہنا رکھیا اپنے ہاتھ، ایک بندھن پائیا۔ کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ، ہر جو سیو لگائیا۔ کوٹن کوٹ رام منگن ساتھ، رام رمیا ساچا ماہیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد رہے جھاک، نیرن نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سجن آپے ساک، آپے پاکی آپے پاک، آپے ناتا لئے تڑائیا۔ جگ جگ ناتا آپے جوڑ، نرگن سرگن کھیل کرایا۔ گر اوتار چڑھائے گھوڑ، شبد گھوڑا اک دوڑایا۔ چوتھے پد لگایا پوڑ، ساچا مندر اک دکھایا۔ امرت آتم پیا بھجھائی اوڑ، ایک امرت میگھ برسایا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے دوڑ دوڑ، ویس اولا آپ وٹایا۔ وچ کسے نہ آیا غور، ست درس نہ کسے کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ڈور آپ بندھایا۔ اپنی بٹھے ساچی ڈور، ایک تند بندھائیا۔ وشن برہما شو آپے تور، آپے لئے چھپائیا۔ گر اوتار چڑھائے گھوڑ، سیہرا سیس گندائیا۔ آپے ویکھے ماٹی گور، آپے ہڈیاں تن جلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، کلج آنت ملے وڈیائیا۔ جگ چو کڑی پار کنارہ، کلج میٹے جھوٹھی شاہیا۔ نرگن نانک لیکھ اپارا، سرگن جیو گیا سمجھائیا۔ گو بند ایک بول جیکارا، پُرکھ اکال منائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، مہابلی ناؤں دھرائیا۔ ڈنک وجائے وچ سنسارا، چار گٹاں لئے اٹھائیا۔ شاہ سلطان مارے مارا، راج راجاناں

خاک ملائیا۔ چارے ورن کرے خوارا، برن اٹھاراں دین دُہائیا۔ ایکا بولے ست جیکارا، آتم پر ماتم لئے ملائیا۔ ایکا دکھائے مندر دوارا، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ ایکا ایشٹ سرب سنسارا، گردیو اک سمجھائیا۔ ایکا نور نور اُجیارا، ایکا جوت جوت رُشنائیا۔ ایکا بھگت اک بھنڈارا، ایکا وار ہر ورتائیا۔ سچکھنڈ کھولے مات دوارا، برہمنڈ سیس جُھکائیا۔ گر اوتار کرن نمسکارا، واہوا وڈی تیری وڈیائیا۔ جگ چوکڑی کٹ کے آئے تیری وگارا، بن چاکر سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ وشن برہے شو ویلا آنت گنا، مُکا ونہار کرتارا۔ نرگن نور ہوئے بگنا، پرگٹ ہو وچ سنسارا۔ لکھ چوراسی بوٹا سگنا، امرت ملے نہ ٹھنڈا اٹھارا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹے میٹنہارا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کسے نہ لگنا، پُرکھ ابناسی ویکھے ڈونگھی غارا۔ تیر نشانہ کدے نہ اگنا، مارے تیر انیلا ایکا وارا۔ جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ پٹنا، تھر رہے نہ وچ سنسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو دئے سہارا۔ ملیا سہارا تیرا نام، وشن برہما شو خوشی منائیا۔ توں کرتا کرنا اپنا کام، تیری قیمت کوئے نہ پائیا۔ ہوں سیوک بردا بن غلام، تیری سیو کمائیا۔ انتم دینا اکو جام، اپنا رس چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا لینا ملائیا۔ تیرا میلا ملے درگاہ، ایکا منگ منگایا۔ پُرکھ ابناسی دئے صلاح، ساچا حکم سنایا۔ کلجگ انتم جائے آ، جگ چوکڑی پار کرایا۔ گو بند لیکھا جائے لکھا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ نرگن نور ویس لئے وٹا، نہکلنک ناؤں دھرایا۔ ساچا ڈنکا دئے وجا، لوآں پُریاں آپ سنایا۔ راؤ رنکاں لئے اٹھا، سویا کوئے رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو دتے حال، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کھاوے کال، لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔ گر اوتار بن دلال، جگ جگ سیو کمائیا۔ آنت پت نہ دسے کسے ڈال، پھل پھول نہ کوئے دکھائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، اپنا ناؤں دھرائیا۔ جگ چوکڑی میٹ نشان، ساچا راہ چلائیا۔ آتم پر ماتم اک گیان، ایکا کرے پڑھائیا۔ چار وید ہون حیران، شاستر سمرت دین دُہائیا۔ گائتری منتر نہ کوئے دھیان، گیتا گیان نہ کوئے صلاحیا۔ انجیل قرآن نین شرمان، تیس بتیس نہ کوئے الایا۔ کھانی بانی نہ کوئے پردھان، سچ پردھانگی اک کمائیا۔ سرب دا داتا اک بھگوان، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیا۔ کلجگ انتم چلے راہ، ہر رہبر دیا کمائیا۔ چار جگ دی آشنا

پوری دے کرا، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ رام روپ ہر لئے وٹا، کرشنا رنگ دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نور دھرا، پنچ تت ڈمگائیندا۔ محمد احمد آپ پڑھا، کلمہ امام سکھائیندا۔ منتر ستنام درڑا، ست ست مارگ چٹھائیندا۔ ڈنکا فتح اک وجا، ایک حکم منائیندا۔ انتم لہنا دے مکا، لیکھا سب دا آپ چکائیندا۔ چار ورن ایک دھام بہا، ایک گھر دکھائیندا۔ مندر مسجد شو دوالا مٹھ ڈھا، ساچا کھیڑا آپ دکھائیندا۔ نرمل دیا جوت جگا، کملا پاتی سو بہا پائیندا۔ بن بن ساقی جام دے پیا، امرت پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ بند تاکی دے تڑا، بجر کپائی پردہ لائیندا۔ ساچی گھائی دے چڑھا، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ پاکی پاک اک خدا، پروردگار ویکھ دکھائیندا۔ آب حیات اک پیا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ احباب رباب دے وجا، سرب سنسار آپ وجائیندا۔ مقامے حق دے دکھا، حق حقیقت آپ کرائیندا۔ اپنی توارتخ گر اوتاراں پیر پیغمبراں رہیا پڑھا، اپنا تعارف نہ کسے کرائیندا۔ دُور دُراڈا بن دا رہیا ملاح، ملاحگیر آپ ہو جائیندا۔ دوئے جوڑ سب منگدے گئے پناہ، تڈھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ پنچ تت کایا کرے گناہ، نرگن تن نہ کوئے جنائیندا۔ چار کُنٹ دے چاروں راہ، چارے جگ دکھائیندا۔ کوئی وید گیا سنا، کوئی شاستر سمرت دھیان لگائیندا۔ کوئی پُراناں گیا گا، کوئی گیتا گیان درڑائیندا۔ کوئی انجیل قرآناں ونڈ ونڈا، الف یے بھوؤ مکھائیندا۔ کوئی کھانی بانی رہیا سنا، اپنا راگ لائیندا۔ کوئے رام کرشن اشٹ رہیا منا، کوئے درشت وچ سمائیندا۔ کوئے نوری جلوہ رہیا دھرا، عیسیٰ موسیٰ ونڈ ونڈائیندا۔ کوئی کہے خدا، احمد اپنا ناد وجائیندا۔ نانک نرگن اکو لیا منا، ایکنکارا اک صلاحندا۔ گوہند سورا گیا سمجھا، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ کلجک اتم جائے آ، نہہکنکا ناؤں دھرائیندا۔ سب داشنکا دے مٹا، شاستر سمرت ڈیرہ ڈھائیندا۔ چار جگ دا لیکھا دے چکا، باقی کوئے نظر نہ آئیندا۔ کلجک کوڑا دے کھپا، کوڑی کریا آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، اچرج کھیل دکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی میٹ پسارا، کوڑی کریا دے گوائیندا۔ وشن برہما شو پار کنارہ، کروڑ تیتیسار رہن نہ پائیندا۔ سچکھنڈ واسی سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، درگھر ساچے وجے ودھائیندا۔ گرگھ ویکھے اپنی دھارا، دھار دھار وچ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ آپ چلائیندا۔ ہر بھگتاں دکھ نواریا، مٹے روگ سنتاپ۔ چرن کول دیوے ادھاریا، آتم پر ماتم سوہنگ جاپ۔ اترے پار وچ سنساریا، اک دکھائے ساچا گھاٹ۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں میٹے اندھیری رات۔ دھواں دھار میٹے ڈکھ، دردی درد وندائیندا۔ گھر گھر اُتے ایکا سُکھ، ساتک ست کرانیندا۔ اُجل کرے مات گھ، لکھ چوراسی وچ آپ وڈیائیندا۔ آپ اپنی گودی چک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُکھ اک سمجھائیندا۔ ساچا سُکھ ستنگر چرن، کول دے سرنائیا۔ نیز کھولے ہرن پھرن، میٹے جھوٹھی بینائیا۔ گرگھ وِرا داتی دان، در ملیا ایکا ماہیا۔ ساچا نام سدا پڑھن، ایکا ڈھولا گائیا۔ ترے گن اگن کدے نہ سڑن، مایا پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ڈکھ مٹائیا۔ چنتا ڈکھ دلدر ہوئے دُور، ستنگر پورا آپ کرانیندا۔ درس وکھائے حاضر حضور، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ آسا نسا کرے پور، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ ہوئے ہنگتا توڑ غرور، سچ سچ سمجھائیندا۔ داتا دانی جو دھا سور، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ نانا توڑ کوڑو کوڑ، اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈکھ درد آپ گوائیندا۔ ڈکھ درد جائے نٹھ، گرگھ در رہن نہ پائیا۔ سرن سرنائی جو جن جائے ڈھٹھ، ملے مان وڈیائیا۔ نانا تے اٹھسٹھ، سر سرور اک نہائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر دے مٹائیا۔ دُئی دویتی میٹے پھٹ، ایکا پیٹی نام پڑھائیا۔ نام وِجارا کھولے ہٹ، ایکا دست وکائیا۔ گرگھ وِرا لاہائے کھٹ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہر کا کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا سہائیا۔ بھگت سہیلا آپ پر بھ، جگ جگ سیو کمائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، اپنا میل ملائیندا۔ امرت کول چوائے نبھ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ چرن دوارے ساچے سد، ڈکھ درد وندائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنے گھر بہائیندا۔ نانا تے ماس ناڑی ہڈ، تتوت موہ چکائیندا۔ چرن کول جو جائے ڈھٹھ، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ لہنا جانے ت اٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بُدھ اپنے دھندے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ابلے رت، رتی رت رنگ رنگائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم آپ سمجھائیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈکھ دلدر آپ گوائیندا۔ ڈکھ دلدر جگت پیار، کایا بندھن پائیا۔ جس جن ملے ہر نرنکار، ڈکھ سُکھ نہ جانے رائیا۔ اٹھے پہر درس دیدار، دوس رین خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ڈکھ آپ وندائیا۔ بھگتاں پہلے ڈکھ کٹ، اپنا کھیل کرانیندا۔ ویکھو تاریا دھٹا جٹ، بن بن

سیوک سیوک مائیندا۔ نامے چھیری چھائی چھت، دس کسے نہ آئیندا۔ روداس چھیارا پانہی گنڈھ، گنگا میل ملائیندا۔ گرگھ تیری کٹے آپ واٹ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ جس جن دیوے اپنی دات، نام وست آپ ورتائیندا۔ جگت ڈکھ مٹے اندھیری رات، ساچا سکھ اک دکھائیندا۔ آپے بنے مائی باپ، پتا پوت گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں ڈکھ آپ وندائیندا۔ بھگتاں ڈکھ دتا وند، ایک وند وندائیا۔ کر درس پاوے ٹھنڈ، ایس دھار چلائی۔ گرگھ آتم ہوئے نہ رنڈ، ہر کنت لئے پرنائیا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، ایک بندھن پائیا۔ بیچ وکارا گنٹ گنٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ اک ایجائے آتم اند، پرمانند آپ دکھائیا۔ سوہنگ گاونا بھگت سہاگی چھند، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ناتا ٹٹے پتی دند، رسنا جہوانہ کوئے گڑمائیا۔ درس دکھائے جو ستادے کر کنڈ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھ گرگھ جھولی پائیا۔ جن بھگتاں توڑے ہر جو بندھن، بندی خانہ رہن نہ پائیا۔ مستک تلک لگائے نام چندن، چند چاندنی کر رُشنائیا۔ جوں بدر سدما میل تریلوکی نندن، غریب نمانے گلے لگائیا۔ توں کلج اتم کرے کھنڈن، کوڑ گڑیاردے گوائیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھندن، نام کٹارا اک چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر زائے ہوئے سہائیا۔ نر زائے سرب گنوت، آد جگاد سہایا۔ جگ جگ دیکھے بھگت، سری بھگونت روپ انوپ دھرایا۔ کلج انت بنائے بنت، اپنا کھیل دکھایا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، ایک بوہجہ بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑی کریا دئے کھپایا۔ کوڑی کریا جائے چھٹ، کلج رہن نہ پائیا۔ بیچ وکارا کڈھے کٹ، نام کھنڈا اک چکائیا۔ بھگتاں اُپر ہر جو ٹٹھ، اپنا درس دکھائیا۔ جام پیائے امرت گھٹ، نبھجر جھرنادے جھرائیا۔ کوڑی واسنا کڈھے کھوٹ، دُرمت میل دھوائیا۔ اک جگائے نرمل جوت، نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج پھندن دئے تڑائیا۔ کلج پھندن کٹے گنڈھ، ہر سجن آپ تڑائیندا۔ کوڑی کریا میٹ گھنڈ، نون سو اکھر اک پڑھائیندا۔ چار ورن دا اک بھگونت، ساچا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت آپ ترائیندا۔ بھگت ترائے ڈونگھے ساگر، کلج بیڑا آپ چلائی۔ جوت جگائے کایا گاگر، اندھ اندھیر مٹائیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، پورب لہنا دیکھ دکھائیا۔ ہر جن بنائے سچ سو داگر، ساچا ہٹ

کھلایا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، دردی درد و نڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بندھن دے تڑایا۔ ساچی سکھیا ہر جن سکھ، ہر
 سنگر آپ سمجھایا۔ بن کرماں لیکھ دے لکھ، نہکرمی اپنا کرم کمایا۔ انڈٹھڑی پائے نام بچھ، کایا آتر جھولی آپ بھرایا۔ جنم جنم دی کڈھے وکھ، وس
 تن رہن نہ پائیا۔ گرہ مندر اندر نرگن نور ست سرُپ آے دس، اندھ اندھیر دے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر
 ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ہر نرکار، آد جگاد سمجھانیدا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو اجیار، ہر پڑکھ نرنجن حکم ورتانیدا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار،
 تخت نواسی سو بھاپانیدا۔ شبدی ست کر تیار، ترے بھون اپنا کھیل کرانیدا۔ برہمنڈ کھنڈ دے ادھار، وشن برہما شو حکم ورتانیدا۔ لکھ چوراسی کھول کوڑا،
 گھٹ گھٹ اپنا نور دھرانیدا۔ دھر فرمانا سچ جیکار، نام ندھانا آپ سنانیدا۔ پنچ تت کایا کرے خبردار، گر پیر اوتار آپ پڑھانیدا۔ بھگت بھگونت دے
 ادھار، آپ اپنی بوجھ بھجانیدا۔ ساچے سنتاں میل نار، کنت بھتار نر نرائن خوشی دکھانیدا۔ گرگھ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، سچ محلہ سو بھاپانیدا۔
 گر سکھاں دیوے درس دیدار، نیز لوجن نین کھلانیدا۔ جگ چوکڑی کھیل کرے وارو وار، کوٹن کوٹ کال لیکھے وچ پھرانیدا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ کر
 کر پار، جگ پاندھی پنڈھ مکانیدا۔ لکھ چوراسی ویکھے وگسے دیکھنہار، انہو اپنی کھیل کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگنتر ساچی
 سکھیا سچ سمجھانیدا۔ ساچی سکھیا سنگر سچ، ست ستوادی آپ جنایا۔ کنچن روپ بنائے کایا کچ، نام کسوٹی ایکا لایا۔ ترے گن اگن نہ جائے مچ، امرت
 میگھ ساتک ست کرایا۔ من منو آنہ رہے نچ، نوآ سوانگ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا جس سمجھایا۔ ساچی
 سکھیا دھر فرمان، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیدا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو مہربان، مہر نظر اک کھانیدا۔ ایکنکارا دیوے دان، دست امولک جھولی پانیدا۔ آد
 نرنجن دیاوان، جوتی نور ڈگمگانیدا۔ ابناسی کرتا کر پہچان، سنت سہیلے آپ اٹھانیدا۔ سری بھگوان سچ نشان، نرگن سرگن آپ جھلانیدا۔ پاربرہم برہم
 دیوے مان، آپ اپنی بوجھ بھجانیدا۔ آتم پر ماتم دکھائے استھان، سچ بھومکا اک سہانیدا۔ ایش جیو دیوے مان، سر اپنا ہتھ کھانیدا۔ ہر کاشد دھر
 فرمان، گر سنگر آپ جنانیدا۔ کایا توڑ جگت ابھمان، ہوئے ہنگتا موہ چکانیدا۔ جوٹھ جھوٹھ نہ رہے دکان، کوڑی کرپا پنڈھ مکانیدا۔ گھر وچ گھر کھیل

کرے مہان، مہماگنت نہ کوئے گنائیندا۔ نرگن سرگن کر پروان، بند کواڑی گنڈا لائیندا۔ امرت جھرناپین کھان، نچھر رس آپ دکھائیندا۔ انحد ناد شبد
 دھنکان، دُھن آتمک آپ سنائیندا۔ سُرتی شبدی میلا گوپي کاہن، گھر بنسری نام وجائیندا۔ جوت نرنجن جگے مہان، آد نرنجن آپ ٹکائیندا۔ آتم سیجا کر
 پروان، پرم پُرکھ ویکھ دکھائیندا۔ نرگن نرکار اجوئی رہت جانی جان، ہر گھٹ اپنا کھیل کھائیندا۔ جس جن دیوے اپنا دان، تس ساچی بھچھیا جھولی
 پائیندا۔ گرگھ ویکھے مار دھیان، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا گرگھ
 ورلے آپ بُجھائیندا۔ ساچی سکھیا سنگر میت، ہر جن سچ سچ جنائیا۔ جگ جگ چلائے اپنی ریت، بھيو ا بھيو اپنے ہتھ رکھائیا۔ دو جہاناں سنائے گیت،
 برہنڈ کھنڈ ورجھنڈ کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیا۔ آپے ہوئے پتت
 پُنیت، پتت پاپی لئے ترائیا۔ کلج اودھ رہی بیت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا بن سکھیاں آپ سمجھائیا۔
 ساچی سکھیا دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ آتم انتر اک گیان، بن پڑھیاں آپ سمجھائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، گرہ مندر آپ دکھائیندا۔
 تخت نواسی سری بھگوان، ساچے تخت نظری آئیندا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ دکھائیندا۔ گرگھ سجن کر پروان، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ
 جیو جہان، جیون جگت آپ سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم دکھائے نشان، برہم پاربرہم وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچی سکھیا
 اک دکھائیندا۔ ساچی سکھیا گرچن دھیان، دھیان دھیان وچ جنائیا۔ نیتز نین کھلے مہان، لوچن دوئے بند دکھائیا۔ گرہ مندر گھر وجے ناد شبد دُھنکان،
 سُرتی سُرت سُرت بھوائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن سکھیا ایکا اکھر
 کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھر ہر کاناؤں، نش اکھر میل ملائیندا۔ بجر کپائی توڑے پتھر، تیر نشانہ اک چلائیندا۔ چوٹی چاڑھے پھڑکے سخر، ادھ وچکار نہ کوئے
 اٹکائیندا۔ گر سکھ مٹے تیرا فکر، جس اپنا میل ملائیندا۔ جس دے بچھے ذکر یے چلایا ذکر، سو اپنا ذکر گرگھیاں آپ سنائیندا۔ کایا مندر اندر دُنگھی کندر
 وچوں آئے نکل، انجو اپنا روپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے پتا پوت متر، گرگھ گر سکھ اپنے رنگ رنکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس

جن اپنی سکھیا اپنا ناؤں سمجھائیںدا۔ ساچی سکھیا ہر کا ناؤں، ہر جو ہر کرے پڑھائیا۔ غریب نماںیاں دیوے تھاؤں، درگاہ سچ وڈ وڈیائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس روپ وٹائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ دیا کمائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان بنے پتا ماؤں، گر سکھ بال اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تس ساچی سکھیا دے سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ہر گوبند، گر گر روپ جنائیںدا۔ جنم جنم دی میٹے چند، سکلا ڈکھ مٹائیںدا۔ میل ملائے گنی گہند، گہر گہسیر اپنا بھو کھلائیںدا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، لہر لہر نال ملائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی سکھیا اک دکھائیںدا۔ ساچی سکھیا آتم برہم، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ لیکھا چکے جنم مرن، مرن جنم دے گوائیا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی اک رکھائے ساچی سرن، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ دیوے وڈیائی چار ورن، برن اٹھاراں میٹ مٹائیا۔ کر کرپا کھولے ہرن پھرن، گھر سنگر نظری آئیا۔ گر سکھ دُوبے گھر نہ جائے پڑھن، سنگر اندر بیٹھا آپے لئے پڑھائیا۔ گر سکھ گر اک دُوبے دا لڑ پھرن، پھڑیا پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ ساچے مندر دوویں ورن، اکٹھے بہہ بہہ خوشی منائیا۔ زربھے کولوں بھو رکھ کدے نہ ورن، پُرکھ اکال گرگھ ساچے اپنے انگ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچی سکھیا تس جنم جنم دی مٹے ترکھیا، ترکھاونت امرت نیر اک پیائیا۔ ساچی سکھیا گر گیان، بودھ اگادھ گر گر کرے پڑھائیا۔ گرہ مندر اندر دُونگھی کندر وے ناد، اٹھے پہر رہے شنوائیا۔ بھو چکائے برہم برہما، پاربرہم بے پرواہیا۔ اپنا رسنا جہوا جییاں آپے جانے اندھ سواد، رسک رسک اپنا رس دکھائیا۔ کر کرپا دیوے سچا ساتھ، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ساڈھے تن ہتھ کا یا چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ اٹھدیاں بیٹھدیاں جنائے اپنی گاتھ، آتم پر ماتم کر پڑھائیا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جس گر سکھ سنگر اپنی گود بیٹھائیا۔ ناتائے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ جنم جنم دی مکے واٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ گر کی سکھیا وکے نہ کسے ہاٹ، رسنا کہہ کہہ نہ کوئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ساچا ور، تس اپنی سکھیا ساچی بوجھ بُجھائیا۔ ترے گن مایا پایا پردہ، پردہ نظر کسے نہ آئیا۔ جگت ترسنا وچ سڑدا، جیو اپنی جگت بیٹھا گوائیا۔ بن ہر نامے اپنا مول ہردا، اپنا لیکھا رہیا گوائیا۔ سنگر کولوں رہیا ڈردا، پنجاں چوراں

نال پیار رکھانیا۔ اپنے گھر کو بس وڑدا، کوڑ کڑیا را رہیا شرمایا۔ دوس رین کام کرودھ نال رہیا لڑدا، گھر گھر پئی لڑانیا۔ جو جن سنگر سرن سرنائی پڑدا، تس آتم پر ماتم ایگا گھر نظری آتیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش چو بھو ابھید مایا روپ رکھانیا۔ مایا پردہ جائے لٹھ، دُئی دوت رہن نہ پانیا۔ گر کاشد سنے اکھ، بن تندى تند وجانیا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، دہ دس نہ اٹھ اٹھ دھانیا۔ منو آستھر جائے لٹھ، مت بدھ چلے نہ کوئے پتھرانیا۔ گر سکھ سنگر چرنی جائے ڈھٹھ، سنگر آگوں نظری آتیا۔ دوہاں ملاوا ہوئے اکھ، گھر دسویں وجے ودھانیا۔ اوتھے نہ کوئی تیرتھ نہ کوئی تٹ، کھانی بانی روپ نہ کوئے دکھانیا۔ نرگن نور نراکار اکو ہوئے پرگٹ، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا گھر گھر، جگت پردہ دس کسے نہ آتیا۔ کوئی کہے پردہ بھمبیری پات، لکھ لکھ لیکھ گئے سمجھانیا۔ کوئی کہے بند تاک، بند کواڑ نہ کوئے گھلانیا۔ کوئی کہے ڈوگھا گھاٹ، پار کنارہ نظر کسے نہ آتیا۔ نانک کبیر کہے سنگر وسے اندر ساتھ، سدا سدا سنگ نبھانیا۔ دوئے جوڑ چرن دھرے جن ماتھ، مستک لیکھا دئے مکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مایا کارن ایش چو پردے اوہلے وچ سمایا۔ پردہ اوہلا کایا چولا، پنچ تت کھیل کرانیندا۔ جگت واشنا منو آپائے رولا، نو دوار نو کھنڈ نو نو ویکھ دکھانیندا۔ جس جن سنگر پورا سنائے اپنا بولا، انبولت آپ سمجھانیندا۔ تس اندر اٹا کرے نابھ کولا، امرت میگھ برسانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردہ اوہلا اوہلا پردہ اپنے ہتھ رکھانیندا۔

* ۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی مہندر سنگھ، گرچن سنگھ دے گرہ نیا شالہ ضلع گرداس پُر *

ہر بھگت سدا پروان، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ نام ندھانا دیوے دان، آنتر آتم آپ جنائیندا۔ ست ستوادى اک نشان، در گھر ساچے آپ دکھانیندا۔ انحد ناد انادى سچى ڈھکان، دُهن آتمک راگ سنانیندا۔ جوتی نور نور مہان، دیا باتی ڈگگائیندا۔ سرتی شبدی میلا کاہن، نر نرائن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ جگائیندا۔ بھگتن میلا ہر بھگونت، آد جگاد کرانیندا۔ میل ملاواناری کنت، گھر سہنجنی سیج

ہنڈھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ ایکا ناواں نیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ نش اکھر پڑھائے ساچا انک، لیکھا کھت
 وچ نہ آئیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت آپ ترائیندا۔ ہر بھگتن میلا ہر دوار،
 ہر سنگر آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے ابھار، پھر باہوں آپ اٹھائیندا۔ نیز لوچن دے دیدار، بند کواڑا آپ کھلائیندا۔ شبد اگم اک دھنکار، اگمرا
 راگ الائیندا۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نخبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ اک اکانتی درس دیدار، بوہ بھانتی
 روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں دیا کمائیندا۔ ہر بھگت ساچا جائے اٹھ، سری بھگوان آپ اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی آپے
 تھ، اپنا رنگ وکھائیا۔ ایکا نام دے اٹھ، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ اک جگائے نزل جوت، بمل روپ سمائیا۔ ہوئے کڈھے کایا کھوٹ،
 دُرمتم میل دھوئیا۔ بھاگ لگائے قلعے کوٹ، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ اک رکھائے ساچی اوٹ، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، بھگتن میلا سہج سُبھائیا۔ جگ جگ بھگت جن جائے جاگ، سنگر پورا اک جگائیا۔ اک لگائے سچ ویراگ، ویراگی اپنی دھار بندھائیا۔ اک
 کرائے ست تیاگ، ست تیاگی آپ ہو جائیا۔ پھر پھر ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چُگائیا۔ دیک جوت جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جنم
 جنم دا دھوئے داغ، پورب لیکھا دے مُکائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے چرن بہائیا۔ پتا پوت سنگ کرے لاڈ، جوں بالک مات سکھائیا۔ ایکا دیوے
 نام داد، وست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ ترائیا۔ ساچا بھگت جائے تر، ترن تار نہار آپ اکھوائیندا۔
 آد جگاد دیوے ور، جگ جگ دیکھ وکھائیندا۔ نہ بھو چکائے جھوٹھا ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ کایا اندر آپے وڑ، اپنا پردہ لائیندا۔ ساچے پوڑے جائے
 چڑھ، ڈونگھی بھوری پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا اک سمجھائیندا۔ بھگت دوارا ہری دوار، ہر ہر آپ جنائیا۔ ناتا توڑ
 سرب سنسار، ایکا بندھن پائیا۔ سرت شبد دے ادھار، مورت اکال سرنائیا۔ ناد تورت اک جیکار، تریا راگ الائیا۔ آسا پورت اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ
 وڈیائیا۔ گھر وچ گھر دے وکھال، بند تاکی آپ کھلائیا۔ دیک دیا آپے بال، انھو پر کاس کرائیا۔ امرت آتم آپ پیال، ترسنا بھکھ گوائیا۔ ترے گن مایا

توڑ جنجال، جیون جگت جنایا۔ کایا مندر پتی دھر مسال، گرہ مندر آپ سہایا۔ شبدی شبد وڈ بلوان، بل اپنا آپ دکھایا۔ دسم دواری ہو پردھان، اپنا رنگ چٹھایا۔ بھگتاں میلا سری بھگوان، پُرکھ ابناسی آپ کرایا۔ ناتا تئے آون جان، لکھ چوراسی رہن نہ پانیا۔ ایکا مندر اک مکان، در دروازہ اک کھلایا۔ ایکا صاحب اک سلطان، ایکا حکم رہیا منایا۔ ایکا راگ ایکا کان، ایکا ناد دُھن شنوایا۔ ایکا کنت بیٹھاسری بھگوان، شاہ پاتشاہ نظری آیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو کرن دھیان، چرن کول کول سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ اٹھایا۔ ساچا بھگت جائے اٹھ، لوک مات لئے انگڑایا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی جائے ٹھہ، نہکرمی کرم کمایا۔ ترے گن بندھن جائے ٹٹ، پنچ تت نہ کوئے لڑایا۔ دُئی دوتی نکلے پھٹ، ایکا رنگ چٹھایا۔ کام کردھ لو بھ موہ ہنکار کڈھے کٹ، آسا ترسنا دئے کھپایا۔ ناتا توڑے ورن گوت، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا اوٹ، آد جگاد سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کرے سچ پڑھایا۔ سچ پڑھائی ایکنار، نش اکھر آپ پڑھانیدا۔ رسنا جہوا نہ کوئے وچار، بتی دند نہ کوئے صلاحندا۔ ہر منتر منتر اپنی دھار، منتر نام دھرانیدا۔ جگت بسنتر کر خوار، امرت میگھ برسائیدا۔ گگن گگنتر کر اُجیار، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ ڈھاہندا۔ لوآں پُریاں پارکنار، گرہ مندر اک دکھانیدا۔ تھر گھر کھیل اگم اپار، ساچی دھارا شبد چلائیدا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، نرگن نرگن آسن لائیدا۔ آد جگادی شاہ سکدار، جگ جگ حکم چلائیدا۔ نام امولاست بھنڈار، لوک مات ورتائیدا۔ گر اوتار سیوادار، چاک چاکری اک سمجھانیدا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھال، اپنی بوجھ بھجانیدا۔ لکھ چوراسی وچوں لال، انملڑے آپ جنائیدا۔ آنت نیڑ نہ آئے کال، مہاکال مکھ شرمائیدا۔ چتر گپت نہ لیکھا دئے کھال، رائے دھرم نہ پھیری پائیدا۔ پار برہم پر بھ ہو دیال، برہم اپنے انگ لگائیدا۔ ایش جیو سدا کرپال، کرپن اپنا بھو کھلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ جگائیدا۔ ہر بھگت ہر ہر پیار، آد جگاد کرایا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، دوئے دوئے روپ وٹایا۔ سنجگ تریتا کریا پار، دوپر پندھ مکایا۔ کلجگ ہویا آپ بے دار، غفلت وچ کدے نہ آیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دوپر گیا لگھ، جگ چوکڑی رہن نہ پانیا۔ نرگن سرگن وجائے

مردنگ، نام مردنگا اک رکھائیا۔ کلجگ انتم کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ آپ کرائیا۔ لیکھا جانے جیو ور بھنڈ، برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی دیوے
 دنڈ، پچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ ہر بھگت اٹھائے اک جنائے اپنا اند، اند اند وچ سمائیا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ ایک راگ سہاگی چھنڈ،
 سوہنگ کرے پڑھائیا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، اندھ اندھیر مٹائیا۔ دو جہاناں مکے پنڈھ، اون گون نہ کوئے پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر بھگتاں آپ ملائیا۔ ہر بھگت کرایا ہر جو میل، میلنہار بنواری۔ الکھ اگوچر اگم کھیل، کرے کرائے جوت نرنکاری۔
 آد جگاد سجن سہیل، ویس انیک وٹائے وڈ بوہاری۔ ساک سجن بن سہیل، دیوے درس دیداری۔ رائے دھرم دی کٹے جیل، توڑے جگت خواری۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں تیج سواری۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جس ہر ہر سچا پائیا۔ دھن وڈیائی سنت جن، جن ہر دے نام
 دھیایا۔ دھن وڈیائی بھگت جن، جس متاموہ چکایا۔ دھن وڈیائی سنت جن، جس اکو اوٹ تکایا۔ دوہاں وچولا آپے بن، پر بھ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھن وڈیائی ہر نرنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ دھن وڈیائی گر اوتار، جگ جگ سیو کمائیا۔ دھن
 وڈیائی بھگت بھنڈار، ہر نامہ نام ورتائیا۔ دھن وڈیائی سنت دیدار، نیتز لوچن نین بگسائیا۔ دھن وڈیائی گر کھ پیار، ہر گھولی گھول گھمائیا۔ دھن وڈیائی
 گر سکھ یار، ستھریار رہے ہنڈھائیا۔ دھن وڈیائی شبد جیکار، آد جگاد سنائیا۔ دھن وڈیائی نراکار، نرگن نور کرے رشنائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نہہکنکا ناؤں
 رکھائیا۔ اچے ٹلے پر بت پاوے سار، ڈوگھی کندر پھول بھلائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا سب توں وسیا باہر، دس کسے نہ آئیا۔ وید ویاسا کر پکار، ایک
 گیا جنائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، نرگن نور بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنارچ رچ ویکھے، ویکھنہار
 اکھوایا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ کوئی ریکھ، بھیس اوٹرا آپ کرایا۔ نانک گو بند کر آدیس، بیٹھے سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنا کھیل کرے نرنکار، نرگن جوت رشنائیا۔ بھگت بلائے سچ دوارا، لوک مات دے وڈیائیا۔ آتم تاکی کھول کوڑا، گھر گھر وچ
 کرے رشنائیا۔ اگنی تتی نہ لگے ہاڑا، امرت میگھ برسائیا۔ میل ملائے ساچا لاڑا، ڈھر درگا ہی وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر

بھگتاں دے وڈیاںیا۔ ہر بھگتاں دیوے مان وڈیاںیا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ لکھ چوڑا سی نالوں کر جدائی، اپنا میل ملائیندا۔ سُر ت شبد کرے گڑمائی، ساچا بندھن پائیندا۔ ایک گھر دھی جوئی، سوہرے پیئے سنگ رکھائیندا۔ ایک گرہ وے ودھائی، انحد نادى ناد الائیندا۔ ایک مندر ہوئے رُشنائی، نرنجن جوت نور وکھائیندا۔ ایک کنت سہاگ پکڑے باہیں، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ ایک دیوے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ ایک میلا چائیں چائیں، جن بھگتاں آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ وڈائیندا۔ ساچے بھگت ساچا مان، ہر سترُگ آپ رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، ایٹھے اوٹھے ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات دُھر فرمان، ست سندیسہ نام سناائیندا۔ آگے جوتی نور مہان، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ نرنجن وچولا سیری بھگوان، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ ناتا توڑ پنچ تت شیطان، ایک رنگ وکھائیندا۔ کلج انتم کھیل کرے مہان، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے اک گیان، آنتر آتم بوجھ بُجھائیندا۔ چوڑاں وديا ہوئے حیران، اکھر اکھر نہ کوءے سمجھائیندا۔ چوڑاں طبق ٹٹا مان، چوڑاں لوک نین اٹھائیندا۔ چوڑاں گر کر دھیان، ایک تھکم منائیندا۔ ست ستوادی ہو مہربان، دوءے دوءے اپنا رنگ جنائیندا۔ ساتا دوآ کر پروان، انک انک نال ملائیندا۔ بہتر بھگت ست نشان، سترُگ راہ چلائیندا۔ ست ستوادی سیری بھگوان، رُپ رنگ رکھے نہ کوءے رکھائیندا۔ ساتا صفرا جگت نشان، سترُگ سترُگ وند وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ صلا حندا۔ ساچے بھگت تیری بھگتی ست، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ ایک گن برہم مت، پار برہم سمجھائیندا۔ ناتا توڑ جگت تت، جھوٹھی کرپا موہ چکائیندا۔ اک بندھائے چرن نت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ نرنجن پیار، سرگن نال ملائیا۔ ہون دھوپ وچ سنسار، اہوتی ویکھ وکھائیا۔ تن بھوتی ویکھے چھار، خاکی خاک رمائیا۔ چار گنٹ ہوئی خوار، اشٹ دیو نہ کوءے منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا چکائیا۔ پورب لیکھا ویکھے ہر، اپنا کھیل کرایا۔ برہما وید آپے پڑھ، اپنا راگ الایا۔ پُران اٹھاراں آگے دھر، وید ویاس جنایا۔ گیتا گیان چکے ڈر، گرگھ دے وڈیاںیا۔ انجیل قرآن گھاڑن گھڑ، کلمہ امام آپ سنايا۔ نانک اکھر ایک پڑھ، ایکنکار دھیايا۔ آد آنت کھیل رہیا کر، بھيو کوءے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہيا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپر پیر

دھار چلائیندا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، ایکا گھر بہائیندا۔ کبیر جلاہا کرے پکارا، اچی کوک کوک سنائیندا۔ محل اٹل وسے ایکنکارا، جل تھل مہینل کھیل کرائیندا۔ نانک میلا پروردگارا، پر م پڑھ ویکھ دکھائیندا۔ ایکا ناد اک دھنکارا، ایکا راگ سنائیندا۔ دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ آد آنت تیرا کھیل نیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں آپ ملائیندا۔ ہر بھگت ملایا، کرپاندھ اپنی دیا کمائیا۔ کرنی کرتا کارج کرے سدھ، کرت کرم نہ ویکھ دکھائیا۔ اپنے ملن دی ساچی بدھ، سوہنگ اکھر بنت بنائیا۔ مان گوائے رددھ سدھ، نو اٹھاراں نہ کوئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، انڈ برہمنڈ سہائیا۔ دھار وہائے ساگر سندھ، امرت آپ پیائیا۔ ہر بھگت بنائے اپنی بند، انادی ست آپ اُچائیا۔ اتا دانی گنی گہند، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، ساچے بھگتاں آپ ترائیا۔ تریا بھگت بھگت دوار، در دروازہ آت کھلایا۔ نرگن سرگن کر پیار، اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت نور اُجیار، نور نورانہ درس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن اپنے چرن لگائیا۔

* ۹ ماہ ۲۰۱۸ پکرمی گرہجن سنگھ دے گرہ پنڈ کتوال ضلع گرداس پور * *

ست پڑکھ نرنجن شاہ سلطان، آد آد وڈی وڈیائیا۔ اگم اگمرا کھیل مہان، عقل کلا کروائیا۔ الکھ اگوچر نوجوان، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ نرگن جوت نور مہان، نرکار ڈگمگائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل مہان، ہر پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ آد نرنجن نور مہان، نور نورانہ اک اکھوائیا۔ ابناسی کرتا نگاہبان، نیترنین آپ گھلایا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ بنائیا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، اپنی آسانال ملایا۔ حکمی حکم حکمران، راجن راج اک اکھوائیا۔ در درویش بن دربان، الکھ اکھنا الکھ جگائیا۔ اگم اگمرا اک فرمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ آد آد، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ آد پڑکھ ہر

کھیل اولاً، ایک ایک کرانیندا۔ ست ستوادی سے سچ محلہ، سچ سنگھاسن سوہا پانیندا۔ نور پرکاس آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگانیندا۔ انک انک آپے رلا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ وسنہارا نچیل دھام اٹلا، اُچ منار سوہا پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، انہو پرکاس کرانیندا۔ انہو ہر پرکاس، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ اپنے اندر کر کر واس، آپ اپنا کھیل دکھائیا۔ آپے شاہو شہنشاہ شاباش، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ آپے پاوے ساچی راس، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ آپے سیوک داسی داس، بن چاکر سیوکمائیا۔ آپے ناؤں رکھ پُرکھ ابناس، ابناسی اپنا بھیو چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آد پُرکھ ایک ہر، ایک رنگ سمانیندا۔ سچ محلے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرہو ہوئے نہ رکھے ڈر، بھو اور نہ کوئے جنائیندا۔ اجونی رہت نہ جنمے نہ جائے مر، مورت اکال آپ سمانیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، ہر جو آپے ویکھ دکھائیندا۔ اپنے مندر سے ساچے گھر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ نرمل جوتی دیپک دھر، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سچکھنڈ دوار وئے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا کنت، نر نرائن سوہا پائیا۔ بھیو ابھید مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ وڈیائی ہر نرنکار، ایک ایک رکھائیندا۔ الکھ اگم ہو تیار، انہو روپ وٹائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سکدار، حکمی حکم چلائیندا۔ در درویش بن بھکھار، بھکھک ایک منگ منگانیندا۔ دیونہار بن ورتار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ چرن کول دھوڑی چھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ آپے داتا بن بھکھاری، سچکھنڈ خوشی منائیا۔ آپے بھوپت بن سکداری، آپے رعیت ویس وٹائیا۔ آپے ونج کرے ونجاری، ساچا ہٹ آپ کھلائیا۔ آپے ویکھے وگسے کرے وچاری، ویکھنہار آپ ہو جائیا۔ آپے کرتا پُرکھ کرے کاری، کرنہار وڈ وڈیائیا۔ آپے نرگن نور جوت اجیاری، نور نورانہ ڈگمگانیا۔ آپے سچکھنڈ سے سچ اٹاری، محل اٹل دئے وڈیائیا۔ آپے کھولے بند کواڑی، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ آپے پُرکھ آپے ناری، آپے ساچی سچ ہنڈھائیا۔ آپے دائی دایا بن بن کرے سیوا اپر پاری، سیوک سیوک ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی کل آپ پرگٹائیا۔ اپنی کل آپے رکھ، سچکھنڈ سوہا

پائیندا۔ نرگن نرگن ہو پر تکھ، ویس اولّا آپ وٹائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ آپے دیوے اپنی وتھ، دست اموک آپ ورتائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھو ہی کھیل کرائیندا۔ مہما جانے اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سٹائیندا۔ وسنہارا سچکنڈ سچ محل اٹل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو ہر آپے چک، نرگن دیا کمائیا۔ سچکنڈ دوار جو بیٹھا لگ، پردہ دئے اٹھائیا۔ اُجل کرے ساچا لگھ، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا آپے دان، دیونہار اکھوائیندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، درگھر ساچا آپ سٹائیندا۔ داتا دانی دیوے دان، سچ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ نرگن وست وست مہان، جوتی شبد کھیل کرائیندا۔ شبدی شبد بلوان، بلدھاری آپ اُپجائیندا۔ کرپاندھ وڈ مہربان، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، ہر پُرکھ نرنجن نال ملائیندا۔ ایکنکارا کر دھیان، آد نرنجن نورُ شٹائیندا۔ ابناسی کرتا دیوے مان، سری بھگوان سر ہتھ لکائیندا۔ پاربرہم کر پردھان، دُھر فرمانا حکم سٹائیندا۔ چھوٹے بالے بال نادان، سٹ شبدی پر بھ ساچی سیوالائیندا۔ تیرا مندر اک مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ نہ کوئے دسے چار دیوار، باڈھی بنت نہ کوئے بنائیندا۔ سورج چن نہ کوئے اُجیار، رُو سس نہ کوئے رُشائیندا۔ ایکا دیپک دیواں بال، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ناؤں رکھ تھر گھر سچی دھر مسال، تیرا آسن لائیندا۔ تُوں سٹ دُلارا چھوٹا بال، پر بھ اپنی گود بہائیندا۔ آد جگاد چلاں نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ چرن پریتی گھان سچی گھال، سچکنڈ نواسی ایہہ سمجھائیندا۔ نرگن نرگن بنے دلال، سچ وچولا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے آپے وڑ، اپنا دیپک آپ جگائیندا۔ تھر گھر ساچا کر تیار، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ سٹ ستوادی سٹ وبار، سٹ پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ شبدی شبد کر اُجیار، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ ایکا دیپک اک پسا، ایکا دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلے آپے کھڑ، اپنا درس دئے کرائیا۔ سچ محلے ہر جو کھڑیا، نرگن نورُ جوت جگا۔ سٹ شبد چرنی پڑیا، پر بھ اگے سپس جھکا۔ صاحب داتار تیرا پلو پھڑیا، چھٹ کدے نہ جا۔ پُرکھ ابناسی سر ہتھ دھریا، دیوے اک پناہ۔ نرگن نرکار نیش اکھر ایکا پڑھیا، ناؤں نرکارا دئے سمجھا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے بنت بنا۔ تھر گھر بنائی ہر جو بنت، چرن

کول سرناٹیا۔ لیکھا جانے آد آنت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ اک چڑھائے ساچی رنگت، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دے وڈیاٹیا۔ شبد سٹ بن نما، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ توں شہنشاہ شاہ وڈ جروانا، تیرا آنت کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد مٹاں تیرا بھانا، سد بھانے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون بدھ سیو تیری کمائیندا۔ کون بدھ کماواں سیو، شبدی سٹ سیس جھکایا۔ توں پاربرہم الکھ ابھیو، ہوں بالک بھیو نہ رایا۔ توں آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سما۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ لکایا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیاں، سٹ شبد دے وڈیاٹیا۔ اٹھ پوت میرے چتر سجان، بال بالے بال سکھایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، ایک وار پڑھایا۔ سٹ ستوادی ست نشان، سٹ پُرکھ زرنجن اک دکھایا۔ میری رچنا تیرا مان، تیرا مان میری وڈیاٹیا۔ میرا حکم سچ فرمان، سٹ ستوادی آپ سمجھایا۔ جو دھاسورا بن بلوان، سر تیرے چتر جھلایا۔ تیری رکھاں ایک آن، ایک گھر بہایا۔ ایک چلہ تیر کمان، سچا شستر ہتھ پھڑایا۔ ایک وست انملڑی دان، داتا دانی اک جنایا۔ تیرا کھیل سری بھگوان، اک اگلا آپ کرایا۔ تیرے آتر نور مہان، جوتی جوت جوت رُشٹایا۔ تھر گھر تیرا مندر مکان، سکھنڈ نواسی دے بناٹیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ دیوے ور، سٹ شبد مان رکھایا۔ سٹ شبد سر رکھے ہتھ، پر بھ ابناسی دیا کمائیندا۔ تیرے مندر امولک وتھ، وشن برہما شو پرگٹائیندا۔ زرنجن زراکار ساچا مارگ دس، ساچے پنڈھ لگائیندا۔ اک اگلا پوری کرے آس، آسا آسا وچ سمائیندا۔ تیرا کھیل برہمنڈ کھنڈ نواس، کوٹن کوٹ روپ دھرائیندا۔ تیرا روپ پر تھمی آکاش، گگن منڈل نال ملائیندا۔ تیری دھار ترے گن راس، رجو طمو ستو کھیل کھلائیندا۔ تیرا سنگ پنچ تت اپ تیج وائے پر تھمی آکاش، ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچی سیوا ساچے سٹ، ہر ستگر آپ لگایا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، ایک رنگ دکھایا۔ وشن برہما شو سہائے رت، ترے پنچ کرے گڑمائیا۔ زرنجن اندر زرنجن اٹھ، سرگن ویکھ دکھایا۔ پنچ تت بنائے کایا قلعے کوٹ، گڑھ مندر آپ سہایا۔ اندر رکھ زرنجن جوت، جوت زرنجن کرے رُشٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سیوا اک سمجھایا۔ لکھ چوراہی سیوا اپار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ گھاٹ گھڑ بن ٹھٹھیار، گھڑن بھنہنار کھیل

کرائیندا۔ اُتہج سیتج چیرج انڈ کر تیار، ترے گن میللا میللا کرائیندا۔ پنچ تت تت آکار، ساکار رُپ وکھائیندا۔ نو دوار کھول کوڑا، جگت واشنا نال ملائیندا۔
 پنچم پنچ کر پرچار، ناد شبد دُھن جنائیندا۔ پنچم کام کرودھ لوہ موہ ہنکار، آسا ترسنا ہوئے ہنگتا نال ملائیندا۔ پنچ دس کھیل کرتار، قدرت قادر اک
 جنائیندا۔ پنچ پنچی ہوئے پنہار، بن بن سیوک سیوک کمائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگڑی کار کمائیندا۔ ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ سنسار، رُپ انوپ آپ
 وکھائیندا۔ من مت بُدھ دیوے دھار، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، اپنا آسن لائیندا۔ آپے کرے بند کوڑا، بجر کپائی سوہا پائیندا۔
 آپے رکھے امرت ٹھنڈا ٹھار، نخبھر جھرنا آپ رکھائیندا۔ آپے ایڑا پنگل کر سیوادار، در دوارے آپ بہائیندا۔ آپے کھیلے کھیل سکھمن ٹیڈھی غار، بنک
 اپنے انک لگائیندا۔ آپے سرتی سرت کر تیار، اکال مورتی رنگ وکھائیندا۔ آپے ناد تورتی ست جیکار، تریا راگ آپ لائیندا۔ آپے پرا پسنستی مدھم
 بیکھری دیوے دھار، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ آپے کایا مندر اندر بنائے سچی دھر مسال، سوت ڈلارے نال ملائیندا۔ شبدی شبد وچے تیرا تال، تال تلواڑا
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے کھیل کرے بھگوان، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ وشن برہما شو پنچ تت اندر کرن کلیان، در در ساچی سیوک لگائیندا۔ نال رکھائے
 ۳۹۸ کال مہاکال وڈ بلوان، اپنا بل جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت شبد ہر دیوے ور، تیری رچنا آپ سمجھائیندا۔ تیری رچنا سورج
 چند، کرن کرن وچ چکائیا۔ لوآں پریاں بیڑا بنھ، برہمنڈ کھنڈ تیری سرنائیا۔ میرا ناؤں تیرا دھن، سچ خزانہ تیری جھولی پائیا۔ میرا راگ تیرا کن،
 انادی ناد سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت شبد دیوے ور، وست انملڑی آپ ورتائیا۔ سوت شبد ہر چڑھیا چا، تھر گھر ساچے خوشی
 منائیندا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ملاح، بیڑا آپ اٹھائیندا۔ میرا ناؤں دے وڈیا، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ وشن برہما شو نال رلا، سیوک سیوا سچ سمجھائیندا۔ پنچ
 تت بندھن دیوے پا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن دے گھڑا، گھٹ گھٹ اپنا نور رکھائیندا۔ گیڑا گیڑے دیوے لا، گیڑنہار آپ ہو
 جائیندا۔ اپنا ناؤں دے سمجھا، ناؤں نرکارا آپ اکھوائیندا۔ پرتھی آکاش دے رچا، جل تھل مہینل ڈیرہ لائیندا۔ سورج چن دے چڑھا، روس
 پرکاش کرائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دے بنا، ڈونگھی کندر سوہا پائیندا۔ اپنی اچھیا دے سمجھا، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ وشنوں ایکا حکم دے سنا، گھر

گھر رزق پُچائیںدا۔ برہما برہم روپ ونڈ ونڈا، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیںدا۔ شکر ڈیرہ دیوے ڈھاہ، جو گھڑیا بھنّ وکھائیںدا۔ تئیاں وچولا بے پرواہ، ترے گن وچ کدے نہ آئیںدا۔ ایکا دتی سچ صلاح، ساچی سکھیا اک جنائیںدا۔ برہما ویتا لیا پڑھا، ایکا راگ لائیںدا۔ چارے وید رہیا سنا، اکھر اکھر نال ملائیںدا۔ ہر کا بھو نہ جانے را، پڑکھ ابناسی کھیل کھلائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، سُت ڈلارا خوشی منائیںدا۔ سُت ڈلارا کرے نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ پتی سرکار، تخت نواسی وڈ وڈیائیا۔ تیری سیوا کراں اپرا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی بن ونجار، ساچا ہٹ چلائیا۔ ایکا دینا درس دیدار، ہوں بھکھک منگ منگائیا۔ تھہ بن اور نہ کوئے سہار، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ آد جگادی ایکا ایک تُوں نرنکار، زرگن نرویر بے پرواہیا۔ دو جہاناں بنا سکدار، سچ سکداری آپ کمائیا۔ لو آں پریاں کرنا کھیل اپرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالک منگ منگائیا۔ منگاں منگ بن بن بال، شبدی شبد نیر وہائیںدا۔ میرا لیکھا کریں پروان، لیکھا تیری جھولی پائیںدا۔ میری آدیس میرے مہربان، نیوں نیوں سیس جھکائیںدا۔ تُوں آد جگادی سچا کاہن، سچکھنڈ دوارے سو بھ پائیںدا۔ ایکا دینا سچ نشان، میں تیرا ہتھ اٹھائیںدا۔ لیکھا جانا دو جہان، دوئے دوئے روپ دھرائیںدا۔ لکھ چوڑاسی کراں پروان، کر کر کھیل کھلائیںدا۔ تیرا ناؤں کراں پردھان، گرہ گرہ ڈنک و جائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، زرگن سرگن سرگن سرگن ایکا رنگ وکھائیںدا۔ پڑکھ ابناسی ہو دیال، اپنی دیا کمائیا۔ اٹھ ڈلارے میرے لال، سر تیرے ہتھ لگائیا۔ زرگن سرگن بن دلال، پنج تت کر گڑمائیا۔ میرا جا سنا حال، پر بھ اکو سچا ماہیا۔ آد جگاد کرے پرتپال، نت نت سیو کمائیا۔ سچکھنڈ وسے پتی دھر مسال، دھر دربارے سو بھ پائیا۔ چرن پریتی گھالنی گھال، گھالی گھال نہ برتھی جائیا۔ تیرا حل کراں سوال، بن سوالی منگ منگائیا۔ تیری سیوا کال مہاکال، بندھن ایکا ہتھ پھڑائیا۔ جگ چوکڑی چلاں چال، ساچی ونڈ ونڈائیا۔ چار وید کر پردھان، مہامات سنائیا۔ چار کھانی کر گیان، چارے بانی اک پڑھائیا۔ چار ورن دینا مان، برن اٹھاراں روپ دھرائیا۔ چار جگ اک نشان، سنجگ تریتا دوا پر کلجگ انگ لگائیا۔ جگ جگ گیرا گیرے سری بھگوان، کولہو چلی چک بھوائیا۔ کوٹن کوٹ دیوے بودھ گیان، اکھ کتھا سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑکھ اکال دین دیال ور دیوے

سچا ماہیا۔ ور گھر پایا ایکا وار، تھر گھر وٹی ودھانیا۔ نرگن سرگن کرے تیار، سارنگ دھر کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، بن بن چاکر سیو کمانیا۔
شبدی شبد بن ونجار، ایکا ہٹ کھلایا۔ ایکا نام کر جیکار، جے جیکار سنایا۔ نرگن سرگن کرے خبردار، ایکا بوجھ بُجھانیا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، اپر پسر ولس
وٹانیا۔ رچے سوئےسبر ہر کرتار، پُرکھ ناری ونڈ ونڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیا۔ اپنی کار کرنے یوگ، ہر کرتا آپ
کرائیندا۔ آپے بھوگے بھوگی بھوگ، بھسمر اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے سنجوگ آپے وجوگ، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ آپے وسے رنگ نوئل نہ
کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دُکھ نہ کوئے جنانیندا۔ آپے لیکھا جانے چوواں لوک، پرلوک اپنے چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ ترے بھون دھنی سنائے اک
سلوک، ساچا ڈھولا آپے گانیندا۔ آپے دیونہارا موکھ، بندھن بندی آپ تڑانیندا۔ آپے لکھ چوڑاسی دیوے جھوک، گیڑا گیڑے وچ بھوانیندا۔ آپے
دیوے ساچی اوٹ، چرن کول درسائیندا۔ آپے وسے کایا کوٹ، گھر گھر وچ سوہا پانیندا۔ آپ جگائے نرمل جوت، بسمل اپنی دھار دکھانیندا۔ آپے
جانے اپنا اوت پوت، پُت پوترے کھیل کرائیندا۔ آپے ورن آپے گوت، آپے اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ آپے کدھنہارا کھوٹ، دُئی دوتی ڈیرہ ڈھانیندا۔
آپے پھڑ پھڑ چاڑھے چوٹ، آپے خاکی خاک ملانیندا۔ آپے دے بھنڈار اتوٹ، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
اپنی کرپا آپ کرائیندا۔ ساچی کرپا کرم کانڈ، ہر کرتا بندھن پانیا۔ لیکھا جانے برہم برہمانڈ، برہما ولس وٹانیا۔ ونڈن ونڈے جیرج انڈ، اُتبیج سبتج رنگ
چڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ سٹ سبتج سمجھانیا۔ سُن سٹ میرے چھوٹے لال، ہر سبتج کرے جنانیا۔ لکھ چوڑاسی کھائے
کال، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جگ چوکڑی ہوئے بے حال، نیتز رو رو نیروہانیا۔ جوٹھ جوٹھ وبتے تال، لوک مات کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنایا۔ سٹ شبد اگوں منگے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کون بدھ تیرا چھٹے نہ سنگ، ہوئے نہ مات جدانیا۔ کون بدھ
کال نہ لائے انگ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست جھولی پانیا۔ سنگر پورا پُرکھ
کرتار، پورن برہم جنانیندا۔ کھیلے کھیل کھیل جگ چار، چوکڑ چوکڑی ونڈ ونڈانیندا۔ نرگن سرگن لے آوے اوتار، گر سنگر ناؤں دھرائیندا۔ ایکا ناؤں

بول جیکار، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ سیوا کر وچ سنسار، آنت اپنا مول چکائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ جان پکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ سمجھائیندا۔ ساچی سیوا گر اوتار، سبج تریتا دوا پر مات کرائیا۔ زرگن سرگن ہو اُجیار، پنچم پنچ دے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت اک گیان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ سنتاں دیوے ایکا مان، چرن سرن سرنائیا۔ گرگھ ویکھے پتر سُبجان، سرتی شبد ملایا۔ گر سکھاں دیوے ایکا نام ندھان، نچ آتم کرے رسائیا۔ جگ چو کڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نو نو چار کھیل جہان، دو جہاناں والی ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جان رمیا رام، رمت رمت سمائیا۔ کھیلے کھیل گوپی کاہن، ایکا بنسری نام وجائیا۔ ایکا کلمہ پڑھے کلام، امام اما آپ سنائیا۔ مقامے حق اک نشان، شاہ سلطان آپ جھلائیا۔ پروردگار نوجوان، نور نورانہ نور الایہا۔ پنچ تت کا یا دے ادھار، عیسیٰ موسیٰ ویس وٹائیا۔ کالا سوسا تن شنگار، ایکا الفی لئے ہنڈھائیا۔ ایکا صوفی دے دیدار، نیتز لوچن نین نین گھلائیا۔ اک محمد ملاو یار یار، چوتھے جگ ویکھ دکھائیا۔ حق حقیقت کھول کواڑ، لاشریک ونڈ ونڈائیا۔ اک توفیق خدائے مددگار، محبان بیدو ایکا گھر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا سمجھائیا۔ اپنا بھو دسے اولاء، مقامے حق خدائیا۔ زرگن نور نور اللہ، عالمین کرے رُشنائیا۔ اپنی دھار جنائے بسملا، بسمل اپنا رنگ دکھائیا۔ آپے کلمہ کلام ال لاء، انا الحق حق جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ونڈ ونڈائیا۔ شبد گر تیرا روپ اپارا، ہر پڑکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ میرا نور تیری دھارا، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ میرا محل سچھنڈ دوارا، تیرا گھر تھر گھر ناؤں رکھائیندا۔ تیرے اندروں نکلے گر اوتارا، مات لوک پھیرا پائیندا۔ سُن اگئی پار کنارہ، دھواں دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ کلج آنت کھیل نیارا، پنچ تت کا یا سو بھاپائیندا۔ نانک نانک نانک شبد ونجارا، نام دست دست ورتائیندا۔ درس پائے در دیدارا، دید عید چند چڑھائیندا۔ گُفت شنید کھیل نیارا، محبوب رنگ دکھائیندا۔ ایکا ناد دُھن جیکارا، راگی راگ الائیندا۔ ایکا نام ست ونجارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ ایکا برہم برہم بھنڈارا، پار برہم ورتائیندا۔ ایکا جوت ایکا دھارا، ایکا شبد ناد سنائیندا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا گھر بہائیندا۔ ایکا گائے منگلا چارا، پنچم ناد پنچم شبد سیو کمائیندا۔ ستنام ست وبارا، سوہنگ آتم پر ماتم دھارا، رازکار کرے نمسکارا، جوت زرنجن اک اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، اونکار اپنی دھار جنائیا۔ اونکار ویکھے ستنام، نام ست ست جنائیدا۔ کرے کھیل سری بھگوان، جگ جگ ویس وٹائیدا۔ گر اوتاراں دیوے دان، اپنی وست آپ ورتائیدا۔ لوک مات کر پردھان، پنچ تت کایا آپ وڈیائیدا۔ گھر وچ گھر کھول دکان، سچ بھنڈارا آپ جنائیدا۔ امرت آتم پن کھان، ترسنا بھکھ جگ مٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، گر شبدی دیوے اکوور، سر تیرے ہتھ لکائیدا۔ تیرے سر ہتھ رکھے کرتار، قدرت قادر کھیل کرائیا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر چاکری رہے کمائیا۔ توں صاحب سب داسکدار، حکمی حکم بھوائیا۔ جگ چوکڑی کر خوار، آنت لیکھا دے مکائیا۔ تیری مہار ہے وچ سنسار، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، نو نو چار کھیل کرائیا۔ نو نو چار کھیل سنسار، ہر سنگر آپ جنایا۔ انتم میلا اگم اپار، الکھ اگوچر دے کرایا۔ لوک مات بنائے سچ دربار، سنگھنڈ نواسی پھیرا پایا۔ مہابلی ہوئے آپ نرنکار، نرگن نرور ویس وٹایا۔ نانک گوہند کر پیار، ایک گود لئے بہایا۔ شبد اگمی تیز کٹار، نام کھنڈا لئے چمکایا۔ آپے اترے اپنی وار، دھار دھار وچوں بدلایا۔ سمبل ویکھے دھام نیار، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ شبد اگمی بول جیکار، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ ایش جیو دے ادھار، جگدیش روپ وٹایا۔ جوگ ابھیاں نہ کوئی کار، جس جن اپنا درس دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم میلا لئے ملایا۔ انتم تیرا میل ملاؤنا، مل مل خوشی منائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پندھ پار کراؤنا، پاندھی بن بن پھیرا پایا۔ جوتی جامہ ویس وٹاؤنا، نرگن نور کر رشنایا۔ شبد گر اک دکھاؤنا، چار ورن کرے گڑمائیا۔ نہہکنک ناؤں دھراؤنا، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ وشن برہما شو اٹھاؤنا، سُرپت اند نال ملایا۔ گن گندھرب نین دکھاؤنا، کسر جھپ سدا رہے جس گایا۔ بھگت بھگونت آپ جگاؤنا، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ جنم جنم دے وچھڑے میل ملاؤنا، سنت ساجن لئے ملایا۔ گر گھ گودی آپ بہاؤنا، چک چک خوشی منائیا۔ گر سکھ رنگ اک چڑھاؤنا، اتر کدے نہ جائیا۔ امرت آتم جام پیاؤنا، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ انخ نادى ناد و جاؤنا، چھتی راگ لکھ شرمائیا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناؤنا، سوہنگ ہنسا چوگ چگائیا۔ بجر کپائی گنڈا لاہنا، نرگن جوت کر رشنایا۔ سرتی شبدی آپ ملاؤنا، ایک بندھن پائیا۔ آتم سیجاسنگ رکھاؤنا، ناری کنت رنگ جنائیا۔ سچ مردنگا اک و جاؤنا، مرد مردانگی اپنے ہتھ دکھائیا۔ پنچ وکارا ڈیرہ ڈھاؤنا، ڈھیہہ ڈھیہہ

ڈھیر کرائیا۔ راتیں سُتیاں درس دکھاؤنا، گرکھ اپنے سنگ رکھائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹاؤنا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ چتر گپت نہ حساب دکھاؤنا، لاڑی موت نہ لئے پرنائیا۔ گرکھ اپنی گود بہاؤنا، بن کہار سیو کمائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کراؤنا، سُن اگم ڈیرہ ڈھاہیا۔ وشن برہما شو گرکھ تیرے چرناں ہیٹھ دباؤنا، پاربرہم دیوے مان وڈیائیا۔ تھر گھر ساچے کُنڈا آپے لاہنا، در دروازہ دے کھلایا۔ شبدی شبد وِج ملاؤنا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ دینن دیا آپ کماؤنا، سچکھنڈ وِجے ودھایا۔ جوتی جوت جوت ملاؤنا، نرگن نُوْر نُوْر سماایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لئے ور، گر شبدی میل ملائی۔ گر شبدی گر ہو یا میلا، گھر گھر وِجے ودھایا۔ سنگر ملیا اک اکیلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ایکا رنگ رنگے گروگر چیلہ، گر چیلہ رنگ سمایا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلہ، خالق خلق بھیو نہ رانیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سبج سہیلا، ساچا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لیکھا کھے بن قلم شاہیا۔ قلم شاہی نہ پائے سار، لکھ لکھ پنڈھ نہ کوئے مکائیا۔ گر اوتار کر گئے پکار، پر بھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ نام جپ جپ کٹ کٹ گئے وگار، بن سیوک سیو کمائیا۔ اتم اوٹ رکھ کے گئے پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، جس دا پتا نہ کوئی مایا۔ بھین بھائی نہ کوئے پیار، ساک سبج سین نہ کوئے اکھوایا۔ بن ہر بھگتاں دیوے نہ کسے ادھار، لکھ چوراسی وچوں لئے اٹھایا۔ گھر گھر وجائے شبد نگار، پنچم شبد رہے جس گایا۔ واہوا سخیاں منگلاچار، گیت گوبند الایا۔ پایا پُرکھ ایکنکار، نہ مرے نہ جائیا۔ سرت سوانی ہوئی بے دار، گر شبدی لیا جگایا۔ ہانی ہان ملیا ایکا وار، گھر وجدی رہے ودھایا۔ کلجک جیو ہون خوار، بن ہر سار کوئے نہ پائیا۔ پڑھ پڑھ وید کتیب شاستر سمتر انجیل قرآن بانی کھانی گیتا گیان گئے ہار، ہر کارُوپ نظر نہ آئی۔ اٹھسٹھ تیرتھ تھر تھر تھکا نر نار، اگنی تت نہ کوئے بُجھایا۔ ڈو نگھی کندر وڈ وڈ جوگ ابھیاں، کر کر رہے پکار، نیتز موند نہ ہو یا دیدار، کول نین نہ نظری آئی۔ منکا منکا پھیرن وارو وار، رسنا جہوا کرن پکار، ہوئے ہنگتا مایا ممتا سکے نہ کوئے مار، بن سنگر پورے دیوے نہ کوئے سرنائیا۔ سنگر پورا سرجنہار، ڈبدے پاتھر لئے تار، کوٹ جنم دے پاپی پت پت پت کرے دیوے درس اپار، دید دید نال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر جن جن ہر ہر جو اپنے رنگ رنگایا۔ ہر رنگ راتا پُرکھ بدھاتا، اپنے رنگ

سمانیدا۔ آد جگادی اتم ذاتا، ذات پات وچ کدے نہ آئیندا۔ سرب جیاں دا پتا ماتا، لکھ چورا سی گود بہانیدا۔ جن بھگتاں جوڑے ساچا ناتا، آتم پر ماتم
 بندھن پائیندا۔ اکو سنائے اپنی گاتھا، ساچا نام آپ درڑائیندا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹا، ہٹ ہٹوانا سو بھا پائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، گھاٹی اپنی آپ
 چڑھائیندا۔ کلجک میٹے اندھیری راتا، ست ست اپنا نام جنائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور جس جن جاتا، جن جننی لیکھے لائیندا۔ جیو جنت ترے گن مایا سٹے
 ڈونگھے کھاتا، پھڑ باہوں باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ دھرم رائے دا گھلا حاطہ، صاحب سلطان آپ بنائیندا۔ متمکھ نار ہون کمذاتا، ہر کنت نہ انگ لگائیندا۔
 جس جن ملیا سنگر سمراتھا، سو جن اپنا مول چکائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سکلا ساٹھا، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ لیکھے لگے پوجا پاٹھا، جس جن اپنا درس
 کرائیندا۔ بھگوان کسے ہتھ نہ آئے گلاں باتاں، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کوئے مکائیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپے داتاں، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کملا پاتا، کول گرکھ آپ کھلائیندا۔ گرکھ کول کھلے بھل، بھلوڑی مات مہکائیا۔ دیوے وست نام اتل، اتول
 نہ تولیا جائیا۔ ہر جن رکھے سدا اڈل، ڈولے نہ وچ لوکائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، جس گھر گرکھ پھیرا پائیا۔ گر سکھ بوٹا مات نہ جائے ہل، سنگر پورا
 پھل ساچا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایٹھے اوتھے دو جہاناں پائے مل، کرتا قیمت آپ چکائیا۔ کرتا قیمت دیوے پا، ہر جن
 تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ در درویش در دربان دردی درد لئے ونڈا، دیناں ناتھا سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ نام اکھر جگت اکھر ساچی سکھیا دے سمجھا، ساکھیا
 روپ وٹائیندا۔ بجر کپاٹی پنڈھ دے تڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر ساچا آپ سہانیدا۔ گھر میلے ملے جا، پیکھت
 پیکھت پیکھت تڑائیا۔ ملے میل غریب نوازا، غریت کوئے نظر نہ آئیا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچا حاجا، سچ محرابے آسن لائیا۔ آپے دیوے آب حیات آبا،
 آب حیات آب حیا نور نور پرکاس ہوئے آفتابا، کرن کرن کرن چکائیا۔ گند منوہر موہن مادھو مادھا، مدھر اپنی دھن سنائیا۔ رام رام رمیا اکو لادھا،
 گھر گھر وچ خوشی رکھائیا۔ نانک گو بند مارے واجاں، شبدی شبد سنائیا۔ بھگت بھگونت سازن سازا، پچھے پھرے واہو داہیا۔ راگ تنبور چھڈیا جگت سازا،
 اکو انحد راگ سنائیا۔ لکھ چورا سی وچوں کاڈھا، سنگر اپنی گود بہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سنگر چرن سنگر سرن

ہرن پھرن دے کھلایا۔ ہرن پھرن کھلے اکھ، نیتز نین کھلایا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، رُپ انوپ وٹایا۔ سَنگَر پورا پُرکھ سمرتھ، سرب کلا بھر پور ہر گھٹ رہیا سمانیا۔ پہلوں گر سکھاں دوارے آپ جائے ڈھٹھ، پھر گر سکھ لئے منایا۔ پھر سنائے اپنا پاٹھ، گرگھ لئے پڑھایا۔ ڈھر درگا ہی ساچی دات، لوک مات ورتایا۔ ہر بھگت بنائے اک جماعت، دوتی پٹی نہ کوئے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے نام ور، دست بدست وست پھڑایا۔ دست بدست دیوے نہ کرے ادھار، ادھار نہارا آیا۔ ڈبدے پائَن لئے تار، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ وشن برہما شو روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ گر اوتار کرن وچار، پُرکھ ابناسی کھیل کرایا۔ پُرگٹ ہو یا وچ سنسار، نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، مایا ممتا موہ چکایا۔ ایک نام شبد بول جیکار، چار ورنناں دے سمجھایا۔ کلج کوڑی کریا دے نوار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سجن ساچے لئے پھڑ، ایک پلو ہتھ رکھایا۔ ایک پلو نام ڈور، ہرجن آپ پھڑایا۔ شبد ویکھے اندھ گھور، چاروں کنٹ پھیرا پانیا۔ گھر گھر وڈے پنچ چور، دوس رین کرن لڑایا۔ اپنا بل اُسار نہ سکے کوئی جوڑ، سرشٹ سبائی رووے نیتز نیناں نیر وہایا۔ جس جن سَنگَر پورا کرے پیار، ڈکھ درد دے نوار، دئی دوتی کرے خوار، ہوئے ہنگتا گڑ توڑے ہنکار، آتم پر ماتم برہم پار برہم سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔

* ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ پکرمی جسونت سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ضلع گرداس پُر *

آد جگادی اک بھگوان، ہر ایک رنگ سمانیدا۔ آد جگادی اک مکان، سچھنڈ دوار سہانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن اک نشان، ست ستوادی ست جھلانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک پروان، دین اپنی دیا کمانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن اک بلوان، بلدھاری ناؤں رکھانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن اک دکان، ست پُرکھ نرنجن آپ چلانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایک گان، نام ندھانا آپ پڑھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن اپنا کھیل کھلانیدا۔ آد جگادی اک بھگونت، آد پُرکھ وڈی وڈیایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایک کنت، نرنجن سچا شہنشاہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آتیا۔ آد انت

لکھا جانے چو جنت، لکھ چو راسی رہیا سماںیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ آد پُرکھ اک نرنجن، آد نرنجن وڈی وڈیاںیا۔ آد جگاد درد دُکھ بھے بھنجن، بھو ساگر پار کراںیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا انجن، ایکا نیتز رہیا پانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا سجن، جگ جگ سنگ نبھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگاد ایکا داتا، داتا دانی ہر اکھوانیندا۔ آد جگاد اک گیاتا، بودھ گیان دوایندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا ناتا، بن سچا کراںیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پتاما، پُرکھ ابناسی ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچی گاتھا، نش اکھر گانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، امرت نیر رپ وٹانیندا۔ آد جگادی ایکا ہر، وڈا وڈ وڈیاںیا۔ ایکا نرنجن نرنجن، رنگ ریکھ رپ نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھاڑن لئے گھڑ، گھرن بھننہار ڈھیہہ ہرائیندا۔ ایکا سچ سنگھاسن سچ چڑھ، شاہ شاباش، سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا اکھر جائے پڑھ، جگا جگتر کرے پڑھانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نہ جنے نہ جائے مر، جوتی جوت نور رُشانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگاد ایکا رنگ، آد پُرکھ سماںیندا۔ آد جگادی اک پلنگ، ست ستوادی سچ ہنڈھانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک انند، انند انند وچ کراںیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا چھند، آتم پر ماتم ڈھولا گانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا چند، نور نورانہ ڈگم گانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ ورتانیندا۔ آد جگادی ایکا برہم، پار برہم پرگٹانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا کرم، نہکرمی آپ کمانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا دھرم، ست ستوادی سچ سچ جنانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا برن، ورن گوت نہ کوئے رکھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا سرن، سرنگت ہر رگھانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا کرتا کرنی کرن، قدرت قادر کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگاد جگ ویس، اولٹا آپ کراںیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، پار برہم بے انت بھیو کوئے نہ پانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سیوالائے برہما وشن مہیش، شکر دانی گنڈھ پوانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سدا آدیس، نیوں نیوں ایکا سیس جھکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آپے ستا باسک سچ، وشنوں اپنے رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کراںیندا۔ آد جگادی اک گیان، جگ جگ کرے پڑھانیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک نشان، جگ جگ آپ چلایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکا رام، رمک

رک سمانیا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکا کاہن، کول نین وڈی وڈیانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اک کلام، کلمہ کائنات پڑھانیا۔ سو پڑکھ نرنجن اک پیغام، پیر پیغمبر آپ سنانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اک مقام، مقامے حق نور خدانیا۔ سو پڑکھ نرنجن اک اسلام، اسلام علیکم آپ جنانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ایکا نام، ستنام کرے پڑھانیا۔ سو پڑکھ نرنجن اک مہان، نور نور کرے رُشانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ایکا سرت پین کھان، گھر گھر آپ ورتانیا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکا بان، نام انیالا تیر چلانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ایکا ہوئے جانی جان، اٹھل بے پرواہیا۔ سو پڑکھ نرنجن ایکا مان، ایکا اوٹ سمجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگادی ایکا گر، ایشٹ دیوگر آپ اکھوانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن سیو ساچی سیو سکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، لکھ چوراسی ونڈ ونڈانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن چڑھے گھوڑ، شاہ سوارا پھیری پانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں جائے بہڑ، جیرج انڈاں ویکھ وکھانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ویکھنہارا مٹھا کوڑ، رس اپنا آپ چکھانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن رہیا دوڑ، دو جہاناں پھیرا پانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن کرے غور، گھر گور گبھیر بھیو کوئے نہ پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، آد جگاد ایکا رنگ وکھانیندا۔ آد جگادی ساچی کار، کرتا پڑکھ آپ کرانیا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر کرتار، ایکا سیج ہنڈھانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن جوت اجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ سو پڑکھ نرنجن شبدي دھار، شبدي شبد روپ دھرانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرپسار، پسرپسارا ویکھے چائیں چانیا۔ سو پڑکھ نرنجن گر اوتار، گر گر سیو لگائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ترے گن مار، نام کھنڈا اک چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، برہمنڈ کھنڈ لوآں پریاں رنگ وٹانیا۔ آد جگاد جگا گلنتر، جگ کرتا کھیل کرانیندا۔ آد جگاد شبد گر منتر، نمو نمو آپ پڑھانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن جانے بدھ انتر، گھٹ گھٹ ویکھ وکھانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن لیکھا چکائے گلن گلنتر، ویس انیک روپ دھرانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن جگ بنائے بنتر، سنجگ تریتا دوپر کلجک آپ ہنڈھانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھجھائے بسنتر، امرت میگھ آپ برسانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرانیندا۔ آد جگاد ہو پرکھ، پر م پڑکھ دے وڈیانیا۔ سو پڑکھ نرنجن جن بھگتاں کرے پکھ، نرگن سرگن روپ دھرانیا۔ سنت سہیلے لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ سو پڑکھ نرنجن گرکھاں مارگ ایکا دس، آتم برہم

کرے پڑھائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن گرسکھاں ہر دے وس، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ککھوں کرے لکھ، ککھوں ککھ چلائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن
 مسمکھاں کولوں جائے نس، ہتھ کسے نہ آئیآ۔ ہر پڑکھ نرنجن نزل نور جوت کر پرکاس، جگت اندھیر مٹائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن کرے کھیل شاہو شاباش،
 نیئاں اپنا روپ دھرائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن منڈل منڈپ بہہ بہہ پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن لیکھا جانے دس دس ماس، مات گریہ
 ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما، نادی ناد سنائیآ۔ آد جگاد ایکا دھن، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن
 ایکا گن، گنوتا آپ پرگٹائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ایکا رسن، دھرتی دھرت دھول وندائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن سنت سہیلے چن، اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر پڑکھ
 نرنجن لہنا دینا دیوے لکھ تن من، نیترویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ جنائیندا۔ آد جگاد رچنا رچ، ہر رچ رچ
 ویکھ دکھائیآ۔ آد جگاد نام سچ، ست بھنڈا رامات ورتائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن کایا کچ، پنج تت مائی خاک ملائیآ۔ ہر پڑکھ نرنجن من منوآ نوآ نچ نچ، لکھ چوڑا سی
 بھرم بھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا کھیل کرائیا۔ آد جگاد کھیل اول، ایکنا کرکھائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن وسنہارا سچ محلہ،
 سکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن آد نرنجن جوتی بلا، دیپک دیا آپ ڈگمگائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن شبدی شبد پھڑائے پلا، دس کسے نہ آئیندا۔ ہر
 پڑکھ نرنجن جن بھگتاں اندر رلا، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن کرے بلا، جگ چوڑی پندھ مکھائیآ۔ ہر پڑکھ نرنجن سچ سندیسہ ایکا گھلا، ناؤں
 نرنکار آپ صالاجندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو ہو پھرے جھلا، بھگت دوارے پھیری پائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن الاہی نور اللہ، الاہی روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ سو
 پڑکھ نرنجن ساچا بھلا، پڑکھ ابناسی ہتھ رکھائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن مسمکھاں لاپے کھلا، رائے دھرم ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھو آپ چھپائیندا۔ آد جگاد رہیا لگ، دس کسے نہ آئیآ۔ سو پڑکھ نرنجن وسے اندھیرے گھپ، اپنا پردہ پائیآ۔ ہر پڑکھ نرنجن رہیا بک، سکھنڈ
 آسن لائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن ہر بھگت پہلے لئے چک، اپنی گود بہائیآ۔ ہر پڑکھ نرنجن کوڑ گڑیا کڈھے گٹ، ست دوار رہن نہ پائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن اپنی
 ککھوں پئے پھٹ، گر اوتار جنم دوائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن اپنا امرت دیوے گھٹ، چرن سرن سرن سرنائیآ۔ سو پڑکھ نرنجن جائے تھ، ایکا اکھر کرے

پڑھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن لوک مات داساچا بوٹا پٹ، گر سکھ سکھنڈ دوار لگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نرنجن پئے اٹھ، آلس نندرا وچ نہ آئیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرنجل جوت، پنچ تت نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ونج رہیا کرائیا۔ آد جگاد وست انمول، ہر سجن آپ ورتائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سد سے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تتوت کرائے کھول، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وجائے ڈھول، ڈورؤ ڈکا اک رکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن جن بھگتاں پردہ دیوے کھول، اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بنیا رہے انھول، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ آد جگادی اک اٹاری، اٹل نام رکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اینکاری، نر اکار آکار بنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ونج ونجاری، ایکا ونج دکھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن پنہاری، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے کاری، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شبد برہما، ایکا راگ سنائیا۔ آد جگادی ایکا راگ، ایکا ہر جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا ناد، ڈھر دھام آپ وجائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شبد سادھ، تت روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ پرگٹائیندا۔ آد جگادی ہر بل دھار، اپنی کھیل کرائیا۔ نرنجن نرنجن دئے آدھار، شبدی شبد صلاحیا۔ شبد ست کرتیا، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ پنچ تت دئے آدھار، گر گر روپ دکھائیا۔ گر گر بن بن سیو ادار، چاکر سیو کمائیا۔ نام ست لے بھنڈار، چيو جنت ورتائیا۔ رام رام سرجنہار، ایکا رنگ دکھائیا۔ کاہن کاہن دو جہان، گند منوہر وڈی وڈیائیا۔ پیر پیغمبر دے دے دان، عیسیٰ موسیٰ نشان رکھائیا۔ اک مسلہ ایکا آن، ایکا الف کرے پڑھائیا۔ ایکا نام گن ندھان، نانک جھولی پائیا۔ ایکا ڈکا دو جہان، گو بند فتح سنائیا۔ انتم اوٹ رکھو بھگوان، دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگ اپنا بھيو آپ چھپائیا۔ ایکا اوٹ انتم آس، ایکا گھر رکھائیا۔ نرنجن جوت نور پرکاس، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ مورت اکال نہ ہوئے وناس، پاربرہم نہ مرے نہ جائیا۔ پرگٹ ہوئے ساکھیات، شرع مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ امام امامہ ہوئے کائنات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگتر، اپنا منتر آپ سنائیا۔ ایکا اوٹ ایکا دوار، ایکا نین اٹھائیا۔ ایکا نور اک اجیار، ایکا ایک کرے رُشنائیا۔ ایکا آوے جاوے وارو وار، گر اوتار سیو

کمائی۔ نو نو چار ہوئے خوار، وشن برہما شو بیٹھے سپس جھکائی۔ تیرا آنت نہ پاروار، پر بھ تیرا بھو کوئے نہ پائی۔ توں گھٹن بھنہنا سمرتھ کرتار، تیری
 مہما توہے بن آئی۔ اسپس واری کر تیری جگ چار، جگ چوکڑی نال رلائی۔ گر اوتار گئے ہار، تیرا ناؤں پڑھائی۔ بھرے بھلا سرب سنسار، برہم مت
 نہ کوئے جنائی۔ در در گھر گھر ہوئے جیو گوار، گر گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شوالے دھواں دھار، نرگن جوت نہ کوئے رُشنائی۔ ملا شیخ
 مسائق پیر ہوئے گناہ گار، اوگن بھری سرب لوکائی۔ تڈھ بن تیرا رہے نہ کوئی یار، ناتا سارے گئے تڑائی۔ نیتز روون زارو زار، گریازار کرائی۔ ایکا مدد
 کرنی مددگار، تیری اوٹ تکائی۔ چوڈاں لوک کرن نمسکار، چوڈاں طبق دین دُہائی۔ ساگر کرے وچار، ہر وچار وچ نہ آئی۔ دھرنی ڈگی منہ دے بھار،
 نہ سکے کوئے اٹھائی۔ چاروں کُنٹ سب دے نین ہوئے شرمسار، ہر کا ناؤں نہ کوئے دھیائی۔ رائے دھرم ہویا خبردار، اپنی لئے انگڑائی۔ کرپا کر
 میرے نرکار، تیرے آگے سپس جھکائی۔ تیرا قرضہ دیاں اتار، لہنا کوئے رہن نہ پائی۔ براہمن کھتری شوڈر ویش کراں وچار، آتم پردہ سب دالہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد جگاد جگ تیرے حکم رجائی۔ تیرا حکم ست پروانہ، پروانگی ہور نہ کوئے جنائیندا۔ توں
 صاحب سچا سلطانا، شاہ پاتشاہ اکھوائیندا۔ جگ جگ نیا تیرا بھانا، تیری اوٹ تکائیندا۔ کلج اتنم کھیل مہانا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ وید ویاسا کر پروانا، لکھ
 لکھ لیکھ سمجھائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا نوجوانا، اچے ٹلے پر بت ڈیرہ لائیندا۔ وشن برہما شو دئے گیانا، ایکا سنگ سمجھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک
 نوجوانا، روپ رنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ محل سے دھام مکانا، انچل ناؤں دھرائیندا۔ اکو تیر اک نشانہ، دو جہاناں آپ لگائیندا۔ اکو اشٹ دیو گر سری
 بھگوانا، دو جا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ ایکا برہم کرے پروانہ، لیش جیو رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد شبد برہما،
 نرگن اپنا ناد سناائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، کسے ہتھ نہ آئے رسن سواد، رس آتم اک رکھائیندا۔

* ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی چرن سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ضلع گرداس پُر *

ہر کرپا گرہ ملے انند، ساچا سکھ اُچھائی۔ مسکھی کرائے بند بند، بندھن توڑ جگت لوکائی۔ لیکھا چکھیا بٹی دند، ہر ہر ناؤں دھیائی۔ سدا سدا سدا رکھے ٹھنڈ، اگنی تت بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا چرن پُجھائی۔ چرن کول ساچے گرہ، گھر مندر آپ سہایا۔ ہر جن ہر کا بھانا سہے، اشٹ دیو گر اک منایا۔ دو جہان شکتی سد رہے، گھلا ڈکھ گویا۔ چرن دوارے دھام اولٹے نہے، بہہ بھو مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگایا۔ ہر جن رنگ ایک وار، لوک مات رنگایا۔ جنم جنم دے سدھار، مرن مرن مرن پھند کٹایا۔ سرن سرن سرن اک دوار، چرن چرن چرن کول سرنایا۔ بردھ بال جوان اترے پار، لیکھے لگے جننی مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سکھ گھر آتم آپ اُچھائی۔

* ۱۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی درشن سنگھ دے گرہ مہراج پُر ضلع گرداس پُر *

آد جگاد سنگر دھارا، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ گر گر رُپ شبد اپارا، نرگن نرکار کھیل کرائیندا۔ بھگتی بھگت نام ونجارا، دست اموک آپ ورتائیندا۔ سنتن ست ست سہارا، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ گرکھیاں کھولے بند کواڑا، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ گر سکھاں دکھائے اک دوارا، در در آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا رنگ دکھائیندا۔ سنگر دھار پُرکھ اگم، اگمڑی کار کرائیندا۔ گر گر رُپ نہ مرے نہ پے جم، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت بیڑا بٹھ، جگ جگ سیو کمائیندا۔ سنتن دیوے نام دھن، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ گرکھ چڑھائے ساچے چن، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گر سکھاں راگ سنائے کن، انحد ناد ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد اپنی کار کمائیندا۔ سنگر سچا بے پرواہ، پُرکھ اکال اکھوائیا۔ گر گر رُپ بن ملاح، نرگن سرگن سیو کمائیا۔ بھگتاں دیوے سچ صلاح، ایک منتر نام سمجھایا۔ سنت

سہیلے لئے ملاء، میل ملاوا سہج سکھدایا۔ گرکھ سجن لئے رکھا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گرکھ رنگ دے رنگا، رنگ محیٹی اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ویس وٹائیا۔ سنگر پورا ہر سمرتھ، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ گر گر رُپ چلائے رتھ، زرگن سرگن سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ایکا وتھ، نام امولک آپ ورتائیندا۔ سنتاں ہر دے آپے وس، ہر ہر اپنا رُپ جنائیندا۔ گرکھاں مارگ ایکا دس، پاندھی ساچے پندھ رکھائیندا۔ گرکھاں آتم جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد اپنا بندھن آپے پائیندا۔ سنگر پورا ست کرتار، ست ستوادی دیا کمائیا۔ گر گر رُپ وچ سنسار، جوتی جاتا بھیکھ وٹائیا۔ بھگتن کرے سچ شنگار، ساچا بستر اک پہنائیا۔ سنتن دیوے درس دیدار، نیز لوچن نین گھلائیا۔ گرکھاں پھرے پچھے اگاڑ، بن سیوک سیو کمائیا۔ گرکھاں کرے پرکاس بہتر ناڑ، نور نورانہ نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جُگاد اپنا مارگ آپے لائیا۔ سنگر پورا ست ستواد، سو پرکھ زرنجن بھو نہ آئیندا۔ گر گر رُپ کھیل برہما، برہمادی رنگ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت لاپے لادھ، جگ جگ میل ملائیندا۔ سنتن دیوے ساچی داد، درگھر ساچے آپ ورتائیندا۔ گرکھ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گود بہائیندا۔ گرکھاں کرے ساچا لاڈ، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا آپ سمجھائیندا۔ اپنی کرپا ہر زرنکار، آد جُگاد کمائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ واسا پائیا۔ زرگن سرگن دے ادھار، ایکا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھائیا۔ اپنا بھو ہر جو کھول، اپنی دیا کمائیندا۔ سچھنڈ نواسی تولے ساچا تول، نام کھنڈا اک رکھائیندا۔ جگا جگنتر رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیندا۔ ایکا وست رکھے کول، اتوٹ اتوٹ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ سمجھائیندا۔ ساچا مارگ ہر کرتار، اپنا آپ جنائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، حکمی حکم حکم پھرائیا۔ گر اوتار بن سیو اداری، لوک مات سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنا بندھن آپ دکھائیا۔ آد بندھن دتا پا، ایکا حکم ورتایا۔ جُگاد لیکھا دے مُکا، دس کسے نہ آیا۔ نو نو چار کھیل کھلا، سو پرکھ زرنجن رنگ چڑھایا۔ برہمنڈ کھنڈ ناچ نچا، نو آ اپنا سوانگ دکھایا۔ بودھ اگادھ شبد جنا، گر اوتار پڑھایا۔ زرگن جوت کر رُشنا، نور نورانہ اک درسایا۔ چرن چرن سرور اک نہا، سر امرت

اک دکھایا۔ لیکھا جانے دو جہان، بھو کسے نہ آیا۔ اکھہ اگوچر بے پرواہ، کرتا پُرکھ اپنے رنگ سمايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کریا آپ سمجھایا۔ آد جگاد اپنا پردہ آپ چکایا۔ پردہ چکے سری بھگوان، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ پرگٹ ہوئے نوجوان، بردہ بال نہ رُپ وٹایا۔ لیکھا جانے دو جہان، زِرگن سرگن کھیل کرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ جگ ویکھے آن، جگ اپنی ونڈ ونڈایا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، نیز نین نین اٹھایا۔ کون بھومکا وسے سری بھگوان، کون در سو بھاپایا۔ کون مندر سہائے مکان، کون بنس دے وڈیایا۔ کون کوٹ ہوئے پردھان، چارے دشا ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، ایکا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا سچ محلہ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ زِرگن دھار آپے رلا، سرگن دس کسے نہ آئیندا۔ ست سنگھاسن ایکا ملا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد جگادی ہر ہر رنگ، اپنا آپ رنگایا۔ جگ جگ سچ ہنڈھائی پنگ، گر اوتاراں اندر ڈیرہ لایا۔ ایکا نام وجامردنگ، ساچاراگ سنایا۔ نو نو چار آپے لنگھ، اپنا کھ چھپایا۔ گیت سہاگی گایا چھند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنایا۔ اپنا لیکھا جانے لیکھ، لکھت وچ نہ آیا۔ آد جگاد اولڑا بھیس، زِرگن زِرگن لے وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی لیا ویکھ، انتم پندھ مکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر گئے آدیس، ہر ساچے سیس نوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ گر اوتار سیس جھکا، اپنا پندھ گئے مکایا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، تیرا بھو کوئے نہ پائیا۔ کوئے رام کوئے کرشن گیا اکھوا، عیسیٰ موسیٰ کوئے صلاحیا۔ کوئی محمد سیس رہیا جھکا، کوئے کلمہ کلام کرے پڑھایا۔ کوئی نانک زِرگن منگے دان پناہ، کوئی گوبند رہیا جس گایا۔ گوبند کہے پُرکھ اکال میر اپتامان، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ اپنا بھو ہر جناؤنا، ایکا ایک پُرکھ اکال۔ نو نو چار پندھ مکاؤنا، کھیلے کھیل دین دیال۔ سچکھنڈ دوار لوک مات پرگٹاؤنا، گر لکھ ویکھے ساچے لال۔ سچ سنگھاسن سو بھاپاؤنا، شبدی شبد بنے دلال۔ لکھ چوراسی پھول بھلاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نوجوان۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات، ہر سنگر آپ بنایا۔ گر گر دیوے ایکا دات، ایکا وست دکھایا۔ بھگت بھگونت بنھے نات، چرن سرن سرنایا۔ سنتاں دیوے ساچی گاتھ،

ایکا ایک پڑھائیا۔ گرگھیاں اگے مکے واٹ، دو جاراہ نہ کوئے چلائیا۔ گرگھیاں وکے نہ کسے ہاٹ، کرتا قیمت آپے پائیا۔ کھیلے کھیل بازی گرناٹ، سوانگی اپنا سوانگ رچائیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ سمرتھ، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ نام جنائے مہما اکھ، چار وید بھیونہ رائیا۔ پُران اٹھاراں جان ڈھٹھ، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ لہنا دینا چکے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سستی نیتزین نیر وہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے کھول، بے انت ہر زرنکارا۔ نام اگئی وجائے ڈھول، تیرا شبد اک نگارہ۔ جن بھگتاں وسے سدا کول، ساڈھے تن ہتھ کا یا مندر منارا۔ آتم آتر جائے مؤل، مؤلا رُپ سرجنہارا۔ اٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا جھرے نیارا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، اک کنارہ۔ نہ کوئی جانے پاندھا رول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی کارا۔ کھجک انتم کرنی کار، کرتا پُرکھ آپ جنائیا۔ زرگن نور ہو اُجیار، سچ نشان سو بھا پائیا۔ لوک مات اک دربار، ست پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ ساچے بھگتاں کرے پیار، آپ اپنی گود بہائیا۔ ایک رنگ دیوے چاڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ سچ دوارے دیوے واڑ، درگاہ ملے مان وڈیائیا۔ اگنی نہ لگے تتی ہاڑ، سامتک ست ست کرائیا۔ گرگھ بنائے ساچے لاڑ، پُرکھ ابناسی ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ دکھائیا۔ اپنا کھیل کرے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیندا۔ زرگن نور ہو بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ لوک مات سچ نشان، ست ستوادی آپ جُھلائیندا۔ سچکنڈ دوارا سچ مکان، درگھر ساچے آپ بنائیندا۔ بھگت بھگونت کر پروان، اپنا میل ملائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ ساچی سخیاں سچا کاہن، ہر سنگر ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر گو بند، گہر گہبھیر کرائیا۔ جن بھگتاں میڈے سگلی چند، چنتا روگ رہن نہ پائیا۔ درس دکھائے گنی گہند، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیندا۔ اپنی اچھیا اپنے وچوں کڈھ، لوک مات پرگٹائیندا۔ چھتتی جگ دی ساچی حد، نانک لیکھا پور کرائیندا۔ آپے جانے اڈو اڈ، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ دھرم نشانہ اکو گڈ، دو جہان جُھلائیندا۔ بھگت بھگونت آپے سد، اپنا میل ملائیندا۔ وشنوں برہے تیرا برہم ند، پاربرہم آپ وجائیندا۔ شکر

ترسول اپنا سٹ، ایکا حکم فرمائیندا۔ گریکھ میرے وکے ہٹ، دوسر ہتھ نہ کوئے لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھائیندا۔ سچ دربارا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ بنائیا۔ کلج تیری اتم وند، کرے بے پرواہیا۔ نانا توڑ نو کھنڈ، ست دیپ گھ بھوایا۔ لہنا چکے سورج چند، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیایا۔ گیت نہ گائے کوئے بتی دند، رسنا جہوانا ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل ہر کرنا، کلج اتم ویس وٹایا۔ ویکھنہارا چار ورننا برنا، ورن برن وچ کدے نہ آیا۔ جگا جگنتر ترنی ترنا، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ نربھو ہوئے کدے نہ ڈرنا، بھے اپنا سرب سمجھایا۔ سچکھنڈ دوارے آپے چڑھنا، تھر گھر چرناں ہیٹھ رکھایا۔ ایکا اکھر آتم پڑھنا، پر ماتم دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے دے وڈیایا۔ سچ دربارا ایکا وار، ہر لوک مات بنائیا۔ نو نو چار ہوئے خوار، کوک کوک دین ڈھایا۔ چھٹی جگ تیرا آدھار، نانک نرگن سپس اٹھایا۔ گو بند سورا کر پکار، اتم ایکا اوٹ تکایا۔ ست پرکھ نرنجن پرکھ اکال، سر میرے ہتھ رکھایا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھر مسال، در گھر ساچے سو بھاپایا۔ سیوالائے کال مہاکال، دھر فرمانا حکم سنایا۔ ایٹھے اوٹھے رہیا سرت سنجال، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ نانک گو بند ایکا آس، ہر ہر اوٹ رکھایا۔ سچکھنڈ وسے پرکھ ابنا، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سرب گناں آپے گنتاس، گنوت وڈ وڈیایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، لو آں پریاں پھول پھولایا۔ آپے لایا پون سواس، لکھ چوراسی ایش جیو پرگٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل ساچا ہر، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ نر نرائن داتا ایک، گن اوگن نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد ہر ساچی ٹیک، گر اوتار رکھائیندا۔ نام ندھانا اک بیک، لوک مات پرگٹائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، پنج تت نہ بندھن پائیندا۔ وسنہارا کایا کھیت، گھٹ گھٹ جوت جگائیندا۔ آتم سیجا رہیا لیٹ، دس کسے نہ آئیندا۔ دس دس ماس مات گر بھ نہ آئے پیٹ، جوئی جوئی نہ کوئے بھوائیندا۔ جگ جگ بنے کھیوٹ کھیٹ، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں کرے ہیت، نت نوت ویس وٹائیندا۔ پہلی پہلی واری رت بسنتی چیت، اپنی رت دکھائیندا۔ نو نو چار چوکڑی جگ کسے نہ دتا بھیت، اپنا پردہ آپ چھپائیندا۔ کلج اتم اپنی کھیل لئے کھید، کھلاڑی ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کوڑے ریٹھ، گھر گھر اپنا روپ دھر آئیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد بھگت بھگونت اپنے در بلائیندا۔ بھگت بھگون آنت کل، کل اپنی آپ دھرائیا۔ لہنا چکے باون بل، بلدھاری
 ویکھ دکھائیا۔ زرگن سرگن اچھل اچھل، آپ اپنا بھو چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ جنائیا۔ اپنا کھیل ہر ہر دس، دہ
 دشا سمجھائیندا۔ سچھنڈ دوارا جائے وس، لوک مات پرگٹائیندا۔ روداس چمارا ویکھے ہس ہس، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیندا۔ کبیر جلاہا آئے نس، نیوں
 نیوں سیس جھکائیندا۔ بھگت بھگوان گان جس، سوبھاؤنت سرب صلاحندا۔ ویکھو کھیل پُرکھ سمرتھ، لوک مات آپ کرائیندا۔ ساڈا کھیرا کیتا بھٹھ، جن
 بھگتاں کھیرا آپ وسائیندا۔ سانوں اپنا نام دس، رسنا جہوا دوس رین چھہائیندا۔ کلجگ انتم گرگھاں ہویا داسی داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ اٹھے پہر
 وسے ساتھ، بن سنگی سنگ نبھائیندا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ صلاحندا۔ سچ دوارا ویکھنا، کبیر رہیا
 سنائیا۔ جس دارُپ نہ کوئی ریکھنا، سو پُرکھ رہیا بنائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیسنا، نہ کوئی مونڈ منڈائیا۔ نال رلائے گرو دس دسمیشنا، دہ دشا پھیرا پائیا۔
 جوتی جامہ دھریا بھیکھنا، نظر کسے نہ آئیا۔ بھو نہ جانے اولیا پیر شیننا، پیر پیغمبر نہ کوئے چترائیا۔ تس صاحب کو کرئے آدیننا، جس ساڈی بنت بنائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ لوک مات سہایا۔ درگھر وسیا ہر جو کنت، کنٹول ویس وٹایا۔
 میل ملائے بھگت بھگونت، بھگون اپنے رنگ رنگایا۔ ناتا جوڑے ساچے سنت، ست سنگر ہوئے سہایا۔ گرگھاں دیوے نام نیا منت، من کا منکا آپ
 بھوایا۔ گرگھاں گڑھ توڑھے ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک جنایا۔ میل ملائے ساچی سنگت، شرع سنگ نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوں نانک لایا انگ انگد،
 توں گرگھ لئے ترایا۔ اک بنائے ساچی سنگت، امرت جام پیایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، سچ بھنڈارا آپ ورتایا۔ گرگھ ہوئے نہ پھر منگت، دوجے در نہ
 منگن جایا۔ نہ کوئی پاندھانہ کوئی پنڈت، گر شبد گیان درڑایا۔ ناتا توڑے جیرج انڈت، اتبج سیتج نہ کوئے پھرایا۔ آپ بنائے مانس بُت مانس اپنی گود
 رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپ بہایا۔ سچھنڈ دوارے گرگھ بہنا، ہر ساچے سچ جنائیا۔ من بستر پاونا ایکا گہنا، ایکا
 رنگ چڑھائیا۔ درشن کرنا ایکائیناں، دوئے لوچن بند دکھائیا۔ ہر سنگت من ہر جو کہنا، ہر سجن سنگ رکھائیا۔ لاڑی موت نہ کھائے ڈائنا، ویلے آنت

ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے جنایا۔ اپنا بھیو جنائے جن، جن جننی دیکھ دکھائیندا۔ اٹھوراگ سُنو کن، ہر کنت
 کتوہل منائیندا۔ بھانڈا بھرم دیوے بھن، بھو اور نہ کوئے دکھائیندا۔ ڈبدا بیڑا دیوے بٹھ، شوہ دریائے پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جانا آ، ہر سنگر اک آواز لگائیا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ کرے کرائے سچ
 نیاں، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی آپ بھلائے، جھوٹھے دھندے لائیا۔ ایکو بھلیا ہر کاناں، چار کُٹ رہی گر لائیا۔ منہ وچ ایکا سور گان،
 بٹی دند نہ کوئے وڈیائیا۔ گر اوتار گئے مکھ بھوا، ویلے آنت دیوے نہ کوئے گواہیا۔ سچکھنڈ دربارا ہر جو رہیا لگا، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ گر اوتار لئے بلا،
 دھر فرمانا اک سنایا۔ اٹھو ویکھو اپنا راہ، لوک مات دھیان لگائیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے ملے نہ کوئی سچا تھاں، تھان تھنتر نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، تیرا پندھ آپ مکائیا۔ گر اوتار آون دوارے، در دوارے آپ جنائیندا۔ اٹھو ویکھو وچ
 سنسارے، کل کی کھیل کرائیندا۔ کسے نظر نہ آئے رام اُجیارے، کاہنا کرشن نہ کوئے منائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے چتارے، کلمہ کلام نہ کوئے
 پڑھائیندا۔ محمد ناتا تاشا چا یارے، اللہ رانی مکھ شرمائیندا۔ نام ست نہ کوئی دیچارے، جوٹھی جھوٹھی گنڈھ پوائیندا۔ فتح ڈنک نہ کوئے جیکارے، پُرکھ اکال
 نہ نظری آئیندا۔ گر کاشبہ نہ کوئے وچارے، اگیان اندھیرا چھائیندا۔ گوہند سورامارے لکارے، ایکا بول جنائیندا۔ عیسیٰ راہ تگے آ میرے پتا میں
 تیرے سہارے، تیری اوٹ رکھائیندا۔ وید ویاس کرے نمسکارے، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نانک زرگن کہے پکارے، ایکا اوٹ جنائیندا۔ انتم کل
 مہالبی اترے وچ سنسارے، نہہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ گوہند کہے دیوے ہلارے، موہے ساچی گود بہائیندا۔ ایکا نام بول جیکارے، چار ورن اٹھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ وسائیندا۔ ساچا گھر وسائے ایک، ایکا ہر رگھرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے دیکھ، نیتز نین اٹھایا۔
 پُرکھ ابناسی آگے چلے نہ کوئی پیش، نیتز نین نین شرمایا۔ وشنوں چھڈے اپنی سچ، باسک تشک انگ نہ لایا۔ برہما توڑے اپنا ہیبت، برہم برہم نہ کوئے
 وڈیایا۔ شکر سٹے ترسول وچ کھیت، اپنا مان نہ کوئے جنایا۔ نیتز روون ملا شیخ، ہاہاکار دئے ڈھایا۔ پنڈت پاندھے نہ پایا بھیت، پڑھ پڑھ ویدیا وادھ ودھایا۔

گر نتھی پنتھی کھیڈاں رہے کھیڈ، گو بند نظر کسے نہ آیا۔ ویکھو کھیل مہینہ چیت، چیتن سب نوں دے کرایا۔ جن بھگتاں کرے ہیت، اپنا میل ملایا۔
جگ جنم دے وچھڑے ویکھ، اپنی گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ ہر جن تارے پُرکھ اکال، گر اوتار
دین گواہیا۔ سچھنڈ نہی سچّی دھر مسال، آسن سنگھاسن سو بھاپایا۔ نرگن سرگن بن دلال، انت کنت لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، سچ دربارا آپ سہایا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، کلج تیری انتم وار۔ سچ سنگھاسن آسن لاؤنا، نہہکنک نرائن ز اوتار۔ گر اوتاراں در بلاؤنا، حکمی حکم کھیل
اپار۔ پورب لہنا سرب چکاؤنا، لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ چار ویداں پنڈھ مُکاؤنا، پُران اٹھاراں بیڑا پار۔ گیتا گیان نہ کوئے درڑاؤنا، انجیل قرآن نہ
کوئے وچار۔ کہانی بانی آپ مُکاؤنا، کرے کھیل اگم اپار۔ چھٹی راگ نہ کسے سناؤنا، راگ ساز نہ کوئے ستار۔ دین مذہب نہ کوئے بناؤنا، شرع شریعت نہ
کوئے ادھار۔ ایکا برہم سرب درساؤنا، آتم انتر اک ادھار۔ ایکا اکھر آپ پڑھاؤنا، کلج تیری انتم وار۔ چوتھے جگ پنڈھ مُکاؤنا، چھٹی چھٹی کر وچار۔
نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں آپ پڑھاؤنا، سچ سندیسہ دیوے ایکا وار۔ وشن برہما شوہر جو گاؤنا، اُچی بول بول جیکار۔ پُرکھ ابناسی ویکھ دکھاؤنا، آپ اپنا بل
دھار۔ ساچے بھگتاں مان دواؤنا، دین دُنی چوں کڈھے باہر۔ سچھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، کرے کرائے سچ پیار۔ گر سکھ اک سرور نہاؤنا، میل رہے نہ
وچ سنسار۔ پُرکھ ابناسی اِکو پاؤنا، گر سنگر دے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم در سدے گر اوتار۔ گر اوتار کرو تیار،
ترے گن اپنا آپ جنایا۔ ویکھو کلج ہندی خواری، نہ سکے کوئے بچایا۔ دھپاں بھیناں کرن وچ وپاری، پتا پوت نہ کوئے وڈیایا۔ کنت چھڈے ایکو
ناری، جگت و بچار رہی کمایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گواری، رسنا جہوا ہلایا۔ اٹھسٹھ کر کر تھکے پانی، دُرمت میل نہ کوئے دھوایا۔ پھر پھر تھکے چارے
کہانی، لکھ چوراسی جوُن دکھایا۔ کسے سنگ نہ چلے راجے رانی، انتم ناتا گئے تڑایا۔ گر شبد نہ ملیا ساچا ہانی، ویلے انت ہوئے سہایا۔ کرے کھیل پُرکھ
سُلطانی، کلج انتم ویس وٹایا۔ چار جگ دی کہے کہانی، پہلی کتھانہ کوئے پڑھایا۔ تینی اوتار دس دس گئے نشانی، پیر پینمبر نال ملایا۔ نانک گو بند کہے
پر بھ دے پد زبانی، گھر سچے سچا ماہیا۔ نرگن جوت نور نورانی، جلوہ جلال اک دکھایا۔ کلج انتم پرگٹ ہووے جو دھا سور پیر ملی بلوانی، اپنا بل آپ

رکھائیا۔ توڑے گڑھ مان ابھمائی، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ سَتَجگ وکھائے اِک نشانی، ساچے بھگت لئے پرگٹائیا۔ آپے بنے داتا دانی، دیونہار آپ ہو جائیا۔
 کرے کھیل اِک لاثانی، دِس کسے نہ آئیا۔ چار ورنناں بنے بانی، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر،
 دُوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ دُوسر سنگ نہ کوئے میل، میل میل ملاوانہ کوئی دکھائیندا۔ وسنہارا دھام نوئل، اپنارُپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے گرو گُر چیل،
 گُر چیل بندھن پائیندا۔ نرگن سرگن سجن سُہیل، ساچا سنگ نبھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے وبل، جگت اکھاڑا آپ لگائیندا۔ ممتکھ گئے دھرم رائے دی
 جیل، ویلے آنت نہ کوئے بچھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ وسائیندا۔ سچھنڈ دوارا وسے جگ، ہر جاگرت جوت
 جگایا۔ کرے کھیل سورا سرگ، اپنا بل رکھایا۔ دیپک جوت جائے جگ، اندھ اندھیر مُکایا۔ آپے جانے پار کنارہ حد، حدود اپنی آپ بنایا۔ گرو گُر دیو
 لئے سب سد، اِشٹ درِشٹ دئے جنایا۔ جگ جگ بھیجے اڈو اڈ، حکمی حکم سنایا۔ آنت چرناں ہیٹھاں چھڈے دت، گھر ساچے آپ ٹکایا۔ کلجگ انتم ایکا وار
 کرائے جج، ساچا کعبہ آپ کھلایا۔ شرع شریعت دین مذہب دی لاہے لج، دوتی پردہ دئے چُکایا۔ سنگھ شیر ایکا وار پئے کج، دو جہاناں بھبک سنایا۔ جو
 گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ کہن پر بھ ساڈا پردہ کج، پر بھ ہتھ تیرے وڈیایا۔ ساڈی اُمت ہوئی نلج، شرع
 ایمان نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتے ساچا در، تڈھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، ایکا شبد سنایا۔
 ویکھو سارے کرو وچار، چار جگ بھیو چُکایا۔ کلجگ انتم کھیل نیار، اِک اکلا رہیا کرائیا۔ تِساں سیوا کیتی بن بن خدمتگار، خادم ویکھے چائیں چائینا۔ شبدی
 ناد سنایا بول جیکار، کلمہ عالمین پڑھائیا۔ لکھ لکھ لیکھ دتا ادھار، جیو جنت سمجھائیا۔ مارگ دس آئے سنسار، بن پاندھی راہ چلائیا۔ مقامے حق وسے
 پروردگار، نور نورانہ نور دھرائیا۔ لاشریک سانجھ یار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا در رہیا سمجھائیا۔ ایکا وار سنایا ست، ہر ساچے سچ
 جنایا۔ آپ ویکھو اندھیری رات، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ بھرے بھلی مذہب ذات، جماعت ساچی نہ کوئے بنایا۔ مایا ممتا بنیا کھات، ایکا ہر جو نام
 بھلایا۔ پیاری رکھی پتر دھیاں دات، ویلے آنت نہ کوئے سہایا۔ ناتا جڑیا پتاما، بھین بھنیا میل ملایا۔ دُور دُراڈے تلگن ساک، سگلا پنڈھ وکھایا۔ انتم

کوئی نہ اترے پورے گھاٹ، جھوٹا بندھن ایک پایا۔ اٹھو گر اوتار دیکھو اپنے ساتھی اپنا ساتھ، ہر ساچا رہیا سنا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ کر دے پاٹھ، پڑھ پڑھ اپنا وقت لنگھایا۔ پھر پھر تھکے تیر تھ تاٹ، اٹھسٹھ سر اپایا۔ جوٹھے جھوٹھے وکے ہاٹ، اپنی قیمت نہ کوئے رکھایا۔ رسنا جہوارس رہے چاٹ، لو بھی لوبھ لوبھ ہلکایا۔ کام پیشٹا منگے کھاٹ، کامنی اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چٹھ، گر اوتار رہیا دکھایا۔ اٹھو دیکھو گر اوتار، مات کی کی کھیل کر ایندا۔ بھائی بھین کرن پیار، اٹھسٹھ مکھ شرم ایندا۔ دوئے دوئے نین لو آگھاٹ، راہ ساچا سچ جن ایندا۔ گرد مندر مسجد لگا اکھاٹ، کلج کوڑاناچ نچ ایندا۔ ویسوارپ ہوئے سنسار، سچ شنگار نہ کوئے کر ایندا۔ چاروں گنٹ ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھر ایندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں اک دکھ ایندا۔ گر اوتار لو تک، ہر ساچا سچ جن اینا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سکے کوئی نہ ڈک، لکھ لکھ لیکھ گئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی تہاڈی کرنی اُتے گیا اک، سب دا لیکھا دئے مکھایا۔ دھرت مات بھار چک چک گئی تھک، انت بیٹھی سپس جھکایا۔ پت پر میثور میرے اُتے نہ کوئی کریں شک، بھلی تیری لوکایا۔ لکھ چوراسی ٹٹی سہاگ نتھ نک، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوں بھاوے توں پردہ ڈھک، پت تیرے ہتھ رکھایا۔ میں پھر کے آئی مدینہ مک، اُچے جُجرے پھیرا پانیا۔ کسے دوارے دسے نہ حقیقت حق، حق حق حق نہ کوئے سنا۔ میں پیڈا مکھایا نٹھ، کلج بن بن پاندھی راہیا۔ میں توں دُور پرے نہ دیویں ڈھک، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ میرا کالج گیا پھٹ، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جانیا۔ سر میرے ہتھ رکھ، اک تیری اوٹ تکایا۔ توں صاحب پُرکھ سمرتھ، آد جگاد ہوئیں سہانیا۔ میں تک کے آئی آس، بے آس مراں تہانیا۔ اگوں کہے پُرکھ ابناس، دھرنی دئے سمجھایا۔ توں جانا میرے بھگتاں پاس، ڈھیہہ ڈھیہہ چرن سرن سپس جھکایا۔ میں اوتھے آؤنا خاص، پہلی چیتر ویکھ دکھایا۔ تیری کراں بند خلاص، گرگھ نال رلایا۔ توں کرنا ہاس بلاس، گو بند ملے چائیں چانیا۔ کلج کوڑا کرے ناس، بالے نہیاں ہیٹھ دبانیا۔ بل باؤن وسے پاس، اپناسنگ نبھانیا۔ برہے میلا شاہو شاباش، درگھر ساچے وجے ودھانیا۔ شکر ہوئے انت نراس، در آئے سپس جھکایا۔ سُرپت اند رووے میری کروڑ تیتیسا جکی شاخ، پت ڈالی رہن نہ پانیا۔ محمد کہے میرا کرنا گھات، سجدہ نیوں نیوں سپس جھکایا۔ اللہ رانی کہے میرا بستر گیا

پاٹ، مینڈھی سیس نہ کوئے گندایا۔ تینی اوتار کہن ساڈا ٹٹیا ساک، لوک مات رہن نہ کڑمانیا۔ نانک کہے توں پاکی پاک، نرگن تیری وڈ وڈیاں۔ گوبند کہے میرے سکھ لگاؤنے اپنے گھاٹ، جو سر سے آیا رڑھانیا۔ میں تھی تیری واٹ، سولان ستر سچ ہنڈھانیا۔ سنیہڑا دے کے بچھیں بات، یار یارڑا لئیں ملاںیا۔ تیرے ہندیاں میتوں دے نہ اندھیری رات، تیرا نور میری رُشانیا۔ توں پتا توں میرا باپ، پڑکھ اکال تیری سرناںیا۔ تیری سیجا سوہواں گھاٹ، سچ سنگھاسن دینا وچھانیا۔ تیرا نور میری لاٹ، لاٹ دینی جگانیا۔ میں پھیر نہ آیا آن باٹ، گجری گلھ نہ کوئے سہانیا۔ ایکا اتریا تیرے گھاٹ، اپنے بیڑے لینا چڑھانیا۔ توں اتم آیا لوک مات، نہہکنک ناؤں رکھانیا۔ تیرا ڈونگھا دے کھات، اتوٹ اٹٹ بے پرواہیا۔ نیتز نین اک وار ویکھ مار جھات، تیری جھاکی میری وڈیاںیا۔ جن بھگتاں بناؤنا سچا ساک، سگلا سنگ تجانیا۔ ناتا توڑنا ذات پات، شرع بندھن نہ کوئے رکھانیا۔ اک جپاؤنا اپنا نام پڑکھ سمرا تھ، ایکا اشٹ دیو وڈیاںیا۔ اک چڑھاؤنا ساچے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ کوٹن کوٹ تیرے چرناں تھلے تریلوکی ناتھ، بیٹھے سیس جھکانیا۔ تیرا ناؤں پوجا پاٹھ، بن تیرے کم کسے نہ آںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جن بھگتاں لینا ملاںیا۔ آگوں کہے سری بھگوان، نرگن نرگن آکھ سنایا۔ گوبند میرا اک نشان، ہر بھگت روپ پرگٹایا۔ کلج اتم ویکھاں آن، نہہکنکا جامہ پایا۔ سمبل وساں سچ مکان، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ اپنی دیا کمائے دیال، دین دے وڈیاںیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنی بوجھ بھجھانیا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، لال انملڑے ناؤں دھراںیا۔ نو نو چار چوکڑی جگ دی پوری کرے گھال، گھالی گھال پائے تھانیا۔ چرن کول وکھائے سچ دھر مسال، گھر مندر وجے ودھانیا۔ ایٹھے اوٹھے کرے پرتپال، پرتپالک ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں سنگ رکھانیا۔ بھگتاں سنگ سدا سہانک، سنگر صاحب سلطان۔ نرگن سرگن ملیا نانک، آد جگادی نگاہبان پوت پُنیت پاکی پاک، نام ندھانا دیوے دان۔ ہر جن آپ بنائے اپنے گاہک، لکھ چوراسی کر پچھان۔ بند کواڑی کھولے تاک، اک وکھائے سچ مکان۔ پھڑ اتارے اپنے گھاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے چتر سجان۔ ہر جن چتر سجانیاں، تیری مہما پر اپار۔ تیرے وس ہو یا سری بھگوانیا، در در پھرے بن بھکھار۔ تیری

وڈیائی گائے راگ ترانیا، اپنی خوشی کرے وچار۔ تُوں مرد مرد مردانیا، سچ مردانگی نام ادھار۔ جودھا سوربیر بلوانیا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ گھر ساچا اک پچھانیا، ہر ملیا گر کرتار۔ ٹٹامان ابھمانیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کرے پیار۔ ہر جن تیرا پیار اولٹا، جگت جگت نہ جانے ریت۔ پُرکھ ابناسی جانے اک اکلٹا، آد جگادی ساچی ریت۔ نرگن نرکار نر ویر اجوئی رہت پھڑائے پلٹا، پاربرہم پرہہ اک اتیت۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن در دروازے کھلٹا، ہر جن گائے تیرے گیت۔ جوتی دھار شبدی رٹا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے سچ پریت۔ پریتم پیارا، پیاپیا آپ درڑانیا۔ گرسکھ تیرا دھام نیارا، نہچل دے وڈیانیا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، لکھ لکھ تھکی شاہیا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، گرگھ تیرے چرناں سیس جھکانیا۔ تیرا میلا ہر نرنکارا، ایکا گھر دے دکھانیا۔ سب دی پاوے سارا، ترے بھون دھنی وڈ وڈیانیا۔ چوڈاں لوکاں پار کنارہ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبانیا۔ آگے سنگر ملے پیارا، پھڑ باہوں گلے لگانیا۔ گرسکھ آئے میرا دلارا، میں دیکھاں چائیں چاننیا۔ گر گوہند دے ہلارا، ساچا جھولا رہیا جھلایا۔ واہ واہ وجدی رہے ستارا، تن تندن تار ہلایا۔ جس ملیا ایکنکارا، لہنا دینا دے مکانیا۔ گھر دکھائے ٹھانڈا دربارا، کبیر جلاہا رہیا جس گانیا۔ بہتریاں بھگتاں اک منارا، موہن مادھو آپ بنانیا۔ دوس رین بن رکھوارا، دُور دُراڈے دیکھے چائیں چاننیا۔ ستریاں کھیل کرے نیارا، ست ستوادی گن۔ ساتا چوکا جگت وبارا، چوہتر ایکا بندھن پانیا۔ چوتھے جگ چار ورن اکھاڑا، چار کٹ وکھانیا۔ ستوں ست پُرکھ نرنجن ساچا لاڑا، ست ستوادی دیکھے چائیں چاننیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگٹری کار کرانیا۔ ایکا در ایکا گھر اک ونجارا، دوجی وست ہٹ گھلایا۔ تیجے نین نین اگھاڑا، چوتھے چوتھے پد رسایا۔ پنچم پنچم ناد شبد ڈھنکارا، گرہ مندر و بے ودھانیا۔ چھویں گھر کھیل نیارا، اپنی چھری آپے چھانیا۔ دھٹا جٹ کرے پکارا، ملے گوسائیں میرا ماہیا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، ویس اولٹا آپ وکھانیا۔ کلجگ انتم دے سہارا، ایکا گن گیا سمجھانیا۔ نہہکنک آوے اپنی وارا، جگ چوکڑی کال بتانیا۔ جن بھگتاں دیوے نام سہارا، سوہنگ اکھر کر پڑھانیا۔ مندر بنائے اک دربارا، جگت ڈیرہ دیوے ڈھانیا۔ آپے کرے اپنی کارا، ہر ہر بھیو نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگتاں آپے لئے ملانیا۔ کون بدھ ملائے بھگت، نیتز نین رہے اٹھانیا۔ کون دکھائے اپنی

شکت، شرع بندھن دے تڑائیا۔ کون روپ کرے حرکت، نرگن نور نور دھرائیا۔ کون دوارے ہوئے پرگٹ، جوتی جامہ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ نانک کبیر رہیا پکار، ایکا ڈھولا گایا۔ نرگن دیکھو وچ سنسار، ہر جو کھیل کرایا۔ پرگٹ ہو یا گم اپار، اپنا راہ چلایا۔ بچھنڈ دوارا کرتیا، ہر جن ساچے وچ بہایا۔ شبد سنسہرا دتا ایکا وار، ڈھر دربارے آپ سنایا۔ گر اوتار رہنا خبردار، پیر پیغمبر نال رلایا۔ سب دا لہنا دینا رہیا وچار، بھل کوئے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد اک نشان، ست ستوادی برہم برہادی اناد انادی بودھ اگادھی دو جہان سری بھگوان، ایکا رنگ دکھایا۔

* ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ سدا ضلع گرداس پور *

نردھن سردھن ایکا مان، ایکا رنگ رنگائیندا۔ اندر باہر اک دھیان، گھٹ گھٹ دیکھ دکھائیندا۔ گرہ گرہ مندر اک مکان، گھر گھر سو بھاپائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، سنگر پورا آپ جھلائیندا۔ آتم برہم سچ گیان، سچ سچ درڑائیندا۔ ہر جن ساچے کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ تتوت نگاہبان، پنچم سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگائیندا۔ پنچم تت تت پیارا، پر م پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ ہر ہر کھیل اپر اپار، آد جگاد کرائیا۔ گر گر روپ وچ سنسار، شبدی شبد پرگٹائیا۔ نام نام جیکارا، بے بے کار کرے لوکائیا۔ واہوا گوبند شبد مرارا، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ سمائیا۔ گرگھاں کرے سد پیارا، چرن پریتی اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن سردھن نردھن ایکا گھر بہائیا۔ نردھن سردھن ایکا رنگ، اشٹ گردیو اک اکھوائیندا۔ ست ست دانی بڈھ بیک، ترے گن مایانہ لایا سیک، میٹنہارا پہلی رکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرکار نرور لیکھا جانے آد شمشیش، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، سیوالائے وشن برہما ہمیش گنیش سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن دھاری اک آدیس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن سردھن نردھن ساچا سنگ نبھائیندا۔

نردھن سردھن آتم گھر، گھر گھر وچ دیکھ دکھائیندا۔ بند کواڑی کھول در، دروازہ آپ کھلائیندا۔ ساچے جُجرے آپے چڑھ، محل اٹل سو بھاپائیندا۔ نش
 اکھر آخر آپے پڑھ، چوڑاں ودیا مان گوائیندا۔ چوڑاں لوک رہے ڈر، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ چوڑاں طبق سرن سرنائی گئے پڑ، نیوں نیوں سیس
 سرب جُھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن سردھن آپ ترائیندا۔ نردھن سردھن تارے گوپال، ہر گوبند وڈ وڈیائیا۔ ہرجن
 دیکھے انملڑے لال، لالن اپنے رنگ رنگیائیا۔ ترے گن اتینا ایک اٹھانڈا سینا پایا توڑ جنجال، اگم اگمرا اگمرا کھیل کرائیا۔ پت پت پتینا ایک دیوے نام سچا دھن
 مال، ست ستوادی آپ ورتایا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، جیون جگت اک سمجھایا۔ ایہتھے اوتھے چلے نال، جنم جنم مول چکایا۔ سچ دکھائے سچی دھر مسال،
 چار دیوار نہ کوئے بنایا۔ نرگن بیٹھا پُرکھ اکال، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ گر اوتار کرن سوال، اگے خالی جھولی ڈاہیا۔ کرپا کر دین دیال، دیاندھ ٹھاکر
 سوامی نہکرمی تریلوکی تیری وڈ وڈیائیا۔ آنت سب نوں کھایا کال، پنچ تت کایا چولا گئے تچایا۔ تھہ بن ہوئے بے حال، بہیل نیناں نیر وہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، نردھن سردھن سردھن تیرا بنس اکھوایا۔ نردھن سردھن تیرا بنس، ہر جو آکھ سٹائیندا۔
 کوٹن کوٹ دیکھاں سہنس، سہنس سہنس ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ ورا میری انس، انکیار آپ کرائیندا۔ منمکھ دُشت سنگھارے جوں کاہنا کنس، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنی گود بہائیندا۔ نردھن دیوے مان، دیا کمائیندا۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوان، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جگ جگ
 تنہاں میٹے آن، بھگوان اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ ست دوارا کھول دکان، نام وست اک وکائیندا۔ منمکھ بھلے جیو نادان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنے در بہائیندا۔ نردھن میلا ایککار، ہر ساچا سچ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن شبد روپ اپار، ہر پُرکھ نرنجن وڈی
 وڈیائیا۔ ایککارا اک ادھار، چرن سرن سرنایا۔ آد نرنجن کر پیار، جوتی جوت لئے ملایا۔ ابناسی کرتا ٹھانڈا دربار، سچکھنڈ دوارا اک سمجھایا۔ سری
 بھگوان بیڑا کرے پار، شوہ دریائے نہ کوئے رڑھایا۔ پار برہم برہم پاوے سار، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ ایش جیو کھیل نیار، جگدیش آپ کرائیا۔ قدرت
 قادر دیکھے دیکھنہار، خالق خلق گیا سائیا۔ نردھن ساجن میل ملایا آپ گردھار، گرور اپنی سیو کمایا۔ سرگن ہوئے آپ پنہار، بن بن چاکر سیو کمایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنے گھر دکھائیا۔ نردھن ہوئے ساچا گر سکھ، گر گر بوجھ بُجھائیندا۔ دُھر در گاہی لیکھا لکھ، پورب لہنا آپ مُکھائیندا۔ نام سنتو کھی پائے بھکھ، دھیرج جت ست درڑائیندا۔ ست ستوادی نیتز پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ایکا در دکھائیندا۔ گر سکھ تیری نردھن دھار، نراکار چلائیا۔ جگ جگ کرے سچ پیار، لوک مات ویس وٹائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کرپا پار، کلج اتم ویکھ دکھائیا۔ نہہکنک لئے اوتار، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے لئے اٹھال، آپ اپنی گود بہائیا۔ دین دیال ٹھا کر کرے پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ سچھنڈ دوارا دیوے سچّی دھرمسال، درگاہ ساچی آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نردھن بولے گر وچار، گرمتی ہر جنائیندا۔ شبد گر اک سنسار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ پنچ تت کایا کرے پیار، کنچن گڑھ سہائیندا۔ من مت بدھ دے ادھار، ساچی سدھ دکھائیندا۔ پنچ وکارا کرے یدھ مارے مار، نام کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ سور پیرے کد اپنا بل آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنا گھر بناائیندا۔ نردھن بنیا تیرا در، در دروازہ آپ کھلائیا۔ لوک مات چکھیا ڈر، ویلے آنت نہ کوئے سزائیا۔ سو صاحب گھاڑن لیا گھڑ، سو ویکھے چائیں چائیندا۔ ڈونگھی بھوری آپے وڑ، کایا کوری پھول بھھلائیا۔ آتم پر ماتم نہائے ساچے سر، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ ایکا سنیاں ناری نر، نر نرائن آپ سمجھائیا۔ لہنا دینا چکے چوٹی جڑ، حد اپنی کھیل دکھائیا۔ گر سکھ سجن آپے پھڑ، اپنی گنڈھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن میلا اک داتار، داتا دانی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن نیتزو، نردھن آکھ سنایا۔ ایکا ناؤں ہر ہر سو، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹایا۔ ہنگ برہم ایکا ہو، دوسر روپ نہ کوئے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو ہنگ ایکا نام سمجھایا۔ ہنگ برہم ہر پسارا، چار کھانی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سکدارا، ساچی کار کمائیا۔ ہنگ برہم گھٹ گھٹ ادھارا، پنچ تت رتھواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن میت مرارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن نرگن دے سہارا، آتم پر ماتم سنگ نبھائیا۔ سو ہنگ ساچا شبد جیکارا، چار جگ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن دیوے نام دات، درس دکھائے اک اکانت، روپ انوپ درسائیا۔ سو ہنگ نام ساچا دھن، ہر سجن سچ جنائیندا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، چتر گپت نہ لیکھ دکھائیندا۔ ہر

کا راگ ایکا کن، گر گر شبد الائنیدا۔ گر گھ وِ رلا جائے من، جس سر اپنا ہتھ ٲکائینیدا۔ آپ وسائے کایا تن، اجپا چاپ آپ جنائینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نردھن اپنا اکھر پڑھائینیدا۔ نردھن پڑھنا ایکا اکھر، ہر ہر جو آپ جنایا۔ جگ جگ سب توں رہیا وکھر، تن من نہ کسے سمایا۔ کوئی کہے وسے اوہلے بجر کپاٹی پتھر، ساچی سلانہ کوئے ہٹایا۔ کوئی کہے چڑھ کے بیٹھا سخر، نرگن نور نظر نہ آیا۔ کوئی کہے اس دا کوئی نہیں پتر، رُپ رنگ نہ کوئے جنایا۔ پاربرہم کہے میں گرگھاں متر، جگ جگ ویس وٹایا۔ آد جگاد مات پتر، پتا پوت گود سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ایکا جوگ جنایا۔ نردھن تیرا ساچا جوگ، ہر ساچا سچ سہائینیدا۔ آتم سیجا ہر ہر بھوگ، سب دا ہر ہر رنگ وکھائینیدا۔ جنم کرم نہ ہوئے ویوگ، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائینیدا۔ ایٹھے اتھے سچ سنوگ، ناری کنت سو بھاپائینیدا۔ درس وکھائے اک اموگھ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائینیدا۔ لہنا دینا چکے چوڈاں لوک، سچ سلوک جس سٹائینیدا۔ چرن درس مکتی موکھ، گر سکھ تیرے چرناں ہیٹھ دبا ئینیدا۔ پُرکھ اکال اکو اوٹ، انتم جوتی جوت ملا ئینیدا۔ نردھن چکے آلیوں ڈگے بوٹ، اپنی گود بہائینیدا۔ میل ملاوا نرمل جوت، جوتی جاتا کھیل کھلائینیدا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، دین مذہب نہ کوئے رکھائینیدا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے اوت پوت، بنس سر بنس آپ سہائینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے نام دان، لیکھا جانے دو جہان، جون اجونی نہ کوئے بھوائینیدا۔

* ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بوڑ سنگھ وزیر پرا ضلع گرداس پُر *

ایکا اوٹ ہر نرنکار، نرگن سرگن ہوئے سہایا۔ جگ جگ لئے مات اوتار، رُپ انوپ آپ وٹایا۔ بھگت بھگونت بنے میت مرار، آپ اپنا بھيو چکایا۔ ستن دیوے درس دیدار، نیتز لوجن نین کھلایا۔ گر گھ ساچے لئے اٹھال، گر گر اپنی بو جھ بھجھایا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوڑاسی پھول بھلایا۔ ایکا دیوے نام دھن مال، ساچی دست آپ ورتایا۔ آنکال نہ کھائے کال، کوڑی کریا دئے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ایکا اوٹ اوٹ سمجھائی۔ ایک اوٹ پُرکھ اکال، آد جُگاد دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں گھالن آپے گھال، گھالی گھال لیکھے پائیندا۔ ایہتھے اوٹھے حل کرے سوال، بن ثالث سیو کمائیندا۔ جُگ جُگ کراں اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ہر سمجھائیندا۔ ایک اوٹ گر اتار، سو پُرکھ نرجن اک رکھائی۔ در در منگدے گئے بن بھکھار، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تُوں کرتا قادر کرنیہار، بے آنت تیری وڈیائی۔ ساچا سنیا سر جنہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ہر جنائی۔ ایک اوٹ پُرکھ سمرتھ، بھگت بھگوان دھیان لگائیندا۔ ایک دیوے نام وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ کرے کرائے پوجا پاٹھ، ساچا منتر آنت درڑائیندا۔ اک نہائے ساچے تاٹ، تیرتھ سرور آپ وکھائیندا۔ اک اتارے پار گھاٹ، سچ کنارہ آپ بنائیندا۔ ایک میٹے اندھیری رات، نرگن نور جوت جگائیندا۔ ایک لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ ایک بنے پتا مات، گرگھ اپنی گود بہائیندا۔ اپنا درس وکھائے اک اکانت، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ اوٹ جنائیندا۔ ایک اوٹ پُرکھ اگم، دوسر اور نہ کوئے وڈیائی۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا ڈکھ نہ کوئے جنائی۔ لیکھا جانے پون سواس دم، دم دماں وچ سائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کم، کرم کانڈ نہ کوئے وڈیائی۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بنھ، کھیوٹ کھیٹ سیو کمائی۔ ایک راگ سنائے کن، ناد انادی آپ وجائی۔ بھاگ لگائے تیج تت کایا ماٹی تن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ آپ سمجھائی۔ ایک اوٹ اکو آس، سو پُرکھ نرجن آپ جنائیندا۔ جنم جنم دی میٹے پیاس، ہر پُرکھ نرجن دیا کمائیندا۔ تیج وکارا ہووے ناس، ایکنکارا دیا کمائیندا۔ نرگن نور ہوئے پرکاس، آد نرجن جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا ہوئے داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ سری بھگوان رچائے راس، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ پاربرہم سرب گنتاس، گنونت کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں سدا سے پاس، ساچا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، اپ تیج وائے کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ہر اپنی آپ جنائیندا۔ اکو اوٹ اکو مت، ایک ایک وڈیائی۔ ایکو کرے سچا ہت، ہر جن ساچے لئے ترائی۔ ایک جانے گت مت، میت گت اپنے ہتھ رکھائی۔ ایک آوے جاوے نت نوت، جُگ جُگ ویس وٹائی۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائی۔ کرے کھیل آپ انڈٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ

آئیا۔ لکھ چوڑاسی ستا دے کر پٹھ، اپنا گھ نہ کسے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ہر سرنائیا۔ ایک اوٹ ہر سرن، ہرجن آپ جنائندا۔ ایک کھولے ہرن پھرن، نیز نین نین کھائندا۔ ایک داتا ترنی ترن، تارنہار آپ ہو جائندا۔ ایک گر ورنی ورن، ورن گوت نہ کوئے رکھائندا۔ ایک نانا توڑ اٹھاراں برن، برن آتمک آپ چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ ایک گھر دکھائندا۔ ایک اوٹ دین دین، دیندہ جنائیا۔ ایک صاحب وڈ پرین، پاربرہم بے پرواہیا۔ ایک ناؤں ہر ہر چین، چنتا ڈکھ رہے نہ رائیا۔ ایک رنگ چڑھائے بھین، اتر کدے نہ جائیا۔ گرگھ میلا جوں جل میں، گھر گھر وچ خوشی رکھائیا۔ نانا توڑ لوک تین، ترے گن مایا دے تجائیا۔ اکو صاحب ہوئے ادھین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو اوٹ تکائیا۔ اکو اوٹ ہر داتار، ہرجن ہر ہر آپ جنائندا۔ جگ چوکڑی ویکھے چار، کوٹن کوٹ کال بتائندا۔ نو نو اترے اپنے گھاٹ، پارکنارہ نہ کوئے دکھائندا۔ گر اوتار پیر پینمبر گا گائے گاتھ، ہر کا آنت کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ آپ رکھائندا۔ ایک اوٹ اک سلطان، شہنشاہ اک وڈیائیا۔ ایک حکم کر حکمران، اپنا حکمی حکم بھوایا۔ ایک بھوپت راج راجان، شاہ سکردار اک اکھوائندا۔ ایک جگ کھیلے کھیل مہان، سبجگ تریتا دواپر کلبجگ ونڈ ونڈائیا۔ ایک پرگٹ ہوئے نوجوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ ایک ڈنک وجائے سری بھگوان، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ایک نام کر پردھان، نو کھنڈ پر تھی کرے پڑھائیا۔ ایک دیوے ست گیان، ست دیپ آپ سمجھائیا۔ ایک دیوے ساچا مان، وشن برہما شو سرنائیا۔ ایک گرگھ میٹے آن، گر گر روپ وٹائیا۔ ایک نادشبد دھنکان، گھٹ مندر آپ وجائیا۔ ایک پرم پرکھ سلطان، پیت پیتمبر سیس چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک اوٹ جنائیا۔ گر اوتار ایک اوٹ، ہر تیری انس رکھائیا۔ تیرا ناؤں نگارہ چوٹ، لوک مات سنائیا۔ جگت وشنا کڈھے کھوٹ، ساچا مارگ لائیا۔ نام ست ست اتوٹ، جگ جگ سیو کمائیا۔ لکھ لکھ تھکے وارتا پوتھ، تیرا لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ تیرا بھيو بھيو گوجھ، بھیت کسے نہ آئیا۔ توں کسے نہ آویں وچ سوچ، سوچی سوچ نہ کوئے سمجھائیا۔ تیرے درشن نوں گر اوتار رہے لوچ، نیز نین نین اٹھائیا۔ توں سد ماننی اپنی موچ، بے آنت میرے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچی اوٹ اک دکھائیا۔ اکو اوٹ اکو نین، نین

نین نین بگسایا۔ پُرکھ ابناسی سارے کہن، صِفتی صِفت صلاحیا۔ جُگ جُگ چُکائے لہن دین، رُپ انوُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اوٹ آپ دکھایا۔ میری اوٹ گئے رکھ، ہر سَنگُر آپ جنائیدا۔ کُجگ آنت ہوئے پرتکھ، نرِگن اپنا ویس وٹائیدا۔ جن بھگتاں مارگ دیوے دس، اپنی بوجھ بُجھائیدا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر گھر وِچ کھوج کُجھائیدا۔ پندھ مُکائے نس نس، دُور دُراڈا نیڑے آئیدا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، اپنا پردہ لائیدا۔ دُئی دویت میٹ پھٹ، ایک پٹی نام بندھائیدا۔ امرت آتم ساچا چٹ، اپنا رس چکھائیدا۔ دُرمت میل آپے کٹ، اگیان اندھیر مٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ آپ جنائیدا۔ ایک اوٹ رکھی یاد، یاد یاد وِچ ملائیا۔ کُجگ آنت سُنے فریاد، لہنا دینا سرب چُکایا۔ بھگت بھگونت لئے کاڈھ، لکھ چوراسی وِچوں رکھایا۔ ایک دیوے نام داد، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، اپنی دُھن سُنایا۔ کرے کرائے ساچا لاڈ، پتا پُت بال سکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اوٹ دے سرنایا۔ ایک اوٹ سرن سرن، ہر سَنگُر آپ جنائیدا۔ مرنا ڈرنا دے چُکا، جس سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ ساچی سرن دے بہا، ہر چرن کول دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رکھی اوٹ آپے پور کرائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، آد جُگاد نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔

* ۱۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بابو پُرا ضلع گرداس پُ * *

دُھر فرمانا ہر نرنکار، ہر ایک ایک سُنائیدا۔ سُنت شبد ہو تیار، تیری سیوا سچ لگائیدا۔ وِشن برہما شو کر خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیدا۔ ترے گن مایا دے اُٹھال، اک ہلار لگائیدا۔ پنچ تت سُر ت سنجال، آلس نندرا سرب گوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیدا۔ دُھر فرمانا پُرکھ اتھاہ، ایکنکار سُنایا۔ سُنت دُرارے اُٹھ اُٹھ جا، پر بھ ساچا حکم سُنایا۔ چارے جُگ لئے اُٹھا، ایک حکم سُنایا۔ چارے وید بھیسو کُھلا، پردہ پردہ دے اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سندیسہ اک سُنایا۔ دُھر سندیس سری بھگوان، ایک ایک سُنائیدا۔ اُٹھ سُنت میرے بلوان،

سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ چارے کھانی بانی جیرج انڈج، سیج اُتبیج ویکھ دکھائیندا۔ چارے بانی بن حکمران، ایکا اپنا حکم منائیندا۔ چاروں گنٹ دھیان، اُتر پورب پچھم دکھن ونڈ ونڈائیندا۔ دہ دشا کر پروان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سندیسہ آپ سناائیندا۔ دُھر سندیسہ سری بھگونت، ایکا ایک جنائیا۔ اُٹھ سٹ سرشٹ سبائی دے ساچے کنت، پاربرہم پر بھ دیا کمائیا۔ جوں لیا لکھ پوراسی گیان تت، گھاڑت گھر گھر رُپ وٹائیا۔ کھیل کھلایا آد آنت، جگا جگنت ویس وٹائیا۔ نام پرگٹایا نیا منت، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک الایا۔ سچ سندیسہ ہر پروان، ایکا ایک جنائیندا۔ اُٹھ سٹ میرے بال نادان، پُرکھ ابناسی آپ جگائیندا۔ لوآں پُریاں مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ تیری ونڈ ونڈائیندا۔ سورج چند تیری آن، رُوس تیری سرن رکھائیندا۔ کروڑ تیتیس تیرا فرمان، حکمی حکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہہڑا آپ گھلائیندا۔ سچ سنیہہڑا دیوے ہر، ہر وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ پُت سپوتے جائے ور، در ور آپ سمجھائیا۔ اک اُٹھاؤنا ناری نر، نر نرائن بوجھ بُجھائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے وڈ وڈ، کایا کوری پھول پھلایا۔ سرت سوانی آپے پھر پھر، اپنا بندھن پائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، ایکا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم رہیا ورتائیا۔ ساچا حکم آد پُرکھ، ایکا وار جنائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئے جلاائیندا۔ جگا جگنت نہ کرے ترس، جو گھریا بھن دکھائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، گرہ کائنات پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سناائیندا۔ سچ سندیسہ من لے میت، متر پیارا آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی ویکھی ریت، نو نو چار کھیل کرایا۔ گر گر دیوے نام گیت، گیت گوبند گوبند پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سمجھائیا۔ ایکا حکم ہر کرتارا، ہر جو آپ جنائیندا۔ اُٹھ ویکھ چل سنسارا، چاروں گنٹ آپ بھوائیندا۔ ایکا دس گر اوتارا، جگ اپنا آپ چھپائیندا۔ تھر گھر کھول اک کواڑا، ہر مندر آپ اُچھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ اُٹھائیندا۔ سٹ دُلا راشدی رنگ، اپنی لئے انکڑائیا۔ کرپا کری سورے سرنگ، میرے گھر وٹی ودھائیا۔ چرن کول دتا اند، اند اند وچ رکھائیا۔ اک سنا سنا چھند، دُھر فرمان پرگٹائیا۔ میرا خوشی ہو یا بند بند، بندی خانہ نہ کوئے دکھائیا۔ میری تنگی نہ ہووے کنڈ، سر رکھے ہتھ شہنشاہیا۔ میں ویکھاں کھنڈ

برہمنڈ، زرگن سرگن گھر گھر پھول بھلایا۔ میں لہنا دینا چکاواں سورج چند، کرن کرن وچ سمایا۔ میں پھیرا پاواں وچ برہمنڈ، برہمنڈاں کھوج کھوجا گیا۔ میں دیکھاں جھوٹھ پاکھنڈ، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ میں دیکھاں بتی دند، کون ہر جو رہے گایا۔ میں توڑاں سرب گھمنڈ، نہ کوئے رکھے مان وڈیایا۔ میں کراں کھنڈ کھنڈ، ایک کھنڈا نام چکایا۔ میں ٹٹی دیواں گنڈھ، میرے ہتھ پر بھ وڈی وڈیایا۔ میں لکھ چوراسی کراں رنڈ، سیس کنت نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری سیوا اک لگایا۔ میری سیوا گئی لگ، ہر شبد اٹھ لکاریا۔ میں پرگٹ ہوواں وچ جگ، کھیلاں کھیل اپر اپاریا۔ زرگن نور دیک جاواں جگ، میٹاں اندھ اندھاریا۔ گرکھاں دیکھاں اپر شاہ رگ، گھر مندر چڑھ چباریا۔ ترے گن ساڑاں اگنی اگت، تتوت اک انگاریا۔ میں جگ جگ دیکھاں حدو حد، حد پار کناریا۔ میں سچ نشانہ دیواں گنڈ، دو جہاناں ہو اُجاریا۔ میں بھگتاں در لواں صد، سچ سندیسہ دیواں وچ سنساریا۔ مورکھ گدھ جاواں چھڈ، جگ جگ کھیل کراں اپاریا۔ میرا امرت نام مدھ، دوس رین نُماریا۔ میں بھگتاں اندر جاواں بھجھ، دس کسے نہ آ رہیا۔ میں گرکھاں کول بہواں سچ، کراں کھیل اگم اپاریا۔ میں لاہواں اک لج، سر اپنا ہتھ لکا رہیا۔ میں غریباں در غریب نواز، ہر جن ساچے نال رلا لیا۔ میں لکھ چوراسی سازن ساز، گھٹ گھٹ اپنا روپ دھرا رہیا۔ میں جگ جگ دیواں داج، نام ندھانا جھولی پارہیا۔ میں اگم اگمڑی لاواں داج، رسنا جہوانہ کوئے ہلا رہیا۔ میں لکھ چوراسی رچاں کاج، نو کھنڈ پر تھی اکھاڑا اک دکھا لیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، سُنٹ شبد خوشی اک منا لیا۔ سُنٹ شبد چڑھیا چا، گھر اپنے خوشی منایا۔ میں دو جہاناں دیکھاں آ، زرگن سرگن کھیل کرا لیا۔ میں وشن برہما شو لواں اٹھا، ایک اٹھم سنایا۔ میں تیئی اوتار لواں جگا، نیتز نیناں نیند کھلایا۔ میں عیسیٰ موسیٰ بھيو دیاں کھلا، اپنا پردہ لاہیا۔ میں محمد احمد ٹھوکر دیاں لگا، ٹھاکر وتی سچ سرنا لیا۔ میں نانک زرگن لواں بلا، گوہند اپنی گود سہایا۔ میں ڈنکا سچ دیاں وجا، راؤ رنگاں آپ سنایا۔ دوار بنکا دیاں وڈیا، جس دوارے پھیرا پایا۔ ساچا دھنش لواں اٹھا، نام چلہ اک دکھایا۔ پٹھا گیترا دیاں دآ، لکھ چوراسی آپ بھوایا۔ جیو جنت جھیرا دیاں مکا، سادھ سنت رہے گر لایا۔ نار کنت ناتا دیاں تڑا، گھر گھر نیتز نیر وہایا۔ جن بھگتاں کایا چولی رنگ دیاں چڑھا، آپ اپنی سیو کمایا۔ ایک ناد دیاں سنا، دُھن آتمک کر شنوایا۔ ایک

اکھڑ دیاں پڑھا، سوہنگ شبد بے پرواہیا۔ نانک نرگن گیا گا، انتر انتر وچ رکھائیا۔ گوہند لکھ کے گیا سمجھا، سوہنگ بھٹھتیا تیر کمان دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دتا ایکا ور، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ سُت شبد اٹھ بکارے، بل اپنا آپ رکھائیا۔ محل اٹل دیکھے اُج منارے، اوچو اوچ بے پرواہیا۔ میل ملاوا دُھر دربارے، درگاہ ساچی خوشی منائیا۔ پایا پُرکھ اک کرتارے، قُدرت قادر دیکھ وکھائیا۔ آد جُگاد مددگارے، میرا ساچا سنگ نبھائیا۔ جگ جگ وجدے رہن نگارے، گر اوتار رہے سنائیا۔ بھگت دیکھے آپ دُلا رے، چار جگ دے وچھڑے لئے ملائیا۔ سنتاں دیوے نام ہلارے، سچ ہلونا اک وکھائیا۔ گرگھ گود آپ بہال، چک چک اپنی خوشی منائیا۔ گر سکھاں پریتی نبھے نالے، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ مارگ دسے اک سکھالے، ایکا پوجا ایکا پاٹھ ایکا نام جنائیا۔ آد جُگاد سدا سدا کرے پرتپالے، پرتپالک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت دتا ور، جن بھگتاں گھال آپے گھالے۔ سُت شبد گھر ہو تیار، تھر گھر کُنڈا لاہیا۔ پہلوں درس کرے نرنگار، دوئے جوڑ چرن سپس جُھکایا۔ تیرا حکم میری سرکار، سر اپنے میں ٹکایا۔ میں جاواں وچ سنسار، رُپ انوپ وٹایا۔ لکھ چوڑاسی نو کھنڈ کھولاں اک کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ کھیل کراں اپر اپار، لکھیا لیکھ نہ کوئے سمجھایا۔ سب دا لہنا دینا لواں وچار، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ میرے سر رکھ ہتھ، ایکا منگ منگائیا۔ تُوں پردہ میرا لینا ڈھک، ڈھاکن کو پت میرے سانیا۔ میں دو جہان گاواں تیرا جس، تیرے ناؤں وڈیائیا۔ گر اوتاراں دیواں دس، پر بھ پرگٹ ہو یا سچا ماہیا۔ کسے نہ چلنا کوئی وس، سب دا لیکھا دے مکائیا۔ اٹھو دیکھو نٹھ نٹھ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ ہر سرنائی جاؤ ڈھٹھ، جے ہووے مہربان دیا دے کمائیا۔ پہلا لیکھا دیوے کٹ، آگے اپنے مارگ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں تیری اوٹ تکائیا۔ تیری اوٹ رکھ بھگوان، ایکا آس تکائیندا۔ میں دیواں گھر گھر فرمان، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلج انتم آیا نہ ہکٹک بلی بلوان، جس نوں نانک گوہند گائیندا۔ ست ستواد جُھلائے نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ کھانی بانی لہنا چکے جیو جہان، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ اٹھو بال نادان، ہر رحمت آپ کرائیندا۔ آد جُگادی باغبان، جگت بھلوڑی دیکھ وکھائیندا۔ سب دا کلمہ انجیل قرآن، کاتب

کھ لکھ لیکھ دکھائیندا۔ سو صاحب سچا سلطان، کھت وچ کدے نہ آئیندا۔ اٹھو دیکھو نیتز کھولو کرو پچھان، پروردگار ویس وٹائیندا۔ مقامے حق ہو پردھان، امام امامہ اک نشان، پرگٹ ہو یا وچ جہان، دس کسے نہ آئیندا۔ میں دیون آیا پیغام، اٹھ کے چلو کرو سلام، اسلام علیکم اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اک تیری اوٹ نکائیندا۔ اٹھو براہمن برہم گیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ چوتھا جگ انت ہو یا پردھان، کلج اپنا رنگ دکھائیا۔ چاروں گنٹ ہون حیران، سنمل رکھ رہیا لہرائیا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھے بیٹھے بے ایمان، بیوہ روپ نظری آئیا۔ ہر خاوند کسے نہ ملیا آن، خالق خلق رہیا روائیا۔ جس نوں لہدے بیابان، جنگل جوہ اجاڑ پھیرا پائیا۔ جس دا اٹھ اٹھ کردے دھیان، نیتز نین نین گھلائییا۔ جس دا پڑھ پڑھ دیندے گیان، رسنا جہوا ہلائییا۔ جس دی صفت کرے انجیل قرآن، مہا گیتا گیان درڑائییا۔ جس دا وید کرن گیان، پُران اٹھاراں دین صلاحیا۔ جس نوں شاستر سمتر کہن پردھان، سچ پردھاگی رہیا کمائییا۔ جس نوں بانی کہے سری بھگوان، زرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پرگٹ ہو یا اتم آن، ویس اپنا آپ کرائیا۔ اٹھو دیکھو پاندھی راہی کرے کھیل مہان، ہر اپنی کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں دیوے انمنگیا دان، کرتا قیمت کوئے نہ لائییا۔ سرن سرنائی وچ جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا کیتا بھل نہ جائیا۔ پُرکھ ابناسی ہر ابھل، ایک گن جنایا۔ شبد سٹ تُوں پاؤنا مل، لکھ چوراسی تیرے ہٹ وکایا۔ نام کنڈے تولنا تول، نانک تیراں تیراں گیا سمجھایا۔ بھاگ لگاؤنا ساچی کُل، کُل گُکونت ایہہ سمجھایا۔ گرگھ دیکھیں ساچے بھل، پت ڈالی نال مہکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم سنایا۔ سُن پت میرے لال دلارے، ہر دُلھا توہے بنائیندا۔ میرے بھگت سدا کوارے، بن تیرے نہ کوئے پرنائیندا۔ چار جگ میں دیندا رہیا لارے، گر اوتار مات گھلائیندا۔ کوئی رام کوئی کرشن پکارے، کوئی عیسیٰ موسیٰ صلاحیندا۔ کوئی کہے محمد میلا چار یارے، یاری یاراں نال نبھائیندا۔ نانک بولے ہر زرنکارے، زرنکار زرنکار اک صلاحیندا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال سدا جیکارے، جے جے کار آپ کرائیندا۔ اسیں بن کے آئے ونجارے، جگت ساچا ہٹ چلائیندا۔ آؤرل کے سارے کڈھیے ہاڑے، دوئے دوئے سپس جھکائیندا۔ کرپا کرے پُرکھ کرتارے، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ مات لوک وچ اسیں سارے ہارے، ہر کا انت کوئے نہ پائیندا۔ آپے عرش آپے فرش

اپنے رتھ آپے چاڑھے، جگ گہڑا آپ بھوانیدا۔ آپ بنائے ساچے لاڑے، سیہرا سیس آپ ٹکانیدا۔ آپ اتارے اپنے کھارے، ساچا سگن آپ منائیدا۔ آپے ساچے گھوڑے چاڑھے، ساچی واگ آپ گندائیدا۔ آپے کھیل کرے نیارے، زرگن اپنا رنگ دکھائیدا۔ آپے اپنی جوتی جوتی شنکارے، ساچی ڈلہن آپ بنائیدا۔ آپے بن وچولا پھیرے مارے، ایٹھے اوٹھے کھیل دکھائیدا۔ کلجگ انتم کرپا کرے آپ زرنکارے، اپنا بل آپ دھرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیدا۔ سُنیا سندیہ تیرا بھگوان، ہوں بالک نہ کوئے چترائیا۔ میں درتے ڈگا آن، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میں جگ چو کڑی کیا کھیل وچ جہان، گر اوتار نال رلائییا۔ تیرا ناؤں بانی ماریا بان، انیالا تیر چلائییا۔ تیرے جیوتیتوں نہ سکے پچھان، میری چلی نہ کوئے چترائیا۔ میں رچے وید پُران، میں وید ویاس دتا دان، میں کرشن سُنایا ایکا گان، اپنا راگ الائیا۔ میں عیسیٰ موسیٰ کر پردھان، محمد ایکا الف دکھا ایکا در سمجھائییا۔ میں نانک زرگن دے دے مان، گوہند گوہند گھوڑ چڑھائییا۔ انتم سارے تیری چرن ڈگے آن، دوئے جوڑ منگن سرنائییا۔ تیری مہاسری بھگوان، کوئی کتھ نہ سکے رائیا۔ میں بھکھک منگاں دان، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ کلجگ تیرا رنگ کھیل مہان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوئے بھاوے توں دے دے دان، میری کوئی نہ مان چترائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھدہ بن اور نہ کوئے سہائییا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، اپنی خوشی منائیدا۔ ساچا مارگ دیواں دس، ایکا راہ چلائیدا۔ توں لوک مات جانانس، ساچا راہ دکھائیدا۔ میرے بھگتاں دا گاؤنا جس، جس وید پُران کم کسے نہ آئیدا۔ میں آنتر آنتر جاواں وس، اپنا گھر سہائیدا۔ جے کوئی تیتوں پاوے شک، آگوں اپنا روپ پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُنت شبد ہو ادھین، ادنا ہو ہو سیو کمائییا۔ میرا روپ در مہین، بے نظیر نظر کوئے نہ پائییا۔ میں تیرا نور دکھاواں سین، صفتی صفت صلاحیا۔ میں ناتا توڑاں ترے گن تین، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہائییا۔ پُرکھ ابناسی آگوں بول، ایکا شبد سُنایا۔ تیرے نال کراں قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ پرگٹ ہوواں اُپر دھول، دھولا ہو لا بھار کرایا۔ ساڈھے تِن ہتھ آنتر جاواں مول، سمبل اپنا گڑھ بنایا۔ گوہند دیواں ایکا پائل، امرت اپنا آپ پیایا۔ زرگن ہو کے وسال کول،

پُرکھ اکال ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ انتم ویلا دیواں درس، ہر دردی درد وندایا۔ تیری میٹاں پچھلی حرص، ہوَس نہ کوئے ودھایا۔ کر کرپا کراں ترس، رحمت رحمان کمایا۔ بھاگ لگاواں ماٹی فرش، خاکی خاک وڈیایا۔ اپنے بل اپنے ڈولے پھرک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ اپنے آون دادتاں ویلا، ہر جو آکھ سنایا۔ نال رکھاواں اپنا چیل، گوبند رنگ رنگیا۔ دو جہاناں سجن سہیلا، نرگن ہو ہو ویس وٹایا۔ گھر گھر در در جا جا چاڑھاں تیل، ساچا سگن منایا۔ گرکھ ویکھاں ساچی ویلا، لوک مات آپ پھرایا۔ لکھ چوراسی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیلا، ڈونگھی کندر دھیر نہ کوئے دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم جانا آ، عالم گیر آپ سمجھائیندا۔ ہر جن ساچے لئے جگا، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ ہر نام لواں پڑھا، سوہنگ اکھراک دھائیندا۔ اپنا رُپ لواں پرگٹا، پرگٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ سچ ڈلارا لوک مات لواں بنا، اپنی سیو کمائیندا۔ ساچے بھگت دواں وچ ٹکا، ٹکا مستک ایکا لائیندا۔ ساچی چوگ دواں چُگا، مانک موتی کھ سہائیندا۔ اپنی گود لواں بہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ قلعے کوٹ دیاں وساء، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ سچ نگارہ دیاں وجاء، نام نوبت ہتھ اُٹھائیندا۔ میخانہ دیاں گھلا، آب حیات پیالہ آپ پیمائیندا۔ احباب رباب دیاں وجاء، تندى تند نہ کوئے وکھائیندا۔ کاغذ قلم شاہی لیکھا دیاں مُکا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ایکا مارگ دیواں لا، کوڑی کریمٹ مٹائیندا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ مسائق پیر ایکا گھر لواں بہا، تسبیح منکانہ کوئے بھوائیندا۔ دھوتی بودی ٹکا جنجو سب دادیاں مٹا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ کلمہ کلام دیاں پڑھا، انگ انگ نہ کوئے کٹائیندا۔ ثابت صورت دیاں وکھا، سو بھاپنی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیز موق دیاں وکھا، ساچا وقت آپ سہائیندا۔ سُت شبد ہو خوشحال، پر بھ آگے کرے عرضوایا۔ سنگر پورے ہو دیال، جوں موہن شبد وقت دینا وکھال، میں ویکھاں چائیں چائیا۔ جگ چوکڑی گھالی تیری گھال، گر اوتار سیو کمایا۔ کلجگ انتم ویکھاں توں کس بدھ اٹھائیں اپنے لال، اپنی گود بہایا۔ پُرکھ ابناسی ہو کرپال، ایکا وار سنایا۔ دیواں مان سچھنڈ سچی دھر مسال، دُھر دربارے سو بھاپایا۔ پہلا در سنگھ پال، دوجے سورن ملے وڈیایا۔ تیجے جگت جگدیشا ہوئے خوشحال، چوتھے منجیتا وجے ودھایا۔ پنچم گر گر گر دیال لال، گر گر گود سہایا۔ نانک لیکھا کر

پروان، پورا دئے کرایا۔ پنچم پاوے ایک مان، گر ایک ایشٹ دکھایا۔ لوک مات ہو پردھان، اپنی کل دھرایا۔ سچکھنڈ دا سچ مکان، ست ستوادی آپ
 بنایا۔ اپنے بھگت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرایا۔ ست ستوادی اکو ساتا دو آکھیا دو جہان، دوئے دوئے رُپ نرگن سرگن آپ کرایا۔ بہتر انک
 اک دکھان، راؤ رنک دیوے دان، داتا دانی دیا کمایا۔ سنجگ داست نشان، آپ چڑھائے سری بھگوان، سچ دوارے دئے جھلایا۔ دو جا حکم دیوے
 دھر فرمان، توں سُنلا لاکان، ہر ساچا سچ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایک نر، نر ہر وڈی وڈیایا۔ ہر وڈا شہنشاہ، شاہ
 پاتشاہ اکھوایا۔ دیوے اک صلاح، صلاحیکر آپ ہو جایا۔ پیر فقیر دستگیر پیغمبر لئے اٹھا، ایک حکم جنایا۔ پُرکھ ابناسی لیکھانگے اپنا اپنا لو مُکا، ویلا اتم انت
 آیا۔ پاندھی بن بن بکھڑے راہ، اپنا پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی ریت رہیا سُنایا۔ ساچی ریت ہر
 انمول، انملڑی کار کماندا۔ گر اوتارو آؤ دسو کی کچھ تہاڈے کول، کون وست ہتھ رکھاندا۔ سارے کہن پر بھ تیری سرن ہوں تیرے چرن گھولی
 گھول، اپنی وست نہ کوئے رکھایا۔ تیرا ناؤں وجا کے آئے ڈھول، سرشٹ سبائی آکھ سُنایا۔ اتم تولے ہر جو تول، تولنہارا اک ہو جایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوں بھاوے توں چل رضایا۔ اپنی رضا نہ چلاں سک، سو پُرکھ نرنجن آکھ سُنایا۔ میں بھگتاں ہتھ پھرائی نتھ، جوں
 چاہن دین بھوایا۔ میں بھانا نہ سکاں ڈک، میرا نین نین شرمایا۔ کبیر چڑھ کے بولیا حق، حق حق میرا خدایا۔ کھجک جیو سارے کہن ہر کا نام جھوٹھی
 شکت، اگے نظر کوئے نہ آیا۔ کھجک اتم پاربرہم پت پر میشور گر اوتاراں دی مسل کیتی ٹھپ، اگے اپیل نہ کوئے رکھایا۔ بہتر بھگتاں دتا حق، وصیت
 نامہ آپ جنایا۔ آپے کھا کے ڈگا پریم پھٹ، گوبند سورا اپنا خون نہیاں ہیٹھ دبا۔ جوتی جوت وچوں ہو یا پرگٹ، مات پت نہ کوئے بنایا۔ پاربرہم وکیا
 بھگتاں ہٹ، اپنا چت نہ کوئے رکھایا۔ ہو نما گیا ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے جنایا۔ بھگت دوارا مان چکائے اٹھسٹھ، سر سرور کوئی رہن نہ پایا۔ نو کھنڈ
 پر تھی کھیڑا ہو یا بھٹھ، ستھ یارڈا اک ہنڈھایا۔ نیز روون تت اٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بُدھ نال رلایا۔ اک محمد اٹھے جھٹ، اپنا بل
 رکھایا۔ چار یاراں کرے اکٹھ، ایک متا پکایا۔ اللہ رانی لئے کروٹ، اپنا کھ بھوایا۔ چلو رل کے سارے پروردگار سرنائی جائیے ڈھٹھ، ساڈا بیڑا دئے تریا۔

رل بل لہا لئیے کھٹے، چوڑاں لوک رہے گرلایا۔ نبی رسولاً اِکو مت، ایکا تت جنایا۔ در جائے ستھر ہیئے گھت، اپنا خاوند لئیے منایا۔ جس دا کلمہ رہے رٹ، کھ لکھ لیکھ ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ چار یار مارن دھا، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ ساڈے وچ نہ کوئی ساہ، بل نظر کوئے نہ آئی۔ ساڈیاں بُجھاں داٹوں بل بانہہ، تیجا دیوے نہ کوئے وڈیاںیا۔ اسیں سارے کردے ناہ، تیرے سنگ نہ کوئے سماںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل سمجھانیا۔ محمد کہے اللہ رانی ہو تیار، اپنی خواہش نال ملانیا۔ تیرے نال کراں پیار، پیار پیار وچ سماںیا۔ چل کے کریئے در پکار، کوک کوک سنانیا۔ میری اُمت گئی ہار، علما کرے نہ کوئے پڑھانیا۔ جھوٹھی مُجت پھسیا سنسار، صحبت تیری نہ کوئے سنانیا۔ تسبیح منکا کر خوار، انا الحق نعرہ نہ کوئے لگانیا۔ اٹھ چل کے کریئے دیدار، نیتز نین درشن پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل کرائیا۔ اللہ رانی کھولے تاک، اپنا گھنگٹ رہی اٹھانیا۔ محمد تیرے نال نہ میرا کوئی ساک، تیری شرع بندھن نہ کوئے رکھانیا۔ میرا اِکو ناتا نال ایکا پاکی پاک، بن بردی سیو کمانیا۔ میرے نک نہ دے نتھ سہاگ، سُکی مینڈھی رہی دکھانیا۔ مینٹوں در دوار یوں دتا کاڈھ، ایکا دھکا لانیا۔ نت روواں کراں یاد، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ میرا ماہی سنے فریاد، میں نت نت خوشی منانیا۔ تیری اُمت وچ فساد، پھس کے نکل کوئے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھانیا۔ اللہ رانی کھولے پلک، نین نین اگھاڑیا۔ میرے خُدا دے دے جھلک، تیرا وچھوڑا موہے ستا رہیا۔ چوڑاں لوک نہ جانا اٹک، چوڑاں طبق نہ کوئے وچاریا۔ میں برہوں ماری رہی بھٹک، کر ترس میرے پیاریا۔ چرناں کولوں نہ دیویں ہٹک، مینٹوں تیرا اِک سہاریا۔ بن گرووں دینا جھٹک، تیرا پریم اِک رسا رہیا۔ میں ادھ وچکار رہی لٹک، نہ کوئی دے سے آر پار کناریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا چرن سہاریا۔ میں کھول کان سُتی بسات، تیرا دھیان لگانیا۔ توں سوانگی رچیا سوانگ، بے انت تیری وڈیاںیا۔ میں کو جھی کملی رکھی تاگھ، نت تیرے درس تہانیا۔ بن تیرے رکھاں ہور نہ کوئی سانجھ، دُجا انگ نہ کوئے لگانیا۔ پھڑ باہوں لینا کاڈھ، دوئے جوڑ منگاں سرناںیا اِکو کرنا سچا لاڈ، اپنی گود بہانیا۔ چرن کول دینی داد، ایکا دوار راگ سنانیا۔ ہزارا درود نہ کوئی یاد، حضرت تیری منگاں سرناںیا۔ میں خادم ہوواں خاد، خالق تیری سیو کمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری تیری اوٹ ٹکائی۔ میں تیرے در دی باندی، سیوک بن بن سیوکمائیا۔ میں کلجگ تھکی ماندی، در تیرے تے آئی۔ میں گیت تیرے گاؤندی، ڈھولے میرے ماہیا۔ میری کٹ وچھوڑے والی پھاندی، آپ اپنا میل ملائی۔ نو کھنڈ پر تھی جھلے آندھی، ساچا میگھ نہ کوئے برسائی۔ ملا شیخ مسائق بھلے ویکھ سونا چاندی، مایا متا موہ ودھائی۔ میں بن تیرے درس کچھ نہ پیندی کھاندی، دوس رین رہاں تہائی۔ آمل سانیا میں ویراگن کونج گرلاندی، کوک کوک سنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رحمت آپ کمائی۔ تیرے اُتے رحمت دواں کرا، ہر خداوند آپ سنائیدا۔ تیرا وچھوڑا دیاں گوا، ساچا سنگ نبھائیدا۔ ساچا مارگ دیاں وکھا، ایک راہ سمجھائیدا۔ میریاں بھگتاں چرن ڈگیں جا، میراوس کوئے نہ جائیدا۔ جے تیتوں دین پناہ، میں ہس ہس خوشی منائیدا۔ تیرا پچھلا بخشاں سرب گناہ، آگے بھگتاں نال رلائییدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سنائیدا۔ اللہ رانی کر قبول، لکھ لکھ شکر منایا۔ صاحب تیرا سچا اصول، موہے نمائی بھایا۔ میں تیرے بھگتاں منگاں چرن دھوڑ، اپنے مستک ٹکا لایا۔ توں جائیں نہ میتوں بھول، میں بھلڑی راہ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اللہ رانی سُن لے گل، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ پہلی چیتر آؤنا چل، چال زراں اک دکھائیدا۔ پُرکھ ابناسی کرے دل چھل، بن کرسانا ہل چلائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ سمجھائیدا۔ اللہ رانی نین آگھاڑ، اکھ اکھ نال ملائی۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، کون کوئے دس ملایا۔ مکھ کعبہ ہوئے خوار، جگت حجرہ نہ کوئے وڈیائی۔ مات محراب ہوئی بے زار، اپنی دید کھلایا۔ کون گھر تیرا مینار، کون ملال روپ وٹائی۔ پُرکھ ابناسی کہے کرتار، ایک تھم سنائی۔ میرا سکھ سچا سردار، جو بیٹھا آسن لایا۔ میں اُس دا سیوادار، اُتے چٹھ کے سیوکمائیا۔ دُور دُراڈے آؤندے تگاں پُرکھ نار، نیتز نین اٹھائی۔ اللہ رانی توں ثیار، تیرا جو بن کون ہنڈھائی۔ دکھ جھلنا پوے سنسار، سہک سہک ملے وڈیائی۔ جن بھگتاں کولوں پچھن آن سچ دربار، کون ویلا پر بھ لے ملائی۔ آگوں سارے کہن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بول جیکار، تیرا دکھڑا دے مٹائی۔ گھر ملے کنت بھتار، نار سو بھاؤنت وڈیائی۔ تیری مکے جدائی جگ چار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ادھر سد رہیا اکلا، چاروں کُنٹ ویکھ دکھائیدا۔ ہائے ہائے خالی دسے

محلہ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ بہڑی بہڑی رُسی اللہ، رُسی نار نہ کوئے منائیندا۔ دُہائی دُہائی پروردگار جھڈایا پلا، پلو ہتھ نہ کوئے دکھائیندا۔ اٹھ کے
 اُمت دل آیا چلا، چل چل اپنا پندھ مُکائیندا۔ اگے دیکھے بوٹا ہلا، پھل کوئے نظر نہ آئیندا۔ سب سکے نال بلاں، آب حیات نہ کوئے پیا ئیندا۔ مسلا نہ
 کوئی سنائے مُلا، آیت شراعط نہ کوئی پڑھائیندا۔ ادھر ادھر دیکھے میں بھلا، ساچاراہ نظر نہ آئیندا۔ سرتے مارے ہتھ دسے نہ کلا، کُلی کھٹاں نہ کوئے
 بہائیندا۔ نیتڑ کھول دیکھے جھلا، وچ اگ نہ کوئے کُکائیندا۔ انتر دیکھے امرت ڈھلا، پیالہ سرور نہ کوئے پھڑائیندا۔ اگوں ملے آپ طعنہ میہنا آپ
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اٹھ محمد دیکھ تقدیر، تدبیر دتی بدلایا۔ تیری اٹھی پیر وہیر، چار کُٹ نظری
 آئی۔ تیتوں وچا شرع زنجیر، شرم حیا گوائیا۔ تیری مٹے کل لکیر، فتویٰ ہر جو دتالایا۔ تیتھوں رُسیا تیرا پیر، مُرشد دیوے نہ کوئے وڈیایا۔ توں من جا
 آنت اخیر، ایکا مت سمجھایا۔ در جائے نک نال کڈھ لکیر، گنتی گنت نہ کوئے گنایا۔ اوکھی گھائی اک اخیر، اخیر چڑھ جائیں ملے سانیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ محمد اٹھ اٹھ بل دھارے، اپنا زور لگائیندا۔ واہ واہ تیرا کھیل میرے پروردگارے، بھو کوئے نہ
 آئیندا۔ میں آواں تیرے دوارے، بن درویش سیو کمائیندا۔ توں دے کے آیا لارے، چو داں صدیاں ونڈ ونڈائیندا۔ میں کیتے کھیل اپارے، اپنا حکم
 سنائیندا۔ انتم ویلا آیا کنارے، اپنا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچارا، تیرے در سیس جھکائیندا۔ تیرے در جھکے
 سیس، سجدہ نیوں نیوں سٹ جنایا۔ کرپا کر ہر جگدیش، جگت تیرے ہتھ وڈیایا۔ میں مناں تیری حدیث، حضرت تیری سرنا یا۔ تیتوں دکھال نال
 شبدی چیس، تیرا دکھ جھلیا نہ جائیا۔ صدی چو دھویں پھڑ پھڑ کہے نہ لیٹ، گوڈے گٹے نہ دے رگڑایا۔ میری چھلی گئی پیٹھ، بہڑی بہڑی دے دُہایا۔
 میری دیکھ نہ پہلی نیت، میری بھل بھل بخشایا۔ طوبی طوبی میں پھیر نہ جاواں وچ مسیت، مُلا کوئے نہ بانگ سنایا۔ تیتوں دس دے اپنی ریت، میں
 رہواں نیت سرنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینی چرن سچی وڈیایا۔ دیکھ پر بھ میں گیا تھک، تیرا پندھ مُکایا۔ چھڈ دیاں نک نتھ،
 شرع رہی بھوایا۔ میں ڈگا ڈو نگھی کھڈ، نہ سکے کوئے اٹھایا۔ میرے بڈھے ہوئے ہڈ، میرا دکھ نہ کوئے ونڈایا۔ میں تیری اُپجیا جد، توں میرا ہو سہایا۔

پُرکھ ابناسی اگوں ہویا گد گد، ہسّ ہسّ سنایا۔ میں سنکھ تارا لوواں سدّ، تیرا ڈکھڑا لوواں ونڈایا۔ اوہ پچھلا چور ٹھگ، تیری ٹھگی دے بھلایا۔ کراں کھیل اپنی حد، ہر جن ساچے نال رلایا۔ محمد کہے میں تیرے چرن جاواں لگّ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکایا۔ دھن بھاگ سنکھ تارا ونڈائے میرا ادھ، ذکر ذکر نال رلایا۔ کون ویلا ہر جو لوں کڈھ، ڈوگھی بھوری آپ رکھایا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دسّ، ایکا حال سنایا۔ پہلی چیتر آونانسّ، ساچا سگن منایا۔ اوتھے میرے بھگتاں دا ہونا اکّھ، اکّھ ایکا وار کرایا۔ اوتھے گو بند ہونا پر تکھ، ہر سنگر آپ کرایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمر تھ، سمجھ وچ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہنک نران نر، مہاراج شیر سنکھ وشنوں بھگوان، جس بھگتاں ہتھ پھڑایا۔

گرگھ تیرا میتڑا، ہر ایکا ایکونکار۔ کایا چولی رنگے چیتھڑا، دیوے وڈیائی وچ سنسار۔ دھام وکھائے اک انڈیٹھڑا، محل اٹل اُچ منار۔ جگت سنائے ایکا گیتڑا، سوہنگ شبد شبد جیکار۔ ناتاٹھا مندر مسیتڑا، ہر پایا اک دوار۔ ہویا پتت پنیٹڑا، دُرمت میل دے اُتار۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھڑا، امرت رس اک وکھال۔ کلجگ انتم انت بیتڑا، سنگر پورا ہوئے رکھوال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنکھ وشنوں بھگوان، ہر جن دیکھے ساچے لال۔ میرے لال لال پیاریا، گر سکھ درس وکھا۔ تیرے نام ونجاریا، سدا رکھاں ملن دا چا۔ میں گھر گھر پھیرا ماریا، بن سیوک سیوکما۔ توں آ کے دے دیداریا، پھڑ لے میری بانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کولوں منگے پناہ۔ گرگھ تیرا سچ سہارا، سو پُرکھ نرنجن آپ تکائیندا۔ تڈھ بن ملے نہ کوئی دوارا، گھر کوئے نظر نہ آئیندا۔ تیرے نام دا ہر ونجارا، گر سکھ تیرے گیت گائیندا۔ کر کرپا دے پریم بھنڈارا، سنگر پورا آگے جھولی ڈاہندا۔ کلجگ انتم کھیل کیا نیارا، اپنی کھیل وکھائیندا۔ جس نوں لہدے رہے سچھنڈ دوارا، سو سچھنڈ نو اسی گر سکھاں گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ راتیں ستیاں دیوے پہرہ، ٹھگ چور یار کوئی نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن اپنے میل ملائیندا۔ گر سکھ تیری مہما اکھ، برہم ویتا کھ نہ سکے رانیا۔ گرگھ تیرا اگمی رتھ، سنگر پورا آپ چلائیا۔ گرگھ تیرا نام و تھ، وست امولک ہر ورتائیا۔ گرگھ تیرا

پریم رس، دو جہان مٹھاتت نہ کوئے جنائیا۔ تُوں میرا میں تیرے ہویا وس، میری چلی نہ کوئے چترائیا۔ سوہنگ شبد دس کے گیا پھس، آتم پر ماتم پر ماتم
 آتم وچ سائیا۔ چار کُنٹ ناں سکا نس، تیرا پریم گھیرا پائیا۔ اتم بہہ گیا کر کے بس، جھلی جائے نہ تیری جدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرسکھ سدا سنگ رکھائیا۔ گرسکھ کہے میں نہیں مندا، تُوں اچھل اچھل اکھوایا۔ جگا جگنتر سب نوں ڈن دا، جو گھریا بھن دکھایا۔ کوٹاں وچوں اک دا
 بیڑا بند، دھرو پرہلا د رہیا سنایا۔ جگو جگنت اپنا نام سنیہڑا گھلدا، اپنا پھیرا کدے نہ پایا۔ سدا سدا سد رہیا چھلدا، اچھل اچھل کھیل کرایا۔ میں کی جانا
 تُوں میرے ول دا، میرا سنگ نبھایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں کراں کھیل گھڑی گھڑی پل پل دا، اپنی سیو کمایا۔ میں راتیں ستیاں تہاڈے پاسے تھلدا، اپنا
 درس دکھایا۔ میں تہاڈے پریم اندر وچ لوک مات پلدا، ہور کھانا پینا موہے کچھ نہ بھایا۔ میں جوتی اندر جوت رلدا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں سدا سدا سد وڈیائیا۔

* ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سنت سنگھ دے گرہ بابو پرا ضلع گرداس پُر *

مہروان در بردا تیرا رسول، بے بسی وچ رہیا کر لائیا۔ میری آرزو کر قبول، میری خیر دے ڈھائیا۔ تُوں قاتل میں تیرا مقتول، منتقل لکھیا دے
 کرائیا۔ آد جگاد تیرا سچ اصول، صلح تیری وڈ وڈیائیا۔ گناہ گار گیا بھول، بے پرواہ تیری پناہ تکائیا۔ ایکا فرمان دے معقول، مُنجر ہور نہ کوئے رکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک تکائیا۔ ہر نظر نظر رحمانا، رحمت ایکا منگ منگائیا۔ کلمہ کل اماما، ایمانولا تیری پڑھائیا۔ بسمل
 روپ تیرا نشانہ، کروچ بن قصائیا۔ اپنی ہتھیں دے جُرمانا، دوجے ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ میرا مٹدا جائے نشانہ، نور نظر دس نہ آئیا۔ طلبا طالب نہ کوئے
 پڑھانا، تعلیم غنیم نہ کوئے سناپیا۔ کاتب کلام نہ کوئے پڑھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر ایکا پائیا۔ مہر نظر پا میرے کریم، کرم
 کانڈ تیرا کھیل۔ تُوں قدرت قادر گنی غنیم، ایہتھے اتھے تیرا میل۔ تُوں اتم میری کری تقسیم، آپ وسیا دھام نوئل۔ میرا لکھیا الف یے بھیو نہ پایا ڈنڈا

مہم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بن سجن سہیل۔ الف یے تیری دہار، طرح طرح سمجھائی۔ بقر رُپ کرتار، بے صبر تیری وڈیائی۔ سدھ اندر کھیل کری نیار، پردانشیں کھ نہ کسے دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در درویش تیری آس تکائی۔ در درویش ہويا وکیر، نیتزیناں نیر وہایا۔ توں صاحب میں حقیر، تیری سیو کمایا۔ میرا لہنا انت اخیر، نگاہان دے چکایا۔ میں تیرا بنایا بنیا پیر، میری اُفت نہ کوئے وڈیایا۔ توں شفقت دے دھیر، جس تیرا ایکا گایا۔ میرے نیتزین جھلیا نہ جائے نیر، تیرا سیر ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکایا۔ میرا ثامان تلبر، تسبیح منکانہ کوئے بھوایا۔ آگے ہووے نہ کوئے صبر، صبر صبوری نہ کوئے دکھائی۔ چار یار چھٹا میرا بڑ، اللہ رانی نہ سنگ نبھائی۔ توں اکو اٹھیا شبد پیر بڑ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ رہے گر لائی۔ چوڈاں لوک وسن پر حد، بنٹھے سیس جھکائی۔ دروہی میری میرے پچھے نہ کوئی لگے مگر، میری چلے نہ کوئے وڈیائی۔ صدی چوڈھویں پوری کرنی سدھر، توں سالار سچا شاہیا۔ در آیاں دینا قدر، قدرت قادر وڈ وڈیائی۔ میں پڑھ کے آیا بدر، بہترین تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرے میرے ہتھ لکائی۔ میرے سر رکھ ہتھ، ہتھکڑی دے تڑا۔ چرن دوارے جاواں ڈھٹھ، پہلی بھل بخشا۔ آگے اپنی دینی مت، میرے زرگن نور خدا۔ میں سدا گاداں تیرا جس، پنے پنے منگاں پناہ۔ توں آگوں ملیں ہس ہس، میں دکھڑا لواں گوا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میں منگاں اک دُعا۔ دُعا منگاں کراں سجدہ، سیس سیس جھکائی۔ پروردگار میں تیرا بردا، بندی خانہ دے تڑائی۔ صدی چوڈھویں پھراں ڈردا، میرا ویلا انت گیا آئی۔ میرا پاسا جائے ہردا، باہوں پھڑ نہ کوئے رکھائی۔ میں جیوندا تیرے آگے مردا، مری میری لوکائی۔ پیس پیس میں تیرا پانی بھر دا، بن گولی سیو کمائی۔ جھاڑو دیواں تیرے در در دا، اپنا مان گوائیا۔ میں جانا توں سب نوں گھڑ دا، مڑھی گور توں سوائیا۔ تیرے آگے کوئی نہ اڑدا، جو آیا سو اٹھ اٹھ چل جائیا۔ توں کریں کھیل زر ہر دا، بے انت تیری وڈیائی۔ طوبی طوبی میں کن دوویں پھڑ دا، دوہاں کتاں اتے ہتھ لکائی۔ بھڑی بھڑی ہائے ہائے کردا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائی۔ تیرا بھانا سدا جردا، تیرے بھانے رہیا سائی۔ بے توں میٹوں مات نہ گھلدا، کیوں کردا مات پڑھائی۔ میں نہیں جانیاں توں سدا چھلدا، اچھل اچھل کھیل کرائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا ور، میرے صاحب سچے سانیا۔ صاحب سائیں سچے محبوب، مہر کر ہر مہربانا۔ تیری کایا تیرا قلبوت، اندر تیرا نور نورانہ۔ پنج تت چولا میرا ادھبھوت، تھر رہے نہ وچ جہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، درلے تیرا پروانہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ وڈا مرد مردانہ۔ باہروں دسے اندروں اوہلے، پردہ پردے وچ چھپائیا۔ بن دنیا اپنے رنگ مولے، مولا اپنی کھیل کرائیا۔ اپنی دھار اندروں سوہنگ بولے، گرسکھ رسنا باہر کڈھائیا۔ سدا سہیلا وسے کولے، گھر وچ آسن لائیا۔ باہروں کسے نظر نہ آوے وسیا کایا چولے، چولا اپنا آپ بدلایا۔ باہروں گرسکھ کوچھے کملے بھولے، اندر بیٹھا سچا ماہیا۔ بن کنڈیوں بن وٹیوں تول ساچا تولے، نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ بن کہارا پائے اپنے ڈولے، ڈولی اپنے کندھ رکھایا۔ تھر گھر دا کنڈا کھولے، سچھنڈ وسایا۔ پھیر نرگن ہر آگوں بولے، آگر سکھ مل چائیں چانیا۔ میرے گھر تیرے سوہلے، ایک رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھوڑا بھیت اے رکھایا۔

* ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیدار سنگھ دے گھر بابو پرا *

آد جگاد میرا ست وبارا، ست پڑکھ نرنجن آپ جنائندا۔ نرگن سرگن کھیل نیارا، نرکار آپ کرائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، سو بھاونت سہائیندا۔ نور نورانہ پروردگارا، بے عیب وئیس وٹائیندا۔ مقامے حق سانجھ یارا، شاہ سلطانا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ آد جگاد کھیل اولا، ہر ایک ایک جنایا۔ جگ جگ پھڑواواں اپنا پلا، ایک بندھن پائیا۔ سچ سندیسہ ہر ہر گھلا، نام نام وڈیائیا۔ گرہ گرہ مندر آپے رلا، گھر گھر رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ سمجھایا۔ آد جگاد میری دھار، میرا رنگ دکھایا۔ سیوا لاگر اوتار، ساچی سیو سمجھایا۔ ایک نام دے آدھار، لوک مات پرگٹایا۔ اٹھے پہر درس دیدار، نور نور درسایا۔ چرن دھوڑی دھوڑی چھار، مستک ٹکا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکایا۔ آد جگاد کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرائیندا۔ جاگرت جوت کر اجیارا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔

حکمی حکم ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ جُگ چو کڑی پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، رُوپ رنگ نہ کوئے دکھانیندا۔ کاغذ
 قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ نہ بھيو کوئے جنايندا۔ آد آنت نہ پاراوارا، بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب شکر منانیندا۔ کرے کرائے اپنی کارا، کرتا
 پُرکھ اپنی کھیل کرانیندا۔ نہ کوئی رکھے مددگار، اپنا بل آپ دھرانیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ دوارا آپ سہانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکانیندا۔ اپنا بھيو دتے کرتار، ہر سچا وڈا وڈا وڈایا۔ سنجگ تريتا دواپر کرپا پار، ویس انیک دھرانیا۔ کلجگ منگی منگ بھگھار، در
 اپنی جھولی ڈاہیا۔ ہر جو دینا سچ بھنڈار، ایکا وست ورتانیا۔ میں چھوٹا بالا بالی بدھ تیری جاناں نہ سار، میری چلے نہ کوئے چترانیا۔ اپنی گودوں دتا اٹھال،
 لوک مات بہانیا۔ دھرت مات کرے پیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھانیا۔ کلجگ اٹھیا چھوٹا بالا، پر بھ آگے سپس
 جھکانیندا۔ تیرا کھیل جگت نرالہ، میں انجان بھيو نہ آئیندا۔ ایکا مارگ دس سٹھالا، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جانیندا۔ جُگ جُگ چلی اولڑی چالا، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنايندا۔ ساچے سٹ چھوٹے بال، بالی بدھ جنانیا۔ میرا جلوہ نُور جلال، نُور و نُور رُشانیا۔ کھيلاں کھيل دو
 جہان، اُون گُون سمانیا۔ ترے بھون دیواں ایکا دان، ترے ترے بوجھ بوجھانیا۔ تیرا لیکھا نگاہبان، تیری جھولی پانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا راہ آپ جنانیا۔ اپنا راہ دتے مولا، اپنی مہر کمانیندا۔ تیرے نال کیتا قولہ، تیرا دُکھ وندانیندا۔ تُوں اُپر جانا دھرنی دھولا، دھرت تیری تیج
 سہانیندا۔ تُوں اُچی کوک کوک رولا پاونا، ایکا حکم منانیندا۔ جوٹھ جھوٹھ ڈھولا گاونا، ایکا ڈھنگ سمجھانیندا۔ پہلا بولا سرب بھلاونا، ہر ہر نام ہٹ نہ کسے
 وکانیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھانیا۔ کلجگ اٹھ کرے پکار، پر بھ آگے سپس جھکانیا۔ میں اگلا کی کراں وچ
 سنسار، میری چلے نہ کوئی وڈایا۔ اک دے دے مددگار، جس نال متا پکانیا۔ تیرا لہنا دیواں قرض اُتار، پر بھ میرے سچے سانیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے خوشی منانیا۔ پُرکھ ابناسی غریب نواز، غریب نمائیاں دیا کمانیندا۔ کلجگ تیرے سر تے ایکا تاج، ساچا
 حکم سنانیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی رچ کاج، سٹاں دیپاں نال ملائیندا۔ اکو اک مار آواز، کوڑی کرپا بندھن پانیندا۔ مایا متا تیرا کھاج، تیری ترسنا بھگھ و دھانیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ جنائندا۔ تاج رکھ نہ چڑھے چا، کلجگ رو رو دئے ڈہائیا۔ اک اکلّا کی کراں جا، بل اپنا نہ کوئے
 دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو سہا، ایگا گن سمجھائیا۔ تیرا مددگار دیواں بنا، اتھر بن ایکا اکلّا کھلائیآ۔ ایڑا نالوں لواں لاہ، پہلا انک سمجھائیا۔ زرگن سرگن کھیل
 کرا، کھیلاں کھیل وڈ وڈیائیآ۔ ایکا نعرہ دیاں جنا، ایکا ڈھولا گائیآ۔ اپنا ناؤں لواں وٹا، اللہ عالمین رُشنائیا۔ بیخ ت دیواں ایکا تھاں، ایکا گھر دکھائیا۔ چارے
 اکھر میل ملا، احمد ناؤں دھرائیا۔ احمد موڑا آپے پا، چارے اکھر ونڈ ونڈائیآ۔ چوتھے جگ محمد کھیل کرا، چارے بندھن پائیآ۔ چاروں کُنٹ نوبت دیاں
 وجا، ایکا ناد سنائیآ۔ سب دی آبرو دیاں مٹا، عزت کسے رہن نہ پائیآ۔ تیرا میلا سہج سُبھا، گھر ساچے دیاں کرائیا۔ اک دُوجے نوں ملن پھڑ پھڑ بانہہ،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ آگوں منگے منگ، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ کون ویلا چاڑھے رنگ، میرا تن
 سہایا۔ کون وقت وجے مردنگ، محمد بندھن پایا۔ کون ویلا تاریخی چند، کلمہ کلام پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا در،
 کون رُپ کھیل کرایا۔ کھیل کراں اپر اپار، ہر ساچا سچ جنائیآ۔ پہلا ایکا کرتیار، دُوجا تیجا وچ چھپائیآ۔ ایکا چوکا کر پردھان، چار چار ونڈ ونڈائیآ۔ ایکا چوکا
 اک نشان، دوہاں میل ملائیآ۔ چوڈاں چوڈاں ہو پردھان، دیوے مان وڈیائیآ۔ محمد لکیا زمیں اسمان، ادھ وچکار پھرائیا۔ کھیلے کھیل بی محبان، بیدو اپنا
 رنگ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیآ۔ چوڈاں چوڈاں کھیل اپارا، ہر ہر آپ جنائندا۔ آد صفا انت صفا کھیلے کھیل
 اپر اپارا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ دوہاں صفا بن ونجارا، چوڈاں ہٹ وکائندا۔ چوڈاں آگے رکھے دھارا، صفر صفر نال ملائندا۔ ایکا چوڈس کرتیار، برس
 برس ونڈ ونڈائندا۔ اتم کرے پار کنارہ، تیرا لہنا مول چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ساچا راہ دکھائندا۔ کلجگ اتم چڑھیا چا،
 من من وچ وٹی ودھائیآ۔ دھن سُبھاگ میلا لئے ملا، گھر سچے میرے ماہیا۔ درگاہ دیاں سچا تھاں، دُھر درگاہی سچے سانیا۔ نیتز نین درس دینا کرا، دید
 عید چند چڑھائیآ۔ میں تگاں تیرا راہ، بن بن پاندھی راہیا۔ تیرا حکم مٹاں بے پرواہ، بھل کدے نہ جایا۔ سرشٹ سبائی جھوٹھے دھندے دیواں لا، تیرا
 ناؤں جھلائیآ۔ منہ وچ رکھاواں سور گان، بن بن جگت قصائیآ۔ تیرے جیواں اُتے پُھری بن تیرے دیواں پھرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ ونڈا۔ کھج کہے دینا بل اپار، بلدھاری دیا کمائیا۔ میں دیکھاں جا سنسار، تیری مات لوکائیا۔ ایک دست ونڈاں
 اپنی وار، گھر گھر پھیرا پائیا۔ در در بھراں کوڑ بھنڈار، جوٹھ جھوٹھ نال رلائیآ۔ آسا تر سنا دے آدھار، مایا ممتا موہ ودھائیا۔ ہوئے ہننتا گڑھ کرتیار، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار وچ وسائیا۔ جیو جنت بناواں نار و بھچار، ساچی تیج نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔
 اپنا کھیل کراونا آپ، میرے صاحب سچے ہر سائیا۔ میرا ودھاونا مات پرتاپ، بے پرواہ میرے گوسائیا۔ میں نو کھنڈ پر تھمی کراواں پاپ، چھریاں
 دکھاواں ہتھ قصائیا۔ ناتا توڑاں پوت باپ، ماتا پریم نہ کوئے رکھائیا۔ سب نوں بھلاواں تیرا جاپ، جوٹھ جھوٹھ دین گواہیا۔ کایا چولا سب دا جائے
 پاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میں ایک منگ منگائیا۔ اپنا بل دے کرتار، بلہین منگ منگائیندا۔ میں دیکھاں تیرا
 سنسار، سنجگ تریتا دواپر کی کی کھیل کرائیندا۔ ہن آئی میری وار، میں اپنا رنگ چڑھائیندا۔ میں اپنی گودی چکاں گر اوتار، پھڑ پھڑ ساچا فتویٰ لائیندا۔
 جیہڑا تیرا ناؤں لئے پکار، اُس دی پٹھی کھل لہائیندا۔ جیہڑا منگے تیرا دیدار، اُس نوں لوھاں اُتے بہائیندا۔ جیہڑا کہے میرا یار، اُس دا سپس دھڑ اڈ
 کرائیندا۔ جیہڑا کہے پُرکھ اکال، اُس دے سچے نہاں ہیٹھ دہائیندا۔ اپنا کراں حل سوال، پھر تیرا واسطہ پائیندا۔ میں گھالن آواں گھال، لوک مات سیو
 کمائیندا۔ اکو بننا توں دلال، میں ساچی منگ منگائیندا۔ میرا کرم دیکھیں حق حلال، جھوٹھ جھوٹھ نال ملائیندا۔ کسے پت رہن نہ دیواں ڈال، سب دی جڑ
 اُکھڑائیندا۔ میں رگا تیرا بال، چوتھے جگ پھیری پائیندا۔ میرے نال دے دے کال، کال نگارہ سب دے سرتے آپ وجائیندا۔ کوئی دے نہ مات
 خوشحال، راؤ رنگ سرب روائیندا۔ سادھ سنت کراں بے حال، سرتی سرت بھوائیندا۔ ترے گن مایا پا جنجال، لکھ چوراسی ہتھ دکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، اپنا گن سمجھائیندا۔ کھج سُن بالے نکے، نکئی نکئی گفتار سنائیا۔ تیرے ہتھ پھڑائے جھوٹھے سکے، لوک
 مات چلائیا۔ راج راجاناں لاؤنے کئے، کوڑی کرپا اک شاہیا۔ رس کرنے سارے پھلکے، مٹھا نظر کوئے نہ آئیآ۔ کاغذ کالے کرنے چٹے، وارتا وارت لاپ
 سمجھائیا۔ جیو جنت سارے روون کوک کوک سنائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی تیرے کتے، ست دیپ تیری سرنائیا۔ لکھ چوراسی تیری چکلی پیسے، پیسین پیس سیو

کمائیا۔ سب دے کرنے خالی کھیسے، نام دهن دولت نہ کوئے رکھائیا۔ تیرا ویلا پھیر چھیتی پیئے، ہر جوئے ملائیا۔ گر اوتار دھرن انگیسٹھے، کلجگ اگنی اگت لگائیا۔ کوٹن کوٹ کال پچھے پیئے، اگے ویلا دیاں سمجھائیا۔ آپ چلاواں اپنی ریئے، ساچا راہ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بن دلال دیا کمائیا۔ کلجگ گھالے اپنی گھال، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہر جو اتم ویکھے آن، نرگن روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، اپنا رنگ رنگائیندا۔ تیرا ویکھے جھوٹھ مکان، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ ایک چوکا کر پردھان، چار چار ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم میلا آپ ملائیندا۔ اتم میل ملائے آن، ملنہار کرتارا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ نرکارا۔ لکھ چوراسی ویکھ کوڑ پردھان، کوڑو کوڑ جگت پسارا۔ اپنی ونڈ ونڈے آن، الکھ اگوچر اگم اپارا۔ بہتر ناڑی دتا دان، پنچ تت کایا وئے تاڑا۔ بہتر بھگت کرے پروان، دیوے نام ادھارا۔ ست ستوادی نوجوان، صفر وکھائے سرب سنسارا۔ ستران کرے آپ کلیان، گر گوہند میت مرار۔ ساتا چوکا اک نشان، ست ستوادی چوتھے گھر پاوے سارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ ساتا چوکا جوڑ انک، انک انک نال ملائیا۔ چوتھتراں میلا ایک بنک، ایک گھر سمجھائیا۔ نام ندھانا لائے ڈنک، اک آواز سنائیا۔ جس نے کھیل رچیا آد سو ویکھنہارا انت، بے انت بے پرواہیا۔ اپنا ناؤں جنائے ایک منت، سوہنگ شبد سچی پڑھائیا۔ تیرے انت کرن دی ساچی بنت، آپے لئے بنائیا۔ لوک مات بنائے ساچی سنگت، ہر سنگت ناؤں رکھائیا۔ سچ دربار بنائے جنت، سورگ جنت دوویں رہے شرمائیا۔ اُپر بیٹھے ہر جو کنت، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ تھلے رکھے اپنے بھگت دیوے مان وڈیائیا۔ کلجگ تیری جھولی پائے جگت، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ اپنی کسے نہ دکھائے حرکت، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دھرائیا۔ تیرے وچوں اپنے بھگت، کڈھے تیری برکت، تیری رت نچوڑ دکھائیا۔ جنہاں وچ نہ رکھے کوئی شرکت، لاشریک اک خدائیا۔ باقی سب کولوں کرے نفرت، اپنا لکھ بھوایا۔ کلجگ ویلے انت سب نوں پائے غفلت، گوڑھی نیند سوائیا۔ کرے کھیل حاضر حضور حضرت، اپنے بھگتاں حاضری لئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا بھٹھے دھرت، دھروائی محمد نال رلائییا۔ اتم لے دکان کوئی ملے نہ آڑھت، بہی کھاتہ سب دادے گوائیا۔ جس نے گھڑیا گھاڑت، سو بھنہار آئییا۔ گر سکھ ہر جن ہر بھگت میری

امانت، تیرے وچ رکھائیا۔ تینوں مات لوک گھلن توں پہلوں دتی ضمانت، اپنی ضامنی آپ رکھائیا۔ جے کریں وچ خیانت، دو جہان نہ دیواں تھانیا۔
 میرا بھگت سدا صحیح سلامت، صحیح اکو وار پائیا۔ تیرے وچ لگے نہ کوئی علامت، مایا بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ دُجے در نہ ہون منگت، کسے اگے نہ جھولی
 ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے کر، اپنا رنگ دکھائیا۔ تیرے بھگتاں دی کی پچھان، کلجگ واسطہ پائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو
 جہان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ سچا دساں اک نشان، ایک رنگ چڑھائیندا۔ میں پرگٹ ہوواں آن، نرگن رُپ
 دھرائیندا۔ پھر دساں ساچا گان، سوہنگ شبد سنائیندا۔ توں کلجگ سُننا لا کے کان، کون دوارے گرگھ سو بھاپائیندا۔ جس ہر دے وسے مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، سو میرا بھگت اکھوائیندا۔ تس دوارے جا کے کریں سلام، سچا حکم سنائیندا۔ میں دیواں اک پیغام، پیر پیغمبر اوہاں دے چرناں ہیٹھ
 دبائیندا۔ میں پھڑایا اپنا دام، دامنگیر آپ اکھوائیندا۔ میں بھر پیالہ پیایا جام، مد ایک رس دکھائیندا۔ جس دا درس کرن آئے رام، کرشن اپنا گٹ لائیندا۔
 عیسیٰ موسیٰ کرے دھیان، دُور دُراڈائین اٹھائیندا۔ محمد نیتز نین شرمان، دھوڑی کٹا مستک چک چک لائیندا۔ نانک گوہند کہن وار وار تیری کھیل سری
 بھگوان، توں ساڈی کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ ستھر یارڑا ہنڈھایا وچ جہان، سولاں بیج سو بھاپائیندا۔ انتم اپنے گرسکھ دیکھیں آن، میری خالی جھولی
 بھرائیندا۔ نہیاں ہیٹھاں دے نوجوان، اُتے بھگت محل سہائیندا۔ دُجے پاسے دیکھیا مار دھیان، بل اپنا بل رکھائیندا۔ تن جگ میں کردا رہیا دھیان،
 کون ویلا میرا میل ملائیندا۔ کلجگ انتم نال رکھیا سنگھ گردیال، میری پوری آس کرائیندا۔ میں ہن بیٹھا سرت سنبھال، پنجاں اپنے نال ملائیندا۔ میں
 جٹ کسے دی گلن نہ دینی دال، محمد نیڑے رہن نہ پائیندا۔ ان پڑھ کسے دا کرے نہ کوئی حل سوال، جگت و دیا دھکا لائیندا۔ میں گوہند گودی سٹ کے
 آیا اپنا لال، ڈلا جھلا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن بھگتاں پوئے نہ کسے پھرائیندا۔

بن ناتے جوڑیا جوڑ، ایک بندھن پایا۔ بن گھوڑیوں چڑھایا گھوڑ، شبدی رنگ رنگایا۔ بن توڑیاں نبھائے توڑ، اپنا سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنی گود بہایا۔ گرسکھ نہ ہوئے نراسا، جس جن اپنی دیا کمائی۔ ملیا چرن سچا بھروسا، نبھلی سرب لوکائی۔ اندر وڑ وڑ کیتا واسا، گھر گھر وچ سو بھاپائی۔ اپنا کھولے آپ خلاصہ، بھيو اجد جنائی۔ گرسکھ سونا کنچن پاسا، ایک رنگ دکھائی۔ پتا پوت دے دلاسا، سر اپنا ہتھ رکھائی۔ گرسکھ توں میرا میں تیرا تیرا اک بھروسا، ایک گھر وٹی ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں سدا سنگ رکھائی۔ گرسکھ تیرا اچا در، ہر دردی آپ رکھایا۔ جس جن چرن کول اپر لیا دھر، دھرنی دھرت مان رکھایا۔ پھر باہوں لئے جڑ، آپ اپنا بندھن پایا۔ ناتا تے جگت ڈر، جگ اکو اک سمجھایا۔ گھر بیٹھیاں ملیا در، جنگل جوہ نہ پھیرا پایا۔ بن سرور نہائے سر، ڈرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر گرسکھ اک و سایا۔ گرسکھ گھیرا گو بند گھر، ہر ہر سیو کمائی۔ گرسکھ ڈیرہ پہلے در، بنک دوار سو بھاپائی۔ جس گره سنگر پورا جائے وڑ، پھیر نکل کدے نہ جائیا۔ جے کوئی کہے سنگر گیا مر، نبھلی بھرم لوکائی۔ جے کوئی کہے گو بند گیا ڈر، تھکس گھ بھرائیا۔ ہر جو کہے میں بھگتاں لیا ور، میری ہوئی مات گڑمائی۔ اکے سیجا بیٹھے رل، ایک بندھن پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ساجن کرائے چرن دھوڑی محن، ڈرمت میل میل دھوایا۔

پت پاپی ٹٹیا ناتا، کرے پنت دیا کمائی۔ صاحب سنگر جس جن جاتا، تس دیوے مان وڈیائی۔ آون جاون ٹٹا ساکا، جوون جوون نہ کوئے بھوایا۔ ایکو میلا ہر سمراتھا، اپنا بندھن پایا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس جن اپنا درس دکھائی۔ جو جن چرن سیس نوائے ماتھا، تس مستک لیکھ گوائیا۔ بدھنا رووے ہتھو ہاتھا، پر بھ کی کھیل رچائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت پاپی ایک رنگ رنگائی۔ پت پاپی کوئی نہ ڈیرہ، جس ملی سرن سرنائی۔ دکھ کٹے ہر جو بندھن تیرا، جنم جنم دا دکھ گوائیا۔ جن بھگتاں کارن ماریا پھیرا، ہور کرت نہ کوئی کمائی۔ لکھ چوراسی وچوں گرسکھ آپ

نکھیرا، دکھری چال چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتت پُنپت پوت کر کر، گھر گھر اپنے رنگ دکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، جس در درشن دیوے آن، تس گھر نر من جن وشن برہما شو دھیان لگائی۔

لوکائی دا چھڈ جھیرا، سنگر جھیرا آپ مُکانیدا۔ کھڑے تیراوسے کھیرا، کھڑی گلزار بہار لگانیدا۔ دُور وسدا آیا نیڑا، اپنا پنڈھ مُکانیدا۔ جس نے
دینا اُلٹا گیرا، لکھ چوراسی پھول بھلائیدا۔ تیرا آپے بٹھے بیڑا، رسنا لوبھ وکار گوانیدا۔ جھوٹھی سنگت چھڈ جھیرا، ہر سنگت نال ملائیدا۔ پھر توں کہیں
توں میرا میں تیرا، تیرا میرا کو گھر سہائیدا۔ گرسکھاں ول ویکھ کر لے وڈا جیرا، شراب ماس کسے کم نہ آئیدا۔ انتم ساتھی جھوٹھے ہونا ڈھیری ڈھیرا،
خاکی خاک ملائیدا۔ گرسکھ تیرا رنگ سدا سنجھ سویرا، دو جہان نور چکانیدا۔ کرے ہر حق نیرا، کیتی سیواسب دی جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلی بھل بخشائیدا۔ اچھیا پورن پوری آس، گر پورا آپ کرائیدا۔ جنم جنم دی مٹی پیاس، درسی درس دکھائیدا۔ مانس جنم آیا
راس، پورب لہنا لیکھے پائیدا۔ ہر بھگتی بھگتاں میٹے نہ شاخ، پت ڈالی آپ مہکائیدا۔ کلجک میٹ اندھیری رات، اپنے سنگ ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھاں دیوے اک ور، نراسا کوئے رہن نہ پائیدا۔

سرشت سبائی پھرے نراس، چار ورن گر لائی۔ دروہی خدائے پر تھی اکاش، مخلوق دے ڈھائی۔ سادھ سنت تے وچ پر بھاس، گلشن بہار نہ کوئے
دکھائی۔ گرسکھاں لگی اک پیاس، پر بھ ملن دی اوٹ تکائی۔ سنگر پورا پرگٹ ہو ساکھیات، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں دیوے دات، وست
امولک آپ ورتائی۔ نہ کوئی بچھے ذات پات، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائی۔ سرب جیاں دا بن مائی باپ، گرسکھ اپنی گود بہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، مہر دان دان مہر ہر نظر نظریہ اک کرائیا۔

لکھن کھی سچا رنگ، رنگت رنگ اپارا۔ سوہنی سچ سچ پلنگ، واہوا سوہیا سچ دوارا۔ کرے کھیل سورا سر بنگ، متراں ملے متر پیارا۔ لیکھا چکائے
 جشودا نند، کاہنا کرشن کرشن ادھارا۔ جگت گوالے چکا پندھ، بندرا بن پار کنارہ۔ پھرے چار گنٹ منگی منگ، جنگل جوہ وچ اجاڑا۔ کون ویلا پھیر ملے
 میرا مکند، منوہر لکھی نرائن گورو گردھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ تس گوالے گوال پال، گنیش دے وڈیا یا۔
 بن چلے وچ جہان، کوٹن کوٹ پور پار کرائیا۔ تیرا اتم میلا سری بھگوان، پڑکھ ابنا سی آپ کرائیا۔ ہن گواں پچھڑے ویکھیں وچ بیابان، پھیر ہر
 سنگت دے دکھایا۔ تیرا رکھے گھر سچے مان، کالی کلیوں کڈھ عرش اتے بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم جنم دا لہنا سب دارہیا
 مکایا۔

۲۵۱

ٹٹی گنڈھ پاوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال۔ نام دے داتا دے ٹھنڈ، توڑ جھوٹھ جنجال۔ جی جنم کرے بخشنڈ، بخشش اپنی کر دیال۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن رکھائے اپنا لال۔ ٹٹی گنڈھی کرپاندھ، اپنی دیا کمایا۔ نہ کوئی جانے جیون بدھ، کون ویلا آتما ناتا جائے جھڈایا۔
 ہر سنگت مل کے کارج ہو یا سدھ، جنم جنم وچ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکایا۔

۲۵۱

ہر کرپا ہر پیار، ہر ہر نام درڑایا۔ ہر کرپا شبد ادھار، گر شبدی شبد سنایا۔ ہر کرپا سوہے بنک دوار، گرہ مندر بھاگ لگایا۔ ہر کرپا دوت دوشٹ
 کرے خوار، نام کھنڈا اک چکایا۔ ہر کرپا گر سکھ گر سنگر کرے پیار، من منکا من بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جگت بن
 بن وچولا اپنا بھو گھلایا۔

جنم جنم دی مچھی گھال، گھالی گھال لیکھے پائیا۔ جنم جنم دا چکلیا کال، کال گراس نہ پھیر کھائیا۔ جنم جنم دا بھٹیا جنجال، جیون جگت ملی وڈیائیا۔ کر
 کرپا ملیا دین دیاں، دین دیا کمائیا۔ اکو وار حل کیتا سوال، آگے پھیر نہ کوئی پڑھائیا۔ در ساچے دئے بہال، نہ اٹھے کوئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ سچّی شہنشاہیا۔

ساچی چٹھی نام پروانہ، ایکا ایک پھڑائیا۔ گرسکھ تیرا گو بند نشانہ، گرسر آپ چلائی۔ بھگت بھگونت بنایا سچ مکانا، اچ محل اٹل رُشنائیا۔ سدا سد
 دسے سری بھگوانا، بیٹھا آسن لائیا۔ گرسکھ ہوئے نگاہانا، دُور دُراڈے رہیا تکائیا۔ آمل میرے نوجوانا، تیری نت اڈیک رکھائیا۔ گرسکھ توں پریم
 سکھی دا سچا کاہنا، تیری سکھی تیرے بن رہی گُرائیا۔ میری آشا تیرا گانا، گا گا میری گُرائیا۔ تیرا ناؤں دو جہاناں، دو جہان تیرا جس گائیا۔ تیرے پچھے
 پرگٹ ہو کے آیا وشنوں بھگوانا، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ اک دُوجے نوں رل مل دیو مانا، گرسکھ گرسر ایکا گھر وڈیائیا۔ نام ندھان گاؤنا سوہنگ گانا، گات
 گات خوشی منائیا۔ ہر کا آؤنا ہو یا پروانا، گرسکھ ملے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن تیرا رکھے مانا، اپنا مان نہ کوئے
 رکھائیا۔

گرسکھ گرسر اکو ٹیک، ایکا اوٹ جنائیا۔ جس لوک مات وچ لیا ویکھ، لکھ چوراسی پھول بھلائی۔ پھڑ باہوں کیتی بُدھ بیک، اپنی دیا کمائیا۔ انت
 نہ لگے کوئی سیک، اگنی اگت تت بھجائیا۔ تیرا چیتن سدا چیت، چتر تیرا روپ بنائیا۔ جس جن اپنا کھولے بھیت، سو نیوں نیوں لاگے پائیا۔ گرسکھ
 کرے ہیت، پریم پیار اک ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائی۔

گرسکھ کدے نہ ہوئے اِکلا، اِک اِک نال ملائیا۔ گرسکھ تیرا سَنگ پھریا پلا، تیرا سَنگ نبھائیا۔ گرسکھ تیرے آتم اَنتر سَنگھاسن ملا، بیٹھا سچ سہائیا۔ گرسکھ تیرے پریم اندر رلا، ایکا رنگ دکھائیا۔ گرسکھ تیرے نور بلا، جوتی جوت نور رُشنائیا۔ گرسکھ تیرا میٹیا سلا، دُئی دویتی دُکھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن گرسکھ تیرے پچھے پھرے ہو کے جھلا، جھلک اپنی آپ دکھائیا۔

گرسکھ تیری سدا تاگھ، ہر سَنگ آپ رکھائیا۔ تیرے پریم دی انڈھٹی کانگھ، اپنی دھار دکھائیا۔ زرگن کرے سوانگی سوانگ، اپنا بھیکھ وٹائیا۔ واہ واہ گھر گھر ویکھے مہینہ ماگھ، گرسکھ رل مل نہاؤن رہے نہائیا۔ داتا داتار سد رکھے یاد، بُھل کدے نہ جائیا۔ بن گرسکھاں سُنے نہ کسے فریاد، دیونہار سرب سزائیا۔ جس بنایا آد جگاد، سو گرسکھاں ملن آیا چائیں چائیا۔ رل مل وجاؤ سچا ناد، سوہنگ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان تیری وڈیائیا۔

* ۱۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی منشا سَنگھ میلا سَنگھ بابو پرا ضلع گرداس پُر *

وچھوڑا کٹیا چار جگ، کوٹن کوٹ کال بتا۔ درس کردا رہیا لگ لگ، لوک مات ویس وٹا۔ اتم پینڈا گیا نک، ویلا اتم گیا آ۔ اپنا پردہ دتا چک، نورو نور کر رُشنا۔ سَنگھ شیر ہو کے رہیا بک، بھے بھو دئے گوا۔ گرسکھ گودی لئے چک، آپ اپنی سیو کما۔ جنم جنم دی میٹے بُھکھ، امرت آتم جام پیا۔ اُجل کرے مکھ، لوک مات وڈیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دئے کٹا۔ وچھوڑا کٹیا جگ چار، چال نرالی اِک دکھائیا۔ بن گرسکھاں ہندا رہیا خوار، کسے سار نہ پائیا۔ سَنگھ تریتا دوپر پھر پھر گیا ہار، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ ملے نہ ڈھوئی میٹوں مندر مسجد گرو دوار، مٹھ بیٹھے مکھ بھوائیا۔ کلج انت کری وچار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ گو بند سورا لواں اُٹھال، اپنے نال ملائیا۔ اوہدی نبھے میرے نال، میں اُس دے نال نینہ لگائیا۔ اُٹھ کے کرے اگوں سوال، ایکا منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، تیری اوٹ سرنائیا۔ میرے میل وچھڑے لال، جو سر سے گیا رُٹھائیا۔ تیرے پچھے

ہو یا کنگال، پتا پوت بھیٹ چڑھائیا۔ انت کہا سُنیں مُریداں حال، میرے مُرشد سچے ماہیا۔ میں تیری گھالن لئی گھال، تُوں کیتی گھال لیکھے پائیا۔ میرا
 اِکو اک سوال، میرے گر سیکھ دے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت وچھوڑا دے کٹائیا۔ جگ جگ وچھوڑا کٹیا، ہو یا رہیا سدا بے
 زار۔ کلجگ اتنم اپنا سوانگ پلٹیا، نرگن نور جوت اُجیار۔ کدی لبھدا رہیا وچوں وٹیا، دھتے جٹ کر پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وچھوڑا میٹے اتنم وار۔ جگت وچھوڑا جگت اولا، جگ جگ آپ رکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر بھگت تاریا اک اِکلا، اک اک ویس وٹایا۔ کلجگ انت وسائے سچ
 محلہ، در ساچا آپ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا رہیا کٹایا۔ جگت وچھوڑا کٹن آیا، کٹ کے اپنا چاہ۔ ایکا مارگ دسن آیا،
 نرگن بن ملاح۔ ستمکھ بہہ کے ہسن آیا، نرگن رُپ دھرا۔ پریم پیار اندر پھسن آیا، لوک لاج گوا۔ منمکھاں کولوں نٹھن آیا، اپنا کھ چھپا۔ امرت
 میگھ ورکھن آیا، ساچی سیوا آپ لگا۔ گرکھاں کولوں لاه کھٹن آیا، اپنی جھولی اگے ڈاہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دے مُکا۔
 ویکھو جگت وچھوڑا گدا، ہر سچا آپ مُکا۔ آپے ہو یا نمانا پریم بھکھ دا، اپنی ترسنا بھکھ ودھا۔ آپے دکھیا ہو یا وچھوڑا دکھ دا، دکھ سہہ نہ سکے را۔ بل دھار
 آپے اٹھدا، نرگن نور جوت جگا۔ سچکھنڈ بہہ کے اپنے کولوں بچھدا، جاواں کیہڑے راہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آپے رہیا پندھ
 مُکا۔ مکے وچھوڑا کلجگ انت، ہر سنگر آپ مکائیا۔ گرکھ تیرے ملن دی بنت، بن بنواری آپ بنائیا۔ جوں رام ہر دے وسیا ہنونت، توں گر سکھاں وچ
 سائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، سر اپنا ہتھ اُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ کس بدھ کٹاں وچھوڑا،
 ہر اپنا متا پکائیندا۔ اگے وقت رہ گیا تھوڑا، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ دو جہاناں پینڈا لما چوڑا، بن پاندھی پندھ نہ کوائے مکائیندا۔ آپے بنیا نوجوان بانکا چھوہرا،
 اپنا بل آپ رکھائیندا۔ اپنی اچھیا پھڑیا گھوڑا، شبدی شبد پلانا پائیندا۔ سولاں کلیاں اُتے دوڑا، آسن سنگھاسن آپ سہائیندا۔ چارے جگ چارے راساں جوڑ
 جوڑا، اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت آپ بنائیندا۔ ساچی بنت بنائے کرتا، اپنی دیا کمائیا۔ نرگن گھوڑا کرتیا،
 سولاں کلیاں آسن پائیا۔ پرگٹ ہو شاہ آسوار، شستر بستر آپ سچائیا۔ سیس رکھ سچی دستار، شاہ پاتشاہ اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ساچے گھوڑے رہیا اٹھانیا۔ شبد گھوڑا ہو تیار، پر بھ آگے سیس جھکانیندا۔ میں سیوک آیا تیرے دوار، بن بردا سیو کمائیندا۔ تُوں ہووے اٹھیں
 آسوار، میں لکھ لکھ خوشی منائیندا۔ میں لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھراں ایکا وار، دیر پلک کوئے نہ لائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھاں اکھاڑ، لکھ چوڑا سی
 پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وار میرے اُپر چڑھ، میں اِکو آس رکھائیندا۔ میرے اُتے کس پلانا، پر بھ میری من
 عرضوینا۔ شاہ پاتشاہ بن ساچا رانا، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ اک وار دے دُھر فرمانا، دو جہان پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر
 اک رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی وڈ بلوان، ایکا گن سمجھایا۔ ساچے آسو تیرا دھیان، ایکا وار جنایا۔ پہلاں کھیل دستاں مہان، اپنا حکم سنایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ اپنا بھیو کھول کرتار، ایکا گن جنایا۔ تیرے اُتے ہوواں آسوار، اپنا آسن لایا۔ چوتھا پوڑ کر تیار، ست ست
 نال گُرمائیا۔ چوتھے جگ کر خوار، دیاں مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنایا۔ ساچا حکم من لے کہنا، ہر ساچے سچ
 جنایا۔ تیرے اُتے ہر جو بہنا، اپنا آسن لایا۔ تُوں منا حکم بھانا سہنا، سر سر سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سنایا۔
 شبدی گھوڑا ہو تیار، پر بھ آگے سیس جھکانیندا۔ پہلی دشا کر وچار، کون کوئے پھیرا پائیندا۔ کون میلے تیرا سنسار، کون گھر چرن ٹکانیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے سیس جھکانیندا۔ پُرکھ ابناسی کہا بول، ایکا وار سنایا۔ میں پہلوں جانا اپنیاں بھگتاں کول، دُجا
 در نہ موہے بھایا۔ جا کے اٹھاواں سٹے انجول، کلجگ گوڑھی نیند سواپا۔ امرت دیواں نابھ کول، ایکا وار مکھ چوایا۔ پکڑ اٹھاواں اُپر دھول، دھرنی
 دھرت دھول وڈیایا۔ میں گوہند نال کریا قول، گر مکھ تیرے لواں ملایا۔ تیری ہتھیں پیائی پائل، اپنا کھنڈا وچ پھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھایا۔ ساچا گھوڑا پیا ہس، مکھ مکھ صلاحیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ ہو کے کیوں ہوئیوں سکھاں وس، کی تیری وڈی وڈیائیا۔ اوہ تیرے کول
 نہیں آئے نس، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ پُرکھ ابناسی آگوں کہے بس بس، دُجا اکھر نہ کوئے پڑھائیا۔ میں گر مکھاں ہر دے گیا وس، لوں لوں وچ سمائیا۔ تیرے
 اُتے پاکھر کاٹھی رکھ، زین اپنے ہتھ کسائیا۔ اُپر بیٹھ پُرکھ سمرتھ، ایکا اڈی رہیا لگائیا۔ شبدی گھوڑا نٹھا سرپٹ، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ لوک مات بھگت

دوارے گیا ڈٹ، نیز ویکھ خوشی منائیا۔ تیرا صاحب سوہنا ہٹ، جو لیا آپ گھلایا۔ اُس وچ بہہ جا ہو پرگٹ، اپنا نور کر رُشنائیا۔ بھگتاں میٹ وچھوڑا پھٹ، اُپر اپنی پٹی بندھائیا۔ میں سر تیرے چرناں اُتے بیٹھا سٹ، اپنا مان گوائیا۔ ایتھے تیرے بھگتاں دا دسے اکھ، دُجا کوئے نظر نہ آئیا۔ جدھر ویکھاں ایدھر اُدھر وِسیا گھٹ، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ اگے کوئی مارگ دس، میں بن سیوک سیو کمائیا۔ میں کی جانا تیریاں بھگتاں کول کیرا رس، رس امرت تیری ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وچھوڑا آپ کٹائیا۔ ویکھو وچھوڑا کٹن آیا، نرگن زویر پُرکھ اکال۔ کوڑی جڑ پٹن آیا، گرگھ ساچے لال اٹھال۔ اپنی گودی چکن آیا، بن بن سچا پرتپال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نرال۔ جگت وچھوڑا ہویا دُور، ہر سَنگَر آپ کرائیا۔ گرگھ منشا سدا بھر پور، بھر بھر ویکھ دکھایا۔ اپنا میلا کرے ضرور، ضرورت اپنی پور کرائیا۔ پہلوں وسدا رہیا دُور، نیڑے ہو ہو درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا دے چکائیا۔ جگت وچھوڑا چکے بدھ، بدھ اپنی آپ بنائیا۔ جن بھگتاں کرے کارج سدھ، ساچی سکھیا آپ سمجھائیا۔ ناتا توڑ نو نِدھ، اٹھاراں سدھ دھکا لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ سیوا لگے جوت اکالن، اپنی سیو سمجھائیا۔ بن کے آئی مات مالن، ویس انیک وٹائیا۔ جن بھگت دوارے گھالے گھالن، بھو کوئے نہ پائیا۔ داسی بن بن کرے سوالن، اگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوت اکالن بن بن بردی، در در سیو کمائیا۔ جن بھگتاں کولوں پھرے ڈردی، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ہوئی ہوئی اندر وڑدی، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھ ناؤں آپے پڑھدی، پڑھ پڑھ رہی سنائیا۔ گرگھ اگن آپے سڑدی، سڑ سڑ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیا۔ جوت اکالن چک کے کھاری، در در الکھ جگائیندی۔ ہوکا دیوے در در راہی، گلی گلی پھیرا پائیندی۔ لوک مات میں رہی کواری، اپنا حال سنائیندی۔ میں پہلوں ویکھن گئی بڈھا شیخ رتی داہری، سوہی مہندی نال رکھائیندی۔ میں ویکھ اوہنوں ہوئی شرمساری، اپنا نین شرمائیندی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل نرگن جوت آپ سمجھائیندی۔ بڈھا شیخ چھڈیا در، اپنا پلو چھڈایا۔ مڑ کے آئی اپنے گھر، گھر وچ متا پکایا۔ کیرھی بدھ لواں کر، اپنا رنگ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنے دھندے آپ لگایا۔ جوت اکالن کرتیاری، اپنا بل رکھائی۔ چاروں کُنٹ پھرے وارو داری، بن بن پاندھی پندھ مُکائی۔ انتم آئی ساچے درباری، گرگھ بیٹھے آسن لائی۔ اِکو نام اِک جیکاری، سوہنگ ڈھولا رہے سُنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر ہر نر آپ کرائیندا۔ جوت اکالن دے سہارا، ساچا راہ دکھائیندا۔ میرا بھگت سدا کوارا، لوک مات نہ کوئے پرناہیندا۔ جا اٹھ جا کے کڈھ ہاڑا، جے تیرے اُتے رحمت کمانیندا۔ تُوں بن سِکھنی نارا، گھر ساچا اِک دکھائیندا۔ اوتھے ملے سچ پیارا، پیار پیار نال وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ جوت اکالن کرے وچار، اپنا متا پکائی۔ کو جاواں گرگھیاں دے دربار، اپنا نین اٹھائی۔ کچھ بھینٹا لے لاناں آدھار، جا جا بھیت چڑھائی۔ کر پریم گندا سوہنا ہار، کلی کلی نال ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل رہیا سمجھائی۔ ساچی کلی وچ سنسار، لوک مات نظر نہ آئی۔ ول چھل آپ نرنکار، اپنا بھیو جنائی۔ گلی گلی ہوکا دے بن کے نار ٹیاری، اچی کوک کوک سُنائی۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیاری، تیری سار کوئے نہ پائی۔ تُوں پھر پھر جائیں ہار، اپنا پندھ مُکائی۔ پھر آوٹا چل دربار، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائی۔ جوت اکالن مار پھیرا، اپنا پندھ مُکایا۔ چاروں کُنٹ دیکھیا جھوٹا ڈیرہ، ساچا رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ مایا متا پایا گھیرا، پلو سکے نہ کوئے چھڈایا۔ کام کرودھ پیا جھیرا، گھر گھر دے دُہایا۔ کون بٹھے میرا بیڑا، دیوے آنت چلایا۔ وسدا دے نہ کوئے کھیرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ مُڑ آئی اپنے گھر، بے حال دے دُہایا۔ کوئی نہ لہیا ساچا نر، ناری رہی شرمائی۔ پر بھ اگے آکھلوتی چرن پھڑ، دوئے جوڑ جوڑ سرنائی۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، میں ایکا منگ منگائی۔ ایکا دے دے ساچا ور، سپس میرے ہتھ لکائی۔ جس دی سبجے جاواں چڑھ، رنگ رنگ نال ملائی۔ ناتا تے پنج تت دھڑ، کایا کوٹ نہ کوئے رکھائی۔ آد جگاد نہ جاواں مر، جنم جنم نہ کوئے وٹائی۔ اِک دکھا سچا در، جتھے وچھوڑا رہے نہ رائی۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، ایکا گن رہیا سمجھائی۔ میرے بھگتاں دا جائے پلا پھڑ، تیرے اُتے رحمت دین کمائی۔ میں اوہناں دا وچھوڑا دتا ہر، اوہ تیرا وچھوڑا دین کٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائی۔ کون وار کون تھت، ہر ساچے سچ جنا۔ کون ویلا کرن

ہیت، در اپنے آپ بلا۔ کون گھر ملے مت، متر پیارا سبج سبھا۔ میں اڈیک رکھی نت، جگ چوکڑی کال گئے بہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار دئے سبھا۔ ایک وار دواں صلاح، ہر ساچا سبج جنائندا۔ ایک درس رہیا وڈیا، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائندا۔ پہلی چیتر رہیا آ، چیترن سب نوں آپ کرائندا۔ گر گوبند لوواں اٹھا، اپنا لھم منائندا۔ اوہدے گرسکھ اوہنوں دیاں وکھا، نیز نیناں نال ملائندا۔ جگت وچوں دیاں بنا، ساچا کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ جنائندا۔ گوبند کرے سبج وہار، ہر ساچا سبج جنائندا۔ تیرا بھگتاں نال بنائے پیار، ایک گھر دئے وڈیائیا۔ آپے ویکھ ویکھ ہوئے خوشحال، آپ اپنی خوشی منائیا۔ واہ واہ میرے اٹھے ساچے لال، جنہاں میری بنت بنائیا۔ دھن بھاگ پایا پُرکھ اکال، عقل کل وڈیائیا۔ جگت وچھوڑا کٹ جنال، اپنی گود بہائیا۔ آنت کال نہ کھائے کال، کلج کرپا رہیا مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں وچھوڑا رہن نہ پائیا۔

* ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کیشن سنگھ دے گھر اٹھ پینڈی ضلع گرداس پور *

پنچ پردھان کرن صلاح، سبکھنڈ خوشی منائیا۔ ہوئے پروان وچ درگاہ، ہر جو ہر ہر لیا منائیا۔ ایک در لیا بہا، دیوے مان وڈیائیا۔ ایک اکھڑ لیا گا، اپنا ناؤں پڑھائیا۔ ایک اشٹ لیا منا، گردیو ایک نظری آئیا۔ ایک ملیا سبج مکاں، محل اٹل رُشنائیا۔ ایک پُرکھ پکڑی بانہہ، اکال اکال دیا کمائیا۔ ایک دتی سبج سرنا، چرن سرن سبج سرنائیا۔ اسیں رل مل ڈھولے رہے گا، ناؤں نرنکار وڈیائیا۔ اسیں نیز رہے اٹھا، نین نین اٹھائیا۔ کرپا کرپا بے پرواہ، لوک مات وٹی ودھائیا۔ ساڈی سیوا لیکھے لا، پہلا لیکھا دتا چکائیا۔ اپنے بھگتاں لیا جگا، ساڈے سنگ رلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیا۔ پنچ پردھاناں چڑھیا چا، ہر پنچ پنچ رنگ وکھایا۔ درگاہ ساچی بیٹھے آ، نانک لیکھا پور کرایا۔ واہ واہ ملیا ہر بے پرواہ، بے آنت وڈی وڈیایا۔ درگاہ ساچی تیری پکڑی بانہہ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ اک جپایا اپنا ناں، منتر آنتراک وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمایا۔ پنچاں

چڑھیا ایک رنگ، گھر ساچے خوشی منائیا۔ واہ واہ ملیا ہر سربنگ، سوربیر شہنشاہیا۔ ساڈا آون جاون کٹیا بھند، اپنی گود بہائیا۔ کر پریم چڑھیا چند، چند چاندنی اک رُشنائیا۔ ساڈا خوشی بند بند، انگ انگ ڈمگائیا۔ اک پایا پرمانند، اند اند وچ پرگٹائیا۔ دین دیاں صاحب بخشند، ایک بخشش رہیا کرائیا۔ اٹھو گاؤ ڈھولا سوہنگ چھند، ویلا اتم گیا آئیا۔ برہمے گیا اتم پندھ، پرہہ لہنا دے چکائیا۔ شکر توڑے اپنی گنڈھ، ساچی گنڈھ پوائیا۔ سُرپت رووے نیتز اندھ، نیناں نیر نیر وہائیا۔ دھرو کہے میٹوں چرناں سد، میرا ویلا وقت گیا وہائیا۔ سنگھ گردیاں کہے میرا سُن لے چھند، ایک ایک وار سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

پنچاں ملیا اک پیار، ہر بندھن ساچا پایا۔ پنچاں دیوے اک ادھار، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ایک کرے شنگار، سیہرا سیس بندھایا۔ ایک دیوے نام جیکار، بے جیکار آپ سنایا۔ پنچ بنے ست سردار، ست ستوادی آپ بنایا۔ کرے کھیل اگم اپار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دے سمجھایا۔ پنچے اٹھے اٹھے بل دھار، سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ سنگھ پال کہے پکار، اٹھو دیکھو ہر کی کی کھیل رچائیا۔ سورن نیتز رہیا اگھاڑ، چرن سرن ملی سرنایا۔ منجیتا من جت کہے لکار، میں اپنا آپ لیا بچائیا۔ جگدیشا کہے میرا جگت چھٹا دوار، سچ دوارا ملیا چائیں چائیا۔ سنگھ گردیاں کہے میں سب دایار، ایتھے اوتھے بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ پنچے رل کے کرن نمسکار، پرہہ اگے سیس جھکائیا۔ اسیں سچکھنڈ سچئی بنی ہر سچئی سرکار، پنچم دینی مان وڈیائیا۔ تیرا حکم منیئے میرے زرنکار، توں ساڈا حکم اپنے نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دینا سمجھایا۔ پُرکھ اکال ہو دیاں، ایک وار سنایا۔ اٹھو میرے ساچے لال، ہر لالن رنگ رنگایا۔ میرا جو بن لوک مات اٹھاراں سال، رنگ رنگ اپنا آپ رنگایا۔ میں جا کے دیکھنا اپنا لال، جس کو دھرا بھیٹ چڑھایا۔ نانک لگی نہجی نال، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ برہما دیکھ دیکھ ہوئے بے حال، پرہہ ساچا کھیل کی ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ برہما دیکھے نیتز کھول، نین نین اگھڑائیا۔

اٹھ شکر کہا بول، ایک وار سنایا۔ شکر کہے اندر نہ رہیں انہول، اک سندیسہ رہیا جنایا۔ کروڑ چھیانویں تیرے کول، تیرا بندھن پایا۔ کروڑ تیتیا رہیا مَول، اپنا رنگ دکھایا۔ پُرکھ ابناسی گر سیکھاں نال کرے قول، کر کر قول رہیا نبھایا۔ چلو چل کے دیکھئے اُپر دھول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرایا۔ پنچاں ملیا دُھر فرمانا، ہر ہر آپ جنایا۔ رل مل گاؤ ایک گانا، ایک ناد وجایا۔ امرت آتم برہم برہم تیرے ہتھ رکھانا، ایک کلس رہیا دکھایا۔ شکر نیوں نیوں مئے بھانا، ساچا نام سمجھایا۔ اندر تیری سیو مہانا، میگھ میگھلا رُپ وٹایا۔ لالن دیکھنا بال انجانا، گر گوپالا گود بہایا۔ کرن کرن میگھ برسانا، سوانتی سَت سَت کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وہار آپ سمجھایا۔ کرن کرن برسے میگھ، دوس دوس نال ملایا۔ جن بھگتاں اپنا دسن آیا بھیت، کھول کھول سمجھایا۔ تہاڈی سکی کیتی ہری بھلو اڈی کا یا اندر کھیت، میگھ میگھ اک برسایا۔ گرگھیاں پچھے ارجن سر پوا کے گیا تتی ریت، اگنی تت تت جلائی۔ اوہدے پچھے ہر جی کرے ہیت، گرگھیاں لئے اٹھایا۔ اپنے نیز آپے آکے لئے دیکھ، گرگھ لبھن کتے نہ جائیا۔ کرے کھیل پہلی چیت، چاترک امرت میگھ برسایا۔ ہر جن رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ تتی اگ نہ لگے مہینہ جیٹھ، ہاڑھ تپس نہ کوئے تپایا۔ درس دکھائے نیت نیت، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایک نر، نر نرائن وڈی وڈیائی۔ پنچ پردھان گاؤندے گیت، ایک ڈھولا گایا۔ واہ واہ سنگر تیری پریت، پریتوان توں آپ بنایا۔ سنجگ چلائے ساچی ریت، ساچا کھیل دکھایا۔ اسیں بیٹھے در تیرے اتیت، ترے گن ناتا توڑ تڑایا۔ تیرا لیکھا رہیا بیت، اپنا پندھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری اکو اوٹ تکایا۔ پُرکھ ابناسی کر دھیان، ایک رنگ جنایا۔ آپے پنچ کرے پروان، آپے ساچی چلے حکم رضایا۔ ساچا بنے اک ودھان، پاربرہم پرہم آپ بنایا۔ ہتھ پھڑائے اک نشان، دو جہاناں دے جھلایا۔ گگن پاتالاں پاوے آن، برہمنڈ کھنڈ سرنایا۔ اک اکلّا ہوئے حکمران، شاہ پاتشاہ اک شہنشاہیا۔ ایک مندر اک مکان، گرودوار اک سمجھایا۔ ایک اشٹ سری بھگوان، دوجا دیونہ کوئے منایا۔ ایک تھ تیر تھ اشان، اک سروور دے نہایا۔ آتم پر ماتم اک گیان، جگت ودیانہ کوئے لڑایا۔ ایک چلہ تیر کمان، نام کھنڈا اک دکھایا۔ ایک جودھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرایا۔ ایک لیکھا

جانے گوپی کاہن، منڈل منڈپ راس رچائیا۔ ایکا سُرتی ویکھے سیارام، ست ستوادی بے پرواہیا۔ ایکا کلمہ جانے کلام، ایکا آیت شریعت پڑھائیا۔ ایکا جانے ستنام، ایکا اکھر اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا دیوے جیا دان، جیون جگت آپ سمجھائیا۔ پنچاں بخشے چرن دھیان، سرن سرن سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ پردھان کرن پکار، اک آواز سنائیا۔ جوں ساڈا بیڑا دتا تار، توں ہر جن لے ملایا۔ جس دیوے اک نام ادھار، تِس ساڈے نال ملایا۔ جو جن تیرا کرے درس دیدار، ادھ وچکار نہ کوئے رڑھائیا۔ جو جن بولے ناؤں تیرا جیکار، تِس جوئی جوئی نہ پھیر بھوائیا۔ جس گھر در درشن دیوے جا دیدار، تِس گھر دے نوکر دینے ترایا۔ ساڈی پنے پنے نمسکار، پتت پنتیت دینے بنایا۔ توں سُننہارا سرجنہار، گن اوگن نہ کوئے جنایا۔ ساڈا بھیناں بھایا نال پیار، پچھلا بنس رہے سمجھائیا۔ ہر سنگت ساڈا گھر بار، دو جا مندر نہ کوئے سہائیا۔ جے تٹھاں دے ادھار، جن تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا جھولی رہے دکھائیا۔ جے نہ ساڈا مٹیں کہنا، تیتوں سچ اکھ سنایے۔ بن بھایا بھیناں اسان نہ رہنا، تیرے سچھنڈ نہ کوئے وڈیائی اے۔ اسیں بالے چھوٹے ویکھے نیناں، بردھ بالاں راہ تکایے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بن بھکھک منگ منگایے۔ جے نہ پوری کرے آس، نیتز نیناں نیر وہایا۔ اسیں چل کے جانا لالو پاس، ایکا گن سمجھایا۔ لوک مات گر سکھاں دا ہویا داس، پھر باہوں لو منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر ساڈے ہتھ ٹکایا۔ پُرکھ ابناسی کر وچار، ایکا شبد جنائیدا۔ ویکھو نانک لالو کیا پیار، میرا بندھن پائیدا۔ میں سیوک بنیا وچ سنسار، گھر ساچے سیو کمائیدا۔ کروڑ تیتیس نال کرن جائے دیدار، اندر میگھ خوشی برسائیدا۔ شکر باسک تشکا گل توں لاہے ہار، اپنا پنڈھ مکائیدا۔ برہما برہم برہم کرے پیار، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ وشنوں خوشی خوشی ورتائے بھنڈار، ہر سنگت جھولی پائیدا۔ ابناسی کرتا آپ دکھائے دیدار، زرگن اپنا روپ دھرائیدا۔ دس کے جائے سچ وہار، جو کرنی مات کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ اپنی کرنی دتے حال، لکھ لکھ لیکھ سمجھایا۔ گر سکھ تیرے نیڑ نہ آوے کال، ہر جو ایکا دھکا لایا۔ انت ویکھے اپنے لال، نت نت اپنا سنگ رکھایا۔ مل مل گھالن لئی گھال، سوہنگ ڈھولا ساچا گایا۔ گھر امرت بھریا تال، سر سرور

اک نہایا۔ بن وٹیاں لئے بھال، آؤندا جاندا نظر نہ آیا۔ ایکا دیوے سچا دھن مال، نام نہانا جھولی پایا۔ آپے بنیا رہے رکھوال، دوس رین سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ سہایا۔ ساچا گھر سہاؤنا آپ، اپنی سیو کمایا۔ گرگھ تیرا وڈ پرتاپ، ہر پرتاپی دئے کرائیا۔ ایکا اکھر اکھر جاپ، ساچی کرے پڑھائیا۔ ایکا گر ایکا ہاٹ، ایکا ونج دئے کرائیا۔ ایکا نام ایکا دات، ایکا ایکا وار ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے خوشی منایا۔ ساچا گھر سو بھاؤنت، سو بھنیک آپ سہائیندا۔ پنچم تہاڈی بنائے بنت، ساچا کھیل کرائیندا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ میل ملاوانار کنت، ایکا در بہائیندا۔ کایا چولی رنگ بسنت، بن لاری آپ رنگائیندا۔ رسنا جہوا نیا منت، آتم پر ماتم آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل کرائیندا۔ گرگھ اٹھائے ساچے ست، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ پنچم ویکھ ہوئے خوشحال، واہ واہ وٹی ودھائیا۔ سنگر سرت رہیا سنبھال، گرگھ بالے گود رکھائیا۔ زرگن ہو کے بنیا دلال، اپنا ونج وکھائیا۔ جگت جگ چلی اولڑی چال، دس کسے نہ آئیا۔ پنچ پنچ لئے اٹھال، ایکا بوجھ بھجھائیا۔ اٹھو ویکھو میرے لال، ہر لالن رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کریا کھیل دتی دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، کوڑا ماوس رہن نہ پائیندا۔ ناتا تٹا ذات پات، اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ درس وکھائے اک اکانت، اک اکل پھیری پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار جھات، پردہ اوہلا آپ رکھائیندا۔ اکھر وکھر سنائے گاتھ، سوہنگ ڈھولا آپ جنائیندا۔ سرب کلا آپے سمرا تھ، دینن اپنی گود بہائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھال دیا کمائیندا۔ ایتھے اوتھے دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ بن بن پوت ویکھے پتات، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ویکھو ہر چلائے راہ، رحمت آپ کمائیا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ہست کیٹاں پھیرا پائیا۔ ایکا چپو دتالا، ونجھ مہانا ہور نہ کوائے رکھائیا۔ ایکا کنڈھے بیٹھا آ، ڈونگھی بھوری پار کرائیا۔ گرگھ ساچے لئے چڑھا، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ اپنا مارگ لائے پنٹھ، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ ہر کا بھيو نہ جانے کوئی گرنٹھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوائے کمائیندا۔ ساچا ناد نہ سنائے کوائے سکھ، اسکھ اسکھ سکھ و جائیندا۔ بن سنگر پورے کسے نہ آئے کوئی الکھ، سنگر پورا اپنے

گرگھ آپ اٹھائیندا۔ رام چُکيا اک دھنکھ، جنک پُتری نال پرنائیندا۔ گرگھ تہاڈی ہر جو بنائے بنت، سیتا سرتی سب دی آپ پرنائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پرکھ، نام کسوٹی اُتے لائیندا۔ اپنیاں اُتے آپے کیتا ترس، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی رہی بھٹک، ہر نظر کتے نہ پائیندا۔ جگت لوکائی رہی لٹک، رسا پھاس نہ کوئے کٹائیندا۔ مایا چھری رہی جھٹک، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ گرگھ سبج رہے ندھڑک، جس سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ چار جگ گر اوتاراں کولوں جو رہ گیا فرق، ہن ایکا دُور کرائیندا۔ ----- سدھی سڑک، سچھنڈ دوارا راہ وکھائیندا۔ گرگھ راہ وچ نہ جانا لٹک، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ توں چلنا تور مٹک مٹک، سنگر تیرا آگے بچھے سیو کمائیندا۔ آگے ویکھ جائے جھلک، ہر جو کی کی رنگ وکھائیندا۔ نہ کوئی نیتز نہ کوئی پلک، اکو جوت ڈگمگائیندا۔ تیرے ملن دارکھے عشق، عشق چیتن اک جنائیندا۔ گرگھ تیرا ویکھے درشت، اپنا ایشٹ آپ منائیندا۔ کلجک کایا ہوئی بھرسٹ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیندا۔ نہ کوئی سار پاشا کھیل جائے ٹانک جست، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچاں ایکا رنگ وکھائیندا۔ پنچ پردھان بٹھے بنس، اپنی خوشی منائیا۔ ویکھو ہر جو اپنا راہ رہیا دس، ساچے راہ پائیا۔ ہر جو ملے نس نس، اپنا پنڈھ مکائیا۔ ہر دے اندر آپے وس، اپنا پردہ لایا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنے گلے لگائیا۔ دین دیال گودی چک، ہر جن خوشی منائیندا۔ کروڑ تیتیا ساچی برکھا پھولن اُتوں رہے سٹ، اندر کرن کرن برسائیندا۔ گرگھ تیرے اندروں سوما پھٹ، ہر جو آپ پرگٹائیندا۔ اک بھنڈارا دواں اٹھ، توٹ کدے نہ آئیندا۔ آپے چڑھ کے ویکھیا چوٹ، ساچی چوٹی آسن لائیندا۔ ایستے اوتھے اکو اوٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے آپ ترائیندا۔ تارنہارا آیا جگ، در در سیو کمائیا۔ گرگھ سبج ساچے صد، بہ بہ خوشی منائیا۔ میں کر کے آیا پار حد، اپنا پنڈھ مکائیا۔ ویکھو میٹوں کرنا نہ اڈ، جھلی نہ جائے جدائیا۔ میں بچھے پنچ تت آیا چھڈ، ہر سنگت رہیا سمجھائیا۔ کڈھن آیا ڈوگھی کھڈ، اپنا راہ جنائیا۔ گر اوتار گئے لد، رہن کوئے نہ پائیا۔ اک دوجے دا کریئے جج، گھر وچ خوشی منائیا۔ گرگھ ویکھیں جائیں نہ بھج، تیرا وچھوڑا موہے رہیا ستائیا۔ میری لجیا تیرے ہتھ، تیری پت میری وڈیائیا۔ تیرا واسا سیاں ساڈھے تن ہتھ، میں برہمنڈ

کھنڈ رہیا سامیہ۔ ایستے اوتھے گاواں تہاڈا جس، واہ واہ وجدی رہے ودھائیہ۔ آؤر مل اک دُوبے نوں حال دیئے دس، پنچ دیکھن چائیں چانیا۔ آپریم پیار اندر جائیے پھس، گلوکڑی پائیے دوہاں بانہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لالو تیرے گھر دئے وڈیائیہ۔ لالو تیرا گھر محلہ، اُچو اُوج سہایہ۔ اُتوں آیا اک اکلا، ایستے ہر سنگت نال ملایہ۔ آپ پھرایا اپنا پلا، ساچے پلو گنڈھ دوائیہ۔ نہیل دھام اُچ اٹلا، ہر جو آپ سہایہ۔ پاوے سار جلاں تھلاں، ڈونگھی کندر پھول بھلایا۔ سچ سندیہ ایگا گھلا، حکمی حکم منایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھایا۔ پہلے جنم دامیٹیا سلا، آگے اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ محلہ دئے وڈیایا۔ سچ محلہ وڈ اٹاری، اُچو اُوج بنایا۔ نرگن جوت وسے نرکاری، دیا باتی نہ کوئے ٹکائیہ۔ گھر وچ کھولے گھر وچ باری، اپنی ہتھیں کڈا لایا۔ گرگھ ساچے لئے سنگاری، وڈ سنگار سوہے سرنایا۔ ساچے گھوڑے دیوے چاڑھی، شاہ آسوار وڈی وڈیائیہ۔ لیکھے لائے چرن چھہائی داہڑی، نیتز نین نین ملایا۔ اکو پریم اک پیاری، ایکا پریم ایکا ناری، ایکا سچ سوہا پائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لالن ایکا رنگ چڑھائیہ۔ چڑھیا رنگ گلال، روپ رنگ رکھ آپ بنایا۔ آپے سنے مریداں حال، گوہند اپنا ویس وٹایا۔ نرگن شبدی بن دلال، ساچے مارگ لایا۔ اک دُوبے دا پچھے حال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلایا۔ چلیا راہ اگٹرا، پُرکھ اگم آپ چلایا۔ جن بھگتاں مات پت بنیا امی امرا، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ لہنا چکے ہڈ ماس ناڑی چڑی چڑا، پنچ تت نہ کوئے وڈیائیہ۔ دیوے درس در دوار کھلا، جوتی جوت جوت رُشنائیہ۔ گرگھیاں بھاری کرے پلا، ----- جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر سنگت نام رنگت ایکا رنگ چڑھائیہ۔

کلی لکھ سوہنا مندر، من وشنا نظر نہ آئیہ۔ گرہ و سیا ہر جو اندر، گھر بیٹھا آسن لائیہ۔ نو کھنڈ پر تھی دسے کھنڈر، گر سیکھ تیرا کھیڑا رہیا و سائیہ۔ کوئی نہ چڑھے اُچی منزل، منزل مقصود ہتھ کسے نہ آئیہ۔ سارے راہ وچ ہو کے گئے بے دل، ست پت ہتھ نہ کوئے رکھائیہ۔ صوفی فقیر گا گا گئے غزل،

نغمہ نام سنائیآ۔ اتم سب دے سرتے آئی اجل، اُجر کوئے رہن نہ پائیآ۔ لالو تیرے اُتے کیتا فضل، رحمت آپ کمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، باڈھی باڈھیاں نال رلائیآ۔ سوہے کُلی جتھے ورسے نُور، سو دھام سو بھاؤنت۔ گرگھ آتما تیری بھرپور، گھر ملیا سچا کنت۔ جس نوں لبھدے دُور، سو نیڑے آیا آنت۔ اٹھے پہر حاضر حضور، گھر میلا ناری کنت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو کُلی ویکھے سو بھاؤنت۔ گرگھ کُلی ککھ کرے پُکار، تنکا تنکا دئے دُہائیآ۔ میری رکھ پت وچ سنسار، میں تیری اوٹ تکائیآ۔ میں تیرے گر سکھاں دا پردہ بیٹھی ڈھک، توں میری لاج رکھائیآ۔ میری کوئی ہار نہ کوئی جِت، چار دیوار نہ بنت بنائیآ۔ میں وینہدیاں مندر جائے ڈھٹھ، اُچے ٹلے نظر کتے نہ آئیآ۔ لالو تیرا کھیڑا جانا وس، سَتجگ ساچے وجے ودھائیآ۔ کیوں سیری بھگوان گیا دس، نہ کوئی میٹے نہ میٹ مٹائیآ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس کُلی اندر گیا وس، سو کُلی سو بھا پائیآ۔

سنگت نالوں بہتی اڈیک، ہر جو آپ رکھائیندا۔ سنگت واسا جگت تاریک، ہر جو اپنا شریک نہ کسے بنائیندا۔ آوے جاوے بن تاریخ، نِکا نِکا اپنا روپ وکھائیندا۔ گر سکھاں دی سدا تاریخ، راتیں سُنیاں درس وکھائیندا۔ اتم میلا کرے ٹھیک، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پہلوں سکھی ہر جی آپ کرن دی پریت، پھیر گر سکھاں پریت سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سدا اپنے انگ لگائیندا۔ پریت کرنی جے نہ سکھدا، کردا کی کرتار۔ بھگتاں لیکھ کس بدھ کھدا، جگت چلدا کوں وہار۔ ویکھو کھیل صاحب انڈٹھ دا، انڈٹھری کرے کار۔ پہلوں بنیا آپ جس جس دا، تس سجن لے تار۔ جگت نیت کسے نہ دسدا، اندر اندر کرے پیار۔ سدا بھکھا پریم بھکھ دا، پُرکھ ابناسی بھکھ بھکھیا منگے گر سکھ تیرے دوار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔

* ۱۳ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی اچھر سنگھ دے گرہ اٹھ پینڈی ضلع گرداس پور *

ہر نام رنگ اپارا، بن رنگت ہر چڑھائیندا۔ ہر نام رنگ اپارا، نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر نام رنگ اپارا، کایا چولی چولے نال بدلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام دکھائیندا۔ ہر کا نام آتم رنگ، آنت داتا آپ رنگائیا۔ ہر کا نام سدا سنگ، سدا سدا سکھائیا۔ ہر کا نام ڈور پتنگ، سرتی سرت بندھائیا۔ ہر کا نام گیت سہاگی چھند، گوبند گوبند کرے وڈیائیا۔ ہر کا نام پرمانند، پرمانند پڑکھ ملائیا۔ ہر کا نام ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ ہر کا نام کرے پرکاس بن سورج چند، نور نور نور رُشنائیا۔ ہر کا نام سدا بخشنند، پتت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام چکھائیا۔ ہر نام سرب گن، گنوتا گن جنائیندا۔ ہر کا نام یاد لئے سُن، جن پرانی مات سنائیندا۔ ہر کا نام چھان پُن، لکھ چوراسی آپ کرائیندا۔ ہر کا نام لئے چُن، گرگھ سجن باہر کڈھائیندا۔ ہر کا نام ساچی دُھن، آتم راگ سنائیندا۔ ہر کا نام گرگھ وِرا جائے سکھ کن سُن، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام سمجھائیندا۔ ہر کا نام سچ بھنڈارا، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ ہر کا نام ٹھنڈا ٹھارا، سائتک ست کرائیا۔ ہر کا نام امرت دھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ہر کا نام کھولے کواڑا، دُئی دویتی پردہ لاپیا۔ ہر کا نام میٹے دھاڑا، پنچم موہ چکائیا۔ ہر کا نام رنگ چاڑھے گاڑھا، رنگ رتڑا اک دکھائیا۔ ہر کا نام پاوے سارا، دُونگھی غارا کایا کوری پھول بُھلائیا۔ ہر کا ناؤں دکھائے سچ دوارا، ہر سنگر سرن سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنے نام بوجھ بُجھائیا۔ ہر کا نام سوربیر، وڈ بلوان اکھوائیندا۔ ہر کا ناؤں نرالا، تیر انیالا آپ چلائیندا۔ ہر کا نام اک دکھائے سچی دھر مسالہ، گھر گھر وچ بھو کھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ پڑھائیندا۔ ہر کا نام نش اکھ دھار، دھرنی دھول نہ کوئے وڈیائیا۔ ہر کا نام رہے جگ چار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ہر کا نام گاون گر اوتار، رسنا جہوا ہلائیا۔ ہر کا نام بھگتاں ملے بھگت دوار، بھگون بوجھ بُجھائیا۔ ہر کا ناؤں ستن کرے پیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ہر کا نام گرگھ لئے نکال، گر میت دئے گھلائیا۔ ہر کا نام گر سکھاں دکھائے سچی دھر مسال، گھر گھر وچ بھو چکائیا۔ ہر کا نام توڑے جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ایک نام دے وڈیا۔ ہر کا ناؤں وڈا سنسار، وڈا وڈا آپ وڈیا۔ ہر کا ناؤں آد جگاد ووار، ووارہ آپ کرنا۔ ہر کا نام گھٹ گھٹ رہیا پسار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیدا۔ ہر کا نام سچی گفتر، گفٹ شنید کھیل کرنا۔ ہر کا ناؤں سدا جیکار، برہمنڈ کھنڈ ایک نعرہ لائیدا۔ ہر کا نام اٹھ بھنڈار، وربھنڈی آپ ورتنا۔ ہر کا نام تیز کٹار، منمکھ گرکھ دوویں پار کرنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگنا۔ ہر کا ناؤں نکھی دھار، دھار دھار دھار وچ پرگنا۔ ہر کا نام جگت وکارا کرے خوار، مات موہ چکنا۔ ہر کا نام کرائے درس دیدار، ہر سنگر لئے ملا۔ ہر کا نام بھانڈا بھرم بھو بھنے بن ٹھہار، اپنا تھتھوا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ صلاحیا۔ ہر کا ناؤں سچا ہٹ، ہٹوانا آپ گھلنا۔ ہر کا نام ساچی وٹھ، وست امولک وچ رکھنا۔ ہر کا نام مہما اکھ، کھ کھ نہ کوئے سنا۔ ہر کا نام ساچا رتھ، جگ جگ بیڑا مات رکھنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ پرگنا۔ ہر کا نام سیوادار، بن سیوک سیوکما۔ جن بھگتاں کرے پیار، متر پیارا ناؤں دھرا۔ اندر وڑے ڈونگھی غار، اپنا آسن لایا۔ جس ویلے گر سکھ کڈھن باہر، ٹو ہی ٹو ہی رہیا صلاحیا۔ رسنا کرے جیکار، ایک نام دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ درسا۔ ہر کا ناؤں ہر کا درس، درس درس کرنا۔ ہر کا نام عرش فرش، کایا کرہ ڈیرہ لائیدا۔ ہر کا نام میٹے حرص، ترسنا ڈکھ مٹنا۔ ہر کا نام امرت میگھ دیوے برس، اگنی تت بھنا۔ ہر کا نام ناتا توڑے سورگ نرک، سچکھنڈ دوار بہنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے آپ سنا۔ ہر کا ناؤں سچا راگ، راگی راگ بھیونہ آ۔ ہر کا نام جگت تیاگ، سچ تیاگی ویس وٹنا۔ ہر کا نام نام ویراگ، بن ویراگی راہ تکنا۔ ہر کا نام ہنس بنائے کاگ، کاگوں ہنس اڈنا۔ ہر کا نام دھوے داغ، ڈرمت میل دھوایا۔ ہر کا نام دیپ جوت جگائے چراغ، اندھ اندھیر مٹنا۔ ہر کا نام بنے سجن ساک، گھر میلا سچ سبھنا۔ ہر کا نام کھولے تاک، دوئی پردہ آپ اٹھنا۔ ہر کا نام پورا کرے گھاٹ، پورب لیکھا لیکھے لایا۔ ہر کا نام نیڑے دتے واٹ، پر بھ ملے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ اپنا۔ ہر کا ناؤں وڈا دھلہ، ہر سنگر آپ پرگنا۔ ہر کا نام پھولن پھول، پت ڈالی آپ مہکایا۔ ہر کا ناؤں چکائے مول،

باقی کوئی نظر نہ آیا۔ ہر کا نام سو بھاپائے سچ سنگھاسن بن پاوے چول، باڈھی بنت نہ کوئے بنایا۔ ہر کا نام جو جن چے بھول، تس بھلڑے راہ دے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا نام وڈیایا۔ ہر کا نام سدا اڈ، دکھری دھار چلائیندا۔ ہر کا نام وسے اُپر شاہ رگ، نو دوارے دس نہ آئیندا۔ ہر کا نام ہر جن بدھا ساچا تگ، دھیرج جت اک دکھائیندا۔ ہر کا نام پردہ لئے کج، ڈھاکن کو پت کھیل دکھائیندا۔ ہر کا نام سچ نگارہ جائے ونج، تال تلواڈانہ کوئے رکھائیندا۔ ہر کا نام گرگھ سکے نہ کوئے چھڈ، جس جن اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی چکے ڈر، جس جن اپنا نام جپائیندا۔ نام جیبا جپایا چیت، چیت چیت سکھ پایا۔ جنم جنم دی میٹے تپت، ترسنا بھکھ گویا۔ کرے پنت پاپی پنت، پنت ادھارن ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھے لائے بوند رکت، جس جن اپنی دیا کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر رکھے ٹھنڈی چھایا۔

* ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بیبی دیپو دے گھر دوست پُرا *

یارڑے داستھر چنگیرا، ملے مان وڈیایا۔ نہ چند نہ کوئے اندھیرا، ایک نور سمانیا۔ نہ دُور نہ وسے نیڑا، گھر بیٹھا سہج سُبھانیا۔ جھوٹھا دسے بھٹھ کھیڑا، تن ماٹی نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ستھر اک سبھانیا۔ ساچا ستھر ہر نرنکار، ایک ایک منایا۔ گر اوتار منگن وارو وار، جگ جگ سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، ایک اوٹ رکھایا۔ چرن کول دے ادھار، سچ سرن سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ستھر اک بنایا۔ ساچا ستھر چرن کول، کول چرن کول ملے وڈیایا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، جس جن اپنی تن سچ ہیٹھ وچھانیا۔ اُپر بہے نراکار ساؤل سؤل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکو ستھر اپنا آپ دکھانیا۔ ساچا ستھر لگے چنگا، جس جن بوجھ بُجھائیندا۔ روپ رکھے نہ کوئے رنگا، نظر کسے نہ آئیندا۔ آد جگاد اک اندا، اند اند دکھائیندا۔ وجے تال بن سارنگی سرنگا، ایک راگ الائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چندا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آپے تور آپے پندھا، آپے اسم اسم نال ملائیندا۔ آپے اعظم ہوئے بخشدا، آپے ستھر ہیٹھ سُبھائیندا۔ آپ مٹائے سگلی چندا، سکھ ساتک

آپ پر گٹائیندا۔ آپے ہوئے گھر گسپھر گئی گھندا، آپے گوہند میل ملائیندا۔ آپے گوہند دھار ساگر سندھا، امرت پیالہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ستھر اک بنائیندا۔ ساچا ستھر ساچی سیو، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیا۔ نوری جلوہ نوری تیج، نور نورانہ رہیا دکھائیا۔ شبد اگئی ایکا بھیج، دھر فرمانا دئے سنائیا۔ بن نیتراں رہیا ویکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آدانت وٹائے بھیکھ، بھیکھ اولٹا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ستھر اک وڈیائیا۔ ساچا ستھر ایکا دھار، ہر دھاری دھار رنگائیندا۔ کسے دس نہ آئے وچ سنسار، نیتزنین اکھ نہ کوئے کھائیندا۔ گوہند ویکھیا ایکا وار، ایکا گھر خوشی رکھائیندا۔ ناتاٹھا سرب سنسار، مات پت پوت موہ نہ کوئے دکھائیندا۔ ایکا منگ منگی دربار، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ کرپا کر میرے زرنکار، میں اکو اوٹ رکھائیندا۔ ستھر چنگا تیرے پیار، جگت تیج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا ستھر ہو یا سوہنا، ہر سوہنا رُپ وٹایا۔ زرگن سرگن ملیا موہنا، موہ موہ اپنے نال ملایا۔ پچھلا لیکھا جس نے دھونا، اگے راہ چلایا۔ ساچے ستھر تیرا ویکھے چاروں کونا، چاروں جگ پھول بھلایا۔ جس اگے گوہند سوہنا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ چڑھ کے تیج کدے نہ سونا، چنتا دکھ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ اکال ایکا گاؤنا، واہ واہ وجدی رہے ودھایا۔ دیوے سنہیہڑا انجا پونا، پون پوناں وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ستھر اک رکھایا۔ ساچا ستھر کر تیار، ترے گن اتیتا کھیل کرائیا۔ گوہند سُن تیری پکار، گوہند اپنی خوشی منائیا۔ کراں کھیل اپرا پار، بھیو کوئے نہ پائیا۔ باڈھی بنا بن ترکھان، ساچی گھاٹ لواں گھڑائیا۔ زرگن رُپ ہو سیری بھگوان، لوک مات پھیرا پائیا۔ تیری سولاں تیج کر پروان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ تیرے آتر مار دھیان، اپنا پردہ دئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ستھر دئے وچھائیا۔ ساچا ستھر وچھے وچھاؤنا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ زرگن زرگن جامہ پاؤنا، جوتی جوت جوت ویس وٹائیندا۔ پلنگ رنگیلا اک دکھاؤنا، پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا۔ تخت نواسی تخت سہاؤنا، ساچا تخت آپ بنائیندا۔ جس تیج اُتے گوہند سواؤنا، سو تیج نہ کسے دکھائیندا۔ ستھر ہنڈھایا لیکھے لاؤنا، یار یاری نال نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو ستھر رکھے چنگا، آدجگاد نہ ہوئے مند، مند واسنا نہ کوئے رکھائیندا۔

* ۱۳ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گرکھ سنگھ دے گرہ پنڈ شون ضلع گرداس پور *

سچکھنڈ کھیل مہان، ست پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ تخت نواسی شاہ سلطان، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ دھر فرمانا حکمران، ایکا ایک جنائیندا۔ پنچم اٹھو نوجوان، ایکا رنگ دکھائیندا۔ چرن کول کرو دھیان، سرن سرنائی اک سمجھائیندا۔ وشنوں لیکھا چکے آن، بھگوان اپنی جھولی پائیندا۔ برہے اتم آئے ہان، ویلا وقت چکھائیندا۔ شکر مکے جگت شان، ہر ساچا آپ مٹائیندا۔ سرپت اند ہونے ویران، تھر کونے رہن نہ پائیندا۔ دھر و انت کرے کلیان، پرہہ آگے سپس جھکھائیندا۔ بل باون کھیل کھیل مہان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی کار کمائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھ سری بھگوان، اپنی کھیل کرائیا۔ مرشد مرید دیواں بان، شہنشاہ بے پرواہیا۔ سچ سندیس اک فرمان، ایکا وار سنایا۔ آد جگادی سچ نشان، ساچا ہتھ رکھائیا۔ پنچاں دیوے ایکا دان، ایکا دست جھولی پائیا۔ ایکا شبد اک کان، ایکا گھر دکھائیا۔ ایکا اشٹ سری بھگوان، ایکا نور درسایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمایا۔ سچکھنڈ سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ زرنجن زوریر اک اگلا، پڑکھ ابناسی سوہا پائیندا۔ جوتی جوت آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پنچم پھڑے اپنا پلا، پنچم موہ ودھائیندا۔ پنچم اندر آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کونے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ اپنی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اینکارا، عقل کلا وڈیایا۔ کرے کھیل آگم اپارا، الکھ آگوچر بھو نہ آئی۔ حکمی حکم حکم ورتارا، آپ اپنا حکم سمجھائیا۔ پنچم دیوے اک سہارا، ایکا اوٹ جنایا۔ ایکا مندر اُچ منارا، محل اٹل وڈیایا۔ زرنجن دیا باقی کر اُجیارا، نور نورانہ کر رُشنایا۔ کملاپاتی کھیل اپارا، اپر پیر دھار چلائی۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، آپ اپنا بھاؤ چکھائی۔ راگی نادی وسے باہرا، بے انت وڈی وڈیایا۔ بودھ اگادھی کھیل نیارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ سچکھنڈ ساچا دوارا، دھر درباری آپ سہائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن ہو تیار، زرنجن آسن لائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن آپے جانے اپنی کارا، کرنی کرت آپ کمائیندا۔ اینکارا کر پسارا، اپنی دھارا آپ چلائی۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کھول کوٹا، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ سری بھگوان ست ہلارا، ست ستوادی آپ ہلائی۔ پاربرہم کرے کھیل اپر اپارا،

اپنا راہ آپ چلائیندا۔ پنچم میلا ایک دوارا، ایک مان رکھائیندا۔ گرگھ دیوے سچ دوارا، سچ محل بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وسنہارا سچ گھر، سچ گھر سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دیپک جوت، ایک ایک جگائیا۔ آپے وسیا ساچے کوٹ، ساچے بنک وڈیائیا۔ آپے پنجاں دیوے اوٹ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا گن آپ سمجھائیا۔ ساچا گن ہر نرنکار، اپنا آپ جنائیندا۔ پہلا لیکھا مکے سرب سنسار، باقی کوئے رہن نہ پائیندا۔ جگ چوکڑی میتے کال، کوٹی کوٹ روپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گر گر ویس وٹائیندا۔ بودھ اگادھ بول جیکار، شبدي ناد وجائیندا۔ آتم پر ماتم دئے ادھار، جیو جنت سمجھائیندا۔ راتی رتی تھتی وار، برس ماس رت سہائیندا۔ کاغذ قلم کر پیار، لکھ لکھ لیکھ جنائیندا۔ کایا بستر تن شنگار، سرگن رنگ چڑھائیندا۔ سر سرو رت تیر تھ کنار، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت رکھ مَن آپ بھوائیندا۔ سمند ساگر ڈونگھی غار، گہر گہیہر کھیل کرائیندا۔ ایک شبد ناد دھنکار، آد جگادی آپ وجائیندا۔ وشن برہما شو بھر بھنڈار، ترے گن میلا جوڑ بڑائیندا۔ پنچ تت تت اکھاڑ، آپ اپنا ناچ نچائیندا۔ من مت بدھ دئے ادھار، نرگن سرگن جھولی پائیندا۔ انڈج جیرج اُتبیج سبتج کر تیار، کھانی بانی نال ملائیندا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری دھار، ورن ورنی جھولی پائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، ایک اکھر آپ دھرائیندا۔ برہما ویتا کر تیار، چارے وید گھ صلاحندا۔ شاستر سمرت کر تیار، وید پُراناں بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا سب سمجھائیندا۔ پچھلا لیکھا دیوے دس، پنچم مان وڈیائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک پینڈا کمیا نس نس، پاندھی اپنا پندھ مکائیا۔ کر پرکاش تھکے رواسس، جگت اندھیر نہ کوئے گوائیا۔ گر اوتار گئے تھک تھک، لوک مات کر پڑھائیا۔ پیر پیغمبر کھول ہٹ، جگت ونج گئے کرائیا۔ انتم سب دا لیکھا پیا کھات، کھاتہ کوئے نہ پھیر وکھائیا۔ کلجک آئی اندھیری رات، نور نور نہ کوئے رُشنائیا۔ لکھ چوڑا سی لبھے نہ کوئے واٹ، نو کھنڈ پر تھمی دئے دُہائیا۔ ستاں دیپاں ٹٹانات، ناتا بدھاتانہ کوئے جڑائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، ساچا پوت نہ گود سہائیا۔ سر شٹ سبائی لٹی ذات پات، آتم برہم نہ کوئے وکھائیا۔ ایش جیو کرن گھات، ہتھ چھری جگت قصائیا۔ چاروں کُنٹ پڑھ پڑھ گاتھ، رسنا جہوا کری ہلکائیا۔ ہر جو دسے کسے نہ ساتھ، بیٹھا گھ بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنجاں کھیل رہیا

کھلایا۔ پنجے نین کھولو لو تک، ہر جو آکھ سُنایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا سکھ، ہر کا نام نہ کوئے دکھایا۔ من سوان رہیا لک، جوٹھ جھوٹھ مکھ دھرایا۔ کایا اندر رکھیا ڈھک، دس کسے نہ آیا۔ کوڑی کریا وکیا ہٹ، ساچا ونج نہ کوئے کرایا۔ مایا ممتا لگا پھٹ، دوتی پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ کر کر کھیل بازی گرنٹ، کلج اپنا سوانگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک راہ جنایا۔ پنچم ایک راہ جنائندا، کر کرپا گن ندھان۔ چار جگ دی کیتی آپ دکھائندا، لوک مات ویکھ مار دھیان۔ چار یاری پندھ مکائندا، چاروں گنٹ آئے ہان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے دھر فرمان۔ دھر فرمانا ست سندیشہ، ہر سنگر آپ جنائندا۔ اکو بھوپ اک نریشا، راج راجان اک اکھوائندا۔ اکوٹھا کر اک ادیسا، ایک نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ ایک نور ایک ویسا، ایک گھر سہائندا۔ ایک لیکھ ایک لیکھا، لکھنہار اک ہو جائندا۔ ایک کرنی ایک پیشہ، ایک کرت کمائندا۔ ایک وسے ساچے دیشا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ ایک اُپجائے برہما وشن مہیش گنیشا، ساچے دھندے لائندا۔ ایک پائے بھرم بھلیکھا، ول چھل دھار چلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائندا۔ ایک ایک ایککار، ایک اکتھ وڈیائیا۔ ایک کرے سرب پسا، ویکھے چائیں چائیا۔ ایک شبد ناد دھنکار، ایک راگ راگ الایا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھار، سر سرور اک سائیا۔ ایک گر پیر اوتار، پیر پیغمبر اک وڈیائیا۔ ایک کھانی بانی پاوے سار، ایک کرے سچ پڑھایا۔ ایک اونی گونی پھرے اگم اپار، ترے بھون دھنی ویس وٹایا۔ ایک وسے محل اٹار، ساچے مندر سو بھاپایا۔ ایک کھیل کرے جگ چار، ستجگ تریتا دوپر کلج ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ ایک لیکھا لکھنہارا، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ روپ دھرے نیارا، بھيو کوئے نہ پایا۔ نرگن سرگن دئے آدھارا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ نام وسے ست بھنڈارا، پُرکھ اکال آپ ورتایا۔ گر گر روپ سیوادارا، بن سیوک سیوکمایا۔ بھگت کھلئے بند کوڑا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ ستن دیوے اک سہارا، سر اپنا ہتھ ڈکایا۔ گرگھ دیوے ست دیدارا، نیر لوجن نین جنایا۔ گر سکھ کرے پھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا جنایا۔ پورب لیکھا جگ چار، کوٹن کوٹ جگ چو کڑی بیت بتایا۔ نانک نرگن پاوے سار، چھٹی چھٹی بھيو کھلایا۔ چھٹی لیکھا دھندوکار، چھٹی چھٹی اپنی گود سہایا۔ چھٹی راگ دئے آدھار، ایک دو آ کر پیار، بہتر ناڈ وے ستار، تن مائی بھيو چکایا۔ ایک جوت نور

اُجیار، گھر مندر سوہے بنک دوار، گرہ اپنا رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لیکھا لیکھے وچ سمانیا۔ پُرب لیکھا جائے لگ، ہر ساچا آپ لگانیدا۔ کرے کھیل سورا سرُگ، زرگن اپنی جوت جگانیدا۔ کلج لوک مات وچوں دیوے کڈھ، ایکا حکم سنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنجاں دیوے ایکا ور، ایکا شبد سنانیدا۔ پنچے اٹھ ہوئے پردھان، اپنا بل رکھایا۔ کرپا کر سری بھگوان، ایکا تیری اوٹ رکھایا۔ کون بدھ میٹیں کوڑ نشان، لوک مات کریں صفایا۔ کون بدھ دیویں اک گیان، لکھ چوراسی دسین پڑھایا۔ کون دکھائیں سچ مکان، گھر مندر سوہا پایا۔ کون نور درسائیں مہربان، نور نورانہ کر رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے گھلایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمانیدا۔ کلج آنت کھیل کراں مہان، وید کتیب بھیو نہ آئیدا۔ لیکھا جانے نہ کوئے گیان، سوُجھ بوُجھ نہ کوئے رکھانیدا۔ آنتر ویکھے نہ کوئے مار دھیان، آپ اپنا پردہ پائیدا۔ پرگٹ ہوواں وچ جہان، زرگن نور نور دھرائیدا۔ نہکلنک بن بلی بلوان، اپنا بل رکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنانیدا۔ اپنا بھیو ہر جو دسے، ساچی خوشی منایا۔ پنجاں نال بہہ بہہ ہسے، وچے نام ودھایا۔ تیر نالا ایکا کسے، تکھی دھار بنایا۔ گرکھ لکھ چوراسی وچوں کڈھے پھسے، اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پنچے اٹھ کرن ارداس، دوئے جوڑ سپیس جھکایا۔ اپنا بھیو دس خاص، بھیو ابھیدا پردہ لاہیا۔ کس بدھ سانوں سدیا پاس، اپنا حکم منایا۔ پنچ تت کایا چولا کر کے آئے ناس، ناتا موہ تڑایا۔ تیرا ملیا ست پرکاس، جوتی جوت سما۔ اسیں بہہ گئے بن کے داس، در تیرے سپیس جھکایا۔ تیرا منڈل ویکھی راس، گونی کاہن نچایا۔ توں ساڈی کریں پوری آس، جگت ترسنا بھکھ مٹایا۔ چرناں ہیٹھاں دتا پر تھی آکاش، اُپر ساڈا ڈیرہ لایا۔ تیری مہا پُرکھ ابناس، ہوں کتھ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، کس بدھ میلا میل ملایا۔ میل ملایا کون دھار، ہر جو دے بتایا۔ سنجگ تریتا دوا پر سیوا کر کر آئے گر اوتار، لوک مات پھیرا پانیا۔ پیر پیغمبر تیتوں کہندے رہے سچا یار، پروردگار میرا خدایا۔ انا الحق ستا پیر پسا، مقامے حق سچا شہنشاہیا۔ سانوں تیرے تے پیاشک، ساڈا پردہ دے چکایا۔ کس بدھ آئے تیرے ہٹ، کون ونج دتا کرائیا۔ سانوں پچھلا لیکھا بھلیا جھٹ، اک تیرا درشن پانیا۔ سرن سرنائی گئے ڈھٹھ، سچکھنڈ وٹی

ودھائیآ۔ تیرا نور لٹ لٹ، جوتی جوت ڈگمگائیآ۔ تیرا نام اگئی سٹ، شبدی شبد شنوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، پنچم ڈھیہہ پئے سرنائیآ۔ پُرکھ ابناسی دتے حال، پچھلا بھیو کھلائیندا۔ گرکھ سچا اکو پال، پال پلوس اپنی سیو لگائیندا۔ تیغ ہیٹھ گھالی گھال، بہادر رُپ وٹائیندا۔ اتم رکھ کے گیا اک سوال، ایکا اوٹ تکائیندا۔ میرا کچھ نہیں تیرا پت گوبند لال، تیری جھولی پائیندا۔ تُوں ایٹھے اوتھے راکھا پُرکھ اکال، تیری اوٹ تکائیندا۔ تُوں میرا کرنا حل سوال، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ اس بدھ ہویامات دلال، کلج اتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ کھولے بھیو آپ کرتارا، اپنی مہما آپ جنائیآ۔ گوبند سٹ سٹ دُلا را، گودی گود وڈیائیآ۔ سیوک سیوا کرے تیارا، چاکر چاکری اک سمجھائیآ۔ پُرکھ اکال اک سہارا، ایکا اوٹ تکائیآ۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، چرن سرن سیس ٹکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لہو مچھ بنایا اٹاں گارا، بالی بالے بھیٹ چڑھائیآ۔ دوئے بالے دوئے لال، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ ایٹھے اوتھے سچی دھر مسال، ہر ساچا آپ بنائیندا۔ پہلی واری گڈ کے گیا نشان، دوجی وار آپ جھلائیندا۔ پرگٹ ہو کے دتا دان، داتا دانی جھولی پائیندا۔ اپنے در کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، کلج سیاں ونڈ ونڈائیندا۔ نو دوارے اک نشان، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیندا۔ پچھلا لیکھا چکے آن، وشن برہما شو اٹھائیندا۔ سُرپت راجا اند ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بالی بالے آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ درگاہ ساچی ہر کا زور، زورا ور دئے وڈیائیآ۔ اپنی ہتھیں آپے تور، آپے لئے ملائیآ۔ آپے پھڑنہارا ڈور، آکاش آکاش آپ اڈائیآ۔ آپے ویکھے اندھ گھور، کلج اتم پھیرا پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا جنائیآ۔ پورب لیکھا دتے میت، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ زورا ور اک اہیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ گوبند گائے اکو گیت، پُرکھ اکال منائیندا۔ ناتا ٹٹا مندر مسیت، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ سنگھ سورن چلائی ریت، سونا رپا نہ رنگ رنگائیندا۔ دھرو ہونا اتم سیت، ہر اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ پچھلا لیکھا دتے احوال، حوالہ اپنا آپ جنائیآ۔ بل باون کھیل نیار، ساچی ونڈ ونڈائیآ۔ ایٹھے اوتھے کرے

دھیان، دیکھنہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پُورب لیکھا دئے چُکائی۔ بل باؤن پُورب لیکھا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ کرے کھیل نر نریشا، اپنا حکم ورتائندا۔ سَتجگ تریتا دواپر میٹی ریکھا، کلجگ انتم آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا سب دا آپ مُکائندا۔ کلجگ انتم ہر جو لہنا، ہر جن آپ چُکائی۔ بل تیرا دیوے دینا، دیونہار بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لُکائی۔ بل دینا تیرا ایکا منت، ہر منتر آپ پڑھایا۔ تیرا لہنا چُکیا پچھلا جیو جنت، جنت جیو نہ ونڈ ونڈایا۔ ہر جو میلا ہو یا آنت، آنت لئے ملایا۔ اپنی مہما جانے آگت، بے آنت کرے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل تیرے در، سنگت پنگت رُپ وٹایا۔ سنگت وچ ایکا مان، ہر جو ہر رکھایا۔ پنگت بیٹھائی پچھلا لیکھا جان، کیتا دان جھولی پایا۔ انتم در کر پروان، پنچم نال ملایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، سر اپنا ہتھ لُکایا۔ سچکھنڈ سچ نشان، ست ستوادی اک جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچے سُنو چھوٹے بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تہاڈے پچھے گھالن گھال، اپنی سیو کمائیا۔ پہلوں کر یا حل سوال، لیکھا لکھیا بن قلم شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا جنائیا۔ اپنا بھيو ہر نر نگارا، ایکا اک جنائندا۔ چھتئی جگ دا سچ وارا، چھتئی چھتئی ونڈ ونڈائندا۔ بل تیرا بل دوارا، بل باؤن آپ سہائندا۔ لوک مات کر اُجیارا، چار ورن دکھائندا۔ چار کُنٹ اک نگارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آنت آپ وجائندا۔ پنچم دیوے سچ نشانی، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ نرگن جوت نور نورانی، لوک مات کرے رُشنائیا۔ بھگت دوارا اک لاثانی، لاشریک آپ بنائیا۔ لیکھا جانے دو جہانی، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ پُرکھ اکٹرا آپے جانے اپنی بانی، پچھلی کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ کلجگ انتم چکے جھوٹھی کانی، دوجی کان نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے سمجھائیا۔ اس بدھ ہو یا سچکھنڈ میلا، ہر جو آکھ سنايا۔ ایکا گھر وسے گروگر چیل، گو بند لکھیا پور کرایا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے جنایا۔ صاحب سلطان سجن سہیلا، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ وسنہارا دھام نویلا، سچکھنڈ ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کرم آپ کرایا۔ نہکرمی کر یا کرم اپارا، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیا۔ پنچم دکھائے اک منارا، لوک مات سہائیا۔ بہتراں دیوے اک سہارا، ایکا اوٹ جنائیا۔ کلجگ انتم

پار کنارہ، پاربرہم پر بھ آپ کرائیا۔ پھڑ کے سٹے ڈونگھی غار، نہ کوئی سکے باہر کڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرپا آپ جنائیا۔ ساچی کرپا کرے کرتار، قُدرت قادر کھیل کھلائیندا۔ لہنا دینا چکے جگ چار، چارے کھانی جھولی پائیندا۔ سَتجگ سچ کرے وہار، سَت ستوادی دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ہوتیار، سچ صلاح جنائیندا۔ پنچم رہنا خبردار، بے خبر آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنجاں مان رکھائیندا۔ پنچے آئے ساچے در، ہر ساچے آپ بلایا۔ سرن سرنائی ملیا گھر، گھر مندر ڈیرہ لایا۔ نہ بھو چکایا دوجا ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا جنایا۔ اپنا بھو دتے سری بھگوان، مہما آپ سنایا۔ پہلی چیت دوس مہمان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نانک منگیا پنجاں دان، درگاہ ساچی ملی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی دیونہار سری بھگوان، آساونت پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم میلا جُوڑ، سو پُرکھ نہ نجن آپ جڑایا۔ ہر پُرکھ نہ نجن دیکھے دوڑ، اپنا پنڈھ مکایا۔ ایکنکارا کرے غور، نظر نظر نال ملایا۔ آد نہ نجن کرے چور، بن سیوک سیوکمایا۔ ابناسی کرتا کہے میں کڈھیا جوہر، لکھ چوراسی وچوں پنچم گھ رکھایا۔ سری بھگوان کہے میں چاڑھ کے آندے گھوڑ، ایکا گھوڑا آپ اٹھایا۔ پاربرہم کہے میں لایا پوڑ، اچا ڈنڈا اک دکھایا۔ پنچم کہن توں ہی توں گیا بہڑ، ملی تیری سرن سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے مان دوايا۔ درگھر ساچے دتاماں، ہر جو آکھ سنائیندا۔ نانک نہ نجن کرے پروان، پہلی چیت ونڈ ونڈائیندا۔ تہاڈا حال بچھے آن، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ سُبھائیندا۔ پہلی چیت نانک میلا، نہ نجن نہ نجن دئے کرائیا۔ پنچم سوہے ساچا ویلا، واہ واہ وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی بن وچولا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ نانک گایا سوہنگ ڈھولا، گرگھ بے جیکار نال رلائی۔ وشنوں بھگوان چکایا اوہلا، پردہ پردہ دئے اٹھایا۔ ہویا اقرار پورا توہلا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم ملنا نانک دھار، ہر ساچا آپ ملایا۔ پنچ پروان پنچ پردھان پنچے پاوے درگاہ مان، پنجاں کا گر ایک دھیان، دھیان وچ رلائی۔ پنجاں نیتر پیکھ سری بھگوان، اپنی خوشی دکھائیا۔ اٹھو کھولو اک دکان، ایکا حکم جنایا۔ سَتجگ بنے سَت ودھان، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوبھا پائیا۔ سچکھنڈ دوار ودھان بناونا، ہر اپنی کرپا دھار۔ پنجاں مان دواونا، تخت نواسی سچی سرکار۔ گوبند سورنال
 رلاونا، آپ اپنا کر پیار۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ پنچ ہو پروان، پر م پُرکھ سیس جھکائیا۔ اسیں دیکھنا اپنا راج
 راجان، کون حکم رہیا سناٹیا۔ نرگن نور ہو پردھان، اپنا درس دے کرائیا۔ جودھا سوربیر بلوان، پنچم گھ سیس تاج ٹکائیا۔ ایک تخت ہے راج راجان،
 دوجی سیج نہ کوئے سہائیا۔ آد جگادی سچا کاہن، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ پہلی چیت دیوے دھر فرمان، جو کرنا سو رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا آپ چکائیا۔ پچھلا لیکھا چکنا، رہے نہ وچ سنسار۔ سنجگ ساچا اٹھنا، پُرکھ ابناسی لئے اٹھال۔ صاحب دیال ایک اٹھنا، دیوے نام
 سچا دھن مال۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل کراونا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سنجگ ساچا
 مارگ لاونا، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ پنچم ایک مان دواونا، پنچم صفت صلاحیا۔ پنچم ایک گھر بہاونا، ایک مندر سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا راہ آپ چلاٹیا۔ ساچا راہ چلائے نرنکار، نرگن اپنی دیا کماٹیا۔ سنجگ اُتے وچ سنسار، سنساروگ رہے نہ راتیا۔ بھگوان میلا بھگت دوار، گھر ساچا
 سوبھا پائیا۔ ایک اکھر بول جیکار، بے جیکار ادے سناٹیا۔ چار ورن آدھار، چار گنٹ دیکھ دکھائیا۔ چار اکھر اترے پار، آتم پر ماتم وٹی ودھائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سوہنگ ایک نام سناٹیا۔ سوہنگ سچا ہر کا نام، آتم پر ماتم دھار دکھائیا۔ آد جگادی ساچا کام، نرگن
 سرگن کھیل کرائیا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، ایک حکم منائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، کلگ تیری اتم ور، پنچم
 میلا میل ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر چیل ایک گھر بہائیا۔

ٹونا جادو نہ سکے پوہ، جس جن سنگر دیا کماٹیا۔ کاغذ قلم شاہی لکھن والے سارے رہے رو، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ اندر باہر دُرمت میل دیوے دھو،
 گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ جو جن چے جاپ سوہنگ سو، تس گھر ٹونا جادو چلے نہ کوئے راتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔

جنّ خمیش بھوت پریت ہاکن ڈاکن سر مُنڈوانیندا۔ نہ گھر نہ باہر کھیت، پشو پنچھی بندھن پائیندا۔ جو جن ہر سنگت ہر کرے ہیئت، تس گرہ کوئے نہ پھیرا پائیندا۔ سدا رت رہے بسنتی چیت، بھل بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ باقی کچھ تھوڑا جہار کھے بھیت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ دکھائیندا۔

* ۱۴ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوسنگھ دے گرہ شون ضلع گرداس پُر *

سچکھنڈ سہنجنا ہر دربار، آد زرنجن آپ لگائیندا۔ ڈکھ درد بھے بھنجنا شاہ سدا ر، بھوپت بھوپ آسن لائیندا۔ آد جگاد سچنا اینکار، عقل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ تخت نواسی سہائے بنک دوار، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ زرنجن زرنجن بن چو بدار، در درویش الکھ جگائیندا۔ حکمی حکم ست ورتار، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ آپ سچائیندا۔ سچ محلہ گیا سچ، سو پُرکھ زرنجن آپ سچایا۔ ہر پُرکھ زرنجن چڑھیا بھج، زرنجن اپنا بل دھرایا۔ اینکار جیکارا بولے گج، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹایا۔ آد زرنجن تال جائے وچ، پُرکھ اکال آپ وجایا۔ ابناسی کرتا ہوئے گد گد، اپنا رنگ آپ چڑھایا۔ سری بھگوان اک نشان دیوے بنھ، سچ دوارے آپ جھلایا۔ پاربرہم پر بھ کہے دھن دھن، دھن دھن میری وڈیایا۔ کریا کھیل سچ مکان، سچکھنڈ دوارا سو بھاپایا۔ زرنجن آگے زرنجن گیا من، ایک دو جا بھو چکایا۔ آپے بیڑا اپنا بنھ، ہر آپے کھیل کرایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، رپ ریکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وسایا۔ سچکھنڈ وسیا سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ وسائیندا۔ زرنجن نور اک اکلا، اجونی رہت آسن لائیندا۔ دیک دپ آپے بلا، جوتی جوت رشانیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اینکار ہر زرنکار آپے ملا، سو بھاؤنت سری بھگوانت آد انت ایک رنگ رنگائیندا۔ پُرکھ بدھاتا اک اکانتا کھیلے کھیل ناری کنت، آد انت جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ سری بھگوانا سچ نشانہ دو جہاناں ہو مہربانا، اک اکلا آپ جھلائیندا۔ دھر فرمانا دیوے دانا جیو جہانا، راگ انادی ناد سٹائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ مکانا، دپیک جوت جگے مہانا، دیا باقی کملا پاتی نہ ہو وکھائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، ایک دیوے دھر فرمانا، ست سندیشہ زرنیشا پاربرہم پت پر میثور آپ سٹائیندا۔ ست سنتو کھی بنھے گانا، کرے

کھیل نگاہبانا، اپنی دھار ہر کرتار آپے دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ محلے آپے چڑھ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، نرکار
 نرور اپنا آسن لائیندا۔ ہر جو ساچا آسن لاء، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ سچھنڈ بیٹھ سچا شہنشاہ، اپنا بل دھرائیا۔ دھر فرمانا حکم جنا، حکمی حکم کھیل کرائیا۔
 شبدی سٹ سیوالا، وشن برہما شو کرے کڑمائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گھاٹ گھڑا، گگن منڈل کرے رُشائیا۔ سورج چند چند چچکا، چند چاندنی
 اک چکائیا۔ ترے گن میلا سچ سُبھا، پنچم جوڑ جوڑ آپ اپنا بندھن پا، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ چارے کھانی کھیل مہانی، شبدی
 بانی دھر دی رانی، ایک راگ ایک کان ایک برہم ایک گیان، ایک بھگوان ایک وار ہر نرکار، دو جہان اپنا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے آپے وڑ، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ ساچے تخت ہر جو چڑھیا، اک اکلّا ایکنکار۔ ساچے مندر آپے وڑیا، نرگن نور
 اُجیار۔ نرگن نش اکھر آپے پڑھیا، وید کتیب نہ کوئے سار۔ وشن برہما شو پوت سپوتا اپنی گودی آپے دھریا، آپے کرے پیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اگوچر کھیل اپارا، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، نیتز لوچن نین نہ کوئے
 رکھائیندا۔ شبد شبد شبدی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیندا۔ کھیل کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر دیکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیارا، گھڑ گھڑ
 بھانڈا اندر وڑ وڑ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا کھیل نرگن سرگن کرے میل، جوتی جاتا سجن سہیل، اپنا
 بندھن پائیندا۔ اپنا بندھن ہر ہر پا، ہر جو کھیل کرائیا۔ جگ چوکڑی ویس وٹا، روپ انوپ دھرائیا۔ ناد انادی ڈھولا گا، شبدی شبد سنائیا۔ اکھر اکھر آپ
 پڑھا، جگت و دیا سنگ رکھائیا۔ اپنا بھيو آپ چھپا، پردہ اوہلا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دھر فرمانا اپنا
 حکم ورتائیا۔ دھر فرمانا ورتے ورتا، ہر سجن آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پیر بھيو کوئے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی وچ سنسار، لگ لگ ویس
 وٹائیندا۔ سرگن اندر ڈو نگھی غار، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ شبد اگمی تار ستار، بن تندی تار و جائیندا۔ رسنا جہوا کر پیار، جیو جنت سمجھائیندا۔ اوچی کوک
 کوک واجاں مار، ایک حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوار سہاونا، سو بھاؤنت کرتار۔ جگ جگ

ویس وٹاونا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ لکھ چوراسی بیڑا ہر چلاونا، منجھدھار ویکھ سنسار۔ گرگھ ورلے گود بہاونا، جس دیوے درس دیدار۔ آتم پر ماتم رنگ چڑھاونا، رنگ چلوں ایکا وار۔ سچ نشان ایکا دکھاونا، آتم انتر کھول کوڑا۔ ہر ہر گیت ایکا گاونا، ایکا مندر ایکا دوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا ہر نرکارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرانیا۔ ہر پڑکھ نرنجن میت مرارا، ایکنکارا دئے سہارا، آد نرنجن میلا سہج سُبھانیا۔ سری بھگوان سچ اکھاڑا، ابناسی کرتا بہتر ناڑ وجائے تاڑا، پار برہم اپناراگ الایا۔ اکو سوہے سچ دوارا، نرمل جوت جگے اُجیارا، چار دسے نہ کوئے دیوارا، چھپر چھن نہ کوئے بُھہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، جگ جگ اپنا ویس وٹانیا۔ جگ جگ ویس اولڑا، کرنہار کرتار۔ سچھنڈ دوارا ایکا ملڑا، سوبھاؤنت ہر نرکار۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، شبدی شبد دھار۔ گر اوتار پھڑائے پلڑا، اپنی کرپا دھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آد جگاد، جگا جگنتر جگ چوکڑی بنھے دھار۔ جگ چوکڑی بنھے دھار، اپنی بنت بنائیندا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، لکھ چوراسی کھیل کرانیندا۔ گرگھ سبجن لئے اُبھار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کملاپاتی کول نین کھول کوڑا، ساچی تاکی آپ تڑائیندا۔ ساقی بن بن دیوے جام اپار، مدھر جام ایکا پیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ ایکا چوکڑ نہ کوئی سہاری نہ کوئی اونکڑ، کٹا کٹا نہ کوئے رکھائیندا۔ کٹا کٹا نہ کوئے بندی، اکھر اکھر نہ کوئے پڑھانیا۔ دین دیال سرب گن ٹھا کر ایکا بخشدی، دین اپنی دیا کمایا۔ اُردو فارسی نہ کوئے پڑھائی ہندی، لفظ لفظ نہ کوئے سنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ چلایا۔ آپے دُلھا آپے دُلہن، دوئے دوئے روپ دھرائیا۔ آپے مان آپے پھولن، آپے برکھا رہیا لگایا۔ آپے کنت آپے کنتولہن، آپے بہہ بہہ خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے چڑھ، اپنارنگ دکھانیا۔ آپے پھولن آپے سچ، آپے سوبھا پائیندا۔ آپے جوتی آپے تیج، آپے رنگ چڑھائیندا۔ اپنا آپ آپے ویکھ، آپے خوشی منائیندا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، نہ کوئے موئڈ مُنڈائیندا۔ وشن برہما نہ کوئے مہیش، سُرپت رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُریاں لوآں نہ کوئے دیس، سورج چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر پنڈت پاندھانہ کوئی دسے ملا شیخ، تسبیح مالا نہ کوئے رکھائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُو گکھی

کندر اُچے ٹلے پر بت نہ کوئی دسے بالوریت، ساگر سرور نہ کوئے جنائندا۔ بھگت بھگونت گرگھ گرگھ کرے نہ کوئی ہیئت، پنج تت چرن نت ناتا ناتا نہ
 کوئے جڑائندا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ نہ کوئی سرور نہ کوئی تٹ، نہ کوئی ونجارا نہ کوئی ہٹ، دست دست نہ کوئے دکھائندا۔ نہ کوئی سنگی نہ کوئی
 ساتھ، نہ کوئی دیوے ہتھو ہتھ دات، نہ کوئی دوس نہ کوئی رات، پتاما نہ کوئے جنائندا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، نہ کوئی نار دسے کمذات، نہ کوئی
 ڈونگھا رکھے کھات، دوسر سنگ نہ کوئے رلائندا۔ اک اکل پڑکھ سمرتھ، اپنی مہما جانے اکھ، آپ چلائے اپنا رتھ، جگ جگ اپنی سیو کمائندا۔ اپنا مارگ
 آپے دس، وشن برہما شو راہ چلائندا۔ انتم پوری کرے آس، لیکھا سرب مکائندا۔ لوک مات ہوئے اداس، نیز نیر سرب وہائندا۔ ناتا ٹٹنا پر تھی آکاش،
 منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیائندا۔ انتم پورے ہوئے ساس، سواس پون نہ کوئے ودھائندا۔ گھر گھر بیٹھے ہوئے نراس، آسا پور نہ کوئے کرائندا۔ جس
 نے اُپجائی اپنی شاخ، سو اپنی ہتھیں وڈھ دکھائندا۔ انتم کرنی ڈھیری خاک، خاکی خاک ملائندا۔ کوئی نہ دسے سجن ساک، ویلے آنت چھڈائندا۔
 چاروں گنٹ بیٹھے جھاک، ناتا نظر کوئے نہ آئندا۔ تھلے دسے نہ کوئی کھاٹ، تلیا سیس نہ کوئے رکھائندا۔ کایا بستر گیا پاٹ، ہتھیں تند نہ کوئے لگائندا۔
 چاروں گنٹ آیا گھاٹ، گھاٹا پور نہ کوئے کرائندا۔ کسے نظر نہ آئے تریلوکی ناتھ، تننا لوکاں گھ بھوائندا۔ کسے کم نہ آئے پوجا پاٹھ، پڑھ پڑھ رسنا جہوا
 سرب گائندا۔ کلج انتم کھیل کرے آپ پڑکھ سمرتھ، اپنی کل آپ ورتائندا۔ چار جگ دی کریا کرنی دیوے متھ، اُپر اپنا بل دھرائندا۔ اہمانیاں
 مان جائے ڈھٹھ، موہ متا نہ کوئے رکھائندا۔ اُلٹی گیڑے آپے لٹھ، گیڑا گیڑے وچ رکھائندا۔ جن بھگتاں مارگ ایک دس، اپنی بوجھ بھجھائندا۔ سچکھنڈ
 نواسی آئے نٹھ، لوک مات پھیرا پائندا۔ ہر سنگت کر اک اکھ، اپنا رنگ چڑھائندا۔ ناتا ٹٹا مڑھی گور مٹھ، شودوالا نظر کوئے نہ آئندا۔ سارے ستھر
 بیٹھے گھت، مندر مسیت سرب گرائندا۔ اِکو یارڈا ہوئے پرگٹ، گوہند پوری آس کرائندا۔ دیوے ایک ساچی وتھ، نام خزانہ آپ ورتائندا۔ لیکھے
 لائے رتی رت، رتن امولک اپنی گولک گرگھ آپ رکھائندا۔ بیج بیجے ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس آپ دھرائندا۔ واہوا ہر جو دھریا ویس، دست ہتھ نہ کوئے رکھائندا۔ جن بھگتاں ویکھے کایا دیس، پردیسوں چل کے آیا

ماہیا۔ کسے نہ لہے روپ رکھے، رنگت رنگ نہ کوئے دکھائیا۔ اکو میلادس دسمیش، وچھڑیاں لئے ملائیا۔ اندر باہر رہے ہمیش، اپنی گنڈھ پوائیا۔ نانک لیکھے لائی کھوٹڈی بھوری کھیس، بن چرواہا سیو کمائیا۔ انتم کر اک آدیس، ایکا منگ منگائیا۔ توں صاحب سلطان نر نریش، شہنشاہ وڈی تیری وڈیائیا۔ آد جگاد رہیں ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ تیرا کوئے نہ پائے بھیت، تیری مہماگنت گنی نہ جائیا۔ تیرا اکو سچا ہیبت، چرن سرن سچی سرنائیا۔ اپنے نیتز میتوں ویکھ، میرا نیتز اپنے نال ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ ہر جو آگوں کہے ہس، ایکا شبد سنایا۔ نرگن دھار نرگن دس، نرگن میلا میل ملایا۔ سچ دوارے آوانس، سچھنڈ اک دکھایا۔ آگے ویکھے جوت پرکاس، نور نورانہ ڈمگایا۔ دوئے جوڑ کرے ارداس، پر بھ آگے بینتی اک سنایا۔ ہوں چاکر سیوک تیرا داس، میں سیوک سیو کمایا۔ تیری وست تیری راس، تیرے ہٹ وکایا۔ سرب گناں گن توں ہی طاس، ہتھ تیرے وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرائیندا، اک اکلاینکار۔ نانک نرگن حکم سنائیندا، حکمی حکم ست ورتار۔ ایکا وست جھولی پائیندا، نام ست کر پیار۔ چو جنت ورتائیندا، اوچ نیچ آدھار۔ راؤ رنگ سمجھائیندا، چار گنٹ جیکار۔ چل چل اپنا پنڈھ مکائیندا، بن پاندھی وچ سنسار۔ ہر گن ہر آپے گائیندا، اک وجائے رباب ستار۔ انتم اکو منگ منگائیندا، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ تیرا آنت کوئے نہ پائیندا، بے عیب پروردگار۔ کلجگ آنت اندھیرا چھائیندا، چاروں گنٹ ہوئے دھواں دھار۔ ٹدھ بن کوئے نہ پار لنگھائیندا، گر اوتار گئے ہار۔ پیر پیغمبر کھیل کرائیندا، خالق خلق کر وچار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر کر ایکا وار۔ مہر نظر کریں کرتار، ایکا منگ منگائیا۔ کون بدھ کلجگ اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ تیرے بھگتاں ملے تیرا دوار، سرن تیری سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ست ڈلار، ایکا گن جنائیا۔ تیری اچھیا بھراں بھنڈار، جو منگے سو دیواں جھولی پائیا۔ نانک نرگن بول کہے پکار، توں نرگن نہہکنک تیری وڈی وڈیائیا۔ توں آویں وچ سنسار، اپنا ویس وٹائیا۔ آپے ویکھیں اپنی کار، جو گھٹ گھٹ رہیا کمائیا۔ آپے بھگت آپے لیں ابھار، تیری ونڈ نہ کسے ونڈائیا۔ توں دین مذہب شرع ایمان توں وسیا باہر، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا برہم جنائیا۔ پُرکھ ابناسی کر پیار، ایکا حکم سنایا۔ کراں کھیل پر اپار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ چھٹی جگ دا تیرا ادھار، نانک گر گر دیاں

چُکائی۔ لوک مات بن سِکدار، سچ سِکداری اک کمائی۔ سرب جیاں دا اک منار، محل اٹل کراں رُشائیا۔ بھگت سُہیلے اندر واڑ، باہر بہہ بہہ خوشی منائیا۔
 آؤ ویکھو جس کرنا دیدار، بن دیدیاں دیاں دکھائیا۔ جس نوں لبھدے جنگل وچ پہاڑ، کوٹن کوٹ دھونیاں لائیا۔ جس دے پچھے ہوئے خوار، گھر گھر
 پھیرا پائیا۔ سو صاحب سَنگُ پرگٹ ہوئے پُرکھ اکال، اپنی کل ورتائیا۔ دے درس کرے نہال، قیامت اِکو جھولی پائیا۔ گُرگھ دیکھے ساچے لال، لال
 اپنے ہٹ وکائیا۔ ناتا جوڑ جگت جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ اُنت اُنت نہ کھائے کال، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ کرے آپ سدا پرتپال، سر
 اپنا ہتھ لکائیا۔ گُر سِکھ گُرگھ ہر جن ہر بھگت ہر سنت دیکھے ہر جو اپنے لال، مُرشد مُرید عاشق معشوق شکوہ شکوگ سب دادے چُکائیا۔ ایکا اپنی رکھ توفیق،
 پیرن پیر دیکھے رفیق، کرے کھیل لاشریک، کھجک میٹے اندھیرا تارک، جس دی محمد عیسیٰ رکھ کے گئے اڈیک، سو پرگٹ ہووے نہ کوئے بنائے فریق،
 فرقہ رہن کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن جن
 ہر اپنے سنگ رکھائیا۔

* ۱۴ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کلانور ضلع گرداس پُر *

سچکھنڈ سوہے ہر دربار، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیا۔ نرنجن دیاباتی کر اجیار، ہر پُرکھ نرنجن خوشی منائیا۔ اک اِکلا ہوتیار، ایکنکارا بل دکھائیا۔ آپے
 جانے اپنی دھار، آد نرنجن نورِ اِلاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ سہائیا۔ سچ دربار گیا لگ، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔
 جودھا سوربیر سرگ، شاہ پاتشاہ کھیل کرائیندا۔ نام نگارہ گیا وچ، اناد نادی ناد سنایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ وڈیائیندا۔
 سچ دربارا سوبھاؤنت، سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانت، مہما اٹھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد بنائے بنت، جگ جگ اپنا کھیل دکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ لگائیا۔ سچ دربارا ہر نرنکارا، ایکا گھر لگائیندا۔ ایکا تھم اک ورتارا، شاہ پاتشاہ اک سنایندا۔ ایکا مندر کھول

کوڑا، ایک گھر سو بھاپائیندا۔ ایک نام ناد جیکارا، ایک حق حق سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ بنائیندا۔ سچ دربارا گیا بن، ہر ساچا آپ بنائیا۔ کرے کھیل سری بھگون، محل اٹل اُچ رُشائیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیائیا۔ نرکار اپنا بیڑا آپے بٹھ، نرور رپ چلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دربارا ہر کرتار، کرتا پڑکھ آپ لگائیندا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ آد آدی اک فرمان، پڑکھ اکال آپ سنائیندا۔ ست ستوادی نوجوان، اک اکلا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارے آپے چڑھ، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی سوہے تخت، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نہ کوئی جانے ویلا وقت، تھت وار نہ کوئے سمجھائیندا۔ نہ کوئے بوند نہ کوئے رکت، تھوت نہ کوئے رکھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ ہر کھیل اول، ایک ایک کرائیا۔ اجونی رہت سے سچ محلہ، درگھر ساچا آپ سہائیا۔ مورت اکال ایک نور جوتی بلا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ سچ سندیس نر نریش ایک گھلا، دھر فرمانا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک دکھائیا۔ سچ دربارا سری بھگون، آد پڑکھ بنائیندا۔ ایک حکم ایک حکمران، حکمی حکم اک بھوائیندا۔ ایک ایک دکھائے ست نشان، شاہ پاتشاہ آپ جھلائیندا۔ ایک پائے ساچی آن، سر حکم منائیندا۔ ایک کھیل کرے مہان، بھيو اجید رکھائیندا۔ ایک سے سچ مکان، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار آپے کھڑ، رپ انوپ آپ وٹائیندا۔ سچ دربار سہایا، پڑکھ اکال اگم۔ نرگن آسن لایا، کرے کرائے اپنا کم۔ شبدی ست اٹھایا، بن ماتا پتا جم۔ ساچی گود سہایا، کرے کھیل سری بھگون۔ ایک ناؤں وڈیایا، ناؤں نرکارا چڑھیا چن۔ ساچے مارگ آپے لایا، دیوے دھر فرمان۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مہان۔ کھیل مہانا سری بھگوانا، سچھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ جو دھا سور پیر بلی بلوانا، نوجوانا بل اپنا آپ رکھائیا۔ حکمی حکم حکم حکمرانا، دھر فرمانا ایک سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیس اک جنائیا۔ سچ سندیس ہر کرتار، ایک ایک سنائیندا۔ شبد ست ہوتیار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی ہوئے پار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ آئی اتم وار، نو سو چورانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیندا۔ حکم

دینا ایک وار، گر اوتار اٹھائیں۔ وشن برہما شو کر خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیں۔ کروڑ تیتیس دے ہلار، سرپت نال ملائیں۔ رُو س دے اٹھال، نیتز نین گھلائیں۔ برہمنڈ کھنڈ بول جیکار، ایک ناد سنائیں۔ لکھ چوراسی کر وچار، ترے گن مایا موہ رکھائیں۔ پنچم تت ویکھ اکھاڑ، بوند رکت ناچ نچائیں۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈو نگھی غار پر بت لے ایک راہ جنائیں۔ سمنڈ ساگر ویکھ دھار، جل تھل مہینل آپ سمجھائیں۔ وید شاستر کھول کواڑ، سمرت پُرا نال رلائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ سمجھائیں۔ ساچے سٹ اٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ جنایا۔ کلج آئی اتم وار، پُرکھ ابناسی کھیل وکھایا۔ نرگن نور ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگایا۔ نہکلنکا لئے اوتار، نام ڈنکا اک وجایا۔ دو جہاناں کر خبردار، چوواں لوک نین گھلایا۔ چوواں طبق مار مار، ایک نام کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ زمیں اسمانا دے ہلار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ ساچی سیوا کر ساچے سٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، لوک مات ویس وٹایا۔ کلج اودھ گئی پگ، ویلا اتم آیا۔ گر اوتار پیر پینمبراں پینڈا گیا، پاندھی بن بن پندھ مُکایا۔ لکھ چوراسی بوٹا رہیا سک، ہریا نظر کوئے نہ آیا۔ سفل نہ دے ماتا گھ، جن جننی دے دُہایا۔ چاروں گنڈ اندھیرا گھپ، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ جیو جنت اُجل کرے نہ کوئی گھ، نیتز نین سرب شرمایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر رہیا نک، اپنا بل دھرایا۔ امرت سوما کسے نہ پئے پھٹ، نجر جھرنانہ کوئے جھرایا۔ نرمل جگے نہ کوئی جوت، اندھ اندھیرا ایک چھایا۔ ناتا بجھا ورن گوت، آتم پر ماتم نہ کوئے ملایا۔ ہر جو ملے نہ کایا کوٹ، جھوٹا گڑھ بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک سمجھایا۔ دُھر فرمانا دیوے نرنکار، ہر شبدی سیوا لگایا۔ کلج آئی اتم وار، پُرکھ ابناسی کھیل کرایا۔ لہنا دینا ویکھے گر اوتار، چار جگ چوکر موں چکایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچا حکم سنایا۔ چل آونا وچ سنسار، لوک مات وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا ایک وار جنایا۔ سچ سندیسہ لیا سُن، ہر سنگر آپ سنایا۔ چار جگ دا ویکھنا گن، اوگن نال ملایا۔ سرب پکار لئے سُن، اک اکلا پھیرا پایا۔ لیکھا جانے رکھ مَن، بھو ابھید آپ چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم ہر ورتاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سچ دربار اک سہاؤنا،

سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ نرگن اُپر آسن لاؤنا، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ گر اوتار در منگاؤنا، لیکھا سب دا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ پیر پیغمبر در دربار باہر بہاؤنا، ایکا حکم ورتائیا۔ وشن برہما شو نین شرماؤنا، نیتر سکے نہ کوئے اُٹھائیا۔ کروڑ تیتیسا ڈھولا گاؤنا، ایکا ناد وجائیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ سب نے پلو جھڈاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا اِک سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا اِگم اپارا، ایکا ایک سہائیا۔ کلجک ویکھے آنت کنارہ، بے آنت بے پرواہیا۔ نرگن نرکار لے اوتارا، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ورن برن پھول بھلائیا۔ جیو جنت کھول کوڑا، گھٹ گھٹ آسن لائیا۔ جھپپیا رہے نہ وچ سنسارا، دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اِگم اتھا، اچرج کھیل کرانیدا۔ نرگن روپ بن ملاح، لوک مات پھیرا پانیدا۔ سرگن دیوے سچ صلاح، ایکا نام جنانیدا۔ گو بند میللا سچ سبھا، پُرکھ اکال منانیدا۔ سمبل ڈیرہ ایکا لاء، سچ تخت وڈیانیدا۔ دُھر فرمانا حکم جنا، ایکا وار سنانیدا۔ کھیلے کھیل دو جہاں، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ویکھ وکھانیدا۔ لیکھا جانے تھاؤں تھاں، اُبھل بُھل کدے نہ جانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا کھیل نیارا، نرگن داتا آپ کرانیدا۔ نرگن داتا ہر داتار، دیاوان وڈی وڈیانیا۔ لوک مات ہو اُجیار، ساچی گھاٹ آپ گھڑائیا۔ چارے کھانی پاوے سار، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چارے جُگ بٹھے دھار، چارے وید بھیو چُکائیا۔ چارے ورنناں کھول کوڑا، چار یاری دئے سمجھائیا۔ چاروں کُنٹ بول جیکار، چوٹھے پد کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیا۔ کلجک ورتے ہر جو کل، عقل کلا ورتانیدا۔ جُگا جُگنتر اچھل اچھل، اپنا ویس وٹانیدا۔ آپ اپنا جانے بل، کلجک پنڈھ مُکانیدا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹل، سچکھنڈ ساچے سوبھا پانیدا۔ جوتی شبدي آپے رل، نرگن ویس وٹانیدا۔ سچ سَنگھاسن ایکا مل، سوبھاؤنت آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سمجھانیدا۔ سچ دربارا لگاؤنا مات، پاربرہم جنانیدا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے مار جھات، نیتز نین آپ گھلائیدا۔ وشن برہما شو تیرا توڑے ساک، بندھن بندھ نہ کوئے رکھانیدا۔ کروڑ تیتیسا اترے اپنے گھاٹ، تھر کوئے رہن نہ پانیدا۔ کلجک سٹے ڈوگھے کھات، پار کنارہ نہ کوئے جنانیدا۔ دھواں دھار میٹے اندھیری رات، ساچا چند چڑھانیدا۔ جن بھگتاں پُچھے

آپے وات، سنت سہیلے آپ ملائیندا۔ گرسکھاں درس دکھائے اک اِکانت، نورو نور ڈگمگائیندا۔ گرسکھاں دیوے ساچی دات، نام بھنڈار آپ ورتائیندا۔ ناتائے ذات پات، دین مذہب نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اتر آتم ایکا گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایختے اوختے دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کملاپات، گرسکھ ناری آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دربارا آپ بنائیندا۔ سچ دربارا بنائے بنت، گھاٹ اپنی آپ گھڑائیا۔ آپے جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کرائیا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ جگ روپ دھرائیا۔ لیکھا جانے سادھ سنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ مہما گائے آپ بھگونت، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ ہرجن میلا ساچے کنت، کنت کنتوہل دے سرنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا نام نیا منت، بن رسنا جھوا کرے پڑھائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا موہ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچی کار، کرے کرائے کرنہار، نرگن سرگن پاوے سار، روپ انوپ شاہو بھوپ ست سروپ لوک مات آپ پرگٹائیا۔ ست سروپ ست ستوادی ست پڑکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ کھیلے کھیل برہم برہادی، برہمانڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے ہوئے آد جگادی، جگ کرتا ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دربارا اک دکھائیندا۔ ویکھو ہر دربار، ہر جو آپ بنایا۔ لکھ چوڑا سی نہ پاوے سار، نیتز نظر کسے نہ آیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار، دھیرج ست نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ مارے جھوٹھی مار، ایکا کھنڈا ہتھ اٹھایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سٹے منہ دے بھار، کوئی سکے نہ بل دھرایا۔ آسا ترسنا کر خوار، مایا متا جیو بھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دربار آپ سجایا۔ سچ دربار صاحب سلطان، ست پڑکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کلجگ کھیل کرے مہان، بھيو کوئے نہ پائیا۔ لہنا دینا چکے جیو جہان، باقی کوئے رہے نہ رائیا۔ وشن برہما شو پندھ مکے آن، ہر پاندھی آپ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک سمجھائیا۔ سچ دربارا اک سہاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک مات آپ لگاؤنا، پہلی چیتز رت سہائیندا۔ گوہند سورا در بلاؤنا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ پچھلا لیکھا سرب چکاؤنا، کھاتہ کھاتہ آپ بھرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھاؤنا، ستاں دیپاں پردہ لائیندا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، راجن راج نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈا ئیندا۔ ساچی ہر جو ونڈے ونڈ، ایک بندھن پائیا۔ کلجک میٹے بھیکھ بکھنڈ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ سنجگ ساچا
 چڑھے چند، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔
 ساچا بندھن ہر پاؤنا، ایک وار جنائیندا۔ پیر پیغمبر گر اتار منگاؤنا، در درویش کھیل کرائیندا۔ دھر فرمانا اک سناؤنا، ایک نام درڑائیندا۔ سوہنگ ڈھولا سب
 نے گاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ سوہنگ ڈھولا گاؤنا گیت، ہر سنگر دے سمجھائیا۔ کلجک انتم گیا بیت، لوک
 مات رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پر بھ ساچی ریت، زرگن سرگن دے سمجھائیا۔ پُرکھ اکال اک اتیت، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ایک رنگ ہست کیٹ، اوچ نیچ
 نہ کوئے وڈیائیا۔ ایک مندر اک مسیت، گردوار اک دکھائیا۔ ایک نام ہر انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جس جن اپنا رس
 چکھائیا۔ ایک گاؤ گوبند گیت، پُرکھ اکال اک سرنائیا۔ مانس مانٹھ جنم لینا جیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ صاحب سنگر سچا مسیت، مٹر پیارا ناؤں
 دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اتاراں ایہہ سمجھائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر ملا شیخ، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ کلجک انتم مٹی ریکھ،
 لیکھا ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ لہنا دینا دیوے گر دسمیش، دہ دشا اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ در بلائے وشن برہما مہیش، شکر ایک حکم جنائیندا۔ تس صاحب کو سدا
 آدیس، جو حکمی حکم پھرائیندا۔ تس اگے چلے نہ کوئی پیش، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پاربرہم پت پر میشور اپنی کرنی آپے ویکھ، گر اتار نال
 ملائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجک کرپا ویس، ویس اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر کھولو
 اکھ، ہر آخر آپ جنائیندا۔ مُرشد مُرید لو رکھ، ایک حکم سنا ئیندا۔ ملا شیخ کرو پکھ، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ انت نبرہا حقو حق، حق حقیقت آپ جنائیندا۔
 مقامے حق ہو پرتکھ، پروردگار سو بھاپائیندا۔ لاشریک وسے گھٹ گھٹ، نورو نور نور رُشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار آپ
 سنا ئیندا۔ سچ دربار سنا ئے الاهی نور، عالمین سمجھائیا۔ ایک ناد ایک تور، دُور دُراڈا آپ جنائیا۔ ایک سرب کلا بھر پور، بے انت بے پرواہیا۔ ایک نٹھے سچ دستور،
 کلمہ کلام آپ پڑھائیا۔ دھر فرمانا دیوے نبی رسول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیغمبر آپ جگائیا۔ پیر پیغمبر جانا جاگ، کلجک ویلا انتم

آیا۔ چو داں طبق ویکھو ساک، محمد نال رلایا۔ اللہ رانی ویکھو پاک، پاکی پاک روپ دھرایا۔ چاروں کُنٹ لینا جھاک، کون رہیا سنگ نبھایا۔ انتم سب نے ہونا خاک، خاکی خاک ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن رہیا سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرو دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کون گھر اُتجے گیان، کون کرے سچ پڑھائیا۔ براہمن برہم نہ سکے پچھان، مسلم مصلاً حق نہ کوئے وچھائیا۔ سکھ سکھیا کرے نہ کوئے پروان، نرگن نانک میل نہ کوئے ملائیا۔ عیسیٰ دیوے نہ کوئے پیغام، پیغمبر گود نہ کوئے اُٹھائیا۔ برہم کرے نہ کوئے پروان، ایش جیو نہ کوئے جنائیا۔ چاروں کُنٹ ہوئی ویران، چار ورن پئی لڑائیا۔ کسے نہ دے سچ ایمان، شرع علم نہ کوئے پڑھائیا۔ گھر وڑھیا پنج شیطان، اٹھے پہر دُکھائیا۔ کسے ملیا نہ سچا کاہن، گوپی راس نہ کوئے رچائیا۔ کسے پایا نہ ایک رام، پیتا سرتی دے دُہائیا۔ کسے گایا نہ ستنام، نام ست نہ وئی ودھائیا۔ کسے ملیا نہ گوبند آن، گر گر بیٹھا مکھ چھپائیا۔ چاروں کُنٹ دے بیابان، ساچا بھل نہ کوئے مہکائیا۔ کلج کرے آنت ویران، اپنا بل دھرائیا۔ پُرکھ ابناسی ٹھمران، ساچا کھیل کرائیا۔ لیکھا جانے جیو جہان، جگت جگت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ وید شاستر سمرت پُران، جیو جنت پڑھ نہ سکے دکھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دربارے دے وڈیائیا۔ سچ دربارے ہر جو چڑھیا، تخت نواسی آسن لایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ملا شیخ پنڈت پاندھا آپے پھڑیا، ایک نام بندھن پایا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیار بھانڈا گھڑیا، آنت سری بھگونت آپے بھن دکھایا۔ وشن برہما شو بیٹھا دریا، پرہہ ابناسی کھیل نرگن کریا، بیٹھے سیس جھکایا۔ نہ جیوت نہ مریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اتھاہ، آد جگادی بے پرواہ، جگ جگ بیڑا رہیا چلا، کلج ویکھے اپنا تھاں، تھاں تھنتر آپ سہایا۔ تھاں تھنتر سوہیا، ہر ساچا آپ سہائیدا۔ دُھر درگا ہی لے کے آیا ڈھوآ، ایک نام آپ ورتائیدا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوآ، بے آنت سرب گائیدا۔ آلس نندرا وچ کدے نہ سویا، ایک رنگ سہائیدا۔ اپنے جہا آپے ہویا، دُجاسنگ نہ کوئے ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم کھیل کرائیدا۔ کلج انتم کھیل اپارا، ہر سنگر آپ کرائیا۔ ستجگ بٹھے ساچی دھارا، ست ستواد کرے پڑھائیا۔ جن بھگتاں میلے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ ایک اشٹ گر اوتارا، ایک دیوا دیو سمجھائیا۔ ایک نام بول جیکارا، کلمہ کلام اک پڑھائیا۔ ایک رام کرشن سہارا، ایک

عیسیٰ موسیٰ رنگ وٹائی۔ اک محمد دے آدھارا، ایک چار یار ملائی۔ ایک ستنام بنھے دھارا، ایک نانک نرگن سرنائی۔ ایک فتح بول جیکارا، گو بند ڈنک وجائی۔ ایک
 وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آئی۔ ایک نرگن نہکٹک لئے اوتارا، لوک مات جوت پرگٹائی۔ ایک کھنڈا اک کٹارا، چند پر چند اک چکائی۔ ایک امرت
 ٹھنڈا ٹھارا، گھر گھر پیالہ دے پیا۔ ایک دیا باقی جوتی کر اجیارا، اندھ اندھیر مٹائی۔ ایک سجن میت مرارا، سگلا سنگ نبھائی۔ ایک پنچم کرے پیارا، پنچم پنچ
 گھ صالاحیا۔ ایک وسے دھام نیارا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائی۔ ایک کھولے بند کوڑا، تھر گھر تاکی آپے لاہیا۔ ایک وسے دھواں دھارا، سُن اگم سمائی۔ ایک وشن
 برہما شو کر اجیارا، ترے گن مایا جوڑ جڑائی۔ ایک پنچم تت لگائے اکھاڑا، ایک انحد نادی ناد وجائی۔ ایک گر اک اوتارا، ایک جگ جگ ویس وٹائی۔ ایک وید
 شاستر سمتر کرے پیارا، ایک گیتا گیان درڑائی۔ ایک انجیل قرآنا دے ہلارا، تیس بتیسا ایک گائی۔ ایک کھانی بانی کھول دوارا، ورن برن کرے پڑھائی۔ ایک
 راگی نادی وسے باہرا، چھٹی راگ بھیونہ رانی۔ ایک اٹھسٹھ تیرتھ جانے تٹ کنارہ، مندر مسیت مٹھ گرو دوارا پھول پھلانی۔ ایک ہٹ ایک ونجارا، ایک
 وست آپ ورتائی۔ ایک مندر اک منارا، استھل روپ اک سمجھائی۔ آد آنت کھیل اپارا، مدھ اپنی دھار دکھائی۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ پار کنارہ،
 چھٹی چھٹی بندھن دے تڑائی۔ کلج جوٹھ جھوٹھ کر خوارا، کوڑی کریا دے کھپائی۔ سبج بنھے ساچی دھارا، ست پڑکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔
 ہر بھگتاں میلے اپنے دوارا، در دروازہ اک کھلانی۔ اٹھے پہر ناد دھکارا، شبدی شبد شنوائی۔ سر سرور ٹھنڈا ٹھارا، دُرمت میل دھوائی۔ کاگوں ہنس
 ہنس اڈارا، سوہنگ ہنسا چوگ چکائی۔ بھگتاں کھولے اک بھنڈارا، ساچا نام آپ ورتائی۔ رازق رازق رحیم پروردگارا، بے عیب ویس وٹائی۔ فرزند سوت
 ویکھے آپ دلارا، گرگھ گرگھ مرشد مرید گر چیل ویس وٹائی۔ جیون جگت جگت دے سہارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا آپ
 لگائی۔ سچ دربار پڑکھ کرتا، ابناسی آپ لگائیندا۔ جن بھگتاں کرے اک پیار، ایک گھر دکھائیندا۔ نیز لوچن درس دیدار، دید عید دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ
 لکھنہار، برہما ویتا بھیونہ آئیندا۔ وشنوں رووے زاروزار، شکر اپنی ترسول سٹائیندا۔ باسک سیجانہ کوئے پیار، ساگو پانگ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ پڑکھ ابناسی
 کرے کار، اپنی کرت آپ کرائیندا۔ پچھلا لیکھا رہے نہ وچ سنسار، اگلا پنڈھ آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ وچ سنسار، ست ستوادى آپ چلائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، ایکا رُوپ وٹائیا۔ دین مذہب کر خوار، ذات پات
 موہ تڑائیا۔ اُوچ نیچ نہ کوئے وچار، ایکا برہم سمجھائیا۔ ایکا گرو دئے وکھال، شبدی شبد ناؤں دھرائیا۔ ایکا ایشٹ پُرکھ اکال، گر گوبند گیا سمجھائیا۔ آد جگاد
 چلے نال نال، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ سیوالائے کال مہاکال، رائے دھرم نال ملاییا۔ پتر گُپت آپ اُٹھال، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ لاڑی موّت کر
 دلال، جیو جہاناں بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے وسے سچھنڈ سچّی دھرمسال، سچ دوارے سو بھاپائیا۔ سچھنڈ دوارے ونڈی
 ونڈ، ونڈنہار گوپالا۔ کلجگ انتم ننگی کرے کنڈ، نہ دسے کوئے رکھوالا۔ سرشٹ سبائی رووے ور بھنڈ، لکھ چوراسی ہوئے بے حال۔ کسے نظر نہ آئے گجری
 نند، چاروں کُنٹ اندھیرا کالا۔ کوئے نہ گائے ساچا چھند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مات نرالا۔ کرے کھیل نرالی جوت،
 اکالی بھیو کوئے نہ پائیندا۔ دُھر درگاہی سچّی مالی، سری بھگوان اپنی کھیل کرانیندا۔ نرگن سرگن بن دلالی، ہرجن ساچے میل ملانیندا۔ آتم پر ماتم آپے
 بھالی، مل مل سکھی ساچا کاہن اپنا رنگ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت چڑھائے لالی، لال گُلالا رنگ اک وکھائیندا۔ دیک جوت وکھائے ساچی تھالی، گنگن
 منڈل سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش گلگنتر پاتالی، دُو نکھی دھار پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اگم اتھاہ بے پرواہ
 نرگن اپنا رنگ وٹائیندا۔ نرگن رنگ انمول، دس کسے نہ آئیا۔ کلجگ تولے اپنے تول، ساچا کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جیو جنت سادھ سنت رہے انھول، ہر کا
 بھیو کوئے نہ پائیا۔ سچھنڈ دوارا لوک مات دیوے کھول، سیوک سیوا آپ کمائیا۔ ہرجن ساچے رکھ اڈول، لکھ چوراسی وچوں لئے ترائیا۔ آتم آتمر شبد
 اگئی ایکا بول، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ سرگن اندر نرگن مول، اٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا اک جھرائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت
 دھول سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھے گھر گھر، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہر جی پھرنا، اپنا بل رکھائیندا۔
 لکھ چوراسی اندر وڑنا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ گر سکھ گرگھ ہر سنت بھگت آپے پھڑنا، چار جگ دے وچھڑے میل ملانیندا۔ مڑھی گور کدے
 نہ سڑنا، ترے گن گنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ نیتز کھولے ہرنا پھرنا، رُوپ انوپ آپ سمجھائیندا۔ ساچا گھاڑن ہر جو گھڑنا، گھاڑت گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سنجگ چلے ساچی دھار، سنگر پورا آپ چلائیا۔ چار درناں اک پیار، ایک گھر بہائیا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک دُھن سنائیا۔ ایک گھر منگلاچار، ایک وجے ودھائیا۔ ایک زرگن جوت اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ ایک بنیا کنت بھتار، لکھ چوراسی سخی رہیا ہنڈھائیا۔ ایک مندر اک دوار، گرو ایشٹ اک دکھائیا۔ سرب جیاں داسا نچایا، پاربرہم بے پرواہیا۔ ذات پات شرع مذہب تے وسیا باہر، جوٹھا جھوٹھا بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے اٹھال، ایک رکھے آگے سوال، مسلا حل نہ کوئے کرائیا۔ اٹھو ویکھو نیتز کھولو آپو اپنے ویکھو لال، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ کون وسے دھر مسال، کون مندر بیٹھا سرت سنبھال، کون مسجد سجدہ سپس جھکائیا۔ سارے ویکھ ہوئے خیران، اندر کسے نہ دسے گیان، رسنا جہوار ہی گر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب نوں رہیا سمجھائیا۔ سارے سُنو کرو دھیان، ہر جو ہر سنایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک چلیا گیان، اگیان نال ملایا۔ رسنا پڑھ پڑھ جہوا کہہ کہہ کر دکھان، اندر وڈ درس کسے نہ پایا۔ اک دُجے نوں کہن سری بھگوان، اپنے گھر نہ کسے بہایا۔ نانک گوہند کہے دکھان، سرشٹ سبائی ایہہ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن نور نور دھرایا۔ زرگن نور جوتی دھار، نہہکنک وڈیائیا۔ مہابلی اترے اپنی وار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائیا۔ سمبل وسیا دھام نیار، ساچے بنک وڈیائیا۔ ایک شبد بول جیکار، برہمنڈ کھنڈ لئے اٹھائیا۔ ایک کھنڈا تیز کٹار، نام چند پر چند چکائیا۔ جیرج انڈ مارے مار، اُتج سیتج دے کھپائیا۔ گرگھ ساچے لئے اُہار، آپ اپنا بھو کھلائیا۔ رنگ چلوں ایک چاڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سر رکھے ہتھ سمرتھ، ہر جن آپ تریا۔ کلجک ویکھی پچھلی وتھ، سب دالہنادے مُکایا۔ سنجگ ساچا مارگ دس، ہر جن ساچے لئے سمجھایا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلایا۔ پنچ وکارا دیوے جھس، پنچم موہ موہ مٹایا۔ آپے کرے پوری آس، ہر جن ساچے لئے تریا۔ درس دکھا پڑکھ ابناس، اپنا بھو چکایا۔ لہنا دینا مکے پر تھی آکاش، اپ تیج وائے نہ رنگ دکھایا۔ من مت بدھ کرے داس، ایک شبدی ڈنک وجایا۔ لیکھا جانے پون سواس، پون پونی پھیرا پایا۔ ناتا توڑ دس دس ماس، مات گر بھ پھند کٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے لئے تریا۔ ہر جن تارے آپ ہر،

اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ نام بھنڈارا ایک بھر، دست اموک آپ ورتاں۔ زربھو چکائے جھوٹھا ڈر، بھے اور نہ کوئے دکھائیا۔ اک نہائے ساچے سر، ڈرمت میل دھوایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، چار ورن لئے ور، برن اٹھاراں پنڈھ مکائیا۔ برن اٹھاراں مکے پنڈھ، کلجگ اتم وار۔ سرشٹ سبائی ایک چھند، گائے سرب سنسار۔ آتم انتر اک انند، نجاند اردھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لائے پار۔ ہر جن تیرا پار کنارہ، سنگر پورا آپ دکھائیا۔ ناتاٹھا جیو سنسار، ساقط نندک ڈشٹ ڈراچارا سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ گرگھ میل اک دوارا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ گرہ گرہ ملے میت مرارا، گر گر روپ وٹائیا۔ پنجم سخیاں منگلاچارا، ایک گیت سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھر، ستجگ ساچارا دکھائیا۔ نانک میلے سچے گر سکھ، جس سکھیا سنگر بھائیا۔ اندروں کڈھے جھوٹھی وکھ، مایا موہ گوائیا۔ پنچ وکارا چھڈے ہت، کام کرودھ نہ کوئے لڑائیا۔ سیوک رہے نت نت، بن چاکر سیو کمائیا۔ نانک سنگر نہ دیوے پٹھ، جو گر سکھ رہے سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچی ریت رہیا سمجھائیا۔ گر سکھ پہلوں کر تیار، آتم انتر دئے ادھار۔ پنچ تت ناتا توڑ وکاری، جوٹھا جھوٹھا موہ پیار۔ کایا محل دیکھ اٹاری، اوچو اوچ اگم اپار۔ اندر لہے پھر جوت زرنکاری، جو گر سکھ سکھیا کرے وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نانک زرگن گر سکھ ساچے کرے پیار۔ سنگر جانی جان، نانک گیا سمجھائیا۔ پہلوں کرے آپ پہچان، پہچان وچ کسے نہ آئیا۔ من اندر کھیل مہان، چھن چھن روپ وٹائیا۔ جس سنگر کرے گیان، اکھر اکھر دئے پڑھائیا۔ تس ستر رہے دھیان، من واسنا نہ کوئے چترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گر سکھاں اندر وڑ وڑ محلے چڑھ چڑھ سرتی پھر پھر، بن بولیاں دئے سمجھائیا۔ گوہند سور گر سکھ میت، اکو اک دکھائیا۔ جو گر کی جانے ریت، تس سنگر ویکھ دکھائیا۔ اندر ویکھے دھام انڈیٹھ، انڈیٹھی کار کرائیندا۔ پہلوں من نوں لینا جیت، من واسنا سرب مٹائیندا۔ پھر گوہند کرے پریت، اندر وڑ وڑ بوچھ بھجھائیندا۔ پر کھنہارا ساچی نیت، ول چھل وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انترگت آپ جنائیندا۔ کایا اندر ڈونگھی غار، کوٹن کوٹ واسنا وچ بھرائیا۔ من منوآ پھرے وارو وار، دہ دشا پھیرا پائیا۔

گرگھ وِ رلا لئے سُرَت سنبھال، من بندھن ایکا پائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرگھ تیری کایا جے سچی ہوئے دھر مسال، پھر گو بند اندر ڈیرہ لائیا۔ اندرے اندر حل کرے سوال، بن بوجھیاں بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گو بند کھیل ہر، ہر جو اپنا آپ دکھائیا۔ نانک گو بند پاؤنا اوکھا، رسنا جہوا سرب گرلائیندا۔ جگت وِ کار دیوے دھوکھا، پاندھی پندھ نہ کوئے نکائیندا۔ کوئی نہ دیکھے کایا کوٹھا، اندر وڑ نہ درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آترگت برہم مت ایکا ت، بن رتی رت آپ سمجھائیندا۔ آترگت برہم گیان، نش اکھر ہر پڑھائیا۔ بن پچھیاں پچھے آن، نانک گو بند درس اچے نہ پائیا۔ نیتر روپ نہ سکے پچھان، نور نور نہ کوئے دکھائیا۔ گیت سُنیا نہ اگئی کان، ناد دُھن نہ کوئے شنوائیا۔ اندر سیجا ہوئی ویران، سنگر اُتے بیٹھانہ چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گو بند گرگھ وِ رلے آپ ملایا۔

* ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دھرتا سنگھ دے گرہ کلانور ضلع گرداس پُر *

آد جگاد سری بھگوان، ہری ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ وِ شنوں وِ شو دیوے دان، دست اموک اک ورتائیندا۔ برہما برہم کر پردھان، پاربرہم پرہم ونڈ وِ نکائیندا۔ شکر دیوے اک گیان، ساکھیاں روپ درسائیندا۔ شتر استر اک مہان، ترے ترے مول دکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ اک حکمران، شہنشاہ ہر کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ وِ شنوں دیوے ہر ہر دات، داتا دانی دیا کمائیا۔ برہمے تیرا برہم کھات، ایکا گھر دکھائیا۔ شکر لیکھا بھولے ناتھ، بھولے بھاؤ سمجھائیا۔ تیاں لیکھا تریاویکی ناتھ، ترے ترے بندھن پائیا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، پنچم ایکا رنگ چڑھائیا۔ لکھ چوراسی کر کر واس، گھٹ گھٹ سو بھا پائیا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، رُوس کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیا۔ ساچی دھار وِ شن انگ، ہر سچا سچ جنائیندا۔ برہما برہم سچ پلنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ ہنڈھائیندا۔ شکر وجائے اک مردنگ، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، آد آنت بھو کوئے نہ پائیندا۔

کوٹن کوٹ جگ چو کڑی گئے لنگھ، سبجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ ساچی دھار، وشن و شو آپ چلائیا۔ برہما برہم کر پسا، انس بنس سو بھاپایا۔ شکر لیکھا دھواں دھار، سن سادھ رکھایا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ساچی ریٹا وچ سنسار، جیو جنت وڈیایا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی کر تیار، چارے بانی کرے پڑھایا۔ چار جگ بن پنہار، سیوک ساچی سیو کمایا۔ اکھر اکھر کر تیار، وید وید سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی بنت آپ بنایا۔ ساچی بنت سری بھگوان، اک اکلآ آپ بنائیندا۔ ترے ترے دیوے ایک دان، ایک ونڈ و نڈائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ آتم انتر اک مہمان، ایش جیو وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنے رنگ آپے راتا، رنگ رتڑا بے پرواہیا۔ آپے کھیلے کھیل تماشا، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ آپے کرے پوری آسا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو آپ کھلایا۔ ساچا بھو ہر ہر کھول، اپنا پردہ لائیندا۔ زرگن سرگن تولے تول، تولنہارا ویس وٹائیندا۔ شبد اگمی ایک بول، انادی ناد سٹائیندا۔ سچ دست ہر رکھے کول، گر اوتاراں آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن جگ چار، چار چار ونڈ و نڈایا۔ گر پیر کھیل کرتا، نور نور نور درسایا۔ پیر پیغمبر کر تیار، لکھ چوڑاسی کرے پڑھایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنی بوجھ بوجھایا۔ سنتاں دیوے نام دلال، جگت وچولا اک وکھایا۔ گرگھاں چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جایا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، پوت سپوتے گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرایا۔ ساچی کھیل جگ جگ، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ اودھ گئی پگ، نو نو چار پنڈھ مکائیندا۔ زرگن روپ سرگن اندر جو رہیا لگ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوت اجالا ہر گوپالا شیر ہو کے رہیا بک، ایک بھبک لگائیندا۔ دو جہان رکھائے اوٹ، برہمنڈ کھنڈ اپنا تھم ورتائیندا۔ لکھ چوڑاسی کایا ویکھے قلعے کوٹ، گرگھ مندر پھیرا پائیندا۔ جن بھگتاں کڈھے جھوٹھی واسنا کھوٹ، منتر انتر گیان اک درڑائیندا۔ نام بھنڈارا دئے اتوٹ، اتل آپ ورتائیندا۔ میل ملاو نرمل جوت، پتر بھج کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ چلے جگ، ہر جاگرت جوت جگانیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ کوڑ کڑیارامات کڈھ، سچ سچ آپ ورتائیندا۔ چار ورن پیائے نام مد، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ وشن برہما شو تیری دیکھے جد، بنس سر بنسا پھول بھلائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی پار حد، چھٹی چھٹی ونڈ آپ کرائیندا۔ سنجگ سچ نشانہ دیوے گڈ، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ بھگت بھگونت آپے سد، در ساچے میل ملائیندا۔ انحد وجائے ساچاند، دُھن آتمک راگ الائیندا۔ سچ نگارہ جائے وچ، ست ستوادی آپ سٹائیندا۔ لکھ چوراسی اپنا بھار جائے لد، آگے ہونہ کوئے جھٹھائیندا۔ بن ہر نامے خالی دسن ہڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اندر ڈیرہ لائیندا۔ من واسنا کوئی کر نہ سکے بدھ، جگت قصائی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک لگائیندا۔ ساچا مارگ لگے راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیا۔ زرنجن سرگن بنے ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ شبد اگئی دے صلاح، ایکنکار کرے پڑھائیا۔ آد زرنجن ڈمگگا، جوت زرنجن کرے رُشائیا۔ ست ستوادی ویس وٹا، ست پُرکھ زرنجن روپ وٹائیا۔ نہکلنکا ناؤں رکھا، ایک ڈنکا راگ الائیا۔ راؤ رنکاں دے جگا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو لے اٹھا، ویلا آنت دے سمجھائیا۔ کروڑ تینتیس سُرپت راجا اند رووے مارے دھاہ، جگ چوکڑی پیتے کال، کال سب نوں اتم کھائیا۔ ایک رہے دین دیال، دنی نظر کوئے نہ آئیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، وید کتیب بھیونہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرنجن داتا پُرکھ بدھاتا ساچا پنتھ آپ چلائیا۔ ساچا پنتھ چار ورن، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیندا۔ ایک پُرکھ ایک سرن، ایک نار روپ سمجھائیندا۔ ایک ناؤں ہر کا بندھن، دوجی ویدیا نہ کوئے پڑھائیندا۔ ایک مندر سارے وڑن، مندر مسجد گردوار ایک رنگ چڑھائیندا۔ ایک بھو ایک ڈرن، ایک بھے دکھائیندا۔ ایک داتا کھولے ہرن پھرن، نیتز لوچن نین آپ گھلائیندا۔ ایک نانا توڑے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ایک ہوئے گھاڑن گھرن، بھننہار اک ہو جائیندا۔ ایک ہوئے چوٹی چڑھن، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ ساچا راہ ہر سنسار، ست ستوادی آپ لگائیا۔ سنجگ ساچے دے ادھار، ساچا ست مات پرگٹائیا۔ دھرت مات دی گود بٹھال، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ بھگتن نانا نال نال، سگلا سنگ نبھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ کرتار،

قدرت دیکھے چائیں چائیا۔ پرگٹ ہو نہ ہکٹک نر اوتار، نرائن اپنا ویس دھرائیا۔ چتر بھج کھیل نیرا، آد بھوانی ویس وٹائیا۔ ا شنبھج در دربار، بن سیوک
 سیو کمائیا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا اک اکلایککار، انک کل اپنی کار کرائیا۔ کلج میٹے اندھیری راتا، سبج سنائے ساچی گاتھا، کرے کھیل پڑکھ سمرا تھا،
 اکھر وکھر نام پڑھائیا۔ ایک تیرتھ ایک تائا، ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک اشٹ دیو منائیا۔ ایک بندھن ایک نانا، ایک امرت ایک باٹا، نچھر جھرنآپ جھرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبج ساچاراہ دکھائیا۔ ساچاراہ پڑکھ سلطان، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو مہربان، دینن اپنی
 دیا کمائندا۔ ایککارا دیوے دان، دست امولک آپ ورتائندا۔ آد نرنجن نور مہان، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ ابناسی کرتا وڈ بلوان، ڈھر فرمانا حکم سنائندا۔
 سری بھگوان سچ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔ پاربرہم کر پروان، اپنا لیکھا آپ چکائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔
 کاغذ قلم ہوئے خیران، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیندا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ گر اوتار منگن دان، پر بھ آگے جھولی سرب
 ڈائندا۔ پیر پینمبر چرن کول کرن دھیان، نیر نین نین اٹھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرن سلام، محمد سجدہ سپس جھکائیندا۔ آد جگادی اک مہربان، جگ جگ
 کھیل کرائندا۔ کلج مٹے کوڑ نشان، کوڑی کریا نہ کوئے دکھائیندا۔ سبج ساچا ہوئے پردھان، نام پردھاگی نال لیائیندا۔ چار ورنناں دیوے اک گیان،
 برن اٹھاراں آپ سمجھائیندا۔ نانا توڑ جھوٹھ جہان، سچ سچ اک سمجھائیندا۔ گھر گھر میلا گونی کاہن، سرتی شبد رنگ دکھائیندا۔ گھر گھر لیکھا سیتا رام، رام
 راما روپ دھرائندا۔ گھر گھر عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، حق حق جنائندا۔ در در محمد پکڑے دامن دام، دامنگیر پھیرا پائندا۔ گرہ گرہ نانک نرنجن جنائے
 سنتام، نام نام وڈیائیندا۔ مندر مندر گرہ گرہ گھر گھر کایا بنک چڑھ چڑھ گو بند دیکھے ساچا لال، لال اپنے رنگ رنگائیندا۔ انتم پنج تت کایا کھائے کال، تھر
 کوئے رہن نہ پائندا۔ گرگھ گرگھ چرن پریتی ہر ہر نبھے نال، سنت بھگت بھگونت اپنی گود بہائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ جگ اپنا کھیل کرائندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ اگم اتھاہ، ہر سجن آپ لگائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، ساچے سنتاں لئے
 ملائیا۔ گرگھ راگ دئے الا، انادی ناد سنائیا۔ گرگھ سجن میل ملا، جنم جنم داپندھ مکائیا۔ در دروازہ اک کھلا، دئی دوتی پردہ لاپیا۔ غریب نوازا دیا کما،

مہر نظر اک رکھانیا۔ انحد واجاناد وجا، اپنی کرے پڑھانیا۔ دوس رین پھرے بھاجا، ہرجن دیکھے چائیں چانیا۔ کلجگ انتم رچیا کاجا، لکھ چوراسی بندھن پانیا۔ کھیلے کھیل دیس ماجھا، سمبل ایکا رت سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کھیڑا دیوے ڈھاہیا۔ کلجگ کھیڑا جائے ڈھٹھ، ہر ساچا آپے ڈھاہندا۔ انتم گیلے اٹلی لٹھ، گیلے گیلے وچ پھرائندا۔ ناتا توڑا ٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنائستی پندھ مکائندا۔ وسنہار گھٹ گھٹ، نرگن اجالا نور درسائندا۔ شبد اگلی ایکا سٹ، تال تلواڑا اک وجائندا۔ جن بھگتاں مارگ جائے دس، دوسر دس کسے نہ آئندا۔ میل ملاوا ہس ہس، راتیں ستیاں گود بہائندا۔ تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دیا مکائندا۔ ہرجن میلا آپ پر بھ، پر بھ ٹھا کر آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لہ، گرگھ ساچے لئے جگائیا۔ در دوارے ساچے سد، سدا اک سنائیا۔ لکھ چوراسی کمی حد، آگے پندھ نہ کوئے دکھائیا۔ وشنوں کہے میری جد، برہما اپنا بنس وڈیائیا۔ شکر کہے پنچ تت چولا دیاں وڈھ، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ پُرکھ اکال مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنائیا۔ وشن برہما شو تے کہن ساڈا چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیا۔ کلجگ انتم آیانس، لوک مات ویس وٹائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان کسے نہ چلے کوئی وس، گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ جس بھاوے تس لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ درس دکھائے ہو پر تکھ، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ہر بھگت لکھ چوراسی وچوں کرے دکھ، اپنا بندھن پانیا۔ جگ جگ بھگتاں کرے کپھ، ساچے سنناں ونڈ ونڈائیا۔ میل ملائے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ امرت آتم ست سروور دیوے جھٹ، ساچی مد آپ پیانیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، پت پاپی لئے ترانیا۔ ذئی دویتی میٹھے پھٹ، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑانیا۔ لیکھے لائے کایارت، رتی رت رت سہانیا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھانیا۔ سوہنگ شبد ساچی گاتھ، چار ورن بے جیکار کرائیا۔ ستجگ ملے ساچی دات، کلجگ انت رہن نہ پانیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، وشنوں بھگوان اک وڈیائیا۔ گر اوتاراں دیوے دات، نام انملا جھولی پانیا۔ لکھ چوراسی بھلی نار کمذات، ہر کنت نظر نہ آئیا۔ چار گنت دہ دشا لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دسے اندھیری رات، سورج چند بیٹھے گھ شرمائیا۔ کلجگ انتم تیری واٹ، لیکھا لیکھا جھولی پانیا۔ ٹوں سونا اپنی کھاٹ، پُرکھ ابناسی دے سوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست

ستوادی برہم برہادی آد جگادی ایک راہ چلائیا۔ ایک راہ پاربرہم، پت پر میثور آپ چلائیندا۔ ایک روپ درسائے برہم، برہم اپنا رنگ رنگائیندا۔ ایک گوت ایک ورن، اورن کھیل نہ کوائے کرائیندا۔ ایک گر ایک سرن، اشٹ ایک نظری آئیندا۔ ایک کھولے ہرن پھرن، نیتر نین اک درسائیندا۔ ایک توڑے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گرگھ سجن سنت سہیلے گروگر چیلے درگاہ ساچی ایک گھر ورن، تھر گھر ساچا آپ بنائیندا۔ پوڑی پوڑی آپے چڑھن، ساچا ڈنڈا نام لگائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر جو اتم آیا پھرن، باہوں پکڑ گود بہائیندا۔ کرے کھیل کرنی کرن، کرتا پڑکھ دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ کرتا پڑکھ کرنے جوگ، ہرجن قیمت آپے پائیا۔ میل ملاواں دھر سنجوگ، پورب لہنا دے چکائیا۔ ہومے ہنگتا کڈھے روگ، مایا ممتا دے کھائیا۔ ناتا توڑ چوواں لوک، ایک بخشے سرن سرنائیا۔ تن نگارے لگے چوٹ، گھر نادى ناد سناٹیا۔ میل ملاواں نرمل جوت، جوت نرنجن سیو کمائیا۔ گرہ مندر ویکھے قلعے کوٹ، گھر گھر وچ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرگھ وڈیائی دیوے مان، نمائیاں لگے لگائیندا۔ ایک راگ سناے کان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایک روپ سری بھگوان، پڑکھ ابناسی آپ جنائیندا۔ ایک نظری آئے کاہن، ایک منڈل راس رچائیندا۔ ایک ویکھے سچا رام، ست ستوادی سو بھاپائیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک بنک بنک وڈیائیندا۔ ایک بھوپت راج راجان، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک حکم اک حکمران، دھر فرمانا اک سناٹیندا۔ ایک وشن برہما شو دیوے گیان، نام ندھانا اک پڑھائیندا۔ ایک لکھ چوراسی کر پردھان، ترے گن مایا رنگ رنگائیندا۔ ایک پنچم تت کرے نشان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ونڈ ونڈائیندا۔ ایک پنچم ناد سناے کان، راگی راگ آپ الاٹیندا۔ ایک نو دوارے کھول ڈکان، جگت واسنا وچ بھرائیندا۔ ایک سکھمن ٹیڈھی بنک کھیل کرے مہان، ایک ایڑا پنگل آپ سہائیندا۔ ایک امرت آتم سر سروور دیوے پین کھان، تر سنا بھکھ مکائیندا۔ ایک بجر کپائی توڑے گن ندھان، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ ایک نظری آئے ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ ایک سیجا کر پروان، ساچی سیجا سو بھاپائیندا۔ ایک برہم میلے آن، پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک مندر اک مکان، کایا اندر آپ وڈیائیندا۔ گرگھ ساچے چتر سجان، چتر بھج بھو گھلائے گجھ، نیکن نیکا ٹھانڈا سیتا پت پٹینتا، ساچی ریتا آپ چلائیندا۔ دھام وکھائے اک اندیٹھا، مٹھا کرے کوڑا

ریٹھا، ایک راگ سنائے مان رکھائے اٹھاراں دھیائے گیتا، گیان دھیان انہو درشت لیکھا جانے راما وششٹ، وشیش اپنا روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ میلن کو در اکوگر، آد جگاد سمایا۔ لیکھا جانے دھر درگاہی دھر، سچکھنڈ نواسی پھیرا پایا۔ شبد اگئی چڑھے گھوڑ، دو جہاناں آپ پھرایا۔ زرگن سرگن جائے بہڑ، اپنا پنڈھ مکایا۔ سنگر پورے نوں گرسکھاں دی سدا لوڑ، بن بھگتاں بھگوان کم کسے نہ آیا۔ جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسایا۔ جگت وکارا دیوے ہوڑ، نام کھنڈا اک چکایا۔ چرن پریتی دیوے جوڑ، ناتا بدھاتا آپ بندھایا۔ کرے پرکاس اندھ گھور، اگیان اندھیر چکایا۔ سرتی شبد بھے ڈور، آکاش آکاش پھیرا پایا۔ اپنے سنگ لئے تور، ساچا بندھن پایا۔ ناتا تئے مور تور، میں توں کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگایا۔ اٹھ جاگ گرنکھ میت، متر پیارا آپ جگائیندا۔ سنگر کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگن میگھ نہ کوئے درسائیندا۔ ست ستوادی دکھائے ساچی ریت، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ گوہند گاؤنا گیت، دوجا راگ نہ کوئے لائیندا۔ صاحب سلطان وسے چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیندا۔ اندر ستا جو دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ پھیر بدل لائیندا۔ دھام دکھائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھ رنگ چڑھائیندا۔ تخت نواسی سپس سہائے پیتمبر پیت، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کریا جائے چھٹ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ سچ سچ پئے اٹھ، سنگر پورا آپ اٹھایا۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھ، اپنا راہ دکھایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، ترسنا بھکھ مٹایا۔ ناتا توڑ ورن گوت، ایکابرہم سمجھایا۔ پرکھ اکال اکو اوٹ، دوسر سپس نہ کسے جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہاناں میٹے کوڑی شاہیا۔

۵۰۰

۵۰۰

* ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ ہضات پُرا ضلع گرداس پُرا *

سنگر پورا سدا مہربان، دین دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام دان، انڈیٹھری جھولی پائیندا۔ راکھا ہوئے دو جہان، ایہتھے اوتھے سیو کمائیندا۔ جو جن نیتز نین درشن کرے آن، تس پوجا پاٹھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنتر منتر آپ سمجھائیندا۔ سنگر پورا سوربیر، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ گرگھ دیوے اپنی دھیر، ست سننوکھ درڑائیا۔ مایا متا توڑ زنجیر، ترے گن ناتا دے تڑائیا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا سیر، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا نام ساچی وتھ، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جگا جگنتر چلائے رتھ، رتھ رتھوا ہی دس نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ شبد اگئی اکتھنا اکتھ، بن رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ سگل وسورے جان لٹھ، جو جن سنگر پورے درشن پائیندا۔ ناتا تے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی نہ کوئے بھوائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ ناتا توڑ دس دس ماس، مات گر بھ نہ پھیر پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن جییاں جاپ، اپنا پرتاپ آپ دکھائیندا۔ ہر کاناؤں سچا ایک، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ سکے ویکھ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جیو جنت سادھ سنت کوٹن کوٹ دھر دھر ٹیک، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ گرگھ ورلے کرے بدھ بیک، وویکی اپنی دیا کمائیا۔ بھاگ لگائے کایا کھیت، بھل بھلوڑی آپ مہکائیا۔ بھگت بھگوت کرے ہییت، نت نوت اپنا درس دکھائیا۔ پاربرہم ابناسی اچت، جیتن روپ سچا شہنشاہیا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، سدا سہیلا اک اکیلا ہر جن ہر ہر پار کرائیا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان مات پت، پتا پوت گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا درس درس دیدار، دیونہار آپ کرتار، زرگن سرگن کھیل اپار، سرگن اپنے رنگ رنگائیا۔ دیوے نام نام انمل، انملڑی دات ورتائیندا۔ بھاگ لگائے کایا گل، کھونتا دیا کمائیندا۔ تولنہارا ساچے تول، اپنے کٹدے آپ چڑھائیندا۔ گر سکھ اٹھائے آپ انبول، سنگر پورا ویکھ دکھائیندا۔ سرتی شبدی جائے مول، آتم پر ماتم ایکا گنڈھ پوائیندا۔ اٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی

۵۰۱

۵۰۱

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت و دیا جگت پاٹھ، ہر سنگر آپ جنائندا۔ اندرے اندر کھولے بجر کپاٹ، بند تاکی گنڈا لاہیا۔ انحد شبد دیکھے اپنے گھاٹ، ناد انادی ناد سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دے وڈیا نیا۔ ایک شبد ہر کا منتر، گر گر سیو کما نندا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، دس کسے نہ آئندا۔ کھیلے کھیل گنگن گنگنتر، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں وچ سمانندا۔ جس جن بنائے آپے بنتر، اپنی بو جھ بھجائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام نام انڈیٹھ، مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، بن رسنا جہوا آپ چکھائندا۔ ہر کا نام ہر بھگت لئے چکھ، دوسر رسن نہ کوئے لگایا۔ آپے رکھیا سب توں وکھ، ساچے بھانڈے آپ لگایا۔ کرپا کر نرائن نر جس جن دیوے دس، گرہ مندر کرے پڑھایا۔ ایک مکتب وکھائے ساچا ہٹ، پاٹھشالا اک بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناد ایک دُھن، ایک شبد سنایا۔ شبد ناد دُھن سچی جیکارا، بے جیکار آپ کرائندا۔ گھر وچ گھر کھیل نیرا، پُرکھ ابناسی ویس وٹائندا۔ رسنا جہوا دسے باہر، من مت بدھ بھیو کوئے نہ پائندا۔ سواس سواس نہ کوئے ہلارا، پون پون نہ کوئے وکھائندا۔ آپے جانے رکھنہارا، گھر گھر وچ آپ لگائندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ سنگر پورا جائے تار، گر شبد وڈی وڈیا نیا۔ جگت و دیا نہ کوئے وچار، پڑھ پڑھ لیکھ نہ کوئے مکایا۔ رسنا جہوا گا گا تھکا سنسار، آتم رس ہتھ کسے نہ آئیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ گرنتھی ہوئے و بھچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ گرگھ ورا کرے پیار، جس سر اپنا ہتھ لگایا۔ نرگن نرکار نر ویر راگاں ناداں دسے باہر، چھتتی راگ بھیو نہ رانیا۔ وید پُران شاستر سمرت روون زارو زار، انجیل قرآن دین دُہانیا۔ گر اوتار بے آنت بے آنت کہن پکار، پاربرہم سچی سر نایا۔ نانک نرگن کہے سرب سنسار، پر بھ و سیا ہر گھٹ تھانیا۔ گرہ ملے اپنی دھار، نور نور نور در سائیا۔ پنچم سخیاں منگلاچار، گیت گو بند الایا۔ ہر کا ناؤں لکھن پڑھن توں باہر، لیکھا لکھ نہ کوئے مکایا۔ کاغذ قلم شاہی ہوئی بے زار، اپنا پنڈھ نہ کوئے مکایا۔ گرگھیاں دیوے آپ بھنڈار، سچ بھنڈارا آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، جگت و دیا نہ کوئے پڑھایا۔ جگت و دیا چکھے لہنا، رسنا جہوا نہ کوئے سمجھائندا۔ جس جن نیز درس کرائے نیناں، نج آتم نین گھلائندا۔ تس گرگھ ساچے مندر بہنا، گھر ساچا آپ سہائندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ نش اکھر نام آتم رس، رس رسیا آپ جنائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، بھيو اھيد جنائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک مارگ دس، ایڑا پنگل ڈیرہ ڈھانہندا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ پنچ وکارا کر کر ناس، ہوئے گڑھ ٹڑھائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل تماش، آتم سیجا سو بھاپائیندا۔ کرے کرائے کھیل ہر جن وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم آنتر نام دھر، ساچے در آپ وسائیندا۔ گرہ وسے ہر کا منت، سنگر پورا آپ جنائیا۔ ناری ملے ساچا کنت، سرت شبد ہوئے کڑمائیا۔ لیکھا چکے آد آنت، مدھ اپنا بندھن پائیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ بسنت، آتر کدے نہ جائیا۔ من واسنا ہوئی منت، من کا منکا آپ بھوئیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت اک سمجھائیا۔ گڑھ توڑھے ہوئے ہنگت، ساچے مارگ آپے لائیا۔ ہر جن میلے ساچی سنگت، سنگ اپنا آپ دکھائیا۔ ناتا توڑ جیرج انڈج، آتہج سبتج پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن پڑھیاں دیوے نام ندھان، کایا مندر وچ مکان، سچ سنگھاسن بیٹھ سری بھگوان، ایکا رنگ دکھائیا۔ گرو گرنتھ کلج بانی، بودھ گیان درڑایا۔ نانک انگد میل بھوانی، امر امر اپد دکھایا۔ رام داس سچ نشانی، سر سرودر اک جنایا۔ گرو ار جن گائے اکھ کہانی، ہر ساچا نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جیواں جتناں سادھاں سنتاں اپنا بھيو آپ سمجھایا۔ سبتج بنائے وید چار، شاستر سمرت نال رلائیآ۔ پُران اٹھاراں کر تیار، گیتا گیان آپ سمجھایا۔ انجیل قرآناں دے سہار، تیس بتیس سچ حدیثا اک پڑھایا۔ چارے کہانی بانی چار کرے وچار، جگ چوتھے وجے ودھایا۔ سبتج تریتا دواپر اتریا پار، کلج آنت رہن نہ پائیا۔ اگلا کھیل جانے نرنکار، جیو جنت نہ کوئے وڈیائیآ۔ نانک نرنجن سوہنگ شبد گا کے گیا دھار، آتم پر ماتم تیری وڈیائیآ۔ گو بند آنت سوہنگ شبد تیر بھتھا دس کے گیا کمان، ایکا ایک بوجھ بُجھایا۔ نانک نرنجن منگے دان، ایکا وست منگ منگایا۔ کلج آؤنا سری بھگوان، نرنجن نور جوت رُشنائیا۔ مہالبی اترے آن، مات پت نہ کوئے بنایا۔ گو بند گُر سورا کہے بلوان، نہہکلنک وجے ودھایا۔ سمبل نگری سچ نشان، نرنجن زوریر آپ دکھایا۔ ڈنکا وجے دو جہان، دروہی دروہی کرے خدائیا۔ مقامے حق کھیل مہان، بے عیب آپ کرایا۔ کلج لہنا دینا چکائے

وچ جہان، لوک مات ناتا توڑ تڑائیا۔ سنجگ ساچا ہوئے پردھان، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ رہے کوئے نشان، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گردوار گُر گُر ایک اشٹ جنائیا۔ سرشٹ سبائی پوجا کرے پُرکھ اکال، دوسر سپس نہ کوئے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد گُر گُر بانی اپنی مہما آپ سنائیا۔ پچھلی واسنا اٹھی بلوان، من منو آ رہیا جنائیا۔ میرا چھٹن لگا پین کھان، جگت و تھیا رہیا سنائیا۔ میں کھیل کردا اندر مہان، جوں بھوے توں چلا رضائیا۔ مت متوالی ہوئی ندھان، اپنائین نہ سکے اٹھائیا۔ بدھ بالی بال انجان، بیٹھی مکھ شرمائیا۔ میری آسا جگت شیطان، چار کنت دوڑائیا۔ دھریا روپ نوجوان، من اپنا روپ وٹائیا۔ ساچی سیجا کر پروان، اُپر آیا چائیں چائیا۔ اپنی ہتھیں انتم دیوے دان، جھوٹھی مایا گرگٹ روپ دکھائیا۔ بہڑی بہڑی کہے سنگھ سورن نوں ملیا آپ بھگوان، پچھلا لیکھا دے چکائیا۔ جو سنگت وچ ملیا آن، تس جم نیڑ نہ آئیا۔ اندرے اندر نور مہان، نور نورانہ دے دکھائیا۔ راتی ستیاں درشن دیوے آن، کرے مہر مہربان وڈ گسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنا جھولی پائیا۔

*** ۱۵ ماگھ ۲۰۱۸ پکرمی چیلہ سنگھ دے گرہ جموں ***

ست پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، ہر آد جگاد سمائیندا۔ نرگن جوت نور مہان، نراکار ڈگگائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ مکان، پُرکھ ابناسی سو بھا پائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، سچ سلطان ویس وٹائیندا۔ جو دھا سور پیر ملی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ اگم اگمرا اک نشان، پُرکھ اگم آپ جھلائییندا۔ پُرکھ ابناسی دھر فرمان، حکمی آپ سنائیندا۔ شبدی شبد کر پروان، دھار دھار پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ شبدی دھار کھیل اپارا، نرگن نرور آپ کرائیا۔ سچھنڈ نواسی کھول کواڑا، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیا۔ ایک وست دے ہر تھارا، انملڑی آپ ورتائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن ساچا بندھن پائیا۔ ایک وست ست بھنڈارا، ست ستوادی جھولی پائیا۔ ایک برہم برہم پسارا، برہم ویتا کھیل کرائیا۔ ایک شکر دے

ہلارا، ہتھ ترسول پھڑائیآ۔ تئاں وچولا ایلکارا، عقل کلا وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچ سنگھاسن سو بھاپائیآ۔ سچ سنگھاسن سو بھاونت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد انت، ویس انیک وٹائیندا۔ ایلکار بنائے بنت، ساچا گھاٹ آپ گھڑائیندا۔ آد نرنجن مہماگنت، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنامنت، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوان کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا اپنے رنگ سمائیندا۔ پاربرہم برہم لیکھا جانے جیو جنت، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کر کرتار، قدرت قادر کھیل کرائیآ۔ نرگن رُپ اپر اپار، الکھ اگوچر ویس وٹائیآ۔ اجوئی رہت وسنہارا دھام نیار، مورت اکال بھو چُکائیآ۔ پتر بھج ہو تیار، کرے کھیل اپر اپار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو سچ نشانی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نرگن جوت نور نورانی، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ پرگٹ ہو آد بھوانی، انھو اپنی دھار چلائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انوپ ست سرؤپ آپ پرگٹائیندا۔ ست سرؤپ ست ستواد، آد پُرکھ پرگٹائیآ۔ آپے کھیلے کھیل تماش، دیکھنہار آپ ہو جائیآ۔ آپے جانے اپنی منڈل راس، آپے گوپی کاہن اکھوائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ سچ وڈیائی ہر جو ہتھ، آد جگاد رکھائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، اپنا بھو چُکائیندا۔ نرگن نرگن چلائے رتھ، ساچی سیو کمائیندا۔ وشن برہما شو کر پرگٹ، ساچی گود بہائیندا۔ ترے گن اتیتا کھول ہٹ، ساچا ونج کرائیندا۔ اک دکھائے تتوت، تت اپنا آپ سمجھائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، برہم وڈیا آپ پڑھائیندا۔ اک بندھائے ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اک دکھائے ہر جو گھاٹ، ساچا ت آپ سہائیندا۔ اک جنائے ساچی گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، سری بھگوان دیا کمائیآ۔ وشنوں دیوے ایکا ور، ور داتا بے پرواہیا۔ برہمے برہم جوت دھر، پاربرہم ویس وٹائیآ۔ ایکا اکھر لینا پڑھ، چار وید پڑھائیآ۔ شکر ترسول ہتھ دھر، سب دا لیکھا دے چُکائیآ۔ تئاں وچولا آپے بن، سگلا سنگ نبھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ترے گن مایا گھاٹن گھر، رجو طمو ستو ایکا بندھن پائیآ۔ ترے گن بندھن ایکا پا، ایکا رنگ دکھائیندا۔ دھر فرمانا اک

سنا، ایکا حکم ورتائیندا۔ وشن برہاشو سیو لگا، ساچی سیوا اک جنائیندا۔ پنچ تت کایا جوڑ جڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بنت
 بنا، گھڑ بھانڈے سو بھاپائیندا۔ زرگن زرگن جوت جگا، آد زرگن ڈگمگائیندا۔ انحد نادى ناد سنا، گرہ مندر ساز و جائیندا۔ پون سواس آپ چلا، رسنا جہوانال
 ملائیندا۔ نو دوارے آپ گھلا، جگت کریا وچ پھسائیندا۔ من مت بدھ آپ دھرا، زرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پنچم پنچم میلا سہج سبھا، دہ دشا ویکھ
 وکھائیندا۔ امرت سر آتم اک وکھا، ساچا جھرنا آپ جھرائیندا۔ بجر کپاٹی تالا لا، ڈو گھی کندر سو بھاپائیندا۔ آتم سیجا اک وچھا، سچ سنگھان آسن لائیندا۔
 برہم پار برہم رنگ وٹا، روپ انوپ دھرائیندا۔ ایش چو کھیل کرا، جگدیش سو بھاپائیندا۔ اندج جیرج وچ سما، اتبھج سیتج بنت بنائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑنا، ہر جو آکھ سنا۔ زرگن زرگن اندر وڑنا، سرگن میل ملایا۔ ساچے
 پوڑے آپے چڑھنا، گھر مندر آپ سہایا۔ دیا بائی ایکا دھرنا، جوتی جوت جوت رُشایا۔ ساچا اکھڑ ایکا پڑھنا، ہر ہر نام دھیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ ساچی سیوا وشن برہاشو کر پروان، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ ٹوں صاحب سچا سلطان، سچکھنڈ تیری شہنشاہیا۔
 ٹوں حاکم حکمران، حکمی حکم بھوائیا۔ ایکا دینا ساچا دان، بن بالے منگ منگائیا۔ تیرا جھلدار ہے نشان، آد جگاد سو بھاپائیا۔ تیرا شبد سٹ بلوان، نہ مرے
 نہ جائیا۔ تیری مہما گنت مہان، بھيو کوائے نہ آئیا۔ تیرا اکو سچا نام، دیوے سچ وڈیائیا۔ وشنوں کرے آپ پر نام، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ برہما گائے
 ساچا گان، چار وید وید سنا۔ شکر کھیلے کھیل مہان لکھ چوراسی پندھ مکائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ دھرائیا۔ زرگن سرگن ہو
 پردھان، جیو جنت ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی اپنی دھار چلائی۔ ست ستوادی چلے دھار،
 آد پُرکھ آپ چلائیندا۔ وشن برہاشو کر تیار، لو آں پُریاں سو بھاپائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر اُجیار، گگن منڈل آپ رُشائیندا۔ رواس کر تیار، کرنی کرن
 جوت جگائیندا۔ آکاش پرکاس دے آدھار، پر م پُرکھ سو بھاپائیندا۔ جل بن کھیل نیار، دھرنی دھرت دھول کائیندا۔ زرگن سرگن کر آکار، نر اکار
 ساکار اپنا روپ وکھائیندا۔ چارے کھانی کر تیار، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ وشن برہاشو سیوادار، بن چاکر سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، گھٹ گھٹ اپنی تیج ہنڈھائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑیا، ہر اچرج کھیل رچایا۔ آپے دیوے ساچا وریا، ور داتا بھيو چکایا۔
 ڈونگھی بھوری کایا کوری اُج محلے ہر جو وڑیا، در گھر ساچے آسن لایا۔ شبد اگئی ایکا پڑھیا، ساچا ڈھولا رہیا سنایا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، آون جاون کھیل
 دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، جیو جنت اُپجایا۔ جیو جنت ہر کا رنگ، ہر ہر آپ کرانیندا۔ سدا سہیلا وسے
 سنگ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آتم سیجا اک پلنگ، سو پُرکھ زرنجن آپ ہنڈھائیندا۔ نج آتم رکھے انند، انند انند وچ دکھائیندا۔ اناد انادی بول چھند، نام
 ندھانا آپ سنائیندا۔ صاحب دیال بن بخشند، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ دو جہاناں مکائے پندھ، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، وشن برہما شو دیوے ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ وشن برہما شو کر پروان، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ تیری سیوا کریئے وچ جہان، لوک مات
 وڈی وڈیائی۔ توں صاحب سچا کاہن، درگاہ ساچی سو بھاپایا۔ مقامے حق تیرا نشان، حقیقت تیری رُشنائیا۔ لاشریک توں مبان، بیدو تیرا نور الاہیا۔ توں
 چتر بھج بھگوان، آد شکت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت میل ملائے وچ جگت، جگت اپنے
 ہتھ رکھایا۔ انتم ویلا دس کرتار، وشن برہما شو منگ منگائیندا۔ کو بدھ کھیلین کھیل وچ سنسار، زرنگن سرگن روپ وٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی کر وچار، بھيو
 ابھید کھلائیندا۔ گر گر روپ بناں اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ ونڈاں ونڈاں اپار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انگ لگائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل نیار،
 بن بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ ہٹ ہٹوانا بن ونجار، نام وست اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھيو
 ہر جو دس، ایکا گن جنایا۔ جگ جگ ویس کراں الکھ، الکھ الکھ ایکا نعرہ لایا۔ سرگن روپ ہو پرتکھ، جیو جنت کراں پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔ اپنا پڑدہ دیوے کھول، پر بھ وڈا وڈ وڈیائی۔ چارے جگ تولاں تول، بن تولا پھیرا پائیا۔ رکھاں وست نام انمول،
 انمولی دات ورتایا۔ جن بھگتاں وسوں سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سنتاں اندر آپے مول، مولا روپ دکھایا۔ گرکھاں پورا کرا قول، کیتا قول
 بھل نہ جائیا۔ گر سکھاں دیواں وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا سمجھایا۔ اپنا بھيو

سری بھگوان، وشن برہما شو جنائندا۔ ست ستوادی ست نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ جگ جگ لوک مات ہو پردھان، اپنا تھم ورتائیندا۔ گر اوتار دے دے دان، سچ بھنڈارا آپ دکھائیندا۔ چارے وید کر پروان، جگت مارگ ایکا لائیندا۔ چارے کھانی کھیل مہان، انڈج جیرج اُتبیج سیتیج ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی ناد دھکان، پراپسنتی مدھم بیکھری اپنے رنگ رنگائیندا۔ چارے کٹاں ویکھے مار دھیان، اُترپورب کچھم دکھن اپنا کھیل کرائیندا۔ چارے جگ دیوے مان، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنی گود بہائیندا۔ چارے ورن کرے پردھان، کھتری برہمن شوڈر ویش ونڈ ونڈائیندا۔ برن اٹھاراں رکھے آن، ایکا تھم سناائیندا۔ شاستر سمرت ویکھ دکھان، اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ وید ویاسا دے دے دان، پُران اٹھاراں آپ جنائیندا۔ نارد مَن کر دھیان، راگ چھتیسایا ایگان سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ دکھائیندا۔ اپنا ہر جو دتے راہ، وشن برہما شو جنائیندا۔ جگ جگ بناں مات ملاح، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لواں جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ سنت ساجن میل ملا، گھر ساچا سو بھاپائیندا۔ ایکا نام نام درڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جاناں جگا جگنت، جگ جگ وڈی وڈیائیا۔ سنجگ بنا بنت، ست ستوادی دھار چلائی۔ آتم پر ماتم نیا منت، اوم اپنا روپ رنگ نہ کوئے دکھائی۔ سوئم کھیل کرے بھگونت، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم ویکھ دکھائی۔ آتم پر ماتم ہر ہر ونڈ، زرگن دھار دھار پرگٹائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، سچ سنگھاسن اک دکھائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چند، جوت اُجالا اک دکھائیندا۔ کھیلے کھیل جیو پنڈ انڈ برہمنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ اپنا بھيو چکائے ہر ہر، اپنی دیا کمائی۔ سو پُرکھ زرجن دیوے ور ور، ور داتا آپ ہو جائیا۔ ہنگ برہم دکھائے گھر گھر، ایش جیو ہوئے گڑمائی۔ سوہنگ اکھر آپے پڑھ پڑھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں دئے وڈیائیا۔ سوہنگ اکھر آتم پر ماتم دھار، پر م پُرکھ پرگٹائیندا۔ وشن برہما شو کرن بے جیکار، بے جیکارا اک سناائیندا۔ واہ واہ تیری قدرت میرے کرتار، تیرا بھيو کوئے نہ آئیندا۔ ٹوں وسیں ہر گھٹ سنسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ چیلارو پ گراوتار، لوک مات پھیری پائیندا۔ تیرا

نام سندیسہ پر اپار، رسنا جہوا سرب سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا نام اک پرگٹائیندا۔ اکو نام سچا رام، ہر ہر آپ سنایا۔ جگا جگنتر دے پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھایا۔ کرے کرائے اپنا کام، کرتا پڑھ کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام روپ آپ سمجھایا۔ ایک رام رمیا نام، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ ایک نیا چلائے جہان، جگ جگ گہرا وچ بھوئیا۔ ایک دے سب نوں تام، گھر گھر رزق پچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام نام دے سمجھایا۔ رام نام ایک اوٹ، آد جگاد رکھائیندا۔ ست ستواد بھنڈار اتوٹ، ایک وار ورتائیندا۔ جیواں جنتاں واسنا کڈھے کھوٹ، امرت رس اک چکھائیندا۔ ہر کا نام نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات وچ کدے نہ آئیندا۔ میل ملے نرمل جوت، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا نام پرگٹائیندا۔ ایک نام کھولے ہٹ، جگت ونجارا ویس وٹایا۔ کرے کھیل پڑھ سمرتھ، سمرتھ وڈی وڈیایا۔ ساچا مارگ آپے دس، آپے بنے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام صلاحیا۔ ایک نام صفت صلاح، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک نام گھٹ گھٹ رہیا سما، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ ایک نام گر اتار رہیا پڑھا، رسنا جہوانا ملائیندا۔ ایک نام بھگتاں لئے اٹھا، بھگوان اپنی گود بہائیندا۔ ایک نام سنتاں لئے ملا، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ دھرائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار پر بھ ساچے کھیل کرایا۔ رام رام ہو اجیار، ایک رام روپ درسایا۔ ساچا کاہنا میت مرار، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ نام بنسری اک جیکار، گیت ترانہ اک سنایا۔ ایک نور نور اجیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ایک نام سچ نشان، سو پڑھ نرنجن آپ جنایا۔ ایک نام گیتا گیان، اٹھاراں دھیائے دے وڈیایا۔ ایک نام شاستر سمرت وید پڑان، پڑان پرانی کرے پڑھایا۔ ایک نام سچ اشان، دُرمت میل دھوئیا۔ ایک نام میلے ساچے کاہن، مل گوپی خوشی منایا۔ ایک نام گند منوہر لکھی نرائن کرے پروان، مدھر دھن بنسری آپ وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے سمجھایا۔ ایک نام کلمہ کلام، کائنات آپ پڑھائیندا۔ ایک نام سچ امام، امام اماما سر اکھوائیندا۔ ایک نام سچ پیغام، پیر پیغمبر آپ سنائیندا۔ ایک نام پکڑے دام، دامنگیر پھیرا پائیندا۔ ایک نام سچا جام، امرت رس دکھائیندا۔ ایک نام کرے پرکاس کوٹن بھان، اندھ

اندھیر گوانددا۔ ایکا نام سچ سلام، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکانددا۔ ایکا نام دو جهان، چوداں طبق پھیرا پائنددا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھو آپ سمجھائنددا۔ ایکا نام نام ست، ستنام کرے پڑھائیا۔ ایکا نام برہم مت، برہم و دیا دے جنائیا۔ ایکا نام وسے چوداں ہٹ، لوک پر لوک ڈیرہ لائیا۔ ایکا نام کھیل بازی گرٹ، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ایکا نام وسے گھٹ گھٹ، گرگھ و رلا بوجھ بُجھائیا۔ ایکا نام امرت رس دیوے جھٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ سمجھائیا۔ ایکا نام سچ جیکارا، بے جیکار آپ کرائنددا۔ ایکا نام رہے وچ سنسارا، دوسر کوئے نظر نہ آئنددا۔ ایکا نام سرب پیارا، غریب نمانے گلے لگائنددا۔ ایکا نام ذات پات دین مذہب توں وسے باہرا، اوچ پیچ راو رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکا گھر بہائنددا۔ ایکا نام سچ بھنڈارا، آد پرکھ پت پر میثور اپنا آپ وکھائنددا۔ کاغذ قلم لکھن توں باہرا، کھانی بانی ہر کا نام صفت صلاحنددا۔ ایکا نام وسے دھام نیار، ہر ساچا اپنے وچ چھپائنددا۔ وشن برہما شو دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکھائنددا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجک پیٹے وارو وارا، تھر کوئے رہن نہ پائنددا۔ نوچار کھیل نیارا، جگ چوڑی وند وندائنددا۔ وشن برہما شو ویکھ اکھاڑا، لکھ چوڑا سی ناچ نچائنددا۔ بہتر ناڑی و بے تلواڑا، تال تلواڑا اپنے ہتھ رکھائنددا۔ دو جهان و بے نگارہ، ہر نوبت نام سنائنددا۔ جگ جگ میٹے دشت ہنکارا، راون گڑھ تڑائنددا۔ جگ جگ بنے بھگت رکھوارا، بدر سُداما گلے لگائنددا۔ جگ جگ بولے حق جیکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائنددا۔ ہر کا کھیل اک اولاء، بھو کوئے نہ پائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ محلہ، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ وشن برہما شو پھڑائے پلا، ایکا ڈوری نام بندھائیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، ترے گن میللا سبج سبھائیا۔ زرگن سرگن زرگن آپے رلا، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جگا جگنتر اچھل اچھلا، ول چھل روپ دھرائیا۔ آپے پھڑے اپنا چلہ، تیر کمان آپ اٹھائیا۔ آپے تارے پاتھر سلا، چرن پاہن لکائیا۔ آپے اپنے بھگتاں ملا، مل مل خوشی بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا دے سمجھائیا۔ آپے رمیا آپے رام، آپے سیپا کھیل کرائنددا۔ آپے گھنٹیا آپے شام، آپے مورگٹ سہائنددا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، پیغمبر ویس وٹائنددا۔ آپے محمد دیوے اک کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائنددا۔ آپے نانک دیوے ستنام، وست امولک آپ ورتائنددا۔ آپے گوہند کرے پرنام، ڈنکا فتح اک و جائنددا۔ کرے کھیل سری بھگوان،

جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ چوکڑی کھیل کرانیندا۔ جگ چوکڑی کھیل کر اوٹنا، ہر ہر آپ سناپا۔ نو سو چورانوے چوکڑی ویس وٹاؤنا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ گر اوتار سیوا لاؤنا، ساچی سیو سمجھایا۔ کوٹن کوٹ نام پرگٹاؤنا، نام ناما دئے وڈیایا۔ انتم لہنا سرب مُکاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ وشنو تیری وشو دھار، اپنے وچ سماؤنا، آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ برہے تیرا برہم پاربرہم انگ لگاؤنا، انگیکار دیا کمایا۔ شکر تیرا پنڈھ مُکاؤنا، سنساروگ رہے نہ رایا۔ سُرپت اند آپ اٹھاؤنا، کروڑ تیتیس نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو رہیا گھلایا۔ اپنا بھیو کھول بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کھیل مہان، سبجک تریتا دواپر کلجک ویکھے چائیں چانیا۔ بھگت بھگونت اک نشان، آپ پرگٹائے وچ جہان، دھرو پرہلاد دئے وڈیایا۔ آپے ویکھے مار دھیان، دھرنی دھرت دھول سہایا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، جگت ویدیا نہ کوئے دکھایا۔ چوڈاں ویدیا ہوئے خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پانیا۔ کاغذ قلم سرب پچھتان، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکایا۔ آپے داتا سری بھگوان، گھر گھر رزق سبایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا کھیل رہیا دکھایا۔ ساچا کھیل ہر آد زرنجن، اپنا آپ جنانیندا۔ جگ جگ کرائے ساچا مجن، دھوڑی ایشان اک دکھانیندا۔ سنت سہیلے میلے سجن، لکھ چوراسی وچوں اٹھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکانیندا۔ ساچا پڑدہ دیوے چک، ہر سنتن بوُجھ بُجھایا۔ نظری آئے جو بیٹھا لگ، رُپ انوپ درسایا۔ لے کروٹ پئے اٹھ، اپنا رُخ بدلایا۔ صاحب دیاں سنگر تھ، دیوے درس چائیں چانیا۔ بھاگ لگائے کایا قلعے کوٹ، محل اٹل کرے رُشٹایا۔ نرمل نور جگائے جوت، جوتی جوت ڈگمگایا۔ وشن برہما شو تیرا اوت پوت، بنس سربنس آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ ساچی سکھیا ایکا وار، ہر ایکا ایک سنانیندا۔ جگ چوکڑی رہنا خبردار، آلس ندرانہ کوئے دکھانیندا۔ نو نو چار ہوئے اُجیار، نو کھنڈ اپنا بھیو گھلانیندا۔ ستاں دیپاں بول جیکار، بے جیکار آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلانیندا۔ ہر جو چلے اپنے راہ، ساچا مارگ ایکا لایا۔ جگ جگ بنے آپ ملاح، کھیوٹ کھیٹ بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ شبدی شبد دئے صلاح، گر گر کرے پڑھایا۔ جن

بھگتاں بنے پتا ماں، بال انجانے گود اٹھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی پندھ مکا، انتم چوکڑ بھو دے کھلایا۔ تینی اوتار در بہا، بھگت اٹھاراں لئے جگا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد لئے رلا، نانک گوہند ویکھے تھان، تھان تھنتر آپ سہایا۔ کہانی بانی وید پُرانی انجیل قرآنی ویکھے مار دھیاں، دھیان دھیان وچ ملایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے پانی، گنگا گوداوری جمناسرستی کھیل مہانی، کیشو اپناروپ وٹایا۔ شکر دیوے اک نشانی، برہے تیرا پد زربانی، وشنو کھیل دو جہانی، بھگون اپنا سنگ رکھایا۔ وشنو بھگون آد شکت نور نورانی دوسر دے نہ کوئے نشانی، گر اوتار گائن کہانی مہاکتھ کتھ سنا یا۔ کلجک دے اک نشانی، جودھا سور پیر بلی بلوانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو آپ سمجھایا۔ وشن برہما شو رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائندا۔ پار برہم پت پر میثور زرگن روپ آنت سنے فریاد، نو سو چورانوے چوکڑی پندھ مکائندا۔ ایک دیوے ساچی داد، نام وست جھولی پائندا۔ سچ نشانہ دیوے گاڈ، ست ستوادی آپ اٹھائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے برہمانڈ، لوآں پُریاں پھیرا پائندا۔ آپے جانے کنارہ پار حد، حد حدود نہ کسے جنائندا۔ گر اوتار اپنا بھار گئے لد، ویلا ویلا سب دے ہتھ دکھائندا۔ کلجک انتم پرگٹے پُرکھ سمرتھ، وید ویاسا بھو چکائندا۔ نہکلنک ناؤں رکھ، ایک ڈنکا نام وجائندا۔ اُچے ٹلے چڑھے پر بت، سچ سنگھاسن سو بھا پائندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا ابناسی اچت، مندر اندر ڈیرہ لائندا۔ آنت سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائندا۔ بھاگ لگائے کایا چولا پنچ ت بت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ سمجھائندا۔ ساچا بھو انتم کل، کلونتا آپ سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی اچھل اچھل، ویس اولّا آپ وٹایا۔ لیکھا چکائے باؤن بل، پاندھی پندھ مکایا۔ وشنو جوت آپے رل، بھگون کرے رُشنا یا۔ برہے برہم میٹے سل، پار برہم کر گڑمایا۔ شکر نیتز ویکھے کھل، نین نین کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، کلجک آنت وڈی وڈیا یا۔ زرگن نور جوت دھرا، جوتی جوت کرے رُشنا یا۔ نہکلنک ناؤں رکھا، سمبل ساچا ڈیرہ لایا۔ بنک دوار دے سہا، بنک دوا ری بھو چکایا۔ راؤرنک دے جگا، ایک حکم دے سنا یا۔ کلجک لہنا دے مکا، جوٹھ جھوٹھ کر صفایا۔ ناتا متا ہوئے ہنگتا دے تڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پایا۔ ورن برن دے کھپا، اوچ نیچ نہ کوئے ونڈ ونڈایا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایک دھام بہا، ایک برہم دے سمجھایا۔ مندر مسجد شودوالا مٹھ، گرودوار

ایکا گھر بنا، ایکا ایشٹ دئے سمجھایا۔ ایکا رام نظری جائے آ، ایکا کرشنا رنگ رنگایا۔ ایکا نام نموست دئے سنا، واستک اپنا بھیو چکایا۔ ایکا جاپ دئے جپا، آتم پر ماتم جوڑ جڑایا۔ سوہنگ ڈھولا اک سنا، دو جہاناں وچولا پھیرا پایا۔ پردہ اوہلا دئے اٹھا، سوپھ سرؤپی درس کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ کلجک ویلا اتم آوئا، ہر ساچا سچ جنایا۔ جوتی جامہ ویس وٹاؤئا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ وشن برہما شو اپنی گود بہاؤئا، سُرپت راجا اندنال ملائیا۔ دُھر فرمانا اک سناؤئا، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ کلجک کوڑی کرپا میٹ مٹاؤئا، سنجگ ساچا مارگ لائیا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤئا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ساچا در اک گھلاؤئا، در دروازہ کُندا لایا۔ ایکا پُرکھ نظری آوئا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک اتم جاوے آ، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ نانک نرگن گیا دھیا، گو بند اکو اوٹ رکھائیدا۔ موسیٰ کہے میرا خُدا، میرا نُور نُور وکھائیدا۔ محمد کہے میرا امام جائے آ، لال لال اپنا رنگ چڑھائیدا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں وساں ہر گھٹ تھاں، میری ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ جوئے بھاوے توں لواں چلا، جگ جگ کھیل کرائیدا۔ گر پیر اوتار لوک مات سیو لگا، ساچا راہ چلائیدا۔ اتم لہنا سرب چکا، اپنے وچ چھپائیدا۔ وشن برہما شو دئے صلاح، ایکا گن سمجھائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ کلجک اتم کھیل کرنا، سری بھگوان آپ جنایا۔ ناتا توڑے برناں ورنال، اوج نیچ رہن نہ پائیا۔ سنجگ ساچا مات دھرنا، ایکا دھرم دئے وڈیائیا۔ ایکو ایشٹ ایکو سرنہ، گرودیو اک اکھوائیا۔ ایکا مندر سب نے وڑنا، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ ایکا تیرتھ سب نے ترنا، سر سروور اک نہائیا۔ ایکا پوڑے سب نے چڑھنا، ایکا مندر دئے سہائیا۔ ایکا بھانا سب نے جرنہ، نیوں نیوں سیس بُھکائیا۔ ایکا گھاڑن ہر جو گھڑنا، ساچی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ نر بھو چکائے بھے ڈرنا، بھے اور نہ کوئے وکھائیا۔ راؤ رنک اکو جہا کرنا، شاہ پاتشاہ نہ کوئے اکھوائیا۔ سیس تاج کسے نہ دھرنا، چوہدار نہ کوئے بنایا۔ دین مذہب نہ کسے لڑنا، ذات پات نہ کوئے دھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، ساچا مارگ اک لگایا۔ ساچا مارگ لائے نرکار، ست سرؤپی دیا کمائیدا۔ سنجگ سچ کرے پیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیدا۔ سچکھنڈ نواسی کھول دوار، ساچا مندر اک وکھائیدا۔ بھگوتن دے دیدار، ترسنا بھکھ گوائیدا۔ در گھر ساچے لوے واڑ، سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ اگنی لگے نہ تتی

ہاڑ، جیٹھ دھپ نہ کوئے تپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ساچا مارگ آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ بھگت سہیلے لئے اُبھار، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ راگ ناد وجائے ستار، انڈٹھڑی تار ہلایا۔ گُفت شنید کرے گُفتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلایا۔ سنجگ ساچا سچ نشان، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک گیان، ایکا نام پڑھائیندا۔ ستاں دیپاں اک نشان، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ بھگتاں ملے سری بھگوان، جگ جگ دیا کمائیندا۔ گوپی ملے ساچا کاہن، گھر بہہ بہہ راس رچائیندا۔ سیتا سرتی کر پروان، رام راما گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن اِکو گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ ہنگ برہم آد آنت، پار برہم سرناپا۔ لیکھا لیکھ جیو جنت، جگت جگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل سری بھگوانت، بھیو ابھید آپ گھلایا۔ ایکا نام جنائے منت، منتر آتر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دیوے دان، آتم پر ماتم ایکا بندھن پائیا۔ آتم پر ماتم بھئے ڈور، نام تندی ہتھ رکھائیندا۔ ناتا توڑ پنچ چور، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ شبد چڑھائے ساچے گھوڑ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے پرکاش اندھ گھور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے لئے پھڑ، گر چیلے میل ملائیندا۔

* ۱۶ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی امرودیوی دے گرہ جموں *

ہر سرنائی ساچا جاپ، جیون جگت دے وڈیایا۔ کوٹ کوٹ جنم اتارے پاپ، پاپی پتت پُنیت کرائیا۔ بھیو ابھید چُکائے اپنا آپ، انھو اپنی کھیل کرائیا۔ ہر جن ویکھے جوں بال سکھائی پتا باپ، پوت سپوتا گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشے سچا نام ہر گوسائیندا۔ ساچا نام سنگر سرن، ہر سجن سچ جنائیندا۔ ناتا تھے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ میٹ مٹائے ورن برن، ذات اذات نہ کوئے رکھائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنی

کرن، ساچی کریا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ درڑائیندا۔ ساچا نام ہر ہر اوٹ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔
 بھے وچ کڈھنہارا کھوٹ، ممتا موہ چکائیا۔ ناتا توڑ ورن گوت، ایک رنگ رنگائیا۔ میلا ملاو نرگن جوت، جوتی جوت سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا نام اک جنائیا۔ ساچا نام ایک رنگ، ہر ہر آپ رنگائیندا۔ آد جگاد سدا سدا آتم سیجا بیٹھ پلنگ، نرگن سرگن بھيو چکائیندا۔ ناد انادی
 وجے اگم، ڈھنی ڈھن سائیندا۔ من منسا من ماہے جائے من، من کا موہ مٹائیندا۔ گیان پرکاس کرے ساچا چن، اندھ اگیان گوائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وڈیائیندا۔ ساچا نام سنگر دھار، ست ست وڈیائیا۔ کرم کانڈتے وسیا باہر، کریا وچ نہ کوئے پھسائیا۔ جس
 جن دیوے کرپا دھار، اپنی تس جن بوجھ بھجائیا۔ سوگرگھ چتر سجان، تس ملیا ہر رگھرائیا۔ اٹھے پہر اک دھیان، نگاہان ہوئے سہائیا۔ در دربار دیوے
 مان، دردی درد وڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام کرے پڑھائیا۔ ایک نام ساچی وست، وست امولک آپ ورتائیندا۔ نہ کوئی
 کیٹ نہ کوئی ہست، لکھ چوراسی ایک رنگ دکھائیندا۔ شبد خُماری سدا مست، مست المست اپنا بھيو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک
 دیوے ساچا ور، نام نامہ جھولی پائیندا۔ ہر کا نام ہر ہی جیہا، نظر کسے نہ آئیندا۔ گر اوتارا رسنا کہا، کہہ کہہ شکر منائیندا۔ نرگن سرگن لائے نینہا، ساچا
 نینہ جنائیندا۔ امرت برسے ایک مینہا میگھلا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ پرگٹائیندا۔ ساچا نام ہر سرناگت،
 گت مت اپنی آپ جنائیا۔ ہر کا نام ساچات، تتوت نہ وڈ وڈائیا۔ ہر کا نام برہم مت، پاربرہم سچ پڑھائیا۔ ہر کا نام دھیرج ست، ست سنتو کھ اک
 رکھائیا۔ ہر کا نام مہا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر کا نام ساچا رتھ، جگ جگ بھگتاں لئے چڑھائیا۔ ہر کا نام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک گن جنائیا۔ ساچا نام ساچا گن، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، بھگت بھگوت میل ملائیندا۔ لیکھا جانے گن اوگن، بھيو ابھید
 گھلائیندا۔ ناتا توڑ رکھ مَن، سنت سہیلے اپنے انگ لگائیندا۔ ہر کا لیکھا جانے کون، شاستر سمرت وید پُران سیس جھکائیندا۔ پندھ نہ مکے اُنجا پون، پونی
 پون بھوائیندا۔ کھیلے کھیل اُون گون، ترے بھون پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام سچ درسائیندا۔ ایک نام ایک دھار، دھار

دھار وچ سمانیا۔ ایکا نام سنگر پیار، پیار پیار نال ملانیا۔ ایکا نام ونج واپار، ہٹ ہٹ وچ دکھانیا۔ ایکا نام درس دیدار، دید عید چند چڑھانیا۔ ایکا نام دے آدھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ایکا نام ہر ہر سو، سو پڑکھ نرنجن آپ اپیا۔ ایکا نام ہنگ برہم نرنج بو، پت ڈالی آپ مہکایا۔ ایکا نام جنائے ساچا موہ، جوٹھانا تا توڑ تڑایا۔ ایکا نام دُرمٹ میل دیوے دھو، نرمل نیر سپر پیایا۔ ایکا نام امرت دیوے چو، کھ گھڑا آپ سہایا۔ ایکا نام ڈھو آ ڈھو، ست پڑکھ نرنجن آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام دے سمجھایا۔ ساچا ناؤں آد پڑکھ، آد آد اُچایا۔ آپے کر کے اپنی پرکھ، اپنی قیمت آپے پایا۔ آپے میٹ اپنی حرص، ساتک ست ست ورتایا۔ آپے دے اپنا درس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں دے وڈیایا۔ آپے ناؤں آپے نرنکار، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ آپے مندر آپ مینار، آپے بیٹھا آسن لایا۔ آپے شبد ناد ڈھنکار، آپے راگی راگ الایا۔ آپے ستا پیر پسا، آپے کروٹ رہیا بدلایا۔ آپے بٹھے ہر ساچی دھار، آپے حکمی حکم ورتایا۔ آپے کاغذ قلم بنے لکھار، آپے لکھ لکھ ویکھ دکھانیا۔ آپے وسے سب توں باہر، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیایا۔ آپے گرو آپ اوتار، آپے جگ جگ ویس دھرائیا۔ آپے بھگت بھگونت کرے پیار، آپے سنت لے اٹھانیا۔ آپے گرکھاں نبھائے نال، اپنا سنگ رکھانیا۔ آپے گر سکھاں کرے سدا پر تپال، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آپے پرگٹ ہو دین دیاں، دین اپنے گلے لگانیا۔ آپے ساچا نام سچی دھر مسال، کایا مندر سرب ٹکایا۔ تس نام نہ کھائے کال، مہاکال نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو صاحب نام رہیا سمجھانیا۔ ساچا نام ایکا سو، سو پڑکھ آپ جنائندا۔ ہنگ برہم ڈھو آ ڈھو، بن وچولا کھیل کرائیندا۔ سوہنگ شبد نواں نرو، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ آد جگاد ترے ترے لو، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھانیندا۔ بن سوہنگ دے نہ کو، لکھ چوراسی مول کنت کنٹول ایکا نام جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھانیندا۔ ساچا نام سوہنگ ہنسا، ہنس مکھ وڈیایا۔ وشن وشو ایکا ہنسا، ہنسا ولسا آپ اکھوایا۔ سہنسر مکھ شیش گائے سہنسا، کوٹن کوٹ نال سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ایکا روپ سمجھانیا۔ سوہنگ روپ لکھ چوراسی ناتا، ایش جیو کھیل کرائیندا۔ ہنگ برہم پنچ تت دتی داتا، برہم میلا میل ملانیندا۔ اندر وڑ پڑکھ سمراتھا، سمرتھ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ پرگٹائیندا۔ سوہنگ نام کر پرگٹ، پرگٹ اپنا بھو چکائیندا۔ آد جگادی ساچا ہٹ، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ سنگر تریتا دواپر کلجگ کوٹن نام پڑھ پڑھ جان رٹ، من کا منکا نال رکھائیندا۔ ایکا نام وسے گھٹ گھٹ، باہر نظر کسے نہ آسیندا۔ گرگھ لاہالئے کھٹ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سوہنگ شبد مہما اکھ، نانک نرنجن صفت صلاحندا۔ سوہنگ شبد چلائے رتھ، لکھ چوراسی گیڑ بھوائیندا۔ سوہنگ شبد ساچی وتھ، گھر ساچے آپ رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سوہنگ روپ کر پرتکھ، ہنگ برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن نام دیوے دس، تس اپنے وچ سمائیندا۔ ساچا نام پورن کام، اچھیا اور رہن نہ پائیا۔ نرنجن ملیا ہر بھگوان، سری بھگوان خوشی منائیا۔ آتم پر ماتم ملیا دان، پر م پڑکھ دئے وڈیائیا۔ گھر سجن ملے ساچا کاہن، ہر منڈل راس رچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، تس اپنا بھو چکائیا۔ ملیا نام چکھیا بھو، بھو رہے نہ رایا۔ پاربرہم پر بھ ساچی سیو، ہنگ برہم سیو کمایا۔ الکھ اگوچر دیوی دیو، دیوت اپنا روپ دھرایا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر آد جگاد، ایکا وکھر آتم پر ماتم بندھن پایا۔ آتم پر ماتم ساچا بندھن، ہر سنگر آپ رکھائیا۔ جوت للائی ایکا چندن، مستک ٹکا لائیا۔ انتر انتر اک پرماندن، پر م پڑکھ رکھائیا۔ گیت سہاگی ایکا چھندن، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ناتا تے جیرج انڈن، اندرے اندر گنڈھ پوائیا۔ گرگھ میلانگند منوہر مکندن، نیرتین نین درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام وکھائے ساچے گھر، گھر ساچا آپ سہائیا۔ ساچا گھر گرگھ دوار، گر گر آپ وڈیائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ وچار، ویکھنہارا دیا کمائیندا۔ جگ چوکڑی قرض اُتار، آپ اپنا مول سمجھائیندا۔ ہر جن ساچے کرے پیار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ہر کا نام ونج واپار، ساچی ہٹ وکھائیندا۔ رسنا جہوا اک ادھار، من منسا پور کرائیندا۔ سوہنگ شبد سچ جیکار، آتم پر ماتم رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے ساچا دان، ساچی وست آتم جھولی پائیندا۔

* ۱۶ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان شیخ سرجموں *

بن تاروں رکھی تندی، ہر سچ ستار و جائیندا۔ دھرت مات منگ منگی، خالی دھول ویکھ وکھائیندا۔ نیتز رووے سہاگن رنڈی، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ چاروں گنٹ ہوئے ورجھنڈی، سر ہتھ نہ کوئی رکھائیندا۔ میں نیتز نین ہوئی اندھی، مہر نظر نہ کوئی رکھائیندا۔ میں چار جگ پئی خانہ بندی، میرے بند نہ کوئی تڑائیندا۔ میرے سینے پاوے ٹھنڈی، توں سب دی آس پچائیندا۔ میں برہوں ویراگن بھاگاں مندی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچ ورجھنڈی، ورساچا اک منگائیندا۔ بن تار ورجھنڈی، تند تند نال ملایا۔ میرے صاحب سلطان سدا بخشند، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ توں داتا گنی گھند، گھر گھیر سدا سمایا۔ میری میٹ سگلی چند، دھرت مات رہی گرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ورجھنڈی، بن اور نہ کوئے سہایا۔ بن تندی ورجھنڈی، ہر ساچا آپ لائیندا۔ دھرتی دھرت ویراگ، ویراگی روپ وکھائیندا۔ بن نمانی گئی جاگ، آلس نندرا ویکھ وکھائیندا۔ تیری آسا ہوئی کاگ، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ میرے سالو لگا داغ، دُرمت میل نہ کوئی دھوائیندا۔ ناتا تھاکنت سہاگ، بندھن سپس نہ کوئے تڑائیندا۔ چاروں گنٹ جانا جاگ، اپنا ڈنک لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ورجھنڈی، در تیرا اک سہائیندا۔ تار ستار ایک دھار، بن تندی آپ ہلایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، وست امولک جھولی پائیا۔ سنت سہیلے آپ پچھان، در ساچے لئے ملایا۔ گرگھاں دیوے نام ندھان، انملڑی دات آپ ورتایا۔ گرسکھ سچے لئے پچھان، آتم پردہ دئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھایا۔ بن تندی ناؤں مردنگ، ہر سجن آپ وکھائیندا۔ کرے کھیل سوراسرنگ، بھو کوئے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے سورج چند، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا بھو جنائیندا۔ بھو جنائے سری بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کھیلے کھیل جگا جگنت، آد جگاد جگ ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی ویکھے جنت، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ گرگھ میلانا کنت، سو بھاونت

دے وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھیل رہیا ورتاںیا۔ دھرنی دھرت دھول رو، نیتز نیناں نیر وہایا۔ کھلڑے کیس رہی کھوہ، بہیل اپنا روپ وٹایا۔ میرا ناتا تٹا موہ، میرا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ سادھ سنت کرن دھروہ، دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ تڈھ بن سہائی نہ کو، سر میرے ہتھ نہ کوئی رکھایا۔ میں پھر کے آئی تریوہ، لوک پر لوک ویکھ وکھایا۔ کوئی نہ دیوے ڈھو آ ڈھو، سب دھکا رہے لگایا۔ میرے نال نہ سکے کوئی چھوہ، ذات پات ونڈ ونڈایا۔ میں جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت آئی ٹوہ، تیرا نور نظر کسے نہ آیا۔ دین مذہب بن بن بیٹھے گروہ، تیری جھوٹھی ونڈ ونڈایا۔ ہندو مسلم سور گاں رہے کوہ، چھری تیرے اُتے چلایا۔ میں اسے کر کے تیری آگے رہی رو، دوئے جوڑ واسطہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری پوری آس کرایا۔ بن تندى وجے تار، سو پُرکھ زرنجن آپ وجاںیا۔ شبدی شبد بودھ اگادھ، سو پُرکھ زرنجن آپ سناںیا۔ اینکارا رکھے یاد، بھل کدے نہ جاںیا۔ آد زرنجن دیوے داد، جوتی جوت نور رُشناںیا۔ سری بھگوان مار آواز، ایکا راگ سناںیا۔ ابناسی کرتا رکھے لاج، سر تیرے ہتھ ٹکانیا۔ پاربرہم سوارے کاج، کرتا پُرکھ ہوئے سہاںیا۔ پرگٹ ہو غریب نواز، دینن دیا آپ کماںیا۔ لکھ چوراسی ویکھے بھاج، چاروں گنٹ پھیرا پانیا۔ جس ساجن تیرا لیا ساز، سو صاحب لئے بچاںیا۔ توں اِکو رکھنی یاد، پر بھ ملے سچا ماہیا۔ کوڑی کریا وچوں لئے کاڈھ، ساچے مارگ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ایکا گن سمجھانیا۔ بن تندى راگ اولڑا، سچا آپ وجاںیندا۔ وسنہارا سچ محلڑا، سچ ساچی کار کماںیندا۔ سچ سندیسہ ایکا گھلڑا، حکمی حکم سناںیندا۔ زرنجن پھڑائے اپنا پلڑا، دامن اپنے نال بندھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن تندى تار ہلانیندا۔ نہ تندى نہ کوئی تار، تال تلوڑا نہ کوئی وجاںیا۔ آسا اندر اک پیار، آسا آسا وچ سماںیا۔ گھت شنید دید زرنکار، اپنا روپ وکھانیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگمڑی دھار چلایا۔ جگ چوکڑی ویکھے چار، گیڑا آپ بھوانیا۔ لہنا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر سیوا لایا۔ راتی رتی تھتی جانے وار، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈانیا۔ لیکھا جانے روس سورج چن اُجیار، منڈل منڈپ برہمنڈ کرے رُشناںیا۔ داتا دانی دو جہان ہر کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھانیا۔ وشن برہما شو دے بھنڈار، ترے گن ایکا بندھن پانیا۔ پنچ تت ویکھ جگت اکھاڑ، لکھ چوراسی ناچ نچانیا۔ نوآنٹ کھیل اپار، سوانگی سوانگ وکھانیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ اپنا کھیل دسے حال، ہر ہر آپ جنایا۔ جگ چوکڑی مینے کال، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ گر اوتار
 بن بن دلال، لوک مات گئے سمجھایا۔ کرے کھیل دین دیاں، دیاںدھ بے پرواہیا۔ آنت حل نہ ہويا کسے کولوں سوال، بے آنت بے آنت بے آنت کر
 کر گئے سنایا۔ ایکا نام نام دھن مال، پُرکھ اکال خزانہ ہتھ پھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ اپنا کھیل کر کرتار،
 بن تندی تار ہلائیندا۔ گھر گھر بہہ بہہ کرے وچار، سوچیاں سوچ وچ نہ آئیندا۔ جگ جگ لیکھ اپر اپار، لیکھا لیکھے وچ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کریا
 پار، کلجگ ویلا تم آئیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہار، سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔
 دھرنی اٹھ کر دھیان، ہر جو آپ سنائیندا۔ چاروں کُنٹ دے ویران، ساچا کھیڑانہ کوئی وسائیندا۔ بھٹھ ہويا گیان دھیان، بھيو ابھید نہ کوئی جنائیندا۔
 چارے ورن ہوئے شیطان، شرع شریعت نال ملائیندا۔ ساچا راگ نہ سنے کوئی کان، جھوٹھا ناد سرب وجائیندا۔ چار دیواری مندر مکان، اٹاں گارانال
 رکھائیندا۔ گھٹ مندر نہ ویکھے کوئی مار دھیان، بند تاک نہ کوئی کھلائیندا۔ سنگر ملے نہ کسے آن، دُکھڑا روگ نہ کوئی مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن آپ جنائیندا۔ ایکا گن سُن لے پُتری دھی، ہر سچے سچ جنایا۔ تیری ونڈی ہر جو سیں، ساچی ونڈ کرایا۔ گو بند بالے رکھے
 ہیٹھاں نیہہ، تیرا دُکھڑا دے گویا۔ اُتے برکھے گرکھ پیہہ، امرت میگھ برسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تلحم آپ سنایا۔ تیرا دُکھ
 ونڈے درد، بے دردی آپ سمجھائیندا۔ سب دے سر توں چھری ہٹائے کرد، ذبح حلال نہ کوئی دکھائیندا۔ پرگٹ ہو کے آوے اکو مرد، مرد مردانہ
 ناؤں دھرائیندا۔ تیرے سر تے دیوے پریم فرد، کھلی گت نہ کوئی دکھائیندا۔ آگے ہون دا دیوے حرج، بچھلا دُکھ گوائیندا۔ تیرا لاہوے آپے قرض،
 مقروض پھیری پائیندا۔ تیری سدھی کرے زد، نارد مَن نہ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھيو
 ہر جو دس، ایکا گن جنایا۔ بالی کتیاں اٹھ اٹھ ہس، سر تیرے ہتھ لکایا۔ تیرا صاحب ہوئے وس، ویکھیں چائیں چایا۔ زرگن لوک مات آئے نس، روپ
 انوپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ہوئے سہایا۔ دھرت مات کہے میں رنڈی، چاروں کُنٹ کوک سنایا۔ میرا کوئی نہ سنگ

کرے ور بھنڈی، ساک سین نہ کوئی بنایا۔ نک نتھ سہاگ نہ کن ڈنڈی، سپس سپس نہ کوئی گندایا۔ میں جائے بیٹھی کنڈھی، جتھے گر اوتار کسے نہ پھیرا پایا۔ میں بھاگ ہن بھاگاں مندی، میرا دکھڑا نہ کوئی گویا۔ چاروں گنت واسنا گندی، سنگدھی نظر کوئے نہ آیا۔ میں بہڑی پھس گئی پھندی، میرا پھند نہ کوئی تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھہ بن اور نہ کوئی سہایا۔ تیری کنڈھی لگے پیاری، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلج تیری آئی واری، اتم تیرا لہنا مکائیندا۔ پرگٹ ہو جوت نرنکاری، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ لہنا چکائے کرشن مراری، گند منوہر گٹ اپنے سپس کائیندا۔ جس ہتھ پھڑی کٹاری، پنچے پانڈو ست سپس کائیندا۔ اتم منگے بن در بھکھاری، نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ اسوتھاما نیتز رووے کرے گریازاری، نین نیر نیر وہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ پنڈت منگے ایکا دان، پر بھ آگے جھولی ڈاپیا۔ میں بھل گیا بھگوان، تیرا بھیو نہ رانیا۔ میں مارے بالے نادان، رت دھرت مات ڈھانیا۔ میری بدھی ہوئی سوان، آساگ وانگ گرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، میری دینی بھل بخشائیا۔ آگوں دھرت مات کہے پکار، ایکا گن جنایا۔ سولاں کلا کل اوتار، کرشنا ایہہ کی کھیل رچایا۔ تیرے ہتھوں ہو یا و بھچار، چھوٹے بالے سپس کٹایا۔ ہن پنڈت کرے گریازار، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ میں درد بھری کراں پکار، بن دردی درد ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ایکا ایک کرائیندا۔ دھرت مات کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اسوتھاما دیوے گیان، ایکا گن دکھائیندا۔ کلج اتم پرگٹ ہووے سری بھگوان، اپنا کھیل کرائیندا۔ دھرتی تیرا پورا کرے دان، داتا دانی ویس وٹائیندا۔ توں کنڈھی ڈیرہ ملیں آن، جتھے پھیرا کوئی نہ پائیندا۔ کرپا کرے آپ مہربان، ساچے پروہت جنم دوئیندا۔ آپ ہوئے پھیر نگاہبان، نین نین نال ملائیندا۔ نوری تیج تیج بھان، بھان بھان وچ پرکاش دکھائیندا۔ بن پڑھیاں اک گیان، بن و دیا بھیو مکائیندا۔ تیرا ناتا جوڑے وچ جہان، ساچا بندھن پائیندا۔ چل کے آئے سری بھگوان، تیرا لہنا مول چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ و ہارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچ و ہارا شاہو بھوپ، ہر سنگر آپ کرائیا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، رکھ نظر کسے نہ آئیا۔ آپے ونڈی اپنی کوٹ، آپے پھیرا پائیا۔ آپے دیوے اپنا

سچ ثبوت، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھرت دھول تیری پوری آسا، آساوت کرائیندا۔ جگ چوکڑی دے بھرواسا، لہنامول چکائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسا، ابناسی دھار چلائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاسا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ رل مل سارے کروہاسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کرائیندا۔ ساچی دیا دیاوان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ دروناچارچ جنہاں نوں دتا گیان، ایکا کری پڑھائیا۔ سو تیری کھوں جنم لین آن، اُتے کنڈھی ڈیرہ لائیا۔ تنہاں آنت ملے بھگوان، چاروں گنٹ لئے اُٹھائیا۔ شبد سرت اک دھیان، ایکا راگ الائیا۔ چرن کول بخشے مان، مان مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھیلا، کھیلنہار بھیونہ آیا۔ لیکھے لائے گروگر چیلا، چیلا اپنا نام دھرایا۔ ہر سنگت ہر جو کرے میلا، پہلا ڈکھ گویا۔ وسنہارا دھام نویلا، لوک مات ویس وٹایا۔ آد جگاد سجن سہیلا، جگ جگ اپنی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پیار ایکا گھر دکھایا۔ پریم پیار پائے گنڈھ، ہر گنڈھنہار گوپال۔ آتم آتر رکھے ٹھنڈ، دیناں بندھپ دین دیاں۔ دئی دوتی ڈھاپے کندھ، اک دکھائے سچی دھر مسال۔ ایکا نور ایکا چند، ایکا جلوہ دے جلال۔

ایکا توڑے خانہ بند، ایکا چلے نال نال۔ اک وجائے سچ رباب تند، بن تند بن دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر سچا سری بھگوان۔ سری بھگوان کی کرے وچارا، اپنا جگ جگ مول مکائیا۔ بھگتاں در بنیا رہے ونجارا، بن سیوک سیو کمائیا۔ آد آنت کڈا رہے وگارا، بن وگاری پھیرا پائیا۔ گرکھاں آگے کڈھارا ہے ہاڑا، جوں دھتے جٹ سپس نوایا۔ آپے دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکارا، اندر وڑ وڑ سپس جھکائیا۔ گرسکھ تیرا اک سہارا، دوجی اوٹ نہ کوئی تکائیا۔ تیرا مندر میرا چبارا، چار گنٹ نہ کوئی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انراگی راگ سنائیا۔ انراگی گائے اپنا راگ، راگ ناد بھیونہ رایا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم بے پرواہیا۔ ویس وٹائے آد جگاد، جگ جگ روپ دھرایا۔ نام جنائے بودھ اگادھ، شبدی شبد سنایا۔ سنت سہیلے آپے کاڈھ، آپ اپنی گود بہایا۔ نرگن سرگن کرے لاڈ، پریم پیار اک ودھایا۔ لیکھا جانے موہن مادھو مادھ، شبدی شبد سنایا۔ بن تند بن وچے ساز، سچ تنبور ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ جنایا۔ جگ جگ

لیکھا دھرت مات، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ نہ کوئی قلم نہ دوات، بن شاہی کھیل کرائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا دیونہارا انڈھڑی دات، وست امولک نام ورتائیندا۔ جگ جگ رکھے ڈوگھا کھات، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجگ انتم کھولے تاک، بن بردا سیو کمائیندا۔ دھرت دھول تیری ستا کھاٹ، گرگھ آتم سیجا اک ہنڈھائیندا۔ دو جہاناں کٹ کے آیا واٹ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ چرن سرن سرنائی بھھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ کوڑی کریا میٹے نار کمذات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ لہنا آپ چکائیندا۔ جگ جگ لہنا چکاؤن خاطر، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ گر اوتاراں سنہیڑا دے دے پاتر، گر گر بانی ناؤں دھرائیا۔ من مت بدھ نہ بنے چاتر، چترائی کوئے نظر نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا آدر، در ساچے آپ بہائیا۔ سنت سہیلے ویکھ بہادر، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ گرگھ نہائے ساچے ساگر، دُرمت میل دھوئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا آپ مکائیا۔ پورب لہنا ہر جن لینا، دیونہار نرنکارا۔ کلجگ انتم ویکھنا نیناں، کھیلے کھیل اگم اپارا۔ لکھ چوراسی بھانا سہنا، چاروں کُنٹ دھواں دھارا۔ دھرت دھول تیرے تن ساچا گہنا، ستجگ سچ کرے شنکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپار ہر سوامی، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ آد جگاد گھٹ گھٹ انتر جامی، انتر آتما بوجھ بوجھائیا۔ زرویر نرگن سدا نہکامی، نہپیل دھام ڈیرہ لائیا۔ اپنی اچھیا گر گر بانی، گر اوتاراں آپ سنائیا۔ بچھنڈ دی سچ کہانی، لوک مات پرگٹائیا۔ لیکھا جانے چار کھانی، چارے بانی روپ وٹائیا۔ سنگر ملاوا گر گر بانی، گر گر گرگھ لئے اٹھائیا۔ دوہاں وچولا امرت بانی، بچھر بچھرنا گھ بچھرائیا۔ آتم سرتی بن سوانی، ہو نمائی سیو کمائیا۔ آپ جنائے دُھر فرمائی، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ ہر سلطانی، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پریم آپ ودھائیا۔ پریم اندر پریم رکھ، ہر اپنا آپ چھپایا۔ پیار اندر ہو پر تکھ، پیار پیار نال ملایا۔ پریم اندر پریم ڈھک، آپ اپنا پڑدہ پایا۔ پیار اندر پیار کر پرگٹ، اپنا میلا ملایا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، سمرتھ دھار چلایا۔ لیکھا جانے آکتھنا آکتھ، نہ لیکھ کوئی مٹایا۔ دواپر دتی ایکا وتھ، وست امولک جھولی پایا۔ شبد چلائے ساچا رتھ، بن سیوک سیو کمایا۔ ہر جن ساچے کر اکٹھ، ایکا گھر بہایا۔ وست امولک دیوے وتھ، ایکا ایکا ایک ورتایا۔ چار جگ گواؤندا آیا اپنا جس، کلجگ آنت جس بھگتاں آپ سنایا۔

پریم اندر گیا پھس، پیار ایکا بندھن پایا۔ نرگن روپ جائے نس، سرگن اپنا گھیرا پایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا آپ چکایا۔ لہنا دینا چکائے مقروض، قرضہ اپنا آپے لاہیا۔ کلجگ انتم پھسیا وچ حدود، حد پار نہ کیتی رانیا۔ سخیاں لہا اک محبوب، مہبان خوشی منانیا۔ جس دا کلمہ دیوے ثبوت، سو امام پھیرا پانیا۔ کرے کھیل بن روح قلبوت، پون سواس نہ کوئی چلانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلا لہنا سرب مکانیا۔ ساچا لہنا دے دے رام، ہر بھگتاں آکھ سنایا۔ جگ جگ تیرا کردے آئے کام، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ بھگتی لا لا کر رکھے غلام، سر اپنا حکم ورتایا۔ چار جگ دا رہیا پین کھان، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈیرہ لایا۔ پھر وی چھپیا رہوں بھگوان، اپنا درس نہ کدے کرایا۔ اک وار دے کے جھک دس نشان، پھر اپنا لکھ چھپایا۔ ساڈی بند ہوئی زبان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساڈی اچھیا پور کرایا۔ اچھیا کرے پور، پور گوسانیا۔ سدا سے نیڑے دور، دور دراڈا پندھ مکایا۔ نرگن سرگن رہے حضور، حضرت اپنا کھیل کرایا۔ پہلا لہنا چکے ضرور، آگے دینا جھولی پایا۔ پچھلا بخشے سرب قصور، آگے بھگتی نہ کوئے لایا۔ چار جگ ہندا رہیا مجبور، گر اوتار مات گھلایا۔ اپنا دے دے چھوٹا نور، جوتی جوت کر رُشنا یا۔ انتم چاڑھے اپنے پور، اپنا بیڑا آپ اٹھایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو کے آیا حضور، اپنا پردہ دے اٹھایا۔ اپنا نام دے سرور، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈایا۔ ترے گن تپے نہ تن تندور، امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اپنا درس آپ کرایا۔ ہر جن ساچے کرنا درس، ہر درسی درس کرائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہوس حرص نہ ہور ودھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے پرکھ، پرکھ پرکھ اپنی جھولی پائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، فرش اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نور آیا پرت، پرتیندھ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پرتیندھ ہو یا پردھان، پنچم میل ملانیا۔ بن تندى گائے گان، گا ونہارا اک اکھوانیا۔ بن راگوں کرے پہچان، اپنی بوجھ بھجھانیا۔ بن و دیا دیوے گیان، ایکا اکھر پڑھانیا۔ بن لبھیاں ملے بھگوان، بن کھوجن کوئے نہ جانیا۔ بن منگیاں دیوے دان، ساچا نام جھولی پانیا۔ بن ہتھھاں اٹھائے نشان، دو جہاناں آپ جھلایا۔ بن شاہ پائے آن، ایکا حکم سنایا۔ بن نیتز کرے دھیان، دیکھے تھاؤں تھانیا۔ بن تیر مارے نشان، چلے ہتھ نہ کوئے اٹھانیا۔ بن وسے مندر مکان، سکھنڈ ساچے ڈیرہ

لایا۔ بن دیا باقی نور مہان، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ بن مات مات پت پوت جسمیا بال نادان، گودی گود نہ کوئی اٹھایا۔ بن منتریاں ہو یا حکمران،
 سیس تاج نہ کوئی ٹکایا۔ بن کھادھیاں پیتیاں ہو یا جوان، اپنا بل دھرایا۔ بن ناری اُتپت کرے سنتان، وشن برہما شو بنایا۔ بن سدیاں آوے وچ
 جہان، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، بھگتن میلا ایکا گھر، سچ دوارا آپ
 سہایا۔ سچ دوارا سو بھنیک، ہر ساچے آپ سہایا۔ بن پرمانہ کوئی پریت، دوجا اشٹ نہ کوئی منایا۔ بن سنگر نہ کوئی ریت، دوجا راہ نہ کوئی چلایا۔ بن
 گرچرن نہ کوئی مندر مسیت، گرو دوار نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ بن ملیا نہ ہووے سانت، ساتک
 ست نہ کوئی ورتایا۔ بن پرکاس نہ مٹے رات، انت اندھیر نہ کوئی گوائیا۔ بن سنگر نہ دیوے کوئی دات، نام دست نہ کوئی ورتایا۔ بن گرگھ اترے نہ
 کوئی گھاٹ، لکھ چوراسی منجھدار رُٹھایا۔ بن گرشد نہ کوئی ساک، جگت سجن نہ کوئی بنایا۔ بن کرپاگر نہ کھلے تاک، بند کواڑ نہ کوئی کھلایا۔ بن نیز
 نظر نہ آئے ہاٹ، گر سنگر پورا رہیا دکھایا۔ کلج چولا رہیا پاٹ، کٹی کٹی کترایا۔ دھرت مات خوشی ہوئے میری انت مکے واٹ، کنڈھی ملیا سچا ماہیا۔
 میری سپھل کرے ذات، اپنی ذات نال ملایا۔ میری پھر ہووے پر بھات، سنجگ ساچا لے انگڑایا۔ میں بھگتاں کولوں سناں گاتھ، سوہنگ ڈھولا چائیں
 چانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جنہاں رکھیا ساتھ، تنہاں نیوں نیوں لاگاں پائینا۔ دوئے جوڑ ٹیکاں ماتھ، ڈھیہہ ڈھیہہ پواں سرناٹیا۔ میری
 ڈرمت میل دتی کاٹ، گرگھ تیری وڈ وڈیایا۔ توں میرا سجن ساک، میں تیرا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 اک پریم اپنا نیم جگ جگ آپ سمجھایا۔ ہر ہر سنگر ساچا نیم، اکو اک جنایا۔ ڈشٹ دمن بٹھایا گنٹ ہم، چرن کول چت لایا۔ پاربرہم پر بھ کیا پریم،
 سر اپنا ہتھ لکایا۔ اکو دیوے لہنا دین، دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ اٹھ بالے من لے کہن، ساچا حکم سنا۔ مورت اکال ویکھ اپنے نین، پُرکھ اکال پھیرا پایا۔
 اکو ساک اکو سین، اکو سجن سنگ نبھایا۔ اکو مات پت بھائی بھین، اکو نار کنت رنگ چڑھایا۔ اکو پُرکھ دیوے دین، دیونہارا پھیرا پایا۔ تیرا پریم آیا لین،
 ساچی منگ منگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پریم اک سمجھایا۔ پریم کیتا ڈشٹ دمن، ایک اوٹ تکایا۔ پاربرہم اپنے انتر کیتا گبن،

بھیو ابھید چھپائیا۔ اک دکھایا ساچا ہون، گھرت دیپ نہ کوئی ملائیا۔ نہ سگندھی کوئی پون، سچ سگندھی اک سہائیا۔ تیرا نور ساچا رمن، تیرا ظہور وڈی وڈیائیا۔ توں میرا لاؤنا چمن، لوک مات پھیرا پائیا۔ میں تیرا ہوداں ضامن، ایکا پلو دیاں پھرائیا۔ توں پڑھاؤھا شور ویش کھتری جا کے براہمن، ایکا ایشٹ دکھائیا۔ نیز کھولنا اکھر بولنا ایکا پڑکھ اکالن، دوجی ہور نہ کوئی سرنائیا۔ میں کراں تیرا پالن، گجری گود سہائیا۔ تیغ بہادر دا بننا لالن، لال لال رنگ چڑھائیا۔ میں کھیلاں کھیل نرالن، بھو کوئے نہ پائیا۔ تیرا میلا جوت اکالن، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ توں گھالی میری گھالن، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ تیغ بہادر ہڈیاں ویکھنیاں بالن، ترے گن اگن دینا جلائییا۔ توں کرنا اک سوالن، ایکا منگ منگائیا۔ میں تیرا راہ نکاں میرے بھگوانن، نیز نین اٹھائیا۔ میں بالے آیا تیری گود سوالن، تیری جھولی پائیا۔ میں گرگھ آیا اٹھالن، غریب نمانے گلے لگائیا۔ انتم منگن ایکا دانن، سولاں ستھر ہیٹھ وچھائیا۔ توں ہر گھٹ جانی جانن، اٹھل اٹھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پریم رہیا سمجھائیا۔ اکو پریم دیوے ہر، ایکا وار سنایا۔ دُشٹ دمن چکھے ڈر، بھے نہ کوئی جنایا۔ سرگن اندر آپے وڑ، زرگن روپ وٹایا۔ گوہند سورا ناؤں دھر، سنگھ سنگھ وڈیایا۔ لوک مات سیوا کر، لکھ لکھ شکر منایا۔ انتم منگیا اکو گھر، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ میں سرن سرنائی جاواں پڑ، پڑکھ اکال تیری سرنائیا۔ توں میری باہوں لینا پھڑ، اپنی گود بہایا۔ میں چھاتی اُتے جاواں چڑھ، اپنی خوشی منایا۔ میں وساں تیرے گھر، گھر تیرا موہے بھایا۔ توں چکایا میرا ڈر، میں گرکھاں ڈر رہیا مکایا۔ انت پھڑاواں تیرا لڑ، تیرا تیری جھولی پایا۔ تیرا اکونش اکھر جاواں پڑھ، واہ واہ تیری وڈ وڈیایا۔ گر گر روپ توں ہی زر، زر زرن سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری لگی توڑ نبھایا۔ تیری لگی نبھے توڑ، پڑکھ اکال آپ جنائندا۔ انتم ناتا لیا جوڑ، گھر ساچے آپ بہائندا۔ کلجک واگ لینی موڑ، ایکا راہ دکھائندا۔ شبد سروپی شبد گھوڑ، تیرا روپ وٹائندا۔ لوک مات جانا دوڑ، ساچا کھیل دکھائندا۔ لکھ چوڑا سی ریٹھا ویکھنا مٹھا کوڑ، ایکا حکم ورتائندا۔ دو جہاناں لاؤنا پوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبائندا۔ اپنے گرگھ ویکھنے کر کے غور، نگاہ نگاہ نہ کوئی بدلایندا۔ تیرا رچیا کارج جانا سور، پریم پریم نال نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائندا۔ تیرا پریم میرا رنگ، دوجی اور نہ کوئی وڈیائیا۔ تیری تیغ تیرا

پلنگ، تیرا آسن میرا سکھدایا۔ تیرا نام تیرا مردنگ، مردنگ میری وڈیایا۔ صاحب سلطان پر بھ تیرا سنگ، میں وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اکو منگاں ساچی منگ، توں دینی چائیں چانیا۔ میں چھڈیا پڑی اند، اند تیرا اک موہے بھایا۔ مات لوک کہندے گجری چند، ایٹھے نہ کوئی پتا نہ کوئی مانیا۔ توں صاحب اک بخشد، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ تیرے حکمے اندر لوک مات جاواں وچ و رہنڈ، نرگن روپ وٹایا۔ تیرا منگاں ساچا سنگ، اکو گھر وچے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا جنایا۔ لوک مات دیوے ساتھ، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ کون کنارہ اترے گھاٹ، کون مندر وچے ودھایا۔ کون سجن رکھے ساک، اپنا سنگ نبھایا۔ کون کواڑ کھولے تاک، اپنا نور کرے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دینا سمجھایا۔ ساچا گن سری بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ تیرا پریم میرا نشان، سچ نشانہ دے جنایا۔ تیرا مندر میرا مکان، گھر ساچا سو بھاپایا۔ تیرا شبد میرا گیان، راگ انادی آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پایا۔ اپنا بندھن آپے پا، ہر ہر کھیل کرایا۔ کلجگ انتم بناں ملاح، تیرا بیڑا مات چلایا۔ تیری رکھاں ضرور سالا، سالا کار ایکا گن سمجھایا۔ لکھ چوراسی چو جنت چار ورن جپاواں ناں، ایکا منتر نام درڑایا۔ چار جگ دے وچھڑے بھگت سنت لوواں ملا، گرگھ سجن آپ جگایا۔ تیرا میل دیاں ملا، مل مل سخیاں خوشی منایا۔ ایکا چند دیاں چڑھا، نرگن نور جوت رُشایا۔ ایکا ڈنکا دیاں وجا، دو جہاناں آپ سنا۔ وشن برہما شو دیاں ہلا، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ جگ چوکڑی پندھ مکا، کلجگ کھیڑا دیواں ڈھاہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لہنا دینا دیاں چکا، کھانی بانی جھولی پایا۔ در گھر ساچے بہنا دیاں سمجھا، ایکا دوجا بھو چکایا۔ ایشٹ دیو گر اک دکھا، پُرکھ اکال ایکا نظری آیا۔ ایکا جاپ دیاں جپا، آتم پر ماتم رنگ چڑھایا۔ سوہنگ ڈھولا اک سنا، کایا چولا آپ رنگایا۔ پڑدہ اوہلا دیاں اٹھا، اٹھ اٹھ اپنا کھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن ز، ہر جن ہر ہر ساچے لئے ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پریم ستار ہر نرنکار، بن تندى تند و جایا۔

* ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گھر شیخ سر جموں *

دھرنی چڑھیا ایکو چا، دھول رہی سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ملاج، کھیوٹ کھیٹا بے پروا ہیپا۔ میں کو جھی کملی پکڑے بانہہ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جگ جگ دے دکھڑے دے مٹا، مہر نظر اک رکھائیا۔ میرے وچھڑے سبج دے ملا، جگت وچھڑا پندھ مکائیا۔ میرے دکھڑے درد دے مٹا، دیناں ناتھ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رحمت آپ کمائیا۔ دھرنی دھول کرے ہاسا، گھر گھر خوشی منائیا۔ ملیا میل پُرکھ سمرا تھا، بھلی سرب لوکائیا۔ چل کے آیا شاہو شاہا، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ میری رہی نہ کوئی نراشا، نردھن دے وڈیائیا۔ کھول کے دساں اپنا خلاصہ، پہلا حال سنائیا۔ توں کروٹ دے کے ستا رہیوں پاسا، میری سار کدے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ دھرنی کہے میں دسا حال، احوال آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کمال، توں کرتا رہیا کمائیا۔ گرگھ ورلے بھیجے لال، میرا سنگ نبھائیا۔ لکھ چوراسی تیری چال، اولڑی چال چلائیا۔ ترے گن مایا پا جنجال، ایکا بند رکھائیا۔ ٹھگ چور یار لٹن میرا دھن مال، میں بیٹھی مکھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تیری اوٹ رکھائیا۔ دھرت مات نیتز کھول، نین نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی دسیا کول، میرا دکھڑا درد گویا۔ ہوئی ہوئی رہی بول، اپنا دکھ سنایا۔ توں میرے نال کیتا قول، پورا قول دے کرایا۔ میں تیرے اتوں گھولی گھول، گھول گھولی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تیری آس رکھایا۔ اکو رکھی تیری آس، پر بھ میرے سچے سائینیا۔ توں میری بھجھ پیاس، در تیرے سیس بھجھ کائیا۔ تڈھ بن خالی دسن سواس، میرا جیون کم کسے نہ آئیا۔ توں صاحب پُرکھ سمرتھ، ہتھ تیرے وڈیایا۔ کر کرپا انا تھاں ناتھ، دین تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ دھرنی دھرت رہی نچ، اپنی گھمر رہی پائیا۔ ویکھو پر بھ آیا سچ، ساچی ریت چلائیا۔ جس دی اگن اندر گئی مچ، برہوں روگ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ رکھائیا۔ تینوں ویکھ میرا بدلیرنگ، میرے پریتم سچے ماہیا۔ چڑھیا چا میں وساں سنگ، ایکا آس تکائیا۔ تیرے چرن کول سچا اند، چھٹی سرب لوکائیا۔ توں دکھڑا میرا کرنا کھنڈ کھنڈ، ایکا کھنڈا نام چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا بیڑا پار

کرائیا۔ میرا بیڑا کر دے پار، تیری اِکو اوٹ رکھائیا۔ میں کئڈھی بیٹھی آن، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ اٹھے پہر تیرا دھیان، ایکائین اُٹھائیا۔ توں صاحب ہو مہربان، میری چلے نہ کوئے چترائیا۔ میں بالی بدھ انجان، بل اپنا نہ کوئے دکھائیا۔ توں صاحب سچا سلطان، تیرے ہتھ تیری شہنشاہیا۔ تیرا حکم میٹوں پروان، دے پروانہ میرے گسانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میری پوری آس کرائیا۔ میری پوری ہوئے آسا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ تیری اوٹ تیرا بھروسا، تیرے لیکھے لائیندا۔ تیرا پریم تیرا دلاسا، تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیری کھیل تیرا تماشا، تیرے گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دشا آپ سہائیندا۔ تیری دشا سوبھاؤنت، ہر ساچے سچ جنایا۔ تیری مہاگنت اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی سمجھایا۔ تیری گودی بیٹھے ساچے بھگت، بھگون میل ملایا۔ تیری مہاگاؤن سنت، دھن دھن تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا دئے چُکایا۔ دھرنی آگوں کھولے اکھ، اپنی پلک بھوائیا۔ توں صاحب نظری آیا اک سمرتھ، چرن تیری سرنائیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، تیرا مان نہ کوئی وڈیائیا۔ تیری سرنی گئی ڈھٹھ، ایک مانگ منگائیا۔ ساچا مارگ دینا دس، میں جاواں چائیں چائیا۔ اپنا پنڈھ مُکاواں نس نس، بن بن پاندھی راہیا۔ تیرے بھگتاں گاواں جس، جس دوارے پھیرا پائیا۔ دیکھیں لارا دے نہ جاویں نس، جگ جگ اچھل اچھل تیری کھیل تیرا بھیت کوئی نہ پائیا۔ میں چار جگ دی تھکی ماندی کر کے بہہ گئی بس، آگے بل نہ کوئی دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنی دیا کمائیا۔ دھرنی کئڈھی تیرے روڑے، پتھر پاہن ملے وڈیائیا۔ کر کرپا جوں دھتے بہڑے، زرگن اپنا روپ پرگٹایا۔ تیری چھاتی اُتے بیٹھائے نکلے موڑے، ہر جن ساچے وچ وسائیا۔ چرن پریتی ایک جوڑے، اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ انتم آپے بہڑے، جگت وچھوڑا دئے کٹایا۔ چڑھ کے آیا ساچے گھوڑے، زرگن داتا بے پرواہیا۔ چار جگ دی مٹے اوڑے، ایک امرت میگھ برسائیا۔ مٹھے کرنے پھل کوڑے، اپنا رس دکھایا۔ گرگھاں ہر جو آپے بہڑے، تیرا درد وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تیرا روڑا پیارا پتھر، پیار پیار نال ٹپکائیندا۔ تیرے اُتے ساچا ستھر، ہر یارڈا آپ وچھائیندا۔ تیرا نیتز پونجھے اتھر، اپنی گود بہائیندا۔ پھڑ کے چوٹی چاڑھے سخر، ہر جن ساچے نال ملائیندا۔ آد جگاد جگ جن بھگتاں رکھے آپے فکر،

بے فکر ہو بھل کدے نہ جائیںدا۔ کلجگ انتم گاؤن آیا ذکر، ظاہرا اپنا روپ دھرائیںدا۔ آپے مات آپے پتر، پوت سپوتا گود اٹھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کنکر کنکر لیکھے لائیںدا۔ کنکر کنکر وجے مردنگ، ہر مردنگا آپ وجائیںدا۔ گھر گھر چڑھائے ساچارنگ، بن لاری سیو کمائیںدا۔ تیرے اندر وڑ وڑ سورا سربنگ، موہ متا آپ چکائیںدا۔ تیری سہاؤنی سبج پلنگ، پلنگ رنگیلا آپ وڈیائیںدا۔ اتے بہہ بہہ گائے چھند، چھند سہاگی آپ سٹائیںدا۔ وجائے ستار بن تند، بوڑی نال نہ کوئی رلائیںدا۔ آپے تئی دیوے گنڈھ، آگے اپنی گنڈھ پوائیںدا۔ تیرا چکے رنڈیپارنڈ، ساچاسنگ اک وکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کنکر آپ سہائیںدا۔ تیرا کنکر ویکھیا ٹھیکر، ہر ٹھیکر بھن وکھایا۔ تیرا ویراگ اک تیر، ترسنا بھکھ گویا۔ تیرا جاگیا پیر بر، تیرا نوشتہ دے وکھایا۔ گل لائے بھری چکڑ، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا اندر آپ سہایا۔ تیرے مندر اندر ہر بھگت، بھگوان آپ بہائیںدا۔ لیکھا جانے تیرا جگت، جگت جگ اپنا کھیل کرائیںدا۔ تیرا لہنا چکائے اپنے وقت، ویلا اپنا آپ سہائیںدا۔ تیرے کھیڑے پائے برکت، نام وست اک ورتائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن تیرا میل ملائیںدا۔ تیرا میلا گر سکھ دھار، گر گر دے وڈیائیا۔ تیرا میلا گرگھ دربار، گھ گھ آپ صلاحیا۔ تیرا میلا سنت دیدار، سنت ساجن لے اٹھایا۔ میرا کھیل آگم اپار، جگ جگ ویس وٹایا۔ ڈبڈے پاتھر دیواں تار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کلجگ انتم آئی تیری وار، تیرا ڈکھڑا دیاں گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکتک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جن بھگتاں دیوے اکو دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔

۵۳۰

۵۳۰

در گھر آئی اکو منگن، بھگتن ناتا دے جڑا۔ در درویش بنی ملنگن، بیٹھی سیس جھکا۔ مہربان مہربان مہربان ہر چاڑھ اکو رنگن، میرا کالا گھ دھوا۔ توں آد جگاد جگ جگ کوٹن کوٹ تریلوکی ویکھے تریلوکی نندن، لوک پرلوک چرناں ہیٹھ دبا۔ کراں نمسکار دوئے جوڑ بندن، بندی خانہ دے تڑا۔ جگ چوکڑی پائے پھندن، نہ سکے کوئی بچا۔ توں صاحب ہارا ٹٹی گنڈھن، میرے اُپر دیا کما۔ میں نیتزہن پھراں اندھن، کر جوت نور رشنا۔ میں

تیرے بھگتاں دی چرن دھوڑ چچی بن کے بھنگن، سیس کھاری لواں اٹھا۔ چارے کُنٹ گاواں ایکا چھندن، سوہنگ ڈھولا دیاں سنا۔ تُوں ویکھنہارا جیرج انڈن، اُتبیج سیج رہیا سما۔ تُوں جُگ جُگ پھریا چنڈ پرچنڈن، نام کھنڈا اک چکا۔ میں سہاگی ہونا رنڈن، میرا جگت رنڈیپا دے کٹا۔ میں اتم آئی کُنڈھن، تُوں کُنڈھی پھیرا پا۔ میں ویکھاں کھیل وچ وربھنڈن، برہمنڈن تیری رضا۔ تیرے حکمے اندر سورج چندن، منڈل منڈپ رہے ڈگگا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست جھولی پا۔ ایکا دست دے انمول، تیرے اگے منگ منگایا۔ تیرے بھگتاں وساں کول، وچھڑ کدے نہ جایا۔ بن ڈومنی و جاواں ڈھول، تیرا ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ بن سوانی کُنڈا دیویں کھول، گھر گھر جوت جگایا۔ تُوں صاحب میرے اندر جانا مول، تیری رتڑی موہے بھایا۔ تیرے چرن کول میں اپنی چھاتی اُتے رکھاں ہوئے نہانی دھول، دھرنی اپنا سیس جھکایا۔ تُوں اپنا پردہ دینا کھول، میرا گھنگت دے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں ملاں چائیں چانیا۔ تیرے بھگت ملن دا چا، میں نت نت اڈیک رکھایا۔ چار جُگ گئے وہا، چوکنڈ چوکنڈ پنڈھ مکایا۔ گر اوتار پیر دے دے گئے سالاح، میتوں اُنکلاں نال سمجھایا۔ اتم آوے اک خُدا، بے عیب رُوپ وٹایا۔ میتوں دیوے سچ پناہ، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ میرے بخشے سرب گناہ، پنت پاپی پار کرایا۔ تُوں چرنی ڈگیں آ، ایکا مت جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُوں کوئی سہایا۔ دسیا ویلا آیا نیڑے، اپنا پنڈھ مُکا۔ میں چھڈ کے آئی سارے جھیرے، در تیرے ڈگی آ۔ میں دسدے چھڈے کھیرے، اکو منگی چرن پناہ۔ تُوں بٹھے میرے بیڑے، میرے پچھلے بخش گناہ۔ میتوں سچ دس تیرے بھگت کھیرے کھیرے، میں چرنی ڈگاں جا۔ میرے کھلے ہوئے ویڑے، نو کھنڈ پر تھی و سیا تھاں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں پکڑی بانہہ۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، اپنی خوشی منایا۔ اٹھ مارگ دیواں دس، ایکا وار سمجھایا۔ بچھے نیوں نہ ویکھی جائی نس، اپنا پنڈھ مکایا۔ کُنڈی بیٹھا میرا گر سکھ رہیا وس، میرے وچ دھیان لگایا۔ تُوں جا کے چرنی ڈھٹھ، منگ اک سرناہ۔ جے اوہ بہے دڑ وٹ، چُپ چُپیتا گھ بھوایا۔ تُوں سر چرناں اُتے سٹ، نیز نیناں نیر وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا راہ رہیا وکھایا۔ ایکا راہ لینا تک، ہر سچا سچ جنائندا۔ راہ وچ نہ جانا

تھک، ایک منزل پور کرانیندا۔ اوتھے لیکھا حقو حق، گھاٹا کوئے نظر نہ آئیندا۔ تُوں جانا ہوا نہجھک، در آیاں نہ کوئے پرتائیندا۔ تُوں جا کے رگڑیں نک، ایک گن سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ کی کراں میں کدھرے جاواں، راہ کھسٹرا نظر کوئے نہ آئی۔ چاروں گنٹ ویکھ دکھاواں، میرا نین میرا سنگ نہ کوئے نبھائی۔ چاروں گنٹ پیارو لا کاگاں کاواں، ہنس دھار نہ کوئے دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھیو دینا دس، دینی سچ صلاحیا۔ آدساں ساچا بھیت، ہر سجن سچ سنایا۔ بھگت گرگھ اکو ویکھ، ہر سنگر آپ بنایا۔ ساچے وسیا صاحب دیس، سو دیس رہیا سمجھایا۔ جتھے نہ کوئی ملا نہ کوئی شیخ، پنڈت پاندھانہ کوئی پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ اٹھ جاہ جانا بھج، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ گرگھ دوارے جانا سچ، گھر ساچا اک دکھائیندا۔ اوہ رکھے تیری لچ، سر تیرے ہتھ لکائیندا۔ پڑدہ دیوے مات کج، دوجی وار نہ کوئے اٹھائیندا۔ تُوں لاہنی لوک لاج، ہر جو لجا وچ کدے نہ آئیندا۔ جس رچیا اپنا کاج، سو تیرا کاج پور کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دسے ساچا راہ، زرگن شبدی بن ملاح، اپنا بیڑا آپ دکھائیندا۔ ساچا بیڑا ہر کرتار، بھگتن ہتھ وڈیائی۔ جاہ ویکھ پہلی وار، سنگر پورا رہیا سمجھائی۔ سیوا کرن آیا زرنکار، زرگن اپنا دیس وٹائی۔ سنت سہیلے رہیا چاڑھ، پھڑ پھڑ باہوں اُپر بہائی۔ تُوں بھی بھکھیا منگ جا دوار، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں درشن دیوے آن، درسی درس آپ کرائیا۔

* ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سرداری جموں *

شاہ پاتشاہ تیری اڈیک، بن نمائی مات رکھائی۔ میرے نال جو پچھے گئی بیت، کی کجھ دساں دیاں دُہائی۔ جدھر ویکھاں نظر آون شریک، دکھ درد نہ کوئے ونڈائی۔ میری چھاتی اُتے گر اوتاراں ماری لیک، پیر پینمبر گئے حد بنائی۔ جوں بھاوے تُوں تُوں کریں ٹھیک، تیرے حکمے سرب لوکائی۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری ونڈ موہے نہ بھائیآ۔ تیری ونڈ اڈو اڈو، ورن برن گوت بنائیآ۔ پیر پیغمبراں بھنے میرے ہڈے، اپنا بل دکھائیآ۔ اڈو اڈو نشانہ گڈ، اپنا راہ گئے چلائیآ۔ میں جانا توں وسیں پار حد، تیرا کنارہ نظر کسے نہ آئیآ۔ اپنی وڈیائی پچھے گئے چھڈ، آگے سنگ نہ کوئے لے جائیآ۔ جدھر دیکھا ڈو نگھی کھڈ، سچ محل نہ کوئے سہائیآ۔ بن بھگتاں تیری بنے نہ کوئی جد، لکھ چوراسی رہی گر لائیآ۔ جگ چوکڑی میں دیکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ تیری سرنائی گئے ڈھٹھ، تیرا آنت کوئے نہ پائیآ۔ اگو کہہ گئے وسیں گھٹ گھٹ، آد آنت نہ کوئے سمجھائیآ۔ دین مذہب شرع شریعت پا پا وٹ، اپنے بنے گئے بنائیآ۔ کوئی کہے براہمن کھتری شوڈر ویش کوئی کہے جٹ، کوئی نیچو نیچ سدوائیآ۔ کوئی کہے میں کھولے چوڈاں ہٹ، کوئی کہے تریلوکی میری شاہیا۔ کوئی کہے پُرکھ سمرتھ، کوئی فتح ڈنکا رہیا وجائیآ۔ سب تیرا گاؤندے گئے جس، دوس رین دھیان لگائیآ۔ میری چھاتی گئے وڈھ، اُتے شرع چھری چلائیآ۔ میرے بڈھے ہوئے ہڈے، آنت بل نظر کوئے نہ آئیآ۔ میں تیرے حکم اندر گئی بچھ، سب دے چرناں بیٹھاں بیٹھی آسن لائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا ور، دھرنی دھرت دھول رہی گر لائیآ۔ جگ چوکڑی چکھیا بھار، ساچی سیو کمائیآ۔ اتم کلج گئی ہار، میرا بل نہ سنگ نہ بھائیآ۔ پر بھ تیرے آگے اک پکار، میں اگو آس نکائیآ۔ میرا پچھلا ڈکھ نوار، بن دردی درد ونڈائیآ۔ ورن برن کر خوار، ذات پات رہن نہ پائیآ۔ مانس دے اک ادھار، منٹھ ایک گن سمجھائیآ۔ تیری کرپا اندر وسے سرب سنسار، تیری مہر نال ایک رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرائیآ۔ میری آسا پوری دینی کر، میرے صاحب سچے سلطانا۔ جگ چوکڑی لنگھائے ڈر ڈر، تیرا سنیا دھر فرمانا۔ گر اوتار اپنی گودی دھر دھر، کھلائے وچ جہاناں۔ اتم سارے گئے چھڈ چھڈ، توڑ نہ بھیا نہ کوئے جونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، مہربان سری بھگوانا۔ مہربان ہو دیال، اپنی دیا کمائیآ۔ تیری لگی نبھے نال، ایک گھر دکھائیآ۔ جگ جگ بھگت بھگونت بن دلال، لوک مات پھیرا پائیآ۔ توں جا کے گرکھاں آگے کر سوال، دوئے جوڑ سیس جھکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیآ۔ ساچا لیکھا لکھ لیکھ، ہر لکھنہار سمجھائیآ۔ بھگت دوارا اگو ٹیک، ملے مات سرنائیآ۔ پُرکھ ابناسی اپنا کھولیا بھیت، بھيو

آپ چُکائی۔ سدا سہیلا کرے ہیئت، کلج انتم ویس وٹائی۔ رُت بسنتی اِکو چیت، پت ڈالی آپ مہکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اِک سمجھائی۔ گرگھ ساچا سچ محلہ، ہر سجن آپ وسائیندا۔ ڈیرہ رکھے پار جلا تھلا، جل تھل راہ وِچ نہ کوئے اٹکائیندا۔ اوتھے ملے اِک اِکلا، ایکنکار پھیرا پائیندا۔ جوتی دھار شبدي رلا، زرگن زرگن ویکھ دکھائیندا۔ اگے جا کے ڈاھویں پلا، ایکا گن سمجھائیندا۔ جن بھگتاں پچھے تیرا کر جائے بھلا، تیرا ڈکھ گوائیندا۔ جگ چوکڑی میٹے سلا، سل دُوجا نہ کوئے جنائیندا۔ لیکھا چکھے رانی اللہ، محمد ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ہوئے جھلا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی اپنے ہتھ پھڑ کے آیا بھلا، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ جگ جگ جو کردا رہیا ول چھلا، انتم اپنا پڑدہ لاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گرگھ دوارا اِک سمجھائیندا۔ گرگھ در سچ منارا، سو بھاؤنت آپ سہائیا۔ زرل نور جوت اُجیارا، محل اٹل کرے رُشائیا۔ شبد ناد دُهن جیکارا، سوہنگ ڈھولا گائیا۔ پڑدہ اوہلا وِچ سنسارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، انھو اپنی دھار چلائیا۔ دو جہاناں ہو اُجیارا، ایکا ڈنک سنائیا۔ ساچے سنتاں دے سہارا، اِکو اوٹ رکھائیا۔ نیتز لوچن نین درس دیدارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ صلاحیا۔ گرگھ وسے ساچے دھام، دھام اولٹرا آپ بنائیندا۔ جتھے وسے ایکو رام، دُوجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ جتھے ہسے اِکو شام، ایکا خوشی منائیندا۔ جتھے دیوے اِک پیغام، پیر پیغمبر آپ سمجھائیندا۔ جتھے چپائے ستنام، نام ست آپ ہو آئیندا۔ سو صاحب سری بھگوان، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ کلج انتم گرگھیں بلیا آن، بھگت بھگتی ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جاتا دو جہان، کلی کھٹاں اندر ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے آپ پرگٹائیندا۔ دھرنی کہے میرے بھگوان، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ تیرا بھگت میرا نشان، لوک مات اِک رکھائیا۔ سچا دینا جھولی دان، بن نہانی منگ منگائیا۔ کلج ناتا تے وِچ جہان، جوٹھ جھوٹھ دے کھائیا۔ اگے گرگھ سجن ملے سجان، چتر تیری سرنائیا۔ میں ویکھاں درشن در در آن، گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا دینا اِکو ور، تیرے بھگت منگ منگائیا۔ تیرا بھگت میرا پیار، میری ٹٹی گنڈھ دکھائیندا۔ توں کرپا کر آپ کرتار، دیونہار سد اکھوائیندا۔ میرا ڈکھڑا جائے جگ چار، اگلا سکھ اِک سہائیندا۔ میں تیریاں بھگتاں

کراں درس دیدار، نیز اپنا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا ور، تیرا بھگت میرا گھر سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد تیرا کھیل مہان، تیری اچھیا ساچی بھچھیا وست دو جہان تُوں ہی ورتائیندا۔

بھگتاں سنگ ہر سنجوگ، دُھر سنجوگی میل ملائیندا۔ بھگتاں کٹے ہوئے روگ، ممتا موہ مٹائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچا جوگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی جوگ چکائیندا۔ بھگتاں کڈھے جھوٹھا کھوٹ، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیندا۔ بھگتن دیوے بھنڈار اتوٹ، بھنڈار ہر جو اکو وار ورتائیندا۔ بھگتاں ناتا توڑے ورن گوت، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگتاں جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگتاں آپ ملائیندا۔ بھگتن اندر ہر کا واس، ہر گھٹ واسی آپ رکھائیا۔ بھگتن اندر کھیل تماش، گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ بھگتن اندر پُرکھ ابناس، نرگن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ بھگتن اندر بھگتی سواس، سواس سواس اپنا رنگ چڑھائیا۔ بھگتن اندر ہو ہو داس، بن داسی سیو کمائیا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، ایکا اپنا بدن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سدا سنگ سہائیا۔

ہے پر بھو میرے سمرتھ، تُوں وڈا وڈا وڈیا ئیا۔ میں سُنیا تیرا جس، دو جہان وٹی ودھائیا۔ تُوں بھگتاں ملیس ہس ہس، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ تُوں پندھ مکایا نس نس، لوآں پُریاں پار کرائیا۔ تُوں پریم پیار اندر گیا پھس، اپنا بندھن نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تُوں بن اور نہ کوئے سکھائیا۔ ہے پر بھو میرے ٹھا کر، دین دیال رگھناتھا۔ تُوں گہر گمبھیر ڈونگھا ساگر، بے آنت بے آنت تیری گاتھا۔ در آیاں تُوں دیویں آدر، دین سہائی تریلوکی ناتھا۔ تُوں صاحب سلطان وڈ بہادر، وشن برہما شوگر پیر اوتار تیرا داسی داسا۔ تُوں آد جگاد سچا سوداگر، چرن کول دیوے سچ بھرواسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری پوری کرنی آسا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، میں کلج انتم تیریاں گر سکھاں نال ویکھاں تیرا تماش۔

ہر تماشا جس دیکھنا جگ، دھرنی ہر سمجھائیندا۔ بھگت پیار اندر جائے بجھ، پریتی پریت اک سمجھائیندا۔ پریم اگن وچ جائے دجھ، اگنی تت نہ کوئے دکھائیندا۔ جگت شرع پار کرے حد، ایکا گھر دکھائیندا۔ ہر سنگت وچ ہے سج، سو جن ہر کا درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم پڑدہ لئے کج، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ ہر تماشا ساچی راس، ہر سچا سچ جنائیندا۔ شکر دیکھے اُتے کیلاش، بھیو ابھیو چکھائیندا۔ برہما دیکھے برہم پرکاس، پار برہم پرگٹھائیندا۔ وشنوؤں دیکھے کہے شتاباش، تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی کہے آد جگاد میں بھگتاں ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں ہوواں داس، بن سیوک سیوک کھائیندا۔ کلج اتم وساں پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جن بھگتاں بچھے لوک مات کٹاں آپ بنواس، بن جنگل جوہ پھیرا پائیندا۔ میرا بھگت نہ ہوئے اُداس، بن بھگتی دیا کھائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جگ چوکڑی پنڈھ مکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، انڈھڑی ڈور اک رکھائیندا۔ دھرنی کہے تیرا عجب تماشا، میں دیکھے ہوئی حیران۔ گھٹ گھٹ اندر تیرا واسا، میرے صاحب سچ سلطان۔ خالی دے نہ کوئی پاسا، میرے بھگت وچھل بھگوان۔ تُوں گرکھاں کریں پوری آسا، دیویں درس دان۔ ۵۳۶

میں منگاں چرن بھروسا، بخشش کریں مہربان۔ تیرے در نہ جائے کوئی نراسا، جو چرنی ڈگے آن۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تُوں ہونا آپ مہربان۔ مہربان میرے دین دیال، میں تیری اوٹ تکائیا۔ خوش ہوئی دیکھے تیرے گرگھ لال، گھر گھر وجے ودھائیا۔ بن دیکھیوں ہوئیوں دلال، انڈھڑا رُپ دھرائیا۔ تیری اولڑی دیکھی چال، تیری سار کوئے نہ آئیا۔ تُوں آپے بچھیا حال، اپنا پھیرا پائیا۔ میری بیننتی تیرے اگے سوال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنے گرکھاں نال ملایا۔ ہر جو میں پھر کے آئی سب، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ تیتوں کوئی نہ سکے لبھ، کیوں بیٹھا کھ چھپایا۔ سادھ سنت کلج گٹے ڈونگھی کھڈ، باہر سکے نہ کوئے کڈھایا۔ اک دوجے دیاں کنڈاں رہے وڈھ، چھری ہنکار ہتھ اٹھایا۔ دین مذہب پا پا ونڈ، تیرا ناؤں رہے صلاحیا۔ بن تیرے نامے ہوئے رنڈ، خالی بُت رہے گرلایا۔ چار ورن دیکھیا بھیکھ پاکھنڈ، پیکھی جگت نظری آیا۔ کوئی نہ گاوے تیرا کو چھنڈ، جس گایاں دکھ رہے ن رایا۔ میں تیریاں بھگتاں دوارے دیکھیا ایکا انند، انند انند وچ سمایا۔ میرا خوشی ہو یا بند بند، میں

پچھلا دکھ بھلایا۔ میرے نیتز کالجے پائی ٹھنڈ، میرا آتم سانت کرایا۔ دھن بھاگ توں گرگھ چاڑھے چند، کلجگ اندھیرا انت گویا۔ میری اِکو اک منگ، توں بخشیں سچ سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا اپنا ور، دُوجی دست نہ کوئے منگائی۔ ہر جو تیری اچرج ریت، اسچرج تیری وڈیائی۔ کدھرے مندر کدھر مسیت، کدھرے گرودوار سہائی۔ کدھرے جانیں جنائیں ساچے گیت، کدھرے گرگر کریں پڑھائی۔ کدھرے وسیں دھام انڈیٹھ، اپنا بھیو نہ کسے جنائی۔ باہروں تیری کردے دیکھے پریت، کلجگ جیو رسنا جہوا ڈھولا گائی۔ اندروں آتم کسے نہ دیکھیں ٹھنڈی سیت، ترے گن گنی رہی جلائی۔ میں نیتز کھول دیکھیا تیری نظری آئی چھوٹی جھیت، دوسر راہ نہ کوئے رکھائی۔ تیری دھارا دیکھی باریک، رُپ رنگ نہ کوئے وڈیائی۔ میں چل کے آئی نزدیک، اپنا پنڈھ مکائی۔ اگے تیرا بھگت دیکھیا جس داد سے نہ کوئے شریک، ایکا رنگ رہیا سمائی۔ سدا تیرے ملن دی رکھے اڈیک، آتم سیجا اک وچھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر ہر جن لئے ملایا۔ آدیکھ ملیا میلا، سو پڑکھ زرنجن آپ ملایا۔ پہلوں دیکھیا اکو گر سکھ سنگھ چیلا، سنگھ رُپ وٹایا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، دین اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ایکا گھر بہایا۔ ہر جن دیکھ اکو گھر، گھر باری آپ دکھائیندا۔ اک دُوبے دا پلو پھڑ، بندھن بندھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ سمجھائیندا۔ ساچا گھر سچ مکان، ہر ساچا سچ جنائی۔ جس گرہ سے سری بھگوان، سو مندر سو بھاپائی۔ جس مندر لے دھر فرمان، تس لے مان وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گرہ ایکا مندر، کھیلے کھیل اندرے اندر، آتم پر ماتم اپنا رنگ دکھائی۔

۵۳۷

۵۳۷

* ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی شیخ سرجموں *

بیت رہیا ہر جگ چوٹھا، چارگنٹ ڈھائی۔ جیو جنت ہو یا تھوٹھا، تھر نظر کوئے نہ آئی۔ پڑھ پڑھ تھکی رسنا پوٹھا، بودھ گیان نہ کوئے جنائی۔ ملّا پنڈت گرنتھی دین دھوکھا، ہر دے رام نہ کوئے وسائی۔ باہروں سناؤندے کوک لوکاں، اوچی ناد وجائی۔ اندروں نچکی نہ کسے چوکا، چک پڑدہ درس کوئے

نہ پائیا۔ پاربرہم بے آنت سوامی آگے دسٹا راہ شوکھا، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ تیری سرن رہے اوٹا، دوجی اور نہ کوئے سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساڈی اچھیا پور کرائیا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سوہنگ شبد ست جیکار، چار ورن پڑھائیا۔ جنم مران ڈکھ دئے نوار، ڈکھ سکھ وچ بدلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک چلایا۔ ساچا راہ ساچی دھارا، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ نام ست برہم مت اک جیکار، سوہنگ رسنا جہو سٹائیندا۔ ایہتھے اوٹھے دئے سہارا، آتم پر ماتم اپنا بندھن پائیندا۔ لیکھا جانے ہر نرنکارا، لیکھا لیکھے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ سچا راہ، سوہنگ شبد جگت ملاح، آتم پر ماتم بیڑا آپ چلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے سچ صلاح، گر شبدی ملے اک ملاح، پنچ تت کا یا نہ کوئے وڈیائیندا۔

* ۱۷ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سرجموں *

پڑکھ ابناسی دے دھرواس، ہر چرن سرن سہارا۔ میں نیتر کھول دیکھاں آکاش، اُپر رووے سورج چن ستارہ۔ کوئی نہ کرے بند خلاص، آنت دے نہ پار کنارہ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا نام ادھارا۔ نام ادھار دے بھگوان، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ توں دیونہارا سچا دان، وست اموک آپ ورتایا۔ تیرا کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ سمانیا۔ تیرا تھم سچ فرمان، حکمے اندر سرب لوکائیا۔ تیرا مندر دھر مکان، ہوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا ہونا آنت سہائیا۔ آنت سہائی ہونا بھگوان، ایکا در تکایا۔ میں سیوا کراں مہان، بن سیوک روپ وٹایا۔ لکھ چوراسی دیواں پکوان، گھر گھر رزق سبایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے آگے حال سناپا۔ آگے حال تیرے دس، میں اپنی کتھار ہی سناپا۔ لکھ چوراسی تیرے جیو جنت میتوں چرناں ہیٹھاں رہے جسس، اُپر اپنا بھار پائیا۔ تیرے تھم بدھی کسے پاسے نہ سکاں نس، نیتر رو رو پیر وہائیا۔ پاپیاں بھار چک چک گئی تھک، میری اودھ وہائیا۔ میں بڈھڑی میرا ٹٹا لک، ہڈی ریڑ رہن نہ پائیا۔ پاربرہم کر کرپا اپنی گودی چک، میں در

در دیاں دُہائیا۔ دُشٹاں ہنکاریاں کولوں میرا پڑدہ ڈھک، منگی تیری اک سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ میرا سیس ویکھ کھلا جھٹا، نیتزیناں نیر وہایا۔ میرا کوئے نہ کرے پورا گھٹا، میری جھولی نہ کوئے بھرایا۔ میں تک کے آئی نیڑے واٹا، در تیرے پندھ مکایا۔ توں امرت دتا گوہند باٹا، ایک وار گھ چوایا۔ اک گھلایا سچا باٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری منگاں سرن سرنائیا۔ دشا میری اودھ ویکھ ویلا آنت، آنت آنت گر لائیا۔ چاروں گنٹ کوئی نہ سنگی جیو جنت، جیو جنت دین دُہائیا۔ کوئی نہ ملیا سادھ سنت، سادھ سنت نظر کوئے نہ آئیا۔ جدھر ویکھاں گڑھ ہوئے ہنگت، مایا متا رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری اکو آس پچائیا۔ میری اکو آس خدا، ویکھ خلق رہی گر لائیا۔ میں تیرے اتوں ہوئی فدا، اپنی فطرت مات مٹائیا۔ تیریاں پیراں پیغمبراں میرا تن من ودھاء، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا حال ویکھ میرے ماہیا۔ تیرے پیر تیرے پیغمبر، تیری رحمت وچ سرنائیا۔ رچ کے گئے جگت اڈمبر، اڈ اڈ راہ چلائی۔ اپنا کر کے گئے سویمبر، اللہ رانی نال پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے سچن سچ گوسائیا۔ پیر پیغمبر ویکھ فقیر، فقرہ اکو اک سنائیدی۔ ہتھ پیر وچا زنجیر، شرع تند نہ کوئے تڑائیدی۔ میں آنت ہوئی حقیر، اپنا بل گوائیدی۔ توں صاحب بے نظیر، تیرے آگے واسطہ پائیدی۔ توں بدل میری تقدیر، تقصیر تیرے ہتھ دکھائیدی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری رحمت منگ منگائیدی۔ تیری رحمت میرے رحمان، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ میری چھاتی چڑھے پنج شیطان، نو کھنڈ دین دُہائیا۔ جوٹھے جھوٹے ڈھولے بہہ بہہ گان، اچی کوک کوک سنائیا۔ تیرا بھلیا ناؤں سری بھگوان، تیری بھگتی ہتھ کسے نہ آئیا۔ مندر مسجد کھول دکان، جگت ہٹ رہے چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا اگن تت بھجائیا۔ میرا اگنی تت دے بھجا، میں ایک منگ منگائی۔ دئی دوتی پڑدہ دے اٹھا، میرے صاحب سچے سائیں۔ ذات پات دے مٹا، ایک رنگ رنگائیں۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے سمجھا، ایک اگن دکھائیں۔ میں گھٹ گھٹ رہیا سما، ہندو مسلم ہر گھٹ تھائیں۔ پچھلا لہنا دے چکا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ تیری وڈیائی۔ پُرکھ ابناسی مرد مردانہ، ایک اگن سمجھائیدا۔ چار جگ میرا کھیل مہانا، جگ جگ آپ کرائیدا۔ گر اوتاراں دے دے دانا، سچ

نشانه مات رکھائیندا۔ پیر پیغمبروں دے کلاما، کلمہ امام آپ پڑھائیندا۔ دین مذہب پر گناہ اسلاما، اپنا اسم چھپائیندا۔ بردے بنا بنا حکم دے غلاما، ساچی سیوا سچ کرائیندا۔ جگت نوبت اک دامہ، در در آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ کرے کھیل ونڈے حدود، حد اپنی آپ بنائیا۔ آپے دے سچ عروج، اُلفت وچ کدے نہ آئیا۔ کسے نوں کہے میں تیرا محبوب، کسے رام رام سمجھائیا۔ کسے کہے وسے بن قلبوت، زرگن نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ چار جگ ونڈ اپار، جگ جگ کدا آيا۔ کھتری برہمن شودر ویش کھیل نیار، ہر سجن آپ کھلایا۔ ہندو مسلم ویکھ وچار، عیسیٰ اپنی گنڈھ پوایا۔ گوہند سورا کرتار، ثابت صورت آپ درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ونڈاں پائے وچ سنسار، ونڈ ونڈ اپنی خوشی منائیندا۔ پیراں نال پیر کرائے تکرار، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچھل اچھل آپ کرائیندا۔ پیغمبر نال پیغمبر لڑا، لڑ اپنا لئے چھڈائیا۔ کسے نوں کہے اک خدا، ایک نور الاہیا۔ کسے نوں کہے واہرو بے پرواہ، واہرو فتح گجائیا۔ کسے ہتھ کلمہ شرع دے پھڑا، شریعت ونڈ ونڈائیا۔ کسے ہتھ تلوار دے ٹکا، چند پر چند ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ کسے نوں کہے خداوند کریم، خود اپنی کھیل کرائیندا۔ کسے کہے ستنام سچی تقسیم، سچھنڈ دوار دکھائیندا۔ کسے نوں کہے الف یے سین، نقطہ نوں نہ کوئی جنائیندا۔ کسے نوں کہے پینتیس اکھری ہوئے ادھین، اکھڑ اکھڑ نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ کسے کہے بے عیب پروردگار، مقامے حق سمائیا۔ کسے کہے اینکار، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کسے کہے رام رام پیار، رمیا ہر گھٹ تھانیا۔ کسے کہے کرشن کرشن سنگار، مورکٹ سیمس سہائیا۔ کسے کہے بھگت دوار، ہر بھگوان پھیرا پائیا۔ کسے کہے دُشٹ دمن سردار، جس ملی مان وڈیائیا۔ کسے کہے ویکھے جگ چار، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ کسے کہے آد جگاد پساہ، جگ جگ کھیل کرایا۔ کسے کہے گر اوتار، کسے نبی رسول دکھائیا۔ کسے کہے پڑھ پڑھ وید چار، کسے شاستر سمرت رہیا سنائیا۔ کسے کہے گیتا گیان اجیار، کسے انجیل قرآن جنائیا۔ کسے کہے ساچی بانی مارے بان، بان زالا تیر چلائیا۔ کسے کہے فتح جیکار، فتح ڈنکا اک لگائیا۔ کسے کہے رمیا سنسار،

کسے کہے نرگن وسے دھام نیار سچا ماہیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپنی کار آپ کمائیا۔ دین مذہب ویکھ سلام، شرع شریعت کھیل کرائیا۔ نام ست ست نشان، ست ستوادی آپ چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا کھیل اک اگلا، ہر سچا آپ کرائیندا۔ آپ وسائے جگت محلہ، جگ جگ ویکھ دکھائیندا۔ رام کرشن پھرایا آپے پلا، عیسیٰ موسیٰ انگلی لائیندا۔ محمد اٹھایا آپے جھلا، اپنی جھلک جنائیندا۔ نانک نرگن جوت آپے رلا، جوتی جوت سمائیندا۔ گوہند سندیس ایگا گھلا، پُرکھ اکال منائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ کرائیندا۔ ساچی ونڈ ہر سلطان، نرگن ونڈی ونڈ کرائیا۔ دین مذہب مات نشان، کھج بندھن پائیا۔ گر اوتار کر بلوان، پیر پیراں نال نکرانیا۔ ویکھے کھیل سری بھگوان، اپنا بل آپ ازمائیا۔ دُور دُراڈا نوجوان، وچ میدان کدے نہ آئیا۔ دُھر فرمانا دے فرمان، حکمی حکم سنائیا۔ رن بھومی کھیل مہان، ہر سچا سیو کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ اپنا رنگ رنگے نرکارا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ کھڑگ کھنڈا دے کٹار، تیر کمان چلہ ہتھ پھرائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، سرگن سرگن نال نکرانیندا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، اپنا بھو نہ کسے جنائیندا۔ جگ جگ ہولا کرے بھار، دُشت ہنکاری آپ کھپائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر اتریا پار، کھج اتنم ویس دھرائیندا۔ چاروں گنٹ کہے لکار، اوچی کوک کوک سنائیندا۔ پیر پیر کرے خوار، در در در پھرائیندا۔ نیہاں ہیٹھاں گوہند بالے دے سوال، ترس نہ کوئے کمائیندا۔ میں گھالی پوری گھال، پر بھ دی ساچی سیو کمائیندا۔ میرا وجے اکو تال، جوٹھ جھوٹھ ناچ نچائیندا۔ میرا وچھیا سچا جال، لکھ چوراسی وچ پھسائیندا۔ میرا سنگی بنیا کال، گھر گھر ڈور وواہندا۔ چاروں گنٹ ہون بے حال، سر اتنم نہ کوئی اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ دکھائیندا۔ اپنی کھیل کرے گوہند، مہما اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دھرنی تیری لکھ چوراسی بند، تیری گود بہائیندا۔ نال رلائے سُرپت اند، کروڑ تیتیا سنگ نبھائیندا۔ شکر لتھے اتنم چند، سنسار وگ مٹائیندا۔ برہما کرے سرب بخشند، برہم میرا اک بخشائیندا۔ وشنو کہے گنی گہند، ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ پہلوں جیو جنت لگائے نند، منہ تھکاں نال بھرائیندا۔ پھر پھڑ پھڑ کڈھے چند، رائے دھرم آپ اٹھائیندا۔ اتنم خالی کرے جیو پنڈ، جگت کھیڑا نہ کوئی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی دھرت دھول آپ سمجھائیندا۔

دھرنی سُن انتم بات، ہر باطن آپ جنائیا۔ تیری بچھن آیا بات، رُوپ انُوپ وٹائیا۔ کلجک مٹے اندھیری رات، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ پیر پیراں
 ٹٹے ساک، سبج سبج نہ کوئے بنائیا۔ ناتا تٹے جگت پاٹھ، پوجا سندھیا نہ کوئی کرائیا۔ رہن نہ پائے تیر تھ تاٹ، تٹ کنارہ نہ کوئے وڈیائیا۔ تیرے
 اتے کوئی نہ دسے جھوٹھا ہاٹ، جھوٹھی دست نہ کوئی وکائیا۔ کوئے نہ کرے تیرا گھات، چھری پھرے نہ کوئے قصائیا۔ کوئی نہ پٹے ڈونگھا کھات، مایا
 لئے دبائیا۔ کوئی نہ دیکھے مار جھات، نیتزنیں اٹھائیا۔ سب اتارے اگو گھاٹ، ایگا گھر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا
 آپ کمائیا۔ تیری مینڈھی گندے سپس، ایکا ایک جنائیدا۔ تیری رچھیا کرے جگدیش، بل اپنا آپ دھرائیدا۔ جگ چوکڑی پیسین لیا پیس، کیتی گھال
 لیکھے پائیدا۔ پیر پیس نمبراں گر اوتاراں دیوے اک حدیث، ایکا حکم سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا دردی درد وندائیدا۔ تیری
 درد مٹے دکھ، ہر دکھیاں گلے لگائیا۔ اک اپجاوے ساچا شکھ، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ جن بھگتاں کرے اجل کھ، دیوے مان وڈیائیا۔ سنگھ رُوپ پے
 بک، ایکا بھبک لگائیا۔ کوڑ کڑیارا جائے نک، اپنا کھ چھپائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے سک، ہریا پھیر نہ کوئے کرائیا۔ مسمکھاں کھ پے تھک، گرکھاں
 دے وڈیائیا۔ کرپا کر ابناسی اچت، تیری رت سہائیا۔ تیری پھلوڑی جائے پھٹ، بوٹا لوک مات دکھائیا۔ تُوں نیتزہ دیکھنا اٹھ، چاروں کٹ لہر لہرائیا۔
 صاحب سنگر پیاٹھ، تیرا دکھ رہیا وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہولا بھار آپ کرائیا۔ تیرے سر توں لتھے بھار، ہر ساچا آپے
 لائیدا۔ تُوں سیوا کریں جگ چار، جگ چوکڑی بندھن پائیدا۔ تیرے در روون یار چار، محمد واسطہ گل وچ پائیدا۔ اوچی کوک کوک کرن پکار، نیتز
 نیناں نیر وہائیدا۔ میری مدد کر میرے مددگار، اگو منگ منگائیدا۔ میری صدی گئی ہار، سدا گر گر آپ سنائیدا۔ میری بدھی بچھٹی وچ سنسار، میری
 اُمت گنڈھ نہ کوئی پوائیدا۔ ڈونگھی بھوری ڈگی منہ دے بھار، پھر باہوں نہ کوئی اٹھائیدا۔ میرا دکھڑا سنے نہ کوئی میت مرار، کئے کعبے سنگ نہ کوئی
 نبھائیدا۔ میرا تجرہ ہو یا خوار، میری محراب نہ کوئی سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوارا منگے ور، خالی ہتھ دکھائیدا خالی ہتھ
 کٹی لب، مچھ داہری نظر نہ آئی۔ وڈا چھوٹا نہ کوئی قد، بل اپنا نہ کوئی جنائیا۔ بڈھا شیخ بڈھے ہڈ، رو رو دے ڈھائیا۔ صدی چوڑھویں گئی لد، ویلا وقت

وہائیا۔ میرا مکا پینڈا نہ کوئی حد، آگے راہ نہ کوئی دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی در دوارپوں دتا کڈھ، نہ ہوئے کوئی سہائیا۔ سگی ساتھی گئے چھڈ، چار یاری نہ توڑ
 نبھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ دیکھ دھرنی در پکار، محمد رہیا سنائیا۔ بھڑی
 وچھڑے میرے یار، یاری توڑ نہ کوئے نبھائیا۔ دھرنی دے نہ کوئی آدھار، میں اپنی اُمت ایہدی گود بہائیا۔ پھڑ پھڑ ہڈیاں کھاگئی وچ سنسار، رتی رت
 رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھوئے نہ جانے رائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، اک دُوبے آپ جنائندا۔ دھرنی دتا محمد سہارا،
 محمد اُمت دھرتی وچ دبائندا۔ آنت دوہاں میلا اک کنارہ، ہر جو اپنا پتن اک دکھائندا۔ اک آوے اک جاوے دوویں روون زارو زارا، نیتز نیناں نیر
 وہائندا۔ دھرنی کہے چکیا نہ جائے بھارا، محمد کہے میرا سپس نہ بھار اٹھائندا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل دو جہان وسے باہرا، اپنا حکم ورتائندا۔ اک دُوبے
 دی کڈھو وگارا، سر نال سر وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم سنائندا۔ سپس نال سپس لو وٹا، ہر ساچے سچ جنایا۔ محمد آگوں
 مارے دھا، سُن میرے خدا خداوند رایا۔ میتھوں لکھ چوراسی بھار چکیا نہ جا، اپنا بل نہ کوئی جنایا۔ میں اپنی اُمت نہ سکيا اٹھا، آنت سنگ نہ کوئی رکھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئی سرنایا۔ دھرنی دوئے جوڑ کرے نمسکار، پر بھ آگے سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی تیری لکھ
 چوراسی دا چکيا بھار، در تیرے سیو کمائیا۔ میرے اتوں پتت پاپی دینے مار، دُشٹ ہنکاری رہن نہ پائیا۔ ساچے بھگت کر اجیار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ میرا
 ہولا ہو جائے بھار، دُکھ رہے نہ رائیا۔ کلجک دینا در دُرکار، محمد دیوے نہ پھیر صالاحیا۔ چھوٹا بالا لینا اٹھال، سنجگ ساچے جنم دوائیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کھیل دیکھاں چائیں چائیا۔ تیری کھیل دیکھن دا چاؤ گھنیرا، میں اکو اوٹ تکائیا۔ چار جگ بھلایا کر کر ہیرا پھیرا، گرو گرو گر
 سیو کمائیا۔ انتم کلجک پایا پھیرا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ جگ چوکڑی ڈھاہیا ڈھیرا، خاکی خاک دکھائیا۔ چل کے آئیوں نیرن نیرا، دُور ڈراڈا پنڈھ مکائیا۔
 نہ کوئی سنجھ نہ سویرا، ایکا نور در سائیا۔ جن بھگتاں بدھا بیڑا، اپنے کندھ اٹھائیا۔ اکو وسایا سچا کھیڑا، گرگھ اپنی گود بہائیا۔ میں پچھن آئی کیہڑا کیہڑا،
 جس دیویں مان وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں برہما وشن شو اند چکایا جھیرا، جن بھگتاں دیواں مان وڈیائیا۔ برہمنڈ دکھاواں اپنا ویہڑا، ایکا گنڈا لاہیا۔

دھرنی دیواں تیتوں گیڑا، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ کراں حق حق نہیرا، ایکا گن سمجھائیا۔ توں ویکھیں گرکھ میرا، ایکا گھر رہیا دکھائیا۔ اوتھے چڑھے چاؤ گھنیرا، وجے اک ودھائیا۔ اوتھے برہما ہوئے ڈھیہہ ڈھیرا، مایا ممتا موہ چکائیا۔ گرکھ کہے توں میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا رہے گائیا۔ پُرکھ ابناسی کر کے آیا وڈا جیرا، وشنوں بھگوان ناؤں دھرائیا۔ جے کوئی کہے سنگھ شیرا، شیر اپنی بھبک دکھائیا۔ اکو دکھائے سچا کھیڑا، جس کھیڑے دسیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے ساچا دان، دکھیاں دکھ دے گوائیا۔

* ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گوڑا رام دے گھر شیخ سرجموں *

کجک اتم منگن دات، پیر پینمبر سیس جھکائیا۔ پروردگار اسیں تیری ذات، تیرے نور وچ سمائیا۔ تیرے حکمے پھڑی قلم دوات، شاہی شہنشاہ نال رلائیا۔ تیرا کلمہ لکھیا تیری یاد، یادداشت مات بنائیا۔ تیرا سندیسہ کائنات، حق سمجھائیا۔ تیرا نیتز کھولیا کھلا تاک، ساڈے ہتھ نہ کوئی وڈیائیا۔ تیرا ویکھیا جگت گھاٹ، بن بن پاندھی راہیا۔ تیری نظر نہ آئی سچ لغات، جس وچوں الف بے دیویں پڑھائیا۔ تیری باطن سُن سُن تھکے بات، بھيو کوئے نہ آئیا۔ عالمین تیرا جانے کوئی نہ حالات، حل سوال نہ کوئے کرائیا۔ تیرا باغ بغیچہ اک باغات، باغبان وڈ وڈیائیا۔ بن تیرے آنت ہوئے وفات، فتویٰ، سب تے سادر لائیا۔ کر کرپا سُن لے بات، تڈھ اگے سیس جھکائیا۔ تیرا لیکھا کائنات، سکے نہ کوئے مٹائیا۔ تیرا ڈونگھا دے کھات، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ تیرا کھیل بوہ بدھ بھانت، انک کل تیری وڈیائیا۔ بن تیرے اندھیری رات، چوڈھویں چند مکھ شرمائیا۔ نہ کوئی نبھاوے سچا ساتھ، سگلا سنگ تچائیا۔ ساڈا مستک ویکھ ماتھ، پورب لیکھا تیری جھولی پائیا۔ گل پلؤ منہ وچ گھاس، سجدہ سیس جھکائیا۔ ساڈا کلمہ تیرا سواس، سواس سواس الایا۔ نہ کوئی پُن نہ صواب، صحبت تیری اک سمجھائیا۔ بن تڈھ ملے نہ حیات آب، آب حیات نہ کوئی پیائیا۔ صدی چوڈھویں لنگھی وچ خواب، خواجہ خضر دے دہائیا۔ میری سوہے نہ سچ محراب، محبوب نظر کوئے نہ آئیا۔ روشن ہوئے نہ کوئی آفتاب، نور نور نہ کوئے درسائیا۔ ساچا بنے نہ کوئی احباب، مل مل اپنا

حال سنائی۔ تن وجے نہ تت رباب، تار ستار نہ کوئی ہلایا۔ تیرے آگے ہوئے لا جواب، نیتز نین نین شرمایا۔ تیری جھل نہ سکے تاب، ساڈا بل نہ بل
 دکھایا۔ کرپا کر شاہ نواب، شہنشاہ تیری سرنایا۔ چرن گھوڑے دے رکاب، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ دو جہاناں مار آواز، غفلت سب دی دے مکھایا۔
 تیری پڑھ پڑھ تھکے نماز، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ تیرا جلوہ دے نہ غریب نواز، نیتز نین رہے ترسایا۔ ساڈا ڈبدا جائے جہاز، بیڑا بنے نہ کوئی لایا۔
 چاروں گنٹ تھکے بھاج، بن بن پاندھی راہیا۔ سچا دے نہ کوئی سماج، چار گنٹ رہی گر لایا۔ مکے کعبے نہ کوئی حاج، حاجی حج نہ کوئی دکھایا۔ ساڈی کوئی
 نہ رکھے لاج، ساڈا سنگ نہ کوئی نبھایا۔ ساڈا کھلن لگا پاج، جگت لہا رہن نہ پانیا۔ کتاں وچ پاپا انگلاں مار دے آواز، ہو ہو اللہ اللہ حق حق نعرہ سنایا
 ۔ چو داں صدیاں رکھ کے بیٹھے رہے تاج، سیس آپے چھتر جھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آگے سیس
 جھکایا۔ پیر پیغمبر رہے گرلا، کربلا دے ڈھانیا۔ پر بھ ملے سچ ملاح، بیڑا پار کرانیا۔ ویلے انت ہونا فنا، نہ سکے کوئی بچایا۔ نہ اُمت بخشے گناہ، نبی رسول
 نہ کوئے وڈیایا۔ بن رسیوں لگا پھاہ، گل پھاسی ایکا پانیا۔ بن خاندن ٹٹا نکاح، کھ نقاب نہ کوئی ٹکایا۔ بن چھریوں حلال ہوئی گاں، ذبح اپنا آپ رہے
 کرانیا۔ تیرا کلمہ بھلیا سچاناں، تیری رحمت نظر کسے نہ آئی۔ توں اماں سر امام، رسولاں سر رسول سچا شہنشاہیا۔ اسیں بردے تیرے غلام، در درویش
 بیٹھے سیس جھکایا۔ طوبی طوبی کر سلام، سلما علیکم رہے سنایا۔ اسیں سندن رہے تیرا پیغام، اک دھیان لگایا۔ تیتوں سکے نہ نیتز پچھان، روپ رنگ
 تیرا نظر کسے نہ آئی۔ اسیں بھلے بال انجان، ساڈی چلے نہ کوئے چترانیا۔ کلجگ انتم سنیا توں پرگٹ ہوئیوں سری بھگوان، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ جودھا
 سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ ایکا دیویں سچا دان، بن داتا دانی آپ دکھایا۔ اسیں چرنی ڈگے آن، اکو اوٹ تکایا۔ تیری سرن ساڈا امان،
 دوجی شرع نہ کوئی دکھایا۔ تیرا کلمہ سچ کلام، ایکا راگ الا لایا۔ توں صاحب جانی جان، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے سرنایا۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، ایکا ایک سنایا۔ توں پرگٹ ہوئیوں پیر ظاہرا، حضرت تیری وڈ وڈیایا۔ چار جگ گر اتار
 تیرے ناؤں دا کردے رہے مشاعرہ، کھانی بانی آپ سنایا۔ توں سب توں وسیا باہرا، تیرا بھو کسے نہ آیا۔ توں گھر گمبھیر گہرا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ

بے پرواہیا۔ لوک پر لوک دو جہان چو داں طبقاں بن کے نرگن کریں سیرا، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ اپنی سیر گاہ بنایا۔ بن تڈھ ہوئے جگت اندھیرا، دھواں دھار نہ کوئے مٹایا۔ تیرے حکمے ورتے قہرا، قہر لہر اک دکھایا۔ بن تیرے کلمے ہو یا بہرہ، ساچا راگ نہ کوئی سنایا۔ چاروں گنٹ جھوٹھا ڈیرہ، جگت اڈمبر ویکھ دکھایا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نو ست نہ کوئی دسے ساچا شیرا، اپنی بھبک دے دکھایا۔ کوڑ گڑیا را پایا گھیرا، کلجگ اپنا بل دھرایا۔ اسیں سیوا کری کر وڈا جیرا، ساڈا زور رہیا نہ رایا۔ ساڈے وہندیاں اُجڑن لگا ساڈا کھیڑا، نہ سکے کوئی بچایا۔ نیماں نال نیماں پایا جھیڑا، بن وچولا نہ کوئی جھڈایا۔ بن تڈھ بنھے نہ کوئی بیڑا، پروردگار میرے خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، پیر پیغمبر رہے گر لایا۔ پیر پیغمبر نیتز نیر، نین نین وہانیا۔ تیرے حکمے شرع زنجیر، کڑی کڑی نال بندھانیا۔ تیرے حکمے پڑھی تکبیر، تدبیر تیری شہنشاہیا۔ تیرا جلوہ سچ تصویر، تیری تسبیح نال ملانیا۔ تیرے ہتھ ساڈی تقدیر، جوں بھاوے لئے چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد اک دوجے دے چھوٹے ویر، بھائی بھانیاں ول ویکھ دکھانیا۔ ساڈی الفی لیر و لیر، کالی کفنی رہی گر لایا۔ ساڈی ہوئی آنت اخیر، ویلا وقت وہانیا۔ ساڈا اپنا آپ ہو یا دلیگر، ساہک ست نہ کوئی کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اکو ہتھ لکانیا۔ پیر پیغمبر مارن دھاہ، دھرت دھول ہلایا۔ تیرے اُتے کرے گناہ، کھنڈا خنجر ہتھ چکایا۔ چھوٹے بالے تیرے اندر دے دبا، نردوش دوش لگایا۔ توں ہو خاموش اپنی گود لے سوا، تیتوں ترس ذرا نہ آیا۔ لوک پر لوک نیتز نین نیر رہے وہا، وشن برہما شو دے دُہایا۔ ویکھو پیراں نال پیر رہے ٹکرا، شرع شرع نال لڑایا۔ کرے کھیل آپ خُدا، اولڑی چال آپ چلایا۔ پہلوں محمد کلمہ دتا پڑھا، ایکا آیت سنایا۔ پھر گو بند دتا سمجھا، فتح جیکارا اک الایا۔ دوہاں بل دتا ودھا، آپ اپنا حکم ورتایا۔ اک دوجے ہتھ کنڈا دتا پھڑا، آپ اپنا کھ چھپایا۔ کر کے دھوکھا گو بند دھڑا دتا بنا، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ پیر پیغمبر کہن ہوں خاکی خاکا، تن ماٹی خاک کھانیا۔ توں بے عیب پروردگار باقی بانکا، نور ظہور الایا۔ آد جگاد جگ توں بڑا لڑاکا، گھر گھر چھیڑاں رہیا چھڑانیا۔ اچھل اچھل بے محتاج چلاکا، بے آنت تیری وڈیانیا۔ توں پہلوں کچھے اپنا خاکہ، لکیر لکیر وچ ملانیا۔ پھر گر اوتاراں سناویں ساکہ، پیر پیغمبر کر پڑھانیا۔ کسے کرائیں پنج وقت نماز، کسے امرت باٹا ہتھ پھڑانیا۔ کسے کہیں

میں تیرا سچا آقا، کسے کہیں اک پاربرہم سرنا گیا۔ نانک کہے توں سب دا پڑدہ ڈھاکا، سر اپنا ہتھ ڈکایا۔ محمد کہے میرا پورا کردے گھاٹا، تیرے آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ گوہند کہے میں دیکھاں تیرا کھیل تماشہ، کلج ویلا اتم آیا۔ نانک کہے پرہ سب داراکھا، گھٹ گھٹ رہیا سما گیا۔ محمد کہے پرہ دے دے داتاں، تیری اکو اوٹ نکایا۔ گوہند کہے توں میرا پتاما، تیرا سنگ وچھڑ نہ جایا۔ نانک کہے پڑکھ اکال سب داناتا، ہر گھٹ اپنا بندھن پایا۔ محمد کہے میری سچی ذاتا، تیری ذات وچوں پرگٹایا۔ گوہند کہے میرا تیرے اندر واسا، دوجے گھر نہ کوئی وڈیایا۔ نانک کہے پرہ سرب بھر واسا، سر سبناں ہتھ ڈکایا۔ محمد کہے میری مکی واٹا، اتم ویلا گیا آیا۔ گوہند کہے میں کراں ہاسا، در تیرے خوشی منایا۔ نانک نرگن کہے پڑکھ اکال دیکھے تماشہ، بھيو کونے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پیر پینمبر گر اوتار اپنے رنگ رہیا دکھایا۔

* ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی شو سنگھ دے گھر جموں *

سچ خدائے توبہ توفیق، توں ہی توں الہیا۔ دوسر دے نہ کوئے رفیق، تعریف تیری نہ کوئے سنایا۔ اُمت میری میری بنی فریق، فرقہ اپنا آپ ودھایا۔ چاروں گنٹ اندھیرا تاریک، نور ظہور نہ کوئی رُشنا گیا۔ تیری دھار انڈیٹھ باریک، باطن تیری وڈیایا۔ توں صاحب سدا لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آیا۔ تیری مہما بے نظیر، نظر کوئے نہ پایا۔ توں لیکھا جانے شاہ حقیر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تیری چوٹی اک اخیر، کوٹن کوٹ بیٹھے ادھ وچکار ڈیرہ لایا۔ تیرے بردے پیر فقیر، فقرہ تیرا کہے گایا۔ تیرے در محمد کڈھے لیر، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ میرا آنت ہو یا دلگیر، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھایا۔ میرا انگ انگ کرے پیر، دردی درد نہ ونڈ کوئی ونڈایا۔ جدھر دیکھاں دے بھیر، سر ہتھ نہ کوئے ڈکایا۔ کلج جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بنی بھیر، اندھ اندھیرا چھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ اپنے رنگ رنگ مہربان، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ ناتا توڑ جگت شیطان، شرع شریعت رہن نہ پایا۔ ایکا صدق تیرا ایمان، ایکا عالم علما کرے پڑھایا۔ ایکا نقطہ بے زبان، اپنا آپ سنایا۔ ایکا مندر سچ مکان، حق

حقیقت دے دکھائیا۔ ایک اُلفت دو جہان، ایک الف کر پڑھائیا۔ ایک میاں وڈ بلوان، اپنا بل دھرائیا۔ میں نیواں ہوئے پھراں وچ جہان، اپنا سر جھکائیا۔ چار گنٹ دے ویران، باغبان رہیا شرمائیا۔ چوڈاں لوک نہ کوئی آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رحمت رحیم اک کمائیا۔ رحمت کر میرے محبوب، اکو آس رکھائیا۔ تیری کوئی نہ جانے حدود، پار کنارہ ہتھ کسے نہ آئیا۔ تیرا اُچا وڈ عروج، عرش قُرس تیری سرنائیا۔ تُوں آد جگاد سدا محروم، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بندھن بندھ نہ کوئی رکھائیا۔ محرم میرے مہربان، اک اِکلا کھیل کرائیندا۔ میں معصوم تیرا بالا، بھل بھل بخشائیندا۔ تُوں ویکھ میرا حال، بے حال گُرائیندا۔ میں لگا تیری چالا، تیری چال چل چل کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در درویش پھیری پائیندا۔ در درویش گیا آ، الفی چیر نہ کوئی رکھائیا۔ ننگی پیری پھیرا پا، تسبیح ہتھ نہ کوئی رکھائیا۔ داہڑی مجھ نہ لب کٹا، مہندی رنگ نہ کوئے رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، بھلی میری اُمت تیرا ناؤں خُدا ئیا۔ میری اُمت تیرا سنگ، تیرے نال بندھایا۔ تیری رحمت میرا رنگ، رام رحیم خُدا ئیا۔ تیرا ناد تیرا مردنگ، تیرا بردار رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکایا۔ در جھکے سیس، شرع شرع وڈیائیا۔ تیرا کلمہ اک حدیث، نبی رسول دین گواہیا۔ تیرا ناؤں تیس بتیس، بندی بند دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا بندھن بندھن اپارا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پیر پیغمبر اک ہلارا، ہر اکو اک اُٹھائیندا۔ آپے جانے اپنا وارا، آپے گھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل کرے بھگوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ مہما جانے دو جہان، دو جہاناں صفت صلاحیا۔ کلجگ اتم ہو مہربان، سچ پردھاگی رہیا جنائیا۔ پرگٹ ہو کے آیا وچ میدان، خالی ہتھ پھیری پائیا۔ گر اوتار پیر ویکھ مار دھیان، سچ اکھاڑا رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ پرگٹائیا۔ اک دھڑے محمد سوریر، تیرا بل دھرایا۔ دُوجے پاسے کہے گو بند تیرا جھلے نہ کوئے تیر، بے نظیر آپ چلایا۔ نانک کہے تُوں سب دا کریں اخیر، تھر کوئی رہن نہ پایا۔ پُرکھ اکال کہے میں کٹاں سب دی بھیر، جگ جگ بھگتاں سیو کمایا۔ محمد کہے میں چوٹی چڑھیا اخیر، چوڈاں طبق پھیرا پایا۔ گو بند کہے میرا

داتا گنی گھر، میرے انگ سنگ سمایا۔ نانک کہے پر بھ اپنے ہتھ رکھے اک شمشیر، آد آنت سب دا کرے صفایا۔ پاربرہم کہے میں بھگتاں پیواں ساچا سیر،
 جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ محمد کہے ہر اک امام، کلمہ اک جنایا۔ گو بند کہے میرا پتا سری بھگوان، سد اپنی گود بہایا۔ نانک کہے سب نوں کرے پروان،
 سب دا پتا مایا۔ ابناسی کرتا کہے میں جن بھگتاں دیواں دان، نام امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ
 سمجھایا۔ محمد کہے میرا خدا، میرے وچ سمایا۔ گو بند کہے میرے نالوں نہ ہوئے جدا، سد سرتے ہتھ رکھایا۔ نانک کہے ہر سب توں ہوئے فدا، جو بیٹھے
 دھیان لگایا۔ پاربرہم پر بھ کہے میں جن بھگت ملاں سدھا، راہ وچ نہ کوئی اٹکایا۔ جے کوئی بچھے کیہڑا وڈا، کوئی دس نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنے خوشی منایا۔ محمد کہے میں منگی منگ، چو داں طبق میری سرنایا۔ گو بند کہے میری تیج پلنگ، پر بھ گودی اک ہنڈھایا۔ نانک
 کہے ہر کرے سرب نوں بھنگ، سیبھنگ روپ سمایا۔ بھگوان کہے میں بھگت چڑھاواں ساچے چند، لوک مات رُشنا یا۔ گیت سناواں اکو چھند، اپنا ڈھولا
 الا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ محمد کہے میری ونڈ چو داں صد، صدی چو دھویں نال ملا یا۔ گو بند کہے تیری
 پار کرنی حد، ویلا اتنم گیا آ یا۔ نانک کہے پڑھ اکال اپنی اُپجائے ساچی جد، بنس سربنس آپ سہایا۔ بھگت سہیلے لئے سد، آپ اپنے کول بہایا۔ لکھ
 چو راسی وچوں کرے اڈ، اپنی ونڈ ونڈا یا۔ نام چڑھائے ساچے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ سوہنگ اکھرا کو دس، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اپنا یا۔ ہر جن اپما کرے آپ، اپنی سیوا آپ لگائیندا۔ ہر جن تیرا چے جاپ، جپ جپ اپنا سکھ
 درسائیندا۔ ہر جن تیرا مٹے تاپ، تینو تاپ نیڑ نہ آئیندا۔ ہر جن تیرا کٹے پاپ، بن اپرادھی ویس کمائیندا۔ ہر جن تیری دیکھے ذات، پہلوں اپنی ذات
 گوائیندا۔ ہر جن تیری مٹے رات، جگت اندھیرا آپ چھپائیندا۔ ہر جن تیرا دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ جٹائیندا۔ ہر جن تیرا لہنا مستک ماتھ، پورب لیکھا
 جھولی پائیندا۔ ہر جن تیری ساچی گاتھ، گھر گسبھیر آپ سٹائیندا۔ ہر جن تیرا پوجا پاٹھ، ہون دیپ آپ دکھائیندا۔ ہر جن تیرا سجن ساک، ہر سنگر آپ
 ہو آئیندا۔ ہر جن تیرا تن خاکی خاک، اپنی خاک نال ملائیندا۔ ہر جن تیرا کھولے تاک، دؤئی پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ہر جن تیرا بٹھے نات، ناتا بدھاتا آپ

جڑائیندا۔ ہر جن تیرا پتہ مات، پڑھ اکال اک اھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ ہر جن تیرا میلا سری بھگونت، ہر بھگون آپ کرائیا۔ ایک نام نیاں منت، من آسا پور کرائیا۔ ایک لہنا چکے جیو جنت، جیون جگت سمجھائیا۔ اک مہما آد انت، سدا سہیلا سچا ماہیا۔ سرگن بنائے بنت، زرگن ویس وٹائیا۔ مل سخی ہر ہر کنت، گیت گو بند الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیائیا۔ ہر جن ویکھو ملدا مان، ہر ساچا آپ دوائیندا۔ پیر پیغمبر سرب شرمان، اگے زور نہ کوئی چلائیندا۔ جس نوں کر کے آئے سلام، سو صاحب ویس وٹائیندا۔ جس دا پڑھدے آئے کلمہ کلام، سو کائنات پھیرا پائیندا۔ جس دے بن دے رہے غلام، سو بن غلام سیو کمائیندا۔ جس دا پیندے رہے جام، سو بھر پیالہ جام پیا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ بھگتاں دیوے اک سہارا، اک اوٹ سرنا ئیا۔ زرگن سرگن کھیل اپارا، نرا کار ویس وٹائیا۔ دھات دھات پار کنارہ، گات گات خوشی منائیا۔ پات پات گرگھ دوارا، گر گر بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہر جن اٹھیا اٹھ بل دھار، بل باون کھیل کرایا۔ کرپا بندھ ڈوگھے ساگر کر پیار جیوت جگت جنایا۔ مندر محل اُچ مینار، بھگت دوارا بنک وڈیایا۔ دیا بائی کملا پاتی کر اُجیار، بن تاکی آپ ٹکایا۔ اوکھی گھاٹی وچ سنسار کر کرپا دیوے چاڑھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کنت ملاوا ساچی نار، سیجا سوہے کنت بھتار، رل مل ایکارنگ رنگایا۔ انگ کرے انگیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن سنگ نبھایا۔

۵۵.

۵۵.

ری سخی گھر آئیو گو بند، نیتز نین نہالیا۔ میری سگلی لتھی چند، ہر پایا پڑھ اکالیا۔ نیتز ویکھیا گھر گبھیر گنی گہند، میرا ٹٹا جگت جنجالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس ویلے درس دکھالیا۔ ری سخی موہے چڑھیا چا، گھر ملیا بنواری۔ میرے نیتز نین گیا سہا، دے کے درس دیداری۔ میری حرص گیا مٹا، ایک دے کے نام ٹھاری۔ ایک بندھن گیا پا، ناتا توڑ جگت و بھجاری۔ میں بیٹھی آس لگا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپاری۔ ری سخی اٹھ گاؤ گیت، ہر ماہی سچا آیا۔ جس بنائی مندر مسیت، سو ڈیرہ رہیا ڈھایا۔ اگے دتے اپنی ریت، ساچا سوہلا گایا۔ ناتا

توڑے ہست کیٹ، اِکو رنگ رنگایا۔ میرا صاحب سدا انڈیٹھ، انڈٹھرا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری کایا کیتی سیت، سیتل دھار کھ چوایا۔ ری سخی اٹھ ویکھ گوہند، گھر گھر پھیرا پائیندا۔ غریب نمائی کو جھی کملی مٹی چند، چنتا دکھ گوائیندا۔ اوہدے چرناں بھٹھ کوٹن کوٹ وشن برہا شو پھر دے اند، درس نہ کسے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ ری سخی اٹھ مار جھاک، ہر سجن سچا آیا۔ اپنی ہتھیں کھول تاکی، تیرا در سہایا۔ لہنا دینا چکائے باقی، مول رہے نہ رایا۔ میں کر کے درس کھٹی اِکو کھائی، دوجی حرص نہ کوئی دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ری سخی اٹھ مار دھیان، ہر جو پھیرا پایا۔ توں بالی نڈھی بال انجان، مت بدھ نہ کوئی چتر آیا۔ توں چرنی ڈگی آن، سر چرناں اُپر اُکائیا۔ بھلی رلی کرے پروان، میرا صاحب سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اٹھ سخی ری ویکھ، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ پچھلا میٹن آیا لیکھ، اگلا لیکھا آپ جنائیندا۔ غریب نمائیاں کرے ہیت، اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ ری سخی اٹھ ویکھ مہک، ہر مہک مہک مہکائیا۔ میں نمائی رہی پیکھ، نیتز نین دھیان لگائیا۔ درشن پایا گئی مہک، بلبل ایکا چھہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ری سخی اٹھ لاگ رنگ، ہر رنگن آپ جنائیندا۔ ملے میل سورا سربنگ، صورت ساکھیات پرگٹائیندا۔ اِک دکھائے سچ انند، انند انند وچ سمائیندا۔ بھوگ بلاس موہ کرے کھنڈ، کام کرودھ نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس وٹائیندا۔ دس سخی ہر وسے کیہڑے کھڑے، کون گھر ڈیرہ لائیا۔ ہرجن تارے کیہڑے کیہڑے جس جن اپنا درس دکھائیا۔ کس بدھ بٹھے مات بیڑے، لوک مات چلائیا۔ چاروں گنٹ پئے جھیرے، دین مذہب لڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنائیا۔ سُن سخی میری اِکو بات، پیار پیار نال سمجھائیا۔ اٹھ ویکھ مار جھات، تیرے نیناں دیاں دکھائیا۔ جن بھگتاں دیوے سچی دات، لوک مات پھیرا پایا۔ توں بنی رہیں نہ نار کمذات، کلکھنی اپنا رنگ دکھائیا۔ تیرا پر بھ میلاں تیرے ساتھ، تیرا دکھڑا دے مٹائیا۔ اوہو گاؤندا بھگتاں گاتھ، نیت نیت کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ آ سخی ویکھ ہر، ویلا انتم

آئیا۔ بھگت دوارا کھلیا در، در دروازہ آپ کھلایا۔ جنم جنم وچھڑے لئے پھڑ، اپنا بندھن پایا۔ گرگھ اندر گیا وڑ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ نیتز کھول ویکھ شیخ سر، شیخی سب دی رہیا مکائیا۔ کنت سہاگ اکو در، جس ملیاں سرب دکھ مٹ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش جیونا کنت، کنت نار بندھن پایا۔

* ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی فرنگی رام دے گھر جوؤں *

ساچا ناؤں اپنا جس، جگ جگ آپ سنانیدا۔ بھگتاں مارگ سچا دس، ہر ساچے راہ چلانیدا۔ ستن اندر آپے وس، اپنی بوچھ بھجائیندا۔ گرگھاس ساچا ناؤں اپنا جس، آسا منسا پور کرائیندا۔ گرگھاس سدا رکھے پاس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ہر داسیوک داسی داس، جگ جگ سیو مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو کھول نرنکار، نرگن مہما شبد جنائیا۔ شبدی شبد کرپسار، شبد ویکھے چائیں چائیا۔ شبدی گر روپ کرتار، شبد اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے صفت آپ صلاحیا۔ ایکا نام صفت صلاح، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ ایکا ناؤں دو جہاں، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ اپنا ناؤں دسے ہر گھٹ تھاں، برہمنڈ کھنڈ سمانیدا۔ ایکا ناؤں نرگن سرگن لئے دھرا، سرگن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ گروگر ویس لئے پرگٹا، ویس اولٹا آپ کرائیندا۔ کھانی بانی لئے رچا، رچ اپنی کھیل کرائیندا۔ وید شاستر سمتر لئے بنا، وید شاستر سمتر اپنی گنڈھ پوائیندا۔ چارے کھانی چارے بانی، چارے جگ لئے سمجھا، چار ورن بھید چکائیندا۔ لوک مات ہوئے رشنا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گھر گھر ڈھولا دئے سنا، گھٹ گھٹ اندر راگ سنانیدا۔ گھر گھر امرت جام دئے پیا، ساچا امرت مکھ چوائیندا۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملا، آتم پر ماتم میل کرائیندا۔ گھر گھر پکڑے بانہہ، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ گھر گھر نتھاوایاں دیوے تھاں، تھان تھنتر اک وکھائیندا۔ گھر گھر ٹھنڈی دیوے چھاں، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ گھر گھر بنے پتا ماؤں، پوت سپوتا ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر کرے سچ نیاؤں، جگ جگ جھیرا آپ مکائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں،

کاگوں ہنس اڈائیندا۔ گھر گھر نیوں نیوں لاگے پاؤں، نون سو اکھر اک سمجھائیندا۔ ایکا ناؤں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد
 پرگٹائیندا۔ ایکا ناؤں پکڑے باہوں سچا میت، متر پیارا اک اکھوائیا۔ ایکا ناؤں سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ایکا ناؤں ٹھنڈا سیت، اگنی تت نہ
 کوئی رکھائیا۔ ایکا ناؤں سہاگی گیت، گر گر آپ الایا۔ ایکا ناؤں رکھے دھام انڈیٹھ، آپ اپنے وچ چھپائیا۔ ایکا ناؤں چلائے ساچی ریت، جگ جگ راہ
 چلائی۔ ہر کا ناؤں پتت پتت، پاپی لئے ترائی۔ ایکا رنگ دکھائے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائی۔ ہر کا ناؤں کرائے سچ پریت، پاربرہم سرنائیا۔ ہر
 کا ناؤں وسائے کھیڑا مندر مسیت، گردوارا مٹھ اک بنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ پرگٹائی۔ ایکا ناؤں راجن راج،
 بھوپت بھوپ کھیل کرائیندا۔ ایکا ناؤں سازن ساز، گھر بھانڈے ویکھ دکھائیندا۔ ہر کا ناؤں اچرج کاج، سرتی شبد بندھن پائیندا۔ ہر کا ناؤں مارے وانج،
 رسنا جھوانہ کوئی ہلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد آپ دھرائیندا۔ ایکا ناؤں مہاپر، بل اپنا آپ دکھائی۔ ایکا ناؤں ساچا تیر، تیر
 نرالا اک چلائی۔ ایکا ناؤں پیرن پیر، دستگیر اک اکھوائیا۔ ایکا ناؤں سچا فقیر، فقرہ ہور نہ کوئی بنایا۔ ایکا ناؤں بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیا۔ ایکا نام
 دیوے دھیر، ست سنتو کھ وڈ وڈیائی۔ ایکا نام کٹے بھیر، ہوئے روگ گوائیا۔ ایکا نام بنھے بیڑ، بنھے بیڑا آپ چلائی۔ ایکا نام لکھ چوراسی ویلے دیوے پیر،
 ایکا ایک دے مکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ درسائی۔ ایکا ناؤں آد انت، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ ایکا ناؤں جگ جگنت،
 جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایکا ناؤں بھگت بھگونت، بھگوان آپ ورتائیندا۔ ایکا میلا ساجن سنت، ست ست سمجھائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت، گرہ مندر
 سو بھاپائیندا۔ ایکا ناؤں منیا منت، من آسا پور کرائیندا۔ ایکا ناؤں گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد جگاد آپ سمجھائیندا۔ ایکا ناؤں گرو گرو دیو، گر گر روپ دھرائیا۔ ایکا ناؤں الکھ ابھید، لکھا کدے نہ جایا۔ ایکا ناؤں کرے ساچی سیو، جن بھگتاں
 سیو کمائی۔ ایکا ناؤں ساچا میو، امرت پھل اک کھوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دے وڈیائی۔ ایکا ناؤں ہر کی دھار، ہر ہر آپ
 پرگٹائیندا۔ ایکا ناؤں کھیل اپار، اپر مپر ویکھ دکھائیندا۔ ایکا ناؤں رہے جگ چار، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ ایکا نام ونج واپار، لکھ چوراسی ونج کرائیندا۔

ایکا ناؤں دُبدے پاتھر دیوے تار، پاہن اپنے انگ چھہائیندا۔ ایک ناؤں ست جیکار، ست ستوادی آپ سٹائیندا۔ ایک ناؤں دھرم آدھار، ادھرم روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ ایک ناؤں کرم کانڈتے وسیا باہر، کریا وچ کدے نہ آئیندا۔ ایک ناؤں سچ بھنڈار، ہر سچا سچ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد آپ سمجھائیندا۔ ایک ناؤں بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ ایک ناؤں سچ نشان، ست ستوادی ست جھلایا۔ ایک ناؤں راج راجان، شاہ پاتشاہ ناؤں وڈیایا۔ ایک ناؤں حکمران، حکمی حکم اک سٹائیا۔ ایک نام ہوئے پردھان، دو جہاناں کھیل کرائیا۔ ایک ناؤں دیوے دان، اپنی دست آپ ورتایا۔ ایک نام وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ ایک ناؤں مرد مردان، سچ مردانگی دئے جنایا۔ ایک ناؤں بے پہچان، نظر وچ کسے نہ آیا۔ ایک ناؤں وشن برہما شوگان، ایک راگ الایا۔ ایک ناؤں برہم گیان، برہم گیانی کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ اُچھایا۔ ایک نام ہر ہر اتھ، اتھ اتھ جنائیندا۔ ہر کا ناؤں سرب سرشٹ، جیو آتم میل ملائیندا۔ ہر کا نام کھولے درشٹ، دیرگھ روگ مٹائیندا۔ ایک ناؤں مگے راما وششٹ، نیتز نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اپنا نام دھرائیندا۔ ایک نام ساچا کاہن، ہر گھنٹیا آپ جنایا۔ ایک نام سچا رام، رمیا لئے ملایا۔ ایک نام دئے پیغام، پیر پیغمبر لئے سمجھایا۔ ایک نام ستنام، نانک نرگن کرے پڑھایا۔ ایک نام گن ندھان، گوہند جھولی پائیا۔ ایک نام سچ نشان، ست ستوادی اک دکھایا۔ ایک نام جگ جگ ہوئے پردھان، سچجگ تریتا دواپر پندھ مکایا۔ ایک ناؤں کلجگ ویکھے آن، لوک مات ویس وٹایا۔ ایک ناؤں پرگٹ کرے سری بھگوان، آپ اپنی دیا کمایا۔ ایک ناؤں سوہنگ شبد جگت جیو جہان، جنم مرن کٹایا۔ پرگٹ کرے آپ بھگوان، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ناؤں دھرائیا۔ کلجگ آنت کرے کلیان، سچجگ ساچا راہ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکلنک نرائن نر، ہر کا ناؤں ہر سمجھایا۔

* ۱۸ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی کتھا سنگھ دے گھر پنڈ مومل جموں * *

پیر پیغمبر رہے نٹھ، چار یاری نال رلائی۔ در درویش اک اکٹھ، گرہ مندر ویکھ دکھائی۔ اک دوجے نوں رہے دس، صدی چودھویں دے دہائی۔
 سب دے خالی ہوئے ہتھ، آگے چلے نہ کوئے وڈیائی۔ کلمہ نبی نہ کوئی نتھ، رسول اصول نہ کوئی بتائی۔ جس دا گاؤندے رہے جس، مقامے حق حق
 خدائی۔ سوپرگٹ ہويا صاحب سمرتھ، نرگن اپنا نور دھرائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائی۔ پیر پیغمبر کرن وچار، ہر
 وچار وچ کدے نہ آئی۔ صدی سدپوی ہوئی خوار، سر صدقہ نہ کوئی رکھائی۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، چوداں طبق رہے گرلائی۔ انا الحق نہ کہے کوئی
 پکار، حق حقیقت نہ کوئی سمجھائی۔ لاشریک پروردگار، بے عیب روپ وٹائی۔ ساڈی کرنی پاوے سار، پورب لیکھا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ حکمی حکم کرے
 فرمان، دھر فرمانا اک جنائی۔ سدا دیوے ایکا دان، ایکا گھر منگائی۔ رتڑی سوہے بھگت دوار، لوک مات وجے ودھائی۔ کرے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر
 اپنے ہتھ رکھی وڈیائی۔ ایکا جانے رام روپ کرتار، بے آنت بے آنت بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، سری بھگوان اپنی کار کمائی۔ لہنا دینا
 دکھائے گوپی کاہن، بن گھنٹیا نیامات چلایا۔ شبد اگم دے پیغام، پیرن پیر کرے پڑھائی۔ انتم سب نوں ویکھے آن، بے پہچان روپ وٹائی۔ برہما وشن
 شو دیوے گیان، ایکا اکھر کرے پڑھائی۔ داتا دانی نوجوان، بل اپنا آپ رکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک
 نرائن نر، نور ظہور آپ کرائی۔ نور ظہور ہر اگم، اگم کھیل کرائیندا۔ چوداں لوک بیڑا بنھ، چوداں طبق آپ ہلائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے ڈن، جو
 گھڑیا بھن دکھائیندا۔ بھگت بھگونت چڑھائے ساچے چن، مرشد مرید دیا کمائیندا۔ ایکا راگ سنائے کن، کلمہ کلام آپ جنائیندا۔ ایکا جوت جگائے تن،
 دیک دیا ڈگمگائیندا۔ ایکا بیڑا دیوے بنھ، کھیٹ کھیٹ سیو کمائیندا۔ ایکا دیوے سچا دھن، وست امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ پیر پیغمبر کرن پکار، نیتزیناں نیر وہائی۔ ایکا وچھڑیا میت مرار، الاهی نور نہ کوئے رُشائیا۔ مقامے
 حق نہ سانجھ یار، حقیقت کرے نہ کوئی گڑمائی۔ رام رچیم رحمان ہويا خبردار، خبردار کرے لوکائی۔ ایکا چلہ تیر کمان، ترے بھون دھنی آپ اٹھائی۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم ویس وٹائیآ۔ ساچا چلہ تیر کمان، سری بھگوان آپ اٹھائیندا۔ سَتجگ تریتا دوپر کر پروان، کھجگ انتم
 ویکھ وکھائیندا۔ جودھا سورِ بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے گوپی کاہن، کرشن مدھر دُھن بنسری نام وجائیندا۔ کھیلے کھیل مہان، خالق
 خلق وِچ سمائیندا۔ ناد انادی دُھر فرمان، شبدی شبد جنائیندا۔ کھجگ انتم لیکھا کئے وِچ جہان، تھر کوءے رہن نہ پائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، وید
 ویاسے نال اٹھائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، ساچے بنک سوبھا پائیندا۔ ایکا نام گیتا گیان، درِشٹ اِشٹ اک وکھائیندا۔ ایکا رام ایکا کاہن، دُھن انادی اک
 وجائیندا۔ ایکا ستنام ستنام کرے پروان، دُھر فرمانا ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور تیرا لہنا تیری جھولی
 پائیندا۔ ساچا لہنا دیونہار، آد جگاد سمایا۔ گر اوتاراں پاوے سار، جگ جگ ویس وٹایا۔ بھگت بھگونت دئے آدھار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ لکھ چوراسی پارکنار،
 آون جاون گیر کٹایا۔ ایتھے اوتھے ہوئے سہار، وِچ جہانا دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔ ہر جن ساچے
 آپ اٹھال، اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، گر گر سیو کمائیآ۔ شبدی شبد بن دلال، جگت وچولا پھیرا پائیآ۔ ناتا توڑ کال مہاکال، ایکا بخشے سرن
 سرنایا۔ نوری جلوہ نور جلال، نور نورانہ اک درسائیآ۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیآ۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، لکھ چوراسی پھول
 بُجھلایا۔ سیتا سرتی ملے رام، گھر گھر وئے ودھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ملائیآ۔ ہر جن ساچے میل ملاؤنا، ہر اپنی
 دیا کمائیندا۔ پیر پیغمبر نال رلاؤنا، گر اوتار آپ اٹھائیندا۔ ساچا بنک اک سہاؤنا، جس دوارے پھیرا پائیندا۔ پورب لہنا جھولی پاؤنا، جنم کرم پندھ مُکائیندا۔
 جوتی جوت جوت ملاؤنا، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر ایکا ہتھ لکائیندا۔ گرگھ سچا سچ دوار، سو
 پُرکھ زرنجن آپ بہائیآ۔ پیر پیغمبر گر اوتار کرن وچار، اچرج ہر ہر کھیل ورتائیآ۔ جگ چوکڑی دیندار ہیانا نام آدھار، اپنا ناؤں کر وڈیائیآ۔ کھجگ انتم ہو
 تیار، لوک مات پھیرا پائیآ۔ جوتی جاتا ہو اجیار، نور نورانہ ڈمگائیآ۔ جنگل جوہ ویکھے اُجاڑ پہاڑ، لکھ چوراسی دُنگھی کندر پھیرا پائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی چرناں ہیٹھ
 لتاڑ، ستاں دیپاں وند وندائیآ۔ گرگھ وچوں لئے اٹھال، آپ اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوءے رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن ملیا ڈھر دربار، سری بھگوان دیا کمائندا۔ گر کاشد اک آدھار، گر گر روپ سامائندا۔ سنگر پورا جائے تار، پھر بیڑا پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائندا۔ ہرجن ساچاست سروپ، مہما انوپ گنی نہ جائیا۔ پر بھ ملیا اکو بھوپ، راجان راج بے پرواہیا۔ دیکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا دھیان لگائیا۔ ناتا توڑ جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن ساچا تاریا، تارنہار گر ایک۔ آون جاون گیڑ نواریا، چرن سرن بخشی ٹیک۔ سچھنڈ دوارے آپ سہا لیا، میل ملاوا ایکو ایک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے لکھنہارا لیکھ۔ آپے لکھے لیکھ، لکھنہار گوپالا۔ سنت سہیلے آپے ویکھ، دیوے نام سکھالا۔ آپے بنھنہارا ریکھ، آپے توڑنہار جنجالا۔ جوتی جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے ساچے لالا۔ ہرجن لال انملڑا، قیمت کوئے نہ پائندا۔ سنگر کٹڈے جو جن تلڑا، تس بھار نہ کوئی اٹھائندا۔ ایٹھے اوتھے پھلیا بھلڑا، دو جہاناں ڈمگائندا۔ بھاگ لگائے اپنی کٹڑا، کٹونٹ ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکھائندا۔ سر رکھے ہتھ آپ نرنکار، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ جو جن رسنا سوہنگ گائے جیکار، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ نیر لوچن نین دیوے درس دیدار، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ اگنی تت دیوے ٹھار، امرت میگھ برسائیا۔ کاگ رلائے ہنسا ڈار، سوہنگ ہنسا موتی چوگ چگائیا۔ ہوئے ڈکھڑا دئے نوار، گھر گھر وچ شکھ اچجائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، چرن سرن دئے سرنائیا۔ گرگھ کرے سدا پیار، گر پورے وڈ وڈیائیا۔ کتھا سنگھ اتریا پار، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ دوویں جوڑ کرے نمسکار، پر بھ اگے سیس بھکائیا۔ تیری گود میرا پروار، اکو تیری اوٹ تکائیا۔ آد جگاد سدا رکھوال، توں سچا صاحب سائنا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ دھن بھاگ میری لیکھے لائی گھال، کیتی گھال تھایں پائیا۔ چرن پریتی نبھے نال، انت وچھوڑا نہ کوئی رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دین دیال، دیاندھ ٹھا کر گھر گبھیہر سچ گن ساگر امرت تال لیا نہائیا۔

پاربرہم تیرا پروار، گر اوتار ناؤں دھرایا۔ پیر پیغمبر تیرا آدھار، لوک مات کھیل کرایا۔ اپنا ناؤں رکھ ہر نرکار، امرت امولک اک ورتایا۔ کایا
 گوک کر تیار، آد جگاد وچ لکایا۔ سچی ڈھولک اگم اپار، ایکا ایک سنایا۔ انبولت تُوں کوئے نہ پائے سار، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تیرا بنس اک وڈیایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا نام، لوک مات پرگٹایا۔ جگ جگ دیون دُھر فرمان، جیو جنت کر پڑھایا۔ آپ رکھن تیرا
 دھیان، دھیان دسن سرب لوکایا۔ آپ منگن تیرا گیان، گیان جیو جنت جنایا۔ آپ منگن تیتھوں دان، بن دانی لوک مات سیو کمایا۔ آپ منن
 تیتوں کاہن، لوک مات بن بن کاہن تیری راس رچایا۔ تُوں سب دا داتا سری بھگوان، بے انت تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی کھیل آپ کرایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار تیرا رنگ، رنگ رنگ چڑھایا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، سچ سنگھاسن اک وچھایا۔ نج آتم دیوے نجاند، نج
 گھر کریں رسایا۔ گیت سنائے اپنا چھند، بن تندی تار ہلایا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نورو نور نور رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا گھرانہ، تیرے ہتھ صاحب وڈیایا۔ تُوں سب دا سچا داتا، شہنشاہ اکھوایا۔ سب گاوندے تیرا گانا،
 جگ جگ سیو کمایا۔ تُوں چرن بخشے مانا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ نیرن تیرا دھیانا، تیرے حکمے پھیری پانیا۔ تُوں چتر سگھر سُجانا، وڈ داتا شہنشاہیا۔ تیرا کھیل
 دو جہاناں، لوک مات تیری سرناہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار تیرا ساک، لوک مات بندھن
 پایا۔ تُوں اپنا دسین بھوکھت واک، بھیو ابھید کھلایا۔ تُوں بنائیں اپنی ذات، اپنا رنگ رنگایا۔ تُوں بیٹھا اک اکانت، سچ محلے ڈیرہ لایا۔ تیرا کھیل بوہ بدھ
 بھانت، ایکا بدھ اپنی دھار چلایا۔ تیری سیوا دوس رات، سورج چن رہے کمایا۔ تیری پڑھ پڑھ پو جا پاٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، اپنے دھندے آپ لگایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا بندھن، دینا بندھو تیری وڈیایا۔ تیرا نام مستک لاؤن چندن، چندن نم واس
 مہکایا۔ دوئے جوڑ کیتی بندن، سیس جگدیش جھکایا۔ تُوں صاحب سدا بخشدن، تیرے ہتھ وڈیایا۔ اسیں سیوا کریئے وچ ورجنڈن، برہمنڈ تیری
 دھار سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا ساجن آپے ساج، دیکھے چائیں چانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا ناتا، جگ جگ گاوے تیری

گاتھا، تیرا سوہلا نال رلایا۔ نیوں نیوں ٹیکن ماتھا، پر بھ چرن سیس جھکایا۔ تُوں صاحب پُرکھ سمراتھا، وڈ داتا بے پرواہیا۔ تُوں بائکن بانکی بانکا، پنت پنت ولس کرایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ تیرا احاطہ، گر اوتار بیٹھے سیو کمایا۔ تیرے رنگ کسے نہ جاتا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ تُوں سب داپتا ماتا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا جوڑ، جوڑن جوڑ جوڑ جڑایا۔ تُوں لگی نبھاویں توڑ، تیرے ہتھ وڈ وڈایا۔ جگ جگ تیری رکھن اوٹ، اکو آس تکایا۔ تُوں داتا نرمل جوت، نور نور رُشانیا۔ سچکھنڈ وسیں ساچے کوٹ، چار دیوار نہ کوئی بنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے مت، متر پیرا تُوں اکھوایا۔ سچکھنڈ تریتا دوا پر کر یا ہت، نت نوت ولس وٹایا۔ کلجگ انتم دسی ساچی تھت، ساچا گھر آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر گھر اپنا بھيو چکایا۔ گر پیر اوتار تیرا دروازہ، لوک مات گھلایا۔ اندر وڈ وڈ کرے کاجا، اپنا حکم سنایا۔ بھوپت بھوپ بن راجن راجا، حکمی سرب بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنا رنگ وکھایا۔ گر پیر اوتار تیرا سبجن، تُوں سگلا سنگ نبھانیدا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، سچ سروور اک نہانیدا۔ جگ جگنت ہوئے پڑدے کجن، نام دات ہتھ رکھانیدا۔ ناد انادی ناد تیرے وچن، گیت گو بند الانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے گھر سو بھاپانیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیری آس، اکو آس تکایا۔ جگ جگ بُجھائے پیاس، ترسناگ مٹایا۔ بھيو چکائے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں کر رُشانیا۔ سرگن نرگن ہو داسی داس، ساچی سیو کمایا۔ اپنے وچوں پرگٹ کر کے اپنی شاخ، ساکھیات روپ وکھایا۔ نام اگئی دے دے دات، جھولی سرب بھرایا۔ انتم ویکھنہارا ذات، پڑدہ آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے تک، اک دھیان لگایا۔ تُوں آد جگاد نہ جائیں اک، جگ جگ کھیل کرایا۔ اپنے چرناں بیٹھاں سارے رکھیں ڈھک، آپ اپنا پڑدہ لاہیا۔ جس بھاویں تس لیں کڈھ، حکمی حکم پھرایا۔ اک دوجے نالوں کریں اڈ، اپنی ونڈ ونڈایا۔ جگت نشانہ مات گڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے ویکھ، نین نین اٹھایا۔ پاربر ہم کسے نہ دسیا بھیت، اچھل اچھل چھل کرایا۔ اپنے مطلب لئی کردا آیا ہیت، لوک مات سیوا لایا۔ آنت سب نوں کر یا کھیت، رنھومی اک وکھایا۔ آپے بیٹھا

رکھ کے چرناں ہیٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن اڈیک، ایکا اوٹ نکایا۔ پر بھ آئے
 لاشریک، لوک مات پھیرا پانیا۔ تس اگے جھکائیے سیس، نیوں نیوں خوشی منایا۔ سو صاحب سچا جگدیش، جس دتی مان وڈیایا۔ جس دا کلمہ پڑھی
 حدیث، سو حضرت پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پنڈھ آپ مکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے پنڈھ مکا، ویلا وقت رہیا نہ
 رانیا۔ کلج اندھیرا گیا چھا، چند چاندنی نہ کوئی رُشنائیا۔ دھیرج سکے نہ کوئی دھرا، دھرم ادھرم بیٹھا گلھ چھپایا۔ جیو جنت رہے گرا، کوک کوک سناپیا۔
 ساڈی آيوگئی وہا، ویلا گیا ہتھ نہ آپیا۔ کوئی سرگن زرگن نہ دے اے خدا، خدی وچ سرب لوکایا۔ پیر پیغمبر بیٹھے گلھ چھپا، نظر نال نظر نہ کوئے
 ملاپیا۔ ملا شیخ حقہ بیٹھا ڈا، تتی اگ چلم نہ کوئی نکایا۔ تیرا بھلیاناں میرے مہربان، علم ملی وڈیایا۔ تیرے اتوں ویکھ ہوواں قرباں، جگت کربلا دے
 دہانیا۔ تیری منگاں ٹھنڈی چھاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیری منگن پناہ، سچ تیری سرناپیا۔
 کلج اتم کردے ہاں، پاربرہم بے پرواہیا۔ تیری سرنائی سچا تھاں، مل مل خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تھم رہیا سناپیا۔
 میری اکو ہوئی ہاں، کلج انت وند وندائیا۔ جس چھری پھرائی اُتے سورگاں، تس نالوں کراں جدانیا۔ جن بھگتاں بناں پتا ماں، لوک مات پھیرا پانیا۔
 اکو دساں سچا ناں، پُرکھ اکال سچی سرناپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم میلا سچ سبھا، سوہنگ اکھر سچ پڑھایا۔ ہاں کری اکو
 بھگت، میں توں بھيو چکایا۔ ناتا توڑ سرب جگت، صرف گرگھ اک اٹھایا۔ لیکھے لائی بوئد رکت، جس جن اپنا چرن چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بن بھگتاں کلج انت ہتھ کسے نہ آیا۔

* ۱۸ ماہ ۲۰۱۸ ہجری دیوانہ دھنگالی ضلع جموں *

پیر پیغمبر تھی آس، آس اک رکھائیا۔ تیرا کھیل پر تھی آکاش، آکاش تیری وڈیائیا۔ اسیں دیکھنی تیری راس، کون دوارے پائیا۔ کون سخی تیرے وسے پاس، پروردگار سچے گسانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دینا کھلایا۔ تیری راس نکلن دا چا، اکو اوٹ رکھایا۔ تون دینی سچ صلاح، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ اسیں رہبر تیرے گئے آ، در تیرے سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ دے اٹھایا۔ تیرا تننا جلوہ نور، نور نورانی مہربانا۔ تیرا گھر ویکھنا حضور، میرے حضرت شاہ سلطانا۔ تون شہنشاہ غفور، مرد مرد مردانہ۔ تون سرب کلا بھر پور، آد جگاد نوجوانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا منڈل کون نشانہ۔ کون منڈل تیری راس، کون گھر وجے ودھایا۔ کون روپ کھیل تماش، خالق خلق وچ کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بردھ بال نہ کوئی بچہ، وڈا چھوٹا نہ کوئی اکھوایا۔ جس جن ملیا سنگر سچا، ایکا رنگ رنگایا۔ ترے گن اگن کدے نہ مچا، گرگھ وڈی وڈیائیا۔ لیکھے لگا بھانڈا کچا، کرتا قیمت آپے پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایکا گھر بہایا۔ نہ کوئی بچہ نہ نادان، بالی بدھ نہ کوئی رکھایا۔ گرگھ سورا چتر سجان، ملی مات وڈیائیا۔ جس جن درس دیوے بھگوان، سو جن سچ دوارے سو بھاپایا۔ ناتا تھے جگت جہان، جیون جگت اک سمجھایا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی ویکھے مار دھیان، مہربان نگاہ اک اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لٹکایا۔ نہ کوئی بچہ بالی بدھ، بالی بال نہ کوئی جنائیندا۔ جن بھگتاں کرے کارج سدھ، ہر ساچی سیو کمانیدا۔ گرگھ جودھا سور پیر ایکا اٹھ، اپنا بل رکھائیندا۔ جس اپر دین دیال جائے تھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نہ کوئی بچہ مورکھ مت، موڑھ نظر کوئی نہ آیا۔ سنگر دیوے ساچی مت، ایکا گن سمجھایا۔ گھر گھر اندر ہر ہر تہ، نکا وڈا نہ ونڈ ونڈایا۔ ساڈھے تن ہتھ اندر رکھیا ڈھک، دس کسے نہ آیا۔ جس بھاوے تس پڑدہ دیوے ڈھک، اپنا گھ وکھایا۔ اوہ بولے نعرہ حق، کوک کوک سنایا۔ پر بھ سائیں گیا لبھ، گھر ملیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دے وڈیائیا۔ گرگھ بچہ سدا جوان، ہر ساچا سچ

۵۶۱

۵۶۱

رکھائیںدا۔ آتم پر ماتم اک گیان، ایک گھر دکھائیںدا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر بہائیںدا۔ ایک امرت پین کھان، رس رسیا آپ چکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیںدا۔ گرگھ بچہ سورِیر، وڈ سورا ناؤں دھرائیا۔ جگت مایا توڑ زنجیر، اکو اوٹ نکائیا۔ چوٹی چٹھ بیٹھا اخیر، اتر کدے نہ جائیا۔ پر بھ ملیا گھر گسبھیر، گن اپنا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرگھ بچہ سدا گنونت، گنونت آپ بنائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ ایک ناؤں نیا منت، من منسا دئے کھپائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، گرہ گرہ ناد سنائیا۔ رنگ چاڑھ اک بسنت، کایا چیتھڑا آپ رنگائیا۔ جس جن بنائی بنت، گھرن بھنہار سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ جگائیا۔ گرگھ بچہ جائے جاگ، پُرکھ ابناسی آپ جگائیا۔ اپنے ہتھ پکڑے واگ، ڈوری تند بندھائیا۔ دپیک جوت جگائے چراغ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل دھوائیا۔ اتر آتم اک ویراگ، برہوں چوٹ لگائیا۔ جگت ترسنا بچھے آگ، مایا ممتا دئے کھپائیا۔ شبد اگئی اک آواز، چھوٹے بالے دئے سنائیا۔ چھوٹا بالا رچ کے کاج، ہر سنگت گیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹے بالے دئے وڈائیا۔ چھوٹے بالے تیرا مان، ہر ساچا سچ رکھائیںدا۔ چھوٹی عمرے کھیل مہان، لوک مات کرائیںدا۔ سنگھ منجیتا نوجوان، اپنے رنگ دکھائیںدا۔ بچیاں دیوے پہلوں گیان، بڈھیاں پھر سمجھائیںدا۔ اندر وڈ سری بھگوان، اپنا کھیل کرائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹے بالے آپ ترائیںدا۔ چھوٹا بالا وڈ پردھانا، سچ پردھانگی آپ سمجھائیا۔ لوآں پُریاں دیکھے مار دھیانا، پھر پھر خوشی منائیا۔ کروڑ تیتیسا ہویا حیرانا، بھو کوئے نہ پائیا۔ سُرپت اندکھ شرمانا، نیترنین نہ سکے اٹھائیا۔ چھوٹا بالا بٹھ کے آیا گانا، ساچا سنگن منائیا۔ سوہنگ ڈھولا گائے ترانہ، ایک راگ سنائیا۔ پر بھ پُرکھ پایا اک مردانہ، وڈ مردانگی رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹے بچے آپ پرگٹائیا۔ چھوٹے بچے ساچے لال، ہر لالن رنگ رنگائیںدا۔ شبد سرُپی بن دلال، لوک مات سیو کمائیںدا۔ ساچی گھالی گھالن آپے گھال، نہاں ہیٹھ دبائیںدا۔ کرے کھیل بے مثال، بے نظیر تقدیر سرب بدلائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بالے دیکھ دکھائیںدا۔ چھوٹے بالے اُچ محلہ، ایک گڑھ بنائیا۔ دیکھنہارا اک اکلّا، پُرکھ ابناسی

پھیرا پایا۔ بہتر اندر آپے رلا، اپنا گن سمجھایا۔ سچ سندیہ ایکا گھلا، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان وڈیایا۔ چھوٹے بالے نیہاں ہیٹھ رکھ، ہر راکی کرن آیا۔ چھوٹے بچے کر پرتکھ، پرتکھ روپ دھرایا۔ چھوٹے بالے کر کر دکھ، ہر اپنی ونڈ ونڈایا۔ چھوٹے بالے پڑدہ ڈھک، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ چھوٹے بچے گودی چک، سچھنڈ دوار بہایا۔ چھوٹے بالے رکھے پت، پت پتونتا ہوئے سہایا۔ چھوٹے بچے لیکھے لگے رت، رتی رت نال رنگایا۔ چھوٹے بالے اکوت، ہر ت ت سمایا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، بھیو کسے نہ آیا۔ ساچا مارگ رہیا دس، بالے نیہاں ہیٹھ دھرایا۔ اتے ترے گن مایا دیوے رکھ، اپنی ہتھیں پڑدہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج کھیل آپ کرایا۔ چھوٹے بالے اٹھے کد، اپنا بل رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھنا یدھ، ستاں دیپاں نین اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بالی بالے لئے ترایا۔ چھوٹا بالا بال انجان، ایکا مت رکھایا۔ کلجک آنت ہو پردھان، ستجگ ساچا راہ دکھایا۔ ست ستوادی مندر سچ مکان، سچھنڈ نو اسی آپ بنا یا۔ ست رنگ جھلائے اک نشان، ستاں دیپاں کرے رُشانیا۔ ست دھرم دی ست دکان، ست پڑکھ زرنجن آپ گھلایا۔ چار ورنناں دیوے اک گیان، ایکا کرے پڑھایا۔ ۵۶۳

غریب نمائیاں دیوے مان، چرن سرن سرنا یا۔ تخت نو اسی بھوپ راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گرگھ اٹھائے چتر سجان، ساچی سو جھی آپے پایا۔ چتر بھج نوجوان، اپنیاں بھجاں بل دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹے بالے ہوئے سہایا۔ چھوٹے بالے سدا سہانک، ہر ساچی سیو کمانیدا۔ چھوٹا بالا ہو یا لائق، ہر اپنی گود بہانیدا۔ کرے کھیل زرنائن نانک، نیا جگت آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچے ور، چھوٹے بالے پار کرائیدا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی پنڈ دھنگالی جموں *

گر اوتار کرو دھیان نیز کھلے، بے پرواہ رہیا جنایا۔ جیو جنت لوک مات سادھ سنت پھرن بھلے، آتم گیان نہ کوئے درڑایا۔ بھاگ نہ لگے کسے کُلے، کایا خالی ہٹ وکایا۔ مایا متا جھوٹھی رُلے، موہ وکارا نال رلا یا۔ آنت پینا نہ کوئی ملے، قیمت مات نہ کوئے چکایا۔ جگت اندھیرا ایکا جھلے، کپے

برہوں دئے جھڑائیا۔ امرت جل سب دے ڈلے، سرور سچ نہ کوئے نہایا۔ سنمل بوٹے پھلے بھلے، آنت رس نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکائین رہیا گھلایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرو دھیان، ہر سچا سچ جنائیدا۔ وید شاستر سمتر پوجا پاٹھ نہ کوئی گیان، آتم پر ماتم میل نہ کوئی ملائیدا۔ شرع شریعت نہ کوئی امان، سچ مُصلّا ہیٹھ نہ کوئی چھائیدا۔ تیس بتیس حدیث نہ کوئے قرآن، شرع شریعت نہ کوئے وڈیائیدا۔ حق حقیقت نہ کوئے پیغام، سچ سندیس نہ کوئے سنائیدا۔ سچ محرابے نہ کوئے کلام، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائیدا۔ نوری جلوہ نہ کوئے امام، اپنی آمد نہ کوئے دکھائیدا۔ سجدہ سپس نہ کوئے سلام، سلامت نظر کوئے نہ آئیدا۔ اپنی اُمت دیکھو سارے ہوئے حرام، ساچا حرم نہ کوئے سہائیدا۔ پنج تت شیطانا بنے غلام، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بھو گھلایا۔ گر اوتار دیکھو مار جھات، ہر جھاکئی اک جنائیدا۔ کلج رین اندھیری رات، چاروں کُٹ اندھیرا چھائیدا۔ کوئی نہ دسے پوجا پاٹھ، پڑھ پڑھ جیو سرب گر لائیدا۔ ہر کانام ملے کسے نہ ہاٹ، سچ ونجارا نظر کوئے نہ آئیدا۔ دُرمتمیل نہ دیوے کاٹ، سرور نیر نہ کوئے سہائیدا۔ پار نہ کرے کوئی گھاٹ، بن ملاح نہ بیڑا چلائیدا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیدا۔ سُنو سندیسہ لاکے کن، ہر جو آکھ سنایا۔ چاروں کُٹ کھن کھن، بندھن بندھ نہ کوئے بندھایا۔ جگت و دیا ہوئی انھ، نیر گیان نہ کوئے گھلایا۔ سکدار بنیا منو آ من، اپنا حکم منایا۔ پنج وکارا چڑھیا چن، گھر گھر کرے رُشایا۔ کسے نہ لبھے نام دھن، خالی ہتھ سرب پھرایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھیل رہیا دکھایا۔ اٹھو دیکھو کرو وچار، ہر سچا سچ جنائیدا۔ چوتھے جگ دی چوتھی دھار، نظر کسے نہ آئیا۔ ترے گن مایا کر پیار، بہہ بہہ خوشی منایا۔ دوئے دوئے روپ بھلیا زرنکار، زرنگن سرگن بھو نہ رانیا۔ اک اکلا ہو تیار، لوک مات پھیرا پانیا۔ سچ محلہ ڈھر دربار، لوک مات لئے پرگٹانیا۔ دوجا کھیل کرے زرنکار، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ تیجانیر کھول کواڑ، اپنی بوجھ بھجھایا۔ چوتھے پد دے سہار، ساچی منزل پار کرائیا۔ پنچم میل میت مرار، گھر گھر وچ ہوئے سہانیا۔ چھویں گھر کھیل کرتار، گر اُپدیش آپ سنایا۔ ست ستوادی اینکار، عقل کلا اکھوائیا۔ اٹھان تان کر پیار، اپنا بندھن پانیا۔ نو دوارے کر خوار، دسویں رنگ چڑھانیا۔ کرپا کر آپ کرتار، اپنی کھیل آپ سمجھانیا۔ ورن برن کڈھے باہر، ساچی

سرن اک سرناہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پکائن متا، ایک دو آ بندھن رکھایا۔ پاربرہم پر بھ کسے نہ بنیا کدے سکا، اپنا بھو نہ کسے جنایا۔ آد جگاد کدے نہ تھکا، جگ جگ ویس وٹایا۔ محمد کہے پہلاں مان دتا میٹوں مکہ، ہن مکہ کرے صفایا۔ زوراور اپنا کرے دھکا، ساڈی چلے نہ کوئے پترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سد چلے سچ رضایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کرن وچار، ایک گھر وجے ودھایا۔ اسیں سیوا کری جگ چار، جگ جگ ویس وٹایا۔ مندے رہے اک نرنکار، نرگن نور رُشناہیا۔ پنچ تت کایا کر آکار، لوک مات خوشی ہنڈھایا۔ دوئے دوئے روپ وچ سنسار، جیون جگت بتایا۔ سرگن ناتا جوڑیا پُرکھ نار، پتر دھیاں بنس سہایا۔ نرگن کھیل اپر اپار، جوتی جوت جوت ملاہیا۔ سرگن کھیل وچ گئے ہار، جگت بندھن نال رکھایا۔ نرگن جوت کر اترے پار، گھر ملی سرن سرناہیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اپنا راہ آپ چلاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھایا۔ سرگن تیری جگت دھار، گر اتر کھ چھپایا۔ پنچ تت کایا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، جگت سوانی سچ ہنڈھایا۔ آتم اتر کھیل اپار، پاربرہم پر بھ آپ کرایا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ایک گھر بار، ایک مندر ڈیرہ لایا۔ سرگن آسا ترسنا کرے وچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ سرگن منگے شمشیر، تیر کمان چلہ نال اٹھایا۔ نرگن کرے انت اخیر، اپنا روپ نہ کوئے دکھایا۔ سرگن جو دھا سور پیر بلی بلوان، بھجاں اپنیاں آپ اٹھایا۔ نرگن کرے کھیل مہان، حکمی حکم حکم ورتایا۔ سرگن دیکھے جگت نیر مار دھیان، نرگن بن اٹھ کرے رُشناہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر دھار وچ سنسار، نرگن سرگن ہو اجیار، اپنا رنگ آپ دکھایا۔ نرگن تت کہے تن نانک، سرگن نانک نرگن رہیا وڈیایا۔ نرگن کھیل ات بھیانک، سرگن نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سرگن کہے پر بھ کھیل اچن اچانک، بھو کوئے نہ آہیا۔ نرگن کہے سرگن انجانت، سرگن کہے بن نرگن بو جھ نہ کوئے بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار چلاہیا۔ سرگن کہے نرگن باپ، نرگن کہے سرگن پوت روپ اکھوایا۔ سرگن کہے نرگن پرتاپ، نرگن کہے سرگن میری وڈیایا۔ سرگن کہے نرگن جاپ، نرگن کہے سرگن کرے پڑھایا۔ سرگن کہے نرگن وسے ساتھ، نرگن کہے بن سرگن میری نہ کوئے رُشناہیا۔ سرگن کہے نرگن

سمرا تھ، نرگن کہے بن سرگن میری چلے نہ کوئے وڈیا نیا۔ سرگن کہے مہما اکھ، نرگن کہے سرگن راگی راگ الایا۔ سرگن کہے نرگن سچی وتھ، نرگن کہے سرگن آپ ورتا نیا۔ سرگن کہے نرگن وسے گھٹ گھٹ، نرگن کہے سرگن میرے سر پڑدہ پایا۔ جوتی جوت سر وپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرا نیا۔ سرگن کہے نرگن داتا، نرگن کہے سرگن بھنڈار ورتا نیندا۔ سرگن کہے نرگن پڑکھ بدھاتا، نرگن کہے سرگن پڑکھ ناری کھیل کرا نیندا۔ سرگن کہے نرگن اتم ذاتا نرگن کہے سرگن ذات پات رنگ چڑھائیندا۔ سرگن کہے نرگن بیٹھا رہے اک اکانتا، نرگن کہے سرگن اندر میرا آسن لائیندا۔ سرگن کہے نرگن کھیل تماشا، نرگن کہے سرگن گوپی کاہن روپ دھرائیندا۔ سرگن کہے جوت پرکاسا، نرگن کہے سرگن جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سرگن کہے نرگن سچکھنڈ رکھے واسا، نرگن کہے سرگن اندر روپ انوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سر وپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ سرگن کہے نرگن بلوان، آد جگاد سمایا۔ نرگن کہے سرگن میرا نشان، لوک مات مات وڈیایا۔ سرگن کہے نرگن مہربان، نرگن کہے سرگن دینن دیا کمایا۔ سرگن کہے نرگن بے پہچان، نرگن کہے سرگن میرا روپ وٹایا۔ سرگن کہے میرا بھگوان، نرگن کہے سرگن ساچا پوت سہایا۔ سرگن کہے نرگن دیوے دان، نرگن کہے سرگن ساچی ونڈ ونڈایا۔ سچکھنڈ کرے کھیل مہان، اپنا جھگڑا آپ مکایا۔ اپنی اچھیا کر پروان، نرگن سرگن سرگن اپنا انگ دکھایا۔ گر گر روپ وچ جہان، لوک مات پھیرا پایا۔ باہروں دے پنج تت دکان، سرگن روپ نظری آیا۔ اندر لگیا رہے بھگوان، نرگن اپنا کھ چھپایا۔ باہروں بولے رسنا زبان، بتی دند جگت دکھایا۔ اندروں نرگن دیوے دھر فرمان، سچکھنڈ نو اسی آپ سنایا۔ باہروں ویکھن نک منہ ہتھ دو دو کان، اندر بن رنگ روپ رہیا سمایا۔ باہروں تنگن بردھ بال جوان، اندر نرگن بردھ بال روپ نہ کوئے وٹایا۔ باہروں تنگن جیو جہان، جگت نیتز ویکھ دکھایا۔ اندروں نرگن بھگتاں دکھائے اپنا سچ نشان، ست ستوادی دیا کمایا۔ سرگن نرگن نرگن سرگن کھیل سری بھگوان، گر گر بندھن ایکا پایا۔ جوتی جوت سر وپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا ٹکا اپنے مستک اک لگایا۔

سرگن کہے زرگن بے پرواہ، بے آنت بھیو نہ آئیندا۔ زرگن کہے سرگن چلائے راہ، لوک مات راہ دکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن شہنشاہ، زرگن کہے سرگن جیو جنت رعیت ہنڈھائیندا۔ سرگن کہے زرگن پرگٹائے اپناناں، زرگن کہے سرگن رسنا جہوا سرب چہائیندا۔ سرگن کہے زرگن وسے ساچے تھان، زرگن کہے سرگن میرا بنک سہائیندا۔ سرگن کہے زرگن آد جگاد بے پچاں، زرگن کہے سرگن میرا روپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ سرگن کہے زرگن بے آنت، زرگن کہے سرگن سنت روپ وٹائیا۔ سرگن کہے زرگن میرا کنت، زرگن کہے سرگن بن سوانی ساچی سیو کمائیا۔ سرگن کہے زرگن آد آنت، زرگن کہے سرگن جگ جگ ویس وٹائیا۔ سرگن کہے زرگن میرا منیا منت، زرگن کہے سرگن میرا ناؤں صلاحیا۔ سرگن کہے زرگن وسے دھام سوبھاؤنت، زرگن کہے سرگن میری بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن زرگن اپنی کھیل کرائیا۔ زرگن کہے سرگن سکھونت، سرگن کہے زرگن ہتھ وڈیائیا۔ زرگن کہے سرگن سوبھاؤنت، سرگن کہے زرگن سچا ماہیا۔ زرگن کہے سرگن مہما گنت، سرگن کہے زرگن ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چھپائیا۔ سرگن کہے زرگن کھیل، زرگن کہے سرگن میل ملائیندا۔ سرگن کہے زرگن سجن سہیل، زرگن کہے سرگن سنگ رکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن وسے دھام نویل، زرگن کہے سرگن بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن اپنا ویس دکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن داتار، زرگن کہے سرگن ہوئے سہائیا۔ سرگن کہے زرگن پیار، زرگن کہے بن سرگن پیار میرا روپ نظر کسے نہ آئیا۔ سرگن کہے زرگن آدھار، زرگن کہے بن سرگن ٹیک نہ کوئے رکھائیا۔ سرگن کہے زرگن جیکار، زرگن کہے بن سرگن بے جیکارا ڈھولانہ کوئے سنائیا۔ سرگن کہے زرگن اجیار، زرگن کہے سرگن کرے جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ سرگن کہے زرگن سکھ، زرگن کہے سکھ سرگن وچ رکھائیا۔ سرگن کہے زرگن اجل مکھ، زرگن کہے سرگن ساچے مکھ صلاحیا۔ سرگن کہے زرگن کدی نہ آیا کسے لکھ، زرگن کہے سرگن میری لکھ سہائیا۔ سرگن کہے زرگن نہ مانس نہ کوئی مانکھ، زرگن کہے سرگن میرا مانس روپ وٹائیا۔ سرگن کہے زرگن نہ ترسانہ کوئے بھکھ، زرگن کہے سرگن ملن دی ترسانا بھکھ میں رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سرگن کہے زرگن جس، زرگن کہے سرگن جس میری وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن اپنے اندر گیا وس، زرگن کہے میں سرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ سرگن کہے زرگن جوت کرے پرکاس، زرگن کہے سرگن اندر نور نور رُشناںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن زرگن زرگن سرگن اپنا بھیو چُکائیا۔ سرگن کہے زرگن مت، زرگن کہے سرگن متر پیاریاں ہتھ وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن رہے نت، زرگن کہے سرگن نوت پھیرا پائیا۔ سرگن کہے زرگن کرے ہت، زرگن کہے سرگن مل مل خوشی منائیا۔ سرگن کہے زرگن ابناسی اچت، زرگن کہے سرگن چیستن رُپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن ایگا گھر گھر مندر دے وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن بنک، زرگن کہے سرگن بنک دواری سو بھاپائیندا۔ سرگن کہے زرگن ڈنک، زرگن کہے سرگن میرا ناد سناہیندا۔ سرگن کہے زرگن مہما اگنت، زرگن کہے سرگن میرا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایگا ہر، زرگن سرگن دھار چلائیندا۔ سرگن کہے زرگن اوٹ، زرگن کہے سرگن مان وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن بھنڈار اتوٹ، زرگن کہے سرگن ہتھ پھڑائیا۔ سرگن کہے زرگن وسے ساچے قلعے کوٹ، زرگن کہے سرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی دھار آپ چلائیا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی اندر رام دے گرہ دھنگالی جموں *

سرگن کہے زرگن سہارا، زرگن کہے بن سرگن میرا رُپ نہ کوئے جنائیا۔ سرگن کہے زرگن شہنشاہ سچّی سرکارا، زرگن کہے سرگن سچّی کار کمائیا۔ سرگن کہے زرگن تھم ورتارا، زرگن کہے سرگن چلے سچ رضائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپ رکھائیا۔ سرگن کہے زرگن پُرکھ اکال، زرگن کہے سرگن جوت رُشناںیا۔ سرگن کہے زرگن دین دیال، زرگن کہے سرگن ساچا لال ناؤں رکھائیا۔ سرگن کہے زرگن چلے اولٹری چال، زرگن کہے سرگن چال نرالی اک جنائیا۔ سرگن کہے زرگن نہ کھائے کال، زرگن کہے سرگن تیرے کال چرن سرن بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھانیا۔ سرگن کہے زِگن نورانی جوت، زِگن کہے بن سرگن میری جوت کم کسے نہ آئیا۔ سرگن کہے زِگن وسے ساچے کوٹ، زِگن کہے بن سرگن لوک مات قلعے کوٹ نظر کوئے نہ آئیا۔ سرگن کہے زِگن اُتے میں ہويا موہت، زِگن کہے میں سرگن پچھے پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس اولٹا آپ کرائیا۔ سرگن کہے زِگن انھو پرکاس، زِگن کہے سرگن نور نور سمايا۔ سرگن کہے زِگن شاہو شاباش، زِگن کہے سرگن شہنشاہ لوک مات وڈیایا۔ سرگن کہے میں زِگن داس، زِگن کہے میں سرگن بن داسی داس سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو نہ کسے جنایا۔ سرگن کہے زِگن اچھل، زِگن کہے اچھل سرگن وچ سمايا۔ سرگن کہے زِگن پیر بل، زِگن کہے بل سرگن اندر دھرایا۔ سرگن کہے زِگن اٹل، زِگن کہے اٹل منارا سرگن مات وڈیایا۔ سرگن کہے زِگن جوت رہیارل، زِگن سرگن تیری جوتی جوت ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پھیرا آپے پایا۔ سرگن کہے زِگن گن ندھان، زِگن کہے بن سرگن میرا گن کم کسے نہ آئیا۔ سرگن کہے زِگن شاہ سلطان، زِگن کہے بن سرگن میری چلے نہ کوئی شہنشاہیا۔ سرگن کہے زِگن اک ست نشان، زِگن کہے بن سرگن میرا ست نشانہ نہ کوئے اٹھایا۔ سرگن کہے زِگن نوجوان، زِگن کہے بن سرگن میرا جو بن نہ کوئے ہنڈھانیا۔ سرگن کہے زِگن وسے سچھنڈ مکان، زِگن کہے بن سرگن سچھنڈ دوارا کم کسے نہ آئیا۔ سرگن کہے زِگن ایمان، زِگن کہے بن سرگن شرع نہ کوئے چلایا۔ سرگن کہے زِگن سور پیر بلوان، زِگن کہے بن سرگن میرا بل نہ کوئے ازمایا۔ سرگن کہے زِگن اکو آن، زِگن کہے بن سرگن میرا حکم قیمت کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زِگن سرگن سرگن زِگن کھیل کھیل کھیل اپنی خوشی منایا۔ سرگن کہے زِگن سورا سربنگ، زِگن کہے سرگن سور پیر پرگٹایا۔ سرگن کہے زِگن مردنگ، زِگن کہے مردنگ سرگن ہتھ پھڑایا۔ سرگن کہے زِگن بن روپ رنگ، زِگن کہے اپنا روپ رنگ سرگن مات دھرایا۔ سرگن کہے زِگن سوہے سچ پلنگ، زِگن کہے سچ پلنگ سرگن اندر آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر زِگن سرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ سرگن کہے زِگن زرنکار، زِگن کہے سرگن وہار چلایا۔ سرگن کہے زِگن ام اپار، زِگن کہے سرگن اگڑی دھار دکھانیا۔ سرگن کہے زِگن الکھ جیکار، زِگن کہے

سرگن بے بے میری وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن کسے نہ آئے وچ وچار، زرگن کہے سرگن اندر وڑ وڑ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، زرگن سرگن سرگن اپنا بھیو رکھائیا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ پکرمی وکیل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں *

سرگن کہے زرگن وسے اوہلے، زرگن کہے سرگن اپنا بھیو جنائیا۔ سرگن کہے زرگن میرے اتر بولے، زرگن کہے بن سرگن میری دُهن نہ کوئے سنائیا۔ سرگن کہے زرگن رہے سدا اڈولے، زرگن کہے سرگن اڈول روپ وکھائیا۔ سرگن کہے زرگن میرا پڑدہ کھولے، زرگن کہے سرگن سیوا کرنی میری وڈیاںیا۔ سرگن کہے زرگن ساچا تول تولے، زرگن کہے سرگن کنڈا ہتھ پھرائیا۔ سرگن کہے زرگن سنائے اگمی ڈھولے، زرگن کہے بن سرگن میرے گیت نہ کوئے سنائیا۔ سرگن کہے زرگن میرے اتر مولے، زرگن کہے سرگن پھل پھلواڑی اک لگائیا۔ سرگن کہے زرگن امرت بھریا کولے، زرگن کہے سرگن ہری سنج کیاری آپ کرائیا۔ سرگن کہے زرگن دیوے مان اُپر دھولے، زرگن کہے سرگن دھول اُپر میری کرے رُشنائیا۔ سرگن کہے زرگن نور اولے، زرگن کہے سرگن میرا نور الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نور وچ دھرائیا۔ سرگن کہے زرگن پروردگار، ایکا نور سمایا۔ زرگن کہے سرگن میرا یار، ساچی یاری آپ ہنڈھایا۔ سرگن کہے زرگن وسے دھام نیار، زرگن کہے سرگن کھیڑا آپ وسایا۔ سرگن کہے زرگن حق بولے جیکار، زرگن کہے سرگن جگت رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمایا۔ سرگن کہے زرگن بے عیب، زرگن کہے سرگن عیب نہ کوئے جنائیا۔ سرگن کہے زرگن میرا صاحب، زرگن کہے سرگن میرا ثابت روپ وکھائیا۔ سرگن کہے زرگن غائب، زرگن کہے سرگن ظاہر ظہور نور دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپ وکھائیا۔ سرگن کہے زرگن جلال، زرگن کہے سرگن جلوہ مات پرگٹائیدا۔ سرگن کہے زرگن دلال، زرگن کہے سرگن وچولا کھیل کرائیدا۔ سرگن کہے زرگن وسے سچی دھر مسال، زرگن کہے سچی دھر مسال سرگن گڑھ

بنائیندا۔ سرگن کہے زرگن وجائے تال، زرگن کہے تال تلوڑا سرگن ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھرم آپ چکائیندا۔ سرگن کہے زرگن جوتی جاتا، زرگن کہے سرگن جوت جوت رُشائیا۔ سرگن کہے زرگن پُرکھ بدھاتا، زرگن کہے سرگن پُرکھ روپ وٹائیا۔ سرگن کہے زرگن نہ کسے پچھاتا، زرگن کہے سرگن گرگھ اپنے آپ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سرگن کہے زرگن سنجوگ، زرگن کہے سرگن سنگ نبھایا۔ سرگن کہے زرگن درس اموگھ، زرگن کہے سرگن درسی درس دے دے ترپت بُجھایا۔ سرگن کہے زرگن وسے چوڑاں لوک، زرگن کہے سرگن کوٹن کوٹ لوک چرناں ہیٹھ دبايا۔ سرگن کہے زرگن سنائے سلوک، زرگن کہے کوٹی کوٹ سلوک سرگن رہے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکایا۔ سرگن کہے زرگن سنگر، زرگن کہے سرگن گر گر روپ وکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن لیکھا جانے دھر، زرگن کہے سرگن دھر مستک لیکھ سمجھائیندا۔ سرگن کہے زرگن چڑھے ساچے گھوڑ، زرگن کہے سرگن تیرا پریم گھوڑا اک وکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن جائے بہڑ، زرگن کہے سرگن تیری جگ جگ سیو کمائیندا۔ سرگن کہے زرگن آد جگاد رہیا دوڑ، زرگن کہے سرگن سدا سدا اپنی گود بہائیندا۔ سرگن کہے زرگن بُجھائے اوڑ، زرگن کہے سرگن امرت میگھ برسائیندا۔ سرگن کہے زرگن دو جہاناں لائے پوڑ، زرگن کہے سرگن پھڑ باہوں اُپر اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن اکے گھر، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن امیر، زرگن کہے سرگن امر او اُچائیا۔ سرگن کہے زرگن پیرے پیر، زرگن کہے سرگن پیری تیرے ہتھ پھرائیا۔ سرگن کہے زرگن مارے زنجیر، زرگن کہے سرگن جگت زنجیر تیری وسست وکھائیا۔ زرگن سرگن آد آت جگا جگنت کھیل اخیر، آخر اپنی کھیل وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد سچ نشان، زرگن سرگن سرگن زرگن دو جہان رہیا جھلایا۔

* ۱۹ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی دھنگالی کچھن سنگھ دے گرہ جموں *

سرگن کہے زرگن کار، زرگن تیرا بھيو کوءے نہ پائيندا۔ سرگن کہے زرگن تیرا نور اجيار، نور نظر کسے نہ آئيندا۔ سرگن کہے زرگن تیرا سچکھنڈ
 دوار، اندر وڈ درس کوءے پائيندا۔ سرگن کہے زرگن تیرا وڈ بھنڈار، وڈ بھنڈاری ہتھ کسے نہ آئيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ
 آپ چلائيندا۔ سرگن کہے تیرا بھيو نيارا، ابھيد تیری وڈيانيا۔ سرگن کہے زرگن توں اگم ٹھھیارا، گھرن بھننہار اکھوانيا۔ سرگن کہے زرگن تیرا سچ وبارا،
 توں ساچی سیو کمائيا۔ سرگن کہے زرگن وشن برہما شو دئیں ادھارا، اپنا بنس سہائيا۔ سرگن کہے زرگن توں ست ورتارا، رجو طمو ستو آپ ورتائيا۔ سرگن
 کہے زرگن تیرا اکھاڑا، اپ تچ وائے پر تھی آکاش تتوت ناچ کرائيا۔ سرگن کہے زرگن تیرا پسارا، لکھ چوراسی بنت بنائيا۔ سرگن کہے زرگن تیرا جیکارا،
 چارے بانی دے ڈھائيا۔ سرگن کہے زرگن تیری ستارہ، چارے کھانی تند رکھائيا۔ سرگن کہے زرگن تیرا ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا پڑدہ آپے پائيا۔ سرگن کہے زرگن تیرا نور، نورو نور سماندا۔ سرگن کہے زرگن سرب کلا بھرپور، بے آنت ناووں دھرائيندا۔ سرگن کہے زرگن آسا
 نسا پور، نرا اشاروپ نہ کوءے جنائيندا۔ سرگن کہے زرگن تیرا آد جگاد ست سرور، سچ نماري اک رکھائيندا۔ سرگن کہے زرگن توں آد جگاد حضور، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائيندا۔ سرگن کہے زرگن میت، متر پیارے سچے ماہیا۔ سرگن کہے زرگن اتیت، ترے گن اتیتا
 آسن لائيا۔ سرگن کہے زرگن انڈیٹھ، انڈیٹھرا دھام سہائيا۔ سرگن کہے زرگن سنائے گیت، اکھر اکھر کر پڑھائيا۔ سرگن کہے زرگن ٹھانڈا سیت، اگنی تت
 نہ کوءے رکھائيا۔ سرگن کہے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائيا۔ سرگن کہے زرگن سچ، گھر ساچے سو بھاپائيندا۔ سرگن
 کہے زرگن اپنے اندر گیارچ، روپ رنگ رکھ نہ کوءے جنائيندا۔ سرگن کہے زرگن جوتی جوت رہیا مچ، نورو نور نور رُشائيندا۔ سرگن کہے زرگن، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائيندا۔ سرگن کہے زرگن نرکار، نرکار سمانيا۔ سرگن کہے زرگن داتار، داتا دانی وڈ وڈيانيا۔ سرگن
 کہے زرگن بھنڈار، بن بھنڈاری آپ ورتائيا۔ سرگن کہے زرگن پسار، زرگن دیکھے چائیں چائيا۔ سرگن کہے زرگن جیو جنت آدھار، گھٹ گھٹ رہیا سمانيا۔

سرگن کہے نرگن نادشبد دُھنکار، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ سرگن کہے نرگن اچھیا وید چار، شاستر سمرت آپ صلاحیا۔ سرگن کہے نرگن پران پرانی دئے ادھار، اٹھ دس میل ملائیا۔ سرگن کہے نرگن شبد نادگیان، گیتا گیتا اک پڑھائیا۔ سرگن کہے نرگن ایمان، انجیل قرآن رہیا سنائیا۔ سرگن کہے نانک نام نشان، نام سنت پرگنائیا۔ سرگن کہے نرگن نشان، گوہند سورا رہیا جھلائیا۔ سرگن کہے لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیڑا آپ وسائیا۔ سرگن کہے نرگن ادھار، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ سرگن کہے نرگن اوتار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ سرگن کہے نرگن سیکدار، گر گر روپ دکھائیا۔ سرگن کہے نرگن پیار، نرگن سرگن سنگ نبھائیا۔ سرگن کہے نرگن وہار، بن وہاری ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنت، جگ جگ کھیل کرائیا۔ سرگن کہے نرگن جوگ، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ سرگن کہے نرگن سنجوگ، سنت ستوادی آپ کرائیندا۔ سرگن کہے نرگن بھوگ، ساچا بھوگی بھوگ بھگائیندا۔ سرگن کہے نرگن ہوند، آد جگاد نہ کوئے مٹائیندا۔ سرگن کہے نرگن اوٹ، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیڈ آپ کرائیندا۔ سرگن کہے نرگن آس، آد آنت رکھائیا۔ سرگن کہے نرگن بُجھائے پیاس، ترسنا روگ مٹائیا۔ سرگن کہے نرگن دکھائے راس، منڈل منڈپ دئے وڈیائیا۔ سرگن کہے نرگن کرے پرکاس، دو جہان جہان رُشنائیا۔ سرگن کہے نرگن کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ سرگن کہے نرگن وسے پاس، آپ اپنا پندھ مُکائیا۔ سرگن کہے نرگن کھیل تماش، دین دُنی آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ اپنے وچ چھپائیا۔ سرگن کہے نرگن جگت، جاگرت جوت جگائیندا۔ سرگن کہے نرگن بھگت، بھگون اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سرگن کہے نرگن سنت، سنت ست اندر دھار دکھائیندا۔ سرگن کہے نرگن کنت، نر نرائن ساچی سیجا سو بھاپائیندا۔ سرگن کہے نرگن بنائے بنت، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سرگن کہے نرگن رہے جگ چار، آد جگاد دیا کمائیا۔ سرگن کہے نرگن کھیلے کھیل وچ سنسار، روپ انوپ وٹائیا۔ سرگن کہے نرگن ہر گھٹ پاوے سار، گھٹ گھٹ آسن لائیا۔ سرگن کہے نرگن گر اوتار، پیر پیغمبر روپ وٹائیا۔ سرگن کہے نرگن آکار، ساکار نظری آئیا۔ سرگن کہے جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا ویلا آپ سہانیا۔ سرگن کہے زرگن دھارا، دھرنی دھرت دھول چلائیندا۔ سرگن کہے زرگن پسارا، نردھن سردھن رنگ رنگائیندا۔ سرگن کہے زرگن جیکارا، جگ جگ اپنا ناؤں پرگنائیندا۔ سرگن کہے زرگن گھربارا، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ سرگن کہے زرگن تیرتھ تھ کنارہ، سچ سرور اک وڈیائیندا۔ سرگن کہے زرگن شبد جیکارا، بودھ گیان آپ درڑائیندا۔ سرگن کہے زرگن لکھارا، جگ جگ اپنا لیکھ لکھائیندا۔ سرگن کہے زرگن کرے اپنی کارا، کرتا پڑکھ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ سرگن کہے زرگن اڈیک، نت نت آس رکھانیا۔ سرگن کہے زرگن اتیت، پاربرہم بے پرواہیا۔ سرگن کہے زرگن ٹھانڈا سپت، سیتل دھارا اک دکھانیا۔ سرگن کہے زرگن مندر مسیت، مٹھ شو دوالا ناؤں دھرائیا۔ سرگن کہے زرگن اجیت، جتیا کدے نہ جانیا۔ سرگن کہے زرگن نزدیک، جگت نیز نظر نہ آئیا۔ سرگن کہے زرگن کوٹن کوٹ کال ویکھے ٹھیک، جگ جگ ٹھیکرا بھن دکھانیا۔ سرگن کہے زرگن بے پریت، ساچی پریت نہ کسے سمجھانیا۔ سرگن کہے زرگن جگ جگ گراوتاراں کولوں چلاؤدا رہیا اپنی ریت، دھر فرمانا حکم سنائیا۔ سرگن کہے زرگن کھیل کرایا دھندے لایا جو جنت مندر مسیت، ملا شیخ پنڈت کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن زرگن اپنا آپ دکھانیا۔ سرگن کہے زرگن ابھل، بھل کدے نہ جانیا۔ سرگن کہے زرگن امل، مل نہ کوئے چکائیا۔ سرگن کہے زرگن اٹل، تولیاں تول نہ کوئے تھانیا۔ سرگن کہے زرگن نہ جائے رل، ایک رنگ سائیا۔ سرگن کہے زرگن نہ جائے مل، آد جگاد رہیا لہرائیا۔ سرگن کہے زرگن جائے اپنی گل، دوسر بھیو کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سرگن بیٹھا سیس جھکائیا۔ سرگن منگے دان، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ کرپا کر سری بھگوان، ہوں ایک منگ منگایا۔ توں کھیلے کھیل دو جہان، لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں ویس وٹایا۔ توں لکھ چوراسی کر پردھان، گھر گھر جوت جگایا۔ توں گراوتار پیر پیغمبر دے دے دان، اپنا نام پڑھایا۔ توں کایا مندر کر پروان، آتم سیجا آسن لایا۔ توں شبد انادی سچ فرمان، دھر درگا ہی آپ سنایا۔ ہوں بالا بال نادان، تیرا آنت کوئے نہ آیا۔ توں بھانڈے گھڑیں چتر گھڑ سجان، وچ اپنی وست لکایا۔ آنت بیٹیں جگت نشان، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ اپنا دس بھیو سری بھگوان، ایہہ کی کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا

سمجھایا۔ گھرن بھٹن دی میری کار، میں اپنا کھیل کھلایا۔ کدے تھتھوا پھڑ بناں گھمیار، کدے ٹھیکر پھوڑ دکھایا۔ کدے وشن برہما شو کر تیار، ترے گن مایا بندھن پائیا۔ کدے لکھ چوراسی کر اُجیار، گھٹ گھٹ جوت جگایا۔ کدے گر پیر دھر اوتار، دھرنی دھرت دھول دیاں وڈیایا۔ کدے بھگتن دیواں اک ادھار، ساچی بھگتی نام پڑھایا۔ کدے جل تھل مہینل ڈو نگھی کندر ویکھاں غار، کدے اُچے ٹلے پر بت آسن لایا۔ کدے ونڈاں ونڈ جگ جگ چار، چار چار بندھن پائیا۔ کدے سب نوں کراں خوار، اپنا بل رکھایا۔ زرگن نور نور اُجیار، دو جہان میری رُشنائیا۔ سرگن رہنا خبردار، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھایا۔ پچھے آوند ا رہیا سرگن روپ جامہ دھار، جگت ناتا کر گڑمایا۔ کوئی کہے رام اوتار، جنک سِتری گیا پرنائیا۔ کوئی کہے کرشن مُرار، رادھا اپنی گود بہایا۔ کوئی کہے محمد یار، یاری یاراں نال نبھایا۔ کوئی کہے نانک زرگن دھار، پتر دھیاں گیا تجایا۔ کوئی کہے گوبند سردار، بالے نیہاں ہیٹھ دبانیا۔ کوئی کہے لیکھا وید چار، کوئی کہے پُران پڑھایا۔ کوئی کہے گیتا گیان، بن گیتا ہتھ کسے نہ آیا۔ کوئی کہے انجیل قرآن، اعلیٰ مرتبہ رہے سمجھایا۔ کوئی کہے کھانی بانی پردھان، نانک ارجن کری پڑھایا۔ سری بھگوان کہے میں سب دا میٹاں نشان، انتم اپنے وچ سمایا۔ کلجک زرگن ہو کے آیا وچ جہان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی ناری دسے سنتان، پتا پوت نہ کوئے وڈیایا۔ اکو ناتا وچ جہان، جن بھگتاں نال لیا جڑایا۔ اندر وڑ کے دساں سچ مکان، سچ دوارے آسن لایا۔ دس نہ آئے کسے سری بھگوان، جگت لوکائی رہی گر لایا۔ ہر جن ہر جو ملیا آن، اپنی دیا کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکتک زرگن زرگن رہیا اٹھایا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گیان چند دے گرہ خیر والی جموں *

زرگن کہے سری بھگوان، سرگن دیواں مان وڈیایا۔ تتوت کر پردھان، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑایا۔ برہم تت اک دکھان، نور نور نور درسایا۔ گھٹ گھٹ کر چچان، اپنی بوجھ بُجھایا۔ لوک مات سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈان، گیرا گیرے وچ بھوایا۔ گر

اوتار کھیل مہان، پیر پیغمبر نال رلایا۔ ست ستوادی سارے پان، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ بودھ اگادھی شبد مہمان، جگ جگ پھیرا پانیا۔ کرے
 کھیل خلق مہان، ہر خالق بے پرواہیا۔ رحمت کرے رحیم رحمان رحم اپنا آپ کمایا۔ سرگن دیوے ساچا مان، سر اپنا ہتھ لکایا۔ نام ندھانا تیر کمان،
 ساچا چلہ اک دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن سار آپے پانیا۔ سرگن تیری پاوے سار، سرگن دیا کمائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھ
 وچار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا پار، کلجگ انتم کھیل کرانیندا۔ سرگن سرگن کرے پیار، سرگن ناتا جوڑ جڑائیندا۔ سرگن داتا دیونہار،
 سرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ سرگن امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، سرگن سچ پیالہ آپ پیماندا۔ سرگن ایکنکار اک اکانتا سچکھنڈ و سے سچ دربار، جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اپنا آپ وڈیائیندا۔ سرگن تیرا ساچارنگ، سرگن سرگن آپ چڑھایا۔ سرگن تیری جگت سچ پلنگ، سرگن سرگن
 آپ ہنڈھایا۔ سرگن تیرا نام مردنگ، سرگن تار ستار بن آپ وجایا۔ سرگن تیرے و سے سنگ، سرگن اپنے انگ لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سرگن اپنے لیکھے لایا۔ سرگن تیرا مکے پندھ، سرگن آپ مکائیندا۔ سرگن تیرا صاحب سدا بخشند، جگ جگ دیا کمائیندا۔ سرگن ٹٹی
 دیوے گنڈھ، سرگن اپنی گنڈھ پوائیندا۔ سرگن تیرا گیت سہاگی چھند، سرگن اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اپنے
 لیکھے لائیندا۔ سرگن تیرا جگت محلہ، سرگن اپنی بوچھ بھجھایا۔ نراکار پھرائے ایک پلا، ایک ہتھ دکھایا۔ جوتی شبدی انھو دھار رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے
 وڈیائیا۔ سچ سندیس ایکو گھلا، ایک کرے پڑھایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سرگن تیرے اندر ڈیرہ لایا۔ دپیک جوتی آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اپنا رنگ چڑھایا۔ سرگن رنگ دے چڑھا، سرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ جگ پاندھی پندھ دے
 مکا، کلجگ انتم پھیرا پانیا۔ سورا سرنگ ویس وٹا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹایا۔ سرگن تیرا سرگن مردنگ دے و جا، اپنی سیوا آپ کمایا۔ ذئی دویتی ہوئے
 ہنگت جھوٹھی کندھ دے ڈھاہ، ایک ٹھوکر نام لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ سرگن دیوے سچ سہارا، سرگن
 دیا کمائیندا۔ بند تاکی کھول کوڑا، اپنا بھیو چکائیندا۔ وانہ لگی تتی وچ سنسارا، گنی تت بھجھائیندا۔ ایک دیوے نام ادھارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ایک مندر

اک گھر بار، ایک بنک سہانیندا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک شبدی شبد پڑھانیندا۔ ایک راگ ناد جیکارا، ایک دھنی دھن سہانیندا۔ ایک دسے سب توں باہرا، نرگن
 کھیل کرانیندا۔ سرگن تیرا میت مرارا، در تیرے پھیرا پانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن اپنا کھیل دکھانیندا۔ نرگن
 سرگن اُپر پئے ٹٹھ، مہربان دیا کمائی۔ ایک امرت دیوے گھٹ، امیوں رس آپ چکھائی۔ بال نادانا پئے اٹھ، اپنا بل رکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا سدا سہائی۔ تیرا سدا سد سجن، ہر سچا آپ اکھوانیندا۔ جگ جگ کرائے ایک مجن، چرن دھوڑی ٹکا لائیندا۔ سجن
 سہیلا ہویا پردے کجن، سچ دوشالہ اُپر پانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا سنگ نبھانیندا۔ سرگن تیرا سگلا سنگ، سو پُرکھ
 نرنجن آپ نبھائی۔ گرہ گرہ گھر گھر چاڑھے چند، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آتم پر ماتم اک اند، نجانند در سائی۔ گیت سہاگی ساچا چنند، سوہنگ ڈھولا
 گائی۔ جنم جنم جگ کئے پنندھ، لکھ چوراسی رہن نہ پائی۔ ناتا تئے جیرج اند، برہمنڈ نہ دیکھ دکھائی۔ ہوئے وسیرا سچھنڈ، آنت جوتی میل ملائی۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اپنے لیکھے لائی۔ سرگن نرگن رکھے یاد، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیا۔ جگا جگنتر سُن فریاد، جن بھگتاں ہوئے
 سہائی۔ ایک نام دیوے دات، وست امولک جھولی پائی۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، آپ اپنا میل دکھائی۔ نرگن سرگن کرے لاڈ، بے آنت
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پھیرا پائی۔ جگ جگ ویس اولڑا، نرگن سرگن دھار۔ ہر جن پھڑائے پلڑا، پاربرہم
 گر کرتار۔ وسنہارا نہچل دھام اچلڑا، لوک مات ہوئے اُجیار۔ سچ سندیسہ ایک گھلڑا، شبدی شبد جیکار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نرگن سرگن دئے دیدار۔ نرگن سرگن دیوے درس، اپنی بوجھ بُجھائی۔ جنم جنم دی میٹے حرص، حرص اور نہ کوئے ودھائی۔ امرت میگھ دیوے برس،
 اگنی تت بُجھائی۔ جن بھگتاں اُپر کر ترس، اپنی بوجھ بُجھائی۔ لکھ چوراسی وچوں پرکھ، نام کسوٹی ایک لائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چننا دکھ نہ کوئے دکھائی۔ سرگن تیرا نرگن سہارا، سدا سدا اکھوائیا۔ کجگ انتم دیکھ کنارہ، جوتی جامہ بھیکھ وٹائی۔ جگ جگ
 دے وچھڑے میلے میلنہارا، آپ اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن بندھن ایک پائی۔ نرگن سرگن ساچا بندھن،

پُرکھ بدھاتا آپ رکھائیندا۔ نرگن سرگن لگائے چندن، تیک لائی جوت جگانیندا۔ نرگن سرگن توڑے پھندن، پھاندی اور نہ کوئے دکھائیندا۔ نرگن سرگن کھیلے کھیل گند منوہر گندن، کول نین نین مٹکائیندا۔ نرگن سرگن تریلوکی نندن، نند جشودھامان دوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرانیندا۔ نرگن سرگن سچ ویراگ، ہر ویراگی آپ اپنیا۔ نرگن سرگن کھولے جاگ، نیز نین اک درسائیا۔ نرگن سرگن اندر لائے بھاگ، اپنے آسن سو بھاپنیا۔ نرگن سرگن جگائے چراغ، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ نرگن سرگن دھوئے داغ، دُرمت میل رہن نہ پانیا۔ نرگن سرگن سچا کاج، گھر گھر وچ آپ دکھائیا۔ نرگن سرگن رکھے لاج، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ نرگن سرگن مارے آواز، شبد اگئی تار ہلایا۔ نرگن سرگن غریب نواز، بن نما سبھو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس اولٹا آپ وٹائیا۔ نرگن سرگن ویس اولٹا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن اک اکلا، لکھ چوراسی کھیل کرانیندا۔ نرگن سرگن وسنہارا سچ محلہ، سو بھاؤنت در گھر ساچے سو بھاپنیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا آپ کرانیندا۔ نرگن سرگن کرے کرت، وڈ کرتی کرت کمائیا۔ نرگن سرگن دو جہانی پھرت، پھر پھر ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن میٹے حرص، اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ نرگن سرگن نور سیری بھگوان، آد جگاد سمایا۔ سرگن دیکھے وچ جہان، لوک مات پھیرا پایا۔ ساچے بھگت کرے پروان، جس جن اپنی بو جھ بھجھایا۔ سنتن دیوے ایکومان، در دوار سہایا۔ گرگھ دیکھے چتر سگھڑ سجان، اپنا رنگ رنگایا۔ گرگھیاں دیوے اک گیان، ایک منتر نام درڑایا۔ ایک اشٹ سیری بھگوان، ایک مندر ڈیرہ لایا۔ سرگن سدا کرے پرنام، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ نرگن جنائے اپنی کلام، کلمہ کائنات سنایا۔ سرگن نیوں نیوں کرے سلام، سجدہ سیس دکھایا۔ نرگن سرگن سد سد دئے پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھایا۔ سرگن سنے دھر فرمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن اپنا کھیل رچایا۔ نرگن سرگن زاکار سیری بھگوانت، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ سرگن گرگھ میلا ناری کنت، گھر ساچے وچے ودھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ گڑھ توڑھے ہوئے ہنگت، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سجن آپ کرائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ایٹھے اوتھے سچ دکھائے ساچی جنت، چرن سرن سرنائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہرجن سچا سرگن دھار، نرگن میل ملایا۔ بن وچولا ایکنکار، اپنا بندھن پایا۔ ناتا توڑ
سرب سنسار، ساچا مارگ اک دکھایا۔ سرتی شبدی کرے پیار، شبد سرت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن اندر نرگن وڑ،
نرگن نرگن رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں بانہہ آپے پھر، اپنے نال ملایا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی نواں چک دولت سنگھ دے گرہ *

نرگن گھر نرگن واسا، سرگن بندھن پایا۔ نرگن اندر نرگن دھرواسا، سرگن آس تکائیا۔ نرگن اندر نرگن تماشا، سرگن کھیل کرائیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج لیلآ آپ رچائیا۔ نرگن سنگر گر گر دھار، سرگن رنگ وٹائیا۔ نورو نور اگم اپار، انھو پرکاس کرائیا۔ بودھ
اگادھ شبد دھنکار، انادی ناد سنائیا۔ ناتا جوڑ گر اوتار، لوک مات بندھن پایا۔ نیتز لوچن کھول کواڑ، پرتکھ روپ درسائیا۔ گھر مندر کر تیار، سری
بھگونت سو بھاپائیا۔ آتم انتر دے دیدار، ترسنا بھکھ گوائیا۔ سرگن نرگن کر پیار، گھر ساچے میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر
ساچا سدا سدا ہوئے سہائیا۔ نرگن سرگن سچ و سیرا، گھر گھر وچ میل ملایا۔ پندھ مکائے نیرن نیرا، دور دراڈا موہ چکائیندا۔ اک وسائے ساچا کھیڑا،
پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ گھلا رکھے ہر جو ویہڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن ساچا سنگ ملایا۔ نرگن سنگر مہربان، سرگن
دے وڈیائیا۔ گر گر روپ ہو پردھان، تتوت سمائیا۔ ست ستوادی کھول ڈکان، نام ہٹ و نجارا ایکا ایک گھلائیآ۔ لوک مات ہو پردھان، وست امولک
اک ورتائیا۔ جن بھگتاں دیوے دان، جیون جگت اک سمجھائیا۔ آتم انتر برہم گیان، برہم و دیا کر پڑھائیا۔ ناتا توڑ پنج شیطان، پنجم ناد شبد دھن
شنوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دیکھے چائیں چائیا۔ نرگن سرگن سدا دیال، سرگن دیا کمائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، اپنا
بندھن پائیندا۔ پنج تت اندر سچّی دھر مسال، گھر وچ گھر آپ سہائیندا۔ دیک جوتی ایکا بال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، شبدی شبدی

دُھن اُچھانیندا۔ آتم پر ماتم کر پہچان، پُرکھ بدھاتا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن کھیڑا آپ وسائیندا۔ نرگن داتا گھر گبھیہر، سرگن دے وڈیائیا۔ پنج تت کایا سانت سریر، ساتک ست ست ورتائیا۔ ست سنتو کھی دیوے دھیر، ایکات جنائیا۔ بجر کپائی پڑدہ چیر، رُپ انوپ درسائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈا سیر، نخبھر جھرنا آپ جھرائیا۔ چوٹی چاڑھے پھر اخیر، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ نرگن سنگر سچا پیر، مرید مرشد لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سرگن بیڑا بٹھ چلائیا۔ نرگن سنگر پُرکھ سمرتھ، آد جگاد سمایا۔ سرگن چلائے تیرا رتھ، جگ جگ ویس وٹایا۔ نام جنائے مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ جس جن دیوے ساچی وتھ، وست امولک جھولی پایا۔ جو سرن سرنائی جائے ڈھٹھ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ لہنا دینا چکے سیسا ساڈھے ترے ترے ہتھ، مانس جنم لیکھے لایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں ہر جن تیرا گائے جس، جس وید پُران بھیونہ آیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نت نوت ویس وٹایا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پایا۔ کلجگ انتم نرگن جوت کر پرکاس، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ہر جن وسے سدا پاس، سگلا سنگ نبھایا۔ گرگھاں بن بن داسی داس، سیوک اپنی سیوکمایا۔ کایا مندر اندر پاوے راس، گونپی کاہن آپ نچایا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جگ وچھڑے لئے ملایا۔ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواسی ڈیرہ لایا۔ انتم کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ نرگن میلا شاہو شاباش، سرگن اپنے انگ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن سرگن سرگن نرگن گر چیلارُپ وٹایا۔

۵۸۰

۵۸۰

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ جوؤں *

سرگن تیرا گھاڑن گھڑ، ہر نرگن کھیل کھلایا۔ نرگن اندر بیٹھا وڑ، اپنا کھ چھپایا۔ ساچے پوڑے گیا چڑھ، ساچا مندر اک سہایا۔ نش اکھربانی رہیا پڑھ، بودھ اگادھ سمجھایا۔ درس دکھائے اگے کھڑ، نیتز گیان اک کھلایا۔ امرت نہائے ساچے سر، سرور اکو اک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سرگن تیرا کھیل کرایا۔ سرگن تیرا جوڑ جڑا، ہر اچرج بنت بنایا۔ زرگن اندر ڈیرہ لا، اپنا آسن رہیا سہایا۔ نرمل دیپ جوت جگا، محل اٹل کرے رُشٹایا۔ ایک ناد دئے وجا، دُھن انادی ناد سٹایا۔ ساچا سوہلا آپے گا، ایک کرے پڑھایا۔ آتم سیجا دئے سہا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا رنگ دکھایا۔ سرگن تیرا لیکھا پنچتت، ہر تتوت رکھائیندا۔ تیرے اندر کھیل سمرتھ، ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ نام انملی رکھے وتھ، ساچے ہٹ وکائیندا۔ گھر سروور دکھائے تھ، تھ کنارہ آپ بنائیندا۔ گھر دیپک جوت لٹ لٹ، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ گھر زرگن ہوئے پرگٹ، سرگن مان دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا رنگ محل اک سہائیندا۔ سرگن تیرا سچ منارا، ہر تتوت اپایا۔ اندر وڑ ہر نرنگارا، زرگن ویکھے چائیں چانیا۔ کھیل کھیل اگم اپارا، کھیلنہارا دس نہ آیا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ گر اوتار دے سہارا، ایک اوٹ جنایا۔ ایک نام ست ورتارا، ست ستوادی آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن بھنڈارا اک دکھایا۔ سرگن تیرے اندر بھنڈارا، زرگن اپنا آپ دکھائیندا۔ جگ جگ بنے مات ورتارا، گر گر روپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا بھنڈارا اک سمجھائیندا۔ سرگن تیرے اندر دست انمول، زرگن اپنی آپ رکھایا۔ اپنا پڑدہ لینا کھول، گھر ویکھنا چائیں چانیا۔ لوک مات نہ رہنا نبھول، بھل رُل نہ جنم گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل کایا چول، چولی کایا اک سمجھایا۔ سرگن تیرے اندر دست اٹھ، اتوٹ ہر رکھائیندا۔ توں اپنا پڑدہ ویکھ چک، ستگر ساچا سچ سمجھائیندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، نیز نیناں نال ملائیندا۔ پنچ وکارا جڑ دیوے پُٹ، سچ سچ اک جنائیندا۔ نام پیالہ دیوے گھٹ، مدھر جام ہتھ رکھائیندا۔ آون جاون جائے چھٹ، سرگن زرگن وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا بندھن آپ تڑائیندا۔ سرگن تیرا سچ دوارا، ہر ساچا سوہلا پائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے نرنگارا، اگم اگٹری کار کرائیندا۔ سنجج تریتا دواپر ویکھے ویکھنہارا، روپ انوپ دکھائیندا۔ کلجگ انتم ہو اجیارا، جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ شبد اگمی لے بھنڈارا، زرگن لوک مات پھیرا پائیندا۔ ساچا ہٹ کھول ونجارا، ساچی دست وچ دکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیارا، پریم سکھیا اک سمجھائیندا۔ سنتاں دیوے اک ہلارا،

ساجی جوتی آپ ملائیندا۔ گرگھیاں کھولے بند کواڑا، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ گرگھیاں دیوے درس دیدارا، نج آتم میل ملائیندا۔ زرگن سرگن کھیل اپارا، ہر خالق خلق دکھائیندا۔ بے عیب دیکھے پروردگارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا پندھ مکھائیندا۔ سرگن تیرا مکے پندھ، زرگن آپ مکھائیا۔ ایکا گیت گاونا چھند، سوہنگ رہیا سمجھائیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ دے تڑائیا۔ دین دیال ٹھاکر سدا بخشند، سوامی سر اپنا ہتھ ڈکھائیا۔ سرگن تیری نگی نہ ہووے کُنڈ، زرگن اپنا پڑدہ پائیا۔ تیرا وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکھائیا۔ تیرا ناتا پار کرائے برہمنڈ، انڈ پند نہ کوئے وڈھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دیوے مان وڈھائیا۔ سرگن روپ گر گر دھار، پنجم پنچ سما۔ سرگن روپ بھگت آدھار، بھگوان بھگتی ایکا لایا۔ سرگن روپ سنت سنسار، زرگن اپنا رنگ چڑھایا۔ سرگن گرگھ کھیل اپارا، کایا چولی بھیو چھپایا۔ سرگن گرگھ کر تیار، زرگن سرگن دیکھ دکھایا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، نرکار آپ کرایا۔ گرگھ ساچے کر پیار، ترے گن اتیتا میل ملایا۔ ٹھانڈا سپتا اک دربار، در دروازہ دے کھلایا۔ جنم جنم دے وچھڑے میلے یار، مٹی گنڈھ پوایا۔ لکھ چوڑا سی پار کینار، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ کال مہاکال رووے نیت زارو زار، نیت نیناں نیر وہایا۔ جس ملیا آپ نرکار، تیس مایا پوہ نہ سکے رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ ہر جن ہر جو ملیا آن، اپنی دیا کمائیا۔ شبد سندیسہ دھر فرمان، اگنی ناد سنائیا۔ پنچ شبد ہوئے حیران، پر بھ اچرج کھیل دکھائیا۔ ساڈی کرے نہ کوئی پہچان، پڑدہ سکے نہ کوئی اٹھائیا۔ اسیں بند ہوئے پنچ تت کایا مکان، کایا مقبرہ اک بنائیا۔ ہر جو سچ سندیسہ لے کے آیا سچ نشان، سچ نشانہ دے دکھائیا۔ ساڈے اُپر سچ مہان، سو پرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ آتم پر ماتم دیکھے مار دھیان، جوتی جوت کر سنائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو یا نہ کھنک بلی بلوان، ساچا مارگ رہیا چلایا۔ ایکا وار دیوے برہم گیان، جس جن اپنا درس کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سرگن سجن لئے پھڑ، زرگن داتا اندر وڑ، اندر باہر بھیتر اپنا رنگ دکھائیا۔ اندر باہر اکو رنگ، زرگن سرگن آپ رنگائیندا۔ گرگھ میلا سورے سربنگ، گر گر گود اٹھائیندا۔ ناد انادی اک مردنگ، برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن میلا ساچے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر سنگر چرن، دوسر اور نہ کوئے وڈھائیا۔

نیز کھلے ہرن پھرن، دوتی پڑدہ دے اٹھایا۔ ناتا تے مرن ڈرن، جیون مکت کرایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا اک دکھائے ساچی سرن، سرنگت سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، ہر جن ساچے اپنا سنگ نبھایا۔ سگلا سنگ ہر جو ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو داتا، نام امولک جھولی پائیندا۔ کلج مٹے رین اندھیری راتا، ساچا سنگر چند چڑھائیندا۔ چرن کول اکو ناتا، پڑکھ بدھاتا آپ بندھائیندا۔ کایا مندر اندر بہہ بہہ گائے گاٹھا، اپنی صفت سنائیندا۔ سرب کل آپے سمراٹھا، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ نہ کوئی پوجان کوئی پاٹھا، مہر نظر اک ٹکائیندا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس جن درس دکھائیندا۔ آگے نیڑے رکھے واٹا، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیندا۔ کھیلے کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیندا۔ کلج آنت ویکھن آیا تماشا، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ ہر جن تیرے درس پیاسا، در در گھر گھر پھیری پائیندا۔ نج آتم پر ماتم کر کر واسا، جھوٹھی واسنا باہر کڈھائیندا۔ لیکھے لائے پون سواسا، سوہنگ اجپا جاپ جپائیندا۔ چرن کول سچ بھروسا، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل کر، جن بھگتاں دیوے نام دلاسا۔

*** ۱۹ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی ملک کیمپ بھاگ سنگھ دے گرہ جموں ***

سرگن تیرا ساچا راگ، نرگن نام وڈیایا۔ سرگن تیرا سچ سہاگ، ہر کنت کنتوہل اکھوایا۔ سرگن تیرا سچ سماج، ہر سنگت میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ دکھایا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، نرگن سرگن آپ چلائیندا۔ گرگھ سجن کر تیار، اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ کایا ہٹ کھول کواڑ، وست انمل دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کمائیندا۔ سرگن تیرا ساچا روپ، ایکا ایک جنایا۔ پڑکھ ابناسی شاہو بھوپ، دیوے نام وڈیایا۔ تیرا نگارہ جگت کوٹ، دہ دشا آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن ساچا بندھن پائیا۔ سرگن تیرا سچا روپ، گرگھ گر گر آپ صلاحیندا۔ جنم جنم مٹے دکھ، دردی درد وندائیندا۔ آپ اٹھائے اپنی لکھ، ساچی گود بہائیندا۔ جھوٹھی میٹے ترسنا

بُھکھ، سائتک ست کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر ہر میل ملائیندا۔ سرگن تیرا رُپ گر سکھ، گر گر بوجھ بُجھائیا۔ سچ
دواریوں ملے بُھکھ، سنگر پورا آپ ورتائیا۔ پورب جنم دی میٹے رکھ، اگے لیکھا دئے سمجھائیا۔ نیتز لوچن ساچے ویکھ، اپنے انگ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمائیا۔ دین دیاں سرب گنوت، جن بھگتاں دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ لکھ پوراسی
مایا بے آنت، جیو جنت بھلائیندا۔ ہر جن میلے ناری کنت، ہر منگل گیت سنائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگھ
اپنے رنگ رنگائیندا۔ مانگھ دیہہ مائس ذات، مانو مان رکھائیندا۔ آنتر آتم میٹ اندھیری رات، ساچا چند چمکائیندا۔ ست ستوادی ساچی گاتھ، اکھر وکھر
آپ پڑھائیندا۔ لہنا چکھے مستک ماتھ، پورب جھولی پائیندا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، سوچھ سرُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ہر جن ساچے آپ ترانیندا۔ ہر جن تریا وچ سنسار، ڈونگھی بھوری پار کرائیا۔ اک دکھائے در دربار، در دروازہ آپ گھلائیا۔ ساچی خوشیاں منگلاچار، ایکا
گیت الائیا۔ ساچے مندر ناد شبد دھنکار، تال تلواڑا اک سنائیا۔ ساچے گرہ شبد سرت کرے پیار، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے چائیں چائیا۔ ہر جن ویکھے ہر نرنکار، اپنا نین گھلائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، ساچی سیو کمائیندا۔ نرگن سرگن بن دلال،
ساچی سیو کمائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہر جن وڈا وڈیائی
وڈ، ہر سنگر آپ وڈیائیندا۔ جیو جنت وچوں کڈھ، ایکا رنگ رنگائیندا۔ سچ دوارے آپے سد، ساچی سکھیا گر سمجھائیندا۔ لکھ پوراسی پار حد، آون جاون
پھند کٹائیندا۔ اک پیائے نام مد، ست سرور نمار چڑھائیندا۔ سچ نگارہ جائے وچ، انادی ناد الائیندا۔ گھر وچ دکھائے کعبہ حج، ساچا حجرہ آپ سہائیندا۔
ساچے مندر بیٹھا سچ، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ سرگن میلا بھج بھج، جگ جگ پنڈھ مکائیندا۔ جن بھگتاں پریم اندر جائے بھج، جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترانیندا۔ ہر جن بنھے ڈوری تند، پریم پریم دکھائیا۔ صاحب سلطان گائے چھند، گرگھ کرے وڈیائیا۔ نج گھر دیوے
اک اند، آتم اند در سائیا۔ آنت کنت بھگونت سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر سکھ چڑھائے ساچے چند، چند چاندنی اک چمکائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگمھاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم کھیل مہان، سوہنگ شبد گن
ندھان، گن گن اپنا روپ جنایا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ پکرمی دھرم چند دے گرہ بالے والا جموں *

سرگن کہے نرگن میلا، میلنہار آپ نرنکار۔ نرگن کہے سرگن چیل، چیلگر روپ اوتار۔ سرگن کہے نرگن سجن سہیلا، آد جگادی میت مرار۔
نرگن کہے سرگن سوہے ویلا، تھت وار نہ کوئے وچار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل آپار۔ نرگن کہے سرگن بل،
بلدھاری آپ جنائندا۔ سرگن کہے نرگن جوت جاواں رل، آپا آپ گوائندا۔ نرگن کہے میں آد جگاد اچھل اچھل، میرا بھو کوئے نہ پائندا۔ سرگن
کہے میں تیرا دوارا لینا مل، تھہ بن اور نہ کوئے رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل دکھائندا۔ نرگن کہے سرگن
ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ سرگن کہے نرگن پوجا پاٹھ، اکھر دکھر پڑھایا۔ نرگن کہے میں وساں ہر گھاٹ، گھاٹ گھاٹ ڈیرہ لایا۔ سرگن کہے میتوں تیری
آس، اکو اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن اپنا بھو چکایا۔ سرگن کہے نرگن میت، مل مل خوشی منایا۔ نرگن کہے
سرگن انڈیٹھ، در تیرے سو بھاپایا۔ آد جگاد اولڑی ریت، ہر ساچا سچ چلایا۔ سرگن سنائے سہاگی گیت، نرگن آپ لایا۔ کرے کرائے پتت پنت،
پتت پاپی آپ ترایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ نرگن اپنا بھو کھول، سرگن بو جھ بھجھائندا۔ دیوے درس درس
انمول، ہر جن آپ جگائندا۔ کایا مندر اندر وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ دوس رین پر بھات سندھیا کرے چوہل، اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت
سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان اپنی مہر آپ کرائندا۔ کرے مہر سری بھگوان، بھگتن مان رکھایا۔ ساچے سنتاں دیوے نام ندھان، نج آتم
کرے رسایا۔ گرگھ سجن میلے آن، جگت وچھوڑا پنڈھ مکایا۔ ہر جن میلا دو جہان، ایتھے اوتھے ہوئے سہایا۔ ایک ناد شبد دھکان، بن ویراگی آپ

سناٹا۔ گرسکھ سوہنگ ڈھولا گان، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن میلا چاؤ چائیا۔ سرگن میلا چاؤ گھنیرا، گھر
 گھر کھیل کرایا۔ زرگن وسنہارا دُور نیرا، نیرن نیرا اپنا پندھ مُکایا۔ کلجگ اتم بٹھے بیڑا، سر اپنے بھار اٹھایا۔ ہرجن تیرا دسے کھیڑا، بنک دوارا آپ سہایا۔
 اتم کرے حق نہیڑا، زرگن داتا بے پرواہیا۔ جم کی پھاسی کٹے جیڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن تیرا ہوئے سہایا۔ تیرا سہائی سدا
 پر بھ، جگ جگ سیو کمائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر لہ لہ، اپنا میل ملائیندا۔ کلجگ آنت ہو پرگٹ، ساچی کھیل دکھائیندا۔ بھگت دوارا کھول ہٹ، ایکاونج
 کرائیندا۔ گرگھ لاہا لین کھٹ، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان اپنی نظر آپ اٹھائیندا۔
 مارے نظر بے نظیر، زرگن نین نین اٹھایا۔ شاہ پاتشاہ وڈ پیرن پیر، پیت پتیمبر سیس سہایا۔ ہرجن ویکھے آنت اخیر، آخر اپنی دیا کمایا۔ مایا متاکٹ
 زنجیر، شرع بندھن دے تڑایا۔ امرت بخشے ساچا سیر، ایکارس چوائیا۔ ہوئے کڈھے جھوٹھی پیر، دوتی ڈکھ رہن نہ پائیا۔ سن دیہی بٹھے بیڑا، آنت
 کنت سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ سمجھایا۔ ہرجن ساچے اکومت، ست پڑکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ آدجگادی
 برہم تت، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ پاربرہم بندھائے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نام ندھان سناٹے گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ میٹ
 اندھیری رات، ساچا چند اک چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا ناتھ دین دیا کمائیندا۔ دین دیال دیا ندھ ٹھاکر، گھر گمبھیر وڈی
 وڈیائیا۔ ہرجن رکھے وچوں کلجگ ساگر، ڈوگھی بھوری پھول بھلائی۔ نرمل کرم کرے اجاگر، دیوے چرن پٹی سرنائیا۔ ایکاونج نام سوڈاگر، وست
 امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساجن آپ ملائی۔ ساجن ملیا ہر ہر دھار، مل مل خوشی منائی۔ گرگر شبد کرے
 پیار، در در وجے ودھائیا۔ گرہ گرہ سخیاں منگلاچار، گیت گو بند الائی۔ پڑکھ پڑکھو تم کر پیار، پیار پیتم لئے ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن دیوے مان وڈیائی۔ مان وڈیائی اپنے ہتھ، سنگر پورا آپ رکھائیندا۔ گرگھ ورلے مارگ دس، اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ امرت آتم سچا رس، پریم پیالہ
 اک پیائیندا۔ ہردے اندر آپے وس، اپنا رنگ چڑھائیندا۔ جوت نور کر پرکاش، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنا

درس دکھائیندا۔ جگت ترسنا بُجھے پیاس، سائتک ست ست ورتائیندا۔ گھر مندر دکھائے ساچی راس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ صلاحیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں گیت گھر گھر آپے گائیندا۔

* ۱۹ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ سنسار سنگھ دے گرہ چھب جموں *

ست پُرکھ نرنجن سچ سلطان، آد جگاد سمایا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، نورو نور رُشایا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، نہ مرے نہ جایا۔ اینکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ دھرایا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی جاتا ڈگمایا۔ ابناسی کرتا وسنہارا سچ مکان، در گھر ساچا آپ سہایا۔ سری بھگوان ست نشان، نرنجن نرُور آپ اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ بن پردھان، سچ پردھاگی اپنے ہتھ رکھایا۔ اک اکل کھیل مہان، عقل کلا کل وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، ہر سچا سچ کرائیندا۔ وسنہارا نپیل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ نور نورانہ دیکھ نور آپے بلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجانا، شہنشاہ ناؤں رکھائیندا۔ حکمی حکم دھر فرمانا، دھر درباری آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانت، بے انت وڈ وڈیایا۔ نرنجن روپ ناری کنت، نرنجن سچا شہنشاہیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھاڑن ساچی آپ گھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو چکائے آپ کرتا، دوسر سنگ نہ کوائے رکھائیندا۔ نرنجن نور کھیل اپار، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ اگم اگمرا ہو تیار، نرنجن اپنا آپ دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، شہنشاہ اپنا آسن لائیندا۔ تھر گھر پائے آپے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے نرنکار، نرنجن داتا بے پرواہیا۔ اجونی رہت ہو تیار، انھو پرکاس کرائیا۔ ساچے مندر جوت اجیار، نورو نور نور رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن اپنا ناؤں دھرائیا۔ نرنجن روپ ہر نرکار، ایکا ایک اکھوائیندا۔ تھر گھر ساچا کر تیار، چرناں ہیٹھ دباؤندا۔ شبدی شبد آدھار، پوت سپوتا وچ سہائیندا۔

پوت سپوتا کر پیار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست وست ونجار، ناؤں امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ سچھنڈ نواسی بھیو کھول، ایک کرے جنائیا۔ شبد اگمی آپے بول، انادی ناد سناٹیا۔ ساچے کٹڈے تولے تول، تولنہارا اک ہو جائیا۔ سچ دوارا دیوے کھول، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنی دیا کمائیا۔ زرگن اپنی دیا کما، ایک راہ جنائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ سہا، گھر ساچے میل ملائیندا۔ شبد ڈلارا آپ اٹھا، ساچا موہ وکھائیندا۔ حکمی حکم دے سنا، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو جھولی پا، ایک در بہائیندا۔ ایک ات دے پرگٹا، ترے گن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ زرگن کھیل کرے بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، بھوپت بھوپ روپ وٹائیا۔ شبدی سٹ سٹ بلوان، بلدھاری اک پرگٹائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان، ساچی گودی گود سہائیا۔ تے چیلے کر پروان، چیلار روپ بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ زرگن ونڈے ساچی ونڈ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ، تھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ شبدی شبد ساچا چند، زرگن زرگن آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو کھولے کرتار، سچھنڈ بیٹھا ساچا ماہیا۔ ترے گن اتینا کرتار، ترے ترے میل ملائیا۔ ایک رنگ چاڑھے اپار، اتر کدے نہ جائیا۔ ایک مندر سچ مینار، ست ستوادی دے وکھائیا۔ وشنوں اندر امرت دھار، امیوں رس آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشنوں اندر امرت رس، بھجر آپ بھرائیندا۔ پار برہم پر بھ اندر وس، برہم روپ پرگٹائیندا۔ شکر میلا ہس ہس، شبد وچولانال رلائیندا۔ ترے گن میلانس نس، پنچم بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی مارگ دس، ساچی گھاٹ گھٹن گھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنی کار کمائیندا۔ زرگن کار کرے اپار، اپنی دھار چلائیا۔ لکھ چوراسی کرتار، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، ڈھر فرمانا اک جنائیا۔ ونڈے ونڈ اگم اپار، برہمنڈ کھنڈ کرے رُشائیا۔ سورج چند کر اُجیار، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ دھرت دھول ویکھ اکھاڑ، جل بنب آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، آد جگاد کرائیندا۔ وشن برہما شو بیڑا بھ، لکھ چوراسی کھیڑا آپ

وسائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ ایک دست نام دھن، ساچے ہٹ آپ وکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن ویس نرکار، نردھن اپنا کھیل کرائیا۔ داتا دانی سچ بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی دیونہار، گھر گھر رزق پچائیا۔ ایٹھے اوٹھے دے سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر اپرپر آپ کرائیندا۔ نرگن نور کرپسار، سرگن ویس وٹائیندا۔ سرگن روپ سرب سنسار، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گھر گھر اندر کھول کوڑا، ہر اپنا آسن لائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، دس کسے نہ آسیندا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، سچا جھولا آپ جھلائیندا۔ لوآں پُریاں آپ اکھاڑا، اینکارا ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے پُرکھ نارا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن کرپسار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل کرپرکھ، اپنا بھو چُکائیا۔ نرگن سرگن ہو ہو وکھ، دوئے دوئے دھار سمجھائیا۔ شبد اناد وجے گھٹ گھٹ، ازگی راگ لائیا۔ نرگن جوت کرپرکاس، جوت نرنجن وچ ٹکائیا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر آپ سہائیا۔ نرگن سرگن کرے پوری آس، اچھا پور آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن ساچاراہ چلائیا۔ سرگن مارگ آپے لا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھرت گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ جیرج اندج اُتھج سیتج ونڈ ونڈا، چارے کھانی بندھن پائیندا۔ چارے بانی راگ سنا، اپنا بھو چُکائیندا۔ چارے جگ ونڈ ونڈا، ایکا تھم سناپیندا۔ چارے ورن مات پرگٹا، کھتری براہمن شور ویش ناؤں دھرائیندا۔ چارے کوٹ پھیرا پا، اپنا کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھارا ہر کرتار، آد جگاد چلائیا۔ نرگن سرگن ہو تیار، ترے بھون دھنی ویس وٹائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے ادھار، ایکا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سرتھ، اک اکل وڈ وڈیائیا۔ نرگن چلائے سرگن رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ جگ جگ مہماکتھنا اکھ، ایکا شبد کرے پڑھائیا۔ ساچار مارگ آپے دس، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن

سرگن کھیل دکھائیا۔ زرگن سرگن ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ پاربرہم سورا سرنگ، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ آد جگاد ایکا مردنگ، جگ کرتا آپ وجائیندا۔ گھر گھر دیکھ ساچا اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ گیت سہاگی گائے چھند، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، نراکار نرنکار آپ کرائیا۔ سرگن دکھائے اک نشان، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ پاربرہم برہم کر پروان، میل ملائے ساچے تھانیا۔ بندھن پائے گوپی کاہن، ساچے منڈل راس رچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ سرگن اندر سنگر دھار، گر گر آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت کر پسا، جوتی جوت میل ملائیندا۔ شبدی شبد جیکار، نام جیکارا اک سٹائیندا۔ امرت امرت ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دھار آپ سمجھائیندا۔ سرگن دھار پُرکھ اکال، زرگن آپ بنائیا۔ آد آد ہو دیال، دین اپنی دیا کمائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سٹی دھر مسال، لوک مات پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ سرگن دیوے مان، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دوئے دوئے رپ دھرائیندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، اپنا رپ وٹائیندا۔ برہما دیوے اک گیان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ چارے وید کر پردھان، چارے گنٹ وند وندائیندا۔ چارے جگ اک نشان، ایکا گھر جھلائیندا۔ چارے بانی کر پردھان، چارے کھانی آپ سمجھائیندا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کھیل مہان، آد پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگ جگ بنے مات ملان، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ سبج تریتا لیا ہنڈھا، دواپر انگ رکھائیا۔ کلجک انت ویکھن داچا، پاربرہم پر بھ خوشی منائیا۔ جگ چوکڑی گئے وہا، تھر کوائے رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو پنڈھ رہے مکا، بن بن پاندھی راہیا۔ گر اوتار سیو کما، گئے مکھ چھپائیا۔ پیر پیغمبر ڈور وڈنک وجا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا کھیل کرائیا۔ زرگن کھیل اپرا پار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، جگ چوکڑی پھول بھلائیندا۔ ناتا جوڑ گر اوتار، پُرکھ بدھاتا بندھن پائیندا۔ کھیلے کھیل پروردگار، پیر پیغمبر آپ وڈیائیندا۔ مقامے حق سانجھ یار، نبی رسول آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگتر زرگن اپنے رنگ سٹائیندا۔

نرگن نور پُرکھ اکال، اک اکلّا وڈ وڈیاںیا۔ آد جگاد کھیل کمال، بھيو کوءے نہ پائیا۔ چرناں ہیٹھ دباے کال مہاکال، جگ جگ حکم سٹائیا۔ نرگن سرگن بن
 دلال، گر گر رُوپ وٹائیا۔ بانی بودھ شبد گیان، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ شاستر سمرت ویکھ پُران، وید و داتا رُوپ وٹائیا۔ بھگتن میلا سری بھگوان،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ نرگن دھار، سرگن ویکھ دکھائیا۔ رُوپ دھرائے گر اوتار، مات لوک لئے
 انگڑائیا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، چند پر چند ہتھ اٹھائیا۔ تیر ترکش پھر کمان، جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دکھائیا۔ پیر پیغمبر ویکھے مار دھیان،
 مہان بیدو نگاہان بی خیر یا اللہ الہی نور آپ اھوائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، نرگن سرگن دیوے دان، لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ جیرج
 اند اُتھج سیتج اپنی رچن رچائیا۔ کرے پرکاس رُو س سورج چند بھان، داتا جودھا سور پیر سری بھگوان اک دکھائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ
 جھلائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان، آتم آتر اک گیان۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اک اکلّا، وسنہار سچ محلہ، دو
 جہاناں اپنا کھیل کرائیا۔ دو جہاناں کھیل اپرا، ہر نرکارا اپنا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوراسی جیو جنت سادھ
 سنت اپنا بھيو چکائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ کرے پار کنارہ، ویکھے وگسے وارو دارا، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ چوکڑی میتے کال، تھر کوءے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا سچکھنڈ سچی
 دھر مسال، تھر گھر اپنا رنگ دکھائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، وید کتیب بھيو نہ رائیا۔ گر اوتار کر بحال، لوک مات سیو لگائیا۔ حکم دیوے آپ
 مہاکال، مہان بیدو اپنا ناؤں دھرائیا۔ نوری جلوہ جوت جلال، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلّا پُرکھ اکال، انک کل
 اپنی رکھے وڈیاںیا۔ انک کل پُرکھ اکالا، ایکا ایک اھوائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے زالا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جن بھگتاں دتے راہ سکھالا، اپنا پڑدہ
 لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنجگ تریتا دوا پر آپ ہنڈھائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کیا پنڈھ، کلجگ انتم ویلا
 آئیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، نرگن اپنا رُوپ دھرائیا۔ ویکھنہارا نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ سورج چند، وشن برہما شو آپ اٹھائیا۔ کھیلے کھیل وچ

ور بھنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ پر گٹائی۔ زرُگن ہر اک بلوان، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، زرُگن روپ
 وٹائیندا۔ سچکھنڈ دکھائے سچ مکان، لوک مات پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل آپے رکھ، ہر اپنی
 دھار چلایا۔ زرُگن روپ ہو پرتکھ، گھر ساچے سو بھاپایا۔ بھگت بھگونت کر کر دکھ، اپنی بوجھ بُجھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، اگنی تت نہ لاگے
 رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آپ ترانیا۔ ہر پُرکھ اگم پر بھ ایک ہے، ایک رنگ سمایا۔ گر سُنگر ساچی ٹیک ہے، سرن سچی
 سرنایا۔ بھگت بھگونت رہیا ویکھ ہے، جگ جگ ویس وٹایا۔ سنتاں لکھنہارا لیکھ ہے، لہنا دینا مول چکایا۔ گر گھ میلا ساچے دیس ہے، محل اٹل کرے
 رُشایا۔ گر سیکھ کھولے اپنا بھیت ہے، دُئی دویتی پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے رہیا ترانیا۔ ہر پُرکھ زرُجن اگم اتھاہ
 ہے، بے آنت بے پرواہ۔ گر سُنگر دیوے سچ صلاح ہے، ایک نام پر گٹا۔ بھگتن میلا سچ سُبھا ہے، گر سُنگر لئے ملا۔ سنتن سدا اکو چاہے، پر بھ درشن
 لینے پا۔ گر گھ گر گر رہے دھیا ہے، چرن کول دھیان لگا۔ گر سیکھاں پکڑے آپے بانہہ ہے، ایٹھے اوٹھے ہوئے سہا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی دیا آپ کما۔ ہر پُرکھ سدا سمر تھ ہے، آد جگادی کار۔ گر سُنگر چلائے رتھ ہے، جگ جگ مات لئے اوتار۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ
 ہے، ایک نام اپار۔ سنت ساجن لئے رکھ ہے، جگت جلندے لائے پار۔ گر گھماں مارگ اپنا دس ہے، کھولے بند کواڑ۔ گر سیکھاں ہر دے اندر وس ہے،
 دیوے درس دیدار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ ہر پُرکھ دین دیاں، اپنی دیا کمانیندا۔ گر سُنگر ویکھ ساچے لال،
 بھگت بھگونت رنگ چڑھائیندا۔ سنتن ست ستوادی بن دلال، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ گر گھماں مایا توڑ جنجال، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا ایک گھر بہائیندا۔
 گر سیکھاں چلے نال نال، دوس رین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیندا۔ ہر جن تیرا
 بٹھے بیڑا، سُنگر پورے ہتھ وڈایا۔ وسدا رہے کایا کھیڑا، گھر مندر وجے ودھایا۔ آنت کرے حق نیرٹا، جھوٹھی مایا دئے تجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گر گھ دیوے مان وڈایا۔ گر گھ تیرا سچا مان، گھر ساچے آپ بنایا۔ جتھے جھلے سچ نشان، سو پُرکھ زرُجن رہیا جھلایا۔ اوٹھے نہ زمیں

اسمان، سورج چند نظر کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی ودیا نہ گیان، شاستر سمرت نہ کوئے پڑھایا۔ نہ کوئی مندر مسجد مٹھ دسے مکان، گردوار نہ کوئے دکھایا۔ جس گھر دسے سری بھگوان، سو مندر سو بھاپایا۔ ایک جوت جگے مہان، نور نورانہ ڈمگایا۔ شبد اگم اک دھکان، ڈھولک چھینا نہ کوئے وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا بنک سہایا۔ گرسکھ بنک سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہایا۔ جس گھر ملاوا ہر جو کنت، تس گرہ وجے ودھایا۔ ہر جن ہو یا ساچا سنت، ست ستوادی آپ بنایا۔ گڑھ تٹا ہوئے ہنگت، جھوٹھی متا دئے تجایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سنگت وچ سمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سچ وڈیایا۔ سچ وڈیائی ساچے گھر، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ گرسکھاں دیوے ایک ور، ایک بندھن پائیندا۔ آون جاون چکے ڈر، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک رنگ رنگے گلال، پر بھ ساچا دیا کما یا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، در گھر ساچے لئے ملا یا۔ مایا متا توڑ جنجال، نون سو اکھراک پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گن دئے سمجھایا۔ ساچا گن شبد دھار، ایک ایک رکھائیندا۔ ایک گن شبد جیکار، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ شبد وچولا ایککار، گر چیلارپ وٹائیندا۔ پڑدہ اوہلا وچ سنسار، ابناسی کرتا آپے پائیندا۔ جن بھگتاں کرے ہو لا بھار، سر اپنے گنڈھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ہر اپنے وچ چھپائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت نیتر دس کسے نہ آئیندا۔

۵۹۳

۵۹۳

* ۲۰ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ چھب جموں *

ہر سرن سچّی سرنائی، جگ جگ دیا کما ئیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ہر بھگتاں مان رکھائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ہر ستن نام جپائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ہر گرگھ میل ملائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ہر گرسکھ آپ اٹھائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، دُرمت میل دھوائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، مایا متا موہ چکائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، چنتا روگ گوائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، گھر ساچا شکھ اُپجائیندا۔ ہر

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

چرن سچّی سرنائی، اُجل کھ مات کرائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن اک رکھائیندا۔ ہر چرن سچّی سرنائی، جن بھگتاں دیوے مان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ساچے سنتاں دیوے دان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، گرگھہ ویکھے بال انجان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، گرسکھ دیوے اک گیان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ملے وڈیائی دو جہان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، ناتا تئے پنج شیطاں۔ ہر چرن سچّی سرنائی، گھر ملے امرت پین کھان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، جم کی چکے کان۔ ہر چرن سچّی سرنائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ہر سرن اکو اوٹ، ہر جن ہر رکھائیندا۔ بھاگ لگے کایا کوٹ، گڑھ بنک آپ سہائیندا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، ڈرمت میل دھوائیندا۔ میل ملاوا نرمل جوت، جوتی جوت ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن اک رکھائیندا۔ ساچی سرن پُرکھ اکال، آد جگاد سہائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سنتاں بنے ست دلال، ست ستوادی سیو کمائیا۔ گرگھھاں چلے نال نال، اپنا پنڈھ مُکائیا۔ گرسکھ ویکھے ساچے لال، بال انجانے گود بہائیا۔ کایا مندر اندر سچّی دھر مسال، گرہ دیا باقی اک ٹکائیا۔ لیکھا توڑ شاہ کنگال، شرع بندھن دے مُکائیا۔ ایکا وسنت نام دھن مال، سچ سچّ جھولی پائیا۔ کایا کچ توڑ جنجال، کنچن روپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سرنائی اک جنائیا۔ سچ سرنائی سنگر شبد، چرن سرن سہارا۔ کرے کرائے پتت پُنیت، پتت پاؤن ایلنکارا۔ نام سنائے اگئی گیت، سوہنگ شبد سچ جیکارا۔ جنم جنم ویکھے لگی پریت، پورب لہنا دیونہارا۔ سدا سدا سد اتیت، ترے گن اتیتا ایلنکارا۔ ایکا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ کر پسارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن دے سہارا۔ ساچی سرن سنگر سجن، دوسر اور نہ کوئے رکھائیا۔ دھوڑ کرائے ساچا محن، محن ماگھ کھ شرمائیا۔ جگت وکار گرگھہ تجن، جیون جگت جنائیا۔ نام نگارے ساچے وجن، آتم پر ماتم رنگ چڑھائیا۔ سچ پریتی گرگھہ بچھن، نام ڈوری تند بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن بختے اک سرنائیا۔ ساچی سرن سنگر سیو، سیوک سیوا اک سمجھائیندا۔ آد پُرکھ الکھ ابھیو، اگوچر کھیل کرائیندا۔ سدا سدا سد نہکیو، نہچل دھام سہائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہو، جو جن سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ آتم انتر ایکا میو، امیوں رس آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن اک رکھائیندا۔ ساچی سرن اکیو اک،

ایکا ایک جنائیندا۔ بھگت بھگونت لیکھا لکھ، لکھ لکھ لیکھ سمجھائیندا۔ جُگا جگنتر ونڈے حص، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ بن کرپا نہ پئے دس، نیتز سب دے بند کرائیندا۔ جس جن پائے نام بھگھ، دین اپنی دیا کمائیندا۔ سو گرگھ سکھیا لئے سکھ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر بھو نہ جانے من رکھ، رکھ من سرب کر لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سرنائی اک رکھائیندا۔ سچ سرنائی ایکو آس، ایکا گھر وڈیائیا۔ جنم جنم دی مٹے پیاس، کرم کرم داروگ گوائیا۔ لیکھے لگے پون سواس، سواس سواساں لیکھے لائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پر بھاس، ڈو گھئی کندر ویکھ وکھائیا۔ دین دیال ٹھا کر ابناس، ابناسی کرتے اپنی دیا کمائیا۔ کرے کرائے بند خلاص، بندی توڑے جھوٹھی پھاہیا۔ ناتا توڑ گر بھواس، آون جاون پندھ مکائیا۔ سچ مندر وکھائے ایکا راس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سچ سرنائی مہربان، اکو اک جنائیندا۔ بھگتاں دیوے بھگتی دان، وست دست ہتھ پھڑائیندا۔ سنتن راگ سنائے کان، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ گرگھیاں میلے آن، گر گر ویس وٹائیندا۔ گرگھیاں دیوے اک دھیان، چرن کول سمجھائیندا۔ داتا دانی سری بھگوان، اپنی کھیل کرائیندا۔ مہابلی نوجوان، اپنا بل دھرائیندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سرن اک رکھائیندا۔ ساچی سرن سری بھگوان، آد جگاد جنائیا۔ جن بھگتاں دیوے وچ جہان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ زرگن سرگن درشن دیوے آن، روپ انوپ وکھائیا۔ جنم جنم دی چکے کان، کافی تیر نہ کوئے لکائیا۔ ہو پر تکھ کرے پچان، مایا پڑدہ آپ ہٹائیا۔ الکھ زرنجن کھیل مہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ سچ سرنائی پاربرہم، پر بھ ایکا ایک رکھائیندا۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا دکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جگت ترسانہ کوئے طم، آسانسا پور کرائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، گھٹن بھٹنہار کھیل کھلائیندا۔ جگت جگت جیو بیڑا دیوے بٹھ، جیون اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھاگ لگائے کایاتن، پنچ تت مائی ہائی سو بھاپائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ دیوے ڈن، ایکا ڈنکا نام و جائیندا۔ من کا منکا پھیرے من، من نسا ماہ سائیندا۔ اک چڑھائے ساچا چین، چند چاندنی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچے جن، جن جننی آپ ہو جائیندا۔ سچ سرنائی سرب گنونت، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ ایٹھے اوتھے بنائے بنت، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ آنت مہما

اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکائیا۔ ہر جن دیکھے ساچے سنت، گرگھ اپنے رنگ رنگائیا۔ ایک نام نیا منت، سوہنگ ست کرے پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ
ویشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جیون وچ بدلایا۔

* ۲۰ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی بی بی رام کور دے گرہ چھب جوں *

سو پُرکھ نرنجن ست ستواد، ست ستواد کیل کرانیدا۔ ہر سنگر پورا آد جگاد، نرگن نور ڈگمگائیدا۔ گر گر روپ برہم برہما، جگ جگ ویس
وٹانیدا۔ بھگتاں بھگتی دے دے داد، ساچی وست جھولی پائیدا۔ سنت وجائے ساچا ناد، انادی ناد سٹانیدا۔ گرگھ سجن آپے لادھ، اپنی بو جھ بھجائیدا۔
گر سکھ بنائے سجن ساک، ساچا بندھن پائیدا۔ کھیلے کھیل ہر تماش، اپنی راس رچائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ
چلائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن ایکنکارا، ایک رنگ سائیدا۔ ہر سنگر وسے سچھنڈ دوارا، جوتی جاتا ڈگمگائیدا۔ گر گر روپ دھر اوتارا، نرگن سرگن ویس وٹانیدا۔
بھگتن بھگتی دے بھنڈارا، سر اپنا ہتھ لکائیدا۔ ستن آتم اک نمارا، امرت دھارا کھ چوائیدا۔ گرگھ کھول بند کواڑا، اپنی بو جھ بھجائیدا۔ گر سکھاں
وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیدا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر اپنا رنگ وکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ
جنائیدا۔ ایکنکارا کھیل اپارا، آد آد کرائیا۔ سنگر روپ ہو اجیارا، نراکار ویس وٹانیا۔ گر گر شبد بول جیکارا، ایک کرے پڑھائیا۔ بھگتن دیوے اک سہارا،
سرن چرن سرنائیا۔ ستن کرے سچ پیارا، پریم پریتی اک سکھائیا۔ گرگھ کھول میلا وچ سنسارا، سنسار ساگر پار کرائیا۔ گر سکھاں دیوے اک ادھارا، اپنی
بو جھ بھجائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ آد نرنجن آد انت، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔
سنگر پورا سدا بے انت، بھو کوئے نہ پائیدا۔ گر گر بنائے بنت، جگ جگ ویس وٹانیدا۔ بھگتن میلانا کنت، سچ سہنجی آپ ہنڈھائیدا۔ ستن مہما
گنت اگنت، صفت صلاحی آپ صلاحندا۔ گرگھ کھول ناؤں نیا منت، اکھر وکھر آپ پڑھائیدا۔ گر سکھ میٹے سگلی چنت، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیدا۔

دیکھنہارا جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ آد جگاد پُرکھ ابناس، اپنی کل ورتائیا۔ سنگر پورا شاہو شاباش، پُرکھ اکال ویس وٹائیا۔ گر گر روپ کر پرکاس، زرگن سرگن کرے رُشائیا۔ بھگتاں بھگوان ہوئے داس، نت نوت سیو کمائیا۔ سنتن پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھیاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گر سکھ ہوئے نہ کدے نراس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سری بھگوان سچ محلہ، ایکا ایک وسائیندا۔ سنگر روپ اٹل اٹلا، درگھر ساچے سوہا پائیندا۔ گر گر روپ ول چھلا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگوانت سچ سندیس اکو گھلا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سنت کنت پھڑائے پلا، اپنی گنڈھ پوائیندا۔ گرگھیاں اندر آپے رلا، جوتی جوت سمائیندا۔ گر سکھاں وکھائے نہچل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ پاربرہم پر بھ وڈا وڈ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سنگر روپ سدا سمرتھ، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ گر گر مہاسدا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، نام بھنڈار اک ورتائیا۔ سنتن مارگ ساچا دس، اپنا بھیو چکائیا۔ گرگھیاں میلانس نس، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ گر سکھاں تیر نرالا مارے کس، شبد نشانہ اک لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میللا تھاؤں تھائیا۔ ہر ہر ہری نرائن، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ سنگر روپ کھیلے کھیلے ایکانین، لوچن ہو نہ کوئے پڑھایا۔ گر گر چکائے لہن دین، جگ جگ زرگن مول چکایا۔ بھگت بھگوانت ایکا دھام اکٹھے بہن، ساچا مندر اک سہایا۔ سنت ست ستواد سدا کہن، رسنا جہوا ہر گن گایا۔ گرگھ انت نہ کھائے لاڑی موت ڈین، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ گر سکھ ساچا ناتا ساک سجن سین، سو پُرکھ نرنجن آپ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پایا۔ ہر ہر ساچا بندھن پا، اپنی دیا کمائیندا۔ سنگر روپ بے پرواہ، دس کسے نہ آئیندا۔ گر گر روپ ویس وٹا، لوک مات کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوانت لئے اٹھا، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ساچے سنتاں لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ گرگھ سجن بھیو چکا، بھیو ابھید آپ گھلائییندا۔ گر سکھاں بخشے اک سرنا، چرن کول دھیان جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاں، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی پنڈھ مکا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔

سو پُرکھ صاحب سلطان، ایکا ایک وڈی وڈیایا۔ سَنگَر رُوپ وڈ بلوان، نِرا کار سچا شهنشاهیا۔ گر گر رُوپ شبد نشان، لوک مات دکھایا۔ بھگت بھگونت اک مکان، ساچے سنت رہے جس گانیا۔ گر گھماں میلا گن ندھان، گر سکھ دیکھن چائیں چانیا۔ پرگٹ ہو یا سری بھگوان، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے جگا جگنتر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، آد پُرکھ کرتار۔ سَنگَر پھرائے پلڑا، گر گر کر پیار۔ وسنہارا نچل دھام اٹلڑا، لوک مات لئے اوتار۔ سَنجگ تریتا دواپر جگ جگ دلڑا، چرن کول دھوڑی کر کر چھار۔ جن بھگت دوارے کھلڑا، نرگن سرگن ہوتیار۔ آپ پھرائے اپنا پلڑا، کرے کھیل اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے کر نہار۔ کرتا پُرکھ، آد آد وڈیایا۔ جگ جگ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، پاندھی بن بن پندھ مکایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا درس، نیتز نین نین گھلایا۔ دیکھنہارا عرش فرش، دو جہاناں پھیرا پانیا۔ امرت میگھ اکو برس، جنم جنم دی بھکھ مکایا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت رہے ترس، ہر کاروپ نظر کسے نہ آتیا۔ سادھ سنت رہے بھنک، اُچے ٹلے بیٹھے پر بت آسن لایا۔ آدھ وچکار رہے لٹک، پار کنارہ نظر کوائے نہ پانیا۔ گرہ گرہ گھر گھر اندر مندر پنج وکارا چڑھیا کٹک، نہ سکے کوئی پیچھے ہٹایا۔ بدھ مت رہی بھنک، من چلے نہ کوئی چترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اک بھگوان، ایکا رنگ سامیندا۔ سَنگَر پورا سدا مہربان، مہربان دیا کمائیندا۔ گر گر رُوپ وچ جہان، لوک مات کھیل کھلاییندا۔ بھگت بھگونت اک نشان، ساچے سنتاں ہتھ پھڑائیندا۔ گر گھ جو دھا سور پیر بلی بلوان، بل گر سکھاں وچ کائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خیران، ہر کا بھيو کوائے نہ پائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران سارے گان، پڑھ پڑھ سندھیا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ اپنا بھيو اپنے آتر رکھ، آد جگاد نہ کسے جنایا۔ گر اوتاراں مارگ دس، لوک مات راہ دکھایا۔ نرگن جوت کر پرکاش، سرگن ساچا چند چڑھایا۔ جھن بھنگر پوری کر کر آس، کایا مندر آپ سہایا۔ جگ چو کڑی کھیل تماش، ڈور وڈنکا اک وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی راس آپ رچایا۔ اپنی دیکھے منڈل راس، بے آنت وڈی وڈیایا۔ صاحب سلطان شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ کھیل کرائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگن منڈل سو بھا پانیا۔ سَنگَر پورا جن بھگتاں پوری

کرے آس، ساچے سنتاں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر گر گر روپ سنکر دھار لوک مات پرگٹائیا۔ سنکر
 دھار نراکار، نرویر آپ چلائیندا۔ گر گر روپ وچ سنسار، پنچ تت پرگٹائیندا۔ انتر انتر کر پیار، اپنا رنگ رنگائیندا۔ دپیک جوتی اکو بال، اگیان اندھیر
 چکائیندا۔ شبدر دنگ سچی ڈھنکان، راگ ناد سنائیندا۔ امرت آتم پین کھان، اکر رس چکھائیندا۔ کایا ہٹ کر پروان، سمرتھ ڈیرہ لائیندا۔ ست دکھائے
 اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو ہر جو چک، اپنی کھیل دکھائیا۔ سنکر
 روپ آپے ٹٹھ، گر گر بوجھ بھجائیا۔ گر گر روپ آپے اٹھ، گر گھ لئے جگائیا۔ گر گھ چوگ لئے چک، مانک موتی ہر ہر ناؤں دکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، شاہ پاتشاہ آپ کرائیندا۔ ست سروپ ساچی دھارا، سنکر ناؤں دھرائیندا۔
 پنچ تت تن کر پسارا، گر گر ناؤں دکھائیندا۔ بودھ اگادھ بول جیکارا، شبدر ناد و جائیندا۔ کھانی بانی بن ورتارا، بن بھنڈاری سیو کمائیندا۔ لہنا دینا جانے
 جگ چارا، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ روپ انوپ وچ سنسارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ
 سمرتھ، ہر وڈا وڈا وڈائیا۔ سنکر مہما سدا اکھ، گر گر رہیا سنائیا۔ گر گر ہوئے لکھ چوراسی وچوں دکھ، آتم پر ماتم کر گڑمائیا۔ آتم پر ماتم بدھانت، ناتا
 بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ست سنو کھ دھیرج جت، تتوت وچ سمائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رہن نہ پائیا۔ اکو گیان برہم مت، دو جی کرے نہ کوئے
 پڑھائیا۔ جیواں جنناں مارگ دس، ہر کا بھو کھلائیا۔ آپے ہو یا ہر کے وس، ہر اپنے وس کرائیا۔ اک دوجے دے اندر وس، بہہ بہہ خوشی منائیا۔ اک
 دوجے نوں حال دس، ساچی گاتھ مات چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر گر گر اپنا رنگ رنگائیا۔ سنکر وسے سچ محلہ، گھر ایک ایک
 سہائیندا۔ گر گر پھڑائے پلا، ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی شبدری آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ست سندیس ایک گھلا، اپنا ناؤں
 وڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے صفت آپ صلاح، صلاح گیر آپ ہو جائیندا۔ اپنی صفت دتے صلاح، سنکر پورا وڈا وڈائیا۔
 گر گر روپ کر ملاح، لوک مات دے وڈائیا۔ اپنا ناؤں اک سمجھا، سمجھ سمجھ وچ رلائی۔ زرگن زرگن رمز دے لگا، بن تار ستار ہلائی۔ اپنی ویدیا دے

پڑھا، آپے رہیا سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اَنتر ایکا گت جنایا۔ سَنگر پورا سچ مہربان، ایکا گھر سُنہائیندا۔ گر گر دیوے ساچا دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ ساچا منتر نام گیان، وست امولک اک وکھائیندا۔ لوک مات کر پردھان، شاستر سمرت وید بنائیندا۔ ایکا گھر کر پروان، گیتا گیان، آپ درڑائیندا۔ ایکا الف اپنا نشان، ثابت صورت آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، عیسیٰ موسیٰ محمد آپ پڑھائیندا۔ نانک نرگن دس نشان، سچھنڈ نشانہ اک جھلاییندا۔ گوہنڈ سورا کر پروان، پوت سپوتا گود سُنہائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، سَنگر اپنی دھارا آپ بنائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، حکمی حکم سرب بھوائیندا۔ پیر پیغمبر منن آن، اگے سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا اک دھرائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، لکھ لکھ ویس وٹائیندا۔ سَنگر گر گر ہو پردھان، سرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایکا ہر، جگاد اپنی دھار جنائیندا۔ گر گر کہے پکار، ہر سَنگر تیری وڈیایا۔ پیر پیغمبر روون زاروزار، پروردگار اگے سیس جھکایا۔ توں سدا سہیلا مددگار، تیری اکو اوٹ رکھایا۔ لوک مات سیوا کری اپار، بن سیوک سیوک کمایا۔ انتم ناتا تھ سرب سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ ادھ وچ چھڈ گئے چار یار، اپنا پلو گئے تڑایا۔ اللہ رانی موڑ مہار، اپنا گھر رہی بھوائیا۔ میری اُمت ہوئی خوار، عمل کرے نہ تیری خدایا۔ تیرا سمت مارے مار، تیری رحمت نظر نہ آئی۔ چوداں صدیاں جگت واپار، بن ونجارا ہٹ چلایا۔ انتم لہنا دینا ہتھ نرنکار، جوں بھائیں توں لئے چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَنگر تیری وڈ وڈیایا۔ سَنگر داتا اک داتار، آد آنت اکھوایا۔ گر گر بردا سیوادار، گھر گھر دی سیوک کمایا۔ بھگت ڈردا بھے رکھ نرنکار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سنت ساجن بھانا جردا، دُکھ سُکھ وچ ملایا۔ گر گھ نیوں نیوں چرنا سیس دھردا، دوئے جوڑ جوڑ سرنایا۔ گر سیکھ سرن سرنائی پڑدا، مایا ممتا موہ چکایا۔ سَنگر پورا ہو مہربان ہر جن ساچے آپے پھڑدا، لوک مات دیا کمایا۔ بن پوڑیوں اندر آپے وڑدا، آوندا جاندا دس نہ آیا۔ آپ بجائے گنی سڑدا، ترے گن پوہ نہ سکے رایا۔ آپے ناؤں گر گھیاں پڑھدا، گر سیکھاں اپنا نام پڑھایا۔ سوہنگ وست اگے دھردا، دُھر درگا ہی لے کے آیا۔ آد جگاد کدے نہ مردا، سچ مردانگی رہیا کمایا۔ گر سیکھاں در ہوئے بردا، در درویش پھیری پایا۔ نر بھو روپ کدے نہ ڈردا، بھے سب دا رہیا چکایا۔ سنت سہیلے آپے وردا،

گر گر چیلے نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُ سَجَن ہوئے سہایا۔ ہر سَنگُ سَجَن دینِ دِیال، ساتک سَت سَت سہایا۔ گر گھ دیکھے
 گر گر لال، اپنے رنگ رنگایا۔ نرگن سرگن بن دلال، شبد وچولا ویس وٹایا۔ ناتا توڑ ترے گن کال، ترے کال درسی اپنے گھر بہایا۔ جو جن گھالنا رہے
 گھال، تِس جن گھال لیکھے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سَنگُ سچا اکو اک اکھوایا۔ سَنگُ سچا اک سلطان، نرنگار
 اکھوایا۔ شبد سرُپی وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ کرے رُشٹایا۔ دھرت دھول دیکھے آن، کلج اتم پھیرا پائیا۔
 گر گھ لہے پتر سگھڑ سجان، گر گر بوُجھ بُجھایا۔ سوہنگ اکھر دے دے دان، آتم پر ماتم میل ملایا۔ ناتا ٹٹے جیو جہان، جیون جگت اک سمجھایا۔ نار
 پُرکھ اکو مان، ایکا گھر وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھ سَجَن لے اٹھایا۔ گر گھ سَجَن میت پیارا، گر سَنگُ میل ملایا۔
 نیتز لوچن درس دیدارا، نت نت ویس وٹایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، سمنڈ ساگر نین نیر شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا
 اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر جن لیکھا سدا ابھید، ہر ساچا سچ جنایا۔ ہر جن مہما کرے چار وید، شاستر سمرت نال رلائیا۔ ہر جن کتھا گائے اچھل اچھید، ول
 چھل دھاری اپنا راہ چلائیا۔ ہر جن ہر جو آپے لے دیکھ، جگ جگ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمایا۔ دین ہر جو
 دیا کم، دیندھ دیکھ وکھایا۔ نرگن نرگن روپ وٹا، سرگن سرگن بندھن پائیا۔ گر سیکھ گر گھ ہر جن ہر بھگت بن بھگتی لے ملا، بھادی بھاؤ آپے پور
 کرائیا۔ جس اُپر کرپا کرے سچا شہنشاہ، سو جن دوجے در کیوں منگن جائیا۔ جس باہوں پھڑ اُپر تخت دے بٹھا، سو دوجی اوٹ کیوں تکانیا۔ جس
 جن اپنے وچ لے ملا، تِس وچھوڑا نظر کوئے نہ آئییا۔ پریم پترتی رام کور سر ہتھ اُکا، سر سر لجیا آپ رکھایا۔ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان،
 بنت رہیا بنا، جیو جنت نہ کوئے اُکائییا۔

* ۲۰ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں *

عام دن نہ کوئے وچار، ہر ہر اپنی کھیل کھلیندا۔ پنڈت پاندھانہ پاوے سار، بھيو اھید نہ کوئے جنائندا۔ برہمنڈ کھنڈ ہر کھیل نیار، نرگن داتا
آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو سیو ادارا، بالک پھڑ پھڑ سیو لگائیندا۔ رُو سس کر اُجیار، سورج چند چند چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
اپنی کل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اچ کل نہ کوئے گل، ہر اچرج کھیل کرائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھل، ول چھل دھاری بھيو نہ رانیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا
ل، تخت نواسی سو بھاپانیا۔ سہائے دھام نہچل اٹل، نرگن زویر پُرکھ اکال بے پرواھیا۔ جوتی جوت آپے رل، شبدی شبد ڈنک وجانیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ایکنکار، اپنا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرگن ہو تیار، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ نرگن وڈ
بلکار، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ ایکنکار کھیل اپار، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد نرگن جوت اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسے دھام نیار، سچکھنڈ دوارا
سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان سانجھ یار، آد جگاد جگا جگنتر اپنا رنگ آپ دکھائیندا۔ پاربرہم برہم کر پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اچ کل نہ کوئی بات، داتا دانی نہ کوئے جنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ہتھ وڈیائیا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کھ لکھ
لیکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ جگ جگ چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ
سمائیا۔ اپنے رنگ ہر رنگ راتا، آد پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو دیوے داتا، ساچی دست جھولی پانیا۔ برہے دیوے اک گیاتا، برہم وڈیا اک پڑھائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچی کھیل ہر کرتار، اپنی آپ جنائیندا۔ بودھ اگادھ شبد جیکار، نرگن دھار آپ
بندھائیندا۔ آپے لیکھا جانے وید چار، چار وید آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل ہر کرتار،
پنج تن اٹھ ونڈ ونڈائیا۔ نو نو ہو اُجیار، دہ دشا پھیری پانیا۔ ست دو کر پیار، پنج تت کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ
ایکا ہر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کرائیندا۔ شبدی شبد وڈ بلکار، سورپیر ناؤں رکھائیندا۔ وشن برہما شو دے سہار، نام

ندھان جھولی پائیندا۔ لیکھا لکھت اپر اپار، کھ کھ لیکھ آپ سمجھائیندا۔ ساچی ونڈن ونڈ کرے نرنکار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو
 آپ چکائیندا۔ ساچی ونڈ سری بھگوان، ایکا ایک کرائیا۔ برہمنڈ کھنڈ سچ نشان، لوآں پُریاں آپ جھلایا۔ جیرج انڈ کر پردھان، اُتھج سیتج نال رلائیآ۔
 چارے وید دے گیان، اکھر وکھر کرے پڑھائیآ۔ چارے جگ پاوے آن، ایکا حکم سنائیآ۔ چارے کھانی گن ندھان، اپنی انس بنائیآ۔ چارے بانی دیوے
 دان، آتم آنتر وست لکائیآ۔ منڈل منڈپ کھیل مہان، رُو سس سورج چن ستار سیوالائیآ۔ آپے ہوئے دیکھنہار، دس کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ ورتائیآ۔ کھیل کرے پُرکھ ابناس، اک اکلایس وٹائیندا۔ ساچی منڈل پاوے راس، تار تارکانال ملائیندا۔ ست
 ست اک ادھار، ایکا گنڈھ پوائیندا۔ دوئے دوئے کر وچار، راہو کیتو کھیل کھلائیآ۔ آد آنت آپے سب نوں پھڑ پھڑ مارے مار، حکمے حکم آپ پھرائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ اٹھ نوں نوں ست ست اپنے رنگ دکھائیندا۔ نوں ست سولاں کھیل اپر اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ اٹھ تت کر
 وچار، پاربرہم ونڈ ونڈائیآ۔ جگت ویدیا نہ پاوے سار، باراں راس نہ بند کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچ کل کل اچ جگ چوکڑی
 کوٹن کوٹ کال بتائیآ۔ کوٹن کوٹ کال گئے بیت، جگ چوکڑی دیس وٹائیآ۔ ہر کا کھیل سدا اتیت، دس کسے نہ آئیآ۔ شاستر سمرت وید پُران بنائی ریت،
 جیو جنت کرے پڑھائیآ۔ بُدھی ویدیا بُدھی دتے ٹھیک، انہو نہ کوئے جنائیآ۔ کاغزاں اُتے ماری لیک، دھرتی دھرت دھول ونڈ ونڈائیآ۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو نہ کسے جنائیآ۔ اچ کل جگت وچار، چاروں گنٹ رہیا گرا لائیآ۔ پنڈت پاندھے گیانی دھیانی وڈ ویدوانی نہ پائن سار، ہر
 کا بھو نہ کوئے جنائیآ۔ رسنا کہن نو کھنڈ پر تھی اٹھ گرہ مارن مار، مارنہارا دس نہ آئیآ۔ جس نے اٹھ گرہ نولائے سیوادار، سو بھلیا سچا ماہیا۔ جس دے
 حکمے اندر گر اوتار، پیر پیغمبر جگ جگ سیو کمائیآ۔ جس دے حکمے اندر وید چار، وشن برہما شو کرے نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکائیآ۔ جس دے
 حکمے اندر سرب سنسار، کھانی بانی کرپا پار، نرگن سرگن بندھن پائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو نہ کسے جنائیآ۔ اچ کل جگت نعرہ،
 چار گنٹ گرا لائیآ۔ بھڑی بھڑی ہائے ہائے ویدیا ویدت کرے پکارا، دھیان گیان گیان دھیان نہ کوئے رکھائیندا۔ سوچ سمجھ توں ہو یا باہرا، مت بُدھ

ہوئی خوارا، تنو نہ کوئے جنائیندا۔ اشٹ گرہ کھیل کرے وچارا، حکمے پھرے سرب سنسارا، رُو سس کوہ کروڑی چلت چلت اپنا پندہ نہ کدے مُکائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل عقل کل، ہر کرتا آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی دل چھل،
 بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگت وِ دیا ڈو گھسی ڈل، سچ گیان نہ کوئے وِ رڑائیا۔ مہابلی تئے بل، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ اک دُو بے نوں دسن گل، وچلا بھيو
 کسے نہ آئیا۔ راج راجان شاہ سلطان نیتوان ہوئے جھل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اِنج کل رہے سوچ، سوچ وِچ
 کجھ نہ آئیندا۔ اک دُو بے نوں انگلاں نال رہے نوچ، پھڑ پھڑ باہوں سرب ہلائیندا۔ بچھے جیہڑی مانی مَوچ، اگے ویلا کی ہُن آئیندا۔ پنڈت پاندھے گیانی
 دھیانی مَلّا شیخ مسائق رہے کھوج، اندر وڑ وڑ دھیان سرب لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنی کوئی نہ رکھے کھوج، اٹھ تت اٹھ گرہ اپنا کھیل
 کرائیندا۔ کسے کم نہ آوے کسے جوگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جیو جنت ہوئے انبول، ہر کا بھيو نہ
 کوئے جنائیا۔ پنڈت پاندھے پتّری رہے کھول، کھول کھول سمجھائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کرن والا گھول، ویکھو ہیٹھاں اُپر کرے لڑائیا۔ جگا جگنتر تولے
 تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ بھگت بھگونت سدا اڈول، بھے وِچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِنج کل دل چھل اچھل اچھل
 دھرنی دھرت دھول اپنا کھیل دکھائیا۔ دھرنی دھرت دھول کھیل اولّا، ہر ایکا ایک کرائیندا۔ چاروں گنٹ پیا ہلا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کسے
 نظر نہ آئے اللہ، نیتز نین پروردگار نہ کوئے منائیندا۔ رام کرشن نہ پھڑے کوئی پلا، اشٹ گرہ سب نوں گھر گھر ڈرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، وایو منڈل ایکا تار، آپ ہلائے ایکنکار، کرتا پُرکھ کرنیہار، قُدرت قادر اپنا کھیل کھلائیندا۔ قُدرت قادر مقامے حق، حق حقیقت ویکھ
 دکھائیا۔ سرشٹ سبائی پیا شک، شک نہ کوئے مٹائیا۔ نیتز نین رہے تک، تقدیر تدبیر تقصیر نہ کوئے گوائیا۔ ویلا اوَن والا جھٹ، بیٹھے راہ تکائیا۔ ایہہ
 کھیل بازی گرنت، سوانگی اپنا سوانگ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرتارا، ہر اپنا آپ
 کرائیندا۔ دو جہان دئے سہارا، دُھر فرمانا تھم سنائیندا۔ اشٹ گرہ کی کرے وچارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ نوںواں پھرے چرن دوارا، دوئے دوئے

جوڑ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، اپنا رنگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا رنگ سورا سربنگ، ایکا ایک رکھائیا۔ بھے بھیانک وجائے مردنگ، اک مردنگا رہیا سنائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگ، ساچا پلو نہ کوئے پائیا۔ بھکت بھگونت سہاگی گائے نہ کوئے چھند، سینا سرتی نہ رام ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت بھیانک اپنے ہتھ دکھائیا۔ اچ کل نہ کوئے ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ ویلا وقت جانا ٹل، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ ہر جن ہر بھگت اک دوارا بیٹھے مل، جس در بھے کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچ کل کل اچ جگت وچار، جگت جگت جیون اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہر سنگر پورا شاہ سلطان، ست پُرکھ زرنجن کھیل کرائیندا۔ جگ چوکڑی ہو پردھان، زرنجن سرگن ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی دھر فرمان، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، زرنجن سرگن آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، آد جگاد سنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل مہان، روپ انوپ وٹائیا۔ وید شاستر سمتر جانے قرآن، گیتا گیان درڑائیا۔ بھیسو گھلائے انجیل قرآن، تیس بتیس حدیث سنائیا۔ کھانی بانی کر پردھان، چار ورن دے وڈیائیا۔ آتم انتر اک گیان، برہم و دیا کرے پڑھائیا۔ امرت آتم پین کھان، نہجھر جھرنا اک جھرائیا۔ جوت زرنجن نور مہان، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ آتم سیجا ہو پردھان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ سرتی شبد اک مکان، کایا کھیڑا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھیسو چکائیا۔ جگ جگ کھیل کرے زرنکارا، زرنجن سرگن ویکھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کر پار کنارہ، جگ چوکڑی پندھ مکائیندا۔ نو نو ویکھ اکھاڑا، چار چار ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، گر اوتار ساچی سیو لگائیندا۔ ساچی سیوا گر اوتار، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ایکنکارا دے صلاحیا۔ آد زرنجن نور اُجیار، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا مقامے حق سانجھے یار، حق حقیقت اک جنائیا۔ سری بھگوان ست نشان، دو جہان اک اکلا آپ دکھائیا۔ پار برہم پر بھ دیوے دان، داتا دانی گن ندھان وست امولک اپنی گوکک آپ ٹکائیا۔ برہم برہم کر پروان، نش اکھر دیوے اک گیان، بودھ اگادھ بودھ ناد سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا

جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کر نیہار۔ سنجگ تریتا دواپر پھڑیا پلٹا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، رام رام ادھار۔ آپ پھڑائے اپنا پلٹا، کاہنا کرشنا میت مرار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل اپار، اپر پر آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر دے سہارا، ایکا کلمہ کلام پڑھائیندا۔ سچ امام ہو تیار، ایکا ناد سٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل سری بھگوان، ایکا ایک دکھایا۔ دیونہارا ستنام، نام ست کرے پڑھایا۔ نرگن نرگن کر پروان، سرگن سرگن دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ جگ ویس نرگن سرگن دھار، کلج اپنا بھو جنائیندا۔ نانک گو بند کھیل اپار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جگ چو کڑی دیکھ وچار، لہنا دینا پور کرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا اپنے گھاٹ، کلج انتم ویلا آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، جوتی جامہ ویس وٹائیندا۔ نرگن نور کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ لکھ چوڑاسی کٹے پھاس، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری انتم ور، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ ساچا مارگ اکو جگ، جگ کرتا آپ لگائیا۔ پرگٹ ہو سورا سرگ، شودر ویش کھتری براہمن ایکا رنگ رنگائیا۔ آتم اندر اک اند، برہم برہم کرے پڑھائیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا تال وجائیا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، برہمنڈ اپنا رنگ دکھائیا۔ داتا دانی گنی گھند، گھر گھیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ساچا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر جو لاؤنا، نرکار سیوک کمائیا۔ ایکا اکھر جاپ جپاؤنا، دوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ ایکا ایشٹ رام دکھاؤنا، پُرکھ اکال ایکا نظری آئیا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھاؤنا، اک رسول دے سمجھائیا۔ ایکا نام ست جھولی پاؤنا، نانک نرگن سیوک کمائیا۔ ایکا ورن سرشٹ سبائی نظری آؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا برن آپ سمجھاؤنا، اٹھاراں برن مان گوائیا۔ ایکا سرن اوٹ رکھاؤنا، پاربرہم سرنائیا۔ ایکا نرمل جوت جگاؤنا، گھر گھر دیپ کرے رُشنائیا۔ ایکا چتر بُجج نظری آؤنا، نیرن نین ملایا۔ ایکا راگ ناد سٹائیندا، ایکا دُھنی دُھن سٹائیندا۔ ایکا مندر گردوار دکھاؤنا، مستک مٹھ ایکا

گھر بہانیا۔ ایک دیو آتما سرب گھٹ رامونا، واسدیو وکھ وکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، ساچا مارگ اک جنانیا۔ ساچا مارگ اکو ایک، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیندا۔ پاربرہم پرہھ ساچی ٹیک، دوجا ایشٹ نہ کوئے منانیندا۔ آپے کرے بدھ بیک، وویکی اپنا رنگ چڑھانیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کوئے جلا نیندا۔ آپے میٹے بچھلی رکھ، اگلا مارگ آپ وکھانیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر سچ نریش، حکمی ہم آپ سنانیندا۔ حکمے اندر وشن برہما شو گیش، کروڑ تینتیسا سُرپت راجا اند سیس جھکانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیتز لوچن نین ہر ہر رہے پیکھ، پیکھ پیکھ سرب سکھ پانیندا۔ تس صاحب کو سدا آدیس، جگ جگ وٹائے اپنا ویس، ویس اولآ آپ دھرانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، سچ سندیسہ اک سنانیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، ایک ایک جنانیا۔ برہمنڈ کھنڈ نام جیکار، بے جیکار سنانیا۔ ورجنڈی ونڈے آپے ونڈ، ونڈنہارابے پرواہیا۔ لکھ چوراسی دیوے دنڈ، نو کھنڈ پر تھی چارے کُنٹ وکھ وکھانیا۔ نام کھنڈا چند پر چند، تیز کٹار اپنے ہتھ رکھانیا۔ نار دُہاگن ویکھے رنڈ، گھر گھر اندر دُنگھی کندر وڑ وڑ پھول پھولانیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ کھنڈ، کوڑی کریا دے ہٹانیا۔ چار ورن سنائے ایک چھنڈ، آتم پر ماتم میل ملانیا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہواگن اک سمجھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک رکھانیا۔ ساچا مارگ اکو راہ، ہر سننگر آپ جنانیندا۔ گر گر شبدی جگت ملاح، بیڑا پار کرانیندا۔ صفتی صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، اوچاں نیچاں ایک گھر وکھانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں آپ سمجھانیندا۔ ایک ناؤں ساچا مت، چار ورن کُرمائیا۔ جگا جگنتر کرے ہت، بھگتن میلا سچ سمجھانیا۔ ویس وٹائے نت نوت، رپ انوپ دھرانیا۔ سرشٹ سبائی مات پت، لکھ چوراسی گود بہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے سمجھانیا۔ ایک نام سرب گنوت، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیندا۔ سنجگ بنائے ساچی بنت، ساچا مارگ اک وکھانیندا۔ گر گھر گر سکھ میلا ہر ہر کنت، کنت کنتوہل دیا کمانیندا۔ ایک نام میاں منت، اکھر وکھر آپ پڑھانیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت جگانیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ مٹانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک درٹانیندا۔ ساچا نام ہر چرن سرن سرن، ایک اوٹ جنانیا۔ رسنا جہواگت گوہندگن لینا

گا، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ بھرم بھلیکھا بھانڈا بھرم بھو لینا بھنا، دُئی دویتی میٹ مٹائیا۔ ہوئے ہنگتا روگ لینا گوا، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ کایا اندر اپنا پڑوہ لینا اٹھا، بحر کپائی کُنڈا لاہیا۔ اگے ملے ہر جو سہج سُبھا، نرگن اپنا روپ دکھائیا۔ ذات پات کوئی جانے نہ، ورن برن وچ نہ آئیا۔ گرگھ سجن لئے ملا، مل مل خوشی منائیا۔ آتم سیجا سو بھاپا، برہم اپنے رنگ رنگائیا۔ ایش جیو گود بہا، جگدیشتر دیوے مان وڈیائیا۔ ساچے مارگ آپ چلا، بن پاندھی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ستجگ ساچا راہ دکھائیا۔ ستجگ ساچا راہ اپارا، ہر ساچا آپ لگائیا۔ چار ورن اک پیارا، ایک مان وڈیائیا۔ ایک مندر اک دوارا، ایک گر سمجھائیا۔ ایک نام اک جیکارا، ایک ناد الایا۔ ایک راگ اک تلوڑا، ایک تند ستار ہلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائییا۔ ساچا راہ ایک گھر، ہر ایک ایک دکھائیا۔ اوچ نیچ کئے ڈر، ذات پات نہ کوئے وڈیائیا۔ پُرکھ اپنا سی کرپا کر، کلج اتم پنڈھ مکائیا۔ کوڑی کرپا جائے ہر، سچ سچ ساچا راہ چلائییا۔ ایک مان ناری نر، نر نرائن دیا کمائیا۔ سنت سہیلے آپے پھر، گر چیلے گود بہائیا۔ بھگتاں دیوے ساچا ور، اپنی بھگتی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، در دروازہ اک گھلائیا۔ در دروازہ غریب نواز، ایک ایک گھلائیا۔ کلج اتم رچیا کاج، ستجگ راہ چلائییا۔ چار ورن دیوے دات، ایک نام پڑھائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، انجو پرکاس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم پر ماتم پر ماتم ساچی گاتھ سنائیا۔ ساچی گاتھ سو ہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ دُرمت میل دیوے دھو، پتت پاپی پار کرائیا۔ ہوئے ہنگتا ناتا توڑے جھوٹا موہ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچی بھچھیا نام انمول، انملڑی دات ورتائیا۔ شبد اگئی کُنڈے تولے تول، تولنہارا دس نہ آئیا۔ آد جگاد سدا سد رہے اڈول، سچھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ لکھ چوڑا سی اندر گیا مول، مولا اپنا ناؤں دھرائیا۔ بھگت بھگونت سادھ سنت پیر پیغمبر گر اوتار پورا کرے تول، کیتا تول بھل نہ جائیا۔ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول، آکاش پرکاس ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ انوپ شاہو بھوپ ست سروپ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی شبد انادی ناد و جائیا۔ شبد انادی ساچا ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن

آپ سنائیا۔ ہنگ برہم پڑدہ کھولا، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ لیکھا جانے کایا چولا، پنچ تت اندر کھیل وکھائیا۔ آپ اٹھائے پڑدہ اوہلا، اپنا پڑدہ آپ چکائیا۔ پنچ وکار نہ پائے رولا، پنچ شبد دے سنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے اپنے گھر بہائیا۔ گھر بہائے اینکار، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت جوت پسا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ شبدی شبد ڈنک اپار، ساچا ڈنکا نام وجائیا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خبردار، لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت رہیا اٹھائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، جگ جگ کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔ چاروں گنٹ آئی ہار، سرشٹی رووے زاروزار، کرم دھرم نہ کوئے وچار، کوڑی کرپا بندھن پائیا۔ ناتا جڑیا ٹھگ چور یار، گھر گھر وڑیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، ہر کا ناؤں نظر کسے نہ آئیا۔ سادھ سنت ہوئے گوار، دھی بھین تگن نار ٹیار، نیتزنن نہ کوئے پڑھائیا۔ پتا پوت نہ کوئے پیار، دھیاں بھیناں جگت وہاج، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچا بندھن آپے پائیا۔ ساچا بندھن دین دیال، سنگر پورا آپ رکھائیا۔ گرگھ ویکھ ساچے لال، لال انملڑے آپ اٹھائیا۔ زرگن سرگن بن دلال، ساچا ونج اک کرائیا۔ جوتی جلوہ نور جلال، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ہرجن جاگے جاگرت جوت، جوتی جاتا آپ جگائیا۔ ناتا توڑ ورن گوت، پر بھ منگے اک سرنائیا۔ کایا ویکھے قلعے کوٹ، گھر مندر ہوئے رُشنائیا۔ اندر بھنڈارا نام اتوٹ، سنگر پورا دے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بو بھائیا۔ جس جن دیوے اپنی بو بھ، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے سو بھ، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیا۔ بھو چکائے گوجھو گوجھ، انھو پرکاس کرائیا۔ ناتا ٹٹے ایکا دوج، دوتی روپ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ اٹھائیا۔ ساچا بھگت لئے انکڑائی، جس جن اُپر دیا کمائیا۔ گھر آتم وجے ودھائی، پر ماتم کھیل کرائیا۔ لوکی کہن ہویا شتودائی، گرگھ اپنے رنگ سائیا۔ کرے کھیل بے پرواہی، لکھ چوڑاسی پھول بھلائییا۔ سنت سہیلے لئے جگائی، زرگن سرگن دیا کمائیا۔ گرگھ پکڑے آپے بانہی، جگ جنم دے وچھڑے میل ملائییا۔ گرگھ میلا چائیں چائیں، درگھر ساچے سو بھ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، ہر جن میلے گرو گُر چیلے گُر گُر اپنا رنگ دکھائیندا۔ گُر گُر رنگ اگم اپار، نظر کسے نہ آئی۔ بھرے بھلا سرب سنسار، مایا ممتا رہی بھلائی۔ جوٹھ جھوٹھ کر پیار، آپا نور نظر نہ آئی۔ چاروں گنٹ ہاباکار، دہ دشا پئی لڑائی۔ اندر وڑے ٹھگ چور یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بیٹھے مکھ چھپائی۔ دوس رین مارن مار، اپنا بل دکھائی۔ بن سنگر پورے کوئی نہ دیوے ادھار، سر ہتھ نہ کوئے لکائی۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکار، تس اپنا میل ملائی۔ جنم جنم داروگ نوار، چنتا سوگ سرب مٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن سجن میلا ایک گھر ملائی۔

* ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی بابو رام دے گرہ پنڈ ہنسا جموں *

۶۱۰ آد جگاد سچ گلزار، ہر نرگن سرگن آپ لگائیندا۔ جگا جگنتر سچ بہار، بھل بھلو اڑی مات مہکائیندا۔ امرت سنچے وارو وار، نام بھہارا ہتھ اٹھائیندا۔ ویکھے وگسے وارو وار، ویس انیک وٹائیندا۔ مالن بن جوت نرنکار، رپ انوپ دھرائیندا۔ گرگھ ساچے ویکھ دکھان، اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنتن چلے نال نال، ساچا سنگ نبھائیندا۔ بھکتن کرے سدا رکھوال، جگت مایا کنڈھانیڑ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھلو اڑی آپ لگائیندا۔ سچ بھلو اڑی لوک مات، نرگن داتا آپ لگائی۔ جگ جگ ویکھے مار جھت، گر اوتار رپ دھرائی۔ جن بھگتاں دیوے ساچی دات، وست امولک جھولی پائی۔ سنتن میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائی۔ گرگھاں سنائے ساچی گاتھ، رام نام پڑھائی۔ گرگھ لہنا دینا ہتھو ہاتھ، سمرتھ پُرکھ آپ چکائی۔ ور بھنڈی ویکھے کھیل تماش، برہمنڈی اپنا بھو چکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گلشن آپ سہائی۔ ساچا گلشن لگے باغ، گرگھ سجن بوٹے لائیندا۔ دُرمت میل دھو دھو داغ، نرمل رپ وٹائیندا۔ آتم انتر اک چراغ، دیپک جوتی جوت جگائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ ساچا جاپ چپائیندا۔ ساچا میلا آد جگاد، گر گُر چیلے آپ کرائیندا۔ برہمنڈ برہمانڈ وجائے ناد، جیرج انڈج آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، کھانی بانی آپ

سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھلوڑی آپ مہکائیندا۔ سچ بھلوڑی ہر نرنکار، ایکا ایک لگائیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا
 بے پرواہیا۔ جگ جگ کھیل کرے اپار، الھہ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا روپ وٹائیا۔ سبج تریتا کر وبار، دوپر اپنا بندھن پائیا۔ کلجک ویکھے ویکھنہارا،
 نیز لوچن نین کھلائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر بھو چکائیا۔ بھگت بھگونت کھول کوڑ، سنت ساجن لئے جگائیا۔ گرگھاں دیوے نام آدھار، اکو اوٹ
 رکھائیا۔ گر سکھ میلا وچ سنسار، سنسار ساگر پار کرائیا۔ رت بسنتی اک بہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ لوک
 مات رت بسنت، سنگر پورا آپ لگائیندا۔ ہر جن میلا ہر ہر کنت، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ ایکا نام نیا
 منت، رسنا جہوا آپ جپائیندا۔ گرٹھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آد انت، جگ جگ اپنا کھیل وکھائیندا۔ کلجک انت
 بنائے بنت، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ پت ڈالی ویکھے بھل، بھلوڑی آپ لگائیا۔
 ہر جن اُپجے ساچی کُل، دھن دھن جنیندی مائیا۔ پُرکھ ابناسی پائے ل، قیمت کرتا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی رہے انھول، ہر کا بھو کسے نہ آئیا۔
 مایا متا پیا گھول، پنچ تت کرے لڑائیا۔ گرگھ ورا رہے اڈول، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ بند کوڑا دیوے کھول، گھر گھر وچ کر رُشائیا۔ برہم پار برہم
 سد سے کول، نج گھر بیٹھا سچ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھلوڑی آپ مہکائیا۔ سچ بھلوڑی باغ بگیچ، چار ورن وکھائیندا۔
 ناتا توڑ اوچاں نیچاں، راؤ رنکاں میل ملائیندا۔ آپے ہوئے نیکن نیکا، نیوں نیوں سیس بھکائیندا۔ کڑوا رس کڈھے پھیکا، امرت مکھ چوائیندا۔ لیکھا جانے
 جیو جی کا، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھلوڑی ویکھ وکھائیندا۔ سچ بھلوڑی ساچا بوٹا، گرگھ مات لگائیا۔
 ویکھنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھول بھلائیا۔ نام اگئی دے ہوٹا، اک ہلار جنائیا۔ ناتا توڑے جوٹھا جھوٹھا، سچ سچ سرنائیا۔ جھوٹھی مایا موڈھا ٹھوٹھا،
 امرت مکھ چوائیا۔ ایکا نام دے رس انوٹھا، رس اپنا آپ جنائیا۔ مات گر بھ نہ لکھے پٹھا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت پُرکھ ابناسی
 گودی ستا، پھر سکے نہ کوئے جگائیا۔ آپ سہائے ساچی رتا، رت رتڑی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ سچ

بغیچہ اِکو کُلی، کلی کلی مہکائیندا۔ آد جُگاد ولی چھلی، ول چھل اپنا کھیل کرائیندا۔ کُجگ انتم مہابلی، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ ویکھے گلیو گلی، در در گھر
 گھر پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ اپنے رنگ رنگے زرنکارا، لوک مات وجے ودھائیا۔ ویکھے رُت
 بسنت بہارا، بہبل اپنا رُپ وٹائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک سہارا، ایکا نام پڑھائیا۔ سنت وکھائے اک کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رُڑھائیا۔ گرگھ بنائے
 آپ دُلارا، پُوت سپوتا گود بہائیا۔ گر سکھاں دیوے درس دیدارا، در گھر پھیرا پائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسارا، ہر جن ساچے میل ملائیا۔ ایکا مندر ایکا
 گرُودوارا، ایکا اشٹ دیو سمجھائیا۔ ایکا شبد ناد دُھنکارا، ایکا ڈنکا نام وجائیا۔ ایکا نور کرشن مُرارا، ایکا بنسری ویکھ وکھائیا۔ ایکا انا الحق جیکارا، جے جیکار اک
 کرائیا۔ ایکا نام ست بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ ایکا فتح بول ہلارا، واہوا گرُو گرُو گرُو ڈیائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔
 کُجگ ویکھے ویکھنہارا، زرنگن نور کر رُشنائیا۔ چاروں کُنٹ ہو اُجیارا، بھیو ابھید چُکائیا۔ ورن برن تے وسے باہرا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ مالی بنے آپ
 زرنکارا، ویس اولّا آپ وٹائیا۔ خالی ہتھ پھرے پھر نہارا، بن سیوک سیو کمائیا۔ سیس اُٹھائے اِکو کھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل رُتی رُت، ہر رُتڑی مات مہکائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے سٹ، گرگھ سجن آپ جگائیا۔ میل ملاوا ابناسی اچت، چیتن رُپ
 دے سمجھائیا۔ لیکھا جانے کایا بت، پنچ تت دے جنائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، جوٹھ جھوٹھ دے مٹائیا۔ ایکا دیوے نام اشٹ، کھٹ کدے نہ جائیا۔ جس
 اُپر جن پر بھ جائے تھ، تس ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے تھاول تھانیا۔ ہر جن ویکھے ہر زرنکارا، ہر ہر ویس
 وٹائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا پاوے سارا، پھر پھر اپنی سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی کھیل نیارا، گھٹ گھٹ واسی آپ کرائیا۔ کُجگ انتم دھواں دھارا، جگت اندھیرا
 چھائیا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، ساک سین نہ کوئے اھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا،
 آد پُرکھ کرائیندا۔ جن بھگتاں اندر آپے رلا، اپنی سچ سہائیندا۔ سنت پھڑائے ساچا پلا، ایکا پلو نام گنڈھ پوائیندا۔ گرگھوں دوارے آپے کھلا، زرنگن ویس
 وٹائیندا۔ گر سکھ سنہیہڑا ایکا گھلا، لوک مات اُٹھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، در درویش کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن سبّٰن میل ملائیندا۔ ہر جن میلا وچ سنسار، جیون جگت جگ جنائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نرگن نور نور دھرائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ شبد سروپی بن دلال، اکو ونج دکھائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رت آپ سہائیا۔ ساچی رت جائے مہک، ہر ساچا آپ مہکائیندا۔ ہر جن بھلوڑی جائے مہک، لوک مات رنگ چٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی رہی سہک، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے ساچی آیت، شرع شریعت بندھن پائیندا۔ ناتا مٹے کائنات، کافی تیر نہ کوئے لگائیندا۔ گر اوتار نہ ویکھے کوئی باغ باغات، بغیچہ ہر انہ کوئے کرائیندا۔ چاروں گنٹ اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چٹھائیندا۔ دُرمت میل مستک خاک، نورِی نور نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ اپنا بھو دس نرنکار، اپنی بوجھ بھجھائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر مہر دھار دکھائیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن نہ پائے سار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر لیکھا رہیا سمجھائیا۔ لہنا دینا چکائے جگ چار، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ کلجگ ویکھے انت بہار، خزاں روپ سرب درسائیا۔ گرگھ ورلے لئے ابھار، جس جن اپنا درس کرائیا۔ جنم جنم دی لیکھے لائے گھال، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ کایا مندر اندر سچی دھر مسال، گرہ مندر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رت آپ دکھائیا۔ ساچی رت سہائے کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ ہر جن کھڑے مات گلزار، پھل پھل آپ لگائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلا، اپنا رنگ دکھائیندا۔ ہر جن بوٹا مات لگا، سنجگ راہ چلائیندا۔ صفتی صفت صفت کر سالاج، جن بھگتاں صفت آپ سمجھائیندا۔ مفتو مفتی بن ملاج، بن دماں سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے تھل اسگاہ، ڈونگھی بھوری پار کرائیندا۔ رہبر بنے آپ خدایا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ رام روپ آپ وٹا، رمیا اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رت آپ سہائیندا۔ سوہے رت سو بھنیک، ہر ساچا آپ سہائیا۔ ہر جن تیرا دسے نہ کوئے شریک، سرکت نیڑ کوئے نہ آئیا۔ تیرا صاحب اک انڈیٹھ، نیتر نین نظر کسے نہ آئیا۔ بھگتن تیرا ساچا گیت، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ پتت پاپی کرے پُنیت، پتت پاؤن پھیرا پائیا۔

سبج چلے ساچی ریت، ورن برن نہ کوئے رکھائیا۔ ناتا تھے مندر مسیت، اشٹ گردیو ایک نظری آئیا۔ شبد نشانہ وجے ٹھیک، انیلا تیر چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاؤنا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ ہر جن ساچا سنگ ملاؤنا، جنم جنم داروگ مٹائیندا۔ ایک اکھر وکھر آپ پڑھاؤنا، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیندا۔ پھر پھر باہوں راہے پاؤنا، اندھلے اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت ڈمگاؤنا، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ لوک پرلوک پار کراؤنا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ست سلوک اک سناؤنا، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ قلعے کوٹ اک وساؤنا، کایا بنک ڈیرہ لائیندا۔ جوت نگارہ اک وجاؤنا، انادی ناد لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی رت آپ سہائیندا۔ ساچی رت ویکھ بہار، ہر اپنی خوشی منائیا۔ گلشن کھڑے وچ سنسار، گل غنچہ گرگھ روپ وٹائیا۔ گرگھ آسا بلبل بولے ایک وار، چچھا اک سنائی۔ توں صاحب پروردگار، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ توں بھورا وچ سنسار، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ تیرا رنگ کالی دھار، کلج جیواں نظر نہ آئی۔ تیرے اندر پریم پیار، سچ سمگری اک رکھائیا۔ گرگھاں دیوے وارو وار، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ تیری صفت صفت توں باہر، صفتی صفت نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن تیری رت سہائیا۔ ہر جن رتڑی لوک مات، متر پیارا آپ سہائیندا۔ نام ندھانا دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ ناتا توڑ ذات پات، ایک برہم سمجھائیندا۔ میل ملاوا کملاپات، کول نین ویکھ وکھائیندا۔ میٹے زین اندھیری رات، اندھلے کھ دکھائیندا۔ امرت بوند بوند سوانت، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ایٹھے اوتھے پچھے وات، سدا سہیلا اک اکیلا سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ تکائیندا۔ ہر جن تارے ہر نرنکار، ہر ہر وڈی وڈیائی۔ سبج تریتا دواپر اتریاپار، کلج انتم ویلا آئی۔ پُرکھ ابناسی لئے اوتار، جوتی جامہ ویس وٹائیا۔ گرگھ گر سکھ لئے ابھار، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی اگم اپار، اگمڑی کار کرائیا۔ ویکھے رت وچ سنسار، چاروں کنت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن

دیوے چرن دھیان، مستک رُکا نوری جوت، ناتا توڑ ورن گوت، اک دکھائے قلعے کوٹ، سچکھنڈ دوارا ایککارا سچ سہارا آد آنت سہری بھگونت، گر سکھ میلا ناری کنت، کنت کنتوہل گرکھ ویکھے ساچے پھول، بن مان توڑے اپنے نال جوڑے ایک دو آ ایک ایک بندھن پائیا۔

* ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھو والی جموں *

بھگت بھگوان ساچارنگ، سہری بھگوان آپ چڑھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، دو جہان والی لوک مات پھیرا پائیندا۔ گیت سہاگی اگئی چھند، زرگن سرگن آپ جنائیندا۔ ناتا توڑ بٹی دند، آتم آتر بوجھ بُجھائیندا۔ سچ سہنجی سچ پلنگ، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگوان ایکو دھار، آد جگاد رکھائیا۔ زرگن سرگن لئے اوتار، ہر جن ویکھے چائیں چائیندا۔ روگ سوگ درد نوار، دردی درد وندائیا۔ ایک دیوے نام خمار، رام نام پڑھائیا۔ ایک مندر دے دکھال، گھر میلے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سبھائیا۔ بھگت بھگوان اکو ویس، آد آنت جنائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دستر سو بھاپائیندا۔ زرگن سرگن لئے ویکھ، نیر نین نین کھلائیندا۔ لیکھا جانے رکھی کیش، گوردھن اپنے رنگ رنگائیندا۔ سیوک سیوا برہما وشن مہیش، ساچی سیوا اک جنائیندا۔ بھگت بھگونت کھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ داتا دانی جودھا سور پیر نر نریش، شاہ پاتشاہ ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں آپ وڈائیندا۔ بھگت بھگونت ایک اوٹ، آد جگاد رکھائیا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، سچکھنڈ دوارا اک سمجھائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ نام نگارے لائے چوٹ، انحد نادی ناد وجائیا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیا۔ دیوے نام رام اتوٹ، اتٹ بھنڈار اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایک رنگ دکھائیا۔ بھگت بھگونت اک مکان، ایک گھر دکھائیندا۔ آد جگاد کھیل مہان، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیندا۔ جن بھگتاں

دیوے اک گیان، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایکا گھر بہائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا میلا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جگا جگنت سجن سہیلا، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آپ سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا راہ، ہر سچ سچ جنائیا۔ شبدی شبد شبد صلاح، رام نام پڑھائیا۔ دیا باقی اک جگا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ امرت بوند سوانتی دے پیا، اگنی تت بُجھائیا۔ بودھ اگادھی ناد وجا، دُھن آتمک کرے شنوائیا۔ دُئی دویتی پڑدہ لاہ، ست سرُپ پرگٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ دے مٹا، سچ سچ بندھن پائیا۔ ذات پات دے کھا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا برہم دے درسا، ایش جیو میل ملائیا۔ جگت جگدیش ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ لٹکائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھٹا، کوڑی کر یاد دے کھپائیا۔ ایکا رنگ دے چڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا انند دے وکھا، انند انند اند گھر گھر وچ سمائیا۔ ایکا چند دے چڑھا، اندھ اندھیر رہن نہ پائیا۔ ایکا چھند دے سنا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ سنجگ مارگ دے وکھا، پُرکھ ابناسی وکھ وکھائیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترا، پاہن اپنا چرن چھہائیا۔ راگ ناد پنڈھ دے مُکا، اک اک آواز لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا چائیں چائیا۔ بھگتن ملے آپ بھگوان، جگ جگ دیا کمائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کر کر پہچان، ساچا سنگ نبھائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ کایا مندر وکھ مکان، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، شاہو بھوپ پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، جیو جنت رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھیلے کھیل سیری بھگوان، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ بھگتاں میلا میلے آن، لوک مات ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ہرجن ساچے اپنے گھر بہائیندا۔ بھگت بھگوان اکو در، در دروازہ آپ گھلائیا۔ بھگت بھگوان اکو گھر، بنک دوارا اک سہائیا۔ بھگت بھگوان ایکا اکھر جان پڑھ، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگوان ایکا مندر جان وڑ، سچ محلہ سو بھاپائیا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دائر لین پھڑ، پھڑیا لڑ نہ کوئے بھڈائیا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دے پوڑے جان چڑھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان اکو منگ، ایکا آس رکھائیا۔ بھگت بھگوان سدا اکھنڈ، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیا۔ بھگت

بھگوان پرکاس وچ برہمنڈ، ورجنڈ و بے ودھائیا۔ بھگت بھگوان اتم جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج مان رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 ساچی بھگتی آپ سمجھائیا۔ ساچی بھگتی بھگت بھگوان، جگ جگ آپ سمجھائیندا۔ چرن سرن سرن چرن ہر دھیان، دوجا اشٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ انتر اتم
 اتم انتر اک گیان، ایگا گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دواپر بھگت بھگوانت نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا کھیل
 کرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا پار، تھرمات رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگوانت دے ادھار، ایگا بوجھ بُجھائیا۔ لیکھا جانے وچ سنسار، نرگن سرگن کھیل
 کھلائیا۔ کلجگ اتم آئی وار، گر اوتار کہہ کہہ گئے پکار، پُرکھ ابناسی ایگا اوٹ رکھائیا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک بلی بلوان جوت سرؤپی جامہ دھار، جوتی
 جوت کرے رُشائیا۔ ورن گوت تے سے باہر، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وچ سنسار، عقل کل آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ نرگن ویس آپے دھر، دھر دھرنی آپ سہائیندا۔ بھگت بھگوانت لے پھڑ، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔
 لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے اکو دات، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دست اک سمجھائیندا۔ ساچی دست بھگتن دات، ہر بھگوان آپ جنائیا۔ سوہنگ اکھر سنجگ گاتھ، سو پُرکھ نرجن کرے
 پڑھائیا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھ، پورب لیکھا رہن نہ پائیا۔ دو جہاناں دیوے ساتھ، ایٹھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ میل ملاواں تریلوکی ناتھ، ترے ترے مایا
 پھند کٹائیا۔ گھر گھر ویکھے ہر رگھناتھ، رگھپت اپنی دیا کماٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔
 بھگت بھگوانت اک بھروسا، ایگا اوٹ جنائیندا۔ نرگن سرگن داسی داسا، بن سیوک سیوک کماٹیندا۔ کایا مندر پاوے راسا، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ ہر بھگت
 ہر درشن پیاسا، دے درس ترکھا بُجھائیندا۔ آدانت نہ ہوئے وناسا، ابناسی کرتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا آپ تماشہ، نرگن اپنا رُپ
 دھرائیندا۔ لکھ چوراسی تولنہارا تولہ ماشہ، رتی رت رت نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن میلے اپنے گھر، بھگوان ساچا
 میل ملائیندا۔ ساچا میلا بھگت بھگوانت، ساچے گھر و بے ودھائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جس جن بنائے ساچی بنت، تس اپنی بوجھ

بُجھائیا۔ گرگھ ویکھے وِلا سنت، ہر سَنگَر ہوئے سہائیا۔ ناتا جوڑ نار کنت، کنت کنتوہل خوشی منائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رسنا جہوا نیا منت، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری اتم ور، بھگت بھگونت ایکا در وجے ودھائیا۔ ایکا در وجے واجا، ہر ہر آپ وجائیدا۔ میل ملاوا غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیدا۔ لکھ پوڑا سی سازن سازا، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیدا۔ جن بھگتاں دیوے نام داتا، وست امولک آپ ورتائیدا۔ اندر بہہ بہہ گائے گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھائیدا۔ سرب کل آپے سمرا تھا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیدا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس جن اپنا درس کرائیدا۔ لہنا دینا چکے تیر تھ تاٹا، سر سرور اک نہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آپ ترائیدا۔ بھگت بھگونت اکو مان، ایکا ملے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت اک نشان، ایکا تیر چلاییا۔ بھگت بھگونت اک گیان، ایکا کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت اک مکان، ایکا گھر ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت اک ودھان، ساچا مارگ جگت وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے سدا صالحیا۔ ہر جن وڈیائی بھگتی بھگت، پاربر ہم پر بھ دیا کمائیدا۔ لیکھا جانے بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی چم ویکھ وکھائیدا۔ دیوے وڈیائی وچ جگت، جیون جگت آپ سمجھائیدا۔ اپنے میلن دا آپے جانے وقت، وید کتیب بھیونہ آئیدا۔ کر کرپا جس دیوے درس، جگت ترسنا بھکھ گوائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم پر ماتم ایکا رنگ وکھائیدا۔

* ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی راجندر سنگھ دے گرہ پنڈ سیڑ جموں *

بھگتاں کرے سدا پیار، ہر بھگون بے پرواہیا۔ بھگتاں دیوے نام ادھار، ہر بھگون دیا کمائیا۔ بھگتاں دیوے سچ شنکار، ہر بھگون شہنشاہیا۔ بھگتاں دیوے اک ادھار، ہر بھگون چرن سرن سرنائیا۔ بھگتاں دیوے اک ٹمار، ہر بھگون امرت جام پیائیا۔ بھگتاں دیوے اک جیکار، ہر بھگون ساچا سوہلا سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جن بھگتاں سیو کمائیا۔ بھگون میلا ایکنکار، بھگون اپنا آپ کرائیدا۔ بھگتن سچ دے سوار،

ہر بھگوں ویکھ وکھائیندا۔ بھگتن دکھائے سچ وبار، ووباری کھیل کرائیندا۔ جگا جگنتر لئے اوتار، نردھن سردھن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنا سنگ نبھائیندا۔ بھگتن سوہے ساچا بنک، بنک دواری آپ سہائیا۔ ناتا توڑ جیو جنت، ہرجن اپنے سنگ ملائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم بوجھ نبھائیا۔ آتم آتم ساچا منت، سو پڑھ نرنجن اک سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے بھگت مان وڈیائیا۔ بھگت وڈیائی وچ جگ، جیون داتا آپ رکھائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نیتز نین اک کھائیندا۔ ترے گن مایا بھجے اک، رجو طمو ستونہ کوئے تپائیندا۔ سچ نگارہ جائے وچ، ترے کال درسی آپ وجائیندا۔ پار کنارہ کرے حد، ادھ وچکار نہ کوئے ڈبائیندا۔ بھگت بھگوت ساچی جد، ساچا بنس بنائیندا۔ آد انت در دوارے سد، ساچا میل ملائیندا۔ بھگت پیار جائے وچھ، ایکا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سہیلا اک اکیلا، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل پار برہم، اپنا آپ کرائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ دو جہاناں جانے کم، لکھ چوراسی بھيو چکائیا۔ لیکھا جانے دما دم، پون سواس رہیا سمائیا۔ بھگتاں بیڑا آپ بنھ، ہر جو اپنے کندھ اٹھائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، ویلے انت نہ کوئے سزائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ بھگتن ویکھے تھان تھنتر، دو جہاناں پھول بھلائیندا۔ بھيو چکائے گگن گگنتر، گگن منڈل سو بھاپائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتم، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جگ جگ جنائے اپنا منتر، گر پیر اوتار آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد سدا سنتتر، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن سچا اکو میت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جگت جگ اولڑی ریت، جگ کرتا آپ چلائیا۔ لکھ چوراسی پر کھنہارنیت، دوس رین رین دوس اپنی سیو کمائیا۔ بھگتن میلا گھر انڈیٹھ، انڈیٹھا دھام وکھائیا۔ اٹھے پیر وسے چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ چرن سرن سچ پریت، پریتوان اک سکھائیا۔ آد انت رہے انیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ لیکھا جانے ہست کپٹ، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ساچے گھر، گرہ مندر سو بھاپائیا۔ بھگتن میلا بھگتن اندر، کایا بنک سہائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی کندر، کایا بھوری پھول بھلائیندا۔ واسنا میٹے منوآ بندر، آسا ترسانال

بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی دیا کمائیندا۔ ہر جن ناتا تھے موہ، ممتا لوک مات رہن نہ پایا۔ جگت وکارا دیوے کوہ، نام چھری اک چلائیا۔ بھيو کھلائے سوہنگ سو، آتم پر ماتم پڑدہ لاپیا۔ امرت آتم دیوے چو، نہجر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوت نرنجن کرے لو، اندھ اندھیر مٹائیا۔ ہر کا نام ڈھو آ ڈھو، ہر جو جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر بھاگ لگائیا۔ گرہ مندر لگے بھاگ، کایا بنک سہائیندا۔ بند کوڑی کھلے تاک، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ نرمل جوت جگے چراغ، دیا باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد انادی وجے ناد، انخر راگ الائیندا۔ آتم اُتجے اک ویراگ، ویراگی رُپ آپ اکھوائیندا۔ جگت ترسنادے تیاگ، تیاگی اپنا رنگ رنگائیندا۔ سُرَت سوانی جائے جاگ، شبد ہانی میل ملائیندا۔ اپنے ہتھ پکڑے واگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے بنک سہائیندا۔ بنک سوہے بنک دوار، ٹیڈھی بنک پار کرائیا۔ گرہ مندر اندر ہوئے اُجیار، نور نورانہ نور رُشائیا۔ ناد دُھن دُھن جیکار، شبدی شبد شنوائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گیت گوہند الائیا۔ واہ واہ سنگر وجے ستار، بن تندی تار ہلائییا۔ ایک ناد اک اونکار، اونکارا رُپ وٹائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ بھگتاں پیچ آپ سوار، بھگت وچھل ناؤں دھرائیا۔ جگ جگ لوک مات لئے اوتار، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ کلجگ انتم کھیل اپار، نراکار آپ کرائیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے ویکھے وگسے ویکھنہار، اکھ پر تکھ آپ کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن پیتا اک اتینا ٹھاندا سیتا پتت پُنیتا ساچی ریتا آپ چلائیا۔ ساچی ریتا دو جہان، دو جہاناں والی آپ چلائیندا۔ وشن برہما شو دے گیان، ایک اگن سمجھائیندا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مار دھیان، آتم انتر بوجھ بوجھائیندا۔ نو کھنڈ ست دیپ برہمنڈ کھنڈ وکھائے نشان، سچ نشانہ اک جھلائییندا۔ شاستر سمرت وید پُران لیکھا جانے انخیل قرآن، کھانی بانی بھيو چکائیندا۔ پیر پیغمبر گرو اتار لیکھا جان سری بھگوان، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ بھگتاں دیوے آتم دان، ساچے سنتاں ملے آن، گرگھ ویکھے بال انجان، گر سکھاں بخشے چرن دھیان، سرن چرن سچی سرنائیا۔ داتا دانی نوجوان، دیونہارا جیو جہان، آد انت سری بھگونت جگ جگ ساچی بھچھیا ایک ایک ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ساچے گھر، گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر ویکھے کایا تن، ترے گن مایا بندھن رکھائیا۔ بدھی مت ویکھے من، من منسا کھیل

کرائیا۔ جوت زرنجن چڑھے چن، چند چند شرمایا۔ پنچم پنچ بیڑا بنھ، کھیوٹ کھیٹا سکھ جنایا۔ دست اموک نام دھن، سچ خنزینہ وچ رکھایا۔ دس نہ
 آئے نیترا نھ، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دیوے ڈن، ڈورؤ ڈنکا اک وجایا۔ جن بھگتاں کرپا کر سری بھگوان، اپنی بو جھ
 نبھایا۔ ایکا راگ سنائے کن، چھتی راگ بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے در، در مندر اک سہایا۔ در مندر
 سدا سہاونا، ہر ساچا آپ سہایا۔ بھگت بھگونت گیت اکو گاونا، ایکا کرے پڑھایا۔ زرنجن سرگن پکڑے دامنا، دامنگیر سچا شہنشاہیا۔ ایہتے اوتھے ہوئے
 ضامنا، ساچی ضامنی آپ نبھایا۔ انتم انت پوری کرے بھاونا، بھاوی کال نیڑ نہ آیا۔ سوہنگ سو ساچا ڈھولا گاونا، آتم پر ماتم ہوئے سہایا۔ پر م پڑکھ ایکا
 پاونا، امر اپد اک دکھایا۔ جوتی جوت جوت ملاونا، بھگت بھگونت ایکا رنگ دکھایا۔ کلجگ انتم بیڑا پار کر اونا، جس جن ساچے بیڑے لئے چڑھایا۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنو بھگوان پھڑائے دامنا، پھڑیا پلو چھٹ نہ جایا۔ بھگت کہے پر بھ سر بگ، ہر ایکا ایک بو جھ نبھجا۔ کلجگ انتم گئی اگ، چار درن رہیا گرا۔
 کوئی سہائی دسے نہ جگ، ویکھیا تھاؤں تھاں۔ میری رکھے نہ کوئی لج، انتم پکڑے نہ کوئی بانہہ۔ پڑدہ سکے نہ کوئی کج، سارے بیٹھے کر کے نانہہ۔ کوڑ
 نگارہ رہیا وچ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخشنی سچ سرنہ۔ بھگت کہے دس بھگوان، کلجگ کو کے دئے ڈہایا۔ چاروں کٹ ہوئی ویران،
 رت بسنت نہ کوئے دکھایا۔ رسنا جہوا سارے گان، آتم پر ماتم نہ کوئے ملایا۔ جیو جنت ہوئے حیران، سادھ سنت دین گواہیا۔ کلجگ جودھا وڈ بلوان،
 سب دے مان رہیا گواہیا۔ گھر گھر پنچ وکار ہو یا پردھان، سچ پردھانگی اک سمجھایا۔ اندر بہہ بہہ کھیل کرے شیطان، شریعت نال لڑایا۔ تیری کوئی نہ
 مئے آن، گر اوتار گئے سمجھایا۔ پیر پیغمبر ہوئے بے پہچان، نور ظہور نہ کوئے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کس
 بدھ ملے تیری سرنایا۔ بھگت کہے سُن بھگونت، میری اک ارداس۔ لکھ چوراسی جیو جنت، کلجگ انت ہوئی زراس۔ کوئی نہ دسے ساچا سنت، سچ دست
 کسے نہ پاس۔ کلجگ مایا پائی بے انت، نہ کوئی کرے بند خلاص۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بخش سچ دھرواس۔ سچ دھرواس دے
 زرنکار، ہر بھگت منگ منگایا۔ تیرا کھیل پر تھی آکاش، گنگن منڈل تیری رُشنایا۔ رواس تیرا پرکاس، نور نور نور سمایا۔ گر اوتار تیرے داس، پیر

پنیںمبر سیو کمایا۔ تُوں شهنشاه شاه پاتشاه شاہو شاباش، سبکھنڈ ساچے تخت آسن لایا۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوڑاسی تیری راس، جیو جنت سادھ سنت آتم پر ماتم گوپی کاہن ناچ نچایا۔ گھٹ گھٹ اندر تیرا واس، رُوپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آیا۔ کر کرپا رکھ اپنے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکایا۔ ساچے بھگت سُن لامیت، ہر ساچا سچ جنائندا۔ کلجگ آنت کھیل انڈیٹھ، انبھو اپنی دھار چلائندا۔ زرگن چلائے اپنی ریت، سرگن رُوپ نہ کوئے دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، جیو جنت ویکھ دکھائندا۔ لیکھا جانے مندر مسیت، شودوالے مٹھ پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائندا۔ ساچے بھگت رکھ اڈیک، ہر اکو اک جنایا۔ وید ویاسا لکھ کے گیا تاریخ، ایکا گن سمجھایا۔ عیسیٰ کہہ کے گیا لاشریک، میرا خداوند آئے چائیں چانیا۔ محمد رکھی اک پریت، سر امامہ پھیرا پایا۔ زرگن نانک کہے ہر نزدیک، نیرن نیرا کھیل کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا سمجھایا۔ ساچا گن سُن لے بال، ست پرکھ زرنجن آپ جنائندا۔ کلجگ انتم کھیل کمال، کملا رملآ آپ کرائندا۔ گوہند سورا ویکھے لال، لال انملٹرا گود بہائندا۔ زرگن سرگن بن دلال، لوک مات ویس وٹائندا۔ سمبل ویکھے دھام نرال، نہچل محل بنائندا۔ مہابلی اترے آن، نانک لیکھا پور کرائندا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائندا۔ ست اٹھائے اک نشان، دو جہاناں آپ جھلائندا۔ جن بھگتاں ویکھے آپے آن، جنم جنم دا پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائندا۔ اپنا بھيو دیوے دس، ہر وڈا وڈا وڈایا۔ پرگٹ ہووے پرکھ سمرتھ، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ ہر جن ساچے لئے رکھ، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھایا۔ مہربان مہربان مہربان کرپا کرے دکھ، سر اپنا ہتھ رکایا۔ ایہتھے گاوے اپنا جس، اوتھے دیوے مان وڈایا۔ میل ملاوا ہس ہس، سوہنگ ہنسا نانک موتی چوگ چکایا۔ تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو آپ چکایا۔ اپنا بھيو دیوے چک، سری بھگوان چکائندا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، رُوپ انوپ دھرائندا۔ زرگن شیر پئے بک، سنگھ اپنا رُوپ دکھائندا۔ جن بھگتاں اُپر جائے ٹٹھ، مہر نظر اک رکائندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ملن دی بدھی اپنے ہتھ رکھائندا۔ آد جگاد میلا ہتھ، ہر

سنگر آپ رکھائیں۔ جگ جگ کھیل پڑھ سمرتھ، بھیو کوئے نہ پائیں۔ لکھ چوراسی پانتھ، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچائیں۔ لیکھا جانے اٹھسٹھ، تیرتھ تھ پھول
 بھلائیں۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ گرہ بیج سہائیں۔ جوتی نور لٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگائیں۔ دُرمت میل کٹ کٹ، سچ سنجم اک جنائیں۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیں۔ ہر جن میلا آنت کل، کل کاتی رہن نہ پائیں۔ پڑھ ابناسی وڈ پر بل، بل اپنا آپ دکھائیں۔ لکھ
 چوراسی اچھل اچھل، ہر جن ساچے لئے اٹھائیں۔ آتم سنگھاسن ایک مل، ساچی سیجا سو بھاپائیں۔ شبد سندیسہ ایک گھل، گھر گھر وچ لئے جگائیں۔ جوتی شبدی
 آپے رل، زرگن زرگن سمائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ایک گھر، گھر مندر اک دکھائیں۔ اکو گھر سو بھاؤنت، آد جگاد سہایا۔
 کھیلے کھیل جگ جگنت، جگ جگ ویس وٹایا۔ ہر جن میلا ہر ہر کنت، گھر ساچے سو بھاپایا۔ کلج آنت بنائی بنت، بسن بنواری اپنی دیا کمایا۔ ایک نام نیا
 منت، من کا منکا دئے بھوایا۔ کرے کھیل واسی پری گھنک، گھنیا اپنا روپ دھرایا۔ گرگھ سرتی ورے جوں سینا پستری جتک، جاکئی اپنے انگ لگایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ساچے در، در مندر آپ بنایا۔ در مندر ویکھے کایا گڑھ، پنچ تت وڈیائیں۔ پڑھ ابناسی اندر وڑ، اپنا
 پنڈھ مکائیں۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، آوندا جاندا دس نہ آئیں۔ نش اکھر آخر آپے پڑھ، کرے سچ پڑھائیں۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی
 روپ دھرائیں۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، پھڑ پھڑ بندھن پائیں۔ نہ جنمے نہ جائے مر، بھگت بھگونت سدا سدا اپنی گود رکھائیں۔ زربھو چکائے بھے ڈر، بھیانک
 روپ نہ کوئے جنائیں۔ چرن سروور نہائے ساچے سر، سر آتم اک دکھائیں۔ جن بھگتاں اپر کرپا کر، کرپا ندھ گھر گن ساگر، سنسار ساگر پار کرائیں۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن کرم کرے اجاگر، تیس کرم کانڈ کوئے رہن نہ پائیں۔

* ۲۱ ماہ ۲۰۱۸ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سیڑ جموں *

بھگت بھگوان میلا جگ، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سنت سہیلے ساچے لہ، ہر پڑکھ نرنجن کھیل وکھائیندا۔ گرگھ ساجن پیائے امرت جام مد، رس رسیا اک وکھائیندا۔ گرگھ پیارے کر کر اڈ، نام ڈوری بندھن پائیندا۔ ست سرپ نشانہ گڈ، ست ستوادی آپ وکھائیندا۔ جنم کرم دی توڑ حد، اپنے گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ بھگت بھگونت سچ سندیسہ، ایکا ایک جنائیا۔ سنت ساجن آپے ویکھا، لوچن نین نین کھلایا۔ گرگھ میٹے پچھلی ریکھا، اگلا پندھ وکھایا۔ گرگھ میٹے ساچے دیسا، گھر مندر وجے ودھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت ہوئے ادھین، ایکا دو آ بھیو چکایا۔ سنتاں لیکھا چکیا لوک تین، لوک پر لوک ویکھ وکھایا۔ گرگھ ہر دا ٹھانڈا سین، ساتک ست ست کرایا۔ گرگھ رسنا جھوار ہے چین، نمکھ نمکھ گن گایا۔ داتا دانی وڈ پرین، مہربان دیا کمایا۔ لیکھا جانے جوں جل مین، جل مین اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہایا۔ بھگت بھگونت اکو گھاٹ، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ سنتن میٹے دُور دُراڈی واٹ، اپنا پندھ مکائیندا۔ گرگھ دیوے اکو دات، ساچی دست جھولی پائیندا۔ گرگھ جوتے ساچا نات، ناتا بدھاتا اک بندھائیندا۔ کلج میٹ اندھیری رات، سنجگ ساچا چند وکھائیندا۔ شبد اگمی ہر ہر گاتھ، چار ورن پڑھائیندا۔ اٹھاراں برن دیوے ساتھ، نو نو پھیرا پائیندا۔ چار چار میلا کملاپات، دہ دشا ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ وسنہارا اک اکانت، عقل کلا رپ وٹائیندا۔ گرگھ سجن ویکھے مار جھات، اپنا نین کھلایا۔ گرگھ کھولنہارا تاک، بند تاکی آپ تڑائیندا۔ سنتاں لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ بھگت بھگونت وسے ساتھ، سگلا سنگ رکھائیندا۔ سگل سورے جان لاتھ، جس جن اپنا درس کرائیندا۔ ناتا تے پوجا پاٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے نہائیندا۔ اکو رکھے ساچی یاد، اپنی بوجھ بھجائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر سن دا آیا فریاد، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا آپ ملائیندا۔ بھگت بھگونت دتے راہ، ایکا گن جنایا۔ سنتن میلا سچ سبھا، سنگر آپ کرایا۔ گرگھ نیتز پیکھ چڑھے چا، نت نت ویکھ وکھایا۔ گرگھ گرگر سپس رہیا جھکا، نیوں

نیوں مستک رُکا لہے شاہیا۔ سَنگر پورا بے پرواہ، دین اپنی دیا کمایا۔ کلج اتم دیکھے آ، دیکھنہارا دس نہ آیا۔ جن بھگتاں بخشے سرب گناہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمر تھ پُرکھ وڈ وڈیایا۔ سمر تھ پُرکھ اک اکلآ آد جگاد سہانیدا۔ وسنہارا سچھنڈ محلہ، سو بھنیک سو بھاپانیدا۔ جوتی دھار آپے رلا، شبدی ناد وجانیدا۔ تھر گھر پھرائے اپنا پلا، شبدی بندھن پانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سِری بھگونت، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھانیدا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، ایکا گھر دے وڈیایا۔ سچھنڈ سہائے سچ منارا، چھپر چھن نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا، سورج چن نہ کوئے چڑھایا۔ دھرت دھول نہ کوئے اکھاڑا، منڈل منڈپ نہ کوئے وڈیایا۔ اک اکلآ اک اونکارا، ایکا اپنا بنک سہایا۔ شاہو بھوپ بن سِکدارا، سپس جگدیش اپنے تاج لُکایا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ سنا یا۔ وشن برہما شو دے سہارا، ترے گن میلا سچ سہایا۔ پنچ تت کر آکارا، زرگن سرگن بندھن پانیا۔ شبدی ناد سچی دھنکارا، گھٹ مندر آپ وجایا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، گر گر اپنی بوجھ بُجھایا۔ کھانی بانی پاوے سارا، انڈج جیرج اُتسج سیتج کھتری برہمن شورد ویش اپنا حکم منایا۔ راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں دے سہارا، اوچ پنچ ذات پات کانتاں اپنی کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ گیرا اپنے ہتھ رکھایا۔ جُگ جُگ گیرا ہر ہر گیر، کولہو چلی چک بھوانیدا۔ اتم کرے حق نبیہ، سنجگ تریتا دواپر کلج آنت رہن نہ پانیدا۔ زرگن سرگن چھیڑا چھیڑ، جگت کھیل آپ کھلایا۔ ورن برن دیوے بھیر، ذات پات ونڈ ونڈانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، تیرا دھندا تیری جھولی پانیدا۔ کلج اٹھ اٹھ ملنگ، ہر ساچا سچ جنایا۔ اتم ویلا وجا مردنگ، جھوٹھ مردنگا ہتھ پھڑایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگ، ساچا پڑدہ اُتے نہ کوئے پانیا۔ آتم پر ماتم اندر جھوٹھی کندھ، ڈھیہہ ڈھیری خاک نہ کوئے کرایا۔ تیرا نشہ جھوٹھا گند، رسنا جہوا کرے ہلکایا۔ کسے نہ آوے پرماند، نجانند نہ کوئے رسایا۔ گا گا تھکے بیٹی دند، ہر کا درس کوئے نہ پانیا۔ ہر جو ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ چاروں گنٹ بھیکھ پکھنڈ، اپنا بل رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انھو اپنی دھار چلایا۔ انھو دھار سِری بھگوان، ہر ساچا سچ چلایا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹانیدا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ ہلایا۔ سنت سہیلے دیکھے

آن، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ گرکھاں چکے جھوٹھی کان، دوسر آن نہ کوئے پوائیندا۔ گر سکھاں دیوے اک گیان، گوجھ گیان سمجھائیندا۔ سوہنگ اکھر ساچا نام، سنکر پورا جھولی پائیندا۔ ایہتھے اوتھے دیوے مان، سگلا سنگ رکھائیندا۔ کرپا کر سری بھگوان، وشنوں اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دیوے نام ندھان، تیس اپنا بندھن پائیندا۔

* ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی سیوا سنگھ دے گرہ پنڈ کوٹلی شاہ دولا جموں *

حکے اندر چلے زمانہ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ آد جگاد کھیل سری بھگوانا، جگ کرتا آپ چلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر میٹے کوڑ نشانہ، کلجک ویلا اتم آئیندا۔ کرے کھیل والی دو جہاناں، اپنا بھیو چکائیندا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خیرانا، جیو جنت سادھ سنت ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجک اتم کالی دھار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ سرشٹ سبائی گئی ہار، دھیرج جت نہ کوئی رکھائیا۔ جیو جنت کرے و بھجار، ست سنتو کھ نہ کوئے درڑائیا۔ دھرم کرم ہوئے خوار، ساچی گنڈھ نہ کوئے پوائیا۔ ایکا و سریا ہر نرنکار، نو کھنڈ پر تھی دے دھائیا۔ ستاں دیپاں ہاہکار، جگت دھاگن رنڈ رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت زمانہ دے سمجھائیا۔ جگت زمانہ اندھیرا اندھ، ساچا چن نہ کوئے چڑھائیندا۔ گھر گھر در در سے وکار گند، اتم پر ماتم میل نہ کوئے کرائیندا۔ رسنا جہوا گا گا تھکی بتی دند، اتم انند نہ کوئے پائیندا۔ وہ دشا بھیکھ پکھنڈ، سچ سچ نہ کوئے درڑائیندا۔ بن ہر نامے سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ آد جگاد کھیلے کھیل سورا سربنگ، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگت زمانہ ویکھ وکھائیندا۔ جگت زمانہ ویکھ بھگوان، اپنی دیا کمائیا۔ چاروں گنٹ پنچ شیطان، ورن برن کرن لڑائیا۔ مندر مسجد شو دوالے بیٹھے بے ایمان، اتم آتر نہ کوئے در سائیا۔ رسنا پڑھ پڑھ کرن گیان، آتر رام نہ کوئے وسائیا۔ نانک گوہند نہ کرے کوئی دھیان، بھلی سرب لوکائیا۔ گرو گرنٹھ گربانی نہ سکے پچھان، چار ورن رہے گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولاً، آد پُرکھ کرانیندا۔ وسنہارا سچکنڈ محلہ، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ گوہند سورا سور پیر شبدی سوت ایکا گھلا،
 آپ اپنا بل جنائیندا۔ نو نوست چار پئے تر تھلا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج کلج
 اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلج اتم آیا ویلا، ویلا وقت نہ کوئے جنائیا۔ کھیلے کھیل گرو گرو چیلہ، گر گوہند ویس وٹائیا۔ وسنہارا سد نویلا، پار برہم بے پرواہیا۔
 گر گھلا بنے سدا سہیلا، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، جگ جگ اپنا کھیل کرانیا۔ جگ جگ کھیل
 پُرکھ اگم، آد جگاد کرانیندا۔ کلج ویکھنہارا چین، چند چاندنا نظر کسے نہ آئیندا۔ چار کُنٹ اندھیرا اندھ، رین اندھیری نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گوہند آسا اک بھروسا، شاہو شاہابشا پور کرانیندا۔ شاہو شاہابشا ہر سلطان، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ جگ
 جگ ویکھے مار دھیان، نرگن داتا سچا شہنشاہیا۔ نانک نام ست کر پردھان، جیو جنت گیا سمجھائیا۔ اتم برہم اک گیان، دوجی ہور نہ کوئے پڑھائیا۔ ذات
 پات نہ کوئے نشان، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ گوہند سورا ہو مہربان، امرت جام گیا پیائیا۔ اک اوٹ پُرکھ اکال، دوجی کوئے نہ سرن سرنائیا۔ لیکھا جانے
 دین دیال، دین دنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج آنت ہوئے بے حال، چاروں کُنٹ کُنٹ کر لائیا۔ گھر گھر کوکے کال، ڈور ڈنکا اک وجائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت زمانہ ویکھ وکھوایا۔ جگت زمانہ چلے دھار، دھرنی دھرت رہی کر لائیا۔ سرشٹ سبائی ہو یا و بھچار، جوٹھ جھوٹھ بندھن
 پائیا۔ سادھ سنت نہ پاوے کوئی سار، ہر کنت نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند میلا سچ سبھائیا۔
 گوہند اتم منگی منگ، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ پُرکھ ابناسی تیرا سنگ، آد جگاد اک سہارا۔ تیری سچ میرا پلنگ، سچ میرا پلنگ تیرا اوتارا۔ کلج آنت
 ہوئے اندھیرا اندھ، چاروں کُنٹ نہ پاوے کوئی سارا۔ پرگٹ ہونا گئی گہند، نہکلنگ نرائن نر اوتارا۔ اک سنائے سہاگی چھند، چار ورن کرے پیارا۔ جن
 بھگتاں تٹی دیوے گنڈھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نیارا۔ جگت زمانہ رہیا رو، چار کُنٹ چار ورن کر لائیا۔ دُرمت میل نہ
 سکے کوئی دھو، نرل نیر نہ کوئے پیائیا۔ اتم پر ماتم سکے نہ چھوہ، دئی دوتی پڑدہ وچ رکھائیا۔ نرل جوت جگے نہ کو، جوت جوت نہ کوئے رُشائیا۔ انحد شبد

نہ ملے ڈھو آڈھو، دُھنی راگ نہ کوئے سنایا۔ امرت سیر سکے نہ کوئی چوہ، نَجھر جھرنانہ کوئے جھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ
 اتم ویکھ در، درویش پھیری پائیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ہر ساچا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھ دکھایا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ سمت سمتی دئے مٹایا، اگلا
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ کھلائیندا۔ سمت اٹھاراں وچ سنسار، ویہہ سو بکرمی نال رلائی۔ راج
 راجان شاہ سلطان ہون خوار، سیس تاج نہ کوئے کائیا۔ چار گنٹ ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی روون زاروزار، نیتز نیئاں
 نیر وہایا۔ پیر پیغمبر نہ کوئے سہار، ملا شیخ مسائق سنگ نہ کوئے نبھایا۔ پنڈت پاندھے کرن گریازار، حساب کتاب کم کسے نہ آئی۔ گرگھ ورلے کرن
 پکار، سنگر پورا گرو گوبند ملے چائیں چائیا۔ کرے کھیل اپرا، نام ڈنکا اک وجایا۔ ویہہ سو اُنی ہوتیار، آپ اپنا بل دھرایا۔ مسلم سنی کر خوار،
 دیوے انت سزایا۔ چوڑاں طبق ہاہاکار، اللہ رانی نین شرمایا۔ محمد ناتا تے چار یار، یاری یاراں نال نہ کوئے نبھایا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے پکار، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت اُنی سب دی چوٹی جائے مُنی، سیس تاج نہ کوئے کائیا۔ سمت اُنی ہونے اُنسا، ایکا نایا جوڑ جڑائیندا۔ ویکھنہارا انجیل
 قرآن حدیثا، بے عیب پروردگار پھیری پائیندا۔ مقامے حق کھیل شاہو شایشا، شہنشاہ اپنا بھو چکائیندا۔ سب دا کرے خالی کھیسا، راج راجان شاہ سلطان
 در در آپ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سمت اُنی جائے چڑھ، لوک مات ویکھ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی
 آوے ڈر، بھے بھیانک سرب جنایا۔ اک دوجے دا چھڈن لڑ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ گرگھ ورلے ایکا اکھر ہر کا نام لین پڑھ، ایکا اوٹ سرن
 سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمت سمتی کھیل رچایا۔ سمت سمتی مارے مار، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگت لوکائی ہونے خوار،
 لوک پر لوک کھیل کرائیندا۔ چوڑاں لوک ہاہاکار، وشن برہما شو نیتز نیئاں نیر وہائیندا۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند کرے پکار، دوئے دوئے جوڑ سیس
 سرب جھکائیندا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ کرے وچار، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے گوبند سورا وڈ بکار، نام کھنڈا چند پر چندا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی مارے مار، میٹ مٹائے دُشٹ ہنکار، و بچار کوئے رہن نہ پائیندا۔ سمت ویہہ سو بیسا کھیل اپرا، نرگن داتا آپ کرائیا۔ جودھا

سوربیر نرگن نرویر نراکارا، مورت اکال اجونی رہت ڈمگائی۔ سرشٹ سبائی آر پار کنارہ، منجھدھارا دے رڑھائی۔ ساچا مارگ وچ سنسارا، ست ستوادی آپ لگائی۔ نو کھنڈ پر تھوی وکھائے اک دربارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ الکھ آگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگارا، اوچو اوچ محل اٹل اچل کرے رُشانی۔ ایک نام شبد جیکارا، سرشٹ سبائی دے سنایا۔ ایک ڈنکا جگت جیکارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس پیسا کرے کھیل ہر جگدیشا، جگت جگت جوگ اپنے ہتھ رکھایا۔ بیس پیسا سری بھگوانا، اپنا کھیل جنائیندا۔ ست ستوادی ست نشانہ، نو کھنڈ پر تھمی آپ جھلاییندا۔ پندراں کنگ دوس مہانا، تھت وار ونڈ ونڈائیندا۔ دلی تخت بھوپ راجانا، شاہو اپنا آسن لائیندا۔ تخت نواسی ہو مہرانا، دھر فرمانا اک سمجھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن روپ ست سرپ پہرے بانا، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا ڈمگائی۔ شبد ناد اک سنانا، برہما دگائے ساچا گانا، راگی راگ نہ کوئے جنائیندا۔ لکھ چوڑا سی مننا بھانا، ویہ سو ائی آپ جنائیندا۔ ویہ سو بیس بکرمی جیو جنت ہوئے ویرانہ، سر ہتھ نہ کوئے لکھائیندا۔ سو جن ادھرے جس جن ملے آپ سری بھگوانا، کرپا اپنا میل ملاییندا۔ گرگھ گرگھ ویکھو مار دھیانا، گر گوہند تیرا راہ نکائیندا۔ پڑکھ اکال دین دیال سدا سد کرے پرتپالا، جو جن چرن دھیان رکھائیندا۔ آگے بڑا اوکھا آون والا زمانہ، ظلم ظالم زبر سرب کھپائیندا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پچھلا میٹے سرب نشانہ، آگے مارگ اک رکھائیندا۔ گر گوہند سورا پرگٹ ہوئے وچ جہانا، چار ورن اک سرن اوچ پینچ راو رنک راج راجان شاہ سلطان ایک دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا کھیل لوک مات آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔

* ۲۱ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ ستواری جموں *

سری بھگوان کہے میں بھگتاں داس، لوک مات نہ کوئے وڈیائی۔ جگ جگ جن بھگت ملن دی رکھاں آس، سچھنڈ بیٹھا دھیان لگایا۔ مل مل بھگت بچھے پیاس، ترسنا ترکھا رہن نہ پائی۔ بن بھگت میری پوری کرے نہ کوئی آس، آسا پور نہ کوئے اکھوئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

اپنا بھيو آپ سمجھائيا۔ ساچا بھگت ساکھيات، ميراروپ درسائيندا۔ نرگن سرگن ساچانات، لوک مات بندھن دکھائيندا۔ ناد اناد سناے گاتھ، شبدی شبد پڑھائيندا۔ اندر باہر وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائيندا۔ آنت دکھائے ايکاکھاٹ، ست کنارہ سوبھاپائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں بھيو چکائيندا۔ جن بھگت ميراسچا مپت، لوک مات اکھوائيندا۔ آدجگادی ساچی رپت، جگ جگ دھار جنائيندا۔ مير اوہدا اکوگيت، ايکاکراگ الايندا۔ سدا سھيلا ٹھنڈا پت، ساتک ست ست سمجھائيندا۔ ست ستوادی سچ پريت، ست پڑکھ نرنجن آپ رکھائيندا۔ ميل ملاوا دھام انڈيٹھ، انڈيٹھری سچ ہنڈھائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت سدا صلاحندا۔ بن ہر بھگت نہ میری یاد، جگت جگت نہ کوءے وڈيائيا۔ ہر بھگت ساچی داد، پریم وست جھولی پائيا۔ سجن سھيلا آپے لادھ، مل مل خوشی منائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت دے وڈيائيا۔ ساچے بھگت تیرا ست سروپ، ہر ساچا سچ جنائيندا۔ تیرے اندر اک ثبوت اپنا آپ دکھائيندا۔ تیری کایا پنج تت قلبوت، اندر اپنا آسن لائيندا۔ ناتا توڑ جوٹھ جھوٹھ، ساچا منتر نام درڑائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوت آپ وڈيائيندا۔ بھگت بھگوت وڈا وڈ، ہر دیوے مان وڈيائيا۔ اپنی دھار اپنے وچوں کڈھ، آپے لئے پرگٹائيا۔ آپے ناتا جوڑے ہڈ ماس ناڑی رت، بوند رکت بندھن پائيا۔ آپے دیوے ساچی وتھ، آتم پر ماتم وڈ وڈيائيا۔ اپنی مہما جنائے اکھ، بودھ اگادھ کر پڑھائيا۔ آپ چلائے ساچا رتھ، بن رتھو، ہی سیو کمائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا صلاحيا۔ بن بھگت نہ کوئی رنگ، روپ رکھ مات نہ کوئی سمجھائيا۔ بن بھگت نہ سچ پلنگ، سچ سنگھاسن نہ کوئی بہائيا۔ بن بھگت نہ کوئی انند، انند انند نہ کوئی رکھائيا۔ بن بھگت نہ کوئی چھند، رسنا جھوا ڈھولا گائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نور اپنا ظہور ہر بھگت آپ دکھائيا۔ ہر بھگت ساچا نور، نور نورانہ آپ جنائيندا۔ پڑکھ ابناسی حاضر حضور، آپ اپنا کھیل کرائيندا۔ وسنہارا دورن دور، نیرن نیر پندھ مکائيندا۔ آسا نسا نسا آسا پور، تر سنا بھکھ گوائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ويکھ دکھائيندا۔ ہر جن ملے اک دوار، کلجگ آنت ملی وڈيائيا۔ لہنا دینا جگ چار، جگ چوکڑی بندھن پائيا۔ ويکھے وگسے ويکھنہار، نوکھنڈ پر تھمی پھول بھلاييا۔ لکھ چوراسی نین اگھاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیاںیا۔ بن بھگت نہ کوئی سنگ، سگلا سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ نام وجائے نہ کوئی مردنگ، سچ مردانگی نہ کوئے جنائیندا۔ نام
 چلہ تیر کمان کھچے نہ کوئی کمند، باہو بل نہ کوئی رکھائیندا۔ بھگت سہاگی گائے نہ کوئی چھند، سنساروگ نہ کوئی چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ہر بھگتاں آپ وڈیاںیندا۔ بھگت وڈیائی جگ جگ چار، جگ جگ آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم کر پیار، ایکا بوجھ نبھائیندا۔ ایکا نام شبد دھنکار، سوہنگ
 ڈھولا آپ سٹائیندا۔ بن وچولا آپ اونکار، ساچی سیو کمانیندا۔ ہولا ہولا کر کر بھار، ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ پورب جنم پاوے سار، لکھت لیکھا پھول
 بھلائیندا۔ کرمی کرم لئے وچار، نہکرمی ویس وٹائیندا۔ جنم جنم دے سوار، اجناروگ گوائیندا۔ ورن ورن کرے خوار، ساچی سرن اک سمجھائیندا۔ ہرن
 پھرن کھول کواڑ، رپ انوپ درسائیندا۔ وانہ لگے تتی ہاڑ، اگنی تت نہ کوئی جلائیندا۔ دیوے درس اگم اپار، رپ انوپ وٹائیندا۔ کرے کھیل وچ
 سنسار، نہکلائکا ناووں رکھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، آپ اپنی بوجھ نبھائیندا۔ ناتا توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چرن پریتی نبھے
 نال، پڑکھ ابناسی بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں آپ ترائیندا۔ تارنہارا اکوگر، آد آنت اکھوائیندا۔ لیکھا جانے
 دھر درگا ہی دھر، دھر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگوان سٹائے اکو سُر، راگ انادی ناد الائیندا۔ ایکا مندر بہن چڑھ، جوتی جوڑا آپ ملائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان رنگ آپ رنگائیندا۔ بھگوان رنگ رنگ اپارا، جن بھگتاں آپ چڑھائیا۔ کلجگ اتم دے سہارا، سرنگت اک
 سمجھائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز لوچن نین آپ کھلائیا۔ درسی درس اپرا اپارا، درشن اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن
 میلا سچ سبھائیا۔ بھگتن میلا آتم گھاٹ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ ناتا توڑ سجن ساک، ساچا بندھن پائیندا۔ لیکھا جانے بھوکھت واک، انھو اپنا کھیل
 کھلائیندا۔ کھولنہارا بند تاک، در دوارے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دھام بہائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچا دھام،
 ایکا ایک وڈیاںیا۔ نرگن اوتھے وسے رام، رپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ شاہو بھوپ سچ امام، بے عیب ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ بے عیب ڈیرہ اپنالا، اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچا سجدہ سیس جھکا، نیوں نیوں ویکھ وکھائیندا۔ ساچا کعبہ دے وڈیا، دوئے

دوئے آبا کھیل کر آئیندا۔ تن ربابا دئے وجا، احباب اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت آپ وڈیائیندا۔ ہر بھگت تیرا مان، دو جہان رکھائیا۔ کلجک انت کر پچھان، اپنا میل ملائیا۔ ناتا توڑ جیو جہان، جیون جگت سمجھائیا۔ آتم آتم دیوے دان، دست اموک آپ ورتائیا۔ ایش جیو کر پروان، جگدیش سو بھاپائیا۔ کایا مندر ویکھ مکان، بیٹھا آسن لائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، سوہنگ ڈھولا رہیا گائیا۔ نر نریشا نوجوان، اپنا بل پرگٹائیا۔ وشن برہاشو منن آن، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، بھو کوئے نہ پائیا۔ کروڑ تیتیس سارے گان، لکھ لکھ شکر منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہنگ نرائن نر، بل اپنا آپ دھرائیا۔ بھگتن میلا سچ دربار، دھر درباری آپ کر آئیندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ شبدی شبد کر پیار، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ونجی ونج ونج واپار، ساچا ہٹ چلائیندا۔ تیر تھ تھ پار کنار، اٹھسٹھ بھوؤ مکائیندا۔ بھگت بھگونت کر تیار، ساچا مارگ لائیندا۔ سوہنگ شبد اک جیکار، بے جیکار منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا آپ ملائیندا۔ بھگتن میلا ایککار، آد جگاد کر آئیندا۔ جگ جگ دیکھے ویکھنہار، اپنا رُپ دھرائیندا۔ جگ جنم دے وچھڑے میلے یار، اپنا بندھن پائیندا۔ ناتا توڑ پُرکھ نار، ایک رنگ دکھائیندا۔ بردھ بال جوان دیوے تار، جس جن اپنا درس کر آئیندا۔ شاستر سمرت وید پُران و سیا باہر، انجیل قرآن بھو نہ آئیندا۔ راگی نادی گئے ہار، گا گا پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ محل اٹل اُچ منار، سو بھاونت ڈیرہ لائیندا۔ نرمل نور جوت اُجیار، ناؤں نر نکارا آپ اکھوائیندا۔ سچکھنڈ و سے سچ مینار، ست ستوادی ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ساچے گھر، گھر سہنجنا آپ سہانئیندا۔ ساچا گھر ہر سہنجنا، ایک ایک وڈیائیا۔ دیک جوت جگے نرنجنا، آد نرنجن کرے رُشائیا۔ جن بھگتاں میل ساچے سجننا، ہر سجن آپ کرائیا۔ دینا ناتھ درد دکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرائیا۔ گرگھ ورلے دیوے نیر انجنا، اگیان اندھیر مٹائیا۔ چرن دھوڑ ساچا منجا، دُرمت میل دھوائیا۔ کال نگارہ سرتے وچنا، کوکے سرب لوکائیا۔ گرگھ گر در بہہ بہہ سجننا، ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ بھگتن میلا چاؤ گھنیرا، ایک ایک جنائیندا۔ ناتا تے سنجھ سویرا، ایک رنگ دکھائیندا۔ لیکھا چکھے میرا تیرا، تیرا میرا ایک رُپ پرگٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے سنگھ شیر

دلیرا، بھبک اپنی آپ لگانیدا۔ دھرت مات دا کھلا دیہڑا، گھر گھر خوشی منائیدا۔ جیو جنت دیوے گیڑا، گیڑے وچ بھوانیدا۔ جن بھگتاں بنھے آپے بیڑا، ساچی سیو کمانیدا۔ ہر جن وسے تیرا کھیڑا، در گھر ساچا آپ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنے رنگ رنگائیدا۔ بھگتن رنگ چڑھے امولا، اہل آپ چڑھائیا۔ زرگن سرگن ہوئے تولا، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ سوہنگ سو ساچا بولا، دھارن نال جنائیا۔ لکھ پوراسی چار کُنٹ چار ورن پیا رولا، ہر کا بھيو کونے نہ پائیا۔ کوئی کہے میرا مولا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ کوئی کہے میرے نال کر کے گیا تولا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں سب توں رکھیا اولہا، اپنا بھيو نہ کسے جنائیا۔ پنج تت کا یا وسدا رہیا چولا، زرگن سرگن سرگن اپنے تھم پھرائیا۔ کلجگ انتم بن وچولا، جن بھگتاں میل ملائیا۔ بھگت دوارا ایکا کھولا، ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ پرگٹائیا۔ ساچے بھگت مات پرگٹا، پرگٹ اپنا کھیل جنائیا۔ ساچا ہٹ آپ کھلا، وست اندھ آپ ورتائیا۔ ساچا تٹ آپ جنا، تٹ کنارے ڈیرہ لائیا۔ سچ راگ آپ الا، سوہنگ ڈھولا رہیا گائیا۔ ساچا ناد آپ وجا، انحد نادی ناد سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھائیا۔ سچ سُبھاؤ میلا بھگت، ہر بھگون آپ کرائیدا۔ ویکھ لوکائی دیوے مان جگت، جگت اپنی آپ جنائیدا۔ سیوک سیوا آد شکت، شکتی اپنی آپ پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار لنگھائیدا۔ ہر جن لنگھے پار حد، ہر سنگر آپ لنگھائیا۔ کلجگ کوڑا چھڈے ہٹھ، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ بن نما نا جائے ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ نیر وہائیا۔ اپنے گھروں نہ دینا کڈھ، تڈھ بن ہور نہ کونے سرنائیا۔ میرے بڈھے ہوئے ہڈ، ڈکھ اور نہ جھلیا جائیا۔ کر کرپا میرا نشانہ گڈ، دوئے جوڑ منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در گھر ساچے سچی سرنائیا۔ سچ سرنائی دینی چرن، چرن کول دھیان لگائیا۔ ناتائٹیا جنم مرن، مرن جنم نہ ونڈ ونڈائیا۔ پر بھو ملیا گھاٹ گھرن، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہلک نرائن ز، بھگتن ایکا رنگ رنگائیا۔ بھگتن رنگے رنگ میٹھ، ساچی بھگتی اک جنائیدا۔ ستجگ چلے ساچی ریت، ست ستوادی آپ لگانیدا۔ چار ورن دا اکو گیت، سوہنگ ڈھولا اکو گائیدا۔ پُرکھ ابناسی بنے میت، بن بن متر سیو کمانیدا۔ ہر جن کایا کرے ٹھنڈی سیت، آپ اپنا درس

دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سچے دیکھ دکھائیندا۔ ہر جن ہر جو آپے دیکھ، اپنی خوشی منائیا۔ کر کرپا دھارے ساچا بھیس، ویس اوٹرا آپ وٹائیا۔ نہ کوئی جانے نر نریش، شاہ پاتشاہ بھو نہ رائیا۔ کھنہارا ساچے لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سُبھائیا۔ بھگتن میلا لوک مات، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ آپے دیکھے مار جھت، نیتز نین آپ اٹھائیندا۔ آپے ہوئے سجن ساک، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ آپے جانے ساچا گھاٹ، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپے لیکھا جانے سیاں ساڈھے تن ہتھ ماٹ، کایا مائی پھول بھلائی۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ، ساچا پتن اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے ایک دان، سنگر بھچھیا اپنی اچھیا جھولی پائیندا۔

* ۲۲ ماگھ ۲۰۱۸ بکرمی میلا رام پرکاش چند دے گرہ جموں *

ہری ہر وشنوں بھگوان، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ پاربرہم برہم کر دھیان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سوہنگ اکھراک گیان، سرب گیاتا آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی جیون دان، جیون کمتی آپ سمجھائیندا۔ ساچا مندر اک مکان، وشنو اپنی کھیل کرائیندا۔ دھر درگاہی شبد نشان، سورا سربنگ آپ جھلائی۔ نج گھر آتم اند مہان، نج نیتز آپ جنائیندا۔ امرت رس پین کھان، انملڑی دست ورتائیندا۔ سچ سچ ست ایشان، دھیرج جت اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ وشنوں بھگوان ہری ہر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کرائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت آپے چڑھ، دو جہاناں دیکھے چائیں چائیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھڑ، نرگن سرگن بندھن پائیا۔ شبد اگمی ایک پڑھ، اگم اگوچر کرے پڑھائیا۔ آد جگادی دیونہارا ور، ساچی بھکھیا جھولی پائیا۔ جگ چوکڑی جائن ہر، ہری ہر اپنا کھیل کرائیا۔ سچ بھنڈارا اگو بھر، آد جگاد ورتائیا۔ دیونہارا اگو نر، مہابلی بھو نہ رائیا۔ کرے کھیل اگم اپر، آکاش پرکاش سائیا۔ جیون جگت جانے جہان، جگ جگ بھو چکائیا۔ کلجگ انتم ہو

پردھان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات آپ جھلایا۔ سچھنڈ دوار سچ مکان، لوک مات آپ پرگٹایا۔ سچھنڈ دوار سچ ودھان، لوک مات آپ بنایا۔ سچھنڈ دوار سچ گیان، ایکا ست کرے پڑھایا۔ سچھنڈ دا سچ دھیان، ایکا ہر سرن سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشنوں بھگوان ہر نرائن، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھے اپنے نین، نیر نین آپ کھلایندا۔ جیو جنت چکائے لہن دین، پورب لیکھا سرب مکھنیدا۔ اکو اکھر اپنا ناؤں آیا کہن، آتم پر ماتم آپ پڑھایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ وشنوں بھگوان ہری ہر، ہر وڈا وڈا وڈیاں۔ آد جگاد کھولے در، در دروازہ آپ کھلایا۔ گر اوتاراں دیوے ور، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی دیکھے اندر وڑ، گھٹ گھٹ جوت رُشایا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ وشنوں بھگوان پاربرہم، برہم اپنے رنگ رنگیندا۔ آپے جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا دکھ نہ کوئے جنائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بن بن جننی جن، گھاڑت گھڑت دیکھ دکھایندا۔ آد آنت جگا جگنت سری بھگونت دیونہارا ڈن، ڈنڈا اپنے ہتھ رکھایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھو آپ چکھایندا۔ وشنوں بھگوان ہری ہر، ایکا ایک رنگ دکھایا۔ اپنا بھانا آپے جڑ، آپے بیٹھا سیس جھکایا۔ جگ جگ ویس آپے دھر، نرگن سرگن کھیل کرایا۔ سنت سہیلے آپے پھر، اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ وشنوں بھگوان ہری ہر رنگ، ہر کرتا آپ رنگیندا۔ دو جہاناں دیکھ پنگ، سچ آتم اک سہائیندا۔ نرگن نرور پھر مردنگ، ساچا ناد آپ وجائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سب دی پوری کرے منگ، ویلا آنت دیکھ دکھایندا۔ نرگن جوت پرکاس چڑھے چند، چند چاندنا آپ چکھایندا۔ دیکھنہارا ہر برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار دکھایندا۔ پرگٹ ہو سورا سربنگ، صاحب سلطان پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا سب دا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان وشنوں دھار، وشنو وشنو جنایا۔ کجگ اتم کھیل نیار، خالق خلق رہیا دکھایا۔ پروردگار ہو تیار، لوک مات ویس وٹایا۔ لیکھا جانے سرب سنسار، سرنگت اپنے ہتھ رکھایا۔ بھگت بھگونت لئے ابھار، بھو بھو چکھایا۔ دیوے درس درس دیدار، دید عید چند شرمایا۔ ناتا توڑ جگت

سنسار، ایکا ناؤں بندھن پائیا۔ آتم پر ماتم اک پیار، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ چار ورن بے جیکار، ایکا راگ الایا۔ وشنوں روپ ہر کرتار، در در گھر
گھر سیوک بن بن سیو کمائیا۔ بھگون حکمی کرے ورتار، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
وِشنوں بھگون کھیل اپارا، پروردگار آپ کرائیندا۔ وِشنوں دوئے دوئے جوڑ کرے نمسکارا، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ وِشنوں در درویش بنے بھگھارا،
بھگون اپنی وست ورتائیندا۔ وِشنوں ایکا رنگ مگے اپارا، بھگون اپنا رنگ چڑھائیندا۔ وِشنوں اپنا میل مگے سنسارا، بھگون مل مل خوشی منائیندا۔ وِشنوں
مگے اک تیرا میرا ہلارا، بھگون دے ہلارا اپنا بھو چکائیندا۔ وِشنوں مگے تیرا میرا اک دوارا، بھگون کھول کوٹارا راہ وکھائیندا۔ دوہاں وجے اک ستارہ،
شتر و متر ایکا رنگ وکھائیندا۔ کلجگ انتم انت کنارہ، جگت نیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشو اپنی دھار چلائیندا۔
وِشنوں بھگون اک وشواس، وشو آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی ہوئے ناس، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ بھگون وسے سب دے پاس، بن بھگتاں ہتھ کسے
نہ آئیندا۔ اپنی پاوے ساچی راس، منڈل منڈپ کھیل کرائیندا۔ سورج چند بخش نواس، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ لیکھا جانے آکاشاں آکاش، کوٹن کوٹ
آکاش چرناں ہیٹھ دباہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل وِشنوں بھگون، ایکا ایک پرگٹائیا۔ پرگٹ ہوئے
وِچ جہان، دو جہاناں کرے رُشنائیا۔ ساچا چلہ تیر کمان، شبدی شبد اٹھائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیونہارا گیان، اپنا ناؤں کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت
میلے آن، آپ اپنا بندھن پائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
وِشو اپنا بھو چکائیا۔ وِشنوں بھگون سدا اندٹھ، نظر کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ لیکھا گئے لکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کسے مکایا۔ اپنا ونڈ ونڈ گئے حص، ساچی ونڈن
ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکایا۔ اپنا پڑدہ دیوے چک، چار کُنٹ کُنٹ رُشنائیا۔ پرگٹ ہوئے جو بیٹھا لگ،
لگویں کھیل دے مکایا۔ بن ہتھاں بانہاں بھجاں جو دھا سور پیر پئے اٹھ، تیر تلوار تَنگ کٹار شستر بستر نہ کوئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی دیوے کٹھ، شبدی
مار اک وکھائیا۔ جن بھگتاں اُپر آپے تھ، اپنی بوجھ بھجائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ ہر جن سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔

دیکھنہارا کایا بُت، پنج تیت میلا سہج سُبھائیآ۔ گرسکھ بالے چھوٹے سَت، سَت اِرادھ نہ کوئے جنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترائیآ۔ وشنوں بھگوان وِشو گیتا، گیان دھیان اکِ درڑائیندا۔ سَتجگ سَنائے ساچا ساکہ، سوہنگ سوناؤں پرگٹائیندا۔ چار ورن بندھائے ناتا، کھتری براہمن شوُور ویش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اُتم رکھے اِکو ذاتا، برہم برہم سرب سبھائیندا۔ میٹے رین اندھیری راتا، سَت ستوادی ساچا چند دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی پتا ماتا، ہر جن ساچے گود بہائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، لوآں پُریاں کھوج کھجائیندا۔ ویکھ دکھائے پوجا پاٹھا، پُستک پُستک اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن میلا اکِ دوار، ایک گھر وڈیائیآ۔ جنم نہ ہووے دُجی وار، جنم مرن پنڈھ چُکائیآ۔ اِکو میلا ہر نرنکار، دُجی سرن نہ کوئے سرنائیآ۔ اِکو مندر ہر دا دوار، سِکھنڈ وِجے ودھائیآ۔ اِکو اندر محل مینار، اُچ اٹل ہوئے رُشنائیآ۔ ایک سیجا کنت بھتار، پُرکھ ابناسی آپ سُبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا چائیں چائیا۔ ہر جن میلا ایک گھاٹ، ہر گھاٹا پور کرائیندا۔ جنم جنم دی چکے واٹ، اگلا پنڈھ مُکائیندا۔ ساچی سیج دکھائے کھاٹ، نام وچھاؤنا اکِ دکھائیندا۔ ہر جن میلا کملاپات، کول نین اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے گھر بہائیندا۔ ہر جن ساچے بہنا گھر، در دروازہ آپ کھلائیآ۔ اکِ بھگوان لینا ور، دُجی ہور نہ کوئے کُڑمائیآ۔ دو جہاناں چکے ڈر، بھے نظر کوئے نہ آئیآ۔ ساچی سیجے جانا چڑھ، ملے میل ہر رُگھرائیآ۔ اِکو پلو لینا پھڑ، درگاہ ساچی وِجے ودھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیآ۔ سری بھگوان ملیا میل، ہر جن اپنا آپ چُکائیآ۔ دیکھ جگیا بن باقی تیل، تیل باقی نہ کوئے رکھایا۔ پر بھ ملیا سبجن سُبھیل، سگلا سنگ رکھایا۔ دھام دکھائے اکِ نویل، اولڑا دھام آپ بنایا۔ اوتھے لیکھا گُرو گُرجیل، گُرجیل روپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے آپ ملایا۔ در گھر ساچے آپ ملنا، میلنہار گوپال۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چنّا، نہ کوئی زمیں نہ اسمان۔ نہ کوئی حد نہ کوئی بتا، نہ کوئی مندر دھر مسال۔ اِکو اکِ سری بھگوانا، نورو نور جوت جمال۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کتا، نہ کوئی سرت شبد دلال۔ جوتی جوت آپ ملنا، جوتی جوت کھیل مہان۔ گُرجکھ گُرسکھ ہر جن ہر بھگت سری بھگوان اکِ دُجے دا کہنا متا، منّ منّ کہن دوویں ہوئے خوشحال۔ چاؤ

گھنیرا پریم گھنا، سچھنڈ سچی دھر مسال۔ نیرن نیرا وسا والی دو جہاناں، آپ اپنا پڑدہ اٹھال۔ پہلوں اک جٹ دھٹا مٹا، دوجی وار گرگھ گرگھ دھنّے رکھے اپنے نال نال۔ آد جگاد جگاد جگنت ترہے چوگنا، آلس نندرا وچ نہ آئے دین دیاں۔ دو جہان سری بھگوان پھرے بھٹا، ہر جن لبھے ساچے لال۔ کلجگ اتم کیا ونج سونا، گرگھ اپنے گھر رکھیا سچا دھن مال۔ پاربرہم خوشی ہو ہو کہے میری چھری سوہی چھٹا، میرے بھگت میٹوں ملے آن۔ بن بھگتاں میں لوک مات اٹھا، میری کوئی نہ کرے پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جن بھگتاں ملائے اپنے در، کرے کھیل وشنوں بھگوان۔

* پہلی پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال *

الکھ اگوچر اگم اتھا ہر مہربان، نرگن بے عیب پرورد گاریا۔ آد جگاد نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا نرنکاریا۔ وسنہارا سچ مکان، جوتی جوت نور اجیاریا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل مہان، ہر پڑکھ نرنجن آپ کرارہیا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، آد نرنجن نور پرگٹا لیا۔ ابناسی کرتا دیوے نام، سری بھگوان آپ ورتا رہیا۔ پاربرہم منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈاہ لیا۔ کرے کھیل آپ مہان، ہر کا بھیو کوئے نہ پارہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، انجو اپنا روپ پرگٹا لیا۔ انجو روپ ہر نرنکار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو تیار، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ مات پت نہ کوئے ادھار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوتی جاتا پڑکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھ وڈیائی، ہر اپنا کھیل کرایا۔ نرگن گھر وجے ودھائی، نرگن اپنا رنگ چڑھایا۔ سچھنڈ کھیل اگم اتھا ہی، بھیو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنا نور آپ پرگٹا لیا۔ اپنا نور آپے رکھ، ہر اپنی دیا کمائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرتکھ، نرگن ویس وٹائیا۔ اگم اتھا بول الکھ، اپنا نعرہ آپ سنائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے بنے پاندھی راہیا۔ اپنے مندر آپے وس، سچھنڈ

دوار دئے وڈیائیا۔ اپنا نور کر پر تکھ، جوتی جوت ڈمگائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، بے آنت بے پرواہیا۔ آپے لیکھا جانے اپنا آد جُگاد، اپنا رنگ وکھائیا۔ آپ سُنایا اپنا ناد، انادی آپ وجائیا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، نَش اکھر اک پڑھائیا۔ اپنے اندر آپا کاڈھ، ہر آپے ویکھ وکھائیا۔ آپ کرائے ساچا لاڈ، نرگن نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ کھیلے کھیل کملاپات، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھيو اپنے وِچ چُھپائیا۔ اپنا بھيو آپے جان، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن نور ہو پردھان، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ تخت نواسی راج راجان، بھوپت بھوپ آپ اکھوائیندا۔ در درویش بن دربان، در اپنا سیس جُھکائیندا۔ الکھ اگوچر وڈ مہربان، محبان بیدوبی خیر یا اللہ، الاهی نور ڈمگائیندا۔ مقامے حق حق مکان، کرے کھیل سری بھگوان، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جُگادی نوجوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائی۔ اپنا بھيو سری بھگوان، آد جُگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن داتا وڈ مہربان، اپنی وست آپ ورتائیا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے مکان، تھر گھر اپنا آسن لائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رنگ وکھائیا۔ شبدی سٹ کر پروان، پُوت سپوٹا گود سُبھائیا۔ نام ندھانا ایکا دان، نر نرکارا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ اپنا بھيو بے پرواہ، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ اپنا محل آپ سہا، نچل اپنا آسن لائیندا۔ نرگن جوت کر رُشنا، نورو نور ڈمگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ سچ نشان ست ستوادی آپ جُھلا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ انادادی دُھن الا، ایکا راگ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ گرہ مندر سو بھنیک، ہر ساچا آپ سُبھائیا۔ دوسر نہ کوئی دے شریک، لاشریک اک خُدائیا۔ نہ کوئی اندھیرا دے تاریک، نرگن رُپ ڈمگائیا۔ رُپ رنگ نہ کوئے باریک، انبھو اپنی کھیل کرائیا۔ آپے جانے اپنی ریت، ساچا مارگ آپے لائیا۔ آپے شبدی سٹ کرے پریت، ساچا سنگ آپ نبھائیا۔ آپے بیٹھا رہے اتیت، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ آپے گائے اگئی گیت، لکھن پڑھن وِچ نہ آئیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ اپنا مارگ آپے لا، نرگن اپنی کھیل

کرائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ گھلا، شبدی سُت بہائیندا۔ ساچی ونڈ اپنے ہتھ رکھا، ہر اپنی بنت بنائیندا۔ وشن برہما شو گھاڑت لئے گھرا، گھرن بھنہنہار
 کھیل کرائیندا۔ دست اگوچر جھولی پا، ایک نام سمجھائیندا۔ نش اکھر وکھر آپ پڑھا، اپنا راگ الائیندا۔ ساچا مندر دئے دکھا، انڈٹھڑا دھام وڈیائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، اپنی رچن رچائیا۔ وشن برہما شو کرتیار، ڈھر فرمانا دئے سناٹیا۔
 ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت کرے گڑمائیا۔ شبدی شبد سچا سکدار، شاہ پاتشاہ اک پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی ونج واپار، گھر بھانڈے ویکھ دکھائیا۔ لیکھا
 جانے ڈھر دربار، ڈھر درباری بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، ہر اپنی دیا کمائیندا۔
 وشن برہما شو منتر دس، اپنا بھيو گھلائییندا۔ ایک دیوے ساچا رس، امرت رس آپ چوائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، درگھر ساچا آپ دکھائیندا۔ تیر نرالا
 مارے کس، شبدی بان اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلائییندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، آد پرکھ کرائیا۔ وشن برہما
 شو دے دے دان، ایک منت سمجھائیا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، چو جنت وڈیائیا۔ ونڈے ونڈ وڈ مہربان، ونڈنہارا اک ہو آئیا۔ نرگن سرگن کر
 پردھان، ساکھیات دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ہر ساچا سچ چلائییندا۔ سو پرکھ
 نرنجن ہو اجیار، نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی کرتیار، گھٹ گھٹ اپنا روپ کرائیندا۔ پنج تت میلا کنت بھتار، سرتی شبد بندھن پائیندا۔ ناتا جوڑ
 کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا سنگ رکھائیندا۔ آتم دھن شبد جیکار، شبد پنج ایک راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ
 چوراسی ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی اندر وڈ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ شبد اگئی ایک پڑھ، بھيو ابھید جنائیندا۔ کر پرکاس بہتر نڑ، ساچا بندھن آپ
 رکھائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، برہمنڈ کھنڈ پھول بھلائییندا۔ کرے کھیل ایک ہر، ہری نرائن اپنا کھیل رچائیندا۔ آد جگادی پرکھ نر، نر نرائن ویس
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے بندھن، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گھر گھر مستک لائے چندن،
 نرگن جوت نور رُشائیا۔ لیکھا جانے پرمانندن، نجاند کرے رسائیا۔ بھيو گھلائے مٹی دندن، رسنا جھوانال ملائیا۔ لیکھا جانے برہمنڈ کھنڈ کھنڈن، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا راہ رکھے ہتھ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیا۔
 زرگن رُپ سرب کلا سمرتھ، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔
 گھٹ گھٹ آنتر آپے وس، گرہ گرہ ڈیرہ لائیا۔ وید پُران گائے جس، شاستر سمرت نال رلائی۔ سرگن کرے پوری آس، گرگر رُپ وٹائیا۔ جوتی جاتا
 کر پرکاش، اگیان اندھیر گوائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، پون پوناں وچ سمائی۔ آپے کرے پوری آس، وڈ داتا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماش، جگ
 کرتا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، آد آد کرایا۔ جگ چوکڑی بن
 ونجرا، ساچا ونج وکھایا۔ ساچی ونڈن ونڈے وچ سنسارا، ساچی ونڈ رکھایا۔ وشن برہما شو پاوے سارا، ترے گن اتیتا ترے ترے میل ملایا۔ پنچ تت تت
 اکھاڑا، نو نو ناچ نچایا۔ شبد اگمی ساچا لاڑا، گھر گھر آپ بہایا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، انحد نادى ناد وجایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دس کسے نہ آیا۔ کرے
 کھیل اپر اپارا، اپر پیر اپنا رُپ وٹایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، زرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ نام اُل سچا بھنڈارا، جیو جنت آپ ورتایا۔ حکمی حکم سچ فرمانا،
 دھر فرمانا اک سنایا۔ تخت نواسی ساچا رانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو ہر جو کھول، ایکا کرے پڑھائیا۔ زرگن
 اندر زرگن بول، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ آپے تولے ساچا تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ ہر گھٹ آنتر آپے مول،
 رُپ رنگ رکھ نہ کوائے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکائیا۔ اپنا پڑدہ دیوے چک، سو پُرکھ زرنجن بے پرواہیا۔
 سچکھنڈ دوارے آپے اٹھ، آپ اپنا بل دھرایا۔ سرگن اپر ہر جوٹھ، دینن دیا کمایا۔ امرت سرور ساچا گھٹ، ایکا رس پیایا۔ زرم نل نور جگائے جوت،
 اندھ اندھیر گوائیا۔ پنچ تت کایا قلعے کوٹ، ساچا مندر بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی رنگ رنگایا۔ لکھ چوراسی رنگیا رنگ، ہر
 اپنی دیا کمائی۔ گھٹ گھٹ اندر سچ پنگ، آتم رام ہنڈھائیا۔ شبد اناد اگم مردنگ، انادی ناد سنایا۔ نو نو دوارے آپے لنگھ، گھر ویکھے چائیں چائیا۔ لیکھا
 جانے کوٹ برہمنڈ، برہمنڈ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ ونڈائیا۔ ساچی ونڈ ہر زرنکار، ایکا ایک کر ایندیا۔ لیکھا

جانے جگ چار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ نام رکھائیندا۔ اپنا بھيو کھلائے بانی چار، پراپسنتی مدھم بیکھری کھیل کرائیندا۔ ناتا جوڑ ورن چار، کھتری براہمن شوڈر ویش بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی ونڈ پُرکھ اکال، آد اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی گر کر دلال، لوک مات روپ وٹائیا۔ انت لیکھا جانے حق حلال، حقیقت دیکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جلوہ نور جلال، نور نورانہ ڈمگائیا۔ وسنہارا ساچی دھر مسال، سچھنڈ سو بھاپائیا۔ برہمنڈ کھنڈ وسے گگن پاتال، لوآں پُریاں پھول بھلائییا۔ لکھ چوراسی وجے تال، تال تلوڑا رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے نرکار، اپنی دھار چلائیندا۔ جگ چوکڑی کرتیار، ترے ترے میل میل ملائیندا۔ شبدی شبد پسار، گر گر روپ وٹائیندا۔ گر گر روپ مات دھار، لوک پرلوک کھیل کرائیندا۔ دو جہاناں ہو تیار، نرگن اپنا راگ الائیندا۔ سرگن دیوے اک سہار، ایکاناد وجائیندا۔ ایکا جوتی جوت اجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ چرن سرن چرن اک سہار، پُرکھ ابناسی آپ جنائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، برہما ویتا بھيو نہ پائیندا۔ چار وید کرن پکار، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل نیار، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ لوک مات ہو تیار، سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، ابھل ابھل کدے نہ جائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ چلائیندا۔ ساچا مارگ چلے جگ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ترے گن مایا لائے اگ، بن سنگر پورے سکے نہ کوئے بھجائیا۔ سرشٹ سبائی جائے گھ، سینتل دھار نہ کوئے چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ کھیل سری بھگوان، آد جگاد رکھایا۔ جگ جگ دیوے ساچا دان، نام امولک جھولی پایا۔ گر اوتار جگت نشان، نرگن اپنا آپ دکھایا۔ حکمی حکم دھر فرمان، دھر درباری آپ جنایا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے وچ چھپایا۔ اپنا بھيو سری بھگوانت، آد جگاد نہ کسے جنائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کنت، سرشٹ سبائی سیج ہنڈھائیندا۔ گر اوتار بنائی بنت، پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔

لیکھا جانے لکھ چوڑاسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگانیندا۔ بھو ابھیدا آد انت، جگا جگنت ویکھ وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکانیندا۔ اپنا پڑدہ آپے پا، جگ جگ کھیل کرایا۔ نو نو چار چوکڑی ویس وٹا، گر اوتار رنگ رنگایا۔ پیر پیغمبر مسلا اک سنا، اللہ اک ناؤں دھرایا۔ ساچا سجدہ سیس جھکا، حق حقیقت اک دکھایا۔ لاشریک اک خُدا، ایکا نُور نُور درسایا۔ بے عیب بے پرواہ، آپ اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گیزا آپ بھوایا۔ جگ جگ گیزا گیزا نہار، آد پُرکھ اکھوایا۔ سنجگ تریتا دوپر اترے پار، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ گر اوتار بن بن سیوادر، جگ جگ گئے سمجھایا۔ پیر پیغمبر بول نعر، انا الحق گئے سمجھایا۔ کاغذ قلم بن بن لکھار، لکھ لکھ لیکھ گئے جنایا۔ ہر کا انت نہ پاراوار، بے انت نام خُدایا۔ لیکھا جانے دُھر درگا ہی دُھر دربار، ساچے تخت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اپنا آپ رچایا۔ جگ چوکڑی ہو پردھان، زرگن سرگن دئے وڈیایا۔ نو نو ویکھے دھیان وچ جہان، چار چار گڑمایا۔ اک اکلا وڈ مہربان، دوجی قُدرت ونڈ ونڈایا۔ تیجے نیتز سچ گیان، چوتھے پد رہیا سمجھایا۔ پنجم میلا ہر بھگوان، چھیویں چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ ستویں ست ستوادی نوجوان، نہ مرے نہ جانیا۔ اٹھن تتاں دیوے دان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ بندھن پانیا۔ نو دوارے کھول دُکان، جگت وِدیا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کر نیہار۔ جوتی شبدی آپے رٹا، زرگن سرگن زرگن روپ اپار۔ نام ندھان پھڑائے پلڑا دو جہاناں پاوے سار۔ سچ سنگھاسن ایکا ملٹا، سچکھنڈ نواسی سچی سرکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے ساچی کار۔ کار کرائے کر نیہار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیایا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ میتے وارو وار، لوک مات پھیرا پانیا۔ سیوا کر گئے گر اوتار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ پیر پیغمبر کر پیار، نیوں نیوں منگ منگایا۔ بھگت بھگوت بول جیکار، جے جیکار گئے سناپا۔ سنت سجن منگ منگ چرن دھوڑی چھار، مستک ککا دھوڑ لگانیا۔ گرگھ روون زاروزار، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ گر سکھ منگن درس دیدار، نیتز نین نین اٹھانیا۔ مُرشد مُرید کس بدھ دئے دیدار، دید عید چند چڑھانیا۔ کایا کعبہ کھول کواڑ، دو دو آہ آہ حیات پلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ جگ کھیل ورتایا، پاربرہم بے آنت۔ جگ چوکڑی پندھ مُکایا، دیکھنہارا جگا جگنت۔ گر اوتار سیوا لایا، کرے کھیل سری بھگونت۔ وید شاستر سمرت آپ پڑھایا، اک سنایا نیا منت۔ راگ انادی آپ الایا، کھیلے کھیل آد آنت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے سدا سدا بے آنت۔ بے آنت ہو یا آپ نرنکار، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ وچ سنسار، گر اوتار سیوا لگائیندا۔ دے دے اپنا نام ادھار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ رسنا بول بے جیکار، صفتی صفت صفت صلا جندا۔ کاغذ قلم کر وہار، جگت شاہی بندھن پائیندا۔ اکھر وکھر کر تیار، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ جس نام نوں لبھے لکھ چوراسی جیو جنت وچ سنسار، سو دس کسے نہ آئیندا۔ اکھر پڑھ پڑھ کرن وچار، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی پرنائیندا۔ گر اوتار ہر دے کر گئے دھیان، دوئے دوئے جوڑ منگن دان، پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنا نام جھولی پائیندا۔ بن رسنا دیوے گیان، بن پڑھیاں دکھائے نشان، بن چار دیواری وسے مکان، سورج چند نہ کوئے سہان، منڈل منڈپ نہ کوئے رُشنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل اولا، ہر جو آپ کرائیندا۔ پہلوں وسایا سچکھنڈ محلہ، دُو بے تھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ تیجے وشن برہما شو پھڑایا پلا، چوتھے ترے ترے میل میل لائیندا۔ پنچم پنچ تت کایا ہلا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ چھیویں نرگن سرگن اندر وڑیا بن کے جھلا، روپ رنگ رکھے نہ کوئے رکھائیندا۔ ستویں ست ستوادی آپ پھڑایا اپنا پلا، ایک بندھن پائیندا۔ اٹھویں اٹھاں تتاں آگے کھلا، من مت بدھ نال رلائیندا۔ ناویں نو در درویش کر کر میلا، آسا ترسنا بندھن پائیندا۔ دسویں دہ دشا دیکھنہارا وسنہارا اُچ محلہ، اٹل اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لکھ چوراسی اندر وڑ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا نرگن سرگن بدھانا لوک مات مار جھات اک اکانت دھیان سری بھگوان لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ دکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ گھاٹن گھر، ہر اچرج کھیل ورتائیا۔ وشن برہما شو بہائے پھڑ، اپنا حکم سنایا۔ گر اوتار دھرنی دھرت دھول اُپر دھر، پنچ تت دے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی اینکار، عقل کلا اکھوائیندا۔ آد پُرکھ کر پسار، پُرکھ نرنجن دھار چلائییندا۔ سیوا لاگر اوتار، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔

بھگتاں دیوے نام آدھار، وست امولک اک ورتائیندا۔ سنتاں کھولے بند کواڑ، ساکھیات رُوپ وٹائیندا۔ گُرکھاں دیوے اک سہار، سر اپنا ہتھ
 رکھائیندا۔ گُرکھاں میل ملائے وچ سنسار، سنسار ساگر پار کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے وارو وار، جگ جگ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر اُتریا پار
 کنار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ نو نو پندھ مُکا اتم وار، چار چار سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ راتی رتی تھتی نہ کوئی وار، سورج چند نہ گنت گنائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی ہونیا، آپ اپنا بھو چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا پار برہم برہم رُوپ انُوپ ست سرُوپ ست
 ستواد برہم برہم آد جگادی اپنی کھیل آپ ورتائیندا۔ اپنی کھیل ورتے کرتا، قُدرت قادر دیکھ وکھائیا۔ جگ چوڑی پار کنار، لکھ چوڑاسی لیکھا دئے
 سمجھائیا۔ کلج آئی اتم وار، چاروں گنت اندھیرا چھائیا۔ دھرنی دھرت دھول کرے پُکار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ برہما رووے زارو زار، نیز نیناں
 نیر وہائیا۔ شکر کرے اک پُکار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ سیوا تیری کر گئے ہار، تیرا اتم کوئے نہ آئیا۔ لکھ چوڑاسی تیرا بھنڈار، مک کدے نہ جائیا۔
 کرپا کر آپ نرکار، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوان، ایک شبد
 جنائیندا۔ وشنو دیکھ کر دھیان، وشو ایک رنگ وکھائیندا۔ برہم تیرا برہم دان، لکھ چوڑاسی وچ ٹکائیندا۔ شکر تیرا اتم نشان، جگت نشانہ میٹ مٹائیندا۔
 لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ وکھائیندا۔ جگ چوڑی سرگن رُوپ ہو پردھان، پنچ تت کایا چولا ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ جگ چوڑی کھیل اپارا، لوک مات کرایا۔ کلج اتم ہو تیار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر
 درباری ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ گھلایا۔ کلج اتم کھولے بھو، ابھید وڈی وڈیائیا۔ جگ چوڑی گُر اوتار
 پیر پیغمبر لائے سیو، وشن برہما شو نال رلائی۔ لکھ چوڑاسی نام گایا رسنا جہو، ہتی دند دند صلاحیا۔ دھام نہ پایا کسے نہکیو، نہچل ملی نہ کسے وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنی کھیل آپ ورتائیا۔ کلج اتم کھیل اپارا، نرگن داتا آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا،
 نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی اک جیکارا، اتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ مُکائیندا۔ سب دا لیکھا

سری بھگونت، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج انتم آیا انت، انت دے کرائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جیون جگت گئے بھلائیآ۔ آتم پر ماتم کسے نہ ملیا ہر جو کنت، نار دہاگن رہی گر لائیآ۔ پڑھ پڑھ تھکے جگا جگنت، آتم انتر نہ کوئے پڑھائیآ۔ بھرے بھلے جھوٹے سنت، مایا متا پی لڑائیآ۔ گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، آسا ترسنا کری گڑھائیآ۔ بن ہر نامے ہوئے ننگت، سچ دوشالہ کوئے نہ پائیآ۔ بھيو نہ پائے کوئی پنڈت، ملا شیخ مسائق رہے گر لائیآ۔ وید پُران شاستر سمتر گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی کڈھ کڈھ دکھان پچھلی سند، نام سند انتر نہ کوئے لکائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، زرگن زرگن لئے انگڑائیآ۔ زرگن روپ زراکار، زرویر کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوار ہو اُجیار، سچھنڈ نواسی سو بھاپائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ایکو ست شبد ڈلار، مہابلی آپ جگائیندا۔ لیکھا جانے وچ سنسار، جیو جنت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ کلج انتم دسے کھیل، پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔ سجن سنت سہیلے آپے میل، میل ملاوا چائیں چائیندا۔ دیک جگائے بن باقی تیل، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ اچرج پاربرہم پر بھ کھیل، بھيو کوئے نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ دے دکھائیآ۔ اپنا رنگ دسے زرنکار، کلج انتم آیا۔ مردنگ وجے اینکار، اک اکلادے سنایا۔ چار ورن کرے خبردار، چوتھے جگ سویا کوئے رہن نہ پایا۔ چار وید کرے بے دار، چارے بانی دے ہلایا۔ چارے کھانی کرے وچار، اندج جیرج اُتھج سیتج پڑدہ لاہیا۔ جگ جگ دا لہنا دینا قرض دے اُتار، مقروض اپنا پھیرا پایا۔ نیتز نیناں ویکھے آپ سنسار، ایکائین آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلج انتم لہنا لینا، ہر جو اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر سب نے بھانا سہنا، بچیا کوئے رہن نہ پائیآ۔ لیکھا جانے دو جہاناں ساک سجن سینا، سگلا سنگ ویکھ دکھائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، اپنا لیکھا دے سمجھائیآ۔ اپنا لیکھا بودھ اگادھ، ہر جو آپ جنائیندا۔ پڑ اُٹھائے کلج سادھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ پوجا پاٹھ ویکھے دُهن سنکھ ناد، روزہ بانگ سجدہ بھيو چکائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں گرگھ سجن زرگن سرگن لئے لادھ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان جیو جہان کرن اپرادھ، اپنا بیڑا نہ کوئے اُٹھائیندا۔ کلج دسے اندھیری دُنگھی کھاڈ، کٹھا پار نہ کوئے کرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست

دیپ اپنا اپنا نشانہ رہے گا، آنت نشانہ کوئے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وشن برہما شو کرن فریاد، نیترنین نیر سرب وہائیندا۔ گوہند سورا کرے یاد، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ محمد کہے میری مگی نیاد، آگے لیکھانہ کوئے جنائیندا۔ عیسیٰ کہے میری اتم حاد، موسیٰ پلوانہ کوئے پھڑائیندا۔ رام کہے میں رام نام گیا چھڈ، آگے خالی ہتھ وکھائیندا۔ کرشن کہے میں اپنی ہتھیں میٹی یادو جد، اپنی جد نہ کوئے بنائیندا۔ بھگت کہن بھگوان کولوں اسیں لینا ادھ، ساچی ونڈن اک وکھائیندا۔ سنت کہے کوٹن کوٹ راج راجان گئے لد، شاہ پاتشاہ کوئی رہن نہ پائیندا۔ گرگھ کہن پاربرہم پت پر میشور اپنے دوارے لئے سد، اکو آس تکائیندا۔ گر سکھ کہے سنگر میرا لکھ چوراسی نالوں کرے اڈ، اپنے چرناں جوڑ جڑائیندا۔ پُرکھ اکال کہے میں پریم اندر گیا بچھ، دوجا ناتا نہ کوئے رکھائیندا۔ ہر بھگت ہر جن تیری کایا مندر اندر بیٹھا سج، مندر مسجد گردوار ہتھ کسے نہ آئیندا۔ کر پریم اپنے وچوں کڈھ، تیرا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ جگت لاج لوک چھڈ، لجاونت تیرا میللا میللا ملائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈا جانا بچھ، ویلے آنت نہ کوئے بچائیندا۔ کوٹن کوٹ مکے کعبے کرن گئے حج، ساچا امام نظر کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ سنکھ نادگر در مندر رہے وچ، آتم دُھن نہ کوئے سنائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت گھر گئے چھڈ، من کی واسنانہ کوئے منائیندا۔ کوٹن کوٹ جٹا جوٹ بیٹھے ڈونگھی کھڈ، کایا کوری بھوری پار نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹن کوٹ کوک کوک رام کرشن نانک گوہند عیسیٰ موسیٰ پیغمبر رہے صد، آتم پر ماتم ناد نہ کوئے وجائیندا۔ پُرکھ ابناسی کلجگ اتم سب نالوں ہو کے بیٹھا اڈ، پلوانہ کسے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا پڑدہ آپ چکائیندا۔ نرگن اپنا پڑدہ لاہنا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ شبدی سوت اک اٹھاؤنا، اٹھ اٹھ دئے صلاحیا۔ لکھ چوراسی ویکھ وکھاؤنا، جیو جنت بھیو نہ رانیا۔ سمت سمتی پنڈھ مکاؤنا، پورب لیکھا رہیا مکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کھیل دئے کرائیا۔ کرے کھیل ہر گوہند، کر نہار کرتارا۔ سرشٹ سبائی ویکھے چند، چنتا روگ جگت بھنڈارا۔ چار ورن ہر کی کرے نند، دین مذہب لگا اکھاڑا۔ کسے نہ ملے امرت آتم ساگر سندھ، پھر پھر تھکے اٹھسٹھ تیرتھ تٹ کنارہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کرے کھیل اپارا۔ کلجگ اتم کھیل اول، ہر جو آپ کرائیا۔ پرگٹ ہوئے اک اکلا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن پھڑایا پلا، ایکا پلوانہ نام جنائیا۔

جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائی۔ جن بھگت وسائے اک محلہ، محل اٹل کرے رُشائیا۔ ہتھ وچ پھڑیا اکو بھلا، گر گوبند گیا سمجھائی۔ نیتز
 نین نیر ورو لے رانی اللہ، عالمین رہی گر لائی۔ کلجگ انتم ہو یا جھلا، دہ دشا پھیرا پایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار مارے ہلا، اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر نرنکارا، نرگن نرور اکھوائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا نہہکنا ناؤں دھرائیندا۔ گوبند میلا
 ست دُلا را، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن ساچی دھارا، دھرنی دھرت دھول کرائیندا۔ راج جوگ اک اکھاڑا، جگت اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ لیکھا جانے سمت اٹھاراں، ویہہ سو پکرمی نال رلائیندا۔ گر اوتاراں دے ہلارا، چار جگ دے سوئے آپ ہلائیندا۔ پیر پیغمبراں ویکھے اُدھارا،
 پچھلا لہنا آپ سمجھائیندا۔ اٹھو ویکھو کرو وچارا، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ بھگتاں میل اگم اپارا، اپر پیر دھار چلائیندا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، شاستر
 سمتر وید پُراں آد جگاد سدا جس گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بل آپ پرگٹائیندا۔ گر اوتار کرو دھیان، ہر ساچا رہیا
 جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، لوک مات ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دو جہاناں بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا
 بھو آپ جنائیا۔ سچھنڈ لگا دربار، ہر درباری آپ لگایا۔ حکمی حکم کر ورتار، سچ سندیس اک سنایا۔ اٹھو سارے گر اوتار تیمی دس رہیا سمجھایا۔ اک اٹھ
 کرو وچار، بھگت اٹھاراں نال ملایا۔ آد جگادی سچ پیار، اکو شبدی میل ملایا۔ لہنا جانے ہر جگ چار، چوکڑی اپنا بندھن پایا۔ وشنوں اٹھ ہو تیار، سچ سندیسہ
 اک سمجھایا۔ برہما برہم کر وچار، پاربرہم الایا۔ شکر اٹھ بٹھ بھار، ویلا انتم آیا۔ سرپت وقت لے وچار، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ کروڑ تیتیساپنی مار، پُرکھ
 ابناسی ویس وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد رہنا خبردار، اللہ رانی دے ہلایا۔ لیکھا چکے چار یار، چوٹھا جگ رہیا پار کرایا۔ چار ورن جانے ہار، چار گنٹ پئے
 دہایا۔ پچھلا لیکھا مکے وچ سنسار، اگلا پنڈھ آپ لگایا۔ کھیلے کھیل آپ کرتار، کرتا پُرکھ حکم ورتایا۔ سورج چند گئے ہار، چل چل پنڈھ نہ کسے مکایا۔ لکھ
 لکھ لیکھ کر وچار، آد آت نہ کسے جنایا۔ جو اُپجیا سو گیا ہار، تھر کوائے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم اپنا کھیل کرایا۔ انتم
 کھیل کرے بھگوان، اپنا بھو جنائیا۔ کلجگ مات ٹھمران، حکمی حکم سرب پھرائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، شرع شریعت نال لڑایا۔ کسے نہ دسے حق

مکان، مندر مسجد پئی ڈھانیا۔ کوئی کہے وید پُران، کوئی شاستر سمرت رہیا صلاحیا۔ کوئی کہے گیتا گیان، کوئی کہے انجیل قرآن وڈیا۔ کوئی کہے کھانی بانی مہان، بان نرالا تیر چلایا۔ نانک کہے اک سری بھگوان، جو ہر گھٹ رہیا سمایا۔ شبد سندیس دیوے دُھر فرمان، نانک گوہند سیو کما یا۔ کوٹن کوٹ کھانی بانی گا گا تھکی گان، گات گات اپنا راگ مُکایا۔ ہر کا بھیو کوئے نہ پان، کوک کوک گیا سنا یا۔ اتم پرگٹ ہوئے سری بھگوان، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہنڈاں کھنڈاں اپنا حکم ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچھنڈ سچ دربار، ہر ساچے سچ لگایا۔ آپ اٹھائے گر اوتارا، گر گر ایک حکم سنا یا۔ پرگٹ ہو یا ہر کرتارا، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ گوہند میلا وچ سنسارا، پُرکھ ابنا سی آپ ملایا۔ سمبل وسے دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ ڈیرہ لایا۔ بھگتن میلا اپرا پارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ چلایا۔ ساچا مارگ پُرکھ اگم، ایک ایک لگایا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی غم، چنتا ڈکھ نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ اتم گر اوتار پیر پینمبر روون چھم چھم، گریزار رہے سنا یا۔ اسیں دس کے آئے تیرا ناؤں چپنا دما دم، بُھلی سرب لوکایا۔ تیرے نیر نیناں ہوئے اٹھ، دوئے لوچن جگت لوکایا۔ تُوں دیون آیا ڈن، نہ سکے کوئے چھڈایا۔ جو گھڑیا دینا بھن، کسے نہ چلے کوئے چترایا۔ جس تیرا کہنا لیا من، تُوں اُس دا سچ گسنا یا۔ نہ کوئی تنو نہ کوئی تن، ہڈ ماس ناڈی رت نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، نہ کوئی تند ستار و جانیا۔ نہ کوئی چھری نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ کوئے بنا یا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی مایا نہ کوئی دھن، نہ کوئی وست روپ وٹایا۔ نہ کوئی ٹھگ چور یار لائے سنھ، ہتھو ہتھ نہ کوئے پھڑایا۔ تیری کرپا سری بھگوان، گر اوتاراں ملے وڈیا یا۔ تُوں سب دا جننی جن، تُوں اکو پتا مایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری چرنی ڈگے آ کے در، در درویش پھیرا پائیا۔ آئے در تیرے دربار، تیئی دس اٹھاراں دین ڈھانیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ بنیا رہیا یار، متر بن بن سنگ نبھانیا۔ اسیں تیرا دسدے رہے اک پیار، ستھ یار ہنڈھانیا۔ تیرا ناؤں پُرکھ اکال، عقل کلا تیری شہنشاہیا۔ تیرا ترے گن وڈا جال، لکھ چوراسی رہیا پھسا یا۔ تیرے حکمے اندر کال مہاکال، بیٹھے سپس جھکانیا۔ تیرے حکمے اندر چتر گپت کڈھے سوال، سب دا لیکھا رہیا سمجھانیا۔ تیرے لیکھے

اندر رائے دھرم بیٹھا کنگال، خالی ہتھ دکھائی۔ تیری رحمت لاڑی موت پائے دھمال، مکھ اپنا گھنٹ لاپیا۔ چار گنٹ دہ دشا نو کھنڈ دسے نہ کوئے دلال، جگت دلیل رہیا دکھائی۔ کرپا کرے آپ کرپال، مہربان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ہو اکتھے، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ صاحب سلطان تیرے آگے ڈھٹھے، اپنا بل مکایا۔ پنج تت لکایا وچ کورے لٹھے، آنت خاکی بھیٹ چڑھایا۔ تیرے چرناں بیٹھاں وسے، چرن دھوڑی ٹکا لایا۔ جگ جگ مارگ سانوں دستیں، اپنا راہ چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سرن پئے سرنایا۔ تیری سرن اک کرتار، ایکا منگ منگائی۔ جگ چوکڑی تیرا وہار، وویاری کھیل کرائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیائی۔ توں بھگتاں ہتھ رکھیں وچ سنسار، جگت پت رکھائی۔ بن بردا ہوئیں سیوادار، جاچک بن بن سیو کمائی۔ ناتا توڑ پڑکھ نار، نر نرائن اپنا روپ درڑایا۔ سرب جیاں داسا نچاریا، سگلا سنگ نبھائی۔ سنجگ تیرا سچ وہار، تریتا تیرا رنگ سمائی۔ دواپر دیکھے آپ گرور گردھار، گوپی کاہن ناچ نچائی۔ کلج کالا سو سا کر شنگار، تن بستر اک سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائی۔ منگی منگ میرے پروردگار، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ چوڈاں صدیاں ناتا چار یار، چوڈاں طبق رنگ رنگایا۔ چوڈاں لوک کھیل اپار، چوڈاں ویدیا رہی جس گایا۔ چوڈھویں چن ہو یا شرمسار، ساچا نور نہ کوئے جنایا۔ کلج رین اندھ اندھیار، آتم پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ کرے کھیل آپ اپار، اپر مپر اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچا اک سہایا۔ دیوے ور سری بھگونت، اپنا بھیو جنائی۔ میرا لیکھا جگا جگنت، جگ ولس وٹائی۔ سدا میلا ساچے سنت، انگ سنگ سمائی۔ پورب لیکھا منیا منت، رسنا جہوا پڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے سمجھائی۔ میرا بھیو ہتھ بھگت، ہر بھگوان آپ جنائیدا۔ آد جگاد وچ جگت، جگ ولس وٹائیدا۔ لیکھے لگے بوند رکت، جو جن میرا دھیان لگائیدا۔ ناتا تھے کیٹ ہست، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیدا۔ نام نُماری رکھے مست، ایکا رنگ چڑھائیدا۔ دیوے نام املڑی وست، ساچے مندر آپ لگائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیدا۔ میرا کھیل اپار، آد آنت بھیو نہ آیا۔ رکھی منی دے سہار، ایکا راہ چلایا۔ سنجگ ورتیا وچ سنسار، ست

ست اپنی دھار دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا جنایا۔ بھو کھولے ہر بھگونت، پورب لہنادے جنایا۔ سنجگ بنائی بنت، سر اپنا ہتھ لگایا۔ پنج تت کایا ویکھیا سنت، گوتم نام دھرائیا۔ اندر میلا ہر جو کنت، گھر ساچے وجے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلجک مایا روپ وٹایا۔ گوتم ستا اک دوارا، ایک گھر دکھایا۔ اٹھ چار چوڑاسی ہزار برس رہیا کوارا، انگ انگ نہ کوئے لگایا۔ کریا کھیل آپ کرتارا، اپنی رچنا آپ سمجھایا۔ اہلیا روپ پر اپارا، ترے گن لئے پر گٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنی کھیل ترے گن رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، بھو کوئے نہ پائیندا۔ دو جہاناں بن ہتھیاروں کیتا جنگ، تیر تلوار نہ ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ ونڈے ونڈ آپ کرتارا، اپنی کھیل کرایا۔ ترے گن مایا کرتارا، نارد دتا سمجھایا۔ نارد منگی منگ اپارا، ایک وار جھولی ڈھایا۔ تیرا کھیل چلے وچ سنسار، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری آسا پور کرایا۔ پُرکھ ابناسی کہے ہس، تیری آسا ویکھ دکھایا۔ کون تیری آسا ساچی دس، رسنا جہوناں ملایا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، سر اپنا ہتھ لگایا۔ گوتم کہے ترے گن دا پہلوں چلے رتھ، دوجا رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں تیرے دس، جوں بھو میں توں لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھ دے سمجھایا۔ توں زوراؤر میں کس طرح کراں دس، گوتم آگوں آکھ سنایا۔ پہلوں اپنا مارگ دس، جس بدھ ڈوری لواں پائیا۔ اپنے سینے نال بنھاں کس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تیتوں اپنی گودی چک کے گاؤندا پھرا جس، میتوں ملیا میرا ماہیا۔ جے کوئی پچھے کتھے وسدا میں تیرے چرناں جاواں ڈھٹھ، چم چم چرن خوشی منایا۔ جے کوئی پچھے اوہدا کتھے سچا ہٹ، اپنی جھولی دیاں دکھایا۔ جے کوئی پچھے اوہدا کتھے پریم پھٹ، اپنا تن من چیر چیر دیاں دکھایا۔ جے کوئی کہے پر بھ ہوئے ساڈے دس، میں کہاں بن اوہدی رحمت ساڈی چلے نہ کوئے چترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن اوٹ تکایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنے گلے لگایا۔ آ ویکھ سچا دان، بن ہتھاں رہیا ورتایا۔ آ ویکھ سچ مکان، بن باڈھی رہیا بنایا۔ آ ویکھ سچ گیان، بن پڑھیاں رہیا جنایا۔ آ ویکھ ترے گن ہوئے پردھان، پہلوں ترتیا

مات لگایا۔ تریتا دیوے سچا دان، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ جگت نشان، دھرنی دھرت دھول دئے سہایا۔ کرے کھیل سری بھگوان،
 آپ اپنا بھیو جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھید چھپایا۔ گوتم اگوں بیٹھا رس، اپنا گھ بھوایا۔ جے توں
 میرا تے میتھوں بچھ، کون آس میں رکھایا۔ بن تیری پریت نہ منگاں کچھ، تریتے ملے نہ کونے وڈیایا۔ بن تیرے سدا رہاں لگ، لکھ پورا سی موہے
 نہ بھایا۔ بن تیرے چرناں میرا سیس نہ جائے جھک، دوجی اوٹ نہ کونے تکایا۔ میں جہاں تیری گھ، توں میرا پتا مانیا۔ میری اترے پھیر بھکھ، ترسنا
 جگت نہ ہو رکھایا۔ کرپا جے جاویں تھ، تیرا وگڑ کچھ نہ جائے۔ میٹوں دسدا تیرے گھر انملڑی لٹ، میں لٹن آیا چائیں چانیا۔ جے توں لگیں میں
 لگن نہیں دینا کسے گھ، وہ دشا ویکھ وکھایا۔ میں تیرا چرن پھڑیا گھٹ، چھٹ کدے نہ جائے۔ توں بھگوان میں بھگت اک دوجے نال گئے جٹ، واہ واہ
 پریم دی ہوئے لڑایا۔ میں ہتھیں پھڑیا تیرا گٹ، میرے من وٹی ودھایا۔ واہ واہ تیرا بھنڈارا ملیا اٹھ، نک کدے نہ جائے۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا سچا ور، ملے تیری سچی سرنایا۔ پڑکھ ابناسی دین دیاں، اپنی دیا کمائیدا۔ آدیکھ میرے ساچے لال، تیرا ساچا رنگ رنگائیدا۔
 جگ چوکڑی پیتے کال، کلجک ویلا انتم آئیدا۔ تیری لیکھے لائے گھال، کیتی گھال لیکھے پائیدا۔ تیرا پچھلا لیکھا دئے دکھال، ہرجن ساچے نال ملائیدا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا آپ ہتھ رکھائیدا۔ کلجک ویلا انتم آؤنا، ہر ہر پڑکھ جنایا۔ پڑکھ ابناسی کھیل کراؤنا، زرگن زرگن
 روپ دھرایا۔ ساچا میلا میل ملاؤنا، مل مل خوشی منایا۔ اپنا رنگ رنگ رنگاؤنا، رنگ اتر کدے نہ جایا۔ مردنگ مردنگا اک وجاؤنا، سارنگ سارنگا نہ
 کونے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھایا۔ گوتم کہے میرے بھگوان، میری اک عرضویا۔ میں کلا بال نادان،
 میٹوں ملے کتے نہ ڈھویا۔ توں داتا دیونہارا دان، وڈی تیری رسوایا۔ میرا تن کر پروان، در اپنے لے لکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، اکو منگ منگایا۔ پڑکھ ابناسی کہے سٹ، بھیو ابھید کھول۔ تیری سہائی ساچی رت، آد جگادی بول۔ لیکھا جانے ابناسی اچت، جگ جگ
 وجائے ڈھول۔ زرگن سرگن پے اٹھ، نو نو تو لے ساچا تول۔ اپنا لیکھا لینا بچھ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے نام شبد انمول۔ نام

انمولاً سنیا سندیثہ، وٹی اک ودھائی۔ مہربان ہو یا نریشا، نرگن دیا کمائی۔ میرا جانے اگلا لیکھا، پچھلا لیکھا لیکھے وچ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دست دے ورتائی۔ ایک دست دیوے ہر میت، متر پیارا دیا کمائیدا۔ گوتم تیری چلے ریت، سنجگ تریتا روپ وٹائیدا۔ دوپر دیکھے کھیل اتیت، ترے بھون دھنی کھیل دکھائیدا۔ کلجگ آنت ہر انڈیٹھ، انڈٹھرا رنگ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آدجگادی اکو ہر، دوجا بھو آپ گھائیدا۔

* ۲ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال *

گوتم کہے سُن ساچے راجن، شہنشاہ تیری وڈیائی۔ میں غریب توں غریب نوازن، مہربان بے پرواہیا۔ آدجگاد سازیں سازن گھرن بھنن کھیل کرائیا۔ شبد اگئی مار آوازن، اپنا میل ملائی۔ سنجگ چلایا سچ جہازن، ست ست سائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ گوتم کہے میرے میت، پاربرہم تیری سرنایا۔ میں گایا تیرا گیت، گیت گیت الایا۔ توں دیکھ میری نیت، نیتوان توں بے پرواہیا۔ میں وسایا تیتوں چیت، گھر مندر اک بنایا۔ توں دیکھ دھام انڈیٹھ، انڈٹھرا روپ وٹایا۔ میں تپت توں ٹھانڈا سیت، امرت میگھ اک دکھایا۔ میں پاپی توں پتت پُنیت، پتت پاپی دے تریا۔ میں ہاریا توں گیا جیت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہر نظر اک اٹھایا۔ مہربان بے نظیر، رحمت رحمان آپ کرائیا۔ آپے بدنہار تقدیر، تدبیر اپنی دے سمجھائی۔ میرے چرن اُتے کڈھ لکیر، دوے جوڑ جوڑ سرنایا۔ میں دو جہاناں پڑدہ دیواں چیر، بھو ابھید وچ رکھایا۔ ترے گن مایا لائے پیر، دیکھے سرب لوکائی۔ ترے گن بٹھاں بیڑ، تریتا ایک انک بنایا۔ ایک پاواں سچ زنجیر، آپ اپنی ڈور دکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ترے گن مایا ناری روپ، روپ انوپ آپ درسایا۔ کریا کھیل ساچے بھوپ، بھوپ بھوپت روپ وٹایا۔ دیکھنہارا دہ دشا کوٹ، برہمنڈ کھنڈ کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک سنایا۔ دھر فرمانا سری

بھگونت، آد پُرکھ آپ جنایا۔ تیری مہمات اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ میں تیری بنائی بنت، تُوں میری صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گن ساچا جھولی پائی۔ ساچا گن ہر بھگوان، ایکا ایک جنائیدا۔ گوتم ویکھ مار دھیان، چرن دھیان اک جنائیدا۔ سنجگ تریتا تیرا رنگ مہان، تریا اپنا ویس وٹائیدا۔ دوپر ہووے نوجوان، دوئے دوئے رُپ کھیل کرائیدا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، سچ پردھاگی آپ کمائیدا۔ نرگن رُپ جودھا سورُ بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیدا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت اپنا میل کرائیدا۔ ساچا بھگت نیز رو، نیناں نیر وہایا۔ تیرے چرن جاواں چھوہ، مستک لگا ایکا لائی۔ جھوٹا ناتا تجیا موہ، پریم بندھن اک دکھایا۔ اپنا تن من تیرے اتوں دتا کھوہ، وست انملڑی تیری دات ایکا پائی۔ تُوں امرت آتم دینا چو، ساتک ست ست کرائیا۔ میں تیرے جہا جاواں ہو، برہم پاربرہم سمایا۔ تیرا نیز میری لو، میری لو تیری رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگایا۔ پاربرہم پُرکھ سُجان، دیوے مان وڈیایا۔ ساچے سٹ مار دھیان، ایکا گن جنایا۔ کلجگ اتم میلایا، مل مل خوشی دکھایا۔ ایکا راگ سنائے کان، کانی تیر آپ لگایا۔ ناتا توڑ جگت ودوان، برہم ودیا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا رہیا سمجھایا۔ ساچی سکھیا پاربرہم، ایکا ایک جنائیدا۔ کلجگ اتم پینا جم، لوک مات ویس وٹائیدا۔ لیکھا جانے دماں دم، ابھل بھل کدے نہ جائیدا۔ تتو تت بیڑا بٹھ، کھیوٹ کھیوٹ سیو کمائیدا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیدا۔ کر پرکاش ساچا چن، چن چودھویں گھ شرمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ ویلا آنت سمجھائیدا۔ ہر جو دتا ایکا ور، گھر ساچے وٹی ودھایا۔ سنجگ بیٹھا رہیا ڈر، میرا آنت لہنا رہیا مکایا۔ گوتم چرنی ڈگا ڈر، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ میرے اتے کرپا کر، تریتا رُپ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل بے پرواہیا۔ گوتم کہے سُن سنجگ، ہر ہر کھیل رچایا۔ تیری اودھ گئی پگ، میری نار سیو کمایا۔ جیہڑا بیٹھا رہیا لگ لگ، راتیں ستیاں درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے دھندے آپے لایا۔ سُن سنجگ کر وچار، رکھ دیو آپ سمجھایا۔ تیرا لہنا گیا وچ سنسار،

ویلا انتم رہیا سٹائیلا۔ اگے چلے ہر وہار، وہاری کھیل کرائیلا۔ تریتا آئے اپنی وار، وار تھت نہ کوئے وڈیائیلا۔ ہر وڈا وڈ گھھیار، کوٹن کوٹ گھڑ گھڑ بھانڈے دئے بھٹائیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیلا۔ سبجگ رووے مارے دہا، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ بہڑی بہڑی پلو میرا دتا جھڈا، جھڈیا لڑ نہ کوئے پھڑائیندا۔ میرا خالی دے سے مکاں، ساچا مندر نہ کوئے سہائیندا۔ میں جاواں کیہڑے تھاں، تھاں تھنتر کوئے نظر نہ آئیندا۔ میری کوئے نہ پکڑے بانہہ، ساچے در نہ کوئے سہائیندا۔ سر رکھے نہ کوئی چھاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ گوتم دیوے دھیر، دیا کمائیلا۔ تیرا ویلا آنت اخیر، ایہہ سمجھائیلا۔ جگ چوکڑی شرع زنجیر، ونڈ ونڈائیلا۔ پُرکھ ابناسی بے نظیر، نظر نہ آئیلا۔ بدلتہار تقدیر، تدبیر سمجھائیلا۔ تیرے ست ستوادی لتھے چیر، ترے گن مایا کرے گڑمائیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیلا۔ سبجگ آگوں کرے پکار، ایک مانگ منگائیلا۔ گوتم تیتوں دتا آدھار، آپ اپنا سنگ نبھائیلا۔ میرے وچ ملیا تیتوں نرنکار، نرگن سرگن روپ دکھائیلا۔ اوہ تیرا سچا یار، تیرے مندر پھیرا پائیلا۔ توں اُس دے اگے کر پکار، میرا لہندا دئے چکائیلا۔ ایک دیوے چرن چھار، دھوڑی ٹکا مستک لائیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیلا۔ گوتم آگوں دئے دلاسا، ایک گن جنائیندا۔ پاربرہم چرن بھرواسا، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ پر بھ ملن دی رکھ آسا، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ میرے اندر جس دا واسا، تِس اپنا حال سٹائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشا، گگنتر منڈل ویکھ دکھائیندا۔ انتم آیا ہار پاسا، پاسا پھیر نہ کوئے بدلاییندا۔ اگلا دساں کھول خلاصہ، بھيو ابھید جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے دھندے آپے لائیندا۔ ہر جو دھندا ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیلا۔ سبجگ چلیا تیرا وہار، وہاری ویکھ دکھائیلا۔ گوتم کٹن آیا وگار، حکمی حکم سیو کمائیلا۔ لیکھے لائی اپنی نار، نرائن رنگ جنائیلا۔ ور منگیا اکو وار، تریتا دواپر مکھ چھپائیلا۔ کلجگ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، نرگن اپنا روپ وٹائیلا۔ میرا لیکھا لہندا دئے نوار، آپ اپنا میل ملائیلا۔ میں دسنا سارا حال، سبجگ تیری کری شنوائیلا۔ توں رہی میرے نال، تیرا میرا ایک گھر ایک گوہند ملے ماہیلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا کرائیلا۔ گوہند کہے سچ وچار، ابھید بھيو جنائیندا۔ کلجگ انتم ہو تیار، ویلا نیڑے آئیندا۔ تریتا دواپر اترے پار، بن پاندھی پنڈھ مکھائیندا۔

انتم لہنا قرض دے اُتار، مقرُوض اپنا فرض پور کرائیندا۔ سورج چن کرن وچار، نیتز نین ہوئے شرمسار، بھيو کاغذ قلم نہ پائیندا۔ کھ کھ وارتا کوئی نہ پائے سار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ اپنے ہتھ دکھائیندا۔ گوتم کہے سبجگ اُٹھ بل دھار، ایکا راہ جنائیا۔ دوئے جوڑ کر نمسکار، پر بھ ساچا سچا ماہیا۔ تیرا دکھڑا دے نوار، جگت وچھوڑا پندھ مکائیا۔ میں اک اکل بنیا رہیا گوار، دوجا نظر کوئے نہ آئیا۔ میں اُچی کوک کراں پکار، پر بھ ساچے دیاں سنائیا۔ جے پھیر مات لوک وچ ملنا وچ سنسار، میری من سچ عرضوئیا۔ میرا بنس قبیلہ پہلوں کرنا تیار، ساک سین بندھن جگت ناتا تڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر اپنی دے کمائیا۔ گوتم کرے ارداس، دوئے جوڑ بیننتیا۔ پر بھ میں وسال تیرے پاس، صاحب سلطان ساچے کنتیا۔ میری کیتی بند خلاص، لیکھا جانے جگ جگنتیا۔ کلجگ انتم ہونا پرکاس، تیرا کھیل بے آنت بے آنتیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرے صاحب شاہ سلطان وڈ مہنتیا۔ سُن ارداس میری عرضوئی، دوئے جوڑ جوڑ پکاریا۔ تڈھ بن ملے نہ ڈھوئی، میرے صاحب پرورد گاریا۔ میں نبھاگن تیری ہوئی، تُوں میرا کنت بھتاریا۔ میں تیری کراں رسوئی، بن سیوک وچ سنساریا۔ دوجا اور نہ دے کوئی، نیتز نین نہ کوئے دکھا رہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچی منگ منگا رہیا۔ منگاں منگ اکو دات، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ میرے نال ملاؤنے اپنے سبجن ساک، ساچے بھگت مات پرگٹائیا۔ انھاں ویکھاں سچا نات، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچی منگ منگا رہیا۔ اپنے بھگتاں دینا ساتھ، گوتم ایکا منگ منگا کیندا۔ میں اک اکل گا گا تھکا تیری گاتھ، تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ آنت ویکھیا کوئی نہ دے ساک، اکو ناری ناتا لوک مات تڑائیندا۔ تیری اُچی سچھی ذات، تیرا ورن نظر کوئے نہ آئیندا۔ میں کس نال بہہ بہہ کراں بات، واتا ورن نہ کوئے سنائیندا۔ میں تیرے بیٹھا گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ تُوں صاحب پُرکھ سمراتھ، میں اکو منگ منگا کیندا۔ کلجگ انتم بچھی وات، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ہر داتار، ایکا جھولی پائیا۔ کلجگ انتم کھیل کراں اپار، وید کتیب بھيو نہ رانیا۔ تیبی اوتار دس گرو نہ پاون سار، بے آنت بے آنت کہہ کہہ خوشی منائیا۔ زرگن زرگن

ساچی دھار، دھار اولڑی آپ رکھائیا۔ پرگٹ ہوئے وچ سنسار، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیا۔ چار جگ دے وچھڑے یار، پہلوں میلا لوواں ملائیا۔ ساچے
 بھگت کر تیار، ایکا بھگتی بوجھ بُجھائیا۔ آتم پر ماتم دے آدھار، اپنے رنگ رنگائیا۔ لکھ چوراسی ناتا توڑ جنجال، جاگرت جوت کراں رُشنائیا۔ ایکا گھر دکھائے
 شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ نہ کوئے وڈیائیا۔ شبد گرو بن دلال، در در پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا سمجھائیا۔ کلجک ویلا
 انتم آونا، پر م پُرکھ سنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کراونا، بھید ابھید آپ جنائیندا۔ گوتم تیرے نیئاں سرب دکھاونا، نیتزنن آپ گھلائیندا۔ ساچے بھگتاں
 آپ اٹھاونا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ پھڑ پھڑ کاگوں ہنس بناونا، ہنس کاگ روپ وٹائیندا۔ ناد انادی شبد سناونا، برہم برہمادی آپ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی سیو
 کماونا، بن سیوک خوشی منائیندا۔ اپنا آپ بھیت چڑھاونا، تن خاکی نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن ہو کے ڈنک و جاونا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیندا۔ بھگت وچولا
 آپ اٹھاونا، دوجا کوئے رہن نہ پائیندا۔ تیرا ہنس سر ہنس آپ پرگٹاونا، ساچے بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ مل مل سخیاں منگل گاونا، گیت گوہند آپ لائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ گھلائیندا۔ ساچا بھو کھولے بھگوان، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ کلجک کھیل کرے مہان، لیکھا لکھت
 وچ نہ آئیا۔ سچکھنڈ دا سچ ودھان، لوک مات لئے پرگٹائیا۔ لیکھا جان زمیں اسمان، دو جہاناں خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات لئے پرگٹائیا۔
 لوک مات دا سچا دان، گوہند بالے نہاں بھٹ چنائیا۔ اُپر بنائے سچ مکان، نو دوارے کھول گھلائیا۔ سیوا کرے سری بھگوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ جگ
 چوکڑی مکے آن، دوجی کان نہ کوئے جنائیا۔ ساچے بھگت کر پروان، تیرا میلا دئے ملائیا۔ ناتا جوڑ وچ جہان، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ ستر بہتر اک
 گیان، ست چار چار ملائیا۔ پنج پنج کھیل مہان، پنچم پیتا سچا شہنشاہیا۔ چھتی جگ کر کلیان، راگ چھتیس دئے جنائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، ترے ترے اتپتا
 روپ وٹائیا۔ ساچا مندر اک مکان، سوہاونت دئے سہائیا۔ تیرا میلا میلے آن، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ گوتم ملیا مان، گھر اپنے خوشی منائیندا۔ دوجے پاسے اہلیا بال انجان، بھو کوئے نہ آئیندا۔ نیتز رو رو کرے دھیان، پر بھ چرن اک
 نشان دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی نیتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی ریتی ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ گوتم اہلیا کی

پاوے سار، بھیو اجد چھپایا۔ نیز رووے زارو زار، نیناں چھبر لایا۔ میرا دکھ کٹ میرے نرنکار، دکھی دکھ وچ سمایا۔ ساچا کھ تیرا پیار، دوجی دست نہ کوئے بھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیایا۔ سچ سپتری رکھنا یاد، ترے گن اتیتا آپ جنائندا۔ تیری سناں پھیر فریاد، رپ رپ آپ وٹائندا۔ بن کھنڈ وچوں لواں لادھ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت آس اک سمجھائندا۔ انت رکھنی اکو آس، ہر جو آکھ سنا۔ جگ چوکڑی کھیل تماش، ساچا مندر جنایا۔ تریے کرے بند خلاص، رام رمیا رپ وٹایا۔ چرن چھوہ وسنا چرناں پاس، چرنامت اک پیار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی نار کرے پکار، نیز نیناں نیر وہایا۔ توں آد جگادی کنت بھتار، سد تیری سچ سہایا۔ اوتھے ایتھے دو جہان سچا پیار، پیار پیار وچ رکھایا۔ توں ماتا پتا بن بن کریں شنگار، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ توں پوت سپوتا دیں ادھار، گھر اپنے خوشی منایا۔ تیری کرپا تیری داد تیرے حکمے اندر آئی لوک مات، مانس جنم رپ وٹایا۔ اکو ملیا کملاپات، گوتم تیرا رپ نظری آیا۔ میرا چھٹا پچھلا ساک، سگلا سنگ گیا تجایا۔ میں وکی اوہدے ہاٹ، میری قیمت کسے نہ پائیا۔ توں صاحب پڑکھ سمراتھ، میرا کنت دینا ملایا۔ میں ہوئی انا تھاں ناتھ، بن دین سیس جھکایا۔ تیرا منگاں سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ دوویں رل مل آئے تیرے گھاٹ، ایکا گھر وجے ودھایا۔ پیا وچھوڑا میرا گھات، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالی منگ منگایا۔ مہربان مہربان وڈ داتا، اپنی دیا کمائندا۔ سنجگ تریتا دواپر تیری گاتھا، پڑھ پڑھ سرشٹ سرب سنائندا۔ کلجگ انتم ہوئے اندھیری راتا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائندا۔ کرے کھیل پڑکھ سمراتھا، ویس اپنا آپ وٹائندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا ساتھ، ساچے مندر سو بھاپائندا۔ میل ملاوا ساچے ساکا، سجن میت میرا پھیرا پائندا۔ پورب جنم دا پورا کرے گھاٹا، آگے لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کمائندا۔ کلجگ انتم جائے آ، ہر ساچا آپ جنائندا۔ جگت وچھوڑا دے مٹا، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ دوہاں میلادے ملا، میل ملاوا آپ جنائندا۔ شبد اگمی حکم سنا، حکمی ڈنک وچائندا۔ گوتم سنیکیا کی کرے بے پرواہ، کون کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ وکھائندا۔ گوتم سنی ہر آواز، شبدی دھن دھن شنوایا۔

دوئے جوڑ کہے غریب نواز، میری اک اک عرضیو۔ کلجک انتم توں سازن لینا ساز، ساچی بنت بنایا۔ سنجگ نال میرا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیا۔
 میں دسی تیری گاتھ، کری سچ پڑھایا۔ کلجک ہوئے اندھیری رات، راہ کھہڑا نظر نہ آئی۔ جے تٹھا دے دات، سنجگ میرے نال رلائی۔ نال رلے
 تیری جماعت، جو بھگتاں کری پڑھایا۔ پھیر میں تیتھوں بچھاں بچھلی بات، اپنی کتھا سنایا۔ کلجک اترے تیرے گھاٹ، سنجگ ساچی ہوئے رُشانیا۔
 لہنا دینا چکے ذات پات، اوج نیچ نہ کوئے اکھوایا۔ من مت دُهاگن نار مٹے کمذات، گرمت ہوئے کُٹمایا۔ تیرا دوارا دُنگھا کھات، وسندیاں گھاٹ
 کوئے نہ آئی۔ بن سنجگ میں کسے نال نہ رکھنا کوئی ساتھ، سچی سچ رہیا سنایا۔ جے نہ توں بچھے میری وات، تڈھ بن ہور نظر کوئے نہ آئی۔ میں
 چھڈے سجن ساک، اک تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سر رکھ ہتھ کرتار، اپنی
 دیا کمائیدا۔ تریتا دواپر رتھ چلے سنسار، بن رتھوای سیو کمائیدا۔ کلجک آئے انتم وار، آپ اپنی کل ورتائیدا۔ بچھلا لیکھا جانے سرب سنسار، چار جگ
 دے ویکھے یار، میل وچھوڑا پندھ مکائیدا۔ پیر پینمبر گر اوتار دے ہلار، بھگت بھگونت آپ اٹھائیدا۔ برہما وشن شو کرے خبردار، آلس نندرانہ کوئے
 جنائیدا۔ وید شاستر سمرت پُراں پاوے سار، انجیل قرآناں پھول بھلائییدا۔ پرگٹ ہو اگم اپار، الکھ اگوچر روپ وٹائیدا۔ بھگت بھگونت کر تیار،
 ترے گن بدن آپ تڑائیدا۔ سچ محل اک اُسار، رتی رت نال رلائییدا۔ ترے گن مایا تھلے دیوے واڑ، اپنی ہتھیں آپ دہائیدا۔ کرے کھیل آپ
 کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ آپ وکھائیدا۔ ساچا سنگ کرائے میلا، میلنہار نرنکار۔ ایک گھر
 وسے گروگر چیل، سوہے مندر اُچ مینار۔ پاربرہم سجن سہیلا، سدا سدا کرے کرائے ونج واپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے
 اپنی دھار۔ ساچی دھار ہر سمجھائیدا، پاربرہم پُرکھ ابناس۔ تریتا تیرے بچھے پرگٹائیدا، ترے ترے دیوے ساچی دات۔ کلجک انتم پندھ مکائیدا، نال
 رلائے تیری جماعت۔ تیرا لیکھا ویکھ وکھائیدا، لہنا جانے سجن ساک۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ ابناس۔ ساک سجن
 ساچا مینا، انتم دیا کمایا۔ کرے کھیل اک انڈیٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئی۔ تیرا پریم لگے میٹھا، رس ہور نظر نہ آئی۔ رام نالوں وچھڑی سینتا، مڑ کے

پھیر نہ سکے کوئے ملائیا۔ کاہن کرشن رادھا سرتی کند منوہر بنسری وجائے اٹھاراں دھیائے گائے گیتا، واتا ورن جگت سنائیا۔ گوہند ملیا اکو میتا، پاربرہم بے پرواہیا۔ گوتم در تیرا ٹھانڈا سیتا، دُھر درباری آپ سہائیا۔ کلجگ انتم اک دکھائے سچ پریتا، چرن کول سرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر بھگونت، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچ دوارا سو بھاؤنت، بھگت بھگوان ویس وٹائیندا۔ پوری آساناری کنت، کنت نال رنگ رنگائیندا۔ بن وچولا سری بھگونت، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان اکو منت، منتر اپنا آپ سمجھائیندا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ پہلوں بنائے گوتم تیری بنت، پھر کلجگ ڈیرہ ڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا وہار ہر زرنکار بھل کدے نہ جائیندا۔ ابھل کدے نہ بھلدا، بے پرواہ ہر سلطان۔ لیکھا جانے اپنی کل دا، کھونتا نوجوان۔ ہر جن کدے مات نہ زلدا، جگ جگ دیونہارا مان۔ گرگھ سدا لکھ چورا سی وچ بھلدا، پت ڈالی ہوئے پروان۔ ہر بھانا سو جن جھلدا، انتم میلا ہوئے آن۔ کھیل ویکھ اچ کے کل دا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دو جہان۔ پورب لیکھا دے مکا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گوتم لہنا اک سمجھا، ایکا وار جنائیا۔ بھگت دوارا اک بنا، ساچے گھر کری گڑمائیا۔ سچکنڈ دوارا دے دکھا، ایٹھے اوتھے اکو رنگ رنگائیا۔ پہلی چیت دوس رہیا آ، گر اوتار کرن صلاحیا۔ پیر پیغمبر نین رہے شرم، نین سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ بھگت مکن راہ، اکو اوٹ تکائیا۔ ویکھو کلجگ انتم کی کرے بے پرواہ، بے انت وڈ وڈیائیا۔ غریب نمائیاں پھڑ پھڑ بانہہ، اپنے گلے لگائیا۔ پورب لہنا رہیا چکا، بھلی سرب لوکائیا۔ ساچا بندھن رہیا پا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ کھ وچوں کھ پرگٹا، ککھی کھ سمجھائیا۔ کھ وچوں کھ صلاح، کھ ایکا دے وڈیائیا۔ پورب جنم دا دکھ مٹا، ساچا سکھ اک سرنائیا۔ اپنی گود آپ ککا، ہر ساچی خوشی منائیا۔ ناری کنت میلا سچ سبھا، گن اوگن نہ کوئے دکھائیا۔ ہر چرن دوارے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک دکھائیا۔ سادھ سنگت بھین بھرا، بہہ بہہ منگل آپے گائیا۔ کلجگ رووے مارے دھاہ، بھڑی گوتم کی کی کھیل کرائیا۔ سچجگ اودھر چڑھے چا، بہہ بہہ خوشی منائیا۔ میرا پلو پھڑے آ، جیہڑا گیا انت بھٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب جنم اپنے لیکھے پائیا۔ پورب لہنا گیا چک، ہر جو دیا کمائیا۔ گرگھ ساچے گودی چک، ویکھے سچ سبھائیا۔ پُرکھ ابناسی اپنے

سُت، بھگت بھگونت لئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میلا میل ملائیا۔ ساچا میلا ملیا آتم آتر، آتر گت جنائیندا۔ دوہاں پڑھنا
 اِکو منتر، سوہنگ ڈھولا سنایندا۔ ناتا تئے گگن گگنتر، سچھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ جس جن بنائے ہر جو ہتر، تِس پھند نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ سری بھگوان، ایکا ایک رنگائیا۔ منی سنگھ دتا دان، سچ سچ گیا سمجھائیا۔ پُری اند لیکھ
 مہان، لکھ لکھ لیکھ دکھائیا۔ سنگھ خوشحال تیرا بنس ہوئے پردھان، خوشی خوشی وڈیائیا۔ جس دے پچھے میلا ملیا آن، سو میت نظر نہ آئیا۔ بنس سر بنس
 ہوئے پروان، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ گرگھ راگ سُنیا کان، سنگھ گرگھ خوشی منائیا۔ جس دے سپس چرن دھرے بھگوان، کندھے اپنا آسن لائیا۔ تِس
 گل وچ نشان، پوت سپوتے لئے پرگٹائیا۔ جگت پُتری کر پروان، بھگت پُتری لئے بنائیا۔ گردھارا سنگھ گرچرن کور اک نشان، اِکے گھر دکھائیا۔
 جنہاں داماتا پتا بنیا آپ بھگوان، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ سچھنڈ دا سچ ودھان، ساچا مارگ رہیا لگائیا۔ بہتر بھگت گائُن گان، ستر بے جیکار سنائیا۔
 چُہتر نیز ویکھن آن، نین نین اُٹھائیا۔ پنج پنج ہوئے پروان، درگاہ ساچی بیٹھے سچ سندیس رہے گھلائیا۔ سنگھ پال گائے گان، چھوٹے بالے تال وجائیا۔
 سنگھ سورن چرن دھیان، نیوں نیوں سپس جُھکائیا۔ سنگھ گردیال کہے لوک مات بنیا سچ نشان، تیرے بھگتاں ہوئی سچی کُڑمائیا۔ جگدیش منجیت کہن اسپس
 بال انجان، بالی بدھ رکھائیا۔ تُوں بھگتاں ہت کریں آپ مہربان، مہر نظر اِک ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ بھگتک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورب لیکھا لیکھا لیکھے پائیا۔

سنگر پورا سد مہربان، آد جگاد سمانیندا۔ جس جن دیوے ساچا دان، تِس ایکا نام سمجھائیندا۔ گھر وچ میلا گوپی کاہن، سرتی شبد رنگ رنگائیندا۔
 جیون ناتا جگت جہان، جوگ جگت دکھائیندا۔ آتم آتر اِک دھیان، بن رسنا جہوا سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اِک
 اُٹھائیندا۔ مہر نظر کرے مہربان، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ لوک مات ویکھے جگت ودھانا، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ سچ سچ نشانہ، ساکھیات سرب سمجھائیا۔

غریب نمانیاں دیوے مانا، ہنکاریاں گڑھ تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا دان اک دکھائیا۔ ساچا دان اک پیار، پریم پریم وچ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے جگت سنسار، سنساری اپنا روپ وٹائیا۔ منگ دان بھلے نہ جیو جہان، اُبھل دیا دئے کمائیا۔ ملے وڈیائی وڈی وچار، وچار اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر نظر مہر بے نظیر شاہ حقیر تقصیر تعبیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنگھ جاگیر منگی منگ، پرہ سدا رہاں سرنائیا۔ سنگر پورے کہا میں سد وساں سنگ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اندر ماناں گرسکھ تیری تیج پلنگ، باہروں اپنا سیس تیرے چرناں اُپر لکائیا۔ پھر اندر آوے اند، گرسکھ گرسکھ ویکھے چائیں چانیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں ملے سورا سربنگ، بھيو ابھید رکھائیا۔ کلجک انتم وجایا مردنگ، پڑدہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ملن دی ریتی آپ چلائیا۔ روداس ٹھگ داگیا لہنا، پورب لیکھا رہے نہ رایا۔ لالو ویکھیا اپنے نیناں، نانک نرگن نال ملایا۔ نو جنم نیا کہنا، پنڈت وٹی ددھائیا۔ آنت لاڑی موت نہ کھائے ڈینا، دوہاں ملی ہر سرنائیا۔ ایٹھے اوتھے سچھنڈ درگاہ ساچی اکٹھے بہنا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چرن دوار ہر نرنکار، جگت ناتا موہ تڑائیا۔ جگت ناتا تھاموہ، پنچ تت تچایا۔ آتم پر ماتم گئی چھوہ، سگلا پنڈھ مکایا۔ ایٹھے اوتھے نیتن نیر نہ سکے کوئی رو، پُرکھ ابناسی دیا کمایا۔ سچ دربارے ڈھو آ لیا ڈھو، آپ اپنا بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوہاں اگو گود بہایا۔ روداس سنگ تریا ٹھگ، کنگن کسیرا لیکھا چکائیا۔ کلجک بُجھائی لگی اگت، پریم پریتی اک سکھائیا۔ سنگر پورا دین دیاں سورا سربگ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، چرن سرن دتی سرنائیا۔ انتم ساک سجن بھین بھائی پتر دھیاں جان چھڈ، سنگر پورا پلڈ نہ کدے تڑائیا۔ دوہاں اپنے اگے رکھ، جیوندیاں مریاں ویکھے چائیں چانیا۔ جگت ولوں مردے ہوئے پرتکھ، گھر سنگر جنم دوائیا۔ کروڑ تیتیس سُرپت راجا اند، وشن برہما شو گان جس، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ کسیر جلاہا سچھنڈ بیٹھا رہیا ہس، واہ واہ داتے تیری بے پرواہیا۔ نانک نرگن کہے میرا صاحب پُرکھ سمرتھ، غریب نمانیاں ویکھے چائیں چانیا۔ گرسکھ گرسکھ کہے میری رکھی پت، میرے گرسکھ اپنی گود بہائیا۔ توں دین دیاں ٹھا کر ابناسی الکھ، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ اپنے دوارے اپنے کیتے وکھ، وکھری دھار چلائیا۔ کایا بھانڈے کیتے سکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیاںیا۔ گر سکھ ہوئے کدی نہ مُردا، مرن وچ کدے نہ آیا۔ سَنگر پورا لتاں باہواں نال کدے نہ تُردا، نرِگن اپنا کھیل کرایا۔ آد جگاد جگا جگنتر سنت سہیلے گرو گر چیلے آپے وردا، ناری کنت رُوپ دھرایا۔ سنگھ تارہ گرگھ دوویں آگے دھردا، دھرنی دھرت دھول دے وڈیاںیا۔ دُور دُراڈا محمد ڈردا، نیتز نیناں رہیا اُٹھایا۔ دھرم رائے تھر تھر کمبدا، نیتز نیناں نیر رہیا وہایا۔ گرگھ سچا اکو اکھر پڑھدا، بن رسنا جہوا گایا۔ بن ڈنڈیوں پوڑے ساچے چڑھدا، سچکھنڈ دوار محل سہایا۔ سو گر سکھ راہ وچ کدے نہ اڑدا، جس دیوے آپ سرنایا۔ انتم لیکھا چکنا سپس دھڑدا، پنج تت چولا جگت ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں اپنے دوارے آپے کھڑدا، بن سیوک سیوکمایا۔ نہ مُردا ہوئے کدے مُرید، مُرشد اپنی دیا کمایا۔ بن نیتز دیوے دید، ست سروپ دکھایا۔ سدا سدا رہے ساچی عید، ایکا ایک چند رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سمایا۔ اپنا رنگ کرتا پُرکھ، پُرکھ پُرکھو تم آپ جنائندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا دو جہان نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کوئے جنائندا۔ جس جن کرپا دیوے اپنا درس، تس جنم مرن کٹائندا۔ دیوے وڈیائی عرش فرش، گرہ کائنات ویکھ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن سچے آپ ترائندا۔

دھرت دھول کہے میری سوہے دھون، بھگت بھگونت چرن چھہایا۔ سچ سنگدھی ملے پون، نام ست مہک مہکایا۔ ہر جن گیت گان ساچا گاؤن، آواگون مٹانیا۔ ہر کا بھيو جانے کون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھرنی کہے میرا سوہیا سپس، لیکھے لگی میری کمایا۔ چرن چھہایا ہر جگدیش، دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ میری کوئی نہ کرے ریس، ویکھی جگت لوکایا۔ ترے گن پیسن رہی پیس، کلجک چکی مات چلائی۔ صاحب ساچے دی ساچی ریت، آد جگاد کھیل کرایا۔ انتم پرکھے میری نیت، وسنہارا ہر گھٹ تھانیا۔ میرے سینے بھار پایا مندر مسیت، گردوار گڑھ بنایا۔ پاربرہم ستادے کر پیٹھ، کروٹ اپنی نہ لئے بدلایا۔ دھن بھاگ میں پتت ہوئی پُنیت، پتت اُدھاری دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ پرگٹائی۔ دھرنی کہے میرے آتر چا، چاؤ گھنیرا اک جنائی۔ آد جگاد جگ جگ میں تندی رہی راہ، نیر نین نین اٹھائی۔ گر اوتار دے دے گئے صلاح، کھانی بانی بھو چکائی۔ میں رکھی اوٹ کون ویلے ہر ملج، میرا بیڑا لئے چلائی۔ کوچھی کملی پکڑے بانہہ، جگت نمانی اپنے گلے لگائی۔ سوبھاؤنت سہائے تھاں، تھان تھنتر مان وڈیائی۔ آتم پر ماتم منتر جنائے ناں، ناؤں نرنکارا اک پڑھائی۔ سدا سہیلا اک اکیلا دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا لیکھا دے دکھائی۔ دھرنی کہے میرے دھن بھاگ، دھول ملی وڈیائی۔ میرے گرہ جگیا چراغ، دیک روپ وٹائی۔ صاحب میرا گیا جاگ، اکھ پر تکھ گھلائی۔ میری ترسنا بھجھی آگ، ہوس نہ کوئے ودھائی۔ چرن دھوڑی گئی لاگ، مستک میٹے کوڑی شاہیا۔ ترے گن ڈسنی نہ ڈسے ناگ، مایا مٹا موہ چکائی۔ ڈونگھے ساگر بیڑا چلائے اک جہاز، نام چپو ہتھ اٹھائی۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ دی رکھے لاج، غریب نواز پھیرا پایا۔ میرے اندر بہہ بہہ رچیا کاج، میرا مندر دے سہائی۔ شبد اگئی مار آواز، ساچا ڈھولا ایکا گایا۔ کلجگ انتم رچیا کاج، کرتا پڑکھ کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائی۔ دھرنی کہے میرے گھر پر کاس، ہر دیک مات جگایا۔ میری پوری ہوئی آس، آسا ترسنا موہ مٹایا۔ میرا لیکھے لگا سواس، ہر جو ہر ہر درشن پایا۔ میرا لہنا مکا بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ساچی دیا آپ کمایا۔ دھرنی کہے میتوں چڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگیائی۔ میری سچ بنی پلنگ، پڑکھ ابناسی سوبھا پایا۔ لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں آیا لنگھ، روپ انوپ دھرائیا۔ کر پر کاس چڑھائے چند، جوتی جوت جوت رُشائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھرنی کہے میرا ملیا میت، ہر سجن سچا پایا۔ جس دے گاؤندی رہی گیت، گا گا جگ جگ وقت لنگھایا۔ جس نوں لبھدے مندر وچ مسیت، شو دو الے مٹھ پھیرا پایا۔ سو صاحب نرگن سرگن نال کرے پریت، پریتوان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ دھرنی کہے میرا ٹٹا موہ، لوک مات رہن نہ پایا۔ پار برہم پر بھ چرن گیا چھوہ، مستک ٹکا دھوڑی لائی۔ ایکا یج لیا بوہ، امرت پھل آنت دکھائی۔ ایکا ڈھولا سوہنگ سو، آد آنت پڑکھ اکال سمجھائی۔ ایکا آتر آتم چوہ، ساتک ست ست کرائیا۔ ایکا پر کاس دیوے لو، لو آں

پُریاں پندھ مُکائیا۔ ایکا گھات دیوے کوہ، جگت وکارا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ دھرنی کہے میرا مٹیا
دُکھ، دُکھ اور نہ کوئے رکھائیا۔ ملیا ہر نہ مانس نہ مانگھ، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ اپنے نُور بیٹھا لگ، دس کسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی اک دُجے توں رہی پُچھ،
کون دوار ہر جو ڈیرہ لائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، بھيو کوئے نہ پائیا۔ لیکھا جانے ابناسی اچت، چیتن ایکا رُپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ دھرنی کہے میرا رکھیا مان، میں نمائی دئے وڈیائیا۔ میرے اُپر جُھلایا سچ نشان، سچھنڈ دئے دکھائیا۔ میرے اُتے
بھگت کر پروان، بھگون اپنے رنگ رنگائیا۔ میرے اُتے بہہ بہہ دیوے دان، اتا دانی سیو کمائیا۔ میرے گھر بہہ بہہ گائے گان، گیت گو بند اک الایا۔
میرے اندر بہہ بہہ کرے پچان، جگ وچھڑے میل ملائیا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنی دھار چلائیا۔ راؤ رنگ ہوئے خیران، راجن راج
نین شرمائیا۔ پرگٹ ہو یا جو دھا سورِ بلی بلوان، بل اپنا نال لیا ئیا۔ کوئی نہ سکے مات پچھان، بھرے بُھلی لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ دھرنی کہے میرا ہولا بھار، ہوئی ہوئی رہیا کرائیا۔ دوس رین کرے وچار، گھڑی پل ونڈ ونڈائیا۔ کرے کھیل اگم اپار،
بے آنت سچا شہنشاہیا۔ سچ محل کرتیار، میری گودی گود وڈیائیا۔ بھگت بھگونت اندر واڑ، ساچے سنت سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، میرا دکھرا دئے گوائیا۔ دھرنی کہے میری پوری آس، آسا پنی خوشی منائیا۔ جگ چوکڑی بُجھی پیاس، رسنا جہوانہ کوئے دھیائیا۔ لیکھا لگا پر تھی
آکاش، عقل کل دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رحمت آپ کمائیا۔ دھرنی کہے میرے اُتے ہو یا رحم، رحمت ہر کمائیا۔
جگ چوکڑی رہی سہم، بھے بھو ڈرائیا۔ بھگتاں سنگ میں ہوئی قائم، اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا لہنا دئے مُکائیا۔
دھرنی کہے ملیا سہارا، اوٹ اکال تکائیا۔ در ٹھانڈا ویکھ پروردِ گارا، واحد اپنا ناؤں جنائیا۔ چار جگ دا جگت نگارہ، جگ کرتا ویکھ دکھائیا۔ ایکا اکھر ہوئے
اُجیارا، نیتز نین کرے رُشائیا۔ میرے اُپر لگا اک اکھاڑا، بھگت بھگونت ناچ نچائیا۔ میرے اُتے سوہے ساچا لاڑا، دُلھے ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے سمجھائیا۔ دھرنی کہے میرے اُپر دُلھا، ساچا رنگ دکھائیا۔ لوک مات پھلیا پھولا، پت ڈالی نال رلا ئیا۔ پریم

اوٹرا جھولے جھولاء، سچ ہلار رکھائیا۔ لہنا دینا چکے مولاء، پچھلی گت مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا لیکھا رہیا مکائیا۔ دھرنی کہے
 میرا مکا لیکھا، لیکھا انت کرائیا۔ جگ چوکڑی رہیا بھرم بھلیکھا، گر اوتار سیو کمائیا۔ اتم کردے رہے آدیساء، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ دھرنی کہے میری آسا پٹی، آساوند پور کرائیا۔ کلج کوڑ چوٹی مُنی، ڈکھ دلدر کرے صفائیا۔ ہر کا
 بھيونہ جانے کوئے گنی، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ دھرنی کہے میرا سوہے گھر، گھر
 وچ وجے ودھائیا۔ جس ڈٹھیا جائے تر، تس ملے مان سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگ لہنا سرب
 مکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے زمیں اسمان، سب دی ضامنی آپ رکھائیا۔

* ۱۱ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی *

دو جہاناں سچا انند، ہر سنگت وچ سمائیا۔ ست ستوادی اتیت پلنگ، ہر جن ہر دا ہر بنائیا۔ جودھا سوربیر سربنگ، شاہ پاتشاہ کھیل کرائیا۔ ناتا توڑ
 کوٹ برہمنڈ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نو نو چار پار کنار آپے لنگھ، لوک مات ویکھ دکھائیا۔ دُھن اناد شبد مردنگ، آتم پر ماتم آپ سٹائیا۔ جگ جنم دی
 ٹٹی گنڈھ، ہر سجن میلے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ویکھے ویکھنہارا دس کسے نہ آئیا۔ دو جہاناں سچا مان، پُرکھ
 ابناسی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلج اتم ہو پردھان، زرگن زرویر کھیل کرائیندا۔ ہر جن ساچے دیوے دان، آتم پر ماتم ایکا برہم گیان درڑائیندا۔ اک اگلا
 ویکھنہارا گھٹ گھٹ ویکھے آپ گن ندھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ایکا رنگ سمائیا۔ ہر سنگت انتر ایکا دھار، ہر ہر جو آپ
 وہائیندا۔ آتم پر ماتم سچ پیار، دید عید چند چڑھائیندا۔ راگ راگنی وسے باہر، شاستر سمرت چار ویداں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل زہر، ہر گھٹ ساچا میل ملائیندا۔ ہر سنگت میل ملندڑا، ہر سچا شہنشاہ۔ چرن کول کول چرن اک وکھندڑا، دو جہاناں دیوے پناہ۔

آون جاون پنت پاون ميٹ مٹدڑا، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ لکھ چوراسی چيو جنت ويكھ وکھنڈا، گرگھ سجن آپ ملا۔ راگ انادی اک سُنڈڑا، سوہنگ ڈھولا سچا گا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت ميلا لئے ملا۔ ميل ملاوا سري بھگوان، آد جگاد کرائيا۔ نو سو چورانونے چوکڑی ويكھے مار دھيان، ہر سچا شهنشاہيا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نرگن داتا نوجوان، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ ہر جن سجن لئے پچھان، کرپا کر ہر مہربان، برہم ميلا سچ سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ايکا ہر، ہر سجن ميلے اپنے گھر، گھر ساچا اک سمجھانیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ ايکنکارا سچ سَنگھان آپے ملا، آد نرنجن توڑ نبھائندا۔ سري بھگوان کر کر ہلا، رُپ انوپ آپ دھرائندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا نچل دھام اٹلا، لوک مات پھیرا پائندا۔ پاربرہم برہم انتر رلا، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ ہر سنگت دُئی دوتی ميٹے سلا، ايکا تير نرالا بان چلائندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، لوآں پُریاں ڈيرہ لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ديونہارا ساچا ور، ہر سنگت ويكھ وکھائندا۔ ہر سنگت ويكھے ويكھنہارا، نرگن نروير بے پرواہيا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ايکا نام سچ جیکارا، بے جیکار آپ سَنایا۔ وشن برہما شو پھڑائے پلا ، کروڑ تیتيسا سنگ نبھانیا۔ گر اوتار کڈھن ہاڑا، پير پينمبر مارن نعرہ، پروردگار تيرا اک سہارا، مقامے حق حق ميل ملايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھيل ساچا ہر، ہر سنگت سنگ ميلا سري بھگوان، ہر ساچا سچ ملايا۔ ايکا ديوے اک گيان، ايکا اکھر آپ پڑھائندا۔ ناتا توڑ چيو جہان، جاگرت جوت جگت جگائندا۔ در آياں گھر ديوے مان، نماياناں گود بہائندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن اک وکھائندا۔ داتا جودھا سورپير بلی بلوان، نہکلنک وجائے ڈنک، چيو جنت سادھ سنت سرب اٹھائندا۔ آد جگاد کھيل پُرکھ سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائندا۔ جگا جگنتر مہما اکھ، ہر پُرکھ نرنجن بھيو گھلائندا۔ نرگن نرکار سچکھنڈ دوارے وس، ايکنکارا ويس وٹائندا۔ اجونی ريت کر پرکاس، آد نرنجن ڈگمگائندا۔ کھيلے کھيل کھيل تماش، ابناسی کرتا ويس وٹائندا۔ شاہو بھوپ بن شاباش سري بھگوان ساچے تخت سوبھا پائندا۔ پاربرہم ساچے منڈل پاوے راس، در گھر ساچا آپ سُبھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن اپنا کھيل کرائندا۔ آد جگاد کھيل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ

کرائیا۔ و سنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ وڈی وڈیائیا۔ سچ سندیس آد جگاد ایکا گھلا، نرگن اپنا ناؤں پر گٹائیا۔ جوتی دھار آپے رلا، شبدی شبد ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے مندر سو بھاپائیا۔ ساچا مندر سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن مہما اگنت، ایکنکارا بھيو چھپائیندا۔ آد نرنجن آد آنت، ابناسی کرتا ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان سو بھاؤنت، سچ محلہ اک وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ بے آنت، بھيو ابھید نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل ہتھ کرتا، آد آنت وڈی وڈیائیا۔ نرگن نور کر اجیار، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ سچ محلہ کرتیا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ روپ دھر پڑکھ نار، نر نرائن ویس وٹائیا۔ ساچی سیجا کر پیار، آپ اپنا گھر سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپے رہیا گھلائی۔ ساچا بھيو پڑکھ اکال، اپنا آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو دیال، آپ اپنا پڑدہ لائیندا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ ست سروپی بن دلال، در گھر ساچے پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پڑدہ چک پڑکھ ابناس، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارے پاوے راس، گوپی کاہن اپنا روپ دھرائیا۔ آد جگاد سدا سہیلا وسے پاس، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان شاہو شاباش، شاہ سلطان اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر نرنکار، آد جگاد رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، تھر گھر اپنی بنت بنائیندا۔ ست ڈلارے کر پیار، شبدی شبد وڈیائیندا۔ وست امولک بھر بھنڈار، سچ خزینہ ہتھ پھرائیندا۔ داتا دانی بن داتار، دیاوان سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی اچھیا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ پڑکھ اگم، آد آد لگائیا۔ آپے جانے اپنا کم، نرگن نرویر بے پرواہیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلائی۔ کرے کھیل سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پر گٹائیا۔ اپنی اچھیا وشو دھار، وشنوؤں اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن نور کرتیا، نرکار ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوؤں کھیل اپرا پار، پڑکھ ابناسی ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جاتا ہو تیار، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ قلعے کوٹ کرتیا، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ نرگن نور درس دیدار، نیتز نین نین ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اپنا مارگ سری بھگوان، آد آد لگایا۔ وشنو دیوے ایکا دان، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ نشان، ست ستوادی اک جھلایا۔ ایکا امرت پین کھان، رسنا رس اک دکھایا۔ ایکا نام ساچا گان، ڈھولا سوہلا آپے آپ سنایا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، ہنگ اپنی انس اُپایا۔ وشنو بھگوان کھیل مہان، آد آد دتی وڈیایا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، تخت نواسی حکم سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوار ایکنکار، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا آسن پُرکھ ابناس، سچکھنڈ دوار لگائیندا۔ کرے کھیل کھیل تماش، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ شبدی شبد ساچی راس، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ بھگون وشنو ہویدا اس، وشنو بھگون رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت جوت پرکاس، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ست ستوادی ساچا راہ، آد پُرکھ آپ چلایا۔ نرگن نرکار بن ملاح، ساچا بیڑا کندھ اٹھایا۔ وشنو وشنو روپ وٹا، آپ اپنی گود اٹھایا۔ سمرتھ پُرکھ سر ہتھ ٹکا، مہما کتھ کرے پڑھایا۔ سوہنگ رتھ آپ چلا، نرگن نرکار ساکار اپنی ونڈ ونڈایا۔ سچ سندیسہ اک سنا، ایکنکارا کرے پڑھایا۔ محل اٹل اک بنا، چھپر چھن نہ کوئے سہایا۔ بن سورج چند کر رُشنا، نور نورانہ نور رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ جنایا۔ ساچا مارگ سری بھگوان، ایکا ایک جنائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، دھر درباری آپ سنائیندا۔ مقامے حق نوجوان، بے عیب کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، شاہ سلطان حکم منائیندا۔ وشنو وشنو اک گیان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ دیک جوتی جوت مہان، برہمنڈ کھنڈ نور چکائیندا۔ ایکا اشٹ سری بھگوان، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایکا بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ سوہا پائیندا۔ ایکا حکم اک حکمران، ایکا حکمی حکم پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن اپنا رنگ رنگائیندا۔ وشنو وشنو وچار، نیتزنین اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی نرکار، توت نہ کوئے رکھایا۔ سچکھنڈ وسے وسنہار، درگھر ساچے سوہا پائیا۔ روپ رنگ نہ کوئے آدھار، ریکھ بھیکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ وشنو دوویں نین اٹھا، پرہ نیتزنین ملایا۔ چرن کول منگے سرنا، سرنگت اک دکھایا۔ آد جگاد تیری پناہ، سمرتھ پُرکھ تیری وڈیایا۔ سدا سہیلے پکڑیں بانہہ، دامن پلو ہتھ رکھایا۔ توں ہی پتا توں ہی ماں، ہوں بالک روپ سکھایا۔

اِکو گاداں تیراناں، دوسر جس نہ کوئے وڈیاںیا۔ چرن کول دینا تھاں، لے سرن سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیاںیا۔
 پُرکھ ابناسی وڈ مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ وشنوں دیوے ایکا دان، دست امولک جھولی پائیندا۔ تیرا میرا اک نشان، دو جہاناں آپ سمجھائیندا۔ تیرے
 آتر کھیل مہان، امرت دھار آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ وشنوں منگے منگ، پر بھ اگے جھولی
 ڈاہیا۔ توں صاحب سورا سربنگ، ہتھ تیرے وڈیاںیا۔ آد جگادی تیرا اند، تڈھ بن اور نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنایا۔ پُرکھ ابناسی دین دیاں، اپنی دیا کمائیندا۔ اٹھ بالی بال انجان، بال انجانے گود بہائیندا۔ تیرا میرا اک گیان، ایکا
 انک جنائیندا۔ تیرا میرا اک مکان، ایکا مندر سوبھاپائیندا۔ تیرا میرا ایکا مان، ایکا گھر دکھائیندا۔ تیرا میرا کھیل مہان، کھیلنہارا بھو چکائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ وشنوں نیتز نیناں نیر وہا، دوئے جوڑ پیا سرنایا۔ پر بھ تیری سرن سرن، موہے ایکا ایک سکھایا۔ آد
 جگاد بھلنا نہ، جگ جگ تیرا جس گایا۔ تیرا درس دو جہاناں دیکھاں تھاں تھاں، تھان کھنتر لے وڈیاںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ایکا وار دئے سمجھایا۔ ایکا وار سچ سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ سنا یا۔ تیرا لیکھا برہم وشن سچ آدیسا، دیس دستر آپ وسایا۔ نرگن سرگن
 دھارے بھیکھا، روپ انوپ آپ دھرایا۔ پاربرہم برہم کرے پیتا، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا سگلا سنگ
 نبھایا۔ تیرا سنگ تیرا میت، ہر ہر آپ نبھایا۔ آد جگاد رہے اپیت، اپنی کل دھرایا۔ وشنوں تیری برہاریت، برہم شکر کرے گڑمانیا۔ کرے کھیل
 اک انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ شبد نرالا ساچا گیت، سوہنگ ڈھولا کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کھیل
 کرایا۔ وشنوں وشو کر وچار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ترے گن مایا کر تیار، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ پنج تت تت اکھاڑ، تتوت رکھائیندا۔ چارے کھانی
 دے ادھار، انڈج جیرج اُتھج سیتج نال رلائییندا۔ چارے بانی کر ادھار، چار جگ آپ ونڈائیندا۔ چارے وید کر پسا، چار ورن آپ سمجھائیندا۔ نرگن
 سرگن ہو تیار، سرگن نرگن رنگ دکھائیندا۔ گر گر روپ اپر اپار، لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ شبدی شبد جیکار، ساچا سوہلا آپ سنائییندا۔ من مت

بُدھ دے ادھار، گن اوگن آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں تیرا بنس وڈیائیندا۔ وشنوں وشو رکھنا یاد، ہر ساچا سچ
 جنائیا۔ تیرا لیکھا جانے آد، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، نرگن نرگن کھیل کرائیا۔ نہ کوئی مائی نہ کوئی باپ، دائی دایا نہ کوئی
 بنائیا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی ساک، سگلا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ تن مائی نہ کوئی خاک، رسنا جہوا نہ کوئی ہلایا۔ کرپا کھیل ہر پاکی پاک، پاربرہم
 بے پرواہیا۔ اگم اگمڑا کھول تاک، ساچے مندر کرے رُشنائیا۔ آپ دکھائے اپنا گھاٹ، پارکنارہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھو رہیا جنائیا۔ ساچا بھو ہر کرتا، اپنا آپ جنائیندا۔ وشنوں تیرا وشو پسا، برہما شو نال رلائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم گود بہائیندا۔ لکھ
 چوڑاسی کرتیا، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ پنچم پنچ بول جیکار، ساچا نعرہ آپ سنائیندا۔ نرگن سرگن دے ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، سو پرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ لکھ چوڑاسی کرتیا، گھڑ بھانڈے دیکھ دکھائیا۔ سرگن اندر نرگن دھار،
 جوتی جوت رُشنائیا۔ شبدی شبد دُھنکار، انحد نادی ناد وجائیا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنایا اک جھرائیا۔ پنچم پنچ پنچ وکار، پنچم میل سچ
 سبھائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، بھو کوئی نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ رہیا دکھائیا۔ ساچا مارگ جائے لگ، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، دس کسے نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ دیک جوت جائے جگ، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے پنچ ت ماس ناڑی ہڈ، رتی
 رت دیکھ دکھائیندا۔ وشنوں تیری وشو جد، برہما برہم رُپ وٹائیندا۔ شکر اتم دیکھے حد، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ کرے کھیل پرکھ سمرتھ، بھو ابھید
 آپ چھپائیندا۔ جگ جگ چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ نرگن سرگن مارگ دس، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشنوں دیوے اک صلاح، لکھ چوڑاسی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ لوک مات ویس وٹا،
 جون اجونی آپ بھوئیا۔ نرگن سرگن لئے پرگٹا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ گر اوتار رُپ وٹا، ویس انیک کھیل کرائیا۔ ساچی ونڈن ونڈ وٹا، چار چار بندھن
 پائیا۔ چارے دشا کھیل کرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں ایکائیندا۔ وشنوں چرنی گیا ڈھٹھ، دوئے جوڑ کرے نمسکارا۔ ٹوں

صاحب پُرکھ سمرتھ، تیرا آنت نہ پارادار۔ ہر جو اپنا مارگ دس، کو روپ ورتے وچ سنسار۔ میں گاداں تیرا جس، آد جگاد بول جیکار۔ تیرے چرناں جاواں وس، ملے سچ دوار۔ تیرا درشن پاواں ہس ہس، نیتز نین نین اگھاڑ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچ سہارا۔ سچ سہارا منگے منگ، دوئے جوڑ سرنایا۔ آد جگاد تیرا اند، اند میرا سکھایا۔ تیرا نور ساچا چند، چند چاندنی مکھ شرمایا۔ توں کھیلے کھیل وچ و رہنڈ، اپنا پڑدہ دے اٹھایا۔ تھہ بن ہوئے کدے نہ رنڈ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا پڑدہ دے چکایا۔ پُرکھ ابناسی صاحب داتار، داتا دانی دیا کمایا۔ وشنوں وشنو کر وچار، پاربرہم رہیا سمجھایا۔ برہما برہم کرے پسار، پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ ایش جیو کر تیار، جگدیش کھیل کرایا۔ ایکا اکھر بول جیکار، ساچے سٹ کرے پڑھایا۔ ابناسی اچت ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کمایا۔ چارے وید کھول کواڑ، ایکا آنت دے سمجھایا۔ چار جگ جگت وہار، بوہاری آپ کرایا۔ زِرگن سرگن لئے اوتار، لوک مات کرے جنایا۔ گر گر ہوئے خبردار، بے خبر لئے اٹھایا۔ رہبر بنے آپ زرنکار، ساچا مارگ دے دکھایا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھایا۔ ساچا بھیو سری بھگوانا، اپنا آپ جنائیدا۔ جگ چوکڑی ہوئے پردھانا، زِرگن سرگن ویس وٹائیدا۔ لیکھا جانے دو جہانا، دوئے دوئے روپ دھرائیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک نشانہ، ست ستوا دی آپ جھلائیدا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، شاہ پاتشاہ ہر اکھوائیدا۔ گر اوتاراں دھر فرمانا، شبد اگئی آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ ساچی ونڈ ہر زرنکار، اپنے ہتھ رکھایا۔ چارے وید کر تیار، برہما سٹ کرے پڑھایا۔ ابناسی اچت کھیل نیار، بھیو کوئے نہ آیا۔ سنجگ تریتا دوپر پائے سار، کلجگ ایکا رنگ رنگایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ آوے وارو وار، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی کار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ درسایا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، وشنوں آپ جنائیدا۔ آد جگادی ساچا کنت، زہر ہری آپ اکھوائیدا۔ جیو جنت بنائے بنت، سادھ سنت آپ پرگٹائیدا۔ جگا جگنتر نیاں منت، نام منتر آپ سمجھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ دکھائیدا۔ آد جگادی راہ اولا، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ گر اوتار پھڑائے پلا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، جگ جگ کرے

پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا دکھائیا۔ وشنوں کرے پکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ جگ چوکڑی تیرا وہار، بھیو کوئے نہ آیا۔ وشن برہما شو سیوادار، بن بن سیوک سیوکمایا۔ شکر منگے دھوڑی چھار، چرن چرنودک ٹکا لایا۔ حکمے اندر گر اوتار، ویس انیک گئے وٹایا۔ شبدی ناد دُھن جیکار، سوہلا ڈھولا تیرا گایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈا گھڑے بن ٹھٹھیار، ویلے آنت دے بھنایا۔ سچھنڈ ویس آپ نرنکار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنایا۔ سرگن صفت کرے وچ سنسار، صفتی صفت صفت صلاحیا۔ تیرا جلوہ نور نرکار، آد نرنجن ڈمگایا۔ مقامے حق وسے سانجھیا، ساچے تخت سوہا پایا۔ وشنوں بنس کر تیار، ساچا بنس اک سہایا۔ برہما برہم دے ادھار، برہم ویتا کھیل کرایا۔ شکر لیکھا دے نوار، لیکھا کوئے رہن نہ پایا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج پیتے وچ سنسار، جگ چوکڑی پندھ مکایا۔ اپنا آنت دس آپ نرنکار، ایہہ تیرے اگے منگ منگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوئے جوڑ پیا سرنایا۔ پُرکھ ابناسی شبد اگئی بول، ایکا ایک جنایا۔ آد جگاد سدا اتول، ہر تول نہ تولیا جانیا۔ جگ چوکڑی شبد اگئی نام ندھان وجائے ڈھول، گر اوتار سیو لگایا۔ وشن برہما شو رہنا انھول، پاربرہم برہم سمجھایا۔ نرگن نرکار گھٹ گھٹ آنتر رہیا مول، مولا اپنا روپ سمجھایا۔ لیکھا جانے دھرنی دھرت دھول دھول، آکاش پرکاس رہیا سمایا۔ آپے جانے اپنا قول، کیتا قول بھل نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھایا۔ اپنا بھیو آپے دس، ہر ہر دیا کمایا۔ آد جگاد کھیل تماش، پاربرہم پر بھ دیکھے چائیں چانیا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، لوآں پُریاں ناچ نچایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر پھول بھلایا۔ لہنا دینا دیکھے لکھ چوڑاسی جیو جنت پون سواس، سواس سواساں نال ملائی۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پوری کرے آس، بخشے سرن سچّی سرنایا۔ وشنوں تیرا وسے تیرے پاس، تیرا سنگ رکھایا۔ آد آنت نہ کوئے اُداس، چنتا سوگ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا گھلایا۔ اپنا بھیو کھول کرتار، بن اکھر کرے پڑھایا۔ چار وید نہ پاؤن سار، پُران اٹھاراں نہ انک جنایا۔ شاستر سمرت نہ کوئے دھار، دھار دھار نظر نہ آئی۔ گیتا گیان گیان ادھار، ایکا ایک کرے پڑھایا۔ انجیل قرآن جان ہار، شرع شریعت نہ کوئے دکھایا۔ کھانی بانی کرے پکار، اوچی کوک کوک سنایا۔ گر اوتار بول جیکار، آد جگاد ڈھولا گایا۔ سیوالائے تینی اوتار، بھگت

اٹھاراں نال ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دے ہلار، سنگ محمد کرے کڑمائیا۔ دس گر کر نمسکار، نیوں نیوں بیٹھن سیس جھکائیا۔ بھگت بھگونت بول جیکار، بے بے ایگان گائیا۔ سنت منگن دھوڑی چھار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ گرگھ روون زاروزار، نیتزیناں نیر وہائیا۔ گرسکھ منگن اک دیدار، آدجگاد آس نکائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، خالق خلق رہیا کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دھندا آپے رہیا سمجھائیا۔ ساچا دھندا سیری بھگوان، ایکا ایک جنائندا۔ سنجگ ویکھ سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائندا۔ تریتا میلا رمیا رام، ہر گھٹ آپ سمائندا۔ دوپر لیکھا کرشنا کاہن، گھر گھر بنسری نام وجائندا۔ کلج کھیل کرے مہان، مقامے حق سوہا پائندا۔ ایکا کلمہ سچ پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائندا۔ زرگن سرگن ہو مہربان، نانک نام آپ جنائندا۔ گوبند ست کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھرائندا۔ جگ چوکڑی ویکھ دکھان، سنجگ تریتا دوپر کلج ونڈ ونڈائندا۔ نو نو جانے لیکھا آپ بھگوان، چار چار بھيو کوائے نہ آئندا۔ وشنو وشنو ویکھے آن، واسک اپنا روپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دھر فرمانا حکم سنائندا۔ دھر فرمانا سچ سندیسہ، سو پُرکھ زرنجن آپ سنائیا۔ جگا جگتر ہر جو ویسا، زہر زرائن وٹائیا۔ سنجگ تریتا دوپر آپے ویکھا، جوتی جوت کر رُشنائیا۔ کلج انتم دھارے بھیکھا، نو سو چورانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیا۔ لہنا دینا مکائے پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق سنائے سچ سندیسہ، ایکا کلمہ نبی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنو ویکھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائندا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، بھيو کوائے نہ پائندا۔ جگ چوکڑی مینے وچ جہان، تھر کوائے رہن نہ پائندا۔ گر اوتار دے پیغام، پیر پیغمبر گھ چھپائندا۔ چار ورن ہون حیران، چار گنت نین نہ کوائے اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائندا۔ وشنو ویس ہر کارنگ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ جگ چوکڑی کال جائے لگھ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ گر اوتار وجامردنگ، بیٹھن گھ چھپائیا۔ کرے کھیل سوراسرنگ، پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی ونڈن ونڈ، ونڈ ونڈ ویکھے تھاوں تھانیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سیتج رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، وشنو ایگان وکھائیا۔ وشنو گن ہر جنایا، رسنا جہوانہ کوائے رکھائندا۔ بن اکھر آپ پڑھایا، اکھشر ونڈ نہ کوائے ونڈائندا۔ بن قلم دوات آپ لکھایا، شاہی نال نہ کوائے

ملائیندا۔ سچ سندیسہ اک سنایا، بن کتاں آپ الائیندا۔ ساچے مندر اک بہایا، چار دیوار نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچا نور کر رُشایا، سورج چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ ساچا سبجن اک بنایا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ سر اپنا ہتھ لگایا، سمر تھ پُرکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ ویلا آنت دئے سمجھایا، بھيو اہید کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ ساچا راہ سری بھگوانا، بھگوان آپ جنایا۔ کلجگ اتم آئے وچ جہانا، لوک مات وجے ودھائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھایا۔ سچھنڈ دا سچ نشانہ، لوک مات جھلایا۔ چار جگ دا اک گیانا، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ چار ورن دا اک دھیانا، ایکا اشٹ دئے سمجھایا۔ چار کھانی دا اک مکانا، ایکا مندر دئے بنایا۔ چار بانی دا اک پروانہ، سچ سندیسہ دئے سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جگ چوکڑی ہوئے آنت، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ کرے کھیل سری بھگوانت، دوسر سنگ نہ کوئے رلایا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکایا۔ لکھ چوراسی دیکھے جو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت دئے سمجھایا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ساچا سچ جنایا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاؤنا، زرنجن نور کر رُشایا۔ چار جگ دے گر اوتاراں پھر اٹھاؤنا، سچھنڈ وجے ودھایا۔ نیتز سب دے آپ دکھاؤنا، نین نیناں نال ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگایا۔ کلجگ ویلا اتم مات، لوک مات کرایا۔ پُرکھ ابناسی دیکھے مار جھات، زرنجن اپنا نین کھلایا۔ لکھ چوراسی وکے جھوٹھے ہاٹ، ساچا ونج نہ کوئے کرایا۔ آتم سیجا ملے نہ کسے کھاٹ، خاکی خاک سرب لوکایا۔ کوئی نہ اترے پورے گھاٹ، کلجگ بھور رہی رُڑھایا۔ ناتا تھے تیر تھ اٹھ ساٹھ، سر سرور دین ڈہایا۔ نیتز رووے ذات پات، چار ورن نہ دھیر دھرایا۔ من منسا نار کمذات، کلجگ جیواں لئے پرنائی۔ مایا رانی ڈونگھا کھات، گھر گھر رہی دکھایا۔ پتا پوت کرے گھات، گھر گھر پئی لڑایا۔ بھیناں بھیناں بنے نات، وپچار سرب کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اہید دئے سمجھایا۔ کلجگ ویلا اتم آئے، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہر کا نام نہ کوئے دھیائے، رسنا جہوا سرب گرائیندا۔ آتم آتر سچ سرور نہ کوئی نہائے، اٹھسٹھ تیر تھ سرب بھوائیندا۔ گر کاشد نہ کوئی گائے، آتر دھیان نہ کوئی لگائیندا۔ کلجگ ڈورؤ ڈنکا واہے، جوٹھ جھوٹھ ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل

آپ سمجھائیںدا۔ اپنا کھیل دسے بھگوان، اپنی دیا کمائیا۔ چار جگ گراوتاراں دسے نشان، نشان نشانہ نال ملائیا۔ وید ویاسا کرکلیان، گن گن گیا سمجھائیا۔ عیسیٰ دے دے سچ پیغام، پیغمبر کرے پڑھائیا۔ محمد مگے ایکا آن، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ نانک نرگن کرے دھیان، نرور رہیا صلاحیا۔ گوہند دیکھے ساچی شان، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ دوئے جوڑ کرے پرنام، چرن چرن سیس جھکائیا۔ کلج پرگٹ ہووے آن، نہکلنک سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید دے کھلایا۔ بھو ابھید دیوے کھول، ہر ساچے سچ جنایا۔ وشنوں تیرا توله تول، کلج انتم ویس وٹایا۔ نرگن نرگن وسے کول، دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی کھیلے ہول، چاروں کُنٹ پھیرا پایا۔ بھگت بھگونت رکھے اڈول، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، کلج انتم ویکھ وکھایا۔ بھگتاں دیوے اک ادھارا، ایکا نام کرے پڑھایا۔ سنتاں دیوے ست وچارا، ست ستواد ست سمجھایا۔ گرکھیاں کھول بند کواڑا، گھر گھر وچ لے پرگٹایا۔ گرکھیاں دیوے درس دیدارا، راتی ستیاں آپ جگایا۔ لکھ چوراسی ہاہاکارا، جیو جنت سرب گرا لایا۔ شاہ پاتشاہ روون زارو زارا، راج راجان دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا آنت رہیا سمجھائیا۔ ویلا انتم دیکھے آنت، آد آنت وڈی وڈیائیا۔ پرگٹ ہو سیری بھگونت، نرگن نور کرے رُشائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، ابھل ابھل کدے نہ جائیا۔ ہر جن دیکھے ساچے سنت، پورب جہاں لہنا آپ چکایا۔ میل ملاواناری کنت، کنت کنتوہل خوشی منایا۔ گرٹھ توڑے ہوئے ہنگت، من کا منکا آپ بھوایا۔ گرکھ میلے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ وشنوں تیری اکو پنگت، کھتری براہمن شور ویش ایکا گھر وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلج انتم کھیل اپارا، ہر ساچا سچ جنائیںدا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مات پت نہ کوئے بنائیںدا۔ جن بھگتاں ہت کرے وچ سنسارا، نت نوت اپنی کھیل وکھائیںدا۔ محل اٹل اچ منارا، دو جہاناں آپ جنائیںدا۔ وشن بننا سیوادارا، ساچی سیوا اک رکھائیںدا۔ برہما نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس جگدیش اک جھکائیںدا۔ شکر دھوڑی مستک لائے چھارا، ساچا ایکا لگائیںدا۔ تیاں وچولا آپ کرتارا، ساچی کھیل آپ وکھائیںدا۔ ساچا ڈھولا اپر اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیںدا۔ آد کیا آپ پسارا، آنت آپے ویکھ وکھائیںدا۔ وشنوں تیرا روپ

نیارا، نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست انملڑی دات، ہر ساچا سچ ورتائیا۔ کلجک میٹ اندھیری رات، سبجگ ساچا چند چڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پا پا اپنے کھات، ساچا کھاتا ویکھ وکھائیا۔ آپے بیٹھا اپنے گھٹ، ساچے پتن بے پرواہیا۔ نرگن جوت نور للاٹ، گھٹ گھٹ نور کرے رُشائیا۔ گرگھ ویکھے سبجک ساک، لکھ چوراسی وچوں لئے پرگٹائیا۔ نہ کوئی ذات نہ کوئی پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت سندیہ اک سٹائیا۔ آنت سندیہ اچھل اچھل، سری بھگوان آپ جنائیندا۔ وشنوں جوتی بھگوان رل، سری بھگوان ویس وٹائیندا۔ وسنہارا جل تھل، جل تھل مہینل کھیل کرائیندا۔ اپنے دیک اپے بل، اگیان اندھیر گوائیندا۔ سچ دوارا نہچل دھام اٹل، محل اک وڈائیندا۔ درس دکھائے آگے کھل، سوچھ سرُپ انوپ دھرائیندا۔ گرگھ سبجک بل، وشنوں تیری سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ وشنوں سیو ساچے گھر، ہر ساچا سچ لگائیا۔ نرہو چکائے بھے ڈر، بھے اور نہ کوئے دکھائیا۔ کلجک اتم ویس کر، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ سنت سہیلے لئے پھڑ، گر چیلے گود اٹھائیا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، ایک پلو ہتھ رکھائیا۔ کایا مندر اندر جائے چڑھ، آؤندا جاندا دس نہ آئیا۔ ساچا ڈھولا آپے پڑھ، بن پڑھیاں کرے پڑھائیا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، سو پڑھ نرنجن کھیل کرائیا۔ وشنوں آؤنا ساچے در، در دروازہ اک سمجھائیا۔ برہمانا لیاؤنا پھڑ، ایک گن وکھائیا۔ سرن سرنائی ڈگنا ڈر، ڈھیہہ ڈھیہہ خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لیا جو گھڑ، پربھ دیوے آنت بھٹائیا۔ گر اوتاراں بھانا لیا من، گئے سپس بھکائیا۔ بھگت بھگونت جننی جن، لیکھا جانے پتا مائیا۔ ایک راگ سٹائے کن، راگ راگنی نین شرمائیا۔ ایک دیوے سچا دھن، ترے گن بیٹھی ڈیرہ ڈھاہیا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، کندھ اپنے بھار اٹھائیا۔ تیئی اوتار کہن دھن دھن، پاربرہم برہم جس گائیا۔ دس نہ آئے نیز اٹھ، بھرم بھلائے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا بھو چکائیا۔ وشنوں آنت کر وچار، ہر وچار وچ نہ آئیا۔ نرگن جوت نور دھار، دھار دھار وچ سما۔ شبد اگنی اگم جیکار، کھانی بانی رہی جس گایا۔ گر اوتار کرے نمسکار، لکھ لکھ بیٹھے شکر منایا۔ پیر پیغمبر سجدہ کر وچ سنسار، رسنا کلمہ رہے گایا۔ آد جگاد ایک

ایکنکار، اپنا کھیل رچایا۔ وِشنوں تیرا آنت پیار، وِشو تیرا رنگ چڑھایا۔ ساچے سنتاں کر تیار، سَنگَر اپنی گنڈھ پوایا۔ چار ورن دا دُکھ نوار، ساچا سَنگھ اِک اُچّایا۔ اُجل گھ کر کرتار، نوری نوری دے چکایا۔ ماتا گھ دے سہار، ساچی گھ آپ وڈیایا۔ سو گرگھ اُترے پار، جس اپنا درس دکھایا۔ کل کلکی لئے اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ رام راما رُوپ اپارا، ہر گھٹ اپنا آسن لایا۔ کاہنا کنس کرے سَنگار، مایا متا موہ مٹایا۔ نانک نام سَت کرے پیار، سَت سَت وِچ رکھایا۔ گو بند بول فتح جیکار، ایکا ڈکا ڈنک وجایا۔ انتم آئے ہر نرنکار، سب دا لیکھا دے مُکایا۔ وِشنوں رہنا خبردار، آلس نندرا دینا لاہیا۔ پُرکھ اپناسی ہوئے تیار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ لوک مات کرے خبردار، جیو جنت آپ جگایا۔ ساچا مندر کر تیار، بچھلا لیکھا دے مُکایا۔ چوتھے جگ آئے ہار، چاروں کُنٹ کُنٹ گر لایا۔ اگے چلے سچ وہار، سَت ستوادی آپ رکھایا۔ ہندو مُسلم سَنگھ اِک پیار، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈایا۔ کایا مندر اندر کھول کواڑ، ساچا کعبہ دے رکھایا۔ نرمل جوت جگے اپار، نورو نور ڈگمگایا۔ انحد شد سچّی دھنکار، گھر مندر ناد الایا۔ شو دوالے مٹھ پائے سار، گھر گنپت گنیش دے رکھایا۔ ا شُبھج جوت اُجیار، جوتی جوت جوت جگایا۔ چتر بُجج دے دیدار، بالی بالا رُوپ وٹایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلا آنت رہیا سمجھایا۔ ویلا انتم رکھنا یاد، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سُنے سرب فریاد، ایکنکارا ویس وٹائندا۔ بھکت بھگونت لڈائے لاڈ، آپ اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائندا۔ صاحب سَنگَر سچّی ریت، آد جگاد چلائی۔ بن منگیاں دیوے چرن پریت، جس جن اپنی پریت سمجھائی۔ کایا کرے پت پُنیت، پت پاپی پار کرائیا۔ ناتا تھامندر مسیت، کایا مندر دے رکھائی۔ اٹھے پہر سے چیت، وِسر کدے نہ جانی۔ جو جن گائے سوہنگ گیت، جنم مرن وِچ نہ آئی۔ سَنجگ ساچی چلی ریت، بن پڑھیاں کری پڑھائی۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوں بھگوان، چرن پریتی بن پریتیوان اپنی پریت آپ لگائی۔

* ۱۲ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی اٹارسی *

ہر گھٹ اندر نرگن دھار، سری بھگوان آپ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیو جنت بھیو چکائیندا۔ بھکت بھگونت لئے اُبھار، انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ ساچے سنتاں کر پیار، ہر سنگر میل ملائیندا۔ گرگھاں کھول بند کواڑ، نیتز نین اک دکھائیندا۔ گرگھاں دیوے درس دیدار، آپ اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ جگ چوکڑی ہو اُجیار، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ سرگن پیتا ایککار، عقل کل ویس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ ہر کرتار، ہر جن ہر جو آپ رنگائیا۔ ہر سنگت میلا اپر اپار، ہر مندر اک دکھائیا۔ کایا بنک کھول کواڑ، گھر ویکھے چائیں چائیا۔ دیکھ دیا جوت اُجیار، پرکاس پرکاس نال ملائیا۔ شبد ناد دُھن جیکار، انحد نادی ناد سنائیا۔ محل اٹل اُج مینار، سوبھاؤنت آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی کر پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولاء، ایکا ایک کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، دو جہاناں پھول پھللائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے رلا، جلاں تھلاں ڈیرہ لائیندا۔ آد جگاد سچ سندیس نر نریش ایکا گھلا، شبدی شبد آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، سری بھگوان آپ کرائیا۔ جیو جنت چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ جگ جگ مہما جانے اکھ، اکھ کرے پڑھائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، بھیو ابھید گھلائیا۔ جس جن ہردے اندر جائے وس، تس اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، اپر پیر آپ کرائیندا۔ سنجگ تریتا ہو اُجیار، دو اپر اپنا ڈنک وجائیندا۔ کلج ویکھے ویکھنہارا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں میلے میلنہارا، میل ملاوا اپنے ہتھ جنائیندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ وید کتیب وسے باہرا، شاستر سمرت گھ شرمائیندا۔ انجیل قرآن کرے پکارا، کلمہ کلام نہ کوئے جنائیندا۔ کھانی بانی ایکا نعرہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ رکھائیندا۔ اپنا بھیو پُرکھ اگم، اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت جانے پون سواس دم، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جیون جیوت بیڑا بھ، جگتی جگت دے وڈیائیا۔ راگی ناد سنائے کن، ایکا راگ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپنا آپ کرانیدا۔ کلجک آنت ہو اُجیارا، نرگن اپنا روپ وٹانیدا۔ وشن برہما شو کرے نمسکارا، کروڑ تیتسیا
 سیس جھکانیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن بھکھارا، خالی جھولی سرب بھرانیدا۔ بھگتاں دیوے دست ہر تھارا، دست اموک آپ ورتانیدا۔ لیکھا جانے جگ
 چارا، چارے ورن ونڈ ونڈانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دیا کمانیدا۔ دین دیاں دیا کما، پورب لہنا آپ چکانیا۔ بن پڑھیاں
 و دیا دئے پڑھا، آتم آنتر کر جنانیا۔ جگ نیز بند دئے وکھا، نج نیز اک گھلانا۔ کایا کھیترا اندر ساچا برہمنڈ دئے پرگٹا، برہم اپنی انس بنانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر گھٹ لیکھا جانے تھاون تھانیا۔ لیکھا جانے تھان تھنتر، گھر گمبھیر وڈی وڈیانیا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، گھٹ
 وسے سچا ماہیا۔ جس جن بنائے ساچی بنتر، تس اپنی بوجھ بُجھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنانیا۔ سچ سندیسہ ستیاں
 خواب، بے خبر آپ جنانیدا۔ دُئی دوتی پڑدہ لاہے نقاب، مکھ گھنگٹ آپ چکانیدا۔ بے عیب پروردگار جام پیائے ایکا آب حیات، اپنے رنگ رنگانیدا۔
 جنم جنم دا لہنا دیوے داد، پورب لیکھا اک سمجھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیدا۔ ساچا کھیل ایککارا، ہر جن کرے
 جنانیا۔ ہر سنگت ویکھے ویکھنہار، آپ اپنا پڑدہ لاہیا۔ پنچ سکھ جس جن دیون درس دیدار، تس اُپر ہر جو دیا کمانیا۔ طے وڈیائی وچ سنسار، سنسا ساگر دئے
 گوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لیکھے پانیا۔ بچھلا لیکھا جائے لگ، ویکھنہار کرتار۔ کرے کھیل سورا سرگ، راتی ستیاں
 دئے دیدار۔ ترے گن مایا بُجھائے اگ، امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ اپرا کھیل نرنکارا،
 نرگن اپنے ہتھ رکھانیا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے میلے یارا، کلجک ویلا آنت سمجھانیا۔ اگے بچھے آون وارو وارا، دُور نیڑانہ کوائے جنانیا۔ گھر گھر دیوے
 درس دیدار، در در اپنا بنک سہانیا۔ گاوت گاوت گاوت ڈھولا ہر کرتارا، گرگھ گیت آپ الایا۔ بھگتی بھگت بھگت و نجارا، ساچی بھگتی اک سمجھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پانیا۔ ساچا بندھن نام ڈور، اندھڑی دھار رکھانیدا۔ لیکھا جانے کایا اندھ گھور، دُونگھی
 بھوری پھول بُھلانیدا۔ راتی ستیاں نال لئے تور، دئے ویکھیاں نظر نہ آئیدا۔ مارنہارا پنچ چور، شبد کھنڈا اک چکانیدا۔ نرگن چڑھیا پھرے ساچے گھوڑ،

شاہ سوارا پھیرا پائیندا۔ پورب جنم دے وچھڑے جوڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جنم جنم دی بُجھائے اوڑ، دے درس تریپت کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب میلا گرو گرو چیل گرو گوبند سنگ رکھائیندا۔ گر چیل ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ ہر سنگت کولوں منگی منگ، ساچی بھچھیا ہر ورتائیا۔ گرگھ ویکھ گرسکھ ہوئے انند، انند انند وجے ودھائیا۔ ناتا تٹے بتی دند، رسنا جہوانہ کوئے وڈیائیا۔ مکھ شرمائے چودھویں چند، چند چاندنی دئے ڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن آتر بوُجھ بُجھائیا۔ آتر بوُجھ ہر لو تار، لو اپنی آپ کرائیندا۔ گُفت شنید کرے گُفتار، رسنا جہوانہ کوئے دکھائیندا۔ کایا مندر کعبہ سچ منار، ساچے جُجرے آسن لائیندا۔ بند کوڑی کھول کوڑ، الابت ڈیرہ لائیندا۔ محبوب مو ہوئے آپ پروردگار، بے عیب رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا ویکھ دکھائیندا۔ پورب لہنا رکھے یاد، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ جگ جگ سُنے آپ فریاد، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت لڈائے لاڈ، گودی گود آپ اُٹھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، ایش جیو بھیو چُکائیا۔ گرگھ گرسکھ سجن آپے لادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ رنگے رنگ رنگ چلوں، کایا چولا آپ رنگائیندا۔ دیوے نام نام انمول، کرتا قیمت نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھ گرسکھ جائے بھول، سنگر بُھل کدے نہ جائیندا۔ پورب جنم لیکھا چکے مول، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ آد جگادی سچ اصول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنا بندھن پائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ نو سال توں رہیا سمجھا، نو دوارے صاف کرائیا۔ نو کھنڈ ڈیری ڈھاہ، نو ندھاں مان چُکائیا۔ گرگھ سجن آپ ملا، اپنا بھیو کھلائی۔ پونا سنگت پورب لہنا جھولی پا، پوری آس کرائیا۔ گرسکھ ڈٹھیاں گرسکھ ملے سچا تھاں، ممتکھ دین ڈھائیا۔ بنے وچولا آپ شہنشاہ، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا دینا لہنا سب دا اپنے لیکھے پائیا۔ کرپا کرے کرپا بندھ ٹھاکر، دین دیال دیا کمائیا۔ کایا ویکھے ڈونگھا ساگر، بھوری اپنا پھیرا پائیا۔ دیوے نام رتی رتاگر، رنگ رتڑا سچا ماہیا۔ ایکا ونج کرائے سچ سوداگر، نام وست اُل اٹل ورتائیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے آدر، دو جہان سدا سہائیا۔ پچھلا لہنا میلا گر تیغ بہادر، گر

چیلہ بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا بندھ کرپن دے وڈیائیا۔ دیا کرپی سرب کرتار، کرنی کرت ویکھ وکھائیندا۔ جو جن آیا چل دوار، تس دردی درد وندائیندا۔ جننی جن کر وچار، جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دکھ سکھ میٹ سنسار، مکھ اُجل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہر نظر اک کرائیندا۔ مہربان بے نظیر، نظر اپنی آپ کرائیا۔ بدلنہار جگت تقدیر تدبیر دے سمجھائیا۔ گرچرن سروور ساچا نیر، امرت جل دے وکھائیا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے پیر، دئی دویت دکھ مٹائیا۔ نہکرمی بٹھے پیر، سچ دھرمی دھرم کمائیا۔ شرع شریعت کٹ زنجیر، ایکا کلمہ دے سمجھائیا۔ پوڑے چاڑھے پھر اخیر، سر اپنا ہتھ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در آیاں لیکھا لیکھے وچ رکھائیا۔ در آئے درویش پروان، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ امنگیا انڈٹھیا انڈٹھرا دیوے دان، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ گھر گھر اُچھے گر سنتان، گر شبدی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے مہر سری بھگوان، وشنوں اپنی کھیل کرائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن ست ستواد، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ زرگن رُپ آد جگاد، زراکار زرویر کھیل کرائیا۔ شبد اگم انادی ناد، دھر فرمانا راگ الائیا۔ دو جہاناں کھیل تماش، انھو اپنا رُپ وٹائیا۔ تھر گھر ساچے پائے راس، سری بھگوان سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت کر پرکاس، نور نورانہ ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل اپارا، زرگن زرویر آپ کرائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ ہو اُجیارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچارا، ساچی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اجوئی رہت کر پسارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ محل کر تیارا، اٹل آپ وڈیائیندا۔ دیا باقی ٹھانڈے دربارا، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر ویس وٹائیندا۔ سورج چن نہ کوئے ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے بنائیندا۔ زمیں اسمان نہ کوئے اکھاڑا، پُریاں لوآں نہ ناچ نچائیندا۔ سرگن رُپ نہ کوئے جیکارا، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ رُپ انوپ سری بھگوان، اپنا آپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیا۔ سچ محلہ اک مکان، سچکھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ بھوپت بھوپ بن سلطان، راجن راج ناؤں رکھائیا۔ تخت نواسی ہو مہربان، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ شبدی اگم فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ در درویش بن

دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائی۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے اک اِکلا، ایکنکارا ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن جوتی دیک آپے بلا، سری بھگوان کھیل کرائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سگھاسن ایکا ملا، پاربرہم پر بھ آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ ساچا مندر سو بھاؤنت، نرنجن نرویر آپ سہائی۔ پُرکھ اکال مہما گنت، بھيو اھید نہ کوئے جنائی۔ کرے کھیل آد آنت، بے آنت وڈ شہنشاہیا۔ لیکھا جانے نار کنت، سچ سہنجنی اک سہائی۔ سچکھنڈ دوارے نرنجن بنائے بنت، بن بن پتاما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ پُرکھ پُرکھو تم ہو تیارا، بے عیب اپنی کھیل کرائیندا۔ نرنجن ناؤں رکھ پروردگار، مقامے حق سو بھاپائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آد آد اپنی کارا، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے لائیندا۔ دوسر سنگ نہ کوئے ساتھ، نرنجن اپنی کھیل کرائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا ویس وٹائی۔ آد جگاد وسے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ آپے تخت نواسی کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا دس نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائی۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، چھر چھن نہ کوئے جُھہائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے کرے ساچا لڈ، ساچی گود آپ سہائیندا۔ آپ بنائے اپنی جد، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کار کمائیندا۔ ساچی کار ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نرنجن ویس وٹائی۔ آپے ساچی سچ مانے بن بھتار، بے آنت بے پرواہیا۔ آپے دائی دایا بنے سیوادار، بن بن سیوک سیوک کمائیا۔ آپے جننی جن بنے نرنکار، سٹ ڈلارا ایکا جائیا۔ آپے شبدی شبد لئے اُبھار، جوتی جوت جوت وڈیائی۔ سچکھنڈ دوارے کھول کواڑ، ساچا کُنڈا دیوے لاپیا۔ چرن کول کول چرن اک وچار، پُرکھ ابناسی اک سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھاڑن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائی۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڈیا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ ناری کنت بن بن آپا آپے وریا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ تخت

نواسی شاہو شتاباسی شاہ سلطانا سری بھگوانا ساچے مندر آپے چڑھیا، اُچ محل اٹل سو بھا پائیندا۔ اپنا ناؤں نرنکارا آپے پڑھیا، اکھر اکھر نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے کھیل اولّا، اللہ الہی نور آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اُچ اٹلا، مقامے حق سو بھا پائیا۔ جوتی نور آپے رلا، شبدی شبد ناد سُنایا۔ سچ دوارے آپے کھلا، نرگن اپنا ولس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد آپ کرایا۔ نرگن نور ہو پرگٹ، سٹح پرکاس آپ دھرایا۔ سچھنڈ دوار کھول ہٹ، بن ونجارا سیو کمایا۔ اکو جوت لٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ اکو شبد ساچا سٹ، راگی راگ راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ جنایا۔ آد پُرکھ اپنا مارگ لا، اپنی دیا آپ کمایا۔ سچھنڈ دوارا اک وساء، درگھر ساچے سو بھا پائیا۔ تخت نواسی بن خُدا، رحمت اپنی آپ کمایا۔ پُرکھ اکال ناؤں دھرا، ناؤں نرنکارا دئے وڈیایا۔ پاربرہم پر بھ صفت صلاح، ابناسی کرتا سیو کمایا۔ سو پُرکھ نرنجن راگ اللہ، ہر پُرکھ نرنجن رہیا سُنایا۔ بن وچولا بے پرواہ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ ساچا ڈھولا آپے گا، اپنا ناؤں لئے سمجھایا۔ تھر گھر ساچے بھيو چُکا، چرن کول دئے سرنایا۔ سٹ دُلا را اک وساء، سر اپنا ہتھہ ٹکایا۔ شبدی شبد ناؤں وٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیایا۔ تھر گھر دیوے ہر جو مان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ سچھنڈ وسے آپ بھگوان، سٹ دُلا را ایکا گن جنائیندا۔ تیرا میرا اک گیان، ایکا راہ دکھائیندا۔ تیرا میرا اک مکان، ایکا گھر بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر دربار آپ سُبھائیندا۔ تھر دربارا وسیا گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ وسایا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے ور، ایکنکارا ہوئے سہایا۔ آد نرنجن نور دھر، جوتی جوت کرے رُشایا۔ سری بھگوان درس دکھائے آگے کھڑ، ابناسی کرتا رُپ وٹایا۔ پاربرہم پر بھ پلُو لئے پھڑ، آپ اپنی گنڈھ پوایا۔ سٹ دُلا رے دیوے ور، ایکا گن سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ پڑھایا۔ شبد سٹ ہو تیار، پر بھ آگے سیس جُھکایا۔ سچھنڈ وسے تیرا تیرا مہا گنت نہ آیا۔ تیرا نور نور جوت اجیار، جوتی جوت جوت رُشایا۔ الکھ گم آگو چر تیری دھار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ ہوں بالک سیوادار، دوئے جوڑ پیا سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ تیرا ویکھاں گھر، آد جُگاد چائیں چائیا۔ سٹ دُلا را کر نمسکار،

دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، اک تیری اوٹ تکائیا۔ وسدا رہے تیرا دوار، سِجھنڈ وے ودھائیا۔ میں تھر گھر بیٹھا نیر نین رہیا اگھاڑ، لو آتر اکو لائیا۔ تُوں دینا سچ پیا، سر اپنا ہتھ اُکائیا۔ میں منگاں درس دیدار، آد جُگاد سرن سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، ہوں بالا منگ منگائیا۔ سُنٹ دُلا را چھوٹا بالا، ہر جو اگے سیس جُھکائیندا۔ شاہ پاتشاہ تیرا کھیل نرالا، شہنشاہ تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ تُوں سِجھنڈ وسے پئی دھر مسالہ، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ آد جُگاد دینا بندھو دین دِیالا، ہوں دین تیرے اگے سیس جُھکائیندا۔ تُوں نرائن رکھوالا، اکو تیری آس رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیس نو آئیندا۔ چرنی سیس گیا جُھک، پُنہ پُنہ سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی اپنی گودی لے چک، ساچے بالے لے اُٹھائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھيو کوئے نہ پائیا۔ تھر گھر سہائے ساچی رُت، سِجھنڈ ملے مان وڈائیا۔ نرگن داتا دانی گیا تھ، انڈ تھڑی دات آپ ورتائیا۔ سُنٹ دُلا رے ساچے سُنٹ، ابناسی کرتا رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اُکائیا۔ چھوٹے سُنٹ لے بال، آد پُرکھ آد سُنایا۔ تیرا کھیل دو جہان، دو جہاناں والی آپ دکھایا۔ سُنٹ ستواد تیرا نشان، سُنٹ پُرکھ نرگن دے جھلایا۔ تیرا رُپ انوپ مہان، بھيو کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، شبدي شبد رہیا سمجھایا۔ ساچے شبد سُن سُن میت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیت، تیرا گیت ہر گن دکھائیندا۔ تیرا مارگ چلے ریت، ساچا راہ آپ جنائیندا۔ تُوں وسنا دھام انڈیٹھ، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو کھولے بھگوان، آد پُرکھ دیا کمائیا۔ سُنٹ دُلا رے وڈ بلوان، بل تیرا اک سمجھائیا۔ تیرے آتر آتر کھیل کرے مہان، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ تیری گودی وشنو دان، وشنو اندر برہم پرگٹائیا۔ برہم اندر کھیل مہان، پاربرہم ویکھ دکھائیا۔ ونڈے ونڈ نوجوان، آپ اپنا بل سمجھائیا۔ سُن اگم ویکھے سُنجھ مسان، دھواں دھار ویس وٹائیا۔ تیری رکت اک نشان، شکر اپنا کھیل کرائیا۔ تہاں میل میلے بھگوان، ساچے مندر دے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي شبد تیرا فرمان، سچ سندیسہ دے سُنایا۔ سچ سندیس دھولا، ہر جو ہر ہر آپ سُنایا۔ آپ چُکائے پڑدہ اولہا، اپنا پڑدہ دے

اٹھایا۔ اک دکھائے امرت کولا، کول کولی نابھ بھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دھارا آپ بٹھایا۔ ساچی دھارا ہر نرنکار، تیرا تیری دئے بنایا۔ سچھنڈ نو اسی ہو اجیار، تھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ وشن برہما شولے اٹھال، آپ اپنا لھم جنایا۔ سدا سہیلا چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اگے مارگ دتے سکھال، ایک ت ت وڈیایا۔ تیری گھال ہر جو گھال، بن سیوک سیو کمایا۔ نرگن سرگن بنے دلال، روپ انوپ وٹایا۔ ترے گن مایا کر پردھان، ترے ترے میلا میل ملایا۔ پنجم کھیل کھیل بھگوان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیا۔ تیرا مارگ سچ نشان، پوت سپوتے دئے اُچھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت شبد اک سمجھایا۔ سُت شبد کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ تھر گھر تیرا اک مکان، سچھنڈ نو اسی آپ بنایا۔ اپنا ناؤں نام ندھان، تیری گود وڈیایا۔ اپنا بل تیرا بلوان، بلدھاری آپ رکھایا۔ اپنی اچھیا کر پردھان، وشن برہما شونال رلایا۔ ساچی سکھیا بال انجان، سو پُرکھ نرنجن اک سمجھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک نشان، تیرا رنگ چڑھایا۔ رواس کر پروان، کرن کرن کرن چکایا۔ منڈل منڈپ دیوے دان، ساچی دست جھولی پایا۔ ترے ترے کھیل کھیل مہان، پنجم پنچ جوڑ بڑایا۔ نرگن سرگن ہوئے پردھان، سوربیر تیرا ناؤں وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، اپنی رچنا اپنا مول سُت شبدی اک جنایا۔ سُت شبد نین اٹھا، نیر نیر وہایا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، تیرا بھیو کوئے نہ آیا۔ جوں بھاوے توں لینا چلا، میری چلے نہ کوئے پترایا۔ سدا سد رکھیں ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ توں ہی پتا توں ہی ماں، ہوں بالک روپ سکھایا۔ وشن برہما شولے پرگٹا، اپنی سیوا دینی سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرا سنگ وچھڑ نہ جائیا۔ تیرا سنگ سگلا ساتھ، اکو منگ منگایا۔ توں صاحب پُرکھ سمراتھ، سمرتھ تیری وڈیایا۔ میں گاواں تیری گاتھ، ناؤں نرنکارا اک صلاحیا۔ میں ویکھاں تیرا ہاٹ، بن ونجارا سیو کمایا۔ ترے گن مایا تیری دات، وشن برہما شولے پرنایا۔ پنچ ت تیرا کھات، ڈونگھا کھاتہ پھول بھلایا۔ برہمنڈ کھنڈ تیری واٹ، لوآں پُریاں پنڈھ مکایا۔ زمیں اسمان تیری دات، دھرت دھول ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آد انت سدا سدا اپنا سنگ رکھایا۔ اکو منگاں سچا سنگ، سُت شبدی آکھ جنائندا۔ تیرا نور چڑھے رنگ، دوسر رنگ نہ موہے

بھانیندا۔ تیرا نادو بے مردنگ، برہمنڈ کھنڈ سٹانیندا۔ میری تیرے نال جائے ہنڈھ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکانیندا۔ میں تیرا گاواں چھند، ساچا ڈھولا اک
 الاینیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی اک دکھانیندا۔ خالی جھولی دینی بھر، شبدی سٹ آکھ سٹنایا۔ نرہو چکاؤنا
 بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے رکھایا۔ آد جگاد ویکھاں تیرا در، در دروازہ اک کھلایا۔ سرن سرنائی جاواں پڑ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ توں درس
 دکھاؤنا آگے کھڑ، بے آنت بے پرواہیا۔ وشن برہما شو گھاڈن لیا گھڑ، ترے گن مایا رجو طمو ستونال رلایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش لائی جڑ، پنچم تت
 جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آد تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے آگے جھولی دتی ڈاہ، بے آنت میرے
 گوسانیا۔ توں بنا آپ ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ اپنی دیویں سچ صلاح، صلاحیگر نہ ہور رکھایا۔ اک جپاؤنا اپناناں، دوسرناں نہ کوئے وڈیایا۔ توں
 وسنا ہر گھٹ تھاں، گھٹ گھٹ اپنا رنگ رنگایا۔ میں منگاں تیری پناہ، چرن کول اک سرنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا سری بھگونت، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیندا۔ آد بنائی تیری بنت، مات پت نہ کوئے دکھانیندا۔ روپ دھر دھر
 ناری کنت، ساچی گود گود سہانیندا۔ ایکا ناؤں نیا منت، بودھ اگادھ آپ پڑھانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھانیندا۔
 ساچے سٹ ہو تیار، ہر ساچے سچ جنایا۔ کراں کھیل اپرا، اپنا پڑدہ لاہیا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیو اک سمجھایا۔ بھانڈے گھڑاں اپرا، لکھ
 چوراسی ونڈ ونڈایا۔ تتوت اک اکھاڑ، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ من مت بدھ دے آدھار، ساچی وست آپ ورتایا۔ نو در کھول آپ کواڑ، نو نو لہنا
 دینا اک رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپرا، تھر درباری آپ سمجھایا۔ لکھ چوراسی
 گھڑے بن ٹھٹھیارا، سیوک ساچی سیو کمایا۔ نرگن سرگن کر اجیارا، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ گھر وچ گھر کھیل اپرا، بنک دوارا دے وڈیایا۔
 ویکھنہارا ٹیڈھی غارا، بنک بنک بھو چھپایا۔ راگ اناد پتی دھنکارا، دُھن آتمک آپ رکھایا۔ امرت سرور ٹھنڈی ٹھارا، بھجر بھجرنا اک بنایا۔ آتم سیجا
 کر تیار، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ پاربرہم برہم کر تیار، نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ ایش جیو دے سہارا، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ ساچے مندر اک اکھاڑا،

زرگن سرگن ناچ نچایا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، دس کسے نہ آئی۔ الکھ اگوچر اگڑی کارا، پُرکھ اگڑا آپ کرائیا۔ شبد سُت تیرا کھیل اپارا، پاربرہم آپ
 سمجھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ہو اُجیارا، اُتہج سیتج راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھیو سمجھایا۔
 آد ہر کھیل اپارا، ہر ہر نرائن آپ سمجھائیندا۔ ہری رُپ اپرا اپارا، وشنوں اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہما برہم کرپسارا، پاربرہم دیکھ وکھائیندا۔ شکر میٹے
 انتم دھارا، سنساروگ سرب چکائیندا۔ وشنوں وشو اک بھنڈارا، وست امولک اک ورتائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، جیرج انڈ وند وندائیندا۔ اُتہج سیتج
 کرے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ چارے کھانی کرتیارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ جنائیندا۔ ساچا مارگ پُرکھ ابناس،
 اپنا آپ جنایا۔ سچھنڈ دوارے پائے راس، زرگن داتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی جوت پرکاس، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ دیوے وست پون سواس،
 سواس سواساں وچ سمایا۔ سداوسے آس پاس، گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، گگن گگنتر دیکھ وکھایا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس،
 زرگن سرگن ہوئے سہایا۔ تیری پوری کرے آس، آساونت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھایا۔ ساچا بھیو ہر
 جو دس، ایکا ایک جنایا۔ برہے انتر آپے وس، اپنا راگ الایا۔ چارے کھ ہس، چارے وید سنایا۔ چارے جگ جائن وس، چاروں گنٹ ڈنک وجایا۔
 چارے کھانی دیوے رس، چارے بانی ناد سنایا۔ چار جگ چوکڑی کرے بس، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پندھ مکائے نٹھ نٹھ، سنجگ تریتا دواپر کلج آپ
 ہنڈھایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جگ اپنا ویس وٹایا۔ شبد اگنی مارگ دس، ساچا منتر اک سنایا۔ زرگن نور کر پرکاس، جوتی جوت کر رُشایا۔
 ساچا کرے بھوگ بلاس، بھسمر اپنا رُپ دھرایا۔ ساچے سُت دیوے شاباش، شہنشاہ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا
 پڑھ آپ اٹھایا۔ آد پُرکھ اپنا پڑھ لاه، بھیو ابھید جنایا۔ لکھ چوراسی لئے بنا، گھاٹ گھڑے سچا شہنشاہیا۔ جل بنب جائے سما، دھرنی دھرت دھول دے
 وڈیایا۔ نو نو وند وندا، ست ست کرے رُشایا۔ پاربرہم برہم مت اک سمجھا، ایکا تت تت رکھایا۔ ساچا رتھ دے چلا، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد دے وڈیایا۔ شبدی شبد کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات

ویس وٹائیندا۔ سَجگ تریتا بٹھے دھارا، دوا پر اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ دیکھے دیکھنہارا، رُوپ انُوپ آپ جنائیندا۔ چارے وید بول جیکارا، الکھ اگوچر ایکا
 ڈھولا گائیندا۔ شاستر سمرت دئے سہارا، پُران پرانی آپ جنائیندا۔ گیتا گیان لائے اکھاڑا، گونی کاہن آپ نچائیندا۔ انجیل قرآنا بولے نعرہ، حق حقیقت
 دیکھ وکھائیندا۔ لاشریک پروردگارا، کلمہ کلام اک پڑھائیندا۔ نرگن نرگن ساچی دھارا، نام سَت سَت درڑائیندا۔ ستنام کر پیارا، ورن برن آپ
 سمجھائیندا۔ ایکا بول فتح جیکارا، ڈنکا شبدی شبد و جائیندا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی آوے وارو وارا، گیٹا
 گیٹے وچ رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، وشن برہما شو سپس جھکائیندا۔ شبدی سَت تیرا جیکارا، بے جیکار آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ وست امولک سچی دات، سنگر پورا جھولی پائیا۔ جگا جگتر تیری گاتھ، گر اوتاراں کرے
 پڑھائیا۔ بھگتاں وسے سدا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ سنتن پوری کرے آس، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ گرگھاں کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دئے
 سزائیا۔ گرگھاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا دینا دئے سمجھائیا۔ تیرا لہنا دینا وچ مات،
 نرگن داتا آپ سمجھائیندا۔ جگ جگ دیکھنا کھیل تماش، سَجگ تریتا دوا پر کلجگ تیری جھولی پائیندا۔ سادھ سنت بھگت بھگونت تیرا ساک، گرگھ سجن نال
 ملائیندا۔ بند کوڑی کھولنا تاک، ساچا مندر اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ کھائیندا۔ بھيو ابھیدا نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ چار، چار پنڈھ مکائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قُدرت قادر دیکھے چائیں چائیندا۔ سَجگ تریتا دوا پر کلجگ لہنا جانے تینی اوتار، اُبھل بُھل
 کدے نہ جائیا۔ راما کرشنا دے سہار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے پڑھائیا۔ کھ نقاب پڑدہ دئے اُتار، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ آب حیات دئے دلدار، آب
 آب بے تاب نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سَت دئے وڈیائیا۔ شبد سَت رہنا خبردار، ہر ساچے سچ جنایا۔ نو سو
 چورانوے چوکڑی جگ اُترے پار، کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیو کمایا۔ رام کرشن لے اوتار، ترے لوکی ناتھ اپنا جس جس سنایا۔ عیسیٰ موسیٰ بول جیکار،
 سچ پیغام کلمہ نبی پڑھایا۔ محمد لیکھا چار یار، چوتھے جگ پھیرا پایا۔ اللہ رانی نیتزیر وہائے زارو زار، ذرا ذرا ترس نہ آیا۔ نرگن کھیل کرے اپارا، نرویر اپنا

رُپ وٹایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیکھے ہاہاکار، برن اٹھاراں دین دُہایا۔ ایکا جوت کرپسار، پنچ تت چولا نانک نام ہنڈھایا۔ نام ست بول جیکار، ست ستوادی راہ چلایا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، جوتی جوت ڈگمگایا۔ ایکا جوتی نہ کوئی ورن نہ کوئی گوتی، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی رکھایا۔ نرگن چڑھ کے بیٹھا ساچی چوٹی، سچھنڈ دوارے آسن لایا۔ لہ لہ تھکے کوٹن کوٹی، اندر وڑ وڑ دھیان لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے کھلایا۔ اپنا بھيو دتے حال، بے پرواہ وڈی وڈیائی۔ آد جگاد جگ چوکڑی کھیل مہان، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن رُپ وٹایا۔ کلج انتم ہو بلوان، گوہند سورا لے اُپجایا۔ سٹ دُلا رے دیوے مان، دُشٹ دمن دمک وکھایا۔ ساچا چلہ تیر کمان، انیالا تیر اک اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دے سمجھایا۔ ساچے سٹ جگ چوکڑی دھار، نرگن سرگن آپ جنائندا۔ گر اوتار دے ہلار، شبد ہلارا اک رکھائندا۔ بھگت سنت کرتیار، گرگھ سجن نال ملانندا۔ ایکا ناد اناد دُھنکار، دُھنی دُھن دُھن سنائندا۔ جوتی جوت کر اُجیار، جوت نرجن ڈگمگائندا۔ کرے کھیل اپر اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا مان تیرا نشان دو جہان سری بھگوان آپ جھلایندا۔ سٹ شبد تیرا سچ نشانہ، سنگر پورا آپ جھلایا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ جگ جگ دیوے دُھر فرمانا، شبد سندیسہ اک سنایا۔ وید ویاس کرے کلیانا، کھ کھ لیکھا قلم شاہیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا آئے وچ جہانا، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائی۔ عیسیٰ دوئے جوڑ کرے سلاما، سجدہ سیس جگدیش جھکایا۔ میرا پروردگار میرے پچھے دے پیغام، پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق دستگیر کرے پڑھایا۔ محمد کہے میرا خدا صحیح سلاما، چوڑاں طبقات دیکھے چائیں چائیا۔ مقامے حق کھیلے کھیل مہانا، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ نانک نرگن کہے سری بھگوانا، سچھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ جس نے دتاست نام سچا دانا، ورن چار کرے پڑھایا۔ سو ہر گھٹ انترجاما، گھٹ گھٹ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کلج انتم پرگٹ ہوئے نہہکلک بلی بلوانا، بل اپنا آپ رکھایا۔ ایکا جوتی دس دس جامہ، گوہند انتم دیکھ وکھایا۔ جودھا سور پیر بلوانا، ساچا چلہ تیر اٹھایا۔ دئی دوتی مارے اک نشانہ، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائی۔ بھانا منے سری بھگوانا، بنس سر بنسا بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دے وڈیائی۔ ساچے شبد تیرا کھیل اپار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ گوہند سورا وڈ بکار، لوک مات

سمجھائیندا۔ ستھر ہنڈھائے ساچے یار، سولائے سبج سو بھاپائیندا۔ ایک مٹگے منگ دوئے جوڑ کرے نمسکار، پُرکھ اکال آگے جھولی ڈاھندا۔ تیرا قرضہ دتا اتار، مقروض تیرا لہنا آپ چُکائیندا۔ اکو منگاں درس دیدار، دوسرا اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کرے آپ نرکار، کلجگ آنت کنت سمجھائیندا۔ گوبند سورے ہوتیار، ترے گن اتینا ٹھاندا سیتا پُرکھ اکال نہ مرے نہ کدے جٹا، سبج سندیسہ اک سٹائیندا۔ پنج تت کا یا چولا جو گھڑیا سوانتم بھٹا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ تیرا بل، ہر جو آپ سمجھائیندا۔ سٹ شبد تیرا اتم بل، ہر کلجگ ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی لئے چھل، بھيو کوئے نہ پائیا۔ گوبند آتر آپے رل، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات پھیرا پائیا۔ سمبل نگر ویکھے اچل، مورت اکال آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ ساچے شبد تیرا مان، کلجگ آنت رکھائیندا۔ چار ورن دا اک گیان، چوتھے جگ آپ سمجھائیندا۔ چارکٹ اک دھیان، ایک اشٹ پرگٹائیندا۔ چار وید ویکھے آن، پُران اٹھاراں پھول بھلائییندا۔ شاستر سمرت بھيو چُکان، گیتا گیان اٹھاراں ادھیائے پڑدہ لاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا روپ آپ پرگٹائیندا۔ انجیل قرآنا ویکھے آ، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیا۔ مہربان بیدوبی خیر یا الہ پرگٹ ہوئے آپ خُدا، خُدی سب دی دئے گوائیا۔ پیر پیغمبر اولیئے ویکھے تھاون تھان، چوڈاں چوڈاں پھیرا پائیا۔ حق حقیقت دئے سمجھا، لاشریک شرع اک جنائیا۔ جگت تاریک دئے مٹا، ساچا نور کر رُشائیا۔ ایک کلمہ دئے پڑھا، عالمین کرے پڑھائیا۔ صحبت جانے دو جہاں، ساچی نوبت نام وجائیا۔ لیکھا لہنا دینا دئے مُکا، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ تیرا ناؤں لئے پرگٹا، انادی ناد ناد وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان شبد وڈیائیا۔ ویکھنہارا جگ چوکڑی چار، چار یاری پنڈھ مُکائیندا۔ نام سٹ کر پیار، سٹ است پڑدہ لاہندا۔ نرگن سرگن دے ادھار، سرگن نرگن میل ملائییندا۔ کایا توڑ گڑھ ہنکار، مایا ممتا موہ چُکائیندا۔ دُئی دوتی کر خوار، سچا ایک رنگ رنگائیندا۔ کایا مندر کر تیار، ساچے بنک سو بھاپائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی خوشی منائیندا۔ گرگھ سجن ویکھ وچار، گرگر اپنا ہٹ کھلائییندا۔ تیر تھ تھ سرور ویکھے وارو وار، اٹھسٹھ اپنا پنڈھ مُکائیندا۔ گنگا جمنا سستی گوداوری نیتر روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ کیشو کرے کھیل اپار، رکھی کیش

رُپ وٹائیندا۔ موہن مادھو ہو اُجیار، مکند منوہر لکھمی نرائن پتر بُجج آد شکت رُپ انُپ آپ دھرائیندا۔ ایکا جوتی جوت بلکار، ایکا شبد ناد دُھنکار راگاں ناداں وسے باہر، چھتی راگ بھیونہ آئیندا۔ سچھنڈ دوارے کھیلے کھیل اپار، نانک میلا سچ دربار، کسیرا کوک کرے پکار، سرشٹ سبائی ایکا گن سمجھائیندا۔ سٹ ڈلارا وچ سنسار، گوہند میلا اپر اپار، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ پنج تت تت کر خوار، گر اوتار کوئی نہ نبھے نال، سنجگ تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائیندا۔ وید شاستر سمتر انجیل قرآن کھانی بانی کرے پکار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ بھگت بھگوت کر کر گئے نمسکار، سنت سجن منگن دیدار نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ گرگھ روون زارو زار، پُرکھ ابناسی تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیندا۔ ساچے سٹ رہنا تیار، کلجک آئے انتم وار، لکھ چوڑا سی جائے ہار، جیو جنت ہون و بھچار ساچا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ چار ورن ہون خوار، اٹھاراں برن روون زارو زار، من مت بدھ نہ کوئے وچار، ساچی سدھ نہ کوئے جنائیندا۔ گھر وچ گھر نہ ملے کسے دیدار، رام رگھنس نہ کرے پیار، سیتا سرتی نہ سنگ رکھائیا۔ کاہنا کرشنا نہ دے دیدار، گھر سچا ملے نہ کنت بھتار، دیا باقی نہ کوئے رُشائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ملے نہ کوئے محمد یار، اللہ رانی رووے اپنی دھار، اوچی کوک کوک سنائیا۔ نانک نرگن ویکھے ویکھنہار، جیو جنت ہوئے و بھچار، ہر دے ہر ہر ناؤں نہ کوئے وسائیا۔ گر گوہند سورا پاوے سار، کون گر سکھ سنگھ سچا میرا منگے درس دیدار، شستر بستر سپیس سجائیا۔ ناتا توڑے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا نہ سنگ نبھائیا۔ گر وگرنتھ گر کرے وچار، پینتی اکھشر اکھر پڑھائیا۔ ایکنکار ویکھے دھار، ست ست سمجھائیا۔ کرتا پُرکھ بُھلیا ناری نار، ہر جو کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ رسنا گاؤندے جگت وار، انتر آتم لو نہ کوئے لگائیا۔ کلجک کوڑ چاروں گنٹ رہیا لکار، آپ اپنا بل رکھائیا۔ سادھ سنت گئے ہار، آنت بیٹھے پت گوائیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے گردوار ہاہاکار، ست سنتو کھ نظر نہ آئیا۔ پُرکھ اکال دین دیال سچھنڈ نو اسی ویکھے ویکھنہار، آد جگاد بُھل کدے نہ جائیا۔ کلجک انتم نہ ہکنک لے اوتار، سمبل نگری آسن لائیا۔ شبدی ڈنک وجے سنسار، دہ دیشا لے جگائیا۔ سادھا سنتاں کرے خبردار، راج راجاناں تھم جنائیا۔ چاروں گنٹ ہوئے ہاہاکار، نو کھنڈ پر تھمی پے ڈھائیا۔ ست دیپ نہ کوئے سدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دیوے مان وڈیائیا۔ ساچے سٹ تیرا وقت سہاؤنا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ کلجک ویلا آنت کراؤنا، آنت دیوے نہ کوئے صفائیا۔

سَجگ ساچا مارگ لاؤنا، سَت ستوادی رُوپ وٹایا۔ ورن برن ہر ڈیرہ ڈھاؤنا، ذات پات اوچ نیچ رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا ایشٹ وکھاؤنا، نمو دیو
گردیو ستنام سَت کلمہ کلام اک سمجھائیا۔ برہم مت اک پرگٹاؤنا، من مت دے کھپائیا۔ ساچا مندر اک وکھاؤنا، کایا بنک وڈیائیا۔ پاربرہم برہم
نظری آؤنا، ایش چپو کرے گڑمائیا۔ سو پڑکھ نرنجن ڈھولا سب نے گاؤنا، ہنگ برہم رہے سرنائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش نہ کسے اکھاؤنا، ایکا برہم
رُوپ سمجھائیا۔ ساچا مارگ آپ لگاؤنا، پڑکھ اکال پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد ویکھ وکھائیا۔ ساچے شبد ہر لینا ویکھ،
آنت آنت سمجھائیندا۔ کلجگ آتم مٹی رکھ، رُوپ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ لکھ چوراسی جھو جنھا جھوٹھے کھیت، گرگھ ورلے نال ملائیندا۔ جگا جگنتر کرے
ہیت، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ وسنہارا نیتن نیت، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں چار جگ دا لہنا دینا نیڑے پہلی چیت، چیتن
سب نوں آپ کرائیندا۔ اجوئی رہت انہو پرکاس جگا جگنتر سب دا جانے بھیت، بھو نہ کوئے چھپائیندا۔ کلجگ آنت سری بھگونت ساچے بھگت رکھے
چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ترے گن گنی کلجگ تپے مہینہ جیٹھ، کلجگ چپو سرب ترٹائیندا۔ نرگن سرگن تیری ویکھن آیا کھید، لکھ چوراسی ایکا کھید
جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر شبدی شبد تیرا مان ودھائیندا۔ شبدی شبد تیرا سچ بانا، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔
کلجگ آتم کھیل مہانا، پڑکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ تختوں لاہے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ نو نو ہوئے ویرانہ، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ گرو گرو دیو
منا پئے سب نوں بھانا، بھانے وچ سرب رکھائیندا۔ گرگھ ورلے گیت گو بند بن رسنا جھوا گانا، آتم آنتر تار ستار ہلائییندا۔ بن منزل چٹھیاں دیوے پد
نربانا، چوتھے پد آپ بہائیندا۔ انحد راگ انادی گانا، بن رسنا جھوا آپ سٹائیندا۔ امرت آتم پینا کھانا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ آتم برہم کر پروانہ،
پاربرہم اپنا میل ملائیندا۔ ہر بھگت تیرا سنگ نبھانا، سکلا سنگ آپ رکھائیندا۔ دو جہاناں دیوے مانا، ایتھے اوتھے سیو مکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ہر شبد دوارے ساچے کھڑ، کھڑگ کھنڈا اک چکائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نکھی دھاری دھار جنایا۔ نرگن ہتھ پھڑے نرنکار، دو
جہاناں نظر کسے نہ آئی۔ لکھ چوراسی جپو جنت کلجگ مایا سٹے پیر پسا، نہ لئے کوئے انگڑائیا۔ مانس جنم رہے ہار، ہر جو بھلیا بے پرواہیا۔ اندر وڈیا ٹھگ

چور یار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار من متی دے صلاحیا۔ نو دوارے ونج واپار، ساچا ہٹ نہ کوئے سمجھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، گر کاشد ہتھ کسے نہ آئیا۔ سنگر ار جن کھ لکھ لیکھا رکھیا وچ سنسار، بن کھو جے شبد ہر شبد سار نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد تیرا وسائے گھر، سچ دوارے دے وڈیائیا۔ شبدی گھر وسے دربارا، سنگر پورا آپ وسائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، لوک مات خوشی منائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، چھتتی جگ مان دوائیا۔ نانک سنگر گائی دھارا، چھتتی راگ صفت صلاحیا۔ بھگتاں ملے ہر میت مُرارا، متر پیارا رُپ وٹائیا۔ کلجگ انتم دے سہارا، ساچی نیامات چلائیا۔ نہہکنک مہابلی اترے وچ سنسارا، ڈنکا شبد اک سنائیا۔ لوک مات سچکھنڈ کھولے سچ دوارا، سچکھنڈ نواسی اپنا آسن لائیا۔ در سدے گر اوتارا، دُھر فرمانا اک سنائیا۔ پیر پیغمبر آونا وارو وارا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کرن نمسکارا، در بیٹھن سپس جُھکائیا۔ سُرپت اند کرے پُکارا، کروڑ تیتسیا اک دھیان لگائیا۔ گن گندھرب کنر جچھپ گائون وارا، گیت گیت نال ملایا۔ بھگت بھگونت منگن درس دیدارا، نیتز لوچن نین اٹھائیا۔ گوہند کہے کل کلکی آئے اوتارا، کلجگ کلکیش دے گوائیا۔ ساکھیات پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، چار گنٹ کرے رُشنائیا۔ کائنات دیوے اک ہلارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد کھیل کرائیا۔ شبد کھیل پاربرہم، برہم اپنی انس جنائندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا دُکھ نہ کوئے دکھائندا۔ نیتز نیر نہ چھم چھم، ہنس کھ نہ رُپ وٹائندا۔ پون سواس نہ کوئے دم، نیتز نین نہ کوئے مٹکائندا۔ جوت نرنجن نہ کوئے چن، دُھن ناد نہ کوئے سنائندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، اپنے کندھ آپ اٹھائندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگون، نرگن اپنا رُپ وٹائندا۔ دس نہ آئے نیتز انھ، کلجگ اندھیرا چھائندا۔ ساچا راگ نہ سنیا کن، من کا منکا نہ کوئے بھوائندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی دیونہارا ڈن، گرگھ متمکھ جیو جنت پھول بھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت شبد تیرا مان آد انت رکھائندا۔ آد انت تیرا زور، زوراوَر آپ سمجھائیا۔ تُدھ بن رہے نہ کوئی ہور، گر شبد تیری وڈیائیا۔ تیرے ہتھ جگ چوکڑی ڈور، جوں بھاوے توں لئے چلائیا۔ پاربرہم پت پر میثور نہہکرمی چڑھیا ساچے گھوڑ، ساچا گھوڑا آپ دوڑھائیا۔ کلجگ انت سیری بھگونت گرگھ سنت جائے بہر، آپ اپنی گود اٹھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھنے ریٹھا کوڑ، کوڑی کریامیٹ مٹائیا۔ گرکھاں جنم جنم دی بُجھائے لگی اوڑ، دے درس

تربت کرائیا۔ سسے اُپر لایا ہوڑ، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ ہنگ برہم آتم پر ماتم جوڑ جوڑ، سوہنگ روپ اک سمجھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں سرشٹ
 سبائی دسائے اندھ گھور، ساچا نور نہ کوئے رُشنائیا۔ جیو جنت ساچا دھن لٹیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ٹھگ چور، کایا اندر پھیری پائیا۔ بن ستگر پورے
 کوئی نہ سکے ہوڑ، گھر گھر رووے سرب لوکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم پرہم اگے دوئے ہتھ رہے جوڑ، چرن کول سیس جھکائیا۔ تیرے اگے چلے نہ
 کوئی زور، تیرے تھم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، پنج تت کایا چھڈیا گھر، ایک شبد گرو دکھائیا۔ ایک شبد گرو
 آد جگاد، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ایک شبد گرو وجائے ناد، گھٹ گھٹ راگ سنائیندا۔ ایک شبد گرو وسے برہما، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا
 پائیندا۔ ایک شبد گرو سادھاں سنتاں کرے لاڈ، گرکھاں اپنی گود بہائیندا۔ ایک شبد گرو سچ نشانہ دیوے گاڈ، ساچا دھرم ساچا کرم ساچا جنم اک سمجھائیندا۔
 ایک شبد گرو مارے آپے آواز، گرکھ سوئے آپ جگائیندا۔ ایک شبد گرو غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ ایک شبد گرو چلائے جہاز، جن بھگتاں بیڑا
 بٹھ دکھائیندا۔ ایک شبد گرو سکھنڈ دیوے سچا راج، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ ایک شبد گرو ناری کنت رچے کاج، دُلہا دُلہن میل ملائیندا۔ ایک شبد گرو
 سب دا کھولے پاج، کنچن سونا ویکھ دکھائیندا۔ ایک شبد گرو آد جگاد جن بھگتاں رکھے لاج، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ ایک شبد گرو جن بھگتاں سوارے کاج،
 ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، شبد گرو اک پرگٹائیندا۔ شبد گرو ہوئے پرگٹ، کلجک انتم
 وجے ودھائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، نرگن پھیرا پائیا۔ لہنا دینا مکائے تیر تھ ت، اٹھسٹھ مول چکائیا۔ ست ستوادی ساچا مارگ جائے دس، ستجگ ساچا راہ
 چلائی۔ چار ورن ایک سرن ایک مندر جائن وس، ایک ایشٹ دیو منائیا۔ پُرکھ اکال گاون جس، دوسر ہور نہ کوئے پڑھائیا۔ ستگر پورا ملے ہس ہس، ہر جن
 میلا چائیں چائیا۔ جس دے اگے جوڑدے رہے ہتھ، کر ڈنڈوت مستک دھوڑ لائی شاہیا۔ سو صاحب پُرکھ سلطان پرگٹ ہوئے سمر تھ، سنسا ڈکھ دے
 گوائیا۔ جس کولوں رویداس چمارے سیاں منگی ساڈھے تن ہتھ، تس کولوں سب دا لیکھا دے مکائیا۔ جس نوں کہندے رہے ترے لوکی ناتھ، سو ناتھ
 انا تھا ہوئے سہائیا۔ جس نوں کہندے رام ست دسر تھ، سو وہ دشا پھیرا پائیا۔ جس نوں کہندے نند جشودا ہویا وس، سو روپ انوپ وٹائیا۔ جس نوں

عیسیٰ موسیٰ سجدہ کردے رہے چرناں سیس جس، سوکھ نقاب رہیا اٹھایا۔ جس نوں نانک نرگن کہے رکھے پتے، ڈھاکن کو پت سچا ماہیا۔ جس نوں گر گوبند کہا میرا پتا پڑھ سمرتھ، پڑھ اکال اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک تیری اتم ور، جن بھگتاں گائے ساچا جس، شبدی شبد وجے ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کسے نہ آئے ہتھ نرگن بیٹھا مکھ چھپایا۔

* ۱۳ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ہر دت سنگھ دے گرہ اٹاریسی *

جگت جگ کھیل اپارا، جنم جنم بھیو چکایا۔ راتی رتی تھتی وارا، گھڑی پل دوس رین ماس برکھ لیکھے لایا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، ہر نرنکارا آپ کرایا۔ لکھ چوڑاسی بن ٹھٹھیارا، گھڑ گھڑ بھانڈے ویکھ دکھایا۔ مانس مانگھ دے ادھارا، مانو اپنے رنگ رنگایا۔ تتوت دے سہارا، ترے گن اپنا بندھن پانیا۔ پنچ تت تت اکھاڑا، جگت واسنا وچ سمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ تت ترے گن ناتا، پنچم میتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن سرگن کھیل تماشہ، جوتی جاتا ویکھ دکھائیندا۔ نام ندھان اگئی گاتھا، پڑھ ابناسی آپ سنائیندا۔ شبدی شبد چلائے راتھا، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لیکھا جان ترے لوکی ناتھا، ترے ترے اپنا رنگ دکھائیندا۔ آد جگادی اک اکانتا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ جگا جگنتر بچھے واتا، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ چرن کول بندھائے ناتا، لوک مات جوڑ جڑائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ساتھا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ اکھڑ وکھڑ پوجا پاٹھا، ہر ہر نام پڑھائیندا۔ سرب جیاں گھٹ کر کر واسا، گرہ گرہ کھوج کھجائیندا۔ نرمل دیا کر پرکاسا، جوت نرنجن آپ جگائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشا، گگن منڈل سو بھاپائیندا۔ رو سس داسی داسا، سورج چند نور چکائیندا۔ ہر جن ہر جو پوری کرے آسا، نراساروپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سچ سہنجنا، سو بھاؤنت آپ سہایا۔ ہر جن میلا آد نرنجنا، جوت نرنجن ویکھ دکھایا۔ داتا دانی درد دکھ بھے بھنجنا، بھو

ساگر پار کرائیا۔ اینکارا ایک پائے نام انجنا، نیز گیان اک کھلایا۔ آتم پر ماتم ساچا سجنہ، ساک سین اک ہو آتیا۔ ساچے مندر اک اندنا، اند اند سمایا۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا، دُرمت میل دھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سچا رام، ہر گھٹ رہیا سمایا۔ جگ جگ جانے اپنا کام، کرنی کرتا سیو کمایا۔ کایا کھیڑے وسے نگر گرام، ساچے مندر ڈیرہ لایا۔ امرت آتم کجھر دیوے جام، بھر پیالہ اک پیایا۔ میٹے رین اندھیری شام، جوتی نور کر زشایا۔ ایک نظری آئے شام، گھنٹیا اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ہر ہر کار، ہری ہر نر زائن آپ کرائیندا۔ لکھی کھیل کرے کرتار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہو اجیار، ست دیپ بھیو چکائیندا۔ چوڈاں طبق پاوے سار، چوڈاں لوک ہٹ دکھائیندا۔ چوڈاں ویدا کر تیار، گن اوگن آپ سمجھائیندا۔ آپے وسے سب توں باہر، نرگن اپنے رنگ سمائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، جگ جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ کلجگ انم ویکھے وگسے ویکھنہار، روپ انوپ ست سروپ انڈھڑی کھیل کرائیندا۔ وسنہارا چاروں گنٹ، دہ دشا پھیری پائیندا۔ جس جن اُپر جائے تھہ، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ لیکھا جانے کایا قلبوت، کایا کعبہ پھول بھلاییندا۔ سرگن دیوے سچ ثبوت، نرگن اپنا روپ درسائیندا۔ نانا توڑ جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ ہر جن میلا اگو گھر، پنج تت کایا مندر دے وڈایا۔ جگت واسنا جائے ہر، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار دے مٹایا۔ آسا تر سنا چکے ڈر، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ نو دوارے پار کر، سکھمن ٹیڈھی بنک لنگھایا۔ ایڑا پنگل سرن سرنائی جائے پڑ، تر کٹی پھٹی اپنی بو جھ بھجھایا۔ نور اجالا اگو کر، جوتی جوت جوت زشایا۔ انخدنا مردنگا وجے گھر، تال تال نال ملائیا۔ سچ سروور نہائے ساچے سر، امرت آتم دے دکھایا۔ سہنس سہنسا پار کر، کول کولا دے وڈایا۔ بجر کپائی توڑ گڑھ، ساچا مندر لئے کھلایا۔ ساچی سیجا آپے چڑھ، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ پار برہم پر بھ کھیل کر، ایش جیو خوشی منایا۔ سن اگئی آپے وڑ، اپنا کھ چھپایا۔ اپنی کرپا آپے کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشن برہما شو لگائے اپنے لڑ، سورج چن اپنے ہیٹھ دبا یا۔ سانگو پانگ باسک تشکا ساچی سچ ویکھے نر، نر زائن خوشی منایا۔ تھر گھر دوارے کھول کواڑ، الکھ نر نجن ایک الکھ جگایا۔ ست ڈلارا سرن سرنائی جائے پڑ،

دوئے جوڑ سیس جھکائی۔ پڑکھ ابناسی دھار بل، بل اپنا آپ دئے سمجھائی۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، پڑکھ ابناسی خوشی منائی۔ ویکھے پرکاس ایکا گھر، جوتی جوت ڈگمگائی۔ الکھ اگم اگوچر کھیل کر، دھار دھار نال سمائی۔ شاہو بھوپ آپے بن، تخت نواسی ناؤں رکھائی۔ سیس جگدیش تاج دھر، حکمی مھم آپ سنائی۔ زرگن زرگن ویس ہر، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائی۔ اپنی رچنا ویکھے کھر، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ زرگن سرگن دیوے ور، لوک مات پھیرا پائی۔ سنت سہیلے لئے پھر، آپ اپنی بوجھ بھجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائی۔ ساچا مارگ آرتی ہون، پوجا پاٹھ پاٹھ سمجھائیدا۔ آپے سب میں رہیا گوں، دس کسے نہ آئیدا۔ آپے سچ سنگدھی ہوئے ہون، دھوپ دیپ مالا آپ بھلن اکھوائیدا۔ آپے ٹلسی آپے چندن، چندی مستک ککا آپ لگائیدا۔ آپے جانے خانہ بندی، بندی خانہ آپ تڑائیدا۔ آپے گیت سہاگی چندی، واہ واہ اپنا ڈھولا آپ سنائیدا۔ آپے کھیل کرے در بھنڈی، برہنڈی کھوج کھوجائیدا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بن پر ماتم آتم ہوئی اندھی، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیدا۔ جگت وکارا واسنا گندی، سچ سوگندھی نہ کوئے رکھائیدا۔ چاروں کنت بھیکھ پکھنڈی، کلج اپنا ڈنک و جائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ رکھائیدا۔ ہرجن تیرا چکے اوہلا، سری بھگوان آپ چکائی۔ پنچ تت کایا ویکھے چولا، نگر کھیرا سو بھاپائی۔ اندر مندر بہہ بہہ گائے ڈھولا، گیت انادی اک سنائی۔ من واسنا نہ پائے رولا، من منسا دئے کھپائی۔ نظری آئے ساول سولا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لہنا مول چکائی۔ ہرجن لہنا چکے مول، انمل آپ چکائیدا۔ لیکھا جانے شکر ترسول، جٹا جوٹ ویکھ رکھائیدا۔ آد جگاد جگ گنتر صاحب سلطان سچ اصول، اصلیت اپنے ہتھ رکھائیدا۔ برہم میلا پاربرہم کنت کنتوئل، ناری کنت ویس وٹائیدا۔ وشنو و شو و استک جھولا لئے جھول، سچ ہلارا آپ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ رکھائیدا۔ ویکھنہارا اک گردیو، نمو نمو نمو وڈیائی۔ جنم جنم دی جانے سیو، پورب لیکھا جھولی پائی۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیوت سُر لئے ملائی۔ جگت ملاوا اک نہکیو، نہچل دھام دئے وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلا ہر شبد سچی گڑمائی۔ شبد گڑمائی جڑیا جوڑ، سرتی شبد بندھایا۔ زرگن سرگن اکو لوڑ، بن وچولا کھیل کرایا۔ دو جہاناں والی گھر گھر در در جائے بہر، آپ اپنا پندھ مکایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھے

ڈور، بن سیوک سیوکمایا۔ ناتا توڑ مڑھی گور، آپ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سچے لئے تریا۔ تارنہارا ایکنکار،
 ابناسی کرتا وڈ وڈیائی۔ کایا مندر اندر ویکھے دُنگھی غار، اندھیری بھوری پھیرا پائی۔ کرپا ندھ ٹھاکر سوامی لئے اُبھار، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ مائس جنم جنم سوار،
 جن بھگتاں تیج بدھائی۔ کاغذ قلم لکھ لکھ گئے ہار، ہر کا بھيو کوءے نہ پائی۔ بسدھا اپنا آپ کرپسار، اپنا بل گئی گوائیا۔ سمنند ساگر روون زاروزار، مس
 لیکھا نہ کوءے جنایا۔ بنا سبت ڈگے منہ دے بھار، نیتز نین نہ کوءے اُٹھایا۔ گر اوتار کرن پکار، بے آنت تیری وڈیائی۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا اکو اک پیار،
 جن بھگتاں میل ملائی۔ کلجگ انتم لئے اوتار، زرگن زراکار ساکار ویکھے چائیں چائیا۔ جگ جگ وچھڑے میلے میلنہار، مل مل سخیاں منگل گائی۔ گیت
 گوہند آپ اچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیائی۔ ہر جن مان اک دوار، در دوار کا اک وکھائیدا۔ سوہاؤنت و نت
 کرتار، سری بھگونت کھیل کرائیدا۔ نیا منت منت جیکار، بے جیکار شبد الائیدا۔ بنائے بنت وچ سنسار، بسن بنواری رُپ وٹائیدا۔ پورب لہنا کرم
 وچار، ساچے نیناں نین ملائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے گھر، در ساچا آپ سہائیدا۔ در سچا سوہے دربار، در در
 وچے ودھائی۔ ہر جن میل میت مُرار، مل مل خوشی منائی۔ جوت اکال بن دلالن لوک مات بنے سیوادر، بن سنگھڑ سبھی سوانی سیوکمایا۔ گرگھ ویکھے
 میت مُرار، چاروں کُنٹ نین اگھاڑ دہ دشا پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جوت اکال بن نمانی، لوک
 مات ویس وٹایا۔ گرگھ لہے سچا ہانی، در در پھیرا پائی۔ ایکا بخشے امرت ٹھنڈا پانی، پریم پیالہ ہتھ اُٹھایا۔ میں گاداں اوہدی سچ کہانی، کہہ کہہ اپنا شکر
 منایا۔ گرگھ در جائے بنا ساچی رانی، سپس تاج اک سہایا۔ ناتا تے چارے کھانی، چارے بانی مان چکایا۔ ملے پد پد زربانی، سچ محل سوہا پایا۔ اوتھے رل
 مل گایے اکھ کہانی، رسنا جہوانہ کوءے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے ویکھے اپنا گھر، آپے میلے اپنا ور، ہر جن اپنا بندھن پایا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس کایا مندر جائے وڑ، سو مندر آپ سہایا۔

* ۱۳ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی سُرندر سنگھ دے گرہ اٹارسی *

ہرجن منگے اکو منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ آتم انتر اک انند، دوس رین خوشی منائیا۔ انحد ناد وجے
 مردنگ، شبدی شبد ہوئے شنوائیا۔ آتم سیجا ملے پلنگ، بنک دوارے وڈی وڈیائیا۔ اکو گیت سہاگی سنے چھند، دوجی اور نہ کوئے پڑھائیا۔ پنچ وکارا ہوئے
 کھنڈ کھنڈ، جگت ترسنادے مٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر پورا دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ ہرجن
 بخشے چرن دھیان، سرن سرنائی اک جنائیندا۔ آتم برہم برہم گیان، پار برہم آپ پڑھائیندا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ کر پرکاس کوٹن
 بھان، نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ شبد اگئی ایکا گان، بودھ اگادھ سنائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، گرو دوار اک وکھائیندا۔ نظری آئے سیری بھگوان، نج
 نیز آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ ہرجن منگے اکو دات، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ میل ملاوا لوک مات،
 لے سرن سرنائیا۔ ناؤں نرکارا ساچی گاتھ، کرپن کر پڑھائیا۔ جوت لائی مستک ماتھ، ساچی گھائی پھر چڑھائیا۔ ایٹھے اوٹھے دینا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔
 تیرا ناؤں پوجا پاٹھ، بن رسنا جہوا گائیا۔ تیرا نور پاپی پاک، پتت پاپی پار کرائیا۔ تیری باطن دے سے ذات، ظاہرا ظہور تیری رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہرجن منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناسی دین دیاں، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، بال انجانے آپ
 اٹھائیندا۔ دیوے نام سچا دھن مال، وست امولک جھولی پائیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، ایکا رنگ وکھائیندا۔ دیک دیا ایکا بال، اگیان اندھیر چکائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ ہرجن منگے اکو ور، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔
 نر بھو چکا بھے ڈر، بھیانک روپ نظر نہ آئیا۔ تھر گھر ویکھاں تیرا گھر، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ درس دینا اگے کھڑ، سوچھ سرپوئی روپ وٹائیا۔ ناتا تھے
 سیس دھڑ، پنچ تت نہ کوئے جنائیا۔ آتم پر ماتم بنھنا لڑ، نرگن ڈوری آپ رکھائیا۔ ساچے پوڑے جاواں چڑھ، گھر بنک تیرا پائیا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ،
 دینی مان وڈیائیا۔ میں سرن سرنائی جاواں پڑ، دھوڑی ٹکا مستک لائیا۔ مانس جنم نہ آئے ہار، لکھ چوراسی بھند کٹائیا۔ رائے دھرم نہ مارے مار، چتر گیت

نہ دئے سزائیا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگار، ویلے آنت کال نہ کھائیا۔ مہاکال کر پرتپال، اکو منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در درویش بیٹھا سپس جھکائیا۔ پڑکھ ابناسی بے پرواہ، بے عیب ناؤں رکھائیندا۔ جگا جگنتر بن ملاح، جن بھگتاں بیڑا آپ چلائیندا۔ شبد اگنی ست صلاح، ست ستوادی آپ سمجھائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے پا، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ ناؤں نرنکارا لینا گا، ساچی سکھیا اک سکھائیندا۔ نرگن سرگن ہوئے سہا، سرگن روپ انوپ دھرائیندا۔ گر گر پھیرا آپے پا، شبدی ڈنک و جائیندا۔ ساچے سنت لئے اٹھا، گرگھ میل ملائیندا۔ ڈو نگھی بھوری پار کرا، ساچے بیڑے آپ چڑھائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر پکڑنہارا بانہہ، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، بالک اپنی گود سہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ ویکھنہارا تھاؤں تھاؤں، نو کھنڈ پر تھی کھوج کھجائیندا۔ لکھ چوراسی اندر رہیا سہا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ وسنہارا نگر کھیڑا گراں، پنچ تت کایا سو بھاپائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آد جگادی شبد برہادی سر رکھے ٹھنڈی چھاں، سمرتھ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ گر سکھ منگے کر پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ مات گر بھ جنم جنم اگنی رہی ساڑ، ہونی ہون کُنڈ تپایا۔ بہتر ناڑ لگی آگ، تتوت رہیا جلايا۔ نیتز نین نہ کھلی جاگ، گیان نیتز نہ کوءے رکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے نہ کوءے کاڈھ، جونی جوں جوں بھوایا۔ مات پت بھائی بھین سجن دسے جھوٹے ساک، سگلا سنگ نہ کوءے نبھایا۔ بن تیرے کھولے نہ کوءے تاک، گھر دیک نہ کوءے جگایا۔ جگت ونجارا جھوٹھا ہاٹ، جگ جگ ترے گن مایا ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری سرن رہے سرنایا۔ پڑکھ ابناسی سدا سمرتھ، سمرتھ دیا کمائیا۔ سنجگ تریتا دوپر اپنا مارگ دس، بھگت بھگونت لئے ترائیا۔ کلجگ انتم مہا جانے اکتھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ نرگن سرگن ہويا وس، بے بس بے پرواہیا۔ آد جگاد جگا جگنت سچ پیار اندر جائے پھس، ساچی بھگتی اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرگھ سجن سُن سندیسہ، گھر وچ خوشی منائیندا۔ پار برہم پر بھ نر نریشا، نرگن اپنی دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں کارن کرے ویسا، روپ انوپ دھرائیندا۔ آد جگادی ساچا پیشہ، بن کرتی کرت کمائیندا۔ تس صاحب نوں سدا آدیسا، جو وچھڑے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وسیئے

ساچے گھر، گھر ساچا موہے بھانیندا۔ ساچا گھر سری بھگوان، ایکا ایک جنائیا۔ ناتا تئے جگت جہان، جیون جگت نہ کوئے وڈیائیا۔ دوس رین اک دھیان،
 ہر چرن سچی سرنائیا۔ کایا مندر سچ مکان، گردوارا اک سمجھائیا۔ اندر سے سری بھگوان، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ دیا باقی جوت مہان، جوت نرنجن کرے
 رُشنائیا۔ انحد شبد ناد دھنکان، دُھن آتمک رہیا سنائیا۔ امرت آتم پین کھان، نہجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ناتا تئے پنج شیطان، آسا ترسنادے کھپائیا۔ من
 منو آٹے مان، اٹھ اٹھ نہ دہ دہ دہائیا۔ مت متوالی ہوئے حیران، بدھی چلے نہ کوئے چترائیا۔ ہر کاشد اک بلوان، بل اپنالے دکھائیا۔ ایکا دیوے
 برہم گیان، برہم ودیا کرے پڑھائیا۔ چوڈاں ودیا نین شرمان، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی سرب
 جس گان، جس ہر جو آپ جنائیا۔ گرسکھ تیرا میلا اک مکان، گرہ مندر ملے وڈیائیا۔ سورج چند نہ کوئے نشان، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئے
 زمیں نہ اسمان، سمند ساگر نہ کوئے رکھائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ نہ کوئے بیابان، اُچا ٹلا پر بت نظر کوئے نہ آئیا۔ اک اکلا نوجوان، نرگن بیٹھا آسن
 لائیا۔ جوتی جاتا سری بھگوان، نورو نور نور رُشنائیا۔ سچھنڈ سے سدا مہربان، مہر نظر اک ٹکائیا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نہکھنکا ناؤں رکھائیا۔ گرسکھ
 سجن ویکھے آن، گر گوہند میلا چائیں چائیا۔ نانک لیکھا در پروان، سچ پروانہ اک پھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، ہنگ برہم کرے کڑمائیا۔ لیکھا
 جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پھول بھلائییا۔ کر کرپا جس جن دیوے نام دان، تس اپنی بوہج بھجائییا۔ ناتا تئے جیو جہان،
 جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ گرسکھ گر گر سدا وسن اک مکان، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ دو جہاناں اک نشان، نرگن سرگن سرگن نرگن آپ جھلائییا۔
 کلجگ انتم ہو پردھان، سچ پردھانگی اک دکھائییا۔ جنم جگ دے وچھڑے میلے آن، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائیا۔ گرسکھ گرسکھ ہر جن چتر سنگھڑ
 سجان، بدھ بیک اک کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے سچا ور، انت کنت بھگونت، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، گر گر چیللا
 سجن سہیلا، سچھنڈ نواسی سچ گھر میلا اک اکیلا آپ کرائیا۔ ساچے تخت بیٹھ نرنکار، دُھر فرمانا ہر جنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکنکارا آپ الائیندا۔
 سچھنڈ دوارا کھول کوڑا، نور نورانہ نور درساہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن

آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ بلوان، بلدھاری بھو کھلایا۔ ایکنکارا جانی جان، جانہار سچا شہنشاہیا۔ آد زرنجن ہو پردھان، ست پردھانگی آپ کماہیا۔ سری بھگوان سچ نشان، سچ محلے اک وکھایا۔ ابناسی کرتا حکمران، پاربرہم پر بھ دے صلاحیا۔ سچکھنڈ کھیل مہان، اگم اگمرا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم ہر زرنکار، ایکا ایک سنائیدا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنت سری بھگوانت اک اگلا بیٹھ کرے وہار، بھو کوئے نہ پائیدا۔ جگ چوکڑی جانے پچھلی کار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ گر اوتار لئے اٹھال، نیتز نین نین کھلاییدا۔ پیر پیغمبر دے جلال، جلوہ نور آپ وکھائیدا۔ اٹھو ویکھو حق حقیقت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیدا۔ سچ سندیسہ جو دھابیر، بلی بلوان آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی ہوئے اخیر، آخر اپنے ہتھ رکھایا۔ دو جہاناں کھیل بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ شرع شریعت پا زنجیر، ورن برن وند وندایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وار سب نوں رہیا جگایا۔ گر اوتار جانا جاگ، ہر جاگرت جوت جگائیدا۔ تخت نواسی ایکا راگ، پُرکھ اکال آپ سنائیدا۔ جگ چوکڑی بٹھاں تاگ، ساچا تند اک وکھائیدا۔ سرگن روپ جگے چراغ، دیا باقی ڈگمگائیدا۔ ترے گن تت ویکھے آگ، اگنی اگ لگائیدا۔ مانس مانکھ ویکھو کاگ، کاگی روپ وٹائیدا۔ دُرمت میل لگا داغ، زمل نیر نہ کوئے وکھائیدا۔ کوئی نہ کسے رکھے لاج، سر ہتھ نہ کوئے کھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ گر اوتار کھولو اکھ، ہر آخر آپ سنائیدا۔ لوک مات ویکھو پرتکھ، پر م پُرکھ کھیل کرائیدا۔ جگ جگ مارگ جو آئے دس، جیو جنت جنت سمجھائیدا۔ بھو چکائے مندر مٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کروٹ آپ بدلایا۔ ساچی کروٹ سری بھگوان، چوتھے جگ آپ بدلایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، سچ سندیسہ اک سنایا۔ نیتز کھول کرو دھیان، لوک مات رہیا وکھایا۔ چار ورن سرب گرلان، کھتری براہمن شوڈر ویش دین دُہایا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیان، دیک جوت نہ کوئے رُشائیا۔ - آتم پر ماتم نہ کوئے گیان، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ آتر لو نہ کوئے دھیان، نج نیتز نہ کوئے کھلایا۔ امرت رس نہ پین کھان، کول جھرنانہ کوئے جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم سب نوں رہیا جگایا۔ گر اوتار کرو وچار، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ لیکھا ویکھے ویکھنہار، لکھیا لیکھ

سرب دکھائیندا۔ وید شاستر سمرت گئے ہار، گیتا گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ انجیل قرآن نہ کوئے ادھار، تیس بتیس نہ کوئے صلاحیندا۔ ساچا کلمہ نہ کوئے پیار، کلامِ الہی نہ کوئے جنائیندا۔ کاتب بنے نہ کوئے لکھار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار آپ سمجھائیندا۔ گر اوتار دیو دلیل، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پیر پیغمبر کرو اپیل، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دسے نہ کوئے وکیل، بھو ابھید دئے کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم رہیا ورتائیا۔ ایک حکم برہاسُت، سنک سندن آپ جنائیندا۔ سنت کمار جانا اٹھ، ویلا انتم آئیندا۔ براہ تیری گئی رُت، جگے پُرش پنڈھ مکائیندا۔ جیکر یو تیری رُت، نر نرائن ویکھ دکھائیندا۔ کپل من ویکھ کایا بُت، دتاترے آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا بچھلا لیکھا لہناسب دا جھولی پائیندا۔ رکھو دیو کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پرتھو تیرا دھرت نشان، دھرت دھول دئے ڈھائیا۔ متس تیرا ٹٹامان، جل بنب نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا پڑدہ رہیا چکائیا۔ کچھپ اٹھ ویکھ وچار، مندرا سیس نظر نہ آئیندا۔ دھنتر تیری کرے نہ کوئے وچار، اوکھدہ جگت نہ کوئے مکائیندا۔ موہنی رُپ نظر نہ آئے وچ سنسار، نیتز نین بند رکھائیندا۔ ہنس چوگ نہ جگے مانک موتی سوہنگ شبد نہ کوئے جیکار، پنکھی پنچھی سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ نر سنگھ تیرا لیکھانہ کوئے اجیار، پرہلاد ویس نہ کوئے وٹائیندا۔ ہری رُپ نہ کوئے ادھار، گج تند نہ کوئے تڑائیندا۔ نرائن تیرا گیان نہ کوئے سہار، بالک دھرو نہ کوئے وڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ باون اٹھ کر وچار، بل نظر کتے نہ آیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگمڑی دھار آپ چلایا۔ ستجگ رہیا نہ وچ سنسار، تریتا اپنا رُپ وٹایا۔ پرس رام کریا خبردار، براہمن سُت ایکا جایا۔ رام رگھپت لئے اوتار، رگھبنس لیکھ چکایا۔ نیتز نین ویکھ اگھاڑ، پیتا سُرتی رُپ نہ کوئے وٹایا۔ بھیلنی دسے نہ کوئے وچ اجاڑ، سر سروور نہ کوئے سہایا۔ سرشٹ سبائی راون رُپ ہو یا سنسار، لنکا گڑھ نہ کوئے تڑایا۔ پُرکھ ابناسی کرے خبردار، ساچا حکم اک سنایا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ وید ویاس اٹھ بال انجانا، بالی بدھ اک درڑائیا۔ ناتا ٹٹا اٹھاراں پُرانا، چار لکھ ستاراں ہزار گن گن پنڈھ مکائیا۔ انتم ورتے ہر کا بھانا، ہر بھانا آپ ورتائیا۔ جیو جنت کوئی نہ دسے سگھن سیانا، من مت چاروں

گنٹ رہی گُرا لائی۔ کاہن کرشن دیکھ کھیل مہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا رہیا جنائی۔ کاہن کرشن ترے لوکی ناتھ، ناتھ انا تھاں آپ جنائیدا۔ لکھ چوراسی کوئے نہ دے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ آتم پر ماتم بھلیا پاٹھ، سرتی شبد نہ کوئے ملائیدا۔ کوئی نہ آئے ساچے گھاٹ، ساچے سرور سچ اِشان نہ کوئے کرائیدا۔ کوڑی کرپا و کیا ہاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لھم آپ ورتائیدا۔ ساچا لھم ہر ہر بودھ، بودھ اگادھا آپ سنا ئیا۔ جگت و دیا نہ سکے کوئی سودھ، سو بھت نظر کسے نہ آ ئیا۔ ہر کا بھیو نہ کسے دے گوجھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بودھ رہیا سمجھائی۔ سو پُرکھ نرنجن پرورد گارا، اپنا کھیل آپ سمجھائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ کر خبردارا، خالق خلق آپ دکھائیدا۔ مقامے حق ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ لوک مات ہاہاکارا، نیتز نین سرب جنائیدا۔ کلمہ کلام نہ کسے وچارا، بسمل روپ نہ کوئے وٹائیدا۔ سجدہ سیس نہ بھکے پرورد گارا، آب حیات نہ کوئے پیائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا آپ چکائیدا۔ اُٹھ محمد دیکھ وچار، بے عیب رہیا سمجھائی۔ ناتا تٹھا چار یار، چار گنٹ رہی گُرا لائی۔ اللہ رانی رووے دھاہاں مار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ حق حقیقت نہ پاوے کوئی سار، لاشریک بیٹھا گھ

چھپائی۔ اُمت اُمتی گئی ہار، نبی رسول نہ سنگ نبھائی۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، چوڈس چند نہ کوئے چڑھائی۔ چوڈاں طبق کرن پکار، چوڈھویں صدی نال رلا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُمت اُمتی رہیا دکھائی۔ اُمت دیکھو وڈ علما، عالمین سمجھائیدا۔ ساچا کلمہ نہ سکے کوئی پڑھا، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیدا۔ ساچا حجرہ نہ سکے کوئی دکھا، ساچی بانگ نہ کوئے لائیدا۔ ساچا محبوب نہ سکے کوئی ملا، غربت کوئی نہ باہر کڈھائیدا۔ الابت نہ سکے پھیرا پا، اتل و تل ستل کھیل نہ کوئے جنائیدا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ دو جہاناں دیکھ دکھائیدا۔ سب دا لہنا دے مُکا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیدا۔ ساچی کھیل ہر نرنکار، سچھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ نانک نرنگن دیکھ وچار، سرگن نانک رہیا سمجھائی۔ چاروں گنٹ گنٹ و بھچار، جیو آدھار نہ کوئے وڈیائی۔ نام ست نہ کوئے پیار، ستنام نہ کوئے پڑھائی۔ اندر وڑیا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار، گیان گرو نہ کوئے دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا رہیا سمجھائی۔ نانک نرنگن بول جیکارا، پُرکھ ابناسی اک سنا ئیدا۔ تیرا بھیو آد جگاد نیارا، آنت کوئے نہ

پائیندا۔ میں لوک مات بن کے گیا ونجارا، ساچا ونج ہٹ وکھائیندا۔ چار ورن دتا اک سہارا، اوج نیچ راؤ رنک نہ کوئے جنائیندا۔ آتم برہم اک ادھارا، پاربرہم میل ملائیندا۔ ایک شبد نام جیکارا، چاروں گنٹ گنٹ سنائیندا۔ کلجگ اتنم بھلیا سرب سنسارا، کلجگ اپنا ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ اپنا بھو وڈ بلوان، آپے آپ کھلایا۔ گوہند سورا نوجوان، سنگھ روپ لئے پرگٹایا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے مار دھیان، نیتز نین نین ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند ویکھے لوک مات، ایک نین اٹھایا۔ کوئی نہ دے میرا ساک، سب بیٹھے سنگ تجایا۔ اندر باہر نہ کوئی پاک، پتت روپ نہ کوئے وٹایا۔ ساچے اتریا نہ کوئی گھاٹ، کنڈھا پار نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ جنایا۔ گوہند سورا وڈ بلکار، ایک شبد شبد جنایا۔ میں دس کے آیا سچ وہار، چار ورن کر گڑمایا۔ اوج نیچ کر پیار، اپنا رنگ رنگایا۔ امرت دے کے آیا ٹھنڈا ٹھار، ساچا رس وچ سمایا۔ سپس بنھ کے آیا دستار، پنچم پنچ وڈیایا۔ چار یاری جائے ہار، چوٹھا جگ رہن نہ پانیا۔ اتنم کھیل کرے زرنکار، زرگن اپنا روپ وٹایا۔ سمبل نگر دھام نیار، ساچا مندر دے سہایا۔ پرگٹ ہوئے کل کلکی اوتار، کاکھ ٹکا دے مٹایا۔ چار جگ دا لہنا دینا قرضہ دے اُتار، باقی کوئے رہن نہ پانیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پچھلا مکے سرب وہار، اگے لیکھا آپے لایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار اپنی گود لئے بہال، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ورن برن ذات پات اوج نیچ راؤ رنک توڑ جنجال، ایک مارگ دے وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دو جہان ست دیپ برہمنڈ کھنڈ ایک ایشٹ پُرکھ اکال، ایک سپس جگدیش بھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ زرنیشا ایک وار سنایا۔ سچ سندیسہ پیر پیغمبر، پیغام ہر جنائیندا۔ کلجگ اتنم ویکھ اڈمبر، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ ستجگ ساچے رچے سویمبر، تھت وار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سرب گناں آپے بھر تمبر، گونتا گن نہ کسے سمجھائیندا۔ وسنہارا ڈونگھی کندر، اچے ٹلے آپے پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی من جیو جنت بنھے بندر، نام ڈوری ہتھ اٹھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے کھنڈر، ایک کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتنم ور، گر اوتار پیر پیغمبر آپ سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر شاہ حقیر، حقیقت ہر جنایا۔ چار جگ شرع شریعت وچا رہیا زنجیر، کلجگ اتنم دے تڑایا۔ بدلن آیا آپ تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے

کھیل بے نظیر، لکھت پڑھت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیز نین سرب کھلایا۔ نیز کھولو اگوں بولو، ہر ہر آکھ سنایندا۔
 اپنی اُمت اپنا مذہب آپے تولو، کنڈا ہتھ پھرائیندا۔ آد جگاد سدا اڈولو، اڈول ڈل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلجگ انتم کرن آیا گھولو، لوک
 مات نو کھنڈ پر تھی اکھاڑا اک دکھائیندا۔ اپنا اپنا پڑدہ کھولو، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنایندا۔ کھولو تاکی بند کواڑ، ہر ہر
 آپ جنایا۔ کلجگ انتم اگ لگی تتی ہاڑ، جیو جنت رہے گرلایا۔ سادھاں سنتاں رہی ساڑ دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ نہ کوئے بچھے نہ کوئے اگاڑ، سپس
 ہتھ نہ کوئے رکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا رہیا مکایا۔ پیر پیغمبر کر سلام، دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ بے عیب تیرے بنے
 غلام، اپنا مان نہ کوئے رکھایا۔ اُمت سکے نہ کوئے پہچان، شرع شریعت رہی گرلایا۔ اسپس چھڈ کے آئے میدان، اپنا بل نہ کوئے رکھایا۔ تیری چرنی
 ڈگے آن، اک پناہ منگایا۔ لوک مات نیا تیرا فرمان، دھر سندیسہ جو لیا سناٹیا۔ صدی چوڑھویں کر کلیان، کلمہ نبی دئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم شاہ سلطانا، شہنشاہ آپ سمجھائیندا۔ اپنی ہتھیں لکھو سرب پروانہ، اپنی پروانگی آپ جنائیندا۔ کلجگ
 انت کھیل مہانا، خالق خلق وچ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی بنھے گانا، جیو جنت سگن منائیندا۔ چاروں جگ جگ چوکڑی تئے مانا، ابھمان نہ کوئے وڈیائیندا۔
 سب نوں مٹا پئے بھانا، ہر بھانے سد رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دین دیاں دیا کر، ایکا گن جنایا۔
 دیوے حکم اگے کھڑ، دھر فرمانا آپ سناٹیا۔ لوک مات جس لائی جڑ، انتم دیوے آپ اُکھڑایا۔ جس دا کلمہ آئے پڑھ، انجیل قرآن صفت صلاحیا۔ جس
 دی بانی آئے مات دھر، لکھ لکھ لیکھ دکھایا۔ جس نوں سجدہ آئے کر، سو سیاہ پوش روپ وٹایا۔ جس دا بردا آئے بن، سو بے پردہ ہو یا بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم سکھنڈ نواسی، ایکا ایک جنائیندا۔ کلجگ انتم کھیل تماشی، چوتھے جگ آپ
 کرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ جیو جنت بن ہر نامے چڑھنے پھانسی، اگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ نظر نہ آئے پنڈت کاشی، ملا شیخ نہ کوئے اٹھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ورتے حکم سری بھگوان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ تختوں لاہے راج راجان، سپس

تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ نگر کھیڑے بیابان، جنگل جوہ روپ وٹائیا۔ جودھا سور پیرِ بلی بلوان، بل اپنالئے دھرائیا۔ چار جگ دی چکے آن، بچھلی کان نہ کوئے رکھائیا۔ اگے دیوے اک گیان، چار ورن کرے پڑھائیا۔ ایک شبد نوجوان، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ ایک کھنڈا بن میان، پُرکھ ابناسی آپ چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن صلاح، اک دُوبے نال مل مل متا پکایا۔ کلجک ویلا اتم گیا آ، پاندھی اپنا پندھ مُکایا۔ جس دا ڈھولا آئے گا، سو صاحب ہوئے رُشنائیا۔ جس نوں وید ویاس گیا لکھا، سو ٹلے پریت ڈیرہ لایا۔ جس نوں عیسیٰ کہے میرا خُدا، سو نُور ظہور دئے جنایا۔ جس نوں محمد کہے امام مہندی ویس لئے وٹا، سو کھ نقاب پڑدہ لئے چکایا۔ جس نوں سنگر نانک کہا نہرکناک مہابلی جائے آ، سب دا دیوے مان گویا۔ جس نوں گو بند کہا کل کلکی اوتار پھیرا لئے پا۔ سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ سو پُرکھ نرنجن لوک مات آیا ویس وٹا، سب دا کرے صفایا۔ پہلی چیت دوس سہا، ساچے تخت سو بھاپایا۔ حکمی حکم لئے منگا، گر اوتار پیر پیغمبر در بہایا۔ کسے کولوں منگے نہ انت کوئی گواہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بل دھرایا۔ نہ کوئی منگے گواہ، نہ دیوے صفایا۔ سب دا لیکھا دیوے دکھا، جو کھ لکھ آئے نال قلم شاہیا۔ برہے اگے چارے وید دئے ٹکا، وید ویاس پُران اٹھاراں دئے سمجھائیا۔ گیتا گیان دئے کھلا، کاہنا کرشنا پڑدہ لاہیا۔ سچ مُصلّا ہیٹھ وچھا، ال للا کرے پڑھائیا۔ بسمل روپ ہوئے خُدا، بہیل دیکھے سرب لوکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ ڈیرہ دیوے ڈھاہ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چو داں طبقات پھیرا پا، احمد محمد کھیل کرائیا۔ الف یے دئے مُکا، حمزہ نوں نہ کوئے پڑھائیا۔ نقطہ عین دئے مٹا، عین اکھ نہ کوئے کھلائیا۔ صحیح سلامت اک خُدا، صورت آپ در سائیا۔ اجونی رہت ویس وٹا، پُرکھ اکال بھیو چکائیا۔ نانک نرنجن میلا سچ سُبھا، سچکھنڈ و بے ودھائیا۔ گر گو بند اندر جائے سما، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ زمیں اسماناں پھیرا آئے پا، شبدی گھوڑا اک دوڑائیا۔ سولاں کلیاں آسن پا، سولاں شنگار کرے سچا شہنشاہیا۔ کلجک اتم سب نالوں ہوئے بے وفا، پروردگار مُرشد مُرید دیکھے چائیں چائیا۔ رام روپ آپ دھرا، لوک مات اپنا رنگ جنایا۔ سنت سہیلے بھگت بھگونت لئے اٹھا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ اتم تاکی بجر کپائی کُنڈا لاہ، ساچے مندر میل ملائییا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے پندھ دئے مُکا، سنجگ ساچا راہ چلائییا۔ ایک ایشٹ اک گردیو اک سوامی ہر نہکامی دئے دکھا، نہچل دھام

دے وڈیا نیا۔ گھٹ گھٹ بیٹھا اتر جامی، پورن برہم برہم گیانی، پاربرہم ویس وٹا نیا۔ جن بھگتاں دیوے اک نشانی، آتم اندر انحد بانی، دُھن انادی کھیل مہانی، جوت زرنجن نور نورانی، سرتی شبد بنے سوانی، آتم برہم پد زربانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل پُرکھ کرتار، اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ انحد شبد وجے اپنے بھار، اپنے وچ چھپائیندا۔ اپنی جوتی اپنے اندر واڑ، آپے بند کرائیندا۔ دسم دواری آپے ہوئے باہر، سُن اگم آپ سمانیندا۔ آپے ویکھے دھواں دھار، نور نور آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی سورج چند ہوئے اُجیار، کرن کرن نہ کوئے چکائیندا۔ پرکاس پرکاس وچ پیار، پیار پیار وچ ملائیندا۔ اپنے پھڑ کے کڈھے باہر، پنخ تت ناتا توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت کھیل نیار، تھر گھر اپنا کھیل وکھائیندا۔ تھر گھر بیٹھ آپ کرتار، آپ اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہک نک زرائن زر، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ ایکا پُرکھ اک اکال، عقل کلا اکھوائیندا۔ آد جگادی دین دیاں، دیا ندھ ٹھا کر بھو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ وسے سچّی دھر مسال، سو بھاؤنت آپ سہائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے لوک مات بن دلال، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام نشان، سچ نشانہ ہتھ پھڑائیندا۔ آتم اتر اک گیان، بن رسنا جہوا آپ سمجھائیندا۔ انحد شبد انادی تان، راگی راگ آپ لائیندا۔ جوتی دیک دیا بال مہان، اگیان اندھیر چکائیندا۔ جن بھگتاں کرے آپ پچھان، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ راتی ستیاں درشن دیوے آن، جنم جگ دے رُٹھیاں آپ منائیندا۔ برہوں تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان، ہر جن اپنی گودی چک، ہر ساچا خوشی منایا۔ آون جاون لکھ چوراسی پینڈا جائے مک، مات گر بھ پھیر نہ آئیا۔ انت کنت بھگونت بخشے ایکا اوٹ، چرن سرن سچّی سرنا نیا۔ میل ملاوا نرمل جوت، جوتی جوت جوت سما نیا۔ دھام اولٹا سچکھنڈ ساچا کوٹ، چار دیوار نہ کوئے بنا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہا نیا۔ بھگت سہائی ایکنکارا، بھگت وچھل دیا کمائیندا۔ کلج اتم کر پیارا، پر م پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ چتر بھج بال انجانا، رُپ انوپ آپ دھرائیندا۔ بھگوتی بھگوتی ہو مہربانا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد شکت نور مہانا، نور نور نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اک اکلّا وسنہارا سچ محلہ، لوک مات

پھیرا پائیندا۔ لوک مات پھیرا پا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک پنڈھ دے مکا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوڑی کریا دے کھپا، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ رائیا۔ ست ستوادی ساچا مارگ دے لگا، ست است ایکا رنگ دکھائیا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، ایکا چیت جاپ سمجھائیا۔ ایکا مندر دے بنا، چار ورن سو بھاپائیا۔ ایکا راگ دے اللہ، آتم پر ماتم کرے گڑمائیا۔ ایکا پڑدہ دے اٹھا، نورو نور نور رُشنائیا۔ جیو جنت سادھ سنت پت پر میثور نظری جائے آ، لکھ چوڑاسی ناری خوشی منائیا۔ کنت کنٹھلا ساچی تیج دے سہا، سو بھاؤنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم دیوے ور، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ ہر جن ساچے ملیا میلا، مل مل خوشی منائیندا۔ ایکا گھر وسے گرو گرو چیل، گر گو بند رنگ چڑھائیندا۔ ایٹھے اوٹھے سجن سہیلا، رام رمیا اپنے انگ لگائیندا۔ جگا جگنتر وسنہار نویلا، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیلا، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری اتم ور، نہ ہکنتک نرائن نر، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے جگا، جیون جگت اک سمجھائیا۔ بن تندری تار ستار راگ دے الاہ، گھر ناد مردنگ وجائیا۔ برہم برہماد دے کھا، پار برہم سچ سرنائیا۔ جس جن دیا دے کما، تس اپنی گود بھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کایا مندر اندر آپے وڑ، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر، ایش جیو ایش جگدیش کرے گڑمائیا۔

۷۱۰

۷۱۰

* ۱۴ پھلگن ۲۰۱۸ پکرمی جسونت سنگھ دے گرہ اٹارسی *

آد جگاد اک بھگوان، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ آد جگاد اک نشان، ست نشانہ اک پرگٹائیا۔ آد جگاد اک راجان، شاہو بھوپ بے پرواہیا۔ آد جگاد اک مکان، سچھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ آد جگاد ایکا نور مہان، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آد جگاد ایکا دھنکان، ناد انادی ناد سنائیا۔ آد جگاد اک گیان، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ آد جگادی ایکا امرت پان، امیوں رس اپنا آپ چکھائیا۔ آد جگادی ایکا کاهن، نرگن نرویر روپ دھرائیا۔ آد جگادی ایکا دان،

نہکنتک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۱

داتا دانی آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیا۔ آد جُگادی ایکا میت، متر پیارا اک اکھوائیندا۔ آد جُگادی ایکا
 گیت، گیت گوہند آپ الائیندا۔ آد جُگادی ایکا ریت، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ آد جُگادی ٹھانڈا سیت، تھر گھر ساچے بھيو پائیندا۔ آد جُگادی پتت
 پُنت، پتت پاؤن ویس وٹائیندا۔ آد جُگادی وسے ہر گھٹ چیت، چیتن اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی سدا انڈیٹھ، انڈ ٹھڑے دھام آسن لائیندا۔ آد جُگاد
 ستا رہے دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ نہ کدے بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ آد جُگادی ایکا گوہند، ہر
 گوہند وڈ وڈیائیا۔ آد جُگادی ایکا بند، بند انادی آپ درسائیا۔ آد جُگادی ایکا سندھ، سندھ ساگر رُپ وٹائیا۔ آد جُگادی گنی گہند، گہر گسپھر ناؤں رکھائیا۔
 آد جُگادی ہر کھ سوگ نہ کوئی چند، چنتا ڈکھ نہ کوئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جُگادی ایکا آسن، ایکا
 سیجا سوہا پائیندا۔ آد جُگادی کھیل تماش، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی بھوپت بھوپ شاہو شتابشن، شہنشاہ ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگاد ویکھے وگسے
 پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں ڈیرہ لائیندا۔ آد جُگادی منڈل راسن، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آد جُگادی پون سوانس، پونی پون پھیرا پائیندا۔ آد جُگادی
 پوری کرے آسن، آسا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جُگادی داسی داسن، بن سیوک سیوکمائیندا۔ آد جُگادی بند کھلاسن، بندی توڑ بند تڑائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ آد جُگادی ایکا رنگ، رنگ رنگیلا اک جنائیا۔ آد جُگادی اک پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنائیا۔ آد
 جُگادی نام مردنگ، بن تار ستار ہلائی۔ آد جُگادی وسنہارا برہمنڈ کھنڈ، لوآں پُریاں سوہا پائیا۔ آد جُگادی رچنارچ جیرج انڈ، رچ رچ اپنی خوشی منائیا۔
 آد جُگادی ویس وٹائے وچ ورجھنڈ، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ آد جُگادی گائے چھند، ساچا سوہلا آپ سنائیا۔ آد جُگادی اک انند، انند منگل اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ جنائیا۔ آد جُگادی ایکا نور، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آد جُگادی اک ظہور، ظاہرا ظہور ویس
 وٹائیندا۔ آد جُگادی اک دستور، حکم حاکم آپ سنائیندا۔ آد جُگادی سرب کلا بھرپور، عقل کل کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی نیڑے دور، دور دُراڈا پندھ
 مکائیندا۔ آد جُگادی ست سرور، ست ستوادی اک رکھائیندا۔ آد جُگادی ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریمیت مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، آپ اپنا کھیل دکھائیں۔ آد جگادی اک بھگونت، بھگون اپنا روپ وٹائیا۔ آد جگادی ایکا کنت، لکھ چوراسی ناری سچ ہنڈھائیا۔ آد جگادی بنائے
 بنت، گھرن بھنہنار بے پرواہیا۔ آد جگادی مہما گنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ آد جگادی ایکا سنت، ایکا سنگر سو بھاپائیا۔ آد جگادی ایکا منت، ایکا
 منتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ آد جگادی اکو داتا، دیونہار آپ اکھوائیں۔ آد جگادی اکو گاتھا، جگ
 جگ آپ پڑھائیں۔ آد جگادی اکو راتھا، بن رتھوا ہی سیو کمائیں۔ آد جگادی سگلا ساٹھا، سگلا سنگ نبھائیں۔ آد جگادی اکو ناتا، ذات پات نہ ونڈ
 ونڈائیں۔ آد جگادی اکو ناتا، بدھاتا جوڑ جڑائیں۔ آد جگادی پتاماتا، پتا پوت کھیل کھلائیں۔ آد جگادی اکو ساکہ، پُرکھ ابناسی اک سنائیں۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیں۔ آد جگادی اک گوپال، ایکا گھر سہائیا۔ آد جگادی دین دیال، اپنی دیا کمائیا۔ آد جگادی ایکا کال،
 لکھ چوراسی پھڑ پھڑ کھائیا۔ آد جگادی ایکا گھالن لئے گھال، ساچی گھالن آپ سمجھائیا۔ گرکھ ورلا ویکھے لال، لال انملڑا، قیمت آپے پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی جگ کرتا ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ویس اولڑا، زرگن نور نور پرگٹا۔ جن بھگت پھڑائے پلڑا، درگھر ساچا
 دئے دکھا۔ نچل دھام اُچ اٹلڑا، سچکھنڈ دوارا بنت بنا۔ کرے کھیل اگم اگمڑا، لکھ اگوچر بے پرواہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی
 ویس وٹا۔ آد جگادی ایکنکار، روپ انوپ دھرائیا۔ آد جگادی کرپسار، جگ جگ ویکھ دکھائیا۔ آد جگادی گر اوتار، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ آد جگادی پیر
 پیغمبر دیوے سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد جگادی جگ چوکڑی لہنا دینا دیوے قرض اُتار، مقروض نظر کوئے نہ آئیا۔ خالق خلق ویکھے وگسے ویکھنہار،
 مخلوق اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنا ناد آپ سنائیا۔ آد جگادی اکو ناد، انادی ہر وجائیں۔ آد جگادی کھیل برہما،
 برہما دک ویس وٹائیں۔ آد جگادی بودھ اگادھ، بودھ اگادھ شبد لائیں۔ آد جگادی زرگن سرگن اپنے وچوں کاڈھ، لکھ چوراسی بنت بنائیں۔ آد جگادی
 وشن برہما شو لدائے لاڈ، ساچی گودی گود سہائیں۔ آد جگادی دو جہان سری بھگوان جانے حاد، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیں۔ آد جگادی ست نشانہ ایکا
 گاڈ، سچ سچ آپ درڑائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیں۔ آد جگادی اکو راہ، ایکا ایک چلائیا۔ آد جگادی اک ملاح،

جگ جگ بیڑا کندھ اٹھایا۔ آد جگادی سچ صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ آد جگادی اک نکاح، خاوند بیوی روپ وٹایا۔ آد جگادی اک محلہ دے وساء، محل اٹل ناؤں رکھایا۔ آد جگادی نور نورانہ اک خدا، جلوہ جلال کرے رُشنائیا۔ آد جگادی دیوے اک پناہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رہبر اپنا ویس وٹایا۔ آد جگادی اک داتار، داتار اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی وہار، بوہاری دھار چلائیندا۔ آد جگادی ایکا کار، کرتا پڑھ کرت کمائیندا۔ آد جگادی اک دربار، سچھنڈ دوارے آپ لگائیندا۔ آد جگادی ایکا یار، متر پیارا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگادی کھیلے کھیل اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ آد جگادی ایکا گردیو، گرو گرو وڈیائیا۔ آد جگادی ساچی سیو، سیوک سیوا سچ سمجھایا۔ آد جگادی ایکا میو، نام رس ہر چکھایا۔ آد جگادی ایکا جہو، جہو رسنا روپ وٹایا۔ آد جگادی الکھ ابھیو، الکھنا الکھ ویکھ وکھایا۔ آد جگادی سدا نہکیو، نہچل دھام آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پڑدہ لاہیا۔ آد جگادی ایکا میت، متر پیارا ہر اکھوائیندا۔ آد جگادی وسنہارا ہست کیٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ آد جگادی پتت پاپی کرے پُنیت، دُرمت میل دھوائیندا۔ آد جگادی وسنہارا در گھر ٹھانڈے سیت، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا گھر سمجھائیندا۔ آد جگادی ایکا گھر اک دروازہ، ہر ساچا سچ جنایا۔ آد جگادی غریب نواز، غریب نمانے گلے لگایا۔ آد جگادی رچنہارا کاجا، رچ رچ آپے ویکھ وکھایا۔ آد جگادی چلائے جہاز، دو جہاناں بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ آد جگادی جن بھگتاں مارے وازاں، لوک مات ستیاں لئے اٹھایا۔ آد جگادی گڑکھاں رکھے آپے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آد جگادی گڑکھاں پھرے پچھے بھاجا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی سیو کمائیا۔ آد جگادی گھالے گھال، گھانہار ہر اکھوائیندا۔ آد جگادی لہے لال، گڑکھ ساچے کھوج کھجائیندا۔ آد جگادی بنے دلال، گڑ شبدی روپ وٹائیندا۔ آد جگادی بن ونجارا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزینہ اک وکھائیندا۔ آد جگادی ناتا توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اپنی کھیل کھلائیندا۔ آد جگادی کھیل اولاء، سو پڑھ زرنجن آپ کرائیا۔ آد جگادی جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، دوسر ہتھ کسے نہ آئیا۔ آد جگادی وسنہارا سچ محلہ، ہر جن کایا مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ آد جگادی سچ سنہیڑا اکو گھلا،

گرگھ ساچے کرے پڑھائیا۔ آد جُگاد گرسکھاں اندر آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ آد جُگاد برہوں ویراگی ہر جن ویراگ اندر ہوئے جھلا، اپنی جھلک نہ کوئے جنائیا۔ جس دوارے گرگھ سبجن ساچا کھلا، تس دوارے اپنی الکھ جگائیا۔ گرگھ تیرے باجھ پھرے اگلا، ہر جو کم کسے نہ آئیا۔ تیرے ہتھ پھڑائے اپنا پلا، تیرا پلو اپنے نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد بن چاکر سیو کمائیا۔ چاکر چاک بنایا خاک، خاکی خاک ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ ورلے گھر کھلے تاک، بند کواڑی پڑدہ لاہندا۔ اندر بہہ بہہ مارے جھات، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ ناتا جوڑے بن بن ساک، ساچا سبجن خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جن بھگتاں میل ملائیندا۔ آد جُگاد میل ملتا، مل مل اپنی خوشی بنائیا۔ بن بھگتاں ہر جو پھرے اتھ، جگت نیز نہ کوئے کھلائیا۔ کسے مان نہ ملے چھپر چھنہ، گردوار مندر مسجد مٹھ رہن نہ پائیا۔ گرگھ ورلا اکو مٹا، ہر سنگر خوشی منائیا۔ دُور دُراڈا والی دو جہاناں آئے بھنہ، لوآں پُریاں پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنی سیوا آپ کمائیا۔ سیوا کرن داسدا چاؤ، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیندا۔ جگ جگ کرے سچ نیاؤں، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ ہر جن دیکھے تھائیں تھاوں، تھان تھنتر کھوج کھجائیندا۔ آپے میلے پھڑ پھڑ باہوں، اپنا پنڈھ آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ میلن آئے ہر جو نرائن، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ رسنا کیا کوئی سکے کہن، کہن کتھن نہ کوئے وڈائیا۔ اک دُوبے دا لہنا دینا اک دُوبے نوں دین، دُوسر وند نہ کوئے وندائیا۔ بھگت بھگوان دوویں اکو دھام رہن، سد وجدی رہے ودھائیا۔ دوہاں نیز اکو نین، ایکا اکھ ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کرے ساچا ہر، بن بھگتاں چین کتے نہ آئیا۔ بن بھگتاں پھرے اداس، جگ جگ کوک کوک سٹائیندا۔ کون دوارے کراں واس، ساچا گھر نظر کوئے نہ آئیندا۔ کس مندر دیکھ کراں پرکاس، ساچا مندر کون سہائیندا۔ کس گرہ ہوواں داسی داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ بن ہر بھگت میری پورے کرے نہ کوئی آس، پُرکھ ابناسی اک دھیان لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جگ جگتر جگ ولس وٹائیندا۔ آد جُگاد ولس وٹایا، ولس انیکا روپ وٹا۔ کلجک ویلا اتم آیا، پُرکھ ابناسی اچرج کھیل رہیا رچا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، سرگن میلا سبج سبھا۔ آتر بہہ بہہ ڈیرہ لایا، منتر اپنا چاپ چپا۔ جگت بسنتر دئے

بُجھایا، ایکا میگھ برس۔ گگن گگنتر ڈیرہ ڈھاہیا، رُو سس سورج چن رہے شرما۔ وشن برہما شوچرن سیس جھکایا، دوئے جوڑ پئے سرن۔ گرگھ ساچا خوش
 منایا، پر بھ ملیا بے پرواہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ اپنا ناؤں لئے دھرا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، رکھک اپنا ویس وٹائی۔
 نرگن نرگن ہو پرتکھ، نرگن نرگن لئے ملائی۔ نوکھنڈ پر تھی بھانڈے کرے سکھ، ساچی دست ہتھ کسے نہ آئی۔ جن بھگتاں مارگ دیوے دس، آپ
 اپنی بوجھ بُجھائی۔ پہلوں آپ ہوئے وس، دُوجے گرگھ لئے ملائی۔ تیجے پوری کرے آس، چوتھے اپنے گھر بہائی۔ پنچم لیکھالائے پون سواس، چھیویں
 چھپر چھن دئے وڈیائی۔ ستویں ست پُرکھ نرجن پائے راس، اٹھائیں تائیں ناچ نچائی۔ نو دوارے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑائی۔ دسویں میلا شاہو
 شاباش، دہ دشا وند وندائی۔ گرگھ پوری کرے آپے آس، اپنی آسانال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا گھر، جن بھگتاں
 رہیا سمجھائی۔ ساچے گھر ہر جن وٹنا، ہر ہر آکھ سٹائیندا۔ بن پوڑی ڈنڈے اُپر چڑھنا، سچ محل اک وڈیائیندا۔ بن تیل باقی دیپک جلنا، جوتی جوت
 ڈگمگائیندا۔ سنگر پورا اکو ملنا، ایککارا اپنی گود دھرائیندا۔ پُرکھ ابناسی دوارے گرگھ سدا پلنا، پال پوس اپنے نال رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگھ اپنی گود سہائیندا۔

<۱۵

<۱۵

* ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی ٹوپن لال دے گرہ اٹاریسی *

آد آنت ایکا گر، نرگن نرکار ہر اکھوائیندا۔ آد آنت ایکا سر، ناد انادی ناد سٹائیندا۔ آد آنت ایکا گھر، شبد شبدی ویس وٹائیندا۔ آد آنت ایکا جوڑ،
 نرگن سرگن میل ملائیندا۔ آد آنت ایکا جائے بہر، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت کھیل کرائیندا۔
 آد آنت اک اوتار، ایکا ایک وڈی وڈیائی۔ آد آنت اک دوار، درگھر ساچا اک سمجھائی۔ آد آنت اک بھنڈار، سو پُرکھ نرجن آپ ورتائی۔ آد آنت اک
 وہار، بوہاری آپ کرائی۔ آد آنت ایکا کار، کرتا پُرکھ آپ کمایا۔ آد آنت اک دربار، دھر درباری آپ لگائی۔ آد آنت اک پسا، پسر پسا کھیل

نہکک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

کرائیا۔ آد آنت اِک جیکار، بے جیکار ناؤں سناٹیا۔ آد آنت کھیل پُرکھ نار، ناری کنت رنگ رنگیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ویکھ وکھائیا۔ آد آنت ایکا دھار، اِک اِکلا ہر چلائیندا۔ جگا جگنتر ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیندا۔ لوک مات کرے خبردار، جیو جنت آپ جگائیندا۔ نام ڈنکا پر اپار، دو جہاناں والی آپ سناٹیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت سورہر، وڈ بلوان بل رکھائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پینڈا چیر، ور بھنڈ کرے گڑمائیا۔ سر سرور تھ کنارہ ویکھے نیر، نو نو پھیرا پائیا۔ ترے گن توڑنہار زنجیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت بھيو چکائیا۔ آد آنت اِک بلوان، بلدھاری ہر اھوائیندا۔ آد آنت اِک بھگوان، بھگوان ویس وٹائیندا۔ آد آنت اِک نشان، درگاہ ساچی سچ جنائیندا۔ آد جگادی اِکا بان، تیر نرالا آپ چلائیندا۔ آد جگادی اِک مکان، ہر چرن سرن سرن چرن ہر سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ویکھ وکھائیندا۔ آد آنت ویکھے اِک، اِکا رنگ سما۔ جگا جگنتر بخشے ٹیک، اشٹ دیورُپ وٹایا۔ لکھ چوراسی لکھنہارا لیکھ، وشن برہما شو سیو لگایا۔ زرگن سرگن دھر دھر بھیکھ، بھیکھ اولٹا آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگونت اپنا کھیل آپ سمجھایا۔ آد آنت کھیل اپارا، آد نرنجن ہر کرائیا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، گر گر ویس وٹائیا۔ شبدي شبد شبد جیکارا، نادی ناد ناد سناٹیا۔ بھگت بھگونت کھول کواڑا، آتم انتر بوجھ بھجھایا۔ ستن دیوے سچ ہلارا، ساچی سکھیا اِک سمجھایا۔ گرکھ میلے چرن دوارا، دھوڑی ٹکا مستک لائیا۔ گر سکھ ناتا توڑے اگنی تت تی ہاڑا، سائتک ست ست کرائیا۔ ہوئے سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، جل تھل مہینل پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے بہتر ناڑا، ناڑی ناڑی رُپ وٹائیا۔ کایا مندر اندر اِک اکھاڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ویکھ وکھائیا۔ آد آنت ویکھن یوگ، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت کٹنہارا روگ، چنتا سوگ موہ چکائیندا۔ آد آنت وسنہارا چوڑاں لوک، لوک پر لوک پھیرا پائیندا۔ آد آنت دسنہارا سچ سلوک، ساچا سوہلا ڈھولا گائیندا۔ آد آنت وسنہارا ساچے کوٹ، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ آد آنت جگا ونہارا نرمل جوت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ آد آنت ویکھنہارا اوت پوت، پوت سپوتے بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد آنت کھیل کھلائیندا۔ آد آنت ہر جو کھیل، کھیلنہارا

آپ کھلایا۔ بھگت بھگونت ساچا میل، گھر میلا سہج سُبھایا۔ کرے پرکاش بن باقی تیل، جوتی جوت جوت جگایا۔ سخا سہائی سبج سُبھیل، سگلا سنگ
 نبھایا۔ رائے دھرم دی کٹے جیل، جم کی پھاسی دے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ہر جن ساچے لئے ترایا۔ آد آنت اک
 سہارا، سو پُرکھ نرنجن اک جنائیندا۔ جن بھگتاں لائے پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رُڑھائیندا۔ دیوے درس اگم اپارا، اگم نگم اپنی کھیل جنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ آد آنت تارے ہر، تارنہار اک اکھوایا۔ جگا جگنتر دیوے ور، ور ساچا جھولی پایا۔ جنم
 جنم چکائے ڈر، نرہو اپنا بھے مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے سمجھایا۔ آد آنت کھیل اگم، پُرکھ اگمڑا آپ کرایا۔
 ہر جن لیکھا لائے دمودم، پون سواس ویکھ دکھایا۔ ناتا توڑ ہرکھ سوگ چنتا غم، ایک رنگ رنگ دکھایا۔ ڈبدا بیڑا آپے بٹھ، پاتھر پانہن لئے ترایا۔ لیکھا
 جانے جننی جن، جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ آد آنت اک
 نریش، نر ہر ہری نرائن ہر اکھوائیندا۔ آد آنت ایک لیکھ، گر اوتاراں آپ پڑھائیندا۔ آد آنت ایک بھیکھ، وشن برہما شو سمجھائیندا۔ آد آنت اک آدیس،
 بھگت بھگونت سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گھر آپ سہائیندا۔ آد آنت اک محل، ہر جو ہر ہر آپ بنایا۔ آد آنت ایک
 کل، عقل کل روپ وٹایا۔ آد آنت ایک جوت رہی بل، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آد آنت اک اٹل، اٹل پدوی اک سمجھایا۔ آد آنت ایک بل، بل اپنا
 آپ پرگٹایا۔ آد آنت اچھل اچھل، ول چھل اپنی کھیل کرایا۔ آد آنت جن بھگتاں اندر جائے رل، رل رل اپنا کھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد آنت ایک مان، نمائیاں ہر رکھائیندا۔ آد آنت اک گیان، موڑھ مگدھ آپ سمجھائیندا۔ آد آنت اک
 دھیان، چرن سرن اک رکھائیندا۔ آد آنت ایک راگ ایک گان، سُر تال اک وجائیندا۔ آد آنت ایک ایک کرے پچھان، دو جاسنگ نہ کوئے رلائیندا۔
 کلج انتم ہو پردھان، ہر جو ہر ہر اپنا ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آنت ہتھ رکھ نرنکار، اپنی دیا
 کمائیا۔ سمرتھ کھیل کرے اپار، مہما کتھ کتھ پڑھایا۔ ہر دے وس وس کرے پیار، نس نس اپنا پنڈھ مکائیا۔ جن بھگتاں گائے جس وچ سنسار، وید پُران

کھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت انت اپنی کل آپ ورتایا۔ گائے جس سری بھگوان، جگ جگ دے وڈایا۔ ہتھ اٹھائے
 اک نشان، دو جہاناں دے جھلایا۔ آپے دیکھے زرگن آن، سرگن نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن جن جن اپنے لیکھے لایا۔

* ۱۴ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی اٹارسی *

پُرب لہنا مائس جنم، جنم اجنم دیکھ وکھائیندا۔ ذات پات ناتا توڑے ورن برن، در گھر اک وکھائیندا۔ ایش جیو جگدیش ساچی سرن، سری
 بھگونت کنت اک سمجھائیندا۔ ناتا تے مرن ڈرن، آون جاون پتت پاون پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لیکھا دیکھ
 وکھائیندا۔ پُرب لیکھا ہر جن لینا، دیونہار اک اکھائیندا۔ سنگر درشن پیکھت نیناں، نین نین خوشی منائیندا۔ ناتا جھوٹا ساک سجن بھائی بھیناں، سگلا
 سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ ہر سرنائی ساچی بہنا، مندر محل اک وکھائیندا۔ نام ہر کا ساچا گہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لیکھا ہر
 جنائیندا۔ پُرب لیکھا پنج تت، تت تت درڑایا۔ دیکھنہارا رتی رت، ناڑی ہڈ پھول بھلایا۔ دیونہارا اکومت، برہم مت اک سمجھایا۔ ست سنتو کھ
 دھیرج جت، آسا ترسنا موہ چکایا۔ آتم سیجا ساچی کھاٹ، گھر مندر دے وکھایا۔ جوت نرنجن نور للاٹ، نورو نور ڈمگایا۔ نام ندھانا انحد ناد، اندھٹرا
 آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورن برن برن ورن لیکھا دے مکایا۔ ورن برن راو رنک، اوچ پنج نہ کوئے جنائیندا۔ دیکھنہارا
 کایا بنک، بنک سریر پھول بھلاییندا۔ روپ انوپ وٹائے انک، انک کل دھاری میل کرائیندا۔ ہر جن دیکھے جوں جن جنک، رام راما بھیو گھلاییندا۔ جوتی
 دھار شبدی تنک، راگی راگ آپ الائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، گھر بھانڈا دیکھ وکھائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار جھوٹھانت
 چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرب لیکھا آپ سمجھائیندا۔ پُرب لیکھا نرمل دھار، جوت ادھاری آپ جنائیندا۔ کرپا ندھ کرپن

پائے سار، نردھن سردھن کھیل کرائیندا۔ چرن دھوڑ دھوڑ چرن بخش چھار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ مانس جنم تیج سوار، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، پتر گپت نہ لیکھ دکھائیندا۔ مات گربھ نہ دیوے ساڑ، دس دس ماس نہ اگن تپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ ورن برن ذات پات ناتا گیا چھٹ، مایا موہ بندھن دے چکائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے ہنگتا وچوں کڈھے کھوٹ، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ہر جن اٹھائے جوں بالک ماتا سٹ، بن جننی سیو کمائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنا بھيو جنائیا۔ سوبھاؤنت ہوئی رت، پر بھ ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ رکھائیا۔ لیکھا جانے ساگر سندھ، گھر گسپھر دیا کمائیندا۔ جس جن بنائے ساچی بند، تیس ایکا گھر بہائیندا۔ سگلی میٹے جھوٹھی چند، چننا چکھا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس مانگھ ایکا رنگ رنگائیندا۔ مانس جنم اترے پار، منس لہنا مول چکایا۔ مانو دیوے ایکا ادھار، دانو دیوے سیو کمایا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ کرپا کرے آپ کرتار، رام راما روپ دھرایا۔ ساچا کاہن ہو یا بے پچان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ ساچی سخیاں میلے آن، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھایا۔ متھرا گوکل بن بندرا ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا آپے ویکھا آپ اپنی دیا کمائیا۔ دیا کمائے ہر بنواری، بسن اپنی کھیل کرائیندا۔ گند منوہر ایکا مڑلی نام وجائے اگم اپاری، سرتال نہ کوئے جنائیندا۔ ساچی سخیاں گھنٹیا گائے منگلا چاری، گپت اتیت آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے بندرا بن، بنواری پھیرا پائیا۔ ویکھنہارا ساچے چن، چن چاندنی پڑوہ لاہیا۔ جگ جگ بیڑا آپے بٹھ، بن رتھوہی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لہنا رہیا چکائیا۔ پورب لہنا ویکھے راس، منڈل منڈپ سوبھا پائیندا۔ جنم جنم پوری کرے آس، نراسا کوئے نظر نہ آئیندا۔ کرے کرائے بند خلاص، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ آتم آتم سے پاس، نرنتر دھار چلائیندا۔ مایا برہم ہوئے وناس، پرکاس اپنا روپ وٹائیندا۔ کرنہارا بند خلاص، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آتم کھولے اِکو در، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، غریب نوازا نردھن سردھن سردھن نردھن نرگن سرگن سرگن نرگن گن اوگن گن اوگن گن اپنے ہتھ رکھائیندا۔

* ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ پکرمی بھگت سنگھ دے گرہ اٹارسی *

پاربرہم پُرکھ سمرتھ، سمرتھ وڈ وڈیائیآ۔ جگ جگ مہماکتھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیآ۔ ستجگ تریتا دواپر چلایا رتھ، کلجگ انتم پھیرا پائیآ۔ چار ورن مارگ دس، کھتری براہمن شودر ویش کرے پڑھائیآ۔ ایکا امرت ساچا رس، سر سروور اک نہائیآ۔ ایکا جوت نور پرکاس، ایکا برہم دے درسائیآ۔ ایکا ہر گھٹ رکھے واس، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیآ۔ ایکا پوری کرے آس، سری بھگوان سچا شہنشاہیآ۔ ایکا کھیلے کھیل تماش، خالق ویکھے چائیں چائیا۔ ایکا پاوے ساچی راس، منڈل منڈپ سو بھا پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا رنگ آپ رنگائیآ۔ ایکا رنگ سری بھگوان، جیو جنت رنگائیندا۔ ایکا لیکھا چارے ورن، اورن بھيو مٹائیندا۔ ایکا بخشے ساچی سرن، چرن سرن اک جنائیندا۔ ایکا کھولے ہرن پھرن، نیرن نین پڑدہ لائیندا۔ ایکا چکائے مرن ڈرن، آون جاون پھند کٹائیندا۔ ایکا داتا کرنی کرن، کرتا پُرکھ کرت کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی دھار بندھائیندا۔ آد جگاد ایکا دھار، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیندا۔ سرب جیاں بن سانجھیا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کریا پار، راما کرشنا کھیل گھلائیندا۔ کلجگ انتم ہو اجیار، نرگن نور دھرائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ لہنا دینا دے اتار، لیکھا سب دا آپ مکمائیندا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، نو کھنڈ پر تھمی پھول بھلائیندا۔ وشن برہما شو لے اٹھال، سُرپت اند نال رلائیندا۔ ترے گن توڑے جگت جنجال، پنچ تت اپنا بھيو گھلائیندا۔ بھگتاں چلے نال نال، بھگوان سنگ رکھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اوچ پنچ بھيو مٹائیندا۔ ست سروپی بن دلال، سچ دلالی آپ کمائیندا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت اپنی کھوج کھجائیندا۔ لوک مات بنائے سچی دھر مسال، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ دیپک دیا ایکا بال، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ناتا

۷۲۰

۷۲۰

توڑ اتم کال، مہاکال سنگ رکھائیندا۔ نرگن روپ دین دیال، دیندھ وند وندائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چال، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ ہر جن گھالن رہے گھال، گھالی گھال لیکھے لائیندا۔ مستک دیکھے تھال، گنگن گنگنتر پڑدہ لائیندا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ پڑکھ کرتار، قدرت آپ رنگائیا۔ چار ورن کرے پیار، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ ایک مندر کھول دوار، اوچاں نیچاں لئے ملایا۔ ایک ڈنکا اگم اپار، الکھ اگوچر آپ سنایا۔ ایک ناد بے جیکار، ایک شبد کرے پڑھائیا۔ ایک اشٹ گرور گرودھار، رکھپت رگھ بنس روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سو پڑکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ سنجگ دیک جائے جگ، کلج اگیان اندھیر گوائیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، گھر مندر اک سہائیندا۔ ست سنتو کھی بنھے تگ، جت ست اپنے ہتھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنا بندھن پائیندا۔ وشنوں دیکھے وشو جد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا راہ آپ چلائی۔ ساچا راہ چلے سنسار، سنگر پورا آپ چلائی۔ سنجگ ست ست ورتار، سامتک ست دے کرائیا۔ برہم مت کر پیار، من مت دے گوائیا۔ جیو جنت بے جیکار، نو کھنڈ پر تھی ڈھولا گائیا۔ چار ورن کرے نمسکار، اشٹ دیواک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ ہر نرنکار، ایک ایک لگائیندا۔ سنجگ ساچا کرے وبار، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ ایک مندر کرتیار، ہر مندر وڈ وڈیائیندا۔ ناری پڑکھ دے آدھار، پڑکھ پڑکھو تم کھیل کرائیندا۔ ایک ونج کرائے واپار، ہر جو ساچا ہٹ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ ساچا مارگ اکو راہ، چار ورن جنائیا۔ اوچاں نیچاں بن ملاح، راؤ رنکاں لئے ترایا۔ ایک نام دے صلاح، سوہنگ ساچا ڈھولا گائیا۔ ایک ایک پکڑے بانہ، پھڑ باہوں پار کرائیا۔ اک وکھائے سچا تھال، درگاہ ساچی مان رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پائیا۔ سنجگ پائے ساچا بندھن، بندی چھوڑ دیا کمائیا۔ مستک ڈکا لائے چندن، نئم واسنا دے کڈھائیا۔ کرے کھیل سرب بخشدن، پت پانی لئے ترایا۔ لیکھا جانے ترے لوکی نندن، انند انند روپ وٹایا۔ بھيو گھلائے برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈن، انڈج جیرج ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں ایک

چھندن، سوہنگ گیت گیت الایا۔ بھگت بھگونت کرے بدن، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ جگت وکارا کرے کھنڈن، نام کھنڈا اک چکایا۔ پرگٹ ہو وچ
ور بھنڈن، جھوٹھی بھنڈی دئے مکایا۔ جن بھگتاں آپے آئے سدن، زرگن گھر گھر پھیرا پایا۔ پار کنارہ کرے حدن، حد محدود نہ کوئے رکھایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلایا۔ سنجگ ساچا ساکیات، ہر لوک مات پرگٹائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیوے دات، داتا دانی
جھولی آپ بھرائیندا۔ کلجگ میٹ اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چکائیندا۔ چار ورن سنائے ایکا پوجا پاٹھ، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا
گھاٹ، سر سروور اک نہائیندا۔ ایکا میلا کملاپات، کول نین نظری آئیندا۔ ایکا برہم ایکا ذات، ایکا پاربرہم وکھائیندا۔ ایکا بیٹھا رہے اکانت، محل اٹل
سوبھاپائیندا۔ ایکا پچھنہارا وات، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکا لیکھا لکھے بن قلم دوات، لکھ لکھ لیکھ اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ساچا ڈنک آپ وچائیندا۔ ساچا ڈنک دئے وچا، وچا وچا وچا اک اکھوائیا۔ راؤ رنگ دئے اٹھا، راج راجان دئے سنایا۔ بھگت بھگونت لئے جنا،
بھگونت اپنی بوجھ نبھایا۔ لہنا دینا دئے چکا، دست امولک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا مات دھرائیا۔ سنجگ ساچا
مات دھر، دھر دھر خوشی منائیندا۔ دیونہارا ایکا ور، ور داتا دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ کلجگ ویکھ ہنکاری گڑھ، جوٹھا جھوٹھا
ڈیرہ ڈھائیندا۔ جن بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، ساچا پلو نام بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر لوک
مات، چار ورن ورن سرنائیا۔ زرگن نر اکار بندھائے نات، ساکار جوڑ جڑائیا۔ بن ملاح لائے گھاٹ، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ آتم سیجا وکھائے ساچی
کھاٹ، آسن سنگھاسن دئے وڈیایا۔ جوٹھ جھوٹھ مکے واٹ، سچ سچ لئے اپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن دئے سرنائیا۔ چار
ورن ایکا سرنگت، سرن سرنائی ہر رکھائیندا۔ چار ورن ایکا مت، متر پیارا آپ سمجھائیندا۔ چار ورن ایکا تت، تتوت رپ دھرائیندا۔ چار ورن ایکا ہٹ،
بن ونجارا ہٹ گھلائییندا۔ چار ورن ایکا گاتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ چار ورن ایکا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ چار ورن ایکا ساک، سجن سین
کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ڈور آپ بندھائیندا۔ ساچی ڈور بندھن پا، چار ورن کرے گڑمائیا۔ ساچا مندر دئے وکھا،

بنک دوارا دے وڈیا ئیا۔ ساچے اندر دے بہا، دُئی دویتی پڑدہ دے مٹا ئیا۔ ساچا چھند دے سنا، بن رسنا جہوا گائیا۔ ساچا انند دے درس، انند انند وچ رکھائیا۔ ساچا چند دے چڑھا، نوری جوت جوت رُشائیا۔ ساچا کھنڈا دے چکا، نام ندھانا ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ویکھے ستجگ، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ پُرکھ اکال آپے اٹھ، پاربرہم کھیل کرائیندا۔ بھگتاں اُپر آپے تھ، اپنا سنگ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھے ایک مٹھ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ باقی سب دا گل دیوے گھٹ، آگے ہونہ کوئے جھڈائیندا۔ دو جہاناں جڑ دیوے پُٹ، لوک مات پھیر نہ کوئے لگائیندا۔ ڈونگھے کھاتے دیوے سٹ، شوہ دریا آپ رُڑھائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سٹ، سٹ بالے آپ جگائیندا۔ آپ جنائے اپنی رُت، رُت بسنتی آپ لہرائیندا۔ لیکھا جانے کایا بُت، پنچم ت جوت جڑائیندا۔ آتم پر ماتم وچوں پئے پھٹ، پر ماتم آتم اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد آنت کڈھنہارا جھوٹا کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ چار ورن دے ایک گوت، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ دو جہاناں چوڈاں لوکاں، برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں ایک سنگر بہت، دوجا گرو کم کسے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں اک بنائے قلعہ کوٹ، کوٹن کوٹ برہمنڈ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ ایہتے اتھے زرگن سرگن جگائے جوت، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا نورو نور نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منگل آپے گائیندا۔ ساچا منگل گائے گیت، گا ونہارا اک اکھوائیندا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ لیکھا جانے پت پُنیت، پت پاؤن دیا کمائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، نیتز نین نہ کوئے ملائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوج نیچ جوت رکھائیندا۔ جن بھگتاں بنے ساچا میت، جگ جگ اپنے انگ لگائیندا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، کوڑا ریٹھا بھن وکھائیندا۔ نو نو چار ستا رہیا دے کر پیٹھ، کلجگ آنت اپنی کروٹ آپ بدلاییندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اک گیان، ہر شبدی شبد جنائیا۔ چار ورن اک دھیان، اشٹ دیو گر ایک نظری آئیا۔ چار ورن ایک مان، ایک مندر دے بہائیا۔ چار ورن اک نشان، ست نشانہ دے وکھائیا۔ چار ورن ایک کاہن، ایک ناد دے وجائیا۔ چار

ورن ایکا بان، تیرِ نرالا آپ چلائیا۔ چار ورن اک مہمان، آپ اپنا در بہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آگے لیکھا آپ جنائیا۔ چار ورن ایکا لیکھا، کھن ہار آپ ہو جائیندا۔ چار ورن کڈھے بھرم بھلیکھا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ چار ورن ویکھے ریکھا، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ چار ورن لیکھا جانے مونڈ مُنڈائے دھاری کیسا، کیشو اپنی کھیل کرانیندا۔ چار ورن سیوا کرے برہما وشن مہیشا، شکر اپنی دھار چلائیندا۔ چار ورن آتم پر ماتم پیشہ، ساچی بنت آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اک آدیسا، نر نریشا ایکا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ چار ورن پڑدہ چک، چار کُنٹ جنائیا۔ نظر آئے جو بیٹھا لگ، اپنا رُپ درسائیا۔ نر گن شیر پئے بک، ساچی بھبک اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن سب نوں دے کرائیا۔ چار ورن کرے چیتن، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کھیتن، وڈ کرسانا بے پرواہیا۔ دُور دُراڈا وسے نیت نیتن، نچ گھر اپنا آسن لائیا۔ اوچاں نیچاں کرے ہیتن، راؤ رنک لئے ملائیا۔ اپنا دس آیا بھیتن، پڑدہ مات چکائیا۔ ہر جن رکھے چھایا بیٹھن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج کھیل آپ ورتائیا۔ اچرج کھیل رہیا ورتا، ہر ہر بھو کوئے نہ پائیندا۔ کلجگ کوڑا رہیا مُکا، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ بچھلا لہنا رہیا چکا، آگے اپنا تھم ورتائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے سہا، سہانک اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ آپ لائیندا۔ اپنا راگ الائے راگی، ایکا راگ جنائیا۔ دو جہاناں بن تیگی، کرے کھیل بے پرواہیا۔ برہوں وچھوڑے بن ویراگی، جن بھگتاں رہیا دھیائیا۔ نر گن ورتے سوانگ اپنا سوانگی، بھو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رُپ آپ وٹائیا۔ رُپ وٹائے اینکارا، اکھ کلا وڈیائیا۔ سنجگ ساچا کرے پسارا، لوک مات مات دھرائیا۔ ایکا ناد شبد جیکارا، بے جیکار دے سنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرے خبردارا، آلس نندرا دے گوائیا۔ ثالث بن آپ نرنکارا، سچ ثالثی لئے کمائیا۔ لہنا دینا چکھے وچ سنسارا، لوک پر لوک ویکھے تھاواں تھانیا۔ وید پُران شاستر سمرت گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی لکھ لکھ لیکھا لکھایا وچ سنسارا، بن بن کاتب سچا ماہیا۔ اتم کرے پار کنارہ، اپنے گھاٹ دے بہائیا۔ اکو ونج اک ونجارا، ایکا ہر جو پھیرا پائیا۔ ایکا وست رکھے ہر تھارا، تھر گھر اپنی کھیل جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا

تندی تند ہلایا۔ ایک تندی ایک تند، تار ستار آپ ہلایا۔ لیکھا جانے بتی دند، بھو ابھید آپ کھلایا۔ آتم پر ماتم اک اند، اند اند وچ سہانیدا۔ چار ورن دا اکو چھند، سوہنگ سوہلا آپ سہانیدا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، ساچی گنڈھ آپ پوانیدا۔ جن بھگتاں آتر پاوے ٹھنڈ، ترے گن گنی تت بھجھانیدا۔ سرت سوانی نار دُہاگن نہ ہوئے رنڈ، ہر جو کنت بھگونت اپنی گود سہانیدا۔ نام ندھانا سری بھگوانا نوجوانا دو جہاناں ایک ونڈ، ساچی دست جھولی پانیدا۔ چلہ تیر کمان اٹھائے اک کمند، بلدھاری اپنا بل دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکانیدا۔ بھو چکائے دیا کمائے، اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔ گرگھ جگائے لئے ملائے، آپ اپنے انگ لگایا۔ نین گھلائے درس کرائے، سوچھ سروپی روپ وٹایا۔ نہہکنک اکھوائے ڈنک وجائے، ڈورو ڈنکے سب دے بند کرایا۔ وشن برہما شو گرلائے، کروڑ تیتسا ہائے ہائے، دوئے جوڑ سرناٹیا۔ گر اوتار راہ تکائے، پیر پیغمبر سجدہ سپس جھکائے، چرن سرن چرن منگن سرناٹیا۔ گرگھ ورا خوشی منائے، لوک مات جس نظری آٹیا۔ لکھ چوراسی اگن تپائے، امرت میگھ نہ کوائے برسایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرائے، گھٹ گھٹ واسی پھیرا پانیا۔ سنت سہیلے لئے ترائے، تار نہار دیا کمائیا۔ پورب لہنا لئے مکائے، بھگت سنگھ بھگوان ایک روپ دکھایا۔ سٹ دُلا رے نال ملائے، بنس سر بنس پار کرائے، ساچی انس آپ بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کوٹن کوٹ کوٹاں وچوں ہر جن ساچے آپ ترائے، تار نہارا اپنی سیو کمائیا۔ اڑی اشٹ اک ہو جائے، ٹینکا ٹل نام کھڑکائے، رارام روپ نظری آئے، سنا سنگر سچا پھیرا پائے، بہاری ناری گود بہائے، اٹارسی اپنا چرن چھہایا۔

* ۱۴ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ بھوپال *

سنگر پورا سدا مہربان، جگ جگ دین دیا کمائیدا۔ آد جگاد سری بھگوان، انھو اپنی کھیل کرائیدا۔ وشن برہما شو دیوے دان، رجو طمو ستو ونڈ ونڈانیدا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر پروان، وست امولک جھولی پانیدا۔ ایش چو کھیل مہان، جگدیش بھو چکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل ہر کرتار، کرتا آپ کرائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اگمڑی دھار آپ چلائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہوتیار، تھر گھر اپنا بھيو چکائیا۔ شبدی شبد دے ادھار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بنت بنائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ دائی دایا بن اگم اپار، نرگن سبو کمائیا۔ پُرکھ اکال ہوتیار، اجوئی رہت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ سمائیا۔ اپنے رنگ ہر جو راتا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیلے کھیل کھیل تماشا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، نور نورانہ جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ وشن برہما شو دیوے اک دلاسا، دُھر فرمانا ہر جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پُرکھ اکال، انھو اپنی دھار چلائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ جوتی جاتا وڈ بلوان، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیا۔ پاربرہم برہم نشان، ست ستوادی اک اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ سری بھگوان، آد پُرکھ آپ لگائیندا۔ گھر ساچے میلا کھیل مہان، خالق خلق ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نور مہان، مقامے حق ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے جیو جہان، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیندا۔ آتم برہم کر پردھان، برہم اپنی انس بنائیندا۔ پنچ تت کایا دیوے دان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ چکائیندا۔ ساچا بھيو ہر اولاء، آد پُرکھ آپ چکائیا۔ نر نرائن اک اکلا، نر نریش ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو ترے گن اتینا ٹھانڈا سپتا آپ پھڑایا اپنا پلا، شبدی ڈور ڈور بندھائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھڑائیا۔ دپیک جوت جوت نرنجن آپے بلا، گھٹ گھٹ آپ کرے رُشنائیا۔ شبد سندیس ایکا گھلا، انخد نادی ناد وجائیا۔ سرگن اندر نرگن رلا، آپ اپنا گھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، لکھ چوراسی کھیل کھلائیا۔ لکھ چوراسی کھیل اپار، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ جیرج انڈ کر تیار، اُتبھج سیتج ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی پاوے سار، چارے بانی آپ پڑھائیندا۔ پراپسنتی کھول کوڑا، مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چارے کُنٹاں ہو اُجیار، دہ دشا ڈنک وجائیندا۔ چارے ویداں کر پساں، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چار ورنان دے ادھار، ایکا اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، جیون جیو آپ اپائیندا۔ جیون جیو آپ اُپا، ہر اچرج کھیل کرائیا۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈا، ترے گن مایا جوڑ جڑائیا۔ پنچ تت

گھاڑن لئے گھڑا، رکت بوئد سو بھاپائیا۔ من مت بُدھ دئے وساء، گھر بنک لئے سہائیا۔ گھر وچ گھر لئے پرگٹا، کایا مندر دئے وڈیائیا۔ مندر اندر دیپ جگا، زرگن جوت کرے رُشائیا۔ اندھ اندھیرا دئے مٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل پرکھ اگم، آد انت آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر جانے کم، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے پون سواس دم، پون پوناں وچ سائیندا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ آپے دیونہارا دان، آپے خالی ہتھ پھرائیندا۔ آپے ویکھنہارا مار دھیان، آپے اپنا مکھ چھپائیندا۔ آپے ہوئے جانی جان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایکا ہر، ساچی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا ہر جو رچ، رچ رچ ویکھ وکھائیا۔ زرگن اندر وڈ وڈ سچ، سچ سچ سمجھائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ، جھوٹھی گگری ویکھ وکھائیا۔ ترے گن لائے ایکا آنج، اگنی اگت جلائی۔ پنج تت تت بنائے سانجھ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ نار پرکھ پرکھ نار کوئے نہ دے بانجھ، جس سنگر ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیا۔ بھيو چکائے ہر بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد مہما اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر اپنا روپ دھرائیا۔ مانس جنم بنائے بنت، گھڑ بھانڈا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کر نہار کرتار۔ زرگن سرگن پھڑائے پلڑا، دو جہاناں پاوے سار۔ سچ سنگھاسن ایکا ملڑا، آتم سیجا کر وچار۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، انحد شبد سچی دھنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے اپار۔ جگ جگ کھیل کرے اپارا، اپر پور وڈ وڈیائیا۔ زرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ نام شبد سچ بھنڈارا، پرکھ اکال اک ورتائیا۔ جیواں جنتاں دے سہارا، سادھاں سنتاں لئے ترائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جگ چوکڑی کرے پار کنارہ، سبجگ تریتا دواپر رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، گر گر شبد کرے پڑھائیا۔ پیر پیغمبر کھیل نیارا، دستگیر ویکھ وکھائیا۔ مقامے حق ایکا نعرہ، حق حقیقت دئے جنائیا۔ لاشریک پروردگارا، بے عیب ناؤں خدائیا۔ خالق خلق ویکھے ویکھنہارا، مخلوق بھيو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، آپ چلائے ساچا منتر، نمو ست تت ست ست پڑھائیا۔ ست ست ہر کا ناؤں، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ آپ وکھائے ہر گھٹ تھاؤں، گھٹ

گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماؤں، بال انجانے گود بہائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاؤں، تھان تھنتر اک سہائیندا۔ پکڑنہارا آپے باہوں، پھڑ پھڑ اپنے گلے لگائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور ایک ہتھ رکھائیندا۔ دیوے ور آپ زرنکار، زرنگن وڈ وڈی وڈیائی۔ ڈبڈے پاتھر لئے تار، پاہن اپنا چرن چھہائی۔ سنسار ساگر ویکھے آن، ڈو نگھی گاگر بھو چکائی۔ جو جن بنے در سوڈاگر، ساچا ونج ونجارا اک دکھائی۔ زرنل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل میل دھوئی۔ در آیاں در دیوے آدر، دردی درد ونڈائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اپنے ہتھ رکھائی۔ ساچی وست رکھے ہتھ، ہر وڈا بے پرواہیا۔ جگ جگ کھیل کرے سمرتھ، زرنگن سرگن ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، جیو جنت رہیا پھرایا۔ زردھن زردھن پوری کرے آس، آساوت آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک دکھایا۔ ساچی وست ساچی دات، سو سنگر آپ ورتائی۔ لوک مات بنھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائی۔ پتا پوت ایک ساک، ماتا گھ گھ سہائی۔ شُکلا کشاٹے اندھیری رات، ایک نور نور چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائی۔ ساچی وست جھولی پا، سر اپنا ہتھ لکائی۔ بالک جنمے گھر وچ آ، گھر اپنا رنگ رنگائی۔ مات پت پتات خوشی لئے منا، در منگل ساچا گائی۔ ناتا بدھاتا جگت جگ لئے بندھا، جیون جگت اک وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بالک خالق کر کرپا جھولی پائی۔ من مت نار جگت کمذات، کلج گھر گھر کرے لڑائی۔ بھین بھائی ساک سجن کوئی نہ دیوے ساتھ، سگلا سنگ سرب تجائی۔ سانت نہ آوے دوس رات، گھڑی پل نہ خوشی منائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک رکھائی۔ من مت مت ہوئے دُور، گرگھ گھر رہن نہ پائی۔ پنچ تت کایا تن نہ تپے تندور، سانتک ست ست ورتائی۔ امرت میگھ برسے اک ضرور، جھرنا نچھر دئے جھرائی۔ پچھلے بختے سرب قصور، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ اک دوجے نوں کوئی نہ سکے گھور، پریم پریم نال ملائی۔ آتم کولوں آتم کدے نہ ہووے دُور، پرما تما میلا کرے سچ سہائی۔ جگت وکارا کرے چورو چور، نام کھنڈا اک چکائی۔ ستوگن کرے بھرپور، تانس ترسنارہے نہ رائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، گھر وچ میلا دے ملایا۔ گھر وچ میلا دے ملا، مل مل خوشی جنایندا۔ دُکھ درد درد دے کڈھا، سُکھ سُکھ نال ملایندا۔ اک دُوبے نوں ہتھ نال ہتھ دے پھڑا، سمرتھ اندرے اندر بندھن پائندا۔ من ہنکاری دیوے ڈھاہ، من کا منکا آپ پھرائندا۔ ساچے مارگ دیوے لا، گُرم ت اک رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر سو بھاؤنت سہائندا۔

بن دوائیوں کرے علاج، گُرسنگر ہتھ وڈیایا۔ دُکھیاں دردیاں پورا کرے کاج، کر کرپا دیا کمایا۔ جس تن پنج تت لیا ساز، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رجو طمو ستو بندھن پائیا۔ جو اندر وڈ چلائے جہاز، بن بن سیوک سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روگ سوگ چنتا دُکھ اپنے ہتھ رکھایا۔ چنتا دُکھ روگ پورب کرم، کرم کرماں نال بندھائندا۔ لیکھا جانے مانس جنم، جنم جنم پھول پھلایندا۔ جس جن بخشے اپنی سرن، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ تس ناتا توڑے جنم مرن، مرن جنم پنڈھ مکھائندا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ ساچی دا ہر کا ناؤں، ہر ہر آپ پیایا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، تتی وانہ لاگے رانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنج تت کایا ویکھ وکھایا۔ پنج تت کایا ویکھے اگنی اگت، ہڈ ماس ناڑی تن جلايا۔ دوس رین جیوت جی دُکھیا جگ، جیون مُت نہ کوئے کرایا۔ ناڑی ناڑی گئے بجھ، بہتر تندی تند رکھایا۔ تن سوسٹھ ہاڈی وچوں کوئی نہ سکے کڈھ، دھنتر بیٹھا مکھ چھپایا۔ جس جن کرپا کرے پُرکھ سمرتھ، دُکھ درد رہے نہ رایا۔ ساچا مارگ دیوے دس، ایکا اکھر جاپ پڑھایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہوئے وس، ہنگ میلا سچ سُبھایا۔ جگت دلدر جائے نس، سُکھ سبجے سچ گھر آیا۔ ہر دے اندر سنگر پورا جائے وس، دوس رین رین دوس بن نیتز نظری آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُکھ دارو اک سبھایا۔ دُکھ دارو ویکھے درد، ویکھنہارا آپ ہو آیا۔ کدے تتی کایا کدے سرد، بھیو کوئے نہ پائیا۔ نیتز نین ہون زرد، دُکھ دُکھ وچ چھپایا۔ نہ روگ ناری نہ کوئی مرد، مرد ناری دس کسے نہ آیا۔ پاربرہم سنگر پورا شبد سروپی اکو پھیرے کرد، ناڑی ناڑی صاف

کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن دوا دیا کمائیا۔ بن دوا آیا طبیب، دیکھے دیکھنہارا۔ دیکھنہارا ہو قریب، نیتز نین نین اگھاڑا۔ بچھلا اگلا اگلا بچھلا بخشے آپ نصیب، نسبت نسبت اپنے ہتھ رکھے کرتارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھارا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر کا گیان، ہری ہر آد جگاد رکھائیدا۔ بن سنگر پورے ملے نہ کسے نشان، جیو جنت سرب گرلائیدا۔ گر سنگر پورا ہوئے مہربان، نو دوارے کھوج کھجائیدا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک دیکھے مار دھیان، آپ اپنا بھجو چکائیدا۔ ایڑاپنگل ہوئے حیران، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیدا۔ ناتا ٹٹے بیخ شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیدا۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا جوٹھ جھوٹھ مکے دکان، مایا متا ہٹ نہ کوئے وکائیدا۔ امرت آتم نجھر جھرنا جھرائے سیری بھگوان، رس رسک اک وکھائیدا۔ دپیک جوتی دیوے بال، اگیان، اندھیر مٹائیدا۔ انحد شبد سنائے جس دھنکان، دھن آتم راگ لائیدا۔ بجر کپائی توڑے آن، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ گھر وچ گھر وکھائے مکان، چار دیواری نہ کوئے بنائیدا۔ زمل جوت جگے مہان، جوت زرنجن ڈگمگائیدا۔ آتم سیجا ہو پردھان، سچ سنگھاسن آسن لائیدا۔ سرتی شبدی دئے گیان، مورت اکال دیکھ وکھائیدا۔ ناتا توڑ دو جہان، آپ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیان پرکاس اک کرائیدا۔ گیان پرکاس ہووے بھان، سورج چند گھ شرمائیا۔ ایک راگ سنائے کان، چھتئی راگ بھجو چکائیا۔ اک وکھائے مندر مکان، گھر گھر وچ پڑدہ لاہیا۔ ایک امرت آتم دیوے پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیا۔ ایک ایش جیو ہوئے بلوان، ایش جیو لئے ملایا۔ ایک پاربرہم برہم دیکھے آن، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک جنائیا۔ سچ گیان سنگر چرن، ایک اوٹ سرنائیا۔ نیتز کھلے ہرن پھرن، دوئے لوچن بند کرائیا۔ ناتا ٹٹے ورن برن، ذات پات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ اکال اکو سرن، دوجی اوٹ نہ کوئے جنائیا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک وکھائیا۔ سچ گیان نش اکھر، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی اوہلے رکھیا بجر کپائی پتھر، دس کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ورولن اتھر، نیتز نیناں نیر وہایا۔ گرگھ ورا چوٹی چڑھے سخر، جس سنگر پورا دئے چڑھایا۔ آگے ہر جو ملے متر، متر پیارا نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گیان اک

دکھایا۔ ساچا گیان سنگر چرن دھوڑ، ٹکا مستک اک جنایا۔ چتر سنگھڑ سیان کرے مور کھ گدھ موڑھ، موڑھے اپنے دھندے لائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ
 گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ آتم پر ماتم جوتی نور، نور نورانہ دے در سائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، حاضر حضور پھیرا پائیا۔ اٹھے پہر دوس رین بخشے نام
 سرور، چنتا ڈکھ رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک چکائیا۔ سچ گیان سچ پرکاس، ہر پرکاس آپ دکھائیدا۔ جگ جگ
 جن بھگتاں ہوئے داس، بن سیوک سیوک کمائیدا۔ پر بھ ملن دی جو جن رکھے آس، تیس اپنا میل کرائیدا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، گگن لگنتر ڈیرہ
 ڈھاندا۔ گرسکھ تیرا دیکھنہارا پون سواس، سواس سواساں وچ سمائیدا۔ ہر جن کدے نہ ہوئے نراس، جو اکو اوٹ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرور ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گیان گیان گیان چکائیدا۔ ہر کا گیان ہر کا روپ، ہر وچ رہیا سائیا۔ ہر جو وسے چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ ناتا توڑے جوٹھ
 جھوٹھ، تیس گریکھ ملے وڈیائیا۔ پر بھ دیکھے آ ساچا پوت، پوت سپوتا گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیان پرکاس اک کرائیا۔
 گیان پرکاس ہوئے نیز اندھ، اگیان اندھیر چکائیدا۔ سرتی مکائے اپنا پنڈھ، شبدی میل ملائیدا۔ ناتا تھے بتی دند، اجپا جاپ آپ کرائیدا۔ لیکھا چکھے
 جیرج اند، جوتی جوت جوت ملائیدا۔ آتم اتر اک اند، پرمانند دکھائیدا۔ رسنا تھے مدراماس گند، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم
 اکو ناتا، ورن گوت نہ کوئے پچھاتا، روپ رنگ رکھے نہ کوئے رکھائیدا۔ ہر کا گیان نہ کوئے روپ رنگ، نظر کوئے نہ آئیا۔ گریکھ میلا آتم سچ پلنگ، گھر
 ساچے وجے ودھائیا۔ دوس رین اک اند، اند منگل ایکا گائیا۔ گیت گو بند ساچا چھند، ساچا سوہلا دے سنائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ گیان اک درڑائیا۔ سچ گیان نام ست، ست ست سمجھایا۔ گھر وچ اُتجے برہم مت، من مت رہے نہ ریا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت، ست ستوادی
 آپ بندھایا۔ ایہتھے اوتھے رکھے پت، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پنچ وکارا پائے نتھ، ایکا ڈوری ہتھ رکھایا۔ سرب جیاں جانے مت گت، ہر جن دیکھے تھاواں
 تھاوا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک سمجھایا۔ سچ گیان چرن کول، ہر سرن سچ سرنائیا۔ ملے وڈیائی اُپر دھول، اگے لیکھا رہے
 نہ ریا۔ اٹھا ہوئے نابھ کول، کولا کول بھوئیا۔ نرگن سرگن اندر جائے مول، آپ اپنا روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا

اندر گیان دے پرگٹایا۔ کایا اندر گیان بھنڈارا، ہر سَنگَر آپ رکھایا۔ گرکھ وِرا بنے وِنجارا، اپنا ہٹ لئے کھلایا۔ سرشی رووے زارو زارا، نام انملڑا ہتھ کسے نہ آیا۔ اُچے ٹلے پر بت جنگل جوہ اُجاڑ چڑھ چڑھ دیکھن ڈونگھیاں گارا، دہ دشا پھیرا پایا۔ گرکھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت منگے اک سہارا، پر بھ چرن دھیان لگایا۔ نانک گو بند ویکھے وگسے دیکھنہارا، اُھل اُھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر وِچ دکھائے نام خزانہ، دُئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ دُئی دوتی پڑدہ جائے لٹھ، مایا متا رہن نہ پایا۔ اَنتر ملے پُرکھ سمرتھ، زرنتر بیٹھا آسن لایا۔ ساچا مارگ آپے دس، اپنے راہ چلایا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر گھر وِچ خوشی منایا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے دا گاون جس، گھر ایکا بیٹھے سو بھا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیان دھیان ایکا نام درڑایا۔ سر پرک روگ مٹے دُکھ، دُکھی جیونہ کوئے گر لایا۔ پنچ تت کایا ملے سکھ، سکھ ساگر رُپ وٹایا۔ سُسپھل کرے مات لکھ، جن جننی لیکھے لایا۔ اُجل ہوئے جگت کھ، جس نیتز سَنگَر درشن پایا۔ مات گر بھ نہ اُٹا رُکھ، لکھ چو راسی بھند کٹایا۔ لیکھے لگا جنم منگھ، جنم مرن رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس دکھائے جو بیٹھا اندر لُک، سو پھ سرُپی شاہو بھو پی اپنا رُپ وٹایا۔ پورب جنم ملیا لہنا، سَنگَر نندیا کھ رکھایا۔ گرو امر داس نہ نیا کہنا، بیٹھا کھ بھوایا۔ جگت بھانا سہنا پینا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ اگے سچکھنڈ دوارے گر کی چرنی بہنا، رام داس ہوئے سہایا۔ مرن توں پہلوں تن دن درشن دیوے تیرے نیناں، گرو امر داس امر رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا دینا لہنا آد جگاد جگا جگنتر ویکھے وگسے بے پرواہیا۔ چرن کول سچ پریت، گر سکھ سکھ وڈیایا۔ آد جگادی سَنگَر ریت، ہر ہر جنایا۔ کایا کرے پت پُنیت، پت پانی لئے ترایا۔ دھام دکھائے اک اندیٹھ، بنک دوارا آپ کھلایا۔ آتم پر ماتم ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ دیکھنہارا سد اتیت، نیت نو ت ویس وٹایا۔ کھلج اتم رہیا بیت، جگ چو کڑی کھ بھوایا۔ پُرکھ اکال اک اتیت، تخت نو اسی شاہو شباشی سچ محلے اُچ اٹلے اپنا آسن لایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ پنچ بھو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے اک پریت، پریتوان ہر بھگوان جگ جگ اپنا بندھن پایا۔ سچ پریتی ساچا میلا، زرگن سرگن آپ کر ایندا۔ ایکا گھر وسے گرو گر چیل، گر گو بند ویکھ دکھ ایندا۔ وسنہارا دھام نویلا، زرگن اپنا ویس وٹا ایندا۔ آد

جُگادی سبّجَن سُہیلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن اک رکھائیندا۔ کوڑا بندھن جائے اُٹھ، بل بلیا بل جنائیندا۔ دین دیال جائے تھہ، انت دیا کمائیندا۔ امرت پینا اکو گھٹ، روگ سوگ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھہ ٹکائیندا۔ دیہی دکھ لتھے سریر، انگ انگ ملے وڈیائیا۔ من چندیا دیوے دھیر، دھیرج دھیر اک رکھائیا۔ ہڈی ہڈ کڈھے پیر، ناڑ ناڑ سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھ درد کٹ زنجیر، ذرہ ذرہ ہوئے سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بے انت وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن شہنشاہ، ساچے تخت سو بھاپائیا۔ اینکارا اگم اتھاہ، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ آد زرنجن نور رُشنا، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ساچے تھاں، محل اٹل سو بھاپائیا۔ سری بھگوان حکمی حکم رہیا ورتا، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ پاربرہم پر بھ ولس وٹا، اپنی الکھ آپ جگائیا۔ سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لا، تھر گھر اپنی رچن رچائیا۔ تھر گھر شبدی سٹ بہا، دیوے مان وڈیائیا۔ ساچے سٹ سیوالا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ دکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ آپ اُپا، بھيوَ اُپھید کھائیندا۔ وشنوں وشنوں وشنوں دھرا، برہما پاربرہم پرگٹائیندا۔ کول کولا کول کھلا، رس رسا رس چوائیندا۔ سُن اگئی آپ سما، دھواں دھار دیکھ دکھائیندا۔ شکر میلا سبھج سبھجا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ زرنجن زراکار بے پرواہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، پُرکھ اکال آپ جنائیا۔ تخت نواسی سری بھگوانا، گیرا گیرے وچ رکھائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، بے انت وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ جُگا جگنتر ہو پردھانا، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر پندھ مَکانا، جگ چوکڑی گیرا اک رکھائیا۔ نو نو چار کھیل مہانا، مہرانا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، زرنجن سرگن دیکھ دکھائیا۔ زرنجن سرگن دیکھے آ، آد جگاد رُپ دھرائیندا۔ گر اوتار ناؤں رکھا، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبدی شبد ڈنک وجا، جیو جنت آپ اُٹھائیندا۔ راگی راگ نادالا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگ جگ کھیل کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ لکھ چوڑاسی کرپسارا، گھٹ گھٹ اپنا رُپ دھرائیا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، جُگا جگنتر ولس وٹائیا۔ کلجگ انتم ہو تیارا، زرویر نور کرے رُشنائیا۔

گم آگوچر و سنہارا ٹھانڈے دربار، در دروازہ اک کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا بل آپ رکھایا۔ اپنا بل رکھے بھگوان، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن نرگن ہو پردھان، نرور کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ ویکھ مکان، لوک مات آسن لائیندا۔ وشن برہما شو دیوے پچان، آپ اپنی بوجھ بھجائیندا۔ گر اوتاراں دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنایندا۔ پیر پیغمبر دیوے ایمان، عالمین روپ وٹائیندا۔ دستگیر سچ کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ رسول رسولاں بن امام، اُمت اپنا رنگ وکھائیندا۔ نرگن ویکھ پد نربان، نانک میلا آپ کرائیندا۔ پنج تت تت نشان، جگت نشانہ اک رکھائیندا۔ انتر وس سری بھگوان، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ چار ورن اک گیان، کھتری براہمن شودر ویش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ راؤ رنگ راج راجان اک مکان، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ ستنام ساچا دان، بن بن دانی آپ ورتائیندا۔ اتم دے کے گیا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنایندا۔ اتم کل نہکلنک آوے بلی بلوان، بل اپنا آپ جنایندا۔ جوٹھا جھوٹھا میٹ نشان، ست ستوادی راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل ہر کرتارا، آد جگاد کرایا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، ایکا نور نور رُشائیا۔ ایکا پُرکھ ایکا نار، پوت سپوتا ایکا جائیا۔ گوہند بنیا ست ڈلارا، پُرکھ اکال خوشی منائیا۔ ماتا گجری دئے سہارا، تیغ بہادر وڈ وڈیائیا۔ نوری شبد نور اجیارا، رکت بوند نہ بندھن پائیا۔ لوک مات ویکھ اکھاڑا، مہابلی پھیرا پائیا۔ دُشت دمن بن ونجارا، ساچا ونج اک کرایا۔ ہم گنٹ ٹھانڈی دھارا، سیتل دھار اک وہایا۔ چیو جنتاں کر پیارا، امرت میگھ گیا برسایا۔ پنچم میل میل سنسارا، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ بنس سر بنس آپے وارا، آپ اپنی خوشی منائیا۔ آپے ستر ستا ساچے یارا، سولاں سچ آپ ہنڈھایا۔ آپ منگے منگے دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پُرکھ اکال تیری سرناپا۔ آد جگاد اک اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلج اتم کل کلکی آئے اوتارا، سمبل نگری ڈیرہ لایا۔ شبدی شبد بنے ونجارا، شبد گر اک پرگٹایا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، تال تلواڑا نہ کوئے رکھایا۔ بودھ اگادھ اک جیکارا، جے جیکار آپ سناپا۔ ناتا توڑے دو جہان چیو جنت گوارا، سادھ سنت ویکھے تھاواں تھانیا۔ کلج میٹے کوڑ گڑیارا، اندھ اندھیرا دئے گوانیا۔ کرے کھیل اپرا، آپ اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلج ویلا اتم آونا، گر گوہند اک جنایندا۔ سنگھ

رُوپ ہر وٹاؤنا، بھيوَ کوئے نہ پائيندا۔ نام کھنڈا اک چکاؤنا، دو جہاناں آپ دکھائيندا۔ وشن برہما شو آنت کراؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائيندا۔ کروڑ تیتيسا
 پندھ مُکاؤنا، سُرپت اند ڈيرہ ڈھاہندا۔ گرگھ ساچے مان دواؤنا، گر گوہند گود سُبھائيندا۔ ساچا مارگ ايکا لاؤنا، چار ورنان گلے لگائيندا۔ کلجک جڑ آپ
 اُکھراؤنا، بالے نيہاں ہیٹھ دبايندا۔ ساچا مندر اک سہاؤنا، سَتجک ساچا راہ چلايندا۔ ہندو مُسلم سکھ عيسائی ايکا رنگ رنگاؤنا، دوجا ويس نہ کوئے وٹائيندا۔
 مندر مسجد شودوالا مٹھ ايکا گھر دکھاؤنا، گردوار بنت بنائيندا۔ پُرکھ اکال سب نے گاؤنا، اک اکال نظري آيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھيوَ ابھيد آپ کھلايندا۔ بھيوَ ابھيدا ديوے کھول، کلجک آنت وجے ودھائيا۔ پُرکھ ابناسی تولے ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائيا۔ لکھ چوراسی جيو جنت ويکھے
 گھول، ترے بھون دھنی کرے لڑائيا۔ بيٹھا رہے آپ اڈول، دس کسے نہ آئيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھيل بے پروا ہيا۔
 کلجک ويلا اتم آيا، آنت آنت دکھائيا۔ زرگن زرگن ويس وٹايا، بھيوَ کوئے نہ پائيا۔ گرگھ ورلے لئے جگيا، جس اپنی بوجھ بُجھائيا۔ نيتز نين اک گھلایا،
 دوئے لوچن بند کرائيا۔ اندر وڑ وڑ درس کرايا، بند تاکی کُنڈا لاہيا۔ راتی ننتیاں لئے جگيا، بن سيوک سيو کماييا۔ لہنا دينا باقی دئے چُکایا، پورب ليکھا رہيا
 مُکاييا۔ نيتز نام گہنا ديوے پایا، تن شنگار اک دکھائيا۔ تھر گھر ساچے بہنا دئے سبھایا، گر چرن سرن سرنائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن ساچے بوجھ بُجھائيا۔ ہر جن بوجھے گر وچار، گر شبدي آپ سبھائيندا۔ زرگن سرگن کرے پيار، کرت کرم دے وچھڑے ميل ملايندا۔ راتی رتی
 تھتی نہ کوئی جانے وار، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، زرگن داتا پُرکھ بدھاتا ہر جن تیری اتم
 ذاتا، ذات پات نہ کوئے رکھائيندا۔ اتم ذات اتم برہم، پاربرہم سرنائيا۔ نہکرمی جانے ساچا کرم، کرم کانڈ نہ کوئے رکھائيا۔ ناتا ٹٹے چار ورن، برن
 اٹھاراں رہن نہ پائيا۔ جس جن ہر جو ملی ساچی سرن، تس مانس جنم ہار کدے نہ آئيا۔ زبھو چُکائے بھے ڈرن، بھيانک رُوپ نہ کوئے رکھائيا۔ نيتز
 کھولے ہرن پھرن، زرگن زرگن نظري آئيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ميلا سبھائيا۔ سبھ سبھائيا سبھ سبھائيا، بھگت وچھل ديا
 کمايندا۔ جنم جنم دی ميٹے چند، جس جن اپنا درس کرائيندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبھير کھيل کرائيندا۔ جيو جنت کيا کوئی کرے نند، نندک ننديا لکھ

رکھائیندا۔ گر سکھ گر سکھ آد جگاد انادی بند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن میلا سادھ سنگت، ہر سنگت مان وڈیائیا۔ اکو نام چڑھے رنگت، دوجی وار اتر نہ جائیا۔ گر گھ سچا کسے دوارے کدے نہ ہوئے منگت، جس گو بند ملیا سچا ماہیا۔ جس نانک انگیکار کریا اپنے انگت، انگ انگ خوشی منائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، گر شبد وچولا لئے بچائیا۔ ناتا توڑے جیرج اندج، اُتھج سیتج رہن نہ پائیا۔ ہر کا بھيو کيا کوئی جانے پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیا۔ نرگن نر ویر نر اکار سدا اکھنڈت، اکھنڈ روپ اک درسا ئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سادھ سنگت رہیا سما ئیا۔ سادھ سنگت سمائے سنگر، سو پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے لکھیا ڈھر، ڈھر مستک ویکھ وکھائیا۔ بن سدیاں گھر وچ جائے بہر، دیاوان دیا کما ئیا۔ جنم جنم دی بچھائے اوڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ کایا ریٹھا مٹھا کرے کوڑ، کڑوا روپ رہن نہ پائیا۔ پنڈھ مکائے دوڑ دوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیا۔ جس نوں کھندے براہمن کوڑ، اچے ٹلے پربت بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت دیوے مان مان وڈیائیا۔ ہر سنگت تیرا اکو نین، نیتز نین نین وڈیائیا۔ گرمت ناتا بھائی بھین، اکھ اکھ نہ کوئے اٹھائیا۔ انتم سب نوں کھائے لاڑی موت ڈین، بن سنگر پورے نہ کوئے چھڈائیا۔ لکھ چوراسی وہے وہندے وہن، گر گھ ورلے گر گر اوٹ نکائیا۔ رسنا جہوا سارے کہن، ہر دے ہر نہ کوئے وسائیا۔ گر گھ ورلے بھانا سہن، دوئے جوڑ جوڑ پئے سرنائیا۔ سادھ سنگت آد جگاد لین دین، دینا لہنا ایکا گھر ونڈ ونڈائیا۔ سادھ سنگت تیرا ساچا ناتا، ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ کرے کرائے پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھو تم سیو کما ئیندا۔ اکو رام اکو کرشن ایکا نانک گو بند گائے گاتھا، ایکا عیسیٰ موسیٰ محمد آپ پڑھائیندا۔ جگا جگت چلائے راٹھا، بن رتھوا ہی سیو کما ئیندا۔ سرب جیاں اکو داتا، گھر گھر رزق پچائیندا۔ لکھ چوراسی پتا ماتا، جیو جنت گود بہائیندا۔ ہر سنگت ہر جو تیرا سجن ساکا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ راتی ستیاں کایا مندر اندر کھولے تاکا، کھول تاکی اپنا درس وکھائیندا۔ جنم جنم دے وچھڑیاں بچھے واتا، بھيو ابھید اپنا پڑدہ لائیندا۔ کلجک انت مٹے اندھیری راتا، جس جن ہر جو درس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ہر سنگت اندر ڈیرہ لائیندا۔ ہر سنگت اندر جائے وڑ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ بن پوڑی ڈنڈے جائے چڑھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیا۔ ڈونگھی بھوری کایا کوری پار

کر، آتم سیجا سو بھا پائیا۔ نرمل نور جوت اکو دھر، اگیان اندھیر دئے مٹائیا۔ سرتی شبد لئے ور، شبد سرت ہوئے کڑمائیا۔ ایکا سیجے بہن چڑھ، وجدی رہے ودھائیا۔ آپے پڑکھ آپے ناری نر، نارکت آپ ہو جائیا۔ آپے وسے ساچے گھر، گرگھ تیرا گھر آپ دکھائیا۔ منگل سنگھ نال سنگھ اندر جائے رل، اٹھے پہر ایکا رنگ رنگائیا۔ کایا اندر چلاوے ہل، بن ہالی سیو کمائیا۔ امرت آتم لاوے پھل، بوٹا دس کسے نہ آئیا۔ صاحب سنگر جس ہوئے ول، تس دُکھ پوہ نہ سکے رائیا۔ کلجک مایا جھوٹھی رہی چھل، لکھ چوراسی ڈیرہ رہی ڈھاہیا۔ گر سیکھ کدے نہ جائے ہل، جس سنگر گو بند ملیا چائیں چائیا۔ اک دوجے اندر جائن رل، گر چیلایا گھر سو بھا پائیا۔ ہر سنگت میلا گھڑی گھڑی پل پل، پل گھڑی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جنم کرم دھرم ورن برن سرن سرنائی اک رکھائیا۔

* ۱۶ پھلگن ۲۰۱۸ منگل سنگھ دے گرہ بھوپال *

ہر پیار ست اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گندھ، ایکا پلو ہتھ پھرائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے گند، سچ سچ اک دکھائیندا۔ کرپا بندھ چاڑھے چند، اگیان اندھیر چکائیندا۔ آون جاون کے پندھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ممتا موہ کھنڈ کھنڈ، دھیرج دھیر اک رکھائیندا۔ دُئی دوت ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ گھر وچ گھر سنے سہاگی چھند، انحد راگی راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار اک رکھائیندا۔ سچ پیار بھگت بھگوان، جگ جگ آپ رکھائیا۔ سنتاں دیوے اک گیان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ گرگھ ویکھے پتر سجان، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ گر سیکھ میلا گن ندھان، گنوتا ہوئے سہائیا۔ ناتا تے جگت شیطان، ساچا مندر اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار اک رکھائیا۔ سچ پیار گرچرن ڈور، ڈوری ہر ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کڈھنہارا پنچے چور، نیچاں مان رکھائیندا۔ پنچم شبد دئے گھنگھور، گھر آتمک راگ سٹائیندا۔ گر شبدی آد جگاد جگا جگنتر چڑھیا رہے اگمی گھوڑ، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ ساچے جائے بہر، گر گر اپنی دیا کمائیندا۔ جنم جنم بوجھائے اوڑ، کرم

نہکرمی لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا برہم ایکا بندھن پائیندا۔ ساچا برہم بندھن پا، بندی خانہ دے تڑائی۔ مستک ٹکا
 چندن لا، چنتا چکھا دے گوائیا۔ سد بخشدن بے پرواہ، سر اپنا ہتھ لکائی۔ شبدی شبد بن ملاح، گر گر بیڑا آپ چلائی۔ ساچی نیئا لے چڑھا، نوکا اپنا نام
 رکھائی۔ پار کنارے دیوے لا، منجھدھار نہ کوئے رڑھائی۔ رائے دھرم نہ دے سزا، پتر گپت نہ لیکھا رائی۔ لاڑی موت نہ لے پرنا، ویلے آنت کال نہ
 کھائی۔ جس جن سنگر پورا دے دیا کما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریتی اک سمجھائی۔ پریم پریتی نبھے توڑ، ہر سنگر آپ نبھائیندا۔
 جنم جنم دے وچھڑے لے جوڑ، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سرت سوانی شبد ہانی اگے دیوے تور، پلو پلو نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پریم ناتا اک جڑائیندا۔ پریم ناتا شبدی دھار، سرتی سرت سرت گڑھائی۔ دوہاں وچولا ایکنکار، گھر گھر وچ میل کرائیا۔ جوتی جاتا ہوتیار،
 پُرکھ بدھاتا ویکھ دکھائی۔ ساچی گاتھا مہما منگلاچار، انحد راگی راگ سنائی۔ بودھ اگادھی بول جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں سمجھائی۔ پریم اندھٹھری وجدی رہے
 ستار، تندی تند نہ کوئے رکھائی۔ بتی دند نہ کوئے ادھار، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ آتر آتر کرے پیار، جگت بسستر دے بھجھائی۔ گر کاشد منتر اپار،
 بن رسنا جہوا گایا۔ آتم سیجا کھیل اپار، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ پار برہم پر بھ کنت بھتار، نرگن سرگن سرگن ناری کنت پرنائیا۔ پریم وچھاؤنا کر
 تیار، در گھر ساچا آپ سہائی۔ کملا پاتی کرپا دھار، دیا باقی ڈگمگائی۔ پُرکھ ابناسی ہوتیار، گھٹ گھٹ واسی درس دکھائی۔ جوت پرکاس مٹے دھواں دھار،
 اندھ اندھیر دے گوائیا۔ پون سواسی لیکھا جانے جانہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پریم نال نبھائی۔ پریم نال پریم رنگ، ہر پریتم
 آپ رنگائیندا۔ پریم وچھاؤنا پریم پلنگ، پریم اپر سو بھ پائیندا۔ پریم نام پریم مردنگ، پریم ڈھولا ساچا گائیندا۔ پریم نور پریم چند، پریم گیت پریم چھند
 پریم اپنا راگ سنائیندا۔ پریم سوربیر سربنگ، پریم آتر آتم ویکھے لنگھ، گھر مندر پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگست
 جن بھگتاں ایکا پریم ودھائیندا۔ ایکا پریم جائے ودھ، ہاتھ کسے نہ آئی۔ کوٹن کوٹ جیو جنت سادھ سنت گئے لد، بے آنت کہے لوکائی۔ جس مندر
 وجاوے اپنا ند، سو مندر سو بھ پائیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے آپے سد، گر گر اپنا بھو کھلایا۔ جگت جنجالے وچوں کڈھ، ساچے مارگ آپے لائی۔ لیکھا

جانے ساچی جد، بنس سربسا ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم بندھن اک رکھانیا۔ پریم بندھن ساچا ناتا، ہرجن ہر ہر آپ رکھانیدا۔ دو جہاناں پتا ماتا، بن بن سیوک سیوک کمانیدا۔ نام اگئی دیوے داتا، انملڑی آپ ورتانیدا۔ گھر وچ گھر بہہ بہہ گائے گاتھا، محل اٹل سو بھا پانیدا۔ آپے جانے پوجا پاٹھا، ہون دیپ گھرت پون تیل باقی کملاپاتی اپنا پیار رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے گھر، گھر ساچا آپ وڈیانیدا۔ پریم اندر پریم پیالہ، بن بن ساتی جام پیمانیدا۔ دیناں بندھپ دین دیاالا، دینن اپنا بھو چکانیدا۔ سدا سدا سد رہے رکھوالا، جگ جگ اپنا ویس وٹانیدا۔ ناتا توڑے کال مہاکالا، بھے بھیانک سو بھا پانیدا۔ انتر منتر دیوے ساچی مالا، من کا منکا آپ بھوانیدا۔ اٹھ اٹھوتری توڑ ججالا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم اپنے رنگ وکھانیدا۔ پریم رنگا ہر پُرکھ، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیانیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوئے رکھانیا۔ جن بھگتاں دیوے اپنا درس، رُوپ انُوپ دھرائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، ننجھر جھرننا اک جھرائیا۔ جگ جنم دی میٹے حرص، ہوس ہور نہ کوئے ودھانیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرا پھول پھلایا۔ گرگھ اُپر کرے ترس، گر پورے وڈ وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم کھیل اک کھلایا۔ پریم کھیل رہیا کھیل، کھیلنہارا ایکنکارا۔ جگا جگنتر کر کر میل، جن بھگتاں دیوے ست دوارا۔ دیپ جگائے بن باقی تیل، گھر وچ گھر کرے اجیارا۔ امرت بخشے کر کر مہر، ننجھر جھرننا ٹھنڈا ٹھارا۔ دیوے درس نہ لائے دیر، کھولنہارا بند کوٹارا۔ آون جاون پنت پاؤن لکھ چوراسی کٹے گیڑ، اگنی تت نہ لگے ہاڑا۔ لہنا دینا دے نیر، ناڑ بہتر وجے اکو تاڑا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے پریم نیارا۔ پریم نیارا نراکار، نرگن ایکا ایک جنانیا۔ کھن پڑھن توں وسے باہر، کاغذ قلم بھو نہ رانیا۔ وید کتیب گئے ہار، ہر کا انت کوئے نہ پانیا۔ سمند ساگر روون زاروزار، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ دھرت بسدھا کرے پکار، بل اپنا آپ گوانیا۔ برہما دوئے جوڑ کرے نمسکار، پر بھ تیری وڈ وڈیانیا۔ گر اوتار بن بھگھار، ہر آگے جھولی ڈاہیا۔ جگ جگ کھیل کرے کرتار، قدرت قادر دیکھے چائیں چانیا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، گر گر شبدی ونڈ ونڈانیا۔ شبد بھنڈارا پر اپار، جیواں جتاں جھولی پانیا۔ ساچے سنتاں کر پیار، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ کایا مندر اندر ہری دوار، ہر جو بیٹھا آسن

لایا۔ دس نہ آوے جیو سنسار، ترے گن مایا پڑدہ پائیآ۔ کوڑا کایا کپڑ ویکھ وچار، تن دھن ہاٹی بازی لائیآ۔ گر ساکھی گر ساکھیات گر شبد دے ادھار، گر نادی ناد و جائیآ۔ برہم برہمادی کھول کوڑا، آد جگادی اک سہار، ہر سرن سچی سرنائیآ۔ ڈونگھی بھوری پار غار، آتم سیجا کھیل نیار، نرگن میلا سرگن دھار، سرگن ناتا چھٹے سنسار، گر گر روپ اپر اپار، گر سکھ میلا ایک وار، مل مل خوشی منائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پریم پیار اک رکھائیآ۔ پریم پیار سدا اتھ، گر چیل روپ وکھائیآ۔ جگت واسنا جائے چھٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیآ۔ جس جن امرت جام پیائے گھٹ، تس اپنا جام پیائیآ۔ امرت سوما پئے پھٹ، مکھ کول نابھ گھلائیآ۔ اندر بیٹھا پئے اٹھ، اپنی کروٹ آپ بدلائیآ۔ گرگھ گودی لئے چک، ساچی گود سہائیآ۔ جگت وکارا کڈھے کٹ، آپ اپنا بل دھرائیآ۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنا روپ وکھائیآ۔ گر سکھ میلا گر گرسٹ، گر ایک رنگ رنگائیآ۔ لیکھا جانے پنخ تت کایا بت، من مت بدھ اپنے راہ چلائیآ۔ مانس جنم جیو دیوے سدھ، سدھ پچھلی سرب بھلائیآ۔ ہر کا پریم پیار نرمل ددھ، دسم دوا ری ساچی دھار، دھار دھار وچ رکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے نام ور، ور داتا اک اکھوائیآ۔

۷۲۰

۷۲۰

* ۱۷ پھگن ۲۰۱۸ کان پُر *

سر وپاؤ ہر ناؤں، سدا سنگ رکھائیآ۔ بھگت بھگوان ملن دا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک جنائیآ۔ پریم پریم پکڑے باہوں، پیار پیار نال رکھائیآ۔ ایستھے اوتھے دو جہان ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت نہ کوئے رکھائیآ۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سروپا سنتاں سپس رکھائیآ۔ سروپاؤ سوہے ساچے سنت، سنگر دیوے مان وڈیائیآ۔ جیواں ناری ملے کنت، مل کنت خوشی منائیآ۔ کایا چولی چڑھے رنگ بسنت، آتم انتر وجے ودھائیآ۔ مانس جنم بنے بنت، مانگھ اپنا بھیو چکائیآ۔ میلا ہوئے ہر جو آنت، آنت کنت سنت بھگونت ایک گھر سمائیآ۔ ناتا تھے جیو جنت، لکھ چوراسی جم کی پھاسی رائے دھرم نہ دے سزائیآ۔ سروپاؤ سنت مان، گھر گھر وچ ویکھ وکھائیآ۔ نج نیز دسے سری بھگوان، نج آتم آسن لائیآ۔

نہنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

نچ کھیتر کر پروان، بن ہتی ہت رکھائیا۔ دتی وست ہوئی پروان، پروانگی سنتاں ہتھ پھڑائیا۔ اکوست ست نشان، سدا سدا سد جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مل مل اپنی خوشی رکھائیا۔ تچھ چیز نہ دے کوئے، ہر گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ بن ہر ملے نہ کوئی ڈھوئے، ڈھو آ لے کے آگے کوئے نہ آئیا۔ پورب لہنا نچ جو جن بوئے، پورب لیکھا لیکھے پائیا۔ چٹے بستر چٹئی دھار چٹا رنگ سو پڑکھ نرنجن جانے سوئے، ہر پڑکھ نرنجن دیکھے چائیں چائیا۔ ایکنکار نزل جوت بلوئے، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا سنت سہیلا سنتاں جہا ہوئے، سری بھگوان اپنے گھر آپے سو بھا پائیا۔ پاربرہم امرت آتم رس ساچا چوئے، ساچا جھرنا دئے جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرو پاؤ ساچی پگ، لیکھا جانے سورا سر بگ، ترے گن دیکھے جگت بسنتر، گل چولا پریم بستر شستر نام ہتھ رکھائیا۔

* ۱۷ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی اوتار سنگھ دے گرہ کان پُر *

سو پڑکھ نرنجن کھیل نیارا، ہر پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا ہو اُجیارا، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سری بھگوان سو بھا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، پاربرہم ویس وٹائیندا۔ حکمی حکم سچ ورتارا، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو دے ادھارا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا کرپسارا، پنچم میلا میل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرنجن اپنی کار کرائیندا۔ نرنجن نور پڑکھ اکال، اک اکلا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ و سے سچئی دھر مسال، ست دوارے سو بھا پائیندا۔ تھر گھر واسا دین دیال، کھیل تماشا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ ساچا بھو پڑکھ اپارا، ایکا ایک جنائیا۔ نرنجن سرگن ہو اُجیارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ جگا جگتتر ساچی کارا، کرتا پڑکھ آپ کمائیا۔ گر گر روپ لئے اوتارا، شبدی شبد ڈنک سنائیا۔ جیواں جنتاں دے سہارا، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ ونج کرائے بن ونجارا، ہٹ ہٹوانا اک چلائیا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت جوت اُجیارا، نور نور نور سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ کرتا، ایکا ایک کرائیندا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، ویس انیک آپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دی دھار، دُھر دھارا آپ اُپائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کھول کواڑ، لوآں پُریاں ڈگمگائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن اتینا ساچا بھيو چکائیندا۔ ٹھانڈا سیتا اینکار، عقل کل رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتارا، آد جگاد کرائیا۔ لوک مات کرپسار، لکھ چوراسی دیکھے تھاوں تھانیا۔ وشن برہما شو دے سہارا، گن اوگن آپ جنایا۔ ایکا منت برہم اُجیارا، پاربرہم ویکھ وکھانیا۔ ایکا ناد شبد دُھنکارا، گھٹ گھٹ آپ سنایا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، سر سروور اک نہانیا۔ ایکا مندر گردوارا، گھر گھر وچ لئے پرگٹانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ اپنی رچنا سری بھگوان، آد پُرکھ آپ رچائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، سچھنڈ اپنی کھیل کرائیندا۔ تھر گھر دوارا کھول دُکان، شبدی ہٹ اک چلائیندا۔ وشن برہما دیوے دان، شکر جھولی آپ بھرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سورج چن کر پردھان، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ کھیلے کھیل زمیں اسمان، گگن گگنتر سوبھا پائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر فرمان، ست سندیسہ آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے پیغام، ساچا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی جانی جان، گھٹ گھٹ اپنی کھیل وکھائیندا۔ ایکا ناد شبد دُھنکان، وید شاستر آپے گائیندا۔ برہمے اپنے برہم بچھان، ایکا اتر اک دھیان، گیان گیان وچ سمائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست سرُوپ سری بھگوان، انڈ ٹھرا دھام آپ رکھائیندا۔ لیکھا جانے گوپی کاہن، آتم پر ماتم کھیل مہان، ایش جیو جگدیش اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگاد کرائیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ لیکھا جانے تیج ت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویس وٹانیا۔ دیونہارا اکوتت، من مت بدھ دئے سمجھانیا۔ ویکھ وکھائے ہڈ ماس ناڑی رتھ، رتی رتھ پھول بھلائیا۔ سرب جیاں جانے مت گت، بھيو کوئے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی کرنی کرنے جوگ، جگیشتر ہر اکھوائیندا۔ آد جگادی دُھر سنجوگ، لکھ چوراسی میل ملائیندا۔ کٹنہارا جنم داروگ، اجنم اپنا رنگ وکھائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ ساچے کوٹ، کایا بنک

ڈیرہ لائیندا۔ نرل نور جگائے جوت، دیا باقی اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ وٹائیندا۔ ساچا ویس ویس اول، سو پُرکھ نرنجن آپ وٹائیا۔ وسنہارا کایا اُچ اٹل محلہ، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ سٹخ پرکاس نرگن نور ساچا دپیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، مہینل اپنا ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیس نر نریش اینکار ایک گھلا، جگا جگنتر گر اوتاراں کرے پڑھائیا۔ جوتی شبدی نرگن سرگن آپے رلا، برہم پاربرہم سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ وٹائیا۔ ساچا ویس سری بھگوان، جگ جگ آپ وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے مار دھیان، روپ انوپ آپ جنائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان دے دے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ بھگت بھگونت رکھے مان، چرن سرن سرن چرن اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے راہ، رہبر اپنا روپ وٹائیا۔ نرگن سرگن دے صالح، ساچی صفت صفت سمجھائیا۔ ست ستوادی بن ملاح، لوک مات بیڑا آپ چلائی۔ اک جنائے ساچاناں، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ سنت سہیلے ویکھے تھاوں تھان، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیا۔ ساچے گرکھاں پکڑے بانہہ، ست دیپ چرناں ہیٹھ دبائی۔ اٹھ اٹھاراں ڈیرہ ڈھاہ، گر سکھ ساچے ویکھے چائیں چائیا۔ نو دوارے پنڈھ مکا، نو نو اپنا رنگ رنگائیا۔ چار چار لیکھا لئے لگا، نہ کوئی رکھے قلم شاہیا۔ کاغذ قلم رہے شرما، ہر کا آنت کوئے نہ پائیا۔ بھگت بھگونت رہے دھیا، اک دھیان لگائیا۔ سنکر پورا دیا ندھ ٹھا کر ہر جن ساچے لئے جگا، آتم پر ماتم میل ملائی۔ جگت بسنتر ترے گن دے بھجا، ایکا امرت میگھ برسائیا۔ بحر کپائی دے کھلا، اگیان اندھیر چکائیا۔ انخد ناد دے وجا، راگی راگ لائیا۔ جوت نرنجن دیپ جگا، ویکھے چائیں چائیا۔ امرت آتم جام پیا، نچھر جھرنا دے جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کایا منڈل منڈپ بہہ بہہ پائے راس، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، آکاش آکاشاں پار کرائیندا۔ سیوک بنے بن بن داس، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جگ کرتا کرتا پُرکھ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے جنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کردا

آیا پرکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیا۔ ساچے بھگتاں دے دے درس، آتم ترکھانجھائیا۔ امرت میگھ اکو برس، سائتک ست ست کرائیا۔ ناتا توڑ عرش فرش، گھر ساچے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کرنہار۔ ہرجن پھڑائے پلڑا، دیوے درس دیدار۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، ہر دے رام نام اُردھار۔ در دوارے آپے کھلڑا، نرگن سرگن لئے اوتار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپار کھیل انڈٹھ، انڈٹھرا آپ کرائیا۔ سرب جیاں پر بھ لیکھا لکھ، لکھ لکھ ویکھے چائیں چائیا۔ لکھ چوراسی نہ پئے دس، نیتزن سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکا ایک سنائیا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، گر گر آپ جنائندا۔ لکھ لکھ لکھ گئے وچار، وچار وچ کدے نہ آئندا۔ بے انت بے انت کرن پکار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائندا۔ ساچا بھيو دین دیال، دیاندھ آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کھاوے کال، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا جگت جنجال، لکھ چوراسی بندھن دکھائیا۔ کرے کھیل آپ نرال، ترے گن اتنا ساچا ماہیا۔ سبجگ تریتا دواپر، جن بھگتاں کردار ہیا بھال، لگ لگ اپنی سیو کمائیا۔ گر اوتار گھالن گئے گھال، ہر ہر ناؤں دھیائیا۔ پیر پیغمبر کہندے گئے حق حلال، مقامے حق نور خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ ایلنکار، جگ جگ آپ سنائندا۔ برہما ویتا لکھ لکھ وید چار، چارے جگ جگ پڑھائندا۔ شاستر سمتر دے ادھار، پُران اٹھاراں نال ملائندا۔ وید ویاسا کر گیا پکار، اوجی کوک کوک سنائندا۔ کل کلکی آئے اوتار، بھيو کوئے نہ پائندا۔ راما کرشنا کھیل اپار، نرگن سرگن رنگ رنگائندا۔ ایکا اکھر گیتا گیان، وکھر وکھر آپ پڑھائندا۔ پنج تت کایا کر پروان، ساچا کعبہ آپ سہائندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، پیر پیغمبر نبی رسول آپ پڑھائندا۔ ساچا جُڑہ اک مہان، چوداں طبق ویکھ دکھائندا۔ چار یاری دیوے دان، محمد ایکا بندھن پائندا۔ نانک نرگن کہے ستنام، نام ست سرب درڑائندا۔ برہم مت اک گیان، دوجات نہ کوئے رکھائندا۔ سچکھنڈ وسے آپ بھگوان، ساچے تخت ڈیرہ لائندا۔ کلجگ اتتم ویکھے آن، مہابلی ویس وٹائندا۔ چار ورنال دیوے مان، اوچ نیچ راؤ رنگ نہ کوئے جنائندا۔ چارے کھانی کرے پروان، انڈج جیرج اُتھج سبتج اپنی کھیل دکھائندا۔

چارے جگ ویکھ نشان، سنجگ تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائیندا۔ چارے بانی کر بچان، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ گر اوتاراں ویکھے مار دھیان، نرگن نرگن اپنا کُنڈا آپے لاہندا۔ شبد انادی دھر فرمان، دیونہار سری بھگوان، سچ سندیسہ نر نریشا، دو جہاناں آپ سناہندا۔ وشن برہما شو کرن آدیسا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ نانک گوہند کرے آدیسا، گھر ساچے منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ جگ جگ اپنا روپ رکھ، رکھک اپنی دیا کمائیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، پرتکھ سرگن لئے وڈیائیا۔ نر نکار نر کار گائے جس، ساکار وجے ودھائیا۔ جیو جنت مارگ دس، ساچا راہ اک چلائی۔ جگت وکارا پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھائی۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے دئے سمجھائی۔ ساچے بھگتاں کرے لاڈ، آپ اپنی بوجھ بُجھائی۔ سنتن دیوے نام داد، انملڑی وست آپ ورتائی۔ گرگھیاں دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ گرگھیاں میٹے اندھیری رات، جوٹھ جھوٹھ اندھیرا ہے نہ رانیا۔ میل ملاوا کملاپات، کول نین ہوئے سہائیا۔ بند کواڑی کھولے تاک، برہم میلا جائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپر پیر آپ کرائیندا۔ گرگھیاں دیوے اک سہارا، درگھر ساچا اک دکھائیندا۔ من ممتا کرے دُور کنارہ، منسا من نہ کوئے رکھائیندا۔ مت متوالی رووے زارو زارا، نیتز نین نین نیر وہائیندا۔ بُدھی دوئے جوڑ کرے نمسکارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سُرتی شبد کرے پیارا، شبد سُرت میل ملائیندا۔ نام وجے ست ستارا، احباب رباب آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ٹھاکر سوامی اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا رنگ ہر ہر سوامی، ایکا ایک رنگائیا۔ سرب گھٹاں گھٹ انترجامی، اپنی بوجھ بُجھائی۔ شبد اگئی گائے بانی، اکھر وکھر کرے پڑھائی۔ سچکھنڈ وکھائے سچ نشانی، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ اک جنائے پد نربانی، چوتھا پد اک وکھائیا۔ گرگھ ناری سگھر سُجانی، ہر کنت لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ویس وٹائی۔ جگ کرتا ویس وٹائیندا، جگا جگنتر ساچی کار۔ کلجک انتم کھیل وکھائیندا، نرگن نرگن لئے اوتار۔ پورب لیکھا پور کرائیندا، گرگر کر گئے پکار۔ سب دا لیکھا آپ چکائیندا۔ لیکھا رہے نہ وچ سنسار۔ ساچے مندر ڈیرہ لائیندا، سوبھاؤنت ہر مندر ہری دوار۔ ساچا دیپک اک لکائیندا، دوس رین رہے اجیار۔ گیت گوہند ایکا گائیندا،

چھٹی راگ نہ پاؤن سار۔ جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا، ناتا توڑ سرب سنسار۔ منسا من ہی ماہیں کھپائیندا، من ممتا دیوے مار۔ ساتک ست ست ورتائیندا، ست ستوادی کر پیار۔ بودھ اگادھی شبد سنائیندا، لکھن پڑھن توں ہووے باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتار۔ ہر کرتارا کھیل کر، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ کلجک اتم دے دے ور، گر اوتار کری پڑھائیا۔ پیر پیغمبر رہے ڈر، سجدہ سیس جگدیش جُھکائیا۔ کلجک اتم پرگٹ ہوئے نرائن نر، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ چار ورن لئے پھڑ، کھتری براہمن شوڈر ویش گلیا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ توڑے ہنکاری گڑھ، سچ سچ دئے درٹائیا۔ ہنکار وکار و بچار لئے پھڑ، ڈراچار رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، کلجک انت انت کرائیندا۔ نرگن روپ نہکلنک ہو اُجیارا، شبدی ڈنک ڈنک وجائیندا۔ دو جہاناں سری بھگوانا کرے خبردارا، وشن برہما شو اٹھائیندا۔ تینی اوتار لین ہلارا، بھگت اٹھاراں اکھ کھلائیندا۔ گر دس منگن سہارا، ایکا اوٹ اکال جنائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ کرے پار کنارا، کوٹن کوٹ جگ اپنے وچ چھپائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک ادھارا، چرن کول اُپر دھول سرن سرنائی اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھرا، نرگن اپنا رنگ دکھائیندا۔ نرگن رنگ اگم اپار، اگوچر نظر کسے نہ آئیا۔ چار کٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھی لہ لہ گئی ہار، ہر جو درس کوئے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ چٹھ چٹھ تھکے اُچے ٹلے پر بت پہاڑ، ڈو نگھی کندر بیٹھے آسن لائیا۔ کوٹن کوٹ تن ماٹی خاکی گئے ساڑ، ہون کُنڈ کُنڈ تپائیا۔ کوٹن کوٹ پنچ تت کایا رہے ٹھار، سیتل دھار جل وہائیا۔ کوٹن کوٹ مندر مسجد مٹھ شو دوالے گرو گھر کرن پکار، ستگر نظر کسے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ اٹھسٹھ تیر تھ ہوئے خوار، گنگا گوداوری جمنا سرتی پھیرا پائیا۔ کایا مندر اندر نہ کوئی ویکھے اپنا میت مرار، گھر بیٹھا کھ چھپائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ پنچ وکار کرن پیار، پنچم شبد نہ کوئے شنوائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ونج واپار، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ ہر کا نام گئے وسار، ذات پات ورن گوت پئی لڑائیا۔ اتم کوئی نہ اترے پار کنارا، ادھ وچکارے بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ سادھ سنت کرن و بچار، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ آتم ملے نہ نام نمار، امرت رس نہ کوئے چکھائیا۔ ڈو نگھی بھوری ڈگے غار، کایا بنک نہ پار کرائیا۔ نو دوارے رس جہان، آتم رس نہ کوئے چکھائیا۔ رسنا جہوا گائن گان، انتر منتر نہ

کوئے پڑھائیا۔ گر کا ناؤں سُمن کان، ہر دے گر نہ کوئے وسائیا۔ گھر گھر ناچ کرے شیطان، شرع شریعت گھنگٹ رہی اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ جگ ویس ہر کرتارا، آد جگاد کرائیندا۔ کلجگ اتم دیکھے پار کنارہ، چاروں کُنٹ اندھرا چھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ ست سنتو کھ نہ کوئے ونجارا، ساچا ہٹ نہ کوئے چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ اتم دیکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم دیکھے بھگوان، نہہکنک روپ وٹائیا۔ سمبل وسے سچ مکان، ساڈھے تن ہتھ بنت بنائیا۔ شبد انادی ایکا گان، سوہنگ ڈھولا آپ سٹائیا۔ بن وچولا دو جہان، ویلے اتم ہوئے سہائیا۔ سرتی میلا شبدی کاہن، نام بنسری دے سٹائیا۔ سیا سوانی دیکھے رام، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ چتر سگھڑ سبھی رانی گرگھ ملے اکو نام، نام ست ست سمجھائیا۔ گر سگھ گر گر کرے پر نام، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ کلجگ اتم دیکھے دیکھنہار سری بھگوان، نرگن اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ساچا مارگ ایکا لائیا۔ ساچا مارگ چار ورن، ہر جو ہر ہر آپ لگائیندا۔ جن بھگتاں نیز کھولے ہرن پھرن، راتی سنتیاں درس دکھائیندا۔ نر بھو چکائے بھے ڈرن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ لیکھا جانے بھٹن گھرن، گھرن بھٹنہار پُرکھ سمرتھ اپنا بھو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لہنا دینا سرب مکائیندا۔ لہنا دینا چکائے آپ، اپنی دیا کمائیا۔ چوتھے جگ دیکھے پُن پاپ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیا۔ چار ورن چار کُنٹ چار جگ اتم اندھیری رات، جوت نور نہ کوئے رُشنائیا۔ کلجگ جیوستا مایا کھاٹ، اپنی کروٹ نہ لئے بدلایا۔ ممتا موہ وکیا ہاٹ، کرتا قیمت کوئے نہ پائیا۔ اتم کنارہ دے نہ کوئی گھاٹ، منجھدھارے دے رُڑھائیا۔ ساچے بھگتاں بچھے آپے بات، ہر جو بن سیوک سیوک کمائیا۔ جگ جنم دی پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ نج گھر اتم کرے واس، اپنا روپ درسائیا۔ جوت اُجالا کر پرکاس، اگیان اندھیر چکائیا۔ لیکھے لائے پون سواس، سواس پون جو رہیا دھیائیا۔ گرگھ سچے سدا شباش، جس ملیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ڈیرہ ڈھاہیا۔ کلجگ ڈیرہ جائے ڈھٹھ، ویلا اتم دے ڈھائیا۔ پُرکھ ابناسی گئے اُلٹی لٹھ، چاروں کُنٹ آپ بھوائیا۔ کسے نہ رہے کوئی ہٹھ، جیو

جنت سرب گر لائیا۔ ناتائٹنا مندر مسجد گردوار مٹھ، پُرکھ اکال ایکا نظری آئیآ۔ چار ورن اٹھاراں برن دکھائے اِکوہٹّ، ساچا ہٹّ ہر گھلایا۔ لوآں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں جیواں جنتاں سادھاں سنتاں مارگ دیوے دسّ، دسّ دسّ اپنی بوجھ بُجھایا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا جگ ریتی وچ نہ جائے پھس،
 بندھن ہو نہ کوئے رکھایا۔ جن بھگتاں ملے ہسّ ہسّ، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سچھنڈ نوآسی پُرکھ اپنا سی پنڈھ مکائے نسّ نسّ، لوک مات پھیرا پائیآ۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ تارنہارا ایکو ایک، آد آنت اکھوایا۔ ہر جن کرے بُدھ بیک، آپ اپنی بوجھ بُجھایا۔
 ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کوئے رکھایا۔ چرن کول جنائے ساچی ٹیک، در دوار اک دکھایا۔ سدا سہیلارکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ مٹھا
 کرے کوڑا رہیٹھ، رس امرت اک بھرایا۔ لیکھا جانے مات پت بیٹی بیٹ، دائی دایا روپ دھرایا۔ گر سیکھ شبد دوشالے لئے لپیٹ، ایکا پلو ہتھ رکھایا۔
 زرگن سرگن بنے کھیوٹ کھیٹ، لوک مات بیڑا آپ چلایا۔ کلجگ اگنی لگے نہ تتی جیٹھ، اگنی اک نہ کوئے جلا یا۔ رت بسنتی دکھائے چیت، بھل بھلواری
 آپ مہکایا۔ جس گر سیکھ دیوے اپنا بھیت، تس پڑدہ دئے چکایا۔ سدا سدا سد کرے ہییت، نت نوت ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نراکار نرویر اجوئی رہت انھو پرکاس آپ کرایا۔ انھو پرکاس کرے کرتار، قدرت قادر دیکھ دکھایا۔ جنم جنم دے
 وچھڑے میلے یار، بن متر پیارا سیو کمایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن نہ پاوے سار، بھیو ابھید نہ کوئے گھلایا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ جانے کار،
 جگ جگ اپنی کار کمایا۔ کلجگ آنت لئے اوتار، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ لیکھا جانے جگ چار، جگ چو کڑی آپ بھوایا۔ آنت سب نوں کرے دستبردار،
 دستگیر پھیرا پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا مارگ لایا۔ ستجگ ساچا ہر ہر لاؤنا، کلجگ آنت رہن نہ پائیآ۔ ایکا نام ہر
 پرگٹاؤنا، دوجی کرے نہ کوئے پڑھایا۔ ایکا مندر ہر دکھاؤنا، ایکا گھر سو بھاپایا۔ ایکا ورن سرب جناؤنا، برہم پار برہم روپ دھرایا۔ ایکا راہ ہر چلاؤنا، دوجا
 اشٹ نہ کوئے دکھایا۔ بھگت بھگونت اپنی گود بہاؤنا، چک چک اپنی خوشی منایا۔ آلیوں ڈگے بوٹ آپ اٹھاؤنا، بن سیوک سیو کمایا۔ سوہنگ ہنسا
 چوگ چکاؤنا، آتم پر ماتم پر ماتم ایکا گھر ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچا لئے

پر گٹائیا۔ سنجگ ساچا اٹھے مات، ہر جو ہر ہر آپ اٹھائیندا۔ ست ستوادی دیوے دات، دست امولک جھولی پائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچا ساتھ، سگلا سنگ بنائیندا۔ سوہنگ اکھر اکو گاتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم اکو ذات، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ ایش جیو ایک گھاٹ، جگدیش ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے لوک مات، پر لوک اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ نر ہر نرائن بنواری، رگھپت اپنی دیا کمائیا۔ پُرکھ اکال جوت نرنکاری، نرگن اپنا ویس دھرائیا۔ خالق خلق کر پساری، مخلوق دیکھے بے پرواہیا۔ چوتھے جگ ٹٹے یاری، یارڈا ستھر نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ ساچے لئے پھڑ، کایا مندر اندر آپے چڑھ، آوند ا جاندا دس نہ آئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرتا پُرکھ پُرکھ کرتا، اپنی کرنی رہیا کر، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔

* ۱۸ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی شاکھتری نگر دے گرہ کان پُر *

ست پُرکھ نرنجن ستوادی دھارا، نرگن نرکار آپ کرائیا۔ آد جگادی کھیل اپارا، جگ کرتا اپنے ہتھ رکھائیا۔ برہم برہمادی کر پسارا، پاربرہم بھيو چُکائیا۔ ناد انادی سچّی دھنکارا، شبد اگمّ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت کر پسارا، نور نور نور رُشنائیا۔ سچھنڈ کھول کواڑا، ساچے مندر آسن لائیا۔ چھپر چھن نہ کوئے دیوارا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ تھر گھر اپنا کر پسارا، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ہر پُرکھ نرنجن اپنی بنت بنائیا۔ اینکارا کرے کھیل اگمّ اپارا، الکھ اگوچر اتھاہ وڈی وڈیائیا۔ آد نرنجن جوت اُجیارا، نورو نور محل اٹل سو بھاپائیا۔ سری بھگوان حکمی حکم کرے ورتارا، دھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ابناسی کرتا اجونی رہت انجو دھار آپے جانے جانہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیارا، شاہو بھوپ بن سکدارا، راجن راج اپنا ناؤں دھرائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی دست اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اینکارا آپ کرائیندا۔ سچ محل اٹل منارا، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی اپنا آسن

لائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی دھار آپ پرگٹائیندا۔ چتر بُجھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ چتر بُجھ سری بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، مات پت نہ کوائے رکھائیا۔ سُخ پرکاس آد انت، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سری بھگوانا، آد جگاد اکھوائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راج راجانا، حکمی حکم آپ بھوائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمانا، دُھر داراگ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلائیندا۔ اپنا بھو نور نورانی، جوتی جوت رُشائیا۔ آد شکت شکت بھوانی، بھگونت اپنا رُپ دھرائیا۔ آپے مرد مرد مردانی، وڈ مردانہ آپ اکھوائیا۔ آپے تیر بن نشانی، ساچا چلہ آپ اٹھائیا۔ آپے جانے اکھ کہانی، مہما اکھ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن نر اکار، نر گن اپنا رُپ دھرائیندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، اپر پیر دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی ساچی کار، ست پُرکھ نر نجن آپ کرائیندا۔ اپنی اچھیا آپے دیوے دیونہار، وست امولک آپ رکھائیندا۔ اپنے گھر اپنا کر پسا، نر ہر آپے ویکھ وکھائیندا۔ نر گن اندر نر گن واڑ، نر گن میلا اک اکیلا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو وشو دھار، نر اکار کار کمائیا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے مندر ہو تیار، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ کول نین نین شنگار، مدھر نین کھیل وکھائیا۔ سانگو پانگ کر تیار، ساچی سیج آسن لائیا۔ وشنوں رُپ آپ کرتار، بھگون اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپ لائیا۔ ساچا مارگ وشنوں رنگ، ہر جو ہر ہر آپ لگائیندا۔ اکو سیج اک پانگ، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ ایکا نام اک مردنگ، ایکا گیت گیت گائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سور پیر اپنا ویس وٹائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ڈگمگائیندا۔ پرم پُرکھ دین دیال سرب سکھ اک اند، ٹھا کر سوامی اپنے در جنائیندا۔ آد جگاد سدا نہ کامی، نہچل دھام اپنا آسن لائیندا۔ آپے جانے پد نربانی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ایکا ایک کرائیا۔ وشنوں دیوے ایکا دان، وست امولک جھولی پائیا۔ امرت آتم پین کھان، ایکا رس بھرائیا۔ نا بھی کولا کر پروان، کول کول کھیل کرائیا۔ لیکھا جانے سُخ

مسان، دھواں دھار آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ ساچی ونڈ ونڈے نرکارا، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔
 وشنوں اندر کھیل نیارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ امرت جل سچ بھنڈارا، گھر ساچے آپ کرائیندا۔ کول کولا کرپسارا، کول نین ویکھ دکھائیندا۔ ایکا برہم
 پاربرہم ادھارا، برہم ویتارُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ وشنوں برہما ایکا
 دھار، نور نور نور جنایا۔ لیکھا جانے ہر کرتار، بھيو اھید آپ گھلایا۔ دوہاں وچولا اگم اپار، ساچا سوہلا دے سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی اچھیا نال ملایا۔ اپنی اچھیا آپے رکھ، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنے وچوں کر پرتکھ، اپنا رُپ وٹائیندا۔ ایکا بول سچ الکھ، الکھ الکھ آپ جنائیندا۔ ایکا
 مارگ دیوے دس، ساچے راہ آپ چلائیندا۔ ہر دے انتر آپے وس، اپنا میل ملائیندا۔ آپے گائے ساچا جس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آپے نار آپے کنت، کنت نار رُپ دھرائیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، بن
 بن دائی دایا سیو کمایا۔ آپے ہوئے سدا بے انت، بے انت سچی شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا منت، ایکا منتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، شکر میلا سچ سبھائیا۔ شکر میلا دھواں دھار، سُن اگم کھوج کھجائیندا۔ بھولا ناتھ کر تیار، آپ اپنا بدن پائیندا۔ باسک تشکا کر تیار، کنڈھ
 مالا اک بنائیندا۔ ساچی ترسول دے نرکارا، ترے گن مایا رُپ وٹائیندا۔ رجو طمو ستو دے ادھارا، ست ستوادی ایکا گنڈھ پوائیندا۔ پنچم میلا اپر اپار،
 اپ تیج وائے پر تھی آکاش، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن برہما شو ایکا گن دکھائیندا۔
 ساچا گن سری بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ تہاں دیوے ایکو دان، ایکا وست وست ورتایا۔ آد جگاد اک گیان، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ جگا جگنتر کھیل
 مہان، جگ کرتا ویکھ دکھائیا۔ وشنوں تیری سیو مہان، گھر گھر رزق پُچایا۔ برہمے تیرا برہم نشان، پاربرہم رہیا جنایا۔ شکر انت کرے کلیان، جو گھڑیا
 بھن دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ ساچا بھيو ہر جو کھول، گن ایکا ایک جنائیندا۔ پنچ تت ترے گن تولنا ساچا
 تول، تولنہارا ویکھ دکھائیندا۔ گھٹ گھٹ انتر جانا مول، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ شبد اگمی ایکا بول، ناد انادی ناد وچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ کھولے بھیو، انھو کرے جنائیا۔ برہا لیکھا جانے چارے وید، وید ودانتا آپ اکھوائیا۔ زرگن سرگن اچھل اچھید، اچھل اچھل بھیونہ رانیا۔ آپ چلائی اپنی کھید، آپے دیکھے چائیں چائینا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن اپنا رنگ دکھائیا۔ زرگن سرگن ساچا راہ، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ وشن برہا شو دے صلاح، لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھرائیندا۔ اندج جیرج اتبھج سیتج لئے بنا، چارے کھانی سو بھاپائیندا۔ چارے وید آپ جنا، چارے بانی راگ الائیندا۔ چار جگ ونڈ ونڈا، چاروں کٹ ویکھ دکھائیندا۔ چار یاری بندھن پا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ دکھائیندا۔ ساچا راہ ہر کرتا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہو اجیار، جوت زرگن کرے رُشائیا۔ گھٹ گھٹ اندر امرت ٹھنڈا ٹھار، نہجھر جھرننا آپ دکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر شبد دھنکار، دُھن آتمک آپ سنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر سکھن ٹیڈھی دسے ناڑ، ایڑاپنگل نال ملانیا۔ گھٹ گھٹ اندر بجر کپائی لائے پاڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر پسار، زرگن سرگن رنگ رنگائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ساچا مندر گردوارا، کایا کعبہ اک سمجھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر پار برہم برہم دیکھے دیکھنہارا، ایش جیو پڑوہ لائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آتم سیجا کھیل نیارا، ناری کنت سری بھگونت اپنا بھیو چکائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر نام ونجارا، چوڈاں لوکاں ہٹ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت اپنا بندھن پائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر دھواں دھار، اندھ اندھیرا چھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر پنچ تت کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا آسن لائیا۔ گھٹ گھٹ اندر جوٹھ جوٹھ ہوئے ہنگتا گڑھ اپار، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر من واسنا کرے خوار، دہ دشا رہی بھوائیا۔ گھٹ گھٹ اندر مت متوالی جائے ہار، اپنا بل نہ کوئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر بڈھ بیسکی پائے سار، سار سار وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن زرگن پنچ تت کرے گُرمائیا۔ پنچ تت ساچا میلا، زرگن سرگن آپ کرائیندا۔ آد جُگاد سجن سہیلا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ شبدی شبد گرو گرو چیل، آتم پر ماتم کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جُگ جُگ ویس پُرکھ سمرتھ، سنجگ تریتا دوپر آپ ہنڈھائیا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا آپ چلائے ساچا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ ساچا

مارگ آپے دس، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت میلا ہس ہس، لوک مات پھیرا پائیا۔ ساچے سنتاں ہوئے وس، بن سیوک سیوکمائیا۔ گر کھیاں
 تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیا۔ گر سکھاں گائے ساچا جس، جگا جگنتر دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی پندھ مکائے نٹھ نٹھ، بن بن پاندھی سچا ماہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی ہوئے دور، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ تریتا دوپر اتریا اپنے پور، راما
 کرشنا سیوکمائیا۔ کھجگ انت ویکھے ہر جو آپ ضرور، زرگن زرگن روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پڑدہ لاہیا۔
 کھجگ انتم کھیل کراؤنا، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ وید ویاسا کھیا لیکھ پور کراؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اچے ٹلے پریت پھیرا پائیا۔ عیسیٰ آس اک رکھاؤنا، ایکا
 اوٹ تکائیا۔ میرا پروردگار لوک مات آؤنا، بے عیب نام خدائیا۔ مقامے حق ڈیرہ لاؤنا، حق حقیقت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ایکا کلمہ نبی سناؤنا، آیت
 شریعت اک پڑھائیا۔ نانک زرگن اوٹ اک تکاؤنا، نیتز نین نین اٹھائیا۔ گوہند ساچی منگ منگاؤنا، اپنی جھولی رہیا دکھائیا۔ پاربرہم پت پر میشور زرگن
 نرکار کھجگ ویلے انتم آؤنا، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ سمبل نگر ڈیرہ لاؤنا، چھپر چھن نہ کوئے چھہاؤنا، آپ اپنا پڑدہ دے اٹھائیا۔ نام مردنگ اک وجاؤنا،
 لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ اٹھاؤنا، اُتنبج سبتج نال ملائیا۔ وشن برہما شو آپ جگاؤنا، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیا اپنا بھو کھلائیا۔ گیت
 گوہند سہاگی چھند ایکا گاؤنا، سوہنگ ڈھولا آتم پر ماتم میل ملائیا۔ پاربرہم برہم چکائے پڑدہ اوہلا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کھجگ تیری انتم ور، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر جو آؤنا، کھجگ انتم ہو اجیار۔ جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ ڈھاؤنا، سچ سچ کرے پیار۔ چار ورنال ایکا گھر
 بہاؤنا، کھتری براہمن شودر ویش دے ادھار۔ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ نانک گوہند سب نوں نظری آؤنا، نیتز کھولے بند کواڑ۔ ساچے بھگتاں آپ جگاؤنا،
 دیوے درس اگم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ کھیل کرے کرتار۔ جگ جگ کھیل کرندڑا، سو پڑکھ زرنجن بے پرواہ۔
 جن بھگتاں میل ملندڑا، غریب نمانے گلے لگا۔ نت نوت ویس وٹندڑا، زرگن سرگن ہوئے سہا۔ ساچا گھر اک دکھندڑا، چرن دوارا بے پرواہ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں میل لئے ملا۔ ملے میل ہر بنواری، بسن اپنی کھیل کرانیدا۔ رگھپت رگھناتھ ایکنکاری،

اونکاری سوبھاپائیدا۔ اوم رُوپ اپر اپاری، سو پُرکھ نرنجن ویکھ دکھائیدا۔ ہنگ برہم لکھ چوراسی جیو جنت ادھاری، نہکرمی کرم گن اپنے ہتھ رکھائیدا۔ آون جاون پنت پاون لیکھا جانے دُھر درباری، کال مہاکال دین دِیال حکمی تھم آپ پھرائیدا۔ دھرم رائے دے سکداری، چترگپت بنائے لکھاری، لیکھا سب دا آپ گنائیدا۔ لاڑی موت کرے شنکاری، نیتزین کجل دھاری، جیو جنت لکھ چوراسی انت کنت پرنائیدا۔ گرگھ ورا ساچا سنت پر بھ چرن دوائے جوڑ کرے نمسکاری، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیدا۔ سنگر پورا ایک دیوے نام خُماری، اٹھے پہر دوس رات ایک رنگ رنگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگاد جگنت ترے گن مایا بھجھائے لگی بستر، اپنا امرت میگھ اک برسائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، جگ جگ نانا رُوپ کرے آن، رُوپ رنگ ریکھ نظر کسے نہ آئیدا۔

۷۵۲

بھگت بھگونت ایک اوٹ، اکال پُرکھ رکھائیدا۔ بھگت بھگونت اگوگوت، دین مذہب اک بنائیدا۔ بھگت بھگونت اگو جوت، جوتی جاتا ڈمگائیدا۔ بھگت بھگونت اگو کوٹ، ساچے مندر سوبھاپائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں سنگ سدا سائیدا۔ بھگت بھگونت اگو آس، جگ جگ ہر رکھائیا۔ بھگت بھگونت اک دوجے دے داسی داس، بن بن سیوک سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت اگو گھر پائن راس، ساچے منڈل سوبھاپائیا۔ بھگت بھگونت ایک ویکھن کھیل تماش، انڈھڑی کھیل آپ جنائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا در سہائیا۔ بھگت بھگونت اگو رنگ، رنگ رنگیلا اک رکھائیدا۔ بھگت بھگونت اک پانگ، سچ سنگھاسن آسن لائیدا۔ بھگت بھگونت اک مردنگ، انحد نادی ناد وجائیدا۔ بھگت بھگونت سدا سنگ، سگلا سنگ رکھائیدا۔ بھگت بھگونت اک اند، اند اند وچ جنائیدا۔ بھگت بھگونت ایکو چھند، آتم پر ماتم ڈھولا گائیدا۔ بھگت بھگونت اگو چند، اماوس رُوپ نہ کوئے وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیدا۔ بھگت بھگونت ایکو رُوپ، ایک گھر وجے ودھائیا۔ بھگت بھگونت ایک کوٹ، ایک دھام رہے سہائیا۔ بھگت بھگونت تانا پیٹا اگو سوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میل لے

۷۵۲

ملائیا۔ بھگت بھگونت اک پرکاس، ہر پرکاسی آپ کرائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا شاخ، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا راس، باراں راسی بھو
چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت اکو جوڑ، ہر جوڑی جوڑ جڑائیندا۔ بھگت بھگونت اکو گھوڑ،
نام گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ بھگت بھگونت اکو ڈور، تندری تند نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت آد جگاد ملن دی رکھن لوڑ، مل اپنی خوشی منائیندا۔ بھگت
بھگونت اک دوجے نوں جان بہڑ، لوک مات کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایکا در دکھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو
جوگ، جیون جگت جگت جنائیا۔ بھگت بھگونت اک سنوگ، ایکا گھر لئے پرنائیا۔ بھگت بھگونت اک وجوگ، وچھوڑا سہہ سکے نہ رانیا۔ بھگت بھگونت اکو
بھوگ، ایکا سیجا سوبھا پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیا۔ بھگت بھگونت اکو ڈھولا، بن رسنا جہوا آپے گائیندا۔ بھگت
بھگونت اکو سوہلا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت اک وچولا، بن وچولا میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت چکے پڑدہ اولہا، دئی دوتی پڑدہ لائیندا۔
بھگت بھگونت سدا سد و سن کولا، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنا در دکھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو ذات،
اذاتی روپ نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت بھگونت اک پرہات، سندھیا نظر کوئے نہ آئیا۔ بھگت بھگونت اکو ساک، بن بن سجن خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت
اکو گھاٹ، ساچے پن بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت اک ہاٹ، بن ونجارے ہٹ چلائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
بھو آپ جنائیا۔ بھگت بھگونت سکلا ساتھ، بن سنگی سنگ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو گاتھ، مل اپنا گیت لائیندا۔ بھگت بھگونت پچھے وات، نرگن
سرگن روپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت میٹے رین اندھیری رات، نورو نور اک درسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ
اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو بندھن، ایکا ڈور رکھائیا۔ بھگت بھگونت اکو چندن، ننم واس نہ کوئے جنائیا۔ بھگت بھگونت اک دوجے نوں کرن بدن، نیوں
نیوں سپس جھکائیا۔ بھگت بھگونت توڑے پھندن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ بھگت بھگونت اکو گھاٹ، ایکا در
سہائیندا۔ بھگت بھگونت میٹے واٹ، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ بھگت بھگونت کرے کرائے بند خلاص، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ بھگت بھگونت سد و سے

پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جنم جنم پوری کرے آس، جگ جگ اپنا روپ دھرائیندا۔ کلجگ انتم دیکھے کھیل تماش، لکھ چوراسی نو آناج نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ ملائیندا۔ ساچے بھگتاں میلا جائے مل، مل مل اپنی خوشی رکھائیا۔ دلدار دلبر دین دیکھے دل، بھروسا دلاسا اک اک سمجھائیا۔ گرسکھ گرسکھ کدے نہ جائے مل، ہولا بھار آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتن بھگتی ایکا جھولی پائیا۔

* ۱۸ پھلگن ۲۰۱۸ بکرمی گردت سنگھ دے گرہ کان پُر *

جگ جگ کھیل کرے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ بھگونت ہر گھٹ دیکھے آن، بھاوی بھے بھیو جنائیا۔ ساچے بھگت کرے پروان، ہر جن ساچے لئے ملائیا۔ آتم آتم دیوے گیان، ایکا رام نام پڑھائیا۔ شاستر سمتر سارے گان، وید کتیب رہے جس گائیا۔ پُرکھ ابناسی وڈ مہربان، دینا ناتھ دینن دیا کمائیا۔ سنت سہیلے کرے پہچان، دُرمت میل دھوائیا۔ ہر جن دیکھے چتر سنگھ سُبجان، جیون جگت اک جنائیا۔ کایا مندر دیکھ مکان، گھٹ پڑدہ دے اٹھائیا۔ سوچھ سروپی درشن دیوے آن، درسی اپنا درس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن دیکھے چائیں چائیا۔ بھگت ملن داچاؤ گھنیرا، ہری ہر نرائن آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر پاوے پھیرا، ویس انیک وٹائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ترے گن مایا پڑدہ پائیندا۔ ہر جن ورلے کرے آپ نیرا، نچ آتم نچ گھر نچ پر ماتم دیکھ رکھائیندا۔ جنم جنم دا چکے گیرا، جم کا پھاس آپ کٹائیندا۔ دُور دُراڈا دے سے نیرا، نیرن نیر آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں سدا صلاحیندا۔ ہر بھگت صلاح سدا صد، صفتی صفت صلاحیا۔ سچ دوارے لئے صد، نام سندیسہ اک سنایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے کڈھ، آپ اپنی گود بہایا۔ امرت جام پیائے مد، رسنا رس اک رکھایا۔ جگت دوارا کرے پار حد، دسم دواری کٹڈا لاہیا۔ لیکھا جانے رت ناڑی ماس ہڈ، تتوت پھول پھلائیندا۔ پائے سار وشنوں جد، وشو اپنی دھار رکھایا۔ کوٹن کوٹ

گئے لد، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں وچ سمایا۔ ساچے بھگتاں اندر وڑ، ہر جو اپنا گھر دکھائیندا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ممتا موہ مٹائیندا۔ امرت جھرنا جائے جھر، سنجھرس چکھائیندا۔ سُرتی شبدی لئے پھر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ رام سیتا ایکا گھر، انڈھٹھا اور آپ وڈیائیندا۔ رادھا کرشنا پلو پھر، نام بنسری اک وجائیندا۔ اللہ رانی ہو ہو حق حق دیوے ور، انا الحق بھيو چکائیندا۔ نانک آتم پر ماتم دیوے ور، برہم پاربرہم دکھائیندا۔ گوہند گرسکھ لائے لڑ، پلو اپنی گنڈھ دوئیندا۔ سرب جیاں دا اکو داتا ہر، سچکھنڈ بیٹھا کھیل کرائیندا۔ نربھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے جنائیندا۔ بھگت بھگونت درس دکھائے آگے کھڑ، آپ اپنا پڑدہ لاہندا۔ کایا مندر سچ محلے بہے چڑھ، آسن سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شبد آگئی آپے پڑھ، تال تلوڑا آپ وجائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنا بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ ساچا بھگت وڈا وڈ، صفتی صفت نہ کوئے جنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ہوئے اڈ، درگاہ ساچی ملے وڈیائیا۔ پارکنارہ ویکھے حد، اپنا پنڈھ مکائیا۔ دھرم نشانہ دیوے گڈ، ورن برن نہ کوئے لڑائیا۔ کھتری براہمن شور ویش اک جد، برہم پاربرہم پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں ویکھ دکھائیا۔ ہر بھگتاں ویکھے نیتز کھول، نچ نیتز آپ گھلائے۔ اٹھے پہر وجائے ڈھول، ناد مردنگ نہ کوئے جنائیندا۔ سکھا سکھائی وسے کول، سدا سہیلا موہ ودھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا چول، چولا کایا آپ بدلانیندا۔ سُرتی شبدی جائے مول، مولا اپنا روپ دکھائیندا۔ اٹا کرے نابھ کول، کول کولا آپ بھوائیندا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ ساچے بھگتاں وسے کول، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ آد جگاد رہے اڈول، اڈل اپنی دھار دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی لکھ چوراسی گھٹ گھٹ انتر رہیا پھول، پھولنہارا دس نہ آئیندا۔ کلج آنت سیری بھگونت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت لئے وروں، نام مدھانا ایکا پائیندا۔ نام مدھانا وروں چھاچھ، ساکھیات روپ وٹائیا۔ رڑکنہارا ذات پات، ورن برن آپ بھوائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، عقل کلا اکھوائیا۔ دو جہان سیری بھگوان ویکھے مار جھات، چوڑاں لوک پھیرا پائیا۔ چوڑاں طبق جانے کھات، کھاتہ اپنا آپ بنائیا۔ مُرید مُرشد کرے پاکی پاک، مُرشد مُرید ایکا در دکھائیا۔ بنک دواری کھولے تاک، تاکی اپنی آپے لاہیا۔ چرن کول کول چرن اُپر دھول بندھائے نات، ناتا بدھاتا

جوڑ جڑائیا۔ جن بھگتاں بنے سچا ساک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں ہوئے سہائیا۔ ہوئے سہائی سیری بھگونت، بھگون دیا کمانیدا۔ ناتا توڑ چیو جنت، اپنا بندھن اک دکھائیدا۔ ایک ناؤں منیا منت، منتر نام اک پڑھائیدا۔ ایک روپ نار کنت، کنت کنتو ہلا تیج سہائیدا۔ ایک رنگ چاڑھے بسنت، بھل بھلو اڑی آپ مہکائیدا۔ ایک میلا ساچی سنگت، ہر سنگت وچ سہائیدا۔ ہر جن ہر جولائے اپنے انگت، انگیکار آپ ہو جائیدا۔ گرگھ دو بے در نہ ہوئے منگت، ساچی وست آپ ورتائیدا۔ دکھ درد سرب اکھنڈت، کھنڈا نام وچ پھرائیدا۔ لیکھا جانے ور بھنڈی ور بھنڈت، برہمنڈی ویکھ دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے ایک ور، بودھ گیانا نام پنڈت، پنڈت اپنا بھيو جنائیدا۔ ساچا پنڈت ہر نرنکار، بھگتن کرے پڑھائیا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، لکھ لکھ شاہی لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اچی کوک کوک گئے پکار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ بے آنت بے پرواہ شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ آنت نہ کوئے پائیا۔ جگا جگتر گر اوتاراں دے سہار، لوک مات سیوا لائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت بھگونت ایک مندر ایک گھر بیٹھے آسن لائیا۔

* ۱۸ پھگن ۲۰۱۸ پکرمی سردھا سنگھ دے گرہ کان پُر *

تیج تت کایا جگت ناتا، تتوت کھیل رکھائیدا۔ اندر وڑ پُرکھ سمراتھا، نرگن اپنا آپ چھپائیدا۔ ہر جن ہر جو ہر ہر ایک دتے نام گاتھا، نام ندھانا جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایات ویکھ دکھائیدا۔ کایات اپ تیج وائے پر تھمی آکاش، سرگن ایک ایک جنائیدا۔ روگ سوگ چنتا دکھ گھر وچ گھر کر نواس، بندھن بندھ پوائیدا۔ برہم پار برہم نرگن جوت نور پرکاس، ساچے مندر آپ دکھائیدا۔ جگا جگتر کھیل تماش، ایش چیو ویکھ دکھائیدا۔ گرگھ ورلے کرے بند خلاص، بندی خانہ آپ تڑائیدا۔ لیکھے لائے پون سواس، رسنا جھوا جو جن گائیدا۔ آنت بھگونت پوری کرے

آس، جم کی پھاسی پھند تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت تت وکھ وکھائیندا۔ پنچ تت اندر دُکھ سُکھ، سُکھ دُکھ اپنا رنگ وکھائیا۔ پنچ تت کایا مائس منکھ، مانو رُپ دھرائیا۔ پنچ تت کایا اُجل مکھ، جس مکھڑا ہر ہر نام دھیائیا۔ پنچ تت کایا آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی گیڑ نہ کوئے بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُکھی دُکھ دردی درد دئے گوائیا۔ دُکھ درد ہوئے دُور، تن خاکی رہن نہ پائیا۔ آتم آتر اک سرُور، امرت آتم جام پیائیا۔ درس دکھائے وسنہارا دُورن دُور، نیرن نیر آپے آئیا۔ چنتا چکھا کرے چور چور، ساتک ست ست ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ انتم لیکھا جائے لگ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ سرن سرنائی ہر پُرکھ زرنجن جو جن جائے لگ، لگی پریتی توڑ نبھائیندا۔ ترے گن مایا بُجھائے اگ، تتوت نہ کوئے جنائیندا۔ انتم پڑدہ لوے کج، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا رنگ وکھائیندا۔ آنت آنت سری بھگوان، جن جن دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم دیوے دان، ایش جیو ونڈ ونڈائیا۔ دو جہاناں والی ویکھے آن، در دوارے پھیرا پائیا۔ ناتائے جگت جہان، جیون مُت آپ کرائیا۔ ایٹھے اوٹھے دیوے مان، نمائیاں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کایا ویکھ وکھائیا۔ پنچ تت کایا ویکھے چولا، چولی اپنے رنگ رنگائیندا۔ آپ چُکائے پڑدہ اولہا، رُپ انوپ آپ درسائیندا۔ سچ دوارا ایکا کھولا، دینا ناتھ دین دیا آپ کمائیندا۔ اک سنائے ساچا ڈھولا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو ایش اپنے در سہائیندا۔ ساچا در سچا دربارا، سچکھنڈ نواسی اک بنائیا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ مائس منکھ ویکھے وگسے ویکھنہارا، آپ اپنی دیا کمائیا۔ روگ سوگ چنتا دُکھ پار کنارہ، ساچا سُکھ سُکھ سمجھائیا۔ سوہنگ نام سچ جیکارا، انتم لہندا دئے مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگاہ ساچی ایکا دھام بہائیا۔ درگاہ ساچی دھام اولہا، ہر ساچا سچ رکھائیندا۔ جس جن پھڑائے اپنا پلا، پھڑیا پلو نہ کوئے چُھڈائیندا۔ بن ہر نامے جیو جنت سادھ ہوئے جھلا، گیان دھیان نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک زرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے سچا دان، تتوت تت اپنے لیکھے پائیندا۔

* ۱۸ پھگن ۲۰۱۸ء کی شاشتر نگر سنگھ دے گرہ کان پُر *

ہر ہر کھیل اگم اتھاہ، بھيو ابھيد نہ کوئے جنائندا۔ آد جگاد ويس وٹا، نرگن سرگن رُوپ دھرائندا۔ جگ چوکڑی مارگ لا، پاندھی اپنا پندھ رکھائندا۔ شبدي شبد نام پرگٹا، نام ندھانا اک سنائندا۔ گر اوتار ناؤں دھرا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے آنت اپنا ناؤں رکھائندا۔ بے آنت ناؤں اپنا رکھ، بھيو ابھيد چھپائیا۔ سچھنڈ نواسی اکھنا اکھ، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نرگن نرکار اجوئی رہت ہو پرتکھ، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایکنکارا، عقل کلا اکھوائندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ ساچے آسن لائندا۔ تھر گھر کھولے، آپ کوٹا، رُوپ انوپ آپ دھرائندا۔ شبد اگمی اک جیکارا، بے جیکار آپ سنائندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، شاہ پاتشاہ حکم ورتائندا۔ حکمی حکم کھیل نیارا، بھيو ابھيد نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کھیل آپ کرائندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، آد آنت کرائیا۔ سچھنڈ نواسی سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلایا۔ برہمنڈاں کھنڈاں اک گیان، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت دیکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ بھيو چکائے گوپی کاہن، منڈل منڈپ ڈیرہ لایا۔ رُو سس کر پردھان، نوری نور نور رُشائیا۔ چوڈاں لوک کھیل مہان، چوڈاں طبق بنت بنایا۔ گر اوتار دے دے دان، وست اموک آپ ورتایا۔ پنج تت کایا کر پردھان، نرگن سرگن کھیل کرائیا۔ بودھ اگادھی شبد نشان، سری بھگوان آپ جھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ويس انیک آپ وٹایا۔ ويس انیک اک اکلا، آد پُرکھ آپ وٹائندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ محلہ، اُچ اٹلا سوبھاپائندا۔ شبدي شبد جوتی جوت آپے رلا، نرگن نرگن میل ملائندا۔ سچ سندیس نر نریش دو جہان ایکا گھلا، ناؤں نر نکارا آپ پڑھائندا۔ وشن برہما شو پھڑائے پلا، ترے گن اپنا بندھن پائندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت دیکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، انھو اپنی دھار چلائندا۔ انھو دھار پُرکھ اکال، آد جگاد چلائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسال، تھر دربارے ڈیرہ لایا۔ جلوہ نور نور جلال، بے عیب عیب خدایا۔ پروردگار دین دیال، رام رام رام سمایا۔ جگ جگ چلے اولٹری چال،

۷۶۰

۷۶۰

بھیو کوئے نہ پائیا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ گئے ہار، سمنند ساگر نیز رو رو نہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتا، کرتا قدرت دیکھ دکھائیندا۔ زرگن سرگن لے اوتار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُبھار، آتم انتر اک گیان درڑائیندا۔ ساچے سنتاں دے دیدار، درسی اپنا درس کرائیندا۔ گرکھاں کھولے بند کواڑ، آتم تاکی آپے لائیندا۔ گرکھاں اگت نہ لگے تی ہاڑ، ترے گن گنی آپ بھجائیندا۔ سچ دوارے دیوے واڑ، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑی جوت جگائیندا۔ ناتا تئے اندھ اندھیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار کرتا پُرکھ، کرنہار کرتارا۔ نہ کوئے سوگ نہ کوئی ہرکھ، لکھ چوراسی بنے ونجارا۔ آد جگاد جگا جگنتر سنت سہیلے دیوے درس، روپ انوپ کرے کرائے کرنہارا۔ امرت میگھ دیوے برس، اگنی تت کرے ٹھنڈا ٹھارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر کھیل نیارا۔ جگا جگنتر کھیل اول، اجوئی رہت آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل کرے رُشائیا۔ بھگتاں اندر بن تیل باقی دیک آپے بلا، اپنی کرے سچ رُشائیا۔ پنچ وکار نہ کرے ہلا، آسا ترسنا ہوئے ہنگتا میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنا ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ویس اولڑا، کرے کرائے آپ۔ مارگ لائے اک سکھلاڑا، گر اوتار دیوے جاپ۔ شبدی شبد پھڑائے پلڑا، دو جہاناں وڈ پرتاپ۔ سچ دوارے آپے کھلاڑا، زرگن نور جوت پرکاس۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگا جگنتر دیکھے کھیل تماش۔ کھیل تماش دیکھے جگ، ہر جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ لکھ چوراسی لگی اگت، ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ پنچ وکار سرشٹ سبائی گئی بچھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ اپنا پڑدہ سکے نہ کوئی کج، سیس جگدیش ہتھ نہ کوئے ٹکائیا۔ جو گھڑیا سو رہیا بھج تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ ورا ہر چرن دوارے جائے سچ، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیا۔ اپنے رنگ آپے راتا، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ سہجگ تریتا دواپر گائے گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھا، ترے ترے اپنا بندھن پائیندا۔ لہنا دینا ہاتھو ہاتھا، لکھ چوراسی آپ چکائیندا۔ جن بھگتاں دیکھے مستک ماتھا، پورب بھیو کھلا پائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سکلا ساٹھا، ساچا سنگ آپ بھجائیندا۔ بودھ اگادھ دیوے ساچی گاتھا، اکھر وکھر آپ

پڑھائیںدا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایک تیرتھ ایک تاتا، سر سرور اک دکھائیںدا۔ ایک جوت نور لٹا، ایک امرت دیوے کایا باٹا، نجھر جھرنا آپ جھرائیںدا۔ ایک کھولے ساچا باٹا، جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس سر اپنا ہتھ لکھائیںدا۔ نرگن سرگن داسا، بھگت بھگونت کرے پوری آسا، نراسا کوئے نظر نہ آئیںدا۔ کھیلے کھیل پر تھی آکاشا، گنگن منڈل پائے راسا، لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی دھار چلائیںدا۔ نرگن جوت نور پرکاسا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیںدا۔ اپنا پڑدہ دیوے چک، نرگن وڈا وڈا وڈیاںیا۔ درس دکھائے جو بیٹھا لگ، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ شبدی شبد پئے بک، سنگھ اپنا ناؤں رکھائیا۔ لیکھا جانے لوک پر لوک، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، الکھ اکھنا آپ جنائیںدا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ ڈیرہ لائیںدا۔ پون سواس نہ کوئے دم، جوئی جوئی نہ کوئے بھوائیںدا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے رکھائیںدا۔ آپے جانے اپنا کم، جگ جگ اپنا ویس وٹائیںدا۔ سنجگ تریتا دواپر بیڑا بنھ، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیںدا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، جگا جگنتر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیا۔ بھگت بھگونت ہوئے وس، نردھن سردھن روپ وٹائیا۔ وید پُران گا گا تھکے جس، آنت کوئے نہ آئیا۔ جگ جوکڑی مارگ دس، ساچا پنڈھ آپ مکائیا۔ جس جن ہردے جائے وس، تیس اپنی بو جھ بھجھائیا۔ امرت دیوے اکورس، رسنا رس نہ کوئے دکھائیا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدی بان چلائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت وڈا وڈیاںیا۔ وڈی وڈیائی آد آنت، مدھ اپنی کھیل کرائیںدا۔ پورن جوت سری بھگونت، پر م پُرکھ ویس وٹائیںدا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت سنگر دیا کمائیںدا۔ میل ملاواناری کنت، کنت کنٹوبل گود سہائیںدا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جاگرت جوت جوت جگائیںدا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھائیںدا۔ ایک نام نیا منت، من کا منکا آپ بھوائیںدا۔ جگ جگ بنائے ساچی بنت، گھٹرن بھنہار کھیل کرائیںدا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جوکڑی گیڑے وچ بھوائیںدا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیںدا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، بھیو ابھید نہ کوئے جنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کرپا پار، کلج انتم ویکھ دکھائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ جائے ہار، نو نو اپنا پنڈھ

مُکائیا۔ وِشن برہما شو نیتز روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ سُرپت اند کرے پکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ کروڑ تیتسپا گیا ہار، ویلا آنت آنت جنائیا۔ گر اوتار کرن وچار، بے آنت ہر تیری شہنشاہیا۔ پیر پیغمبر دوئے جوڑ کرن نمسکار، سجدہ سپس سپس جھکائیا۔ چارے وید نیتز روون زارو زار، پُران اٹھاراں رہے گر لائیا۔ شاستر سمتر گئے ہار، ہر کارو پ نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلج اتم آپ کرائیندا۔ ویکھنہارا رُو سس سورج چن ستارہ، پُریاں لوآں پھیرا پائیندا۔ گنگن منڈل دے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو دیوے کھول، اگم اگمڑی کار کمائیا۔ کلج اتم کوڑ کڑیارا وجے ڈھول، چاروں کُنٹ رہیا سُنائیا۔ سچ وست نہ کسے کول، خالی دے سرب لوکائیا۔ پاربرہم پت پر میثور تولنہارا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوراسی لئے وِروں، نام مدھانا ایک پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ جنائیا۔ ساچی کھیل جنائے جن، جن جننی آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے پنچ تت تن، تن مندر بھیو چکائیندا۔ پنچ وکارا دیونہارا ڈن، نام کھنڈا ہتھ رکھائیندا۔ بنھنہارا منو آمن، من منسا موہ چکائیندا۔ ایک راگ سُنائے کن، انحد ناد دی ناد وچائیندا۔ ایک دیوے نام دھن، سچ خزانہ اک رکھائیندا۔ ایک بیڑا دیوے بنھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایک نور چڑھائے چن، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ بھگتاں دیوے ساچا دان، بن دانی آپ ورتائیندا۔ گھر وچ میلا گوپی کاہن، سرتی شبدی بندھن پائیندا۔ اتم سیجا کر پروان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جودھا سور بیلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر مٹیا آنت نشان، کلج ہر جو ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے مار دھیان، ستاں دیپاں پڑدہ لائیندا۔ چارے وید ویکھے ہر جو آن، کھانی بانی شاستر سمتر انجیل قرآنی پھول بھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائییندا۔ راہ چلائے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ کلج اتم میٹے جھوٹھ نشان، کوڑی کرپا رہے نہ رائیا۔ چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک گیان، ایک اکھر کرے پڑھائیا۔ ایک مندر وکھائے سچ مکان، گرو دوارا اک سہائیا۔ ایک مسجد کرے پروان، کایا کعبہ اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج اتم ویس وٹائیا۔ کلج اتم ویس اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، نرنجن اپنا پڑدہ لائیندا۔ ایک کارا

کر پسار، آد زرنجن جوت جگانیندا۔ ابناسی کرتا دے سہارا، سری بھگوان اپنا بندھن پائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھر بھنڈارا، برہم اپنی دست ورتائیندا۔ ایش
 جیو اک کنارہ، جگدیش ہر دکھائیندا۔ ترے گن مایا کھیل نیارا، پنچم اپنا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیارا، گھر گھر بھانڈے ویکھ دکھائیندا۔ زرنگن
 سرگن کر پسار، جوتی جاتا پڑ کھ بدھاتا اپنا رنگ رنگائیندا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی ویکھنہارا، چارے بانی آپ جنائیندا۔ چارے کنتاں ہو اُجیارا،
 دہ دشا پھیرا پائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ اک نگارہ، زراکار آپ وجائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکمے حکم آپ سنائیندا۔ کلجگ انتم پار کنارہ، جھوٹا جوٹھا موہ
 تڑائیندا۔ آپے سٹے ڈوٹھی گارا، شوہ دریائے آپ رڑھائیندا۔ ناتا تے چار یارا، محمد سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ چوڈاں طبقات ہاہاکارا، حق حقیقت ویکھ
 دکھائیندا۔ مقامے حق ایکا نعرہ، پروردگار آپ سنائیندا۔ صدی چوڈھویں پار کنارہ، چوڈس چوڈس چند اک چکائیندا۔ کرے کھیل آپ زرنکارا، دوسر سنگ
 نہ کوئے ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے جگ، جیون جگت آپ جنائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس
 بنائے گگت، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیا۔ جنم کرم ورن برن میٹے اگ، ذات پات رہے نہ رائیا۔ درس دکھائے سورا سرگ، ساکھیات روپ
 وٹائیا۔ کوڑی کریا دیوے کڈھ، سچ سچ مان وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار حد، کلجگ لیکھا دے مکائیا۔ سنجگ ساچا اُتے ساچی جد، وشن وشو
 اک رکھائیا۔ امرت پیائے ایکا مد، نام خمار اک چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا سب دا آن چکائیا۔ لہنا دین چکائے سری
 بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ نشان، کوڑی کریا ناتا موہ تڑائیندا۔ سرب جیاں دیوے اک گیان، اکھر آخر اک پڑھائیندا۔ کایا مندر ویکھ
 مکان، ڈوٹھی گندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ ساچا مارگ اکو ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔
 سرن سرنائی جو جن جائے پڑ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ رائے دھرم نہ دیوے کوئی ڈر، چتر گپت حساب نہ کوئے دکھائیا۔ لاڑی موت نہ لئے ور، کال
 گراس نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنے رنگ رنگائیا۔ جس جن رنگے اپنے رنگ، رنگ رنگیلا دیا کمائیندا۔ آتم
 سیجا سچ پلنگ، سچ سنگھاسن اک دکھائیندا۔ دوس زین اک اند، پرمانند وچ سمائیندا۔ گپت گوہند ساچا چھند، دُھن آتمک راگ لائیندا۔ ناتا تے بٹی دند،

رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ نتوت دیوے دند، کھنڈا کھڑگ آپ چکائیندا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رند، شبدی کنت کنت ملائیندا۔ ناتا توڑ بھیکھ بھیکھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، جوتی نور اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیندا۔ ہرجن ساچا جائے اٹھ، سنگر پورا آپ اٹھائیا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی جائے ٹٹھ، پاربرہم بے پرواہیا۔ چرن چرنودک امرت جام پیائے گھٹ، رس رسا اک دکھائیا۔ کایا کوری ڈوگھی بھوری نرمل جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون پوناں وچ سمائیا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے پوری کرے آس، آسا آسانال رکھائیا۔ نج گھر آتم کر کر واس، نج نیتز دے گھلائیا۔ ناتا ٹٹے پر تھی آکاش، گھر منڈل سو بھاپائیا۔ سنگر پورا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ ہرجن ساچے ملے میل، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دیک جگے بن باقی تیل، اگیان اندھیر چکائیندا۔ وسنہارا دھام نویل، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ رائے دھرم دی کٹے جیل، آون جاون پنڈھ مکائیندا۔ اچرج دکھائے اپنا کھیل، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر ہر جو سجن سہیل، جن بھگتاں سنگ نبھائیندا۔ نہکرمی اپنا کر کر میل، ابھیو ابھید گھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن ساچا جائے جاگ، جگنہارا آپ جگائیندا۔ آتم آتر اک ویراگ، پرکھ ویراگی آپ اچکائیندا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ انحد شبد انادی راگ، بن تندى تند ستار آپ سنائیندا۔ دیک جوت جگے چراغ، گھر مندر آپ سہائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ بنائیندا۔ پنج تت کایا چولا دیوے سادھ، ساچی سادھنا آپ سمجھائیندا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، کند منوہر لکھی نرین اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگونت سنے فریاد، دکھیاں دردی درد وندائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، چرن کول آپ بہائیندا۔ درگاہ ساچی کرے لاڈ، سچکھنڈ دوارے آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے جگاد آد، جگ اپنا ویس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ ملائیندا۔ بھگتن پیتا ایکنکار، عقل کلا اکھوائیا۔ جگ جگنتر لئے اوتار، نت نوت ویس وٹائیا۔ گھر مندر دکھائے ٹھانڈا دربار، سیتل دھار اک وہائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ جھوٹھا دسے سرب

پسار، مات پت بھائی بھین ساک سجن سین کم کوئے نہ آئیا۔ دھیاں پتر نہ کوئی نار، اتر بن ہر کنت سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ آسا ترسنا جگت پیار، مایا
 ممتا ہوئی ہلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کرے اک پڑھائیا۔ ہر جن پڑھے اکھڑ ایک، ایک اگن سمجھائیندا۔ ہر جن رکھے ایک ٹیک،
 ایک اشٹ دکھائیندا۔ ہر جن دیکھے ایک لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ ہر جن وسے ایک دیس، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ ہر جن سہائی اک نریش، شاہ
 پاتشاہ شہنشاہ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی گود بھائیندا۔ ہر جن ساچی بنے گود، سنگر پورا آپ بھائیا۔ دئی دوتی
 مٹے روگ، سوگ چنتا نہ کوئے رکھائیا۔ آتم پر ماتم ہوئے سنجوگ، برہم پار برہم ملائیا۔ ایک پڑکھ ایک اوٹ، ایک سیس جگدیش ہوئے سہائیا۔ ایک قلعے ایک
 کوٹ، ایک گڑھ بنک وڈیائیا۔ ایک نور ایک جوت، ایک نزل دھار سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہر جن اٹھائے
 آپ دیال، دین دیا کمائیندا۔ گرکھ دیکھے ساچے لال، اپنی گود بھائیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ مندر اندر دکھائے سچی
 دھر مسال، سنگر ساچا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرکھ گر سکھ سنت بھگونت ایک
 گھر بھائیندا۔ ایک گھر ہر جن بہنا، ہری ہر نرین آپ جنائیا۔ درشن کرنا ہر ہر نیناں، نیر نین نین کھائیا۔ ساچے دھام سچھنڈ بہنا، سچ و بے سدا ودھائیا۔
 لاڑی موت نہ کھائے ڈیناں، جوئی جوئی نہ کوئے بھوائیا۔ گر سکھ گر گر مننا کہنا، گر اشٹ دیو گر نمو نمو سدا سدا سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہکلنک نرین نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آدانت سری بھگونت ہر جن میلاناری کنت، سچ سہنجی جوت نرنجنی انجو پرکاس
 شاہو شاپاش داسی داس سیوک سیوا اپنی آپ کمائیا۔

سیوا کرے ہر جو ٹھا کر ہر جن ساچے دیکھ دکھائیا۔ دیوے نام رتی رتاگر، رتی رت دے سکائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، کاپی گگریا دے وڈیائیا۔
 امرت نیر ورو لے سندھ ساگر، سمند اپنا بھیو چکائیا۔ جن بھگتاں دیوے مان آدر، آدرش اپنا آپ دکھائیا۔ نزل کرم ہوئے اجاگر، جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنا بھیو چکایا۔ جس جن کھولے اپنا بھیو، بھید نہ کوئے رکھائیندا۔ نظری آئے وڈ دیوی دیو، دیوت سُر سِیس جھکائیندا۔
 نرکار نرکار نہکیو، نہچل دھام آسن لائیندا۔ کتھنی کتھ نہ سکے رسنا جہو، گن اوگن نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر الکھ ابھیو، الکھ اکھنا اپنی الکھ
 آپ سنائیندا۔ ہر جن ورا لگے سیو، جس جن ساچی سیو سمجھائیندا۔ امرت آتم رس دیوے اکو میو، رسنا رس سرب گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ ہر جن بو جھے گر وچار گر گر بھیو چکایا۔ من مت بدھ نہ پاوے سار، بے آنت بے پرواہیا۔ جس جن
 کھولے بند کواڑ، نج نیز دئے درسایا۔ جس جن کرے آپ پیار، کرپن اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ
 تریا۔ گرگھ تریا وچ سنسار، سنسار ساگر پار کرایا۔ پر بھ یلیا اکیو وار، وچھڑ کدے نہ جایا۔ در دیوے ٹھانڈا دربار، تی وانہ لاگے رایا۔ جس جن کرپا
 کرے آپ نرکار، کر کرپا میل ملایا۔ در در گھر گھر آ آ دیوے درس دیدار، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ جنم جنم دا لہنا دینا دیوے قرض اتار، پورب لیکھا
 جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنی بو جھ بھجھایا۔ گرگھ بو جھے آتم آتر، لو آتم اک اک لائیا۔ جنم جنم دی بھجھے بسنتر، اگنی
 اگ رہے نہ رانیا۔ لیکھا چکے گگن گگنتر، گگن منڈل ڈیرہ ڈھاپیا۔ ایکا جاپ ملے سچ منتر، سو پڑکھ نرنجن ہنگ برہم کرے پڑھانیا۔ مانس جنم بنائے بنتر،
 آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ایکا ور، چرن سرن اک سرنایا۔ چرن سرن سچی سرناگت، گت مت اپنے
 ہتھ رکھائیندا دیونہارا اکو مت، برہم مت آپ پڑھائیندا۔ پنج نیچے ساچے وت، نام پھل اک لگائیندا۔ ناتا توڑ سیاں ساڈھے تن ہتھ، آون جاون پنڈھ
 مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے وچ چھپائیندا۔ ہر جن اپنے آتر رکھ، اپنا بھیو چھپانیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بھٹھ، بھٹھ
 کھیڑا دئے جنایا۔ اٹلی گیڑے آپے لٹھ، لکھ چوراسی دئے بھوایا۔ کرے کھیل بازی گرٹ، نوآ اپنا سوانگ ورتایا۔ ہر جن اپنے کھاتے لئے گھت،
 ڈونگھا کھاتے لئے بھرائیا۔ کلجگ آنت ہو پرگٹ، نہہلنک پھیرا پانیا۔ سمبل نگر رہیا وس، گوہند میلا چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہر جن میلے اپنے گھر، گھر مندر اک وکھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگ بھگت بھگونت ساچے سنت سگلا سنگ رکھانیا۔

* ۱۹ پھلن ۲۰۱۸ بکرمی تارو سنکھ دے گرہ کورا پُر فارم لکھیم پُر *

ہر دان ہر نرنکار، آد جگاد جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ آتم انتر دیوے برہم گیان، نج نیترنین آپ گھلائیندا۔ انحد شبد سچّی دھنکان، انادی ناد راگ الائیندا۔ نرمل جوت نور مہان، جوتی جاتا آپ جگائیندا۔ چرن کول دیوے سچ دھیان، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتائیندا۔ ساچا دان نام دھن، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ من واسنا دیوے بٹھ، دہ دشانہ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، انحد نادی ناد وجائیندا۔ گڑھ ہنکاری دیوے بھن، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ کرے پرکاس نیتراٹھ، اگیان اندھیر چکائیندا۔ تیج وکارا دیوے ڈن، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پائیندا۔ تھر گھر وکھائے بن چھری چھن، سورج چند نہ کوئے رُشنائیندا۔ درس دکھائے سری بھگون، ست سروپی رُپ وٹائیندا۔ مانس جنم بیڑا دیوے بٹھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان نام ورتائیندا۔ ساچا دان سری بھگوان، جگ کرتا آپ ورتائیندا۔ گرکھ ویکھے چتر سگھڑ سجان، لکھ چوراسی جیو جنت پھول پھلائیندا۔ مانس منکھ دیوے مان، ایدھمان موہ مٹائیندا۔ کر پرکاس کوٹن بھان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتائیندا۔ ساچا دان سری بھگونت، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ ہر جن دیکھے ساچے سنت، ایش جیو بوجھ بُجھائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک ورتائیندا۔ ساچا دان دیونہارا، آد جگاد سمائیندا۔ سچکھنڈ وسے وسنہارا، نرگن نراکار رُپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا کرپسارا، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا سچ بھنڈارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ سری بھگوان بن ونجارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ پاربرہم برہم دے سہارا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ ایک نام ہر نرنکارا، ساچا دان اپنے ہٹھ رکھائیندا۔ کھیل کرے اگم اپارا، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دانی اپنا دان اپنے کول وکھائیندا۔ ساچا دان رکھے کول، دس کسے نہ آئیندا۔ نام کنڈے لئے تول اٹل بے پرواہیا۔ جگا جگتتر رکھے انمول، کرتا قیمت کوئے نہ پائیندا۔ سچ بھنڈارا ساچے سنتاں دیوے کھول، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ انتر آتم جائے مول، بسستر اگنی دے بُجھائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا ایک رکھائیا۔ ساچا دان ایکنکار، عقل کل رکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، جگ جگ جھولی آپ بھرائیندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہار، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ جوتی جاتا پڑکھ نار، ناری کنت رُپ وٹائیندا۔ شبد اگمی اک ونجار، بن ونجارا سیو کمائیندا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں کھول کواڑ، گنگن پاتالاں ایکا وست رکھائیندا۔ رُوس سورج چن منڈل منڈپ دے سہار، دھرت دھول ایکا اوٹ جنائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ترے گن مایا دے دے دان، رجو طمو ستوسنگ ملائیندا۔ پنج تت کر پردھان، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش وایس وٹائیندا۔ زرگن زرگن کھیل مہان، سرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم برہم کر پردھان، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ایش جیو ویکھ وکھائے اک مکان، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ آتم برہم کر کلیان، ایکا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ ایکنکارا ناؤں نرنکارا ساچا دان، لکھ چوراسی جھولی پائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، لیکھا جان دو جہان، جیو جنت آد آنت جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا ایک رکھائیندا۔ ساچا دان اکو رکھ، وشن برہما شو دے وڈیائیا۔ ساچا دان جھولی پائے چوراسی لکھ، گھٹ گھٹ اپنی جوت لکائیا۔ ساچا دان انحد شبد ناد دھنکان آپ رکھائے اکھٹا لکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ زرگن سرگن ہو پر تکھ، آتم پر ماتم پڑدہ دے چکائیا۔ وست اموک کایا گوک زرگن داتا پڑکھ بدھاتا آپے لئے ڈھک، اُپر اپنا پڑدہ پائیا۔ کرپا ندھ دین دیال ٹھاکر گرگھ ورلے دے دس، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک ورتائیا۔ ساچا دان دیون جوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد سچ سلوک، گر اوتارا آپ پڑھائیندا۔ ایکا دان چوڈاں لوک، چوڈاں ہٹ آپ ورتائیندا۔ ایکا دان ہر کا نام سلوک، بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا دان اتم دیوے موکھ، جیون مکٹ آپ کرائیندا۔ ایکا دان بخشے پنج تت کایا قلعے کوٹ، ترے گن میلا جوڑ جڑائیندا۔ ایکا دان نرمل جوت، گھٹ دیکھ باقی آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا ایک پرگٹائیندا۔ ساچا دان دیوے داتار، دین اپنی دیا کمائیا۔ جگ جگ وایس کرے اگم اپار، بے آنت وڈا شہنشاہیا۔ شبد اگمی کھول بھنڈار، گر گر وایس وٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ پڑدہ رہیا اٹھائیا۔ سنت سہیلے گر وگر چیلے لئے اٹھال، آپ اپنا میل ملائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، اوچ پنج نہ کوئے

وڈیائیا۔ چار ورنان بنے دلال، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے رنگ رنگایا۔ حق حقیقت جانے حلال، مقامے حق حق رسایا۔ نوبت وجائے دو جہان، کرے کھیل سری بھگوان، بے آنت بے آنت اپنا ناؤں آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا ہتھ رکھایا۔ ساچا دان ایکا ہتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن صاحب سمرتھ، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ ایککارا چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ آد نرنجن آنتر آنتر جائے وس، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ ابناسی کرتا اپنے منڈل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ سری بھگوان اک دکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیے۔ پاربرہم پربرہم دیوے دان، برہم برہم کرے کلیان، آپ اپنا بھوگھلائیے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ دیوے دان دین دیالا، گر گر ویس وٹایا۔ گھر وچ گھر دکھائے سچی دھر مسالہ، گھٹ بیٹھا گھٹ چھپایا۔ ہر جن گرگھ گرگھ آپ اٹھائے سچا بالا، بالی بڈھ بیک کرائیا۔ برہوں تیر مارے نرالا، نرویر ہتھ اٹھایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم کھ چھپایا۔ جس جن دسے راہ سکھالا، ایکا ہر کا ناؤں پلو دئے پھڑایا۔ آتم آنتر اکو مالا، من کا منکا دئے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتایا۔ ساچا دان دیوے گوہند، گر گر اپنی دیا کمائیندا۔ جنم جنم دی میٹے چند، کرمی کرم کانڈ مکائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیہر ویکھ دکھائیندا۔ امرت آتم ساگر سندھ، گھر سروور اک پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک رکھائیندا۔ ساچا دان ایکو ایک، اک اگلا ہر ورتائیندا۔ جگ جگ جنائے ساچی ٹیک، پُرکھ اکال ایشٹ رکھائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی ت نہ کوئے جلائیے۔ آتم آنتر کھولے بھیت، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ ست بھلواری کا کھیت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ درس دکھائے نیتن نیت، رنج نیتز آپ گھلائیے۔ بھگت بھگونت کرے ہییت، مل مل ساچا منگل گائیندا۔ بھو نہ پائن چار وید، پُران اٹھاراں نین شرمائیندا۔ ہر جو کھیلے اپنی کھید، جگ جگ اپنی وست آپ ورتائیندا۔ ساچے سنت رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، امرت رس وچ بھرائیندا۔ اگنی لگے نہ تتی جیٹھ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دیوے دان پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا دیا کمایا۔ دو جہاناں پوری

کرے آس، اُون گون نہ کوئے پھرائیا۔ ایختے اوتھے دیوے ساتھ، جس جن اپنا نام ورتائیا۔ رسنا جہوا چکے پوجا پاٹھ، اجپا جاپ آپ کرائیا۔ ناتا تئے تیرتھ تاٹ، اٹھسٹھ پنڈھ نہ کوئے پھرائیا۔ مٹے رین اندھیری رات، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ درس دکھائے اک اِکانت، انہو اپنا نور پرگٹائیا۔ گرگھ بالے گود اٹھائے جوں بالک مات، پتا پوت سیو کمائیا۔ ناتا توڑ سجن ساک، چرن کول دیوے اک سرنائیا۔ آپ اتارے اوکھے گھاٹ، پار کنارہ آپ کرائیا۔ جس جن دیوے نام دات، وڈ دانی دیا کمائیا۔ ویلے اتم آپے بچھے وات، رائے دھرم نیڑ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا دان آپ سمجھائیا۔ جگ جگ دان ہر کاناؤں، دوسر وست نہ کوئے رکھائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاؤں، نتھاوایاں گلے لگائیندا۔ نتائیاں کپڑے آپے باہوں، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ آد جگاد جگا جگتر کرے سچ نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ سمجھائیندا۔ ساچا دان شبدی دھار، ہر شبد شبد وڈیائیا۔ ساچا ہر چرن پیار، ہر چرن سرن سرن سرنائیا۔ ساچا دان ہر امرت ٹھنڈا ٹھار، سروور سر اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتائیا۔ ساچا دان وشن برہما شو رنگ، رنگ رنگیلا اک رکھائیندا۔ ساچا دان لکھ چوراسی اتم سچ پلنگ، اتم پر ماتم آپ سہائیندا۔ ساچا دان شبد اناد مردنگ، گھٹ گھٹ راگی راگ لائیندا۔ ساچا دان سورا سربنگ، اتم انند اک دکھائیندا۔ ساچا دان ونڈے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج آپ رکھائیندا۔ ساچا دان دیوے سورج چند، کرن کرن آپ پرگٹائیندا۔ ساچا دان ویکھے نو کھنڈ، ست دیپ جھولی پائیندا۔ ساچا دان جانے برہمنڈ، برہمانڈ بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا دان آپ ورتائیندا۔ جگ جگ دیوے دان، سنجگ اپنی دیا کمائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو پردھان، ہنگ برہم کری گڑمائیا۔ سوہنگ روپ نرگن سرگن اک نشان، سرگن نرگن اپنا کھیل رچائیا۔ اوم روپ آپ بھگوان، نموست ست پڑھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، لوک مات راہ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا دان سنجگ ویس، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ تریتا دیوے اک آدیس، رام راما رنگ رنگائیندا۔ ساچا دان وشنوں سیجا باسک سچ، سانگو پانگ ہیٹھ

رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا گھر وکھائیندا۔ دواپر دیوے ساچا دان، اپنی دیا کما۔ پنج تت کایا کھیل بھگوان، کاہنا کرشنا نام پرگٹا۔ اک دکھائے سچ نشان، بنسری ناد دُھن جنا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گوپی کاہن ویس وٹا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتا۔ ساچا دان پروردگار، بے عیب آپ ورتائیا۔ مقامے حق سانجھیا، ثابت صورت اک رکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، سچ حدیثا اک پڑھائیا۔ محمد کریا خبردار، کلمہ نبی اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیا۔ ساچی دست نوجوان، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، انجو اپنی دھار چلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کر پروان، کلجگ اپنا راہ وکھائیندا۔ چاروں گنٹ سنج مسان، نو نو اندھیرا چھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ ساچا نام نام ست، نرگن سرگن نانک جھولی پائیندا۔ چار ورن دیوے اکو مت، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ ست سنتو کھ دھیرج جت، چرن کول نت اک بندھائیندا۔ سرب جیاں جانے مت گت، ہر جو گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ بن ہر نامے کایا کھیڑا بھٹھ، پنج تت کم کسے نہ آئیندا۔ کایا اندر مکہ کعبہ مندر شودوالا مٹھ، گردوارا اک وکھائیندا۔ ناتائے تیرتھ اٹھسٹھ، جس جن سنگر اپنا نام جھولی پائیندا۔ نرمل جوت جگے لٹ لٹ، گھٹ گھٹ پرکاس دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ وکھائیندا۔ ساچا دان ست نام، سنگر گر گر کرے پڑھائیا۔ دھر درگاہی اک پیغام، پیر پیغمبر رہیا سنائیا۔ سرب جیاں دا اکو رام، ایکا ترسنا ویکھ وکھائیا۔ سرب جیاں اکو امام، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ سرب جیاں اکو مقام، سچھنڈ ساچا سو بھاپائیا۔ سرب جیاں ایکا بھگوان، تھر گھر نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ ورتائیا۔ ساچا دان نانک دھار، ہر داتا دانی آپ ورتائیندا۔ دیوے دان کر پیار، گر انگد انگ لگائیندا۔ انگد انگ کر پروان، امر امر اپد وکھائیندا۔ امر امر ہو مہربان، رام داس جھولی آپ بھرائیندا۔ رام داس ہو مہربان، گر ارجن بودھ گیان درٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے دان، ساچی گاتھا آپ جنائیندا۔ گرُو گرنتھ گر کر پروان، چار جگ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ایکا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دان انملا اپنے ہٹ وکھائیندا۔ دیوے دان ہر گو بند چاڑھے رنگ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ہر رائے ملیا اک انند، ہر کیشن وٹی ودھائیا۔ گر تیغ

بہادر دیا دان بند بند، بندی خانہ سرب تڑایا۔ پُرکھ اکال دیوے دان لیکھا جانے گجری چند، چند چاندنا اک چکائیآ۔ بھومکا سہائے پُری انند، انند منگل
ایکا گائیآ۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، ورہنڈ پھیرا پائیآ۔ دُشت دمن پوری کری منگ، ساچی وست آپ ورتائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ایکا دان جگ جگ جھولی آپ بھرائیآ۔ دیوے دان جھولی بھر، بھر جھولی خوشی منائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ نربھے
چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے جنائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ آپ بندھائے اپنے لڑ، پلو پلو نال رکھائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان ایکا گھر ٹکائیندا۔ ساچا دان دیوے گوہند، ماتا پتا بھیٹ چڑھائیآ۔ لیکھا جانے سرب ہند، دردی دردیاں درد
ونڈائیآ۔ ہرکھ سوگ نہ کوئی چند، غمی روپ نہ کوئے وٹائیآ۔ لیکھے لائی اپنی بند، چوتھے جگ چارے بال کرن گڑمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ساچا دان آپ دکھائیآ۔ ساچا دان دتا پیار، پریم پیار اک جنایا۔ ستھر مانیاں ساچے یار، سولائ ستھر ہیٹھ وچھایا۔ منگی منگ امّ اپار، پُرکھ اکال
آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا قرضہ دتا اُتار، مقروض اپنا فرض ادا کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل
اولا، نرگن نرور آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، اُچ اٹلا ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس نر نریش جگا جگنتر ایکا گھلا، شبدی شبد الاوندا۔ سنجگ تریتا
دواپر کلج بھگت بھگونت پھراوندا آیا پلا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل
کرے ہر خالق، خلقت دیکھے چائیں چائینا۔ گر گوہند ہر جو بنایا اپنا بالک، پوت سپوتا ناؤں دھرائیآ۔ ایٹھے اوٹھے بنے سدا پرتپالک، بن سیوک سیوک کمائیآ۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ کھلائیآ۔ بھيو ابھیدا دیوے کھول، پُرکھ امّ بے پرواہیا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، نرگن سچکھنڈ
آسن لایا۔ سرگن تولے ساچا تول، تولنہارا سیوک کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرایا۔ کرے ویس پُرکھ امّ، بھيو ابھید
نہ کوئے جنائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، جوئی جوئی نہ کوئے وٹائیندا۔ تتوتت کایا نہ کوئی تن، چھپر چھن نہ کوئی چھہائیندا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن،
تندی تند نہ کوئے وچائیندا۔ نہ کوئی منسا نہ کوئی من، آساترسانہ کوئے ودھائیندا۔ نہ کوئی وکار نہ کوئی ڈن، گھڑ بھن نہ کوئی بنائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ

کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی چھپر نہ کوئی چھن، چار دیوار نہ بنت بنائیندا۔ زرگن زراکار جوت سروپ سری بھگوان، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ انت انت ایکا دیوے اپنا دان، داتا دانی اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند بھجو چکائیندا۔ گوہند منگے ایکا دان، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا کھیل سدا مہان، بھجو کوئے نہ پائیا۔ تُوں داتا جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ راج راجان، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ تُوں حکمی حکم جنائے دھر فرمان، سچ سندیسہ اک الایا۔ تیرے گیت گائے چار وید اٹھاراں پُران، شاستر سمرت دین دُہایا۔ تیرا انت نہ پایا انجیل قرآن، پیر پیغمبر کرن صفت صلاحیا۔ میں تیرا چھوٹا بال نادان، تیرے چرن بیٹھا سپس جھکائیا۔ کر کرپا دینا دان، میری گھال لیکھے پائیا۔ کلج چار کُنٹ دسے بے ایمان، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ چار ورن بنے شیطان، حق حقیقت نہ کوئے سمجھائیا۔ بن تیرے نام نہ کوئی گیان، چوڈاں وڈیا نیتز نیناں نیر رہی وہایا۔ تُوں پرگٹ ہونا وچ جہان، اک تیری اوٹ تکائیا۔ جیواں جنناں سادھاں سنتاں اُوچاں نیچاں دینا ایکا مان، غریب نمانے گلے لگائیا۔ ایکا دینا نام ندھان، ایکا اکھر کر پڑھائیا۔ اک کراؤنا سچ اِشان، دُرمت میل میل دھوایا۔ ایکا دینا پد زربان، پرم پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ اک وکھاؤنا سچ مکان، ساچا مندر سو بھاپائیا۔ ایکا نظر آئے بھگوان، دوجا اِشٹ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچا دان کلج انت انت ورتائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ گوہند گر گر کر پروان، ہر سنگر کھیل کرائیندا۔ تیرا میرا اک نشان، دوجا رنگ نہ کوئے چڑھائیندا۔ کلج انت ہوئے پردھان، زرگن جوتی جوت ڈمگائیندا۔ گوہند ڈنکا چلے دو جہان، وشن برہما شو سرب اُٹھائیندا۔ کروڑ تیتیسائے مان، سُرپت اند تختوں لائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، نو کھنڈ پر تھی آپ پڑھائیندا۔ اُوچاں نیچاں اکو مان، راؤ رنگاں ایکا در وکھائیندا۔ سنت سہیلے گرگھ میلے آپے آن، گر سکھ اپنے انگ لگائیندا۔ بھگت بھگونت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا ندھ دینن ٹھا کر، ساچا دان دست امولک انمل آپ ورتائیندا۔ اُل اُل ہر بھنڈار، بن بھنڈاری آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے جگ چار، نو سو چوڑا نوے جگ گیرا آپ بھوایا۔ لہنا دینا جانے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملایا۔ دیکھے وگسے عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یارا، اللہ رانی نین گھلایا۔ نانک گوہند اک

جیکارا، فتح ڈنکا ڈنک وجایا۔ راگی نادی وسے باہرا، برہم برہادی ڈیرہ لایا۔ آد جگادی ایککارا، عقل کل اپنی آپ ورتایا۔ پرگٹ ہوئے نہکٹک نرائن نر
 اوتارا، کلجگ اتم ویکھ دکھایا۔ سمبل نگر دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ بنک دئے وڈیایا۔ دو جہاناں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ شبدی کھنڈا
 تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکایا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ جنایا۔ بل باون دیوے دان، دل چھل اپنا
 کھیل کرائیندا۔ آپے بل دیوے راون رام، رمیا اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے بل کنس دیوے کرشنا کاہن، پکڑ کیسی آپ گرائیندا۔ آپے کلجگ اتم جوٹھ
 جھوٹھ کرے بلوان، جگت وکارا نال ملائیندا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، پُرکھ ابناسی اک چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھے نرنکارا، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ کلجگ انت ہو اُجیارا، نرگن نور کرے رُشانیا۔ چار کُٹ دہ دشا پاوے سارا،
 بھو ابھیدا بھو کھلایا۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھارا، ایکا وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، ہر ہر نام کر
 پروان، پرم پُرکھ ہر جن جھولی آپ بھرائیا۔ نرگن نانک نرگن تت، نرکار روپ سمانیندا۔ سرگن نانک پنچ تت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن
 پائیندا۔ دوہاں وچولا پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ نواسی راہ چلائیندا۔ نرگن نانک سرگن نانک مارگ دیوے دس، لوک مات مات جنائیندا۔ نرگن نانک سرگن
 نانک گھر لئے سد، سچکھنڈ دوارے منگ منگائیندا۔ سرگن نانک نرگن نانک چرنی جائے ڈھٹھ، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ نرگن نانک اگوں پئے ہس،
 پھڑ پھڑ اپنے گلے لگائیندا۔ اک دُوبے دے اندر جائے وس، بھو ابھید چکائیندا۔ دو جہان نرگن سرگن ہو کے جائے پھس، پھاسی ہو نہ کوئے پوائیندا۔
 اک دُوبے دا بہہ بہہ گایے جس، کاغذ قلم بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نانک سرگن نانک نانک ننا روپ وٹائیندا۔
 پہلا ننا کر تیار، نرگن روپ وٹایا۔ دُوجا ننا کھول کواڑ، اپنی جوت جگایا۔ تیجا کاکرماں گکرماں ماری مار، کرم کانڈ رہن نہ پائیا۔ کاکمٹا کریا خبردار،
 آلس بندرانہ کوئے رکھایا۔ دُوبے گلے پچھے سہاری کر تیار، ترے گن بندھن پائیا۔ تیجے گلے تھلے اوکڑ کریا خبردار، دو جہان قلعے کوٹ نرگن سرگن ایکا
 چرن دکھایا۔ نام ست دے پھیر بھنڈار، پُرکھ ابناسی سر دے اُتے دے پیار، لوک مات راہ دتا دکھال، بن اکھر کر پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنی خوشی منائیا۔ سچھنڈ وسیا آپ نرنکارا، نرگن اپنا کھیل کھلایا۔ سرگن نانک بن ونجارا، ساچی دست مات لیائندا۔ چار ورن کھول بھنڈارا، جیواں جتاں آپ ورتائندا۔ ستنام ست جیکارا، بے جیکار آپ سنائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کرے اک پیارا، ذات پات نہ کوئے رکھائندا۔ ورن برن تے وسے باہرا، بھو ابھید آپ سمجھائندا۔ ایک ایشٹ ہر نرنکارا، دریشٹ سرب آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرگن نانک نرنکارا آپ صلاحندا۔ نانک کہے سو پڑکھ نرنجن نرنکارا، سچھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ ہنگ برہم کرپسار، لکھ چوراسی گھاٹت لیا گھڑائیا۔ گر شبد وچولا کرتیار، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ سنجگ تریتا دوپر دیکھے اپنی وار، کلجگ اپنا رنگ چڑھائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، دہ دیشا روپ دھرائیا۔ پورب لہنا کرم وچار، دُشٹ دمن دئے وڈیائیا۔ ہم گنٹ لیا ٹھار، ساچے پربت سو بھاپایا۔ کرپا کر دین دیال، آپ اپنی بوجھ بھجائیا۔ جنی جن جنیا لال، لال انملٹا ویس وٹایا۔ دیک دیا نرگن بال، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ امرت جام اک پیال، ایک رس دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گو بند سورا ہر بلوان، شبدی شبد پرگٹائندا۔ ساچا چلہ تیر کمان، تیر انداز اک رکھائندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوک مات ویس وٹائندا۔ دھر فرمانا سن بھگوان، لوک مات کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ لگائندا۔ ساچا مارگ گو بند میت، ہر متر پیارا آپ جنائندا۔ آپ چلائی اپنی ریت، ساچا مارگ اک دکھائندا۔ چار ورن اوچ نیچ پرکھی نیت، جھیور چھینبے نائی رنگ چڑھائندا۔ سرب بنائے بھائی بھائی، دئی دوتی موہ مٹائندا۔ ایک امرت جام پیائی، امر امر دکھائندا۔ ایک سیس دستار بٹھائی، سیس جگدیش بٹھ وکھائندا۔ ایک کھنڈاں ہتھ چکائی، کھڑگ کھنڈا ناؤں رکھائندا۔ ایک باٹا ایک رس بھرائی، پنچم بانی بان لگائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ ساچی سکھیا دتے گر گر، گو بند اپنی بوجھ بھجائیا۔ پڑکھ اکال میل ملایا دھر دھر، دھر سنجوگی میل ملایا۔ اک دوجے نال بہنا جڑ جڑ، دئی دوتی رہے نہ رایا۔ گر پورے نوں گر سکھاں دی سدا لوڑ، بن گر سکھاں گرو کم کسے نہ آیا۔ آد آنت جگا جگنت جائے بہڑ، روپ انوپ وٹایا۔ کلجگ انتم نیلے والا ماہی مارے ایک پوڑ، چاروں گنٹ دئے بھوایا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کنارہ کرے دوڑ، گرگھ اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ ساچی سکھیا سنگر پورا، ایکا ایک جنائندا۔ گر سکھ میرا ہوئے نورا، نور گر سکھ وچ رکھائندا۔ سو گر گھ ہوئے پورا، جو پُرکھ اکال منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، اک ست پنج چھ ورتائی۔ اک اگلا اینکار، ست ستوادی تھم سنائی۔ پنج پیارے کرتار، چھویس گھر در وڈیائی۔ پنجاں امرت ٹھنڈا ٹھار، بھر پیالہ جام پیائی۔ پنجاں بناؤنا وڈ سکدار، دے دے مان وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند ریتی اک بنائی۔ گو بند سنگھ سنگھ بلوان، بل اپنا آپ دھرایا۔ پنج پیارے کر پروان، دھر پروانہ ہتھ پھڑایا۔ گر چیل اک گیان، چیل گر روپ وٹایا۔ آپے چرنی ڈگا آن، دوئے جوڑ منگ منگائی۔ خالصہ دینا اکو دان، پریم وست جھولی پایا۔ بنے وچولا سری بھگوان، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھایا۔ سچ سندیسہ گر گو بند، سنگھ سنگھ سمجھائی۔ پنجاں لاہے سگلی چند، چنتا چکھا دے مٹائی۔ آپ بنا اپنی بند، نادی سٹ ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے مان مان وڈیائی۔ پنج پیارے دے دے مان، گر سنگر آپ جنایا۔ لوک مات داست نشان، پنج پیارے روپ دھرایا۔ چار یاری مٹے نشان، آنت رہے نہ رایا۔ ست سنتو کھ اک گیان، دھیرج جت ست ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پنٹھ اک بنایا۔ ساچا پنٹھ بنایا سچ، ذات پات نہ کوئے رکھائی۔ سرب جیاں دا داتا کملاپت، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ غریب نمائیاں لئے رکھ، جو جن اوٹ تکائی۔ اتم پڑدہ لئے ڈھک، سر اپنا ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنٹھ خالصہ اک سچائی۔ پنٹھ خالصہ ہونا خالص، گر گر آپ سنائی۔ سنگر پورا ہوئے ثالث، دیکھے وگے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آکھ جنایا۔ بھيو ابھید دیوے دس، گر گو بند وڈی وڈیائی۔ گرمت اتم جائے نس، اپنا گھ چھپائی۔ کسے نہ چلے کوئی وس، بھرے بھلے سرب لوکائی۔ نانک نام بان ماریا کس، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ گر گرنٹھ گر گر گیان پُرکھ اکال سری بھگوان گائے جس، صفتی صفت صفت صلاحیا۔ ہر کا ناؤں جس ہر دے جائے وس، تس سنگر پورا نظری آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گرنٹھ گر اُپدیش نر نریش اک دکھائی۔ کلج ویلا اتم آؤنا، گر گو بند آکھ جنائندا۔ پڑھ پڑھ وقت سرب لنگھاؤنا، ہر دے گر گرو کوئے وسائندا۔

امرت ویلے اٹھ اٹھ سب نے نہاؤنا، دُرمت میل نہ کوئے دھوئیندا۔ ہتھ وچ مالا منکا سب پھراؤنا، من کا منکا نہ کوئے بھوئیندا۔ دھیرج جت نہ کسے رکھاؤنا، ست سنتو کہ نہ کوئے وڈیاہیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر اندر پھیرا پاؤنا، آگے ہو باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ سکھاں نال سکھ لڑاؤنا، گرگھ گرگھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ پُرکھ اکال ویس وٹاؤنا، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ نانک لکھیا پور کر اؤنا، مہابلی اترے اپنا پنڈھ مکائیندا۔ چار ورنال نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈاں کھنڈاں ایک مارگ لاؤنا، ایک راہ چلائیندا۔ کلجک انتم رہن نہ پاؤنا، اپنی ہتھیں آپ مٹائیندا۔ سنجگ ساچا دھرت مات دی گود بہاؤنا، لوک مات مات پرگٹائیندا۔ سنت سہیلے نال رلاؤنا، بھگت بھگونت جوڑ جڑائیندا۔ جس جن ایک سنگر آتم آتر اک دھیاؤنا، تس جم نیڑ کدے نہ آئیندا۔ سری بھگوان دین مذہب ذات پات ورن گوت نہ کوئے رکھاؤنا، اشٹ سرشٹ اشٹ آپ ہو جائیندا۔

* ۲۰ پھگن ۲۰۱۸ بکرمی تارو سنگھ دے گرہ کورا پُر فارم *

آد آنت اک اوتارا، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ آد آنت اک گھر بارا، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیا۔ آد آنت اک نگارہ، نرگن اپنا شبد سنائیا۔ آد آنت اک سکدارا، شاہ پاتشاہ ہر رگھرائیا۔ آد آنت اک ورتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آد آنت ایک ایک، اک اگلا کھیل کرائیندا۔ آد آنت ویس انیک، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ آد آنت لکھے لیکھ، لکھ لکھ لیکھ آپ سمجھائیندا۔ آد آنت وسے ساچے دیس، دیس دستر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد آنت ایک رنگ، رنگ رنگیلا اک اپائیا۔ آد آنت اک پانگ، تھر گھر ساچے بیج سہائیا۔ آد آنت اک مردنگ، بن مرد مردانہ آپ وجائیا۔ آد آنت ایک سور سربنگ، سور پیر آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چھپائیا۔ آد آنت ایک راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ آد آنت اک ملاح، ہر پُرکھ نرنجن بیڑا آپ چلائیندا۔ آد آنت اک صلاح، ایکنکارا آپ جنائیندا۔ آد آنت اک رُشنا، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ آد آنت ایک تھاں، ابناسی کرتا ساچے دھام سو بھاپائیندا۔ آد آنت اک نشان، سری

بھگوان آپ جھلانیندا۔ آد آنت اک مکان، پاربرہم پر بھ اپنا آسن لائیندا۔ آد آنت اک راجان، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھانیندا۔ آد آنت اک حکمران، حکمی حکم آپ چلانیندا۔ آد آنت اک مہربان، محبان بیدو اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چھپانیندا۔ آد آنت ایکا آسن، سو پڑکھ نرنجن آپ لگایا۔ آد آنت کھیل تماش، ہر خالق ویکھ دکھانیا۔ آد آنت پاوے راسن، ساچے منڈل دے وڈیانیا۔ آد آنت اپنا ناؤں رکھ پڑکھ ابناسن، ابناسی کرتا رُپ انوپ وٹانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنایا۔ آد آنت ہر بھيو نیارا، انھو اپنی کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارے ہو اُجیارا، درگھر ساچا آپ سہانیندا۔ نرگن جوت کر اُجیارا، دیا باقی اک کرائیندا۔ محل اٹل اچل منارا، تھر گھر واسی آپ سہانیندا۔ ساچا تخت کرتیارا، پاوا چول نہ کوئے بنانیندا۔ نرگن رُپ انوپ کرے کھیل پر اپارا، شاہو بھوپ ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا رنگ رنگانیندا۔ آد رنگ پڑکھ اکال، اپنا آپ رنگانیا۔ اپنی کھیل کرے اپنے دھر مسال، دُھر دربارے دے وڈیانیا۔ اپنا دیک آپے بال، جوتی جوت ڈگمانیا۔ آپے وسے اپنے نال، سگلا سنگ آپ ہو جانیا۔ آپے مارگ دتے سکھال، ساچا مارگ آپ لگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی بنت آپ بنانیا۔ آد بنائے اپنی بنت، نرگن نرگن دیا کمانیندا۔ آپے نار آپے کنت، ساچی سیج آپ ہنڈھانیندا۔ آپے ویکھے اپنا رنگ بسنت، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے جنانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوار آپے سو بھاپانیندا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، ہر آپے ویکھ دکھانیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اپنا آسن لائیا۔ اپنے اندر آپے وڑ وڑ، اپنا بندھن پانیا۔ اپنے گھر آپے ویکھے کھڑ کھڑ، دس کسے نہ آتیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھيو چُکانیا۔ اپنے انتر ہو تیار، اپنا بھيو چُکانیندا۔ آپے ناری کنت بھتار، ساچی سیجا آپ ہنڈھانیندا۔ آپے ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا آپ ہو جانیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ الکھ اگوچر بے عیب پروردگار، نور نورانہ ڈگمانیندا۔ مقامے حق ہو اُجیارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا بھيو جنانیندا۔ آد اپنی رچنارچ، سچھنڈ ساچے سو بھاپانیا۔ نرگن اندر وڑیا سیج، سیج رکھے اپنی وڈیانیا۔ آپے جانے کھیل تماش، دوسر سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ آپے کرے اپنی پوری آسن، آسا آسا وچ سمانیا۔ آپے وسے سدا

پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ گھر ساچا سو بھاؤنت، سچکھنڈ کھنڈ وڈیایا۔ کرے کھیل سری بھگونت، انبھو اپنا رُپ رکھایا۔ آپ بنائے اپنی بنت، آپ اپنا ویس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ رچایا۔ ساچا کھیل پُرکھ کرتار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچکھنڈ ساچے سو بھا پائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، اپنا حکم آپ جنائیا۔ آپے در درویش بنے بھکھار، در اپنی الکھ جگایا۔ آپے داتا دیونہار، وڈ بھنڈاری بھيو چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن آگے نرگن منگ منگایا۔ نرگن منگے اپنا دان، نرگن جھولی پائیندا۔ نرگن بنے راج راجان، نرگن نرگن سیس جھکائیندا۔ نرگن شاہو بھوپ سلطان، نرگن انک رُپ وٹائیندا۔ نرگن تخت نواسی راج راجان، نرگن سیوک بن بن سیوکمائیندا۔ سچکھنڈ کھیل کرے سری بھگوان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آپے دیوے اپنا ڈھر فرمان، اپنے وچوں آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن دسے راہ، نرگن صفت صلاحیا۔ نرگن داتا بے پرواہ، بے عیب وڈی وڈیایا۔ نرگن دیکھے اپنا تھاں، نرگن خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکایا۔ نرگن اپنا پڑدہ چک، اپنی دیا کمائیندا۔ آپے جانے اپنا گھ، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے بنائیندا۔ آپے سُن آپے چُپ، آپے جے جیکار کرائیندا۔ آپے پرکاش آپے اندھیرا گھپ، اپنی لگویں کھیل کرائیندا۔ اپنے انتر آپے پئے اٹھ، آپ اپنا بل ودھائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ ابناسی اچت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا متا پکائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیار، ہر اپنی دیا کمایا۔ نرگن رُپ پر اپار، نرنگار وڈی وڈیایا۔ اک اگلا کر پسا، آپے دیکھے چائیں چائینا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی مندر چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے وڈیایا۔ سورج چن نہ کوئے پسا، منڈل منڈپ نہ کوئے اُپایا۔ لوآں پُریاں نہ کوئے پسا، برہمنڈ کھنڈ ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ نہ زمیں نہ کوئے اسمان، دھرت دھول نہ کوئے جنایا۔ جنگل جوہ نہ اُجاڑ پہاڑ، سمنڈ ساگر نہ کوئے دکھایا۔ وشن برہما شو نہ کوئے آکار، ترے گن بندھن نہ کوئے رکھایا۔ پنچ تت نہ کوئے اکھاڑ، لکھ چوراسی ناچ نہ کوئے نچایا۔ نہ کوئی گرو نہ اوتار، پیر پیغمبر نہ کوئے بنایا۔ نہ کوئی بھگت کرے وچار، سنت دھیان نہ کوئے لگایا۔ نہ کوئی شاستر سمرت وید

پران، انجیل قرآن نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئی رسنا جہو ادسے زبان، بتی دند نہ کوئے صلاحیا۔ سچکھنڈ بیٹھ سری بھگوان، اک اکل اپنا بھو آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی دھار پڑکھ سمرتھ، نہ ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن دیوے نرگن وتھ، نرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ نرگن مارگ آپے دس، نرگن راہ آپ وکھائیندا۔ نرگن انتر آپے وس، نرگن اپنا بھو جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن ہر ہر پا، اپنا کھیل کرائیا۔ نرگن نرگن لئے پرنا، ناری کنت روپ دھرائیا۔ نرگن میلا سچ سبھا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن سیوا لئے کما، دائی دایا روپ وٹائیا۔ نرگن جننی جن بنے آپ بے پرواہ، دھن جنیندی مائی اپنا ناؤں رکھائیا۔ سٹ ڈلارا لئے جا، شبدی شبد پرگٹائیا۔ اپنی گودی آپ اٹھا، آپے خوشی منائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے چڑھیا جا، اپنا بنس آپ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سٹ ڈلارا لیا جم، جن جننی ہر اکھوائیندا۔ نرگن نرکار جانے اپنا کم، دوچی کرت نہ کوئے رکھائیندا۔ پون سواس نہ کوئے دم، متوت نہ کوئے بنائیندا۔ اپنا کھیل کر بھگوان، روپ نوپ آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارا آپ اٹھائیندا۔ سٹ ڈلارا چھوٹا بالا، شبدی شبد آپ اٹھایا۔ کرے کھیل ہر گوپالا، دین اپنی دیا کمایا۔ آد جگاد ہوئے رکھوالا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ اک دکھائے سچی دھر مسالہ، چرن کول دھیان جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ سٹ ڈلارے کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ تھر گھر تیرا اک مکان، تھر گھر واسی ونڈ ونڈائیندا۔ آد آنت اک نشان، ست ستوادی تیرے ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، شبدی شبد جنایا۔ تیرا روپ روپ مہان، نوپ تیری وڈیائیا۔ تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھے بھگوان، دوسر ہتھ نہ کسے پھرائیا۔ تیرا بنس ویکھے دو جہان، سہنسر ویکھے تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سٹ ڈلارا کر پرنام، دوئے دوئے سیس جھکائیندا۔ پڑکھ ابناسی پکڑیا تیرا دام، دامنگیر ایک نظری آئیندا۔ آد جگاد تیرا ملے اکونام، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ بن سیوک کراں ساچا کام، ساچی سیو کمائیندا۔ میں بردا تیرا غلام،

غُربت ہو نہ کوئے ودھائیندا۔ نیوں نیوں جھک جھک کر اس سلام، علیکم تیرا رنگ دکھائیندا۔ تیرا اکو اک پیغام، سچ پیغمبر موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا ناتا ٹٹ نہ جائیندا۔ تیرا ناتا منگاں دان، شبدی شبد سبب جھکایا۔ سچکھنڈ ویکھاں کھیل مہان، تیرا رُپ انُپ سمایا۔ ہوں بالک بال انجان، تڈھ بن اور نہ دیسے کوئی چھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سد تیرا دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا آپ کماٹیا۔ تیرا میرا اک مکان، ایکا گھر وے ودھائیا۔ تیرا میرا اک نشان، میرا نشان تیری وڈیائیا۔ تیرا میرا اک فرمان، میرا فرمان تیری شنوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ سندیسہ دیوے ہر، ہر جو ایکا ایک جنایا۔ شبدی سٹ تیرا در گھر، دُھر درباری آپ بنایا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈر ڈر، بھیانک رُپ نہ کوئے رکھایا۔ آد آنت پلو پھڑ پھڑ، تیرا سنگ نبھایا۔ تیرا ویکھاں گھاڑن گھڑ گھڑ، رُپ انُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ساچے سٹ تیرا نشان، ہر جو ہر ہر آپ جھلائیندا۔ کھیلے کھیل سیری بھگوان، بھو ابھید کھلائیندا۔ تیری اُتت کرے سنجان، وشن برہما شو تیری گود بھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل مہان، سورج چن تیرا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار چلائے ہر نرنکار، ایکا گن جنایا۔ وشن برہما شو کر تیار، برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیا۔ لوآں پُریاں ویکھ اکھاڑ، دو جہان کرے رُشائیا۔ رُوس دے سہار، منڈل منڈپ دے وڈیائیا۔ جل جل پاوے آپے سار، تھل تھل تیرا رُپ دکھائیا۔ ترے گن مایا کر تیار، تیری چرن دھوڑ لائے شاہیا۔ وشن برہما شو دے بھنڈار، رجو طمو ستونال پرناٹیا۔ پنچتت تت آکار، نر آکار ساکار رُپ وٹایا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر پسا، من مت بدھ بندھن نال ملایا۔ لکھ چوراسی بھانڈا گھڑے بن ٹھھیار، چار کھانی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دے وڈیائیا۔ ساچے شبد تیرا ہلارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو تیرا سہارا، سب تیری اوٹ تکائیندا۔ میرا ناؤں تیرا بھنڈارا، تیرا بھنڈارا اتوٹ اتٹ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ فرمانا آپ سنائیندا۔ سچ فرمان سیری بھگوان، شبدی شبد جنایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان وشن برہما شو دے پڑھایا۔ وشنو چرن کول کول چرن اوٹ مگے ایکا آن، برہم

ویتا سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد آپ وڈیایا۔ ساچے شبد تیرا بل، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیندا۔ تیرے آنتر جائے
 رل، دس کسے نہ آئیندا۔ تیرا سندیس لوک پر لوک دیوے گھل، دو جہاناں آپ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ
 کھائیندا۔ ساچا بھو دیوے دس، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ لکھ چوڑا سی اندر جائے دس، اپنا آپ گھ چھپایا۔ تیرا نور کرے پرکاس، جوتی جوت ڈگمگایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھایا۔ سُن سندیس سری بھگونت، شبدی شبد سیس جھکائیندا۔ تُوں صاحب داتا بے آنت، ہوں
 بالک بھو نہ آئیندا۔ تیرا ناؤں میرا منت، میرا منت تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ تیرا لیکھا آد آنت، آد آنت تیرا کھیل موہے بھائیندا۔ تُوں گھاڑت گھڑیں لکھ
 چوڑا سی جیو جنت، گھٹ گھٹ میرا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا اپنے سنگ ملائیندا۔ سچ وقت دس
 میرے نرنکار، شبدی شبد منگ منگایا۔ نرگن سرگن تیری دھار، لکھ چوڑا سی ونڈ ونڈایا۔ وشن برہما شو کرن پکار، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ در در
 ویس بن بھکھار، خالی جھولی لین بھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہایا۔ ساچا ویلا ہر جو رہیا جنا، بھو
 ابھید کھائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہ، دس کسے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن ویس لئے وٹا، اپنا روپ دکھائیندا۔ جگ چوکڑی ونڈ لئے ونڈا، پاندھی اپنا پندھ
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ کھائیندا۔ بھو ابھید کھولے نرنکار، اپنی بو جھ بھجھایا۔ شبدی تیرا ست بھنڈارا،
 وشنو جھولی آپ بھرایا۔ شبدی تیرا ناد جیکارا، برہما دئے وجایا۔ شبدی تیرا آنت اکھاڑا، شکر دئے دکھایا۔ سرگن نرگن کرے پیارا، نرگن سرگن
 ویس وٹایا۔ گر گر روپ وچ سنسارا، پنج تت کرے کڑمائیا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنایا۔ سبج تریتا دواپر کلج ویکھے وگسے ویکھنہارا،
 چارے کھانی دئے بھجھایا۔ انڈج جیرج اُتہج سیج پاوے سارا، چارے بانی دئے پڑھایا۔ چارے بانی پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے اپنی وارا، اناد ناد دھن
 وجایا۔ چارے ورن دے سہارا، کھتری براہمن شو در ویش ایکا پلو نام پھڑایا۔ چارے کنت ہو اُجیارا، اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ نو دوارے کھول
 کوڑا، نو کھنڈ پر تھمی ویکھ وکھائیا۔ ست ستوادی ساچی کارا، ستاں دیپاں پڑدہ لاہیا۔ بودھ اگادھی ایکا نعرہ، گر گر اپنا آپ بھجھایا۔ راگ ناد نہ پاوے

سارا، تیس بتیس نہ کوئے وڈیاںیا۔ کرے کھیل آپ نرکارا، نرگن اپنا بھیو چکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایک وار جنایا۔ ایک وار سری بھگوان، اپنا آپ جنایا۔ ساچے سوت ہونا بلوان، بلدھاری بل ودھایا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، نرگن سرگن آپ کرایا۔ گر اوتار دے دے دان، لوک مات سیوا لایا۔ شبدی شبد اک گیان، نش اکھڑا پڑھایا۔ ست ستوادی ست نشان، سچھنڈ دوارے آپ دکھایا۔ جوتی جوت جوت مہان، نور نورانہ ڈمگایا۔ شبدی شبد دھنکان، انحد نادی راگ الایا۔ مندر اندر سچ مکان، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولایا۔ جگ چوکڑی کر پروان، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ ستجگ تریتا دواپر دیوے دان، کجگ حصہ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سنایا۔ ساچی سکھیا ایک سکھ، شبدی شبد خوشی منائیندا۔ پاربرہم پرہم پائی بھکھ، وست اموک اک ورتائیندا۔ بن قلم دواتوں لیکھ دتا لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ آپے ونڈیا اپنا حص، دوجا شریک نہ کوئے رکھائیندا۔ آد آنت رکھے اپنی چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل دسے بے آنت، بے آنت وڈی وڈیاںیا۔ جگ چوکڑی بنائے بنت، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ آنت کرے سب دا آنت، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھوا ہی پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے تے اٹھ، اٹھ تے سیو کمائیندا۔ پندھ مکائے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پینڈا اپنا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا گھٹ گھٹ، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سوت دلارا کہے سری بھگوان، اپنا بھیو موہے جنایا۔ سچھنڈ وسیں توں مکان، تیرا آنت کوئے نہ پائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ تیرا نام ست نشان، روپ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ کون بدھ پرگٹ ہوویں وچ جہان، ملے مان وڈیاںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گت مت تیرے ہتھ رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے پکار، کوک کوک سنایا۔ تیرا میرا اک وہار، بوہاری کھیل رچایا۔ جن بھگتاں دیواں درس دیدار، نرگن نور نور دھرایا۔ آتم پر ماتم اک گیان، منتر گیان اک جنایا۔ پاربرہم برہم اک سنتان، ست ستوادی دے دکھایا۔ سرتی میلا شبدی کاہن، گوپی کاہن روپ

وٹایا۔ بن پڑھیاں دیوے آپ گیان، ساچا منتر آپ سُنایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں دیکھے آن، آپ اپنا درس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ رچایا۔ ساچا کھیل جگ جگ چار، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ ساچا کھیل نو نو دوار، دوار دوار دیکھ دکھائیا۔ ساچا کھیل نو نو دھار، نو نو اپنا پھیرا پائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ چلے اک وہار، ویس انیک انیک ویس آپ وٹایا۔ کرے کھیل آگم اپار، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی تیرا رنگ رنگایا۔ نو نو چار تیرا رنگ، ہر ساچا سچ جنائندا۔ گر اوتاراں آتم سیج تیرا پلنگ، ساچی سیجا آپ سہائندا۔ شبد آگم اک مردنگ، بن مردانہ آپ وجائندا۔ نگی ہون نہ دیوے کنڈ، سر اپنا ہتھہ لکائندا۔ دیوے وڈیائی وچ ورجنڈ، برہمنڈاں تیرا مان رکھائندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اتبھج سیج پڑدہ آپے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیری جھولی پائندا۔ چارے جگ تیری جھولی، سو پڑکھ زرنجن آپے پائیا۔ تیرے کندھ اٹھائے ڈولی، لوک مات پھرائیا۔ کرے کھیل ہوئی ہوئی، بھیو کسے نہ آئیا۔ اتم سب دی کھیلے ہوئی، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چار جگ دے ونڈ، ونڈنہار آپ زرنکارا۔ لیکھا جانے وچ ورجنڈ، برہمنڈ کھیل نیارا۔ سیوالائے سورج چند، دوس رین کرن نمسکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر اپارا۔ پر اپار کھیل اولا، سو پڑکھ زرنجن آپ کرائندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پھڑائے پلا، جگ جگ گیرا آپ بھوائندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کرائے کر کر ہلا، پاندھی اپنا پندھ مکائندا۔ کلجگ اتم سندیس زرنیش ایکا گھلا، سرشٹ سبائی آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد شبد وڈیائندا۔ ساچے شبد تیری دھار، جگ چوکڑی آپ چلائی۔ زرنگن سرگن لئے اوتار، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت کھول کوڑ، آتم آتر بوجھ بُجھائیا۔ ساچے سنتاں دے دیدار، درسی اپنا درس کرایا۔ ساچے گرگھ دے ادھار، گر گر ایکا بوجھ بُجھائیا۔ ساچے گر سکھ کرے پار، شتوہ دریا نہ کوئے رڑھائیا۔ مُرشد مُرید دیوے اک دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ گر اوتار کرن پکار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ تیری قدرت توں ہی جانے آپ زرنکار، تیرا آنت کوئے نہ پائیا۔ ہوں سیوک چاکر سیوادار، بن سیوک سیوکمائیا۔ کوٹن کوٹ تیرے ناؤں کر اُجیار، لوک مات گیت

۷۸۶۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل دکھائے جگ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ شاہ پاتشاہ سورا سرگ،
 حکمی حکم آپ پھر ایندا۔ جگ چوکڑی جان لنگھ، آنت کنت سرب کر ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ چار جگ
 بھیو اپارا، بھیدی بھید جنائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گان وارا، لکھ لکھ جیو جنت سمجھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر نیوں نیوں کرے نمسکارا، سپس جگدیش
 جھکائیا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، گر شبد دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد شبد صلاحیا۔ گر شبد گر ہووے بلوان، سو پُرکھ
 زرنجن آد جنایا۔ نانک زرنجن لے کے آوے دان، سرگن جیو جنت ورتایا۔ گوہند دکھائے اک نشان، سچ نشانہ اک اٹھایا۔ چار ورن دیوے مان، اوچ نیچ
 راؤ رنگ گلے لگایا۔ آتم آتر اک دھیان، پُرکھ اکال اشٹ دکھایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، روپ انوپ لے وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد آنت اپنا بھیو چکایا۔ آد شبد گر اُچیا بلوان، ہر ہر آپ اُپایا۔ انتم پرگٹ ہوئے وچ جہان، گر گر اپنا روپ دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک
 گیان، وشن برہما شو لے پڑھایا۔ آتم پر ماتم کر پروان، درگھر ساچے لے ملایا۔ ناتا توڑ کوڑ جہان، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ ایک مندر اک مکان، ایک ہر
 جو نظری آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل دے سمجھایا۔ ساچا کھیل ہر سمجھاؤنا، ہر ہر اپنی دیا کمائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی
 جگ پنڈھ مکاؤنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ شبدی شبد ڈنک و جاؤنا، پنج تت نہ کوئے رکھائیا۔ ایک سنگر نظری آؤنا، نہ مرے نہ جائیا۔ ایک اکھر آخر آپ
 پڑھاؤنا، ایک کلمہ دے سمجھایا۔ ایک نبی نظری آؤنا، ایک رسول اصول دے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا بھیو چکایا۔
 کلجگ ویلا انتم آئے، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ شبدی گر ویس وٹائے، دس کسے نہ آئیندا۔ نہ ہکنا ناؤں رکھائے، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ جگ چوکڑی لہنا
 جھولی پائے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ رکھائیندا۔ شبدی شبد تیرا سنگ، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ کلجگ انتم کرے بھنگ،
 کوڑی کریا دے مٹائیا۔ نار دُہاگن ویکھے رنڈ، سرشٹ سبائی پھیرا پائیا۔ گھر گھر توڑے مان گھنڈ، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ بکھنڈ، بھیکھی
 اپنا کھیل جنائیا۔ ست ستوادی چاڑھے چند، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ پرگٹ ہو سورا سرنگ، سور پیر اپنا بل جنائیا۔ گوہند گیت سہاگی چند، جیو جنت

کرے پڑھائیا۔ چار ورن اک انند، ایک رس دے دکھائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، پلو نام گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 آنت ایک گر اکھوائیا۔ آد آنت ایک گر، گر شبدی ناؤں رکھائیدا۔ آد آنت ایک سر، ایک تال و جائئیدا۔ آد آنت ایک گھر، شاہ اسوارا آسن لائئیدا۔ آد آنت
 جائے بہر، جگ جگ ویس وٹائئیدا۔ آد آنت رہیا دوڑ، نرگن سرگن پنڈھ مکھائیدا۔ آد آنت لکھ چوراسی ویکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اپنا روپ
 دھرائئیدا۔ آد آنت کسے ہتھ نہ آئے براہمن گوڑ، اچے ٹلے پر بت، اپنا آسن لائئیدا۔ آد آنت کوئی چڑھ نہ سکے سچے پوڑھ، بن نانک درس کوئے نہ
 پائئیدا۔ آد آنت بُجھا نہ سکے کوئی اوڑ، بن گوہند امرت میگھ نہ کوئے برسانئیدا۔ آد آنت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد اک
 وڈائئیدا۔ گر شبد اک اک بلوان، جگا جگنتر ویس وٹائئیدا۔ ست ستوادی سچ نشان، لوک مات آپ جھلائئیدا۔ کلج اتنم چار ورن پاوے اکو آن، ایک راہ
 دکھائئیدا۔ شاہ سلطان راج راجان سرب مٹ جان، سیس تاج نہ کوئے لکھائئیدا۔ جیو جنت راؤ رنک پُرکھ اکال ایک گان، فتح ڈنکا اک و جائئیدا۔ ست
 ستوادی ست رنگ جھلائے نشان، ستاں دیپاں آپ اٹھائئیدا۔ وشن برہما شو ہون خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائئیدا۔ گر اوتار کرن دھیان، نیتر نین
 سرب اٹھائئیدا۔ پیر پیغمبر کرن سلام، سجدہ سیس سرب جھکائئیدا۔ جو گھلدا رہیا آپ پیغام، پیر پیغمبر مات پڑھائئیدا۔ ملا شیخ مسائق دستار رہیا اسلام،
 اسم اعظم آپ جنائئیدا۔ محبان بیدوبی کھیر یا اللہ، حق حقیقت جنائے سچ کلام، کلمہ حق حق دکھائئیدا۔ چوداں طبق ویکھنہارا نظام، شاہ پاتشاہ اپنا روپ
 وٹائئیدا۔ چار یاری جس بردے کرے غلام، سیوک ساچی سیو سمجھائئیدا۔ جبرائیل اسرافیل میکائیل دیندار رہیا پیغام، آیت شراعت آپ سنائئیدا۔ سو امام
 کھیل کرے مہان، بے نقاب اپنا پڑدہ آپ اٹھائئیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت وسے ایک گھر، سچکھنڈ دوارے سو بھا پائئیدا۔
 ستنام دا ٹھنڈا پانی، سنگر نانک رہیا پا۔ گر سکھ آتر پڑھے بانی، آتم اک لولا۔ دوس رین سنے اکھ کہانی، رسنا جہوا بند کرا۔ سنگر دیوے پد زربانی، گھر وچ
 گھر دے دکھا۔ جوت جگے اک مہانی، نورو نور نور رشنا۔ راگ سنائے سچے کانی، انحد نادى ناد وجا۔ ناتا توڑے پنج شیطانی، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گوا۔
 تس سنگر سچا اپنے چرن کرے پروانی، ساچی سرن لئے بہا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستنام دا سچا پانی، گر و گرنٹھ رہیا برس۔ گر و سکھ

پڑھے گر گر دھار، گر شبدی بوجھ بُجھایا۔ جو پڑھ پڑھ رہے وسار، تس رائے دھرم دے سزایا۔ ایٹھے اوٹھے ہوئے خوار، نانک گوہند دے نہ آنت گواہیا۔ جو دوئے دوئے جوڑ کرن سدا نمسکار، اکو اوٹ رکھایا۔ سوئں دے اترے پار، جو بیٹھے دھیان لگایا۔ نانک لائی اک گلزار، گوہند بوٹا رہیا مہکایا۔ پڑکھ اکال سیوادر، بن مالی سیو کمایا۔ جس جن بھلیا نانک نرنکار، تس جن ایٹھے اوٹھے کوئے نہ ملے تھانیا۔ امرت رس آتم انتر، گر شبدی آپ برسائیدا۔ پنج تت وکارا ترے گن بچھے لگی بسنتر، ست ست کرائیدا۔ جو جن پڑھے ستنام منتر، تس جن دوجا فرنا پھر کدے نہ جائیدا۔ ویکھے گھر وچ گگن لگنتر، منڈل منڈپ پھیرا پائیدا۔ باہروں ویکھے پہنے بستر، اندر نرگن نرکارا جوتی جوتی ڈمگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ست داٹھنڈا پانی، گرگھ گرگھ کھیل مہانی، گر گر آپ کرائیدا۔ امرت پیناٹھنڈا رس، تس گرگھ گر گر آپ جنایا۔ سنگر سرنائی جانا ڈھٹھ، مان موہ مٹایا۔ ناتاٹے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سستی پھیرا کوئے نہ پائیا۔ کایا مندر اندر ساچا تیر تھ تھ، سر سروور دے دکھایا۔ سنگر نانک دو ہتھیاں امرت رہیا جھٹ، گرگھ ورا پائیا۔ منمگھ دوروں دوروں جاندے نٹھ، اندر وڈ درس کوئے نہ پائیا۔ چاروں کنٹ پھردے ہٹو ہٹ، ہر کا نام ہتھ کسے نہ آیا۔ منکا منکا مالا رہے رٹ، من کا منکا نہ کوئے بھوایا۔ دئی دویت نہ ملے پھٹ، ایک رنگ نہ کوئے رنگایا۔ سنگر نانک جس دے ہو یا وس، سو جن دوجے در نہ منگن جائیا۔ نرگن کرے پوری آس، سرگن گھر وچے ودھایا۔ تس گرگھ کہو شتابش، جس گوہند ملیا سچا ماہیا۔ بن گوہند سرشتی ہوئی اداں، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ نیز رووے پر تھی آکاش، وشن برہما شو رہے گر لایا۔ گر سکھاں بُجھائے نہ کوئے پیاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا امرت آپے سچ، گوہند بوٹا ہرا کرایا۔ گوہند بوٹا نہ جائے سک، پڑکھ اکال آپ لگایا۔ گھر گھر وچ سنگر پورا گر گوہند گر شبدی پے اٹھ، جو جن آتم انتر دھیان لگایا۔ گر سکھ مایا ممتا ہوئے ہنگتا جڑ دیوے پٹ، سچ سچ ایک جھولی پایا۔ سنگر پورا حاضر حضورا امرت جام پیالہ دیوے گھٹ، ترسنا تر کھا دے مٹایا۔ نانک گھر انملی لٹ، کلج جیو لٹن کوئے نہ جایا۔ پنج وکارے مل مل بھاگ گئے نکھٹ، گر کا شبد نہ ردے وسایا۔ سنگر پورا کدے نہ جائے رٹھ، آنت رٹھڑے لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک امرت سچا باٹا، گر گوہند ہتھ پھڑایا۔ گوہند ہتھ امرت باٹا،

چار درناں رہیا پیانیا۔ گر سکھ کرنا پورا گھاٹا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ آنت پنہ کئے واٹا، پنچ تت کایا سنگ نہ جائیا۔ جگت تماشا کھیل بازی گر ناٹا، سوانگی اپنا سوانگ رچائیا۔ دھن گر سکھ دھن گر گھ جس سنگر نانک ملیا کملا پاتا، گر گوہند گود بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پُرکھ اکال گوہند بوٹا آپ لگائیا۔

ستاراں سو پینٹھ بکرمی آنت ندیڑ، گوہند اپنا کھیل کرانیندا۔ پنچ تت کایا کھیل جگت نہیر، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اپنے ہتھ رکھ کے اپنا گیر، بھيو اہید چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نور وچ ملانیندا۔ دیہہ جوت پنچ تت، آسو گھوڑا شبدی روپ وٹائیا۔ کرے کھیل کھیل سمرتھ، ہتھ اپنے رکھ وڈیائیا۔ گرو گرنٹھ گر گاؤنا جس، گر سکھن اک وڈیائیا۔ دوسر کسے نہ ہونا وس، پنچ تت گرو نہ کوئے منائیا۔ ایکا اوٹ لینی رکھ، پُرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ اپنے وچ چھپائیا۔ گوہند سورا کر پیانا، اپنا ویس وٹانیندا۔ ست سروپی ست گیانا، گر شبدی شبد جنانیندا۔ میرا انگیٹھا پھول نہ ویکھنا کوئی نشانہ، گر سکھاں سکھ سمجھانیندا۔ میرا دھام سچ لکانا، ایتھے اوتھے دو جہان دکھانیندا۔ میرا سکھ میرا نشانہ، نہ کوئی میٹ میٹ مٹانیندا۔ اپنی ہتھیں بدھا گانا، ساچا سگن منانیندا۔ سارا بنس کیتا قربانا، مات پت پوت بھیت چڑھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھانیندا۔ اپنا بھيو سنگر سورا، سور پیر آپ جنائیا۔ دوس رین ماس برس ہو یا پورا، دور دراڈا نیڑے آئیا۔ گر گھ ناتا توڑ کوڑو کوڑا، اپنی بو جھ بھجائیا۔ مستک لائی چرن دھوڑا، دومت میل دھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ دیوے گوہند، گر گر آپ جنانیندا۔ پنٹھ خالصہ میٹنی چند، چنتا چکھانہ کوئے رکھانیندا۔ اکو ملیا والی ہند، گوہند اپنا روپ دھرانیندا۔ پنٹھ خالصہ میری ہند، دوجا پوت نہ کوئی میں بنانیندا۔ امرت دے کے آیا ساگر سندھ، پنچ پیارے گنڈھ دکھانیندا۔ گردوار بیٹھ نہ کسے کرنی چغلی نند، دویت روپ نہ کوئے جنانیندا۔ گرو گرنٹھ گردیو سرب بخشند، پتت پاپی پار کرانیندا۔ لیکھا کے جیو انڈ پنڈ، برہمنڈ در گھر ساچے آپ بہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑوہ آپ کھلائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپار، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی شاہ سِکدار، دُھر فرمانا حکم چلائیندا۔ بھوپت بھوپ بے عیب پروردگار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درگاہی بھيونہ آئیندا۔ شبدی شبد کر تیار، برہمنڈ کھنڈ کر پساہ، لو آں پُریاں اپنا بندھن پائیندا۔ وشن برہما شو دے آدھار، ترے گن مایا کر شنگار، پنچم ت ت پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ کھیل ہر کرتارا، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پساہ، زرنجن سرگن ونڈ ونڈائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملا پاتی ڈمگائیندا۔ شبدی ناد ناد دُھنکارا، انحد راگی راگ سنائیندا۔ آتم برہم کر پساہ، پاربرہم ویکھ رکھائیندا۔ ایش جیو دے سہارا، جگدیش رنگ چڑھائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، کایا بنک آپ بنائیندا۔ نو دوارے کھول کوٹا، پنچ دس اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا پُرکھ ابناس، ایکا ایک رچائیا۔ لکھ چوراسی کھیل تماش، زرنجن سرگن ویکھ رکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر مندر پاوے راس، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، پون پوناں وچ رکھائیا۔ دیک دیا کر پرکاش، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پنچ ت ویکھے کایا گڑھ، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے چیتن جڑ، بھيو کونے نہ پائیندا۔ سرگن اندر زرنجن وڑ، اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، اپنا سنگ نبھائیندا۔ آتم سیجا آپے چڑھ، برہم اپنا پڑوہ لائیندا۔ بجر کپائی توڑ گڑھ، بنک دوارا آپ کھلائیندا۔ بن اکھر و دیا آپے پڑھ، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ کر کھیل سری بھگون، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، گرہ مندر آپ جھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھیل کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، پاربرہم پر بھ آپ کرائیا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، ایکا اوٹ جنائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر وڈائیا۔ ایکا دیپ اک اُجیارا، ایکا نور نور رُشائیا۔ ایکا ہٹ اک ونجارا، ایکا وست رہیا ورتائیا۔ ایکا ناد شبد دُھنکارا، ایکا آتمک راگ الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش جیو کرے گڑمائیا۔ ایش جیو ایکا ناتا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ درس دکھائے اک اِکانتا، انھو اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے ہونے پتاما تا، بالک اپنی گود بہائیندا۔ آپے دیونہارا ساچی داتا، وست امولک

اپنا ناؤں جھولی پائیندا۔ آپ سنائے ساچی گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی دیکھن جوگ، نرگن وڈا وڈا وڈیاں۔ سو پڑکھ نرنجن کرے ست سنجوگ، ہر پڑکھ نرنجن خوشی منائیا۔ اینکارا پڑھے سلوک، آد نرنجن گیت ڈھولا سوہلا ساچا گائیا۔ ابناسی کرتا نرمل جگائے جوت، سری بھگوان کرے رُشنائیا۔ پاربرہم پرہہ دیکھنہارا ساچا کوٹ، گھر ایکا کُنڈا لاہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر بیٹھا رہے الوپ، دس کسے نہ آئیا۔ انڈھڑی دھار آپے جانے اپنا سلوک، سورپیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اپنے مارگ پائیا۔ لکھ چوراسی مارگ پا، ہر جو ہر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگا، ساچی سیوا اک جنائیندا۔ گر گر شبد شبد پرگٹا، گر گر ایکا بوجھ دکھائیندا۔ نرگن اپناتت پرگٹا، نرکار ونڈ ونڈائیندا۔ من مت بدھ دے لگا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، چاروں کُنٹ ترے گن پڑدہ آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پڑکھ کرتارا، انہو اپنی دھار چلائی۔ اجونی رہت ہو تیار، پڑکھ اکال ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہست کیٹ رہیا سمائی۔ شبدی شبد گر اوتارا، گر گر اپنا ویس وٹائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لکھ نہ کوئے جنائیا۔ سیوا لائے گر اوتارا، حکمی حکم آپ پھرائیا۔ تخت نواسی اینکارا، ساچے تخت بیٹھا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پڑکھ اگم، اگوچر وڈا وڈیاں۔ نہ مرے نہ پے جم، جیون جگت نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، دُھن ناد نہ کوئے شنوائیا۔ نہ کوئی آسا منسا رہے من، مت بدھ نہ کوئے وڈیاں۔ نہ کوئی تتو نہ کوئی تن، ترے گن بندھن نہ کوئے پائیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، نہ کوئی دیپ کرے رُشنائیا۔ نہ کوئی گھڑے نہ کوئی دیوے بھن، بن ٹھٹھیار نہ کوئے بنائی۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، نہ کوئی دیونہار سزائیا۔ آد جگاد سری بھگوان، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ لایا آد، شبدی شبد وڈیاں۔ وشن برہما دتی داد، ساچی وست آپ ورتایا۔ کھیلے کھیل ہر برہما، برہما دک رنگ رنگایا۔ دُھر درگا ہی ایکا ناد، ہر راگی راگ سنایا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ آپے دیونہارا داد، اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ آپے ہر گھٹ رہیا وساد، بسما د اپنا روپ وٹایا۔ آپے

رکھے اپنی یاد، و سرکدے نہ جایا۔ آپے ہوئے بودھ اگادھ، اگادھ بودھ بھیو گھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ لائے جگ، لوک مات وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، بے انت ہر رگھرائیا۔ تخت نواسی ساچے دھام بیٹھا سچ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ اپنا پڑدہ آپے کج، لکھ چوراسی مکھ چھپائیا۔ دو جہاناں رہیا بھج، پاندھی اپنا پندھ مکائیا۔ نام جیکارا بولے گج، نرگن سرگن دے سٹائیا۔ آپے جانے ساچی حد، پار کنارہ نہ کوئے رکھائیا۔ آپے ہوئے آپے نالوں اڈ، اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ آپے کایا چولے سے ڈوگھی کھنڈ، اندھ اندھیرے ڈیرہ لائیا۔ آپے آتم پر ماتم بنائے ساچی جد، وشو جد آپ رکھائیا۔ آپے امرت جام پیائے مد، ست سرور اک رکھائیا۔ آپے گھر وچ بہہ بہہ کرے لڈ، آتم پر ماتم خوشی منائیا۔ آپے سچ نشانہ دیوے گڈ، لوک مات کرے رُشٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، نرگن نراکار آپ کرائیندا۔ وشنوں وشو دے ہلارا، سانگو پانگ اک رکھائیندا۔ برہما کرے برہم پسارا، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ شکر دیوے اک اکھاڑا، ترسول ایکا ہتھ رکھائیندا۔ باسک تشکا کر شنگارا، کنٹھ مالا گل لٹکائیندا۔ ترے گن مایا رچ اکھاڑا، پنچم اپنا ناچ نچائیندا۔ اپنی اچھیا کر پسارا، برہما ست آپ پرگٹائیندا۔ سنک سنڈن سنت کمارا، چارے مکھ مکھ صلاحندا۔ بچھلا رُپ لوک مات وچ اوتارا، آپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وکھائیندا۔ سنت کمارا کر پار، براہ رُپ آپ وٹائیا۔ گیکے پُرش ہوتیار، حیکر پو کرے رُشٹائیا۔ نر نرین کھیل اپارا، لوک مات وڈیائیا۔ دتاترے در پسارا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ کپیل من کھول کواڑ، اک گیان سمجھائیا۔ رکھپ دیو دے نشان، سچ نشانہ اک جھلایا۔ پرتھو دیوے ساچا دان، ان دانہ جھولی پائیا۔ متس بخشے اک دھیان، جل جل اپنا رُپ دھرائیا۔ کچھپ کرے آپ پردھان، مندرا ایکا سپیس ٹکائیا۔ دھنتر وید کر پروان، ساچا اوکھد دے سمجھائیا۔ موہنی رُپ کر بھگوان، سب دامان گوائیا۔ بل باون ویکھے آن، بال بردھ رُپ نہ کوئے جنائیا۔ ہنسا کھیل کرے مہان، برہمے ست کرے پڑھائیا۔ پرہلا د لجیا رکھے آن، نر سنگھ اپنا ویس وٹائیا۔ دھرو بالک دیوے گیان بن و دیا کرے پڑھائیا۔ گج دیوے اکو دان، ایکا کھنڈا نام چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس انیک رُپ وٹائیا۔ رُپ انیک سری بھگوان، جگ کرتا آپ وٹائیندا۔ آپے

دیکھے مار دھیان، بل اپنا آپ جنائندا۔ آپے پرس رام دیوے مان، سر اپنا ہتھ لگائندا۔ آپے رُپ دھرے رام بھگوان، دسر تھ بیٹا جگت اکھوائندا۔ آپے گھٹ گھٹ کرے پہچان، آپے دس کسے نہ آئندا۔ آپے غریب نمائیاں دیوے مان، پھر باہوں گلے لگائندا۔ آپے دُشت ہنکاری دیوے ہان، گڑھ ہنکار تڑائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ جگ اپنے ویس وٹائندا۔ سنجگ تریتا اُتریا پار، دوپر ہر جو ویکھ دکھائیا۔ وید ویاسا کر تیار، اپنی وِدیا آپ پڑھائیا۔ پُران اٹھاراں کر تیار، لکھ چار ستاراں ہزار سلوک گنائیا۔ اوچی کوک کوک کہے پکار، ایک ناد الایا۔ ایک رُپ نرہار، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ چتر بھج بے مثال، بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کرائیا۔ کھیل کرائے ہر مہربان، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ دھارے رُپ کرشنا کاہن، نند جشودا دئے وڈیائیا۔ غریب نمائیاں دیوے مان، بدر سُداما گلے لگائیا۔ ارجن ایک دے گیان، اٹھ دس دس اٹھ اٹھاراں دھیائے کرے پڑھائیا۔ تریلوکی ناتھ کھیل مہان، سچ سلوک اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ سنجگ تریتا دوپر اُتریا پار، کلجگ لوک مات پرگٹایا۔ بودھی شبدی اک گیان، آتم پر ماتم اک درڑایا۔ کرے کھیل بے پہچان، دس کسے نہ آیا۔ پنچ تت کایا دیوے اک پیغام، پیغمبر اپنا رُپ دکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے کلام، کلمہ امام آپ پڑھایا۔ مقامے حق بیٹھ سچ مکان، ساچا کعبہ دئے جنایا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلایا۔ جگ جگ راہ چلایے ہر ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ لوک مات کھولے در در، در دروازہ آپ جنایا۔ لکھ چوڑاسی جیو پھر پھر، جگ جگ اپنے مارگ لایا۔ سرگن اندر نرگن وڈ وڈ، کرے سچ رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ ورتایا۔ ورتائے کھیل نوجوان، نوبت اپنے نام وجائندا۔ اک محمد کر پروان، سچ حدیث اک سنائندا۔ ایک کلمہ الہی کلام، کایا گرہ آپ سمجھائندا۔ ایک دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اُمت اُمتی کھیل کھلائندا۔ اُمت اُمتی کھیل کھلایا، نرگن سرگن وڈ وڈیائیا۔ اپنا بھیو نہ کسے جنایا، بے آنت کہے خدایا۔ ویس اوٹرا رُپ دھرایا، رنگ رکھ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ نرگن دھار، نرکار نرکار آپ لگائندا۔ پنچ

تت چولی کر پیار، نانک اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سبکھنڈ نو اسی سبکھنڈ دوارے دے آدھار، جوتی جوت جوت جگانیندا۔ کایا کوٹ کر تیار، ساچا مندر اک سہائیندا۔ اندر وڑ کرے گفتار، گفت شنید کھیل کرائیندا۔ آپ وجائے سچ ستار، ناڑ بہتر رباب بنائیندا۔ ایک بول ایکنکار، ایکنکاراگیت الائیندا۔ ستنام سچ بھنڈار، لوک مات مات ورتائیندا۔ جیواں جتناں دے آدھار، سادھاں سنتاں آپ سمجھائیندا۔ اوچاں نیچاں بھینویا، راؤ رنگاں ایک رنگ وکھائیندا۔ بنک دوارا کھول بھنڈار، ست ستوادی ساچا ہٹ کھائیندا۔ آتم پر ماتم اک آدھار، برہم پار برہم ملائیندا۔ ناتا توڑ گڑھ ہنکار، مایا متا موہ چکائیندا۔ من منسا کر خوار، بُرج ہنکاری آپے ڈھائیندا۔ دیوے مت گر وچار، گر گر بوجھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ نانک چلائے اکو راہ، نام ست ست پڑھائیا۔ گو بند پلو دے پھڑا، ایک گنڈھ دوائیا۔ دوہاں وچولا بے پرواہ، پُرکھ اکال سیو کمائیا۔ لیکھا جانے تھاؤں تھاں، بھل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت ورن برن جیرج اندج اُتبیج سیتج کھانی بانی پتا ماں، گر اوتار پیر پینمبر سادھ سنت اپنی گود بہائیا۔ آد جگاد سچا ناں، لوک مات مات کرے رُشنائیا۔ جے کوئی کہے پر بھو بھل کے رستہ رہیا وکھا، بھلی سرب لوکائیا۔ اپنا بھینو کوئی جانے نہ، مایا بیٹھی پڑدہ پائیا۔ نانک گو بند وکھائے ایک راہ، ساچا مارگ سرشٹ سبائی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کرتارا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ دُکھی جیو نہ دے وچ سنسار، دُکھیاں دُکھ آپ وندائیندا۔ ہر کا بھینو نہ پائے مورکھ مگدھ گوارا، مایا پڑدہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ جگا جگنتر ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ سیوک بن بن کٹے آپ وگاراں، نیوں نیوں اپنا سیس بھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے راہ چلائیندا۔ گر سکھ سچا نہ جائے بھل، گر سنگر کری پڑھائیا۔ جو جن ایجیا نانک گل، تس نانک دے وڈیائیا۔ گر گو بند پائے مل، جو گر گو بند اوٹ تکائیا۔ سنگر بھنڈارا سدا اٹل، دیندیاں توٹ نہ رائیا۔ ہر دوارا آد جگاد رہیا کھل، نہ کوئی سکے بند کرائیا۔ جو گر کے کنڈے جائے تل، دو جے در نہ قیمت پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ وچ سنسار، آد جگادی ہر چلائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلج اترے پار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال ورن گوت ذات پات دین مذہب وسے باہر، شرع شریعت بند نہ کوئے کرائیندا۔ دو

جہاناں سری بھگوانا گھٹ گھٹ واسی پڑکھ ابناسی سرب جیاں داسا نجا یار، نو نو اپنا راہ دکھائیندا۔ جس جن آتم بند کواڑا کھولے کواڑ، ساچا در آپ
 سہائیندا۔ دُکھیے دُکھ نہ لگے واتتی ہاڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ ہوئے پرکاس ناڑ ناڑ، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ سَنگُ پورا سدا سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ،
 دُو گھی کَندر دیا کمائیندا۔ ترے گن مایا ت نہ سکے ساڑ، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مارگ اپنا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ مارگ سچا ایکنکارا، آد جگاد لگائیا۔ میٹنہارا جھوٹھ پھارا، جھوٹھی کرے نہ کدے پڑھائیا۔ ایکا مندر ایکا گرو دوارا، ایکا شودوالا مٹھ گھر گھر دے
 سمجھائیا۔ ایکا ناد اک دھنکارا، ایکا آتمک راگ سنائیا۔ ایکا باقی کر اُجیارا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ ایکا میٹے گڑھ ہنکارا، کام کرودھ موہ لوبھ ہنکار نہ
 ہوئے ہلکائیا۔ ایکا آسا ترسنا کرے خوارا، ایکا من دی منسا دیوے مٹائیا۔ ایکا برہم کرے اُجیارا، ایکا پاربرہم سمائیا۔ ایکا آتم سیجا ہو تیارا، بیٹھا سیج سہائیا۔
 ایکا گائے منگلاچارا، مل مل سخیاں گیت الائیا۔ گُرمکھ بوجھے بوجھنہارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گُرسکھ اندر گُر دھارا، گُر شبدی شبد رہیا سنائیا۔
 باہروں دے پنج تت آکارا، زِگن اندر اپنا کھیل ورتائیا۔ ایکا نام اک جیکارا، بے جیکار اک سنائیا۔ ساچا مارگ اپر اپارا، اپر مپر اپنا آپ لگائیا۔ دُکھیاں
 دُکھ دُکھ جس نوارا، دُکھ وچ کدے نہ پائیا۔ ساچا سکھ سَنگُ چرن دوارا، دوجی اوٹ نہ کوائے سرنائیا۔ سا تک ست ست ورتے ورتارا، من منسا من ہی
 ماہے کھپائیا۔ دہ دشا اُٹھ اُٹھ نہ کرے وچارا، چار کُنٹ نہ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا ایک لگائیا۔ ساچا مارگ
 لگے جہان، دو جہاناں والی آپ لگائیندا۔ چو داں لوک ویکھے مار دھیان، چو داں طبق پھول پھولائیندا۔ چو داں و دیا ویکھ نادان، نام ندھان اک پرگٹائیندا۔
 بھگت دیوے برہم گیان، ساچے سنتاں پڑدہ لائیندا۔ گُرمکھاں ایکا راگ سنائے کان، انادی اپنا ناد و جائیندا۔ گُرسکھ اپنے در کرے پروان، ست پروانہ نام
 پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُر گُر گُرسکھ وچ سمائیندا۔ گُرسکھ اندر گُر رنگ، ہر سَنگُ آپ چڑھائیا۔ گُرسکھ اندر سیج پلنگ، ہر
 سَنگُ آپ سہائیا۔ گُرسکھ اندر نام مردنگ، ہر سَنگُ آپ و جائیا۔ گُرسکھ اندر کوٹن کوٹ سورج چند، بیٹھے مکھ شرمائیا۔ گُرسکھ اندر کھیل برہمنڈ، ہر
 برہمادی آپ جنائیا۔ گُرسکھ ناتائے نار رنڈ، ہر کنت سہاگ اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ اندر سَنگُ رہیا سمائیا۔ گُرسکھ

اندر سَنگَر سے پاس، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ کس دوارے کرے ارداس، ارداس سُنن والا گھر گھر پھیری پائیندا۔ دیکھے وگسے پُرکھ ابناس، پُرکھ پُرکھوتم رُوپ وٹائیندا۔ سدا سُهیلَا اِک اکیلا کدے نہ ہوئے وِناس، سرشٹ سبائی وِناسی رُوپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر دیوے ساچا ور، گرسکھ تیرے سواس سواس سمانیندا۔ سواس سواس گُر گُر میلا، چیلَا رُوپ نظر نہ آئیَا۔ چیلَا گُر سَجَن سُهیلَا، سَنگَر پورا بے پرواہیا۔ آد آنت جُگا جُگنت سِری بھگونت آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے دکھائیَا۔ اچرج کھیل پاربرہم کھج اتم کھیلا، بھيو کسے نہ آئیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچّی ارداس گُر سکھ تیری سدا سدا لیکھے لائیَا۔ گُر سکھ سچّا کرے سچّی ارداس، سَنگَر پورا لیکھے پائیندا۔ کیتی ارداس ہوئے نہ ناس، اٹل اٹل آپ رکھائیندا۔ اندر وڈ وڈ کرے پرکاس، اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ تُوں میرا میں تیرا اکو گھر رکھیے واس، گُر سکھ تیرا گھر موہے بھائیندا۔ تیرے منڈل تیری راس، تیری سُرّتی میرا شبد گونپ کاہن کھیل کھلائیندا۔ تیری پوری پوری آس، میرا تیرا اِک وِشواس، ایکا در سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ اپنا پنتھ اپنا مگ آپ چلائیندا۔ ساچا مگ چلائے بے پرواہ، جُگا جُگنتر وڈ وڈیائیَا۔ بے کوئی جیو کہے چنگانہ، کرتے گھٹ کچھ نہ جائیَا۔ کھج لیکھا دینا مکا، لوک مات رہن نہ پائیَا۔ سَنجگ دھرت دھول دی گودی دینا بہا، لوک مات و بے ودھائیَا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا ناؤں لینا گا، گوبند ڈھولا سچّے ماہیا۔ چار ورنال ایکا مندر دینا بہا، گُر دوارا اِک دکھائیَا۔ برن اٹھاراں ناتا دینا تڑا، راؤ رنک ہوئے سہائیَا۔ گوبند ارداسا نہ سکے کوئی بھلا، سو بھلیا جس گوبند نظر نہ آئیَا۔ رسنا جہوا سارے رہے گا، نچ نیتز درس کوئے نہ پائیَا۔ ترے گن مایا نہ کٹیا پھاہ، منسا من نہ کوئے مٹائیَا۔ کایا مندر اندر نہ لیا منا، گھر وچ گھر نہ پھیرا پائیَا۔ آتم ستا نہ لیا جگا، پر ماتم دیکھے نہ چائیں چائیندا۔ ساچّی تیج نہ لیا بہا، کنت کنتو ہلا سچّا ماہیا۔ انگیکار نہ لیا کرا، تیج تت کایا کم کسے نہ آئیَا۔ زرگن چند نہ لیا چڑھا، جوٹھ جھوٹھ اندھیر نہ باہر کڈھائیَا۔ تیج وکارا نہ لیا ڈھاہ، اپنا بل ودھائیَا۔ بن سَنگَر درس جھوٹھی کایا آنت ہوئے سواہ، خاکی خاک خاک اڈائیَا۔ سَنگَر پورا حاضر حضورا زرگن داتا پُرکھ پدھاتا پکڑے سب دی بانہہ، جو جن بیٹھے دھیان لگائیَا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاں، رحمت رحمان آپ کمائیَا۔ جس نے کھادھی سور گاں، تِس نوں دیوے آنت سزائیَا۔ سرب جیاں دا اِکوناں، بھن

بھن رہے سنائیا۔ سرب جیاں دا اِکو پتا ماں، اپنی گود بہائیا۔ نانک نرگن سرگن گیا سمجھا، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ گوبند پو گیا پھڑا، آپ اپنا رنگ چڑھائیا۔ آد آنت ہوئے سہا، بھگت بھگونت ساچے سنت گرگھ گرگھ اپنی گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ارداسا ایکا ایک رکھائیا۔ سچ ارداسا ستگر چرن اوٹ، ملے وڈ وڈیائیا۔ من واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کرپا دئے گوائیا۔ اندر وڑ کے دیکھے کایا کوٹ، ستگر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ نرمل جگا کے بیٹھا جوت، گرگھ تیرا راہ تکائیا۔ مایا اندر آلیوں ڈگا بوٹ، من دھکا رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ارداسا گرگھ سدا گھال پائیا۔ ساچی ارداس پائے گھال، کیتی گھال بھل نہ جائیا۔ گرگھ دیکھے ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیا۔ شبدی گر بن دلال، جگت وچولا پھیرا پائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ساچا مارگ دتے راہ سکھال، ستجگ ساچی کرے پڑھائیا۔ کایا مندر اندر پتی دھر مسال، ساچا مندر اک سہائیا۔ ہر جو بیٹھا دین دیال، دیناں ناتھ دیا کمائیا۔ سنت سہیلے آپے بھال، اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گھال گھال ہر بھگتاں ساچے سنتاں ساچی ارداس سدا سدا پڑھائیا۔ گرگھ پڑھن ساچی ارداس، آنتر آتم اک لو لائیا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، گنگن گگنتر پندھ مکائیا۔ چرناں ہیٹھ روس کرے پرکاس، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ گرگھ دسے ستگر پاس، ستگر گرگھ وچ سہائیا۔ سو گرگھ ہو یا داس، جس داسی بن کے ہر جو سیو کمائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان اندر باہر گپت ظاہر نرگن نور جوت پرکاس، پرکاس مان سرب لوکائیا۔ دھن گرگھ جو ستگر آگے کرے ارداس، دوئے دوئے جوڑ اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، تس گرگھ گرگھ سدا بل بل جائیا۔ گرگھ تیرا اُچ محلہ، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ گرگھ تیرا سُچا پلا، دُرمت میل نہ کوئے دکھائیدا۔ گرگھ تیرا اِکو ہلا، گوبند اپنی گود بہائیدا۔ گرگھ تیرا اِکو بھلا، پنج وکار ڈیرہ ڈھائیدا۔ گرگھ تیرا ستگر تیرے آگے کھلا، دُئی دویتی پڑدہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد گرگھاپنا اپنی بو جھ بھائیدا۔ گرگھ تیرا اُچ منارا، سو پُرکھ نر بنج آپ بنایا۔ تیرا مٹر اینکارا، دوجا ساک نہ کوئے رکھایا۔ تیرا ناد انحد دھنکارا، دوجا ساز نہ کوئے وجایا۔ تیرا نور جوت اُجیارا، دوجا دیپ نہ کوئے جگایا۔ تیرا اشٹ تیرا گرو دوارا، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ ایٹھے اوٹھے دئے سہارا، دو جہاناں پار کرایا۔ سچھنڈ بہائے ٹھانڈے

دربار، چرن کول دئے سرنایا۔ جوتی جوت جوت ہلارا، جوتی جوت لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گرگھ اپنے رنگ رنگایا۔ دھن وڈیائی ساچے سنت، مہماگنت گنی نہ جایا۔ توں نار سہاگن تیرا اکو کنت، پاربرہم بے پرواہیا۔ تیری کایا چولی چڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ تیرا میلا آد آنت، جگت وچھوڑا دئے مکایا۔ جس بنائی تیری بنت، آنت اپنی گود اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت سدا سمایا۔ ہر بھگت تیری وڈیائی وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے اڈ، اپنا بھیو کھلائیندا۔ لیکھے لائے بیخ تت کایا ماس ناڑی رت ہڈ، تتوت بھیو چکائیندا۔ آپ کرائے پار حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے سد، اپنا درس کرائیندا۔ کوٹن کوٹی رہے لہ، دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایگا گھر وکھائیندا۔ بھگت بھگونت سنت کنت، گھر ساچے سو بھاپایا۔ گرگھ میلا آد آنت، گرگھ نہ ہوئے جدائیا۔ زرگن سرگن نیا منت، منتر نام کرے پڑھایا۔ ملے وڈیائی جیو جنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ست وچ سمایا۔ ست ست ہر کرے سانت، ساتک اپنی دیا کمائیندا۔ بھرم بھلیکھا کڈھ بھرائت، بھانڈا بھو بھنائیندا۔ آنتر میٹ اندھیری رات، ساچا چند چڑھائیندا۔ نام اگنی سنا گاتھ، اپنا ساتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ست کرائیندا۔ گرگھ ساچا ہوئے اتیت، ترے گن اتیتا آپ کرائیا۔ کرپا امرت نام دیوے ٹھانڈا سپت، بھر پیالہ جام پیایا۔ پنت ادھارن پنت پاپی کرے پنت، پرم پڑکھ سہج سکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ایگا رنگ رنگایا۔ گرگھ رنگے رنگ انڈٹھ، انڈٹھڑے دھام آپ رنگائیندا۔ گھر گھر ستادے کرپٹھ، اپنی کروٹ نہ بدلائیندا۔ کرپا کرے سنگر جس اُپر سکھ، تیس سکھ اپنی سکھیا سچ سمجھائیندا۔ بن قلم دواتوں دیوے لیکھ لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ جن نانک گو بند دتی نام بھکھ، تیس من نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ میری چترائی چلے نہ کچھ، جدھر ویکھاں اندر بیٹھا گو بند نظری آئیندا۔ میں اندر آواں بن کے ڈھیٹھ، دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ میری لگ جائے سنگر تیرے نال پریت، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ میرا کعبہ مندر توں مسیت، شو دوالا مٹھ گرو دوارا توں ہی نظری آئیندا۔ میں ہاریا توں گیا جیت، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس گرگھ وکھائے اپنا گھر، سو گرگھ دوجے در نہ

منگن جائیندا۔ گر سکھ نہ منگے دُوبے در، نانک زِ رِگن کری پڑھائیا۔ گر سکھ نہ رکھے کوئی ڈر، گر گوبند کھنڈا ہتھ پھڑائیا۔ گر سکھ اپنے اندر آپے دیکھے وڑ، گر کاشد کمائیا۔ سنگر پورا اگوں درشن دیوے کھڑ، سو پھ سِرُوپی رُوپ وٹائیا۔ سکھمن ٹیڈھی بنکوں باہر کڈھے بانہہ پھڑ، ایڑا پنگل نہ کوئے اٹکائیا۔ اندھ اندھیرا جائے وڑ، پنج وکارا کھ چھپائیا۔ من ہنکاری چرن لئے پھڑ، اپنی بھلے سرب چترائیا۔ سنگر پورا دیا دیوے کر، دین اپنی دیا کمائیا۔ گھر پرکاس اکو کر، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ انحد ناد و بے دھڑا دھڑ، تال تلوڑا اک سنائیا۔ بجر کپائی تئے گڑھ، پڑدہ رہن کوئے نہ پائیا۔ آتم سیجا ملے ور، گھر سچا سچا ماہیا۔ گر سکھ گر اک دوارے بہن رل، مل مل خوشی منائیا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر بھگت سنت گر کھ گر سکھ دیوے دیونہار مان وڈیائیا۔ شبد گوبند شبد گھوڑا، شبدی شبد ہر دوڑائیا۔ شبدی شبد ساچا جوڑا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ساچے گر کھاں اندر و بے پوڑا، ساڈھے تن ہتھ کایا دھرت رہیا ہلایا۔ جس انتر من واسنارُوپ دھر کے بیٹھی کوڑا، تس کان سنن نہ پائیا۔ جس جن جنم دی لگی اوڑا، تس جن اپنا درس دکھائیا۔ آگے سماں رہ گیا تھوڑا، لکھ چوڑا سی اپنا بھیو دئے جنائیا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھوڑے دئے سنائیا۔ ساچا گھوڑا مارے پوڑ، پوڑا دو جہان لگایا۔ ساچے بھگتاں رہیا بہڑ، بہڑی بہڑی کرے سرب لوکایا۔ پہلوں دیکھو اپنے اندر تک کے غور، گوبند نظر کسے نہ آیا۔ گوبند گھوڑا اٹھے پہر پاوے شور، پریم دانہ منگ منگایا۔ سنگر پورا اپنے ہتھ وچ پھڑ کے بیٹھا ڈور، بن پورن سکھاں نظر کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گھوڑا اک رکھایا۔ شبدی گھوڑا وڈا بلوان، بلدھاری اک رکھائیندا۔ گوبند سور پیر نوجوان، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ سولاں کلیاں اک نشان، کئی کئی ونڈ ونڈائیندا۔ چار کنت دہ دشا دیکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھوڑا اک جنائیندا۔ ساچا گھوڑا اک اگم، اگمڑی چال رکھائیندا۔ چار پاؤں نہ کوئی چم، گردن کن نہ کوئے رکھائیندا۔ زِ رِگن کھیل سیری بھگون، گوبند جوتی جوت دکھائیندا۔ چاروں کنت دیکھنہارا وڈ مہربان، مہر اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا پوڑ سنن والے ساچے کن بنائیندا۔ بن کرپا نہ بھکے سیس، کوٹن سیس بیٹھے دھڑ اٹھائیا۔ بن کرماں نہ ملے جگدیش، جیو چلے نہ کوئے چترائیا۔

کرے کھیل میں اکیس، ایک ہر گھٹ نظری آیا۔ چھتر بھلے ساچے سیس، شاہ پاتشاہ شہنشاہ وجے ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دا لیکھ تِس آپے لئے ملائیا۔ بُرا کرم جس جن مٹاؤنا، پہلوں لئے سرن سرنائیا۔ دُو جے سنگر شبد دھیاؤنا، مان موہ چُکائیا۔ تیجے مستک دھوڑ لگاؤنا، خاکی خاک رمائیا۔ چوتھے در در رویش اکھاؤنا، ردی ڈکھ ونڈائیا۔ پنچم ناتا موہ تڑاؤنا، چھیویں چھپر موہ تجائیا۔ ستویں ست ستوادی اوٹ رکھاؤنا، اٹھائیں تتاں بھیٹ کرئیا۔ نو دوارے پندھ مکاؤنا، دسویں بوجھ بُجھائیا۔ سنگر ساچے پھر درشن پاؤنا، زرگن زراکار ایک نظری آیا۔ جس نوں ہر جو آپ مناؤنا، راتی ستیاں لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگھ تارو تارو سنگھ ایک بوجھ بُجھائیا۔

* پہلی چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار دربار وچ جیٹھووال *

سجھنڈ نواسی سچ دربار، ست ستوادی آپ لگائیدا۔ زرگن کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر بھیونہ آئیدا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ زرنجن میل ملائیدا۔ اینکارا کھول کواڑ، آد زرنجن جوت جگائیدا۔ ابناسی کرتا ہو تیار، اپنا بل آپ دھرائیدا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیدا۔ پاربرہم ہو نگاہبان، نیتز نین نین اٹھائیدا۔ اپنی اچھیا کر پروان، ساچی بھچھیا آپ ورتائیدا۔ ست ستوادی ست مکان، بے نشان آپ جنائیدا۔ سجھنڈ دوار گن ندھان، گن اپنے رنگ رنگائیدا۔ تخت نواسی بن بلوان، ساچا تخت آپ سہائیدا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ ناؤں رکھائیدا۔ حکمی مھم حکمران، ست فرمانا آپ لائیدا۔ کرے کھیل سری بھگوان، اپنی دھارا آپ چلائیدا۔ در رویش بن دربان، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا بھیو آپ گھلائیدا۔ بھیو گھلائے ہر زرنکارا، زرگن وڈا وڈا وڈایا۔ آد آد کرپسار، پُرکھ پُرکھ ویس وٹایا۔ محل محل اٹل منارا، سجھنڈ دوار سمجھائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، تھر گھر دیوے مان وڈایا۔ نار کنت بن زرنکارا، اچرج کھیل رچائیا۔ ساچی سیجا بیٹھ بھتارا، آپ اپنے انگ لائیا۔ جننی جن بن اگم اپارا، دائی دایا سیو کمائیا۔ زرگن زرگن کرپسار، شبدی شبد پرگٹائیا۔ کرے کھیل کھیلنہارا، بھیو کوئے نہ پائیا۔

جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، اپنا بھيو اپنے هټه ركھائيا۔ اپنا بھيو ركھے هټه، آد پړكھ بے پرواھيا۔ اپنے گره هو پرگٹ، آپ اپنا رۇپ
 دھرايا۔ اپنے مندر بيټھ پړكھ سمرته، اپنا بل آپ ركھايا۔ اپنى مہما گائے اکتھ، بھيو ابھيد آپ جنايا۔ اپنا چلائے ساچا رتھ، بن رتھوا، سيو كمايا۔ جوتى
 جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، اپنا پڑده آپ چكيا۔ اپنا پڑده آپ لاه، پړكھ اكال كھيل كرائيندا۔ اجونى رھت بن ملاح، ساچا بيڑا آپ چلايندا۔
 ست ستوادى ديويے سچ صلاح، مارگ پنډھ آپ ركھائيندا۔ ناؤں نرنكار آپ پرگٹا، اِك اِكلا آپے گائيندا۔ تھان تھنتر آپ سہا، درگاھ ساچى آسن
 لائيندا۔ اپنى بنتر آپ بنا، تخت نواسى ديا كمائيندا۔ اپنى اچھيا آپ سمجھا، اپنا بھيو آپ گھلايندا۔ اپنا گھاڙن آپ گھرا، گھڙ گھڙ آپے وکھ وکھائيندا۔ اپنا
 گڙھ آپ بنا، نركار آپے آسن لائيندا۔ جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، ساچا كھيل آپ كرائيندا۔ ساچى كھيل كرنى كړ، كرتا پړكھ آپ كرايا۔
 ساچے تخت بے چڙھ، سچ سنگھاسن آسن لائيا۔ جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، دُھر فرمانا آپ پرگٹائيا۔ دُھر فرمانا آپے جان، اپنى ديا
 كمائيندا۔ سچگھنڊ دوارا كړ پروان، تھر گھر اپنا آپ سہائيندا۔ ست ستوادى ست نشان، ست پړكھ نرنجن آپ جُھلايندا۔ تخت نواسى هو مہربان، سيس
 جگدیش تاج اِكائيندا۔ اِكا رنگ كھيل مہان، بے رنگ نظر نہ كوءے وکھائيندا۔ مقامے حق هو پردھان، بے عيب ويس وٹائيندا۔ پروردگار وڈ مہربان،
 مبان بيڊو اپنا كھيل كرائيندا۔ جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى جوت دھر، اپنا بھيو آپ جنايندا۔ اپنا بھيو جاني جان، سو پړكھ نرنجن آپ جنايا۔ هر
 پړكھ نرنجن كړ پروان، سچ سندیسہ اِك سمجھائيا۔ اِكنكارا اِك دھيان، اِكا اِك دئے سمجھائيا۔ آد نرنجن ديپ مہان، جوتى جوت جوت رُشنائيا۔ ابناسى كرتا
 وڈ مہربان، مہر مہر مہر اپنى آپ كرايا۔ سرى بھگوان ديويے دان، داتا داني اِك اِكھوائيا۔ پاربرہم وکھے مار دھيان، آپ اپنا پڑده لاهيا۔ نرگن كھيل
 كړے مہان، بے انت اپنے هټھ ركھے وڈيائيا۔ جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، ساچا راه آپ چلايا۔ ساچا راه لائے بھگوان، بھگوان اپنى ديا
 كمائيندا۔ سچگھنڊ وسنہارا سچ مڪان، تھر گھر اپنا رۇپ پرگٹائيندا۔ شبدى شبد شبد بلوان، درگھر ساچے آپ بہائيندا۔ نام ندھانا اِك فرمان، دُھر فرمانا آپ
 سنايندا۔ ديپك ديا جوت مہان، جوتى جاتا آپ جگائيندا۔ انھو پرکاس كھيل مہان، جوتى جوت سړوپ هر، آپ اپنى كړپا كړ، ساچى سيوا اِك ركھائيندا۔

ساچی سیوا شد سٹ، ست ستوادی آپ جنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھیو کوئے نہ پائیا۔ سچھنڈ دوار سہائی ساچی رت، تھر گھر بھل بھلواری آپ مہکائیا۔ اپنے مندر آپے اٹھ، نرگن اپنا بل دھرائیا۔ صاحب سلطان ہر جوٹھ، اپنی دیا آپ کمائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، نور نور رُشنائیا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، بنک دوار خوشی منائیا۔ آپے رکھے اپنی اوٹ، دوجا بھے نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپے لاہیا۔ اپنا پڑدہ لاہے ہر نرکار، ایکنکار ناؤں دھرائیندا۔ ایکانام منت جیکار، بے جیکار الائیندا۔ اپنا نور ظہور کرے کھیل اپار، روپ رنگ رکھے نہ کوئے بنائیندا۔ محل اٹل اچ مینار، بن چار دیوار سوہا پائیندا۔ ساچا تخت کرتیار، پاوا چول نہ کوئے بنائیندا۔ باڈھی بن آپ کرتار، ساچی گھاڈن گھرن گھرائیندا۔ سپس جگدیش پہن دستار، اپر مپر اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ اپنا بل آپے رکھ، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرتکھ، انجو پرکاس کرائیندا۔ تھر گھر دوارے ہو ہو دکھ، شبدی دھار چلائیندا۔ آد جگادی الکھنا الکھ، ایکا الکھ جگائیندا۔ ساچے مندر آپے وس، نرگن سوہا پائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، سٹ ڈلارے ہر سمجھائیندا۔ چرن کول دھوڑ ساچارس، رس رسا آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا پُرکھ ابناس، ہر ابناسی آپ جنائیا۔ سٹ ڈلارے رہنا داس، داسن داس کھیل دکھائیا۔ میرا نور تیرا پرکاس، تیرا پرکاس وڈ وڈیائیا۔ میری دست تیری راس، تیری راس سوہا پائیا۔ میرا کھیل تیرا تماش، تیرا تماش ساچی راس رچائیا۔ آد جگاد وسنا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دئے سمجھائیا۔ ساچے سٹ جانا جاگ، ہر جاگرت آپ جگائیندا۔ تیرا میرا اک ویراگ، سچھنڈ نواسی تھر گھر دوارے آپ سنائیندا۔ تیرا میرا اک سہاگ، ناری کنت روپ وٹائیندا۔ تیرا میرا اک راگ، ہر راگی راگ الائیندا۔ تیرا میرا اک کاج، کاج کرتا آپ کرائیندا۔ تیرا میرا اک ساز، سازنہارا آپ وجائیندا۔ تیرا میرا اک تاج، تاج سپس جگدیش سہائیندا۔ تیرا میرا اک جہاز، بن جہازی آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ سمجھائیندا۔ ساچے سٹ کر دھیان، نر نرائن آپ جنائیا۔ ایکا تھم اک فرمان، ڈھر دا بان لگائیا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گھر دئے وسائیا۔ ایکا نام اک نشان، ایکا دئے جھلائیا۔ ایکا کھیل کرے بھگوان،

ایکا شبدی ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیا۔ راہ ساچا آپ سمجھائے بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن بنائی نرگن بنت، نرکار ویس وٹائیندا۔ نرگن نار نرگن کنت، نرگن سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن مہما بے آنت، اگنت لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنی کھیل کھلائیندا۔ نرگن نام نرگن منت، نرگن راگی راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا سچی سکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ تیرا لیکھ دیواں لکھ، لیکھا لکھاں بن قلم شاہیا۔ ایک دیواں ساچی بھکھ، بھکھک جھولی ایک بھرائیا۔ آد جگاد بن نیز آواں دس، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ تیرا ونڈاں ساچا حص، اپنا بھاگ تیرے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تیرے ہتھ رکھاں سچا بھاگ، ہر جو ہر ہر ونڈ ونڈائیندا۔ تیرے مندر اک چراغ، بن تیل باقی آپ جگائیندا۔ تیرے اندر اک ویراگ، بن ویراگی آپ پرگٹائیندا۔ تیرے آتر ایک جاگ، بن نیز آپ گھلائیندا۔ تیرے اندر ایک راج، اک رعیت راج کمائیندا۔ تیرے اندر اک سماج، نرگن اپنا روپ وکھائیندا۔ تیرے آتر اک کاج، کرتا پڑکھ آپ رکھائیندا۔ تیرے آتر اک آواز، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ ساچی دست دیوے دات، ہر دانی آپ ورتائیا۔ چرن کول ساچانات، نرگن نرگن لئے سمجھائیا۔ آد آنت رہے اکانت، اک اکلّا بے پرواہیا۔ تھر گھر ویکھے مار جھات، بند تاکی آپ گھلائیا۔ پتا پوت سجن ساک، بندھن بندھپ اک رکھائیا۔ سچ محلہ ساچا گھاٹ، سچ دوارا دئے سمجھائیا۔ نرگن نور جوت للاٹ، ایک نور کرے رُشائیا۔ سدا سہیلا دیوے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک پڑھائے اینکارا گاتھ، اکھر روپ نہ کوئے وٹائیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرا تھ، سچھنڈ نواسی سچا شہنشاہیا۔ نرگن نرگن گاونا جس، جس ایک گن وکھائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، ہنس لکھ دئے سمجھائیا۔ تیرا تیری پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیا بھیدا آپ گھلائیا۔ بھیا بھیدا دیوے کھول، کھولنہار آپ نرکارا۔ شبد اگمی ایک بول، بولے سچ جیکارا۔ نام کنڈے تولے تول، تولنہارا ہر گردھارا۔ سچ محلے بیٹھا اڈول، ڈل نہ جائے اگم اپارا۔ تیرے آتر جائے مول، بھل بھلوڑی ویکھے سچ گلزارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وسنت نام ہر تھارا۔ نام وسنت دیوے دانی، ہر داتا آپ

ورتائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہِ سلطانی، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوانی، بل اپنا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان جوت نورانی، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کھیل مہانی، انہو اپنی دھار دکھائیندا۔ پاربرہم دکھائے سچ نشانی، سچ نشانہ اک جھلائیندا۔ شبد اگئی اکو بانی، اگم اتھاہ بے پرواہ آپ پڑھائیندا۔ ساچے سوت کر پروانی، ہر پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ چرن سرن میل کر قربانی، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال سچا بانی، آد آنت میل ملائیندا۔ آپے جانے اکٹھ کہانی، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ اپنا بھيو دیوے دس، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر دوارے جائے وس، تیرا ہوئے آپ سہائیا۔ تیرے آنتر بھرے رس، آپ اپنا رس جنائیا۔ تیرے گرہ کرے پرکاس، گھر گھر خوشی منائیا۔ اپنی پوری کرے آس، تیری آسانال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت دے وڈیائیا۔ سوت شبد ہو نما، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ توں شاہ پاتشاہ سچ سلطانا، ہوں بالک سیو کمائیندا۔ تیرا مندر سچ مکانا، پُرکھ ابناسی موہے بھائیندا۔ تیرا ناؤں راگ ترانہ، گن ایکا اک جنائیندا۔ توں صاحب سچاپینا دانا، دات انملڑی اک ورتائیندا۔ ہوں بالک بال انجانا، بھيو کوئے نہ آئیندا۔ میتوں تیرا اکو مانا، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیس جھکائیندا۔ تیرے چرناں جاواں جھک، جھک جھک اپنی خوشی منائیا۔ تیرے بناں تیرا بوٹا جائے سک، ہرا سچ نہ کوئے کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے نہ بہنا لگ، تھر گھر تیری آس رکھائیا۔ اپنی گودی لینا چک، تیرا پریم میری وڈیائیا۔ میں اُپجیا تیری لکھ، جنمیا بن پتا مائیا۔ تیری کرپا گیا اٹھ، دوسر بل نہ کوئے رکھائیا۔ توں صاحب گیا ٹھ، ہوں دین مان ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکائیا۔ سر میرے رکھیں ہتھ، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ تیرا تیرے ہوئے وس، تھہ بن اور نہ کوئے بھائیندا۔ سد گاواں تیرا جس، گا گا اپنی خوشی منائیندا۔ تیرے دوارے آواں نس، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ توں اگوں ملنا ہس ہس، اکو منگ منگائیندا۔ ایکا مارگ دینا دس، ہوں بالک بھيو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ سر ہتھ رکھے نرنکار، نرنکار دیا کمائیندا۔ شبدی سوت تیرا پیار، بن پیارا پور کرائیندا۔ بالے بال تیرا وبار، بالی بالا کھیل کرائیندا۔ تحت نواسی شاہکار، شہنشاہ روپ دھرائیندا۔ کھیل تماشی

ایککار، عقل کلاویس وٹائیندا۔ تھر گھر تیرے پاوے سار، تھر گھر ساچا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ ساچے سُت تیرا نشان، ہر نشانہ لئے بنائیا۔ تیرا رُپ بے پہچان، پہچان وچ کسے نہ آئیا۔ تیرا ناد پچی دُھکان، انادی ناد و جائیا۔ انڈھ تیرا مکان، بے مکان لئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا حکم سنائیا۔ ساچا حکم ایکا وار، ہر جو ہر سنائیا۔ تیری میری گفتار، کُفت شنید کھیل کھلایا۔ تیرا میرا اک پیار، ایکا ونج رہیا جنائیا۔ تیرا میرا اک وہار، بن وہاری ہر سمجھایا۔ تیرا میرا اک دوار، بن درباری پڑدہ لاہیا۔ تیرا میرا اک شنگار، ہر شبدی شبد سمجھایا۔ تیرا میرا اک جیکار، بے جیکار آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رکھایا۔ اپنا دتے ہر جو رنگ، رُپ رکھے نہ کوئے جنائیندا۔ اپنا دکھائے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنا وجائے آپ مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلاکیندا۔ اپنا چکھائے آپ اند، رسنارس نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے ہوئے سورا سربنگ، ساکھیات رُپ وٹائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اکو سنایا ساچا چھند، سو پُرکھ زرنجن آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنی دیا کمائیندا۔ تھر گھر دیا کمائے دین دیال، اپنی دیا کمائیا۔ سُت دلارا دیکھے لال، ہر لال بے پرواہیا۔ آپ بنائے سچی دھر مسال، سچ دوارے دئے وڈیائیا۔ آپے وسے نال نال، اپنا سنگ رکھایا۔ آپے کرے سچی پرتپال، پرتپالک بے پرواہیا۔ اپنی گھالن آپے گھال، بن سیوک سیوک کمائیا۔ کرے کھیل پُرکھ اکال، عقل کل وڈ وڈیائیا۔ ساچے سُت تیرا دلال، ہر سنگر رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دست دیوے دھن مال، سچ خزینہ ہتھ پھڑائیا۔ سچ خزینہ دیوے دات، ساچی جھولی آپ بھرائیندا۔ دانا بینا اک اکانت، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ بند کواڑا کھولے تاک، ساچی ہاٹی آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرا تھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انوپ آپ جنائیندا۔ آپ جنائے رُپ انوپا، بھو ابھید کھلایا۔ لیکھا جانے شاہو بھوپا، بھوپت بھوپ رُپ وٹایا۔ وسنہارا ساچی کوٹا، ساچے تخت ڈیرہ لایا۔ تھر گھر لایا آپے بوٹا، شبدی سُت آپ پرگٹایا۔ ٹھاکر سوامی آپے ٹٹھا، مہربان بے پرواہیا۔ امرت رس دئے انوٹھا، چرن چرن نال رگڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک ٹکایا۔ مہر نظر

پائے بھگوان، شبدی شبد دے وڈیایا۔ کرے کھیل کھیل مہان، کھیلنہار اک ہو جایا۔ رُوپ انُوپ سِری بھگوان، ہر بھگوان رُوپ دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دتا ور، ایکا وست ایکا وار جھولی پائیا۔ ایکا وار جھولی بھر، ہر جو دیا کمائیندا۔ نر بھو چُکائے بھے ڈر، بھے اپنا آپ دکھائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن پوڑے نرگن چڑھ، نرگن ویکھ دکھائیندا۔ نرگن پھڑ نرگن لڑ، نرگن بندھن پائیندا۔ نرگن گھاڑت نرگن گھڑ، نرگن رنگ رنگائیندا۔ نرگن اگے نرگن کھڑ، نرگن خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ پرگنائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم، اپنی آپ پرگنائیا۔ اپنے انتر آپے جم، کرے کھیل بن پتا مائیا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، آپے رہیا چلائیایا۔ اپنا بھانا آپے من، آپے چلے حکم رضایا۔ آپے وسے ساچے چھپر چھن، چارگنٹ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بنے پتا مائیا۔ آپے پتا مائی بنے پوت، پاربرہم ہر کھیل کھلائیندا۔ آپے تانا پیٹا بن سوت، سوتردھاری بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر اکار نرگن دھار نر ویر اجونی رہت اپنا ویس وٹائیندا۔ اپنا ویس وٹایا، ہر اپنی دیا کمائیا۔ شبدی اندر شبد سمایا، شبدی کھیل کرائیا۔ شبد دائی شبد شبد دایا، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ شبدی گود آپ سہایا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ اپنا نور آپ پرگٹایا، نور نور نور رُشائیا۔ وشنو اپنا کھیل کرایا، وشو ایکا گھر دکھائیا۔ امرت اپنا جام پیایا، بھر پیالہ سچ سُر اچیا۔ گھر وچ بوٹا آپ لگایا، کول کولا آپ لگایا۔ بھل پھلوڑی آپ مہکایا، بن مالی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست اک ورتائیا۔ ساچی وست کول کولا دھار، کول نین آپ ورتائیندا۔ وشنو وشو دے ادھار، واستک اپنا بھو کھلائیندا۔ پاربرہم برہم کرتیار، ونڈنہارا ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن رُوپ نر اکار کرے کھیل اپر اپار، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ گلشن ویکھ سچی گلزار، برہما برہم کر پسار، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر ویکھے ویکھنہار، سُن اگم بھو نیار، دھواں دھار دس کسے نہ آئیندا۔ جن جننی بن کرتار، شنکر سیو کرے سیوا کرنہار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ تئاں وچولا ایکنکار، حکم حکم آپ منائیندا۔ شبدی شبد تیرا وہار، بوہاری آپ رکھائیندا۔ تھر گھر کھیل کرے کرتار، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ وشن برہما شو کرتیار، ساچا میل میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سِری بھگوان، بھو ابھیدا اپنا آپ

کرائیا۔ وشنوں دیکھے مار دھیان، کون پتا کون مایا۔ کون دیونہار دھیان، اتر اتر کرے پڑھائیا۔ کون ہوئے نگاہبان، بن نیتر ویکھ دکھائیا۔ کون وسائے
 سچ مکان، ساچے دھام دئے وڈیائیا۔ کون میللا ملائے آن، آپ اپنی دیا کمائییا۔ کون دیوے چرن دھیان، چرن سرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلاییا۔ اپنا بھيو کھولے بھگونت، اپنی دیا کمائیدا۔ اکو نار اکو کنت، اکو ویس وٹائیدا۔ اک بنائے ساچی بنت، وشن برہما
 شو اچائیدا۔ اکو پُرکھ آد انت، جنم مرن وچ نہ آئیدا۔ اکو مہما گائے آگنت، بن اکھر آپ پڑھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر
 فرمانا آپ سٹائیدا۔ دُھر فرمانا اینکار، ایکا ایک جنایا۔ وشنوں رہنا خبردار، سچ سندیہ ہر سٹایا۔ برہما برہم ہوئے اُجیار، پاربرہم وند وندائیا۔ شکر لیکھا
 دھواں دھار، سُن اگئی ویکھ دکھائیا۔ ساکھیات رپ نرنکار، جوت شبد کرے شنوائیا۔ شبدی شبد وڈ بھنڈار، ہر بھنڈارا آپ ورتایا۔ وست دیوے ایکا
 وار، اتوٹ اٹ رکھایا۔ برہے تیرا برہم پسار، پاربرہم دئے سمجھایا۔ شکر سنسدا دئے نوار، شرع اپنی آپ جنایا۔ تئاں وچولا بن پُرکھ نرنکار، ایکا گن
 دئے دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا ترے گن اپتیا، ترے بھون دھنی اک جنائیدا۔ شبدی شبد
 چلائی ریتا، وشن برہما شو آپ پرگٹائیدا۔ دھام جنائے اک اندیٹھا، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ آد جگادی ٹھانڈا سیتا، دُھر فرمانا حکم الائیدا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیدا۔ وشنوں بھيو دئے بھگوانا، اپنی دیا کمایا۔ برہے دیکھے مار دھیانا، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ شکر تیرا اک نشانہ،
 شاہ پاتشاہ آپ سمجھایا۔ تئاں کولوں مگے اک بیانا، ایکا حکم ورتایا۔ کرے کھیل کھیل مہانا، اپنا مارگ لایا۔ تئاں دیوے اکو دانا، ایکا وار ورتایا۔
 ترے گن مایا کر پردھانا، پلے گنڈھ پوائیا۔ برہمنڈ کھنڈ نشانہ، لوآں پُریاں دئے جھلایا۔ رُو سس کرن کرن مہانا، نور نور نور رُشائیا۔ منڈل منڈپ اک
 استھانا، تھان تھنتر دئے بنایا۔ پنچم ت ت ت وکھانا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیا۔ جل جل بنب سمانا، دھرنی دھرت دھول دھول وڈیائیا۔
 لیکھا کر دو جہاناں، دوئے دوئے رپ آپ سمجھایا۔ زرگن سرگن کھیلے کھیل مہانا، لکھ چوراسی گھاٹ لئے گھڑایا۔ سچ بھنڈار اک ورتانا، وشنوں وشنو
 دئے سمجھایا۔ برہے تیرا برہم وکھانا، برہم ایکا رپ وکھایا۔ شکر میٹے آنت نشانہ، جو گھڑیا بھن وکھایا۔ شبدی شبد سچ ترانہ، ست ستوادی اک سٹایا۔

لکھ چوڑاسی بنھے گانا، گھر گھر سگن منایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، انھو اپنی کھیل جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا رہیا
 سنایا۔ دھر فرمانا ہر جگدیش، آد آد سنائیندا۔ ایک چھتر جھلے ہر جو سیس، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیندا۔ ایک حکم اک حدیث، ایک شبدی شبد سنائیندا۔ ایک پیس
 لینا پیس، ساچی سیوا اک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے آپ اٹھائیندا۔ شبد ڈلارے اٹھ اٹھ جاگ، ہر ہر آپ جگایا۔
 تیری گودی لگا بھاگ، وشن برہما شو سہایا۔ ترے گن مایا بدھا تاگ، پنچم تت جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔
 ساچا کھیل دے ابناسا، اپنی دیا کمایا۔ شبدی شبد تیرا تماشا، وشن برہما شو ناچ نچایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر کر واسا، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔
 ویکھ دکھائے پر تھی آکاشا، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لایا۔ روس کر پرکاسا، منڈل منڈپ دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو
 ابھیدا آپ کھلایا۔ سوت شبد ہو تیار، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیرا پسا، تیری جھولی پائیندا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیو سمجھائیندا۔ گھر
 گھر مندر کر تیار، گھر گھر جوت جگائیندا۔ گھر گھر ناد شبد دھنکار، گھر گھر راگ لائیندا۔ گھر گھر برہم کر پسا، پاربرہم خوشی منائیندا۔ گھر گھر سیجا مانے
 بن بھتار، لکھ چوڑاسی ناری آپ ہنڈائیندا۔ گھر گھر رکھے دھواں دھار، اندھ اندھ دکھائیندا۔ گھر گھر رکھے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترساناں
 ملائیندا۔ گھر گھر جوٹھ جھوٹھ کرے پسا، گھر گھر ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ گھر گھر من مت بدھ دے ادھار، گھر گھر راگی راگ سنائیندا۔ گھر گھر
 امرت جل رکھے ٹھنڈا ٹھار، گھر گھر اگنی اگت جلائیندا۔ گھر گھر ویکھے محل اٹار، گھر گھر ڈونگھی کنڈر گھ چھپائیندا۔ لکھ چوڑاسی پاوے سار، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا شبد سن سندیسہ، گھر اپنے خوشی منایا۔ توں صاحب نر زیشا، تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ توں
 میرا بنایا پیشہ، وشن برہما شو نال رلایا۔ میں وسال دیس پردیسا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آسن لایا۔ کون بدھ درشن تیرا پیکھاں، گھر اپنے خوشی
 منایا۔ کون کرے تیرا لیکھا، اپنی بدھ دینی سمجھایا۔ کون روپ دھرے ویسا، انک کل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بنت
 دینی سمجھایا۔ ساچی بنت سمجھائے رگھناتھ، اپنی دیا کمائیندا۔ شبدی شبد تیرا ساتھ، مہاکال روپ وٹائیندا۔ مہاکال منگے دات، اگے جھولی ڈاہندا۔ پُرکھ

ابناسی بیٹھ اِکانت، آپ اپنی کھیل کرانیندا۔ ویکھنہارا مار جھات، جھاک اپنی اِک رکھانیندا۔ دو جہاناں کھول تاک، ساچا مندر آپ سہانیندا۔ ساچے گھوڑے چڑھ راک، شاہ سوارا پھیرا پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاکال کھیل کھلانیندا۔ مہاکال ہوئے نمانا، نیوں نیوں سیس جُھکانیا۔ ایکا منگے ساچا دانا، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، تیرے ہتھ وڈی وڈیانیا۔ وشن برہما شو بدھا گانا، لکھ چوراسی کری کُٹانیا۔ گھٹ گھٹ تیرا رُپ نشانہ، ایش چو بھو چُکانیا۔ گھر گھر تیرا راک ترانہ، تار ستار ہلانیا۔ گھر گھر تیرا کھیل مہانا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جس بدھ تیرا لیکھا تیرے لیکھے پانیا۔ پُرکھ ابناسی دین دِیالا، اپنی دیا کمانیندا۔ سُن سُن مہاکالا، بھو اِجھد جنانیندا۔ آد جُگاد بن رکھوالا، ہر سر سر ہتھ رکھانیندا۔ تیرا مارگ دتے سکھالا، تیری گودی بھاگ لگانیندا۔ تیرے اُنتر اُنترے بالا، چتر گُپت ناؤں رکھانیندا۔ چتر گُپت پھل لگے ڈالا، رائے دھرم آپ پرگٹانیندا۔ رائے دھرم ہو بے حال، نیتز رو رو نیر وہانیندا۔ پار برہم تیرا کھیل نرالا، بھو کوئے نہ آسیندا۔ لکھ چوراسی گھر گھر اندر تیرا لگیا تالا، برہم پڑدہ نہ کوئے اُٹھانیندا۔ لکھ چوراسی تیری دھرم سالہ، تُوں ہر تھاں نظری آسیندا۔ ایکا مارگ دے سکھالا، ہوں بالک منگ منگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ کھلانیندا۔ رائے دھرم ہر ہو دِیال، سر اپنا ہتھ کُٹانیا۔ تیرے اُنتر اُنترے کال، ہر جو ساچی بنت بنانیا۔ لکھ چوراسی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اتم پھل رہن نہ دیوے تیرے ڈال، پت ڈالی دے بھٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھانیا۔ کال رُپ اُٹھیا کال، پر بھ آگے سیس جُھکانیندا۔ لکھ چوراسی تیرا حال، گھر گھر تُوں ہی نظری آسیندا۔ میں نمانا ہو یا کنگال، اپنا بل نہ کوئے رکھانیندا۔ تیرے آگے کراں اِک سوال، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کس بدھ تیری سیو کمانیندا۔ سیو ادتے ہر نر نکارا، اپنا بھو کھلانیا۔ کال کال تیرا سچ پسارا، ہر پساری آپ جنانیا۔ تیرا بھو کرے نیرا، نر اکار وڈی وڈیانیا۔ تیرا وسائے اِک دوارا، در دروازہ دے کھلانیا۔ تیری اچھیا بنے تیری نارا، نار کنت میل ملانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نار کنت کھیل اپارا، ہر کال کال جنانیندا۔ رائے دھرم ویکھے ویکھنہارا، ویکھ ویکھ خوشی منانیندا۔ میں

اک اکلّا رہیا کورا، میرا سنگ نظر کوئے نہ آئیندا۔ پاربرہم پت پر میثور تیرا سچا سچ دوارا، خالی کوئی نظر نہ آئیندا۔ میں ڈھیہہ ڈھیہہ کراں نمسکارا، اکو
 اکو منگ منگائیندا۔ کال نال میرا ہوئے پیارا، ساچی گنڈھ پوائیندا۔ دوہاں انتر اکو دھارا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا نور ہوئے اُجیارا، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔
 لکھ چوراسی کرے ونج ونجارا، ساچا ونج سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک سمجھائیندا۔ رائے دھرم تیرا ہویا سنگ، کال
 کال پرناٹیا۔ اکو سچ اک پنگ، ایکا بستر دئے سہائیا۔ ایکا سچ اک انند، ایکا رس دئے وکھائیا۔ ایکا چڑھے جگت چند، ساچا چند دئے چکائیا۔ لکھ چوراسی
 کرے کھنڈ کھنڈ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ سدا بنی رہے نار دُھاگن رنڈ، ساچا کنت نظر نہ آئیا۔ لاڑی موت اُتے تیری بند، جگت سُنتری کھیل کرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دئے سمجھائیا۔ لاڑی موت کال میت، دھرم رائے کھیل کھلایا۔ چتر گپت پرکھے نیت، گھٹ گھٹ
 ویکھ وکھایا۔ مہاکال ٹھانڈا سیت، درگھر ساچے سو بھاپایا۔ شبدی شبد اک انیت، حکمی حکم اک ورتایا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے نیت، نیتوان مکھ چھپایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھجو جنایا۔ وست امولک ملیا بھنڈارا، ہر جو رچنا سچ رچایا۔ وشن برہما شو سیوک سیوادارا، مہاکال اپنا
 رنگ وکھائیا۔ چتر گپت بن لکھارا، رائے دھرم حساب مُکائیا۔ کال وجائے اک نگارہ، لاڑی موت کرے پڑھائیا۔ تھر رہے نہ کوئی وچ سنسارا، جو گھڑیا
 سو بھن وکھائیا۔ ایکا حکم دُھر دربارا، ہر درباری آپ سُنائیا۔ شبد سُنت نیوں نیوں کرے نمسکارا، پاربرہم تیری وڈیائیا۔ ایکا دس اپنا سچ وبارا، کس بدھ اپنا
 رُپ وٹائیا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، پرلوک ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ وجائے نگارہ، لوآں پُریاں ناد سُنائیا۔ لکھ چوراسی دئے ادھارا، انڈج جیرج سیتج
 اُتھج پھیرا پائیا۔ کاغذ قلم بنے لکھارا، لکھ لکھ اپنا گن جنایا۔ راگ ناد بول جیکارا، بے جیکار کرے شنوائیا۔ سچکھنڈ نواسی وکھائے سچ دوارا، دوئے دوئے
 اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ ایکا ور دیوے داتار، اپنی دیا کمائیندا۔ ایکا وست اک
 بھنڈارا، ہر ایکا ایک ورتائیندا۔ ایکا وشن برہما شو دئے ادھارا، ایکا ساچی سیو لگائیندا۔ ایکا ترے گن مایا کر تیرا، ایکا پنچم گنڈھ پوائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی کر
 آکار، ایکا نراکار ویکھ وکھائیندا۔ ایکا جوتی جوت کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ایکا شبدی شبد دُھنکار، ایکا راگی راگ الائیندا۔ ایکا وشنوں دیوے پیارا، ایکا

برہے دھار چلائیندا۔ ایک بودھ اگادھ جیکار، بے جیکار اک سنائیندا۔ ایک لیکھا جانے وید چار، چارے جگ وند وندائیندا۔ ایک چارے کھانی کرتیار، چارے بانی اک سنائیندا۔ ایک چارے ورن کرے پسار، چاروں گنت پھیرا پائیندا۔ ایک رَس دے ادھار، ایک اپنا تھم ورتائیندا۔ ایک جگ چوکڑی وندے وند وچ سنسار، لوک مات دیکھ وکھائیندا۔ ایک سنجک تریتا دواپر کلجک کر پسار، نرگن سرگن سیو کمائیندا۔ ایک جگ جگ لئے اوتار، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ ایک کھیلے کھیل اگم اپار، اگوچر اپنا بھیو کھلائیندا۔ ایک راگاں ناداں وسے باہر، ایک گیت گو بند لائیندا۔ ایک سنجک ساچا ویکھے آن، مائی بھانڈا کاچا پھول پھولائیندا۔ ایک تریتا تریا دے ادھار، ترے گن اتیتا ساچا میتا کھیل کھلائیندا۔ ایک کاہن کرے شنکار، دوئے دوئے لوچن، دوئے دوئے رُوپ دھرائیندا۔ ایک بول حق جیکار، حق حقیقت دیکھ وکھائیندا۔ ایک لاشریک بے عیب پروردگار، بے نقاب اک اکھوائیندا۔ ایک سچکھنڈ وسے مکان نیار، ایک ست ستنام درڑائیندا۔ ایک ڈنکا وجائے اپر اپار، راؤ رنکاں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ اپنا کھیل جنائے ہر ہر، اپنی دیا کمائیا۔ ایک دیوے ساچا ور ور، ور داتا بے پرواہیا۔ ایک لکھ چوراسی بھانڈے ویکھے گھر گھر، ایک بھن وکھائیا۔ ایک نرہو چکائے ڈر ڈر، بھیانک رُوپ نہ کوئے جنائیا۔ ایک بٹھے اپنے لڑ لڑ، ایک پلو لئے پھرائیا۔ ایک نہائے ساچے سر سر، ایک دُرمت میل دھوائیا۔ ایک آوے جاوے جمے مر مر، جونی جونی بھوائیا۔ ایک درس دکھاوے کھر کھر، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ ایک ویکھے ساچے پوڑے چڑھ چڑھ، کایا مندر اندر سو بھاپائیا۔ ایک بن اکھر و دیا پڑھ پڑھ، لکھ چوراسی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو اپنا بھیو جنائیا۔ شبد سٹ کہے بھگوان، سٹ سٹ تیری وڈیائیا۔ اپنا دس اک نشان، لوک مات مات سمجھائیا۔ کون بدھ ویکھے کھیل دو جہان، دوئے دوئے رُوپ وٹائیا۔ کون ہتھ وکھائے نشان، شاہ سلطان بن جھلائیا۔ کون نام دیوے گیان، بن اکھر کر پڑھائیا۔ کون مندر وکھائے مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھبھائیا۔ کون راگ سنائے کان، تار ستار نہ کوئے ہلائییا۔ کون رُوپ ویکھے آن، انوپ تیری وڈیائیا۔ کون کوٹ مارے دھیان، کون دشا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویلا دینا سمجھائیا۔ ساچا ویلا دس رت، دوئے جوڑ جوڑ سرنایا۔ کون دھار پئے اٹھ، نرگن ایک رُوپ پرگٹایا۔ کون بدھ جائے ٹھ، مہربان میرے رگھرایا۔

کون بنائے ساچا سُت، لوک مات صلاحیا۔ کون بھاگ لگائے ماٹی بُت، پنج تت جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سُت آپ جنایا۔ شبدی سُت سُت بلوان، ہر ساچا سچ جنایا۔ آد کھیل کراں مہان، وشن برہم شو تیرے نال رلایا۔ کروڑ تیتیا اک دھیان، سُرپت اندمان رکھایا۔ آد شکت نور مہان، چتر بُج رنگ چڑھایا۔ لیکھا جان دو جہان، بھرم بھلیکھا ایک پاپیا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، سرگن اپنی بوجھ بُجھایا۔ آتم پر ماتم اک مکان، پاربرہم میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ دے چکایا۔ اپنا پڑدہ چکے ہر، ہر ہر آپ جنائیدا۔ جگا جگنتر ویس کر، زرگن سرگن کھیل کرائیدا۔ پنج تت اندر جائے وڑ، نظر کسے نہ آئیدا۔ اپنا ناؤں آپ جنائے پڑھ پڑھ، ساچی سکھیا اک رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیدا۔ ساچا کھیلے ہر جو کھیل، کھیلنہار وڈ وڈایا۔ زرگن سرگن کر کر میل، شبدی شبد دے وڈایا۔ لیکھا جان گروگر چیل، گر گر چیلارُپ وٹایا۔ بن بن ساچا سجن سہیل، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی کھیل کرایا۔ جگ چوکڑی کھیل اولاء، عالمین آپ کرائیدا۔ نور الہی ایک بلا، بسمل اپنی دھار چلائیدا۔ سچ سنگھاسن ایک ملا، سوبھاؤنت سوبھا پائیدا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل اپنا رنگ رنگائیدا۔ سمند ساگر ڈونگھی کندر آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیدا۔ اُچے ٹلے پر بت آپے کھلا، چوٹی چوٹی ڈنک وجائیدا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ پھرائے پلا، اُچی کوک کوک سنائیدا۔ سچ سندیس نر نریش ست ستوادی اکو گھلا، زرگن سرگن آپ پڑھائیدا۔ جوتی شبدی آپے رلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن ویکھ وکھائیدا۔ زرگن سرگن ساچی دھار، دھرنی دھرت دھول وڈایا۔ ناؤں رکھ گر اوتار، جیو جنت جنت پڑھایا۔ ایک نام بول جیکار، بے جیکار دے سنایا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھے چائیں چائیدا۔ جگ چوکڑی بنے وارو وار، تھر کوئے رہن نہ پاپیا۔ بھگتاں دیوے سچ بھنڈار، نام بھگتی جھولی پاپیا۔ سنتن کھول بند کواڑ، آتم تاکی کُندا لاپیا۔ گرگھلاں کرے پرکاس ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ اک رُشائیا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لاڑ، لوک مات پھیرا پاپیا۔ جگا جگنتر ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، چوتھے پد وڈایا۔ وانہ لگے اگنی ہاڑ، تتوت نہ کوئے جلائی۔ لیکھا جانے ہر جگ چار، گر اوتار سیو کمایا۔ پیر پینمبر دے ادھار، ایک کلمہ نبی پڑھایا۔ رحمت کر پروردگار، رحیم

رحمانِ رحمت اپنی آپ کمائی۔ ایک نام بول جیکار، ست ست کرے شنوائیا۔ ایک جوت جوت اُجیار، ایک شبد شبد شنوائیا۔ ایک منت منت وچار، برہم مت اک سمجھائی۔ ایک شبد کرے تیار، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ پنج تت گھڑے بھنے بن ٹھٹھیار، لوک مات کھیل رچائی۔ کوٹن کوٹ گرو اوتار، جیو جنت سیو لگائی۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر دے ادھار، کلمہ کلام آپ جنائی۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت کر تیار، لوک مات ہوئے سہائی۔ کوٹن کوٹ سنت دے ادھار، ساچی سکھیا اک سکھائی۔ کوٹن کوٹ گرگھ لائے پار، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ کوٹن کوٹ گرگھ لئے ادھار، جگت ادھارن بے پرواہیا۔ کوٹن کوٹ کر خوار، لکھ چوراسی آپ بھوائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو روون زارو زار، در بیٹھے سپس جھکائی۔ کوٹن کوٹ جگ چوکڑی گئے ہار، بن پاندھی پنڈھ مکائی۔ کوٹن کوٹ کر گئے نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکائی۔ کوٹن کوٹ من کے گئے ہار، اپنا بل نہ کوئے رکھائی۔ کوٹن کوٹ کر گئے شنگار، ہر کنت نہ کوئے منائی۔ کوٹن کوٹ بن بن گئے لکھار، وید پُران شاستر سمتر قرآن انجیل کھانی بانی کر پڑھائی۔ کوٹن کوٹ بے انت بے انت کہہ کر گئے پکار، انت کوئے نہ پائی۔ کوٹن کوٹ بیٹھے ڈونگھی غار، باہر نہ کوئے کڈھائی۔ کوٹن کوٹ سمند ساگر روون زارو زار، کوٹن کوٹ اُچے پر بت دین دُہائی۔ کوٹن کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ کرن پکار، نیتز نیناں نیر دہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد ایک شبد دے وڈیائی۔ ساچے شبد سُن سُن دُلا رے، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ چار جگ دے جگت وہارے، ہر جو آپ بنائیدا۔ شاستر سمتر بن ونجارے، لوک مات ہٹ چلائیدا۔ گر اوتاراں دے ادھارے، پیر پیغمبر نال رلائیدا۔ لکھ لکھ لیکھ تھکے سرب سنسارے، ہر کا انت کوئے نہ پائیدا۔ جگ چوکڑی جیو جنت سب منگدے رہن دوارے، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نیارے، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ آوے جاوے وارو وارے، رُوپ انوپ دھرائیدا۔ سنجگ تریتا آپے جانے، دواپر اپنا رنگ دکھائیدا۔ کلجگ دیکھے کھیل سری بھگوانے، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ قلم شاہی لکھ لکھ تھکی تیرے ترانے، تیر نشانہ کوئی نہ لائیدا۔ کوٹن کوٹ بٹھ بٹھ گئے گانے، تیرا سگن نہ کوئے منائیدا۔ جیو جنت آد انت جگا جگنت چلن سچے بھانے، ہر بھانا نہ کوئے منائیدا۔ حکمے اندر راجے رانے، حکمی حکم کھیل کرائیدا۔ پاربرہم پت پر میثور شاہ سلطانے، ساچے تخت سو بھا پائیدا۔ نو نو چار ونڈ ونڈانے، چار

چار دیکھ دکھائیںدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ نرگن سرگن دے مانے، سر اپنا ہتھ رکھائیںدا۔ اپنا حکم دے پروانے، لوک مات سیوالائیںدا۔ انتم سب دے مٹے نشانے، نشان اپنا اک جھلائیںدا۔ ساچے سُت شبد دیکھ مار دھیانے، تیرا پُرکھ اکال اکو اک اک اکھوائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا وہارا ہر نرکارا ایک ایک جنائیںدا۔ تیرا وہارا ہر نرکار، بن تیرے سمجھ نہ آئی۔ بن کھیا لکھارا بنیا رہے اگم اپار، تیرا لیکھ نہ کوئے مٹائی۔ جگ چوکڑی کھیل کرے سنسار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم ورتائی۔ جگ چوکڑی کر کر پار، گر اوتار سیو سمجھائی۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک دیکھے وارو وار، نو نو چار کھیل کرائیا۔ آنت کنت بھگونت سارے منگن تیرا درس دیدار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ توں سرب جیاں دا اک بھتار، ہر کنت وڈ وڈیائی۔ تیرا سچا سچ دربار، در دربار دوسر نہ ہور کوئے رکھائی۔ مینوں دسدے آنت وہار، کس بدھ میرا میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو رہیا جنائی۔ پُرکھ ابناسی نرگن ہس، ہنسمکھ وڈیایا۔ اپنا مارگ دیواں دس، بن قلم دوات لکھایا۔ جگ چوکڑی نس نس، بن پاندھی پندھ مُکایا۔ گر اوتار آتر وس، اپنا بھو کھلایا۔ بھگتاں دے دے ساچا رس، امرت رس چکھایا۔ تیر نرالا مار کس، انیلا آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا دکھایا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، ہر کرتا وڈ وڈیائی۔ نو سو چورانوے چوکڑی آئے وچ سنسارا، سنسار ساگر دیکھے چائیں چائیا۔ سنکر سرگن لئے اوتارا، وار اٹھاراں سنسار رُپ وٹائی۔ تریتا کرے کھیل نیارا، دوئے دوئے نشان جھلایا۔ دواپر پاونہارا سارا، دوئے دوئے رنگ رنگ دکھایا۔ کلجک کھیل کرے اپارا، ایک ایکے پچھے چھپائی۔ ایک اکھر کر پیارا، اوڑا اونکارا ترے ترے لیکھا دے مُکائی۔ ایڑا اکھ اگھاڑا، آخر سب دا دے کرائیا۔ الفی کرتن شنگارا، عارف کرے سچ پڑھائی۔ آپے چھڈے ٹلسی مالا، ہون گھرت نہ کوئے دکھائی۔ پنج تت تت ادھارا، تتوت میل ملائی۔ نور نور اُجیارا، عیسیٰ موسیٰ سو بھاپائی۔ ایک حق حق جیکارا، لاحق آپ سنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کھیل دے دکھائی۔ ایک کھیل کرے کرتارا، ہر خالق خلق جنائیںدا۔ تتوت دے ادھارا، جگت ادھاری ویس وٹائیںدا۔ چوتھے جگ کر پیارا، چارے اکھر میل ملائیںدا۔ اک محمد کر اُجیارا، احمد اپنا رُپ دکھائیںدا۔ سمجھ وچ سمجھ دے کرتارا، قدرت قادر کھیل کھلائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیںدا۔ اپنا بھو

ماٹی خاک، ایک ایک جنائیا۔ کایا آتر کھول تاک، ایک چند چڑھائیا۔ ایک اکھر بھوکھت واک، ایک الف کرے پڑھائیا۔ ایک لیکھا باطن بات، ہر جو ہر ہر آپ
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اُٹھائیا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، اپنی دیا کمائیندا۔ زرگن سرگن ویس وٹا، کلجگ کھیل
 کھلائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی پندھ مُکا، بن پاندھی ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت چولا ڈگمگائیندا۔ نانک ناؤں لئے
 دھرا، لوک مات ویس دھرائیندا۔ ایک نام کر رُشنا، نام ست آپ پڑھائیندا۔ ایک گھر میل ملا، دس دس اپنا رنگ رنگائیندا۔ اتم میلا سہج سُبھا، سری
 بھگوان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ڈلارا ایک جا، گوہند ناؤں دھرائیندا۔ امرت جام اک پیاء، ایک رس دکھائیندا۔ ایک کھنڈا دے چکا، ایک کھڑگ اُٹھائیندا۔
 ایک مارگ دے لگا، ایک رہبر نظری آئیندا۔ چار کُنٹ پھیرا پا، چوتھے جگ ڈیرہ ڈھائیندا۔ چار یاری ویکھ دکھا، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر
 ویش کوئی دے نہ، آتم پر ماتم سرب دکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھاہ، ایک امرت جام پیائیندا۔ پُرکھ اکال اک منا، ایک اشٹ دکھائیندا۔ اپنا آپ بھیٹ
 چڑھا، گرکھاں سیو کمائیندا۔ کھیٹ بن ملاح، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ اکو اوٹ رہیا تکا، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ ستھر سچ رہیا ہنڈا، یاری
 نال نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ سمجھائیندا۔ ساچے ست کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ مٹے نشان، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ ستجگ ہر جو ویکھے آن، برہما ست رُپ دھرائیندا۔ براہ کھیل کرے مہان، یکے پُرش رنگ
 دکھائیندا۔ حیگریو اک گیان، نر نرائن آپ پڑھائیندا۔ دتا ترے دیوے مان، کپل من آپ سمجھائیندا۔ رکھپ دیوے اک نشان، پرتھو ایک حکم
 ورتائیندا۔ متس میلا میلے آن، کچھپ اپنا بھار وندائیندا۔ دھنتر دیوے ایک کھان، موہنی اپنا رُپ دھرائیندا۔ باؤن ویکھے کھیل مہان، اپنا بل نہ کوئے
 جنائیندا۔ ہنسا چوگ منگے آن، مانک موتی لکھ صلاحندا۔ ہری ہر کر دھیان، دھرو بلا گود بہائیندا۔ نر نرائن ہو پردھان، گج سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ پرہلاد
 دیوے ایک مان، ہرناکش میٹ مٹائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، سرگن زرگن ویس وٹائیندا۔ ستجگ ساچا جائے لنگھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ اکو بل
 باؤن کولوں منگی منگ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ کرم ڈھائی تیرا سنگ، تیری سچ سہائیا۔ تیرا میرا اک انند، لوک مات خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ساچا بھیو سِری بھگوان، ایکا ایک جنائیندا۔ دیونہارا دانی دان، بن داتا آپ ورتائیندا۔ بل تیرا رکھاں دھیان، بھل کدے نہ جائیندا۔ تریتا دواپر کھیل مہان، ہر جو آپ کرائیندا۔ انتم میلا میلے آن، آپ اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، ہر ہر آپ کرائیا۔ رکھ من دے سہارا، ایکا برہم پاربرہم ملائیا۔ جگ جگ کرے ونج وپارا، بن ہٹوانا ہٹ چلائیا۔ گوتم دے اک سہارا، اک کنارہ دے دکھائیا۔ ترے گن مایا بن لاڈا، اچھل اچھل کھیل جنائیا۔ کرے کرائے کرنیہارا، بھیو کوئے نہ پائیا۔ ناری منگے بن بھگھارا، آگے جھولی ڈاہیا۔ میلے میل کنت بھتارا، جگت وچھوڑا جھلیا نہ جائیا۔ پُرکھ ابناسی دے سہارا، ایکا گن دکھائیا۔ ترے گن تیرا اک کنارہ، ترے گن ایتا لے پرگٹائیا۔ تریتا آئے وڈ پروارا، دواپر تریتا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرنیہارا، ہر ہر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ تریتا لے اُنیسواں اوتارا، پر سرام رام رام اکھوائیندا۔ بیسواں کر سچ شنگارا، دسرتھ بیٹا روپ وٹائیندا۔ ساچی سییا کر پیارا، جنک پُتری آپ پرنائیندا۔ ایکا لکشمن دے ادھارا، اپنا لکشن آپ جنائیندا۔ ایکا دُشٹ دینت سنگھارا، ایکا تیر کمان چلائیندا۔ ایکا بھگت بھگت ونجارا، ہنوتارنگ رنگائیندا۔ ایکا توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہنکاری گڑھ آپ تڑائیندا۔ ایکا کرنہارا شنگارا، دوتی دُشٹ آپ کھپائیندا۔ ایکا دیونہارا سہارا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ ایکا اکھر کر پیارا، رام رام رام سمجھائیندا۔ ایکا رام وسے سرب نیارا، ایکا گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ ایکا رام دسرتھ کرے پیارا، ایکا دس کسے نہ آئیندا۔ ایکا دے سچ سہارا، بالمیک بجواڑا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن پنچ تت کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ پنچ تت چولا جائے ہنڈھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ نرگن نام ساچا چند، جگ جگ لوک مات کرے رُشنائیا۔ آتم پر ماتم اک اند، اند اند اند درسائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ تریتا جائے پار لنگھ، دواپر اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلائیا۔ دواپر لوک مات روپ وٹایا، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ گھننیا گھننیا وست جھولی پایا، داتا دانی وست آپ ورتائیا۔ وید ویاسا آپے جایا، کھیل بے پرواہیا۔ پُران اٹھاراں آپے گایا، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک سنائیا۔ باراں اکھر راگ الایا، نارد برہما کر پڑھائیا۔ سُرستی تال اک

وجایا، راگ رانگی میل ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹایا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نند جشودا مان دُونیا، گھننیا نیا اِک چلایا۔ ساچی بنسری اِک وجایا، راگ
 دُھن دُھن شنوایا۔ ساچی سخیاں منڈل راس آپ رچایا، بن کاہن پھیرا پایا۔ سیس مکٹ تاج لکایا، کول نین مٹکایا۔ بن رتھواہی رتھ چلایا، سیوک
 سیوا سچ کمایا۔ غریب نمانے گلے لگایا، بدر سُداما لئے ترائیا۔ ساگ الوئے بھوگ لگایا، بدر دیوے مان وڈیایا۔ دروپت سُت پار کرایا، دروپت لجا اِک
 رکھایا۔ گیتا گیان اِک درڑایا، اٹھاراں دھیائے کرے پڑھایا۔ ایکا ارجن ہر سمجھایا، رُوپ انُوپ وراٹ وٹایا۔ چوڈاں لوک اپنے وِچ سمایا، سولاں کل
 کل رکھایا۔ چوڈاں وِدیا مان گویا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا پار، ویلا آنت آنت کرایا۔
 پُرکھ ابناسی کر تیار، چوتھے جگ چھوٹے سُت لئے اٹھایا۔ شبد منگے بن بھکھار، ہر دست رہیا ورتایا۔ تیری آئی انتم وار، نو سو چوڑانوے چو کڑی جگ
 گئے پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اِک سناٹیا۔ دُھر فرمانا ہر بھگوان، ایکا اِک جنائندا۔ کلجگ تیرے وِچ میرا دھیان،
 دھیان دھیان نال ملائندا۔ تُوں منگ اِکو وار دان، ہر داتا جھولی پائندا۔ کلجگ بولے بال نادان، دوئے جوڑ سیس جھکائندا۔ پُرکھ ابناسی تیرا چرن
 دھیان، موہے سدا بھائندا۔ لوک مات نہ کوئی مان، بن تیرے مان نہ کوئی رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو دینا میٹوں ور، جس
 بدھ تیرا پندھ مُکائندا۔ جس بدھ کے تیرا پندھ، سو بدھی دے بتایا۔ میری آرجو چار لکھ بٹی ہزار پئی گنڈھ، لوک مات ہوئی گڑمائیا۔ میں جھلاں نہ
 وچھوڑا تیرا رنڈیا رنڈ، تُوں نظر کوئے نہ آئیا۔ کر کرپا میرا پندھ کھنڈ، اپنا کھنڈا اِک چکائیا۔ بہڑی بہڑی میری تٹی گنڈھ، میں درتے دیاں دُہایا۔
 تُوں دین دیاں صاحب بخشد، بخشش تیرے ہتھ وڈیایا۔ تن جگ مانیا انند، ملی سرن سرنایا۔ چوتھے جگ تیرا وچھوڑا دے دوجی کندھ، تیرا نور نظر نہ
 آئیا۔ کون بدھ ملاں دُور دُراڈاکٹ کے پندھ، گھر تیرے پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوئے جوڑ واسطہ پائیا۔
 دوئے جوڑ واسطہ رہیا گھت، ہر چرنی سیس جھکایا۔ میری اہل آئی رت، رتی رت ویکھ وکھایا۔ میٹوں دے اپنی مت، میری چلے نہ کوئے چٹرایا۔ لہنا
 دینا مکائیں ہتھو ہتھ، میرے صاحب سچے شہنشاہیا۔ تُوں پُرکھ اکال سمرتھ، نو سو چوڑانوے چو کڑی جگ تیرا کھیل ویکھ وکھایا۔ جو اُپجیا سو گیا ڈھٹھ، بنیا

کوئی رہن نہ پایا۔ جوئے بھادے توں گیڑیں لٹھ، گیڑا گیڑے وچ رکھایا۔ اِکو مارگ دینا دس، لوک مات مات سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر سندیہ آپ سُنایا۔ دُھر سندیہ دے سنا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجک تیری اک صلاح، صلاحِ گِیر آپ رکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ تیری جھولی دیاں پا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال رلائیندا۔ آسا ترسنا وچ دیاں وساء، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ اپنا نام سب نوں دیاں بھلا، تیرا رنگ چٹھائیندا۔ تیرا ڈکا دیاں وجا، چاروں گنٹ سُنائیندا۔ چاروں گنٹ دیاں ہلا، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ دہ دشا ڈیرہ ڈھاء، تیری کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا آنت رکھے ہتھ کرتار، اپنی کھیل سمجھائیا۔ لوک مات تیرا وبار، بوہ بھانت بھانت کرائیا۔ زرگن سرگن کرے خوار، زرگن زرگن ویکھ وکھائیا۔ بودھ بودھ گیان دے ادھیان، ادھیان اگیان دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر تیرے ہتھ رکھائیا۔ سچ سچ توں کہا بھگوانا، کلجک سیس جھکائیندا۔ پنچ تت کی کرے نما، پنچ وکار کم کسے نہ آئیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہانا، زرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ گر گر کھیل کرے جہانا، اپنا مارگ لائیندا۔ جودھا سور بنے بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا سنگ منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، اپنی دیا کمائیا۔ کلجک تیرے نال رلائے کال، مہاکال ویکھ وکھائیا۔ زرگن سرگن کھیلے کھیل کمال، روپ انوپ وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن بن لال، سنگ محمد میل ملائیا۔ کلمہ کلام بے مثال، مسل اپنی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا سنگی اک بنائیا۔ تیرا سنگی دے بنا، ہر ساچا سنگ سمجھائیندا۔ اک محمد نال رلا، تیرا رنگ چٹھائیندا۔ ایکا کلمہ دے پڑھا، شریعت آپ وکھائیندا۔ ایکا نعمہ دے سنا، ایکا راگ لائیندا۔ ایکا حجرہ دے وکھا، ایکا محراب وکھائیندا۔ ایکا سجدہ دے کرا، ایکا سیس جھکائیندا۔ اک مُصلّا دے وچھا، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا وضو دے وکھا، اک صدا سُنائیندا۔ ایکا کعبہ دے درڑا، ایکا حج جنائیندا۔ دو دو آہ میل ملا، زرگن سرگن دھار بنائیندا۔ حق حق اک خُدا، لاحق کھیل کرائیندا۔ رام نام دے بھلا، اشٹ درشت آپ بدلائیندا۔ نوری اسم نور درسا، سَمیل اپنا روپ وٹائیندا۔ کرد کرپان بن ہو قرباں، جگت کر بلا اک وکھائیندا۔ پیر پیغمبر ہوئے سرنا، حضرت آنت اک پڑھائیندا۔ حسرت سب دی دے مٹا، حرص ہو

نہ کوئے دکھائیںدا۔ فطرت دیکھے آپ خُدا، عبرتناک کھیل کھلائیںدا۔ کائنات پھیرا پا، بیابان آپ سہائیںدا۔ تار ستار اک وجا، احباب رباب وجائیںدا۔ قلمہ
 کاتب بن بن دئے لکھا، لیکھا ایکا ایک رکھائیںدا۔ تیس بتیس حدیث اک اک جنا، شرع شریعت ونڈ ونڈائیںدا۔ اللہ رانی نال پرنا، ناری کھوت میل
 ملائیںدا۔ خاوند کھیل کرے بے پرواہ، مکھ نقاب پڑوہ پائیںدا۔ چوڈاں طبق طبق بھو کھلا، سبق صابر اک سنائیںدا۔ لیکھا جان زمیں اسمان، امام امامہ ویس
 وٹائیںدا۔ نہکرمی نہکرم لئے کما، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا پندھ مکائیںدا۔ کلجگ تیرا پندھ مکاؤنا، ہر جو ہر ہر دیا کما۔ تیرا سنگی
 اک رکھاؤنا، سنگ سہیلا اک سمجھا۔ تیرا پینڈا پندھ مکاؤنا، کرے کھیل آپ خُدا۔ خُدی گھر گھر ڈیرہ لاؤنا، تلبر دیوے رنگ چڑھا۔ موصوّر نظر کسے نہ
 آؤنا، بے صبر پیالہ دئے بھرا۔ جابر زبر اپنا زور دکھاؤنا، زیر زبر کوئی جانے نہ۔ بے خبر خبر آپ سناؤنا، بھو اُبھیدا دئے گھلا۔ دھرنی دھرتی دھول کعبہ
 قبر آپ بناؤنا، قبل دیکھے ہر مہرواں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا پندھ مکاؤنا۔ تیرا پندھ مکے وچ سنسار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ موسیٰ
 کرے اک گُفتار، ایکا راگ الائیا۔ عیسیٰ کہے پکار پکار، میرا خُداوند میرا سچا ماہیا۔ میں پوت اوہ پتا میرا یار، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ میرے پچھے آئے اپنی
 وار، اپنا روپ وٹائیا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، اپر پیر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ عیسیٰ منگی ایکا منگ، اک
 دھیان لگایا۔ میرا خُدا چاڑھے میرا رنگ، رنگ رنگیلا اک دکھایا۔ بن تندی ستار وجائے مردنگ، ایکا نعرہ لایا۔ بیس بیس دئے انند، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ محمد ملیا کلجگ سنگ، ہر ہر آپ بنائیںدا۔ محمد کہے بنا منگ، گھر گھر ناچ نچائیںدا۔ چار یاری میرا انند، ایکا گھر
 سو بھاپائیںدا۔ پچھلا کیتا کرنا کھنڈ کھنڈ، اگلا اپنا راہ دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حکم سنائیںدا۔ سُن محمد ہر جنایا، شبدي شبد
 شبد شنوایا۔ پنج تت تیرا روپ دھرایا۔ نور نور ملائیا، کلمہ کلام اک پڑھایا، ایکا الف الف دکھائیا۔ حرف بحرف آپ سکھایا، پے یے کرے صفایا۔ تسبیح
 مالا گل لٹکایا، من کا منکا من بھوایا۔ نیلے بستر رنگ چڑھایا، نیلم اپنا کھیل کرایا۔ چوڈاں طبقاں گنڈا لاہیا، چوڈس اک چند دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوڈاں لوک دیکھ نظارا، محمد خوشی منائیںدا۔ میرے خُدا تیرا مظاہرہ، موہے سدا بھائیںدا۔ اکو حق تیرا

نعرہ، تیرے در سنائیندا۔ توں صاحب پروردگار، ہوں خاکی خاک سپس جھکائیندا۔ ہوں کھلک تیرے آئے دوارا، بن درویش سپس جھکائیندا۔ اکو
الفی تن شنگارا، بن ملنگ ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ بن ملنگ پھرے متہرا، تسبیح مالا گل لٹکائیا۔
واہوا قادر تیری قدرت وچ تیری لہرا، لہر لہر وچ ملائیا۔ میں چوڈاں طبق کر کے آیا سیرا، سیر گاہ اک دکھائیا۔ بن تیری نظم بن تیرے نغے ہویا بہرہ،
کن آواز نہ کوئے سنائیا۔ میں در تیرا منگاں نہ چھڈنا کھسڑا، سر قدماں اُپر لٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا اپنا ہتھ
لٹکائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، محبان دیا کمائیندا۔ تیرا اسم اک ایمان، ہر اعظم آپ جنائیندا۔ ساچے حضرت کر پہچان، نظریہ اک رکھائیندا۔ دیونہارا سچ
پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ساچے آسو چڑھیا بن لگام، اپنا دلدل آپ دوڑائیندا۔ دیونہارا سچ بیان، بیانا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکا ایک الہی کلام، کلمہ
کلام آپ جنائیندا۔ ایکا صفت صفت سلام، اسلام اپنا رنگ دکھائیندا۔ اک علیکم بن غلام، غُربت ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، اپنی خوشی آپ دکھائیندا۔ ساچی خوشی پروردگار، بے پرواہ آپ دکھائیا۔ آپے بن ساچا یار، ساچی شرع دے سمجھائیا۔ کلج کرنا اک پیار، کوڑی
کریا سنگ رکھائیا۔ چاروں گنٹ کر خوار، جیو جنت دے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیا۔ اک محمد چڑھیا چا،
چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ ایکا گھر ملی صلاح، صلاحیر اک وڈیائیا۔ ایکا بیڑا دے چلا، بن چپو پار لنگھائیا۔ ایکا سبق دے پڑھا، ثابت اپنا ناؤں سمجھائیا۔ اک
عالم علما بنے خُدا، عالمین اک اکھوائیا۔ ایکا رحیم رحمان رحمت رہیا کما، رہبر ایکا راہ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
کرائیا۔ محمد کھیل دس اپنا وجود، بھیو ابھید چھپائیندا۔ تیرا میلا بیخ تت کایا قلبوت، کایا گرا اک دکھائیندا۔ چوڈاں لوک تیرا ثبوت، آگے راہ نہ کوئے
جنائیندا۔ ادھ وچکار تیری کوٹ، ہر جو ساچی ونڈ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ دین دیال میرے خُدا،
تُدھ آگے سپس جھکایا۔ تیرا نور تیرے نالوں ہویا جُدا، جگت جُدائی ویکھ دکھایا۔ کون بدھ ہوواں فدا، اپنی فطرت مات مٹایا۔ میٹوں مارگ دسنا سدھا،
راہ وچ نہ کوئے اٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھایا۔ محمد سُن رکھنا یاد، چوتھے جگ ہر جنائیا۔ آنت سُنے تیری فریاد،

پروردگار سچا ماہیا۔ میں تینوں دتی داد، چوڑاں لوک کلمہ کرے پڑھائیا۔ سو تیری جانے حد، بے حد آپ اکھوائیا۔ تیرا پینڈا مکنا ادھ، اگے ملے نہ کوئے
 وڈیائیا۔ اُمت اُمتی جانی چھڈ، کلجک سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ اتم خالی ہونے ہڈ، ناڑی ناڑ ناڑ گرا لیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو
 دئے سمجھائیا۔ محمد اُٹھ کرے سجدہ، سپس سپس جھکایا۔ میں چاکر خاک تیرا بردا، در تیرے پھیرا پایا۔ تُوں صاحب سب دا گھاڑن گھڑدا، گھڑنہار اک
 اکھوایا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ گرا اوتار پیر پیغمبر تیرے کولوں ڈردا، نیتز نین نین شرمایا۔ میں تیرے تھم اندر چوڑاں طبق اندر وڈدا، گھر گھر
 پھیری پایا۔ چاروں کُنٹ رہے سڑدا، آب حیات نہ کوئے پیایا۔ کلجک نال نال رہے تڑدا، اپنا زور دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، کون ویلا آنت لئے ملایا۔ کون ویلا میلے آنت، ایکا منگ منگائیا۔ تُوں بنائی میری بنت، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ تُوں صاحب ساچا کنت،
 میں بیوی بیوہ تیرے بن کم کسے نہ آئیا۔ تیرا چرن دسے بنک، تیرا نور میری رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 تیرے اگے جھولی ڈھاپا۔ سُن محمد کر دھیان، ہر حضرت آپ جنائندا۔ عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرائیل جو دیدے رہے پیغام، چار جگ ویس وٹائندا۔
 چوڑاں صدیاں رکھاں تیرا مان، چوڑاں طبق نہ تیرے ہلائندا۔ اتم کھیل کراں مہان، سر امام امامہ رُپ وٹائندا۔ ناتا توڑے جگت شیطان، شرع
 شریعت میٹ وٹائندا۔ اک سناواں دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک الائندا۔ ایکا دیواں حق پیغام، پیر پیغمبر پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائندا۔ چوڑاں صدیاں دتا ور، صدق صبوری اک سمجھائندا۔ اتم ویلے جانا ہر، ہر جو اپنی کھیل کرائندا۔ پرگٹ ہوئے
 نرائن نر، نرگن ویس وٹائندا۔ لوک پر لوک ویکھے کھڑ، اون گون پھیرا پائندا۔ بھيو چکائے گور مڑھ، سل پوجس ڈیرہ ڈھاہندا۔ پیر پیغمبر ویکھے کھڑ،
 ملا شیخ مسائق پنڈھ مکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آنت ایکا ہتھ رکھائندا۔ تیرا آنت کرے کرتار، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نانک
 نام کر اُجیار، پنج تت تت گڑمائیا۔ شبد شبد بول جیکار، لکھ چوڑاں کرے پڑھائیا۔ دیوت سُر دئے ادھار، اُسر مان رکھائیا۔ کنر پچھپ دئے اُٹھال، ناد
 انادی اک سنائیا۔ برہم برہمادی ویکھے چال، چال نرائی اک رکھائیا۔ چار ورناں کر بحال، برن اٹھاراں پھند کٹائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، اوچ نیچ دئے

وڈیائی۔ کایا مندر اندر دکھائے سچی دھر مسال، ہر جو بیٹھا آسن لائی۔ نام ست اک سکھال، ست ست کرے پڑھائی۔ اینکارا پڑکھ اکال، عقل کلا جنائی۔ آد انت کرے پرتپال، جگ جگ سیو کمائی۔ ایکا دیک جوتی بال، نور نور دیک دیپ کرے رُشنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کرنہار کرتار۔ ایکا جوتی دس دس روپ ورنہ، پنچ تت ویکھے کایا جگت اکھاڑا۔ نہ جمنہ نہ کدے مرنا، شبدی شبد ہو اُجیارا۔ پڑکھ اکال ایکو سرنا، ایکا گرو گرو دوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپارا کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائی۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گر روپ وٹائی۔ سنگر کھیل کرے اپار، بے انت بے انت سچا شہنشاہیا۔ پڑکھ اکال کر وچار، وچار وچار نال ملائی۔ پورب لہنا دے اُتار، لیکھا لیکھے وچ پائی۔ دُشٹ دمن دمن اٹھال، ہم گنٹ گنٹ سمائی۔ بیکنٹھ نواسی ہو دیال، لال اپنا آپ پرگٹائی۔ چوتھے جگ حل کرے سوال، بن سوالی سوال پھیر نہ کوئے رکھائی۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ دے وجائی۔ چوتھے جگ بے مثال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرے کھیل، ہر گوہند گوہند اپنی دھار چلائیندا۔ گھر گمبھیر گنی گہند، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگادی ساگر سندھ، امرت سوما آپ پرگٹائیندا۔ آپ بنائی اپنی بند، نادی سٹ ناؤ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل کرے بھگوانا، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ گوہند دکھائے اک نشانہ، بچھنڈ کھنڈ رُشنائی۔ پڑکھ اکال شاہ سلطانا، سپس اپنے تاج ٹکائی۔ جودھا سور مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کمائی۔ گر پیراں دیوے دانا، پیر پیغمبراں جھولی آپ بھرائی۔ اپنا ناؤں دھر فرمانا، جگ جگ رہیا سنائی۔ آتر میٹ سرب نشانہ، جوتی جوت لئے ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دے سنائی۔ سچ سندیس پڑکھ اکال، ایکا آپ جنایا۔ کوٹن کوٹ چوکڑی جگ پیتے کال، کال کال روپ وٹائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن دے رہے دلال، بن دلالی وچ کرایا۔ انت حل نہ ہو یا کسے کولوں سوال، ہر کا بھيو کسے نہ پایا۔ اپنی گھالن گنے گھال، گھالی گھال مڑ کے دیکھن کوئے نہ آیا۔ جگ چوکڑی بندے رہے بے حال، بہیل ہو ہو ہر آگے اپنا حال سنایا۔ تیرا ترے گن مایا وڈا جنجال، لکھ چوڑاسی رہیا پھسایا۔ تیرا کھیل سری بھگوان، سمجھ وچ کسے نہ آیا۔ تیرا ناؤں سارے گان، کوٹن کوٹ ناؤں رکھایا۔

تیری کوئی نہ کرے پہچان، پہچان وچ کدے نہ آیا۔ تُوں جگ جگ لوک مات بنیں مہمان، اپنا پھیرا پایا۔ جے کوئی دیکھے تیرا سچ نشان، تیرا رُوپ رنگ نظر کسے نہ آیا۔ جس کرپا کریں آپ بھگوان، سو تیرا درشن پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند گراک اٹھایا۔ گر گو بند شبدی پُوٹ، پتا پُوٹ وڈیا یا۔ لیکھا جانے ساچے سوٹ، تندی تند تند بندھایا۔ جگ چوکڑی آوا جائے اوت، آنت آنت نہ کوئے دکھایا۔ سارے وسدے گئے پنچ تت کا یا بھوٹک بھوٹ، برہم پاربرہم ملا یا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا آنت اک دکھایا۔ کلج تیرا آنت دسے بھگوان، اپنا شبد جنائندا۔ محمد اُمت ہوئے شیطان، شرع شریعت ویکھ دکھائندا۔ گو بند پرگٹے وچ جہان، لوک مات پھیرا پائندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے دان، ساچی وسست اک ورتائندا۔ چار جگ دے چار نشان، چارے بالے گود سہائندا۔ کھیلے کھیل کھیل مہان، ہر خالق بھو ر کھائندا۔ دوہاں تھلے رکھے آن، تیری لگی جڑ اُکھڑائندا۔ چھوٹا بالا محمد چُکائے تیرا مان، وڈا کلج تیرا پندھ مُکائندا۔ تیجا چوٹھا جھو بے وچ میدان، مرد مردانگی اک دکھائندا۔ لکھ چوڑاسی کر قربان، کلج کر بلا ونڈ ونڈائندا۔ پیر پیغمبر ہون خیران، گر اوتار ویکھ دکھائندا۔ کرے کھیل ہر بھگوان، بھو کوئے نہ پائندا۔ پنچ تت ناتا توڑ جہان، پتا پُوٹ نہ کوئے اکھوائندا۔ پنچ پیارے کر پروان، چار یاری پندھ مُکائندا۔ ساچا امرت پین کھان، نام کھنڈا وچ پھرائندا۔ آتم پر ماتم اکو آن، پر م پُرکھ میل ملائندا۔ واہ گرو واہ گرو واہ گرو سارے گان، واہ واہ گرو پُرکھ اکال اک جنائندا۔ پنچ تت کا یا سب دا مٹنا نشان، ویلے آنت نظر کوئے نہ آئندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وس کے گئے جگت مکان، مکان فنا سب نوں آپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائندا۔ اپنا بھو دسے کرتارا، کر نہار آپ اکھوائندا۔ کلج آئے اتم وارا، آنت آنت ویکھ دکھائندا۔ چاروں گنٹ پاوے سارا، دہ دشا پھول پھولا ئندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیس سُرپت اند نال ملائندا۔ رُو س دئے سہارا، ایگا گن دکھائندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ اکھاڑا، زرگن زرگن ناچ نچائندا۔ لوک مات ہو اُجیارا، لکھ چوڑاسی آپ جگائندا۔ ایکا شبد بول جیکارا، جے جیکار اک کرائندا۔ چار جگ دا پار کنارہ، نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ پندھ مُکائندا۔ سچ سندیسہ دیوے اکو وارا، دُھر فرمانا تھم سٹائندا۔ شبدی شبد کھیل نیارا، دس کسے نہ آئندا۔ آد جگادی ساچی کارا، کرتا پُرکھ آپ کمائندا۔ لیکھا مگے وارو

وارا، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ لوک مات لائے سچ دربارا، سچھنڈ رُوپ وٹائیندا۔ ساچے تخت بہہ سچی سرکارا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ پورب لیکھا
 جانے جانہارا، چارے وید پھول پھولائیندا۔ شاستر سمرت نین اگھاڑا، پُران پُرانی ویکھ وچارا، گیتا گیان پاوے سارا، انجیل قرآن پڑدہ لائیندا۔ کھانی بانی
 ویکھے ویکھنہارا، بھو ابھید آپ جنائیندا۔ گر اوتار بچھدا رہیا وارو وارا، جگ جگ ساچی سیو سمجھائیندا۔ سارے کٹ کے گئے وگارا، بن حکمران اپنا حکم نہ
 کوئے چلائیندا۔ انتم ڈگے اک دوارا، دوئے دوئے سیس سرب جھکائیندا۔ محمد بیٹھا ادھ وچکارا، پرورد گارا راہ نکائیندا۔ گوبند منگے اک سہارا، پُرکھ اکال
 اوٹ رکھائیندا۔ پُرکھ اکال جانے جانہارا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا دتا اکو وارا، ویہہ سو ستاراں ستاراں ہاڑی حکم سنائیندا۔ چار جگ دے
 اٹھو یارا، یار یاری ویکھ وکھائیندا۔ میں لکھ لکھ سب دا لیکھا رکھیا وارو وارا، ہتھ نہ کسے پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سندیسہ
 اک سنائیندا۔ دُھر سندیسہ ہاڑ ستاراں، ہر ہر آپ سنایا۔ اٹھو سارے کرو وچارا، کی ہر ہر کھیل رچایا۔ جس دی گاؤندے آو وارا، لکھ لکھ جیواں جگت
 پڑھایا۔ جس دا تکلے آئے سہارا، دوئے دوئے سیس جھکایا۔ جہنوں کہندے رہے پرورد گارا، بے عیب نام خدایا۔ جہنوں کہندے رام رام پیارا، سو
 رام ویس وٹایا۔ جس نوں کہندے اینکارا، اپنی عقل کلا جنایا۔ جس دے کولوں منگدے رہے بھنڈارا، اپنی خالی جھولی بھرایا۔ جس نوں بے انت
 بے انت بے انت کہہ کہہ آئے وچ سنسارا، سو اپنا انت رہیا سمجھایا۔ جس دا ہتھ نہ آیا کوئی کنارہ، ساچا پتن نہ کوئے دکھایا۔ سو پرگٹ ہو یا مہابلی
 اوتارا، آپ اپنا بل دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ سندیسہ رہیا گھل، ہر جو ہر ہر آکھ سنایا۔ نو سو چورانوے
 چو کڑی کردار رہیا ول چھل، اچھل اچھل ویس وٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات آئے چل، حکمے اندر سرب پھرایا۔ انتم جوتی گئے رل، اپنا مول نمکایا۔
 بن اگنی گئے ڈھل، سچ کٹھالی آپے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سارے اکو وار لئے اٹھایا۔ سارے اٹھو کرو دھیان، ہر ہر آکھ
 سنائیندا۔ چار جگ جگت گیان، گر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ اپنا اپنا دیو بیان، دو جا سنگ نہ کوئے ملائیندا۔ تخت بیٹھا حکمران، اپنا حکم سنائیندا۔ شاہ پاتشاہ
 نوجوان، بردہ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ جگ جگ لیکھا منگے آن، اپنے بھانے سرب وکھائیندا۔ نیز کھولو کرو پچھان، کون ہر جو رُوپ وٹائیندا۔ جس نوں

منڈے رہے نرگن سری بھگوان، سو کھجک ویکھ دکھائیندا۔ اپنا لیکھا دیو آن، آگے ہو نہ کوئے بچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سندیسہ اک پچائیندا۔ سچ سندیسہ گیا پچ، ہر شبدی آپ پچائیندا۔ سب دا بھيو کھلنا گجھ، ہر پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ لوک مات جا کے جگت پیار وچ گئے رُجھ،
 اپنا اپنا راہ سرب چلائیندا۔ سب دا دیوا گیا بچھ، نظر کوئی نہ آئیندا۔ نال لے کے نہ آیا کوئی کجھ، خالی ہتھ سرب دکھائیندا۔ میرے چرناں تائیں کوئی گیا
 پچ، جس اپنی دیا کمائیندا۔ کوٹن کوٹ ادھ وچکارے اپنا بھار بیٹھے سٹ، آگے سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ سچ تریتا دواپر پیندی رہی لٹ، ٹھگ چور یار
 نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ سنی بات، گر پیر اوتار لین انکڑائیا۔ بہڑی بہڑی کھجک
 انتم آئی واٹ، چوکڑی جگ گئے پندھ مکائیا۔ اسپں بڑے خوشی بیٹھے اپنے گھاٹ، اپنا پندھ مکائیا۔ کوئی نہ بچھے ساچی وات، اپنا بل آئے رکھائیا۔ کوئی
 گائے رہیا گاتھ، کوئی کرشن رہیا منائیا۔ کوئی اشنہج منگے ساتھ، کوئی دیوت دیو سیس جھکائیا۔ کوئی کہے بھولا ناتھ، کوئی برہے مان وڈیائیا۔ کوئی کہے
 وشنو و سہ پاس، کوئی گنیش سیس جھکائیا۔ کوئی کہے چار وید پجوان آس، کوئی کہے پُران اٹھاراں دین وڈیائیا۔ کوئی کہے گیتا گیان تریلوکی ناتھ، ناتھ
 اناتھاں ہوئے سہائیا۔ کوئی کہے عیسیٰ ہوئے سجن ساک، سگلا سنگ رکھائیا۔ کوئی کہے محمد پاکی پاک، پتت پُنیت دئے کرائیا۔ کوئی کہے نانک جڑیا نات،
 پنج تت سیو رہے کمائیا۔ کوئی کہے گوبند ملایا گھاٹ، ساچا بیڑا لئے چلائیا۔ نانک گوبند کہے ویکھو پُرکھ ابناس، ساڈی چلے نہ کوئے پترائیا۔ اسپں ویکھن
 آئے راس، ہر جو کی کی کھیل رچائیا۔ اکو دست رکھی پاس، ہر ہر نام دھیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا منگے تھاؤں تھائیا۔
 اٹھو سارے کھولو اکھ، ہر ہر آکھ سنایا۔ نرگن نراکار اجونی رہت ہويا پرتکھ، سینجھنگ بھنگ نہ کوئے کرایا۔ جس نے آد جگاد نرگن سرگن کیتا وکھ،
 سرگن نرگن اپنا کھیل کرایا۔ جگ جگ مارگ دیوے دس، ساچا راہ آپ چلایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس وٹایا۔ انتم سب دا کھیڑا کرے
 بھٹھ، بن بھٹھیا راگن تپایا۔ کسے دارہن دا دیوے کوئی ہٹھ، بن اپنے ناؤں نہ کوئے وڈیایا۔ جو آیا سو گیا وہیر گھت، بن پاندھی پندھ مکایا۔ اکو
 گوبند لگی لیکھے رت، رت رتڑی ویکھ دکھایا۔ جانہارا کملاپت، کمل نین بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھایا۔ سچ

سندیسہ سنیا تیرا، ترے بھون تیری وڈیا نیا۔ چار جگ دا ہیرا پھیرا، دن چار چار منگ منگایا۔ دو سو چھپنجا دن دا ہویا نیرا، اتم ویلا گیا آئی۔ اسیں سارے بھلے دسیئے کیہڑا کیہڑا، تیرے آگے نہ کوئے چترایا۔ جے بولینے آگے ہوئے جھیرا، جھیرا تیرے در نہ بھایا۔ تیرا دیکھیا گھلا ویہڑا، بے آنت تیری وڈیا نیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے در تے پا پائے پھیرا، تیرا گھٹ کچھ نہ جانیا۔ تیری مہر نظر وچ تیری مہرا، مہربان تیری سرنا نیا۔ اسیں آ گئے تیرے وچ گھیرا، رستہ کوئے نظر نہ آئی۔ نہ کچھ میرا سب کچھ تیرا، تیرا میرا ایکا رنگ دکھایا۔ تیرے حکم اندر لوک مات لایا ڈیرہ، چھپر چھن اک چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا دئے سمجھایا۔ اٹھو دیکھو آئے چل، ہر سب دے چلان رہیا کرانیا۔ چار جگ دا نکلے جن، بھرم بھلیکھا دئے مٹایا۔ سارے سنو لا کے کن، کتا کتا سب دا دئے اڈایا۔ جگا جگتر بیڑا رہیا بٹھ، بٹھ بٹھ آپ چلایا۔ جس دا بھانا رہے من، سو دسے اک سرنا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دے چار چار دن اتم دئے مکایا۔ چار جگ دے مکے دن، ویلا اتم آیا۔ وشنو کہے میں رہیا گن، دوس رین دھیان لگایا۔ برہما کہے میں دیکھا بھن بھن، ہر بھنڑا روپ وٹایا۔ شکر کہے میں دیکھا چن، چترکار نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار چار پندھ مکایا۔ ترے گن کہے میرے مینے دوس، ویلا وقت گیا آئی۔ پنچ تیت کہے میری مٹی نہ حرص، ہر جو اچرج کھیل رچایا۔ کروڑ تیتسا کہے اسیں رہے ترس، ساڈی ترسنا نہ پور کرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا پندھ مکایا۔ تینی اوتار کرن پکار، کوک کوک سنایا۔ چار جگ دے منگے دن چار چار، اوہ بھی بیٹھے پندھ مکایا۔ لیکھا دینا پیا دھر دربار، دھر درگاہی منگ منگایا۔ آگے دسے نہ کوئی وچار، وچار کرے نہ کوئی صلاحیا۔ بن قلم دواتوں ہوئے خوار، قلم شاہی نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تینی اوتار اک دوجے نوں کہن، متا متے نال پکانیا۔ چلو چلیے چل کے دیکھیے نین، ہر جو کی کی کھیل ورتانیا۔ سانوں گلیا کوئی نہ دیوے رہن، دیکھنہارا تھاؤں تھانیا۔ سانوں اپنیاں جناں کول دیوے بہن، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کھلڑے کیس گل پلویا پایے وین، اپنا دکھڑا حال سنایا۔ اسیں تیتوں بنایا ساک سجن سین، تیرے اُتے اوٹ رکھانیا۔ توں آیا آنت لیکھا لین، تیرے ہتھ تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ ورتائیا۔ ساچے بھگتاں ہر جو سدا، ایک ایک جنایا۔ سارے چھڈ کے آؤ حدوں، اپنی حد دکھایا۔ مقامے اندر ہر کوئی بدھا، جگ جگ گھیر بھوایا۔ گرہ گرہ ناد ایک وچا، ہر ہر آپ سنایا۔ لوک مات تہاڈی رکھدا رہیا لجا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ بن پڑدیوں پڑدہ کجا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ در در گھر گھر پھر دا رہیا بھجا، بن پاندھی پندھ مُکایا۔ کسے دیاں چاردا رہیا مجھاں، کسے دی چھری آن چھہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت اٹھاراں رہیا اٹھایا۔ بھگت اٹھاراں کرن وچار، اک دھیان لگایا۔ چار جگ دے دن چار، چار اپنا وقت گئے لنگھایا۔ انتم ویلا ہو یا سکدار، بن سکداری تھم سنایا۔ چل کے آونا سچ دوار، گھر ساچا اک دکھایا۔ پُرکھ ابناسی لہنیدار، سب دا لہنا دئے چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت اٹھاراں بن پاندھی، ایک راہ تکایا۔ آسا ترسنا تھکی ماندی، ایک بل ودھایا۔ چاروں گنٹ اندھیرا آندھی، ساچا نور نہ کوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ سچ سندیسہ عیسیٰ موسیٰ، پیئمبر پیغام آپ جنایا۔ تن پہنائے کالا سوسا، سور پیر وڈ وڈیایا۔ اک دکھائے سچ حدینا، پچھلی دیکھے سب پڑھایا۔ خالی کرے سب دا کھیس، خلقت رووے مارے دھاپیا۔ اپنا چہرا دیکھو اپنا شیشہ، جو کرم گئے کماٹیا۔ آپے کھانا اپنا پیسا، ہر جو چلی اک چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در بلائے بے پرواہیا۔ عیسیٰ دوئے نیترو، نیناں نیر وپایا۔ بہڑی بہڑی امت امتی ودھیا موہ، موہ مُجبت اک دکھایا۔ شرع شریعت یج بو، محمد سنگ سنگ نبھایا۔ جیو جنت کوہ کوہ، جگت حلالی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنایا۔ محمد رووے چار یار، یاری یار نہ کوئے نبھایا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ چارے گنٹ آئی ہار، سگلا سنگ نہ کوئے دکھایا۔ مُلا مسائق ہوئے خوار، خلق خدائے رہی گر لایا۔ کلمہ کلام نہ کوئی پیار، ساچا کعبہ نہ کوئے دکھایا۔ بے آبا مرے سب سنسار، آب حیات نہ کوئے پلایا۔ ادھ وچکار بیٹھا روواں زارو زار، آگے راہ نہ کوئے دکھایا۔ پُرکھ ابناسی دس کے گیا اک گفٹار، اپنا سبق پڑھایا۔ چوڈاں صدیاں تیری رفتار، رفتہ رفتہ آپ چلایا۔ انتم بستہ بٹھ ہوواں تیار، سر اپنا بھار اٹھایا۔ دست بدستا دئے اُدھار، قرضہ کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ اپنا کھیل ہر کرتار، ایک ایک جنائندا۔ نانک نرگن کہے ست

سَت جِیکارا، سَت ستوادی آپ سٹائیندا۔ ایکا ایک ایکنکارا، عقل کلا ویس وٹائیندا۔ مہابی اِک اوتارا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ چار ورنال دے سہارا، جاگرت جوت جوت جگانیندا۔ گوہند بنے اِک لکھارا، لکھ لکھ لیکھ سرب سمجھائیندا۔ کلجگ انتم انت کنارہ، چار جگ دا پندھ مکاہیندا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتارا، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ پوت سپوتا پاوے سارا، بال انجانا گود بہائیندا۔ انت کھیل کرے نیارا، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ گر اوتار سدے سچ دوارا، در دروازہ اِک گھلائیندا۔ سچھنڈ بنائے لوک مات آپ بیٹھ سچے دربارا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر درگاہی کھیل کرائیندا۔ دُھر درگاہی کھیل اولّا، ایکا ایک کرائیندا۔ وسنہار سچ محلہ، سچ سندیس اِک سٹائیندا۔ جگ جگ پھڑاونہارا پلا، ایکا پلوگنڈھ پوائیندا۔ نرگن سرگن اندر رلا، رل مل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت جوت روپ ملا، جوت نرنجن آد جگاد ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل انتم انت، ہری ہر ہر آپ کرائیا۔ روپ دھر سری بھگونت اپنا بل جنائیا۔ لیکھا جان جگا جگنت، جگ جگ پڑدہ رہیا اٹھائیا۔ گر اوتار دیکھے سنت، بھگونت میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا ایک رکھائیا۔ سچ سندیسہ ستاراں ہاڑ، گر اوتار من منایا۔ پہلی چیت لگنا اِک اکھاڑ، پُرکھ ابناسی لئے لگایا۔ رل مل سارے کریئے وچار، صلاح صلاح نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈا لیکھا دے سمجھایا۔ گر اوتار ہوئے اکتھے، ایکا متا پکایا۔ بن ڈھایوں اسیں سارے ڈھٹھے، اپنی کنڈ لوایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھے، بھو کوئے نہ آیا۔ جس دی گاؤندے رہے گاتھے، سو گاتھا رہیا سٹایا۔ جس دا تکلے رہے ساتھے، سو اپنا ساتھ جنایا۔ جس دے چڑھدے رہے راتھے، رتھ رتھواہی ویس وٹایا۔ جس دادس کے آئے پوجا پاٹھے، سو ساتھوں پُچھ پُچھایا۔ آو رل مل سوچئے سانوں کیہڑے پئے گھاٹے، گھاٹا کوئی نظر نہ آیا۔ اسیں جگت چلا کے آئے ہاٹے، ایکا ہر ہر نام وکایا۔ انتم مڑ کے دیکھن گئے نہ کھاتے، کون مئے کون رہیا بھلایا۔ اپنی بھل نہ دسی پُرکھ ابناسے، بیٹھے مکھ شرمایا۔ کون بدھ پت ساڈی راکھے، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کھانی بانی پڑھ پڑھ گا گا دسدے رہے خلاصے، ہر کا خاص بھو نہ آیا۔ جس دی گوپی کاہن پاؤندے رہے راسے، منڈل منڈپ ناچ نچایا۔ سو انتم ساڈے سب دے دیکھے تماشے، دیکھو

کی کی حکم سنایا۔ نہ رویئے نہ آون ہاسے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ گر اوتار بنیا سنگ، پیر پینغمبر نال رلایا۔ آؤ رل مل منگیئے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا ناؤں و جاؤندے رہے مردنگ، جگ جگ مات سنایا۔ تیری کرپا تیرے دوارے آئے لنگھ، تیری چرن ملی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ سارے کہن ہو دلیر، تینی اٹھاراں دس متا پکایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دُور دُراڈے رہے ویکھ، نیتز نین نین اٹھایا۔ کوئی نہ میٹے ساڈی رکھ، لیکھا سکے نہ کوئے چلایا۔ ساڈی چلے نہ کوئی پیش، پیشوا نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ ساریاں متا گیا پک، اک صلاح جنایا۔ نانک نرگن ول رہے تک، نیتز نین نین اٹھایا۔ توں سب دا سانجھا تیرے اُتے نہ کوئی شک، سب دا شنکا دینا مکایا۔ پروردگار کولوں بچھو حق، حق حق بھو گھلایا۔ اسیں تیرا مارگ آئے دس، بن رہبر راہ چلایا۔ تیرا گا گا آئے جس، جس وید پُران پڑھایا۔ تیرے کھے اندر پھس، لوک مات ویس وٹایا۔ ساڈا کوئی نہ چلے دس، تیرے ہتھ تیری شہنشاہیا۔ جوں بھوویں توں لینا رکھ، بیٹھے سیس جھکایا۔ چار جگ دا حال دس، سارے رہے گر لایا۔ ساڈی انتم ہوئی بس، واسطہ رہے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ نرگن نانک کر کے نانہ، ایکا ایک رہیا جنایا۔ میں ہاں وچ ہاں رہیا ملا، میں توں نہ کوئے رکھایا۔ چاکر خاک بن سیوا آیا کما، چار ورن سیو لگایا۔ چار جگ دا لماراہ، پینڈا سکے نہ کوئے مکایا۔ پر بھ اگے میں دینی نہ کوئی صلاح، حکم چلنا سدا رضایا۔ اپنی اپنی کرنی لینی پا، کرتا پڑکھ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ نانک کہے جوت نورانی، ایکا ایک جنایا۔ چار جگ دا کھیل دیوانی، میرے من بھایا۔ چوتھے جگ ہوئی حیرانی، گر اوتار رہے گھبرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک لگایا۔ سچ دربار لگا کرتار، ہر جو ہر لگائیندا۔ گر اوتار کر وچار، ایکا راہ دکھائیندا۔ محمد اٹھیا ہو بے زار، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ میں سب نوں کریا خوار، خالق خاک وچ رُلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ محمد اٹھے مارے دہاہ، کوک کوک سنایا۔ اللہ رانی نال ہو یا نکاح، خاوند بیوی نہ کوئے پرنا یا۔ میاں پکڑے نہ کوئی بانہہ، مہربان نظر کوئے نہ آیا۔ میں ویکھیا جگت مکاں، چو داں طبق پھیری پانیا۔ انتم ہندا دسے فنا، نہ سکے کوئی بچایا۔ میری

اُمت کریا گناہ، میرے نیتز نین شرمائیا۔ گو بند بچے نہیاں ہیٹھاں دتے دبا، جڑ اپنی آپے اُکھڑائیا۔ دو گڑھی چمکور دتے بھیٹ چڑھا، گو بند اپنا ولس
 وٹائیا۔ سیس نال تاج وٹا، تاج سیس نال وٹائیا۔ اپنا سنیہرا گیا سنا، ستر سولاں سیج ہنڈھائیا۔ اتم آوے بے پرواہ، سب دالہنادے مُکائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ محمد رووے کرے گریازار، کرن کرن نیر وہائیا۔ بہڑی بہڑی ہو یا خوار، خدی کم کسے نہ آئیا۔
 چاروں گنٹ دھواں دھار، چند چاندنا نہ کوئے چکائیا۔ پروردگار مارے مار، نہ سکے کوئے بچائیا۔ ادھ وچکار بیٹھا نہ آر نہ پار، بیڑا بنھے کوئے نہ لائیا۔
 ستاراں ہاڑ گیا دربار، دربار اندر وٹنا تھم نہ کوئے سناٹیا۔ دُور دُراڈا کر نمسکار، دھوڑی ٹکا مستک لائیا۔ میں بنیا گناہ گار، اوگن میری چترائیا۔ کوئی نظر نہ
 آئے یار، یار یاری گئے گوائیا۔ اللہ رانی نار ٹیاری، اپنا پلو گئی چھڈائیا۔ ہانی ہانی نہ کریا کوئے پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ
 ورتائیا۔ اپنا بھانا ورتائے جگ، ہر جاگرت جوت جگانیدا۔ دس گز دُور دُراڈے لگے اگ، نیڑے آوٹا مول نہ بھانیدا۔ میرے نیتز تنگ حج، میرا نین
 نین شرمائیدا۔ کون لاواں اگے چچ، گھٹ گھٹ آتر ہر ہر جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیدا۔ دُور دُراڈا کر
 نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ آیا چل تیرے دربار، ہاڑ ستاراں پھیرا پائیا۔ اگے ملے نہ کوئے سہار، راہ کھہرا نظر نہ آئیا۔ کرپا کر میرے کرتار،
 اٹھل تیری وڈیائیا۔ میں رُل ہو یا خوار، میری کل نہ کوئے رسائیا۔ میں تٹا پھل تیری گلزار، جگت مہک نہ کوئے مہکائیا۔ بوٹا بٹے اتم وار، ساچا پھل
 نہ کوئے لگائیا۔ پُرکھ ابناسی کر پیار، دے مت رہیا سمجھائیا۔ تیرا لہنا گو بند دے اُتار، دُوبے ہتھ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل دتے اکال، عقل کلا جنائیدا۔ پاربرہم پر بھ دین دیال، دیاندھ دیا کمائیدا۔ بھگت بھگوت رہیا اٹھال، اٹھ اٹھ
 ویکھ وکھائیدا۔ جگ چو کڑی حل کرے سوال، بن سوالی ولس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل
 ہر کراوٹا، ایکا ایک جنائیا۔ کپیر جلاہا آپ اٹھاوٹا، بھیو ابھید سمجھائیا۔ دھنے جٹ لہنا جھولی پاوٹا، کلجگ اتم مان رکھائیا۔ نامہ چھپر ویکھ وکھاوٹا، بنی چھپری
 آپ سہائیا۔ اگلا لیکھا جھولی پاوٹا، بہتر وار درس دکھائیا۔ بہتر روپ ہر پرگٹاوٹا، ایکا رات سیو کمائیا۔ بھنڑی رین رنگ چڑھاوٹا، رین بھنی خوشی منائیا۔

گیت سہاگی ایک گاؤنا، گوبند راگ الایا۔ نامے لیکھا پور کراؤنا، کیتا قول بھل نہ جایا۔ چھپر پچھے در دربار سہاؤنا، در دروازہ آپ کھلایا۔ بہتر بھگت آپ پرگٹاؤنا، پر م پڑکھ جوت جگایا۔ سچ سچ ہر کھیل کھلاؤنا، سچ سچ دے دکھایا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات بنھاؤنا، چھٹی چھٹی بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ لوک مات سچ دربار، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ بھگتاں دے اک سہارا، بھگوان اپنا کھیل کھلاییندا۔ نامے تیرا نام اجیارا، دھتے تیرا دھن ودھائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے شبد بھنڈارا، بن کھیاں لیکھ بنائیندا۔ بن منگیاں دیوے دان کرتارا، انڈ ٹھری وست جھولی پائیندا۔ بن سیوک سیوا کرے وچ سنسارا، روپ انوپ دھرائیندا۔ محل اٹل اچ منارا، بھگت دوارا آپ سہائیندا۔ تخت بنائے اینکارا، ساڈھے تن ہتھ ونڈ ونڈائیندا۔ ستریں دیوے اک سہارا، گوبند میلا میل کرائیندا۔ گر چیلو سے اک دوارا، دئی دوتی پنڈھ مکائیندا۔ ورن برن دیوے سچ سہارا، ذات پات پھنڈ کٹائیندا۔ راگ راگنی پار کنارا، چھٹی راگ نہ کوائے لائیندا۔ شاستر سمتر وید پرائن نیوں نیوں کرن سرب نمسکارا، کھانی بانی سیس جھکائیندا۔ ساچے تخت بہہ سچی سرکارا، دو جہاناں حکم منائیندا۔ وشنوؤ آئے چل دوارا، برہما سنگ رکھائیندا۔ بھولا ناتھ منگے چھارا، دھوڑی دھوڑ خاک رمائیندا۔ باسک تشکا کنٹھ مالا، ساچا سانگ ورتائیندا۔ ایک اوٹ تینی اوتارا، عیسیٰ موسیٰ آپ سمجھائیندا۔ محمد تیرا اک سہارا، ساچے بھگت آپ بنائیندا۔ بھگتاں آگے کریں نمسکارا، ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا۔ ہر جو دیکھے دیکھنہارا، اپنا نین کھلاییندا۔ آپے قدرت آپے قادر آپے کرینہارا، آپے اپنا بھیو جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ بنک دوارے سے بھگوان، سچکھنڈ کھیل بنایا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات جھلایا۔ نرگن سے سرگن مکان، دس کسے نہ آیا۔ جس دالہنا سو دیوے آن، دیونہار اک ہو جایا۔ جس داشبد سو دیکھے گیان، دھیانی دھیان وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم سنایا۔ محمد کہے میرے پروردگار، تیری بے پرواہیا۔ میں سنیا توں سب دایار، سگلا سنگ رکھایا۔ تیری مہما اپرا، بھیو کوائے نہ آیا۔ میرے کلمے آئی ہار، تیری کلا تیری چترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچرج کھیل ورتایا۔ محمد کہے سن میرے میت، متر پیارے میرا حال۔ اچرج دیکھی تیری ریت، توں کھیل کریں کمال۔ میں دس کے آیا سے وچ مسیت، توں مرشد وسیں

مُریداں نال نال۔ میرا کعبہ ہو یا پلِیت، میری اُمت آئے زوال۔ صدی چو دھویں رہی بیت، پھل کسے نہ دسے ڈال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ ویکھ اپنالال۔ تیرا لال نکا بالا، دکھیاں دکھ سُنایا۔ تیری تسبیح تیری مالا، تیرا نام خُدا یا۔ تُو ہی شاہ تُو ہی کنگالا، شہنشاہ تُو ہی اکھوایا۔ تُو ہی مندر تُو ہی دھر مسالہ، تُو ہی مسجد رُپ وٹایا۔ کلجگ انتم بن تیرے سب دا کھ ہو یا کالا، نہ لاہے کوئے شاہیا۔ میرا نکلیا انت دوالا، پلے گنڈھ نہ کوئے دکھایا۔ بہڑی بہڑی ہوئے بے حال، بہل ہو رہیا گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک دکھایا۔ مہر نظر پا مہربان، ایکا منگ منگانیندا۔ تیرے درتے ڈگا آن، دُور دُراڈا سیس جھکانیندا۔ تیرے بھگت کرن دھیان، میں اکو منگ منگانیندا۔ تیرا لیکھ لیکھ مہان، تیرا لیکھا موہے بھانیندا۔ تیرے ہتھ میرا نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو تیری اوٹ تکانیندا۔ تیری اوٹ تگی آس، آسا اک رکھایا۔ چو داں صدیاں نہ بُجھی پیاس، بھر پیالہ ساتی جام نہ کوئے پیایا۔ ہاڑ ستاراں ہو کے گیا نراس، پہلی چیت اوٹ رکھایا۔ تیرے بھگتاں میں ہو یا داس، دوئے جوڑ سیس جھکانیا۔ میری کراؤن بند خلاص، بندی خانہ دینا تڑایا۔ میرا کم اکو خاص، فتویٰ دینا نہ کوئے گناہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگتاں دئے سمجھایا۔ تیرے بھگتاں سچ محلہ، ہر جو ویکھن آیا۔ دُور دُراڈا کر کے ہلا، اپنا پنڈھ مکایا۔ ساتھ نہ ملیا رانی اللہ، اک اکلّا پھیرا پایا۔ بن تیرے ہو یا جھلا، جنگل جوہ اُجاڑ دیاں دہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگتاں پھرا پلا، پلو ایکا گنڈھ بندھایا۔ میرے بھگت میرا رُپ، ہر جو ہر ہر آکھ سُنانیندا۔ میرا بھگت میرا پوت، پتا پوت کھیل کراہیندا۔ میرا بھگت پرگٹ ہوئے چار کوٹ، دہ دشارنگ رنگانیندا۔ میرا بھگت ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ اک دکھانیندا۔ میرا بھگت پیئے امرت گھٹ، مدھر پیالہ ہتھ دکھانیندا۔ میرا بھگت پنج وکارا کدھے کٹ، جگت شیطان نیڑ نہ آہیندا۔ میرا بھگت میرے اندروں پئے پھٹ، میری دھار سمجھانیندا۔ میرے بھگت میری جوت، میرے نور ڈمگانیندا۔ میرا بھگت میری گوت، دین مذہب نہ کوئے رکھانیندا۔ میرا بھگت میری اوٹ، اوٹ اکو اک سمجھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھگت آپ وڈیانیندا۔ میرا بھگت میرا راگ، بن تندی تند سُنایا۔ میرا بھگت میرا ویراگ، بن ویراگی کھیل کراہیا۔ میرا بھگت میرا سہاگ، بن ناری سیو کمایا۔ میرا بھگت میرا لاڈ،

دُجا ہو نہ کوئے رکھائیا۔ میرا بھگت میری یاد، لوک مات کرے شنوایا۔ میرا بھگت سُنے میری فریاد، بن بھگتاں بھگوان گھر کسے نہ جائیا۔ میرا بھگت میری حد، اگے کوئی لنگھ نہ آیا۔ میرا بھگت میری جد، بنساولی اک بنائیا۔ میرا بھگت لکھ چوڑاسی نالوں ہو یا اڈ، جگت جنجالا گیا تڑائیا۔ میرا بھگت جوٹھ جھوٹھ ساک سبجن سین گیا چھڈ، شرع شریعت نہ کوئے پرنائیا۔ میرا بھگت میرا بھار رہیا لد، سیس اپنا آپ جھکائیا۔ میرا بھگت میرے نام پیئے مد، دُجا نشہ نہ کوئے رکھائیا۔ میرا بھگت میرے دوارے جائے وس، دوسر کوئے رہن نہ پائیا۔ میں بھگتاں ہو یا وس، میری چلے نہ کوئے وڈیائیا۔ نو سُو چوڑانوے چوڑی پچھوں زرگن سرگن اندر گیا پھس، نکل کسے پاسے نہ جائیا۔ میرے بھگت ساچے مندر بہہ بہہ رہے ہس، گھر ساچے خوشی منائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دُر ڈراڈے رہے نٹھ، قدم قدم کرن دھائینا۔ بن رسنا جھوا گاؤندے آون، جس، پُرکھ اکال تیری وڈیائیا۔ تیرے اگے ساڈی بس، بس بیٹھے ڈھیری ڈھاپیا۔ سانوں اپنیاں چرناں ہیٹھ جھس، ساڈی دُرمت میل دھوائیا۔ دین مذہباں وچ گویا تیرا رس، ذات پات میری صفات گئی چھپائیا۔ تیرا تیر وچا کس، درگاہ کوئی دھام نظر نہ آیا۔ اسیں سارے پے گئے وچ شک، زرگن کی کی کھیل رچائیا۔ جیہڑا ساڈا پڑدہ بیٹھا ڈھک، انج پڑدہ رہیا چکائیا۔ بن اگنیوں گئے پک، بوٹا سب دارہیا دکھائیا۔ کھتری براہمن شور ویش شرع نک وچ پائی نٹھ، بن قلندر رہیا نچائیا۔ پروردگار کرے زبیرا حقو حق، حقیقت ویکھے خلق خدائیا۔ دُر ڈراڈا سانوں دتا ڈک، اگے وڑن کوئے نہ پائیا۔ بھگتاں کولوں اسیں رہے جھک، ساڈا جھک نہ کوئے کھلائیا۔ لوک مات آیا آپ انتھک، آد جگاد تھک کدے نہ جائیا۔ بن ترکھان لاہن لگا سک، شبد گراڈا ہتھ اٹھائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیا۔ پھولنہارا چوڑاں لوک چوڑاں طبق چوڑاں ہٹ، لوآں پُریاں کُنڈا لاہیا۔ ویکھ دکھائے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ تیرا نام سچ سندیسہ آئے دس، دُھر دا حکم جنائیا۔ آتم پر ماتم دے کے آئے رس، سچا امرت اک سمجھائیا۔ تیرا پانی تیر تھ تئاں آئے جھٹ، گنگا گوداوری جننا سُرستی پھیرا پائیا۔ تیرے بنا کے آئے شو دوالے گردوار مٹھ، مسجد مسیت راہ چلائیا۔ بن تیرے سارے ہوئے بھٹھ، تیرا روپ نظر کوئے نہ آیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ذات پات اندر گئے پھس، بیٹھے ایشٹ بھلائیا۔ آپو اپنی مالا رہے رٹ، تیرا نام لئے نہ کوئے لوکائیا۔ تیرے اگے واسطہ رہے گھت، دوئے جوڑ پئے

سرناٹیا۔ پاربرہم پت پر میثور اکو دے دے سانجھی مت، پچھلی چلے نہ کوئے چترناٹیا۔ تیرے دوارے ستر بیٹھے گھت، ستر ہوئے سرب لوکانیا۔ اسیں
 نیتر وہائیے نہ اٹھ، گر اوتار پیر پیغمبر بھرے نہ کسے دی کوئی گوائیا۔ ساڈے دوروں جوڑے ہتھ، ہتھو ہتھ لیکھا دینا مُکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ گر اوتار آئے نٹھے، نٹھ نٹھ پنڈھ مُکانیا۔ بہتر گزرتے ہوئے اکتھے، رہے دھیان لگایا۔ چار جگ دے وچھڑے
 ملے سکے، ہر جو میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سناپا۔ گر اوتار سُنو لا کر کن، ہری ہر ہر آپ جنائندا۔ سارے میٹو
 اپنا جن، دین مذہب نہ کوئے رکھائندا۔ رسنا کہنا دھن دھن، پُرکھ اکال حکم ورتائندا۔ چار جگ دا دیونہارا ڈن، ایکا ڈنکا نام وجائندا۔ جو گھڑیا سو
 دیوے بھن، گھرن بھنہار آپ اکھوائندا۔ جس نے سب نوں لیاندا بٹھ، حکمی بندھن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا
 سرب سمجھائندا۔ پچھلا لیکھا کرائے یاد، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائندا۔ محمد کری اک فریاد، گوہند آگے منگ منگائندا۔ پروردگار تیرے نال لڈائے لاڈ،
 چھوٹے سُت کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر اپنا حکم آپ ورتائندا۔ گر گوہند ایکا دھار، اپنی آپ جنائیا۔ میں کراں کھیل
 ہر نرنکار، نرنکار میرا کھیل کرائیا۔ میں چوتھے جگ آیا اتنم وار، چھوٹی بُدھ رکھائیا۔ پُرکھ اکال کر پیار، نکا بالا گود چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنی خوشی آپ جنائیا۔ گر گوہند دئے صلاح، سب نوں آکھ سناپندا۔ پُرکھ اکال بے پرواہ، ساچے تخت ڈیرہ لائندا۔ سب دا لیکھا دیکھے
 تھاؤں تھاں، بُھل کدے نہ جائندا۔ سچ عدالت منگے نہ کوئی گواہ، جمنی پھیر نہ کوئے بھرائندا۔ وکیل دلیل نہ سکے دُڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائندا۔ نہ کوئی اپیل نہ دلیل، ارداس نہ کرے عرضوایا۔ نہ کوئی مُصدی نہ وکیل، وکالت نظر کوئے نہ آئی۔ کرے کھیل
 خلل خلیل، خالق خلق بے پرواہیا۔ آگے سنے نہ کوئے اپیل، ساچا فیصلہ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ ساچا بھيو ہر کرتار، اپنے ہتھ رکھائندا۔ پہلی چیت دوس وچار، سمت سمتی میل ملائندا۔ در سد گر اوتار، عیسیٰ موسیٰ نال ملائندا۔ محمد منگے منگ
 اپار، جن بھگتاں آگے جھولی ڈاھندا۔ ساچے بھگت دین سہار، در آیاں گلے لگائندا۔ چل کے آؤنا وارو وار، تخت نواسی تخت سہائندا۔ وشنوؤں لے کے

پھولنہار، سانگو پانگ سیج سہائیندا۔ برہما گائے اپنی وار، سوہلا ڈھولا اک سہائیندا۔ شکر کر سیج شنگار، باسک تشکا گل لٹکائیندا۔ تن بھوئی ایکا چھار، ہتھ
 ترسول اٹھائیندا۔ سرپت اند ہوتیار، کروڑ تیتسا نال ملائیندا۔ ترے گن مایا بیج ت پچھے پچھے آون روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ ست
 سمندر آئے کر پار، روپ انوپ آپ دکھائیندا۔ سمیرو پریت کر نمسکار، در نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کبیر جلاہا کرے پکار، اچی کوک کوک سہائیندا۔
 نانک کہے تیری دھار، نرنکار تیرا روپ نظر نہ آئیندا۔ گوہند کہے پڑکھ اکال، اکال اکال کھیل کرائیندا۔ پڑکھ ابناسی کہے سیج دوار، بھگت دوار ہر بھگتاں
 مان رکھائیندا۔ دو جہاناں بیڑا کر پار، ساچے در آپ بہائیندا۔ کرے کھیل اپر پار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ تخت نواسی اینکار، ساچے تخت چرن
 لٹکائیندا۔ گوہند سورا کر تیار، آپ اپنا میل ملائیندا۔ شبدی شبد وڈ بکار، بلدھاری آپ اکھوائیندا۔ ساچا کھنڈا کر تیار، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ ساچے بستر کر
 شنگار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نیتز نین کھول اگھاڑ، نراکار درشن پائیندا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکاری، پرہم آگے سیس جھکائیندا۔ چار جگ گراوتار جو
 بن بن گئے لکھاری، لیکھاسب دا آپ مکائیندا۔ سمت اٹھاراں اتریا پاری، اک نو جوڑ جڑائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیاری، دو آ اپنا پنڈھ دکھائیندا۔ صفر
 صفر نہ کوئے آدھاری، صفرا صفرے نال اڈائیندا۔ اک اگلا اینکاری، نو کھنڈ پر تھی ڈنک و جائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبرداری، آلس نندرا سرب
 گوائیندا۔ در بہاگر اوتاری، پیر پیغمبر لہنا دین چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرن آیا، کرنہار
 کرتارا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، مات پت نہ کوئے بنایا۔ آد آنت ویس وٹایا، جوتی جاتا ہو رُشایا۔ کلج انتم کھیل کھلایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آپے جانے اپنی مایا۔ اپنی مایا آپے رنگ راتا، رنگ رتڑا سچا ماہیا۔ آپے دیونہارا ساچی داتا، آپے لیکھا رہیا مکائیا۔ آپے سناؤندا رہیا جگ جگ
 گاتھا، آپے کرے آنت صفائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ کلج انتم حکمے رانا، دو جہاناں رعیت ویکھ دکھائیندا۔ وشن
 برہما شو بن نمانا، در ہر ہر سیس جھکائیندا۔ ست ستوادی شاہ سلطانا، ایکا حکم ورتائیندا۔ برہما چھڈنا پئے ٹکانا، برہم اپنے وچ ملائیندا۔ بھولا ناتھ آپ
 سمجھاؤنا، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ آنت کوئی رہن نہ پاؤنا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ سرپت اند ٹٹا مانا، ابھمان نہ کوئے جنائیندا۔ کرے کھیل سری

بھگوانا، ساچا تھکم آپ ورتائیندا۔ ساچا تھکم ہر نرنکار، اپنا آپ ورتائیا۔ برہے تیرا برہم پساہ، اپنے وچ چھپائیا۔ گرگھ ساچا کر اُجیار، سنگھ پال دے وڈیائیا۔ شکر تیرا سچ اکھاڑ، جگت جگدیشا آپ لگائیا۔ اندر تیرا کر ----- منجیتا جت اپنی آپ دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ سچھنڈ بنا سچا دربار، ساچے بھگتاں دے وڈیائیا۔ ساچے سنتاں کر پیار، ساچے گھر میل ملائیا۔ گرگھیاں کھول اک کواڑ، ایکا مندر دے دکھائیا۔ لیکھا لکھ ستاراں ہاڑ، پہلی چیتر پور کرائیا۔ گر گوہند ہو یا تیار، پاربرہم اگے کرے عرضوئیا۔ ساچا تھکم دیوے پئی سرکار، سو سب نوں دے سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھکم آپ ورتائیا۔ گر گوہند اٹھ بلکار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ در بیٹھے تینی اوتار، بھگت بھگونت سپس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نیتز روون زاروزار، نیناں نیر سرب وہائیندا۔ محمد کرے اک پکار، اپنا واسطہ اکو پائیندا۔ میری من عرض سرکار، عرضی اپنے ہتھ دکھائیندا۔ توں لکھ کے لیکھ دتا چوڈاں صدیاں تیرا رہے ادھار، انتم تیرا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی دیا کر، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ گر گوہند سُن عرضوئی، ایکا عرض جنائیا۔ بن ہر دوار ملے نہ ڈھوئی، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں ہر بھگت ملیا کوئی کوئی، سو ہر جو اپنے نال ملائیا۔ نو کھنڈ پر تھی رہی سوئی، نیتز جاگ نہ کوئے کھلائیا۔ بن مریوں آپے موئی، رائے دھرم دے سزائیا۔ دھرت مات در آکے اپنے کھلڑے کیس رہی کھوی، کوک کوک رہی گرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے اگے اک عرضوئیا۔ تیرے اگے اک ارداس، ایکا ایک سنائیندا۔ توں وسیں بھگتاں پاس، میں تیرے بھگتاں اوٹ تکائیندا۔ در آیاں نہ کریں نراس، اکو تیری آس جنائیندا۔ چوڈاں صدیاں رکھیں خواہش، اگے ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بھلیاں مارگ آپے لائیندا۔ تیری دست تیری ونڈ، ونڈنہار توں اکھوائیندا۔ چوڈاں صدیاں بدھی گنڈھ، ایکا گنڈھ پوائیندا۔ تیرا نور میرا چند، چوڈس چند اک چڑھائیندا۔ توں صاحب سدا بخشند، سر سب دے ہتھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، محمد منگ منگائیندا۔ محمد منگے منگ باراں ماس، رجو میلان ماس سنائیا۔ شعبان تیری آس، رمضان تیری گڑمائیا۔ شوال تیرا پرکاس، زاکید تیری شنوائیا۔ بزور تیری راس، سفر تیری وڈیائیا۔ مُحرم و سنا پاس، شاہ پاتشاہ سچے

شہنشاہیہ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینی مان وڈیا۔ ربی ال اول، تیرا رنگ رنگائیندا۔ ربی السانی تیرا سنگ، ایک اوٹ تکائیندا۔ جمادی الٹول سور سربنگ، تو ہی کھیل کھلائیندا۔ جمادی السانی تیرا ترنگ، نظر کسے نہ آئیندا۔ اک تن اٹھ اک تیراں سو اکاسی چڑھیا چن، چند چاندنا سرب چکائیندا۔ توں صاحب سدا بخشد، ایک نایا منگ منگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے آگے جھولی ڈاھندا۔ پُرکھ اکالا ہو دیا، اپنی دیا کمائی۔ اک نور ہے رکھوالا، چوڈاں صد پور کرائیا۔ بیس بیس دا کڈھے دیوالا، پچھلا لیکھانہ کوئے جنایا۔ چار ورن ہوئے بے حال، نیتزینیاں نیر وہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک نو تیری جھولی پائی۔ اک نو ہر ہر دھار، تیری جھولی پائیندا۔ تیا ساتا ادھ وچکار وڈن وڈ وڈائیندا۔ ویہہ سو پکرمی ہو اجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ بیس بیس ہوئے خبردار، پچھلا لیکھا سرب جنائیندا۔ آگے کھیل کرے نرنکار، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دامان گوائیندا۔ تیرا لہنا میٹوں منظور، محمد آکھ سناائیندا۔ میرا بخشیں اک قصور، واسطہ تیرے آگے پائیندا۔ چرنیں رہن نہ دینا دور، اکو چرناں اوٹ تکائیندا۔ میرا ناتا ٹٹا غرور، ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ چوڈاں صدیاں پایا فتور، فتویٰ اکو اک دکھائیندا۔ کلج میٹوں کیتا مجبور، بن سنگی سنگ نبھائیندا۔ تیرا جلوہ تنگے کوہ طور، موسیٰ اپنی ہوش بھلائیندا۔ دھن کھیڑا دھن مندر دھن دوار دھن کعبہ جس گھر سے حاضر حضور، حضرت اپنی جوت جگائیندا۔ میں انتم ملنا تیتوں ضرور، امام تیری آس رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ جنائیندا۔ اپنے رنگ آپے راتا، گر گوہند کرے جنایا۔ اٹھ ڈلارے کھول تاکا، بند کوڑا آپ کھلائیا۔ چار جگ پچھلا ساکھ، گر اوتاراں دے سنا۔ کیہڑی گلے پیا گھاٹا، پڑدہ دے اٹھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائی۔ گر گوہند گر آیا، آیا اپنی وار۔ پر بھ آگے سیس جھکایا، جھک جھک کرے نمسکار۔ تیرا در موہے بھایا، شہنشاہ سچی سرکار۔ پُرکھ اکال تو ہی نظری آیا، تیرا روپ آگم اپار۔ سرشٹ سبائی گیا سمجھایا، اچی کوک کوک پکار۔ بن ہر سنگ کوئے نہ جایا، انتم سرب ہون خوار۔ جو جو آیا سو اپنا راہ گیا چلایا، ایک بھلیا ہر نرنکار۔ پُرکھ ابناسی ویکھ دکھایا، سچھنڈ نواسی ویکھنہار۔ انتم سب نوں دے سزایا، حکمی حکم ورتے ورتار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا ور سچی سرکار۔ دینا ور

تیرا بھروسہ، تیری اوٹ رکھائیا۔ بچیاں نال پتا دا کاہدا روسا، رُسے لئے منائیا۔ گلوکڑی لے کے لئے بوسا، گھڑا گھ گھ صلاحیا۔ تیرا جھلیا نہ جائے جوشا، تیرا بل تیری چترائیا۔ تیرا بھانا نہ ہووے ہوچھا، دیوے سرب سزائیا۔ کلجگ لکھ چوڑا سی تت ہو یا کوسا، گھر گھر اگنی لائیا۔ بن تیرے ناموں جیو جنت ہو یا تھو تھا، ٹھو کر رہیا کھائیا۔ میں دس کے آیا پڑکھ اکال ملے کسے وچوں نہ پوتھا، پُستک شاستر سمرت وید پُران کھانی بانی راہ رہی جنائیا۔ کلجگ جیو لا لا بیٹھے گھوٹا، رسنا جہوار ہے سنائیا۔ اندروں من ہو یا کھوٹا، کوڑی کریا لئی پرنائیا۔ گر در مندر مسجد اندر بھری نہ کسے دی پوٹا، مایا ممتا ہوئی ہلکائیا۔ سادھ سنت جت رکھے نہ کوئی لنگوٹا، دھیرج دھیر گئے گوائیا۔ ہندو مسلم پھڑیا ہتھ وچ لوٹا، تیرا نام رسنا رس نہ کوئی گائیا۔ تیرا گر سکھ ہو یا کھوتا، مد پی پی خاک اڈائیا۔ کلجگ اندر سب نے ماریا غوطہ، کوئی سکے نہ باہر کڈھائیا۔ تیرا نام نہ ملے کسے طوطا، وانگ گنکا دے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سارے روتا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ تیرا پریم کسے نہ پایا توں جٹاں گھر وڑ کے لائیں جوتا، توں سب دی جڑ دین اُکھڑائیا۔ تیتوں ساڈے تن ہتھ لبھا اکو کوٹھا، گوہند اندر ڈیرہ لائیا۔ جن بھگتاں دیویں بہتا بہتا، بن منگیاں آپ ورتائیا۔ لکھ چوڑا سی جائے اوٹتا، پتا پوت نہ کوئے ملایا۔ ناری چھڈے اپنا کھوٹا، کھونت نار نہ کوئے ہنڈھائیا۔ پنڈت پاندھے صاف کر کر بیٹھے چوٹکا، آتم انتر نہ کوئے صفائیا۔ ملا شیخ مسجد اندر مندر بن سوان بھونکا، مسلا پڑھ پڑھ رہیا سنائیا۔ آتم انتر ساچا امرت نہ کسے تراؤٹکا، اٹھسٹھ رہے نہائیا۔ ہر کا نام سچ شنگار نہ کریا کسے شوٹکا، ویسواروپ سرب لوکائیا۔ نام گانا ساچے گٹ نہ بخھیا پونچا، بندھی بندھ نہ کوئے پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند منگے اکو ور، بُھلی تیری سرب لوکائیا۔ تیری کرنی گئے بُھل، نہ چلے کوئی چترائیا۔ بن تیرے ہر جو گئے رُل، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھائیا۔ تیری بُھلوڑی وچوں ٹٹا بُھل، پت ڈالی نہ کوئے مہکائیا۔ جھوٹھی مایا گئے رُل، اپنا آپ گوائیا۔ بھاگ نہ لگا گوہند گل، چار ورن نہ سنگ نبھائیا۔ کوئی نہ تلیا ساچے تول، جھوٹھے کنڈے تلی لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گوہند دے وڈیائیا۔ گر گوہند گوہند تیرا مان، تیرا تیرے وچ رکھائیدا۔ میرا روپ شبد نشان، شبد تیرا ناؤں پرگٹائیدا۔ تیرا کھیل دو جہان، دو جہانیں آپ کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ثالث اک بنائیدا۔ سچ ثالث بن جماعت، جملہ اپنا ویکھ وکھائیا۔ چار

ورن دی ویکھ وات، واتا ورن دے سمجھایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جو دس دس گئے گاتھ، پڑھ پڑھ چلے نہ کوئے لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سب دا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر اوتار سُنو سندیہ، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی سب دا مکنا لیکھا، آنت کوئے رہن نہ پائیندا۔ نہ کوئی پوجے وشن برہما شوگنیشا، ہنوت بیر نہ کوئے منائیندا۔ کھانی بانی کرے نہ کوئے آدیہا، گر اوتار نہ سیس جھکائیندا۔ سب دا پچھلا چکنا ٹھیکہ، ٹھیکے دار آگے کوئی نظر نہ آئیندا۔ مندر مسجد گر در کڈھدے رہے ہیکا، ساچا راگ نہ کوئے لائیندا۔ نر نرائن نظر کسے نہ پیکھا، لکھ چوراسی جیو جنت گر لائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے دھاری کیسا، مونڈ مُنڈائے مکھ شرمائیندا۔ رو رو تھکے ملا شینا، مسلا حل نہ کوئے کرائیندا۔ سادھ سنت دھر دھر بھیکھا، جنگل جوہ اُجاڑ ڈیرہ لائیندا۔ کلج گھر گھر کردا پھرے جھیدھا، اپنی خوشی منائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت رائے دھرم دا واڑا بھیدھا، ایکا وار بند کرائیندا۔ اتم گوہند مارے ٹھیدھا، سب نوں مُنہ دے بھار سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکم ورتے سری بھگوان، دوجا کوئے رہن نہ پائیا۔ راو رنگ اک گیان، ایکا ایک کرے پڑھایا۔ دو جہان اک نشان، سچ نشانہ دے جھلایا۔ گوہند دیوے دھر فرمان، سچ سندیہ اک سُنایا۔ پرگٹ ہو یا سری بھگوان، نہ ہلکا ناؤں رکھایا۔ سب نوں مننیں پئے آن، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ پچھلا لیکھا چکنا وچ جہان، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ اپنا حکم گر گوہند، ہر جنائیندا۔ سرب میٹنی پچھلی چند، چنتا چکھا سرب جلائییندا۔ اک دوجے دی کرن بند، بندک بندیا مکھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر کرتارا، گر گوہند جنائیا۔ سب نوں دس سچ وبارا، سچ سچ شنوائیا۔ پوجا چکے تینی اوتارا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد پار کنارہ، ہر جو دیوے جڑ اُکھڑائیا۔ ایکا ایک نام جیکارا، جے جیکار خلق خدائیا۔ ایکا اشٹ اک دوارا ایکا ہر جو لئے منائیا۔ ایکا نام اک بھنڈارا، ایکا ایکا وار ورتائیا۔ بلیا حکم سچی سرکارا، سچ سندیہ بے پرواہیا۔ گوہند تیرا جگت اکھاڑا، تیری کھید رچائیا۔ بننا کو سچا لاڑا، ایکا گھوڑی دے چڑھایا۔ بھگت منگن تیرا واڑا، در اپنی لکھ جگایا۔ باقی ویکھن سرب اکھاڑا، لکھ چوراسی ناچ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ سمجھایا۔ سارے اٹھو دیو اقبال،

ہر جو ہر سناہنیدا۔ کیوں چلائی اپنی چال، لکھ چوڑاسی اکو برہم جناہنیدا۔ سور گاں کھادی کیوں گال، جلوہ روپ سرب دکھانیدا۔ انتم سب دے سرتے
 کوکے کال، اگے ہونہ کوئے چھڈانیدا۔ ویکھو گر اوتار پیر پیغمبر پڑکھ ابناسی اگے کرن سوال، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ بندھانیدا۔ ساچی دھارا بندھے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ شبدی گر اک پرتاپ، گر گوبند نام صلاحیا۔ راما کرشنا
 آپے تھاپ، تھاپن تھاپ ویکھ دکھانیا۔ زرگن سرگن مائی باپ، پتا پوت کھیل کھلایا۔ کلجگ انتم اک جنائے ساچا جاپ، ایکا گرؤ کرے پڑھانیا۔ ذات
 پات کمی واٹ، دین اسلام نہ کوئے رکھانیا۔ ایکا پتن ایکا گھاٹ، ایکا میلا ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ آپ الایا۔
 ساچا راگ گوبند دھار، ہر زرنکاری آپ الایا۔ محمد ہونا پئے خوار، امت امتی ڈیرہ ڈھانیدا۔ اک نو دئے ادھار، سر اپنا ہتھ رکھانیدا۔ پچھلا لیکھا بھوگ
 سب دادے نوار، اگلا لیکھا نہ کوئے سمجھانیدا۔ سرگن تیرا بند ہوئے وہار، بیس میسا کھیل کرانیدا۔ اگے زرگن کرے کار، زراکار حکم ورتانیدا۔ اک
 ست ہو اجیار، ----- اک پرگٹانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا سب دا آپ مکھانیدا۔ پچھلا لیکھا جانا مک، ہر جو
 ہر ہر آپ مکھانیدا۔ دئی دوتی کڈھے کٹ، گوبند کھنڈا ہتھ چکھانیدا۔ دن دہاڑے پاوے لٹ، چاروں گنٹ ویکھ دکھانیدا۔ کرے کھیل ابناسی اچت،
 بھو کوئے نہ آئیدا۔ سنگھ شیر ہو شیر گیا بک، دو جہان جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائیدا۔ کوئی نہ سکے اگے لک، لکویں اپنی کھیل رچانیدا۔ سب دی جڑ
 دیوے پٹ، بن بھگتاں بوٹا نظر کوئے نہ آئیدا۔ گر اوتاراں لیکھا جائے مک، اگے وست نہ کوئے ورتانیدا۔ لہنا جانے تیناں لوک، لوک پرلوک سو بھا
 پائیدا۔ ایکا نام ست سلوک، سوہنگ ڈھولا آپے گائیدا۔ چار ورنناں دیوے موکھ، کمتی چرناں ہیٹھ دبائیدا۔ جگت وکارا دیوے جھوک، اگنی اگت وچ
 جلائیدا۔ ست ستوادی بھوگے بھوگ، بھسمڑ اپنا روپ وٹانیدا۔ بھگت بھگوت دھر سنوگ، بن سنوگی میل ملائیدا۔ جنم جنم دا کٹے روگ، کرم کرم
 پار کرانیدا۔ ایکا دیوے ساچا جوگ، چرن پریتی اک سکھانیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا اک اکھوانیدا۔ گوبند کہے اکو سنگر،
 دوجا کوئے نظر نہ آیا۔ آد جگادی چڑھیا گھوڑ، شاہ سوار پھیرا پائیا۔ پڑیاں لوآں برہنڈاں کھنڈاں دو جہاناں رہیا دوڑ، بن پاندھی پندھ مکھانیا۔ جن

بھگتاں بُجھائے جنم جنم دی گئی اوڑ، امرت میگھ برسائیا۔ بن نظروں دیکھے کر کے غور، گہر گمبھیر سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم پکڑنہارا ٹھگ چور، سار پاش کھیل دکھائیا۔ گوہند ہتھ پھڑائے ڈور، چار ورن بندھن پائیا۔ لیکھا رہے نہ کوئی ہور، ہوڑا سسے اُپر سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنگ برہم دیکھ دکھائیا۔ ہنگ برہم کھیل اپارا، ہر ہر آپ جنائندا۔ گر گوہند بول جیکارا، فتح ڈنکا اک گجائندا۔ ایکا تھم ہر نرنکارا، گھر ساچے آپ سنائندا۔ ناتاٹے سرب سنسارا، ساچا بندھن نہ کوئے پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائندا۔ اپنا کھیل ہر ورتاؤنا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سب دا لیکھا آپ چکاؤنا، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا نایا ونڈ ونڈاؤنا، چار کُنٹ کُنٹ دہائیا۔ کھنڈا کھڑگ اک چکاؤنا، تیز دھار آپ رکھائیا۔ چلہ تیر اک چڑھاؤنا، سچ کمند آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم اک سنائیا۔ ساچا تھم انتم وار، ہر گوہند آپ سنائندا۔ پچھلا لیکھا سب دا مکا وچ سنسارا، ہر جو ہر ہر آپ مکائندا۔ سب نے گاؤنا ایکا پُرکھ اکال، دوجا اشٹ نہ کوئے جنائندا۔ بیس میسا کھیل نرال، جگت جگدیشا آپ کرائندا۔ ساچا تخت دیکھ دھر مسال، دلبر اپنا آسن لائندا۔ ننگی کر کر نام ڈھال، جگت وکارا بندھن پائندا۔ جن بھگتاں چلے نال نال، راتی سنتیاں میل ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں پیر پیغمبراں پچھلا پنڈھ مکائندا۔ پچھلا پنڈھ رہیا دُور، آگے واٹ نہ کوئے جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو بنیا رہیا مفرور، کلجگ انتم اپنا پھیرا پائیا۔ جگ جگ اپنا کردا کراؤدنا رہیا قصور، آپے دیون آیا سزائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ستجگ اکو لائیا۔ ستجگ لگے وچ سنسارا، ہر ساچا سچ لگائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا اشٹ سرب سمجھائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا ٹھا کر نظری آئیا۔ ایکا نام اک جیکارا، بے جیکار اک سنائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا دھارا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے گڑمائیا۔ راگ ناد نہ کوئی دھنکارا، ساز تال نہ کوئے وجائیا۔ کوئی سنت اپنی کرنی کر چڑھے نہ دسم دوارا، سب دا بوہا بند کرائیا۔ جو جن آئے ہر دوارا، تِس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نیز لوچن دے دیدارا، دوس رین درس کرائیا۔ عرش قرص دے سہارا، دو جہان کرے صفائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیا۔ ساچا تھم تیر ٹنگ، سوہنگ مکھی آپ چلائندا۔ کرے کھیل بال روپ بھجھنگ، بھجھنگ اپنی بھیٹ چڑھائندا۔ آسو آسوار

کس کس تنگ، سولائ کلیاں آسن پائیندا۔ ایکا نام چار کُنٹ، گو بند ڈنکا سرب سٹائیندا۔ سر شٹ سبائی کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ اک چوکائیندا۔ ناتائٹنا بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا آپ گوائیندا۔ سب نے گاؤنا سہاگی چھنڈ، سوہنگ ڈھولا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، پچھلا لہنا سرب چوکائیندا۔ پچھلا لہنا آپ مُکایا، سکی کلج دھار۔ ساچا ہکم اک چلایا، چلے وچ سنسار۔ سننگر پورا اک اکھویا، اک اگلا اینکار۔ ساچا نام اک درڑایا، سوہنگ شبد بے بے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس درشن پایا، لکھ چوراسی اترے پار۔ گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکایا، وشن برہما شو کرن نمسکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اتم وار۔ اتم وار کھیل کریا، کرنہار بھگوانا۔ نہ بھو ہو کدے نہ ڈریا، جودھا سور پیر مرد مردانہ۔ بھگتاں اندر آپے وڑیا، نرگن رُپ گن ندھانا۔ ساچے مندر آپے چڑھیا، شاہو بھوپ بن راجانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاروں کُنٹ کرے ویرانہ۔ چاروں کُنٹ ہوئے ویران، پر بھ اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے دیونہارا جیا دان، جیو جنت اپنے وچ سائیندا۔ آپے لکھ چوراسی دیکھے مار دھیان، آپے جوئی جون بھوائیندا۔ بھگت بھگونت ملے آن، لوک مات دیا کمائیندا۔ ہر سنتاں کرے ست پہچان، ست ستوادی بھيو کھلائیندا۔ گرگھ دیوے اک گیان، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ گر سکھاں دکھائے اک مکان، ساچے مندر ڈیرہ لائیندا۔ پہلی چیت دوس مہان، بیس انیس رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویہہ سو بیس پکرمی اپنا مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔

نرگن رُپ نر ادھار، نر اکار نر ویر پُرکھ ابناسیا۔ کرے کھیل اتم اپار، لکھ اگوچر اتم اتھاہ شہنشاہ شاہو بھوپ شاباشیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن کھیل اپار، اینکارا کھیلے کھیل تماشا۔ آد نرنجن جوت اُجیار، ابناسی کرتا بے عیب پروردگار، سیری بھگوان ست نشان، ست ستوادی اک جھلا رہیا۔ پار برہم پر بھ بھيو نیار، اک اگلا کھیل اپار، آپے اچھیا آپے پوری کرے آسیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو نور آپ پرکاسیا۔ اپنی اچھیا ہر کرتار، اپنا مندر آپ پرگٹائیا۔ سچھنڈ دوار کر تیار، چار دیوار نہ کوئی بنائیا۔ دیا باقی کملاپاتی کر آکار، نر اکار کرے رُشائیا۔ تخت

نواسی ساچے تخت کر پسار، سچ سنگھاسن سو بھا پایا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، اگم اگمڑا ڈھر فرمانا آپ جنایا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، کرے کھیل ہر کر نیہار، کرتا بھو کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ ہر ہر لاء، نرگن نرکار نرویر کھیل کر ایندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ حکم چلائیندا۔ اپنا حکم آپ ورتا، آپے من من خوشی منائیندا۔ اپنا بندھن آپے پا، نرگن نرگن جوڑ جڑائیندا۔ ناری کنت آپ اکھوا، سچ سہنجی آپ سہائیندا۔ انتر انتر آپ سما، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دائی دایا بن سیوکما، سیوک ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جننی جن بن بے پرواہ، سٹ ڈلارا ایک جائیندا۔ شبدی شبد ناؤں رکھا، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ ہتھ سمرتھ سرکا، سپس جگدیش اک سہائیندا۔ ساچی اچھیا آپ پرگٹا، اپنی بھچھیا جھولی پائیندا۔ تھر گھر دوارا دے بنا، شبد سٹ وچ بہائیندا۔ سچ سندیسہ دے سنا، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشنوں برہما شو رچن رچا، ترے گن مایا ویس وٹائیندا۔ پنچ ت گھاٹن لئے گھڑا، گھڑ نہار کھیل کر ایندا۔ لکھ چوراسی تتوت لئے ملا، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ روس برہمنڈ کھنڈ پری لوآں لئے بنا، دھرت دھول جل پنہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کر ایندا۔ ساچا کھیل کر کرتار، لکھ چوراسی دیا کمائیا۔ وشنوں برہما شو دے ادھار، شبدی شبد حکم ورتائیا۔ محل اٹل مینار کرتیار، ترے پنچ پنچ ترے جوڑ جڑائیا۔ کرے کرائے ساچی کار، کرتا پڑکھ بے پرواہیا۔ گھر وچ گھر کرتیار، گرہ مندر دے وڈیائیا۔ ڈوگھی بھوری کھیل نیار، دیا باتی ایک ایک جگائیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ساچا ساقی بن کرتار، امرت آتم جام پیائیا۔ راگ انادی ایک ڈھکار، انحد ناد وجائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگوچر بھو کوئے نہ پائیا۔ آتم سیجا کھیل نیار، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ ایش جیو دے ادھار، ونڈ نہارا ایک ونڈ ونڈائیا۔ گھٹ گھٹ انتر کر پسار، جگت بسنتر نال رلائی۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا دے ادھار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بندھن پائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت واسنا وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی ہر جو رچ، اپنا کھیل کرایا۔ گھر گھر اندر رہیا نچ، من مت بڈھ ونڈ ونڈایا۔ کرے کھیل بھانڈے کچ، کنچن روپ نظر نہ آیا۔ سرگن اندر نرگن سچ، نہ مرے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی جیو جنت اپایا۔ لکھ چوراسی چار کھانی، انڈج جیرج اٹیج سٹیج ونڈ

وڌائيا۔ تڻا ملے نه کوئی سچ نشانی، لوک مات نه کوئی وڌيائيا۔ ڀرڪھ ابناسی شاه سُلطانی، دینن اپنی دیا کماييا۔ اپنا ناؤ ڪر پردھانی، گروگر رُوپ وڌائيا۔ پنڃ
تت ڪرے پروانی، کایا مندر اندر ڏیره لائيا۔ برهم پاربرهم سنائے اڪھ کہانی، دُھر فرمانا اک جنائيا۔ ڀرڪھ اکال نور نورانی، آد جگاد وڌی وڌيائيا۔ بھيو ابھید
لاثنانی، بے آنت بے آنت آنت کوئے نه پائيا۔ لکھ ڇورا سی جیو جنت بنائے اپنی رانی، ساچا کنت اک اکھوائيا۔ اپنی کھیل ڪرے مہانی، اک اڪلا وڌ وڌيائيا۔
گھر گھیر وڌ داتا دانی، اپنی دیا آپ کماييا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی ڪرپا ڪر، اپنا کھیل آپ ڪرائيا۔ اپنا کھیل ڪرے بھگوان، بھگون اپنی دیا
کمائندا۔ سڳھنڌ نواسی ہو مہربان، تخت نواسی ویکھ وکھائندا۔ شبدی سُنْت اک بلوان، گروگر ناؤں دھرائندا۔ جودھا سوراً نوجوان، بردھ بال نه رُوپ
وڌائندا۔ تھر گھر وکھائے سچ نشان، لوآں ڀریاں برھنڌاں کھنڌاں گنگن پاتالاں آپ جھلائندا۔ وشن برھاشو مئے آن، نیوں نیوں سیس سرب جھکائندا۔
پنڃ تت ہو پردھان، ہر ہر دھار گروگر شبد پنڃ تت سمائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی ڪرپا ڪر، اپنا رنگ آپ رنگائندا۔ پنڃ تت اندر ہر جو دھار،
جوتی جوت ڏگمگائندا۔ پنڃ تت اندر شبد جیکار، گروگر رُوپ وکھائندا۔ پنڃ تت اندر ڪرے گفتر، رسنا جھوانہ کوئے ھلائندا۔ پنڃ تت دے ادھار، آتم
پر ماتم ایکا گھر وسائندا۔ پنڃ تت ڀرڪھ نار، نار کنت سچ ھنڌھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی ڪرپا ڪر، اپنی دھار شبد شبد گروگر پنڃ تت ڏیره لائندا۔
پنڃ تت اندر شبد گروگر، ڀرڪھ ابناسی آپ رکھائندا۔ نرگن سرگن نال جڙ، اپنا بندھن پائندا۔ آپے جانے اپنی لوڙ، ڀرڪھ اکال ویکھ وکھائندا۔ سڳھنڌ نواسی
چڙھ چڙھ ویکھے ساچے گھوڙ، دو جھاناں پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی ڪرپا ڪر، اپنی اچھیا اپنا ناؤں، گروگر جھولی پائندا۔ شبد گروگر ہر
دیوے دات، دانی اپنی دیا کماييا۔ لوک مات ویکھے مار جھات، نیترنین نه کوئے رکھائيا۔ وسنھارا اک اڪانت، تتوت رُوپ وڌائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
آپ اپنی ڪرپا ڪر، اپنا حکم دُھر فرمانا، شاه پاتشاہ ساچا رانا، سَت ستوادی آپ ورتائيا۔ سَت ستوادی راجن راج، بھوپت بھوپ دیا کمايندا۔ نرگن سرگن
رڃ رڃ کاج، ڪرتا ڀرڪھ ویکھ وکھائندا۔ شبد شبد گروگر دُھر دُھر دتی دات، لوک مات ہر ورتائندا۔ اپنی ساچی سڪھیا ہر نرنگار سنائے بات، باطن اپنا بھيو
چکائندا۔ اگنی ناد شبدی راگ سنائے گاتھ، رسنا کھ کھ پھیرا لائندا۔ انھو انڌھ ویکھے کھیل تماش، کھیلنھارا کھیل ڪرائندا۔ اپنی اچھیا شبدی آس، گروگر

داس سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کایا آپ وڈیائیندا۔ پنچ تت کایا دیوے مان، سو پڑکھ زرنجن دیا کمائیا۔ جس اتر دیوے شبد گن ندھان، گر شبد شبد وڈیائیا۔ ہر کاشد گن گائے سری بھگوان، پنچ تت نال رلائیآ۔ پرا پسنتی مدھم سکے نہ کوئے پچان، نیتزن نظر کسے نہ آئیآ۔ بیکھری گائے اپنا گان، رسنا جہوا اوٹ تکائیآ۔ لوک مات ہوئے پردھان، قلم شاہی نال رلائیآ۔ کاغد اُتے اک نشان، دُھر نشانہ اک دکھائیآ۔ واہوا گر سنکر وڈ بلوان، جس اپنی دھار چلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ اپنے ہتھ رکھائیآ۔ ہر شبد گر دھار، گر گر ہر ناؤں درڑائیندا۔ ہر ناؤں سچ جیکار، گر گر آپ لائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ کر تیار، جیو جنت آتم پر ماتم ایش جیو زرنجن سرگن دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ سنکر گر شبد پنچ تت اندر وڑ، اپنا بھیو چھپائیآ۔ نش اکھر زراکار اپنا آپے پڑھ، پنچ تت رسنا جہوا لئی ہلائیآ۔ سچھنڈ نواسی پڑکھ ابناسی گرہ مندر اندر آپے کھڑ، در دروازہ غریب نوازا آپ گھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ زرنیشا دُھر فرمانا ایک جنائیآ۔ دُھر فرمان جوت نورانی، ہر زرنکار آپ جنائیندا۔ گر شبد گائے سچ کہانی، کتھنی کتھ کتھ سنائیندا۔ قلم شاہی نال لکھ کے بنے بانی، اکھر اکھر جوڑ بڑائیندا۔ آد جگاد سنکر سچا اک بھگوانی، بھگوان اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنا حکم جگ جگ دیوے لوک مات نشانی، گر گر سیوا لائیندا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ پھیر کہے کوئی سنکر بانی، بانی سنکر وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، بانی سنکر سنکر بانی دوہاں وچولا اک زرنکار اکھوائیندا۔

* ۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو ضلع امرتسر *

آد پڑکھ اینکارا، زرنجن اپنا کھیل کرائیندا۔ دُھر درگاہی سچ دربارا، پڑکھ ابناسی ایک لائیندا۔ حکمی حکم سچ جیکارا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ جگ چوکڑی لوک پر لوک ویکھنہارا، برہمنڈ کھنڈ بھیو چکائیندا۔ کہانی بانی پاوے سارا، سارنگ دھر بھگوان پیٹھلو روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ کاغد قلم نہ

لکھنہارا، وشن برہما شو نہ پاوے سارا، بے آنت بے آنت سِری بھگوانت اپنی دھار آپ چلائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، پیر پیغمبر کر بھگھارا، در درویش نر
 زربش وست امولک آپ ورتائیندا۔ نرگن سرگن ویکھے وگسے ویکھنہارا، آد جگادی ساچی کارا، جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، حکمی حکم آپ چلائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکار، ایکنکار اک چلائیا۔ شبدی شبد سیوادار، در گھر ساچے سیو کمائیا۔ گر پیر پیغمبر نیوں
 نیوں کرن نمسکار، سجدہ سپس جگدیش جھکائیا۔ پاربرہم پت پر میثور کریا خبردار، سچ سنہسہرا اک سنائیا۔ ایکا وار ہر نرنکار سد سد سچے دربار، دھر فرمانا
 آپ جنائیا۔ اپنی کرنی لو وچار، سنجگ تریتا دوپر نیز نین اکھ اگھاڑ، انھیو بھیو بھیو جنائیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ سمند ساگر ڈو نگھی غار، اچے ٹلے پر بت
 رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد جگادی ساچی کارا،
 جگ کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ویکھنہارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کر کر پار کنارہ، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ نیز نین رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ انتم کھیل اپر اپارا، پڑکھ اگھڑا آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے وید چارا، پُران
 اٹھاراں پھول پھولائیندا۔ شاستر سمتر گیتا گیان انجیل قرآناں ویکھ اکھاڑا، نو نو نو آناچ نچائیندا۔ کھانی بانی کھول کواڑا، پرا پسنتی مدھم بیکھری
 ویکھنہارا، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ لوک مات لگائے سچ دربارا، تخت نواسی ایکنکارا، سوبھوانت آسن لائیندا۔ جوتی جاتا جوت اجیارا، شبد انادی ناد جیکارا،
 اک اکلا آپ سنائیندا۔ راگی نادی وسے باہرا، تھت وار نہ کوئے وچارا، گھڑی پل نہ کوئے جنائیندا۔ رو سس کرن نمسکارا، برہما وشن شو رووے زارو زارا،
 در الکھ سرب جگائیندا۔ شاہ پاتشاہ پروردگارا، مقامے حق کھیل نیارا، محبان بیدو آپ کھلائیندا۔ حق حقیقت ویکھنہارا، لاشریک ایکا دھارا، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کار آپ کرائیندا۔ اپنی کار کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی
 جگ جو گھلدارہیا گر اوتارا، پیر پیغمبر سیوا لائیا۔ جوتی جوت دے اجیارا، دیا باقی اک لکائیا۔ ناد شبد دھن جیکارا، انخد نادی ناد سنائیا۔ پاربرہم برہم کر
 پیارا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ ایش جیو اک اکھاڑا، جگدیش ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ ابناس، آد جُگادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر ویکھیا جگت تماش، گر پیر اوتار اپنی سیوا
 لائیندا۔ کَلجگ پائے ساچی راس، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ پیر پیغمبر پرگٹائے ساچی شاخ، ساکھیات ویس وٹائیندا۔ کلمہ کلام دے دے دات، کائنات
 آپ پڑھائیندا۔ دو دو میلا آب حیات، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ واحد سَنائے ایکا گاتھ، ہو ہو نعرہ آپے لائیندا۔ آپ جنائے دوس رات، سورج چن آپ
 چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی کرپا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ چوکڑی جو
 دیندا رہیا دان، نام وست امولک آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ دھرائیا۔ نرگن سرگن کر پردھان، جگت پردھانگی ویکھ
 وکھائیا۔ کایا کعبہ کھیل مہان، پیر پیغمبر ہر سمجھائیا۔ دیونہارا دُھر فرمان، بودھ اگادھ کرے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا پُرکھ اگم، آد جُگادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ
 نہ کوئے رکھائیندا۔ نیتز نیر نہ ورو لے اٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو ہر کرتارا، ایکا ایکا وار جنائیا۔ کَلجگ
 انتم ہو تیار، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کھ لکھ لیکھ دے دے گئے سہارا، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ سرب جیاں دا اک داتارا، گھٹ گھٹ
 ڈیرہ لائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ لیکھا جانے شبدی شبد گر اوتارا، گر گر اپنی سیوا جنائیا۔ کَلجگ آئے انتم وارا، لوک مات پھیرا
 پائیا۔ چار ورن دے سرن، سرنگت اک رکھائیا۔ جن بھگتاں کھولے نیتز ہرن پھرن، آتم آتمر بوجھ بُجھائیا۔ ناتا تئے مرن ڈرن، بھے بھیانک نہ کوئے
 وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیا۔ کرے رحمت ہر رحمان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کَلجگ انتم حق نشان،
 ہر جو ہر ہر آپ جھلائیندا۔ لوک چوڈاں چوڈاں طبق ویکھے نٹھ، پاندھی اپنا پندھ مُکائیندا۔ پاوے سار تیر تھ تٹ، تٹ کنارہ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل ہر جو آپ کرائیندا۔ ہر کھیل کرے کرتارا، کَلجگ انتم ویس وٹائیا۔ سمت سمتی پار کنارہ، لوک مات ویکھ وکھائیا۔
 کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بے آنت ہر وڈیائیا۔ راگ ناد نہ پاوے سارا، چھتتی راگ نین شرمائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن روون زارو زارا، دھیرج

دھیر نہ کوئے دھرایا۔ اک اکلّا ایکنکارا، جگ جگ اپنا حکم ورتایا۔ کلجگ انتم کرے کھیل اپارا، لوک مات روپ انوپ جنایا۔ سچکھنڈ وکھائے سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ تخت نواسی کر پسارا، سپس جگدیش تاج سہایا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، گر اوتاراں پیر پیغمبراں دئے سنایا۔ پہلی چیت دوس وچارا، ایکا نایا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنارہیا مکایا۔ ایکا حکم دھر فرمان، ہر جو ہر جنایا۔ سب دا لیکھا چکے آن، لوک مات رہے نہ رایا۔ نیز کھول اپنے اپنے لوچچان، لوک مات راہ دکھایا۔ در دوارے سارے ہوئے حیران، ہر جو کی کھیل ورتایا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی جیو جنت بے ایمان، آتم پر ماتم دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ گرہ گرہ وسے پنچ شیطان، گھٹ گھٹ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے ہلکایا۔ کسے گھر دسے نہ گر کا سچ نشان، گر شبد ہر دے نظر کسے نہ آیا۔ تینی اوتار ویکھ ویکھ گرلان، بہڑی بہڑی دین ڈہایا۔ ساڈی سکھیا نہ سکیا کوئی جان، ہر جو تیرا ناؤں بھلایا۔ تیرے حکمے اندر آئے وچ جہان، حکمی حکم سیوالایا۔ پنچ تت ویکھ نین شرمان، برہم تت کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ تیری وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دس، پیر پیغمبر آپ جنایا۔ لوک مات آئے نس، بن پاندھی پندھ مکایا۔ جیواں جنناں جو مارگ گئے دس، کلمہ کلام اک پڑھایا۔ اپنے نیز ویکھو اپنا رس، رسنا رس نظر کتے نہ آیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نیز سُنن اتھ، بہڑی بہڑی کر گرایا۔ ساڈا کھیرا ہویا بھٹھ، چاروں کُنٹ چار دیوار نظر نہ آیا۔ اسیں بن ڈھایاں گئے ڈھٹھ، ساڈی ہار ساڈی اُمت ہتھ پھڑایا۔ تیرے حکم اندر پہلی چیت ہویا اکھ، در تیرے تیرا درشن پایا۔ پُرکھ ابناسی آگوں پیا ہس، پروردگار خوشی منایا۔ انجیل قرآن لگا پھٹ، دوتی دُور نہ کوئے کرایا۔ چوداں طبق ویکھو ہٹ، اگنی اگ رہی جلائی۔ ملا شیخ مسائق آب حیات نہ سکے کوئی جھٹ، مکہ کعبہ تپے نال لوکایا۔ چوداں صدیاں کی کھٹی گیا کھٹ، محمد نیز نین شرمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیغمبراں رہیا دکھایا۔ گر گر ویکھو کرو دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ اپنا اپنا دو بیان، سچکھنڈ نواسی منگ منگائیدا۔ دھر سندیسہ سنا کے گئے جگت فرمان، قلم شاہی لیکھ بنائیدا۔ آتم پر ماتم دس دس گئے گیان، گیان دھیان جوڑ جڑائیدا۔ گھر گھر ویکھو ہو نگاہبان، کون حکم حکم منائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائیدا۔ نانک زرگن نیز کھول، نو کھنڈ پر تھی ویکھ دکھایا۔ ستنام

دست نہ کسے کول، خالی ہتھ سرب لوکانیا۔ سرشٹ سبائی رہی ڈول، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ رہے درول، سچ سچ ونج نہ کوئے کرائیا۔
 گردر مندر مسجد مٹھ شو دوالے تیرتھ تھتاں اُتے دھپیاں بھیناں کرن کھول، نیرتھ نین نین اُٹھائیا۔ گر کا شبد نبھایا نہ کوئی قول، کیتا قول گئے بھلائیا۔ منگن
 وڈیائی اُپر دھرنی دھرت دھول، اگلا لیکھا نظر کسے نہ آئیا۔ کوڑی کریا آتم جام پیتا گھول، ہر کا ناؤں ساچا رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ میں تول کے آیا ساچا
 تول، نام کنڈا ہتھ پھرائیا۔ تیراں تیراں تیراں دھارن آیا بول، وٹا سیر نہ کوئے پائیا۔ صاحب سلطان سدوسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگھ
 گرگھ ہر جن آتم تاکی پڑدہ کھول، ہر جو ملے چائیں چائیا۔ بھاگ لگائے کایا چول، تیری چولی دے بدلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کھج تیری اتم ور، چاروں کُنٹ بھلی سرب لوکانیا۔ گوبند سورامار لکار، ایکار جنائندا۔ پُرکھ اکال تیرا وہار، بھو کوئے نہ پائندا۔ میں نیچاں دسکے آیا
 سچ پیار، اوج نیچ نہ کوئے رکھائندا۔ دے کے آیا پنج ککار، دھیرج جت سنتو کھ ایکار گنڈھ پوائندا۔ پنجاں پیاریاں دے کے آیا مان، اپنا روپ وٹائندا۔
 کھج اتم سارے ہوئے بے ایمان، من کی واسنا نہ کوئے بندھائندا۔ رسنا کھان پین جوٹھ جھوٹھ خاک رہے چھان، سچ سچ دست کول نہ کوئے رکھائندا۔
 رسنا جھوٹی دند سارے گان، آتم بان تیر نرالانہ کوئے لگائندا۔ تن اُتے سارے رکھن کرپان، اندر نام کھنڈانہ پھرائندا۔ میں دوس رین ویکھاں مار
 دھیان، بھل کدے نہ جائندا۔ میرا بھلیا میرا نشان، میرا روپ نظر کسے نہ آئندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ سچا سلطان، شہنشاہ تیرا کیتا نہ کوئے اٹائندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار دینا ساچا ور، میں ساچی منگ منگائندا۔ ساچی منگ منگاں نرکار، گوبند ایکار وار جنائیا۔ جگ چو کڑی میتے کوٹن
 کال، کال کال گراس کھائیا۔ کھج انت ورن برن ہوئے بے حال، ذات پات رہی گرلائیا۔ دین مذہب پیا جنجال، جاگرت جوت نہ کوئے رُشنائیا۔ بن
 ہر نامے ہوئے سرب کنگال، نام دھن ہٹ نہ کوئے وکائیا۔ اپنی اپنی گھالن سارے رہے گھال، پُرکھ اکال تیرا ایشٹ نہ کوئے منائیا۔ میں جیواں جنتاں
 ایکار وار آیا سکھال، بنس سر بنس بھیت چڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ تیرے ہتھ وڈیائی پُرکھ اکال، میں
 نیوں نیوں سیس جھکائندا۔ تیرا حکم دین دیال، ہر داتے موہے بھائندا۔ میں چل کے آیا تیرے دوار، در دوارے سیس جھکائندا۔ پہلی چیت کر پیار،

پریم بندھن ایکا پائیندا۔ گر اوتار کرن پکار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ توں کرتا پُرکھ کرنیہار، تیری کیتی نہ کوئے اُلتائیندا۔ وشن برہما شو پانی ہار، بن پنہار سیو کمائیندا۔ میں در درویش بن چوہدار، تیرا فرمانا اک جنائیندا۔ پیر پیغمبر سُنو گر اوتار، پورب لیکھا سب دا آنت کرائیندا۔ بیس بیسا ہر جگدیشا رہن نہ دیوے پچھلا مان، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ایکا وار، ایکا ایک جنائیا۔ سب نے رہنا خبردار، وشن برہما شو سمند ساگر دھرت دھول ترے گن پنج تت نال ملایا۔ کرے کھیل کرتا کریم قادر، نبی رسول پیر پیغمبر پورب لہنا سب دا رہیا مکائیا۔ آگے دیوے اکو آڈر، ساچے حکم گوہند تعمیل آپ کرایا۔ لیکھا کھے نال رت، تیغ بہادر، تیر کھی قلم بنایا۔ کلجک و ہن ڈونگھا ساگر، کوڑی کر یادے رُڑھایا۔ ساچے بھگتاں دیوے اکو آدر، اپنا آدرش آپ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا فرمان آپے رہیا لائیا۔ ہر فرمان سنایا سندیش، پہلی چیت چیتن کرتار۔ پچھلا رہے نہ کوئی نر نریش آگے لیکھا پار کنار۔ پوجا چھے گنپت گنیش، وشن برہما شو نہ کوئے ادھار۔ گر پیر اوتار پیغمبر اکو وار کر لے پیش، آگے رکھیا نہ کوئے ادھار۔ ساریا سوں جانا اتے لے کر لیف، پُرکھ ابناسی لئے سوال۔ لوک مات نو کھنڈ پر تھی بن کر سان دے خالی کھیت، چاروں کُنٹ کُنٹ کر لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، بھگون بھگت لئے پر گٹایا۔ گر پیر پیغمبر لہنا مکیا، مکیا وچ سنسار۔ بھگت بھگونت گودی چکیا، سنجگ چلائی ساچی دھار۔ نرگن نرور پُرکھ اکال ایکا اٹھیا، سب دا لہنا دے نوار۔ دین دیال ٹھا کر سوامی ایکا ٹھیا، ہر جن ساچے لئے اٹھال۔ لکھا رہن نہ دیوے کوئی کسے گٹھیا، سننگر میلا میلے آن۔ پنج تت تیرا دیک بھجھیا، نرگن جوت ہوئے پردھان۔ گوہند بھو کھلائے گھجیا، کوئی رہے نہ جگت انجان۔ لیکھا چھے ایکا دوجیا، دو آیکا نہ کوئے نشان۔ بھگت بھگونت آپے بوجھیا، لیکھا جانے دو جہان۔ آپے کم ہر جو رُجھیا، آپے گھر گھر دیکھے آن۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان۔ سری بھگوان کھیل اول، آد پُرکھ کرائیندا۔ جس نوں کہندے رہے میاں اللہ، الہی نور ڈگمگائیندا۔ جس نوں کہندے رہے میٹے سلا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ جس نوں کہندے رہے گر اوتار پیر پیغمبر پھرائے پلا، شبدی ڈور ڈور بندھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے نہیل دھام اٹلا، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔

جس نوں کہندے بودہ اگادھ سچ سندیس گھلا، گر پیر اوتاراں شبدي شبد پڑھائیندا۔ سو کجگ انتم نرگن نہکٹک نرکار اجوئی رہت ہويا جھلا، بن جھلا بھگتاں پچھے پھیرا پائیندا۔ ہتھ وچ پھڑیا اکو بھلا، دو جہاناں نین شرمائیندا۔ سچ سندیس پہلی چیت ایکا گھلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ گجتر اک اگلا، عقل کل کلونتا اپنی کل پرگٹائیندا۔

* ۵ چیت ۲۰۱۹ سُرین سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو امرتسر *

سو پُرکھ نرنجن ٹھمران، نرگن نرگن ہر جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھنا مار دھیان، نرکار بھو چکائیندا۔ ایکنکارے بنا بلوان، بل دھاری آپ سنائیندا۔ آد نرنجن جوتی نور کر نشان، سچ نشانہ اک سمجھائیندا۔ ابناسی کرتے ویکھ مکان، ست ستوادی آپ سنائیندا۔ سری بھگوان نیتز کھول ویکھنا دو جہان، دو جہاناں والی حکم ورتائیندا۔ پاربرہم برہم کر پچھان، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا پڑدہ لائیندا۔ شبدي سٹ ویکھ اپنا گیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ لوک مات لیکھا ویکھ جیو جہان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سیوا آپ لگائیندا۔ نرگن نرگن دھر فرمان، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ اپنی کیتی لئے پچھان، کرنی کرتا بھو چکائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء ویکھ مکان، گرہ گرہ پڑدہ لایا۔ وشن برہما شو بنے نادان، بالی بدھ رکھائیا۔ سُرپت اند ہويا خیران، ہر کا بھو کوئے نہ آئیا۔ ہر جو ہر ہر نرائن نراپنے ہتھ رکھے تیر کمان، ساچا چلہ اک اگلا آپ چڑھائیا۔ درگاہ ساچی مقامے حق، حقیقت ویکھے نور نشان، ظاہرا ظہور بے پرواہیا۔ لوک پر لوک توڑنہارامان، لیکھا جانے سری بھگوان، بھگوان اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ نرگن کھیل دتے اول، نرگن آپ سمجھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ محلہ، نو نو چار پھیرا پائیا۔ پڑدہ لاه سمنند ساگر ڈو نگھی ڈلا، اچے ٹلے پر بت ویکھے چائیں چائیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھرنا ہو کے جھلا، جھلک اپنی آپ پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی آتم پر ماتم پھڑیا پلا، پلو گنڈھ نہ کوئے پوائیا۔ جیو جنت تت وکار جوٹھ جھوٹھ رلا، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ من واسنا بوٹا پھلا، جگت ترسنا پت ڈالی اپنا رنگ وکھائیا۔ سچ سنیہہرا کسے نہ گھلا، سپس

جگدیش نیوں نیوں نہ کوئے جھکائیا۔ رسنا کہہ کہہ تھکے اللہ، عالمین نظر نہ آئے خدائیا۔ مندر مٹھ شو دوالے گھرت دپیک پون ہون بلا، نرگن جوت جوت نہ کوئے رُشنائیا۔ کسے نہ ملیا نہیل دھام اٹلا، پدوی اٹل نہ کوئے پائیا۔ کوئی کہے رام میرا پھریا پلا، کوئی کرشن سیس جھکائیا۔ کوئی کہے نانک نرگن آگے کھلا، کوئی کہے گو بند ہوئے سہائیا۔ کوئی کہے چار وید ہر جو رلا، کوئی پُران اٹھاراں وچ سہائیا۔ کوئی کہے گیتا گیان سری بھگوان ایکا گھلا، سچ سندیس نریش سنائیا۔ کوئی کہے انجیل قرآن دکھائے سچ محلہ، محل اٹل کر رُشنائیا۔ کوئی کہے بانی بان نرالا مارے انیالا، آر پار پار آر آپ کرائیا۔ نانک گو بند کہے اینکارا اک دیالا، آد جگاد جگا جگنتر ہوئے سہائیا۔ کجگ آنت چار ورن اٹھاراں برن راؤ رنک اوچ پنچ ہوئے بے حالہ، نیتز نین نیر ورو لے سرب لوکائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دھواں دھار جگت رین اندھیری کالا، نرگن نور سچ پرکاس چند چاندنی نہ کوئے چکائیا۔ کوئی کہے وسے دھر مسالہ، دھرم دھار نہ کوئے بنائیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ مساق گرن تھی پنتھی سارے منگن ہالہ، آتم پریم ساچا نیم نہ کوئے نبھائیا۔ انتم سب دا گھڑا ہوئے کالا، دُرمت میل دھووے نہ کوئے شاہیا۔ پار برہم پر میثور لکھ اگوچر اگم اتھاہ آپے چلے اولڑی چالا، وید پُران شاستر سمرت بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرگن حکم سنائیا۔ نرگن حکم سچ فرمانا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ بھوپت بھوپ بھوپ راجانا، تخت نواسی کھیل کرائندا۔ پُرکھ اکال والی دو جہاناں، دوئے دوئے روپ آپ اکھوائندا۔ جوتی شبد کھیل نرالا، تار ستار آپ ہلائندا۔ نرگن سرگن پہرے بانا، جگ جگ ایکا گر روپ وٹائندا۔ ناد انادی بول ترانہ، ترے گن اتپتا آپ سنائندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہانا، ہر خالق خلق ویکھ دکھائندا۔ لکھ چوراسی تنیا تانا، گھٹ گھٹ اپنارنگ رنگائندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنا ویس وٹائندا۔ کجگ آنت ہو پردھانا، بے آنت کھیل کرائندا۔ پورب لیکھا نو سو چورانوے چوکڑی جگ پندھ مُکانا، پاندھی نظر کوئے نہ آئندا۔ بھگتاں بنھے ساچا گانا، درگاہ ساچی سگن منائندا۔ لوک مات سچ نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائندا۔ ہر جن جن ہر آتم آتر دیوے اک گیانا، پر ماتم بوجھ بھجائندا۔ امرت آتم پینا کھانا، جگت ترسنا بھکھ گوائندا۔ دپیک جوت اک مہانا، گھر گھر وچ آپ کائندا۔ انحد راگی راگ ترانہ، دُھن آتمک آپ سنائندا۔ آتم سیجا کر پروانا، ساچی سیجا سو بھاپائندا۔ ناری کنت کھیل مہانا، سرتی شبدی بندھن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساچی کار آپ کرانیدا۔ ساچی کار کرے کرتارا، قُدرت قادر وکھ وکھانیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر دیندے رہے سہارا، نغمہ نگاہبان سنایا۔ طالب طلبا کردے رہے دیدارا، دید عید اک وکھانیا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارا، پر بھ آگے چلے نہ کوئے پترانیا۔ کلجگ اتم شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی رووے زارو زارا، نیتزیناں نیر وہانیا۔ ساڈا چلے نہ کوئے چارا، چاروں کُنٹ رہی گر لایا۔ رسنا جہوا کرن ہارا کارا، اُچی کوک کوک سنایا۔ مایا خاطر کرن پوڑا، ہر دے ہر ہر نہ کوئے وسایا۔ سادھاں سنتاں لایا اکھاڑا، بن ویسواناچ نچانیا۔ لگی اگ بہتر ناڈا، تتوت نہ کوئے بُجھانیا۔ ڈھر درگاہی پاربرہم پت پر میثور کسے نہ ملیا سچا لاڈا، ہر جو کنت نار نہ کوئے پرناہیا۔ چاروں کُنٹ دسے وبچار، جگت ڈھاگن رہی گر لایا۔ گر لکھ وراستا پیر پسارا، جس ہر جو اپنی بوُجھ بُجھانیا۔ دوس رین راتی ستیا دے دیدارا، در در گھر گھر پھیرا پانیا۔ وشن برہما شو کروڑ تینتیا سُرپت راجا اند کرے نمسکارا، نیوں نیوں سیس جگدیش جُھکانیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ویکھن وارو وارا، پاربرہم تیری وڈی وڈیانیا۔ جگ جگ کھیل کرے نیارا، آنت کوئے نہ پانیا۔ بے آنت کہہ کہہ تیرے کولوں کرایا جُھٹکارا، مان ابھمان نہ کوئے رکھانیا۔ کھانی بانی کہے ٹوں سرب چٹاں داتارا، لکھ لکھ تیری صفت صلاحیا۔ ٹوں سب توں وسیں نیارا، سچکھنڈ ساچے آسن لایا۔ حکمی حکم تیرا ورتارا، جگ چوکڑی حکمے وچ بھوانیا۔ حکمے صفت بھگت پیارا، پیار پیار نال پرناہیا۔ حکمے اندر ست وبارا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرانیا۔ حکمے اندر بھگت دوارا، ہر بھگون آپ بنانیا۔ حکمے اندر بن بن سیوادارا، بن سیوک سیو کمانیا۔ حکم اندر لہنا دین چُکایا گر اوتاراں، پچھلا لیکھا کہے نہ رانیا۔ آگے ست ست کرے ورتارا، ست ستوادی اک رُگھرانیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، راج راجان اپنا بل آپ دھرانیا۔ نرگن بن بن چوہدارا، در درویش در در لکھ جگانیا۔ واہوا تیری قُدرت توں ویکھنہارا پروردگارا، تو ہی تو ہی تیری تیرے وچ سماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم اپنے ہتھ رکھانیا۔ اپنا حکم رکھے ہتھ، دوسر بھو نہ کسے جنائیدا۔ جگ جگ چلائے مات رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمانیدا۔ گر اوتار مارگ دس، بھگت بھگونت بھو چُکائیدا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ آپ بھوانیدا۔ سرب کل آپے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ ویس وٹانیدا۔ لہنا دین چُکائے سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چمارا سیو کمانیدا۔ اپنی مہما جنائے اکھ، کتھنی کتھ نہ

کوئے سٹائیندا۔ چار جگ دا کھیڑا بھٹھ، آنت بھٹھیالا اک دکھائیندا۔ پنڈھ مکایا نٹھ نٹھ، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقاں پڑدہ لاہندا۔ شبد ندھان ہر مہربان اگم اگمڑی مارے سٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ اپنا بل دھرے بل باون، بھو کوئے نہ پائیندا۔ آپے راما آپے راون، رگھپت اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے کرشنا آپے کاہن، آپے گوپی ناچ نچائیندا۔ آپے عیسیٰ موسیٰ نیوں نیوں کرے سلامن، آپے سجدہ سیس جھکائیندا۔ آپے محمد چار یار کرے غلامن، غربت سب دی آپ مٹائیندا۔ آپے نانک دیوے ستنام نامن، ہر ہر نامہ آپ پڑھائیندا۔ آپے گوہند بولے پُرکھ اکالن، اکال پُرکھ ایکا نظری آئیندا۔ آپے بھگت دوارے بنے سوالن، بن درویش پھیری پائیندا۔ لکھ چوڑاسی بوٹا ویکھے بن بن مالن، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ آپے چلے اوٹڑی چالن، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ آپے بن بن ویراگن گرگھماں چڑھے بھالن، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ آپے کرپاندھ گھر گمبھیر گن ساگر ہر جن پھڑائے اپنا دامن، دامنگیر آپ ہو جائیندا۔ آپے سنت سہیلے گرو گریچیلے میل ملائے آمنو ساہمن، نیتز نین نینا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ایکا ہر، زرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر ہر دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ جگ چوکڑی کر خوار، کوٹن کال پار کرائیندا۔ کوٹن کوٹ گراوتار، لوک مات سیوالائیندا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت کرن بے جیکار، بے جیکار آپ الائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت کھڑے دوار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن بن بھکھار، در در گھر گھر پھیری سرب پوائیندا۔ کوٹن کوٹ گرگھ نیتز نین راہ تگن ساچے یار، کون ویلا درس دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ گرگھ چرن پریتی منگن پیار، پیا پریتم وست امولک جھولی پائیندا۔ پُرکھ ابناسی سرب جیاں دا سانجھا یار، چار گنٹ دہ دشا گھٹ گھٹ ویکھ دکھائیندا۔ ذات پات دین مذہب وسیا باہر، اوچ پیچ راو رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سندیس نر نریش نر نتر ایکا ایک جنائیندا۔ ایکا شبد سٹائے نر نتر، نر اکار وڈی وڈیا نیا۔ سرب جیا گرا ایکا منتر، گردیو نمو سہانیا۔ لکھ چوڑاسی بھجھائے بسنتر، امرت میگھ میگھ برسائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ لیکھا جانے گگن گلنتر، منڈل منڈپ پھیرا پائیا۔ گھاٹت گھڑ بنائی بنتر، بھننہار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا

حکم رہیا ورتائیا۔ گھڑے بھنے حکمے اندر، حکمی حکم چلائیندا۔ توڑنہار ہنکاری جندر، نام کھنڈاں اک اٹھائیندا۔ نو نو ویکھے کھنڈر، چاروں کُنٹ نین اٹھائیندا۔
 جیو جنت من واسنا بندر، آتم پر ماتم میل نہ کوئے کرائیندا۔ جگت اندھیرا ڈوگھی کندر، محل اٹل نہ کوئے رُشنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، حکمے اندر سرب رکھائیندا۔ حکمے اندر چار جگ، جگ چوکڑی کھیل کرائیا۔ حکمے اندر اودھ جائے پگ، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ حکمے اندر لکھ
 چوراسی بوٹا جائے سک، پت ڈالی نظر نہ آیا۔ حکمے اندر جڑ دیوے پٹ، نہ پھیر کوئے لگائیا۔ حکمے اندر شوہ دریائے دیوے سٹ، کوڑی کریا دے مٹائیا۔
 حکمے اندر جن بھگتاں اُپر جائے ٹٹھ، دین دیال اپنی دیا کمائیا۔ حکمے اندر جام پیائے گھٹ، نخبھر جھرنارس چکھائیا۔ حکمے اندر نرمل نور وکھائے جوت، جوتی
 جاتا بے پرواہیا۔ حکمے اندر بھاگ لگائے کایا کوٹ، ساچا بنک گھر سہائیا۔ حکمے اندر لہنا دینا چکائے ورن گوت، ایکا برہم برہم درسائیا۔ حکمے اندر آتم پر ماتم
 پر ماتم آتم اُتے ہوئے موہت، موہ مُجبت اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنا بندھن پائیا۔ حکمے اندر پائے بندھ، بندی
 خانہ توڑ تڑائیندا۔ حکمے اندر سورج چند، آد جگاد سیو کمائیندا۔ حکمے اندر برہمنڈ کھنڈ، لوآں پُریاں راس رچائیندا۔ حکمے اندر جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج نال
 ملائیندا۔ حکمے اندر گن گائے ہتی دند، رسنا جہوا ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر لیکھا جانے جیو پنڈ، کایا بنک سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ حکمے اندر حقیقت حق، لاشریک ویکھ وکھائیا۔ حکمے اندر کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ بے پرواہیا۔ حکمے اندر ہر بھگت ملائے نس
 نس، مُرشد مُرید دیا کمائیا۔ حکمے اندر نرگن سرگن ہو یا وس، سرگن پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیا۔ حکمے اندر دیوے ساچارس، گوبند امرت رس چکھائیا۔ حکمے
 اندر کھیل تماش، گھٹ گوپی کاہن نچائیا۔ حکمے اندر وسے پاس، آتم پر ماتم سیتیج ہنڈھائیا۔ حکمے اندر ہووے ناس، حکمے اندر اُتپت لئے کرائیا۔ حکمے اندر
 سچکھنڈ کرے نواس، حکمے اندر تھر گھر اپنا چرن لگائیا۔ حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر دیوے جوت پرکاس، حکمے اندر شبہی راگ سنائیا۔ حکمے اندر سب دا
 کرے ناس، پنچ تت چولا کوئے رہن نہ پائیا۔ حکمے اندر ایکا ایک ایکنکارا شاہو شہاباش، اپنا حکم آپے آپ ورتائیا۔ آپے راجا آپے داس، آپے سیوک

آپے مالک آپے چلے حکم رضایا۔ کلج اتم پڑکھ ابناسی اکو کارج کرتا کرے خاص، خلاصی سب دی دے کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جایا۔

* ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ جنڈیالا گرو ضلع امرتسر *

حکمے اندر بن دلیر، دہ دشا حکم ورتایا۔ حکمے اندر بن شیر، سنگھ اپنا روپ وٹایا۔ حکمے اندر نو سو چورانوے چوکڑی جگ لیا گھیر، دو جہان پھیرا پانیا۔ حکمے اندر کردا رہیا ہیر پھیر، جگ جگ ویس وٹایا۔ حکمے اندر سب دا لہنا دینا دے نبیڑ، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھایا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی گیلے گیلے، گیلے اپنے ہتھ رکھایا۔ حکمے اندر کھیڈاں رہیا کھیڈ، بردھ بال جوان روپ نظر کوئے نہ آئی۔ حکمے اندر چھیڑاں رہیا چھیڑ، زرگن سرگن زرگن زرگن اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دلیری اک رکھایا۔ ہوئے دلیر شاہ سلطانا، زور اپنا آپ دکھائیدا۔ میل ملایے سری بھگوانا، بھگون اپنا روپ وٹائیدا۔ بل باون بھے گانا، ساچا سگن منائیدا۔ پنچم پنچ کر پروانہ، پنچم اپنی گود بہائیدا۔ پنچم دیوے ساچا دانا، وست امولک جھولی پائیدا۔ پنچم ہتھ سچ نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائییدا۔ پنچم ایکا راگ ترانہ، گیت گو بند آپ سنائیدا۔ پنچم دیوے اک دھیانا، چرن کول بو جھ بھجائیدا۔ پنچم کھیل کرے مہانا، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دلیری اک رکھائیدا۔ سچ دلیری شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آپ رکھایا۔ آد جگاد چلاؤندا رہیا راہ، بن رہبر مارگ لایا۔ سدا سہیلا اک اکیلا دیندا رہیا صلاح، صفتی صفت صلاحیا۔ گرو گربندا رہیا ملاح، کھیوٹ کھیٹ بیڑامات چلائی۔ جگ جگ جپاؤندا رہیا ناں، ناؤں نرنکارا بھيو گھلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھایا۔ اپنا بل رکھے نرنکار، زرگن نظر کسے نہ آئیدا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بھيو کوئے نہ پائیدا۔ جودھا سوربیر بلکار، بل اپنا آپ پرگٹائیدا۔ ویکھنہار سرب سنسار، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائیدا۔ چارے کھانی بانی پڑدہ دے اگھاڑ، آپ اپنا پڑدہ لاہندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بل آپ

جنائندا۔ ساچا بل آپے رکھ، بلی بلوان کھیل کرایا۔ زرگن نور ہو پرتکھ، سرگن ہر سمجھایا۔ ایکا ڈھولا اگنی اکھ، سوہنگ بولا آپے گایا۔ ست ستوادی مارگ دس، گرگھ سجن لئے جگایا۔ بھگت بھگونت کر کر دکھ، لکھ چوراسی بندھن مات تڑایا۔ اک گھلائی اپنی اکھ، اپنا بھيو جنایا۔ میل ملایا ہس ہس، پوت سپوتا گود بہایا۔ امرت آتم اکورس، بن رسنا جہوا آپ چھکایا۔ اٹھے پہر جن بھگتاں گائے جس، بن سیوک سیوکمایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں کولوں آیانس، ہر جو پتو آپ چھڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن دلیر لوک مات پھیرا پایا۔ بن دلیر سری بھگوانا، اپنی دیا آپ کمایا۔ غریب نمانیاں دیوے مانا، سر اپنے بھار اٹھایا۔ بھگتاں بھے ساچا گانا، درگاہ ساچی سگن منایا۔ بن رسنا جہوا گائے ترانہ، ترے گن اتیتا رنگ دکھایا۔ آد جگاد نوجوانا، سدا سہیلا ایکا رنگ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بن دلیر آیا جگ، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ ایکو دیپک گیا جگ، باقی دیوے گل کرائیا۔ کوئی نہ چڑھے اُپر شاہ رگ، سب منہ دے بھار سُٹایا۔ بھگت بھگونت کر کرپا کیتے اڈ، بن پڑھیاں اپنے نال ملایا۔ لکھ چوراسی دتی چھڈ، سجن کوئے نظر نہ آیا۔ سب دے خالی دسن ہڈ، کایاتت تت گُرا لایا۔ لوک مات نشانہ ساچا گڈ، گر اوتار پیر پیغمبر وشن برہما شو سارے در آسیس جھکایا۔ پاربرہم تیری لہدے رہے حد، تیرا انت کوئے نہ پانیا۔ کلجگ انتم توں بھگت بنائے اپنی جد، ساچا بنس اک دکھایا۔ کوٹن کوٹ گر پیر اوتار لوک مات بھار گئے لد، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ تیرا بھيو نہ جانے کوئے توں رکھے کیٹھی کھڈ، کون کوئے دے بہایا۔ کریا کھیل انت سمرتھ، سمرتھ تیری وڈیایا۔ ست ستوادی اک نشانہ ساڈھے تن ہتھ، اگے پچھے ایٹھے اوتھے دو جہان بنایا۔ تیری دست تیرے ہتھ، دوسر ہتھ کسے نہ آیا۔ پُرکھ اکال دین دیال بن دلیر جن بھگتاں رہیا دس، ہر جن تیری وڈ وڈیایا۔ میں تیرا تیرے ہو یا وس، میری چلے نہ کوئے چترایا۔ تیرے اندر وڈ کے منہ دے بھار گیا ڈھٹھ، اُپر تیرا بھار لُکایا۔ تیرے وکار اپنی ہتھیں کر اکھ، بن اگنی دیاں جلائی۔ تیرا پریم ویکھاں رتی رت، رتی رت وچ سمایا۔ تیری آس دھیرج جت، ست سنتوکھ نیتز نیناں درشن پانیا۔ تیری اکو برہم مت، پُرکھ اکال اوٹ رکھایا۔ صاحب سلطان جانے مت گت، سر اپنا ہتھ لُکایا۔ کر کرپا یجیا نام اپنے وت، بن کرسانا ہل چلائی۔ آپ مہکائے ڈالی پت، بھل بھلو اڑی اپنے ہتھ رکھایا۔ دو جہاناں

لئے رکھ، تتی وانہ لاگے رائیا۔ کوٹن کوٹ رو سس، گرگھ تیرے چرناں سیس جھکایا۔ وشن برہما شو پندھ مکایا نس نس، دُور دُراڈے پہلی چیت آ آ درشن پائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آنت سانوں نہ جانا چھڈ، در تیرے دین دُہائیا۔ بن بھگتاں میں سب نوں کیتا رو، حکمی حکم اک جنایا۔ اتم سب دا پڑوہ لینا کج، شبد دوشالہ اُپر رکھایا۔ کوجھا کملا پُرکھ ابناسی نہ کوئی آچار نہ کوئی پیج، سچ پریتی گر سکھاں کولوں سکھن آئی۔ بن نگاریوں گیا وچ، نوبت گر سکھ نام وجایا۔ بن ڈوریوں گیا بجھ، پریم تندی اک رکھایا۔ ہر جن ہر جو تیرا کر کے جج، اپنی خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گلج تیری اتم ور، بن دلیر سنگھ شیر اپنا بل رکھایا۔

* ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ ٹانگرا ضلع امرتسر *

حکمے اندر سورا سرنگ، ست پُرکھ زرنجن کھیل کرانیدا۔ حکمے اندر کھیل سکھنڈ، زرنجن زرویر پُرکھ اکال آپ کرانیدا۔ حکمے اندر دیس برہمنڈ، پُری لوء برہمنڈ کھنڈ اپنی بنت بنانیدا۔ حکمے اندر سورج چند، منڈل منڈپ آپ سہانیدا۔ حکمے اندر زرنجن سرگن دے سنگ، سگلا سنگ آپ نبھانیدا۔ حکمے اندر بھکت بھگونت منگے منگ، داتا بھگھاری ناؤں دھرانیدا۔ حکمے اندر اک پلنگ، ساچی سیجا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی کھیل کرانیدا۔ انہو کھیل کرے زرنکارا، زراکار وڈی وڈیائی۔ ست ستوادی ہو اُجیارا، زرنجن نور نور رُشنائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، سکھنڈ و سے سچا ماہیا۔ تھر گھر کھول آپ کوڑا، اپنی بنت آپ بنایا۔ ست سروپی ست ڈلارا، شبدی شبد وسایا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، بھوپت بھوپ راج راجان آپ سنایا۔ وشن برہما شو کرپسارا، ترے ترے میلا سچ سُبھایا۔ پنچم پنچ پنچ اکھاڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلایا۔ حکمے اندر ساچی دھار، دھرنی دھرت دھول سہانیدا۔ حکمے اندر جل تھل مہیئل پائے سار، اُچے ٹلے پربت پھول پھولانیدا۔ حکمے اندر کھانی بانی کر تیار، جیرج انڈج اُتبیج سبتج ویس وٹانیدا۔ حکمے اندر تتوت دے ادھار، تت نواسی ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیدا۔

ساچا کھیل سِری بھگوان، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن کر پردھان، گھاڑن گھرت آپ گھرائیندا۔ گھر وچ گھر اک مکان، بے مقام آپ
 بنائیندا۔ نو نو کھول دکان، در در اپنا رنگ دکھائیندا۔ بھگتن بھگون دے دے دان، ساچی بھگتی جھولی پائیندا۔ اینکارا ناؤں ندھان، نام دست امولک
 جھولی پائیندا۔ گھر وچ گھر کھیل کرے مہان، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیندا۔ بھگتن مینا
 اینکارا، ایک ایک وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ شبد اگئی اک جیکارا، بے جیکار آپ سنائیا۔ نرمل دیا باقی کر اجیارا،
 کملاپاتی نور رُشائیا۔ ساچی ہائی بن ونجارا، کایا ہٹ اک دکھائیا۔ ساچے مندر دست ہر تھارا، تھر درباری آپ جنائیا۔ شبدی شبد اگم اپارا، راگی انحد ناد
 وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ ہر جن میلا ایک گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ پنچ وکارا نچکے ڈر، پنچم جوڑ
 جوڑائیندا۔ ڈونگھی بھوری پاوے سار، کایا کوری کھوج کھوجائیندا۔ ٹیڈھی بنک آپے وڑ، ایڑاپنگل موہ مٹائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، ساچے سنتاں
 آپ اٹھائیندا۔ جوت نرنجن آپے دھر، بن تیل باقی آپے ڈمگائیندا۔ شبد انادی انحد دُھن راگ سنائے ساچا ہر، تندی تند نہ کوئے رکھائیندا۔ امرت
 سروور ٹھنڈا ٹھر، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ بجر کپائی توڑ گڑھ، دُئی دویتی پڑدہ آپے لائیندا۔ آتم سیجا ساچی چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ سُرَت نمانی
 لئے پھڑ، شبدی اپنا بندھن آپے پائیندا۔ آپ دکھائے ساچا گھر، گرہ مندر سو بھا پائیندا۔ آتم پر ماتم لے وڑ، برہم پاربرہم سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ ملائیندا۔ ساچے بھگتاں ہر ہر میلا، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ ایک گھر دکھائے گر وگر چیل، گر چیل رُپ دھرائیا۔
 آد جگادی سجن سہیلا، سنگر پورا ناؤں رکھائیا۔ سرب گھٹ وسے اک اکیلا، گھٹ گھٹ آپے رہیا سہائیا۔ کٹنہارا رائے دھرم دی جیل، لکھ چوراسی چھند
 کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جس سر ہتھ رکھے کرتار، آپ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ دُئی دویتی کر خوار، مایا متا
 موہ چکائیندا۔ ذات پات اوچ نیچ راؤ رنگ نہ کوئے وچار، آتم پر ماتم بوجھ بھجھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا نہ کوئے دوار، کایا گرودوارا اک دکھائیندا۔
 دوس رین اٹھے پھر پاربرہم پت پر میثور بیٹھا رہے خبردار، آلس نندرا وچ کدے نہ آئیندا۔ سنت سہیلے لہے ساچے یار، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ کاغد

قلم شاہی نہ کوئے وچار، شاستر سمرت وید پُران بھو کوئے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اُچی کوک کوک گئے پکار، بے آنت بے آنت بے آنت سرب
 صلاحندا۔ آد جگاد جگ جگتر آنت نہ پاراوار، کہانی بانی دو جہانی صفتی صفت صلاحندا۔ راگ ناد روون زارو زار، نیتز نیناں نیر نیر وہائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں درس دکھائیندا۔ ساچے بھگت دیوے درس، ہر درسی دیا کمائیا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہوس ہور نہ
 کوئے ودھائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا کعبہ پھول پھولائیا۔ امرت میگھ دیوے برس، ترے گن گنی تت بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، بھگتن میلا چائیں چائیا۔ بھگتن میلا چاؤ گھنیرا، گہر کھپھر آپ رکھائیندا۔ وسنہارا نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکھائیندا۔ من منوآ دیوے گھڑا،
 من کا منکا آپ بھوائیندا۔ پنچ وکارا پھلے جھیرا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ کایا مندر وسے کھیرا، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ گھلا کرے ہر جو
 ویڑا، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ سنت سہیلا اک اکیلا نرگن سرگن بنھے بیڑا، کھیوٹ کھیٹا سیو مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت
 بھگوت اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگوت اکو رنگ، ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک تیج اک پلنگ، ایک مندر آسن لائیا۔ ایک راگ اک مردنگ، ایک نادی ناد
 سنائیا۔ ایک رس اک انند، پرمانند اک وڈیائیا۔ ایک پرکاس ایک چند، ایک نور نور رُشنائیا۔ ایک کھیل جانے برہمنڈ، جیو پنڈ سوہا پائیا۔ ایک صاحب دیال
 بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایک کال گراس توڑے تند، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ ایک دیال خوشی کرائے بند بند، سنگر اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سُبھائیا۔ بھگتن میلا ہر نرکار، نر نرکارا آپ ملائیندا۔ مہاکال کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ دین دیال
 سنگر دھار، گر شبدی رُپ وٹائیندا۔ آنت کال نہ مارے مار، کل کاتی موہ مٹائیندا۔ ساچی گھاٹی ایک وار، سنگر پورا آپ چڑھائیندا۔ کایا تاکی کھول کواڑ، ہر
 درسی درس دکھائیندا۔ لہنا دینا باقی دئے نور، پورب لیکھا ویکھ دکھائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں پاوے سار، آگے بچھے سیو مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اکو ہر، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس شبدی دھار، گر گر رُپ وٹائیا۔ گر گر شبد کھیل اپار، اپر پر آپ کرائیا۔
 پنچ تت تت ادھار، جگت ادھاری ویکھ دکھائیا۔ بودھ اگادھی اک سنار، گیت سنگیت آپے گائیا۔ راگ ناد نہ پائے سار، چھتیس بیٹھے نین شرمائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیا ئیا۔ ہر جن بھگت وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیا ئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن لکھ چو راسی وچوں کڈھ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ اک اونکار لڈائے لڈ، تخت نواسی اپنی گود بہائیندا۔ آد نرنجن جوت نرنجن کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ ابناسی کرتا ہو ہو داس، بھگت بھگونت سیو کمائیندا۔ سری بھگوان دیکھنہارا کھیل تماش، گھٹ گھٹ اپنی راس رچائیندا۔ پاربرہم برہم وسے پاس، ایش جیو ایکا در بہائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن منڈل سو بھاپائیندا۔ پوری کرے سنگر آس، دیال ٹھا کر دیا کمائیندا۔ جو جن ہر ہر چے رسنا سواس، پتی دند مکھ صلاحندا۔ تس جم کا کٹے پھاس، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ ویلے آنت نہ ہوئے اداس، سنگر اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایکا در بہائیندا۔ بھگت وسیرا ساچے گھر، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ اجونی رہت لکھ چو راسی جون پار کر، آون جاون پنڈھ مکائیندا۔ پُرکھ اکال پُرکھ پُرکھو تم دین اپنی دیا کر، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ نرگن نرور نرکار سوچھ سرُپی درس دکھائے آگے کھڑ، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت میلا ایکا گھر، گھر سہنجنا جگے جوت آد نرنجنا دیا باقی ہو نہ کوئے رکھائیندا۔ دیا باقی نہ کوئی تیل، اگنی آگ نہ کوئے لگائیا۔ جوتی جاتا جوتی میل، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ آپ وسائے دھام نیل، سچکنڈ ساچے مان دوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت دیکھے چائیں چائیا۔ ساچے گھر ساچا چاؤ، ہر سنگر آپ رکھائیندا۔ سنت سہیلے پھڑ پھڑ باہوں، آپ اپنے گھر بہائیندا۔ اک چپائے اپنا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، گرگھ بال انجانے گود بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ آد جگاد کرے سچ نیاؤں، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ نتھادیاں دیوے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی مان دوائیندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت اپنے رنگ سمائیندا۔ اپنے رنگ آپے راتا، رتی رت نہ کوئے رنگائیا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنی آپ جنائیا۔ نرگن سرگن جوڑ ناتا، جوڑی اپنی آپ بنائیا۔ آپ سنائے ساچا ساکہ، نش اکھر کر پڑھائیا۔ بودھ اگادھی اکو گاتھا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ صاحب سلطان ہر سمراتھا، اپنا کھیل آپ درتائیا۔ گرگھ ہر جن ہر

بھگت سگل و سورا لاتھا، ہر سنگر درشن پائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی آون جاون مات گربھ ککے واٹا، جوئی جون نہ کوئے پھرائیا۔ نرل جوت نور پرکاس کرے للاٹا، لو انتر آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت میلے اپنے گھر، در دروازہ آپ گھلایا۔ در دروازہ کلجگ اتم کھول، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ شبد وست انملڑی دیوے نہ کوئی تولے تول، تولنہارا نظر کوئے نہ آئیندا۔ ست ستوادی بودھ اگادھی سچھنڈ نواسی بیٹھا رہے اڈول، دھر فرمانا ساچا رانا ایکا ایک سٹائیندا۔ جن بھگتاں اندر کایا مندر انحد ناد وجائے ڈھول، مردنگا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ امرت اتم پر ماتم پیائے پائل، سچھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ اک اپتیا ٹھانڈا پیتا بن مندر مسیتا وسے کول، سچ دوارے آسن لائیندا۔ دوس رین رین دوس سرتی شبد کرے چوہل، سچ سہنجینی جوت زرنجی پڑکھ ابناسا کھیل تماش، زرگن زرگن آپ کرائیندا۔ آپے بھوگی بھوگ بلاسا، آپے جانے اپنی راسا، آپے انتر کر کر واسا، آپے بن بن دائی دایا سیو کمائیندا۔ بھگت بھگونت اک دھرواسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا در، جگ جگ جگ جیون جوت اپنے ہتھ رکھائیندا۔

* ۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پال سنگھ دے گرہ بھلائی پڑ ڈوگراں ضلع امرتسر *

سچ تحت سو بھاؤنت، ہر جو ہر ہر آسن لائیندا۔ سچھنڈ نواسی بے آنت بے آنت بے آنت، بھوپت بھوپ دیا کمائیندا۔ اپنی مہما جانے آگت، لکھ اگوچر بھيو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائییندا۔ زرگن زرویر پڑکھ اکال انھو پرکاس بنا اپنی بنت، اجوئی رہت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ سچ سنگھاسن ہر زرنکارا، آد پڑکھ آپ سہائیا۔ کرے کھیل آگم اپارا، لکھ اکھٹنا وڈ وڈیائیا۔ شبد آگمی دھر جیکارا، دھر درباری آپ سٹائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز نین نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائیا۔ اپنی کار کرتار، آد جگاد ویس وٹائیندا۔ کھیلے کھیل زرگن سرگن دھار، دوئے دوئے روپ آپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، ترے گن مایا

بندھن پائیندا۔ پنج تت تت اکھاڑ، کھانی بانی بھيو چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل آپے کر کر، کرتا پُرکھ ویکھ دکھائیا۔ ساچے مندر آپے وڑ وڑ، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ ساچا اکھر آپے پڑھ پڑھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ست دوارے آپے کھڑ کھڑ، ست سرُپی رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیا۔ ساچا تھم ایکنکار، عقل کل دھاری آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ناد انادی دُھن دُھنکار، راگی اپنا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل کھیلنہارا، لکھ چوراسی دیا کمائیندا۔ نرگن سرگن کر پسارا، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ گر گر دیوے مات سہارا، سنگر اپنارنگ دکھائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہارا آپ چلائیندا۔ سچ وہارا چلے کرتا، چال نرالی آپ رکھائیا۔ سیوا لاگر اوتار، وشن برہما شو کر پڑھائیا۔ جگ چوکڑی کرتیار، لوک مات ونڈ ونڈائیا۔ بودھ اگادھی کرگفتار، گُفت شنید کھیل کھلائیا۔ لیکھا جانے باطن ظاہر، ظاہر ظہور وڈی وڈیائیا۔ قُدرت قادر کرے پیار، کرتا کریم اک شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر ہر لا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا آپ چلائیندا۔ نام نِدھانا دے صلاح، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ تخت نواسی اک دکھائے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی آپ دکھائیندا۔ ساچی ریتی ہر کرتارا، آد جگاد چلائیا۔ حکمے حکم دے فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ سیوک سیوا گر اوتارا، جگ جگ سیو کمائیا۔ دوئے دوئے جوڑ کرن نمسکارا، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ خالی جھولی منگن بن بھکھارا، در درویش لکھ جگائیا۔ ابناسی کرتا پاربرہم پت پر میثور سدا سدا سد دیونہارا، اتوٹ اٹٹ اپنا ناؤں ورتائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گرہ دئے سمجھائیا۔ ایکا دیا باقی کر اُجیار، بن تیل باقی کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سٹائیا۔ سچ سندیسہ بودھ اگادھ، شبدی شبد شبد جنائیندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر لڈائے لاڈ، گودی گود آپ سہائیندا۔ ایکا دیوے ساچا ناد، تُریا

راگ راگ الائنیدا۔ لیکھا جانے برہم برہما، پاربرہم پرہم ویس وٹائینیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائینیدا۔ ساچی کھیل کرے سنسار، وڈ سنساری دیا کمائی۔ پیر پیغمبر گر گر لئے اوتار، سنگر اپنا کھیل کرائیا۔ پیر پیغمبر کر تیار، دستگیر دست بدست ملائی۔ آپے دیکھے چوٹی چڑھ اخیر، آخر اپنی حد دکھائی۔ مقامے حق اک توفیق، توفیق نام خدائی۔ اک اگلا لشریک، پروردگار بے پرواہیا۔ بچھنڈ دوارا نور نور پرکاس نہ کوئے تاریک، اندھیرا اندھ نہ کوئے رکھائی۔ سرگن کرے زرگن پریت، پریتوان بے پرواہیا۔ بیٹھا رہے سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ رہیا سامیا۔ بھو جنائے ہر اندھیٹھ، اندھیٹھی کار آپ کمائی۔ جگ چوکڑی گر اوتاراں سنائے اپنا گیت، ساچا سولہا آپے گایا۔ لکھ چوراسی پر کھنہار انیت، لکھ لکھ لیکھا سب نوں دے سمجھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کل آپ ورتائی۔ ساچی کل عقل کل داتا، اپنی آپ ورتائینیدا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائینیدا۔ چار جگ چوکڑی گرواں پیراں بدھانا تا، چرن کول جوڑ جڑائینیدا۔ اگم اگڑی سنائے گاتھا، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آئینیدا۔ سرب جیاں بن پت ماتا، لکھ چوراسی بال اپنی گود بہائینیدا۔ سادھ سنت بھگت بھگونت دیوے داتا، نام ندھانا جھولی پائینیدا۔ گرکھاں میٹے اندھیری راتا، سنگر ساچا چند چڑھائینیدا۔ گر سکھاں پورا کرے گھاٹا، پورب لہنا جھولی پائینیدا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ چوکڑی مکی واثا، بن پاندھی پندھ مکائینیدا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنا ناؤں جنائینیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائینیدا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، تخت نواسی آپ جنائی۔ جگ چوکڑی ہو پردھانا، سنجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائی۔ لیکھا جانے وید پُرانا، شاستر سمرت کر پڑھائی۔ بھو چکائے گیتا گیانا، انجیل قرآناں نال رلائی۔ کہانی بانی کھیل مہانا، چاروں گنٹ ویکھ دکھائی۔ جوتی نور نور نشانہ، نور نورانہ آپ دکھائی۔ کجگ انتم پرگٹ ہو سری بھگوانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائی۔ سچا حکم سچ سندیش، ست ستوادی آپ جنائینیدا۔ آپ اٹھائے وشن برہما شو گنیش، گنپت بل نہ کوئے جنائینیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھنہارا زرنیش، زرنائن پڑدہ لائینیدا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان کھیل کھلائے ساچے دیس، دیس دستر سو بھاپائینیدا۔ آد آنت سری بھگونت سب دا لہن لئے ویکھ، بچیا کوئے رہن نہ پائینیدا۔ گر پیراں دتا کسے نہ اپنا بھیت، حکمے اندر

سرب پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن کر کر ہیت، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جگ جگ رنگ رنگدا، آیا رنگنہار کرتارا۔ جگ جگ دو جہان در دروازہ لنگھدا، آیا نرگن سرگن لے اوتارا۔ جگ جگ کرے کھیل سورے سربنگ دا، جودھا سوریر بلی بکارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی کرے کھیل نیارا۔ جگ چوکڑی کھیل نیار، نرگن نروریر آپ کرائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیا۔ چار جگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گر پیر اوتار منگدے رہے ادھار، دوئے جوڑ جوڑ سپس جھکائیا۔ در درویش بنے رہے بھگھار، خالی جھولی اک بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھنہارا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ شبد سندیس پہلی وارا، سچھنڈ دوارے آپ سنائیندا۔ سچ دوارا وچ سنسارا، اُچ منارا آپ بنائیندا۔ آپ لگائے سچ دربارا، تخت نواسی آسن لائیندا۔ چرن بہائے پیر پینمبر گر اوتارا، پورب لہنا سرب وکھائیندا۔ چاروں کٹ ویکھو نظارا، نظر نظر اک کھلائیندا۔ اپنا اپنا بول بول گئے جیکارا، کوٹن کوٹ نام سنائیندا۔ کوئی سیوا رام پیارا کوئی کاہنا کرشن ادھارا کوئی شبد وجائے نگارہ، عیسیٰ موسیٰ کوئے سنگ رکھائیندا۔ کوئی نام ست کرے پیارا، کوئی فتح بول جیکارا، رسنا جہوا بتی دند صلاحندا۔ نانک کبیر ایکا ایکنکارا، آد جگاد اپنا کھیل کرائیندا۔ گر اوتار چھوٹے بالے کر تیارا، لوک مات سیوا لائیندا۔ پنج تت کر آکارا، نرگن دھارا جوت جگائیندا۔ گھرے بھنے بھننہارا، بن ٹھٹھیارا کھیل کرائیندا۔ کلجگ آئی اتم وارا، پورب لہنا سرب چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ آپ سمجھائیندا، پُرکھ ابناسی بے پرواہ۔ رت رتڑی ویکھ وکھائیندا، جگ چوکڑی کر گواہ۔ جوتی جوت روپ وٹائیندا، پیر پینمبر گر اوتار دے دے گئے صلاح۔ ساچے مندر آسن لائیندا، ساڈھے تن ہتھ بنک سہا۔ گوہند میلا میل ملائیندا، شبدی شبد ڈنک وجا۔ پہلی چیت رت سہائیندا، بھگت بھلواری آپ مہکا۔ اُپر اپنا آسن ڈاہندا، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ۔ گر پیر اوتار بھگت بھگونت اپنے در بہائیندا، ایکا وار لئے بلا۔ وشن برہما شو نیتز نیناں نیر وہائیندا، اُچی کوک مارن دھاہ۔ پُرکھ ابناسی سب نوں آپ سمجھائیندا، اپنا اپنا لیکھا ویکھو آ۔ ہر کا نام کسے گھر نظر نہ آئیندا، مندر مسجد شودوالا مٹھ گردوار رہیا کرلا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نین رہیا وکھا۔ گر

اوتار پیر پیغمبر نیتز ویکھ، ویکھ ویکھ رہے شرمایا۔ ساڈی مٹدی جائے ریکھ، کلجک جیو تیرا ناؤں گئے بھلایا۔ کسیر کہے میں دس کے گیا بھیت، اُچ محل اٹل وسے ساچا ماہیا۔ نانک نرگن کہے میں کر کے گیا جیتن چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پایا۔ گو بند کہے میں دس کے گیا بھیت، پُرکھ اکال اک منایا۔ انتم سب نے جھو جھنا لوک مات کھیت، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ پاربر ہم پت پر میثور اپنی بھلو اڑی مہکاؤنی مہینہ چیت، رت بسنتی کھ شرمایا۔ آؤ سارے ویکھو نیتز نیت، نین نین اٹھایا۔ ہر جو اک اکلا کھیڈاں رہیا کھیڈ، بھو کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا ورتایا۔ سنیاسندیہ سری بھگوان، نیتز نین سرب اٹھایا۔ چاروں کنت دسے بے ایمان، ساچی شرع نہ کوئے پڑھایا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکایا۔ رسنا جہوا کرن گیان، آتم آتر ہر نہ کسے وسایا۔ رسنا پڑھ پڑھ ہوئے شیطان، پاربر ہم نظر کسے نہ آیا۔ چار دیواری وڑ وڑ بیٹھے اندر مکان، اُپر چھپر چھن سہایا۔ سچھنڈ نہ دسے کسے نشان، نرگن روپ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جی ویر پھیر جگایا۔ دو جی ویر جگائے جاگ، جگ جیون داتا دیا کماندا۔ اٹھو نیتز ویکھو اپنی اُمت ساک، دین مذہب سرب جنائندا۔ نو کھنڈ پر تھی نیتز ویکھو اپنا اپنا ہاٹ، ہٹ ہٹوانا بھو کھائندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک دس کے آئے گاتھ، رسنا جہوانال ملائندا۔ کوئی نہ دسے کسے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر درباری کھیل کرائندا۔ ڈھر درباری کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، سچ سندیہ آپ سنا یا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ ہو یا پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا آپ ورتایا۔ حکم ورتائے سری بھگوانت، ایکا ایک جنایا۔ چار جگ بندے رہے گر اوتار کنت، جیو جنت نار ہنڈھایا۔ پنج تت کایا چولا بنائی بنت، ہڈ ماس ناڑی رکت بوند جوڑ جڑایا۔ تھر نہ دسے کوئی آنت، خاکی خاک سرب ملا یا۔ ایکا ناؤں اپنا منت، منتر ساچا نام پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ اک جنایا۔ سچ سندیہ ایکا وار، ہر جو ہر جنایا۔ ساچے سد سچے دربار، در دربارے آپ بہایا۔ کلجک کوڑا ہو یا پار، لوک مات رہے نہ رایا۔ گر اوتار آگے چلے نہ کوئے وہار، سب دا لہنا جھولی رہیا بھرایا۔ لوک مات نہ آؤنا ہو تیار، گر در مندر مسجد مٹھ شو دوالے نہ وڑنا کر وچار، ڈھر فرمانا اک سمجھایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ اکاؤن باؤن بول جیکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیآ۔ شاہ پاتشاہ تیرا کھیل نیارا، بے آنت تیری وڈیائیآ۔ صاحب سلطان تُوں پروردِ گارا، سچی تیری شہنشاہیا۔ چار جگ لوک مات دس دس گئے دھارا، حکمی حکم سیو کمائیآ۔ اتم ہویا پار کنارہ، تیرے اگے نہ چلے کوئے چترائیآ۔ دو دو جوڑ کرن نمسکارا، در بیٹھے سیس جھکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک ورتائیآ۔ ساچا حکم دیوے کرتار، کرتا اپنا کھیل کرائیندا۔ ستجگ چلے سچ وبار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ سرب جیاں دا اک دوار، بھگت دوارا آپ دکھائیندا۔ مندر شو دوالا مٹھ مسجد نہ کوئے ادھار، گرہ مندر اک سہائیندا۔ تیر تھ تٹ نہ کوئے کنار، سرور سر نہ کوئے جنائیندا۔ سو دھام ہر کرے اُجیار، لوک مات نشان جھلائیندا۔ جس در گر اوتار پیر پیغمبر آ کے کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ سو دوارا سچھنڈ لوک مات ہوئے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا آپ مکائیندا۔ گر اوتار سارے کہن، رل مل رہے سنائیآ۔ پُرکھ ابناسی ساڈا چکیا لین دین، لوک مات رہے نہ رائیآ۔ اسیں تیرا پسارا دیکھیا اپنے نین، در تیرے درشن پائیآ۔ تیرے چرن کول بھگت جن ساچے بہن، جنہاں دیویں مان وڈیائیآ۔ رسنا جہوا اکو نعرہ کہن، آتم پر ماتم وجے ودھائیآ۔ کلجگ مٹی اندھیری رین، تیرا نور ساچا چند کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیآ۔ پُرکھ ابناسی تیری وڈیائی، گر اوتار سرب جس گائیندا۔ ستجگ ساچی دھار چلائی، وید کتیب بھیونہ پائیندا۔ ساچے بھگتاں کر گڑمائی، اپنا ناتا آپ جڑائیندا۔ ایکا گھر دھی جوئی، ایکا مندر آپ سہائیندا۔ ایکا نیز نین رہیا اٹھائی، ایکا مل مل خوشی منائیندا۔ ایکا سوہلا ڈھولا رہیا گائی، ایکا گیت گو بند لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ تیرا سنگ سری بھگوان، ایکا ایک دیکھ دکھایا۔ تیرا مندر بے پوچان، نظر وچ کسے نہ آیا۔ تُوں مہبان بیو مہربان، مہبان تیری وڈیائیآ۔ سچھنڈ دوارے کھیل مہبان، سچھنڈ دوارا لوک مات دکھایا۔ چھٹی جگ دی چکی آن، نانک رسنا رہیا گایا۔ چھٹی چھٹی چاروں کُنٹ دکھان، چھٹی اُپر دھیان لگایا۔ چھٹی راگ سرب گران، نیز نیناں نیر وہایا۔ چار بانی ہوئی حیران، چارے کھانی بھیونہ آیا۔ پُرکھ ابناسی اک انیالا لایا بان، دو جہاناں رہیا ہلایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت سب چرنیں ڈگے آن، مستک دھوڑی ٹکا خاک رمایا۔ رسنا کہن تُو ہی تُو بھگوان، تیرا آنت

کسے نہ پایا۔ اسیں گا گائے تیرا گان، گا گائے اپنا وقت لنگھایا۔ توں صاحب سدا بے ذباہ، زباہ اپنا آپ کرایا۔ تیرا آنت نہ ملیا کسے نشان، بن پاندھی پندھ نہ کوئے مُکایا۔ نانک کبیر کر دھیان، سچکھنڈ دوارے اکو چرن تیرا نظری آیا۔ اُپروں رہوں بے پچان، آپ اپنا کھ پُچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا ورتایا۔ تیرا کھیل سدا بے آنت، بے آنت تیری وڈیائی۔ اسیں جانیا توں کریا آنت، آنت تیرے وچ سمائی۔ توں سرب جیاں دا ساچا کنت، کنت کنٹوبل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دینی اک پناہیا۔ در دوارے منگ پناہ، سب نے شکر منایا۔ محمد کہے میرا بخش گناہ، میرے پیر پیر خدایا۔ دُور دُراڈا ادھ وچکار بیٹھا کوئی نہ پکڑیں بانہہ، گو بند آگے واسطہ پایا۔ اوہ تیرا حکم رہیا سنا، دُھر فرمانا ایکا گایا۔ چو داں طبق دینے ڈھاہ، خاکی خاک ملایا۔ اللہ رانی نین رہی شرما، کھ گھنگٹ ایکا پایا۔ میں جاواں کپڑے تھاں، چاروں کُٹ اندھیرا چھایا۔ کلجک سچ مانے پتر ماں، گر پیر ہوئے نہ کوئے سہایا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ گر در ویواناچ رہے کرا، من مت اپنی نال رلایا۔ توں ویکھنہارا تھاؤں تھاں، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔ ایکا حکم دتا سنا، گو بند ساچی سیوا لایا۔ گو بند اپنا کھنڈا رہیا چکا، چند چاندنی دئے چکایا۔ کھڑگ کھنڈا دئے کھڑکا، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ میری صدی چو دھویں دینی پور کرا، تیرے آگے واسطہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپیس جھکایا۔ گو بند بنایا ساچا نچ، دو جا شیشن نہ کوئے رکھایا۔ صدی چو دھویں کرے جج، بن حاجی پھیرا پائی۔ چو داں طبق ویکھ لا بھج، بھجیاں پندھ نہ کوئے مُکایا۔ اپنا پڑدہ ویکھ لے کج، دو جہاناں لگن کتے نہ جانی۔ تیرے بڈھے شیخ بڈھے ہوئے ہڈ، داڑھی رتڑی اپنا رنگ وٹائی۔ انتم ڈگنا ڈو گھئی کھڈ، نہ سکے کوئے اُٹھایا۔ دین اسلام امتی کلام کلمہ رسول جانا چھڈ، رسم اپنے نال رکھایا۔ اپنی ہتھیں شرع زنجیر جانی وڈھ، ملیا حکم دُھر در گاہیا۔ لوک مات وچوں ہونا اڈ، ایختے ملے ٹھور نہ رانیا۔ پُرکھ اکال سچ نشانہ دینا گڈ، دو جہاناں آپ جھلایا۔ سب دی کرے پار حد، اپنی حد نہ کسے دکھایا۔ اُٹھو سارے اپنا بھار جاؤ لد، سر اپنی گنڈھ اُٹھایا۔ چیت مہینہ مکے سب دی پوجا ہوئے بند، سپیس کسے نہ کوئے جھکایا۔ چار جگ اپنا اپنا لے لیا اند، آگے انند پُرکھ اکال اپنا آپ جنایا۔ اکو گیت سہاگی چھند، کھتری براہمن شودر ویش کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دی صفا دئے اُٹھایا۔

سب دی صفا دئے چک، چکھنہار کرتارا۔ سب دا پینڈا گیا مک، چار جگ ویکھیا بن و نجارا۔ سب دی اودھ گئی پگ، انتم پار کنارہ۔ اپنی اپنی چوگ لئی چک، رسنا جہوا دے سہارا۔ ہر کا بھانا نہ سکے رُک، نہ کوئی میٹے میٹنہارا۔ نرگن شیر ایکا رہیا بک، مارے بھک وچ سنسارا۔ آگے نہ کوئی اٹھ، دو جہان روون زارو زارا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کہن اسیں تیرے ساچے سٹ، توں صاحب بخشنہارا۔ اپنی گودی لے چک، تیرا تکیا اک سہارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آگم اپارا۔ آگم اپار کھیل آگم، ہر ہر آپ جنائیدا۔ سب دا آنت کیا بنا، آگے راہ نہ کوئے چلائیدا۔ پُرکھ اکال دو جہان ایشٹ دیو گروگر سب نے مٹا، من منسا سرب مٹائیدا۔ پہلوں تاریا اک جٹ دھننا، ہن گرگھ دھنے اپنی گود بہائیدا۔ کلجک جیو نہ جانے اٹھا، آگیان اندھیر نہ کوئے چکائیدا۔ بھگت بھگونت ایکا مٹا، جس اپنا بھیو کھلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا آپ چکائیدا۔ پچھلا لیکھا چکے چوک، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سب دی ار تھی دیوے پھوک، جوت پھنکارا ایکا لائیا۔ آنت نہ سنے کسے دی کوک، کوک کوک سرب گر لائیا۔ ہر جن ویکھے ساچے پوت، پوت سپوتے میل ملائیا۔ گر چیلانا پٹا ایکا سوت، تندی تند بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی راہ چلائیا۔ ست ستوادی راہ چلاؤنا، چلے چال نرالی۔ سنجگ ساچا کھیل کراؤنا، کھیل کرائے دو جہاناں والی۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، چاروں کنت کھیل نرالی۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورنال نرگن سرگن کرے آپ دلالی۔

* ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ڈاکٹر ۰ پال سنگھ دے گرہ بھلائیپڑ ڈوگر اضلع امرتسر *

سو پُرکھ نرنجن صاحب سمرتھ، مہما اکھ اکھ وڈیائیا۔ شبدی دھار گر گر وس، گر سنگر ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت مارگ دس، دو جہاناں کھیل کرائیا۔ سنتن دیوے ساچا رس، آتم آنتر بوجھ بُجھائیا۔ گرگھیاں میل ملاوا ہس ہس، نرگن سرگن بندھن پائیا۔ گر سکھاں تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ

چلایا۔ جگ چوکڑی چرناں بیٹھاں جھس، کوٹن کوٹ کال کھپایا۔ کسے نہ چلے کوئی وس، وشن برہما شو دین دُہایا۔ گر اوتار اپنا پنڈھ مُکا گئے نس نس، سنا جہوا ہر گن گایا۔ ایکا اوٹ رکھدے گئے آس، پُرکھ اکال چرن دھیان لگایا۔ جگا جگنتر کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر پوری کری آس، کلجگ آسا اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر رکھنہارا واس، نور نورانہ نرگن جوت جوت رُشایا۔ بھوپت بھوپت تخت نواسی شاہو شاباش، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاوے راس، گونپ کاہن آپ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگر اپنی کھیل کرایا۔ ہر سنگر پورا ایکا ہر، اینکارا آپ اکھوانیدا۔ شبدی شبد ساچا ور، گر گر جھولی آپ بھرائیدا۔ بھگت بھگونت چکائے ڈر، بھے بھونہ کوئے وکھانیدا۔ ستن دیوے ایکا ور، نام وست آپ ورتانیدا۔ گرگھ سجن ساچے پھڑ، آتم پر ماتم جوڑ جڑانیدا۔ گر سکھ لگائے اپنے لڑ، پھڑ پلو گنڈھ پوانیدا۔ جگ چوکڑی جائے ہر، تھر کوئے رہن نہ پانیدا۔ گر اوتار پیرن پیر گھاٹن گھڑ، متوت حکم ورتانیدا۔ جگا جگنتر ویس کر، کایا چولا آپ جنانیدا۔ نو نو بیڑا پار کر، چار چار پنڈھ مُکانیدا۔ ساچے تخت آپے کھڑ، دھر فرمانا حکم سنانیدا۔ چار جگ دے کرتے ایکا وار پھڑ، پچھلی کرنی سب دی ویکھ وکھانیدا۔ دو جہان وکھائے گھر گھر، دوئے دوئے نیر نال ملانیدا۔ اپنی کرنی سب نے لینی بھر، آگے ہونہ کوئے بچانیدا۔ پُرکھ ابناسی آگے سارے کمبن تھر تھر، اپنا بل نہ کوئے جنانیدا۔ تو ہی پُرکھ تو ہی ناری نر، نران تیرا انت کوئے نہ پانیدا۔ آد جگادی گھاٹن گھڑ، گھڑ گھڑ بھانڈے ویکھ وکھانیدا۔ پنج ت کایا چولا جگت اگنی جائے سڑ، متوت سنگ نہ کوئے لیانیدا۔ نرگن سرگن آپے لیا پھڑ، اپنا بندھن ایکا پانیدا۔ چرن کول لیا دھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا انت کوئے نہ پانیدا۔ تیرا انت نہ پاراوار، گر گر دین دُہایا۔ توں سنگر سچا صاحب داتار، بے انت تیری وڈیایا۔ ہوں سیوک سیوادار، بن چاکر سیوکمایا۔ تیرا حکم تیرا ورتار، حکمے اندر سرب بھوایا۔ سنجگ تریتا دواپر کٹ کے آئے وگار، لوک مات پھیرا پایا۔ کلجگ انتم گئے ہار، بھلی سرب لوکایا۔ گھر گھر در در چار گنٹ، دہ دشا دسے و بچار، سچ شنگار نہ کوئے کرایا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گئے ہار، ہر کا نام نہ کوئے سمجھایا۔ پڑھ پڑھ تھکے چو گوار، پڑھ پُستک واد ودھایا۔ کایا مندر اندر کھولے نہ کوئی کواڑ، آتم تاکی کوئے نہ لاہیا۔ سادھ سنت

پھر ن جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، بن کھنڈ بیٹھے دھونیاں لائیا۔ اتر لگی اگنی ہاڑ، ترے گن بسنتر نہ کوئے بُجھائیا۔ من اچھیا ویسوانا چلے نال نال، نہ کوئے سکے پلو جھڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینی مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی تیرے ہتھ، پُرکھ اکال سچے داتارا۔ جوں بھائیں توں لینا رکھ، کلج آئی اتم وارا۔ سب دے بھانڈے دسن سکھ، نہ کوئی مندر گرو دوارا۔ چاروں گنٹ ہویا بھٹھ، بھٹھ کھیڑا دسے سنسارا۔ کسے اتر نہ دھیرج جت، ست سنتو کھ نہ کوئے ادھارا۔ چار گنٹ چار ورن چلاؤن اپنی مت، ایکا بھلیا ہر نرنکارا۔ پڑھ پڑھ شاستر سمتر وید پُران گاؤن جس، ہر جو وسے وید پُراناں باہرا۔ نانک سنگر رہیا ہس، کلج بھلے جیو گوارا۔ گو بند کہے میں مارگ آیا دس، ایکا پتا پُرکھ اگم اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپار کھیل مہانا، ہر جو بھو کوئے نہ پائیا۔ توں آد جگاد سچا سلطانا، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ جودھا سور پیر مرد مردانہ، بل اپنا آپ دھرائیا۔ توں بھوپت بھوپ راج راجانا، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ سچھنڈ نو اسی تیرا کھیل مہانا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا سُن دے رہے ترانہ، سُن ترانہ لوک مات سنائیا۔ کھ کھ لیکھ بنیا جگت مہانا، لکھیا لیکھ لیکھ دے جنائیا۔ بن تیرے ناؤں ملے نہ کوئے ٹکانا، ایٹھے اوٹھے نہ کوئے سہائیا۔ کلج اتم نو کھنڈ پر تھی رسنا جہو ا دین مذہب گائے گانا، ذات پات ونڈ ونڈائیا۔ پنج تت اشٹ رکھانا، کایا مائی پوجس پوج پُجائیا۔ ہر کاشد نہ کسے پچھانا، گر شبد نظر نہ آئیا۔ کاغذ شاہی اُتے رکھیا مانا، قلم شاہی اُتے کم کسے نہ آئیا۔ سارے رل مل شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن پر بھ ابناسی دا کرن دھیانا، نیتز نین نین اُٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی جودھا سور پیر بلی بلوانا، اپنا بل نہ کسے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ قلم شاہی کاغذ کرے پکار، نیتز نیناں نیر وہایا۔ تیرا لیکھا لکھ لکھ گئے گر اوتار، پیر پیغمبر سیو کمایا۔ تیرا مارگ دسے نہ اگم اپارا، منزل ہتھ کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ چڑھ چڑھ گئے ہار، ادھ وچکارے ڈیرہ ڈھاپیا۔ اتم تو ہی تو ہی کر پکار، بے اُت بے اُت تیرا ناؤں وڈیایا۔ اسیں دے دے سکھیا گئے ہار، ساڈی سکھیا کم کسے نہ آیا۔ دھر دا لکھیا وکیا ہٹ بازار، کوڈی کوڈی مل پوایا۔ رسنا کہن ساڈا گرو مہاراج، راتی ستیاں اندر بند کرایا۔ بن بلایاں دیوے نہ اگوں آواز اپنا بل نہ کوئے رکھایا۔ جیو جنت بھجھا وچ سماج، ساچا بھو نہ کوئے کھلایا۔ پیر پیغمبر ملا شیخ مسالوق تیرے بردے

بن بن تیرے در در پڑھدے گئے نماز، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ بھگت کہن بھگوان ساڈا سازن لیا ساز، سر ساڈے ہتھ رکھایا۔ نانک گو بند کہے ایک ایک چلائے جہاز، سچھنڈ ساچے بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، قلم شاہی دے دُہایا۔ قلم شاہی نیتز روئے، نیناں نیناں نیر وہایا۔ تڈھ بن ڈکھڑا سنے نہ کوئے، چاروں کُنٹ کوک سُنایا۔ تڈھ بن پرکاس کرے نہ کوئی لوئے، اندھ اندھیرا رہیا چھایا۔ میں لوک مات چار کھانی آگے لے کے آئی ڈھوئے، بانی بن بن روپ وٹایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت سارے ٹوہے، گھر گھر پھیرا پاپایا۔ کلجگ انتم سارے ہوئے مرد ادھ موئے، اپنا بل نہ کوئے رکھایا۔ ترے گن مایا متا موہے، من واسنا ہوئے ہلکایا۔ تیرا ناؤں نہ جانے کوئے، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ ساچا یج نہ کوئے بوئے، لکھ چوراسی سنمل رہیا لہرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے آگے اک عرضویا۔ تیرے آگے اک ارداس، میرے صاحب سچے سلطانا۔ میں لکھ لکھ لیکھ تیرا سیوا کیتی خاص، تیرا گایا سچ ترانہ۔ کلجگ انتم میرے وچ دے نہ کوئی ساس، میرا ٹٹامان ابھمانا۔ میری پوری ہوئی نہ آس، کلجگ جیو ملے شیطانا۔ کر کرپا سد لے پاس، مہربان سری بھگوانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اور دے دے سچا دانہ۔ دے در میرے بھگونت، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تُوں بنائی میری بنت، گر اوتاراں کر پڑھایا۔ تیرے ہتھ لیکھا آنت، آنت تیرے چرناں اوٹ رکھایا۔ پہلاں گاوندے رہے میٹوں سنت، سنگر تیری اوٹ رکھایا۔ ہُن سارے ہوئے ننگت، تیرا نام اوڈھن کوئے نہ آئی۔ در بھکھاری بنے منگت، در در پھیرا پاپایا۔ انتم گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے منگ منگایا۔ منگاں منگ میرے داتار، چرنی چرن سیس جھکایا۔ تیری مہما لکھ لکھ گئی ہار، چار جگ سیو کمایا۔ گر اوتار کر گئے پکار، تیرا ڈھولا سوہلا مات سُنایا۔ جیو جنت کرے نہ کوئی وچار، تُوں وچار وچ کدے نہ آیا۔ میٹوں پڑھ پڑھ کرن خوار، در در دیون دھکا لایا۔ میں نیت نیت روواں زارو زارا، نیتز نین نین اٹھایا۔ کلجگ جیو ہوئے و بچار، و بچاری اپنا کرم رہے کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا لیکھا دے مُکایا۔ میرا لیکھا دے مُکا، تیرے در در سیس جھکایا۔ بن نمانی رہی گُرا، چارے بانی واسطہ پایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہو یا ہلکا، وانگ سوان گھر گھر رہیا دوڑایا۔

میتوں پڑھن والے تیرا نام گئے بھلا، تیرا بھے نہ کوئے رکھایا۔ دھیاں بھیناں رہے تکا، پہلوں اپنا نیتز نین اٹھایا۔ پھیر میرے اوتوں پڑدہ لین لاه، ورقہ ورقہ لین اٹھایا۔ رسنا گاؤندے چڑھیا چا، مایا رانی نال پرناہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے در ساچی منگ منگایا۔ منگا منگ بن نمائی، در تیرے سیس جھکایا۔ توں بنائی ساچی رانی، لوک مات دتی وڈیایا۔ توں سنائی اکھ کہانی، گر اوتاراں دے وڈیایا۔ میرا ناؤں دھرایا بانی، بان انیالا تیر چلایا۔ بہڑی بہڑی کلجک ملے نہ کوئی سچا ہانی، میرا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ امرت ملے نہ ٹھنڈا پانی، سائک ست نہ کوئے جنایا۔ میتوں پڑھن والے ہوئے شیطانی، شرع اپنے گل پوایا۔ میرے نیتز نین شرمائی، اُپر اکھ نہ سکاں اٹھایا۔ میتوں متھا ٹیکن والے کرن بے ایمانی، تیرا ناؤں گئے بھلایا۔ توں سرب گھٹا دا جان جانی، جانہار تیری وڈیایا۔ میں لے کے آئی تیری نشانی، کلجک جیو تیرا نشانہ رہے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ انتم لیکھا چکا آن، سب دا پندھ مکا ئیندا۔ تیری میننتی کر پروان، اپنے وچ رکھائیندا۔ چار جگ دامیٹ نشان، چارے گنٹ پھیرا پائیندا۔ ست ستوادی نگاہبان، نگاہ اپنی آپ اٹھائیندا۔ ایکا ناؤں کر بلوان، لوک مات محکم چلائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیوے گیان، گیان اپنا آپ پرگٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے بان، بان نرالا آپ چلائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پچان، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیندا۔ در دوارے دیوے مان، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ توں وی چرنی ڈگیں آن، اپنا بھو کھلائیندا۔ ساچے بھگت کرن تیتوں پروان، تیرا لڑ نال لڑ بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دھر فرمانا دئے سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ کرے کھیل نر زیشا، ساچے تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ نرگن دھارے اپنا ویسا، نر ویر روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے وجے ودھایا۔ ساچا ور سُن لے بات، ہر باطن آپ جنائیندا۔ چار جگ توں گاؤندی رہی گاتھ، میرا ناؤں تیرا رنگ وکھائیندا۔ انتم دے کوئے نہ ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ چار گنٹ اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ پڑھ پڑھ کئے نہ تیری واٹ، توں پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ تیرا نیڑے دسے ہاٹ، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ کر کرپا میری مکا واٹ، آنت بھگونت تیرا در موہے بھائیندا۔ جگت کھیل بازی گر ناٹ،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سر رکھ ہتھ نرنکارا، نرگن نر ہر آپ جنائیندا۔ توں آوٹا چل دوارا، بھگت دوارا اک
 دکھائیندا۔ اوتھے کراں سچ وبارا، گر اوتاراں نال ملائیندا۔ جنہاں گائی تیری دارا، تنہاں تیرے کول بہائیندا۔ پہلوں کرن اوہ نمسکارا، پھیر تیرا سیس
 جھکائیندا۔ تیرا جھکیا سیس تیرا پار کرائے کنارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا بھو دس بھگوان، میرے
 سچے صاحب گوسائیندا۔ کون ویلا در ڈگا آن، لے نہانی گلے لگایا۔ میرا چھٹاپین کھان، دوس رین رہی گرلایا۔ میٹوں سکے نہ کوئی پچھان، میرا بھو کسے نہ
 پایا۔ نانک نرگن چار ورنال دے کے گیان، چارے ورن گئے بھلایا۔ انتم سب دی کرنی ہان، ہر جو تیرے ہتھ وڈیایا۔ گوہند دکھا کے گیا اک کرپان،
 کرپاندھ دیا کمایا۔ پنجاں میلا وچ جہان، پنچم ساچا جوڑ جڑایا۔ سچ سچ دا اک ودھان، بن پدھاتا آپ رکھایا۔ انتم دے نہ کوئے جوان، سوربیر نظر کوئے
 نہ آیا۔ دھیرج جت نہ کسے مکان، ساچا ہتھ نہ کوئے رکھایا۔ اندر وڈیاتت شیطان، اپنی شرع رہیا چلایا۔ ایک بھلیا گر فرمان، فرماں بردار نظر کوئے نہ
 آیا۔ گوہند سورا وڈ بلوان، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم ہوئے خیران، سارے ہر جو رہے بھلایا۔ کوئی منے نہ پُرکھ اکال، اٹا پتھر رہے سیس جھکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ سرب وڈیایا۔ تیرے ہتھ وڈیائی سچے بھگوان، مہما اگنت گنی نہ جانیا۔ جگ جگ میٹے تو ہی نشان،
 جگت نشانہ تو ہی جھلایا۔ تیرا ناؤں ہوئے پردھان، ست پردھانگی مات کمائی۔ توں آد جگادی شاہ سلطان، دوسر راج نہ کوئے کمائی۔ تیرا حکم اک
 فرمان، دو جہاناں رہیا جھلایا۔ کلجگ انتم ویکھیا آن، چاروں گنت اندھیرا چھائی۔ نہ کوئی صدق نہ ایمان، شرع شریعت رہی گرلایا۔ نہ کوئی مذہب نہ
 اسلام، اسم اعظم نہ کوئے دکھائی۔ پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآن، ساچا مسلا حل نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل لینا
 کر، ساڈی چلے نہ کوئے چترایا۔

* ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اودھم سنگھ دے گرہ جلال آباد ضلع امرتسر *

تیرا لحم جگ چار، ہر جو من من سس جھکایا۔ تیری سیوا جگ چار، بن بن سیوک مات کمایا۔ تیرا لیکھا جگ چار، بن بن لیکھنی لیکھ وکھایا۔ تیری ریکھا جگ چار، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ تیرا آدیسا جگ چار، نیوں نیوں سجدہ سس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے انت منگ منگایا۔ جگ چار تیرا راگ، بن راگنی مات الایا۔ جگ چار تیرا ویراگ، بن ویراگن آپ ہنڈھایا۔ جگ چار تیرا ساک، گر اوتاراں نال رلایا۔ جگ چار تیرا نات، بن نمائی توڑ نبھایا۔ جگ چار تیرا گھاٹ، لکھ چوڑاسی اک وکھایا۔ جگ چار تیری یاد، ڈھولا سولہ آپ سنایا۔ جگ چار سچ فریاد، سادھاں سنتاں جھولی پایا۔ جگ چار تیرا ناد، انحد ناد ناد وچایا۔ جگ چار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکایا۔ جگ چار تیری دھار، لکھ لکھ مات سمجھایا۔ جگ چار سنے بھگت پکار، بھگتن نال صلاحیا۔ جگ چار ہو اُجیار، زرگن سرگن وندن وند وندایا۔ جگ چار دے ادھار، برہے پار برہم اُچجایا۔ جگ چار اک جیکار، وید ناد سنایا۔ جگ چار کر خبردار، چھٹی راگ راگ اُچجایا۔ جگ چار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے سیو کمایا۔ جگ چار تیرا ناؤں ہر زرنکارے ایکا گایا۔ جگ چار تیرا تھاؤں، لوک مات مات سہایا۔ جگ چار پھڑ پھڑ باہوں، جیو جنت مات اٹھایا۔ جگ چار کرے سچ نیاؤں، سچ سنہیہڑا اک سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تیری اوٹ رکھایا۔ جگ چار گھالی گھال، کیتی گھال کہن نہ جائیا۔ جگ چار بن دلال، جگت دلالی سیو کمایا۔ جگ چار ہو زرال، زرل اپنا روپ درسایا۔ جگ چار اولڑی چال، سنجگ تریتا دواپر کلجگ بندھن پانیا۔ جگ چار تیری کردی رہی بھال، دوس رین رین دوس بن بن پاندھی راہیا۔ جگ چار میرا حل نہ ہو یا سوال، لیکھا لکھ نہ کوئے مکایا۔ بن ویراگن ہوئی بے حال، برہوں روگ رہیا ستایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ میری وڈیایا۔ میں نمائی کملی کو جھی، گن اوگن نہ کوئے رکھایا۔ تڈھ بن آوے نہ کوئی سو جھی، بالی بدھ رہی گرلایا۔ چرن دوارے تیرے جھوٹی، اپنا آپ آپ مٹایا۔ میں بھیو کی دساں تیرا گو جھی، بودھ اگادھ تیری شنوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در بھکھک پھیرا پانیا۔ بھکھک در آئے نمائی، ہر چرناں سس جھکایا۔ چار جگ میٹوں

کہندے رہے بانی، بانِ نرالا تیر چلایا۔ کجگ انتم آئی ہانی، مان موہ نہ کوئے رکھایا۔ ناتا تٹا چار کھانی، اندج جیرج اُتبیج سیج میل میل نہ کوئے رکھایا۔
 میں لکھ چوڑا سی حیواں جتناں دسوی رہی پدِ نربانی، نربان پدِ ہتھ کسے نہ آیا۔ سادھاں سنتاں تیری بنائی اک کہانی، کہہ کہہ رسنا واد ودھایا۔ کوئی چڑھ
 کے دیکھے نہ تیری سچ نشانی، سچ محلے پھیرا پایا۔ آدج گادج گانتر توں صاحبِ سچا سلطانی، تیرا بھو کسے نہ آیا۔ پیر پیغمبر گراوتار، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سر رکھ ہتھ سمرتھ ایکا اوٹ تیری تکایا۔ ایکا اوٹ رکھی آس، چوتھے جگ جگ گرا لایا۔ قلم شاہی نہ بُجھی پیاس، لکھ لکھ اپنا لیکھ
 چکایا۔ گر گر رسنا جہوا کر گئے ہلاس، بول بول سمجھایا۔ چار وید آنت ہوئے نراس، پُران اٹھاراں دین دُہایا۔ شاستر سمرت کرے نہ کوئی بند
 خلاص، گیتا گیان نہ کوئے درڑایا۔ انجیل قرآن نہ کٹے جم پھاس، تیس بتیسا نہ کوئے سہایا۔ کھانی بانی ہوئی نراس، آسا کوئے نظر نہ آیا۔ سرگن
 نرگن وسے کسے نہ پاس، خالی ہتھ پھرے سرب لوکایا۔ جس دے حکمے اندر لوک مات بنی داسی داس، بن سیوک سیو کمایا۔ جس دے حکمے اندر پر تھی
 آکاش، سورج چند سیو کمایا۔ سو صاحبِ پُرکھ ابناس، لوک مات بھو نہ کسے جنایا۔ میں آد بھٹی اُسدی شاخ، پھل اپنا حیواں جتناں رہی کھلایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا اپنا ور، در تیرے اوٹ رکھایا۔ ایکا اوٹ پُرکھ سمرتھ، جگت بانی نین اٹھایا۔ جگ جگ چلایا تیرا تھ، تیرا
 حکم حکم منایا۔ تیری مہا اکتھنا اکتھ، کتھ کتھ جیو جنت پڑھایا۔ اکھر اکھر بھیت دس، دکھر دکھر پنڈھ ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 تیرا آنت کوئے نہ آیا۔ تیرا آنت نہ دسے کوئی بھگوان، چارے بانی رہی گرا لایا۔ پرا پسنتی نگاہ وچ آئے تیرا نشان، اندھٹھے دھام بیٹھی آسن لایا۔
 مدھم آوے نہ کوئے گیان، گیان گیان نہ کوئے چٹرایا۔ بیکھری سکے گانہ تیرا گان، گا گاکیت نہ کوئے مُکایا۔ میں چار جگ تیرا سنیہرا دے دے
 ہوئی حیران، جگ جگ تیرا حکم الا لایا۔ کوئی کہے میرا اشٹ وید پُران، کوئی گیتا گیان رہیا منایا۔ کوئی کہے میرا لہنا دینا چکائے انجیل قرآن، ساچا مسلا
 اک پڑھایا۔ کوئی کہے بانی مارے نرالا بان، تن پنج پینتیس اکھر کرے گُرمایا۔ کھانی بانی انجیل قرآن وید پُران کہن پکار، بن ہر بھگوان، دوسر ہور نہ
 کوئے سہایا۔ اسیں سیوک بن کے آئے وچ جہان، ہر کاناؤں جگت منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گت مت اپنے ہتھ رکھایا۔

کھانی بانی جگت سندیسہ، صدی صدی صدی سنایا۔ کرے کھیل اک نریشا، نر نرائن ویس وٹایا۔ اسیں جگ جگ کردے اُسدا پسا، پشوا اِکو اِک بے پرواہیا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، نہ مرے نہ جایا۔ تِس صاحب سدا آدیا، نیوں نیوں چر نیں سیس جھکایا۔ کلجگ اتم دھریا ویسا، لوک مات پھیرا پایا۔ جگ چو کڑی مکائے لیکھا، پورب لہنا رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرے خبردار، سچ سنہیرا اک سنایا۔ اٹھو سارے ہوتیار، چار جگ دی یگتی رہیا جنایا۔ پہلوں بھردا رہیا بھنڈار، آنت خالی دے کرایا۔ تھر رہے نہ کوئے وچ سنسار، جو گھڑیا بھن دکھایا۔ چار جگ جس دی گاؤندے رہے وار، سو گاؤنہارا آپے آتیا۔ جس دے اگے کردے رہے پکار، سو پڑکھ نرنجن پھیرا پایا۔ جس دی دسدے رہے گفتار، گفت شنید کھیل جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا دے مکایا۔ لہنا لینا ہر مکاؤنا، ہر جو ہر ہر جنائندا۔ اکھر اکھر اپنی جھولی پاؤنا، اگلا لیکھا پور کرائندا۔ کاغذ شاہی تیرا پندھ آپ مکاؤنا، سر تیرے ہتھ ٹکائندا۔ چو داں و دیا مان گواؤنا، چو داں لوک کھوج کھوجائندا۔ چو داں طبق ڈیرہ ڈھاہنا، ڈھاہ ڈھاہ ڈھیر ویکھ دکھائندا۔ راگ راگنی موہ چکاؤنا، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ بودھ اگادھی ایکانام جپاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کرے کھیل دو جہان، نرگن سرگن ہو پردھان، پر م پڑکھ پوری سب دی آس کرائندا۔

۸۷۷

۸۷۷

* ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دھرم بیر دے گرہ جلال آباد ضلع امرتسر *

بے جیکار آد جگاد، ہر جن ہر جو آپ کرائندا۔ آتم انتر ساچی داد، نام ندھانا جھولی پائندا۔ شبد جنائی بودھ اگادھ، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، انڈھڑا رس آپ چکھائندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، سرن سرنائی اک رکھائندا۔ بھگت سہیلا کرے لاڈ، اک اکیلا پھیرا پائندا۔ جگا جگنتر رکھے یاد، اٹھل اٹھل کدے نہ جائندا۔ لکھمی نرائن مادھو مادھ، روپ انوپ آپ دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے

نہنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

جیکار اک جنائندا۔ بے جیکار جگت جگ چار، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، بھیو ابھیدا بھیو کھلائندا۔ لیکھا جانے بانی چار، چارے کھانی رنگ رنگائندا۔ رسنا جہوا کر پکار، نادی ناد دُھن پرگٹائندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ لیکھا دے سنبھال، جیون جگت جگت چلائندا۔ شاستر سمرت وید پُران، بے جیکار سرب الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ بے جیکار گرو گرو دیو، دیوت دیو سیس جھکائیا۔ الکھ اگوچر اگم ابھیو، الکھ الکھنا سچا شہنشاہیا۔ جگ جگ جن بھگتاں لگائے ساچا نیہوں، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ امرت آتم بر سے میہوں، میگھلا اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک سنائیا۔ بے جیکار وجے ناد، ہر انادی آپ وجائندا۔ بے جیکار ہوئے برہما، وشن برہما شو ہر جس گائندا۔ بے جیکار سنت سادھ، سنت ساجن ڈھولا لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک سنائندا۔ سچ جیکارا ایکاناؤں، نر نرکارا ہر جنائیا۔ جگا جگنتر لکھ چوراسی ویکھے تھائیں تھاوں، تھان تھنتر بیٹھا سچا ماہیا۔ ہر سنت سہیلے پکڑے اپنی باہوں، لوک مات سیو کمائیا۔ سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا چوگ چُگائیا۔ آپے پتا آپے ماؤں، ہر جن بال انجانے گود بہائیا۔ بنائیاں دیوے ساچا تھاوں، نتھائیاں اپنے گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک جنائیا۔ بے جیکار اک رگھناتھ، رگھپت اپنی آپ جنائندا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھائندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں کھوج کھوجائندا۔ نام ندھانا نرنتر گاتھ، نرنتر برہم آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک سنائندا۔ بے جیکار سچ سنگیت، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہر بھگتاں کرے سدا پریت، نیت نوت ویس وٹائیا۔ ایکنکارا ٹھانڈا سپت، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ آد نرنجن اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ابناسی کرتا لکھ چوراسی پر کھنہار نیت، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ سری بھگوان کھیل کرے انڈیٹھ، لکھن پڑھن وچ کدے نہ آئیا۔ پار برہم برہم نبھائے سچ پریت، پریتوان اک اکھوائیا۔ ہر جن میلانہ کوئی مندر نہ مسیت، شو دوالا مٹھ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے ناد اک سنائیا۔ بے جیکار وجے ڈھنکار، گرہ آتم آپ سنائندا۔ نرگن سرگن کر پیار، در گھر ساچے میل ملائندا۔ ڈو نگھی بھوری پاوے سار، کایا کوری پھول

بُھلائی۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیں۔ جوت زرنجن کر اُجیار، دیا باقی ڈگمگائیں۔ آتم سیجا کر تیار، سچ سنگھاسن سو بھا پائیں۔ ایک نادشہد دھنکار، بے جیکار آپ لائیں۔ چھٹی راگ نہ پاؤن سار، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک رکھائیں۔ سچ جیکارا دو جہان، زرگن سرگن آپ جنائیں۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھائیں۔ سنجگ تریتا دواپر دیندارہیا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیں۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، حکمی حکم حکم جنائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سچ جیکارا، گر اوتاراں آپ سنائیں۔ پیر پیغمبراں دے سہارا، ساچی ونڈن ونڈ وکھائیں۔ کاغذ قلم کر تیار، شاہی ساچا میل ملائیں۔ شہدی گر بن لکھارا، لیکھا لکھ لکھ سرب سمجھائیں۔ سرشٹ سبائی بھھے دھارا، کہانی بانی راگ لائیں۔ اپنا بھیو رکھے نیارا، بھیو کوئے نہ پائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا ایک گائیں۔ سچ جیکارا گائے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیں۔ ساچے بھگتاں دیوے گیان، آتم گیان اک دوائیں۔ ساچے سنتاں دیوے نشان، سچ نشانہ اک وکھائیں۔ گرگھ ساچے در پروان، گرگر میلا سچ سبھائیں۔ گر سکھاں دیوے اک دھیان، چرن کول سچی سرنائیں۔ تیر نرالا مارے بان، سوہنگ کھی گھ لگائیں۔ بن ہر نامے دُکھی ہو یا سرب جہان، جیو جنت رہیا گر لائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیں۔ جن بھگت تیرا جیکارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیں۔ لوک مات دے سہارا، سرگن اپنا بندھن پائیں۔ زرگن کھیل کرے نر اکارا، انھو روپ نہ کوئے جنائیں۔ کایا مندر اندر ہو اُجیار، سچ محلے سو بھا پائیں۔ انحد ناد پٹی دھنکارا، دُھن آتمک آپ لائیں۔ دوس رین اک نمارا، مد جام آپ پیائیں۔ درس دیوے اگم اپارا، پرکاس پرکاس وچ سمائیں۔ ہر جن تیرا اک جیکارا، سوہنگ آتم پر ماتم پر ماتم آتم میل ملائیں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، وڈ سکدارا، سپس جگدیش ایک تاج لکھائیں۔

* ۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ رام پُر ضلع امرتسر *

سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بے آنت کھیل کرانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شہنشاہ، شاہ پاتشاہ محکم ورتانیندا۔ ایکنکارا بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ آد نرنجن سچ صلاح، صلاحگیر اک ہو جانیندا۔ ابناسی کرتا بھيو چکا، انھو اپنی دھار رکھانیندا۔ سری بھگوان سچ نشان جھلا، ست پُرکھ نرنجن ویکھ وکھانیندا۔ پاربرہم پر بھ سیس جھکا، نرگن نرگن ویس وٹانیندا۔ سچھنڈ دوار اک سہا، سوبھاؤنت آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن اک وڈیا، پاوا چول نہ کوئے بنانیندا۔ نرمل دیپک اک جگا، جوتی جاتا ڈگمگانیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے پُجھا، چار دیوار نہ کوئے رکھانیندا۔ رُوپ انوپ آپ وٹا، ستھ پرکاس آپ کرانیندا۔ شاہو بھو پُراجن راج آپ اکھوا، سیس جگدیش تاج سہانیندا۔ حکمی حکم حکم سنا، دُھر فرمانا آپے گانیندا۔ در درویش پھیرا پا، در اپنے الکھ جگانیندا۔ وڈ داتاری اپنا ناؤں دھرا، اپنی وست آپ ورتانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، سچھنڈ نواسی آپ کرانیا۔ تخت نواسی شاہکار، شہنشاہ بے پرواہیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ بودھ اگادھا اک جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں وڈیا نیا۔ محل اٹل ویکھ اپار، نہچل دھام دے وڈیا نیا۔ ساچی اچھیا بھر بھنڈار، اپنی بھچھیا جھولی پانیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کوئے رلایا۔ ٹھانڈا سینا ایکنکار، گھر ساچے سوبھا پانیا۔ آپ اپنا کرپسار، پسر پساری ویکھے چائیں چانیا۔ لیکھا جان پُرکھ نار، نار کنت تیج ہنڈھانیا۔ دائی دایا بن دُھر دربار، سیوک ساچی سیو کرانیا۔ سٹ ڈلارا کرتار، پوت سپوتا گود اٹھانیا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑ، تھر دربارا آپ بنایا۔ آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ ہر رگھرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ اک سمجھانیا۔ ساچے سٹ سٹ سپوت، ہر جو ہر ہر آپ جنانیندا۔ تیرا میرا ایکا رُوپ ریکھ، رنگ نظر کوئے نہ آنیندا۔ تیرا میرا ایکا بھیت، ابھيو بھيو نہ کوئے گھلانیندا۔ تیرا میرا ایکا ہیٹ، ساچا ہت آپ جنانیندا۔ تیرا میرا کھیل ایک، ایکنکارا آپ سمجھانیندا۔ تیرا میرا ایکا ویس، ویس انیکا آپ وٹانیندا۔ تیرا میرا ایکا دیش، دیس دستر ہر سمجھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنانیندا۔ سچھنڈ نواسی نرنیشا، نرنائن سچا شہنشاہیا۔ تھر گھر ویکھے آپے

دیسا، آپ اپنا روپ وٹایا۔ بن قلم شاہی لکھے لیکھا، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ وسنہارا ساچے دیسا، بنک دوارا اک سہایا۔ آد جگادی اکیم ایکا، ایککارا ناؤں
 دھرائیا۔ شبدی سٹ ساچی ٹیکا، پُرکھ اکال اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکایا۔ اپنا پڑدہ آپے چک، ہر جو ہر ہر
 دیا کمائیدا۔ سچکھنڈ دوارے جو بیٹھا لگ، تھر گھر اپنا کھیل کرائیدا۔ تھر گھر واسی آپے بک، اپنا بل آپ دھرائیدا۔ آپے نور نرمل جوت، آپے شبدی
 روپ دکھائیدا۔ آپے رکھے ساچی اوٹ، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیدا۔ آپے وسے ساچے کوٹ، آپے بن چھپر چھن ڈیرہ لائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک جنائیدا۔ دھر فرمانا شبدی دھار، ہر شبد شبد جنایا۔ نرگن نرور کھیل اپار، نراکار آپ کرایا۔ اجونی رہت
 ہو تیار، مارگ پنڈھ اک چلایا۔ نرگن سرگن کر تیار، الکھ اگوچر کھیل کرایا۔ برہما وشن شو بھر بھنڈار، وست امولک جھولی پائیا۔ وشنوں نیوں نیوں
 کرے نمسکار، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ برہما نیتز رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ شکر کرے ہاہاکار، کھلڑے کیس رہیا دکھایا۔ تیرا
 آنت نہ پاراوار، تیرا بھو نہ جانے کوئے رایا۔ تیری کرے نہ کوئے گفتر، تیرا راگ نہ کوئے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، کس بدھ ہوئے تیری وڈیایا۔ وشنوں منگے دان، پر بھ آگے جھولی ڈاہندا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، تیرا بھو کوئے نہ آئیدا۔ سچکھنڈ وسے سچ
 مکان، تھر گھر شبدی سٹ بہائیدا۔ ہوں بالی بدھ انجان، بل اپنا نہ کوئے رکھائیدا۔ نیتز نین دوئے شرمان، کول نین ویکھ دکھائیدا۔ تیرے چرناں اک
 دھیان، چرن چرنودک منگ منگائیدا۔ ساچی وست دے دے دان، بن بھکھک جھولی ڈاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 کرائیدا۔ بھکھک در بن بھکھاری، وشنوں اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ ایکا وست دے تھاری، اتوٹ اٹٹ رکھایا۔ تیرے چرن کول نبھے یاری، پریتوان
 تیری پریت موہے بھایا۔ تیرا پریم میرا بوہاری، سچ وہارا اک سمجھایا۔ تُوں پُرکھ میں تیری ناری، بن نار سیو کمایا۔ تیری سچ کنت بھتاری، کنت
 کٹوہل اک سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست دینی ورتایا۔ ساچی وست جھولی پا، در تیرے منگ منگایا۔ تُوں گھاٹن میرا لیا
 گھڑا، گھڑ اپنا رنگ چڑھایا۔ میں در تیرے ڈگا آ، بن نمانا سیس جھکایا۔ تُوں شہنشاہ شاہ پاتشاہ، بے آنت تیری وڈیایا۔ میںوں مارگ دینا پا، ساچا پنڈھ

اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دینا جنائیا۔ اپنا بھیو دسے بھگوان، ایکا ایک دیا کمائیندا۔ شبدی شبد تیرا نشان، سچ نشانہ
 اک دکھائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، دوسر اکھر نہ کوئے پڑھائیندا۔ میرا چرن تیرا دھیان، اشٹ دیو اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست دیوے دان، ہر دانی آپ ورتائیا۔ ایکا دو آکھیل مہان، زرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ سرگن اندر جوت
 مہان، شبدی راگ الائیا۔ زرگن نور نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ سو پُرکھ زرنجن مہربان، ساچی وست جھولی پائیا۔ ہنگ برہم دے دے دان، برہما تیری
 کول نابھہ لکائیا۔ کول کولا کھیل مہان، پت ڈالی بھل مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ دھار آپ سمجھائیا۔ سو دھار ست
 سرُپ، ایکا دو آوند وندائیندا۔ زرگن زرگن وسے ہر ہر کوٹ، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ سچ پنکھوڑا لینا جھوٹ، پُرکھ ابناسی آپ جھلائییندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ برہما ویتا ہوتیار، پرہہ اگے سپس جھکائیا۔ ٹوں صاحب سچا داتار، تیرا بھیو کوئے نہ آئیا۔ تیرا رُپ
 زرگن زراکار، اجونی رہت پُرکھ اکال ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے اگے
 جھولی اڈ، دوئے جوڑ واسطہ پایا۔ پر ماتم آتم کیتا اڈ، پاربرہم برہم رُپ وٹایا۔ کس بدھ دیکھاں تیری حد، پارکنارہ نظر کوئے نہ آیا۔ وشنوں وشو اُپچی
 جد، بنس سر بنس آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ساچی منگ منگایا۔ منگے منگ بن بھکاری، ہر چرناں سپس
 جھکائیا۔ کرپا ہر زرنکاری، زردھن سردھن ہو سہائیا۔ ٹوں صاحب وڈا درباری، ساچے تخت آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دیوے ساچا ور، اپنا راگ آپ سنائیا۔ دیوے ور برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ میرا ناؤں تیری یاد، یادگار اک بنائیا۔ میری رسن تیرا سواد، بن رسنا
 جہوا آپ چکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیا۔ ساچا حکم شبدی ست، زرگن زرنکار زراکار آپ سنائیندا۔ کرے کھیل
 ابناسی اچت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ برہمے تیری سہائے رت، پاربرہم دیا کمائیندا۔ میری دھار تیرے اندر پئے پھٹ، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ شبدی
 شبد پئے اٹھ، اٹھ اٹھ بل دکھائیندا۔ سوامی ٹھا کر جائے ٹھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، سچ پیالہ ہتھ رکھائیندا۔ کر پرکاس زمل

جوت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں تیری جھولی پائیندا۔ ایک ناؤں کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر جنائیندا۔ تیرے اندر نادى دھارا، نادى نادى نادى نادى۔ تیرا لیکھا وید چارا، لکھ لکھ آپ سمجھائیندا۔ تیرا بھو جگ چارا، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ تیرا روپ چار ورن کرے پسارا، کھتری براہمن شودر ویش وند وندائیندا۔ تیرا نور چار گنت ہوئے اجیارا، اتر پورب کچھم دکھن وند وندائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، دھر سندیسہ اک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد پرگٹائیندا۔ برہما کہے سن نرنکارا، در تیرے سپس جھکایا۔ کون روپ تیری گنتارا، کون سندیسہ دئے الایا۔ کون بنے لیکھ لکھارا، لکھ لکھ لیکھ دئے جنایا۔ کون کرے سچ وبار، بن بوہاری بھو گھلایا۔ میں تیرا سیوادار، بن سیوک سیو کمایا۔ دوئے جوڑ کراں نمسکار، دھوڑی ٹکا مستک لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک آپ ورتایا۔ میرا ناؤں شبد دھارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے وید چارا، چار جگ وند وندائیندا۔ چارے کھانی کر تیرا، اٹنج سبتج جیرج انڈ رنگ رنگائیندا۔ چارے بانى بول جیکار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ چار جگ گراوتارا، پنج تت کایا سیوالائیندا۔ چار جگ بھگت بھگون دئے ادھارا، بھو ابھید آپ گھلائی۔ چار جگ ستن دیوے آپ دیدارا، نرگن سرگن میل ملائی۔ چار جگ گراکھاں کھول بند کواڑ، آتم پر ماتم بوجھ بھجھائی۔ چار جگ گراکھ ساچے گھوڑے چاڑھ، واگال اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سبج تریتا دواپر کلجک آوے جاوے وارو وار، ویس انیکا آپ وٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کر وبار، ہر شبدی کھیل کرائیندا۔ گراوتارا کر سیوادار، پنج تت سیوا سچ جنائیندا۔ پیر پیغمبر دے ادھارا، دستگیر سنگ نبھائیندا۔ ایک بول ست جیکار، بے جیکارا اپنے ناؤں کرائیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردار، ہر جو ہر ہر سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ دھر فرمانا ایک وار، آد پرکھ آپ جنائیا۔ برہم تیرا برہم بھنڈارا، لکھ چوراسی بنت بنایا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت اجیارا، نور نورانہ ڈگمگایا۔ گھٹ گھٹ اندر شبد دھنکار، انحد راگی راگ الایا۔ گھٹ گھٹ اندر کھیل مہان، گوپی کاہن آپ نچایا۔ گھٹ گھٹ اندر سچ نشان، ست پرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ گھٹ گھٹ اندر پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے گڑمائیا۔ گھٹ گھٹ اندر سنج مسان، دھواں دھارا آپ رکھایا۔ گھٹ گھٹ اندر دیوے گیان، آتم پر ماتم کرے

پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ زرگن سرگن دیکھ دکھائیا۔ زرگن سرگن ہر جو دیکھے، دیکھنہار آپ کرتارا۔ جگا جگنتر لائے لیکھے، لیکھا جانے گر اوتارا۔ لکھ چوڑاسی بھرم بھلکھے، آپ بنایا بھرمی گڑھ ہنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک بولے سچ جیکارا۔ بے جیکار ایک وار، آد پڑکھ سنائیا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تیری ریتی اگم اپار، الکھ اگوچر تیری وڈیائیا۔ تیرا بھو نہ پائے کوئی سار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ ہوں سیوک سیوا کریئے وچ سنسار، وید کتیب نال رلائیآ۔ شاستر سمرت کھول کوڑا، بن ہٹوانا ہٹ چلائیآ۔ اکھر اکھر دے گیان، اکھ اکھ نال ملائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے پیغام، سچ سندیسہ مات سنائیا۔ انجیل قرآن کرن دکھان، تمیس بتیسا ایک گائیآ۔ چارے بانی گن ندھان، چارے کھانی جھولی پائیآ۔ اتم سارے ہون حیران، گر پیر پیغمبر نیر نین نین شرمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، فُدرت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے جگ جگ چار، جگ چوڑی وند وندائیندا۔ حکمے اندر گر اوتار، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ حکمے اندر اٹھ دس ہوئے اُجیار، حکمے اندر پنج تہ اپنارنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا کھیل رکھے ہتھ، بھو کوئے نہ پائیآ۔ سبج تریتا دواپر چلایا رتھ، گر اوتار دین گواہیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھائیآ۔ اپنی مہا گنائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ سدا سہیلا مارگ دس، ایک ایک راہ دکھائیآ۔ جگ چوڑی پندھ مکائے نس نس، بے پاندھی سچا راہیا۔ سچا مارگ جن بھگتاں دس اپنا بھو گھلائیآ۔ ایک نور کرے پرکاس، رُوس گھ شرمائیآ۔ ایک کرے بھوگ بلاس، اتم پر ماتم لئے پرنائیا۔ ایک پہنے سچ لباس، پنج تہ چولا آپ ہنڈھائیآ۔ ایک دیکھے کھیل تماش، پون سواس نال ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی راگ آپ الائیا۔ شبدی راگ گائے کرتارا، گا ونہارا دس نہ آئیآ۔ جگ چوڑی بندارہیا ونجارا، دو جہانا ہٹ گھلائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، سر اپنا ہتھ لگائیآ۔ آپے بوجھے بوجھنہارا، دُوسر سمجھ وچ نہ آئیآ۔ راگی نادی وسے باہرا، کہہ کہہ کتھ کتھ آنت کوئے نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ سمجھائیآ۔ ساچا بھو کھولے بھگون، اپنی دیا کمائیندا۔ جگ چوڑی بنھے بانھن، سر اپنے بھار اٹھائیندا۔ لیکھا جانے سینتا رامن، کرشنا کانھن دیکھ

دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے نشان، سچ پیغام آپ لائیندا۔ اک محمد نبھے گان، چو داں طبق تند دکھائیندا۔ نانک دیوے نام ندھان، نام ست ست
 ورتائیندا۔ گو بند کہے پُرکھ اکال، دوجی اوٹ نہ کوئے نکائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، خالق خلق آپ کرائیندا۔ کلجگ آنت ہوئے پردھان، نہہکنکا
 ناؤں رکھائیندا۔ ڈنک وجائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں آپ ہلائیندا۔ اک جھلائے سچ نشان، راج راجاناں شاہ سلطاناں
 تختوں لائیندا۔ ایک دیوے سچا دان، لکھ چوراسی بخشے مان، آتم آتمر بوجھ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی کھیل آپ کرائیندا۔
 شبدی کھیل گر گر سجن، سنگر پورا آپ کرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک سجن، لکھ چوراسی دے بنایا۔ سرب جیاں دا پڑدے کجن، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ جو
 گھڑیا سو انتم بھجن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جگ جگ کال نگارے سرتے وجن، کوکے کال دے ڈھایا۔ لاڑی موت گھر گھر آئے سدن، رائے دھرم
 حکم جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں دے وڈیایا۔ وشنوں کہے تیرا ناؤں، ہر نرنکار موہے بھایا۔ برہما کہے توں پتا ماؤں، میں
 تیری گود سہایا۔ آد آنت پھرنابا ہوں، اک تیری اوٹ تکایا۔ سدا سد دینی ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جگ جگ کرنا حق نیاؤں، حق حقیقت ویکھ
 دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ دے سمجھایا۔ اپنا مارگ دینا دس، آنت تیری اوٹ تکایا۔ جگ چوکڑی ہون بس، لوک
 مات رہن نہ پائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر آ آ جان نس، تیرے تیرے وچ سمایا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا اندر رہی پھس، جگت جنجال نہ کوئے تڑایا۔
 ہوئے ہنگتا تیر مارے کس، گڑھ ہنکار نہ کوئے تڑایا۔ جوٹھ جھوٹھ در در گھر گھر رہیا نچ، بن نو آساںگ ورتایا۔ کسے کم نہ آوے بھانڈا کچ، پنج ت نہ
 کوئے وڈیایا۔ ایک ناؤں دینا سچ، میرے صاحب سچے ماہیا۔ میں تیرا توں میرا اک دوجے اندر جائیے رچ، دؤئی نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت سندیہ اک سنایا۔ آنت سندیہ دیوے ہر، ہر ہر جو دیا کمائیندا۔ وشن برہما شو لڑ لینا پھڑ، ساچا پلو اک
 پھڑائیندا۔ سوہنگ اکھڑ لینا پڑھ، نرگن سرگن سرگن نرگن میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جانا چڑھ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر جگ
 چوکڑی پندھ مکائیندا۔ کلجگ آنت آوے وچ سنسار، نہہکنکا ناؤں رکھائیندا، ڈنکا وجائے گھر گھر، راؤ رنکاں آپ اٹھائیندا۔ ایک اکھڑ چار ورن آگے دھر،

چار جگ دی بچھلی کیتی آپ اٹائیندا۔ گرکھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت سنت سہیلے اک اکیلے لین پڑھ، چو جنت لکھ چو راسی بھرم بھلکھے پائیندا۔ کرپا کر
 نرائن نر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں پر گٹائیندا۔ ایک ناؤں سوہنگ سو، سو پڑکھ نرنجن آپ پر گٹائیا۔ اپنے جہا آپے ہو، ہر بھگت
 اپنے نال ملائیا۔ اپنا بیج آپے بو، گرکھ بھلوڑی آپ مہکائیا۔ دُرمتم میل دیوے دھو، گر سکھاں بخشے چرن سرن سرنائیا۔ امرت آتم دیوے چو، نخبھر
 جھرنا آپ جھرائیا۔ آد نرنجن کرے لو، جوت نرنجن دئے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما ویلا انتم
 آؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پڑکھ ابناسی پھیرا پاؤنا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ چار جگ دالہنا دینا جھولی پاؤنا، گر اوتار در بہائیندا۔ آگے مارگ اک
 وکھاؤنا، ذات پات نہ کوئے وکھائیندا۔ اڈچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں ایک گھر بہاؤنا، در ساچا اک وڈائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش
 چار ورن اٹھاراں برن سوہنگ ڈھولا ساچا گاؤنا، دوجا اکھر نہ کوئے پڑھائیندا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی تولا بن کے پھیرا پاؤنا، لکھ چو راسی نام کنڈے
 تول تٹائیندا۔ منمکھ چو انتم رونا، ساچی تیج ملے نہ سونا، آتم کھاٹ نہ کوئے سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہمے آپ
 سمجھائیندا۔ وشنوں تیرا و شو روپ، سو پڑکھ نرنجن دئے وکھائیا۔ برہمے تیرا برہم سروپ، آتم پر ماتم کرے گڑمائیا۔ ناؤں نرنکارا چارے کوٹ، ورن
 برن سنائیا۔ ناتا تئے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ ایک اٹھے ساچا پوت، گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ بھگت بھگونت تانا پیٹا سوت، سو تر دھاری کھیل
 کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم ویکھے تھاوں تھائیا۔ کھجگ انتم تھان تھنتر، نرنجن نرنکارا ویکھ وکھائیندا۔ چارے گنٹ لگے
 بسنتر، آگنی آگ نہ کوئے بھجھائیندا۔ لکھ چو راسی بھلے گر کا منتر، ہر ہر راگ نہ کوئے لائیندا۔ گارا مٹی بنا بنا بنتر، نیوں نیوں سپیس سرب جھکائیندا۔
 گھٹ گھٹ واسی پڑکھ ابناسی سرب جیاں بدھ جانے انتر، نج آتم ڈیرہ لائیندا۔ اکھر اکھر پڑھائے اپنا منتر، سوہنگ ساچا جاپ جپائیندا۔ لیکھا جانے گنگن
 لگننتر، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اکو ناؤں ایک گھر وسائیندا۔ ایک گھر اک وسیرا، وسا ونہارا اک
 اکھوائیا۔ ایک مندر ایک ڈیرہ، ایک بیٹھا آسن لائیا۔ ایک دُور ایک نیڑا، ایک ہر گھٹ رہیا سائیا۔ ایک نگر ایک کھیڑا، ایک پھیرا پائیا۔ ایک دیوے جگ جگ گیرا،

جگ چوڑی آپ بھوایا۔ ایکا کرے دھرت مات دا کھلا ویڑا، لکھ چوڑاسی اپنی گود بہایا۔ ایکا کرے حق نبیڑا، صحیح سلامت سچا ماہیا۔ اک چلائے جگ
جگ بیڑا، لوک مات پھیرا پایا۔ ایکا ناؤں دکھائے سنجھ سویرا، کالی رین کوئے رہن نہ پایا۔ ایکا ناؤں چکائے میرا تیرا، تیرا میرا پندھ مکایا۔ آد جگاد
جگا جگنتر گرشدی شبد پائے گھیرا، نو نو اپنا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا سرب ور، ورا داتا اک ہو آیا۔

* ۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اتم سنگھ دے گرہ ویرووال ضلع امرتسر *

کر کھیل پڑکھ سمرتھ، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے وس، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اپنی اچھیا آپے کر کر دکھ، اپنی ونڈن آپ
ونڈائیندا۔ تھر گھر دوارے شبدی رکھ، شاہ سلطانا آپ سہائیندا۔ زرگن زرگن دیوے رس، رس رسیا بھو نہ آئیندا۔ کر پاندھ کر پرکاس، نور نورانہ
ڈمگائیندا۔ دیکھنہارا کھیل تماش، ساچی راس آپ رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی روپ آپ دھرائیندا۔ شبدی روپ پڑکھ
اگم، اگمڑی کار کمایا۔ اپنا نور آپے جم، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ آپے جانے اپنا کم، کرتا پڑکھ ناؤں دھرایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بے آنت وڈ
وڈیایا۔ وسنہارا سچ مکان، سچھنڈ ساچے سو بھاپایا۔ تھر گھر دیوے اپنا دان، داتا دانی جھولی پایا۔ آد جگادی نوجوان، سو پڑکھ زرنجن کھیل کرایا۔ ہر
پڑکھ زرنجن ہو مہربان، ایکنکارا رنگ چڑھایا۔ آد زرنجن جوت مہان، جوتی جاتا ڈمگایا۔ سری بھگوان دیکھے آن، نیتزین نہ کوئے کھلایا۔ پڑکھ ابناسی
منگے دان، بھکھک اپنی جھولی ڈاہیا۔ پاربرہم دیکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ ملایا۔ تخت نواسی راج راجان، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن زرگن
تھمران، حکمی حکم اک سنایا۔ تھر گھر دیکھے کھول ڈکان، در دروازہ آپ جنایا۔ شبدی سٹ دیوے مان، بال نادانے ایہہ سمجھایا۔ میرا ناؤں تیرا گیان،
تیرا گیان جگت پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ اپنا بھو کھول کرتا، ہر کرتا دیا کمائیندا۔ تھر گھر دیکھے دیکھنہار،
روپ رنگ نہ کوئے جنائیندا۔ ساچا دیا کر اُجیار، تیل باقی نہ کوئے پائیندا۔ کملاپاتی کھیل نیار، زرنکار آپ کرائیندا۔ ساچی سخی بول جیکار، بے جیکارا

آپ سنانیندا۔ کرے کھیل پر اپار، پر پیر اپنا راہ چلانیندا۔ ساچی سکھیا گر وچار، گر گر بوجھ بھجانیندا۔ ایکا ناد ایکا دھنکار، ایکا ایک سنانیندا۔ اک محل اٹل مینار، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا کھیل کرے نرنکار، نر ہر اپنا آپ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنی بنت بنانیندا۔ تھر گھر ہر جو گھاٹ گھڑیا، گھر نہار آپ نرنکار۔ شبدی شبد اندر وڑیا، اچی بول بول جیکارا۔ اپنا درس آپے کریا، آپے میلنہارا۔ اپنا پلو آپے پھڑیا، آپے بنے ہر کنت بھتارا۔ ساچی سیجا آپے چڑھیا، الکھ اگوچر بے عیب پروردگار۔ ساچا اکھر آپے پڑھیا، نش اکھر کھیل نیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنا کرپارا۔ تھر گھر پسارا شبدی روپ، انھو اپنی کھیل کرانیندا۔ آد جگادی ست سروپ، ست پُرکھ نرنجن ویس وٹانیندا۔ راج راجان شاہو بھوپ، بھوپت اپنا حکم سنانیندا۔ وسنہارا ساچی کوٹ، نہچل اپنا دھام وڈیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ایکا گھر آپ سہانیندا۔ ایکا گھر سوبھاؤنت، تھر دربارا آپ سہانیا۔ پُرکھ ابناسی ہر بے انت، بے انت کھیل دکھانیا۔ آپ بنائے نرنجن بنت، نرنجن ویکھے چائیں چانیا۔ سدا سہیلا ایکا کنت، کنت کنٹول وڈ وڈیانیا۔ ایکا ناؤں ایکا منت، ایکا ایک کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ہر جو کھڑ، تھر گھر اپنی ونڈ ونڈانیا۔ تھر گھر ونڈے ہر کرتارا، اپنی بنت آپ بنانیندا۔ کرے کھیل پر اپارا، بھيو کونے نہ پانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ساچا نعرہ ایکا لائیندا۔ پتاما جوت ادھارا، شبدی پوت گود سہانیندا۔ ہنگ ہنگ ایکا دھارا، سوہنگ اپنا روپ دکھانیندا۔ جوتی شبدی اک پیارا، ایکا گنڈھ پوانیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر وسانیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، ایکا کنت ہنڈھانیندا۔ ایکا حکم اک ورتارا، حکمی حکم اک پھرانیندا۔ ایکا ڈنکا اک جیکارا، بے جیکار اک سنانیندا۔ ایکا ونج اک وپارا، ونج وپاری اک اکھوانیندا۔ ایکا وست اک بھنڈارا، ہر جو ایکا ایک ورتانیندا۔ ایکا ہوئے دیونہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرانیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، تھر گھر ساچے آپ کرانیا۔ شبدی ست دیوے دان، وست امولک جھولی پانیا۔ نام ندھانا گن ندھان، گنوتا آپ سمجھانیا۔ ایکا راگ اک تران، سچ ترانہ آپے گانیا۔ بھيو گھلائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا گن وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر آپ پرگٹانیا۔ شبدی گر سورپیر، بلدھاری آپ اپانیندا۔

آپے چوٹی چڑھ بیٹھ انخیر، آخر اپنی کھیل دکھائیندا۔ آپے لکھ چوراسی وشن برہما شو ترے گن مایا مار زنجیر، پنچم اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر اک سمجھائیندا۔ شبدی گر ہر جنا، ایک گن سمجھائیا۔ وشن برہما شو جھولی پا، ترے گن ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن لینا گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیا۔ گھٹ گھٹ دیک جوت جگا، جوت زرنجن کر رُشائیا۔ گھٹ گھٹ ناد دینا وجا، انحد ناد ہلایا۔ گھر گھر سنہیہڑا دینا سنا، سو پُرکھ زرنجن رہیا گائیا۔ برہما ویتا دینا پڑھا، چار وید وید پڑھائیا۔ لوک مات مارگ لاء، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیا۔ جگ جگ ہر ہر ناؤں پرگٹا، انجھو اپنی دھار دکھائیا۔ پنچ تت چولا مان دوا، کایا بنک بنک وڈیائیا۔ زرنجن سرگن رنگ چڑھا، رنگ رنگیلا اک اکھوایا۔ آتم پر ماتم بندھن پا، برہم پار برہم دکھائیا۔ ایش جیو ایک گھر بہا، جگدیش خوشی کرائیا۔ آتم سیجا اک سہا، سہنجنی سیج آپ ہنڈھائیا۔ گر شبد سنگر ہو بے پرواہ، بھیو ابھیدا آپ گھلایا۔ جگ جگ بنے مات ملاح، ویس انیک وٹایا۔ گر اوتار لئے پرگٹا، پر بھ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ساچا مارگ دے سمجھا، جیون جگت اک جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک اکھوایا۔ شبد گر اکو داتا، جگ جگ دیا کمانیدا۔ کھیلے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سرگن زرنجن بدھانا تا، جوتی جاتا جوڑ جڑائیندا۔ بودھ اگادھ سناے گا تھا، اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ آد جگادی پتاما تا، گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان اپنی گود بہائیندا۔ ایک دیوے ساچا سا تھا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ ایک پوجا ایک پاٹھا، ایش دیو اک سمجھائیندا۔ ایک مندر ایک ہاٹا، چوداں لوک کھیل کرائیندا۔ ایک تیرتھ ایک تاتا، ہر چرن سرور اک بنائیندا۔ ایک امرت ایک ہاٹا، کول نا بھی آپ رکھائیندا۔ ایک منتر ایک گا تھا، رام نام اک سمجھائیندا۔ ایک پنچھنہارا باتا، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا کھیل کرائیندا۔ گر گر کھیل آد جگاد اولاء، جگ جگ بھیو کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ محلہ، ست ستوادی ویس دھرائیندا۔ زرنجن سرگن پھڑائے پلا، شبدی ڈور آپ بندھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ سچ سندیس گر اوتار پیر پیغمبر آپے گھلا، کلمہ کلام آپ پڑھائیندا۔ دو جہان سری بھگوان نور الہی آپے کھلا، نور نور ڈمگائیندا۔ زرنجن زراکار سرگن دھار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد ویس وٹائیندا۔ شبد گر ویس انیکا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سبجگ تریتا دوا پر دھریا بھیکھا، بھیکھا دھاری بھیو نہ رانیا۔

کجک پیر پیغمبر لیکھا جانے ملا شیخا، بسمل اپنا کھیل کرائیا۔ نر نرین بھگت بھگونت نیتز لوچن ایکا ویکھا، آتم تاکی بند کھلائیا۔ بھيو جنائے مؤنڈ مؤنڈائے
 دھاری کیسا، نر نریشا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر جانے لیکھا، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ شبدی گر کھیڈے کھیڈا، جگ چوکڑی بندھن پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دے وڈیائیا۔ ایکا شبد وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ بنائیدا۔ سچھنڈ دوارے اپنے وچوں کڈھ، تھر گھر ساچے آپ
 بہائیدا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کھانی بانی لڈائے لڈ، انڈج جیرج اُتبیج سیتج آپ سہائیدا۔ نہ کوئی جانے پار کنارہ حد، ادھ وچکار سرب پھرائیدا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر ہر کاناؤں وجا کے گئے ناد، ناد انادی ناد سہائیدا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی بودھ اگادھ، بودھ اگادھا بھيو جنائیدا۔ وشن
 برہما شو رہے ارادھ، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیدا۔ بھگت بھگونت آپے لادھ، جگ جگ اپنا میل ملائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گود بہائیدا۔
 میٹ مٹائے واد وواد، ایکا اکھر ناؤں پڑھائیدا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سُننہار فریاد، سنگر پورا ناؤں دھرائیدا۔ ساچی ڈوری آپے باندھ، چرن پریتی اک
 سکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر گر صلاحندا۔ شبد گر صلاہن جوگ، جوگی جتی جگیشتر رہے گائیا۔ شبد گر دھر سنجوگ، آد
 جگاد میل ملائیا۔ گر شبد کٹے روگ، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ گر شبد لیکھا چکائے چوڈاں لوک، لوک پر لوک ہوئے سہائیا۔ گر شبد دکھائے سچھنڈ دوارا
 ساچا کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ گر شبد ملائے نرمل جوت، جوتی جوت جوت سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر دے
 وڈیائیا۔ ایکا گر شبدی رنگ، رنگ رنگیلا ہر بنائیدا۔ ایکا گر تیج پلنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھائیدا۔ ایکا گر وڈ ترنگ، لوآں پُریاں آپ دوڑائیدا۔ ایکا گر
 ڈونگھی کندر جائے لنگھ، کایا مندر اندر آوندنا جاندا دس نہ آئیدا۔ ایکا گر اندر وڈ وجائے مردنگ، انحد نادی ناد سہائیدا۔ ایکا گر سور سربنگ، سور پیر
 کھیل کرائیدا۔ ایکا گر آون جاون لکھ چوراسی مکائے پنڈھ، جنم مرن گیڑ چکائیدا۔ ایکا گر ناتا توڑے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج پار کرائیدا۔ ایکا گر ساچا نام
 دیوے ونڈ، جگت ہٹ ہتھ کسے نہ آئیدا۔ ایکا گر جگ جگ میٹے بھیکھ پکھنڈ، سبجگ تریتا دوپر آپ ہنڈھائیدا۔ ایکا گر دُئی دویتی بھرماں ڈھاہے کندھ،
 نرگن جوت ساچا چند چڑھائیدا۔ ایکا گر آتم پر ماتم دیوے سچ سنگندھ، بھل بھلوڑی اک مہکائیدا۔ ایکا گر سچ اند، اند منگل ایکا گائیدا۔ ایکا گر پرمانند،

پر م پڑھ کھیل کر ایند۔ ایک گر جگ چوکڑی پائے بندھ، بندی خانہ اپنے ہتھ رکھ ایند۔ ایک گر ٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار دیا کما ایند۔ ایک گر ناتا
 توڑے جگت دہاگن نار رنڈ، ہر جو کنت اک ملا ایند۔ ایک گر آد جگاد سنائے ساچا چھند، جگ جگ ڈھولا ایک گائیند۔ ایک گر دور دُرڈا مکائے پندھ، نیرن
 نیر درس کر ایند۔ ایک گر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک بنا ایند۔ شبد گر ہر جو ہر ہر، ایک ایک بنائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کر کر،
 نو نو چار ویکھ دکھائیا۔ گر اوتار حکمے اندر پھڑ پھڑ، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ بھگت بھگوت چکا ڈر ڈر، بھے بھو دے مکائیا۔ سنت ساجن درس دکھائے کھڑ
 کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ گر گھ سجن لائے لڑ لڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ گر گھ ویکھے ساچے گھر گھر، گھر مندر اک سہائیا۔ آد جگادی دیونہارا اور ور،
 ور داتا بے پروا ہیلا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ گھڑ، اتم آپے بھن دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگوت ایک شبد شبد
 جنائیا۔ آد گر شبد اُپدیش، پڑھ پڑھو تم کرے پڑھائیا۔ آنت گر شبد نریش، شاہ سلطان ویس وٹائیا۔ پرگٹ ہوئے اپنے دیس، دیس دستر بھیو کھلائیا۔
 نرگن دھارے اپنا ویس، پنج تت نہ کوئے رکھائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، مؤنڈ منڈایا نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی رہیا ویکھ، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیا۔ بھگت
 بھگوان دسے بھیت، ابھیو آپ جنائیا۔ کلج اتم کرے ہیت، ہتکاری دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایک گر اکھوائیا۔
 ایک گر اک اوتارا، گر گر کہن نہ جائیا۔ کلج اتم ہو اُجیارا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ جس دے آگے گر اوتار پیر پیغمبر کردے رہے نمسکارا، نیوں نیوں
 اپنا سیس جھکائیا۔ سو پڑھ سلطان کرے کھیل اپارا، اپر پیر اپنی دھار دکھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کرے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ آد
 بنائے وید پُران شاستر سمرت دھارا، گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی نال رلائیا۔ چارے کھانی کرے ہاکارا، چار کُٹ گرائیا۔ چارے بانی رووے زارو
 زارا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ قلم شاہی کرے پکارا، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوارا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ لکھ لکھ لیکھ دکھایا سرب
 سنسارا، سنسار ساگر پار نہ کوئے کرائیا۔ کلج ہو یا دھواں دھارا، چاروں کُٹ رین اندھیرا چھائیا۔ نہ کوئی دسے میت مُرارا، ساک سجن سین سگلا سنگ
 نہ کوئے نبھائیا۔ پتا پوت نہ کوئے پیارا، نار کنت نہ کوئے وڈیائیا۔ ایک بھلیا ہر نرکارا، گھر گھر مایا ممتا ہوئی ہلاکائیا۔ ورن برن ہوئے خوارا، کھتری براہمن

شودر ویش کرن لڑایا۔ اٹھاراں برن روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرایا۔ دھرت مات کڈھے ہاڑا، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ چوراں ٹھگاں کلج جیواں میرے اُتے لایا اکھاڑا، ویسواناچ رہے کرایا۔ چاروں کُنٹ اگ لگی تتی ہاڑا، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ پاربرہم پت پر میثور سری بھگوان کسے نہ لبھے ساچا لاڑا، لکھ پوراسی جیو جنت جگت بھوگ بلاس کرایا۔ اتم انت مائس جنم آئے ہارا، لکھ پوراسی پار نہ کوئے کرایا۔ نہ کوئی سہارا مندر مسجد مٹھ شودوالا گردوارا، گروگر نظر کسے نہ آیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ گرنٹھی پنٹھی ہر کاناؤں نہ کسے وچارا، پڑھ پڑھ رسنا جہوارہے گایا۔ گھر گھر اندر پنچ تت وکارا، سچا سنگر نہ کوئے پیارا، گروگر روپ نظر نہ آیا۔ پڑکھ ابناسی کھیل نیارا، بھو کوئے نہ پایا۔ آد شبد گرو کر پسارا، مدھ اپنی دھار چلایا۔ سیوالائے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد سندیسہ دے چار یارا، چار یاری کرے پڑھایا۔ نانک نرگن سرگن بول ستنام جیکارا، بے جیکار گیا سنایا۔ گوہند ایک فٹ ڈنکا وچ سنسارا، ورن برن اوچ نیچ راؤ رنگ گیا جنایا۔ کلج اتم پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، سب دا لیکھا دے مکایا۔ چار ورن دیوے اک سہارا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پایا۔ وشن برہما شو کرے پار کنارا، سرپت اند اپنے وچ سما یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت شبد گرو اک رہ جایا۔ شبد گرو اکو ایک، ایک ایک وڈیا یا۔ پنچ تت گرو اوتاراں دیندا رہیا ٹیک، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ حکمے اندر لکھا وندا رہیا لیکھ، دُھر فرمانا آپ جنایا۔ بودھ اگادھا کھول بھیت، انجو اپنا راگ الا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ورن، ایک شبد گرو پرگٹا یا۔ شبد گرو گرو پرگٹ مات، لگ ماتر سرب مُکانیدا۔ چار جگ دا ویکھے کھات، بچھلا کھاتہ پور کرائیندا۔ چار ورن میٹ اندھیری رات، ست ستوادی ساچا چند چڑھانیدا۔ سرب جیاں پر بھ دیوے دات، سوہنگ اکھراک پڑھانیدا۔ درس دکھائے اک اکانت، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے بھرانت، من کا بھے بھو گوائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو ذات، اتم برہم اپنی انس دکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد شبد دھار چلایا۔ شبد گرو وڈ بلوان، لیکھا سب دا دے چکایا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات جھلایا۔ جگ چوکڑی مئے آن، وشن برہما شو سیس نوا یا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ آیا۔ گرو پیر اوتار نہ سکے پچھان، بے انت بے انت کہہ کہہ لوک مات گئے جس گایا۔

تیرا حکمے اندر کھیل مہان، تیرا حکم سچی شہنشاہیا۔ کلجگ انتم آپے دیکھے آن، وید ویاسا رکھ بھروسا ایکا اوٹ تکائیا۔ عیسیٰ کہے دے دلاسا، میرا خدا پتا
 رُوپ وٹائیا۔ محمد کہے انت میرے وسے پاسا، چوڈاں صدیاں پندھ مُکائیا۔ امام ااماں سر پُرکھ ابناسا، پروردگار میرا گوسانیا۔ نانک کہے نرگن پوری
 کرے آسا، ایکا اینکار اوٹ رکھائیا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال داسی داسا، بن سیوک سیوکمائیا۔ کلجگ انتم دیکھے کھیل تماشا، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ جن بھگتاں
 کرے پوری آسا، جنم جنم دے وچھڑے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد گر وڈیائیا۔ ایکا شبد ہوئے پرکاس، ہر پرکاسی آپ
 کرائیندا۔ باقی بچھلا لہنا ہوئے وناس، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ ایکا ناؤں رسن سواس، اجپا جاپ آپ جپائیندا۔ آتم پر ماتم وسے پاس، ایش جیو بھیو
 گھلائیندا۔ ایکا مندر پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ ہر جن ہر ہر اکو ذات، اذاتی رُوپ نہ کوئے وٹائیندا۔ باطن ظاہر پچھے بات، ظاہر ظہور دیا
 کمائیندا۔ چرن کول ساچانات، دھرت دھول وڈیائیندا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ سرب جیاں بنے پت مات، لکھ چوراسی اپنی
 گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایشٹ گردیو اک وکھائیندا۔ ایشٹ دیو گر ایکا ایک اونکارا، عقل کلا اکھوائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا،
 نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ ساچا ڈنکا وچ سنسارا، نرگن سرگن آپ سٹائیا۔ سرب جیاں دا اک جیکارا، ایکا منتر انتر کرے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ
 چوتھے جگ آئی ہارا، چار یاری دے ڈبائیا۔ پنچم پیتا اک پیارا، پنچم میلا سبج سُبھائیا۔ جگت جگدیش پاوے سارا، سیس ایکا تاج سُبھائیا۔ راؤ رنکاں کرے
 خوارا، شاہ سلطان کوئے رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی بولے اک جیکارا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری جے، دو جا کوئے رہن نہ پائیا۔ پہلا
 ایکا ایک اینکار، عقل کل کھیل کرائیندا۔ دو آ نرگن سرگن دھار، دوئے دوئے رُوپ وٹائیندا۔ ترے گن مایا پنچ تت ایکا آٹھا کر تیار، ایکا دو آ آٹھا میل
 ملائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران کوئی نہ پائے سار، برہما ویتا نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جگت منونتر گئے ہار، ساتا ایکا لکھ شرمائیندا۔ پرلے کرے
 کرنہار، پرے اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جس بُجھائے سو بُجھے وچار، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایک دو آ آٹھا انک انک نال کریا خبردار، بنک بنک آپ سہائیندا۔
 اٹھ تت روون زارو زار، سرگن نرگن آس تکائیندا۔ نرگن نرکار کر پیار، سرگن اپنا میل ملائیندا۔ سرگن میلا پنچ تت ادھار، ترے گن بندھن آپ

تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک پرلے ایک دُو آ آٹھا، آٹھا دُو آ ایک اپنے رنگ دکھائیندا۔ نو نو ساچی دھار، چار چار سمجھائیا۔ چار چار کھیل اپار، برہے چارے کھ گائیا۔ چارے وید کر وچار، چارے گنٹ کر رُشائیا۔ چارے گنٹ خبردار، اُتر پُورب پچھم دکھن دین دُہائیا۔ چارے جگ کر وچار، سنج تریتا دواپر کجگ ویکھ دکھائیا۔ چارے کھانی بانی پسار، اندج جیرج اُتہج سیتج رچن رچائیا۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پسنتی مدہم بیکھری آپے گائیا۔ آپے سب توں وسے باہر، دُھر فرمانا آپ سناٹیا۔ نو نو ہو اُجیار، نو نو اپنا پھیرا پائیا۔ ایک نیا نوکا کر تیار، نیا اپنے نام چلائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں پُریاں لوآں روس سورج چن دے سہار، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا بھیو چُکائیا۔ نو نو چار بھیو کسے نہ آیا، پڑھن لکھن وچ نہ آتیا۔ پُرکھ ابناسی اپنا بھیو آپ چُکایا، بھیو جانے قلم نہ شاہیا۔ وشن برہما شو در بیٹھے سیس جھکایا، نیتز نین نہ کوئے اُٹھائیا۔ گر اوتار پیر پینمبر رہے شرمایا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ کسے تیرا منوتر ونڈ ونڈایا، کسے چوکڑی بندھن پائیا۔ کسے اپنی پرلے دئے سمجھایا، مہاپرلے اپنی کھیل رکھائیا۔ جس نوں توں بنایا، تس ترلے کر کر تیتوں منایا، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ نو نو چار چوکڑی اگلا پنڈھ اپنے ہتھ رکھایا، شاستر سمرت وید پُران بھیو نہ پائیا۔ گیتا گیان انجیل قرآن گا گا آنت نہ پایا، کھانی بانی رسنا جہوانال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چورانوے چوکڑی جگ، جگ جگ گیرا اپنے ہتھ رکھائیا۔

* ۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سرگھ سنگھ، گرگھ سنگھ دے گرہ پنڈ کلا ضلع امرتسر *

ست پُرکھ زرنجن ساچی کارا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل نیارا، زرنجن زوریر بھیو نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن آگم اپارا، الکھ اگوچر ویس وٹائیندا۔ آد زرنجن نور اُجیارا، جوتی جاتا ڈگم گائیندا۔ ابناسی کرتا وسے دھام نیارا، نہچل اپنا دھام پرگٹائیندا۔ سری بھگوان وڈ بلکارا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ پاربرہم کرے کھیل آپ سچی سرکارا، شاہ پاتشاہ روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، انھو اپنا روپ وٹائیندا۔ انھو

کھیل ہر کرتار، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی دست جھولی پائیا۔ محل اٹل اُج مینار، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ نرمل دیا باتی
 جوتی کر اُجیار، نور نورانہ ڈگگائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان شہنشاہ بن اینکار، اپنی کل آپ دھرائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا
 آپ سنائیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، کرے کھیل اگم اپار، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے خوشی منائیا۔ در
 گھر ساچا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ پڑکھ اکال اک اکلا، عقل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سو بھاؤنت سو بھاپائیندا۔ جوتی شبدی
 آپے رلا، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا گھلا، حکمی حکم آپ سنائیندا۔ نرگن نرگن پھڑ پھڑ پلا، پلو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو ہر نرنکارا، اپنا آپے آپ جنائیا۔ محل اٹل اُج منارا، سچکھنڈ دوارا آپ وسائیا۔ کرے
 کھیل کھیل نیارا، نرگن نرگن نور رُشائیا۔ کملاپاتی میت مرارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ناری کنت کر پیارا، کنت کنتوہل سچ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے خوشی منائیا۔ ساچا گھر سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا کنت، کنت کنتوہل آسن لائیندا۔ نرگن
 نرگن بنائے بنت، گھرن بھن اپنی کھیل کرائیندا۔ اپنا لیکھا جانے آد آنت، بے آنت اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ایک، آد پڑکھ آپ پرگٹائیا۔ اپنے آنتر اپنا بھید، ہر بھیدی آپ چھپائیا۔ آد جگادی اچھل اچھید، اچھل اچھل
 اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا میلا آپ ملائیا۔ اپنا میلا ساچے گھر، گرہ مندر آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ،
 سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ ویس وٹائے ناری نر، نر نرین بھيو چکائیندا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، اینکارا ایکا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا وڈا وڈ، سو پڑکھ نرنجن آپ وڈیائیا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے کرے ساچا لڈ، اپنی
 گود سہائیا۔ آپ بنائے ساچی جد، بنس سر بنس اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیا۔ اپنا بھيو آپے چک، ہر جو
 اپنی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے اٹھ، ابناسی اچت ناؤں دھرائیندا۔ آپے جانے اپنی رُت، رُتری رُت نہ کوئے وکھائیندا۔ جننی جن بن کے

جائے ساچا سُت، شبدی شبد ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنس آپ بنائیندا۔ شبدی سُت آپے جا، جننی جن ہر اکھوائیندا۔ دائی دایا سیو کما، سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نرگن بن ملاج، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ایک دیوے سچ صلاح، ست ستوادی بھیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے کھیل کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اول، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ نرگن نرُور پُرکھ اکال اک اکل، اجونی رہت ویس وٹائیندا۔ ناری کنت پھڑ پھڑ پلا، اپنا سنگ آپ نبھائیندا۔ اپنے دیک آپے بلا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ اپنے در آپے کھلا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ اپنا بھیو دیوے کھول، ہر ستگر وڈ وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بولے ایک بول، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولے تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ اینکارا بیٹھ اڈول، ڈل کدے نہ جائیا۔ آد نرنجن جائے مول، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ سری بھگوان کرے قول، نرگن نرگن دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی کھیل رکھائیا۔ سچکھنڈ کھیل کرتا کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ شبدی سُت سُت دلارا، نرگن اپنی گود بہائیندا۔ ساچی اچھیا بھر بھنڈارا، بھچھیا ایک ایک ورتائیندا۔ محل اٹل کر اُجیارا، تھر گھر ساچا ناؤں دھرائیندا۔ در دروازہ کھول کواڑا، شبدی سُت وچ بہائیندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، دوجا سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ آد پُرکھ آد کر پسارا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، تھر گھر شبدی مان دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ پُرکھ اگم، سُت شبدی آپ چڑھائیا۔ آد جگادی ایک کم، کرتا پُرکھ پُرکھ سمجھائیا۔ ست ستوادی بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھائیا۔ ایک راگ سنائے کن، نادی ناد ناد و جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ تھر گھر دیوے اکومان، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ یودھا سوربیر بلوان، ہر شبدی سُت پرگٹائیندا۔ ایک حکم ڈھر فرمان، ایک وار سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ شبد سُت سن کر دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں مہان، وشن برہما شو تیری انس بنائیندا۔ ترے گن مایا دے دے دان، پنچم جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، نرگن سرگن دھار رکھائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیل مہان، سورج چند کرن کرن چکائیندا۔

منڈل منڈپ ہو پردھان، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائیندا۔ تیرے ہتھ زمیں اسمان، لوک پرلوک کھیل کرانیندا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، نش اکھر آپ پڑھانیندا۔ میرا چرن تیرا دھیان، اینکارا آپ سمجھانیندا۔ میرا محل تیرا مکان، چھپر چھن نہ کوئے جھہانیندا۔ میرا حکم تیرا فرمان، دُھر فرمانا آپ سمجھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ جنانیندا۔ ساچے سٹ جانا جاگ، ہر جو ہر ہر آپ جگانیندا۔ تیری گودی لگے بھاگ، وشن برہما شو تیری گود سہانیندا۔ تیرے آتر اک ویراگ، اپنا ناؤں جنانیندا۔ تیرا میلا کنت سہاگ، ہر جو کنت نظری آہنیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا دیوے لا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑا، گھٹ گھٹ ویکھنا تھاؤں تھانیا۔ انڈج جیرج ونڈ ونڈا، اُتج سیتج ویکھ دکھانیا۔ چارے کھانی باغ بنا، لکھ چوراسی پھل بھلواری مات مہکایا۔ چار بانی راگ الاء، بھيو ابھید کھلایا۔ چارے کنت پھیرا پا، چار جگ کھیل کرانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دے وڈیایا۔ ساچے سٹ تیرا رُپ، ہر جو ہر ہر آپ جنانیندا۔ تیری مہاسدا انوپ، بھيو کوئے نہ پانیندا۔ تُوں وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا تیرا ڈنک وجانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سمجھانیندا۔ دُھر فرمانا ایکا وار، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ سٹ سٹ رہنا خبردار، بے خبر آپ جگایا۔ لکھ چوراسی کرتیا، لوک مات ونڈ ونڈایا۔ زرگن سرگن کر پیار، سرگن زرگن میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے دھندے آپے لایا۔ ساچے دھندے جانا لگ، اینکارا آپ جنایا۔ کرے کھیل سورا سرگ، بے آنت وڈ وڈیایا۔ تیرا دیک گھر گھر جائے جگ، گرہ گرہ کرے رُشانیا۔ تیرا مندر جائے سج، پنج ت ملے وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی پڑدہ لئے کج، سر اپنا ہتھ رکھانیا۔ جگ جگ تیرا نگارہ جائے ونج، زرگن سرگن آپ سنايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد کرے پڑھانیا۔ شبدی شبد ایکا دات، ہر داتا آپ ورتانیندا۔ جگ چوکڑی تیرا ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھانیندا۔ زرگن سرگن گائے گاتھ، سوہلا ڈھولا آپ جنانیندا۔ آتم پر ماتم میلا کملاپات، برہم پار برہم سمانیندا۔ ایش جیو ایکا کھاٹ، ساچے آسن سوہا پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگانیندا۔ ساچی سیوا جگ چوکڑی ہر زرنکار، ایکا وار جنایا۔ جگ جگ لینا مات اوتار، زرگن سرگن رُپ دھرانیا۔ گر

گر کھیل اگم اپار، گر گر اپنی ونڈ ونڈا ئیا۔ سنگر پورا ویکھنہار، ست ستوادی ست سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے
 لایا۔ ساچا مارگ ایکا لاونا، سو پڑکھ نرنجن آپ جنایا۔ سنجک تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھاونا، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ گر گر ڈنکا نام و جاونا، شبدی شبد
 شبد سنا یا۔ دوار بکا اک سہاونا، پنچ ت میل سنج سبھایا۔ نرگن سرگن رنگ چڑھاونا، رنگ رنگیلا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دھر فرمانا حکم جنایا۔ دھر فرمانا ایکنکار، ایک اکلا آپ جنایا۔ لیکھا جان گر اوتار، شبدی شبد پڑھایا۔ لکھ چوراسی بن و نجار، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ تیرتھ
 تٹ دے سہار، سر سروور مان وڈیا ئیا۔ ایکا اوٹ سمرتھ پڑکھ کرتار، دوجی آس نہ کوئے تکا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایکا
 لایا۔ ساچا مارگ جگ چار، ہر جو ہر ہر آپ لگانیندا۔ شبدی شبد شبدی دھار، سو پڑکھ نرنجن آپ پرگٹانیندا۔ برہما ویتا دے ادھار، چارے ویداں وید
 سنانیندا۔ اچھل اچھیدا کھیل اپار، بھیو کوئے نہ آئیندا۔ شاستر سمرت کرتار، پُران پرانی آپ پڑھانیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار، گر گر اپنی بوجھ
 رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد آپ چلانیندا۔ ہر کی اچھیا شبد دھار، شبد دھار گرو وڈیا ئیا۔ گر گر روپ آپ نرنکار، سنگر
 پورا ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گھٹ گھٹ بیٹھا جوت جگایا۔ سنجک تریتا دواپر ویکھے وارو وار، نرگن نرکار سرگن اپنا پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرایا۔ ساچی کھیل شبد گر، گر کرتا آپ کرائیندا۔ دھر درگاہی ساچی سر، گر اوتاراں آپ سنانیندا۔
 نرگن نال نرگن جڑ، اپنا بھیو چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک وڈیا ئیندا۔ شبد گر سورپیرا، مہاپیرا اک اکھوانیندا۔ آد جگاد
 ساچا تیرا، تیر نرالا نام چلانیندا۔ دو جہاناں گھت وہیرا، لوآں پریاں پھیرا پانیندا۔ ترے گن مایا توڑ زنجیرا، شرع شریعت مول چکانیندا۔ لیکھا جانے شاہ
 حقیرا، اوچ پنچ پڑدہ لاہندا۔ کرے کھیل بے نظیرا، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ بدنہار سدا تقدیرا، تکبیر اپنے ہتھ رکھانیندا۔ بھوپت بھوپ پیرن پیرا،
 دستگیر صفت صلاحندا۔ آد جگادی جوتی نور، نور نورانہ ڈگمگانیندا۔ حضرت صاحب حاضر حضورا، ہر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ ناد انادی ساچی تورا، تریاراگ
 آپ سنانیندا۔ سرب کل آپے بھر پورا، بھر تمبر کھیڈ وکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ آد جگادی اک اوتارا،

ہر جو ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر کر پساہ، نرگن سرگن بھیو چکائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، گر گر ناؤں پرگٹائیندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، برہمنڈاں
 کھنڈاں پھول پھولاہیندا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، ایش جیو جگدیش رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، پڑکھ اکال ویس
 وٹائیندا۔ پڑکھ اکال ویس اپارا، ہر جو ہر ہر آپ وٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ در درویش بن بھکھارا، رسنا
 ایکا منگ منگائیندا۔ تیری اوٹ پروردگارا، دوجی آس نہ کوئے جنائیندا۔ جگ چوکڑی پارکنارہ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ برہما رووے زاروزارا، نیتز نیناں
 نیر وہائیندا۔ چار وید لکھ لکھ تھکا بن لکھارا، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ وید ویاس مارے نعرہ، اچی کوک کوک سٹائیندا۔ پُران اٹھاراں نہ کوئے آدھارا، پُران
 پُرانی نہ کوئے ملائیندا۔ گا گا تھکا سرب سنسارا، آتم رس ہتھ کسے نہ آئیندا۔ توں وسنہارا دھام نیارا، نہچل اپنا آسن سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، در تیرے منگ منگائیندا۔ تیرے در اکو منگ، برہما ویتا جھولی ڈاہیا۔ نو نو چار چوکڑی گئی لنگھ، سیوک بن بن سیو کمایا۔ کلجگ انتم ہویا
 ننگ، اپنا آپ رہیا دکھایا۔ لکھ چوراسی گلیا تیرا اند، آتم اند نہ کوئے رسایا۔ رسنا جھوا جگت وکارا جھوٹھا گند، ہر کا ناؤں نہ کوئے دھیایا۔ پاربرہم پت
 پریشور نہکرمی تیرا کوئی نہ گائے چھند، چوواں ویدیا ہوئی ہلکایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ جیو جنت پائے ڈنڈ، ڈنکا نام نہ کوئے وجایا۔ بن تیرے لکھ
 چوراسی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ سادھ سنت کرن پکھنڈ، بھیکھا دھاری روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک تیری
 اوٹ رکھایا۔ برہما رووے مارے نعرہ، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ میرا برہم ہویا کوارا، تھدہ بن اور نہ کوئے پرنائیندا۔ چاروں گنٹ پھرے گوارا، ست
 سنتو کھ نہ کوئے درڑائیندا۔ بہڑی بہڑی کڈھے ہاڑا، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ لٹیا جائے دن دہاڑا، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ ناتا چھڈ گئے گر اوتارا، پیر
 پیغمبر نظر کوئے نہ آئیندا۔ ہاباکار مندر مسجد گردوارا، ست ست نہ کوئے دکھائیندا۔ است ہویا جگت ونجارا، جگت وست وست ورتائیندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے آگے جھولی ڈاہندا۔ برہما رووے مارے دھاہ، اچی کوک کوک سٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ انتم پلو گئے چھڈا،
 سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ عیسیٰ موسیٰ لکھ رہے چھپا، محمد نین نہ کوئے دکھایا۔ اللہ رانی گھنگٹ بیٹھی پا، لکھ نقاب لکایا۔ نظر نہ آئے بے پرواہ،

پر دانتیں پردہ نہ سکے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک سرن تیری سرناٹیا۔ برہما رووے مارے کوک، کوک کوک سٹائیندا۔
 ترے گن مایا رہی پھوک، سائتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ پر ماتم تیری چچی چوک، تیرا ناؤں نہ کوئے دھیائیندا۔ لکھ چوراسی سٹی گھوک، باہوں پھڑ نہ
 کوئے اٹھائیندا۔ بن گوہند بنیا نہ تیرا کوئی پوت، پُرکھ اکال نہ کوئے منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے آگے جھولی ڈاھندا۔
 تیرے آگے بیٹھا جھولی اڈ، دوئے جوڑ واسطہ پایا۔ لکھ چوراسی وچوں میٹوں کڈھ، آپ اپنا درس دکھایا۔ نو سو چورانوئے چوکڑی جاواں چھڈ، ویلا انتم
 آیا۔ کون ویلا لئیں سد، دھر فرمانا حکم سنایا۔ کوٹن کوٹ برہمے گئے لد، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے آنت
 ہو سہایا۔ برہما رووے آنت وار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ کلجگ انتم دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے وچار، چارے بانی نین نین
 شرمائیا۔ ساچا ڈنکا نہ وجے وچ سنسار، جوٹھ جھوٹھ پی لڑائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا کھیل اپار، تیرے ہتھ تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ برہمے دیوے ہر دھرواسا، ایک شبد جنایا۔ ہر جو ویکھے آنت تماشا، زرگن آپے ویکھن آیا۔ سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارے بہہ
 بہہ کرے ہاسا، لوک مات آسن لایا۔ نو سو چورانوئے چوکڑی جگ گرا اوتارا جو دیندا رہیا بھرواسا، ایک اپنا اشٹ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آنت سندیسہ دئے سنایا۔ آنت سندیسہ ایک وار، ہر جو آپ جنائیندا۔ پہلی چیت کیا وبار، بھیو ابھیدا آپ گھلاییندا۔ در دوارے سد تینی اوتار، پچھلا
 موں سرب چکائیندا۔ بھگتاں رکھے نہ کوئے اُدھار، لہنا سب دے ہتھ پھرائیندا۔ گرو گرا کرے نہ کوئی انکار، حکمی حکم سرب منائیندا۔ نیز نیز دکھایا
 سرب سنسار، جگت کھیت پڑدہ لاہندا۔ آو اپنے اپنے لو سنجال، ہر جو ایک حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 کرائیندا۔ گرا اوتار پیر پیغمبر مار دھیان، لوک مات ویکھ دکھایا۔ کسے گھر نہ دسیا سچ گیان، گیان دھیان نظر کتے نہ آیا۔ چاروں گنٹ بیابان، سنمل رُکھ
 رہیا لہرایا۔ کسے سنت نہ یلیا ہر جو آن کایا چولی رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی سارے گان، گا گا ہر جو ہر نہ کسے
 منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ گرا اوتار ویکھن آ، چار جگ دی کھیل دکھایا۔ اٹھو ویکھو بن ملاح، پُرکھ ابناسی

رہیا سمجھائی۔ جو اپنا اپنا نام گئے چپا، بھلیا ہر رگھرائیا۔ سب دا پڑدہ دے اٹھا، گلیا کوئے رہن نہ پایا۔ رل مل سارے کرو سالاح، ساچی مت ہر جنایا۔
 ویلے آنت بنو ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ اگوں سارے کر کے گئے نانہہ، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکایا۔ محمد کہے میرے بخش گناہ، ادھ وچکار بیٹھا
 ڈیرہ ڈھاپیا۔ چوداں طبق ہوئے فنا، چوداں صدی نال پرناپیا۔ میری مدد کر میرے خدا، دستگیر تیری وڈیایا۔ پروردگار دیا کما، مہربان مہربان مہر نظر
 اک اٹھایا۔ اتم لوک مات ہونا جدا، ساچا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم رہیا ورتایا۔ ایکا حکم ورتے نرنکار،
 ہر نرنکار آپ ورتانیدا۔ گر اوتاراں لتھا ادھار، بچھلا لیکھا جھولی پانیدا۔ آگے اکو اک اقرار، جن بھگتاں نال رکھانیدا۔ سنجگ ساچی چلے دھار، کلج
 کوڑا پندھ مکانیدا۔ ناتاٹے وید چار، شاستر سمرت نہ کوئے منانیدا۔ گیتا گیان نہ کوئے ادھار، انجیل قرآن نہ کوئے پڑھانیدا۔ کھانی بانی اک جیکار،
 گر گر شبدی ناؤں صلاحندا۔ شبد گر پورن اوتار، آد جگاد پھیرا پانیدا۔ پنج تت قرضہ دتا اوتار، مقروض نظر کوئے نہ آئیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرنکار،
 نہکنا ناؤں رکھانیدا۔ سجدہ کرے سرب سنسار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھانیدا۔ گر اوتاراں کر خلاص، ہر خلاصہ آپ جنایا۔ چارے بانی سدے اپنے پاس، دھر فرمانا حکم سناپیا۔ قلم شاہی مکے آس، آس آساوند پور
 کرایا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گرو سرب وکھایا۔ ایکا گرو گرو گرو سنگر،
 سو پڑکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ کلج اتم جائے بہر، گو بند لیکھا مول مکانیدا۔ شبد اگئی چڑھ چڑھ گھوڑ، آسو آسوارا پھیرا پانیدا۔ دو جہاناں پندھ مکائے
 دوڑ دوڑ، بن پاندھی سیو مکانیدا۔ لکھ چوراسی دیکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گھٹ گھٹ اپنا پڑدہ لائندا۔ دو جہاناں لایا اکو پوڑ، اوندان جاندا نظر نہ آئیندا۔ جن
 بھگتاں ہر جو جائے بہر سر اپنا ہتھ رکھانیدا۔ چار ورن چار جگ وید جس نوں گاوندے رہے براہمن گوڑ، سو براہمن اپنا روپ وٹانیدا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھانیدا۔ اپنا بل آپ رکھ، ہر اپنی کھیل کرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات نالو کیتے دکھ، سچھنڈ دوارے چرناں
 ہیٹھ رکھایا۔ نرگن نور ہو پر تکھ، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ جن بھگتاں کھولے اکو اکھ، اگیان اندھیرا دے مٹانیا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچے

پوڑے دئے چڑھائیا۔ امرت آتم ایک جھٹ، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مکائیا۔ نرمل جوت جگائے لٹ لٹ، نورو نور کرے رُشائیا۔ شبد نگارہ وجے اندھ، آتم
 آتم راگ سنائیا۔ آپ اپائے ساچی جد، وشنوں وشو دئے وڈیائیا۔ نرگن سرگن لڈائے لڈ، پریم پنگھوڑا اک جھلایا۔ پریم اندر جائے بجھ، پیا پریم
 بے پرواہیا۔ جن بھگتاں پڑدہ لئے کج، نام دوشالہ اپر پائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت ہے سج، نرگن نور کر رُشائیا۔ ستجگ چلائے سچ جہاز، چپو اپنا نام
 لگایا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن مارے اک آواز، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ دیا کرے غریب نواز، غریب نمانے اپنے گلے لگایا۔ نرگن
 سرگن رنج رنج کاج، برہم پار برہم کرے گڑھائیا۔ لیکھا جانے دھر درگا ہی شہنشاہ پاتشاہ ساچا راج، راج بھوپ اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک پرگٹایا۔ سنگر سچا ہر ہر ناؤں، آد جگاد سمایا۔ پُرکھ اکال پتا ماؤں، جن جننی نہ کوئے دکھایا۔ محل اٹل اگم اتھاہو، سچکھنڈ دوارا
 اک سہایا۔ بھگت بھگونت پکڑے باہوں، سنت سہیلے لئے ملایا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی آپ بہایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں
 ہنس اڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گرو شبد دکھایا۔ ایک شبد گرو گرو چیلہ، گر چیلہ روپ وٹائیا۔ ایک گرو سجن سہیلا، گر شبدی ناؤں
 دھرائیا۔ ایک سنگر کرے میلا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ایک وسے سدا نولہا، ایک گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ ایک جانے اپنا ویلا، تھت دار نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگر اک سمجھایا۔ سنگر سچا ایکنکار، آد جگاد سمایا۔ گر گر روپ شبدی دھار، دھار دھار نال بندھایا۔ نرگن
 سرگن کرپسار، بن پساری ویکھ دکھایا۔ دیا باقی کملاپاتی کر تیار، محل اٹل کرے رُشائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نہجھر جھرننا آپ جھرایا۔ بند تاکی کھول
 کواڑ، ساچا مندر آپ سہایا۔ ساچے راکی ہو آسوار، پُرکھ ابناسی پھیرا پایا۔ لہنا دینا قرض اتار، گر اوتاراں پیر پیغمبراں اتم مول چکایا۔ اتم دیوے نہ
 کوئے سہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ پُرکھ ابناسی ہو یا خبردار، لکھ چوراسی لئے جگایا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کرن نمسکار، در بیٹھے سیس جھکایا۔ ساڈی
 آئی اتم وار، توں لہنا رہیا مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتایا۔ ساچا کھیل ورتائے بھگوان، کلجگ لوک مات رہن نہ
 پائیا۔ ستجگ دیوے ساچا مان، ست ستوادی آپ پرگٹایا۔ چار ورن اک گیان، اڈچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ چار گنٹ اک پردھان، ہر شبدی ناؤں

دکھائی۔ چار کُنٹ اک نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جُھلایا۔ چار جُگ اک ودھان، سوہنگ مکھیاکھ سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گر پیر اوتار نہ ونڈ ونڈائی۔ چار جُگ ایک نامہ، نمو منتر ہر ڈرائیندا۔ چار جُگ ایک راما، رام رمیا آپ اکھوائیندا۔ چار جُگ ایک شاما، ایک بنسری کاہن
 وجائیندا۔ چار جُگ اک پیغام، عیسیٰ موسیٰ صفت صلاحیندا۔ چار جُگ اک دمامہ، نبی رسول آپ لائیندا۔ چار جُگ ایک ست نامہ، نرگن دھار آپ
 سمجھائیندا۔ چار جُگ ایک بانا، نرگن سرگن آپ دکھائیندا۔ چار جُگ ایک رانا، پُرکھ اکال تخت سہائیندا۔ چار جُگ ایک بھانا، ہر کا بھانا نہ کوئے اُلٹائیندا۔ چار
 جُگ ایک کھانا، رسنا جہوانال ملائیندا۔ چار جُگ ایک گانا، گیت سہاگی اک سمجھائیندا۔ چار جُگ اک لُکانا، ہر چرن اوٹ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لائیندا۔ چار جُگ ایک راگ، ہر راگی آپ جنایا۔ چار جُگ اک ویراگ، وڈ ویراگی آپ دکھایا۔ چار جُگ ایک ناد،
 انادی دُھن سنایا۔ چار جُگ ایک جاگ، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ چار جُگ ایک ساز، بن تند ستار وجایا۔ چار جُگ ایک سرنی جانا لاگ، سنگر پورا ایک
 نظری آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چار جُگ ایک راہ، ایک گھر دکھائیندا۔ چار جُگ اک ملاح، ایک بیڑا مات
 چلائیندا۔ چار جُگ اک صلاح، صفت صلاحی دیا کمائیندا۔ چار جُگ ایک ناں، ناؤں نرنکارا آپ دکھائیندا۔ چار جُگ ایک تھاں، اُوچ نیچ ونڈ نہ کوئے
 ونڈائیندا۔ چار جُگ پکڑے بانہہ، سنجگ تریتا دوپر کلج اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ اپنی دیا
 کرے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ آد جگادی وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی کھیل کرائیا۔ سنجگ تریتا دوپر جُگ چوکڑی گر اوتاراں دسدا رہیا جاپ، اپنے
 ناؤں کرے پڑھائی۔ عیسیٰ کہے میرا باپ، ایک نور نور خدایا۔ محمد کہے میٹے سنتاپ، سکلا روگ مٹایا۔ نانک کہے کملاپات، پر م پُرکھ سچا شہنشاہیا۔ گوہند
 کہے وسے ساتھ، پُرکھ اکال وچھرنہ جانیا۔ جُگ جُگ دیکھے کھیل تماش، سچ سنگھاسن سوہا پائی۔ کوٹن کوٹ کاہن کرشن پاؤن راس، کوٹن کوٹ رام سینا
 جنک پتتری رہے پرنائی۔ ایک پُرکھ پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا ناؤں دھرائیا۔ گر اوتاراں پوری کرے آس، بھگتاں دیوے مان وڈیائی۔ ستن لیکھا جانے
 شاہو شاباش، گرکھ میلا سچ سُبھائی۔ گر سکھ ہوئے نہ کوئے نراس، جس جن اپنی بوجھ بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک

دکھائی۔ سنگر پورا ہر ہر ایک، دوجا اور نہ کوئے جنائندا۔ آد جگاد رہیا ویکھ، نیر نین نہ کوئے رکھائندا۔ اپنا دسے نہ کسے بھیت، بھیو اپنے وچ چھپائندا۔
 جن بھگتاں کرے ساچا ہیئت، نت نوت ویس وٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک لگائندا۔ ساچا مارگ بھگت بھگوان،
 سنجک سچ جنائیا۔ ہر جن ہر جو ملے آن، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ نش اکھر کرے اک گیان، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیا۔ ساچا راہ چلے سنسار، وڈ سنساری آپ چلائندا۔ چار ورن اک پیار، کھتری براہمن شوڈر ویش وڈ نہ کوئے
 وڈائندا۔ چار ورن اک جیکار، سوہنگ ڈھولا اک سنائندا۔ بدلایا چولا آپ نرنکار، پنچت کا یاسنگ نہ کوئے لیائندا۔ مہابلی اتریا اپنی وار، نانک بولا پور
 کرائندا۔ سمبل وسے دھام نیار، گوہند گر گر صلاحندا۔ نہکناک ایکنکار، پتا پوت نہ کوئے وڈائندا۔ ڈنکا وجے اگم اپار، برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائندا۔
 چار جگ دے گر پیر اوتار کرن نمسکار، سیس جگدیش سرب جھکائندا۔ وشن برہما شو دھوڑی منگے چرن چھار، مستک ٹکا منگ منگائندا۔ بھگت بھگونت
 دے دیدار، دید عید چند چڑھائندا۔ کلجک آنت کھیل نیار، بھیو کوئے نہ پائندا۔ سچ دوارا کرتیار، ترے گن اتینا ویکھ دکھائندا۔ مندر مسیتا شوڈوالے مٹھ
 مارے مار، تیر انیالا اک چلائندا۔ تیر تھ تھ کنارہ جائے ہار، اٹھسٹھ مول نہ کوئے رکھائندا۔ نو کھنڈ پر تھی بولے اک جیکار، سٹاں دیپاں ایکا راگ
 سنائندا۔ آتم پر ماتم وجدی رہے ستار، تندی تند نہ کوئے دکھائندا۔ واسنا گندی کڈھے باہر، جو جن رسنا سوہنگ گائندا۔ بھاگاں مندی سرت سوانی لئے
 سنبھال، شبد ہانی آپ ملائندا۔ ساری بانی چلے نال نال، جگ جگ وڈ نہ کوئے وڈائندا۔ نانک گایا ایکا ایکنکار، گوہند پڑکھ اکال منائندا۔ محمد کہے میرا
 پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائندا۔ عیسیٰ کہے میرا سردار، پتا پوت گود رکھائندا۔ موسیٰ دوئے جوڑ کرے نمسکار، کوہ طور سیس جھکائندا۔ پڑکھ ابناسی
 کھیل اپار، پاربرہم آپ کرائندا۔ کلجک انتم ہو تیار، ترے بھون دھنی ویس وٹائندا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے یار، یاری یاراں نال نبھائندا۔ ڈبڈے
 پاتھر لئے تار، پاہن اپنا چرن چھہائندا۔ راتیں سٹیاں لئے اٹھال، سرتی شبد شبد ملائندا۔ پورب جنم گھال جو گئے گھال، کلجک انتم لیکھے پائندا۔ گر سکھ
 تیرے نیڑ نہ آئے کال، رائے دھرم نہ حساب دکھائندا۔ چتر گپت نہ بنے دلال، لاڑی موت نال نہ کوئے پرنائندا۔ تیری سنگر کرے پرتپال، سنگر و

شبد اکھوائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں چلے نال نال، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گریپہ اوتاراں کولوں ہویا نہ حل سوال، بے آنت بے آنت بے آنت سرب گائیندا۔ کوئی مندر مسجد مٹھ دکھا کے گیا دھر مسال، چار دیواری بنت بنائیندا۔ نانک گوبند کہے پُرکھ اکال، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ گرگھ ورا کرے پچان، جو گر کا شبد مکائیندا۔ سنگر سچا ملے آن، گھر گھر وچ میل کرائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، آپ اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی لوک مات نہ سکے پچان، جگت نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ پنڈت پاندھا ملا شیخ گرنٹھی پنٹھی راگ سُن سُن تھکا کان، انحد راگ نہ کوئے لائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا جوٹھ جھوٹھ مد پین کھان، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آسا ترسنا ہوئی بلوان، گر کا کھنڈا شبد نہ کوئے اٹھائیندا۔ گیانی دھیانی وڈ وڈوانی ہوئے نادان، گن ندھان ہتھ کسے نہ آئیندا۔ چار ورن ہوئی بے ایمان، سچ نہ دے کوئی نشان، ساچا مندر نہ کوئے سہائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے انجیل قرآن، کایا کعبہ ساچا حج نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں میلا آپ کرائیندا۔ سنجگ سچا میل ملاوا، بھگت بھگوان آپ کرائیا۔ گرگھ رکھو اکو دعوہ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ گرو اوتار بھگت بھگونت سادھ سنت بنا کے بھیجدا رہیا اپنیاں بھجاں باہواں، اپنا بل نہ کسے جنائیا۔ بن قلم شاہی لکھدا رہیا ناواں، نہ سکے کوئے مٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اینکارا کر پسارا گر اوتاراں دیوے ٹھنڈیاں چھاواں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا دیونہارا نام داتا، میسنہار اندھیری راتا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ ایٹھے اوتھے دیوے ساٹھا، دو جہان کھیل تماشا، ویکھنہارا ہر سمراتھا، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ کٹنہارا واٹا، جن بھگتاں کرے پورا گھاٹا، اکو کھولے اپنا ہاٹا، ساچا نام ہٹ وکائیا۔ کایا مندر ڈوگھی کندر امرت آتم اکو ہاٹا، رس رسیا دے چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سُبھائیا۔ بھگتن میلا سچ سُبھا، صُح شام نہ کوئے رکھائیندا۔ سنجگ ریتی دے چلا، چال نرالی اک رکھائیندا۔ نرگن نور ڈگمگا، سرگن اندھیر مٹائیندا۔ ایک گھر دے وسا، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ ایک منتر دے چپا، ایک نام نام وڈیائیندا۔ ایک ٹل دے کھڑکا، ایک بانگ سدا لائیندا۔ اک جیکارا دے ہلا، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ اک ہلارا دے دوا، پُریاں لوآں پار کرائیندا۔ سُن اگئی ڈیرہ ڈھاہ، تھر گھر اپنا راگ سناائیندا۔ تھر گھر ناد دے

دکھا، سچھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپ بہا، سرنگت اک رکھائیندا۔ انتم جوتی جوت میل ملا، نرگن نرگن وچ رکھائیندا۔ کلجگ انتم بھگت
 بھگوان دوہاں چڑھیا چا، لکھ چوڑاسی جیو جنت سرب گر لائیندا۔ انتم رائے دھرم دینا پھاہ، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایک ماتھے ساہ، دوس دہاڑا
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ منمکھ جیواں لاڑی موت نال کرے نکاح، کیتا نکاح ٹٹ کدے نہ جائیندا۔ جو سَنگُ شبد گئے بھلا، تِس رام کرشن نانک گوہند آگے ہو
 نہ کوئے جھڈائیندا۔ ارجن بانی نہ ہوئے سہا، جم کا پھاس نہ کوئے تڑائیندا۔ رائے دھرم دے سزا، اٹھ دس کُنڈ آپ بھوائیندا۔ سارے کرن ہائے ہا،
 ہاہاکار آپ مچائیندا۔ گر پیر اوتار پیغمبر کہن نہہکنک گیا آ، ساڈاوس کوئے نہ جائیندا۔ جس داناں آئے دھیا، کھانی بانی نال صلاحندا۔ جس نوں دس کے
 آئے خُدا، سو خُدا پھیرا پائیندا۔ جس دے آگے رحمت منگدے آئے دُآ، سو دوئے دوئے روپ وٹائیندا۔ لوک مات پہلوں سانوں کیتا جُدا، در دوارے
 سد ناتا مات تڑائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور آد جگادی جانے اپنی ادا، ایہدا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نہ کوئی دکھائے اپنی پار خدا، محدود اپنی حد رکھائیندا۔
 چار جگ بن بن سیوادر، اسیں دیندے آئے سدا، دُھر فرمانا حکم مات سٹائیندا۔ حکمے اندر گرو اوتار سب بدھا، پلو پلانہ کوئے جھڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی
 کرے کھیل نہ بڈھانہ نڈھا، بال جوان نہ ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے تِلے پر بت سمند ساگر دُو نکھی کھاری کسے نہ لبھا، نرگن
 ہتھ کسے نہ آئی۔ جگ جگنتر لوک مات آوے کر کر اج پچا، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جگ چوڑی لکھ چوڑاسی جیو جنت کھا کھا ہر جو اُجے مول نہ رجا،
 اپنی ترسانہ کوئے بُجھایا۔ کلجگ انتم آیا بھجا، مہاکال چرناں ہیٹھ دباہیا۔ گوہند نگری اندر سجا، سچ سَنگھاسن سو بھاپایا۔ باہروں اپنا پڑدہ کجا، پنج تت اوڈھنی
 اک دکھایا۔ نہ کوئی لوک رکھے لجا، جن بھگتاں لاج آپ رکھایا۔ بن نگاریوں آپے وچا، چوٹ ایک ایک سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچا اپنے ہتھ رکھایا۔ سنجگ رکھے اپنے ہتھ، ہر مہربان مہربانا۔ جگ جگ چلائے رتھ، لیکھا جانے دو جہاناں۔ شبد
 انادی ایک گتھ، بودھ اگادھ گائے ترانہ۔ لکھ چوڑاسی دیوے ساتھ، گھر گھر انتم بٹھے گانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل مرد
 مردانہ۔ مرد مردانہ ہر جو ہر، جو دھا سور پیر بلوان۔ نہ بھو نہ رکھے بھے ڈر، جگ جگ کھیل کرے مہان۔ کلجگ انتم جائے ہر، ناتا تے وچ جہان۔

سَچِک ساچا دھرنی اُپر دیوے دھر، دِیاوان ہوئے بھگوان۔ بھگتاں پھڑائے اپنا لڑ، لکھ چوڑاسی وچوں کر پچھان۔ ساچے پوڑھے جائے چڑھ، چڑھ چڑھ
 ویکھے سچ مکان۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، آتم پر ماتم دئے گیان۔ سو پڑکھ نرنجن نرائن نر، ہنگ برہم انس بنس سر بنس کرے کلیان۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ایکا ناؤں کرے پردھان۔ اپنا ناؤں کرے پردھانا، پردھانگی دو جہان دکھائی۔ ایکا دیوے سچ
 پروانہ، لکھ چوڑاسی ہتھ پھڑائی۔ ایکا بھئے ست ستوادی گانا، آتم پر ماتم ہوئے گڑمائی۔ بھگت بھگونت کھیل مہانا، خالق خلق وچ دکھائی۔ اپنا ناؤں رکھ
 وشنوں بھگوانا، وشو اپنی دھار چلائی۔ سوہنگ شبد سچ ترانہ، ترے گن اتیتا آپے گائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 بے پرواہ کھیل ہر کرنا، کرنہار کرتارا۔ لیکھا جانے چار ورننا، برن اٹھاراں پاوے سارا۔ جن بھگتاں کھولے نیتز ہرنا پھرنا، ناتا توڑے بند کوڑا۔ بھے
 چکے مرنا ڈرنا، جیون مرن ایکا رنگ ایکا گھر پسارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے اک سہارا، سچ سہارا سرن سرن، سرنگت
 اک جنائیندا۔ بھگوان بھگت ملن دارکھے چا، چاؤ گھنیرانہ کسے جنائیندا۔ کلج انتم پھیرا پا، ناڑ بہتر پھول پھولائیندا۔ نامے لہنادے چکا، بہتر روپ انوپ
 وٹائیندا۔ کھٹاں کھلی چھپر چھن چھہا، چھہبر اپنے نام لگائیندا۔ ایکا دست جھولی پا، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ کیتا قول دئے نبھا، کیتی ہر بھل نہ جائیندا۔
 کلج انتم ویس وٹا، بہتر بھگت آپ اٹھائیندا۔ سچ محلہ دئے وساء، چھٹی جگ دامول مکائیندا۔ ست دربارے آسن لا، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ ساڈے
 تن ہتھ بنک دئے وڈیا، رواداس چمارانال ملائیندا۔ جن بھگتاں اندر دئے بہا، باہر پھیر نہ کوئے کدھائیندا۔ جس سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان
 لیا دھیا، سو جن جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ وشن برہما شوگر سکھ تیرے آگے سپس رہے جھکا، جس سر سنگر ہتھ لگائیندا۔ گلی پریتی توڑ لئے نبھا، ادھ وچکار
 نہ کوئے تڑائیندا۔ جنم جنم دی شاہی دئے دھوا، دُرمت میل نہ کوئے رکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے لئے ملا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ جن بھگت دوارا
 لیا وساء، بھگتاں اندر اپنا آسن لائیندا۔ باہروں کسے دسے نہ، ڈو نگھی کدر اُچے مندر ساچی سچ سہائیندا۔ پہلوں پورب جنم دے بخشے سرب گناہ، پھیر اپنا
 درس دکھائیندا۔ جس جن اپنا درس دئے دکھا، تس جوتی جوت ملائیندا۔ سچ گراوتاراں پیر پینمبراں دا کسے نہ لیناناں، بھگت بھگونت اک وڈیائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بنک آپ سہانیدا۔ سہائے بنک بھگت دوارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ محل اٹل اُچ منارا غریب نوازا ویکھ
 دکھایا۔ غریب نماںیاں دئے سہارا، چرن سرن سرن سرنایا۔ لیکھا مکے چار یارا، یاری یار نہ کوئے ہنڈھانیا۔ اکو بھگت لگے ہر پیارا، پر م پُرکھ پریم نبھانیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجک ساچے دیوے دان، ست ستوادی سچا ماہیا۔

* ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ہری سنگھ دے گرہ پنڈ کلا ضلع امرتسر *

ہر منتر ناؤں سنگر ست، ست است جنایندا۔ پاربرہم پُرکھ پر میثور پت، ہر پتونتا دیا کمانیدا۔ آد جگاد جگا جگنتر برہم مت، جن بھگتاں آپ
 جنایندا۔ ایہتے اوتھے دو جہاناں لئے رکھ، سمرتھ سر اپنا ہتھ کمانیدا۔ بودھ اگادھ گن نہہانا دتے گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھانیدا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت
 سادھ سنت بھيو چکائے پُرکھ سمرتھ، مہاکھ آپ جنایندا۔ جگ چو کڑی نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کمانیدا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے
 رہیا وس، دو جہاناں سو بھاپانیدا۔ جن بھگتاں ایکا دیوے نام رس، بن رسپارس دکھانیدا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لیکھا آپ چکھانیدا۔
 نرگن جوت کر پرکاس، ڈنکا شبدی اک سنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنی دیا کمانیدا۔ سنگر ٹھا کر دین دیا، دیا بندھ
 بے پرواہیا۔ کرے کھیل جگت نرالا، بھيو کوئے نہ پانیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ سچّی دھر مسالہ، سچ سنگھاسن اک سہانیا۔ لہنا دینا چکائے گو بند ست
 چھوٹے لالا، لالن اپنا رنگ رنگایا۔ گرکھاں توڑے جگت ججالا، ترے گن بندھن رہن نہ پانیا۔ چار ورن دکھائے راہ سکھالا، ساچا مارگ آپ لگایا۔ بھے
 چکائے کلج کالا، کال گراس نیڑ نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنی دیا کمانیا۔ سنگر سجن ہر ہر میت، سو پُرکھ نرنجن دیا
 کمانیدا۔ آد جگادی ٹھنڈا سیت، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ شبد اگم ایکا گیت، سوہنگ ڈھولا آپ سنانیدا۔ ست ستوادی ست چلائے ریت، ست پُرکھ
 کھیل کرانیدا۔ صدی چو دھویں رہی بیت، بیس پیسارہا دکھانیدا۔ سرشٹ سبائی اک حدیث، کلمہ نبی آپ پڑھانیدا۔ لیکھا چکے راگ چھتیس، چھتئی

جگ پنڈھ مُکانیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی کرے کھیس، خالی ہتھ چاروں کُنٹ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سَنگَر اپنی کھیل کرانیندا۔ سَنگَر سَجَن ہر نرِکارا، نرِگن نرِویر اک اکھوانیندا۔ جگا جگنتر کرپسارا، بن پساری ویکھ دکھانیندا۔ بھگتن دیوے درس اپارا، بھگن اپنی بوجھ بُجھانیندا۔ ستن بنے میت مُرا، در گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ گُرکھاں دیوے ایکا نام ادھارا، سائک سَت سَت کرانیندا۔ گُرکھاں جتنے چرن دھوڑی چھارا، مستک رُکا نوری لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنا رنگ رنگانیندا۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو مادھ، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ سنت سہیلے گُرُ گُر چیلے لکھ چوراسی وچوں لادھ، لہنا دینا رہیا مُکانیا۔ ہر جن ہر جو آپ بنائے ساچے سادھ، ستن اپنی گود بہانیا۔ ترے گن مایا وچوں کاڈھ، جگت جنجالا دے تڑائیا۔ آتم پر ماتم کر کر لاڈ، ساچا بندھن اک دکھانیا۔ بھگت بھگونت سنے فریاد، سچ سَنگھاسن سو بھاپانیا۔ جگ چو کڑی رکھے یاد، اُٹھل اُٹھل کدے نہ جائیا۔ اپنا ناؤں چلایا آد، شبدي گُر گُر پر گٹائیا۔ آپے ویکھے آنت جگاد، نرِگن نرِویر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا اک ہو جائیا۔ آد اپایا سَنگَر ہر، ہر شبدي شبد کھیل کرانیندا۔ آنت ویکھے آپے در در، گھر گھر پھیری پانیندا۔ یودھا سور پیر بلوان اپنا بل آپے دھر دھر، چاروں کُنٹ کُنٹ نوانیندا۔ نام کھنڈا سورا سربنگا اپنے ہتھ آپے پھڑ پھڑ، دو جہاناں آپ چکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنی کھیل کرانیندا۔ سَنگَر صاحب سچا سلطان، سرتی شبدي میل ملائیندا۔ سرت سوانی ہانی ایکا ملے کاہن، نام بنسری اک سنانیندا۔ ساچا سیا لیکھا جانے رمیا رام، رکھپت اپنے رنگ رنگانیندا۔ نبی رسول دیوے سچ پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھانیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت دیونہارا الزام، اپنا فتویٰ آپے لائیندا۔ چار جگ کرے غلام، بردا اپنے گھر بہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنا بھیس وٹانیندا۔ بھیس وٹائے ایکنکارا، اونکارا ویکھ دکھانیا۔ آد گُر شبدي دھارا، آنت شبد گُر صلاحیا۔ سَنجگ تریتا دوا پر پنج تت لیکھا گُر اوتارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پانیا۔ نرِگن سرگن اندر لگا رہیا اکھاڑا، آپ اپنا ناچ نچانیا۔ سَت سَتوادی سَت جیکارا، بودھ اگادھی ناؤں پر گٹائیا۔ رسنا جہوا گاوے وارا، گاوت گاوت اپنی خوشی منانیا۔ لیکھا لیکھ لکھ وچ سنسارا، جگت لیکھا نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سَنگَر سچا ویکھ دکھانیا۔ ویکھنہارا سَنگَر ایک، ایکا گھر سو بھاپانیندا۔

پائیندا۔ آد جگاد جگ ولس، ولس انیکا آپ کرانیندا۔ جن بھگتاں بخشے ساچی ٹیک، ساچا دراک سمجھانیندا۔ گھٹ گھٹ انتر جانے بھیت، بھیدی اپنا بھيو چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا دین دیاں، دياندھ ٹھا کر نہکرمی اپنا کرم کمانیندا۔ نہکرمی کمائے کرم، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیا۔ چار ورن دا اکو دھرم، ایک سرن دے سرنائیا۔ آتم برہم ساچا ورن، اوچ پنچ نہ کوئے رکھائیا۔ ایشٹ گردیو سوامی ایکا سرنی پٹن، سیس جگدیش اک جھکائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ہر کا ناؤں ساچا پڑھن، گیت گوہند گوہند الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر مارگ اک دکھائیا۔ ساچا مارگ سنگر گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ست ستوادی ساچا چند چڑھانیندا۔ نام ندھانا سیری بھگوانا لکھ اگوچر سنائے گاتھ، کتھنی کتھ کتھ الایا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، جن بھگتاں آپ جگائیندا۔ راتیں ستیاں وسے ساتھ، دے نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا بھيو گھلانیندا۔ سنگر کھولے اپنا بھيو، جن بھگتاں مان وڈیائیا۔ زرگن کرے سرگن سیو، ساچے سنتاں ہوئے سہائیا۔ گرگھیاں امرت آتم دیوے سچا میو، رسنا رس اک چکھائیا۔ گرگھ لیکھے لائے سیو، سیوک اپنے رنگ رنگائیا۔ ہر کی مہما گانہ سکے رسنا جہو، گا گاپندھ نہ کوئے مکائیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بے پرواہیا۔ نہچل آسن گرگھ اندر، دوجا دھام نہ کوئے بنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسن چڑھ کے بے ساچے مندر، ہر کا مندر نظر کسے نہ آئیندا۔ آد جگاد داسی داس وسنہارا ڈوگھی کندر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا رنگ چڑھائیندا۔ سنگر پورا چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ گرگھ آتم سچ پنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیا۔ گرگھان انتر وجائے مردنگ، انحد نادی ناد الایا۔ ساچے سنتاں دیوے اند، اند اند وچ دکھائیا۔ بھگت بھگوت چڑھائے چند، بن سورج چند کرے رُشنائیا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی بھونڈیاں پائے ٹھنڈ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ جگت رنڈیا پچکے رنڈ، وبچار دے گوائیا۔ پنچ وکارا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام کھڑکائیا۔ اک سنائے سہاگی چھند، سوبلا ڈھولا آپے گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا شہنشاہیا۔ سنگر سچا شہنشاہ،

ہر ہر ساجن میت۔ آد جگادی بن ملاح، لوک مات چلائے ریت۔ کجگ انتم سچ صلاح، سوہنگ گاؤنا ساچا گیت۔ چار ورن دا اکوناں، ناتا توڑے مندر مسیت۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہہ، پت پانی کرے پُنیت۔ جنم جنم دے بخش گناہ، کایا کرے ٹھنڈی سیت۔ جو جن چرنی سپس لئے نوا، تِس دا ایٹھے اوتھے ہوئے میت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھگاں چوراں دیونہار پناہ، صاحب دیال سدا انڈیٹھ۔ ٹھگ چور یار جو در آئے بھج، ایکا اوٹ رکھائیا۔ کرپا ندھ سندھ ساگر پڑدہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ غریب نمائیاں رکھے لُج، پت اپنی آپ وڈیائیا۔ پریم پریم اندر جائے بھج، پُرکھ ابناسی ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنی دیا کمائیا۔ دیا کمائے دین دین، دیا ندھ ہر اکھوائیندا۔ گرسکھ گرسکھ میلا جوس جل مین، جل مین وچھوڑا کدے نہ بھائیندا۔ صاحب داتار داتا وڈ پرین، پریم پُرکھ پر میثور جن بھگتاں ویکھ وکھائیندا۔ اپنا بل سدر رکھے مہین، جن بھگتاں بل مات وکھائیندا۔ آپ بنیا رہے مسکین، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ آپ بنیا رہے مہین، بن بھگتاں نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں سدا رہے ادھین، نر بل اپنا بل نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نراین نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگر پورا حاضر حضورا ایککارا ہر نرکارا اک اگلا آپ اکھوائیندا۔

*** ۸ چیت ۲۰۱۹ پکرمی روڑ سنگھ دے گرہ پنڈ کلا ضلع امرتسر ***

آد جگادی ہر ہر تولا، برہمنڈ کھنڈ تول تُلانیندا۔ آد جگاد ہر وچولا، گر شبدی روپ وٹانیندا۔ آد جگادی ہر ہر ناؤں سوہلا، گیت گوہند سٹانیندا۔ آد جگادی چکائے پڑدہ اوہلا، انھو اپنا کھیل وکھائیندا۔ آد جگادی پور کرائے تولا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ آد جگادی پرگٹ ہوئے اُپر دھولا، نرگن سرگن ولس وٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ آد جگادی ایکا رنگ، ہر جو ہر ہر آپ چڑھائیندا۔ آد جگادی اک اند، گرہ مندر آپ وکھائیندا۔ آد جگادی اک مردنگ، مرد مردانہ آپ وکھائیندا۔ آد جگادی ایکا چھند، گیت سہاگی ایکا گائیندا۔ آد جگادی ایکا پنڈھ، بن پاندھی

آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرت آپ کرائیندا۔ آد جگادی کرنی کر، کرتا پُرکھ کھیل کرائیا۔ زرگن سرگن ویس دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت آپے پھر، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ سنت دوارے آپے وڑ، ڈو نگھی بھوری سو بھاپایا۔ گرگھ لگائے اپنے لڑ، سرتی شبدی بندھن پائیا۔ گر سکھ ویکھے آپے کھڑ، محل اٹل آسن لایا۔ جگ چو کڑی دیوے ور، گر اوتار کر پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل کرے بے پرواہیا۔ گر اوتار دیوے گیان، ایکا اپنا ناؤں درٹائیندا۔ ڈھر درگاہی سچ نشان، سچھنڈ نواسی آپ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، اپنا حکم ورتائیندا۔ بودھ اگادھ گن ندھان، گن اپنا آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، نر نریشا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا تولا تولا ناؤں، ناؤں اپنا آپ اٹھایا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، الکھ اگم بے پرواہیا۔ دو جہان گھٹ گھٹ ویکھے اپنا تھاؤں، تھان تھنتر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے نام دئے وڈیائیا۔ ساچا نام سچ بھنڈارا، سبجگ تریتا دواپر آپ ورتائیندا۔ گر اوتار سیوادارا، لوک مات ساچی سیو کمائیندا۔ جگ چو کڑی پار کنارہ، چو کڑ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھانی بانی بھو نیارا، بھو ابھیدا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکھر نام سرب پڑھائیندا۔ چار جگ اکھر گاتھا، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ زرگن سرگن دیوے سا تھا، سرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ لکھ چو راسی جیو جنت سرگن اگے ٹیکے ماتھا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ ورتایا۔ ایکا نام ہر ورتتا، بھو کوئے نہ آئیندا۔ کھیلے کھیل جگا جگنتا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ میل ملائے ساچے سنتاں، سنگر اپنی دیا کمائیندا۔ ویکھ وکھائے ناری کنتا، نر نرائن بھو جنائیندا۔ کایا چولی رنگ چڑھائے بسنتا، اتر کدے نہ جائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگتا، نون سو اکھر اک وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پر بھ دوار ہو یا رہیا منگتا، در ساچے خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تولا ایکا تول تلائیندا۔ ساچے تولے تولا تول، گر پیر اوتار اپنے کڈے پائیا۔ آپ بیٹھا رہیا اڈول، سچھنڈ سچے سچا ماہیا۔ ویلے آنت کل سب دے پڑدے دیوے پھول، پھولنہارا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا کنڈا ہر کرتار، ایکا ایک اٹھایا۔ سو پُرکھ نرنجن خبردار،

آلس نندرانہ کوئے دکھایا۔ چار جگ دی پاوے سار، چھٹی چھٹی میل ملایا۔ نو نو بیڑا پار، چار چار رہے نہ رایا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تولا اک اکھوایا۔ تولا بن سری بھگوان، گر پیر اوتار تول ٹلایا۔ آؤ ویکھومات نشان، جو بوٹا گئے لگایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ہوئے بے ایمان، حقیقت حق نہ کوئے جنایا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، دوس رین کرے لڑایا۔ پڑھ پڑھ تھکے پنڈت پاندھے وید پُران، شاستر سمرت پڑدہ دویت نہ کوئے مٹایا۔ بسمل روپ کرے انجیل قرآن، شرع شریعت ساچی شرع نہ کوئے رکھایا۔ اُمتی اُمت نہ کوئے ایمان، اِنل وقت نہ کوئے جنایا۔ چاروں کُنٹ ہوئے ویران، ساچا گھر نہ کوئے وسایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا تول دئے ٹلایا۔ ایکا تول تولے تولنہارا، نرگن اپنا کھیل کرانیدا۔ نانک نام بنے ونجارا، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ تیرا بولے تیری دھارا، تیراں تیراں اللانیدا۔ آد جگادی تیرا نعرہ، تیرے رنگ سمانیدا۔ بے آنت بے پرواہ تخت نواسی ایلنکارا، سچے شہنشاہ تیرا در موہے بھانیدا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ تیرا پسارا، ہست کیٹ ویکھ دکھانیدا۔ ورن برن ذات پات دین مذہب وسے باہرا، شرع بندھن نہ کوئے جنانیدا۔ جس جن دکھائیں اپنا گھر بارا، تس اپنی بوُجھ بُجھانیدا۔ سو جن بولے تیرا نعرہ، نانک نرگن نانک سرگن نانک نوں سمجھانیدا۔ جوتی جوت جوت چیتکارا، نور نورانہ ڈمگمانیدا۔ پار برہم برہم پسارا، ایش جیو رچن رچانیدا۔ نرگن نرگن ہو نیارا، نرگن اپنی ونڈ ونڈانیدا۔ نرگن جوت نرگن شبدی دھارا، نرگن سچھنڈ سو بھاپانیدا۔ نرگن تھر گھر کھولے کوڑا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن نرگن کرے پسارا، اپنی ونڈ آپ ونڈانیدا۔ نانک سنگر درگاہ ساچی سچھنڈ دوارے ہر چرن بولے ایکا نعرہ، اُچی کوک کوک سنانیدا۔ تیرا کھیل اگم اپارا، بھيو کوئے نہ آسندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا ندھ دیوے اک سہارا، سر اپنا ہتھ لگانیدا۔ تیرا میرا روپ نیارا، نرگن نرگن میل ملانیدا۔ نانک گاؤنا سوہنگ اک جیکارا، بے جیکار دو جہان جنانیدا۔ آتم نام ہر وچارا، اکھر جوڑ نہ کوئے جڑانیدا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، برہم پار برہم سمانیدا۔ سوہنگ شبد جگت ونجارا، آد جگاد سمانیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گا گائے اپنی وارا، آتم پر ماتم ہر ہر بوُجھ بُجھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کنڈا اک اٹھانیدا۔ ساچا کنڈا نرگن سرگن دھارا، سوہنگ ہر جو ہر اٹھانیا۔ لکھ چوڑاسی تولے تولنہارا، ایکا وار بھار ونڈانیا۔ بھگت بھگونت

لئے اُبھار، پُرکھ ابناسی اپنی دیا کمایا۔ سنت ساجن پینج سوار، سر اپنا ہتھ ڳکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات چھڈ کے گئے گھر بار، اپنا پلو بھ نہ کسے پھڑایا۔ لکھ لکھ بانی بن بن گئے لکھار، کاتب لیکھا اک جنایا۔ سرب جیاں دا ایکا یار، پر م پُرکھ وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، کلجگ آنت کرائیندا۔ چار جگ دا ویکھ نشان، کوڑی کریا مول چکائیندا۔ چار ورن دا اک گیان، آتم پر ماتم آپ سمجھائیندا۔ چار ورن دا ایکا دان، ایکا وار جھولی پائیندا۔ چار ورن دا اک مکان، کایا مندر آپ دکھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے تھ آنت مٹ جان، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت اکو ڈھولا سارے گان، سنگر ساچا آپ پڑھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ اینکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، گھر گھر دیا باقی ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھے مار دھیان، دئی دوتی پڑدہ لائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان، سچ نشانہ ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم انتم دیوے اپنا آپ بیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم اپنے سنگ ملائیندا۔ پاربرہم برہم ساچا میلا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ایکا گھر وسے گرو گرو چیل، چیل گرو جوڑ جڑائیندا۔ سنگر صاحب سجن سہیلا، ساکھیات روپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، زرنجن تولا اک اکھوائیندا۔ زرنجن تولا تولا، جیو جنت اٹھایا۔ سچ دست نہ کسے کول، خالی ہتھ پھرے لوکایا۔ گرکھ ورلے سوہنگ جیکارا رہے بول، آتم پر ماتم گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن اپنے وچ ملائیا۔ ہر جن میلا آتم گھاٹ، تیر تھ تھ نہ کوئے وڈیایا۔ ہر جن میلا ساچے ناتھ، انا تھاں ہوئے سہایا۔ ہر جن میلا پُرکھ سمراتھ، سمر تھ پُرکھ سر اپنا ہتھ ڳکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے ساچا دان، نام بھنڈارا ایکا وار ورتایا۔

* ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سکھ دیو سنگھ دے گرہ پنڈ کلا ضلع امرتسر *

سنگر سچا جانے، سو پڑکھ نرنجن شہنشاہ۔ سنگر سچا جانے، ہر پڑکھ نرنجن بے پرواہ۔ سنگر سچا جانے، ایکنکارا اک ملاح۔ سنگر سچا جانے، آد نرنجن نور رشنا۔ سنگر سچا جانے، ابناسی کرتا وسے ہر گھٹ تھان۔ سنگر سچا جانے، سری بھگوان سچ نشانہ رہیا جھلا۔ سنگر سچا جانے، پاربرہم روپ رنگ رکھ رہیانہ کوئے وکھا۔ سنگر سچا جانے، انجو پرکاس رہیا کرا۔ سنگر سچا جانے، جوتی جوت رہیا ڈمگا۔ سنگر سچا جانے، اپنی اچھیا رہیا پرگٹا۔ سنگر سچا جانے، سچکھنڈ دوار رہیا بنا۔ سنگر سچا جانے، سچ سنگھاسن رہیا سہا۔ سنگر سچا جانے، شاہو بھوپ اپنا ناؤں رہیا دھرا۔ سنگر سچا جانے، سیس جگدیش تاج رہیا ڈکا۔ سنگر سچا جانے، سچکھنڈ دوارے بنے ساچا ٹھکرا۔ سنگر سچا جانے، ڈھر فرمانا رہیا سنا۔ سنگر سچا جانے، در درویش رہیا کہا۔ سنگر سچا جانے، نیوں نیوں سیس رہیا جھکا۔ سنگر سچا جانے، ناری کنت روپ رہیا وٹا۔ سنگر سچا جانے، نرگن نرگن سیجا رہیا ہنڈھا۔ سنگر سچا جانے، محل اٹل رہیا سما۔ سنگر سچا جانے، اپنی گھاڑت رہیا گھڑا۔ سنگر سچا جانے، دائی دایا بن بن سیوا رہیا کما۔ سنگر سچا جانے، اپنی گودی رہیا سہا۔ سنگر سچا جانے، شبد دلارا رہیا جا۔ سنگر سچا جانے، تھر گھر اپنا رنگ رہیا رنگا۔ سنگر سچا جانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا وکھا۔ سنگر سچا جانے، سو پڑکھ نرنجن ساچا میت، سنگر سچا جانے، ہر پڑکھ نرنجن اک انڈیٹھ۔ سنگر سچا جانے، ایکنکارا آد جگاد چلائے اپنی ریت۔ سنگر سچا جانے، آد نرنجن ٹھانڈا سیت۔ سنگر سچا جانے، ابناسی کرتا پت پنت۔ سنگر سچا جانے، سری بھگوان وسنہارا ہست کیٹ۔ سنگر سچا جانے، پاربرہم برہم رکھے ایکا پریت۔ سنگر سچا جانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا گیت۔ سنگر سچا جانے، ایکا ایک گو بند۔ سنگر سچا جانے، ہر داتا گنی گہند۔ سنگر سچا جانے، سوربیر سدا بخشند۔ سنگر سچا جانے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سدا بخشند۔ سنگر سچا جانے، آد جگادی دین دیال۔ سنگر سچا جانے، نرگن نرگن اپجائے اپنا لال۔ سنگر سچا جانے، سچکھنڈ وسے سچی دھر مسال۔ سنگر سچا جانے، بن تیل باقی دیک دیوے بال۔ سنگر سچا جانے، بودھ اگادھی سنائے اپنا گان۔ سنگر سچا جانے، ست ستوادی دو جہان وکھائے نشان۔ سنگر سچا جانے، نرگن نرگن دیوے دان۔ سنگر

سچا جانے، وشن برہما شو کرے پردھان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ترے گُن مایا کھیل کرے مہان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، پنچ تت پر گٹائے اپنا نام۔ سُنْگَرُ سچا جانے،
 برہمنڈ کھنڈ پُری لوء بنائے انڈھ مکان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، رُو سس سورج چند دیکھے مار دھیان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک ایک سری بھگوان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک ایک سری بھگوانا۔ سُنْگَرُ سچا جانے، آد جگاد جھلائے نشانہ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک راگ سنائے ترانہ۔
 سُنْگَرُ سچا جانے، ایک مندر وسے مکانا۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک نُور نُور نُورانہ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل دو
 جہانا۔ سُنْگَرُ سچا جانے، سو پُرکھ زرنجن ایک۔ سُنْگَرُ سچا جانے، دیونہارا ساچی ٹیک۔ سُنْگَرُ سچا جانے، آد جگادی کرے ہیبت۔ سُنْگَرُ سچا جانے، انہو
 کھولے اپنا بھیت۔ سُنْگَرُ سچا جانے، بن نیتز لے دیکھ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سد رکھے چھایا ہیٹھ۔ سُنْگَرُ سچا جانے،
 سور پیر سلطان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک دیوے نام نشان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک دیوے سچ گیان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک راگ سنائے کان۔ سُنْگَرُ سچا جانے،
 ایک وست دیوے پن کھان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک تیر نرالا مارے بان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، لیکھا جانے دو جہان۔ سُنْگَرُ سچا جانے دوس رین، رین دوس اپنا
 درشن دیوے آن۔ سُنْگَرُ سچا جانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نما نیاں دیوے اپنا مان۔ سُنْگَرُ سچا جانے، نردھن سردھن پاوے سار۔
 سُنْگَرُ سچا جانے، لیکھا جانے وارو وار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، بھرم بھلیکھا کڈھے وچ سنسار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، موئڈ منڈائے نہ کیس رکھائے پنچ تت نہ کوئے
 آکار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، آد جگادی کرے اپنی کار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، کاغذ قلم لکھ لکھ نہ پائے سار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ہر گھٹ اندر وسے آپے وسے سب
 توں باہر۔ سُنْگَرُ سچا جانے، ایک دیوے امرت رس رس رسنا ٹھنڈا ٹھار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ سُنْگَرُ سچا جانے،
 ایک ایک رکھائے اوٹ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، جنم جنم دا کڈھے کھوٹ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، نام بھنڈارا دے اتوٹ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، آلیوں ڈگے اٹھائے
 بوٹ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، زمل نُور جگائے جوت۔ سُنْگَرُ سچا جانے، اجپا جاپ چپائے بن رسنا ہونٹ۔ سُنْگَرُ سچا جانے، نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت۔ سُنْگَرُ سچا
 جانے، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن آپے ہوئے موہت۔ سُنْگَرُ سچا جانے، سو بھاؤنت کرتار۔ سُنْگَرُ سچا جانے، آد جگادی بنھے دھار۔

سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، شبدی شبد کرے جیکار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، برہم برہمادی کھیل کرے نیار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آپے جانے اپنی دھار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، رنگے رنگ چلوں۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جگا جگنتر جائے نہ بھول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، پورب لہنا چکائے مول۔ سَنُگَرُ سَچّا
 جانیئے، اپنا دتے سچ اصول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، لیکھا جانے قاتل معقول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ایک دیوے چرن ساچی دھول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، غریب نمانے
 کوجھے کملے کرے قبول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ایک راگ سنائے معقول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، گرگھ گرگھ دیکھے پت ڈالی ساچے پھول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، دو
 جہاناں کنت کنٹول۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، کرپا کرے رائے دھرم نہ لئے محمول۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپناست اصول۔
 سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ساگر سندھ گہر گہیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، نزل امرت پیائے نیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، بحر کپاٹی
 دیوے چیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ہوئے ہنگتا کڈھے پیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، لیکھا جانے آدانت اخیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، تن بستر پہنائے ساچا چیر۔ سَنُگَرُ سَچّا
 جانیئے، دو جہاناں دیکھے گھت وہیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، برہوں مارے زالا تیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ترے گن مایا کٹے زنجیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، رائے دھرم دی
 کٹے بھیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، مانس جنم بنھے پیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے بدل دے تقدیر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے،
 سیوک سیوادار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جگ جگ لئے اوتار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، کھانی بانی وسے باہر۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، وید چار نہ پاؤن سار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے،
 پُران اٹھاراں نہ کرن وچار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، گیتا گیان اک ادھار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، انجیل قرآناں دے بھنڈار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، عیسیٰ موسیٰ کرے
 شنگار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، محمد لیکھا جانے چار یار۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، نانک دیوے پد زربان۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، گوہند بنائے اپنا لال۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، کھیلے
 کھیل ہر کمال۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، گھٹ گھٹ وکھائے اپنی دھر مسال۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، نیڑ نہ آئے کال۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دیوے راہ سکھال۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، جیون جگت داتا۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، ایکنکارا پُرکھ بدھاتا۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، نرگن سرگن جڑائے ناتا۔
 سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، بودھ اگادھ سنائے گاتھا۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، لیکھا جانے ترے لوکی ناتھا۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے، بھیو جنائے رامائت دسراتھا۔ سَنُگَرُ سَچّا جانیئے،

ایکا ایک لکھنا الاکھا۔ سَنگَر سچا جانئے، نرگن نرویر پُرکھ اکال گھٹ گھٹ رکھے واسا۔ سَنگَر سچا جانئے، بھو کھلئے پرتھی آکاشا۔ سَنگَر سچا جانئے، وشن برہما شو ویکھے تماشا۔ سَنگَر سچا جانئے، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیا کرے داسی داسا۔ سَنگَر سچا جانئے، جن بھگتاں مانس جنم کرے رہ راسا۔ سَنگَر سچا جانئے، بن رسنا جہوا اپنا سُنائے حق خلاصہ۔ سَنگَر پورا جانئے، ساچے سنتاں پوری کرے آسا۔ سَنگَر سچا جانئے، گرگھاں دیوے اک بھر واسا۔ سَنگَر سچا جانئے، گرگھاں لیکھے لائے پون سواسا۔ سَنگَر سچا جانئے، منڈل منڈپ گوپی کاہن پائے راسا۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا ہوئے اکو راکھا۔ سَنگَر سچا جانئے، اوچو اوچ محل اٹل مینار۔ سَنگَر سچا جانئے، ترے بھون دھنی کھیل کرے نیار۔ سَنگَر سچا جانئے، جگ جگ سیوالائے گر اوتار۔ سَنگَر سچا جانئے، کھولے ہٹ بن ونجار۔ سَنگَر سچا جانئے، تیرتھ تھ اُپجائے کنار۔ سَنگَر سچا جانئے، شاستر سمرت وید پُران بنے لکھار۔ سَنگَر سچا جانئے، حکمی حکم ورتے ورتار۔ سَنگَر سچا جانئے، جگ چوکڑی لیکھا جانے وارو وار۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل کرے کرتار۔ سَنگَر سچا جانئے، ایک ایک پُرکھ اگم۔ سَنگَر سچا جانئے، نہ مرے نہ پئے جم۔ سَنگَر سچا جانئے، آد جگادی جانے اپنا کم۔ سَنگَر سچا جانئے، نام دست رکھے ساچا دھن۔ سَنگَر سچا جانئے، جن بھگتاں راگ سُنائے کن۔ سَنگَر سچا جانئے، مسمکھاں دیوے آپے ڈن۔ سَنگَر سچا جانئے، جگ جگ بیڑا دیوے بھ۔ سَنگَر سچا جانئے، کرے پرکاس نیرا نھ۔ سَنگَر سچا جانئے، بن منتاں جائے من۔ سَنگَر سچا جانئے، نور دکھائے بن سورج چن۔ سَنگَر سچا جانئے، آپے گھڑے آپے لئے بھن۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل کھیل بھگون۔ سَنگَر سچا جانئے، ایک ایک اینکار۔ سَنگَر سچا جانئے، نرگن سرگن سرگن کرے پسا۔ سَنگَر سچا جانئے، لکھ چوراسی دے ادھار۔ سَنگَر سچا جانئے، نام ندھان سری بھگوان جگ جگ ونڈے وارو وار۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچی سرکار۔ سَنگَر سچا جانئے، شاہو راجن بھوپ۔ سَنگَر سچا جانئے، آد جگادی ست سرُپ۔ سَنگَر سچا جانئے، ریکھ رنگ نہ کوئے روپ۔ سَنگَر سچا جانئے، وسنہارا چارے کوٹ۔ سَنگَر سچا جانئے، لکھ چوراسی لیکھا جانے تانا پیٹا سوت۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا دیوے آپ ثبوت۔ سَنگَر سچا جانئے، ایک

دات دیوے وند۔ سَنگُ سچا جانے، پنچ وکاراں کرے کھنڈ کھنڈ۔ سَنگُ سچا جانے، ناتا توڑے سرت دہاگن رنڈ۔ سَنگُ سچا جانے، دُئی دویتی بھرماں ڈھاپے
 کندھ۔ سَنگُ سچا جانے، اک جنائے پرمانند۔ سَنگُ سچا جانے، اک سنائے سہاگی چھند۔ سَنگُ سچا جانے، ناتا توڑے بتی دند۔ سَنگُ سچا جانے، جنم جنم
 دی ٹٹی دیوے گنڈھ۔ سَنگُ سچا جانے، لیکھا چکائے جیرج اند۔ سَنگُ سچا جانے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا اک بخشد۔ سَنگُ
 سچا جانے، ایکا ایک بودھ اگادھ۔ سَنگُ سچا جانے، آد جگاد رہے وساد۔ سَنگُ سچا جانے، سنت سہیلے لئے لادھ۔ سَنگُ سچا جانے، لکھ چوراسی وچوں لئے
 کاڈھ۔ سَنگُ سچا جانے، اپنی گود لڈائے لاڈ۔ سَنگُ سچا جانے، میٹ مٹائے واد وواد۔ سَنگُ سچا جانے، ایکا راگ سنائے ناد۔ سَنگُ سچا جانے، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی حد۔ سَنگُ سچا جانے، آد پُرکھ اپارا۔ سَنگُ سچا جانے، زِگن زِویر اجوئی رہت ایکنکارا۔ سَنگُ سچا جانے،
 سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی زِگن سرُگن کھیلے کھیل اپارا۔ سَنگُ سچا جانے، وشن برہما شو ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا پنچ تت کرے نہ کارا۔ سَنگُ سچا جانے، لکھ
 چوراسی میتن میتا، پتت پُنیتا، گھر گھر کرے پسارا۔ سَنگُ سچا جانے، اپنا راگ سنائے گیتا، جگ جگ چلائے اپنی ریتا، سچجگ تریتا دوپر کلج ویکھے وارو
 وارا۔ سَنگُ سچا جانے، ٹھانڈا سینتا اک اندھٹھا، سدوسے دھام نیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے آپ زرنکارا۔ سَنگُ سچا جانے،
 ایکا ایک ملاح۔ سَنگُ سچا جانے، ناؤں زرنکارا دئے صلاح۔ سَنگُ سچا جانے، پھر پھر اندھے پائے راہ۔ سَنگُ سچا جانے، اُجڑے کھیڑے دئے وسا۔ سَنگُ
 سچا جانے، جھوٹے جھپڑے دئے مُکا۔ سَنگُ سچا جانے، کھلے ویہڑے دئے وکھا۔ سَنگُ سچا جانے، لکھ چوراسی جیڑے دئے کٹا۔ سَنگُ سچا جانے، نام
 بیڑے دئے چڑھا۔ سَنگُ سچا جانے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو دئے کھلا۔ سَنگُ سچا جانے، زردھن روپ زرنکارا۔ سَنگُ سچا
 جانے، نیز نظر نہ آئے وچ سنسار۔ سَنگُ سچا جانے، سچھنڈ وسے دھام نیارا۔ سَنگُ سچا جانے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 آپ کرتار۔ سَنگُ سچا جانے، گر اوتار رہے جس گائے۔ سَنگُ سچا جانے، کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ رہی سمجھائے۔ سَنگُ سچا جانے، آد جگاد کرے سچ
 نیائے۔ سَنگُ سچا جانے، وسے ہر گھٹ تھایں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہے۔ آد جگاد ایکا سَنگُ، ست پُرکھ زرنجن

کھیل کر ایندا۔ جگ چوکڑی سیوا گر گر، گر شبدی شبد جن ایندا۔ لیکھا جانے دھر در گا ہی دھر دھر، دھر دھام ویکھ دکھا ایندا۔ راگ سنائے اپنی سُر سُر، انحد نادی ناد و جا ایندا۔ سُر تکی شبد آپے جڑ جڑ، بھو ابھید کھلا ایندا۔ جوتی جاتا جگ جگ آپے آئے مڑ مڑ، سرگن ویس وٹا ایندا۔ جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی کر پا کر، آد آنت سنکر اک اکھوا ایندا۔ آد آنت سنکر سجن، ایکا ایک اکھوایا۔ مدھ گر اوتاراں کرائے مزن، چرن دھوڑ مستک ٹکا لایا۔ آپے آپے کھڑے آپے بھنے آپے دین درد دکھ بھجن، بھو اپنا کھیل جنایا۔ جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی کر پا کر، آد آنت سچا سنکر اک اکھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرگن زراکار اجونی رہت انھو پر کاس جنم مرن وچ کدے نہ آیا۔

*** ۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی زین سنگھ دے گرہ پنڈ کنگ ضلع امرتسر ***

سنکر سچا جانے، لیکھا جانے آد آنت۔ سنکر سچا جانے، نام درڑائے نیا منت۔ سنکر سچا جانے، شبد ملاوا ناری کنت۔ سنکر سچا جانے، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ سنکر سچا جانے، نانا توڑے بھکھ ننگت۔ سنکر سچا جانے، گیان بودھ دیوے آتم پنڈت۔ سنکر سچا جانے، لکھ چوڑاسی کرے کھنڈت۔ سنکر سچا جانے، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی کر پا کر، آد جگاد بنائے بنت۔ سنکر سچا جانے، جودھا سور پیر بلوانا۔ سنکر سچا جانے، آد جگادی گائے شبد ترانہ۔ سنکر سچا جانے، دو جہاناں مارے اک نشانہ۔ سنکر سچا جانے، لیکھا جانے وشنوں بھگوانا۔ سنکر سچا جانے، سو پرکھ زرنجن گن ندھانا۔ سنکر سچا جانے، ہنگ برہم دیوے مانا۔ سنکر سچا جانے، گھر وچ گھر دکھائے سچ مکانا۔ سنکر سچا جانے، انحد راگ سنائے ترانہ۔ سنکر سچا جانے، امرت آتم دیوے پینا کھانا۔ سنکر سچا جانے، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی کر پا کر، کھیلے کھیل وچ جہاناں۔ سنکر سچا جانے، دو جہاناں والی۔ سنکر سچا جانے، آد جگاد چلے چال زراالی۔ سنکر سچا جانے، ایکا نور ایکا جوت پرکھ اکالی۔ سنکر سچا جانے، جن بھگتاں کرے سچ دلالی۔ سنکر سچا جانے، جگت اندھیرا میٹے زین کالی۔ سنکر سچا جانے، جوتی جوت سر پ ہر، آپ اپنی کر پا کر، لیکھا جانے شاہ سلطانی۔ سنکر سچا جانے، لکھ اگوچر اگم اتھاہ۔ سنکر سچا

جانئے، جگا جگنتر بے پرواہ۔ سَنگَر سچا جانئے، ایکا منتر نام دے درڑا۔ سَنگَر سچا جانئے، بن رسنا جہو ادے پڑھا۔ سَنگَر سچا جانئے، کایا مندر اندر نرگن نور کرے رشنا۔ سَنگَر سچا جانئے، آتم تاکی بجر کپاٹی دے تڑا۔ سَنگَر سچا جانئے، آتم سیجا سچ سَنگھاسن دے سہا۔ سَنگَر سچا جانئے، آتم پر ماتم میلانے ملے۔ سَنگَر سچا جانئے، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہ۔ سَنگَر سچا جانے کوئے، بھو کسے نہ آئیندا۔ سَنگَر سچا دو جہاناں دیوے ڈھوئے، نام ڈھو آ اک وکھائیندا۔ سَنگَر سچا پرکاس کرے ترے ترے لوئے، نرگن نور نور پرگٹائیندا۔ سَنگَر سچا اپنے جیہا آپے ہوئے، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اک کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر ہر سَنگَر، ست ستوادی آپ کرایا۔ جگا جگنتر ویس کر کر، کرتا پُرکھ پھیرا پائیا۔ سَنجگ تریتا دواپر کلجگ انتر انتر آپے وڑ وڑ، لکھ چوراسی ویکھ وکھایا۔ پنچ تت کایا ساچے مندر آپے کھڑ کھڑ، در دروازہ آپ گھلایا۔ بودھ اگادھانش اکھڑ و دیا آپے پڑھ پڑھ، وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن آپے لئے سنایا۔ نرہو چکا بھے ڈر ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا ایکا ماہیا۔ سَنگَر سچا ایکا ماہی، آد جگاد سمایا۔ جگ جگ ویس نور الاہی، اک اکلا ویس وٹایا۔ گر اوتاراں دے صالحی، پیر پیغمبر آپ پڑھایا۔ بھگت بھگونت پکڑے باہیں، ساچے سنتاں لئے جگایا۔ گرگھیاں دیوے اپنا تھائیں، تھان تھنتر اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنا ناؤں رکھایا۔ سَنگَر سچا ایکنکارا، ایکا ایک وڈی وڈی پڑھایا۔ جگا جگنتر کھیل نیارا، جگ کرتا آپ کرایا۔ سَنجگ تریتا دواپر ویکھے ویکھنہارا، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ سچ سننہرا دینداں رہیا وارو وارا، پُرکھ ابناسی کر پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سَنگَر پتا، ایکا رنگ سمائیندا۔ آد جگاد جانے ریتا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت ایکا رس بھرائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا، بیٹھا رہے ایتا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل کرے کرتارا، کرنہار اک اکھوائیندا۔ گر گر روپ اپرا پارا، شبدی شبد وند وندائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، سرگن نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ اپنا کھیل پُرکھ سمرتھ، ست ستوادی آپ جنایا۔ جگا جگنتر مہما اکھ، اکھ

کتھا آپ سنا لیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، سوہنگ ہنسا ایک جا پ جپائیا۔ ہنگ برہم کر پرکاس، پرکاس پرکاس وچ ملا لیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھایا۔ ساچا کھیل کرنے یوگ، ہر کرتا آپ کرانیدا۔ آد جگادی ڈھر سنجوگ، ڈھر درباری آپ ملائیدا۔ کٹنہارا ہوئے روگ، مایا متا موہ چکا لئیدا۔ اک چکائے ساچی چوگ، رسنا جو حارس چکھائیدا۔ اک کرائے ساچا بھوگ، آتم پر ماتم ایک سچ ہنڈھائیدا۔ اک سنائے سچ سلوک، وشن برہما شو آپ پڑھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ڈھولا آپے گائیدا۔ ساچا ڈھولا آپے بول، اپنا ناؤں لئے پرگٹایا۔ اپنے کڈے اپنے تول، تولہارا ویکھ دکھایا۔ سچھنڈ دوارے رکھے اپنے کول، وست امولک اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر اپنی دیا کمایا۔ سنکر سچا اینکار، عقل کل ورتائیدا۔ نرگن نانک کر تیار، سرگن نانک میل ملائیدا۔ ساچا ڈھولا بول جیکار، بے جیکار اک سنا لئیدا۔ سچھنڈ سہائے بنک دوار، بنک دواری سو بھا پائیدا۔ شاہو بھوپ بن سچی سرکار، سیس جگدیش تاج سہائیدا۔ حکمی حکم حکم ورتار، ڈھر فرمانا آپ سنا لئیدا۔ ایک نام ست ادھار، ستنام آپ پڑھائیدا۔ مت گت جانے سنسار، گت مت اپنی کھیل دکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر اپنی بوجھ بوجھائیدا۔ سنکر بوجھ بوجھنہارا، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ نانک نرگن بن ونجارا، سرگن ساچا ہٹ چلا لیا۔ وست امولک ایک تھارا، تھر گھر واسی جھولی پائیا۔ شبدی شبد شبد نگارہ، ست انادی ناد و جائیا۔ گرہ مندر اندر ساچی سخیاں منگلپارا، گیت گو بند اک الایا۔ دو جہاناں اکو اکھاڑا، سچھنڈ نو اسی پڑکھ ابناسی اپنا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نانک سنکر سچا ایک پائیا۔ نانک نرگن سنکر سچا پایا، پڑکھ ابناسی اینکار۔ محل اٹل ڈیرہ لایا، سچھنڈ وسے وسنہار۔ ساچا کھیرا رہیا وسایا، اڑنہ جائے دوجی وار۔ تخت نو اسی ساچے تخت آسن لایا، حکمی حکم کرے ورتار۔ ڈھر فرمانا اک جنایا، شبد اگمی بول جیکار۔ بے جیکار راگ الایا، نہ کوئی تند نہ ستار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنکر کھیل کرے کرتار۔ سنکر سچا جوتی جاتا، جوتی جوت جوت سمانیدا۔ آد جگادی جانے گاتھا، جگ جگ و دیا آپ پڑھائیدا۔ گر پیر اوتار دیوے ساتھا، سگلا سنگ نبھائیدا۔ کوٹن کوٹ پرگٹا ترے لوکی ناتھا، کوٹن کوٹ رام سیوا لائیدا۔ کوٹن

کوٹ برہما وشن شو گائن گاتھا، کوٹن کوٹ سپیس جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ وید پُران شاستر سمرت گائن بوہ بدھ بھانتا، بھيو ابھید نہ کسے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر سچا اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سَنگُر ساچا ساچا رُوپ، انبوہ آپ وٹائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ نرگن اُپر نرگن تھ، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ اپنے اتر آپے اٹھ، اپنا بل پرگٹائیا۔ آپے ماتا پتا بنے سُت، جن جننی آپ اکھوائیا۔ آپ سُبھائے اپنی رُت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر سچا ویس وٹائیا۔ سَنگُر سچا پُرکھ اکال، عقل کلا اکھوائیندا۔ سچکھنڈ و سے دین دیا، دین اپنی دیا کمائیندا۔ اک وسا سچّی دھر مسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ تھر گھر ساچے شبدی شبد آپ بہال، سچ محلہ آپ وسائیندا۔ آد جگاد چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اپنی گھالنا آپے گھال، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ آپ اُپائے اپنا لال، گو بند ناؤں دھرائیندا۔ ایکا مارگ دسے سکھال، پُرکھ ابناسی میل ملائیندا۔ نرگن سرگن بن دلال، جگت دلالی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر سچا ایکا راہ چلائیندا۔ سَنگُر سچا ایکا راہ، آد پُرکھ چلائیا۔ نانک نرگن میلا سچ سُبھا، سو پُرکھ نرنجن کرے گڑمائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سگن منا، ایکناکار رنگ چڑھائیا۔ آد نرنجن جوت جگا، ابناسی کرتا کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان سپیس چھتر جھلا، پاربرہم پر بھ دیکھے چائیں چائیا۔ ایکا اکھر دے پڑھا، ایکا نام نام جنائیا۔ ایکا مارگ دیوے لا، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اتم پر ماتم دے سمجھا، ذات پات ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ ورن برن دے مٹا، کھتری براہمن شو در ویش ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر سچا صفت صلاحیا۔ صفت صلاحی سَنگُر مینا، مٹر پیارا دیا کمائیندا۔ کرے کھیل اک انڈٹھا، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم جانے ریتا، ساچی ریتی آپ بنائیندا۔ آد جگادی پت پت پت پت پاپی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا سَنگُر گُر گُر آپ سمجھائیندا۔ سَنگُر دیوے سچّی دات، گُر گُر جھولی پائیا۔ گُر گُر بنھے اپنا نات، سَنگُر میلا سچ سُبھائیا۔ سَنگُر بیٹھا رہے اک اکانت، گُر گُر سیوک سیوک کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُر ساچی وست گُر گُر جھولی آپ بھرائیا۔ سَنگُر پورا دین دیا، دیندھ آپ اکھوائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ گو بند اٹھائے اپنا لال، لالن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ چار ورنان کر دلال، سچ دلالی اک

سمجھائیندا۔ غریب نمائیاں کرے پر تپال، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ امرت آتم جام پیال، دُرمت میل دھوئیندا۔ ساچا مارگ اک وکھال، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر بہائیندا۔ ایکا دست سچی دھن مال، سچ خزینہ آپ لٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیوے ور، گر گر جھولی آپ بھرائیندا۔ گر گر جھولی بھرے آپ، اپنی دیا کمائیا۔ گوہند بن پتا باپ، پُرکھ اکال ناؤں رکھائیا۔ گوہند جنائے وڈ پر تاپ، گر گھ گر گر گود بہائیا۔ گر گھ بنائے سجن ساک، مات پت پتا پوت بھیٹ چڑھائیا۔ ست ستوادی کھول ہاٹ، ساچا لاہا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر دیوے ساچا ور، گر گر اپنی گنڈھ پوائیا۔ سنگر گر ایکا گنڈھ، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیندا۔ گر گر اپنی دات دیوے ونڈ، گر سکھاں جھولی پائیندا۔ گر سکھ ننگی نہ ہووے کنڈھ، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ اپنے ہتھ پھڑ تیر کمند، چلہ ایکا نام چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا گر گر اپنی کھیل کھائیندا۔ لہنا دینا گر سکھ، گر گوہند دھار چلائیا۔ پُرکھ اکال دتی بھکھ، گر سکھاں آپ ورتائیا۔ اپنی ہتھیں لیکھا لکھ، گر سکھاں دیوے مان وڈیائیا۔ تیرا میرا اکو حص، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دیوے ساچا ور، گر سکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ گر سکھ دینا گوہند سورا، دیونہار آپ ہو جائیندا۔ سرب کلا کل بھر پورا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے نیڑ دُرا، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑا، سچ سچ اک سمجھائیندا۔ کرے کھیل ظاہر ظہورا، پڑدہ اوہلا نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند دیوے ایکا ور، گر سکھ اپنا روپ بنائیندا۔ گر سکھ تیرا میرا رنگ، گوہند گر گر آپ جنائیا۔ تیری سچ میرا پلنگ، تیرا پیار میرا پریم ہنڈھائیا۔ میرا گیت تیرا چھند، تیرا چھند جگت شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر سکھاں دیوے مان وڈیائیا۔ گر سکھ دیوے گوہند مان، اپنا مان گوائیندا۔ بھچھیا منگے بن بال انجان، آگے جھولی ڈاھندا۔ پنجم اُتوں ہو قربان، پنجم اپنی بھیٹ کرائیندا۔ پنجم دے اک نشان، پنجم ایکا رنگ دکھائیندا۔ پنجم پنچ کر پردھان، پنچاں ایکا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ گوہند گر سکھ دیوے دانا، اپنی دیا کمائیا۔ بھاگ لگائے گر گھی چمکوڑ کچ مکانا، کاجی گگری سوہا پائیا۔ گر سکھ سچا اک پچانا، سنگھ سنگت مان وڈیائیا۔ اپنا بدلیاں آپے جامہ، اپنا بانا آپ پلٹائیا۔ کرے کھیل گن

ندھانا، بھيو کوءَ نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر سیوا گر سکھاں سیو کمائیا۔ گوہند سنگت سنگھ دے وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔
 سیس نال جگدیش وٹائی، چھتر سیس سیس جھلاییندا۔ ملیا مان جٹ چھینبے نائی، کلنی توڑا آپ سجاہیندا۔ دھن گر سکھ تیری وڈیائی، تڈھ بن میرا سنگ نہ
 کوئے نبھائیندا۔ پُرکھ اکال تیرا ہوئے سہائی، جو تیری میری بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سنگھ سنگت
 مارے دھاہ، نیتزیناں نیر وہایا۔ گل وچ پلو چرنیں ڈگا آ، سر چرناں اُپر لکایا۔ میری پکڑ سنگر سچے بانہہ، تڈھ بن نظر کوئے نہ آیا۔ میں اپنے کیساں
 تیرے چرناں چور لواں جھلا، بن سیوک سیو کمایا۔ تیرا تاج اپنے سیس نہ سکاں اٹھا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ میرے پچھلے بخشے گناہ، میرا نین
 تیرے آگے شرمایا۔ میں منگاں تیرے چرن پناہ، تیرا رُپ کس بدھ لواں وٹایا۔ گوہند بولے سچ سبھا، دھر فرمانا اک سنایا۔ پُرکھ اکال پچھوں رہیا جنا،
 گر سکھاں دے مان وڈیایا۔ گر سکھاں بناں گرو کم کسے نہ آیا، زرگن سرگن رسنا جہوا کوئے نہ گایا۔ سُر نال سُر لینا وٹا، پٹکہ سیس سیس بندھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آگے مارگ لینا لا، ہر کا مارگ دس کسے نہ آیا۔ گوہند کہے من لے کہنا، سنگت سنگھ سمجھایا۔ پنچ تت گرو کوئی مات
 نہ رہنا، کلجگ آنت کرے صفائیا۔ پُرکھ اکال ویکھنا نیناں، نیتز لوچن درشن پائیا۔ آد جگاد جس نے ساچے تخت بہنا، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ریتی تیتوں رہیا سمجھایا۔ ساچی ریتی دے دیال، اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے کمال، ہر کرتا ویس وٹائیندا۔
 گر سکھ اٹھائے ساچے لال، لالن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ گر سکھ کایا بنائے سچے دھر مسال، گھر مندر ڈیرہ لائیندا۔ گر سکھ اندر وچے انادی تال، انحد راگ
 سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو اپنا بھيو جناہیندا۔ سنگت سنگھ کلجگ ویلا اتم آوٹا، گر سنگر آپ سمجھایا۔ پُرکھ اکال پھیرا پاوٹا،
 تیرا میرا جوڑ جڑائیا۔ زرگن دیوا اک جگاوٹا، لکھ چوراسی کرے رُشنائیا۔ میرا دوار جس سہاؤنا، سو صاحب سچا ماہیا۔ تیرا لہنا دینا جس مُکاوٹا، زرگن داتا
 پُرکھ بدھاتا اینکار اپنا بل رکھایا۔ ساچا سیس جگدیش سہاؤنا، سو بھاونت خوشی منائیا۔ دھر درگا ہی سچا تاج لوک مات پھیر بناوٹا، پنچ پنچ وڈیایا۔ تیرا
 میرا قرضہ آپ مُکاوٹا، مُکاوٹا اک اھوائیا۔ تیرے ہتھیں میرے سیس بندھاوٹا، میرا سیس جگدیش دے وڈیایا۔ تیرا نین اک گھلاوٹا، نر نرائن میل

ملائیا۔ کلجک جیو بھیو کسے نہ پاؤنا، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ گرکھ ورلے گیت گوہند ایکا گاؤنا، واہوا وجدی رہے ودھانیا۔ گر چیلار گر رُپ وٹاؤنا، چیلار
 گر آپ اکھوانیا۔ سوہنگ ڈھولا ایکا گاؤنا، برہم پاربرہم میلا سہج سُبھانیا۔ پُرکھ اکال کھیل کھلاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ چار جگ دا پنڈھ مُکاؤنا، گر
 اوتار پیر پیغمبر اپنی گود بہانیا۔ سچ سندیسہ اک سناؤنا، دو جہاناں آپ سُبھانیا۔ وشن برہما شو پنڈھ مُکاؤنا، جو گھڑیا بھن وکھانیا۔ ورن برن میٹ مٹاؤنا،
 اؤچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان ایکا گھر بہانیا۔ پُرکھ اکال دین دیال لکھ چوراسی رسنا جہوا گاؤنا، دوسر ہور نہ کوئے پڑھانیا۔ ساچے تخت پُرکھ
 زرنجن ڈیرہ لاؤنا، گوہند حکمی حکم حکم جنانیا۔ نام کھنڈا چنڈ پرچنڈا کھڑگ اک چکاؤنا، چار کُنٹ کُنٹ رُشانیا۔ گڑھ ہنکاری سب دا ڈھاؤنا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر سکھاں دیوے مان وڈیانیا۔ گر سکھ تیرے سر دا تاج، سنگر سچا آپ اکھوانیا۔ جگ جگ رکھے
 تیری لاج، لاجونت آپ ہو آئیندا۔ کلجک سبج رچے کاج، رچ رچ کاج ویکھ وکھانیا۔ پرگٹ ہووے دیس ماجھ، سمبل نگر ڈیرہ لائیندا۔ آتم پر ماتم
 رکھے سانجھ، برہم پاربرہم وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بھیو چکانیا۔ سنگر پورا چکائے بھیو، بھید کوئے رہن نہ پانیا۔
 لیکھا چکے چار وید، شاستر سمتر پُران نہ کوئے پڑھانیا۔ کرے کھیل اچھل اچھید، اچھل چھل دھاری ہتھ کسے نہ آئیا۔ برہمنڈ کھنڈ دو جہان سری
 بھگوان کھیڈے کھیڈ، بن کھڑاری اپنی حد وڈانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، جگ کرتا کرتا جگ آپ اٹانیا۔

* ۹ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کُنڈن سنگھ دے گرہ مال چک ضلع امرتسر *

لکھ اگوچر اگم اپر، بے انت وڈ وڈیانیا۔ سچ پرکاس آپے کر، زرنجن نور نور رُشانیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وڈ، درگھر ساچا آپ سُبھانیا۔ جوتی جاتا
 نور اُجالا ایکا کر، نورو نور ڈگمگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلانیا۔ بھیو کھلائے ایکنکارا، عقل کلا وڈیانیا۔ ست پُرکھ زرنجن

کھیل نیارا، سو پُرکھ نرنجن بھو چکانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نراکارا، نرگن نرور نظر نہ آتیا۔ ایکنکارا کر پسارا، جوتی دھارا دھار پرگٹائیا۔ آد نرنجن نورو نور کھیل نیارا، جوتی جاتا اک اکھوائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ سری بھگوان سچ ہلارا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ پاربرہم سیوادارا، بن سیوک سیوکمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اولاء، ایکا ایک کرانیندا۔ آد جگادی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، انھو اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی نور آپے رلا، نرگن نرگن وچ سمانیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپانیندا۔ دھر فرمانا ایکا گھلا، نرنیش آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، نرگن میلا سچ سُبھائیا۔ نرگن ناری کنت بھتارا، نرگن ساچی سچ ہنڈھائیا۔ نرگن ویکھے وگسے ویکھنہارا، نرگن اپنے گھر سو بھاپائیا۔ نرگن دائی دایا بنے اگم اپارا، بن سیوک سیوکمائیا۔ نرگن جننی جن بنائے سٹ دُلا را، گودی گود گود سُبھائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ دیا باقی نہ کوئے اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیا۔ چھپر چھن نہ چار دیوارا، سورج چند نہ کوئے رُشائیا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے اکھاڑا، لو آں پُریاں نہ رچن رچائیا۔ جنگل جوہ نہ اُجاڑ پہاڑا، سمند ساگر نہ کوئے رکھائیا۔ اک اکلا ایکنکارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ اپنا دتے سچ پسارا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بھو ابھید جنائیندا۔ ساچے تخت سو بھاپا، تخت نواسی حکم ورتائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان شہنشاہ، اپنا بھو چکانیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پڑدہ آپے چک، نرگن نرگن دیا کمائیا۔ نرگن اندر نرگن اُٹھ، نرگن ویکھے چائیں چائیندا۔ نرگن بھنڈار نرگن دیوے اٹ، نرگن اپنا آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایکنکارا، عقل کلا اکھوائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ دوارا، سو بھاونت سو بھاپانیندا۔ ایکا سٹ جنے دُلا را، بالی بالا گود سُبھائیندا۔ ایکا مندر کر تیارا، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ شبدی شبد کر پسارا، ساچے دھام بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سناائیندا۔ سچ سندیسہ ساچے سٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سُبھائے اپنی رت، ایکنکارا ویکھے

چائیں چائیا۔ آد زرنجن سچھنڈ نواسی آپے اٹھ، زرنگن نور کرے رُشنایا۔ ابناسی کرتا ٹھا کر سوامی آپے تھہ، نہکرمی کرم کمایا۔ سری بھگوان اک جنائے اپنی اوٹ، شبدی شبد سبھ سبھائیایا۔ پاربرہم دکھائے قلعے کوٹ، تھر گھر ساچے آپ بہائیایا۔ میل ملاوا نرمل جوت، پُرکھ اکال اکال دکھائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، اپنی دیا کمایندا۔ زرنگن زرنگن کرے وہار، شبدی شبد بنت بنائیندا۔ شبدی شبد سچ صلاحکار، سنگر ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ، آد پُرکھ جنائیایا۔ شاہو بھوپ نر زیشا، اینکار وڈی وڈیائیایا۔ شبدی تیرا وشن برہما شو لیکھا، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنگن اپنی ونڈ ونڈائیایا۔ زرنگن داتا وڈا دانی، اپنی دیا کمایندا۔ سچھنڈ جوت نورانی، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تھر گھر گائے اپنی بانی، بودھ اگادھ راگ الائیندا۔ ساچی وست وست مہانی، ست ستوادی جھولی پائیندا۔ وشن برہما شو گن ندھانی، تیرا بنس سہائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھانی، ساچا بندھن پائیندا۔ پنچ تت کھیل مہانی، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ کرائیندا۔ ایک دیوے دُھر فرمانی، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ آد جگاد اکھ کہانی، بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر اکار حکم ورتائیندا۔ نر اکار ہر نر نکارا، حکمی حکم آپ جنائیایا۔ شبدی شبد کرپسار، بھید ابھید گھلایایا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء تیرا اکھاڑا، منڈل منڈپ دے وڈیائیایا۔ رواس تیری کرن کرن اجیارا، اک اک وند وندائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سبھ سبھائیایا۔ شبدی ہر شبد گیانا، شبد شبد جنائیندا۔ شبدی مندر شبدی مکانا، ہر شبدی آپ وسائیندا۔ شبدی راگ شبد ترانہ، ہر شبدی آپے گائیندا۔ شبدی حکم شبد فرمانا، ہر شبدی سیس جھکائیندا۔ شبدی وشن شبدی برہم نشانہ، شبد شکر دھار بٹھائیندا۔ شبدی ترے گن بٹھے گانا، ایک تند دکھائیندا۔ شبدی پنچ تت دکھائے نشانہ، نشانہ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ شبدی محل اٹل اک مکانا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گھاٹت آپ گھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنگن نر اکار اجونی رہت پُرکھ اکال عقل کل اپنی کھیل کھلاییندا۔ شبدی شبد تیرا پسار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیایا۔ شبدی شبد تیرا آکارا، ہر پُرکھ زرنجن آپ سمجھائیایا۔ شبدی شبد تیرا اکھاڑا، اینکارا ویکھ دکھائیایا۔ شبدی شبد سچا لاڑا، آد زرنجن سو بھاپائیایا۔ شبدی شبد نور چنتکارا، ابناسی کرتا

نورُ رُشائیا۔ شبدي شبد سري بھگوان دے ہلارا، ساچا جھولا آپ جھلایا۔ شبدي شبد پاربرہم نیوں نیوں کرے نمسکارا، در ساچے سپس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ سچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ایکا وار سنایا۔ سچ سندیسہ ہر ہر رانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگانا، شبدي بندھن ایکا پائیندا۔ ترے گن ترے کر پردھانا، رجو طمو ستو جوڑ جڑائیندا۔ پنچم بنائے اک مکانا، سیوک بن بن سیو کمائیندا۔ ست ستوادی شاہ سلطانا، شہنشاہ بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حکم شبدي دھار، سنگر پورا آپ ورتایا۔ وشن برہما شو کر سیوادار، ساچی سیوا اک لگایا۔ آپے بنے سچا ٹھھیار، گھر بھانڈے ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی کر تیار، تن پنچ میللا سچ سُبھایا۔ پنچ دس ہو اُجیار، اٹھ تن وچے ودھایا۔ نو در ویکھے ویکھنہار، آسا جگت نال ملایا۔ کایا مندر کر تیار، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہوئے ہنگتا وچ وسایا۔ شبدي شبد کھیل نیار، گر شبدي آپ سمجھایا۔ گھر وچ گھر کر تیار، چار دیوار نہ کوءے وکھایا۔ ڈو گھئی کندر پاوے سار، کایا بھوری سو بھاپایا۔ سکھمن ٹیڈھی کر تیار، بنک بنک دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو آپ سمجھایا۔ وشن برہما شو ہر دیوے مت، شبدي سٹ دیا کمائیندا۔ تنائ لیکھا پنچ تت، تتوت نال ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی مہما اکھ، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیندا۔ اپنا مارگ رہیا دس، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سرگن اندر نرگن جائے وس، محل اٹل آپ سُبھائیندا۔ نرگن جوت کرے پرکاس، آد نرنجن جوت نرنجن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ وشن برہم شو ہر مارگ دس، ایکا بو جھ بُجھایا۔ لکھ چوراسی میرا پرکاس، رُپ نظر کوءے نہ آئی۔ سرگن اندر نرگن داس، بن سیوک سیو کمایا۔ آتر آتر بھوگ بلاس، آتم سبجا اک سُبھایا۔ ساچے منڈل ساچی راس، بن گوپی کاہن نچایا۔ میرا میللا سرتی شبدي راس، بن بن چیللا گر گر اپنا رنگ وکھایا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناس، کھیلے کھیل پر تھی آکاش، سچکھنڈ نواسی شاہو شاباش، نرگن نرگن اپنی ونڈ ونڈایا۔ نرگن داتا نرگن بھنڈاری، نرگن دیاوان اکھوائیندا۔ نرگن نور جوت نرنکاری، نرگن ایشٹ گردیو رُپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن اندر جوتی جاتا کرے کھیل نیاری، اپنا رُپ آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ

چوڑاسی اپنا میل ملائیندا۔ زرگن ونڈ نرنکار، پاربرہم پرہہ آپ کرائیا۔ آد پُرکھ آد جانے اپنا سچ وہار، دوسر بھيو کوءے نہ رانیا۔ شبدی شبد اک بلکار، جو دھا سور پیر بل اپنا آپ دھرائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن اتینا ترے ترے بندھن پانیا۔ گھاڑن گھڑ بن ٹھٹھیار، لکھ چوڑاسی دیکھے چائیں چانیا۔ گھر وچ گھر کھیل اپار، گرہ مندر آپ کرائیا۔ گھر سرور ٹھنڈا ٹھار، امرت نیر آپ بھرائیا۔ گھر ناد شبد دُھنکار، انخد نادی ناد وجانیا۔ گھر جوت نرنجن کر اجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ گھر آتم سیجا پسر پسار، برہم پاربرہم وڈیائیا۔ گھر آتم پر ماتم کرے پیار، زرگن کھیل کرے چائیں چانیا۔ گھر ایش جیو ادھار، جگدیش دیکھ وکھائیا۔ زرگن وسے سچھنڈ سچے دربار، سچ سَنگھاسن آسن لائیا۔ اپنی اچھیا لکھ چوڑاسی کر تیار، ساچی بچھیا اپنی جھولی آپے پانیا۔ زرگن سرگن اندر واڑ، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ ڈوگھی کندر سٹا پیر پسار، بے انت بے پرواہیا۔ جس جن کرپا کرے آپ نرنکار، تس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ بن پیکھت بن نیتز ویکھت کوئی نہ کرے وچار، وچار وچ کدے نہ آئیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پسار، رمیا رام رُوپ آپ ہو جانیا۔ اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھے کرتار، لکھ چوڑاسی جوُن اجوُن ونڈ ونڈائیا۔ انڈج جیرج اُتبیج سیتج کر تیار، چارے کھانی بندھن پانیا۔ چارے بانی ناد دُھنکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپ سَنائیا۔ زرگن سرگن پاوے سار، گر شبدی رُوپ وٹائیا۔ پنج تت دے ادھار، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ جُگ ریتی چلائے وچ سنسار، گر اوتار آپ پرگٹائیا۔ اپنی مہما آپے دے وکھال، سر اپنا ہتھ لٹکائیا۔ اپنا اکھر آپے دے سکھال، بن پڑھیاں کرے پڑھائیا۔ ساچے بھگتاں دیوے آپ جمال، نوری جلوہ آپ وکھائیا۔ ساچے سنتاں بن دلال، سچ دلالی اک کمائیا۔ ساچے گرکھاں چلے نال نال، زرگن زرگن سرگن سرگن سنگ بُجھائیا۔ نانک سنگر سچھنڈ وکھائی اک دھر مسال، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ بن داتا دانی گرہ گرہ گھٹ گھٹ جیو جنت سادھ سنت لکھ چوڑاسی کرے پرتپال، بن سیوک سیو کمائیا۔ ہر گھٹ و سیا دین دیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر بوجھ بُجھائیا۔ سنگر ہوئے مہربان، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ گر گر دیوے اک دھیان، ایگا گھر وکھائیا۔ گر گر بولے دھر فرمان، شبدی شبد ڈھولا گائیا۔ قلم شاہی وکھائے نشان، اکھر اکھر نال ملائیا۔ رسنا جہوا کرے کلام، کلمہ نبی آپ سمجھائیا۔ دھر سندیسہ سچ پیغام، لوک مات مات سَنائیا۔ گر اوتار پیر پینمبر پاربرہم در اگے کرن سلام، صحیح سلامت ایکا نظری آئیا۔ گھٹ

گھٹ اندر کرے بسرام، بستر بیج اک سہانیا۔ سچھنڈ وے آپ بھگوان، ساچے مندر ڈیرہ لائیا۔ آد جگادی اک نشان، دو جہاناں آپ جھلایا۔ جگا جگنتر
دھر فرمان، گر گر بانی آپ پڑھانیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار دے دے گئے بیان، لیکھا لکھ لکھ جیو جنت سمجھانیا۔ آد جگادی اک نگاہبان، نہ مرے نہ جانیا۔
بن کرپا نہ سکے کوئی پچھان، جگت نیز کم کسے نہ آئی۔ گو بند سنگھ سور ابول جیکارا سنائے بلوان، پُرکھ اکال اک سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی گھر گھر اندر
وکھائے اپنی دھر مسال، سچ دوارے بیٹھا آسن لائیا۔ نت نوت کر کر ہت، مات پت نہ کوئی جانے وار تھت، جن بھگتاں ساچے سنتاں اپنی بوجھ
بُجھانیا۔ سچھنڈ وے دھام اندھ، اپنا آسن آپ سہانیا۔ بن نانک کبیر در جا کے کوئی نہ سکے ویکھ، ادھ وچکارے سارے بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ پُرکھ اکالا دین
دیالا لوک مات گر گو بند نال کریا ہیت، پوت سپوتا دے وڈیانیا۔ وسنہارا نیتن نیت، دُور دُراڈا پندھ مُکانیا۔ بن سنگر پورے گرو پائے نہ کوئی بھیت،
پڑھیاں سُنیاں ہتھ کسے نہ آئی۔ سدا سوامی اک نہکامی لکھ چوراسی رکھے اپنی چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
گھٹ گھٹ رمیا آپے رام، گھٹ گھٹ جپائے اپنا نام، گھٹ گھٹ پیائے ایکا جام، امرت آتم رس چکھانیا۔ سرب ویاپی ہر بھگونت، آد جگاد ساماندا۔
سرب جیاں دا ساچا کنت، نر نرائن اک اکھوانندا۔ سرب جیاں بنائے بنت، گھٹن بھٹنہار بھو نہ آسندا۔ سرب جیاں دانیان منت، اپنا ناؤں
پڑھانندا۔ سرب جیاں دا اک بھگونت، گھر گھر بیج ہنڈھانندا۔ سرب جیاں دا لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی دھار وکھانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی جوت دھر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ گھٹ گھٹ آسن ایکنکار، آتم بیج سہانیا۔ آتم پر ماتم اگے کرے پکار، دوئے دوئے جوڑ سپیس بُجھکانیا۔
تیرا کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر تیری وڈیانیا۔ توں وے دھام نیار، سچھنڈ ساچے سو بھاپانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے
بیٹھا چڑھ، سرگن اندر آپے وڈ، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ وکھانیا۔ پنچ تت تن کایا ناتا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرانیا۔ اپ تیج وائے پر تھی
آکاش بنائے ساتھا، ترے گن بندھن بندھ بندھانیا۔ پار برہم برہم کر کر واسا، ایش جیو وڈیانیا۔ جگ چوکڑی ویکھے کھیل تماشہ، نرگن داتا بے پرواہیا۔
اپنی اچھیا آپے کرے پوری آسا، آساونت آپ ہو جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت ویکھے چائیں چانیا۔ پنچ تت میلا ہر نرنکار،

سرگن نرگن دیا کمائیندا۔ پنخ تت اندر سنگر دھار، گر گر شبد الائیندا۔ پنخ تت اندر جوت نرکار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ پنخ تت اندر امرت ٹھنڈا ٹھار، سچ سرور اک بھرائیندا۔ پنخ تت اندر سورج چند کرن نمسکار، منڈل منڈپ سپس جھکائیندا۔ پنخ تت اندر وشن برہما شوچرن دھوڑی منگن چھار، سپس جگدیش راہ نکائیندا۔ پنخ تت اندر سچ گفتر، گفٹ شنید آپ سمجھائیندا۔ پنخ تت گر اوتار، پیر پیغمبر روپ وٹائیندا۔ پنخ تت اندر دُھر فرمان، دُھر فرمانا آپ سناائیندا۔ پنخ تت اندر نام گیان، سچ گیانا اک درڑائیندا۔ پنخ تت اندر کھیل مہان، خالق خلق آپ کھلائیندا۔ پنخ تت اندر چار جگ دی ویکھے آن، چارے کھانی چارے بانی بان لگائیندا۔ پنخ تت اندر ہر کا مکان، نانک نرگن صفت صلاحندا۔ پنخ تت اندر نانک انگد دیوے دان، اپنی کھچھیا جھولی پائیندا۔ پنخ تت اندر امر داس کرائے اشان، امر اپد اک دکھائیندا۔ پنخ تت اندر رام داس کرے دھیان، وڈ دھیانی میل ملائیندا۔ پنخ تت اندر گرو ارجن دُھر بانی لائے بان، پُرکھ ابناسی ایکا پائیندا۔ پنخ تت اندر گرو گرنتھ گردیو بنایا وچ جہان، چار ورن اٹھاراں برن جیو جنت سرب سمجھائیندا۔ پنخ تت اندر تیر کمان، ہر گوہند کھنڈا کھڑگ ہتھ اٹھائیندا۔ پنخ تت اندر ہر رائے دے بیان، لکھ لکھ لیکھ سرب سمجھائیندا۔ پنخ تت اندر ہر کرشنا چھوٹے بالے دے گیان، گونگیاں گیان آپ سمجھائیندا۔ پنخ تت اندر گر تیغ بہادر جھلایا سچ نشان، پنخ تت اپنا بھیٹ چڑھائیندا۔ پنخ تت اندر گوہند سورا پرگٹیا آپ بلوان، پُرکھ اکال اپناست بنائیندا۔ پنخ تت اندر پنخ پیارے کر پروان، دُھر فرمانا ہتھ پھڑائیندا۔ پنخ تت اندر گر اوتار پیر پیغمبر منگن دان، پُرکھ ابناسی آگے جھولی ڈاھندا۔ پنخ تت اندر نانک گوہند دے دے گیا گیان، اکھڑ اکھڑ جگت سمجھائیندا۔ پنخ تت اندر سور پیر سلطان دس کے گیا نشان، سچ نشانہ اک لگائیندا۔ پنخ تت سمبل گھر بنے مکان، ساڈھے تن ہتھ وند وندائیندا۔ پنخ تت نرگن ویس کرے سری بھگوان، پنخ تت اپنے اُپر پڑدہ پائیندا۔ پنخ تت اندر گوہند کھنڈا چمکے دو جہان، نام کھنڈا اک اٹھائیندا۔ پنخ تت اندر دُھر فرمان، پُرکھ ابناسی جگ جگ آپ سناائیندا۔ بناں پنخ تت ہر جو کسے نہ دتے اپنا نام، اپنی اچھیا خاطر پنخ تت اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جس کا یا اندر وسے آپ مہربان، تس اُپر مہر نظر آپ ٹکائیندا۔ جے کوئی آ کے متھا ٹیکے اوہنوں نظری آئے وشنوں بھگوان، پورن سنگھ پنخ تت کم کسے نہ آئیندا۔ ایہہ جھوٹھی ماٹی کھیل جہان، جگت کھیڑا آپ

وسائیندا۔ جس نے ملنا سنگر پورے جانی جان، تِس اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ راتی سُتیاں گرسکھاں آگے کھلووے آن، گو بند اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجگ انتم بھرم بھلکھے وچ آپ بھل گیا بھگوان، اپنا جوتی جامہ پائیندا۔ جگت نیتر دے نہ شاہ سلطان، آتم پر ماتم نیتر کھیتر نہ کوئے کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آد جگاد سدا سدا سمانیندا۔

* ۹ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مسائنگھ دے گرہ نورنگاباد ضلع امرتسر *

سو پُرکھ زرنجن کرے کھیل اپارا، ابھیو بھید آپ جنائیندا۔ سچھنڈ ساچے وسے آپ زرنکارا، زرنگن زرویر زراکار آسن لائیندا۔ ساچے تخت بہے سچّی سرکارا، پُرکھ اکال دین دیال اجوئی رہت ڈگمگائیندا۔ حکمی حکم کرے ورتارا، دُھر فرمانا سری بھگوان آپ سنائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، شہنشاہ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی اچھیا کرے کھیل مہانا، ساچی بھچھیا آپ پرگٹائیندا۔ زرنگن داتا زرنگن دیونہارا دانا، زرنگن بھکھک خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، الکھ آگوچر آپ کرائیا۔ سورپیر بن بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ حکمی حکم بن حکمران، دُھر فرمانا حکم سنائیا۔ تھر گھر ساچا کھول مکان، اندر مندر کُنڈا لاہیا۔ شبدي شبد نوجوان، ہر زرنکار آپ جگائیا۔ دیونہارا ہر مان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ وشن برہما شو کر دھیان، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ زرنگن زرنگن دیوے گیان، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیا۔ اپنی کل آپ رکھ، عقل کل کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی ہو پرتکھ، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ شبد دُلارا کر کر وس، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ وشن برہما شو مارگ دس، ساچے مارگ آپ لائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ بودھ اگادھی مہما اکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ اپنا بھيو سری بھگوان، زرنگن داتا آپ کھلائی۔ دُھر درگا ہی سچ نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلائی۔ سچھنڈ دوارے ایکا آن، تھر گھر اپنا حکم منائیا۔ وشن برہما شو بخشے چرن دھیان، ساچی سرن سرن سرنائیا۔ ساچا ناتا جوڑ سری

بھگوان، بھگوان اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دستِ اموک اک مہان، داتا دانی جھولی پائیا۔ سچ بھنڈارا پین کھان، وشنوں اپنا رنگ دکھائیا۔ پاربرہم برہم ہو پردھان، برہم اپنا رُوپ وٹائیا۔ دھواں دھار ویکھ سُنج مسان، شکر کنکر اپنا ناد سُنائیا۔ لیکھا جانے ہر بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ، سری بھگوان آپ سُنائیندا۔ تختِ نواسی اک زریشا، نر نرائن بل پرگٹائیندا۔ اپنا دھارے آپے بھیکھا، بھیکھا دھاری نظر کسے نہ آئیندا۔ آپے بدلے اپنی ریکھا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگادی اک آدیا، ایکائیوں نیوں سپیس جُھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر کھیل اپارا، پُرکھ اکمٹرا آپ کرائیا۔ حکمے اندر جوت اُجبارا، نُوُر نُوُرانہ ڈمگائیا۔ حکمے اندر شبدي دھارا، شبدي شبد پرگٹائیا۔ حکمے اندر لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے اکھاڑا، حکمے اندر رُوَس کرے رُشائیا۔ حکمے اندر وشن برہما شوپائے سارا، حکمے اندر اپنا پڑدہ لاہیا۔ حکمے اندر ترے گن مایا بن ورتارا، رجو طمو ستوسنگ ملائیا۔ حکمے اندر پنچ تت کھیلے کھیل نیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیا۔ حکمے اندر نر گن سر گن کرے پسارا، لکھ چوراسی گھاٹن لئے گھرائیا۔ حکمے اندر دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ سُنائیا۔ حکمے اندر انحد گانا، گھر گھر اپنا راگ الائیا۔ حکمے اندر دیپک دیپ مہانا، جوت نرنجن کرے رُشائیا۔ حکمے اندر پینا کھانا، رسنا جھوارس چکھائیا۔ حکمے اندر اک رکھائے چرن دھیانا، آتم پر ماتم کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حکم سُنائیا۔ حکمے اندر نر نرائن، اپنی دیا کمائیندا۔ حکمے اندر مٹے کہن، نیوں نیوں اپنا سپیس جُھکائیندا۔ حکمے اندر نر گن سر گن اندر بہن، بہہ بہہ اپنی خوشی منائیندا۔ حکمے اندر کھولے نین، نیز گیان اک درڑائیندا۔ حکمے اندر چُکائے لہنا دین، پچھلا موُل نہ کوئے رکھائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی ساک سجن سین، جگت بندھن آپے پائیندا۔ حکمے اندر مات پت بھائی بھین، پتا پوت گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ حکمے اندر ہر جو راگ، انراگی آپ الائیا۔ حکمے اندر سچ ویراگ، بن ویراگی آپ اُججائیا۔ حکمے اندر نیز جاگ، کول نین نین کھلائیا۔ حکمے اندر کنت سہاگ، نر گن سر گن نار کنت وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ منائیا۔ حکمے اندر گر گر دھار، ہر شبدي شبد جنائیندا۔ حکمے اندر وشن بھنڈارا، وشو اپنی دست ورتائیندا۔ حکمے اندر ناد دُھنکار، برہما ویتا پاربرہم

پڑھائیندا۔ حکمے اندر لیکھا چار، چار وید کھ صلاحیندا۔ حکمے اندر تیز کٹار، ترے ترے کھی ترسول شکر ہتھ پھرائیندا۔ حکمے اندر باسک تشکا کر شنگار، کنڈھ مالا آپ بنائیندا۔ حکمے اندر سانگو پانگ بیٹھ پتی سرکار، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ حکمے اندر ترے گن مایات وچار، پنج ت میل میل لائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی کر اکھاڑ، گھر گھر اپنا ناچ نچائیندا۔ حکمے اندر بہتر ناڑ، تن سو سٹھ ہاڑی جوڑ جڑائیندا۔ حکمے اندر گھر وچ گھر کر تیار، آتم پر ماتم سو بھاپائیندا۔ حکمے اندر جوت اجیار، گھر گھر دیک آپ جگائیندا۔ حکمے اندر شبد ناد ڈھنکار، انخر راگی راگ سنائیندا۔ حکمے اندر آتم امرت ٹھنڈا ٹھار، گھر سرور آپ نہائیندا۔ حکمے اندر دھواں دھار، حکمے اندر روس آپ چکائیندا۔ حکمے اندر جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پر بت ڈیرہ لائیندا۔ حکمے اندر سمنڈ ساگر ڈونگھی غار، جل تھل مہینل اپنا کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر نرگن سرگن کر پسار، وڈ سنساری اپنا سنگ رکھائیندا۔ حکمے اندر ونڈے جگ چار، سنجگ تریتا دوپر کلجگ ناؤں پرگٹائیندا۔ حکمے اندر چار بانی بن و نجار، پراپسنتی مدھم بیکھری ساچے ہٹ رکھائیندا۔ حکمے اندر چار ورن دے ادھار، کھتری براہمن شور ویش رنگ دکھائیندا۔ حکمے اندر چار کُنٹ ہووے اجیار، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر گر گر لے اوتار، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی کر پسار، حکمے اندر ڈیرہ ڈھاہندا۔ حکمے اندر گھاڑن گھڑے بن ٹھھیار، حکمے اندر بھن دکھائیندا۔ حکمے اندر راگ ناد جیکار، حکمے اندر سُن سادھ سامائیندا۔ حکمے اندر بودھ اگادھ جیکار، حکمے اندر آتم انتر اک لو لائیندا۔ حکمے اندر کرے گُفتار، حکمے اندر کوک کوک سنائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت وید دے ادھار، حکمے اندر گیتا گیان آپ درڑائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآناں کر تیار، کلمہ نبی آپ سکھائیندا۔ حکمے اندر پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق پائے سار، حکمے اندر دستگیر اپنا بندھن پائیندا۔ حکمے اندر ستنام کر اجیار، نام ست ست سمجھائیندا۔ حکمے اندر واگرو فتح بول جیکار، بے بے جیکار نعرہ لائیندا۔ حکمے اندر تیئی اوتار، جگ جگ لوک مات ویس وٹائیندا۔ حکمے اندر اٹھاراں بھگت کر شنگار، پنج ت کا یا چولی رنگ چڑھائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ کریا خبردار، بے خبر آپ جگائیندا۔ حکمے اندر لیکھا جانے سنگ محمد چار یار، اللہ رانی پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ حکمے اندر نانک گر گو بند ایکا جوتی جانے دس اوتار، پتا پوت گود سہائیندا۔ حکمے اندر کہانی بانی کر پسار، جگت رانی آپ وڈائیندا۔ حکمے اندر اٹھسٹھ تیرتھ ٹھنڈا پانی ویکھے ویکھنہار، گنگا گوداوری جمنا سُرستی اپنے رنگ

رنگائیندا۔ حکمے اندر سچ ورتار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ حکمے اندر سچ وبار، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر سچ آدھار، ایکنکارا آپ جنائیندا۔ حکمے اندر سچ اُجیار، آد نرنجن آپ کرائیندا۔ حکمے اندر سچ اکھاڑ، پُرکھ ابناسی آپ لگائیندا۔ حکمے اندر ساچاناد، سری بھگوان آپ سنائیندا۔ حکمے اندر برہم برہما، پاربرہم پرہم وند وندائیندا۔ حکمے اندر کرے لاڈ، بھگت بھگونت گود بہائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے گھر وسائیندا۔ حکمے اندر سچ نشانہ دیوے گاڈ، جگ چوکڑی آپ جھلائیندا۔ حکمے اندر کھیل کرائے موہن مادھو مادھ، مگند منوہر لکھمی نرائن نین اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتتر ڈھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ڈھر فرمانا ایکو ایک، اک اکلآ آپ جنائیا۔ آد جگادی ساچی ٹیک، دو جہاناں آپ رکھائیا۔ جگ چوکڑی آپے ویکھ، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ الکھ گوجر اگم اتھاہ بے پرواہ آپے جانے اپنا لیکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے دیس، گھٹ گھٹ اپنا روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک سمجھائیا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، ڈھر درباری آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو منٹا پئے بھانا، ہر بھانے سد رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر در دوار منگدے رہے دانا، داتا دانی وست امولک جھولی پائیندا۔ سچ سندیس نرن زیش بودھ اگادھ دیندا رہیا ترانہ، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیت آپ سنائیندا۔ پُرکھ اگما مرد مردانہ سری بھگوانا، نوجوانا سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن سو بھا پائیندا۔ کرے کھیل ساچا کاہنا، نورو نور نور نورانہ، آد جگادی اک ترانہ، ترے بھون دھنی آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں ویکھ دکھانا، دھرت دھول اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر جگ چوکڑی آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر ہر جو گیار، نرنرائن آپ رکھائیا۔ حکمے اندر بٹھے بیڑا، بن کھیوٹ سیو کمائیا۔ حکمے اندر مکائے جھیرا، جو گھڑیا بھن دکھائیا۔ حکمے اندر کرے گھلا و بیڑا، خالق خلق ویکھے خدائیا۔ حکمے اندر ایک رنگ دکھائے سنجھ سویرا، رین دوس نہ کوئے وڈیائیا۔ حکمے اندر سچج تریتا دوپر ڈھاہیا ڈھیرا، کلجگ انتم ویکھ رکھائیا۔ حکمے اندر نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں لکھ چوراسی چھیڑے چھیڑا، پنج تت اپنا بھيو جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم گر سمجھائیا۔ ساچا حکم سنگر ڈھر، ڈھر درباری آپ جنائیندا۔ لیکھا چکے دیوت سُر، سُرپت نظر کوئے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی شاہ سلطانا ایک چڑھیا ساچے گھوڑ،

آسو اپنا آپ دوڑائیندا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکالا دین دیا لا دو جہاناں جن بھگتاں آپے جائے بہرے، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی جیو جنت
 ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھنّ وکھائیندا۔ حکمے اندر ایٹھے اوٹھے رہیا دوڑ، دوڑنہارا دس نہ آئیندا۔ حکمے اندر درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارے لائے ایکا پوڑ، نام
 ڈنڈا ہتھ پھرائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی آگے پچھے دیوے تور، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر فرمانا آپ
 سٹائیندا۔ حکمے اندر راگ گیت، گیت گوہند آپ جنایا۔ حکمے اندر جگ جگ ریت، جگ کرتا آپ چلایا۔ حکمے اندر ہست کپٹ، زردھن سردھن رنگ
 وکھایا۔ حکمے اندر پت پت پت، پاپی آپ ترایا۔ حکمے اندر ساجن میت، بن سیوک سیوک مائیا۔ حکمے اندر مندر مسپت، شو دوالے مٹھ رنگ وکھایا۔ حکمے
 اندر لائے پریت، پریت پیارا ویس وٹایا۔ حکمے اندر ٹانڈا سیت، اگنی تت تت بھجایا۔ حکمے اندر آپ انڈیٹھ، انڈیٹھری کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا حکم آپ سٹایا۔ ایکا حکم ہر ہر، ہر جو آپ سٹائیندا۔ ایکا حکم در درویش دیوے در در، در اپنی اکھ جگائیندا۔ ایکا حکم لکھ
 چوراسی ویکھے پھڑ پھڑ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ ایکا حکم گرہ مندر ویکھے چڑھ چڑھ، محل اٹل سو بھاپائیندا۔ ایکا حکم اپنی ویدیا آپے پڑھ پڑھ، گر اوتار پیر
 پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ایکا حکم سچکھنڈ دوارے کھڑ کھڑ، سو پُرکھ زرنجن آپ سٹائیندا۔ ایکا حکم لکھ چوراسی لائے جڑ جڑ، بوٹا لوک مات لہرائیندا۔ ایکا حکم
 لیکھا جانے ناری نرنر، نرائن بھو چکائیندا۔ ترے گن مایا پنچ تت اگنی جائے سڑ سڑ، امرت سیتل دھار واپائیندا۔ ایکا حکم سیس جگدیش تاج دھر دھر،
 ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ایکا حکم زبھو چکائے بھے ڈر ڈر، بھیانک روپ نظر نہ آئیندا۔ ایکا حکم آوے جاوے جے مر مر، جنم مرن اپنی کھیل وکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ اپنا حکم ورتائیندا۔ جگ جگ سرری بھگونت، سو پُرکھ زرنجن آپ ورتایا۔ لکھ
 چوراسی بنائے بنت، گھر بھانڈے ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے آد انت، شاستر سمرت وید پُران بھو نہ رکھایا۔ اپنا ناؤں جنائے ساچا منت، گر اوتار کر
 پڑھایا۔ گھر میلا گھر چیل گھر گرو گھر ویکھے نار کنت، سچ سہاگ اک ہنڈھایا۔ حکمے اندر رنگ چڑھائے آپ بسنت، اتر کدے نہ جایا۔ حکمے اندر بودھ
 گیانا ہووے پنڈت، جیو پنڈ کرے رُشٹایا۔ حکمے اندر ہوئے کھنڈت، کھنڈا کھڑگ کھڑگ چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ

جگنتر، اپنا حکم آپ منایا۔ دُھر فرمانا سارے رہے من، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ پُرکھ اکال دھن دھن، سچا ڈھولا گایا۔ آد جگادی جننی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ جگا جگنتر بیڑا بنھ، لکھ چوراسی مات دکھایا۔ ایک راگ سنائے کن، بناں تندی تند ستار و جایا۔ ایک نور سورج چن، کرن کرن کرن چکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم سرب منایا۔ حکمے اندر ہر جو رکھ، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ سنگر شبد کر پر تکھ، پنج تت گیان ورڑائیا۔ زرگن اندر جوت رکھ، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ آتم کرے اپنے وس، پر ماتم بندھن پائیا۔ برہم پاربرہم اندر جائے پھس، چاروں کُنٹ گھیرا رہیا دکھائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، لوک مات مات جنائیا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی بھگت بھگوان گائے جس، جس آپ سنائیا۔ ترے گن مایا نہ سکے ڈس، پنج تت نہ کوئے لڑائیا۔ من واسنا کرے وس، مت بدھ نہ کوئے پترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر رکھے سرب لوکائیا۔ حکمے اندر بیٹھا لگ، اپنا کھ چھپائیندا۔ حکمے اندر بیٹھا چھپ، نظر کسے نہ آئیندا۔ حکمے اندر ویکھے رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ حکمے اندر کھیل کرے ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر آپے پیا اٹھ، اپنا روپ آپ پرگنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گراوتار پیر پیغمبر بھیج دا رہیا اپنے ست، ست ستوادی سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ انتم آپ سہائے اپنی رت، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت اپنا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ انت حکم ورتے ہر زرنکار، سچ سندیسہ آپ سنائیا۔ زرگن زرگن لے اوتار، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ شبدی شبد گر پسا، گر کرتا کھیل کرائیا۔ لہنا دینا پورب سب دادے نوار، باقی کوئے نظر نہ آئیا۔ کرے کھیل ایک وار، ایکنکارا وڈ وڈیائیا۔ بن مات پت پرگٹ ہو یا وچ سنسار، ساک سجن سین نہ کوئے رکھائیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی ساچا حکم کرے ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پُرکھ ابناسا آپے ویکھے ویکھنہار، دو جاسنگ نہ کوئے رلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، مقامے حق حق کرائیندا۔ آد جگادی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل اک سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، بسمل اپنی دھار دکھائیندا۔ سچ سندیس دُھر فرمانا عالمین بے عیب خُدا ایک گھلا، مہبان بیدو اپنا حکم ورتائیندا۔ زرگن سرگن پھڑائے پلا، لیکھا جانے لاہی اللہ، حق حق اپنا رنگ

چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا ساچا رانا سِری بھگوانا آپ سنائیندا۔ دُھر فرمانا دیوے بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ شبدی سٹ سٹ بلوان، سورِیرِ نال ملائیا۔ وشن برہما شولنے اُٹھال، حکمی محکم آپ سنائیا۔ ترے گن مایا پنچ تت ہو یا کنگال، جگت کنگالی جھولی پائیا۔ گر اوتار کرو سنبھال، پیر پیغمبر نال ملائیا۔ مُرید مُرشد گرو گرسکھ چیلے لو سنبھال، جو بیٹھے ہر ہر دھیان لگائیا۔ نیز نین ہر جو ہر ہر سب نوں لنے دکھال، نو کھنڈ پر تھی ایکا وار پھرائیا۔ جیو جنت کلج مایا جھوٹھی چھایا کرے بے حال، بہل رووے سرب لوکائیا۔ نہ کوئی سنے مُریدیاں حال، گھر گھر وجے جھوٹھا تال، مایا ممتا ہوئے ہنگتا ناچ رہی نچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر آپ جگائیا۔ حکمے اندر گئے جاگ، ہر جاگرت آپ جگائیندا۔ چار جگ پھرائی تہاڈے ہتھ واگ، راساں ایکا ایک دکھائیندا۔ نیز کھولو رسنا بولو چار ورن لگا داغ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر دیک جوتی بھجیا چراغ، نیز گیان نہ کوئے کھائیندا۔ منگھتا جیو ہنس بنایا کاگ، جوٹھا جھوٹھا وشناکھ رکھائیندا۔ کسے نہ ملیا ہر سہاگ، کنت کنتوہل نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ کلج آنت اندھیری رات، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش رسنا جہوا گائُن گاتھ، آتم آتر نہ کوئے وسائیندا۔ سر شئی بھلی ذات پات، برہم نظر کسے نہ آسیندا۔ ورن اٹھاراں ڈبے ڈونگھے کھات، پھڑ باہوں باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ سر گن نال جڑیا نات، زر گن اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ اپنی نیزیں دیکھو کس نال دیواں ساتھ، سگلا سنگ کون نبھائیندا۔ کلج اتنم آیا گھاٹ، ہر جو بیڑا آپ رڑھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا چولا جانا پاٹ، کایا کفنی نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ پیر پیغمبر دیکھو اپنی جماعت، الف یے کون پڑھائیندا۔ گر اوتار لہجو ساتھ، گر گھ بن سنگ کون نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، حکمے اندر لوک مات پڑکھ ابناسی کھول تاک، جھاتی ایکا وار پوائیندا۔ سارے مارن نیز جھاک، جھک اپنی نہ کسے دکھائیا۔ چاروں گنٹ اندھیری راتی، جھوٹھی رین اندھیرا پائیا۔ ساچا ملے نہ کوئے ساتی، مدراجام پیوے سرب لوکائیا۔ آتم چاڑھے نہ کوئی گھائی، نو دوارے روون مارن دھاہیا۔ رائے دھرم منگے باقی، پتر گت حساب دکھائیا۔ لاڑی موت لہجے ساتھی، لکھ چوراسی لنے پرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک منائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیکھ لوک مات، اپناکھ چھپایا۔ جگ جگ دس کے آئے

ساچی گاتھ، اکھر اکھر جگت پڑھایا۔ آنت نہ کوئے سہیلا بن پڑھ سمراتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ گر کاشد نہ رکھیا کسے یاد، من مت اپنا راہ چلایا۔ ویلے آنت نہ پچھے کوئی وات، گر اوتار بیٹھے مکھ بھوایا۔ پڑکھ ابناسی لکھ چوڑاسی تیری دات، تیری ونڈ ونڈایا۔ لوک مات کٹ کے آئے واٹ، تیرا ناؤں سنایا۔ نانک کہے میں لیکھا چکایا ذات پات، اوج پنچ نہ کوئے دکھایا۔ گوبند کہے میں غریب نماںیاں بنایا سجن ساک، جھیور چھیمبے نائی گود بہایا۔ کلجک جیو بھلے بھوکھت واک، پڑکھ اکال نہ کسے منایا۔ مایا متا وکے واٹ، کرتا قیمت کوئے نہ پایا۔ انتم ڈونگھے سٹے کھات، لکھ چوڑاسی گیر دواںیا۔ جن بھگتاں پچھے آپے وات، کر کرپا میل ملایا۔ شبد اگئی دیوے دات، اپنا حکم آپ سنایا۔ من مت رہے نہ نار کمذات، چارے ورنناں ڈیرہ ڈھاہیا۔ آتم پر ماتم سگلا ساتھ، اوج پنچ نہ کوئے رکھایا۔ سارے مل مل گاؤ ایکا گاتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنا حکم آپ وڈیایا۔ حکمے اندر چکھے لہنا، لہنیدار نظر کوئے نہ آیا۔ حکمے اندر وہن وہنا، روڑھے سرب لوکایا۔ حکمے اندر برہما وشن شو مننا کہنا، من من شکر منایا۔ حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبراں دکھائے اپنے نیناں، کلجک ویلا انتم آیا۔ حکمے اندر بھانا سہنا پینا، نہ کوئی سکے سر اٹھایا۔ حکمے اندر راجا رانا کوئی نہ رہنا، سیس تاج نہ کوئے ٹکایا۔ حکمے اندر سوربیر بکاری ڈھننا، بل اپنا نہ کوئے دھرایا۔ حکمے اندر جیو جنت لاڑی موت کھائے ڈینا، گھر گھر اپنا پھیرا پانیا۔ حکمے اندر گر مکھ ملے سنگر چرنی بہنا، ہر سنگر دیوے سچی سرنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنا حکم رکھے ہتھ، بھو نہ کسے جنائندا۔ گر اوتار گا گا گئے گاتھ، گاتھا گا گا آنت نہ کوئے کرائندا۔ کھیلے کھیل پڑکھ ابناسا، ابناسی اپنی دھار رکھائندا۔ کلجک انتم کھیل تماش، بن نوآ ناچ نچائندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، بھگوان سیوک سیو کمانندا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، گرہ مندر اندر کھوج کھوجائندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پائندا۔ کرم کرم دی بچھے پیاس، نہکرمی کرم کمانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہکرنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ ملائندا۔ ہر جن میلا اکو در، در دروازہ آپ گھلایا۔ ہر جن ویکھے اکو گھر، گھر بنک دئے وڈیایا۔ ہر جن سجن لئے ور، کنت کنٹول سچا شہنشاہیا۔ ہر جن چکائے بھے ڈر، بھو اور نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا چائیں چانیا۔ ہر جن میلا

ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ آتم سیجا اک پلنگ، بسن بنواری آپ ہنڈھائیندا۔ شبد اگئی اک ترنگ، ترے گن اتینا آپ اڈائیندا۔ ست ستوادی اک کمند، چلہ گوشے آپ چڑھائیندا۔ نر نرکارا ایک چھند، سو پڑھ نرنجن آپے گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے پرمانند، پر م پڑھ میل ملائیندا۔ پر م پڑھ میل ملنا، بھو کوئے نہ پائیا۔ ساچا گھر اک وسنا، وسنیک ہوئے سچا شہنشاہیا۔ ایک راگ سنائے کناں، گیت گوہند الایا۔ بیچ وکارا دیوے ڈٹا، ڈنکا ایک نام وجایا۔ کر وسیرا بن چہر چھنہ، محل اٹل اک بہایا۔ نظری آئے سری بھگوانا، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ اپنا حکم ہر جو آپے مٹا، من من اپنا سیس جھکایا۔ ساچا حکم دیوے جٹ دھننا، غریب بنائیاں نال ملائیا۔ کلج اتنم بن کے جٹ ذات پات دامینا بنا، نام حل اک چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل دو جہان، کلج انت انت اپنا حکم آپ ورتایا۔

* ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مکھن سنگھ دے گرہ نورنگا باد ضلع امرتسر *

حکمے اندر تخت راج، راج یوگ حکمی کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر برہمنڈ کاج، برہم برہماد حکمے اندر پھرائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوڑاسی سازن ساز، گھٹ گھٹ اندر اپنا حکم ورتائیندا۔ حکمے اندر نرگن سرگن رکھے لاج، گر اوتار حکمے اندر آپ پھرائیندا۔ حکمے اندر شبد اگئی سنائے آواز، ناد دُھن راگ حکمے وچ الاییندا۔ حکمے اندر کھیل تماش، دو جہان سری بھگوان منڈل منڈپ راس حکمے وچ پوائیندا۔ حکمے اندر سورج چند پرکاش، منڈل منڈپ دیپ لوآں حکمے وچ ڈگمگائیندا۔ حکمے اندر پر تھی آکاش، دھرت دھول جل جل بنب حکمے وچ اپجائیندا۔ حکمے اندر آد جگاد کرے بند خلاص، لکھ چوڑاسی جون اجون حکمے وچ پھرائیندا۔ حکمے اندر گھڑے بھنے کرے ناس، حکمے اندر بھل بھلوڑی باغ بغیچہ مات سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر تخت تاج، تخت نواسی اپنا حکم منائیندا۔ حکمے اندر بھوپت راج، راجن راج ویس وٹائیندا۔ حکمے اندر چلائے جہاز، بن سیوک سیو

کمانیندا۔ حکمے اندر رکھے لاج، بھگت بھگونت دیا کمانیندا۔ حکمے اندر رہیا بھاج، جُگ جُگ اپنا بھیکھ وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم آپ ورتانیندا۔ حکمے اندر راگ ناد، حکمے اندر دُھن شنوائیا۔ حکمے اندر کنت سہاگ، حکمے اندر رنڈیپا آپ ہنڈھائیا۔ حکمے اندر بن ویراگ، ویراگی اپنا کھیل کرائیا۔ حکمے اندر کرتیاگ، ترے گن اتینا بیٹھا کھ چھپائیا۔ حکمے اندر جائے جاگ، آس نندر حکمے وچ رکھائیا۔ حکمے اندر پنچ تت کایا لائے بھاگ، گر پیر اوتار پرگٹائیا۔ حکمے اندر جوتی نور جگے چراغ، گھٹ گھٹ دیپ کرے رُشنائیا۔ حکمے اندر دُرمت میل دھوے داغ، حکمے اندر ممتا موہ موہ پھسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم آپ ورتائیا۔ حکمے اندر دیوت سُر، سُرپت حکمی سیو کمانیندا۔ حکمے اندر بل زور، بل باؤن ویکھ وکھانیندا۔ حکمے اندر اگنی ڈور، شبدي شبدي تند بندھانیندا۔ حکمے اندر چڑھے گھوڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ حکمے اندر جائے بہڑ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی ویکھے مٹھا کوڑ، کایا کوری پھول بھلانیندا۔ حکمے اندر جنم جنم دی گئی بُجھائے اوڑ، جن بھگتاں امرت میگھ برسانیندا۔ حکمے اندر دو جہاناں رہیا دوڑ، بن پاندھی پندھ مَکائیندا۔ حکمے اندر سچکھنڈ دوارے لائے ایک پوڑ، ساچے مندر آپ بہانیندا۔ حکمے اندر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلانیندا۔ حکمے اندر راگ گیت، گیت گوہند الائیا۔ حکمے اندر کھیل انڈیٹھ، انڈیٹھی آپ دکھائیا۔ حکمے اندر اپنی ریت، پُرکھ ابناسی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ منائیا۔ ساچا حکم آپے من، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ سرگن کہے دھن دھن، رسنا جہوانال ملائیندا۔ اپنا بیڑا لیا بٹھ، بن کھیوٹ پار لگائیندا۔ وسنہارا پنچ تت تن، گرہ مندر آپ سہانیندا۔ سرگن ہو کے سرگن دیوے ڈن، نرگن اپنا حکم ورتانیندا۔ سرگن ناد سرگن کن، نرگن اپنا نام جنائیندا۔ آپے گھڑے لئے بھن، گھڑن بھن اپنی کھیل دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ منائیندا۔ حکم منائے سری بھگوان، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ گر اوتار سیس جھکان، نیوں نیوں سرن سرنائیا۔ داتا دانی دیوے دان، نام وست امولک جھولی پائیا۔ لوک مات سارے گان، واہوا وڈی تیری وڈ وڈیائیا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، ایک وار جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اپنا کھیل ورتائیا۔ حکمے اندر دُھر فرمانا، ہر جو ہر ہر آپ سنانیندا۔ حکمے اندر چارے کھانی گائے گانا، گا گا آنت نہ کوئے کرائیندا۔ حکمے اندر راجا رانا، شاہ

سلطان سپس نو ایندا۔ حکمے اندر مٹنا بھانا، ہر بھانا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنا سپس جھکائیندا۔ حکمے اندر تخت چڑھ، اپنا بل دھرائیا۔ حکمے اندر سرنی پڑ، سپس سپس نو ایئا۔ حکمے اندر آگے کھڑ، سوچھ سرُپی درس دکھائیا۔ حکمے اندر منگے ور، دوئے جوڑ جھولی ڈاہیا۔ حکمے اندر آپے پڑھ، زرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ حکمے اندر منے ڈر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم اپنے اُپر لگائیا۔ اپنا حکم دیوے آپ، اپنی دیا کمائیندا۔ اپنے حکم اندر جے جاپ، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ اپنے حکمے اندر کرے وڈ پرتاپ، جوتی شبدی کھیل کرائیندا۔ اپنے حکمے اندر بنے مائی باپ، پتا پوت گود سہائیندا۔ اپنے حکمے اندر کرے پوجا پاٹھ، بن رسنا جہوا گن گن گائیندا۔ اپنے حکمے اندر کرے پرکاش، اجوئی رہت نورو نور ڈگمگائیندا۔ اپنے حکمے اندر کھیلے کھیل کھیل تماش، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ اپنے حکمے اندر پوری کرے آس، گر اوتار اپنی جھولی پائیندا۔ اپنے حکمے اندر گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، لکھ چوراسی اپنا بندھن پائیندا۔ اپنے حکمے اندر پونی پون چلے سواس، رسنا جہوانال ملائیندا۔ اپنے حکمے اندر زرگن سرگن بنائے ساک، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم اپنے سر رکھائیندا۔ اپنا حکم آپے دے، آپے سپس جھکائیا۔ حکمے اندر لائے نینہ، ساچا سنگ آپ نبھائیا۔ حکمے اندر امرت برسے مینہ، میگھلا اپنی اچھیلے پرگٹائیا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی کرے تھیہ، جگت ٹھیکر بھن دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم سر اپنے آپ چلائیا۔ اپنے سر اپنا حکم ہر جگدیش، آد جگاد لگائیندا۔ جگ جگ اپنا پیسن پیس، ستجگ تریتا دواپر کلجک مات چلی آپ چلائیندا۔ کھانی بانی جگت حدیث، رسنا جہوا آپ سٹائیندا۔ شاہ سلطاناں راج راجاناں حکمے اندر تاج پہنائے سپس، حکمے اندر اتم خاکی خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپے من، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اپنا حکم منے زرنکار، سد بھانے وچ سمائیا۔ ساچا حکم دیوے پتی سرکار، شبدی شبد اٹھائیا۔ دھر فرمانا اک جیکار، وشن برہما شو دئے ہلایا۔ بودھ اگا دھی ہو اجیار، ترے ترے لیکھا دئے مکائیا۔ ساچی ساکھی وچ سنسار، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا باقی اتم وار، لکھ چوراسی دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، حکمے اندر گر اوتار سیو مکائیا۔ اپنا حکم دیوے بلوانا، بل اپنا آپ جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، ہر گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ جودھا سور پیر مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ دکھائیا۔ آد

جُگادی ساچا کاہنا، ست سرُپی وڈ وڈیاںیا۔ نہکرمی کلج کرم رکھائے اپنے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ پرگٹ ہو سِری بھگوانا، سب دا لیکھا دئے چُکایا۔ اپنے ہتھ رکھے آون جانا، جیون مرن کھیل کرایا۔ ہر جن دیکھے پتر سُجانا، نام گیانا اک سمجھایا۔ بھگت بھگونت کر پردھانا، دُھر پروانہ ہتھ پھڑایا۔ حکمے اندر سچ نشانہ، لوک مات مات جھلایا۔ حکمے اندر بھگت مکانا، ساڈھے تن تن وند وندایا۔ چھتئی جگ لیکھے لانا، راگ چھتیسنا نال ملایا۔ حکمے اندر پرگٹ ہو سِری بھگوانا، اپنا حکم آپ چلایا۔ حکمے اندر چار جگ چوکڑی دیندا رہیا گیانا، اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ حکمے اندر کلج اتنم کھیل کرے مہانا، دُسر اوٹ نہ کوئے تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنا یا۔ اپنا حکم سناے آ، آوند ا جاندا نظر نہ آئیندا۔ نہکلک جامہ پا، جن بھگتاں کلنک آپ مٹائیندا۔ راما کرشنا چرناں ہیٹھ رکھا، چرن کول کول سمجھائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ منگن پناہ، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ نانک نرنکار تُو ہی تُو ہی رہیا گا، تُدھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ حکمے اندر گوہند پُرکھ اکال رہیا دھیا، اکو اکو اوٹ وکھائیندا۔ حکمے اندر کھانی بانی شاستر سمرت وید پُرانی انجیل فُرآنی لیکھا گیا لکھا، لکھ لکھ لیکھ آپ جنائیندا۔ حکمے اندر پیر پیغمبر سیوادار بنائے آپ خُدا، خالق خلق سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ منائیندا۔ دُھر فرمانا مٹنایینا، ہر جو ہر ہر آپ سنا یا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کہنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ چار جگ دا دینا دینا، لہنا اگلا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے نیر ویکھو نیناں، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ سور پیر بلوانا لوک مات اتنم ڈھننا، نہ کوئی سکے بل وکھایا۔ لاڑی مَوّت کھائے ڈینا، گھر گھر اپنا دُور وواہیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھمی بھگت بھگونت اکو رہنا، دُسر ملے نہ کوئے وڈیاںیا۔ بھانا سب نوں سہنایینا، پُرکھ ابناسی حکم ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان سب نے کہنا، جے جے جیکار کرے لوکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلک نرائن نر، نرگن اپنا حکم سرگن رہیا منایا۔

* ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دارا سنگھ دے گرہ نورنگا باد ضلع امرتسر *

حکے اندر گن بھرپور، گنوتا کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر نرگن نور، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ حکمے اندر لیکھا جانے نیڑے دور، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر پرگٹ ہوئے ظاہر ظہور، ظاہرا اپناروپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر ہر ناؤں، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے اگم اتھاہو، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ سچ سندیسہ پتا ماؤں، پوت سپوتا آپ سمجھائیا۔ بھگت بھگونت جگ جگ اٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، آتم گیان دھیان لگائیا۔ سرن سرنائی دیوے سچا تھاؤں، تھان تھنتر اک دکھائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا چوگ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنا نام سمجھائیا۔ ساچا نام ہر نرنکار، جگ جگ آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سار، ویس انیک وٹائیندا۔ سیوک سیوا گر اوتار، لوک مات بوجھ بوجھائیندا۔ پنچ تت کایا ہو اجیار، آتم پر ماتم جوڑ بڑائیندا۔ نرمل دیا کر اجیار، کایا مندر آپ جگائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، بجر کپائی کڈا لائیندا۔ انحد شبد سچّی دھنکار، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، سر سرور اک نہائیندا۔ سوچھ سروپی درس اپار، آتم سیجا آپ دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیندا۔ حکمے اندر سرب سنسار، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ حکمے اندر وید چار، برہما ویتا لکھ صلاحیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت دئے ادھار، گیتا گیان گیان درڑائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآن، کایا گرہ ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر گر گر بانی بول جیکار، بے جیکار نعرہ لائیندا۔ حکمے اندر دو جہان ویکھے اکھاڑ، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ حکمے اندر ترے گن مایا اگنی ہاڑ، تتوت تت جلائییندا۔ حکمے اندر سنگر گر کرے پیار، گر شبدی بوجھ بوجھائیندا۔ حکمے مندر بھگت بھگونت لئے اُبھار، دینن اپنی دیا مکائیندا۔ حکمے اندر ساچے سنتاں سرتی شبدی شبدی سرت لئے اٹھال، آلس بندرا آپ لائیندا۔ گرگھیاں چلے نال نال، جگ جگ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گرگھیاں مارگ دتے سکھال، ساچی ریتی آپ چلائییندا۔ حکمے اندر کال مہاکال، جگ چوکڑی سیو کمائیندا۔ حکمے اندر پتر گپت اپنا لیکھا رہیا دکھال، لکھ لکھ لیکھ سرب جنائیندا۔ حکمے اندر رائے دھرم اٹھ دس دکھائے جگت دھرمسال، اٹھاراں دس میل ملائییندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گیرا گیرے

وِج وکھائیندا۔ جگ جگ گیزا ہر نرنکار، جگ کرتا آپ رکھائیا۔ نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو رووے زارو زار، نیتز نیناں
 نیر وہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گئے ہار، ہر کا انت کوئے نہ پائیا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے پکار، دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ جگ جگ سکھیا
 دے وِج سنسار، ساچی سکھیا اک وکھائیا۔ کاغد قلم نال پیار، لکھ لکھ شاہی لیکھ بنائیا۔ نرگن سرگن کرپسار، اکھر اکھر جوڑ جڑائیا۔ رسنا جہوا دے ادھار،
 بانی بانی روپ وٹائیا۔ صفت صلاحی صفت کرائے اگم اپار، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ پہلوں دیوے درس دیدار، دوجے اپنا راہ چلائیا۔ تیجے دیوے نین
 اگھاڑ، چوتھے چوتھے پد وڈیائیا۔ پنچم نادشبد دھنکار، چھیویں چھپر چھن چھہائیا۔ ستوں ست ستوادی کر پیار، ست پُرکھ نرنجن میل ملائیا۔ نظری آئے
 اک اکال اجونی رہت بے مثال، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ جگ چوکڑی حل کرے آپ سوال، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت بھگونت آپے بھال، لکھ
 چوڑاسی وچوں لئے اٹھائیا۔ دیک سنگ دیک بال، بن تیل باقی کرے رُشنائیا۔ لیکھا چکے شاہ کنگال، جس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی
 دھر مسال، گھر سنگر سے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ دیا کما وجائے ڈنکا، ایک نامہ نام جٹائیندا۔ دئی دوتی
 میٹے شنکا، شرع شریعت نہ کوئے وکھائیندا۔ آپے پھیرے من کا مکا، من واسنا نہ کوئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو جن کا، گھٹ ایک روپ دھرائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ اٹھائیندا۔ ساچے بھگتاں دیوے مان، نمائیاں گلے لگائیا۔ پورب لہنا کرم پچھان، نیتز نیناں
 دے درسائیا۔ ہر کا لیکھا گا نہ سکے زبان، بے زباں کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ہوئے سہائیا۔ ہر جن سہانک
 ہووے آپ، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ من واسنا میٹے پاپ، اپرادھی گلے لکھائیندا۔ رسنا جہوا چپائے جاپ، بتی دند نہ کوئے ہلاکائیندا۔ اندر وڈ کرے پاٹھ،
 ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ گھر سروور مارے ٹھاٹھ، اکھسٹھ تیرتھ گھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا
 کھیل کرے کرتار، اپنی دیا کمائیا۔ من واسنا کرے خوار، مت متوالی رہن نہ پائیا۔ بدھ بیسی ایک وار، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ ترے گن مایا سیک نہ
 لائے وِج سنسار، اگنی تت نہ کوئے جنائیا۔ نام امولک وست دے بھنڈار، سنگر پورا آپ ورتائیا۔ گر سکھ منگن نہ جائے کسے دوار، جس سنگر پورا ملیا سچا

ماہیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں تیج دے سوار، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیاںیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں آپ ملائیا۔ ساچے سنتاں میلا جگ، جیون جگت آپ جنائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگت، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مکائیندا۔ آتم سیجا ہبے سچ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جائے بھج، نام کھنڈا اک وکھائیندا۔ جگت ترسنا من واسنا جائے بھج، ابھمان نہ کوئے ودھائیندا۔ سنگر پورا حاضر حضورا گرسکھ پڑدہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ دکھائیندا۔ گھر مندر سچ نگارہ جاوے وچ، انحد نادى ناد سنائیندا۔ امرت پیائے پیالہ رنج، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سرت سوانی شبد گرو کرائے جج، گھر میلا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرنکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرنکھ سچ رنگائے رنگ، رنگنہار کرتارا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، میل ملائے نار کنت بھتارا۔ اٹھے پہر اک مردنگ، دوس رین وے نگارہ۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی اینکارا۔ سنگھمن ٹیڈھی بنک پار لنگھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے نام سہارا۔ سچ سہارا نام اوٹ، ایکا ایک جنائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، کنچن گڑھ روپ وٹائیا۔ نرمل نور جگائے جوت، اندھ اندھیر دے گوائیا۔ سنگر پورا اکو بہت، گرنگر گھر گھر منگن کوئے نہ جائیا۔ ہرجن آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، پھڑ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلا چائیں چائیا۔ گرسکھ میلا آتم گھر، پر ماتم دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نران ویس وٹائیندا۔ سرت سوانی لئے پھڑ، شبدی بندھن آپے پائیندا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پنچ وکارا جائے مر، مر جیوت اپنا بھو چکائیندا۔ اکو نظری آئے ہر، دو جاشٹ نہ کوئے وکھائیندا۔ جس جن اُپر سنگر پورا کرپا دے کر، تس اپنی بوہج بھجائیندا۔ جرم کرم مرن ڈرن دکھ جائے ہر، آتم سکھ اک وکھائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرنچیلے باہوں پھڑ، ترے بھون دھنی پار کرائیندا۔ تھر گھر ساچے آپے وڑ، شبدی جوڑ جڑائیندا۔ سچکھنڈ دوار پوڑے چڑھ، چڑھ چڑھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ساچے بھگت آپ ترائیندا۔ جگ جگ تارے ہر جو بھگت، بھگتن اپنی دیا کمائیا۔ لیکھے لائے بوند رکت، پنچ تت دے وڈیاںیا۔ نرگن نرکار آپ جنائے اپنی شکت، شرع شریعت نہ کوئے رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھائے ویلا وقت، تھت وار نہ کوئے سمجھائیا۔ آپے

گھرے آپے بھنے آپ بنائے بنت، گرکھ سجن آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، سری بھگونت جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔ گر سکھ گر گر گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، میل ملائے ساچی سنگت، سنگت ہر ہر اپنا ڈیرہ لائیا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ گر سکھ سچا بودھ اگادھا ہوئے پنڈت، جگت و دیا پڑھن کتے نہ جائیا۔ ناتا ٹٹے جیرج انڈت، اُتہج سیتج نہ کوئے پھرائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے کھنڈت، مات گر بھ نہ پھیرا پائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، سنگر اپنی گود بہائیا۔ پر بھ آگے آد جگاد جگ جگ سارے کردے منت، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ گر سکھ ورا کر کے آئے ہمت، جگت دوارا پنڈھ مکائیا۔ سنگر پورا چوڑاں لوکاں باہر دکھائے اپنی سمت، چوڑاں طبق چرناں ہیٹھ دہائیا۔ پُرکھ ابناسی ہر بھگتاں سنگ سدا ہوئے پر بھلت، بھل بھلوڑی مات مہکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے نام ور، آد جگاد آپ رہے اڈولت، گر سکھ اڈول آپ رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے انولت، اگلا بولیا اپنے لیکھے وچ چھپائیا۔

* ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ پنڈ بگھے ضلع امرتسر *

منی سنگھ آیا بڈھا نڈھا بابا، بہل رہیا گر لائیا۔ میں نہ جانا تیرا کیڈا وڈا چھابا، جگ چوڑی گر اوتار وچ تھائیا۔ میں ہوکا دیندا رہیا نیڑے نیڑے ماجھا مالوا دوآبہ، توں برہمنڈاں کھنڈاں وچ رہیا سمائیا۔ میں رسنا جہوا و جاؤندا رہیا تیرا واجا، تیرا انراگی راگ ہتھ کوئے نہ آئیا۔ میں لتاں پیراں نال پھریا بھاجا، بھج بھج تیرا پنڈھ مکائیا۔ میں ویکھیا توں میرا راجا، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آنت نہ پاراوار، تیرے آگے چلے نہ کوئے چترائیا۔ تیرے آگے کی چترائی، چتر بھج بھو نہ آیا۔ لکھ لکھ تھکی میری قلم شاہی، شہنشاہ تیرا راگ نہ کسے مکایا۔ میں دے دے گیا ڈھائی، دوہرا اکو اک سنایا۔ توں پردہ رہیا پائی، تیرا پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ تیرے ہتھ تیری وڈیائی، میرا کیتا کچھ نہ ہو یا رایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیایا۔ بے آنت وڈیائی میرے داتار، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ توں میرا میں تیرا تیرے در میرا

وہاں، میرا گھر تو ہے سہانیا۔ توں صاحب کنت میں کو جھی کملی نار، بن تیرے رنگ بسنت نہ کوئے چڑھانیا۔ میں تھکی ماندی وچ سنسار، باندی تیری سیو کمائیا۔ چاروں گنٹ پھراں گاندی، تیرا ڈھولا ساچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے آنت تیرا بھیو کوئے نہ پائیا۔ تیرا بھیو نہ جانے کوئے، بھیو ابھید رکھایا۔ پہلوں اپنے سر توں لاپے چندوئے، پڑدہ سب دادئے چکایا۔ بن سنگر ملے نہ کسے ڈھوئے، خالی مندر رہے گرلایا۔ بن سنگر چرن پھولنہار کسے گل نہ سوہے، تن ماٹی خاکی کم کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت منی سنگھ دیوے ور، تیرا پریم پیار اپنے چرناں وچ رکھایا۔ بن چرناں نہ کوئے پیار، دوجی اوٹ نہ کوئے جنایا۔ بن چرناں نہ کوئے ادھار، جگت ادھار نہ کوئے کرایا۔ بن چرناں نہ کوئے وپار، دو جہان نہ کوئے وڈیایا۔ بن چرناں نہ کوئے سنگار، جو بن مات نہ کوئے ہنڈھانیا۔ پُرکھ ابناسی اپنا کر کے سچ وہار، بھیو نہ کسے جنایا۔ پھولن مالا گند گند ہار، گر سکھاں ہتھ پھڑانیا۔ اچھل چھل کر کے اکھاں ساہنے آپ نرنکار، وست امانت اک رکھانیا۔ سولاں گھڑ بیس دس سنگھ منجیتا کر تیار، سدا اتیتا اک رکھانیا۔ کسے بھیو نہ آیا کی کر کے گیا بن ٹھگ چور یار، چوری کر دا نظر کسے نہ آیا۔ خالی کر کے گیاں بھانڈے گھڑے گھمیار، کاپی ماٹی ٹھیکر کم کسے نہ آیا۔ ایتھوں چکیا اوتھے رکھیا اپنا کیتا سچ وہار، نانک پوری آس کرایا۔ ہر گو بند کھچ کے گیا لکار، گو بند میلا سچ سبھانیا۔ شبد وچولا بنے آپ نرنکار، تول تولے سچا ماہیا۔ پڑدہ اوہلا رکھے وچ سنسار، بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، منی سنگھ تیری لجا پت آپ رکھانیا۔ منی سنگھ ویکھ مار دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ تیرے سنگی ساتھی بھگونت کر پروان، اپنے رنگ رنگائندا۔ درگاہ ساچی دا سچ نشان، لوک مات آپ چڑھائندا۔ سچھنڈ دا سچ مکان، بھگت دوار آپ بنائندا۔ اندر باہر بیٹھ بھگوان، بن سیوک سیو کمائندا۔ تیرا لیکھا کر پردھان، لیکھے اپنے وچ رکھائندا۔ شبدی میلا تیرا کرے آن، پنج تت نہ کوئے وڈیائندا۔ چرن کول دے کے جائے اک دھیان، نیتز نین نہ کوئے اٹھائندا۔ اگے دو جا گرو نہ رہے کوئی وچ جہان، گرو آں پیراں سد سد پچھلا لیکھا سرب مکائندا۔ پھیر آ کے دیوے تیتوں مان، اپنا مان ودھائندا۔ بن نیتراں کر پچھان، بناں

اکھیاں رنگ دکھائیندا۔ بن رسنا بول فرمان، بن دنداں کھ صلاحندا۔ پنچم جیٹھ چند چند آ دینا تان، حکمی حکم آپ سنانیندا۔ بن ہر چرن کسے ملے نہ کوئی مان، ابھمان کم کسے نہ آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کھیل اپنے وچ رکھائیندا۔

* ۱۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گریجن سنگھ دے گرہ پنڈ آسماں ضلع امرتسر *

سو پڑکھ نرنجن صاحب سلطان، آد جگاد سمانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن حکمران، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ اینکارا وڈ بلوان، شاہو بھوپ اپنا بل آپ دھرائیندا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا گن ندھان، بھيو بھيدا بھيو رکھائیندا۔ سیری بھگوان ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو مہربان، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، انھو اپنی دھار چلائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا، ساچی دست آپ ورتائیا۔ اپنا مندر کھول دوارا، سچھنڈ ساچا آپ بنائیا۔ چھپر چھن نہ چار دیوارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ سچ سنگھاسن آگم اپارا، الکھ اگوچر آپ بنائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان سو بھاپائیا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ سنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، اوچ آگم بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگادی اک اکلّا، نرگن نرویر نرنکار اجوئی رہت روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت پرکاس پرکاس آپے بلا، نور نور نور سمانیندا۔ سچ سندیس نرنیش ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ سنانیندا۔ آسن سنگھاسن پڑکھ ابناسن ایکا ملا، پاوا چول نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر سو بھاونت، سنگر پورا آپ سہائیا۔ کرے کھیل سیری بھگونت، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ پڑکھ اکال مہاگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھاٹ ساچی لئے گھرائیا۔ روپ دھرائے ناری کنت، نرنرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا ساچا مان، سنگر پورا آپ رکھائیندا۔ کر کھیل سیری بھگوان، اپنی کھیل آپ جنائیندا۔

داتا دانی ہو مہربان، دست اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جاتا وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ دائی دایا کھیل مہان، سیوک سیو سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر جو ہر ہر آپ اپائیندا۔ زرگن زرُور اندر وڈ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچے تخت آپے چٹھ، تخت نواسی آسن لائیندا۔ سیس جگدیش تاج دھر، رُپ انوُپ وٹائیندا۔ حکمی حاکم آپے کر، نیوں نیوں سیس آپ جھکائیندا۔ در درویش آپے بن، اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ایک، آد پُرکھ بنائیا۔ ایکنکارا آپے رکھے اپنی ٹیک، دُجی اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ اپنے نیتز آپا لئے پیکھ، پیکھنہارا آپ ہو آئیا۔ نہ کوئی لیکھ نہ کوئی لیکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ آپے زر آپ زریش، زر نرائن بے پرواہیا۔ وسنہارا ساچے دیس، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائیا۔ بنائے بنت آپ بنواری، دُوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ زرمل دیا جوت کر اُجیاری، نورو نور ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، بے پرواہ اپنا راہ چلائیندا۔ محل اٹل اُچ مناری، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ زرُجن آپ وڈیائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، ہر آپے ویکھ دکھائیندا۔ آپے جانے پار حد، کنارہ نظر کسے نہ آئیندا۔ آپے تخت بہے سچ، ساچا تخت آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ہر زرُکارا اپنا متا آپ پکائیندا۔ ساچا متا ہر زرُکار، سچکھنڈ نواسی آپ پکائیا۔ اک اکلّا بن گوار، بیٹھا آسن لائیا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی دست آپ ورتائیا۔ زرگن زرگن کرے پیار، زرگن میلا سہج سہجائیا۔ زرگن ناری کنت بھتار، زرگن سیج سہنجنی آپ ہنڈھائیا۔ زرگن وسے سچکھنڈ پچھے گھر بار، در دروازہ آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرنہارا، کرتا پُرکھ دیا کمائیندا۔ اپنے اندر بن ونجارا، ساچا ہٹ اک چلائیندا۔ ساچی دست دست ہر تھارا، زرگن اپنی آپ کمائیندا۔ زرگن میلا زرگن چیلا زرگن کھیل ایکنکارا، عقل کل اپنی آپ پرگٹائیندا۔ زرگن دست زرگن بھنڈارا، زرگن ہوئے دیونہارا، زرگن جھولی آگے ڈاھندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ تماشا پُرکھ ابناسا زرگن زرگن آپ کرائیندا۔ زرگن کھیل پُرکھ

اگم، بھيو کوءَ نہ پائيندا۔ کرے ويس سري بھگون، رُوپ انُوپ آپ وٿائيندا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، جوتي جوت ڏمگائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، سڳهندو دوارا آپ وسائيندا۔ سڳهندو دوارا جائے وس، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائيا۔ هر پُرکھ نرنجن پوري کرے آس، ايکنکار ويکھے چائين چائيا۔ آد نرنجن کر پرکاس، نورو نورو رُشائيا۔ ابناسي کرتا هو هو داس، سيوک بن بن سيو کمائيا۔ سري بھگون وسے ساتھ، سگلاسنگ آپ نبھائيا۔ پاربرهم پر بھ ويکھے کھيل تماش، کھيلنھارا آپ هو جائيا۔ ساچے مندر اپني راس، نرگن نرگن آپ رچائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، سڳهندو ويکھے چائين چائيا۔ سڳهندو وسے آپ نرنکارا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوءَ رکھائيندا۔ آد جگادي هو اجيارا، رُوپ انُوپ آپ وٿائيندا۔ الکه اگوچر بے پرواه جوتي جاتا پُرکھ بدھاتا هو اجيارا، انھو اپني دھار چلائيندا۔ دائي دايا کھيل نيوارا، کرے کرائے کرنيھارا، کرتا پُرکھ پُرکھ کرائيندا۔ جنني جن بن سڳي سرکارا، پوت سپوتا کرے پيارا، پتا پوت کھيل کرائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، کرے کھيل ابناسي اچت، شدي جائے ساچا ست، ساچي گود آپ بهائيندا۔ شدي ست گود سھارا، سنگر پورا آپ رکھائيا۔ نرگن نرگن کرے پيارا، نرگن پتا نرگن مائيا۔ کرے کرائے سچ وھارا، بوھاري وڏو ڏيائيا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڙا، اپني سيوا آپ کمائيا۔ پرکاس وچوں پرکاس دے آدھارا، جوتي جوت جوت رُشائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، شدي ست دے وڏيائيا۔ شدي ست هر چھوٺا بالا، پُرکھ ابناسي آپ پرگٿائيندا۔ تھر گھر بهائے سڳي دھر مساله، چار ديوار نہ کوءَ رکھائيندا۔ آد پُرکھ چلي اولڙي چالا، بھيو کوءَ نہ پائيندا۔ سدا سھيلا وسے نالا، وچھڙ کدے نہ جائيندا۔ ساچا مارگ دس سگھالا، بھيو ابھيد گھلائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، شدي ست آپ اچچائيندا۔ شدي ست کر پيارا، هر سنگر کھيل کرائيا۔ اپني اچچيا آپ دھارا، کر کريپا ميل ملائيا۔ جنني جن اگم اپارا، دائي دايا سيو کمائيا۔ تھر گھر دربارے آپ وڙ، سر اپنا هٿھ رکھائيا۔ آد جگاد کرے پرتپال، پرتپالک وڏو گوسائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني کريپا کر، ساچے ست ست سمجھائيا۔ ساچے ست ديوے گيان، هر جو اپني ديا کمائيندا۔ ساچے ست ديوے دھيان، هر جو اريکا دھيان جائيندا۔ ساچے ست ديوے مان، سر اپنا هٿھ ڏکائيندا۔ ساچے ست ديوے نشان، ست نشانہ اک وکھائيندا۔ ساچے ست ديوے پچان، سوچھ سرُوپي رُوپ آپ وکھائيندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ آپ اٹھائیدا۔ شبدی سٹ جائے اٹھ، سچھنڈ نواسی آپ اٹھائیا۔ آد پُرکھ ابناسی کرتا جائے سٹھ، اجونی رہت ہوئے سہائیا۔ پُرکھ اکالا دین دیلا سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر وجے سچ ودھائیا۔ تھر گھر وجے ساچا واجا، وجا ونہارا آپ وجائیدا۔ کرے کھیل غریب نوازا، بھو کوئے نہ پائیدا۔ بھوپت بھوپ راجن راجا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ اپنا پڑدہ آپ اٹھائیدا۔ پوت سپوتا سازن سزا، بال انجانا آپ جگائیدا۔ آپے رچ رچ اپنا کاجا، آپے خوشی دکھائیدا۔ آپے سچھنڈ نواسی تھر گھر پھرے بھاجا، اپنی لکھ آپ جگائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنا آپ گھلائیدا۔ تھر گھر ساچا گیا کھل، ہر جو آپ گھلایا۔ آپ اپنی اپنی گل، شبدی ویس وٹایا۔ آپے کھیل کرے اتل، تول سکے نہ کوئے رایا۔ آپے ہوئے سدا اٹھل، بھل کدے نہ جایا۔ آپے ہوئے سدا اڈل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا آپ سہایا۔ سچھنڈ سہائے آپ نرنکارا، نرگن اپنا نور دھرائیا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، شبدی سٹ دئے وڈیائیا۔ حکمی حکم ست جیکارا، ست ستوادی آپ سٹائیا۔ میرا تیرا اک سہارا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ تیرا میرا ایک نعرہ، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ تیرا میرا اک پسارا، پسر پساری رہیا سمجھائیا۔ تیرا میرا اک اکھاڑا، نرگن نرگن ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ دیوے مان پُرکھ ابناسا، اپنی دیا کمائیدا۔ سچھنڈ نواسی پائے ساچی راسا، تھر گھر اپنا کھیل کرائیدا۔ تیرے امتر کرے واسا، اپنا میل ملائیدا۔ کر کر میلا شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنا رنگ رنگائیدا۔ سٹ دلا رے تیری کرے پوری آسا، نر اساروپ نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک سٹائیدا۔ دھر فرمانا ساچا گیت، بودھ اگادھی ہر جنائیدا۔ شبدی سٹ تیری ریت، پُرکھ ابناسی آپ چلائیدا۔ چرن سرن سچ پریت، پریتوان آپ بتائیدا۔ کھیل کرائے اک انڈیٹھ، نیز نظر کوئے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنی سکھیا آپ سمجھائیدا۔ آد پُرکھ دیوے سکھیا، لیکھا اپنا آپ جنائیدا۔ سچھنڈ نواسی پائے بھچھیا، بھکھک جھولی آپ بھرائیدا۔ آپ ونڈائے ساچا حسیا، حصہ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سٹ سمجھائیدا۔ شبدی سٹ دوئے جوڑ کر نمسکار، پر بھ آگے سپس جھکائیدا۔ ٹوں صاحب سلطان

تیرا آنت نہ پارادار، ہوں بالک بھیو نہ آئیندا۔ کر کرپا چرن کول دے پیار، ایکا تیری اوٹ رکھائیندا۔ تیرے کھمے اندر کراں کار، کیتا قول بُھل نہ جائیندا۔ تُوں صاحب سلطان پروردگار، بے عیب آپ اکھوائیندا۔ مقامے حق تیرا پسار، نُور نُورانہ ڈمگائیندا۔ میں بردا چاکر سیوادار، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا دینی کر، تیرے آگے سیس جُھکائیندا۔ تیرے چرناں سیس آگے رکھ، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ جوں بھاوے تُوں لینا رکھ، میں چلاں تُدھ رضائیا۔ تُوں میرا نُور کیتا پرتکھ، بن میرا پتا مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا دینی کر، اِکو تیری اوٹ تکائیا۔ اِکو تیری آس، میرے ہر پروردگار۔ سدا وسال تیرے پاس، موہے بھائے تیرا دوارا۔ تیرے درس بچھے پیاس، تیرا نُور ٹھنڈا ٹھارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھر گھر وسدا رہے دوارا۔ تھر گھر میرا وسے دوار، شبدی منگ منگائیندا۔ تیرے چرن دھوڑی منگاں چھار، مستک اِکا لگائیندا۔ تیرا ناؤں گیت سہاگی گاواں وار، ناؤں نرکارا اِک صلاحندا۔ سچکھنڈ ویکھاں تیرا دیدار، نیتز نین نین ملائیندا۔ تُوں صاحب سچا بخشنہار، تیرا بھیو کوائے نہ آئیندا۔ میں بال انجانا سٹ دُلا، تیرے چرناں سیس جُھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ بن اور نہ کوائے بھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو دِیال، اپنی دِیا کمائیا۔ تیری سدا سدا کراں پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ تُوں اُبجیا میرا لال، لالن میری گود سہائیا۔ میں مارگ دساں اِک سکھال، ہر بر تیرا ناؤں وڈیائیا۔ تھر گھر وسدی رہے تیری دھر مسال، دھرم دوارا اِک بنائیا۔ دِپک دِیا دِتا بال، نہ سکے کوئی بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایگان سبھائیا۔ ایگان پُرکھ اکالا، آد آد جنایا۔ تیرا مارگ دساں سکھالا، اپنا بھیو کھلایا۔ تیری گود بہاواں لالا، وشن برہما شو ناؤں دھرایا۔ کراں کھیل اِک نرالا، ایکنکارا رہیا سناپا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ سٹ وڈیایا۔ شبدی سٹ سٹ سُن بال نادان، ہر جو آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو دِتا دان، ترے ترے تیری جھولی پائیندا۔ ترے ترے کرن اِک دھیان، ایکا راہ دکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، تیری مہما آپ جنائیندا۔ ترے گن مایا کر پردھان، پنچم میل میل ملائیندا۔ شبدی شبد دُھر فرمان، سچ سندیسہ اِک الائیندا۔ وشنوں وشنوں لئے پچھان، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ شکر کرے اِک کلیان، سُن اگم دھواں دھار

پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگائیندا۔ ساچی سیوا سٹ دُلا رے، ہر جو ہر ہر آپ لگایا۔ وشن برہما شو کر تیارے، ترے پنج میل سمجھایا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے گھر بن ٹھٹھیارے، گھٹ گھٹ اپنا روپ سہایا۔ چارے کھانی کر ونجارے، انڈج جیرج اُتھج سیتج رنگ رنگایا۔ چارے بانی بول جیکارے، چاروں کُنٹ کُنٹ سُنایا۔ چاروں جگ کر پنہارے، لوک مات سیو کمایا۔ چار ورن دے سہارے، چار یاری گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا آد پُرکھ ایکا وار سُنایا۔ آد پُرکھ سچ سندیسہ، ایکا وار جنائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوآں وسادیا، گگن منڈل تیرا راگ سُنائیندا۔ کھانی بانی بن نریشا، نر نرائن بھو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیوا جانا لگ، ہر ہر آپ جنائیندا۔ حکم ورتائے سورا سرگ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی ناتا توڑ جگ، جاگرت جوت جوت ملائیندا۔ ترے گن مایا گنی اگ، تتوت تت پرگٹائیندا۔ نرگن سرگن اندر بہے سچ، نو نو کھیل آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ہر ہر آکھ سُنایا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، دھرت دھول دے بہایا۔ جل بنب پائے سار، نیر سرور اپنا بھیس وٹایا۔ رُو سس کر اُجیار، کرن کرن نال چکایا۔ زمیں اسمان ویکھ اکھاڑ، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگایا۔ ساچی سیوا کر پروان، ہر شبد خوشی منائیندا۔ تیرا جھلاواں سچ نشان، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جہان، جیون جگت جگت جنائیندا۔ کھانی بانی ہو پردھان، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ اپنا بھو دس بھگوان، کون دوارے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ تیرے اگے منگاں منگ، میرے صاحب سچے سلطانا۔ جگ چو کڑی ونڈاں ونڈ، لکھ چوڑاسی کھیل مہانا۔ گیت سہاگی سناواں چھند، انراگی راگ ترانہ۔ لیکھا جاناں پتی دند، رسنا جہواناں زبانا۔ کر پرکاس ویکھاں سورج چند، دھرت دھول آکاش زمیں اسمانا۔ لکھ چوڑاسی پاواں بند، بندی خانہ اک دکھانا۔ دو جہاناں رکھاں کندھ، کراں کھیل جگت مہانا۔ اُتھج سیتج جیرج انڈ آپے ونڈ، حکمی حکم دیاں پروانہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے سس جھکانا۔ در تیرے جھکلیا سس، میرے سنگر سچے پیتا۔ ایکا دے سچ اسس، میں چلاواں تیری ریتا۔ اک

پڑھاواں دُھر حدیث، اک چاواں تیرا ناما۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، مہربان ہو مہربانا۔ مہربان دِیال پر بھ مِتا، اپنی دِیا کمائیندا۔ شبد سْت تیری ساچی ریتا، جگ چوکڑی آپ چلائیندا۔ اپنا نام سنائے اندھ پٹھا، لکھن پڑھن وچ نہ آسیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ سمجھائیندا۔ ساچی دھار سُن کن لا، ہر جو ہر جنائیا۔ جگ جگ بناں مات ملاح، رُپ انُپ وٹائیا۔ گر اوتار ناؤں دھرا، جیو جنت سیو کمائیا۔ ناؤں ندھانا آپے گا، لکھ چوراسی کراں پڑھائیا۔ تیرا مارگ دیواں لا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن اپنی دِیا کمائیا۔ رحم کمائے ہر رحمان، رحمت اپنی آپ جنائیندا۔ تیرا کھیل دو جہان، ہر شبدی آپ دکھائیندا۔ لوک مات رکھائے تیرا مان، اپنا مان نہ کوئے جنائیندا۔ گر گر رُپ ہو پردھان، تیرا ناد و جائیندا۔ برہما ویتا دیوے اک گیان، نیز نین نین اک گھلائیندا۔ شبد اگئی دُھر فرمان، دُھر درباری آپ سنائیندا۔ چارے ویداں کر دکھیان، چارے جگ سو بھاپائیندا۔ شاستر سمتر دے دھیان، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیو پرانی دے پران، پون سواسی کھیل مہان، زرگن سرگن دھار چلائیندا۔ زرگن سرگن شبدی دھار، ہر نامے ڈنک و جائیا۔ لکھ لکھ لیکھا جگ چار، چار وید کرے پڑھائیا۔ شاستر سمتر کرتیار، پُران اٹھاراں نال وڈیائیا۔ گیتا گیان کر ادھار، اٹھ دس بندھن پائیا۔ انجیل قرآن کھول کواڑ، تمیس بتیسا ڈھولا گائیا۔ کھانی بانی کر پسا، پسر پساوی ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ آتم پر ماتم دے سہار، ایش جیو کرے گڑمائیا۔ لیکھا جانے جگ جگ چار، چوکڑی اپنا بندھن پائیا۔ نو نو کھیل ویکھے اکھاڑ، چار چار اپنا ناچ نچائیا۔ نو نو چار دے ادھار، جگت ادھاری ایکا ماہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج بن بن سیو ادار، چاکر اپنی سیو کمائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی آوے جاوے وارو وار، رُپ انُپ آپ وٹائیا۔ شاستر سمتر وید پُران نہ پان سار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اوچی کوک کوک کرن پکار، سوہلا ڈھولا اک سنائیا۔ سرب جیاں داسا نچھیا، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ تخت نواسی ایکنکار، ساچے تخت بیٹھا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر کھیل وکھائیا۔ شبدی گر ایکو داتا، جگ جگ ولس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی سنائے گاتھا، بودھ اگادھ آپ پرگٹائیندا۔ آپ چلائے اپنا ساکہ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

سرب کل آپے سمرا تھا، سمرتھ پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ کرے پار کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر گرا اوتارا، سچھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، بھگون اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ساچے سنتاں کھول کواڑا، آتم تاکی ایکا لاہیا۔ گرکھاں دیوے درس اپارا، درسی اپنا درس درسائیا۔ گرکھاں دیوے چرن سہارا، چرن اوٹ سچّی سرنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ آوندرا رہیا وارو وارا، ویس انیکا روپ وٹائیا۔ جگ چوکڑی کر کر پار کنارہ، ہر جو اپنی خوشی منائیا۔ آپے گھڑے آپے بھنے آپے ہوئے ویکھنہارا، آپے بیٹھا لکھ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ کار کرائے کرتا پُرکھ، کرنہار اکھوائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوئے جنائیندا۔ لکھ چوراہی کرے پرکھ، ہر جن ساچے آپ اٹھائیندا۔ بن نیتز دیوے درس، بن اکھوں اکھ کھائیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، ساتک ست ست ورتائیندا۔ ست ستوادی اک وکھائے ادرش، اشٹ اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ جگ جگ اتارے پچھلا قرض، قرضہ کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ اک سمجھائیندا۔ شبدی سٹ کن لا، آد پُرکھ سنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ زرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا لوک مات چلایا۔ شبدی شبد دے صلاح، صلاحکار آپ ہو جایا۔ چار وید شاستر سمرت پُران انجیل قرآن گیتا گیان آپ سنا، راگ راگنی راگ الایا۔ کھانی بانی دھر دی رانی بودھ اگادھ پڑدہ دے چکا، چک اپنا لکھ وکھایا۔ چار ورن کھتری براہمن شوڈر ویش، چار گنت اترپورب پچھم دکھن، چار جگ سنجگ تریتا دواپر کلجگ، چار بانی پراپسنتی مدھم بیکھری دے سنا، گیت سہاگی انراگی اپنا راگ الایا۔ اتم چوکڑ ویکھے آ، ایکا ایکنکارا کھیل کرا، چوتھے پد رہیا سما، ایکا چوکا میل ملا، چوڈاں ہٹاں ویکھے تھاؤں تھاں، چوڈاں طبقاں پھیرا پائیا۔ چوڈاں ودیا پکڑے بانہہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد رہیا سمجھائیا۔ شبد سٹ دوئے جوڑ، پرہہ چرنی سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی آد جگاد موہے تیری لوڑ، تده بن میراکاز نہ کوئے کرائیندا۔ دو جہاناں ویکھنا دوڑ دوڑ، اک تیری اوٹ تکائیندا۔ سچھنڈ لگائونا سچا پوڑ، اچا ڈنڈا اک بنائیندا۔ تیرا روپ براہمن گوڑ، دس کسے نہ آئیندا۔ میں تیرا سٹ ڈلارا گھر تیرے جمیا کور، ایکو تیرا ٹکا لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا

دینا ساچا ور، کون ویلا میل ملانیندا۔ کون ویلا میلیں آن، میرے صاحب سچے گوسانیا۔ میں جگ جگ مٹاں تیری آن، در تیرے سیس جھکایا۔ توں درشن دینا آن، میری پوری آس کرایا۔ میں کھیلاں کھیل وچ جہان، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ تیرا ہٹ چلاواں دکان، تیرا ناؤں ناؤں ورتایا۔ توں صاحب سچا سلطان، ساچے تخت آسن لایا۔ کون ویلا ہوئے مہربان، میرا وچھوڑا دئے مکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، آد آد تیرے آگے منگ منگایا۔ دے دے ور کر اقرار، قول اپنا آپ نبھایا۔ جگ چوکڑی سیوا کراں وارو وار، سیوک اپنا ناؤں دھرائیا۔ پرگٹ کر گر اوتار، تیرا ناؤں ناد و جائیا۔ پیر پیغمبر کر خبردار، کلمہ امام اک سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہایا۔ دیوے ور ہر نرکارا، آد آد سنایا۔ جگ چوکڑی کھیل نیارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ انتم چوکڑ پاوے سارا، حکمی حکم آپ جنایا۔ تیرا روپ دکھائے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملایا۔ تیرا نور عیسیٰ موسیٰ ہوئے اجیارا، احمد محمد نال ملایا۔ تیرے ناؤں حق جیکارا، حقیقت تیری دئے سمجھایا۔ تیرا کھیل پروردگارا، پردہ نشین نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنایا۔ اپنا بھیو دسے بھگوان، بھیو ابھید کھلایا۔ سنجگ تریتا پرگٹ ہووے وچ جہان، نرگن سرگن روپ وٹایا۔ سنجگ کلج کھیل دیکھے آن، دیکھنہارا اک ہو جائیا۔ ایکا نور وڈ بلوان، جوتی جاتا روپ دھرائیا۔ گر گر کھیل سری بھگوان، سنگر پورا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا دئے جنایا۔ انتم لیکھا ہر کرتارا، شبدي آپ جنائیندا۔ سنجگ اُتجے اٹھاراں وارا، تریتا دوئے دوئے روپ وٹائیندا۔ دوپر دوئے لائے اکھاڑا، کلج اپنا رنگ رنگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یارا، اللہ رانی پلو آپ بندھائیندا۔ نانک نرگن کر تیارا، پنج تت چولا دیکھ دکھائیندا۔ شبا گئی اک جیکارا، ہر نرکارا آپ سنائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، سچکھنڈ دکھائے اک دوارا، چرن کول کول بہائیندا۔ نانک نرگن کرے دیدارا، بن رسنا جہوا گائے اینکارا، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ تیری قدرت تیرا پسارا، توں خدائی بے عیب پروردگارا، رام رحیم تیرا اکھاڑا لکھ چوراسی چار گنٹ چار کھانی چار ورن لوک مات دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنایا۔ نانک نرگن سچکھنڈ، سچکھنڈ واسی آپ بہائیندا۔ اپنا نام دیوے ونڈ، ساچی دست جھولی پائیندا۔ چار جگ دا بھیکھ پکھنڈ، ایکا

وار مٹائیندا۔ دُھر درگاہی ساچا چھند، ستنام پڑھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دے انند، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ دُئی دویتی بھرماں ڈھاہے
 کندھ، ہوئے گڑھ آپ تڑائیندا۔ آتم پر ماتم تنگی ہون نہ دیوے کنڈ، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا جوتی
 دس دس دھار، کرے کھیل اگم اپار، پُرکھ اکالا دین دیا اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو دسے کھول، اپنی گاتھا آپ جنائیا۔ چار جگ تولے تول، تولنہارا
 ایکا ماہیا۔ کلجگ انتم لکھ چوراسی نام مدھانے لئے وِروں، جگت رڑکنا ایکا پائیا۔ سٹ شبد تیرا دوارا دیوے کھول، پُرکھ اکال دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ دے اٹھائیا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاہ، کرپا کرے گن ندھانا۔ نانک جوتی کر رُشنا، کھیلے کھیل جہانا۔ انتم ویکھے چڑھے چا، ویس
 وٹائے جودھا سوربیر بلی بلوانا۔ سٹ انادی ایکا جا، پنچ تت دیوے سچا دانا۔ گوہند گوہند ناؤں دھرا، گوہند پتا گوہند پوت گوہند میلا وچ جہانا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوانا۔ سری بھگوان رہیا دس، بھیو ابھید گھلائیا۔ شبدی گر ہو پرگٹ، کلجگ ڈنکا دے وجائیا۔ ست
 ستوادی کھولے ہٹ، ست پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ مندر اندر پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کھیل بازی گر نٹ، بن سوانگی سانگ
 رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ دُھر فرمانا اینکار، ایکا ایک جنائیندا۔ جگ جگ سندیسہ دیواں وچ سنسار، واک
 بھوکھت آپ سنائیندا۔ گر اوتاراں کھول کواڑ، پیر پیغمبر پڑدہ لائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر دی دھار، دُھر دا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ دُھر دا گر دُھر اوتار،
 دُھر دانی رسول بنائیندا۔ دُھر دا حکم دُھر فرمان، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرمی اپنا کرم آپ کمائیندا۔
 نہکرمی کرے اپنی کار، کرتا پُرکھ بھیو نہ آئیا۔ وید ویاسا دے ادھار، پُران اٹھاراں چار لکھ ہزار ستاراں سلوک گنائیا۔ اچی کوک کرے پکار، کلجگ آئے
 انتم وار، پرگٹ ہوئے نہکلنک زرائن ز اوتار، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ جگ جگ کرتا کرے خبردار، عیسیٰ موسیٰ نین گھلائیا۔ موسیٰ کہے میرا آئے
 پروردگار، نوری جلوہ نور وکھائیا۔ محمد کہے میرا سانجھیا، رسول رسولاً سچا ماہیا۔ نانک کہے مہابلی اترے اپنی دھار، دھاروں دھار لئے پرگٹائیا۔ گوہند
 کہے آئے پُرکھ اکال، عقل کل اپنا روپ وٹائیا۔ سبمل وسے دھر مسال، دھر مسالہ اک بنائیا۔ ترے گن مایا توڑے جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنا۔

بھگت بھگونت لئے بھال، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، غریب نمانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو
آپ گھلایا۔ اپنا بھو کھولے بھید، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ اتم لیکھا چکنا چار وید، شاستر سمرت پُران کوئے رہن نہ پائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان
سادھ سنت ویکھے کھید، جگ جگ اپنا لھم ورتائیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر انھو پرکاسا کھیل تماشا کرے اچھل اچھید، ول چھل اپنی کار کمائیدا۔ جنگل جوہ
اُجاڑ پہاڑ سمند ساگر ویکھنہارا بالوریت، اُچے ٹلے پر بت سو بھاپائیدا۔ انڈج جیرج اُتبج سیج لکھ چوڑاسی پر کھنہارا اندر وڑ وڑ کایا کھیت، سرگن نرگن اپنا
رپ وکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیدا۔ اپنا بھو دتے کھول، کھولنہار ہر نرنکارا۔ کلجگ اتم تولے پورا تول،
تولنہارا ہو اُجیارا۔ جگ چوڑی پورا کرے کیتا قول، بھل نہ جائے وچ سنسارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہوئے آپ نرنکارا۔
نرنکار ہوئے پرگٹ، پرگنا اپنا دئے جنایا۔ چوداں لوک چووداں طبق چرناں ہیٹھ دبائے جھٹ، سپس سکے نہ کوئی اٹھایا۔ دو جہاناں سری بھگوان ویکھے
ہٹ، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیا۔ بھو چکائے تیر تھ تھ، کنارہ کوئے نظر نہ آیا۔ نام نگارے لگائے سٹ، ساچا ڈنکا اک وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے گنایا۔ لیکھا جانے ہر ہر دھار، دوسر بھو کوئے نہ آئیدا۔ شبدی سٹ رہنا خبردار، پرکھ ابناسی آپ جگائیدا۔ پرگٹ
ہوئے نہکٹک نرائن نر اوتار، رپ انوپ ویس وٹائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، سمند ساگر مس بن بن نیتز نیناں نیر وہائیدا۔ ہر کا آنت نہ پاروار،
بے آنت کہہ گئے گر اوتار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم میلا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ اتم میل مات
کراونا، ہر ستگر آپ جنایا۔ نرگن نرور پرکھ اکال رپ وٹاونا، جوتی جامہ ویس وٹایا۔ ساڈھے تن ہتھ بنک دوارا اک سہاونا، سمبل نگری ناؤں دھرایا۔
شبدی گر گوبند ویس کراونا، نظر کسے نہ آیا۔ جوت اُجالا اک وکھاونا، دین دیلا دیا کمایا۔ چار جگ دا ڈیرہ ڈھاوہنا، ڈھاہ ڈھاہ ڈھیر خاک ملایا۔ راجا رانا
تختوں لاہنا، سپس تاج نہ کوئے لکایا۔ چار ورن دا پندھ مکاونا، اتم برہم سرب وکھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایک دھام بہاونا، ایک گھر دئے وڈیایا۔ گر
اوتاراں پیر پیغمبراں لھم سناونا، دھر سندیسہ آپ الایا۔ لوک مات ہر کھیل کھلاونا، ستجگ ساچا راہ چلایا۔ جنم جنم دے وچھڑے میل ملاونا، جگ جگ دا

پندھ مُکایا۔ بہتر بھگتاں آپ اُٹھاؤنا، اُٹھ اپنے گلے لگایا۔ ساچا مندر اک بناؤنا، چھٹی چھٹی مول نہ رایا۔ اندر وڑ کے آسن لاؤنا، اُپر چڑھ کے ویکھ وکھاؤنا، دو جہاناں ونڈ ونڈایا۔ سچ سنگھاسن اک رکھاؤنا، پُرکھ ابناسی دے سُبھایا۔ پنچم گھ تاج پہناؤنا، پنچم اپنا سَلم ورتایا۔ پنچ پردھان آپ بناؤنا، پنچم راگ الایا۔ پنجاں درگاہ مان داؤنا، پنجاں ایگا گھر وساؤنا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند سورنال ملاؤنا، ساچا چلہ تیر چڑھاؤنا، شبد کمند آپ اُٹھایا۔ کلنی توڑا اک چکاؤنا، جوتی شبدی جوڑ جڑاؤنا، ساچا آسو گھوڑ دوڑاؤنا لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبايا۔ لکھ چوڑاسی ریٹھا کوڑا ویکھ وکھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت ملاوا دے سمجھایا۔ آنت ملاوا کرے کرتار، کلجگ آنت وجے ودھایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سدے سچ دربار، دُھر درباری آپ لگایا۔ چار جگ دی کرنی کرتا دے وکھال، نیتز نین سرب گھلایا۔ اُٹھو ویکھو اپنے اپنے لو سنبھال، ہندو مسلم سکھ عیسائی گر اوتار پیر پیغمبر نیتز نین ویکھن اُٹھال، لوک مات دھیان لگایا۔ بن ہر نامے ہوئے سرب کنگال، ساچی وست ہتھ نہ کسے وکھایا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے جوٹھ جھوٹھ کوڑی کریا وجے تال، گرودوارے دھیاں بھیناں رہے تکایا۔ گر کی بانی کسے نہ وجا بان، آتم رام نہ سکے پچھان، ایکا بھلیا ہر بھگوان، نانک گوہند دے نہ گواہیا۔ اُمت نبی ہوئی حیران، چاروں گنٹ بے ایمان، گھر گھر شرع وڈیا شیطان، آب حیات نہ کوئے پیایا۔ تیس بتیس سارے گان، مسلا حل نہ کوئے قرآن، کایا گرہ نہ کوئی وکھایا۔ مٹھ کعبہ ویکھ دکان، حاجی حج نہ کرے کوئی کر دھیان، نیتز نیناں نور نور نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا کرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات مارن جھاک، ہر ساچا آپ وکھائیندا۔ چاروں گنٹ ویکھن تاکی، کایا مندر اندر تاک نہ کوئی گھلایا۔ سادھ سنت پڑھ پڑھ تھکے وِدیا ساکھی، ساکھیاں سنگر نظر کسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا چکے مات نہ باقی، پچھلا مول نہ کوئی وکھائیندا۔ نہ کوئی پڑدہ رہیا ڈھاک، کھلی مینڈی سرب وکھائیندا۔ چاروں گنٹ رین اندھیری راتی، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ ملیا میل نہ کملاپاتی، ساچی سچ نہ کوئی ہنڈھائیندا۔ پیالہ پیالے نہ کوئی ساقی، امرت رس ہتھ کسے نہ آئیندا۔ شبد گر لہنا دینا دینا باقی، باقی تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم میلا آپ جنائیندا۔ انتم میلا سری بھگوان، شبدی شبد کرایا۔ کلجگ انتم میٹ نشان، کوڑی کریا دے کھپایا۔ ہوئے ہنگتا مایا ممتا نہ رہے

دُکان، آسا ترسنا نہ کوئی ودھائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے پردھان، نون سو اکھر کرے پڑھائی۔ مُسلم ہندو سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر
 ویش ویکھو گان، ایک نام ایک رام ایک کلمہ دے پڑھائی۔ چار کھانی چار بانی ہوئی نادان، ہر کا بھیو کئے نہ پائی۔ پرگٹ ہوئے نوجوان، سوربیر سچا شہنشاہیا۔
 دھرم جھلائے اک نشان، ست ستوادی آپ اٹھائی۔ جیو جنت سادھ سنت لکھ چوراسی سارے گان، پاربرہم تیری وڈی وڈیائی۔ توں آد جگادی اک
 بھگوان، نہ مرے نہ جائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل اپنے ہتھ رکھائی۔ اپنا میل رکھے ہتھ، ہر سنگر دین دیالا۔ چار ورن سنائے
 اپنی گاتھ، کر کرپا گر گوپالا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، ناتھ انا تھاں ہوئے رکھوالا۔ ایک اکھر ایک پاٹھ، ایک وکھائے سچی دھرمسالہ۔ ایک تیرتھ ایک تاٹ،
 ایک امرت پیائے پیالہ۔ ایک برہم ایک ذات، ایک ہوئے سدا رکھوالا۔ ایک پُرکھ بندھائے نات، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کرے
 کھیل نرالا۔ کلجگ انتم کھیل کراونا، ہر کرتا آپ جنائی۔ چار جگ دا پندھ مُکاونا، کلجگ کوڑا دے کھپائی۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا، ست ستوادی ہوئے
 سہائی۔ دھرت مات دی گود بہاونا، ساچی گکھ دے سہائی۔ جگت بھلے نال رلاونا، ایک بندھن پائی۔ دُھر درگا ہی ڈھولا اک سناونا، نانک گوہند گیا
 سمجھائی۔ سو پُرکھ زرنجن پھیرا پاونا، ہنگ برہم لئے پرنائی۔ سوہنگ ساچا شبد چلاونا، آتم پر ماتم وجے ودھائی۔ ورن برن کوئی رہن نہ پاونا، ذات پات
 نظر نہ آئی۔ سوہنگ ساچا شبد چلاونا، آتم پر ماتم وجے ودھائی۔ کلمہ کلام نہ کسے پڑھاونا، سجدہ سیس نہ کوئی جھکائی۔ دھرت مصلانہ کسے وچھاونا، روزہ
 نماز نہ کوئی جنائی۔ چودھویں صدی پندھ مُکاونا، چوداں طبقات اپنے وچ چھپائی۔ سرشٹ سبائی ایک سبق پڑھاونا، الف یے کرے گڑمائی۔ ساچی یاد اک
 رکھاونا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا تھم ورتائی۔ جگ جگ تھم ورتے جگ، جگ جیون داتا آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل
 سورا سرگ، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی پھوکے ترے گن مایا اگت، کوڑی کریا لنبو لائیندا۔ بن ہر کرپا کئے نہ سکے بچ، جیو جنت سرب
 گر لائیندا۔ کایا بھانڈا ٹٹے کچھ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گر گوہند کہے پُرکھ اکال پرگٹ ہووے سچ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ساچے بھگتاں اندر جائے
 وس، گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کوٹن کوٹ کر پرکاس، روس گکھ شرمائیندا۔ اگیان اندھیرا جائے وناس، نور نورانہ چند چڑھائیندا۔ گرکھاں وسے سدا پاس،

گوبند و چھڑ کدے نہ جائیندا۔ منمکھ سدا رہے اُداس، نانک نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر مندر پُرکھ اکال پار برہم پت پر میثور تیری سچی کرے نہ کوئی ارداس، جگت و ہارا ارداسا سرب سدھائیندا۔ اتم ہونا پینا ناس، آگے ہو نہ کوئی بچائیندا۔ پُرکھ اکال دی پنٹھ خالصہ شاخ، کھتری برہمن شودر ویش وند نہ کوئی وندائیندا۔ اتم آنت خالصہ خالص ویکھے آپ، اپنا خالص روپ آپ پر گٹائیندا۔ لکھ چوراسی بن بن مائی باپ، پتا پوت گود سہائیندا۔ سنجگ چلائے اپنا جاپ، گر پیر نہ کوئے پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتارا، کر نہار آپ اکھوائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ چند پر چند دوہری دھارا، نو کھنڈ آپ دکھائیا۔ پر تھی آکاشا اک اکھاڑا آپ لگائے وچ سنسارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ گھلائیا۔ بھیو ابھید دھرم ادھرم، ہر جو ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھلے بھرم، بھرم گڑھ نہ کوئی تڑائیندا۔ جیو جنت بدھا ورن برن، شرع سنگل نہ کوئی تڑائیندا۔ بن گرگھ کسے نہ کھلے نیتز ہرن پھرن، زرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ سادھ سنت اک دُو بے نال لڑن، جگت ہنکار وکار نہ کوئے مٹائیا۔ اپنا کیتا اتم سارے بھرن، چتر گپت حساب دکھائیندا۔ رائے دھرم کولوں سارے ڈرن، آگے سپس نہ کوئی اٹھائیندا۔ لاڑی موت گھر گھر آئے ورن، ساچا سگن سگن منائیندا۔ گرگھ ورنے لوک مات ترن، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ سنگر شبد جو پلو پھرن، ادھ وچکار نہ کوئی ڈبائیندا۔ پار کنارہ اتم کرن، اوکھی گھاٹی آپ چٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پُرکھ اکال دی منگن سرن، بن پُرکھ اکال اپنی جوت نہ کوئی ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت ملاوا آپ سمجھائیندا۔ آنت ملاوا ساچے دیس، دیس دستر آپ سمجھائیا۔ زرگن کرے زرگن ویس، سرگن نظر کسے نہ آئیا۔ لہنا دینا چکائے پیر پیغمبر اولیئے ملا شیخ، مسائق کوئے رہن نہ پائیا۔ پنڈت پاندھا تھکا ماندا اتم جھو جھے کلجگ کھیت، چچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ چار ورن پُرکھ ابناسی اکو کرے ہییت، مل اتم پر ماتم خوشی منائیا۔ رت بسنتی رہے چیت، چیتن بھل بھلواڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زائن نہ، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ اپنی کرنی کرے کرنے جوگ، کر نہارا کرتارا۔ جگا جگتر سنجوگ و جوگ، ویکھے وگسے پاوے سارا۔ آد آنت رس بھوگ، بھوگی بھوگے اگم اپارا۔ حکمی حکم لوک پر لوک، دو جہاناں دئے سہارا۔ شبد انادی ناد سلوک، گیت گاوے

گاؤنہارا آد جُگاد نہ سکے کوئی روک، ہر کا بھانا اپرا۔ کلجگ انتم گرکھ وِرا شبدی کھو جے کھوج۔ پڑھ پڑھ تھکا سرب سنسارا۔ بھگت بھگونت پڑھ اکال
 اکو رکھے اوٹ، اکو منگے درس دیدارا۔ بھاگ لگائے دیا کمائے کایا مندر قلعے کوٹ، محل اٹل اچل دیکھے منارا۔ گرسکھ جگائے نرمل جوت، میٹ مٹائے
 اندھ اندھیارا۔ شبدی شبد ملاوا اوت پوت، پتا پوت کھیل اپارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وِشنو بھگوان، آد جُگادی ساچا کاہن، سچکھنڈ وسے سچ مکان، تھر گھر دیوے شبدی دان، لوک مات دیکھے مار دھیان، آد آنت اک اوتارا۔ آد آنت اک
 اوتارا، اور نہ کوئے وڈیا نیا۔ آد جُگادی کرپسارا، جگ جگ ویکھ دکھانیا۔ جگا جگنتر ساچا نعرہ، بودھ اگادھ سنایا۔ کاتب لیکھک بن بن لکھارا، لکھ لکھ اپنا
 راگ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر بھگت لئے جگایا۔ بھگت جگائے آپ پر بھ، اپنی کرپا دھار۔ لکھ چوڑا سی
 وچوں لئے لہ، گھر گھر اندر مندر پاوے سار۔ امرت چوائے کوئل نبھ، کوئل کولا کھلے گلزار۔ ساچے مندر نہ پھب، آتم سیجا کنت بھتار۔ امرت جام
 پیائے مد، دوس رین رہے نمار۔ انحد ناد وجائے ند، دُھن آتمک اک سنار۔ بجر کپائی پار حد، توڑے گڑھ ہنکار۔ پنچ وکارا وچوں کڈھ، دیوے نام
 ادھار۔ کرے پرکاس اندھیری کھڈ، ناتا تئے دھواں دھار۔ آتم پر ماتم جائے بھ، میل ملاوا سچے گھر بار۔ اک دُوبے دی رکھنہارا لُج، ایش جیو جیو
 سہار۔ انتم پڑدہ لئے کج، جنم جنم دُرمت میل دئے اتار۔ سنت سہیلے گرو گرو گر چیلے دیکھے بھج بھج، پاندھی اپنا پندھ نوار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری انتم ور، راج راجا شاہ سلطانا کرے مات خوار۔

* ۱۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ چمبل سنگت ضلع امرتسر *

کرپا کرے گن ندھان، ہر جو اپنی دیا کمائیدا۔ (ایکا دیوے) دھر فرمان، دھر درباری آپ سنائیدا۔ بودھ اگادھا اک گیان، اکھر وکھر آپ
 پرگٹائیدا۔ لکھ چوڑا سی کر پچان، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیدا۔ سنت سہیلے دیوے مان، بھگت بھگونت میل ملائیدا۔ گرکھاں دیوے اک دھیان، آتم نیز

اک کھلائیندا۔ گرسکھاں ہوئے جانی جان، اپنی بوجھ آپ بُجھائیندا۔ کِرپا کرے وڈ مہربان، دینِ دِیال کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو ہر نرنکارا، جگ کرتا آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکڑی کرے کرائے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا جانے گر اوتارا، پیر پیغمبر بھيو چکائیا۔ آکاش پرکاس جانے رُوس ستارہ، منڈل منڈپ ویکھ وکھائیا۔ زمیں اسمان ویکھے اکھاڑا، برہمنڈ کھنڈ دو جہان اپنائین اٹھائیا۔ وشن برہما شو جانے دھارا، آد جگاد وڈ وڈیائیا۔ شاستر سمرت وید پُران پاوے سارا، انجیل قرآن پڑہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، آد جگاد کرائیندا۔ جگا جگنتر دے سہارا، لکھ چوراسی انگ لگائیندا۔ ناد شبد بول جیکارا، دُھن انادی ناد سنائیندا۔ لکھ لکھ لیکھ اپرا اپارا، لوک مات راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنی کار کمائیندا۔ جگ جگ کار کرے کرتا، کرتا پُرکھ سیو کمائیا۔ سیوک سیوا لائے گر اوتارا، سنگر اپنی بوجھ بُجھائیا۔ شبد اگنی وست نیار، لوک مات ورتائیا۔ حکمی حکم کھیل نیار، کھیلنہار اک سنائیا۔ سنجگ تریتا دوپر بنھے دھار، کلج اپنا رنگ رنگائیا۔ جگ چوکڑی کوٹن کوٹ وار، کوٹن کوٹی رُپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو کرن نمسکار، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ منگن نیتز نین درس دیدار، چرن کول دھیان لگائیا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ تھکے انت نہ پاراوار، بے انت بے انت بے انت گئے سمجھائیا۔ سچکھنڈ و سے آپ نرنکارا، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ تھر گھر شبد دلارا دیوے واڑ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء لوک پر لوک آپے ویکھے سچ اکھاڑ، جگت اکھاڑا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل سری بھگوانا، آد جگاد کرائیندا۔ جگا جگنتر ست نشانہ، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ گر اوتاراں دُھر فرمانا، پیر پیغمبراں آپ پڑھائیندا۔ بودھ اگادھی اک ترانہ، ترے گن اتیتا آپ سنائیندا۔ نرگن سرگن وکھائے اک مکانا، کایا مندر آپ سہائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی آپ جگائے مہانا، تیل بتی نہ کوئے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس اوٹرا، کرے کرائے کرنہار۔ ورن برن پھڑائے پلڑا، ذات پات دے ادھار۔ راج راجانا شاہ سلطاناں سچ سندیس گھلڑا، دُھر دی بانی دُھر دی دھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا

جانے ہر جگ چار۔ جگ چار لیکھا اپارا، وید شاستر سمرت دین گواہیا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، رُوپ انُوپ دھرایا۔ شبد انادی بول جیکارا، کھ کھ لیکھ مات دکھایا۔ بھگتاں کھولے بند کواڑا، بندی خانہ دئے تڑایا۔ سنناں دیوے نام خمارا، شبد خُماری اک رکھایا۔ گرکھاں بخشے چرن دوارا، چرن سرن سچی سرنایا۔ گرکھاں دیوے اک ادھارا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک ویکھے وارو وارا، کوٹن کوٹ کال بتایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈایا۔ ساچی ونڈن ونڈے ونڈ، بھيو کوءے نہ پائیدا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتھج سیتج اپنا کھیل کرائیدا، چار جگ چار وید چار کھانی چار بانی سنائے چھند، ڈھولا سوہلا ایکا گائیدا۔ چار ورن چار گنت چار یاری کھیل کرے بخشند، بھيو ابھید نہ کوءے جنائیدا۔ نام ندھانا سری بھگوانا کھیل مہانا جگ چوکڑی آپے ونڈ، کوٹن کوٹ ناؤں پرگنائیدا۔ آتم پر ماتم جن بھگتاں دیوے اک اند، دوسر ہتھ کسے نہ آئیدا۔ لکھ چوراسی دئی دوتی ہوئے ہنگتا بھرماں کندھ، بھانڈا بھرم نہ کوءے بھنائیدا۔ ترے گن مایا بندی بند، پنچ تت وکارا کرے اندھ، نیتز گیان نہ کوءے کھلائیدا۔ گر کاشد نہ ہتی دند، رسنا جہوا جھوٹھا گند، آتم رس ہتھ کسے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیدا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، سچکنڈ وسے سچا ماہیا۔ کلجک انتم ہو اُجیارا، جوتی جاتا ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ راگی نادی وسے باہرا، وید کتیب رہے جس گایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوءے مکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن نمسکارا، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ جگ چوکڑی منگدے آئے وارو وارا، بن بھکھک جھولی ڈاہیا۔ دیونہار وست ہر تھارا، نام امولک جھولی پائیا۔ رسنا جہوا بول جیکارا، جیو جنت جنت پڑھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر اپر پیر آپ کرائیدا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز نین نہ کوءے جنائیدا۔ سنجگ تریتا دواپر کرپا پار کنارہ، کلجک ویلا انتم آئیدا۔ چاروں گنت دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوءے چڑھائیدا۔ راج بھوپ نہ کوءے سکدارا، شاہ پاتشاہ نظر کوءے نہ آئیدا۔ گھر گھر اندر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، گر کاشد نہ کوءے کمائیدا۔ پنچ تت تپے انگیارا، امرت میگھ نہ کوءے برسائیدا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش لگا اکھاڑا، ورن برن ناچ نچائیدا۔ اُوچ نیچ روون زارو زارا، جات اجاتی نہ کوءے مٹائیدا۔ دھرم نہ دسے کوءے دوارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کھج انتم ویکھ دکھائیندا۔ کھج انتم کالی رین، نور نظر کوئے نہ آئی۔ ناتا ثنات پت بھائی بھین، ساک سجن سنگ نہ کوئے رکھائی۔ جیواں جتناں سادھاں سنتاں لاڑی موت کھائے ڈین، مایا متا روپ وٹائی۔ ہر کا درس نہ پیکھے کوئی نین، دوئے دوئے لوچن رہے شرمائی۔ ہوئے ہنگتا جھوٹھی متا اچی کوک کوک سارے کہن، رسنا جھوانال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، تیرا لیکھا دئے چکائی۔ کھج انت اندھیرا اندھ، ساچا رنگ نہ کوئے دکھائی۔ رسنا جھوانا کھائے گند، جوٹھ جھوٹھ نال ملائی۔ سرتی شبد نہ مکیا پندھ، پاندھی بن کے پھیرا کوئے نہ پائی۔ گرہ گرہ وڑیا اک گھمنڈ، جھوٹھا برج نہ کوئے ڈھاہیا۔ چار ورن پائن ڈنڈ، اٹھاراں برن کرن لڑائی۔ پاربرہم تیری گھر گھر ونڈ، مندر مسجد مٹھ شو دوالے گرو دوار اپنا حق رکھائی۔ آتم سب دی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انتم پھیرا پائی۔ کھج انتم آئے نرنکارا، نرگن اپنا کھیل کرانیندا۔ ست ستوادی کرے ست وہارا، ساچا مارگ اک لگانیندا۔ ذات پات اوچ نیچ کوڑی کریا میٹ پسارا، ساچی دھارا اک بندھائیندا۔ راو رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں دکھائے اک دوارا، دھرم دوارا آپ اک بنائیندا۔ سرشٹ سبائی ایک نام ایک شبد اک جیکارا، ایک نعرہ آپ بنائیندا۔ ایک مندر ایک مٹھ شو دوالا ایک گرو دوارا، گرگر اپنا روپ دھرائیندا۔ چار گنٹ دہ دشا ایک نور کرے اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ درڑائیندا۔ اپنا نام ایک ایک، ہر جو ہر آپ پر گٹائی۔ سرشٹ سبائی دیوے ٹیک، دوسراوٹ نہ کوئے جنائی۔ سرب جیاں کرے بدھ بیگ، وویکی اپنا کھیل کرائی۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ بچھلی میٹنہارا ریکھ، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ گرگھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت اپنے نیز آپے پیکھ، پیکھت پیکھت خوشی منائی۔ ناتا توڑے پیر پیغمبر اولیا ملا شیخ، مسائق کوئے نظر نہ آئی۔ پنڈت پاندھاتھکا ماندا انتم کھج جھوٹے کھیت، اپنا بل نہ کوئے دھرائی۔ پُرکھ اپناسی گھٹ گھٹ واسی چار ورنان کرے ایک ہیت، مل مل اپنا رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ کھج لہنا دیوے ہتھ، سنجگ اپنا راہ چلائیندا۔ شبد اگنی مارگ دس، ساچا مارگ آپے پائیندا۔ جن بھگتاں انتر آپے دس، ہر جو اپنی بوجھ

بُجھائیندا۔ امرت آتم دیوے رس، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ تیرِ نرالا مارے کس، ککھی تکھی بجر کپائی آپ تڑائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا متتا ہوئے ہنگتا کرے بھٹھ، جوتی اگنی لنبو لائیندا۔ پندھ مکائے نٹھ نٹھ، کلج اتم ویکھ دکھائیندا۔ سادھ سنت ہر سنگت میلا کر اکٹھ، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ سرب جیاں داکملاپت، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائیندا۔ لیکھے لائے رتی رت، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایکا دیوے برہم مت، من مت ڈیرہ ڈھائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنک پُرکھ اکال دا گائُن جس، جس وید پُران نہ کوئے سٹائیندا۔ تخت نواسی شاہو شتاباشی سچھنڈ دوارے رہیا وس، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جگ چو کڑی نو نو چار کرے پوری آس، آسا آسانا ملائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ ابناسا زرگن نور کرے پرکاس، پنچ تت نہ کوئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن منڈل سوبھا پائیندا۔ گوپی کاہن دکھائے راس، بن بن نو آسانگ ورتائیندا۔ سنت سہیلا اک اکیلا آد انت وسے پاس، جگ جگ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کلج کوڑی کریا کرے ناس، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سیوک بن بن سیوا کرے داسی داس، پُرکھ ابناسی بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سنجگ ساچا لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ ٹکائیا۔ نام ندھانا دیوے دات، انملڑی جھولی پائیا۔ آد جگاد سد وسے ساتھ، جگ جگ وچھڑ کدے نہ جائیا۔ آپ چلائے اپنا راتھ، رتھ رتھو ہی ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنجگ ساچا دھرنی دھرن، دھول آپ ٹکائیندا۔ جن بھگتاں کھولے ہرن پھرن، نیتر نین اک دکھائیندا۔ ناتا چھٹے ورن برن، جیون مکت آپ کرائیندا۔ بھے چکے ورن برن، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ حکمے اندر جگ چارا، جگ چو کڑی آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر وید چارا، برہما ویتا لکھ لکھ سپس جھکائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت کرن پکارا، حکمے اندر پُران اٹھاراں وید ویاسا جس گائیندا۔ حکمے اندر گیتا گیان دے سہارا، اٹھ دس اپنا بندھن پائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآن لائے نعرہ، مسلا حق حق سمجھائیندا۔ حکمے اندر نانک زرگن بولے ستنام جیکارا، حکمے اندر گوہنڈ فتح ڈنکا مات و جائیندا۔ حکمے اندر تھر رہے نہ کوئے وچ سنسارا، جو آیا سو اٹھ اٹھ جائیندا۔ حکمے اندر کہانی بانی رواس سورج چند ستارہ، جنگل جوہ اجاڑ سمنڈ ساگر سیو کمائیندا۔ حکمے

اندر پُرکھ نارا، حکمے اندر نرگن سرگن دھارا، حکمے اندر لکھ چوڑاسی بندھن پائیندا۔ حکمے اندر گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیارا، حکمے اندر دیکھے وگسے ویکھنہارا، حکمے اندر بھن وکھائیندا۔ حکمے اندر راتی رتی تھستی وارا، حکمے اندر گھڑی پل دوس رین کرے وچارا، حکمے اندر اپنی سیوا آپ کمائیندا۔ حکمے اندر سنجگ تریتا دواپر کریا پار کنارہ، حکمے اندر ویس وٹائے تیئی اوتارا، حکمے اندر اٹھاراں بھگت وجائے نگارہ، حکمے اندر لیکھا جانے دس گرو ایک جوت ادھارا، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ حکمے اندر بن ورتارا، حکمے اندر کھول کوڑا، حکمے اندر دیونہارا، وست امولک کایا گولک آپ کمائیندا۔ حکمے اندر شبد نگارہ، حکمے اندر بودھ اگادھ لیکھارا، حکمے اندر لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ حکمے اندر کلجگ انتم پرگٹے نہہکنک نرائن ز اوتارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ہر کا بھیو نہ کوئے سکے پا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ گر اوتار پیر پیغمبر نرگن سرگن گئے گا، انت اپنا سیس جھکائی۔ سدا سہیلا اک اکیلا جگ جگ بنے ملاح، بن کھیوٹ کھیٹا پھیرا پائی۔ بن بن پاندھی پندھ دے مکا، تھکی ماندی سرشی لئے جگا، نام ہلونا اک لگائی۔ کاگوں ہنس لئے بنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چگا، آتم پر ماتم ایک رنگ رنگائی۔ لکھ چوڑاسی دیکھے پھیرا پا، جن بھگتاں ہوئے آپ سہا، آون جاون بندھن دے تڑا، رائے دھرم نہ دے سزائی۔ ساچے دھندے دیوے لا، گیت سہاگی چھندے دے سنا، راگ انادی اک الائیا۔ کلجگ انتم کنڈھے بیٹھے آ، چار ورن دے نہ کوئے ملاح، سرشٹ سبائی ہوئی دکھائی نیر نیناں نیر وہائی۔ کسے نہ پکڑے کوئی بانہہ، بیڑے پھڑ نہ کوئے چڑھائی۔ ناتا تھاپتراں ماں، پتا پوت نہ کوئے سہائی۔ اکو بھلیاں ہر کاناں، کلجگ کریا رہی بھلائی۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گاں، اپنا کیتا سارے لین پائی۔ پُرکھ ابناسی رائے دھرم ہتھ چھری رہیا پھڑا، ایکا تھم سنائی۔ جھٹکے والیاں دینا جھٹکا، حلالی والیاں ہلکا ہلکا اُپر بھار پائی۔ ترسا ترسا کڈھنی جاں، ترس کسے اتے نہ کھائی۔ کوئی گر پیر اوتار آگے ہونہ سکے جھڈا، دیوے انت نہ کوئے گواہیا۔ نانک تھم گئے بھلا، آتم پر ماتم رنگ نہ کوئے چڑھائی۔ انت سب نے ہونا فنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن ز، ساچا مارگ ایک لائی۔ ساچا مارگ لگے مات، لگا ونہارا آپ لگائیندا۔ ہر جن دیکھے مار جھات، جھاکئی ایک نین پوائیندا۔ ناتا توڑ ذات پات، آتم پر ماتم بھیو کھلائی۔ نرگن سرگن پچھے وات، باطن ظاہر پڑدہ لائیندا۔ چرن کول اُپر دھول

بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ پتت پُنپت کرے پاکی پاک، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش میل ملائے سجن ساک، ساکہ اپنا آپ سنایندا۔ سوہنگ شبد بھوکھت واک، نانک گوہند ڈھولا گائیندا۔ کلجگ انتم پُرکھ ابناسی کرے کھیل تماش، اپنا چولا آپ بدلائیندا۔ پُرکھ اگمرا کدے نہ ہووے ناس، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے دو جہان پر تھمی آکاش، گگن منڈل اپنا تھم ورتائیندا۔

* ۱۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ چمبل ضلع امرتسر *

سچھنڈ نواسی ہر نرنکارا، دھر فرمانا تھم جنائیا۔ شبدی سٹ اٹھ بلکارا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سرگن انتم مات ہارا، پنچ تت دے ڈھائیا۔ گر کا شبد نہ کسے وچارا، نو نو پئی لڑائیا۔ نیتر روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ بھرے بھلا سرب سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سناٹیا۔ سچ سندیسہ شبدی سٹ، ہر ہر آکھ سناٹیندا۔ تھم دیوے ابناسی اچت، ایکا وار جنائیندا۔ نرگن روپ بنیا پُرکھ، تتوت نہ کوئے بنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ نیتر لوچن پیکھ، جگت اندھیرا ایکا چھائیندا۔ سچ سچ مٹی ریکھ، جوٹھ جھوٹھ اندھیرا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ جنائیندا۔ سٹ شبد جائے جاگ، اپنی لئے انکڑائیا۔ تھر گھر ساچے لگے بھاگ، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ دو جہان وجائے ناد، ایکا ڈھن سناٹیا۔ خبر کرائے برہم برہما، لوآں پُریاں بھيو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سٹ کہے بول، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ تو صاحب وسنا میرے کول، میں تیری اوٹ تکائیا۔ لکھ چوراسی دیواں تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ دو جہاناں پڑدہ دیواں کھول، در دروازہ اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی اندر مندر وجاواں ڈھول، مردنگا اپنا آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میں دیکھاں چائیں چائیا۔ شبد سٹ کرے نمسکار، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ توں تخت نواسی ایکنکار، تیرا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگ جگ پنچ تت دینا رہیا ادھار، کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ روپ دھر دھر گر اوتار، گر گر اپنا کھیل کرائیندا۔ انحد ناد سچی گفتار، گُفت شنید

آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہندا۔ تیرے آگے جھولی ڈاہ، ایک منگ منگایا۔ توں پُرکھ
ابناسی بے پرواہ، بے انت تیری وڈیایا۔ توں سچکھنڈ و سیں ساچے تھاں، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ میں تھر گھر بیٹھا ڈیرہ لا، تیرے چرناں اوٹ تکایا۔
توں میرا میں تیرا تڈھ بن کوئی نہ دے تھاں، سیں ہتھ نہ کوئے لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ آگے کراں
عرضویا۔ تڈھ آگے کراں عرضوی ارداس، دوئے دوئے جوڑ بینتیا۔ میں سیوک تیرا داسی داس، توں صاحب سلطان سو بھاؤنتیا۔ توں سدا سہیلے وسنا
پاس، کرنا کھیل ناری کنتیا۔ میری پوری کرنی آس، ساچی سیجا اک سہنتیا۔ تیرا نور جوت پرکاس، میرا ناد دُھن و جنتیا۔ توں آد پُرکھ ابناس، میں
جگ جگ کھیل و کھنتیا۔ توں صاحب سرب گنتاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دین دیال سُن بینتیا۔ دین دیال
آترجامی، تیری وڈی وڈیایا۔ توں آد جگاد سدا نہکرمی، نہچل بیٹھا آسن لایا۔ توں گھٹ گھٹ داتا آترجامی، تیرا بھیو کوئے نہ آیا۔ آد جگاد گر اوتار
پیر پیغمبر پڑھن تیری بانی، تیری تار ستار ہلایا۔ جگ جگنتر اکھ کہانی، کتھنی کتھ کتھ آپ سنایا۔ جس جن دیویں اپنی سچ نشانی، سو جن بو جھ بُجھایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی سرن تیری تکایا۔ ساچی سرن تیری تک، آسرا تیرا رکھایا۔ توں صاحب سلطان پُرکھ
سمرتھ، بے انت تیری شہنشاہیا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، بن رتھو ہی سیو کمایا۔ گر گر گائے تیری گاتھ، شبدی شبد ناؤں پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیں جھکایا۔ تیرے چرناں سیں گیا جھک، جھک جھک سیں نواہیا۔ جگ چو کڑی پینڈا رہیا مک،
گیڑا گئے وچ بھوایا۔ وشن برہما شو ویکھن تیری رت، رت رتڑی نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن اور
نہ کوئے سہایا۔ تڈھ بن اور نہ کوئے سہارا، گر شبدی منگ منگایندا۔ آد جگاد تیرا پسارا، توں کر کر ویکھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو سیو ادارا، کروڑ تیتپسا
تیرا راہ تکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا نام ادھارا، تڈھ بن لوک مات نظر کوئے نہ آئیندا۔ تیرا راگ تیرا دُھنکارا، راگی راگ نہ کوئے لائیندا۔ تیرا
منگل تیرا اکھاڑا، تڈھ بن ناچ نہ کوئے نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ دوئے جوڑ چرنی

ڈھٹھ، سُت شبدی سیس نوایا۔ ایکادے دے اپنی وتھ، دست امولک منگ منگایا۔ تیرے اندر تیرا ہو کے جاواں وس، دوسر مندر کوئے نہ بھایا۔ تیرا مارگ دیواں دس، بن داسی داس سیو کمایا۔ تیرا پندھ مُکواں نسّ نسّ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لکایا۔ سو پُرکھ نرنجن دین دیا، اپنی دیا کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو پرتپالا، پرتپالک سر اپنا ہتھ لکایا۔ ایکنکارا مارگ دتے سکھالا، ساچاراہ آپ جنایا۔ آد نرنجن نور کر اجالا، جوتی جوت ڈمگنایا۔ ابناسی کرتا نبھے نالا، سگلا سنگ نبھانایا۔ سری بھگوان دکھائے اک نشانہ، دو جہاناں آپ جھلایا۔ پاربرہم پر بھ بن پردھانا، ساچے تخت سو بھ پانایا۔ شاہ پاتشاہ بن راج راجانا، حکمی حکم آپ ورتانایا۔ سگھنڈ سہائے سچ مکانا، چھپر چھن نہ کوئے چھہانایا۔ دپیک دیا اک مہانا، جوتی جاتا آپ جگنایا۔ شبد اگمی دھر فرمانا، سچ سندیسہ اک سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ گھلایا۔ دین دیال ہر نرنکارا، اپنی دیا کمایا۔ شبد سُت تیرا بلکارا، بل تیرے وچ دھرائیا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، پنخ تت گر اوتار لوک مات گئے سیو کمایا۔ اکھر اکھر نام بول جیکارا، جیو جنت جنت پڑھانایا۔ لیکھا لکھ لکھ گئے بن لکھارا، قلم شاہی نال ملانایا۔ سکھیا دے دے گئے ہارا، من مت بدھ سمجھ نہ رانیا۔ بھچھیا پاپا ونج کر کر گئے واپارا، جگت ہٹوانا ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو نہ کسے جنایا۔ چار جگ اوتار، لوک مات سیو کمایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وار، رُپ انوپ آپ وٹانایا۔ کھانی بانی دو جہان کر تیار، شبدی راگ ناد الاہیا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، لکھ لکھ تھکی قلم شاہیا۔ بے آنت بے آنت سب گئے پکارا، آنت کوئے نہ پانیا۔ پنخ تت کا یا چولا گئے پاڑ، جگت نشان نہ کوئے دکھانایا۔ اک نشانہ دس کے گئے وچ سنسار، بن ہر نرنکارا دوجا کوئے رہن نہ پانیا۔ چاکر چاک داسی داس بن بن سیوادار، خاکی خاک خاک سماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو نہ کسے جنایا۔ ہر کا بھو نہ پائے بھید، بھید کسے نہ پایا۔ برہما گا گا تھکا وید، وید ویاسا پُران اٹھاراں سوہلا گایا۔ آد جگادی اچھل اچھید، گر اوتاراں دھندے رہیا لگایا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھ، گھٹ گھٹ آپ سماہیا۔ وسنہارا سگھنڈ ساچے دیس، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا ناچ نچایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی اولٹا ویس، ویس انپکا رُپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ زرگن سرگن گُپت ظاہرا، دوئے دوئے اپنی دھار چلائیا۔ جوت
شبد ہو اُجیارا، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، شبدی شبد آپ جنائیدا۔
پرگٹ ہونا وِچ جہان، بل تیرا آپ دھرائیدا۔ نو نو چار آئی ہان، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دے گئے گیان، چو جنت
دھیان نہ کوئے لگائیدا۔ من بُدھی ہوئی پردھان، مت متوالی کھیل کھلائیدا۔ ہر کا ناؤں نہ ملے کسے نشان، سچ نشانہ نہ کوئے لگائیدا۔ چارے کھانی
بے ایمان، بے عیب بھو کوئے نہ پائیدا۔ چارے بانی ہوئی حیران، ہر کا رُپ نہ کوئے درسائیدا۔ چارے ورن ہوئے شیطان، شریعت حق نہ کوئے
رکھائیدا۔ چارے جگ ہوئے پردھان، سنجگ تریتا دواپر کلج اپنا بل دھرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک دکھائیدا۔ شبد
گر ویکھ مار دھیان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ کلج وڈا وڈ بلوان، لکھ چوڑاسی رہیا بھلایا۔ چار بانی نہ جانے کوئی گیان، پڑھ پڑھ واد ودھایا۔ چاروں
گنٹ پھرے شیطان، گھر گھر اپنا ناچ نچایا۔ جوٹھ جھوٹھ ہویا پردھان، ڈور وڈنکا رہیا وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا
سنایا۔ سچ سندیسہ سُن لے میت، شبدی شبد جنائیدا۔ کلج ویکھ انتم ریت، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیدا۔ جگت اندھیرا گردوار مندر مسیت، شو دوالا مٹھ
سرب گر لائیدا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھا کوئے نہ رکھے ساچی نیت، نیتیان نظر کوئے نہ آئیدا۔ سب دی بُدھی ہوئی پلیت، پوت رُپ نہ کوئے
وٹائیدا۔ ہر کا گائے نہ کوئے گیت، گیت گو بند نہ کوئے گائیدا۔ صدی چودھویں رہی بیت، چوداں طبق سرب گر لائیدا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، عالم
علم بھو کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ جگائیدا۔ شبدی شبد ویکھ چار گنٹ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کسے کوٹ دے
نہ رُت بسنت، خزاں اپنی رُت دکھائیا۔ لکھ چوڑاسی سچ خالی بن ہر جو کنت، نار دُہاگن دے دُہائیا۔ گر کا شبد نہ نیا منت، من کی واسنا نہ کوئے مٹائیا۔
گھر گھر گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پئی لڑائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، بن ہر نامے پڑدہ کوئے نہ پائیا۔ مانس جنم ہونا بھنگت،
منگھ چلے نہ کوئے چترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار دے دکھائیا۔ ایک وار لینا ویکھ، ہر جو ہر ہر آکھ آکھ سنایا۔ لکھ چوڑاسی مٹی

رکھ، روپ رکھ نہ کوئے وڈیایا۔ پُرکھ اگمّا دھارے بھیس، جوتی جاتا روپ وٹایا۔ شبدی شبد بن نریش، نر نرائن آپ جنایا۔ جیو جنت ہوئے ملیچھ، میل ڈرمت نہ کوئے دھوایا۔ باہروں کر کر بیٹھے بھیکھ، انتر بھوکھت واک نہ کوئے جنایا۔ کسے نظر نہ آئے گر دسمیش، دہ دشائین اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھيو رہیا کھلایا۔ ایکا بھيو کھولے کرتارا، اپنا آپ جنایا۔ کلجگ انتم کوڑ کڑیارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ بھرے بھلا بھرم سنسارا، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑایا۔ ناتا تھاپُرکھ نارا، وِ بچار کرے سرب لوکایا۔ نہ کوئی دپسے ہر مندر سچا گرو دوارا، سننگر روپ نظر کسے نہ آیا۔ پنچ تت کایا گنی گئی تتی ہاڑا، تتوت رہیا جلائی۔ امرت ملے نہ ٹھنڈا ٹھارا، نخبھر جھرنانہ کوئے جھرائیا۔ دپیک دیا نہ ہوئے اجیارا، جوت نرنجن نہ کوئے رُشانی۔ چرن کول نہ دیوے کوئی سہارا، دھرنی دھول نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی گر تیری سیوا اک لگایا۔ ساچی سیوا جانا لگ، سچکھنڈ نواسی آپ جنایا۔ پرگٹ ہو سورے سرگ، تیرا ویلا انتم آیا۔ لکھ چوراسی ہنس ہو یا گت، کاگ وانگ گر لایا۔ نو کھنڈ پر تھی گئی اگ، ہون کُنڈ تپایا۔ کوڑ نگارہ رہیا وچ، کلجگ ڈنکا ہتھ اٹھایا۔ کوئی نہ سکے پڑدہ کج، گر اوتار بیٹھے مکھ چھپایا۔ مکھ کعبہ کوئی نہ حج، پیر دستگیر نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنا یا۔ سچ سندیسہ سُن لے گل، ہر جو اپنی دیا کمائی۔ نو نو چار کردا آیا ول چھل، گر اوتار سیو لگایا۔ آپ بیٹھا رہیا نہچل دھام اٹل، سچکھنڈ ڈیرہ لایا۔ سرب ویاپی ہو کے گھٹ گھٹ گیا رل، رل مل اپنی خوشی منایا۔ نام سندیسہ گھل گھل، جیواں جنتاں راہ چلائی۔ کلجگ انتم چار جگ دا ویکھے پھل، سنجگ تریتا دوا پر پورب لہنا ویکھ وکھائی۔ کلجگ اندھیرا ڈو نگھی ڈل، سرشٹ سبائی نین نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُنٹ ایکا گن جنایا۔ گنوتا ہر گن ندھان، ایکا گن سمجھائیندا۔ کلجگ میٹنا انت نشان، نشانہ جگت رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما شوٹے مان، ابھمان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار وید ہون حیران، شاستر سمتر پُران نین شرمائیندا۔ گپیتا مکے آنت گیان، اٹھ دس نہ کوئے پڑھائیندا۔ انجیل قرآن سرب گرلان، نیتز نین نیر وہائیندا۔ بانی مارے نرالا بان، انیالا تیر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جیو جنت ہوئے نادان، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کوڑو کوڑ ہو یا پردھان، سچ سچ مکھ شرمائیندا۔ گر کا گیان نہ سکے کوئی وکھان، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد آپ سمجھائیںدا۔ ساچے شبد چڑھیا چا، سُنیا ہر فرمانا۔ پنج تت ناتا توڑیا شہنشاہ، نظر نہ آئے جگت نشانہ۔ ساچا حکم دیاں ورتا، پُرکھ ابناسی تیرا بھانا۔ وشن برہما شو انت دیاں کرا، سُرپت اند پندھ مُکانا۔ کروڑ تیتیسا ڈیرہ دیواں ڈھاہ، بن مرد مردانہ۔ چار جگ دا بچھلا لیکھا دیاں مُکا، اگے گائے نہ کوئی گانا۔ گر اوتاراں پیر پینمبراں پندھ دیاں مُکا، اگے کرے نہ کوئی سلاما۔ سچھنڈ دوارے تیرے چرناں دیاں بہا، ایکا وار دیاں پیغاما۔ بھگتی بھگتاں دیاں درڑا، تیرا بھو کھلا۔ اپنا مارگ آپ لگا، لکھ چوڑاسی لہنا دیاں چکا۔ ممتکھ جیو دیاں کھپا، رائے دھرم ہتھ پھڑا، لاڑی موت نال دیاں پرنا۔ جون اجونی آپ بھوا، لکھ چوڑاسی گیارا۔ ساچے سنتاں لوا اٹھا، آتم انتر اک گیان درڑا۔ بھو ابھیدا پڑدہ لاه، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، لیکھا سب دا دیاں مُکا۔ سب دا لیکھا مُکاواں جگ، تیرے ہتھ تیری وڈیاں۔ کسے لاؤن نہ دیواں انج پنج، لکھ چوڑاسی ویکھاں تھاوں تھانیا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ کلجگ انتم پڑدہ سکے نہ کوئے کج، سر ہتھ نہ کوئے کٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سرن سچی سرنایا۔ تیری سرن میرا زور، زورا ور تیری وڈیاں۔ تیرے حکمے اندر کلجگ دیواں تور، لوک مات رہن نہ پانیا۔ تیرے حکمے اندر لکھ چوڑاسی دیواں پھور، فرنا تیرا پور کرائیا۔ تیرے حکمے اندر جیو جنت ویکھاں ریٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن وکھانیا۔ تیرے حکمے اندر پھیرا پاواں دوڑ، بن بن پاندھی پندھ مُکانیا۔ تیرے حکمے اندر ویس وٹاواں براہمن گوڑ، پاربرہم ناؤں دھرائیا۔ تیرے حکمے اندر دو جہاناں لاواں پوڑ، ڈنڈا اپنے ہتھ رکھانیا۔ تیرے حکمے اندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا مان وڈیاں۔ مان وڈیاں تیرے ہتھ، میرے صاحب سچے سلطانا۔ کلجگ انتم کراں بھٹھ، مٹے مات نشانہ۔ سنجگ چلے ساچا رتھ، کرے کھیل سری بھگوانا۔ ساچے بھگتاں مارگ دس، ایکا راہ وکھانا۔ ہر دے اندر وس وس، دیواں دھر فرمانا۔ آتم انتر اکورس، امرت رس اک مہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منگاں ساچا ور، دے دے دھر پروانہ۔ دھر پروانہ دے سرکار، تیرے اگے منگ منگانیا۔ چوتھا جگ رہے وچ سنسار، سنساری روپ نہ کوئے وٹانیا۔ کاغذ قلم لیکھا دیاں نوار، لیکھا اپنا آپ سمجھانیا۔ گر پیر پینمبر کر کے گئے پکار، پکار سنے سچا ماہیا۔ کلجگ انتم آوے پروردگار، پردہ سب دا دے اٹھانیا۔ مہابلی اترے ایلنکار،

عقل کل اپنی کھیل دکھائیا۔ پرگٹ ہووے جو دھا سورُ بلی بکار، پُرکھ اکال سچا شہشاہیا۔ سب دالہنادے نوار، دینا کوئے نظر نہ آئی۔ گر اوتاراں پورب لیکھا دے دکھا، جگ چوکڑی کر گئے جو پڑھائیا۔ ویکھو اپنے نیتراں نال، کون مارگ رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد گر لیکھا جانے تیرا دھر، دھر دی بان آپ لگائیا۔ دھر دی بان سچے شہنشاہ، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ کلجگ انت دینا کرا، کر کر خوشی منائیا۔ محمد مارے ایکا دھا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ بے عیب میرے خدا، میری خدی کم کسے نہ آئی۔ میری امت تیرا سبق گئی بھلا، کلمہ تیرا نہ کوئے جنائیا۔ الف یے تیری پٹی سکے نہ کوئی پڑھا، عارف بھو کوئے نہ پائیا۔ کاتب بن کے لیکھا سکے نہ کوئے لکھا، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ بن گستاخ تیتوں گئے بھلا، گستاخی کم کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن سہائی نہ کوئی دو جہاں، دوئے دوئے نین میرے شرمائیا۔ نین میرے رہے شرم، اکھ اکھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ توں کلمہ دتا پڑھا، الہی کلام اک سمجھائیندا۔ آب حیات دتا پیا، سچ پیالہ اک دکھائیندا۔ نبی رسولاں دتا سکھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ تیس بتیسا ڈھولا گا، شرع حدیث ونڈ ونڈائیندا۔ مکھ نقاب پڑدہ پا، بے عیب اپنا کھ چھپائیندا۔ پردہ نشیں نہ ہو یا خدا، شہرت اپنی نہ کوئے جنائیندا۔ رہر بن بن مارگ گیا لگا، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچی وست چوڈاں سد جھولی پا، چوڈاں طبق نظر نظر اٹھائیندا۔ بے صبر ہو یا بے پرواہ، صدق صبوری نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کرے کھیل پروردگار، اپنا بھو جنائیا۔ اٹھ محمد ہو تیار، ویلا انتم گیا آئی۔ ناتاٹے چار یار، چار یاری نہ سنگ نبھائیا۔ اللہ رانی نار ٹیار، کھلڑے کیس رہی دکھائیا۔ نیتز کجل نہ کوئے دھا، نین نین نہ کوئے مٹکائیا۔ ہتھیں میہندی نہ کوئے شنگار، سوہا ویس نہ کوئے کرائیا۔ سیس دوشالہ نہ کوئی پیار، شالہ سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ بے حالا ہو رووے زاروزار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیا۔ اللہ رانی مارے دھا، نیتز نین گھلائی۔ تیرا انت نہ بے پرواہ، بے انت تیری وڈیائیا۔ میرا ہو یا نہ اے نکاح، کوار کتیاں دے ڈھائیا۔ چوڈاں صدیاں تیرا راہ رہی تکا، کون کوئے آئے میرا ماہیا۔ تیرے اتوں میری فطرت ہوئی فدا، میرا روپ رنگ کسے کم نہ آئی۔ میرے میاں اے خدا، خدی میری موہے نہ بھائیا۔ تیرے نالوں نہ ہوواں جدا، محمد سنگ

نہ کوئے رکھائیا۔ لوک مات وچوں باہر کڈھا، تیری اِکو اوٹ تکائیا۔ تیرا کلمہ نبی رسولوں سکی پڑھا، اُمت جاوے نہ کوئے لوکائیا۔ ویلا اُنت دسے نہ کوئی گواہ، قاتل مقْتول بھیو کوئے نہ رائیا۔ کوئی نہ پکڑے بانہہ، یاری یار نہ کوئے رکھائیا۔ چار گنٹ کر گئے سارے نانہہ، اگے ہتھ نہ کوئے ملائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی کندر ویکھیا تھاں، جلوہ نظر کسے نہ آئیا۔ کوہ طور پھیرا لیا پا، موسیٰ نین نہ کوئے کھلائیا۔ حضرت کہے عیسیٰ میرا اک خُدا، سب دی حسرت دے مٹائیا۔ میں منگاں چرن تیرے پناہ، دوئے جوڑ سپس جھکائیا۔ سر میرے ہتھ لگا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ تڈھ بن اور نہ کوئے سہارا، میرے صاحب سچے گوسانیا۔ چوڈاں صدیاں پار کنارہ، میں دیاں در تیرے ڈھائیا۔ آ مل میرے پروردگارا، میں دوویں بُجھاں اُٹھائیا۔ چوڈاں طبقات تیرا نعرہ، ایکا انا الحق سنائیا۔ چاروں گنٹ جیو گوارا، پنج شیطان کرے لڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، منگاں چرن سچی سرنائیا۔ چرن سرن دے میت، متر پیارے تیری اوٹ تکائیا۔ گلی گلی میں گاواں تیرے گیت، اِکو ڈھولا سچے ماہیا۔ میں پھر پھر آئی وچ مسیت، تیرا مُصلّا نظر کتے نہ آئیا۔ تیرا وُضوُ ہو یا پلِت، پاکی پاک نہ کوئے صفائیا۔ تیرا سجدہ نہ جھکے تینوں سپس، حق نماز نہ کوئے خُدائیا۔ تُوں بیٹھا اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ میں کی جانا بال انجانی تیری ریت، ریت میری سمجھ وچ نہ آئیا۔ جگ جگ کھیل تیرا بے پریت، کوٹن کوٹ روپ بنائے، کوٹن کوٹ پیر پیغمبر سیوالائے، کوٹن کوٹ گر اوتار لئے پرگٹائے، کوٹن کوٹ گھڑے بھنے بھننہار تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے سپس جھکائیا۔ تیرے اگے میرا سجدہ، سپس تیری بھیٹ چڑھایا۔ میرا نور تیرا بردا، بن سیوک سیوکمایا۔ میرا زور تیرے کولوں ڈردا، اپنا بل نہ کوئے رکھایا۔ میں ناتا چھڈیا سپس دھڑدا، اِکو تیرا راہ تکایا۔ تُوں کیوں نہیں باہوں پھڑدا، بے رحم میرے خُدایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلا اتم تیرے اگے واسطہ پایا۔ تیرے اگے واسطہ پائے تیری گولی، گن اپنا نہ کوئے جنائیا۔ تیرے پریم مولا گئی مولیٰ، مل اپنی خوشی منائیا۔ تُوں پڑدہ چک ہوئی ہوئی، میرا گھنگٹ دینا اُٹھائیا۔ نبی رسولوں ہتھ پھڑی مولیٰ، تندری تند رہے بندھائیا۔ تُوں رکھ لے اپنی ڈولی، اِک تیری اوٹ تکائیا۔ چار کھار چک لین تیری گولی، چار جگ چار یار سیو

کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تُوہ بن اور نہ کوئے سہائی۔ تیری گولی تیرے در، سجدہ سیس جھکایا۔ رحیم رحمان دینا ور، ورا کو
 منگ منگایا۔ آپ لگاؤنا اپنے لڑ، کلمہ پلو اک پھڑایا۔ تیرے مندر جاواں وڑ، مقامے حق ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، تُوہ بن اور نظر کوئے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی وڈ مہربان، رحیم رحمان دیا کمائیندا۔ چھوٹی بالی سُن ندھان، گُن ندھان آپ سمجھائیندا۔ کلجگ انتم
 پرگٹ ہووے شبد سُن بلوان، پیرن پیرا آپ پرگٹائیندا۔ تیرا لیکھا چُکائے آن، پچھلا مول جھولی پائیندا۔ چوواں طبق میٹے نشان، چوواں صدیاں ڈیرہ
 ڈھائیندا۔ ناتا توڑ انجیل قرآن، شرع شریعت مول مکائیندا۔ ساچا دیوے اک گیان، کلمہ کلام آپ پڑھائیندا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، ست ستوادی آپ
 جنائیندا۔ چل کے آؤنا چرن سری بھگوان، سچ سنگھاسن اک وکھائیندا۔ محمد میلانا رکان، ایکا تھم ورتائیندا۔ دوہاں نیوں نیوں کرنا سلام، سلام علیکم
 آپ سمجھائیندا۔ جبرائیل اسرائیل میکائیل جو دیندار ہی پیغام، پیغمبر اپنی جھولی پائیندا۔ صحیح سلامت اک اسلام، اسم اعظم آپ جنائیندا۔ مہبان
 بیو بی فی ریا اللہ کھیل کرے مہبان، رحمت اپنی آپ کمائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بنا اپنے آپ غلام، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ نبی رسول نہ کوئے کلام،
 کائنات نہ کوئے جنائیندا۔ عالمین کھیلے کھیل دو جہان، نظر نظریا اک رکھائیندا۔ پیرن پیر وڈ بلوان، کلمہ کلام آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، شبدی شبد وڈ وڈیائیندا۔ شبد گر اٹھے بل دھار، بل ایکا ایک وکھائی۔ لیکھا چُکے محمد یار، یاری یاراں نال نبھائی۔ اللہ رانی تیری سُن پکار، پیا
 تیری کوک اپنے وچ رکھائی۔ تیرا میلا تیرے کنت بھتار، تیرا ماہی دے کرائیا۔ ٹھانڈا سینا بیٹھ سچے دربار، حق حقیقت ویکھ وکھائی۔ جگت تاریک مٹے
 سنسار، شریکت ہور نہ کوئے ودھائی۔ اک تو فین پروردگار، ساچا توفہ تیرے ہتھ پھڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنا بل
 دھرائیا۔ شبدی بل پرگٹ مات، اپنا بل وکھائیندا۔ چار جگ دا توڑے نات، ناتا اپنا مات جڑائیندا۔ پچھلا لیکھا پائے کھات، اپنا کھاتا نہ کسے وکھائیندا۔
 کلجگ میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گاتھ، کلمہ نبی اک پڑھائیندا۔ نظری آئے ایکا کملاپات، کول نین
 نین مٹکائیندا۔ دو جہاناں سجن ساک، جگت کُٹمب ویکھ وکھائیندا۔ بھگتاں دیوے ایکا دات، نام وست امولک جھولی پائیندا۔ راتی سُنیاں پچھے وات، آلس

نندرا وچ کدے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن وجائے ساچا ناد، انادی ست نال ملائیندا۔ میٹ مٹائے واد
 وواد، دُرمت میل سرب دھوائیندا۔ اکھر وکھر بودھ اگادھ، بودھ اگادھا آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ہر جو اپنا میل ملائیندا۔
 ساچے سنت لڈائے لاڈ، گر گر اپنی گود سہائیندا۔ گر گھر سجن آپے لادھ، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ گر سکھاں سنائے ایکا راگ، چھتی راگ بھیونہ آئیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر سنگر اپنا ناؤں چلائیندا۔ سنگر ناؤں چلائے نرنکارا، ست ست ست آپ اکھوائیا۔ ست ست سرب پسارا،
 ست ست وجے ودھائیا۔ ست ست نرنجن اُجیارا، ست ست سرگن وچ سہائیا۔ ست ست نام بھنڈارا، ست ست ست و سٹو اپنی جھولی آپ بھرائیا۔
 ست پُرکھ نرنجن ساچی دھارا، سوہنگ ایکا ناؤں وڈیائیا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ گر سکھ کوئی نہ رہے کوارا، جو سوہنگ ناؤں
 دھیائیا۔ ہر جو ملے کنت بھتارا، گر گھر ناری آپ پرنائیا۔ ترے گن اتنا ٹانڈا پیتا اک دکھائے سچ دوارا، سچھنڈ ساچا سچا ماہیا۔ شبد اگم وجے ڈھنکارا، انحد
 نادی ناد سنائیا۔ پنچم سخیاں منگلچارا، گیت گوہند آپ الایا۔ نظری آئے ایکا اینکارا، دوجا اشٹ نہ کوئے جنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یارا، پُرکھ اکال
 بے پرواہیا۔ کلج کرے پار کنارہ، ستجگ ساچا راہ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک ہو آئیا۔ شبد گر ایکو ایک، آد جگاد
 سہائیندا۔ جگ جگ گرتاراں دینا آیا ٹیک، ہر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم سرب چکائے لہنا لیکھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ کوئی نہ رہے پنڈت
 پاندھا ملا شیخ، گر نتھی پنٹھی ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ آد جگاد جگ جگنتر گر اوتاراں ایکو ایک، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس،
 نہ کوئی موٹ منڈائیندا۔ سچھنڈ وسے اپنے دیس، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سوربیر سلطان نرنریش، نہہکنک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ میل ملا وادس دسمیش، گوہند
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگت اولڑا دھریا بھیکھ، بھیکھا دھاری بھیونہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر رو آپ اکھوائیندا۔ شبد گر رو
 آئے آخر، آخر ایکا اوٹ سرب تکائیا۔ نرنجن نرنجن مولیا گھٹ گھٹ پاتھر، پاتھر پاتھر دئے ترائیا۔ سچ ہنڈھائی یارڑا ستھر، ستھر سچ آپ سہائیا۔ جگت
 پیار نہ وہایا اتھر، بھگت پیار اپنا آپ بھیٹ کرائیا۔ سو سنگر آد جگاد گر کھاں نالوں نہ ہوئے وکھر، وکھری اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ شبد سنیہہڑا دیوے

اکھر، اکھر نام رہے جس گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دیوے
 اک گیان، آتم پر ماتم برہم پاربرہم ایش جیو ایک گھر ملایا۔ ایک گھر در دروازہ، ہر دردی درد وندائیندا۔ جگ جگ بھگتاں رکھے لاجا، رُپ رُپ انوپ وٹائیندا۔
 کلج اتم رچیا کاجا، رچ رچ آپے ویکھ وکھائیندا۔ سمبل نگری سازن سازا، گوبند ایک رنگ چٹھائیندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ شب
 اگئی وجے واجا، سُر تال نہ کوئے بنائیندا۔ دو جہاناں راجن راجا، لوک مات تھم ورتائیندا۔ کرے کھیل دیس ماجھا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ کلج جیو تھکا
 ماندا، اپنا نین نہ کوئے کھلائیندا۔ گرسکھ وراگیت سہاگی گاندا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ نظر نہ آئے آوندا جاندا، نرگن رُپ رُپ انوپ وٹائیندا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دا پیر سانجھا، گر اوتار آپ اکھوائیندا۔

* ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی نرنجن سنگھ، کرتار سنگھ دے گرہ چمبل ضلع امرتسر *

گرسکھ منگ سنگر آس، آسا پورن ہر رگھرائیا۔ جنم جنم دی مٹے پیاس، جس جن اپنا بھيو چکائیا۔ مانس جنم آوے راس، جوُن اجوُنی پنڈھ مکائیا۔
 لیکھے لگے پون سواس، سواس سواساں لیکھے پائیا۔ میل ملاو شاہو شاباش، شہنشاہ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اکو
 آس وکھائیا۔ اکو آس سنگر چرن، چرن اوٹ اک جنائیندا۔ نیتز کھلے ہرن پھرن، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ داتا ملے کرنی کرن، کرتا پڑکھ نظری آئیندا۔
 ناتا مٹے جنم مرن، جیون مُت کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اکو آس وکھائیندا۔ اکو آس سنگر رنگ، رنگ رنگیلا اک
 وڈیائیا۔ آتم آتر میل ملاو سچ پلنگ، سہنجنی سچ اک سہائیا۔ گرہ مندر وجائے انحد مردنگ، انادی ناد وجائیا۔ بیچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک
 چکائیا۔ جوٹھ جوٹھ دیوے دنڈ، بل اپنا آپ دھرائیا۔ سرتی شبدی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار بے پرواہیا۔ آتم بخشے اک انند، انند اند وچ سہائیا۔ بن
 رسنا جہوا سٹائے چھند، گیت سہاگی آپے گائیا۔ گرسکھ آنت ہووے نہ ننگی کنڈ، سمرتھ دیوے مان وڈیائیا۔ ایہتے اوتھے دو جہان رکھے ٹھنڈ، تی وانہ لگے

رائیا۔ سَنگَرُ دِیال ٹھاکر سوامی صاحب سدا بخشند، بخشش اپنی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ آسا چرن بھرواسا، چرن
چرنودک چرنامت ایکارس پیانیا۔

* ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی چنن سنگھ دے گرہ چمبل ضلع امرتسر *

گر سگھ سچا لال لال، ہر جو ہر ہر آپ بنائیدا۔ جگ جگ بنے مات دلالن، جگت دلالی جگت کمائیدا۔ لکھ چوراسی چڑھے بھالن، نو کھنڈ پر تھی
ویکھ وکھائیدا۔ لہنا جانے کرشن گوالن، بھيو ابھید نہ کوئے وکھائیدا۔ سدا سہیلا کرے سدا پرتپالن، پرتپالک اپنی دیا کمائیدا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالن،
جیون جگت اک جنائیدا۔ ساچا مارگ آئے وکھالن، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیدا۔ میل ملائے جوت اکالن، عقل کل اپنی کھیل کرائیدا۔ پورب لہنا لیکھے پائے
گھالن، کیتی گھال جھولی پائیدا۔ مانس جنم حل ہو یا سوالن، دوجی وار جنم پھیر نہ آئیدا۔ اک دکھائے سچی دھر مسالن، دھر دربارا آپ بنائیدا۔ جگت
جگ چلے اولڑی چالن، ہر کا انت کوئے نہ پائیدا۔ کلجگ انتم پکڑن آیا دامن، پو اپنے ہتھ رکھائیدا۔ درگاہ ساچی ہوئے ضامن، رائے دھرم نہ ڈن
لگائیدا۔ سرب جیاں گھٹ آپے جان، گھر گھر اپنا بھيو چکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سگھ اپنے رنگ رنگائیدا۔ گر سگھ سیوا جگت
جگ، ہر کرتا آپ کرائیا۔ جیون جیون جیوت چگ، اپنا بندھن آپے پائیا۔ صاحب سلطان گودی چگ، چگ چگ خوشی منائیا۔ آپ سہائے اپنی گگھ،
آپے پتا آپے مائیا۔ میٹنہارا سگلا دکھ، چنتا سوگ دئے گوائیا۔ ناتا ٹاٹا اٹا رکھ، دس دس ماس نہ کوئے تپائیا۔ ایکا دیوے ساچا سکھ، ہر چرن سچی سرنائیا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ ترائیا۔ گرگھ ویکھے ایکا گھر، گھر مندر آپ سہائیدا۔ کرپا کرے کرنی کر، کرتا پڑکھ ویس
وٹائیدا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پائیدا۔ زبھو چکائے بھے ڈر، جگت بھیانک روپ نہ کوئے وکھائیدا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، روپ
انوپ دھرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سگھ اپنے انگ لگائیدا۔ گر سگھ انگیکار کرے لائے انگ، انگ انگ نال ملانیا۔ لکھ چوراسی

بندھن کٹ، بندی خانہ اک دکھائی۔ کرپا کر پڑھ سمرتھ، رتھ اپنے لئے چڑھائی۔ میل ملایا نس نس، جگ چوکڑی پار کرائیا۔ کلجگ انتم پوری آس، آسانت پور کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ملاوا ساچے در، در مندر ہر نام وجے ودھائی۔

* ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کیشو رام دے گرہ جنڈو کے سرہالی *

سچ گیان ہر کا ناؤں، زرگن سرگن آپ جنائندا۔ غریب نمائیاں پکڑے باہوں، ہر جو پھڑ پھڑ گلے لگائندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام بہائندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائندا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت نہ کوئے جلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام جس درڑائندا۔ ساچا نام ایکا ایک، اونکارا آپ جنائیا۔ رام نام جن ساچی ٹیک، بن ہر نامے آنت نہ کوئے سہائیا۔ نوکھنڈ پر تھمی رہیا دیکھ، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگا جگنتر ساچے بھگتاں دیوے اپنا بھیت، انھو اپنا بھيو کھلایا۔ نت نوت کرے ہیت، زرگن سرگن روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا نام بھجھایا۔ ہر کا نام سچ دوارا، سو پڑھ زرنجن آپ جنائندا۔ ہر کا نام سچ بھنڈارا، ہر پڑھ زرنجن آپ ورتائندا۔ ہر کا نام میت مرارا، اینکارا رنگ رنگائندا۔ ہر کا نام جوت اجیارا، نور نورانہ ڈمگائندا۔ ہر کا نام وسے سچھنڈے دربارا، بن سنگر ہتھ کسے نہ آئندا۔ ہر کا نام الکھ اگوچر اگم اپارا، بھيو کوئے نہ پائندا۔ ہر کا نام لکھ لکھ تھکے وید چارا، آد آنت نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر گیان اک سمجھائندا۔ ایکا منتر نمود دیو، دیو آتما ہر جنائیا۔ آد جگاد الکھ ابھيو، اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ زرگن سرگن کرے سیو، بن بن سیوک سیو کمایا۔ میل ملاوا رسنا جھو، جھوار سنا انگ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دے وڈیائیا۔ ایکا نام لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ چلائندا۔ جن بھگتاں دیوے اپنی دات، دھر درگاہی وند وندائندا۔ میٹے رین اندھیری رات، آتم پر ماتم ساچا چند چڑھائندا۔ شبد اگمی گائے گاتھ، گا گا اپنا بھيو کھلایندا۔ پنچ تت کایا چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائندا۔ ایکا رام نام پرکاس، نور نورانہ ڈمگائندا۔ ایکا رکھپت

وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کھیلے کھیل تریلوکی ناتھ، لوآں پُریاں اپنا پڑدہ لاہندا۔ اُتم رکھے اپنی ذات، ذات پات ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اُتم پر ماتم بنھے نات، برہم پاربرہم ملائیندا۔ درس دکھائے اک اِکانت، درگھر ساچے آسن لائیندا۔ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، جگ جگ اپنا واپس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منتر نام اک پرگٹائیندا۔ منتر نام ایکاست، ست ستوادی آپ پرگٹائیا۔ لکھ چوڑاسی دیوے مت، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ پاربرہم برہم دکھائے ت، تتوت بھیو چکائیا۔ ناڑ بہتر نہ اُبلے رت، جس جن اپنا نام چپائیا۔ ترے گن گنی وچوں لئے رکھ، سمرتھ وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں اک سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں اک اِکلا، آد جگاد سمائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل پدوی ایک پائیندا۔ سچ سندیس نر نریش جگ جگنتر گر اوتارا گھلا، پیر پینمبر مات پڑھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نظر کسے نہ آئیندا۔ رسنا جہوا پھرائے پلا، ہتی دند گھ صلاحندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام گیان آپ جنائیندا۔ سچ گیان سنگر سرن، دوجی اور نہ کوئے وڈیائیا۔ ناتاٹے ورن برن، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک رنگ دکھائیا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، اُتم تاکی کُنڈا لاہیا۔ کرنی کرے کرتا پُرکھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اک دکھائیا۔ ایک ناؤں دکھائے بن نیتز اکھ، نین نین نہ کوئے رکھائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں رکھے دکھ، بھیو ابھیدا اپنا بھیو چھپائیا۔ جس جن مارگ دیوے دس، تس اپنی بوجھ بھجھائیا۔ گر اوتاراں اتر وس، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، اُتم سچ سہنجی ایک ہنڈھائیا۔ کر پرکاس کوٹن رُو سس، نور نور نور رُشنائیا۔ پاربرہم برہم گائے جس، جس وید پُران گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں اپنے وچ سمائیا۔ ایک ناؤں ہر نرکار، آد جگاد سمائیندا۔ جگ جگ لوک مات کرے اجیار، گر شبدی ڈنک وجائیندا۔ سرگن سرگن پاوے سار، نرگن نرگن پڑدہ لاہندا۔ اکھر اکھر کر پیار، ایک دو آ جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام ساچے گھر وسائیندا۔ ساچے گھر ناؤں وسیرا، محل اٹل اک وڈیائیا۔ آپے جانے دُور نیڑا، نیڑا دُور اپنے ہتھ دکھائیا۔ ایٹھے میٹے جگت اندھیرا، اندھ اندھیار دئے گوائیا۔ ایک رنگ دکھائے سنجھ سویرا، جس جن اپنا نام سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں دئے وڈیائیا۔ ایک ناؤں پُرکھ نرجن سو، ست ستوادی آپ پرگٹائیندا۔ ایک ناؤں

کرے پرکاس ترے لوء، لوآں پُریاں اپنا بھیوِ جنائندا۔ ایکا ناؤں لوک مات چوِداں ہٹ دیوے ڈھو آ ڈھو، برہمنڈ کھنڈ اک وسائندا۔ ایکا ناؤں لکھ چوِراسی
 نیچ دیوے بو، وشن برہما شو نال ملائندا۔ ایکا ناؤں آد جگادی نواں نروء، جنم مرن وِچ نہ آئندا۔ ہر کا نام نہ جانے کو، بن بوِجھے بھیو نہ کوئے پائندا۔ ہر
 کا نام دھار دکھائے ایکا دو، نرگن سرگن ونڈ ونڈائندا۔ ہر کا ناؤں امرت میگھ دیوے چو، ساچا جھرننا اک جھرائندا۔ ہر کا نام کرے ساچا موہ، ایش جیو
 جیو ایش جگدیش بندھن پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں آپ پرگٹائندا۔ ساچا ناؤں ہنگ برہم دھار، پاربرہم
 پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں نرگن ناد دھنکار، انادی ناد وجائیا۔ ساچا ناؤں وشن برہما شو دئے ادھار، برہما ویتا ہر جس گائیا۔ ساچا ناؤں رہے جگ چار، جگ جگ
 اپنا ویس وٹائیا۔ ساچا ناؤ چار وید دئے ادھار، شاستر سمتر پُران نال ملائیا۔ ساچا ناؤں گیتا گیان کر اُجیار، اٹھ دس کرے گُرمائیا۔ ساچا ناؤں انجیل
 قرآن پاوے سار، تیس بتیس ڈھولا گائیا۔ ساچا ناؤں کھانی بانی کھول کواڑ، بھیو ابھیدا دئے جنائیا۔ ساچا ناؤں وسے سچے گھر بار، درگھر ساچے سو بھا پائیا۔
 ساچا ناؤں گر اوتار پیر پیغمبر کرن پکار، اُچی کوک کوک سٹائیا۔ ساچا ناؤں گھٹ گھٹ رہیا پسا، لکھ چوِراسی رہیا سٹائیا۔ ساچا ناؤں لکھ لکھ پڑھ پڑھ تھکا
 جگت سنسار، آنت دس نہ سکے کوئی رائیا۔ ہر کا ناؤں الکھ اگوچر اگم اپار، اگم اگمڑی کھیل کرائیا۔ ہر کا ناؤں وسے ٹھانڈے دربار، تھر گھر ساچے ڈیرہ
 لائیا۔ ہر کا ناؤں رُو سس رہے اُچار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ناؤں آپ صلاحیا۔ ہر کا ناؤں صفت صلاح، صفت
 صفت وِچ نہ آئیا۔ ہر کا ناؤں سچ ملاح، جگ جگ بیڑا مات چلائیا۔ ہر کا ناؤں بخشے سرب گناہ، جو جن رسنا جہوا گائیا۔ ہر کا ناؤں ڈبڈے پاتھر لئے ترا،
 پاہن اپنے گلے لگائیا۔ ہر کا ناؤ اگنی جل لئے ترا، سل پوجس ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا نام
 رکھے ہتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے اپنی وتھ، وست امولک جھولی پایا۔ ست ستوادی راگ دس، آنتر منتر بھیو گھلایا۔
 تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلایا۔ سرتی شبدی ایکا جس، ڈھولا سوہلا اک سٹایا۔ نرگن سرگن ہوئے وس، سرگن اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں نرگن آپ پرگٹایا۔ اپنا ناؤں سری بھگوان، آد جگاد جنائندا۔ جگ کرتا کھیلے کھیل مہان، سنجگ تریتا دوپر کلجک آپ

ہنڈھائیندا۔ سائتک ست ست مہربان، دین اپنی دیا کمائیندا۔ رام رام پر دھان، رمیا اپنا کھیل کرائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھ چوراسی گوپی آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا نام آپ پرگٹائیندا۔ ایک نام آد پرکھ آد پرگٹائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے جنائیا۔ اپنے اُتے کر کے ترس، پاربرہم برہم لئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ درسائیا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، سو پرکھ زرنجن ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم کھیل الکھنا الکھ، ہنگ برہم ونڈ ونڈائیندا۔ سوہنگ روپ ہو پرکھ، زرنگن سرگن دھار چلائی۔ آد جگادی ایک مندر رہیا وس، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ زرنگن نور زرنگن پرکاس، زرنگن جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت ایک ناؤں رکھائیندا۔ ایک ناؤں آد انت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ آد بنائی آپے بنت، انت آپے ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل پورن بھگونت، بھو کوئے نہ پائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ کرتا روپ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم میلاناری کنت، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک رکھائیندا۔ ساچا نام ہنگ برہم، پاربرہم سما۔ سو پرکھ زرنجن جانے اپنا کرم، نہکرمی بھو کسے نہ آیا۔ ہنگ برہم نہ کوئی ورن، اورن روپ وٹایا۔ سو پرکھ زرنجن ساچی سرن، سرنگت اک جنایا۔ ہنگ برہم ترنی ترن، اک اوٹ تکایا۔ سو پرکھ زرنجن گھاڑن گھرن، گھرن بھنہنہار پرکھ سمرتھ اک ہو جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ وکھایا۔ اپنا ناؤں سری بھگوانا، آد جگاد وکھائیا۔ زرنگن سرگن کر پردھانا، سوہنگ دھار آپ چلائی۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر مکانا، جوتی شبدی ونڈ ونڈائیا۔ ایک راگ اک ترانہ، ترے گن اتیا آپ سنائیا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، بردھ بال نہ روپ وٹایا۔ شاہ پاتشاہ راج راجانا، ڈھر فرمانا آپ سنائیا۔ کوٹن کوٹ گر اتار پیر پیغمبر سیو لگانا، لوک مات مات پرگٹائیا۔ اتنم بیخ تت میٹے سرب نشانہ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ آد جگادی اک بھگوانا، بھگون اپنا کھیل کرائیا۔ آتم پر ماتم میل دو جہاناں، زرنگن سرگن سرگن زرنگن آد جگاد ویس وٹایا۔ جوتی شبدی کھیل گن ندھانا، گنوتنا آپ وکھایا۔ بن سنگر بوجھے نہ کوئے وچ جہانا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکایا۔ نانک زرنگن دے دے گیا نشانہ، ست است سمجھائیا۔ وید ویاس لکھ کے گیا پروانہ، جگت پروانگی ہتھ پھرائیا۔ چارے وید دین بیانا، اپنا بھو گھلائی۔ انجیل قرآن کرے سلما،

نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائی۔ پیر پیغمبر دیوے پیغام، کرے حق پڑھائی۔ ساچے مندر وسے سری بھگوانا، پروردگار سچا ماہیا۔ ایکا کلمہ نبی پڑھانا، رسولان کرے آپ رسائی۔ ایکا الفی تن ہنڈھانا، پنج تت تت وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر ایکا ناؤں اپنا آپ چلایا۔ ہر کا ناؤں چلے جگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، سور پیر حکم ورتائیندا۔ جن بھگتاں بھجھائے لگی اگت، امرت آتم میگھ برسائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، بجر کپائی کُنڈا لاہندا۔ مُرشد مُرید دکھائے حج، کایا کعبہ کھول کھلائیندا۔ بودھ گیانا پنڈت ند، گھر مندر ناد وجائیندا۔ سچ دوارے ہے سچ، اپنا پڑدہ لاہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ الائیندا۔ اپنا ناؤں عالمین، الایہی اللہ آپ پرگٹائی۔ لیکھا جانے لوک تین، چوڈاں لوک چوڈاں طبق رہیا سمایا۔ زرگن سرگن ہو ادھین، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائی۔ صاحب سلطان وڈ پرین، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنا ناؤں رہیا سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ وڈیائی۔ ہر کا ناؤں وڈا وڈ، بھیو کسے نہ آیا۔ اپنے آتر گر اوتار کڈھ، لوک مات راہ چلایا۔ پار کنارہ نہ کوئی دسی حد، بے آنت آپ اکھوایا۔ راگ راگنی گا گائے چھند، گیت گوہند ڈھولا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، ناری کنت ایکا رنگ دکھایا۔ ناری کنت زرگن سرگن دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پیار، برہم پار برہم ملائیندا۔ ایش جیو کرے شنگار، سولاں اچھیا سولاں کلیاں تن سچائیندا۔ سولاں کلا جگت اوتار، ستجگ تریتا دوا پر بل ودھائیندا۔ کلج اتتم کھیل اپار، اپر پیر آپ دکھائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، نو نو چار چو کڑی پنڈھ مکائیندا۔ ایکا ناؤں بول جیکار، بے جیکارا آپ سناہیندا۔ وشن برہما شو ہوئے خبردار، سُرپت راجا اند کروڑ تیتیساناں ملائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، پُری لوہ گگن پاتالاں پھیرا پائیندا۔ رواس دے ہلار، منڈل منڈپ آپ جگائیندا۔ سمند ساگر ویکھے ڈونگھی غار، جل تھل مہینل اپنا بھیو چکائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت ویکھے ویکھنہار، نیتز لوچن نین اک اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے بے دار، آلس ندرانہ کوئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش لئے اٹھال، چار ورن اٹھاراں برن آپ جگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ، مندر مسجد مٹھ شو دوالے ویکھے دھر مسال، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ در درویش نر نریش چار کُنٹ ویکھے وجدا تال، تال تلواڑا

کون ہتھ رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جگت اندھیرا ہر کا ناؤں نہ سکے کوئی بھال، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہر کے نام بن ہوئے سرب کنگال، رمیا رام نظر کسے نہ آئیا۔ چار گنٹ ہوئے بے حال، سرتی شبد نہ کوئے بندھائیا۔ کلج چلے اولڑی چال، پورب لیکھا سب دا رہیا دکھائیا۔ کسے در نہ دسے سچا دھن مال، جھوٹھی مایا لٹی سرب لوکائیا۔ ہر کا ناؤں سدا بے مثال، گر اوتار پیر پیغمبر گئے مسل بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، ساچا ناؤں شبد گیان دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ نر نریشا ساچے بھگت آپ سمجھائیا۔ ساچے بھگتاں دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ میل ملاوا سپیا رام، رکھپت اپنا روپ وٹائیندا۔ نیتز لوچن پیکھت کرشنا کاہن، نام بنسری اک وجائیندا۔ ساچا میلا گوپی کاہن، ساچی سخیاں منڈل راس رچائیندا۔ چتر بھج نوجوان، آد شکت کھیل کھلائیندا۔ اشنہج ہو پردھان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیندا۔ ایکا نور سیری بھگوان، روپ انوپ دھرائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر جن بھگتاں دیندا آیا مان، غریب بنانے گلے لگائیندا۔ کلج انتم ہو پردھان وید ویاسا لیکھا پور کرائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا وسنہارا سچ مکان، ساڈھے تن ہتھ اپنا بنک وڈیائیندا۔ اُچے ٹلے پر بت کوئی نہ سکے پچھان، چوٹی چوٹی نظر کسے نہ آئیندا۔ ایکا ناؤں دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے گان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دیوے مان، چار ورن گلے لگائیندا۔ ذات پات راؤ رنک راج راجان سرب مٹ جان، شاہ پاتشاہ ایکا حکم سٹائیندا۔ ہر کا ناؤں سدا بلوان، بل اپنا آپ دکھائیندا۔ کوڑی کریا میٹے نشان، جوٹھا جھوٹھا مندر ڈھاہندا۔ سنجگ ست کرے پردھان، سچ پردھانگی اک کمائیندا۔ ایکا پُرکھ اک پروان، تخت نواسی اک سٹائیندا۔ سوہنگ شبد لکھ چوڑاسی رکھے آن، بے پچھان نظر کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، بھگوان اپنی بوُجھ بُجھائیندا۔ ساچے بھگتاں میلا وچ جہان، بن پورن بھگتی ہتھ کسے نہ آئیندا۔ پورب لہنا لئی پچھان، بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیان، رنج نیتز آپ گھلائیندا۔ گرگھ در کرے پروان، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ گر سکھ ساچا چتر سگھڑ سجان، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو انجان، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ پنج تت لگا مگر شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار سرب سٹائیندا۔ آتم آتر نہ کوئے گیان، رسنا پڑھ پڑھ سرب گائیندا۔ جس جن جو ہر ہر ملے آن، تس اپنا نام

سمجھائیندا۔ ایہتھے اوتھے درگاہ ساچی دیوے مان، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ منتر اک پڑھائیندا۔

* ۱۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کھن سنگھ دے گرہ پنڈ جوڑے ضلع امرتسر *

سو پڑکھ نرنجن کھیل اپارا، آد آد آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرے کھیل اپارا، ابھیو بھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا وسے دھام نیارا، محل اٹل سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ سری بھگوان کھیلے کھیل اپارا، آگم اتھاہ بے پرواہ دس کسے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتا گپت ظاہرا، انھو اپنی دھار چلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پساہ، سچ پساری ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتا، بھيو کوءے نہ آئيا۔ نرگن جوت نور اجیارا، نور نورانہ ڈمگائيا۔ سچکھنڈ کرتا، درگھر ساچے سو بھاپائيا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، راج راجان آپ اکھوائيا۔ حکمی حکم حکم ورتا، دھر فرمانا آپ سنائيا۔ در درویش بن بھکھار، آگے اپنی جھولی ڈاھیا۔ دیونہار دست تھار، دست امولک جھولی پائيا۔ کرے کرائے کر نیہار، کرتا پڑکھ وڈ وڈیائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ جنائيا۔ اپنا بھيو پڑکھ آگم، ایکا ایک جنائیندا۔ نرگن نر ویر اجونی رہت آپے پئے جم، مات پت نہ کوءے بنائیندا۔ آد جگاد اپنا جانے آپے کم، کرتا پڑکھ اپنی کار کرائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، سچکھنڈ وچے ودھائيا۔ پڑکھ ابناسی مہما گنت، آگنت اپنی کھیل جنائيا۔ ویس وٹاناری کنت، کنت کنتوبل سچ ہنڈھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا بھيو گھلایيا۔ انھو بھيو گھلایے اول، دس کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی اک اکل، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن ایکا ملا، ایکنکارا سو بھاپائیندا۔ جوتی شبدي آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوءے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی ونڈ آپ

ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈے نرنکار، نرگن وڈا وڈ وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا کرتیار، اپنی اچھیا پور کرائیا۔ ساچی بھچھیا پائے امگ اپار، وست امولک آپ ورتائیا۔
 تھر گھر ساچا کرتیار، گھر گھر وچ گھاڑن لئے گھرائیا۔ جننی جن بن سچی سرکار، دائی دایا سیو کمائیا۔ پوت سپوتاشد دُلا، تھر گھر ساچے آپ بہائیا۔ ایکا
 حکم ایکا وار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ تیرا پسا، لوآں پُریاں تیری گود بہائیا۔ رُوس تیرا چکار، کرن کرن نال ملایا۔ وشن برہما شو تیرا
 پروار، ترے ترے لیکھا آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کرے سمرتھ، بے آنت وڈی وڈیائیا۔
 سچھنڈ دوارے آپے وس، تھر گھر شبدی سٹ بہائیا۔ اک سنائے ساچا جس، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیا۔ انتر آتر آپے وس، میل ملائے سچ سُبھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حکم سنایا۔ دُھر فرمانا اینکار، ایکا ایک جنائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ وشن
 برہما شو کرپسا، نرگن نرگن بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، رجو طمو ستوسنگ نبھائیندا۔ پنچم میل امگ اپار، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نرگن
 سرگن دے ادھار، ایکا بندھن پائیندا۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیار، لکھ چوراسی جیو پرگٹائیندا۔ اندج جیرج اُتبھج سیتج کرپسا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آتم
 پرما تم دے ادھار، برہم پاربرہم ایش جیو کھول کواڑ، ساچے مندر آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 ساچی ونڈ سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی سٹ وڈ بلوان، ہر سنگر آپ اٹھایا۔ دُھر درگاہی اک نشان، ست پُرکھ نرنجن اک دکھایا۔ وشن برہما
 شو دیوے دان، داتا دانی سچ سکھائیا۔ ترے گن مایا کر پردھان، پنچم جوڑا جوڑا جڑائیا۔ نرگن سرگن ویکھے آن، بے عیب ناؤں خدائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ شبدی دھار، گر سنگر آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسا، وشن برہما شو نال ملائیندا۔ آتم
 پرما تم بھویو نیار، کایا بنک وڈیائیندا۔ گھر وچ گھر کرتیار، ترے گن اتپتا کھیل کرائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی ویکھ دکھائیندا۔ ٹھانڈا سیتا امرت جھرنا
 جھرے اپار، نچھر رس آپ رکھائیندا۔ ساچی سیجا کرتیار، کنت کنتوہل سو بھاپائیندا۔ اپنا ناؤں ناد دُھنکار، دُھن اگئی آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، کر نہار اک اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ پاربرہم

برہم دئے ادھارا، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ سرگن سرگن اک سہارا، تتوت جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی سیوا
 اک سمجھائیندا۔ شبد گر اٹھ بلوان، سو پڑھ نرجن آپ اٹھائیا۔ تیرا میرا اک ودھان، ایکا حکم رہیا جنائیا۔ دو جہاناں دیکھنا مار دھیان، لوآں پڑیاں
 برہمنڈاں کھنڈاں تیرا نین کھلایا۔ لکھ چوراسی دینا مان، میرا ناؤں سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سوت اٹھایا۔ شبدی
 سوت گیا اٹھ، اپنا بل رکھایا۔ پاربرہم پر بھ گیا تھ، سر میرے ہتھ لگایا۔ لکھ چوراسی ویکھاں سوت، جن جننی گود سہایا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھيو
 کوئے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بل آپ دھرایا۔ ساچا بل ایکنکار، شبدی شبد وچ سمایا۔ وشن وشو دیوے دھار، برہما برہم
 کرے پڑھایا۔ بن ادھر اکھر کر تیار، تُعارف اپنی تعریف سنايا۔ برہما ویتا ویکھے لکھ چار، چارے وید رہے جس گایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی ونڈ آپے رہیا پانیا۔ اپنی ونڈ پڑکھ اکالا، ایکا ایک رکھائیندا۔ آد جگادی دین دیالا، بھيو ابھید کھلاییندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، درگاہ
 ساچی آسن لائیندا۔ اپنی اچھیا پرگٹائے کال مہاکالا، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ نرگن چلے اولڑی چالا، سرگن اپنے مارگ لائیندا۔ شبد اگمی بن دلالا، لکھ
 چوراسی دلالی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھاٹن آپ گھڑائیندا۔ ساچا گھاٹن ہر جو گھڑ، اپنی دیا کمائیا۔ سرگن اندر
 نرگن وڑ، اپنا کھ چھپایا۔ نرگن آتر رہیا پڑھ، اپنا راگ سنايا۔ سرگن سکے نہ کوئی پھڑ، نیز نظر کوئے نہ آيا۔ سچ محلے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھا
 پانیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کھیل کرايا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جنم مرن وچ نہ آيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم اپنی
 ونڈ ونڈایا۔ آتم پر ماتم نرگن دھارا، دھار دھار وچ پرگٹائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، نرگن زوریر آپ کرائیندا۔ آتم پر ماتم کر پسارا، پر م پڑکھ ویکھ
 دکھائیندا۔ آتم پر ماتم کر اُجیارا، جوت نرجن ڈمگائیندا۔ آتم پر ماتم نادی دھارا، ناد انادی آپ سنايندا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، ایکنکارا اپنا بندھن پائیندا۔
 آتم پر ماتم کر ونجارا، ساچا ہٹ اک دکھائیندا۔ آتم پر ماتم ویکھے اکھاڑا، پنچ تت اپنا ناچ نچائیندا۔ آتم پر ماتم بند کرائے اندر بہتر ناڑا، تن سو سٹھ ہاڈی جوڑ
 جڑائیندا۔ آتم پر ماتم رکت بوند کرے اُدھارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل اولا، ہر جو آپ

کرایا۔ آتم پر ماتم پھڑکے پلا، چرنی سیس جھکایا۔ تُوہ بن ہوئے رہاں جھلا، میری دھیر نہ کوئے دھرایا۔ میٹوں رکھیا ڈونگھی ڈلا، پنج تت اندر بند کرایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگایا۔ دے منگ میرے بھگوان، آتما نیناں نیر وہانیا۔ توں صاحب سچا
 سلطان، بے انت تیری وڈیانیا۔ ہوں بالی بال نادان، میری چلے نہ کوئے پتھرائیا۔ تُوہ بن سُنجا دسے مکان، کایا بنک کم کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُوہ بن اور نہ کوئے سہانیا۔ تُوہ بن سہائی نہ کوئے پیتا، سنگ نظر کوئے نہ آئیندا۔ تیری کوئی نہ جانے ریتا،
 بھيو کوئے نہ پائیندا۔ توں سدا رہیں اتیتا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ تیرا مندر ٹھانڈا پیتا، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائیندا۔ تیرا وچھوڑا ڈونگھا ساگر، بھيو کوئے نہ آئیندا۔ میں اک اکل کی کراں کایا گاگر، تُوہ بن کم
 کسے نہ آئیندا۔ توں صاحب سلطان مہربان میرا نور کر اُجاگر، تُوہ بن نور نہ کوئے چمکائیندا۔ میں تیرے در بناں سو داگر، ہٹ تیرے پھیرا پائیندا۔
 توں نمانے دینا آدر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُوہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ دیوے ور سری
 بھگوانا، اپنی دیا کمائیا۔ برہم پار برہم کرے پروانہ، نام پروانہ ہتھ پھرائیا۔ ویس وٹائے نوجوانا، نو نو اپنی دھار چلائیا۔ پنج تت دکھائے اک نشانہ، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا کھلایا۔ اپنا بھيو دیوے کھول، آد پُرکھ ابناسا۔ آد جگاد تولے تیرا تول، لکھ چوراسی انتر و سہ پاسا۔ اپنا
 پڑدہ دیوے کھول، منڈل ساچے پاوے راسا، شبدی شبد جائے مول، تیری پوری کرے آسا۔ ست ستوادی ایکا کرے قول، ویلے انت نہ ہوئے نراسا۔
 نرگن سرگن پرگٹے اُپر دھول، پنج تت کرے واسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے سچ دلاسا۔ سچ دلاسا دے بھگوان، اپنی دیا
 کمائیا۔ اپنا لیکھا دسے مہان، لیکھا کھن وچ نہ آئیا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج چارے کھانی کرے پروان، چارے بانی دے پڑھانیا۔ چار گنٹ جھلائے نشان،
 اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ چار جگ دے گیان، چار وید راگ الاٹیا۔ چار ورن دیوے مان، کھتری براہمن شودر ویش آپ سمجھانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دی دھار آپ سمجھانیا۔ دُھر دی دھار ایکنکار، اپنی آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، تیرا میل ملائیندا۔ بودھ

اگادھانام جیکار، لوک مات سٹائیندا۔ گھر گھر دیا باقی کر اُجیار، کملاپاتی ویکھ دکھائیندا۔ اوکھی گھاٹی دیوے چاڑھ، پار کنارہ اک جنائیندا۔ ناؤں رکھائے گر
 اوتار، گر شبدی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپے لاہندا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شبدی گر بن
 ملاح، لکھ چوراسی بیڑا لئے ترایا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پندھ مکا، کوٹن کوٹ کال
 بتایا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، جگ چوکڑی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم چوکڑ دے سمجھایا۔ اتم چوکڑ آئے مات، تھر
 کوئے رہن نہ پایا۔ زرگن سرگن دیوے دات، پنج تت ملے وڈیائیا۔ گر اوتار دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ نام جنائے پوجا پاٹھ، اکھر وکھر کر
 پڑھایا۔ جگ جگ چلائے اپنا راتھ، بن رتھو ہی سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ سنک سندن سناتن سنت کمارا،
 پہلا رُپ وٹایا۔ براہ رُپ کر پسار، دوجا ناؤں دھرایا۔ یگے پُرش ہر کھیل نیارا، تیجی ونڈ ونڈایا۔ چوتھا کھیل کرے نیارا، حیگر یو سچی سرنا یا۔ پنجم نر
 نرائن کر پسار، کپل مَن چھیواں آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈایا۔ ساچی ونڈ ہر نرنکار، اپنی آپ ونڈائیندا۔
 بھیو نہ پائے وید چار، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن ہو اُجیار جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ بھیو چکائے کپل مَن، مَن مَنیشتر بھیو نہ رانیا۔ رکھو دیو آپے چن، اپنی بوجھ
 نبھایا۔ پرتھو جانے ہر جوگن، مستک اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کچھپ دیوے مان وڈیائیا۔ کچھپ دیوے اپنا مان،
 دھنتر مان دوائیندا۔ موہنی رُپ سری بھگوان، زرگن سرگن کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھید ابھید آپ جنائیندا۔ بھیو
 ابھید اگم اتھا، ایکا ایک گھلایا۔ اچھل اچھیدا شہنشاہ، ول چھل اپنی دھار چلایا۔ باؤن رُپ آپ وٹا، بل دوارے منگن جایا۔ ہنسا کھیل کرے ویس
 وٹا، سٹ برہما دے پڑھایا۔ نر سگھ میلا سہج سبھا، پرہلاد آپ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہری نرائن رُپ وٹایا۔ ہری نرائن
 ویس اولہ، ہر جو ہر ہر آپ کرانیندا۔ سنجگ پھرایا اپنا پلا، وار اٹھاراں نور چکائیندا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ تریتا پھڑائے اپنا

پلا، ترے گن اتینا اپنا ویس وٹائیندا۔ دُھر سندیس ایکا گھلا، پرسرام رام ملائیندا۔ رگھپت رگھناتھ لیکھا جانے دو جہانا، گڑھ ہنکاری آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے دوئے اپنی دھار چلائیندا۔ دوئے دوئے رُپ اٹھاراں دو بیس، بیس کھیل کرائیا۔ تریتے مکی تیری حدیث، دوپر اپنا مان ودھائیا۔ وید ویاسا پیسن گیا پیس، پُران اٹھاراں ڈھولا گائیا۔ نارد مَن جُھکائے سیس، برہما ویتا رہیا صلاحیا۔ سُرستی منگے اک اسپس، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ کرے کھیل آپ جگدیش، مگند منوہر لکھمی نرائن رُپ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوئے دوئے اپنا نُور درسائیا۔ دوئے دوئے رُپ کرشنا کاہنا، ایکا بنسری نام وجائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ ایکا منتر سچ گیانا، اٹھ دس آپ پڑھائیندا۔ ایکا تیر سچ نشانہ، بن چلے آپ چلائیندا۔ رتھ رتھو ای کھیل مہانا، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے مانا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ دوپر مٹے آنت نشانہ، کھجک اپنا بل وکھائیندا۔ کُڑو کُڑو ہویا پردھانا، چاروں گنٹ ڈنک وجائیندا۔ دھرم شرم مٹے نشانہ، اپنا بل وکھائیندا۔ چار ورن دئے اُبھانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویس اولّا آپ کرائیندا۔ ویس اولّا بودھن بودھ، گیان گیان نال ملائیا۔ آتم پر ماتم آپے سودھ، بھيو اُبھید کھلائیا۔ پنچ تت وکارا کر کے جودھ، ایکا نُور دئے درسائیا۔ بھيو کھلائے اپنا گوجھ، دویتی پڑدہ اپنا اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پڑدہ آپے لاه، ہر جو کھیل کرائیندا۔ نوری جلوہ نُور پرگٹا، نُور و نُور پرگٹائیندا۔ مقامے حق آپ خُدا، اپنی اچھیا آپ دھرائیندا۔ مولا رُپ بن ملاح، بسمل اپنا کھیل کرائیندا۔ مُصلّا لئے اٹھا، کوہ طور جلوہ آپ جنائیندا۔ عیسیٰ رنگ دئے رنگا، پوری آسا آپ کرائیندا۔ اپنا بھيو دئے کھلا، نوری نُور نظری آئیندا۔ دوئے جوڑ پئے سرنا، پتا پوت خوشی منائیندا۔ میرے پچھے آئے میرا بے پرواہ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ نوری اللہ، عالمین آپ رنگائیا۔ زرگن سرگن پھڑائے اپنا پلا، کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ کھیل کرائے اک اولّا، انا الحق حق جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محمد میلا سہج سُبھائیا۔ محمد میلا پروردگار، پروانہ ہتھ اک پھڑائیندا۔ دُھر سندیسہ ساچا یار، ایکا وار، جنائیندا۔ دُھر فرمانا دُھر دی دھار، دُھر درگا ہی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا رنگ

رنگائیندا۔ اپنا رنگ رنگے کرتارا، بھيوَ ابيد جنایا۔ محمد بنے در بھکھارا، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ ساچا سجدہ پروردگارا، در بردا رہیا کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک سنایا۔ دُھر فرمانا ایکا دار، پُرکھ اکالا آپ سنایا۔ محمد تیری محمدی دھار، چوُداں چوُداں دے وڈیایا۔ انتم لیکھا دے نوار، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ نانک نرگن پرگٹے وچ سنسار، پنج تت کایا چولا لے ہنڈھانیا۔ پُرکھ ابناسی کرے پیار، سچھنڈ دوارے لے ہلائی۔ ایکا دیوے دست تھار، نام ست جھولی پانیا۔ چار ورن کرے پیار اوچ پنچ راؤ رنگ نہ کوئے رکھانیا۔ ساچی سکھیا وچ سنسار، ساکھیاں رُپ پرگٹانیا۔ انتم بولے اک جیکار، جیو جنت سنایا۔ مہابلی اترے اپنی وار، مات پتا نہ کوئے جانیا۔ نہہکنک جودھا سورا بلی بلکار، نام کھنڈا ہتھ اٹھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ لہنا دے مکانیا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گر ویس وٹائیندا۔ پُرکھ اکال ویکھنہارا، پیکھ پیکھ اپنی خوشی منائیندا۔ شبدی شبد ست دُلارا، گوہند آپ پرگٹائیندا۔ لوک مات دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا اشٹ ام اپارا، دوسرا اوٹ نہ کوئے تکانیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، فتح ڈنکا اک وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل گوہند دھار، پُرکھ نرنجن آپ کرایا۔ دُھر سندیسہ پہلی وار، لوک مات سنایا۔ چوتھے جگ آئے ہار، چار یاری رہن نہ پانیا۔ پنچم مینا پنچ کرے پیار، پنچم ساچا ڈھولا اک سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر مان وڈیایا۔ شبدی گر گر گوہند، سنگھ اپنا رُپ وٹائیندا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر آپ اکھوائیندا۔ امرت آتم ساگر سندھ، بھر پیالہ جام پیندیا۔ گر سکھ بنائے اپنی بند، مات پت آپ ہو جائیندا۔ دین دیال سدا بخشند، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ اکالا، گوہند دھار چلائی۔ لیکھا جانے دو جہاناں، انھو بھيوَ چکائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا دیوے اک سکھالا، مہبت اپنی آپ جنایا۔ کلجگ انتم مٹے جھوٹھ جنالا، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دے ایکا دھر مسالہ، ست دیپ ایکا گرُ اشٹ منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيوَ کھولے کرتارا، گوہند ہر ہر بھيوَ چکائیندا۔ گر گوہند بول جیکارا، سنگھ اپنی بھبک لگائیندا۔ پُرکھ اکال اک بلکار، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اک جنائیندا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، آد جگاد کرائیا۔ گر گوہند

دسے سچ نشان، سرشٹ سبائی دے جنایا۔ کلجگ انتم آئے نوجوان، بردہ بال نہ رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چُکائیا۔ کلجگ ویلا انتم آؤنا، گر گوہند آکھ سنایندا۔ پُرکھ ابناسی جامہ پاؤنا، رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ کل کلکی اوتار اکھواؤنا، نو کھنڈ پر تھی ویکھ وکھائیندا۔ ستاں دیپاں ڈیرہ ڈھاہنا، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دبایندا۔ وشن برہما شو وقت چُکاؤنا، کروڑ تیتیسا سُرپت اند رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم آئے جگ، ہر جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ سرشٹ سبائی تپے اگت، ترے گن اگنی تت جلائی۔ کوئی نہ کرے ساچا جگ، کایا کعبہ نظر کسے نہ آئی۔ گر چرن دوار ہے نہ کوئی سچ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ آتم رس نہ ہوئے کوئی مد، نام رس نہ کوئے چکھائیا۔ اپنا پڑدہ نہ سکے کوئی کج، بے پڑد پھرے لوکائیا۔ پُرکھ ابناسی دین دیا لا سَنگر پورا حاضر حضورا سکے کوئی نہ لبھ، گر گوہند گیا سمجھائیا۔ کھتری براہمن شو در ویش اپنا اشٹ جان چھڈ، درشٹ سکے نہ کوئے کھلائی۔ بن ہر نامے خالی ہون ہڈ، پنچ تت کایا کم کسے نہ آئی۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ سمرتھ، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ کلجگ آیو لکھ چار ہتی ہزار، وید پُران رہے گائیا۔ گوہند لکھ لکھ لیکھا گیا نوار، کلجگ کرم نال ملائی۔ بھرم بھلیکھے جیو گوار، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑائیا۔ انتم آیا کل کلکی اوتار، نہہکنک ناؤں رکھائیا۔ شبد ڈنکا وجائے وچ سنسار، دوجی کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ ساچا کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں رہیا چکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ اپنا کھیل کرے نرنکار، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ جگ چوکڑی کرے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ میٹے دھواں دھار، رین اندھیری دے مٹائیا۔ لہنا دینا مکائے تینی اوتار، بھگت اٹھاراں نال ملائی۔ گر دس بول جیکار، جے جیکار رہے سنائی۔ واہ واہ تیری قدرت پروردگار، عیسیٰ موسیٰ محمد سیس جھکائیا۔ صدی چو دھویں آئی ہار، چو داں طبق دین دُہائیا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ ناتا جھٹے انت سنسار، انت کم کسے نہ آئی۔ پرگٹ ہو یا اک پروردگار، جس دا کلمہ رہے گائیا۔ امام اماما سر سکدار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سنجگ لائے اک دربار، در دروازہ آپ کھلائی۔ پہلی چیت دوس وچار، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، جوتی جاتا اک رگھرائیا۔ نہہکنک ایکا ایک، آد جگاد سائیندا۔ کلجگ انتم

دھارے بھیکھ، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، موئڈ منڈایا بھو چھپائیندا۔ پورا لیکھا کرے دس دشمنیش، نانک لیکھا نہ کوئے مٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے ملا شیخ، پیر دستگیر نظر کوئے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کرے سچا ہیئت، گرسکھ سجن آپ ملائیندا۔ لکھ چوراسی جھوے کلج کھیت، پچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلج اگنی تپے بالوریت، سنگر ارجن گرسر بانی بان لگائیندا۔ کلج جیو ویکھن کھیڈ، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک ہر اکھوائیندا۔ نہہکنک سری بھگوانا، کلج انتم ویس وٹائیا۔ وسنہارا دھام مکانا، سمبل بیٹھا آسن لائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ تختوں لہے راجا رانا، سپس تاج نہ کوئے لگائیا۔ نو کھنڈ پر تھی سنائے ایکا گانا، پُرکھ اکال کرے پڑھائیا۔ ایکا مرد اک مردانہ، سچ مردانگی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک ناؤں دھرائیا۔ نہہکنک ناؤں رکھ، ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ سنجگ ساچا مارگ دس، پچھلا مول چکائیندا۔ سنت سہیلے لئے رکھ، گرسچیلے میل ملائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، اگیان اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم پھیرا پائیندا۔ کلج انتم پھیرا پا، پاربرہم پر بھ ویکھ دکھائیا۔ گرسر گوبند سورے چڑھے چا، گھر اپنے خوشی منائیا۔ چار جگ دا لہنا دئے چکا، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی دئے اک صلاح، پُرکھ اکال اشٹ دکھائیا۔ گرسر شبد دئے پناہ، پنج تت نہ کوئے وڈیائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ایکا کلمہ دئے پڑھا، ایکا ناؤں کرے رُشائیا۔ کھڑگ کھنڈا وچ برہمنڈاں دئے چکا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپر پیر آپ کرائیندا۔ کلج انتم لئے اوتارا، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ شبد اگنی اک جیکارا، دو جہاناں آپ سٹائیندا۔ وشن برہما شو پار کنارہ، جوتی جوت میل ملائیندا۔ گرسرکھ ساچے دے سہارا، تخت نواسی تخت بہائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، بھو ابھیدا بھو گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرور پُرکھ اکالا، چلے چلائے اولٹری چالا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ بھو نہ پائے کوئی جیو، جگت پڑدہ نہ کوئے اٹھائیا۔ انتم سب دا لہنا گنا ساڈھے تن تن ہتھ سینو، دوسر ونڈ نہ کوئے رکھائیا۔ سپس بہا بنھے نیو، گوبند بالے چھوٹے نہاں ہیٹھ دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ نہاں ہیٹھ چھوٹے بال، گوبند سیو لگائیا۔ گرسر

گوہند اپنا دے کے گیا اقبال، اتم آوے سچا ماہیا۔ کال مہاکال رکھے نال نال، اپنے چرناں سیو لگائیا۔ جن بھگتاں کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی مارگ دے دکھال، ورن برن رہن کوئے نہ پائیا۔ اکو پوجا رہے اکال، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، کلجک تیری اتم ور، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ کلجک اتم ہر اوتارا، اور اور نہ کوئے جنائیندا۔ ڈوگھی بھوری جگت ساگر ویکھے گارا، بھيو اھیدا آپ گھلائیندا۔ نظر نہ آئے وچ سنسارا، بے نظیر اپنی نظر چھپائیندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ گرگھ ورا بو جھے کر وچارا، جس جن اپنی بو جھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نہ، پُرکھ ابناسی اک اھوائیندا۔ نہہکنک پُرکھ ابناس، پنج تت نہ کوئے رکھائیا۔ نہہکنک ہر شاہو شاباش، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ نہہکنک ہر سرب گنتاس، گنوتا وڈ وڈیائیا۔ نہہکنک ہر آد جگاد اپنی پوری کرے آپے آس، نراساروپ نہ کوئے وٹائیا۔ نہہکنک ہر لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل پندھ مکائیا۔ نہہکنک ہر دو جہاناں پاوے اپنی راس، لکھ چوراسی گوپی کاہن نچائیا۔ نہہکنک ہر نرگن ہر زوریر پُرکھ اکال جن بھگتاں وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گوہند سورا حاضر حضورا گرگھ تیری پوری کرے آس، میل ملاوا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بن پون سواس اپنی دھار چلائیا۔ پون سواس نہ کوئے پانی، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد گرگر بلوانی، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ گوہند گر اک نشانی، سچ نشانہ اک دکھائیندا۔ کرے کھیل شہنشاہ شاہ پاتشاہ سچا سلطانی، لوک مات ویس وٹائیندا۔ اگلی گائے اکھ کہانی، چار ورنال آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، کلجک اتم پندھ مکائیندا۔ کلجک اتم مکنا پندھ، ہر پاندھی آپ مکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئے کھنڈ کھنڈ، گوہند کھنڈا اک چکائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے رنڈ، اتم پرتام نہ کوئے ہنڈھائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے نجانند، نچ گھر ملے نہ سچا ماہیا۔ رسنا کھا کھا تھکی گند، جوٹھ جھوٹھ رنگ دکھائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھنائیا۔ پھرے دھائی وچ ورجنڈ، برہمنڈ رہے گر لائیا۔ ناتا تے جیرج انڈ، سگلا میل نہ کوئے ملائیا۔ جھوٹھی کریا مٹے پکھنڈ، سچ سچ لئے پرگٹائیا۔ کرے پرکاس ساچا چند، چند چاندنی آپ رُشنائیا۔ سرب جیاں دا اکو چھند، ایکائیت الائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ڈیرہ دیوے ڈھاہیا۔ کلج ڈیرہ جائے ڈھٹھ، سنگر پورا آپے ڈھاہندا۔ نہ کوئی تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرتی پھیرا کوئے نہ پائندا۔ نہ کوئی شودوالا دسے مٹھ، مندر مسجد نہ کوئے وڈیائندا۔ پرگٹ ہوئے اک پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کھیل کرائندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں گنٹ آپ بھوائندا۔ لہنا دینا ہتھوں ہتھ، بیس بیسا آپ چکائندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، بھو ابھیدا آپ جنائندا۔ جن بھگتاں مارے اِکو سٹ، نام کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ دُئی دوتی میٹے پھٹ، بجر کپائی پڑدہ لائندا۔ گھر دکھائے چوڈاں ہٹ، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کرپا آپ کھائندا۔ کلج کرپا جائے مک، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ مسکھتا بوٹا جائے سک، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ شبد گر سورپیر جائے اٹھ، ایک چلہ نام چڑھائیا۔ سب دی جڑ دیوے پُٹ، نہ کوئی سکے مات لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، اپنا پھیرا پائیا۔ اپنا پھیرا پائے ہر ہر، بھو کوئے نہ پائندا۔ لکھ چوراسی دیکھے گھر گھر، دُونگھی کندر ویس وٹائندا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ پھڑ، گر چیلے نال ملائندا۔ لہنا چکائے سپس دھڑ دھڑ، دھرنی دھرت دھول وڈیائندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ، سوپھ سرُپی نظری آئندا۔ دیکھے کھیل جننے مر مر، مرن جنم اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، چار جگ دی کیتی آپ اٹائندا۔ چار جگ دا اٹا گیڑا، چوتھے جگ رکھائیا۔ چار ورن دا چکے جھیرا، چار یاری رہن نہ پائیا۔ چار وید ہوئے نہیرا، چارے بانی دئے گواہیا۔ دھرت مات دا گھلا ویڑا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ جن بھگتاں ہتھ ہر جو بیڑا، بن چپومات چلائیا۔ آنت ویلا آگیا نیڑا، بیس بیسا راہ تکائیا۔ پُرکھ اکال نہ لائے دیرا، دُور دُراڈا پندھ نہ کوئے رکھائیا۔ گر سکھ دیکھو کر کے جیرا، نہہکنک کون کھیل رکھائیا۔ بن ہتھیاروں بن ہتھاں بھیڑ بھیڑا، شاہ سلطاناں دیوے خاک ملائیا۔ ہر کا بھو جانے کیہڑا، بن نانک گوہند سمجھ کسے نہ آئیا۔ نانک سنگر گوہند کہے پُرکھ اکال توں میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا گائیا۔ آنت وچولا بن کے پائے پھیرا، ایہتھے اوتھے دو جہان اپنی کار کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، آد پُرکھ اک اکھوائیا۔ بڈھانڈھانہ جوان، جگت جوانی نہ کوئے ہنڈھائیا۔ پنج تت آتر ہو غطان،

گت مت اپنی مول نہ پائیا۔ در در منگدا رہیا دان، بن بھکاری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا دئے سمجھائیا۔ پورب لیکھے لیکھے لگی نہ بدھ، بدھی کم کسے نہ آئیا۔ اپنے آپ نال کردا رہیا بدھ، ہار جت نہ کوئے دکھائیا۔ آتم پر ماتم نہ آئی سدھ، بے سدھ دئے ڈھائیا۔ ڈوگھی کنڈر کایا لگ، اپنا کھ شرمائیا۔ انت چولا گیا چھٹ، کایا کم کسے نہ آئیا۔ بن سدیاں مات گیا اٹھ، اگے ملے نہ کوئے ڈھوئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا جنائیا۔ پورب لیکھا دتے حال، احوال نال ملایا۔ جگت بدھیسے کریا کنگال، کنگالی مول نہ کسے چکائیا۔ بن نامے ہویا بے حال، بہل دئے ڈھائیا۔ انتم سرتے آیا کال، کال رہیا گرا لایا۔ دوئے جوڑ کریا اک سوال، نیتز نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا رہیا جنائیا۔ دوئے جوڑ بن سوالی، ایک منگ منگائیا۔ میری جھولی دے سے خالی، خالی جھولی نہ کوئے بھرائیا۔ میں جیواں جنتاں کردا رہیا دلای، بن دلال لئی وڈیائیا۔ انت آئی رین اندھیری کالی، تیرا نور نہ کوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھا رہیا جنائیا۔ انتم رووے مارے دھاہ، نین نین گرا لایا۔ جگت بدھیا گیا آ، نہ سکے کوئی بچایا۔ جس دا ڈھولا رہیا گا، سو بیٹھا کھ چھپایا۔ چھوٹی سپتری پلو پھڑیا آ، گلو کڑی ایک پایا۔ میرے پتارونہ، میں تیری توں میرا میں تیری گود سہایا۔ سنگر تیرا ہوئے سہا، نال میرا میل ملایا۔ بردھ گیا پران تجا، آس پتری وچ رکھایا۔ پتری بولیا سبھ، پڑکھ ابناسی پورا دئے کرایا۔ انتم دیکھے بن نیتز آ، نین اپنا آپ گھلایا۔ بن کرماں لہنا دئے چکا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ بن مریاں مرنا دئے مٹا، مرن جنم نہ کوئے جنا۔ بن پڑھیاں دئے پڑھا، اکھر وکھر آپ سنایا۔ جنم جنم دی میل دئے دھوا، مہر نظر اک لکایا۔ کایا وچوں کایا چولا دئے بدلا، اوہلا پڑدہ آپ اٹھایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ڈھولا لینا گا، کنتی چرناں ہیٹھ رکھایا۔

سادھ سنت کی کرے وچارا، ہر جو گئے وچ بھوائیا۔ آر پار نہ کوئی کنارہ، منجھدھار رہیا پھرائیا۔ پنج تت اندر ڈوگھی غارا، ڈوگھی بھوری رہیا سمجھائیا۔ اٹھے پہر نیتز رووے زارو زارا، پر بھ اگے سپس جھکائیا۔ بھیو نہ جانے اندر باہرا، گپت ظاہر نہ کوئے رکھائیا۔ گلئیں باتیں نہ ملے پیارا، منزل

ہتھ کسے نہ آئی۔ اندر اندر دھواں دھارا، زرگن جوت نہ کوئے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن درشن درس کسے نہ پائیا۔ آؤنا جانا کس گھر، پاندھی پندھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنے کولوں جو آپے رہیا ڈر، بھے اور کیا دکھائیندا۔ پنج تت اندر بیٹھا وڑ، چولا کایا نہ کوئے بدلائیندا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، چیتن رنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درس درس ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، پنج تت رہیا گر لائیا۔ نار نہ ملیا ساچا کنت، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ بھرے بھلا جنت، جنت جنت ملی وڈیائیا۔ کلجک مایا پائی بے آنت، نہ کوئی پڑدہ سکے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مورکھ مورکھ دھندے لائیا۔ مورکھ دھندے گیا لگ، گیان نظر کوئے نہ آئیندا۔ پنج تت اندر کیتا بند، پلو نہ کوئے چھڈائیندا۔ رسنال ملائے پتی دند، آتم پر ماتم نظر کوئے نہ آئیندا۔ انرس پھکا دسے چند، بن سنگر پورے ساچے سنت ست سلوک نہ کوئے گائیندا۔

* ۱۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ملی سنگھ دے گرہ پنڈ کیروں ضلع امرتسر *

ہر کا ناؤں وسے اندر، اندھ اندھیر دے گوائیا۔ بھاگ لگائے کایا مندر، پنج تت ملے وڈیائیا۔ دئی دویتی توڑے جندر، ایکا گھر دکھائیا۔ من منو آ نہ دوڑے بندر، نام ڈوری بٹھ دکھائیا۔ کر پرکاس ڈوگھی کندر، زرگن نور جوت پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں وسے تن، پنج تت اپنی دیا کمائیندا۔ ایکا راگ سنائے کن، انادی ناد و جائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، گڑھ ہنکار تڑائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ وست امولک دیوے دھن، سو پڑکھ زرنجن جھولی پائیندا۔ مانس جنم بیڑا بٹھ، لکھ چوراسی چھند کٹائیندا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، ممتا موہ موہ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ درڑائیندا۔ ساچا ناؤں ساچے گھر، سنگر پورا آپ وسائیا۔ میل ملائے نرائن ز، ز ہر وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کر، سنجگ تریتا دواپر کلجک اپنے ناؤں بندھن پائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھر، گھٹ گھٹ اپنا ناؤں

دھرائیا۔ سچ محلے آپے چڑھ، پُرکھ ابناسی دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک سمجھائیا۔ ساچا ناؤں ہر گوبند، گوبند دھار جنائیندا۔ جنم جنم دی میٹے چند، سگلا دُکھ گوائیندا۔ میل ملاوا گھر گمبھیر گئی گہند، گر شبدی رنگ دکھائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، لکھ چوراسی بندھن مات تڑائیندا۔ آتم پر ماتم اک اند، نجاند آپ سمجھائیندا۔ دُوئی دُویتی ڈھابے کندھ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ چار ورن ایکو چھند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں جنائیندا۔ ساچا ناؤں ہر زرنکار، آد جُگاد چلائی۔ گا گائے گر اوتار، رسنا جہوا ڈھولا سنائی۔ لیکھا لکھ لکھ گئے بن لکھار، کاغذ میلاناں شاہیا۔ رسنا جہوا چپو کرن پکار، بٹی دند ملایا۔ پیر پیغمبر لا لافر، نعرہ حق گئے سنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اپنے ہتھ رکھائی۔ ساچا ناؤں ہر کا نام، چار ورن جس گایا۔ چار جگ کھیل سری بھگوان، بھگون اپنا بھیس وٹایا۔ گر اوتاراں دے دے دان، منتر آتر آپ پڑھایا۔ لوک مات کر پردھان، کھانی بانی صفت صلاحیا۔ بھو نہ پائے کوئے جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ چھپایا۔ اپنا ناؤں رکھے اوہلے، نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ پنج ت اندر وڑ وڑ بولے، گر اوتار سیو کمائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج اند آپے پھولے، گھٹ گھٹ ہر جو دیکھ دکھائیندا۔ زرگن زراکار لکھ چوراسی آپے تولے، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر سچ بھنڈارا سرگن کھولے، آپ اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ ساچا ناؤں ہر کرتار، آد جُگاد ورتائی۔ سنگر گر گر سیوادار، بن سیوک سیو کمائی۔ بھگت بھگونت کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جُھکائی۔ سنت منگن بن بھگھار، خالی آگے جھولی ڈاہیا۔ گرگھ روون زارو زار، نیز نیناں نیر دہایا۔ گر سکھ منگن درس دیدار، ایک اوٹ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے وچ رکھائی۔ اپنا بھو ایک ناؤں، ہر جو اپنے وچ چھپائیندا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں پکڑے باہوں، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کردا گیا ناؤں، تخت نواسی دیا کمائیندا۔ کلجگ انتم کھیل کرے بے پرواہو، بے آنت ویس وٹائیندا۔ آد جُگادی لکھ چوراسی پتا ماؤں، پوت سپوتا گود سہائیندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام دکھائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگ کاگ نہ کوئے گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درڑائیندا۔ ساچا ناؤں ہر کارُپ، ہر سنگر آپ

درسا ئیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم جائے ٹٹھ، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ جن بھگتاں امرت دیوے گھٹ، نام پیالہ آپ پیائیا۔
 لکھ چوراسی آون جاون جائے چھٹ، گیڑا گیڑ نہ کوئے دکھائیا۔ میل ملائے ابناسی اچت، چیتن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا ناؤں آپ چلائیا۔ ساچا ناؤں چلے مات، چار ورن آپ جنائیندا۔ چار جگ دی ساچی گاتھ، چار گنت آپ سنائیندا۔ چار وید دا ایکا پاٹھ، ایکا اکھر
 ہر پڑھائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ تاٹ، سر سروور ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری رات، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ جن بھگتاں بچھے آپے بات،
 زرگن سرگن میل ملائیندا۔ وسنہارا اک اکانت، اک اکلا کھیل کرائیندا۔ گھٹ گھٹ ویکھے مار جھات، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ آتم برہم پاربرہم اکو
 ذات، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ لہنا دینا چکے ماتھ، مستک ریکھا آپ مٹائیندا۔ آپ چڑھائے ساچے
 گھاٹ، جس جن اپنا نام جپائیندا۔ جنم جنم دی کئے واٹ، پاندھی پنڈھ نہ کوئے رکھائیندا۔ آتم سیجا ساچی کھاٹ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ میل ملاوا
 کملاپات، کول نین نین مٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ ساچا ناؤں ایکا ایک، سو پرکھ زرنجن کرے
 پڑھائیا۔ ہنگ برہم آپے ویکھ، پاربرہم ہوئے سہائیا۔ چار جگ گراوتار لکھ لکھ لیکھ، جیو جنت گئے سمجھائیا۔ پر بھ ساچے کو اک آدیس، نیوں نیوں
 سیس جھکائیا۔ جگ جگ کرے اولٹا بھیس، بھو کوئے نہ پائیا۔ نہ کوئی رنگ روپ نہ ریکھ، انھو اپنی دھار چلائیا۔ ویکھ نہ سکے کوئی پنڈت پاندھا ملا شیخ،
 نیز نین نہ کوئے درسا ئیا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، نت نوت ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا اپنا
 ناؤں چلائیا۔ ایکا ناؤں ہر زرنکار، زرگن اپنا آپ چلائیندا۔ ایکا جوتی شبدی دھار، گر شبدی ویکھ دکھائیندا۔ ایکا برہم کرے پیار، پاربرہم پر بھ میل ملائیندا۔
 ایکا آتم دے سہار، پر ماتم کھیل کرائیندا۔ ایکا ایش ہوئے اجیار، جیو اپنا رنگ دکھائیندا۔ ایکا نادشبد دھنکار، جگدیش اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ چلائیندا۔ ساچا ناؤں چلائے ہر، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گر اوتاراں دے دے ور، لوک مات بوجھ نبھائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھی ایکا گھر، در دروازہ آپ جنائیا۔ آتم پر ماتم بنھے لڑ، پلو ایکا گنڈھ دوائیا۔ لیکھا جانے ناری زر، نر زرائن سچا شہنشاہیا۔ جگت وچولا آپے بن، ساچا

ڈھولا ایکا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ساچا ناؤں اک پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں ہر جو رکھ، رکھک اپنی دیا کمائیدا۔
 زرگن نور کر پر تکھ، سرگن اپنا آپ چھپائیدا۔ چار جگ ناؤں کر کر وکھ، ستجگ تریتا دوپر کلج پندھ مکائیدا۔ بھگتاں اندر آپے وس، اپنا پردہ لائیدا۔
 ایکا دیوے نام رس، نجھر جھرنا آپ جھرائیدا۔ تیر نرالا مارے کس، بجر کپائی توڑ ترائیدا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیدا۔
 دھیرج دیوے ساچاست، سنتوکھ اپنا ناؤں دھرائیدا۔ کرے پرکاس اندھیرے پکھ، کشا شکلا اپنے رنگ رنگائیدا۔ چار ورن دی پوری کرے آس، کھتری
 براہمن شودر ویش ایکا ناؤں پڑھائیدا۔ سرب جیاں ہر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ داتا دانی سرب گنتاس، گونتا ناؤں دھرائیدا۔ کلج انتم
 ویکھے کھیل تماش، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیدا۔ ستاں دیپاں ایکا راس، بن گوپی کاہن نچائیدا۔ جیو جنت لیکھا جانے پون سواس، پون پوناں وچ رہائیدا۔
 لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گگن منڈل ویکھ وکھائیدا۔ وشن برہما شو ہوئے نر اس، کلج ویلا انتم آئیدا۔ سرپت اند رووے کوئی نہ دیوے ساتھ، کروڑ
 تیتیساکھ شرمائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ایکا ناؤں آپ وڈیائیدا۔ ایکا ناؤں پُرکھ اکال، عقل کلا اکھوائیا۔
 وسنہارا لکھ چوراسی دھرمسال، کایا بنک بنک وڈیائیا۔ انحد ناد وجائے تال، تلواڑا اپنا راگ لائیا۔ دیپک دیا ایکا بال، جوت زرنجن کرے رُشائیا۔ لیکھا
 جانے شاہ کنگال، اوچ پنچ بھو مٹائیا۔ لہنا دینا چکے کال مہاکال، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سرشٹ سبائی ایکا نام جپائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا جاپ، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیدا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترے گن بندھن آپ کٹائیدا۔ جنم جنم دا میٹے پاپ، پت پاپی آپ ترائیدا۔ اک بُجھائے آپا آپ، اپنا پڑدہ آپ
 اٹھائیدا۔ پُرکھ ابناسی دے مائی باپ، سگلا سنگ نہ کوئی وکھائیدا۔ میل ملائے کملاپات، کول اپنا نور درسائیدا۔ بند کواڑا کھولے تاک، اگیان اندھیر
 مٹائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنی گود بہائیدا۔ زرگن سرگن کرے لاڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیدا۔ ایکا ناؤں رکھنا یاد، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیدا۔ گر
 اوتاراں پیر پینمبراں ہر جو سُن دا رہیا فریاد، لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیدا۔ گر

اوتار پیر پیغمبر رہے دس، پر بھ آگے سیس جھکائی۔ لوک مات کسے نہ چلے کوئی دس، بھرے بھلی تیری لوکائی۔ دیناں مذہباں وچ گئے پھس، ورن برن
 پئی لڑائی۔ نہ کوئی دھیرج نہ کوئی جت، ست سنتو کہ نہ کوئے رکھائی۔ ہوئی پردھان من مت، گرمت بیٹھی کھ چھپائی۔ بہتر ناڑی اُبلے رت، امرت
 میگھ نہ کوئے برسائی۔ نہ کوئی ڈالی نہ کوئی پت، بھل بھلواڑی نہ کوئے مہکائی۔ راج راجان ستھر بیٹھے گھت، ساچا رنگ نہ کوئے رنگائی۔ کلجگ مایا
 ترے گن پنج تت پائی نتھ، چاروں گنت رہی بھوئی۔ سادھ سنت بن تیرے ناؤں گئے ڈھٹھ، منہ دے بھار اپنا آپ سٹائی۔ سر سرور روون تیر تھ تھ،
 نیز نیناں نیر وہائی۔ ہر کا ناؤں کسے ملے نہ مندر مسجد مٹھ، شودوالے دین ڈھائی۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھیل سمر تھ، دھرنی دھرت دھول کھلڑے کیس رہی
 وکھائی۔ تیرا کھیڑا ہویا بھٹھ، کلجگ بھٹھارا اگنی رہیا لگائی۔ کرپا کر صاحب سلطان سرب جیاں دے مت، مت من واسنا دے مٹائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اپنا بھو آپ گھلئی۔ کلجگ انتم چار ورن رووے مارے دھاہ، کوک کوک گرا لائیندا۔ کوئی نہ دسے سچ
 ملاح، بیڑا پار نہ کوئے کرائیندا۔ ایکا بھلیا تیرا ناں، تھہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ کلجگ رین اندھیری گئی چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کھا کھا تھکے
 سور گان، گیت گو بند نہ کوئے گائیندا۔ ناتا ٹا پتراں ماں، پتا پوت نہ گود سہائیندا۔ ہوئے و بچار تھان تھان، تیر تھ تھ سرب گرا لائیندا۔ گردر مندر مسجد
 اندر دھیاں بھیناں رہے تکا، تیرا بھے نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو سہا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ چار
 وید کرن پکار، پُران اٹھاراں نال ملائی۔ چھ شاستر روون زارو زار، اُچی کوک کوک سنائی۔ اٹھ دس نہ کوئے وچار، اٹھاراں دھیائے نہ کوئے پڑھائی۔
 انجیل قرآن ہوئے بے زار، مسلحق نہ کوئے سنائی۔ نورِ الہی نظر نہ آئے کلام، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائی۔ محمد دے دے گیا پیغام، پیغمبر ایکا راہ
 چلائی۔ کلجگ انتم جھوٹھ اڈمبر، اُمت اُمتی گئی بھلئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا نام ور، جگت بندھن دینا ٹرائی۔ تیرا ناؤں انک
 کل دھار، کوٹن کوٹ روپ وٹائیندا۔ ورن برن کرن پکار، کوک کوک نیز رو رو تیرا دھیان لگائیندا۔ کوئی نہ دسے مات سہار، چار گنت ہا ہاکار، دہ دشا
 پلو نہ کوئے پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم دینا ور، تھہ بن پار نہ کوئے لگائیندا۔ تھہ بن دسے نہ پار کنارہ، چار ورن

رہے کر لائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، اک تیری اوٹ نکائیا۔ نانک گوہند بول گیا جیکارا، بے جیکار سنائیا۔ اتم پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوٹھ جھوٹھ سٹے ڈوگھی غارا، شہوہ دریائے آپ رڑھائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک سہارا، اپنے کندھ اٹھائیا۔ شہد اگئی بول جیکارا، نوکھنڈ پر تھی کرے پڑھائیا۔ ستاں دیپاں اک ہلارا، رسنا بول بول سمجھائیا۔ وشن برہما شولائے نعرہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیا۔ کلجک انت آ بھگوان، اپنی دیا کمائیدا۔ سرب جیاں دا اک گیان، نش اکھر آپ پڑھائیدا۔ آتم پر ماتم دیوے مان، برہم پار برہم ملائیدا۔ سچ بھومکاسچ استھان، گھر ساچے سو بھاپائیدا۔ سچ مندر سچ مکان، گھر ساچے آسن لائیدا۔ گھر دیک جوت جگے مہان، گھر راگی راگ سنائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، چار ورن پلو پھڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، ساچا بنک آپ سہائیدا۔ آپ سہائے ساچا بنک، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ ایک ناؤں وجائے ڈنک، دو جہاناں دے سنائیا۔ پکڑ اٹھائے راؤ رنگ، شاہ سلطان سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ بھو کھلائے ملا شیخ پنڈت، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈت، اُتبیج سبتج اپنا راگ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں مات چلائیا۔ ایک ناؤں سوہنگ ڈھولا، سو پُرکھ نرنجن مات چلائیدا۔ چار جگ دا چکے اولہا، دو جہاناں پڑدہ لائیدا۔ نانک سنگر اتر بولا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیدا۔ آتم پر ماتم آپے مولا، مولا روپ وٹائیدا۔ کرپا بندھ ٹھاکر سوامی اٹا کرے ناہ کوہا، امرت جھرنا آپ جھرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن اکو نام سمجھائیدا۔ ایک نام سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ چار جگ دی میل دھو، نرمل نرمل نور وکھائیا۔ سبتجک دا ساچا ڈھو، ڈھو آ لے کے آیا سچا ماہیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کو، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ کرے پرکاس ترے لو، ترے گن اتینا اک رگھرائیا۔ جن بھگتاں اتر آتم نچ دیوے بو، بھل بھلواری مات مہکائیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، گرگھ ساچے اپنے رنگ رنگائیا۔ امرت میگھ دیوے چو، ساتنک ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن اک پڑھائیا۔ چار ورن ایک ناما، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ چار ورن ایک ناما، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیدا۔ چار ورن ایک شاما، گرہ گرہ اپنی بنسری نام و جائیدا۔ گھر گھر اندر اک اماما، پیر پیغمبر کلمہ نبی آپ پڑھائیدا۔ گھر گھر اندر ستناما، نام ست نانک نرگن آپ

سنانیندا۔ گھٹ گھٹ اندر وجے دمامہ، گوہند ڈنکا آپ سنانیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، چار جگ دا بچھلا پنڈھ مکانیندا۔ آگے لیکھا جانے دو جہاناں،
 لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا تھم ورتانیندا۔ سرب جیاں دا اکو گانا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹانیندا۔ ہنگ برہم دیوے مانا، پاربرہم گلے لگانیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر کا منتر اک سمجھانیندا۔ ہر کا منتر ایکا اوٹ، نام نام وڈیانیا۔ نرمل نور
 جگائے جوت، اندھ اندھیر دئے گوانیا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا دئے مٹانیا۔ ست بھنڈارا دئے اتوٹ، کھٹ کدے نہ جانیا۔ ناتا توڑ ورن
 گوت، ایکا برہم دئے درسانیا۔ شبدی گر جانے اوت پوت، پتا پوت ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں جن بھگتاں اندر
 آپ ڈکانیا۔ بھگتاں اندر نام دھار، بھگت بھگوت آپ چلانیندا۔ جگ چوکڑی کھیل نیار، سنجگ تریتا دواپر ونڈ ونڈانیندا۔ کلج اتم ہو اُجیار، گھر گھر
 پھیرا پانیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے اٹھال، بن سیوک سیوکمانیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، ہست کیٹ رنگ رنگانیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہاناں بنے دلال، جس
 جن اپنا ناؤں چپانیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم نہ ڈن لگانیندا۔ چتر سیت لیکھا سکے نہ کوئے دکھال، لاڑی موت نہ کوئے پرناپنیا۔ سنگر پورا
 حاضر حضورا آد انت سری بھگوت جن بھگتاں چلے نال نال، بن پاندھی پنڈھ مکانیندا۔ سنجگ مارگ اک دکھال، جیو جنت جنت سمجھانیندا۔ سرب
 جیاں دی اک دھر مسال، گردوارا اک بنانیندا۔ اک انادی وجے تال، تال تلواڑا آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، نام وست امولک کایا گوک آپ رکھانیندا۔ کایا اندر کر کر واس، اپنا ناؤں جنانیا۔ نرگن نور نور پرکاس، اندھ اندھیر مٹانیا۔ لیکھا جانے پون سواس،
 سواس سواساں وچ سماںیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، نراسا کوئے رہن نہ پانیا۔ لکھ چوراسی بند خلاص، جنم مرن گیڑ چکانیا۔ مات گربھ نہ اٹا واس،
 جونی جون نہ کوئے بھوانیا۔ ویکھنہار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ وچ پرہاس، ڈونگھی کندر ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، جس جن اپنا سوہنگ نام چپانیا۔ سوہنگ ناؤں آتم پر ماتم ناتا، دوجا کھیل نہ کوئے دکھانیندا۔ میل ملائے پُرکھ بدھاتا، پُرکھ پُرکھوتم ویکھ
 دکھانیندا۔ ایٹھے اوٹھے نرگن سرگن سنانے گاتھا، اکھر وکھر آپ پڑھانیندا۔ لیکھا جانے پُرکھ سمرا تھا، دوسر بھیو کوئے نہ آننیا۔ سنجگ ست ستوادی

کھولے ہاتھ، ونج ونجارا اک جنائندا۔ چار ورنناں دیوے ساتھ، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائندا۔ سدا سہائی اتا تھ اتا تھاں دینن اپنے گلے لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچا ناؤں پر گٹائندا۔

* ۱۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گنڈا سنگھ دے گرہ پنڈ دراجکے ضلع امرتسر *

پُرکھ ابناسی بے پرواہ، سچھنڈ نواسی دیا کمائندا۔ کلجگ کوڑی کریا دئے مٹا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائندا۔ دُھر فرمانا تھم دئے سنا، بودھ اگادھی شبد الائندا۔ وشن برہما شولے اٹھا، بھيو ا بھيو گھلائندا۔ نرگن سرگن روپ وٹا، لوک مات ویکھ وکھائندا۔ لکھ چوڑاسی پڑدہ لاہ، اپنی بوجھ بُجھائندا۔ چارے ورن دئے سمجھا، کھتری براہمن شودر ویش ایکا راہ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائندا۔ کلجگ اتم ہوئے آنت، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ آپ اٹھائے گرگھ ساچے سنت، مل ساجن خوشی منائیا۔ اپنی مہما جنائے اگنت، اکھ کرے پڑھائیا۔ آتم انتر ایکا منت، ہر منتر نام درڑائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ساچا مارگ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا دئے چکائیا۔ کلجگ لیکھا چکے مات، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ آنت مٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر دئے گویا۔ نانک گوہند ویکھے بھوکھت واک، بن پاندھی پنڈھ مکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ایکا تھم سنايا۔ کلجگ تھم دُھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ویلے آنت چھڈنا پئے کانا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بال انجانا، لکھ چوڑاسی دئے دُہائیا۔ تختوں لاہے راجا رانا، سپس تاج نہ کوئے کائیا۔ جوٹھا جھوٹھا کئے گانا، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ دین مذہب رہن نہ پانا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ ہر کاناؤں اک دھیانا، ایکا بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا رہیا مکائیا۔ کلجگ اٹھ اٹھ بل دھار، ہر جو ہر ہر آکھ سنائندا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ اترے پار، ویلا آنت آنت جنائندا۔ رین اندھیری مٹے دھواں دھار، چند چاندنا اک چکائندا۔ ناتا تئے جوٹھ

جھوٹھ ٹھگ چور یار، سچ سچ اک کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑی کرپا آپ مٹائیندا۔ کوڑی کرپا ہر بھگوان، انت انت مٹائیا۔ سبجگ ساچے دیوے دان، دُھر دی دات آپ جنائیا۔ ایکا اکھر نام گیان، ہر سنگر آپ پڑھائیا۔ ایکا مندر سچ مکان، سبجھنڈ نواسی آپ سہائیا۔ ایکا حکم دُھر فرمان، سوہنگ ڈھولا آپ جنائیا۔ بنے وچولا دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنی سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی تولا بن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ لیکھا دئے چکائیا۔ کھجگ لیکھا چکے جگ، ہر جاگرت جوت جگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی لگی بھجے اک، امرت میگھ اک برسائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، گر چیلے سنگ ملائیندا۔ نام پیائے ساچی مد، انتر رس اک دکھائیندا۔ وشنوں تیری وشو جد، بنساولی آپ سمجھائیندا۔ برہمے تیری برہم حد، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ شبدی شبد کرے لاڈ، زرگن زرگن ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ کرتا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ لہنا آپ چکائیندا۔ کھجگ لہنا مکا ونہارا، ایکا ایک ایک اکھوائیندا۔ جگ جگنتر کھیل کرے نیارا، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کھجگ انتم کھیل کرے نیارا، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، چھٹی راگ بھيو نہ آئیندا۔ شاستر سمرت وید پُران کرن پُکارا، اُچی کوک کوک سرب سٹائیندا۔ انجیل قرآن لائے نعرہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم کھیل کرائیندا۔ کھجگ انتم کھیل اولاء، سو پُکھ زرنجن آپ کرائیا۔ وسنہارا نپیل دھام اٹلا، سبجھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، چوڈاں لوک رہیا پلائیا۔ وشن برہما شو پھڑایا پلا، ایکا بندھن پائیا۔ کھجگ انتم لیکھا جانے میاں اللہ، الہی نور ویکھ دکھائیا۔ وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ لیکھا دئے چکائیا۔ کھجگ لیکھا نور الہی ---، الہی نور آپ مٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے ظاہر ظہورا، ظاہرا کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا نیڑے دُورا، دُور دُراڈا پندھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ لیکھا آپ مٹائیندا۔ کھجگ لیکھا انتم وار، چوتھے جگ دئے سمجھائیا۔ چار وید اترے پار، چار ورن رہن نہ پائیا۔ چارے کھانی مارے مار، چارے بانی لئے پڑھائیا۔ اللہ رانی نین اگھاڑ، نیتز نین دئے کھلائیا۔ صدی چوڈھویں آئی ہار، چوڈس چند نہ کوءے چڑھائیا۔ چوڈاں طبق روون زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوءے دھرائیا۔ نبی رسولاں آئی ہار، پیر پیغمبر

بیٹھے نین شرمائیا۔ کلمہ کلام نہ کوئے پیار، کائنات نہ کوئے پڑھائیا۔ ناتائے چار یار، یاری سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ لیکھا رہیا مٹائیا۔ کلجگ لیکھا ہوئے پور، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ چاروں گنٹ گڑیارا کوڑ، نو کھنڈ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کسے گرہ نہ دسے جوتی
 نور، اندھ اندھیرا چاروں گنٹ چھائیندا۔ پُرکھ ابناسی سرب کلا بھرپور، بھو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ
 انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھ سری بھگوان، اپنی دیا کمائیندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، نرگن ویس اولٹرا آپ دھرائیندا۔ دُھر درگا ہی دُھر فرمان،
 دُھر درباری آپ سنائیندا۔ چار ورن دی چکے کان، چار جگ دا پندھ مکائیندا۔ چار وید نہ کوئے گیان، چار کھانی نہ کوئے سمجھائیندا۔ چارے بانی دیوے
 اک گیان، بن ہر پار نہ کوئے کرائیندا۔ جو دھا سور پیر بلی بلوان، کلجگ اپنا بل آپ دھرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، لو آں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں پڑدہ آپے لائیندا۔ سچھنڈ نو اسی دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ چاروں گنٹ ہوئے ویران، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑا لیکھا آپ مکائیندا۔ کوڑ گڑیارا جائے نٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ناتائے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی
 نہاون کوئے نہ جائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، مہما اکھ اک سنائیا۔ سگل وِسورے جائن لٹھ، جو جن ہر ہر درشن پائیا۔ جنم جنم دی اترے وِس، سگل
 وِسورا دئے گوائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا سکھیا لئے سکھ، ساچی وِدیا آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا انتم لہنا تیری چولی
 آپ بھرائیا۔ تیرا لہنا تیری گود، کلجگ انت بھرائیندا۔ چار ورن کیتا بودھ، نو کھنڈ پر تھی کھیل کرائیندا۔ سنجگ دان دیوے گیان بودھ، بودھ گیان
 بھو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے جہان، دو جہاناں والی دیا کمائیا۔ کلجگ کوڑا مٹے نشان،
 سنجگ ساچا چند چڑھائیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، پُرکھ اکال پھیرا پائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دان، ایکا ناؤں کرے پڑھائیا۔ ایکا مندر
 گردوار وکھائے مکان، شوڈوالا مٹھ اک جنائیا۔ ایکا گیت گو بند رسنا جہوا گان، سوہنگ ڈھولا اک سنائیا۔ جیو جنت سادھ سنت رسنا بہہ بہہ سارے گان،
 پُرکھ اکال اک منائیا۔ اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان دیوے ایکا مان، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھج لہنا دے چکائیا۔ کھج لہنا بیس پیسا، ہر سنگر آپ چکائیدا۔ سنجگ سنائے سچ حدیثا، کلمہ نبی آپ پڑھائیدا۔ لیکھا جانے راگ چھتیا، انراگی راگ
 الائیدا۔ ایکا چھتر جھلائے سپسا، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج انت اپنے ہتھ رکھائیدا۔ کھجگ اتم بیس بیس،
 ہر ساچا سچ جنائیا۔ لکھ چوراسی جائے بیس، کھجگ چکی انت چلائیآ۔ ترے گن مایا سب دا خالی کرے کھیس، شاہ سلطان در در دین دہائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی
 اک حدیث، ستاں دیپاں کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ اتم پنڈھ مکائیآ۔ کھجگ مکے اتم پنڈھ، پاندھی اپنا پنڈھ
 مکائیدا۔ کوئی نہ کھائے رسنا جوٹھا جھوٹھا گند، امرت رس اک چکھائیآ۔ میٹ میٹائے بھیکھ پکھنڈ، بھیکھی کوئے نظر نہ آئیدا۔ آتم پر ماتم گائے چھند،
 برہم پاربرہم ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ اتم ویکھ وکھائیدا۔ بیس پیسا اتم دھار، سو پڑھ زرنجن آپ چلائیآ۔ ہر پڑھ زرنجن
 کھیل اپار، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ ایکنکارا بھو نیار، اپنا پڑدہ دے اٹھائیآ۔ آد زرنجن ہو تیار، ترے بھون کرے رُشائیآ۔ ابناسی کرتا کھول کواڑ، اپنا نور
 دے درسائیآ۔ سری بھگوان ست رنگ نشانہ دے چاڑھ، دو جہاناں آپ دکھائیآ۔ پاربرہم برہم کھیل نیار، انہو اپنا کھیل جنائیآ۔ گرگھ ساجن کر پیار،
 سگلا سنگ نبھائیآ۔ ساچے سنتاں کھول کواڑ، آتم پر ماتم پڑدہ لاپیا۔ جن بھکتاں دیوے اک دیدار، سو پھ سروپی روپ دھرائیا۔ چار ورتاں اک ادھار، گھر
 ایکا وجے ودھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راگ الائیآ۔ سنجگ گائے ساچا راگ، راگ راگنی بھو نہ آئیدا۔ پڑکھ ابناسی
 کنت سہاگ، لکھ چوراسی نار آپ ہنڈھائیدا۔ آتم دیوے اک ویراگ، پر ماتم کھیل کرائیدا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل آپ دھوائیدا۔
 سرتی شبدی ڈور پکڑے واگ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیدا۔ دیپک جوت جگائے چراغ، اندھ اندھیر گوائیدا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سجن ساک، ہر سنگر
 سنگ رکھائیدا۔ بند کواڑی کھول تاک، گرگھ اپنی بوجھ بھجھائیدا۔ نیتز ہرن پھرن کھلے جاگ، جاگرت جوت اک جگائیدا۔ آپے کرے پورا بھوکھت
 واک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیآ۔ سنجگ ساچا چلے راہ، رہبر ہر ہر آپ اکھوائیا۔ زرنجن دیوے سرگن صلاح،
 شبد سنیہڑا اک سنائیآ۔ سرب جیاں دا سچ ملاح، سو پڑھ زرنجن آپ اکھوائیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ویکھے تھاؤں تھاں، جل تھل مہینل پھیرا

پایا۔ چار کُنٹ دہ دشا ہر جن ساچے پکڑے بانہہ، گھر گھر وچ میل ملائیا۔ ست چپائے اک ناں، ناؤں زرنکارا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنگ برہم دئے پرگٹائیا۔ ہنگ برہم ایکا اکھر، بن اکثر آپ جنائندا۔ توڑنہارا بجر کپائی پتھر، نام کھنڈا اک چکانندا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، بھيو کوءے نہ پائندا۔ پنج وکارا کرے ستھر، بل اپنا آپ جنائندا۔ آپے چوٹی چڑھ کے بیٹھا سخر، دس کسے نہ آئندا۔ آد جگادی مات پت پسر، پتا پوت ولس وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ستجگ ساچا بھيو کھلائندا۔ ستجگ بھيو جائے کھل، سری بھگوان آپ کھلائیا۔ ہر بھگت بنائے ساچی کل، کلونتا اک رگھرائیا۔ سچ بھلواری جائے بھل، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ سنت سہیلا ساچے کنڈے جائے تل، نام تولا ایکا آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ستجگ ساچا لے پرگٹائیا۔ ستجگ پرگے وچ جگ، جیون جگت ہر جنائندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگ، سوہنگ ہنسا چوگ چکانندا۔ ترے گن مایا بھجھے اک، اگنی تت نہ کوءے رکھائندا۔ سنت سہیلے آپے سد، اپنی بوجھ بھجھائندا۔ انخد ناد وجائے ند، دھن آتمک راگ سٹائندا۔ آتم سیجا ہے سچ، پر ماتم اپنی کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ستجگ ساچا مارگ لائندا۔ ساچا مارگ ایکنکار، ایکا ایک لگائیا۔ لیکھا چکے جگ چوکڑی چار، نو نو رہن نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی رووے زارو زار، نیتز نین نیر رہی وہائیا۔ پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق دستگیر نہ کوءے ادھار، دست بردار ہوئی لوکائیا۔ جگت اندھیرا دھواں دھار، سچ پرکاس نہ کوءے دکھائیا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ گئے ہار، ہر کا نام ہر دے نہ کوءے وسائیا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ، وسن ٹھگ چور یار، ٹھا کر نظر کوءے نہ آئیا۔ دھرنی دھرت دھول نیتز رووے زارو زار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن پکار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ اسیں لکھ لکھ لیکھا دس کے گئے وچ سنسار، پڑھ پڑھ بھيو کوءے نہ پائیا۔ تیرا بھلیا ناؤں ہر زرنکار، ساچا وچ نہ کوءے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ کلج تیری اتم کار، کرتا پڑکھ ویکھ دکھائندا۔ سرشٹ سبائی نار و بھچار، ہر کنت نہ کوءے ہنڈھائندا۔ گر کاشد نہ سکے کوءے وچار، رسنا پڑھ پڑھ واد ودھائندا۔ کایا مندر اندر بند نہ کھولے کوئی کواڑ، گردر مندر مسجد شودوالے جیو جنت پھیرا پائندا۔ ترے گن اگنی تپے ہاڑ، ساتک ست نہ کوءے کرائندا۔ کام

کرودھ لوبھ موہ ہنکار لگایا اکھاڑ، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیرا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔
 کلج پڑدہ جائے اٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی سنجگ اُپر گیا تھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کوڑ گڑیا را کڈھے گنٹ، نام چند پر چند چکائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھی پے لٹ، شاہ سلطان رہن کوئے نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی بھاگ گئے نکھٹ، بھادی کوک کوک سنائیا۔ مانس ناتا جائے ٹٹ، بندھن پھیر کوئے نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا کھیل کرائیا۔ سنجگ اٹھے ساچا سٹ، ست پُرکھ زرنجن آپ اٹھائیا۔ کرے کھیل ابناسی
 اچت، بھو کوئے نہ پائیا۔ بھگتاں مولے ساچی رت، رت بسنتی اک دکھائیا۔ بھاگ لگائے پنچ تت کایا بت، گھر مندر وجے ودھائیا۔ زرنجن سرگن اندر
 پے اٹھ، برہم پار برہم کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ اپنا کھیل کرائیا۔ سنجگ کھیل کرے سرتھ، کلج کوڑا پار
 کرائیا۔ ست ستوادی چلائے رتھ، سنگر پورا ہو سہائیا۔ چار ورنناں ایک مارگ دس، ایک راہ دے دکھائیا۔ اک سنائے ساچی گتھ، سوہنگ ڈھولا آپے گائیا۔
 درگاہ ساچی دی ساچی وتھ، سرشٹ سبائی جھولی آپے پائیا۔ گھر مندر بہہ بہہ گائے جس، کایا بنک بنک سہائیا۔ سرتی شبدی میل ملاوا ہس ہس، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ مارگ ایک لائیا۔ سنجگ مارگ آتم پر ماتم ناتا، زرنجن جوڑ جڑائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیکھنہارا کھیل تماشا،
 ترے گن اپنا پڑدہ لائیندا۔ ساچے مندر بہہ بہہ پائے راسا، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دے بھرواسا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا بندھن پائیندا۔ سنجگ ساچا بندھن پائے ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ شبدی گر بھنہارا پنچ چور،
 چوری کرن کوئے نہ جائیا۔ تت وکار نہ پائے شور، چھری حق آپ چلائی۔ لہنا چکائے تور مور، تیرا میرا اپنا روپ دکھائیا۔ پاوے سار اندھ گھور، ڈو گکھی
 بھوری پھول پھولائی۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن چڑھے ساچے گھوڑ، اگئی گھوڑا آپ دوڑائیا۔ کلج انتم چوتھے جگ جوتی مارے پوڑ، گو بند پیتا سچا
 ماہیا۔ لکھ چوراسی دیکھے ریٹھا کوڑ، کوڑا ریٹھا بھن دکھائیا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑ، اچے ٹلے پر بت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلج تیری انتم ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا جنائے جن، جن جننی آپ اکھوائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، نادی ناد و جائیندا۔ بھنہارا منو آ

من، من واسنا آپ مٹائیندا۔ بھاگ لگائے کایا پنج تت تن، سوہنگ ڈھولا آپ مٹائیندا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیندا۔ سچ و سیرا بن چھری چھن، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ جو گھڑے سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ سبج بیڑا آپے بٹھ، بن کھیوٹ کھیٹا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھارا بھگت بھگونت، لوک مات چلائیا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی کھیل کرائیا۔ زرگن سرگن ویس وٹائے جگا جگنت، گر اوتار ناؤں دھرائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے سری بھگونت، مہان بیدوبی خیر یا الہ، بھيو کوئے نہ پائیا۔ آپ اٹھائے گرگھ ساچے سنت، سنگر اپنی دیا کماپیا۔ ایکا ناؤں منیاں منت، من کا منکا دئے بھوایا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر سنگت میلا سچ سبھایا۔ ناتائے بھکھ ننگت، وست اموک جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، کلجگ انتم ویس کر، سبجگ ساچا مات دھر، سوہنگ سو کرے گڑمائیا۔ سوہنگ شبد ڈھر دی دھار، دھرنی دھرت دھول ٹکائیندا۔ زرگن سرگن کرے پیار، جگت نیتز دس نہ آئیندا۔ آتر آتر وجے ستار، تندی تند نہ کوئے رکھائیندا۔ رسنا جھوانہ کوئے وچار، بتی دند نہ کوئے صلاحندا۔ کُفت شنید ایکا کار، ظاہر ظہور ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں پنج دئے سوار، بھگون اپنی دیا کماپیندا۔ سچ محلہ کر تیار، اُچ اٹلا آپ بنائیندا۔ چھتی جگ دا قرض اُتار، مقروض اپنا قرض ادا کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم دیوے ایکا وار، ڈھر فرمانا حکم مٹائیندا۔ کلجگ رہے نہ وچ سنسار، سبجگ ساچا مارگ لائیندا۔ دوہاں وچولا آپ زرنکار، لہنا دینا دینا لہنا سب دی جھولی پائیندا۔ بھانا سہنا سرب سنسار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک زرائن زر، کلجگ تیری انتم ور، سبجگ ساچا مات دھر، ساچا شبد آپ ورتائیندا۔ ساچا شبد ساچی وست، ہر سنگر آپ ورتائیا۔ گرگھاں دیوے دست بدست، جگت ادھار نہ کوئے کرائیا۔ ایکا رنگ دکھائے کیٹ ہست، اوچاں نیچاں ایکا گھر بہایا۔ ایکا نام خُماری دیوے مست، جو جن سوہنگ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیایا۔ سمرتھ پُرکھ ساچا ناؤں، کلجگ انت آپ چلائیندا۔ تتھوایاں دیوے ساچا تتھاؤں، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ چار ورنناں پکڑے باہوں، ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماؤں،

ساچے سنت گود سہانیندا۔ گرگھ چپائے ایکا ناؤں، زرگن زرنکار ایکا گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ دیوے جیا دان، نوکھنڈ پر تھی اک گیان، آتم پر ماتم برہم پاربرہم ایش جیو جگدیش میل ملائیندا۔

* ۱۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سمند سنگھ دے گرہ پنڈ ماڑی میگھا ضلع امرتسر *

سچھنڈ نواسی ایکنکار، عقل کل ہر اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، محل اٹل ڈیرہ لائیندا۔ زرگن زرنکار کھیل کرے اپار، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ شبدي شبد کھیل اپار، برہمنڈ کھنڈ اپنا راگ لائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن مایا بندھن پائیندا۔ پنچم میلا جوڑ سنسار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، آد پڑکھ کرائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا بھيو چکائیا۔ رواس سورج چند منڈل منڈپ دیوے دان، نور نورانہ نور رُشائیا۔ لکھ چوراسی کر پروان، جوت زرنجن دیا باقی اک ٹکائیا۔ ناد انادی برہم برہمادی شبد انادی دھر فرمان، گرہ مندر آپ سٹائیا۔ زرگن سرگن کر پروان، لیکھا جانے جیو جہان، ایش جیو بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیا۔ اپنا بندھن پنچ تت، زرگن سرگن آپ رکھائیندا۔ پڑکھ اکال اک سمرتھ، مہما اکھ آپ جنائیندا۔ جگ جگ چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ گر اوتاراں مارگ دس، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ ہر دے انتر آپے وس، اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ زرگن جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دو جہان سری بھگوان آپے پائے اپنی راس، گونی کاہن آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ اپنی کھیل کرے کرتار، قدرت کرتا ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن اتینا ویکھے چائیں چائیا۔ مندر اندر کھول کواڑ، ساچی سیجا آسن لائیا۔ شبد اگمی اک دھنکار، دھن انادی آپ سٹائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، گیت گوہند لائیا۔ آتم پر ماتم کر پیار، برہم پاربرہم ملائیا۔ وسنہارا دھام نیار، لوک مات ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ہوئے خبردار، اپنی خبر آپ

۱۰۱۴

۱۰۱۴

سُنائیآ۔ لیکھا جانے وید چار، شاستر سمرت پُران اٹھاراں اپنا رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ کھلایآ۔ بھیو ابھیدا رکھے ہتھ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ جگ چوکڑی مہما اکھ، کتھنی کتھ کتھ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جائیآ۔ لیکھا جانے آد انت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیآ۔ بھیو کھلایے ساچے سنت، بھگت بھگونت دے وڈیائیآ۔ جگ جگ توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ مٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرتا اپنی کرت کمائیآ۔ کرنی کرتا کرنیہارا، آد جگادی کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ گُر اوتار سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ آد پُرکھ ابناسی کرتا الکھ اگوچر اگم اپار، بھیو ابھیدا بھیو نہ کوئے جنائیندا۔ میل ملاوا وشن برہما شیو کروڑ تیتیس دیوی دیو سُرپت راجا اند گنی گہندا اپنا کھیل کرائیندا۔ آد شکت نور نورانہ چتر بھج بھیو کھلایے گجھ، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر اپنا راہ چلائیندا۔ جگا جگنتر چلے راہ، رہبر ہر رگھرائیآ۔ زرگن سرگن دے صلاح، ایکا اکھر کر پڑھائیآ۔ پتت پُنیتا ٹھانڈا سیتا بنے آپ ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ اٹھائیآ۔ ایکنکارا ہر زرنکارا ست جیکارا شبد سُنائے اپنا ناں، ساچا ڈھولا آپے گائیآ۔ زرگن سرگن پڑدہ اوہلا دے چکا، دئی دوتی آتم تاکی کُنڈا لاہیا۔ محل اٹل کر رُشنا، گھر وچ گھر دے دکھا، آتم پر ماتم میل ملائیآ۔ کوڑا دھندا آپ لگا، خاکی بندھ دے بھلا، من مت نال رلائیآ۔ پنچ وکاراں دے تپا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکارا ہوئے ہلکا، ساتک ست نہ کوئے کرائیآ۔ جگا جگنتر دین دُکھیاں درد لئے ونڈا، ہنکاری گڑھ دے تڑا، نام کھنڈا وچ برہمنڈاں اک چکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیآ۔ کرے کھیل اک اگلا، بے پرواہ بے انت اکھوائیندا۔ وسنہارا نہپل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پھڑاؤندا آیا پلا، ساچے بھگتاں سنگ نبھائیندا۔ جوتی شبدی زرگن سرگن آپے رلا، لکھ چوراسی کایا مندر ڈو گھئی کندر سوہا پائیندا۔ سچ سندیس زر زرش سری بھگوان ایکا گھلا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، سمند ساگر اُچے ٹلے پر بت پھول پھولائیندا۔ اپنے دیک آپے بلا، نوری نور الہی اللہ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ مقامے حق آپے کھلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو

ابھید آپ گھلائیندا۔ بھيو ابھیدا کھول داتارا، ہر جو اپنی دیا کماييا۔ ليکھا جانے جگ چارا، چوکڑی اپنا بندھن پاييا۔ ويکھ وکھانے ويد چارا، شاستر سمرت نال
 رلاييا۔ لہنا دينا چکائے گر اوتارا، پير پينغمبر اوليے ملا شيخ مسائق باقی کوئے رہن نہ پاييا۔ ويکھے وگسے ويکھنہارا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ وٹاييا۔
 کلج اتتم ہو اجيارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا، اپنی دھار آپ سمجھاييا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، اپنی کھیل گھلائیندا۔
 وسنہارا سچکنڈ سچ مکاں، بے مکاں پھیرا پائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے فنا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ رہبر بن آپ خُدا، خُدی تکبر سرب مٹائیندا۔ ايکا
 حقيقت دے جنا، صحیح سلامت نظری آئیندا۔ کلمہ امام دے پڑھا، کائنات آپ سٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ چوواں طبق چوواں لوک پھیرا پا،
 ترے بھون دھنی اپنی کھیل کرائیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ تھکی شاہ، انت نہ پایا بے پرواہ، بے انت بے انت نانک نرگن نرگن گائیندا۔ ساچا ڈھولا اک سٹا،
 چار ورن گیا سمجھا، کھتری براہمن شودر ویش ايکا رنگ رنگا، آتم پر ماتم کر گڑمائييا۔ جگت وچولا بن ملاح، جوتی جوت کر رُشنا، شبدی سرت میل ملا، آتم
 آتر جگت بسنتر دے بچھا، امرت ميگھ دے برساييا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائيا۔ جگ جگ کھیل کرے کرتارا،
 کر نہار آپ اکھوائیندا۔ نو سو چورانوے جگ وشن برہما شو دے سہارا، گر اوتار پير پينغمبر بھگت بھگونت نال ملائیندا۔ ساچے سنتاں کھول کواڑا، آتر منتر
 بو جھ بچھائیندا۔ آد جگاد کھیل برہما، شبد اناد دو جہاناں آپ سٹائیندا۔ اپنے وچوں آيا کاڈھ، پوت سپوتا کرے لاڈ، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا لکھ چوراسی بٹھے
 ناتا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر کلج مدھ آپ ہنڈھائیندا۔ کلج مدھ کھیل اولا، ايکا ايک ايک
 کرائيا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو اپنے نال بندھاييا۔ بسمل ہو کے آپے رلا، عالمين اک خُداييا۔ سچ سندیس نر نریش ايکا گھلا، محمد کرے سچ پڑھاييا۔ تيس
 بٹیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ حدیث اک سٹائيا۔ سچ حدیث ايکا وار، اينکارا آپ جنائیندا۔ بند کواڑا کھول دوار، در دروازه آپ
 وکھائیندا۔ در درویش بنے بھکھار، نر نریش سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ محمد اٹھ کرے وچار، پر بھ
 آگے سپس جھکاييا۔ تیری کرپا پروردگار، تیرا نور موہے نظری آييا۔ تیرا جلوہ اپر اپار، بے پرواہ تیری شہنشاہيا۔ میں بيٹھا در بھکھار، تیرے آگے

جھولی ڈاہیا۔ کلجک ملیا میت مرار، گلو کڑی رہیا پایا۔ اپنا دتے سارا حال، چار لکھ بٹی ہزار میری آيو لکھ لکھ لیکھ سمجھایا۔ میں کوڑ گڑیارا گیا ہار، چاروں گنٹ گنٹ لکار، جیو جنت جنت سمجھایا۔ میرا کوئی نہ کرے پیار، رلیاں مانے نہ وچ سنسار، دہاگن نار نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جگت وچولا ساچا ڈھولا کلجک پڑدہ اوہلا دئے چکایا۔ کلجک میلا سنگ محمد، محمد سنگ میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ چار گنٹ دہ دشا وجائے مردنگ، گھر گھر ناد سٹائیندا۔ داتا دانی سورا سربنگ، دیاوان اپنی دیا کمائیندا۔ تیرا لیکھا چودھویں چند، چند چاندنی آپ چکائیندا۔ چوداں سد تیرا پندھ، بن پاندھی راہ چلائیندا۔ چوداں طبقات تیرا چھند، حق حقیقت اک دکھائیندا۔ انتم کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ ہتھ رکھائیندا۔ نانک گو بند کرے تیری ونڈ، ونڈن ونڈ آپ ونڈائیندا۔ لیکھا چکے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج اپنا بھیو گھلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا جگت لیکھا جگ کرتا آپ رکھائیندا۔ جگ کرتا کرنے یوگ، یوگ جگیشتر بھیو نہ آئیا۔ ہر کرتا جانے دھر سنجوگ، گر اوتاراں میل ملائیا۔ گر کرتا کٹنہارا دئی دوتی روگ، پیر پیغمبر آپ پڑھائیا۔ ہر کرتا لیکھا جانے چوداں لوک، چوداں طبقات چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ ہر کرتا آد جگاد اک جنائے اپنی اوٹ، دوسر نظر کوئے نہ آئیا۔ آد پُرکھ نرمل جوت، شبد گرو گرو سمجھایا۔ لکھ چوڑا سی قلعے کوٹ، بنک دوارا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کرے کھیل ساچا نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ ہر جو ہر نر نرائن، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے کہن، رسنا کہہ کہہ سرب سٹائیندا۔ گو بند سورا حاضر حضورا پُرکھ اکال نیتریکھے نین، نین نین نال ملائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور کلجک انتم سب دا چکائے لہن دین، باقی نظر کوئے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی بنے ساک سجن سین، ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے گلے لگائیندا۔ ذات پات بنائے ساک سجن بھائی بھین، گھر ساچے میل ملائیندا۔ تن بستر اک پہنائے ساچا گھن، نام کھنڈا تن چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ مکھائیندا۔ جگ جگ لیکھا جائے چک، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ تریتا دوپر گئے اٹھ، اپنا پندھ مکھائیا۔ کلجک آنت اندھیرا گھپ، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے چھپ، کلجک جیو کوڑی کرپا رہے کمائیا۔ نہ کوئی مانس نہ منٹھ، مانو اپنا رنگ

نہ کوئے دکھائیا۔ سرشٹ سبائی بھلیا ابناسی اچت، چیتن روپ نہ کوئے دکھائیا۔ اپنی جڑ آپے رہے پٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال ملایا۔ ناتا جڑیا
 جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کوئے گڑمایا۔ کسے در نہ دسے بسنتی رت، پت ڈالی نہ کوئے مہکایا۔ بیج سہائے مات پت، بھین بھائی نہ کوئے دکھائیا۔ پڑکھ
 ابناسی گھٹ گھٹ واسی سری بھگوانا والی دو جہاناں، کلجگ انتم منمکھ جیو دھرت مات دی گود رہن نہ پایا۔ گھر گھر در در پی پھٹ، جگت واسنا رہی لٹ،
 سانتک ست نہ کوئے کرایا۔ بن ہر نامے خالی بت، رام کرشن نانک گوہند عیسیٰ موسیٰ محمد نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 کھیل آپ کرایا۔ کلجگ انتم کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ لہنا چکے چار یارا، یاری جگت نہ کوئے نبھائیندا۔ چار گنٹ جھوٹھ اکھاڑا، آسا
 ترسنا ناچ نچائیندا۔ ترے گن مایا تتی ہاڑا، پنچم تت تت جلائیندا۔ نہ کوئی پڑکھ نہ کوئی نارا، ساچی بیج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی شبد ناد جیکارا، بے جیکار
 نہ کوئے لائیندا۔ نیتز رووے مندر مسجد مٹھ شو دوال گردوارا، ہر گرو گرو نظر کسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ کرے نہ کوئے وچارا، رسنا واد سرب دکھائیندا۔
 گوہند نانک لکھ لکھ گیا لکھارا، لیکھا لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ وید ویاس کرے پکارا، کلجگ انتم پرگٹ ہووے پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت دے
 سہارا، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ عیسیٰ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، میرا پروردگار میرے پچھے میرا راہ نکھائیندا۔ محمد رووے زارو زارا، نیتز نین نہ کوئے اکھاڑا،
 امام اماما محبان بیدو اپنا کھیل کھلائیندا۔ لوک مات آئے ایکنکارا، عقل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے وچ سنسارا، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کراییندا۔ اپنا کھیل پڑکھ سمرتھ، کلجگ انت انت کرایا۔ لکھ پورا سی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ
 رکھائیا۔ پورب لہنا ہووے بس، آگے پندھ نہ کوئے رکھائیا۔ چار ورنناں پوری کرے آس، اک اکلّا شہنشاہیا۔ گھٹ گھٹ جوت کرے پرکاس، اندھ
 اندھیر گویا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگ منڈل آپ سہایا۔ وشن برہما شو رکھے پاس، سگلا
 سنگ آپ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نرگن اپنا ناؤں پرگٹایا۔ نرگن ناؤں ہر نرکارا، اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی
 جوت ہو اجیارا، پنچ تت چولا آپ تچائیندا۔ سمبل و سیا دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ آسن لائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ نکھیاں رکھے

آپے دھارا، لوہار ترکھان نہ کوئے بنائیندا۔ باڈھی بنیا آپ کرتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ اِکو رکھیا تکھا آرا، دو جہاناں چیر چرائیندا۔ کلجک میٹے رین اندھیارا، اندھ اندھی راما مات گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھنڈا آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھنڈا نام ندھان، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ لہنا دینا چکائے زمیں اسمان، جابر زبر کھیل کرائیندا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ابھمان، ابھمانی کوئے رہن نہ پائیندا۔ راج راجاناں میٹے نشان، سیس تاج نہ کوئے کائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے ویران، اپنا ترس نہ کوئے کمائیندا۔ گرگھ سجن لئے پچھان، لکھ چوراسی وچوں آپ اٹھائیندا۔ ایک دیوے ساچا دان، نام دان جھولی پائیندا۔ آتم انتر اک دھیان، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ برہم پاربرہم کر پروان، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ ساچا مندر اک مکان، گرہ ہٹ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، زرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ زرگن کھیل نہ کھنک، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ دو جہاناں وجائے ڈنک، ڈورُو اپنے ہتھ اٹھائیا۔ آپ اٹھائے راؤ رنگ، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ساچا نام پھڑے دھنش، چلہ ہور نہ کوئے اٹھائیا۔ رتھ رتھو ہی بنے بے آنت، کلجک انتم ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل کر انتم آنت، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، گھٹ گھٹ پڑدہ آپے لاہندا۔ گرگھ میلے ساچے سنت، بن وچولا دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنتوہل بیج سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اِکلا ویس وٹائیندا۔ اک اِکلا اِکینکارا، دوجی قدرت آپ دکھائیا۔ تیجے نین کھول کوڑا، چوتھے پد کرے رسائیا۔ پنچم ویکھ اک اکھاڑا، چھیویں گھر خوشی منائیا۔ ستویں ست ستوادی ساچی دھارا، اٹھائیں تتاں آپ جنائیا۔ نو نوے نو در کھولے آپ کوڑا، دسویں اپنا رنگ رنگائیا۔ بیس سو ہو اُجیارا، ویہہ دس خوشی منائیا۔ دس اک دے سہارا، ساڈھے تن ہتھ موُل چکائیا۔ دس دو دے ادھارا، نو دوارے پندھ مکائیا۔ دس تن اک اکھاڑا، راج راجاناں شاہ سلطاناں ماٹی خاک دکھائیا۔ دس چار چوڑاں سچ بہارا، جن بھگتاں ایک اِگی پائیا۔ دس پنچ پندراں اٹھسٹھ تیر تھ ویکھے ویکھنہارا، گنگا گوداوری جمنا سُرستی اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ دس چھ سولاں سولاں شگارا، سولاں اچھیا بھر بھنڈارا، کلجک کوڑی کرایا دے دکھائیا۔ دس ست ستاراں کرے کھیل نیارا، پرگٹ ہو وِچ سنسارا، جگت جگدیش سیس تاج اک کائیا۔ دس اٹھ اٹھاراں ویہہ سو بکرمی

کرے پیارا، راشٹریٹ کرے خبردارا، کھڑگ کھنڈا اک دکھائیا۔ بیس بیس پر اپارا، اک نو ونج ونجارا نو اک جگت اکھاڑا، جیو جنت جنت جنائیا۔ اگ لگے تتی ہاڑا، نہ کوئی سکے مات بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نایا نایا اک انیساء، لیکھا جانے موسیٰ عیسیٰ، کالا سوسا تن پہنائیا۔ کالا سوسا تن مکھ نقاب، بے نقاب کھیل کرانیدا۔ لیکھا جانے دو دو آب، دو جہاناں ویکھ دکھائیدا۔ بھيو چکائے ظاہر باطن بات، انہو اپنی دھار چلائیدا۔ کلجک میٹ اندھیری رات، ستجک ساچا چن چٹھائیدا۔ چار ورن سنائے ایک گاتھ، ساچا ڈھولا آپ سنائیدا۔ لہنا دینا سب دا چکے مستک ماتھ، پورب جھولی آپے پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایک نایا نایا ایک گھر گھر بھیر بھرائیدا۔ گھر گھر بھیر دیوے بھیر، بھيو نہ کسے جنائیا۔ سمت اُنی ماس دس در در چھیڑاں دیوے چھیڑ، چھیکڑ اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیونہارا اُلٹا گیر، نو کھنڈ رہیا بھوئیا۔ دھرت مات دا گھلا ویہڑ، ایک وار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیس میسا چڑھے سمت، سمت ہر ہر ویکھ دکھائیدا۔ اتر پورب پچھم دکھن لیکھا جانے کر کر اپنی ہمت، دوجا بل نہ کوئے جنائیدا۔ بھيو نہ جانے کوئی پنڈت، ملا شیخ مسائق پیر مسلا حل نہ کوئے کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، لیکھا چکائے جیرج انڈت، انڈج جیرج اپنے لیکھے پائیدا۔ بیس میسا ہاڑ ستاراں، ست ست سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی کر خوارا، ایک نعرہ دے لگائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، پروردگار آپ خدائیا۔ رام رحیم نظری آئے اگم اپارا، کاہنا کرشنا بنسری نام وجائیا۔ مکند منوہر لکھی نران دے سہارا، کول نین نین ملایا۔ کلمہ کلام کائنات بول جیکارا، حق حق اک دکھائیا۔ ستنام نام ست ونجارا، ست سرُپ نظری آئیا۔ فتح ڈنکا اتم وارا، واگرُو اپنے نام وجائیا۔ سرشٹ سبائی چار ورن چار کُنٹ چار کھانی چار بانی ایک گائے نعرہ، اتم پر ماتم وڈ وڈیائیا۔ بیس میسا ہر جگدیشا چھتر جھلائے ایک سپیسا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ست جیکارا، دو جہان سنائے ایک وارا، بن رسنا جہوا کرے پڑھائیا۔ اوج نیچ ذات پات ورن برن نہ کوئے اکھاڑا، برہم پار برہم ایک گھر دکھائیا۔ گرگھ ورا پاوے سارا، سنگر بُجھائے بُجھنہارا، ایک دوجا بھيو چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایک سنائیا۔ سچ سندیسہ سننا کان، بن کتاں آپ جنائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن سدا مہربان، مہر اپنی آپ رکھائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن دانی

دان، دست امولک آپ ورتائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ دکھائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، ست ستوادی نور ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کرے پروان، دھر پروانہ اک سنائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے مان، نردھن اپنے گلے لگائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دکان، ہر جو اپنے ہٹ وکائیندا۔ چار ورن دا اک مکان، گرہ مندر اک دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک ایمان، ایکا اشٹ پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال ایکا نظری آئیندا۔ پُرکھ اکال ایکو ایک، ایکا ایک اھوائیندا۔ جگا جگنتر گر اوتاراں دیوے ٹیک، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ بھگت بھگونت کر بدھ بیک، وویکی اپنا رنگ رنگائیندا۔ بن نیز لے ویکھ، لوچن نین نہ کوئے کھائیندا۔ ہر کارو پ مجھ داہری نہ کوئی کیس، مونڈ منڈائے نہ سو بھاپائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جگ جگ سیو کمائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا زرنیش، تخت نواسی سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک زرائن ز، چار ورن اک گیان، سچ اپدیش آپ سنائیندا۔ سچ سندیس اک اپدیش کر اُتیت، اپنی اُتیت لے سمجھائیا۔ سرب جیاں دیوے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ زرنگن زرنگن بچھے تت، ایش جیو ہوئے گڑمائیا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، اگنی تت نہ کوئے جلائیا۔ سرب جیاں پر بھ رکھے پت، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ لکھ چوراسی گائے اکو جس، جس وید پرائاناں نال ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری انتم ور، نہہکنک زرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دیوے اک گیان، دوسر وند نہ کوئے وندایا۔

۱۰۲۱

۱۰۲۱

* ۱۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ پنڈ نارلا ضلع امرتسر *

ست پُرکھ زرنجن شاہ سلطان، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ بلوان، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن حکمران، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ آد زرنجن جانی جان، جانہار اک اھوائیندا۔ ابناسی کرتا مرد مردان، ساچا بل آپ پر گٹائیندا۔ سری بھگوان دھر نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم در بن دربان، الکھ الکھ اک جگائیندا۔ سچھنڈ دوارے کھیل مہان، زرنگن زرویر آپ

کرائیندا۔ پُرکھ اکال ہو مہربان، اپنی بچھیا آپ ورتائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچے
 گھر ونڈے ونڈے، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ تھر گھر بیٹھ سورا سربنگ، اپنی بنت آپ بنائیا۔ لیکھا جانے سورج چند، رُو سس کرن کرن کرن رُشائیا۔ بھيو
 کھلائے کوٹن برہمنڈ، گگن منڈل سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا اک سہائیا۔ سچھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سری بھگوان
 آپ سہائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا کھیل کرائیندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، گھاٹ اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ناؤں نرکارا نیا منت، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپے ویکھ وکھائیندا۔ اپنا کھیل ویکھنہارا،
 ایکا ایک اکھوائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، درگاہ بیٹھا آسن لائیا۔ حکمی تھم تھم ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ شبد سٹ سٹ دُلارا، ابناسی اچت سیو سمجھائیا۔
 راتی رُت جانے وچ سنسارا، انھو اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اکھ، کتھنی کتھ نہ
 کوءے سنائیندا۔ ساچے مندر آپے وس، اپنا پڑدہ لائیندا۔ اپنے آتر آپے ہو یا وس، دوسر ہور نہ کوءے رکھائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، جگ جگ اپنا کھیل
 کرائیندا۔ اپنا نور کر پرکاس، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ اپنا تھم آتر دھار، ہر جو ہر ہر
 آپ منائیا۔ نرگن سرگن ویکھنہار، نرکار وڈی وڈیائیا۔ اجونی رہت کھیل کرے اپار، مورت اکال نور رُشائیا۔ گھٹ گھٹ ویکھے ویکھنہار، بھيو ابھیدا بھيو
 کھلائی۔ دھر سندیسہ ایکا وار، نر زیشا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو کر خبردار، آلس نندرا دئے گوائیا۔ شبدی ناد دُھن جیکار، گر شبدی شبد الائیا۔ نال رلائے
 وید چار، شاستر سمتر اپنا تھم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ اکنکار، عقل کل اپنا آپ جنائیندا۔
 چار جگ دی پاوے سار، چوکڑ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار ورن دے ادھار، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری
 آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک الائیندا۔ دھر فرمانا سچ سندیسہ، پار برہم جنائیا۔ نر زائن دھریا ویسا، نرگن جوت
 نور رُشائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوءے کیسا، مونڈ مونڈیا نہ روپ وٹائیا۔ سچھنڈ دوارے ایکا بیٹھا، تھر گھر اپنا تھم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ ہر وڈیائی وڈا وڈ، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی وشن برہما شو ترے گن مایا اپنے وچوں کڈھ، پنچ تت اپنا بندھن پائیندا۔ شبد اناد وچ برہما سناے ند، انادی ناد آپ و جائیندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں جانے پار حد، حدود اپنی آپ و نڈائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ جگ ویکھے ہو پرگٹ، زرگن سرگن ولس وٹائیندا۔ لوک پرلوک دو جہان کھولنہارا ہٹ، ساچی وست اک ورتائیندا۔ وسنہارا تیرتھ تٹ، تٹ کنارہ سو بھاپائیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، مہا اکھ آپ جنائیندا۔ سدا سہیلا چلاے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ دیوے پرکاس رواس، کرن کرن چوکائیندا۔ اپنی کرے آپے پوری آس، نراساروپ نہ کوئے وکھائیندا۔ حکمے اندر پر تھمی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ کرے کھیل ہر شاہو شاباش، شہنشاہ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہرا اک جنائیندا۔ سچ سنیہرا ایکا وار، اک اکلادے سنایا۔ وشن برہما شو ہونا خبردار، بے خبر آپ جگائیا۔ کروڑ تیتیسادے ہلار، سُرپت اندنا ملایا۔ چارے جگ نیتزدے اگھاڑ، آلس نندرا رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری بے پرواہیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، ہر کا لیکھ نہ کوئے جنائیا۔ راہ تنگن وید چار، پُران اٹھاراں رہے جس گائیا۔ اٹھ دس اک گیان، گیتا گیان اک پرگٹائیا۔ ایکا حکم ایکا حکمران، ایکا سیوک سیوا سچ سمجھائیا۔ اک توفیق مہربان، محبان وڈ وڈیائیا۔ ایکا دیوے دھر فرمان، شبد سندیسہ مات سنایا۔ ایکا کلمہ انجیل قرآن، ایکا طلبا عیسیٰ موسیٰ محمد رہیا پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ دھر فرمانا سری بھگوانا، ایکا ایک جنائیندا۔ چار جگ ویکھو مار دھیانا، بن نیتز آپ وکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ بٹھدا آیا گانا، ساچا سگن منائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی راج راجانا، ستاں دیپاں حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ انتم کل، کل کلکی ہر سناائیندا۔ چار جگ کردار رہیا ول چھل، کوٹن کوٹ کال بتائیندا۔ زرگن سرگن اندر رل، سرگن لوک مات پرگٹائیندا۔ زرگن سوال کردا گیا حل، اپنا بھيو نہ کسے جنائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، محل ساچے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ ہر نرنکارا، زرگن نرنکارا آپ رنگائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، دس کسے نہ آئیا۔ کرے کھیل گپت ظاہرا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگ جگ پرگٹائے پیر پینمبر گر اوتارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شبد

سنائے ایک نعرہ، بودھ گیان کرے پڑھائیا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوت نرنجن آد نرنجن کرے رُشائیا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنایا اک جھرائیا۔
انحد نادنے دُھنکارا، راگی راگ آپ الائیا۔ ساچا مندر کر تیارا، گھر گھر وچ بنک سہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر میل ملائے اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی کھیل
کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ ساچا بھیو ہر بھگونت، اپنا آپ جنائندا۔ ویس وٹایا جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں
دھرائندا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج بنائے بنت، اپنا گیڑا آپ چلائندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کیتا انت، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ کوٹن کوٹ ناؤں
نیا منت، رسنا جہوا مل مل گائندا۔ لکھ چوراسی ایک کنت، کنت کنتوہل کھیل کرائندا۔ بھگتاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، جگ جگ اپنا رنگ رنگائندا۔
ساچے سنتاں گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک پڑھائندا۔ گر کھماں بنائے ساچی بنت، گر گر اپنا بھیو کھلائندا۔ گر سکھ ناتا توڑ بھکھ ننگت، نام
ندھانا جھولی پائندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، من مت بُدھ ہتھ کسے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار
کرائندا۔ جگ جگ کار کر اونہارا، تخت نواسی اک اکھوائیا۔ گر اوتار پرگٹاونہارا، پیر پیغمبر دئے سہارا، دستگیر سچا ماہیا۔ شبدی شبد بول جیکارا، وید پُران
شاستر سمتر کھانی بانی کرے پڑھائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بے انت کہے لوکائیا۔ حکمے اندر ست ورتارا، ست ستوادی کار کرائیا۔ کوئی نہ دسے
حکمے باہرا، گر اوتار سیس جھکائیا۔ جگ چوکڑی پیتے وارو دارا، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرت آپ کمائیا۔
کرنی کرت کرتا پُرکھ، کرنہار کمائندا۔ آد جگاد جگا جگنت نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا غم نہ کوئے رکھائندا۔ لکھ چوراسی لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ
رکھائندا۔ جن بھگتاں دیوے اپنا درس، نیترنین نین کھلائندا۔ امرت میگھ دیوے برس، اگنی تت بھجھائندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہوس ہور نہ کوئے
رکھائندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ پھول پھولائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نرنیشا ایک ایک سنائندا۔ اک سندیسہ
ایک وار، ایک ایک جنائیا۔ چاروں گنت اندھ اندھیار، زین اندھیرا چھائیا۔ سورج چن نہ پائے کوئی سار، متوت گیان نہ کوئے درڑائیا۔ برہم مت بھلا
سرب سنسار، من مت کری گڑمائیا۔ گرہ گرہ مندر دھواں دھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ہر نرنکارا،

کھج انت انت ورتائیندا۔ پرگٹ ہو نہہکٹک نر اوتارا، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ سچکنڈ دا سچ و نجارا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ چار جگ دا جگ پنہارا، سیوک اپنی سیو کمائیندا۔ دو جہان دا اک سہارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ اپنی کھیل کرے کرتارا، بھو کوئے نہ پائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، نچیل اپنا دھام سہائیندا۔ پورب جگ پاوے سارا، لہنا ہر گھٹ ویکھ وکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکارا، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا سری بھگوانا، حکمرانا اک اکھوائیندا۔ شبد اگئی ہر بانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایک رکھائیندا۔ اک بانا آپے رکھ، اپنی دیا کمائیا۔ نرگن نرکار ہو پرتکھ، عقل کل وڈی وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوت مارگ دس، رہبر بنے آپ خدائیا۔ چار جگ چار ورن چار وید کرے ویس، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق دو جہان ویکھے نس، بن بن پاندھی راہیا۔ پندھ مکائے نس نس، اوند ا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ تیر نرالا پڑکھ اکلا شبد اگئی مارے کس، لکھ چوڑاں آر پار وکھائیا۔ کرنی کرن نور جانے روس، منڈل منڈپ دھرت دھول پر تھی آکاش گنگ منڈل اپنا کھیل کرائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے داس، کھیلے کھیل کھیل تماش، گوپی کاہن سری بھگوان اپنا ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ دھر دی بان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے گر اوتار اکٹھے کرے آن، اک اک نال میل ملائیا۔ نیز کھولو کرو دھیان، ویکھو مات لوکائیا۔ اپنا دیو بیان، سچ بیانا کھ لکھ لیکھے پائیا۔ اچی کوک سرب گرلان، کوک کوک دین دہائیا۔ لکھ لکھ آئے وید پڑان، شاستر سمرت انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی جیواں جنتاں کر پڑھائیا۔ کھج انت ہویا بلوان، چاروں کٹ پھرے شیطان، شرع حدیث نہ کوئے رکھائیا۔ پنج تت بے ایمان تیرا ناؤں بھلیا گن ندھان، ساڈی چلے نہ کوئے چترائیا۔ نیز نین سرب شرمان، تیرا بھو کوئے نہ پان، بے انت تیری وڈیائیا۔ دھر درگا ہی توں سچا حکمران، آد جگاد تیری من کے آئے آن، سپس جگدیش تیرا ہتھ لکائیا۔ تیرے چرن کول اک دھیان، تیرا شبد سچ بان، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیا۔ کرپا کر سری بھگوان، آپے دے جیا دان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو اچھیدا اچھل اچھیدا، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، سو پڑکھ نرنجن وڈ

وڈیا گیا۔ سچ سندیسہ دے سنا، کلجک ویلا انتم آ گیا۔ سب دا پندھ دے مکا، پاندھی کوئے نظر نہ آ گیا۔ در دوار لئے ہلا، سچ سندیسہ اک سنا گیا۔ وشن برہما شو
 سیس رہے جھکا، چرن کول دھیان لگا گیا۔ سمنڈ ساگر نیتز نیناں پیر رہے وہا، ٹدھ بن اور نہ کوئے سہا گیا۔ دھرت دھول رہی گرا، کھلڑے کیس رہی
 دکھایا۔ پر بت اُچے ٹلے مارن دہا، سمیرو ایک نین نین چرن وچ لگا گیا۔ روس رہے شرما، ساڈا نور کم کسے نہ آ گیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجک اُتے پڑدہ
 بیٹھے پا، پلو کسے نہ کوئے اٹھایا۔ ترے گن مایا اپنا گھنگٹ رہی دکھا، لکھ پوراسی پڑدہ پایا۔ پنج تت رہے جلا، اگنی اگت لگا گیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 کلجک انتم ویکھ ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پایا۔ اسیں دے کے آئے سچ نشان، لکھ لکھ لیکھ جگت سمجھایا۔ بھگت نیتز کھول ویکھن آن، نین نین
 ملا گیا۔ غریب نمائیاں ملے نہ کوئی تھاں، تھان تھنتر ملے نہ کوئے وڈیا گیا۔ زردھن پکڑے نہ کوئی بانہہ، سر ہتھ نہ کوئے لگا گیا۔ ساچی دے نہ کوئی ماں،
 پتا پوت نہ کوئے بھایا۔ کلجک جیو کاگ وانگ رہے گرا، جوٹھ جھوٹھ مکھ وشٹے نال بھرایا۔ چاروں گنٹ اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔
 کرے کھیل بے پرواہ، اپنا بل آپ پرگٹایا۔ تینی اوتار لئے اٹھا، سنت گمرا حکم سنا گیا۔ براہ حیگر یو گے پُرش نرائن ایک کلمہ دے پڑھا، دتا ترے ایک رنگ
 دکھایا۔ رکھ دیو پر تھو لئے سنا، متس کچھ اپنا حکم ورتا گیا۔ دھنتر ایک حکم دے جنا، موہنی اپنا روپ وٹایا۔ ہنسا چوگ دے چگا، سوہنگ اکھر کرے
 پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ز سنگھ اپنی کھیل دکھایا۔ ز سنگھ کھیل بل باون، بلدھاری آپ کرائیندا۔ آپے ہویا ستجگ ضامن،
 ستجگ ویلا انت لیا نیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھیو کوئے نہ آ نیندا۔ بھگت بھگونت پکڑے دامن، پلو اپنا ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہری نرائن اپنا روپ وٹا نیندا۔ ہری نرائن روپ دھر، دھرنی دھرت دھول ویکھ دکھائیندا۔ ستجگ چکائے بھو ڈر، بھیانک روپ نہ
 کوئے وٹا نیندا۔ بھگت بھگونت اگے کھڑ، سوچھ سروپی درس کرائیندا۔ تریتا تریامات دھر، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا اپنا رنگ رنگا نیندا۔ ایک پنڈت لئے پھڑ،
 پرس پر سرام پر نائیندا۔ رام روپ آپے دھر، دسرتھ بیٹا گھٹ گھٹ لیٹا اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا ساچا
 رانا، وید ویاسا کرے خلاصہ، لکھ چار ہزار ستاراں سلوک آپ گنا نیندا۔ گو بند میلا سچے شہنشاہی، پُرکھ اکال اک ملا گیا۔ پوت سپوتا گود بہائی، فتح ڈنکا

اک وجائیا۔ واہوا واہرُو رہیا دھیائی، ذات پات ورن گوت پنڈھ مُکائیا۔ جُگ کرتا اپنا کھیل گیا سمجھائی، گر اوتار سیوالائی، ساچی سیوا اک رکھائیا۔
 کُجگ انتم سرشٹ سبائی گئی بھلائی، جیو جنت سادھ سنت ساچا بھو کوئے نہ پائیا۔ دُرمت میل مستک لگی شاہی، ویلے انت نہ کوئی دھوائیا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، پورب لیکھا کدھنہارا بھرم بھلیکھا، بھرم اپنا آپ تڑائیا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے
 کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ کل کلکی انتم لئے اوتار، کل کلکیش سرب گوائیندا۔ ڈنک وجائے اینکار، راؤ رنک آپ سنائیندا۔ دو جہاناں کرے
 خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ حکمی حکم کرے ورتار، حکمے اندر سرب بھوائیندا۔ بھانا مننا پئے اتم وار، آگے سپس نہ کوئے اٹھائیندا۔ گر اوتار کرن
 نمسکار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ تُوں صاحب سچی سرکار، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ تیری گا کے آئے وار، بتی دند دند صلاحیندا۔ کُجگ آؤنا
 اتم وار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ کوڑی کریا کرے خوار، ساچا راہ چلائیندا۔ ورن برن ذات پات مارے
 مار، کملاپات میل ملائیندا۔ ایکائین کھول کوڑا، نچ نیتز میل ملائیندا۔ بجر کپائی دیوے پاڑ، دُئی دوتی پڑدہ لائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، سچ سرور اک
 نہائیندا۔ گھر گھر وچ دیا باقی کر اجیار، اندھ اندھیر گوائیندا۔ ساچا ساتی بن گر داتار، نام پیالہ اک پیائیندا۔ اٹھے پھر رہے خمار، ایکارنگ چڑھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا پنڈھ آپ مُکائیندا۔ بچھلا پنڈھ کئے دھندا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ مانس کوئی نہ رہے گندہ، جوٹھ
 جھوٹھ دئے مٹائیا۔ بن ترکھان پھڑیا ہتھ وچ رندا، لکھ چوراسی صاف کرائیا۔ اپنی ہتھیں وڈھے گنڈھا، نام کہاڑا ہتھ اٹھائیا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈا،
 نکھی آری رہیا چلائیا۔ اک سنائے ساچا چھندا، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ اک اٹھائے ساچا کھنڈا، دو جہاناں رہیا چکائیا۔ صاحب دیال سدا بخشندا، ہر جن
 ساچے لئے ترائیا۔ ٹھاکر سوامی دیوے اک اندا، نچ آتم کرے رسائیا۔ پت پریشور پرکاش کرے بن سورج چندا، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کُجگ تیری اتم ور، پورب لیکھا دئے مُکائیا۔ پورب لیکھا جائے نگ، سری بھگوان آپ چکائیندا۔
 کُجگ کوڑا جائے اٹھ، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ ست ستوادی ساچا ست، ستجگ ساچا ہر جگائیندا۔ دھرت مات دی رکھے گکھ، گکھ سلکھنی آپ

کرائیندا۔ اُجل کرے مات کھ، کھ کھڑا آپ وڈیائیندا۔ چار ورن دا میٹے دُکھ، ذات پات نہ کوئے جنائیندا۔ بھگت سُہیلے گودی چک، چک چک خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، نہکٹنک نرائن نر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل اتم وار، ہر کھجک آپ کرائیا۔ ہر جن میلے چار جگ دے وچھڑے یار، گرسکھ اپنا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُدھار، بھگتن اپنے لیکھے لائیا۔ ساچی شکتی اک اُجیار، آد شکت شکت رُشنائیا۔ چتر بُجھ کھیل بلکار، ہر جن بُجھاں اُپر اُٹھائیا۔ لیکھا جانے وچ سنسار، وڈ سنساری سچا ماہیا۔ آد بھوانی کھیل نیار، سچ نشانی دے جنائیا۔ نور نورانی ہو اُجیار، اللہ میاں کھیل کرائیا۔ بسمل جانے اپنی کار، بن کرد حلال کرائیا۔ مقامے حق پروردگار، سچ بھومکا رہیا سنائیا۔ حق حقیقت کھول کواڑ، بھویو ابھید سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، جگت اندھیرا دے گوائیا۔ جگت اندھیرا ہوئے دُور، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ سب دا توڑے مان غرور، غُربت کوئی نہ ہو وکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے حاضر حضور، حضرت اپنا ویس وٹائیندا۔ سرب کلا آپے بھرپور، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں میلے پھڑ ضرور، ضرورت اپنی پور کرائیندا۔ جس نوں کہندے گئے اللہ میاں نرمل نور، الای نور پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھجک تیری اتم ور، تیرا لیکھا آپ چکائیندا۔ کھجک لیکھا چکائے مات، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ جن بھگتاں بنے سبجن ساک، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ پورا کرے نانک گو بند بھوکھت واک، وید ویاسا لکھیا میٹ نہ کوئے مٹائیا۔ جگ جگ پوری کرے آس، آساوت ترکھا سرب بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا لئے جگائیا۔ سنجگ ساچا جائے جاگ، جگا ونہارا آپ جگائیندا۔ لوک مات لگے بھاگ، وڈبھاگی اپنی دیا کمائیندا۔ جن بھگتاں انتر اک ویراگ، بن ویراگی آپ اُچکائیندا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمات میل آپ دھوائیندا۔ نور نورانہ جگے چراغ، چند چاندنی لکھ شرمائیندا۔ ترے گن گنی بُجھے آگ، توت نہ کوئے جنائیندا۔ ایک میل اکنت سہاگ، ہر جو ناری کنت کھیل کرائیندا۔ جگ جگ دی رکھے یاد، اپنی یاد نہ کدے بھلائییندا۔ ویکھنہارا برہم برہماد، برہمانڈ اپنی کھیل کرائیندا۔ وشن برہما شو بنھے تاگ، اتم سگن منائیندا۔ لکھ چوراسی دتی داد، جھولی اپنی پھیر پائیندا۔ ساچے بھگتاں کرے لاڈ، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ ست نشانہ دیوے گاڈ، دو جہاناں آپ بھلائییندا۔ کرے کھیل موہن مادھو

مادھ، مدھر بین آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرانیندا۔ ساچی کرنی کرے آپ، بھو نہ کسے جنایا۔ سرشٹ
 سبائی مائی باپ، پتا پوت کھیل کرائیا۔ آپے جانے اپنا وڈ پرتاپ، آپے بیٹھا مکھ چھپایا۔ آپ پرگٹائے ساچا جاپ، سنجگ ساچے مان دوائیا۔ لوآں
 پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے ناپ، چرناں ہیٹھ رکھایا۔ زرگن سرگن کملاپات کول نین نین مٹکایا۔ ویکھنہارا مار جھات، دو جہاناں تاکی آپ کھلایا۔ آد
 جگادی پاکى پاک، پتت پُنیت بے پرواہیا۔ سنجگ کھولے ساچا ہاٹ، بن ہٹوانا ہٹ چلایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ایکا لاہالین کھاٹ، ہر نامہ ونج آپ
 کرائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش اکو ذات، اذاتی روپ نہ کوئے وٹایا۔ نام ندھانا ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ آتم پر ماتم نبھائے ساتھ،
 زرگن میلا چائیں چانیا۔ برہم پاربرہم اتارے اپنے گھاٹ، ساچے پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ سرشٹ سبائی ایکا جاپ، ایکا مارگ دئے لایا۔ ایکا مائی ایکا باپ، ایکا
 گود سہایا۔ ایکا دوس ایکا رات، ایکا ونڈ ونڈایا۔ ایکا سیجا ایکا کھاٹ، گھر گھر آسن لایا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا پڑھ پڑھ کرے پڑھایا۔ ایکا مندر مسجد
 دسے ماٹھ، گردوارا اک وکھایا۔ ایکا صاحب پُرکھ سمراتھ، کوٹن کوٹ روپ وٹایا۔ جس داگر اوتار پیر پیغمبر چار جگ گاوندے آئے جس، کلجگ انتم
 اپنا روپ وٹایا۔ اپنا کھیل کرے ہس ہس، چنتا غم نہ کوئے جنایا۔ جن بھگتاں مارگ دس دس، ساچے پوڑھے رہیا چڑھایا۔ پریتیوان پریت اندر پھس
 پھس، اپنا بندھن آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت جاگرت جوت جوتی جاتا اک سمجھایا۔ جوتی جاتا پُرکھ اکال، اگم
 اگمڑی کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، دین دیال بھو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ وسنہارا سچی دھر مسال، لوک مات سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ چھتی جگ
 دا اک نشان، چھتی چھتی بندھن پائیندا۔ بہتر بھگت کر پردھان، بہتر ناڑی جوت جگائیندا۔ ایکا ناما کر پروان، چھپر چھن لیکھا لائیندا۔ ایکا دھنئے دیوے
 دان، جٹ اپنے رنگ رنگائیندا۔ واہوا کھیل کرے سری بھگوان، بھو کوئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شوگر اوتار پیر پیغمبر چرن کول بیٹھے جس سارے
 گان، واہوا وڈی تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناسا ویکھے کھیل پر تھی آکاشا، آپ اپنا
 پھیرا پائیا۔ اپنا پھیرا پائے جگ، دس کسے نہ آئیندا۔ زرگن نور سورا سرگ، ساڈھے تن ہتھ ڈیرہ لائیندا۔ ہر جن میل ملائے ہنس بنائے پھڑ پھڑ گت،

سوہنگ ہنسا چوگ چُکائیندا۔ دو جہاناں رکھے لُج، سر اپنا ہتھ ڑکائیندا۔ پنچ تت کایا سنگھ شیر جوٹھا جھوٹھا بھانڈا گیا بھج، متوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن
 سبجے بیٹھا سچ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ دُھر درگاہی نگارہ گیا ونج، تال تلواڑا نہ کوئے سناہیندا۔ سرگن نالوں نرگن ہویا اڈ، اڈ ہو کے نرگن سرگن وچ
 ڈیرہ لائیندا۔ سنگی ساتھی بھائی بھین ساک سبجن مات پت پتر دھیاں گیا چھڈ، اپنا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ دو جہاناں مُکا پندھ، سبکھنڈ دوارے آسن
 لائیندا۔ گوہند ڈھولا سنائے چھند، نرگن اپنی کھیل کرائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ونڈن ونڈ، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ننگی نہ ہووے کُند، اپنی کروٹ آپ
 بدلائیندا۔ لہنا دینا چُکائے سورج چند، برہما شو پندھ مکائیندا۔ لیکھا چُکے سُرپت اند، کروڑ تینتیسا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہوئے رنڈ، جگت رنڈیا چھائیندا۔
 ٹٹئی سکے نہ کوئی گنڈھ، گنڈھنہارا آپ تڑائیندا۔ سبجگ سینٹل چڑھے چند، سینٹل دھارا آپ پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں کرے خوشی بند بند، ذات پات نہ
 کوئے وکھائیندا۔ اٹھے پہر دوس رین اک اند، اند منگل ایکا گائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور سری بھگوان نوجوان گیت سہاگی گائے چھند، سوہلا ڈھولا
 آپے گائیندا۔ ساچی ونڈن مات ونڈ، دست امولک سبجگ جھولی پائیندا۔ سوہنگ شبد سدا اکھنڈ، گوہند کھنڈا اک کھڑکائیندا۔ نانک نرگن گایا بتی دند، رسنا
 جہوانال ملائیندا۔ کلجگ انت پرگٹائے گئی گہند، گہر گمبھیر پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، آتم پر ماتم سچ
 گیان سرب درڑائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا میلا، مل مل خوشی منائیا۔ پاربرہم برہم گرُ چیل، گر گر رُپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناسی سبجن سہیلا سگلا سنگ نبھائیا۔
 ایکنکارا اک اکیلا، سبکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جگ چوکڑی آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک
 نرائن نر، نر ہر اپنی کھیل کرائیا۔ نر ہر نرائن وڈ بکاری، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ آد جگادی کھیل نیاری، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ کلجگ بازی گئی ہاری،
 ہار جت اپنے ہتھ وکھائیندا۔ لٹی جائے چار یاری، یاری یار نہ کوئے رکھائیندا۔ پنچم پنچ کرے جیکاری، پنچ پروان پنچ پردھان پنچے درگاہ آپ سہائیندا۔
 پنچاں اُپر اک ٹھکران، دُھر فرمانا حکم سناہیندا۔ سبجگ ساچا چلے وچ جہان، جیو جیو دیا کمائیندا۔ ہنگ برہم پاربرہم سوہنگ اکھر سارے گان، آتم

۱۰۳.

۱۰۳.

پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سرب جیاں دا اکو داتا، مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان، جنم مرن وِچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، آد پڑکھ پڑکھ ابناسا، دو جہان دیکھے کھیل تماشا، لہنا دینا چکائے پر تھی اکاشا، لکھ پوراسی اپنی جھولی آپے پائیندا۔

* ۱۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی منی سنگھ دے گرہ پنڈ سدھواں ضلع امرتسر *

سنگر پورا سچا ہر، آد پڑکھ اک اھوائیندا۔ ست پڑکھ نرنجن دیونہارا ور، سو پڑکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن وسنہارا ساچے گھر، اینکارا سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن نرمل دیا باقی جوت دھر، بن تیل باقی ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سنگھاسن آپے کھڑ، راجن راج شاہ سلطان اپنا ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان ہو مہربان نرگن نرنکار اپنا ناؤں پڑھ، بن اکھشر آپے گائیندا۔ پاربرہم پر بھ سرن سرنائی آپے پڑ، نیوں نیوں اپنا سپیس جھکائیندا۔ تخت نواسی کرپاندھ ٹھاکر سوامی دیا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ اپنی اچھیا دیوے ور، نرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اھوائیندا۔ سنگر سچا اینکارا، آد جگاد سہائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ منارا، محل اٹل کرے رُشائیا۔ تخت نواسی وڈ سکدارا، حکمی محکم آپ سُنائیا۔ اپنی اچھیا کر ورتارا، تھر گھر ساچی بنت بنائیا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے آنت بے پرواہیا۔ ویس وٹائے ناری نارا، کنت کنتوہل ساچی بیج آپ سہائیا۔ دائی دایا بن کرتارا، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ پوت سپوت ایکا جایا، شبدی ناؤں رکھائیا۔ سمرتھ پڑکھ سر ہتھ لکایا، تھر گھر ساچے دے بہائیا۔ سچ سندیسہ اک سُنایا، اینکارا کرے پڑھائیا۔ نرگن نرگن بندھن آپے پایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنگر سچا شہنشاہیا۔ سنگر سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ ہر اھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن ملاح، تھر گھر بیڑا آپ چلائییندا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل کرا، آد پڑکھ نرنجن رنگ رنکائیندا۔ وسنہارا ساچے تھاں، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ اپنا پڑدہ دے گھلا، بھيو اھید جنائیندا۔ شبدی سوت میلا میل ملا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ ساچے مارگ دیوے پا، دھندا ہر جو اک رکھائیندا۔ نرگن چھندا دے سنا، اکھر نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا دیا

۱۰۳۱

۱۰۳۱

کمانیندا۔ سَنگَر سچا دینِ دِیال، آد پُرکھ وڈی وڈیائی۔ سَنگھنڈ و سسے سچّی دھر مسال، گھر مندر سو بھاپائی۔ پاربرہم پت پر میثور سرتی شبد ویکھے لال، لال لاپنی گود سہائی۔ تھر گھر کرے سدا پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائی۔ اپنا گن سری بھگونت، شبدی شبد جنائیندا۔ نرمل جوت مہما گنت، بھو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ تیری دھار چلائیندا۔ آپ بنائی تیری بنت، گھر گھر آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپے ناؤں آپے منت، نام نامہ آپ درڑائیندا۔ آپے ہوئے سو بھاؤنت، سچ بھومکا تھان آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر اپنا پڑدہ لائیندا۔ سَنگَر اپنا پڑدہ لاه، نرگن نرگن کھیل کرائیا۔ شبد ڈلارا ایکا جا، جن جننی بنے پتا مائی۔ صفتی صفت دیوے صفت صلاح، اپنی صفت آپ جنائی۔ نرگن نرگن مارگ دینا لاء، ایکا مارگ رہیا وکھائی۔ وشن برہما شو رچن رچا، کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ لو آں پُریاں اپنا بندھن پائی۔ ترے گن مایا جھولی پا، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائی۔ پرتھی آکاش کھیل کرا، جل تھل مہیئل روپ وٹائی۔ رواس نور چکا، دو جہاناں ویس وٹا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار وکھائی۔ لکھ چوراسی گھاٹ لینا گھرا، گھر بھانڈے ویکھے تھاوں تھان، جیرج انڈ ونڈ ونڈا، اُتبیج سبتج بندھن پا، اپنا ناؤں آپے گا، برہما ویتا لئے پڑھا، چارے وید سمجھائی۔ چارے بانی راگ الاہ، کرے کھیل بے پرواہ، نرگن سرگن دئے سمجھا، تتوت تت بُجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا سچا ماہیا۔ سَنگَر سچا ایک، اک اِکلا کھیل کرائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دسنتر سو بھاپائیندا۔ نرگن سرگن کر کر ویس، لکھ چوراسی گھاٹ آپ گھرائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہو پر ویش، جوت نرنجن ونڈ ونڈائیندا۔ نو دوارے نو کھنڈ رکھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا بنک وڈیائیندا۔ کایا بنک گھاٹن گھر، سَنگَر اپنی کھیل کھلائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پھر، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ رکت بوئد دیوے ور، ہڈ ماس ناڑی رت جوڑ جڑائیندا۔ نو دوارے کھول کوٹا، جگت واسنا وچ بھرائیندا۔ آسا ترسنا ہوئے ہنگتا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار بہائے گھر گھر، ساچی کھیل کھلائیندا۔ سرگن اُپر نرگن کرپا کر، اپنی دیا آپ کمانیندا۔ من مت بُدھ بندھائے لڑ، پو ایکا ایک پھرائیندا۔ گھر وچ کرے تیار گھر، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک ادھ وچکارے رکھے گھر، ایڑا پنگل پھریدار بنائیندا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی جوت نرنجن اندر دھر، بجر کپائی

کُنڈا لائیندا۔ انحد شبد انادی دُهن ، راگ راگنی ہر جو ایکا ایک لائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل کر، سرگن اندر نرگن وڑ، ساچی سیجا سو بھا پائیندا۔ برہم پاربرہم دیکھے کھڑ، دیکھنہارا دس نہ آئیندا۔ ایش جیو چیتن جڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کا یا سَنگَر پورا اپنا ویس وٹائیندا۔ پنچ تت کا یا کھیل استھول، ہر کرتا آپ کھلایا۔ سوکھم روپ نہ جائے بھول، اُبھل بے پرواہیا۔ کارن جانے اپنا اصول، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، گھٹ گھٹ وسے سچا ماہیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑیا، گھڑ گھڑ ہر جی دیکھ دکھائیندا۔ وشن برہما شو ویس کریا، کر کر ویس انیک وٹائیندا۔ پنچ تت چولا آپے پھڑیا، ترے گن بندھن پائیندا۔ نہ بھو بھے لکھ چوراسی دکھائے ڈریا، ڈر ایکا ایک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت کا یا گھاڑن گھڑیا، من مت بدھ ڈیرہ لائیندا۔ من مت بدھ رکھ اپنی دھار، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، نیتزنین نہ کوئے دکھائیا۔ منوآں من پھرے سکدار، نو دوارے پھرے چائیں چائیا۔ مت متوالی دے سہار، جگت بدھی بوجھ بُجھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتا، بھیو نہ کسے جنائیا۔ اپنی اچھیا ہو تیار، ساچی بھچھیا دے ورتائیا۔ نام ندھانا گن وچار، گھٹ گھٹ اندر آپ کٹائیا۔ ترے گن مایا پڑو دیوے ڈار، نہ سکے کوئے اٹھائیا۔ کا یا کوری ڈونگھی بھوری کرے کھیل اپار، گھر گوری نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی وست اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی وست نام ندھان، ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کا یا مندر دیکھ مکان، گھر ساچے آپ کٹائیندا۔ آپے ہوئے نگاہبان، سدا سہیلا دیا کمائیندا۔ اک اکلّا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، دُھر فرمانا چھند جنائیندا۔ شبد جنائی سری بھگوان، گر گر دیکھ دکھائیندا۔ گر گر روپ آپ مہربان، نرگن نرگن رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا کھیل رکھے ہتھ، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ آد پُرکھ ہو پرتکھ، پرتکھ روپ وٹائیندا۔ شبدی گر مارگ دس، لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وس، اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا نرگن نور کرے پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ دیکھنہارا کھیل تماش، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے بھگوانا، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم برہم دے نشانہ، لوک مات دیکھ دکھائیا۔

آتم پر ماتم کر پروانہ، سچ پروانہ اک پھڑائی۔ زرگن زرگن بنھے گانا، سرگن سگن منایا۔ ونڈے ونڈ دو جہاناں، ونڈنہارا سچا ماہیا۔ سنجگ تریتا دو پر کلج کھیل کرے مہانا، خالق خلق ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ سچا ہر، سنگر سچا اک صلاحیا۔ سنگر سچا آد جگاد، ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ گر گر دیوے ساچی داد، گر شبد روپ پر گٹائیندا۔ ویکھنہارا برہم برہما، برہمانڈ کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اندر وجائے ناد، دُھن انادی اک لائیندا۔ بھيو بھيدا اچھل اچھیدا آپے دتے بودھ اگادھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت آپے لادھ، زرگن سرگن سنت سہیلے میل ملائیندا۔ گر گر دیوے اپنی داد، گر گھ جھولی پائیندا۔ گر سیکھ رکھنہارا لانج، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ دو جہاناں سری بھگوانا شبد اگئی مارے آواز، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ سنگر سجن رچ رچ کاج، زرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا دیا کمائیندا۔ سنگر سچا سرب گنونت، ایکا ایک اکھوائیا۔ گر گر میل جگ جگنت، جگ کرتا ویس وٹایا۔ ست پڑکھ زرنجن بنائے بنت، ست ستوادی سچا شہنشاہیا۔ لیکھا جانے گر گھ سنت، بھگت بھگونت بھيو چکایا۔ گر اوتار گان بے آنت، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ گر گھ میلاناری کنت، سرتی شبد کرے گڑمانیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا متا موہ چکایا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگت، نام ندھانا جھولی پائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی لئے کٹایا۔ سنگر پورا حاضر حضورا زرگن سرگن لائے انگت، انگیکار آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سنگر میت، گر گر دیا کمائیندا۔ گر گر چلائے اپنی ریت، جگ جگ ناوں پر گٹائیندا۔ وسنہارا گھر ٹھانڈے سیت، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آد جگادی اک اتیت، ترے گن اپنا کھیل کھلائیندا۔ بناونہارا مندر مسجد مٹھ شو دووالے مسیت، اتم آپے ہر ہر ڈھاندا۔ لکھ چوراسی پر کھنہارا کوڑے ریٹھ، گھر گھر بیٹھا ویکھ دکھائیندا۔ آد جگادی پتت پتت پتت، پتت پاؤن لیکھا جانے بل باون، توڑنہارا گڑھ ہنکاری راون، رام رمیا اپنا کھیل کرائیندا۔ رادھا کرشنا ایکا دامن، سرتی شبدی ہوئے ضامن، دو جہاناں پلو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ نور الاهی اک کلامن، دیونہار سری بھگوانن، مقامے حق حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ جپاون ہاراست نامن، دیونہارا برہم گیانن، دستنہارا دھرم نشانن، سچ نشانہ اک جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانن، لوآں پڑیاں برہمنڈاں دیوے چانن، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ ایکا سنگر وڈ بلوانن، گر گر

دیوے جگ جگ دان، داتا دانی اپنی دست آپ ورتائیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی وید پرانی رسنا گا گا سرب وکھان، کھانی بانی نال ملائیندا۔ گر اوتاراں
 پیر پیغمبراں بھگتاں سنتاں دیوے اپنی سچ نشانی، اپنا آنت نہ کسے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد کھیل برہما، کوٹن کوٹ گر
 اوتار پیر پیغمبر سیو لگائیندا۔ پیر پیغمبر سیو ادار، ہر سیوک اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ کرے خبردار، بے خبر آپ سنائیا۔ بے صبر ہوئے پروردگار، صبر وچ
 کدے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی گھرے بھنے بن ٹھٹھیار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو کرن نمسکار، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ
 رُو س پاندھی بن بن گئے ہار، اپنا پندھ نہ کوئے مکائیا۔ کوٹن کوٹ بول بے جیکار، لوک مات ڈنکا گئے وجائیا۔ کوٹن کوٹ پنچ تت کایا کر آکار، انتم
 خاکی خاک سمائیا۔ کوٹن کوٹ بن بن لکھار، لکھ لکھ لیکھا جگت لوکائیا۔ ہر کا آنت نہ پارادار، بے آنت کہے لوکائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے وارو وار، سنجگ تریتا
 دوپر کلجک آپ ہنڈھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ لیکھا دے اُتار، قرضہ کوئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہوئے آپ زرنکار، زرن گن داتا بے پرواہیا۔
 ۱۰۳۵ رُوپ رنگ نہ ویکھے کوئی وچ سنسار، نیتز نین نظر نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار، اندھ اندھیر نہ کوئے مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کوٹن کوٹ سادھ سنت
 جنگل جوہ پھرن اُچار پہاڑ، تیر تھ تھان پھیرا پائیا۔ اندر وڑ وڑ گانن تیری دار، تیرا بھیو کسے نہ آئیا۔ سُن سادھی نہ پائے کوئے سار، اکھیں میٹ میٹ
 دھیان لگائیا۔ پنچ ناد نہ وے ڈھنکار، دُھن آتمک نہ کوئے سنائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کرپا کھیل آپ اپار، سب دا لیکھا دے مکائیا۔ ستاں دیپاں
 کایا مندر اندر دھواں دھار، زمل نور نہ کوئے رُشنائیا۔ پھر پھر سٹے ڈوگھی غار، باہر سکے نہ کوئے کڈھائیا۔ کلجک کوڑا کوک کرے پکار، اُچی کوک رہیا
 سنائیا۔ کلجک جیواں آئی ہار، ہر کا رُوپ نظر کسے نہ آئیا۔ رسنا جہوا جھوٹھ وکار، رس نام نہ کوئے چکھائیا۔ گڑھ ہنکارا کام کرودھ لوبھ موہ بلوان، بل اپنا
 آپ جنائیا۔ مگر لگا پنچ شیطان، شرع شریعت رہی گر لائیا۔ ملا شیخ مسائق نہ دے کوئی ایمان، صورت ست نہ کوئے سمجھائیا۔ پنڈت پاندھے تھکے ماندے
 ہوئے بے ایمان، ساچے تیر تھ تٹ نہ کوئے نہائیا۔ گرن تھی پن تھی کسے نہ یلیا سچ نشان، پُرکھ اکال نہ ویکھ وکھائیا۔ کلجک انتم جو دھا سوریر بلی بلوان، سنگر
 پورا ایک ایک اپنا ویس وٹائیا۔ ----- جن بھگتاں دیوے ست سرورا، امرت میگھ اک برسائیا۔ آتم انتر نوری نورا، نور نورانہ کرے رُشنائیا۔ ناتا

توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ کایا چولی رنگ چاڑھے گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ دوس رین آتم پر ماتم حاضر حضورا، ہر جو اپنا کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنگر پورا پھیرا پائیا۔ سنگر پورا پائے پھیری، ایکنکار اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ مٹے رین اندھیری، اماوس روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ لکھ چوراسی مسمگھتا کرے خاک ڈھیری، خاکی خاک خاک ملائیندا۔ دو جہاناں کرے کھیل سری بھگوانا آپے جانے اپنی ہیری پھیری، اچھل اچھل بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اکو ہر، جگ جگ اپنا ناؤں پر گٹائیندا۔ جگ جگ ناؤں ہر نرنکارا، اپنا آپ پر گٹائیا۔ کلجگ اتم ہو اجیارا، بھو ابھید گھلائیا۔ سو پرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، اپنا پڑدہ رہیا اٹھائیا۔ ہنگ برہم کر پیارا، اپنا میل ملائیا۔ سو ہنگ شبد سچ جیکارا، سرتی شبدی بندھن پائیا۔ ستنام نام ونجارا، گھر ایک ہٹ وکھائیا۔ گرگھاں دیوے آپ ادھارا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سنگر وڈا وڈا وڈیائیا۔ سنگر وڈا ست پرکھ، پرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اتر درس، بند تاکی آپے لاہندا۔ امرت میگھ دیوے برس، دسم دواہری سو بھا پائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، آپ اپنا ترس کمائیندا۔ جن بھگتاں ملن دی رکھے غرض، غرض اپنی آپ ودھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پورا کردا آیا فرض، کلجگ اتم سیو کمائیندا۔ چار ورن چار جگ چار وید چار گنت چار کھانی چار بانی دیوے ورج، دھر فرمانا اک سنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت پرکھ ابناسی آگے کر کر گئے عرض، اوٹ ایک سرب تکائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور تڈھ بن نو کھنڈ پر تھی ساچاراگ سنائے نہ کوئی ایک طرز، تال تلوڑا جگت رہیا وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، دیونہارا جیا دان، لکھ چوراسی کر پروان، چار ورنال دیوے اک گیان، سرتی شبد کھیل مہان، مندر اندر کایا مکان، گھٹ گھٹ واسا پرکھ ابناسا، کھیل تماشا منڈل راسا، جوتی جاتا پرکھ بدھاتا، میٹنہار اندھیری راتا، ایک نام سنائے گاتھا، لہنا دین چکائے مستک ماتھا، چار ورن چڑھائے ایک راتھا، اوچ نیچ راو رنگ راج راجان شاہ سلطان سنگر ایک نظری آئیندا۔

* ۱۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں ضلع امرتسر *

سو پُرکھ نرنجن پورن بھکونت، نر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ ایکنکارا مہما اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکائیندا۔ آد نرنجن سو بھاؤنت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان لیکھا جانے ناری کنت، کنت کنتوہل سیج سہائیندا۔ سِری بھگوان سد بے آنت، بے آنت اپنی دھار دکھائیندا۔ پاربرہم جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار اپنے وچ سمائیندا۔ اپنی دھار ہر نرنکار، آد پُرکھ اپنے وچ رکھائیا۔ نرگن نرُویر اجوئی رہت ہو تیار، انجو پرکاس کرائیا۔ سچکھنڈ دوار ایکنکار کر اُجیار، نور نورانہ ایکا ایک کرے رُشائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ساچے تخت بیٹھ سٹی سرکار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، ست ستوادی آپ چلائیا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا بھيو کھلائیا۔ نرگن کھیل پُرکھ اگم، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد جانے اپنا کم، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ اپنی کھوں آپے جم، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنا نام، ناؤں نرنکار آپ اکھوائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بھ، سچکھنڈ نواسی درگاہ ساچی آپ چلائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرگن نرگن دیوے دان، داتا دانی ساچی دست اک ورتائیندا۔ شبدی شبد پر دھان، سچ پردھانا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل پُرکھ ابناسا، ہر ہر آپے آپ کرائیا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے دیکھے اپناست تماشاء، ست ستوادی ساچا ماہیا۔ آپے اچھیا آپے آسا، آسا پور آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے وچ سمائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، اپنی کھیل کرائیندا۔ شبدی شبد ہو اُجیار، تھر گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر اپنا رُوپ دھرائیندا۔ پرگٹ ہو ہر نرنکار، نرکار نرُویر اپنی کھیل کرائیندا۔ دائی دایا اگم اپار، سیوک ساچی سیوک کمائیندا۔ جننی جن بن نرنکار، ساچی گود آپ سہائیندا۔ بنس سر بنس کر تیار، اپنا لیکھا آپے دیکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سِرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکیلا سجن سہیلا وشو اپنا رُوپ وٹائیندا۔ وشو رُوپ وشو دھار، ایکا ایک پرگٹائیا۔ ابناسی کرتا ہو اُجیار، اپنا

۱۰۳۷

۱۰۳۷

مارگ آپے لائیا۔ آپے دیکھے دیکھنہار، سچھنڈ نواسی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی جوت ڈمگائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا،
 رُپ رُپ دھرائیندا۔ شبدی شبد دیوے داتا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن چلائے راتھا، بن رتھوہی سیو کمائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ
 سمراتھا، اپنا بل آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدی دھار ایکنکار، جوتی جوت کرپسار، وشن اپنا رُپ
 وٹائیندا۔ آپے وشن آپے وشنوں، وشو اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ایکا بندھن پائیا۔ ایکا جوتی ایکا ذات، ایکا کھیل
 کرائیندا۔ ایکا پتا ایکا مات، پوت سپوتا اک اکھوائیندا۔ ایکا دان ایکا دات، بن داتار آپ ورتائیندا۔ ایکا ناؤں ایکا گاتھ، بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا مندر
 ایکا دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ سٹ دھار، وشنوں وشو کر تیار، سر اپنا ہتھ ڈکائیندا۔
 شبدی سٹ وشنوں بالا، ہر ہر آپ اپائیا۔ کرے کھیل آپ نرالا دس کسے نہ آئیا۔ سری بھگوان اک اکالا، عقل کل ورتائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ
 دھر مسالہ، تھر گھر اپنی بنت بنائیا۔ سُن اگمی ہو اجالا، نور نور کرے رُشائیا۔ ساچا مارگ اک سٹھالا، وشنوں وشو دے سمجھائیا۔ اپنی اچھیا مہاکالا، اپنا
 رُپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ وشنوں
 ہر کرپسار، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ دھر درگا ہی دھر فرمانا، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ تیرا میرا اک ٹکانا، چرن کول کول چرن اک دکھائیندا۔ میرا ناؤں
 تیرا بانا، سچ بانے آپ بٹھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ اٹھ ڈلارے
 ہو تیار، ساچی سکھیا ہر سمجھائیا۔ ساچی وست دے بھنڈار، امولک آپ ورتائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ حکمی حکم حکم ورتار، حکم
 حاکم اک جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انس بنس اپنی کھیل کرائیا۔ وشنوں تیرا نور بنس، نور نورانہ ہر جنائیندا۔ اکال پُرکھ اپنی انس،
 تیرا رنگ رنگائیندا۔ کھیلے کھیل رُپ سہنس، سہنسر اپنی دھار بہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں ایکا گن سمجھائیندا۔ وشنوں
 سُن کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچھنڈ مندر اک مکان، سچھنڈ نواسی آپ دکھائیندا۔ دیا باقی جگے مہان، گر گر نور ڈمگائیندا۔ دوسر اور نہ

کوئے نشان، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ ابناسی کرتا دیونہارا ساچا دان، وست امولک اک ورتائیندا۔ ویکھے وگسے مار دھیان، نیتز نین نہ
 کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوؤ اپنا گن جنائیندا۔ وشنوؤ نیتز نین کھول، ہر ساچا سچ جنائیا۔ میرا ناؤں اگئی ڈھول،
 سچکھنڈ وجائے سچا ماہیا۔ تولنہارا تولے تول، ایکا تولا بنکے آئی۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے کوئے ڈلائی۔ تیرے آتر جائے مول، بھو ابھید کھلائی۔ ایکا
 وست دیوے ناہ کول، امرت آتم اک بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ رکائی۔ وشنوؤ اٹھ اٹھ بل
 دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرے آتر میرا پیار، پیار پریم نال ونڈائیندا۔ تیرے آتر امرت دھار، اپنا رس آپ چکھائیندا۔ تیرے اندر میری گلزار،
 پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ تیرے مندر میرے وہار، بوہاری آپ سمجھائیندا۔ پاربرہم کرے کھیل اپرا، برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوؤ ایکا گن جنائیندا۔ وشنوؤ گن گن بھگوان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کھیلے کھیل والی دو جہان، دوئے دوئے تیرا رُوپ
 دکھائیا۔ تیرے آتر ہو پردھان، اپنا بل لئے پرگٹائی۔ کول کولا گن ندھان، گن اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور ظہور
 آپ پرگٹائی۔ نور ظہور ایکنکار، پاربرہم پر بھ کھیل کرائیندا۔ وشنوؤ اندر جوتی دھار، شبدي رنگ چڑھائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھار، ہر جو اپنا آپ
 سہائیندا۔ کول کولا کر اجیار، برہما ویتا پاربرہم پرگٹائیندا۔ ساچا پیتا اگم اپرا، اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 دھواں دھار سُن اگم اپنا بھو چکھائیندا۔ سُن اگم کھیل نیارا، نرگن ہر ہر آپ کرائیا۔ سورج چند نہ کوئے ستارہ، منڈل منڈپ نہ کوئے دکھائیا۔ پیر پیغمبر نہ
 کوئی گر اوتارا، سادھ سنت نظر کوئے نہ آئیندا۔ سمنڈ ساگر نہ کوئی کھارا، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ اچا پلا پر بت نہ کوئے بنائیا۔ لوء پری برہمنڈ کھنڈ نہ کوئے
 اکھاڑا، پنخ ترن اٹھ ناچ نہ کوئے نچائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی کھوں ہو اجیارا، اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھواں دھار کھیل اپرا، وشن برہما دئے ادھار، شکر اپنی دھوڑ بنائیا۔ شکر دھوڑ چرن خاک، ہر خالق آپ بنائیندا۔ آد جگادی
 پاکی پاک، پُنیت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تِناں میلا ایکا ساک، سجن ایکا گھر دکھائیندا۔ ایکا کھولے اپنا تاک، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ڈھر درگاہی بھوکھت

واک، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، وشن برہما شو شبدی گود بہائیندا۔ شبدی گر گر گر کھیل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ زرگن زرگن کر کر میل، میل ملاوا دیکھے سچ سُبھائیا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، جوتی جاتا ڈگگائیا۔ تیاں وچولا سجن سہیل، وشنوں اپنے چرن لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دی دھار آپ جنائیا۔ دُھر دی دھار ہر بھگونت، وشنوں آپ جنائیندا۔ تیرا میرا کھیل ناری کنت، نر نرائن خوشی منائیندا۔ تیری سیجا میری بنت، بسن بنواری دیا کمائیندا۔ میرا ناؤں تیری منت، ایکا اوٹ جنائیندا۔ میری مہما سدا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوں جھولی آپ بھرائیندا۔ وشنوں جھولی دیوے بھر، سچ بھنڈار ہر ورتائیا۔ نہ بھو چُکائے بھو ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے جنائیا۔ اک نہائے ساچے سر، چرن سرن سچ سرنائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، آپے ویکھ وکھائیا۔ زرگن اندر زرگن وڑ، زرگن سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سچ سندیش، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک نریش، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ آد اولٹا کریا ویس، ایکنکارا روپ وٹائیندا۔ آد نرنجن وسے ساچے دیس، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ ابناسی کرتا تخت نواسی رہیا دیکھ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سری بھگوان لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پار برہم کھولنہارا بھیت، اپنا پڑدہ آپ چُکائیندا۔ وشنوں تیرے سنگ کرے ہیت، اپنا بندھن پائیندا۔ وسے سدا نیتن نیت، دُور دُراڈا پندھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ دُھر فرمانا ایکنکار، اپنا آپ جنائیا۔ وشنوں تیرا و شو پسا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ وشن برہما کر تیار، شکر میلا سچ سُبھائیا۔ تیاں وچولا ہر کرتا، شبدی دُور بندھائیا۔ ترے گن مایا دے سِکدار، پنج ت آپ ورتائیا۔ لکھ چوڑا سی گھاٹ گھڑ بن ٹھھیار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ زرگن سرگن دے ادھار، آپ اپنا پڑدہ لاہیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے کھیل اپار، رو س دے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنہ رچائے بھگوان، وشن برہما شو نال ملایا۔ وشن ویکھنا مار دھیان، نیتز نین اک جنائیا۔ پُرکھ ابناسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ مکان، ساچے تخت ڈیرہ لائیا۔ جو دھاسو سُر بیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ دیونہارا ساچا

دان، دست امولک جھولی پائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، نو کھنڈ پر تھی ونڈ ونڈائیا۔ ستاں دیپاں اک نشان، ست ستوادی ہتھ دکھائیا۔ سرب جیاں دا
ایکا کاہن، لکھ چوڑاسی گونی ناچ نچائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ وٹائیا۔ شبد سندیسہ دُھر فرمان، برہما ویتا کرے پڑھائیا۔ چارے وید
کرے کلیان، چارے جگ دئے سمجھائیا۔ سنجک تریتا دواپر کلجک پائے آن، چارے کھانی نال رلائی۔ انڈج جیرج اُتھج سیج کر پردھان، لوک مات مات
دکھائیا۔ سچ سندیسہ ڈھولا گائے آن، زرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، ہر جو اپنا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، وشنوؤں اپنا بھیو گھلائی۔ وشنوؤں نیز اپنا کھول، بن نیز ہر جنائیندا۔ آد پُرکھ سنایا اگئی بول، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نو اسی تولیا تول،
تولنہارا نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی اندر جائے مول، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ لکھ
چوڑاسی کھیل کرتار، قدرت قادر آپ کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، شبدی شبد ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے جگ چوکڑی چار، کوٹن کوٹ کال نال رلائی۔
گر اوتار کرتار، پنچ تت دئے وڈیائیا۔ برہم پاربرہم لئے اُدھار، آتم پر ماتم رنگ چڑھائیا۔ ساچا سوہلا گائے اپنی وار، جگ جگ ناؤں پر گٹائیا۔ لیکھا جانے
دُھر دربار، دُھر دی بانی آپ سنایا۔ نو سو چوڑانوئے چوکڑی جگ وچ سنسار، وشنوؤں تیری سیوا اکو وار سمجھائیا۔ گیڑا آوے جاوے وارو وار، بن پاندھی
پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ ساچی سیوا سری بھگوان، پُرکھ ابناسی آپ لگائیندا۔ وشن در کرے
پروان، نیوں نیوں سیس چکائیندا۔ توں صاحب میرا سلطان، ہوں سیوک سیوک کمائیندا۔ توں رہنا نگاہبان، اک تیری اوٹ تکائیندا۔ میں مٹاں تیری
آن، دوجا حکم نہ کوئے منائیندا۔ تیرے چرن رکھاں دھیان، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ میں سُن دارہاں دُھر فرمان، دُھر درگاہی جو آپ لائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، اپنی کرپا دینی کر، تیرے چرناں سیس نوائیندا۔ تیرے چرناں رکھاں سیس، وشنوؤں رو رو نیر وہائیندا۔ توں صاحب سچا جگدیش،
تیرا بھیو کوئے نہ آئیندا۔ میں چھتر ویکھاں تیرے سیس، تیرا مندر موہے بھائیندا۔ تیری کوئی نہ کرے ریس، تڈھ جیہا ہور نظر کوئے نہ آئیندا۔ جگ
چوکڑی میں تیرا پیسن لواں پیس، بن سیوک چلی چلائی۔ جگ جگ مٹاں تیری حدیث، تیرے حکمے کار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ایکا دینا سچا ور، در تیرے اکو منگ منگانیندا۔ در تیرے منگاں منگ، میرے صاحب پچے سلطانا۔ اپنے چرن دھوڑی دینا رنگ، رنگ چڑھے اِک
 مہانا۔ تیرا نام ملے ترنگ، لیکھا چکے وچ جہانا۔ تیرا شبد وجے مردنگ، تیرا دُھن ترانہ۔ میں تیرا درشن کراں لنگھ، در آ تیرے دربانا۔ تُوں میری کٹی
 بُھکھ ننگ، دیونہارا سچا دانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرپا دینی کر، وشنوں در ہوئے نمانا۔ ہوئے نمانا دوئے جوڑ، چرناں سپس
 جُھکانیا۔ ست پُرکھ تیری ساچی لوڑ، تُدھ بن ہو نہ کوئے سہانیا۔ میں پندھ مُکاواں دوڑ دوڑ، جگ چو کڑی ویس وٹانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہانیا۔ کون ویلا ہوئیں سہایا، دینن دیا کما۔ آد پُرکھ پر بھ بے پرواہیا، اپنا بھیو دے جنا۔ آد مارگ تُوں
 ہی لایا، آنت دیوے کویں مُکا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے سمجھا۔ اپنا لیکھا دس بھگوان، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ نو سو
 چوڑانوے چو کڑی جگ تیری سیوا کراں وچ جہان، بن سیوک سیوکمانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن آن، سنجک تریتا دوا پر کلجک پھیرا پانیا۔ تیرے
 بھگت ہون پردھان، تیری بھگتی تیرا جس گانیا۔ تیرے سنت تیرے نشان، لوک مات ملے وڈیانیا۔ تیرے گرگھ تیری کرن پچھان، دوسر بھیو کوئے نہ
 پانیا۔ گر سکھ رکھن چرن دھیان، آنتر آتم اِک لو لانیا۔ تُوں پاربرہم شہنشاہ سلطان، برہم تیری انس وڈیانیا۔ تیرا سربنس وچ جہان، وشن برہما شو ڈھیہہ
 ڈھیہہ پئے سرنانیا۔ وشنوں منگے ایکا دان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا آنت میرے بھگونت اپنا میلا میلیں سچ
 سُبھانیا۔ سچ سُبھانی ہر ہر میلا، کون وقت کرائیندا۔ جگ چو کڑی کھیل کھیلے گرُ گرُ چیل، چیل گرُ روپ وٹانیندا۔ زرُگن سرُگن سبُجن سُبھیل، سگلا سنگ
 نبھانیندا۔ پاربرہم میرا دس اتم ویلا، میرا آنت کون کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھانیندا۔ وشنوں سُن دارہے یاد،
 ہر جو ہر جنانیندا۔ نو سو چوڑانوے چو کڑی جگ گرُ اوتار پیر پیغمبر سُن دارہے فریاد، ہر جو ساچی سیو لگانیندا۔ زرُگن سرُگن دے دے داد، لوک مات
 پرگٹانیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، شبد گرُ صلاحندا۔ لیکھا لکھ سنت سادھ، بھگت بھگونت دیا کمانیندا۔ گرہ گرہ اپنا وجائے ناد، انادی دُھن آپ سنانیندا۔
 گرگھ سبُجن آپے لادھ، ہر جو ہر ہر میل ملانیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، گر سکھ اپنی گود بہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ

چو کڑی کھیل کر آئیندا۔ جگ چو کڑی وچ سنسار، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ انتم چو کڑ ویکھے آپ نرنگار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ پنچ تت کایا چولا دیوے تینی اوتار، بھگت اٹھاراں بندھن پائیا۔ ایک جوتی دس گر دھار، گر گر روپ وٹائیا۔ ایک جلوہ نور کر اجیار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کالا سوسا تن چھہائیا۔ کلجگ انتم نو کھنڈ پر تھمی دھواں دھار، ستاں دیپاں اندھیرا چھہائیا۔ چار جگ دے شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان جائے ہار، ہر کا بھیونہ کوئے کھلایا۔ لکھ چو راسی جیو جنت سادھ سنت نار کنت ہوئے و بچار، دھیرج جت نہ کوئے رکھایا۔ ناتا ٹٹے گر اوتار، پیر پیغمبر نہ کوئے سہار، ملا شیخ پنڈت پاندھا ساچا مارگ نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشن تیرا بھیو جنایا۔ وشن ویکھنا کر وچار، ہر جو ہر آپ سنا آئیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی اترے پار، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ چار جگ دا لیکھا سب نوں دے وکھال، واک بھوکھت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چو کڑی چلے اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، دین دیال دیا کما آئیندا۔ رائے دھرم دے بہال، ادھ وچکارے ڈنڈا لائیندا۔ چتر گپت لکھ چو راسی لیکھا دے وکھال، لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لاڑی موت کرے شنگار، دھرم رائے دی جگت سپتری ایک ایک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں دیوے ایک ور، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ ساچی سکھیا لینا سکھ، ہر سنگر آپ جنا آئیندا۔ جگ چو کڑی پائے بھکھ، اپنی بھچھیا نام ورتائیندا۔ لکھ چو راسی لیکھا لکھ، لکھ لکھ اپنے وچ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈے حص، ساچا بندھن آپ رکھائیندا۔ کلجگ انتم جوٹھی جھوٹھی چلی جیو جنت جان پس، پیسین پیس ہر جو سیو کما آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں تیرا لیکھا انت جنا آئیندا۔ انتم لیکھا ہر کرتارا، ایک ایک جنایا۔ کلجگ انتم ہوئے اجیار، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ ناؤں رکھائے نہکھنک اوتارا، کل کلکی پھیرا پائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلکارا، بل اپنا آپ رکھایا۔ ساڈھے تن ہتھ ہتھ منارا، لوک مات دے وڈیایا۔ آپے بنے لکڑہارا، بن باڈھی سیو کما آئیا۔ تکھا رکھے نام آرا، دو جہاناں چیر وکھایا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بن ترکھان ویس وٹائیا۔ ایک ناؤں بول جیکارا، سنگھ شیر ناؤں رکھایا۔ سرشٹ سبائی ویکھے دھواں دھارا، رین اندھیری چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا رہیا جنایا۔ انتم لیکھا ہر نرنگار، نرگن آپ جنا آئیندا۔ وشنوں رہنا خبردار،

سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ چار جگ کھ کھ لیکھا جان گر اوتار، لوک مات سرب جس گائیندا۔ پرگٹ ہووے مہابی اوتار، زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سرگن
 لیکھا جگت وبار، پنچ تت کایا چولا جگت ہنڈھائیندا۔ یاراں نال بنیا رہے یار، اپنا بھو نہ کسے جنائیندا۔ بن شکاری کھیڈے شکار، اپنا شکار کسے نہ ہتھ
 پھڑائیندا۔ اندرے اندر مار لکار، لہنا اپنا آپ چکائیندا۔ سنت منی سنگھ کھول کواڑ، اپنا بھو جنائیندا۔ کر پرکاس بہتر ناڑ، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا کھیل دتے بھگوان، بھو کوئے نہ پائیا۔ کلجک جوہ وچ پھرے جوان، نظر کسے نہ آئیا۔ جامہ
 لئے گھر ترکھان، ترکھا سب دی دے بُجھائیا۔ سنت منی سنگھ دے گیان، نیز گیان اک گھلائی۔ سجن گھر ساک سین نہ سکے کوئی پچھان، پچھان وچ
 کدے نہ آئیا۔ جھولے دے دے پنچ تت کر یا کھیل مہان، ہتھ پیر انگ انگ ہلائی۔ جڑ پٹدا رہیا زمیں اسمان، نظر کسے نہ آئیا۔ کھان پین رکھیا
 وچ جہان، جوٹھا جھوٹھا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں ایکا گن سمجھائیا۔ وشنوں ویلا اتم آوئا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی ویس وٹاؤئا، نانک گوہند راہ نکائیندا۔ محمد سجدہ اک کراؤئا، کلمہ اک پڑھائیندا۔ عیسیٰ آسا پور کراؤئا، پروردگار ویس وٹائیندا۔ وید ویاسا لیکھا لیکھے
 لاؤئا، اُچے ٹلے پر بت پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنا روپ وٹائیندا۔ سنگھ شیر ناؤں رکھاؤئا، شیر سنگھ بھو نہ کسے جنائیندا۔ کلجک چولا آپ ہنڈھاؤئا، باون
 اکھری بونجا سال انک انک نال وٹائیندا۔ اپنا لیکھا آپ مٹاؤئا، بھسمڑ اپنا روپ وٹائیندا۔ پنچ تت اگنی بھیٹ چٹھاؤئا، ترے گن لنبو آپے لائیندا۔ اپنا
 لیکھا آپ مٹاؤئا، خاکی خاک تن ملائیندا۔ جوتی جوت ہر اکھاؤئا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے پھیرا پاؤئا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ویہہ سو بکرمی
 اپنا حکم آپ ورتاؤئا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ چھبھی پوہ دوس سہاؤئا، رت بسنتی اپنے لیکھے لائیندا۔ اپنا روپ آپ وٹاؤئا، سچکھنڈ نواسی تھر گھر اپنا کڈا
 لاہندا۔ تھر گھر دواویوں شبد گر نال ملاؤئا، گوہند کھیل کرائیندا۔ لوک مات پھیرا پاؤئا، سمبل اپنا بنک وڈائیندا۔ تیرا میلا آپ کراؤئا، اپنا پلو ہتھ
 پھڑائیندا۔ تیرا لیکھا تیرے نیز وکھاؤئا، لوک مات پھرائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھاہئا، برہما مول نہ کوئے رکھائیندا۔ شکر جوتی جوت ملاؤئا، بھولا ناتھ
 پنڈھ مکائیندا۔ کروڑ تیتیس اپنے وچ چھپاؤئا، سُرپت اند رہن نہ پائیندا۔ ساچا مارگ ایکا لاؤئا، ایکا راہ چلائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں چار جگ دا لہنا دینا

مات مُکاؤنا، پُورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی نہکلنک نرائن نر کلجگ انتم اپنا ناؤں دھراؤنا، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 آپ اٹھاؤنا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سچ سندیس نر نریش دو جہاناں آپ سناؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیندا۔ ہنگ برہم آتم پر ماتم ایش جیو ایک گھر
 بہاؤنا، گرہ مندر اک پرگٹائیندا۔ وشنوں تیرا رنگ چڑھاؤنا، رنگ رنگیلا اپنی دیا کمائیندا۔ بھگن ڈھولا سب نے گاؤنا، بے جیکار آپ کرائیندا۔ مہاراج
 شیر سنگھ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں پُرکھ اکال دین دیال کھتری براہمن شودر ویش ایک ایشٹ نظری آؤنا، دوسرا اور نہ کوئے رکھائیندا۔ مندر مسجد شودوال
 مٹھ گردوار اپنا نور کھاؤنا، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ تیرتھ تٹ اٹھسٹھ گنگا گوداوری جمنا سستی اپنا چرن چھھاؤنا، چرن دوارے کھچ بہائیندا۔ روس مکھ
 شراؤنا، کلجگ انتم اندھ اندھیر نہ کوئے مٹائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دو جہاناں پھیرا پاؤنا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔
 نرگن سرگن کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ سرگن روپ اگم اپار، پنچم جیٹھ دے وڈیائیا۔ چھٹی پوہ ہو تیار، سچکھنڈ و سیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت دے
 ادھار، شبدی میلا گوہند ماہیا۔ جگت وچولا بن نرنکار، ساڈھے تین ہتھ بنک وڈیائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کلجگ انتم کرے خوار، راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک
 ملائیا۔ کھلی کھم کھم ورتار، دھر فرمانا اک سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچ سنگھاسن پُرکھ
 ابناسن ایک آسن لائیا۔ ایک آسن گیا لگ، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ پرگٹ ہو سورا سرگ، روپ انوپ وٹائیندا۔ سنت سہیلے پھڑے جگ، جاگرت
 جوت اک جگائیندا۔ سنت منی سنگھ اندر ناد نگارہ گیا وچ، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائیندا۔ بھگت بھگونت لئے سد، جگ جگ دا پندھ مکائیندا۔ گرگھاں
 کرے پار حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ گرسکھ سجن بنائے ساچی جد، بنس سرنس آپ وڈیائیندا۔ نام ندھانا امرت پیائے ساچی مد، مدھر رس اک
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تت چولا رکھیا پڑدہ اوہلا اپنا بھیو نہ کسے جنائیندا۔ پنچ تت اندر اوہلا رکھ، اپنا آپ گیا چھپائیا۔
 نرگن روپ ہو پرتکھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گھنک پُر واسی بول الکھ، اک جیکار ادے لگائیا۔ سنت منی سنگھ مارگ دس، اپنا بھیو گیا سمجھائیا۔ نرگن
 نور کرے پرکاس، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وشنوں ہونا نہ انت اداس، پر بھ میلا میلے سچ سبھائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، جلگ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آپ ہنڈھائیآ۔ جلگ سنگھاسن جلگ ریت، نیتیان کھیل کرانیندا۔ زرگن سرگن کرے پریت، ساچی پریت آپ نبھانیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، لوک مات پھیرا پانیندا۔ چار جگ چار ورن چار گنٹ جس دے گاوندے رہے گیت، سو گوبند ویس وٹانیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، شو دوالے مٹھ بند نہ کوئے کرانیندا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ صدی چو دھویں رہی بیت، چو داں طبقال بھیو چکانیندا۔ چو داں لوکاں اک حدیٹ، سچ سندیہ اک سنانیندا۔ جوٹھ جوٹھ کوڑ گڑیاری جیو جنت چکی رہیا پیس، کلج ہتھا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ پُرکھ ابناسی لیکھا جانے ایکا نایا انیس، دو آصفرا یساناں ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں ایکا گن سمجھانیندا۔ وشنوں ایکا گن جان، جانہارا آپ جنائیآ۔ کلج اتم کھیل کرے مہان، بھیو کوئے نہ پائیآ۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات دے جھلانیآ۔ چار جگ دے کر پروان، بھگت بھگونت لئے ملائیآ۔ ایکا دیوے دھر فرمان، دھر دی بانی آپ سنانیآ۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا گرہ دے وڈیائیآ۔ ایکا ناد ایکا دھنکان، ایکا راگ دے سنانیآ۔ ایکا حکم اک فرمان، دھر فرمانا اک پرگٹائیآ۔ ایکا وشنوں اک بھگوان، ایکا اپنا بندھن پائیآ۔ ایکا ہوئے نگاہان، مہر نظر اک اٹھائیآ۔ ایکا لیکھا چکائے آن، باقی کوئے رہن نہ پائیآ۔ ایکا ساچے سنتاں لئے پچھان، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیآ۔ کلج اتم ہو پردھان، سچ پردھانگی شبد گر دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل کرنا، کرتا پُرکھ کار کمانیندا۔ ذات پات اوچ نیچ گڑھ توڑے ورنناں برناں، آتم برہم سرب جنائیآ۔ دو جہان سری بھگوان نو کھنڈ پر تھی رکھائے ایکا سرنا، اشٹ دیو اک جنائیآ۔ رسنا جہوا آتم پر ماتم اکھر ایکا پڑھنا، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیآ۔ جیو جنت سادھ سنت کلج انت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے جے جیکار سب نے کرنا، بچیا کوئے رہن نہ پائیآ۔ زرگن روپ سرگن اندر آپے وڑنا، سرتی شبد میل ملائیآ۔ ساچے پوڑے آپے چڑھنا، چڑھ اپنے محل کرے رُشائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچا سوہلا اک سنانیآ۔ ساچا سوہلا سنانے گیت، بھیو ابھید کھلانیندا۔ سنجگ ساچی چلے ریت، نہ کوئی میٹے میٹ وٹانیندا۔ نظری آئے پُرکھ اکال اک اتیت، ترے بھون دھنی ویس وٹانیندا۔ لکھ چوڑاسی

لئے جیت، سنگھ شیر بل دکھائیںدا۔ سنگھ شیر ہویا انڈیٹھ، نظر کسے نہ آئیںدا۔ لیکھا جانے ہست کپٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیںدا۔ گرسکھاں کرے سچ پریت، غریب نمانے کملے کوچھے اپنی گود بہائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں لیکھا آپ چکائیںدا۔ وشنوں لیکھا جانا چک، آنت رہن نہ پائیا۔ سنگھ پورا حاضر حضورا گرسکھ گودی لئے چک، چک چک خوشی منائیا۔ نو کھنڈ پر تھی سنگھ شیر پئے بک، ایک بھبک لگائیا۔ راج راجان نہ سکے کوئی لگ، گلیا پڑدہ دئے اٹھائیا۔ کوڑی کرپا لوک مات وچوں کڈھے کٹ، جوٹھ جوٹھ دئے کھپائیا۔ کلج جڑ دیوے پٹ، سنگھ بوٹا آپے لائیا۔ سنت منی سنگھ سہائے تیری رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ لیکھا جانے ابناسی اچت، بھیو کئے نہ رائیا۔ ہر سنگت بنائے اپنے ست، ناری کنت نہ کئے دکھائیا۔ چیت بسنتی رہے رت، بھل بھلواری آپ مہکائیا۔ گرسکھ لوک مات وچوں آپے چک، سنگھنڈ دوارے دئے بہائیا۔ دھرو نیوں نیوں رہیا بچھ، پرہ میری چلی آنت نہ کئے چترائیا۔ میں تیرے چرناں بہاں جھک، ایک منگ منگائیا۔ میرے دھام آیا تیرا سچا ست، سنگھ سورن ملی وڈیائیا۔ برہما نیز رو رو پیا اٹھ، اچی کوک دئے ڈہائیا۔ میرا برہم بوٹا رہیا سک، ہریا سچ نہ کئے کرائیا۔ میرا پینڈا گیا مک، تیرے گرسکھ ملی وڈیائیا۔ سنگھ پال گیا ڈھک، میرا لیکھا گیا چکائیا۔ تیرے چرناں ہیٹھاں بہاں لگ، اُپر تیرا پڑدہ پائیا۔ سنگھ رووے مارے دھام، نیز نیناں نیر وہائیںدا۔ کلج انتم گیا آ، جگ چو کڑی پندھ مکائیںدا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، اپنا کھیل کرائیںدا۔ لوک مات جامہ پا، سنگھ شیر ناؤں دھرائیںدا۔ نو کھنڈ پر تھی جنگل جوہ ویکھیا تھاں تھاں، ست دیپ چرناں ہیٹھ دکھائیںدا۔ گرسکھ سورا لیا اٹھ، سر اپنا ہتھ دکھائیںدا۔ میرا ویلا لیا چکا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیںدا۔ ہتھوں ترسول رہیا سٹا، باسک تشکا گلوں لائیںدا۔ میں چلاں تیری رضا، جوں بھوویں توں چلائیںدا۔ تیرا گرسکھ میرے آسن ہیٹھا آ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیںدا۔ سُرپت رووے کرے پکار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ کروڑ تیتسا نہ کئے ادھار، ہیٹھا مکھ چھپائیا۔ سچ سندیسہ آیا ایک وار، ایک حکم جنائیا۔ بیس دس کھیل اپار، سولاں سولاں ونڈ ونڈائیا۔ اک انپساں کرتیار، ٹھانڈا سیتا لئے اٹھائیا۔ منجیتا آئے چل دوار، میرا لہندا دئے مکائیا۔ منگاں بھکھ بن دوار، خالی جھولی رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری ملے سرن سرنائیا۔ ملے سرنائی سرنگت، اکو اوٹ تکائیا۔ وشن برہما

شو تیری رت، تیرے وچ سمانیا۔ گرگھ تیرا نور ہوئے اُتپت، دو جہان کرن رُشانیا۔ بل باؤن سترہ بیٹھا گھت، ایکا سچ وچھانیا۔ تُوں صاحب پُرکھ سمرتھ، لہنا دینا رہیا چُکایا۔ میرا لہنا چُکاونہ ہتھو ہتھ، دو آادھ ونڈ ونڈانیا۔ تن جگ سترہ رہیا گھت، تیرے چرناں ہیٹھ سیس لُکایا۔ کلجگ اتم ایکا دست جھولی گھت، راجن راج منگ منگانیا۔ اپنیاں بھگتاں رکھ پت، لوک مات دے وڈیانیا۔ تیرے دوارے جان وس، بھگت دوارا اک بنانیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اپنے در لینا سد، دُھر فرمانا تھم سنانیا۔ سچو سچ کہنا ویہہ سو ویہہ بکرمی چکے حد، اگے لیکھا کوئے رہن نہ پانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے بھگتاں دیوے جیاں دان، ساچے سنتاں جوتی نور نور مہان، گرگھ در دوارے میلے آن، ساچے سکھاں دیوے اک نشان، سچ نشانہ سری بھگوانا والی دو جہاناں ایکا ایک وکھانیا۔ سچ نشانہ سوہنگ ڈھولا، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ آپ چُکائے پڑدہ اولہا، دُئی دویت نہ کوئے رکھائندا۔ چار ورناں اُوچاں نیچاں راؤ رنکاں کھتری براہمن شودر ویش دوارا ایکا کھولا، دُجی ونڈ نہ کوئے ونڈائندا۔ نرگن نرکار سرگن بنیا تیرا تولا، نام کنڈا ہتھ اُٹھائندا۔ شبدی ہو کے بنیا وچولا، پنچ تت نظر کسے نہ آئندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچا بولا، ست ستوادی آپ سنانندا۔ سنگر پرساد ست وست، ست ستوادی ہر ورتائندا۔ گرگھیاں رکھے سدا مست، نام مستی اک چڑھائندا۔ ایکا رنگ رنگائے کیٹ ہست، ہست کیٹ وچ آپ سمانندا۔ کھولنہارا ہر جو درشت، اپنی درشتی ایکا پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پرساد آپ بنائندا۔ ست پرساد سچ سنگھاسن، ست پُرکھ نرنجن آپ بنانیا۔ لہنا دینا چکے پر تھی آکاشن، جو جن رسنا رس کھانیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاسن، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ جنم جنم دی پوری کرے آسن، نراسا گر سکھ کوئے رہن نہ پانیا۔ لیکھا جانے پون سوان، رسنا جہوا ویکھ وکھانیا۔ جن بھگتاں ہووے داسی داسن، بن سیوک سیوکمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پرساد اک بنانیا۔ ست پرساد ہر کا رس، گر سنگر آپ بنائندا۔ جن بھگتاں انتر جائے وس، وس کسے نہ آئندا۔ گر سکھ تیرا گائے جس، جس وید پُران نہ کوئے لائندا۔ ساچا مارگ اکو دس، لکھ چوراسی راہ وکھائندا۔ پندھ مکایا نس نس، جگ چوکڑی پار کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پرساد آپ ورتائندا۔ ست پرساد ست ست بھوگ، ست ستوادی آپ لگانیا۔ نرگن سرگن ہویا

سنجگ، مہاراج شیر سنگھ کرے کڑمانیا۔ ناتا تٹا لوک پر لوک، اون گون نہ کوئی پھرائیا۔ سچھنڈ گاؤنا اک سلوک، ساچا سوہلا سچے ماہیا۔ ادھ وچکار نہ سکے کوئی روک، وشن برہما شورائے دھرم گرسکھ نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں اگم اتھاہ ایکا اوٹ، ایکا لے سچ سرنائیا۔ شبد ملاوا نرمل جوت، جوتی جوت آپ ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پرساد جس کھوائیا۔ ست پرساد ست سواد، رسنا جہوانہ گن جنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے آد جگاد، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، سنت سہیلے میل ملانیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، گُرمکھ اپنی گود بہانیندا۔ گُرم چیلے لڈائے لاڈ، گُرمکھ اپنا بھیو گھلانیندا۔ سدا سہیلا ہر جن وچ رہیا آد جگاد، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست پرساد جس آنتر آپ ٹکانیندا۔ ست پرساد آنتر رکھے آپ، اپنی دیا کمائیا۔ جنم جنم دا کٹے پاپ، ڈرمت میل دھووے شاہیا۔ اک جنائے پوجا پاٹھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، دوتی پڑدہ رہے نہ رانیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، سنگر پورا آپ گھلانیا۔ گُرمکھ تیری اتم کٹے واٹ، پاندھی بن بن نہ پھیرا پائیا۔ گُرم کارس لینا چاٹ، رسک رسک ایکا کھ صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت لائے اپنے گھاٹ، بن کھیوٹ کھیٹا جگت ملاح بے پرواہ پار کنارہ اک رکھائیا۔

۱۰۴۹

۱۰۴۹

* ۱۶ چیت ۲۰۱۹ پکرمی شنگارا سنگھ دے گرہ کلسیاں ضلع امرتسر *

سنگر نشانہ گُرمکھ، ست ستوادی آپ جھلانیندا۔ وست امولک نام بھکھ، ہر بھکھک جھولی آپ بھرائیندا۔ ایہتھے اوٹھے دو جہاناں لیکھا لکھ، لکھ لکھ آپے ویکھ وکھانیندا۔ لکھ چوراسی نیتز پیکھ، ہر جن اپنے باہر کڈھانیندا۔ پورب لہنا مستک ریکھ، جگت ریکھا آپ مٹانیندا۔ شبد اگئی نام سندیش، سدا سہیلا آپ مٹانیندا۔ جگ چوکڑی اولٹا ویس، نرگن سرگن آپ وٹانیندا۔ سچھنڈ نواسی نر زیش، حکمی حکم آپ چلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشانہ گُرمکھ اک وکھانیندا۔ گُرمکھ نشانہ لوک مات ترے گن اتیا آپ جھلانیا۔ ست پُرکھ نر جن دے دے دات، اپنا ناؤں وڈیانیا۔ سیوا کرے بن

نہنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

بن پتاما، گرسکھ اپنی گود بہانیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، اندھ اندھیر دئے گوانیا۔ چرن کول اُپر دھول ایکا بنھے ساچانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑانیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا پُرکھ ابناسی دیوے ساتھ، اپنا سنگ نبھانیا۔ ساڈھے تن ہتھ چلائے کایا راتھ، بن رتھو ہی سیو کمانیا۔ اٹھے پہر پوجا پاٹھ، دھیان دھیان وچ رکھانیا۔ دُرم میل آپے کاٹ، پت پاپی لئے ترانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیوے مان وڈیانیا۔ گرسکھ نشانہ جھلے جگ، سنگر سچا آپ جھلانیا۔ شاہ پاتشاہ سورا سرگ، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیانیا۔ زرگن سرگن کھیل الگ الگ، جگت وچھوڑا اپنا بھیو نہ کسے جنانیا۔ جس جن بھجھائے لگی اگ، تس اپنا رنگ چڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیوے مان وڈیانیا۔ گرسکھ نشانہ رہیا جھل، جگ کرتا آپ جھلانیا۔ دو جہاناں پائے ل، قیمت کرتا آپ چکانیا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، کھوتا کھیل کرانیا۔ ست ستوادی بوٹا نہ جائے ل، پت ڈالی بھل آپ لگانیا۔ لوک مات نہ جائے ل، ہر جو اپنی گود سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے در رکھانیا۔ گرسکھ تیرا سچا در، پُرکھ ابناسی دیکھن آنیا۔ جگا جگنتر ویس کر، لوک مات پھیرا پانیا۔ ڈونگھی بھوری اندر وڈ، سچ دوارے کُنڈا لاپیا۔ نہ بھو بھے رکھائے نہ کوئے ڈر، چنتا سوگ نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے در منگایا۔ گرسکھ تیرا ساچا در، ہر مندر آپ بنانیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا آد انت لئے پھڑ، اپنا پلو ہتھ دکھانیا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، راہ وچکار نہ کوئے اٹکانیا۔ رسنا جہوار ہی لڑ، آتم پر ماتم بندھن نہ کوئے تڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرسکھ اپنے سنگ رکھانیا۔ گرسکھ تیرا سچا سنگ، ایٹھے اوٹھے گھٹ نہ جانیا۔ تیری میری اکو منگ، توں میرا میں تیرا دوجا ساک نہ کوئے بنانیا۔ تیرا گھر میرا اند، اند تیرا چند سینل دھار وہانیا۔ میرا ناؤں تیرا چھند، تیرا چھند کھیل سورا سرنگ، کرے کھیل بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دیوے مان وڈیانیا۔ گرسکھ تیرا وڈا مان، ہر وڈا وڈ وڈیانیا۔ لکھ چورا سی پُن چھان، تیری بنت بنانیا۔ تیری گھاٹ گھڑی بن ترکھان، باڈھی اپنا روپ وٹانیا۔ لوک مات نہ سکے کوئی پہچان، نظریہ نظر کسے نہ آنیا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، لیکھا اپنے ہتھ رکھانیا۔ گرسکھ سجن چتر سجان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سچا آپ

صلاحِ اِحْتِدَاد۔ ہر جن سچا صلاحِ اِحْتِدَادِ یُوج، گُرسِکھ تیرے نام وڈیا نیا۔ بن گُرسِکھ تیرے سَنگَر کسے نال نہ کرے سَنجُوج، لوک مات نہ ہوئے گُرمائیا۔ آتم سِجَا
 بھوگے نہ بھوگ، پر ماتم میل نہ کسے تھانیا۔ گُرسِکھ گُرسِکھ اِک دُوجے دی رُکھن اوٹ، بن گُرسِکھ سَنگَر کم کسے نہ آیا۔ گُرسِکھ تیرا نُور میری جوت،
 میری جوت تیری رُشائیا۔ گُرسِکھ تیری کایا میرا کوٹ، میرا کوٹ تیرا گُرسِکھ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسِکھ سچا اِک بنا نیا۔ گُرسِکھ
 سچا بنائے آپ، دُوسر ہور نہ کوئے جنائندا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی ویکھ وکھائندا۔ کوٹن کوٹ جنم دے اتارے پاپ، دُرم ت میل آپ
 دھوائندا۔ میٹنہارا روگ سنٹاپ، ساچی سِکھیا اِک سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسِکھ اپنے رنگ رنگائندا۔ گُرسِکھ رنگے اپنے
 رنگ، رنگنہار کرتارا۔ آتم سِجَا ویکھ پنگ، کرے کھیل نیارا۔ انحد شد دُھن مردنگ، ہر وجائے وجا ونہارا۔ آپے ویکھے اندر لنگھ، آون جاون کرے
 کھیل اپارا۔ مہربان مہربان مہربان دیوے اِک انند، انند منگل سنائے ساچی وارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرسِکھ
 نشانہ جُھلے جگ چارا۔ جگ چار جُھلے نشان، سَنگَر پُورا آپ جُھلایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھے وڈیا نیا۔ سَنگھ شیر شیر نُوجوان، بردھ بال
 رُپ نظر کوئے نہ آیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، گنگ منڈل اپنا حکم ورتایا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مار دھیان، گھر گھر اپنا
 پڑدہ لاہیا۔ ست دیپ جھوٹھی دسے دُکان، ساچا ہٹ نہ کوئے کھلایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، دین اپنی دیا کمائیا۔ گُرسِکھ ساچے آپ پہچان، اپنی بوجھ
 بُجھایا۔ جنم جنم دالہنا دینا چُکیا آن، کرم کرمگت کوئے رہن نہ پانیا۔ دھوڑی چرن کرایا سچ اِشان، اٹھسٹھ تیرتھ ناتا توڑ تڑایا۔ چرن چُھہایا جس در آن،
 سو در دو جہان سو بھاپایا۔ دیوت سُر رکھ مُن وشن برہما شو سرب جس گان، بے جیکار سنایا۔ دھرو پرہلا د نیتز نین شرمان، دُور دُراڈے ویکھن چائیں
 چائیا۔ کرپا کھیل سری بھگوان، لوک مات جوت جگایا۔ غریب نمائیاں کوجھیاں کملیاں دیوے دان، ساچا نام اِک ورتایا۔ چار جگ گُرسِکھ اوتاراں پیر
 پینمبراں بھگتاں سنتاں دینا آیا اپنا گیان، اکھر اکھر کر پڑھایا۔ کجگ انتم ہو مہربان، کرپا کرے والی دو جہان، گُرسِکھاں ایکا وار اپنی بوجھ بُجھایا۔ جو
 جن گائے سوہنگ مہاراج شیر سَنگھ وشنوں بھگوان، جنم مرن وچ کدے نہ آیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، گُرسِکھ ساچا گیا سمجھایا۔ سَنگَر میتا ٹھانڈا سینتا

نرگن داتا پڑکھ بدھاتا اگوں ملے آن، آپ اپنا کُنڈا لاہیا۔ لوک مات دے گرسکھ پردھان، سچکھنڈ دوارے رہیا وسایا۔ سنگھ چیت چیتن روپ کر پروان، پچھلا چیتا بھل کدے نہ جایا۔ ہتھ وچ کھونڈا دے دے ڈانگ، دیکھنہارا جیوشیطان، جگت شرع نال لڑایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرسکھ اپنے در بہایا۔ گرسکھ در وڈیا جا، جا جا خوشی منائیندا۔ واہوا تیری مہما بے پرواہ، انت کوئے نہ پائیندا۔ اسیں لوک مات شرمندے ہو ہوتیتوں کہندے رہے سچے پانتشاہ، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ دکھایا ایکاکھ، گھر ساچا اک وڈیائیندا۔ گرسکھ کہے اگوں پکار، سنگر تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا بھیت نہ پایا وچ سنسار، بن سنگی سنگ نبھایا۔ دھن بھاگ توں ساڈی نمسکار کری پروان، انت پروانہ ہتھ پھڑایا۔ اپنے نال ملایا آن، مل ل اپنی خوشی جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساڈا لیکھا لیکھے پایا۔ سنگر پورا پیا ہس، ہس ہس منائیندا۔ میں ایہتھے اتھے سکھاں وس، میرا وس کوئے نہ جائیندا۔ پریم پیار اندر گیا پھس، راہ کھہڑا نظر کوئے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن ہو ہو گاواں تہاڈا جس، کاغذ قلم شاہی نال رلائیندا۔ جس گا گا کران نہ بس، تہاڈا نشان مات جھلائیندا۔ نوکھنڈ پر تھی ستاں دیپاں چار جگ دا مارگ دس، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ اندرے اندر جاواں وس، روپ ریکھ رنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھاگ لگاواں ساڈھے تن ہتھ، ہتھو ہتھ لیکھا آپ چکائیندا۔ شبد اگئی اک اکھ، ساچی کتھنی آپ منائیندا۔ گرسکھ چلاواں ساچا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ ہوئے نمانا گرسکھ دوارے جاواں ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے رکھائیندا۔ گرسکھ نشانہ مندر گردوارا مسجد مٹھ، اٹھسٹھ تیرا ناؤں پرگٹائیندا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ گرسکھ آپ پچھان، اپنا لیکھا گرسکھاں ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھ میری سچی ذات، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ گرسکھ میری وڈ کرامات، لوک مات کرے رُشٹایا۔ گرسکھ میری ساچی گاتھ، پڑھ پڑھ تھکے لوکایا۔ گرسکھ میری ساچی دات، لکھ چوراسی بھنڈارا اک دکھایا۔ گرسکھ میٹے اندھیری رات، اپنا نور چند چڑھایا۔ گرسکھ میرا سجن ساک، دوجا بندھپ نہ کوئے رکھایا۔ گرسکھ میرا پاکی پاک، پتت پُنت آپ دکھایا۔ گرسکھ میرا جانے بھوکھت واک، دوسر بھو نہ کوئے رانیا۔ میں وسوں گرسکھ گھاٹ، دوجا کھیڑا

نہ موہے بھائی۔ میں وکیا گر سکھ ہاٹ، اپنا تن بھیٹ چڑھائی۔ جوتی اگنی بن لاٹ، دھواں دھار وچ سمائی۔ دو جہاناں کٹ کے واٹ، روپ انوپ وٹائی۔
 گر سکھ اندر کھول تاک، اپنا آپ چھپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے مان وڈیائی۔ گرگھ اندر آپے وڈ، وڈ وڈ خوشی منائیدا۔
 لوک مات نہ سکے کوئی پھڑ، نیتز نین نظر کسے نہ آئیدا۔ شبد اگنی ساچا ڈھولا آپے پڑھ، پڑھ پڑھ اپنا راگ الائیدا۔ جن بھگتاں اپر کرپا کر، کرپن اپنا
 میل ملائیدا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، روپ انوپ آپ دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے دیوے مان، نمائیاں اپنے گلے لگائیدا۔ تیرے اندر اپنا آپ دیواں رکھ، گھر خزانہ دیاں ورتائی۔ تیرا روپ کر پرکھ، پر
 پُرکھ صلاحیا۔ تیرے مندر ساچا رس، چھٹی بھوجن رہے شرمائی۔ چار پدارتھ ہون وں، گھر وجے سچی ودھائی۔ پتر دھیاں پیار پریم اندر جائن پھس،
 گلوکڑی اکو پائی۔ دوجی وار ملنا ہس ہس، سنگر پورے دیا کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بوٹا آپے لائی۔

* ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بی بی پارو کھاڑا ضلع امرتسر *

کایا انتر برہم پرکاس، پاربرہم پر بھ نور درسائی۔ اگیان اندھیر ہوئے وناس، سنگر پورا دیا کمائی۔ سرتی شبدی ساچی راس، گوپی کاہن کھیل کرائیا۔
 جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنا رنگ دکھائی۔ سدا سہیلا اک اکیلا نرگن سرگن سے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی جم کی پھاسی
 کٹنہارا بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائی۔ مات گر بھ نہ دس دس ماس، اٹا برکھ نہ اگن تپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاس
 جس دوائیا۔ سچ پرکاس ساچے گھر، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ کایا انتر آپے وڈ، ڈو گھی بھوری دیکھ دکھائیدا۔ پنچ وکارا لئے پھڑ، آسا ترسنا مایا ممتا،
 ہوئے ہنگتا ڈیرہ ڈھائیدا۔ اپنی کرپا آپے کر، گھر گھر وچ کھیل کرائیدا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک پار کر، روپ انوپ آپ درسائیدا۔ نرمل جوت دیا باقی
 آپے دھر، جوت نرنجن ڈگمگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ کایا انتر کھیل اپارا، گھر گھر وچ آپ جنائی۔

کھولنہارا بند کواڑا، آتم تاکی کُنڈا لایا۔ شبد انادی دُھن جیکارا، راگی راگ سُنایا۔ اٹھے پہر منگلاچارا، دوس رین خوشی منایا۔ بن تیل باتی ایکا دیپک کر
 اُجیارا، گھر گھر وچ کرے رُشَنایا۔ آتم سیجا کر پیارا، سچ سُنجنی دے وڈیایا۔ سرتی شبد پُرکھ نارا، ناری کنت میل ملایا۔ پار برہم برہم دے ادھارا، انس
 بنس آپ سُنایا۔ آتم پر ماتم بن ونجارا، ساچا ونج اک کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ کرے پرکاس بن
 تیل باتی، ہر جو ہر ہر دیا کمائیدا۔ بھگتن میلا بھگوت کملاپاتی، کول نین نین اپنا آپ گھلائیدا۔ امرت دیوے بوند سوانتی، نُبھر جھرنا آپ جھرائیدا۔
 میٹ مٹائے اندھیری راتی، کوڑی کریا موہ چکائیدا۔ شبد اگئی سُنائے ساکھی، اپنا بھيو آپ گھلائیدا۔ کھولنہارا بند تاکی، در دروازہ اک رکھائیدا۔ آتم پر ماتم
 دیوے جھاکي، پڑدہ اوہلا آپ اٹھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاس اک سمجھائیدا۔ سچ پرکاس گر کا گیان، گر گر شبد شبد
 وڈیایا۔ دوس رین اک دھیان، سرتی شبدی بندھن پانیا۔ کایا مندر سچ مکان، گھر ٹھا کر نظری آیا۔ سوامی کھیل کرے مہربان، انھو اپنا روپ در سانیا۔
 ست ستوادی ہو پردھان، ست پُرکھ نرنجن اپنی کھیل دکھایا۔ ایش چو دیوے دان، جگدیش خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گھر گھر وچ نور نور در سانیا۔ نور نورانہ ایککار، کول نین آپ اکھوائیدا۔ جن بھگتاں دیوے درس دیدار، بھگتاں درشن آپے پائیدا۔ جگا جگنتر ساچی کار،
 ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائیدا۔ روپ انوپ رام رمیا کھیل اپار، غریب نمانے اپنے گلے لگائیدا۔ گڑھ ہنکاری توڑ سنسار، ساچا کھیل آپ جنائیدا۔ کند
 منوہر لکھی نرائن نیز اپنا اک اگھاڑ، چووداں لوک چرناں ہیٹھ رکھائیدا۔ بھگت بھگوت میل ملائے وچ سنسار، آتم پر ماتم بوجھ بُجھائیدا۔ نام بنسری اگم
 اپار، مدھر دُھن آپ سُنائیدا۔ ساچی سخیاں منگلاچارا، گیت گو بند آپ الائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاس آتم پر ماتم پڑدہ
 آپ اٹھائیدا۔ آتم پر ماتم پڑدہ چک، اپنا بھيو گھلایا۔ کایا مندر اندر جو بیٹھا لگ، روپ انوپ لئے پرگٹایا۔ جنم جنم دی میٹے ترسنا بھکھ، جس جن اپنا
 درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پرکاس جگا جگنتر اپنے نام دے وڈیایا۔ ہر کانوں وڈا وڈ، بھيو کوائے نہ پائیدا۔ جگا جگنتر دو
 جہاناں نشانہ گڈ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ جھلائیدا۔ بھيو ابھیدا کسے نہ جنائے اپنی حد، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ بودھ اگادھا اک وجائے

ساچا نڈ، تریا راگ ناد الائیندا۔ ویکھنہارا برہم برہما، برہمانڈ کھوج کھائیندا۔ جن بھگتاں ساچا سازن ساز، بھگوان اپنا بھو کھائیندا۔ نام امولک دیوے
 دات، کایا چولی آپ بھرائیندا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، عقل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ سنت سہیلا ساچے سنتاں پچھے وات، سنگر اپنا رُپ وٹائیندا۔ چرن
 کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائیندا۔ اتم آتم اک پرکاس، بن پرکاسی آپ پرگٹائیندا۔ ہر کانور نہ ہوئے وناس، ابناسی اپنا نور دھرائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر ساچا کھیل کرائیندا۔ کایا مندر ساچا رنگ، ہر رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ
 سنگھاسن سو بھاپایا۔ ناد انادی اک مردنگ، انحد راگ سنایا۔ ڈونگھی بھوری آپ لکھ، اپنے مندر آپے سو بھاپایا۔ کرے کھیل سوراسرنگ، پُرکھ
 اکال وڈی وڈیایا۔ اندر باہر اکو اند، نجانند اند رسایا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، کوٹن کوٹ روس پرکاس کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جس جن اپنی بھگتی لایا۔ ساچی بھگتی ہر بھگوان، آد جگاد درڑائیندا۔ ست ستوادی دھر فرمان، نام ندھانا آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان،
 جیو جنت لکھ چوراسی گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ گرگھ ورا چتر سنگھڑ سجان، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، زرگن زرگن سرگن سرگن
 بندھن پائیندا۔ بنے وچولا وچ جہان، جیون جگت اک جنائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر آپے ویکھے آن، راما کرشنا رُپ وٹائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نو
 کھنڈ پر تھی کھیل کرائیندا۔ ستاں دیپاں ایک آن، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو دیوت سر دیوے گیان، آپ اپنی بوجھ بھجائیندا۔ گر اوتاراں پیر
 پیغمبراں لوک مات دیوے مان، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ لیکھا جانے وید پُران، شاستر سمرت انجیل قرآن گیتا
 گیان، کھانی بانی اپنا حکم ورتائیندا۔ بھگت بھگونت لئے پچھان، ساچے سنتاں دیوے مان، چرن کول اُپر دھول ایک اوٹ رکھائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان،
 زرگن رُپ سری بھگوان، جو دھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، چاروں کُنٹ اپنا نین اٹھائیندا۔ رین اندھیری
 میٹے آن، کوڑی کریا موہ مٹائیندا۔ ساچا مارگ سری بھگوان، لوک مات اک لگائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دیوے اک گیان، اوج نیچ ذات پات
 ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ سرب جیاں اک نشان، سچ نشانہ اک بنائیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گھر سو بھاپائیندا۔ ایک تیر تھ تٹ اِشان، سر سرور

اک دکھائیندا۔ ایک رسنا ایک گان، ایک نام چائیندا۔ ایک ایشٹ سری بھگوان، درشت سب دی آپ کھلائیندا۔ گھٹ گھٹ آپ کرے بسرام، گرہ گرہ اپنی سچ سہائیندا۔ کھیلے کھیل رمیارام، رمیارام نظر کسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے گھنٹیا شام، چھبر اپنے نام لگائیندا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، حق حقیقت آپ سمجھائیندا۔ آد جگادی ایک نام، جگ جگ لوک مات ورتائیندا۔ کلج اتم کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ایک منتر ایک گیان، دھر فرمانا آپ سناؤندا۔ اندھ اندھیرا مٹے وچ جہان، کایا بنک بنک وڈائیندا۔ نوری جوت پرکاس کرے مہان، پرکاسی اپنا روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سبج ساچا دیوے برہم گیان، اتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا جگت وچولا سرتی شبدی میل ملائیندا۔ سچ پرکاس ملے گھر، گھر گھر وچ آپ دکھائیا۔ پنج وکارا چکے ڈر، پنچم نادشبد دُھن شنوائیا۔ پنچم میلا آپے کر، پنچم وچے سچ ودھائیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا دین دیلا اپنی کرپا دیوے کر، کرپاندھ ٹھا کر سوامی اپنی بوجھ بوجھائیا۔ نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ ایک رنگ رنگائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے دکھائیا۔ بھگت بھگونت اک دُوبے نوں کہن توں میرا میں تیرا، تھہ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ سچ پرکاس، پرکاسوان آپ دکھائیا۔

مکت وچاری جگت نمائی، نیتزیناں رو رو نیر وہائیا۔ جس جن سنگر سچا ملے شاہ سلطانی، شہنشاہ اپنی دیا کمائیا۔ چرن کول کول چرن رکھائے اک دھیانی، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ شبد اگئی چاڑھ بانی، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیا۔ سچکھنڈ دکھائے سچ نشانی ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ گُرسکھ تیری مکے آون جانی، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ اک دکھائے پد نربانی، پد نربان اپنا روپ درسائیا۔ گُرمکھ میلا گُرم گُرم ہانی، سنگر اپنے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا گھر، سو گُرمکھ جگت مکتی اپنیاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جگت مکتی گُرمکھاں کولوں رہی ڈر، نیتز ویکھن نہ پائیا۔ جناں پُرکھ اکال اینکار ایک لیاور، ایک گھر وچ وڈھائیا۔ ناتا بنایا پُرکھ نار، نار کنت ایک روپ سمائیا۔ سچکھنڈ دوارے سوبھاؤنت، ساچے

مندر و بے ودھائیا۔ گرگھ لیکھا چکے آد آنت، آنت اپنی جوت ملایا۔ ستگر پورا سری بھگونت، گرگھ اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے اپنا در، سو گرگھ کسے دوارے کمتی منگن نہ جائیا۔ کمتی جگتی بھگتاں داسی، داسی بن بن سیو کمایا۔ گرگھ سچا بھگھنڈ دا سچا واسی، کبیر جلاہا کوک کوک گیا سنایا۔ زرگن میلا زرگن پرکھ ابناسی، آتم پر ماتم ایکا در سو بہا پائیا۔ جس جن کلجک آنت ملیا گھنک پر واسی، سو جن جنم مرن وچ نہ آئیا۔ لکھ چوراسی کٹے پھاسی، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا میل ملایا۔ پڑھے پڑھائے جیو جنت، جگت و دیا نال گڑمایا۔ ہر کاروپ ہر بھگونت، ہر شبد کرے شنوایا۔ کھیلے کھیل آد آنت، جگ جگ ویس وٹایا۔ گرگھ و رلا جانے سنت، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ گھر میلا گھر سہاگ گھر سچ ناری کنت، گھر کنت کنتوہل خوشی منایا۔ گلاں باتاں کرے جیو جنت، جیون جگتی ستگر اپنی شبد روپ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، رسنا بھیڑ نہ کوئے وکھایا۔

* ۱۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سُر جن سنگھ دے گرہ پنڈ بھچھر ضلع امرتسر *

ستگر پورا ہر سربنگ، جن بھگتاں دیا کمائیدا۔ ساچے سنتاں دیوے اک انند، انند اپنا رس چکھائیدا۔ گرگھیں سچ سہائے اک پلنگ، آتم سیجا سو بہا پائیدا۔ جن بھگتاں ساچے مندر وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھائیدا۔ دو جہاناں میٹے پنڈھ، پاندھی اپنا پنڈھ مُکائیدا۔ زرگن سرگن سنائے چھند، گیت گو بند آپے گائیدا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال سوامی اپنا بندھن پائیدا۔ کرے پرکاس ساچا چند، نور نورانہ نور دھرائیدا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں ویکھ وکھائیدا۔ بھگتن میلا آد جگاد، ہر بھگون آپ کرایا۔ ساچے سنتاں دیوے داد، ساچی وست اپنے ہتھ رکھایا۔ گرگھ سچن لکھ چوراسی وچوں لادھ، زرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ گرگھ مارے اک آواز، بن رسنا جہوا آپ سنایا۔ لیکھا جانے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگایا۔ سبجک تریتا دواپر سازن ساز، جگ جگ اپنا بھیو چکایا۔ ترے گن

اپنا رچ رچ کاج، نو کھنڈ پر تھی دیکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی آپ چلائے جہاز، ساچا بیڑا اپنے کندھ اٹھانیا۔ گر سکھ ورلے رکھے لاج، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بھگت بھگونت، اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر سجن دیا کمائیندا۔ گرگھ مہما گائے اگنت، اگنت کل اپنی کھیل وکھائیندا۔ گر سکھاں دیوے ایکا منت، ساچا منتر نام درڑائیندا۔ مانس جنم بنائے بنت، آپ اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، چار وید آنت کسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے کھانی بانی اُتبیج سیتیج جیرج انڈت، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر دھر درگا ہی ساچا منتر ساچے بھگتاں آپ سنایندا۔ ساچا منتر ساچا ناد، انادی آپ جنائیا۔ ویکھنہارا برہم برہما، اپنی کھوج آپے کھوج کھوجانیا۔ لکھ چوراسی سازن ساز، گھر گھر وسے سچا ماہیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے دو جہان سری بھگوان رکھے لاج، لاجاوت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ہوئے سہانیا۔ گر سکھ سچے دیاوان، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلج تریتا دواپر سنجگ آپے دیکھے آن، جگ جگ اپنا روپ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے نام ندھان، کھانی بانی اپنا راہ چلائیندا۔ وید پُران جگت نشان، انجیل قرآن سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ جیو جنت سنت سادھ، ہر سنگر دیا کمائیا۔ شبد اگمی دیوے داد، جگ جگ اپنی آپ ورتائیا۔ نرگن سرگن چلائے جہاز، ساچا چپو نام لگائیا۔ شاہو بھوپ راجن راج، حکمی تھم دھر فرمانا آپ سناٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرتا پڑکھ بے پرواہ آد جگادی صفت صلاح، صلا کلیر گر اوتار پیر پیغمبر نال ملاٹیا۔ پیر پیغمبر شبد صلاح، جگ جگ آپ جنائیندا۔ گر اوتار نال ملا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ رہبر بن آپ خد، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر نعرہ دئے لگا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ ویس آپ وٹا، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھا، کھانی بانی راہ چلائیندا۔ انتم سب دا پندھ دئے مکا، لوک مات رہن کوئے نہ پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار اکو اوٹ گئے تکا، بن پڑکھ اکال سر ہتھ نہ کوئے ٹکائیندا۔ ہر کا ڈھولا گئے گا، کایا چولا سرب بدلائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر جگت بسنتر آپ بھانیندا۔ جگت بسنتر بھجے اگ، اگنی تت رہن نہ پانیا۔ کرپا کرے سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔
 نرگن سرگن ہو پرگٹ، پرم پڑکھ ویس وٹانیا۔ سنجگ تریتا دواپر چلایا ہٹ، بن ہٹوانا سیو کمانیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، پاربرہم
 بے پرواہیا۔ نرگن نراکار اجونی رہت پڑکھ اکال دین دیال اپنا نور کر پرکاس، جوتی جوت جوت نور رُشانیا۔ جن بھگتاں ہووے داسی داس، گرگھاں بن
 سیوک سیو کمانیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا روپ آپ
 وٹانیا۔ کلجگ اتم روپ اولہ، ہر جو ہر ہر آپ کرانیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ محلہ، لوک مات پھیرا پانیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہینل اپنی
 دھار دکھانیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نور نور وچ ٹکانیندا۔ کلجگ اتم گرگھاں پھڑائے اپنا پلا، شبدی ڈور نال بندھانیندا۔ دئی دوتی میٹے سلا، مایا ممتا موہ
 چکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن اپنے رنگ رنگانیندا۔ ہر جن رنگے ساچا لال، لالن اپنی دیا کمانیا۔ گرگھ
 اٹھائے انجانے بال، بالی بدھ دے سمجھانیا۔ چرن کول دکھائے سچی دھر مسال، گرہ مندر سو بھاپانیا۔ سدا سہائی چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ آتم
 ۱۰۵۹ اتر و بے تال، دُھن انادی انحد راگ الایا۔ دیا باقی ایک بال، جوت نرنجن کرے رُشانیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، اوچ پنچ ڈیرہ ڈھاہیا۔ ایک مارگ دے
 دکھال، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک راہ چلایا۔ ایک نام دے سکھال، ساچی سکھیا اک دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم
 ور، ہر جن اپنے سنگ ملایا۔ ہر جن میلا سگلا سا تھا، ہر جو اپنی دیا کمانیندا۔ کھیلے کھیل ترے لوکی نا تھا، ترے لوکی نندن بھيو چکانیندا۔ بھگت بھگونت لہنا دینا
 جانے مستک ماتھا، پورب لیکھا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ گر سکھ ویکھے جنم جنم دا گھاٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست امولک آپ ورتانیندا۔
 دست امولک نام دھن، ستگر پورا آپ ورتانیا۔ ویکھ دکھائے جننی جن، ہر وڈا بے پرواہیا۔ گر سکھ بھاگ لگائے کایا تن، پنچم تت تت وڈیانیا۔ ایک راگ
 سنائے کن، انراگی آپ الایا۔ من واسنا کڈھے من، من ممتا دے چکانیا۔ کرے پرکاس نیزا اٹھ، اندھ اندھیر دے گوانیا۔ نظری آئے سری بھگوان،
 مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہانیا۔ سوہنگ نعرہ ست جیکارا آپ سنائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایک ناد سنایا۔ کوڑ گڑیارا دیوے ڈن، جوٹھ

جھوٹھ دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، گرگھ ورلے لئے ترانیا۔ گرگھ تارے آپ پر بھ، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، اپنا میل ملائیندا۔ لیکھا جانے ساچی جد، ساچا بنس آپ وڈیائیندا۔ ویکھنہارا آر پار کنارہ حد، ساچے پتن اپنا ڈیرہ لائیندا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے کھج انت سیری بھگونت چرن دوارے آپے سد، ایکا سدا نام رکھائیندا۔ امرت رس آتم پیائے ساچی مد، دوس رین خمار رکھائیندا۔ جیواں جنتاں نالوں کرے اڈ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ناتا ٹٹے اندھیری کھنڈ، ڈوگھی کندر نہ کوئے بھوائیندا۔ گرگھ گائے سوہنگ چھند، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ نج آتم دیوے نجاند، نج اپنا رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، نہنکلک زانن نہ، گرگھ اپنے انگ لگائیندا۔ گرگھ انگی انگیکار، اپنے انگن آپ بہائیا۔ نام سرنگی سچ ستار، بوہ رنگی آپ سنائیا۔ ور بھنڈی کھیل کرے اپار، برہمنڈی ویکھے چائی چائیا۔ لکھ چوراسی نار رنڈی رووے زاروزار، ہر جو کنت نظر کسے نہ آئیا۔ بھیکھ بھنڈی کرن خوار، در در گھر گھر بیٹھے دھونیاں تائیا۔ واسنا مندی جگت دوار، مندر مسجد مٹھ سچ سنگدھی نظر کوئے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا ندھ ٹھا کر سوامی ساچا بندی خانہ کرتیار، کھج ویلے انت ایکا حکم سنائیا۔ چاروں کنت ہاہاکار، نو نو کرے پکار، ست ست نہ کوئے ادھار، برہم مت نہ کوئے جنائیا۔ پرگٹ ہووے آپ نرنکار، ویکھے وگسے ویکھنہار، گرگھ سجن لئے ابھار، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرگھ تیرا وڈا مانا، ہر سنگر اپنے گھر رکھائیندا۔ تیرا ماس جنم ہویا پروانہ، پر بھ جو اپنے لیکھے پائیندا۔ تیرا انتر آتم اکو گانا، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ تیرا سہیلا مرد مردانہ، پُرکھ ابناسی ایکا مرد روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی کھیل چلائیندا۔ تخت نواسی تختوں لاپے راجا رانا، شاہ سلطان سیس تاج نہ کوئے لگائیندا۔ لکھ چوراسی مٹنایینا بھانا، سد بھانے وچ رکھائیندا۔ گرگھ ورلا پتر سنگھڑ سبانا، جس جن اپنا بھو کھلائیندا۔ اٹھے پہر دوس رین چرن کول دئے دھیانا، نیتز نین اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا آپ وڈیائیندا۔ گرگھ وڈیائی تیری جگ، جگ جیون

۱۰۶۰

۱۰۶۰

داتا آپ کرایا۔ تیری مجھے ترے گن اگ، تیرے انتر امرت میگھ برسایا۔ میل ملاوا اُپر شاہ رگ، رگھبسنس ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت اپنا نور اپنے نال ملایا۔

پریم پیار سچا سواگت، سچھنڈ نو اسی ایکا ایک رکھایا۔ جگ جگ پہلوں گر اوتاراں پائی عادت، اپنا راہ چلایا۔ بن رسنا جہوا دس دس عبادت، نش اکھ کر پڑھایا۔ لوک مات نرگن سرگن نرگن کردا گیا سفارش، ہر کاناؤں ڈھولا گایا۔ گر سکھ تیرا میرا اک تعارف، طرف بطرف ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ بن گر سکھ سنگر پورے نوں دیوے کوئی نہ ڈھارس، لکھ چوراسی کم کسے نہ آیا۔ اک دوجے دے دوویں وارث، وصیت لکھ لکھ اپنی ہتھیں ہتھ پھڑایا۔ کلج انت نہ منگے کوئی آڑھت، سودا ہور نہ کوئے کرایا۔ جس گھڑیا تیرا گھاٹ، سو تیتوں دیکھن آیا۔ توں رل کے میری کر سفارش، گر سکھ اپنے نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا گر سکھ درس درس گر سکھ اپنی اپنے لیکھے پانیا۔ سنگر گھر نہ کوئی ونڈ، گھڑی پل تھت وار برس ماس نہ کوئے رکھایا۔ وسنہارا وچ برہمنڈ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ دین دیال سرب گنوتا جن بھگتاں سدا بخشند، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جگت لوچن بھیکھ پکھنڈ، بن سنگر انت نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گر سکھاں جگت ریتی کولوں پلا رہیا چھڈایا۔

* ۱۶ چیت ۲۰۱۹ پکرمی ار جن سنگھ دے گرہ بھرو بھال ضلع امرتسر *

ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، ست سرُپی کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن آد جگاد، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھنہارا کھیل تماش، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ اینکارا سرب گنتاس، گنوتا اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ آد نرنجن کر پرکاس، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنی آس، آسا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان پاوے راس، ساچا منڈل آپ سہائیندا۔ پاربرہم داسی داس، سیوک سیوک کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت

سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ آد آد کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، نرگن اپنا ولس وٹائیا۔ اجوئی رہت بھو نیارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ اپنی اچھیا کرپسارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچھنڈ دوارا کرتیارا، محل اٹل اک سہائیا۔ نرل دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی آپ سہائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اک اگلا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اک اگلا، عقل کل کھیل کرائیندا۔ وسنہارا ساچے دھام اُج محلہ، اٹل اپنی دھار وکھائیندا۔ دپیک دپیک جوتی آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن نرگن پکڑے پلا، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایکا ہر، روپ انوپ پرگٹائیندا۔ روپ انوپ ہر کرتارا، اپنا آپ دھرائیا۔ ساچے مندر کرپسارا، آپے وسے چائیں چائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راج راجان اپنا ناؤں دھرائیا۔ سچ سگھاسن اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ وسے چائیں چائیا۔ سچھنڈ ساچا سچ دوارا، ہر ساچا کھیل کرائیندا۔ اک اگلا اینکارا، پڑکھ اکالا آسن لائیندا۔ تخت نواسی وڈ سکدارا، دھر فرمان حکم سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھو رکھے ہتھ، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ سچھنڈ دوارے چلائے ساچا رتھ، بن رتھو ای سیو کمائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بہے سچ، آپ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آد اپنا گھاڑن آپ گھرائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھر، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے وڑ، ہر جو آپے سو بھا پائیندا۔ ولس وٹائے ناری نر، کنت کنتوہل ساچی سچ آپ سہائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھر، نرگن میلا اپنا بندھن پائیندا۔ دائی دایا آپے بن، در گھر ساچے ساچی سیوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جننی جن ایکا گھر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ وڈائیندا۔ سچھنڈ دوارے پڑکھ نار، نر ہر اپنا کھیل کرائیا۔ اپنی اچھیا کر شنگار، سو بھاؤنت وڈی وڈائیا۔ اک اگلا کھیل اپارا، عقل کل اپنا بھو چکائیا۔ نرگن اندر نرگن پیارا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پاربرہم وڈی وڈائیا۔ ابناسی کرتا چلائے راہ، اپنا مارگ آپے لائیا۔ سری بھگوان ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد

نرنجن کر رُشنا، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ ایکنکارا سچ دکھائے ایکا تھاں، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اپنا ناؤں آپ پرگٹا، آپ اپنا بل سمجھائیا۔ سو
 پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہ، سپس جگدیش تاج سہائیا۔ دُھر فرمانا اک سنا، حکمی محکم اپنا بندھن پائیا۔ جننی جن بن سٹ ڈلارا لئے جا، گودی گود آپ سہائیا۔
 نرگن پتا نرگن ماں، نرگن بالا اپنے انگ لگائیا۔ شبد ڈلارا پکڑے بانہہ، ہر جو ہر اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اُچجائے
 ساچا سٹ، کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر بھیو کوئے نہ پائیا۔ سٹ ڈلارا ایکا بال، سچکھنڈ نواسی اک پرگٹائیا۔ اپنی گودی لئے اٹھال، نرگن میلا چائیں
 چائیا۔ اپنی اچھیا آپ پرگٹائے سچّی دھر مسال، گھر گھر وچ بنت بنائیا۔ تھر گھر دوارا کرتیار، نرگن دیا باقی اک لگائیا۔ سٹ ڈلارا دئے بہال، ایکا اپنا محکم
 سٹائیا۔ سدا سہیلا وسے نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ دے
 دلاسا، تھر گھر ساچے ہر بہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک بھروسا، چرن کول کول جنائیندا۔ میرا نور تیرا پرکاسا، تیرا پرکاس میرا نور دھرائیندا۔ تیرے آتر
 میرا داسا، میرا داسا تیری دھار دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر اپنا محکم ورتائیندا۔
 تھر گھر محکم سیری بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ سٹ ڈلارے اٹھ نادان، نر نرائن آپ اٹھائیا۔ سٹ ستوادی اک نشان، سٹ پُرکھ نرنجن رہیا دکھائیا۔
 بھوپت بھوپ راج راجان، تخت نواسی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیا۔ سچ سندیسہ ہر ہر گیت، نر نرنکارا آپ
 جنائیندا۔ نرگن چلائے نرگن ریت، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن وسے سدا اتیت، سٹ ستوادی کھیل کرائیندا۔ نرگن سچن نرگن میت، پتا پوت
 نرگن آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ تھر گھر رنگائے اپنا رنگ، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیا۔ نرگن
 رُپ نرگن سچ نرگن پنگ، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ نرگن نام نرگن مردنگ، نرگن شبد دُھن شنوائیا۔ نرگن سورپیر سوراسرنگ، نرگن مندر اندر
 ویکھے لنگھ، نرگن میلا سچ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ ہر دیوے مان، پاربرہم
 بے پرواہیا۔ تیرا میرا اک مکان، چھپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ چار دیوار نہ کوئے نشان، در دروازہ نظر کوئے نہ آیا۔ نرل دیا اک مہان، جوتی جوت

ڈگمگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیس نر نریش ایکا ایکا وار سنا یا۔ ایکا ایک کھیل اپارا، اک اکلآ آپ کرانیا۔ لیکھا جانے سُت ڈلارا،
 بن لکھیاں دئے سمجھانیا۔ تیرا کرے وڈ پسارا، پسر پساری بے پرواہیا۔ تیرا ہٹ تیرا ونجارا، تیرے در گھلایا۔ تیرا گھر تیرا بھنڈارا، تیرے ہتھ ورتانیا۔
 تیرا ناؤں تیرا نگارہ، تیرا ناد و جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سُنہیہڑا اک سنا یا۔ سچ سُنہیہڑا ایکنکار، ایکا ایک جنائندا۔ شبد سُت ہو
 تیار، پُرکھ ابناسی دیا کمائندا۔ تیرا کرے سچ پیار، پیار پیار نال ملائندا۔ نرگن نرگن دیوے دھار، دھار دھار وچوں پرگٹائندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈارا،
 وست امولک آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت ہر سمجھائندا۔ شبد سُت اٹھ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنانیا۔ تیرا
 جھلاواں سَت نشان، سَت ستوادی رنگ رنگانیا۔ تیرا کھیل کراں مہان، اپنا بل دھرانیا۔ تیری گودی تیرا رُپ دھراں آن، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد کھیل سمجھانیا۔ شبد سُت دیوے دات، مہربان دیا کمائندا۔ تھر دوارے پُچھے دات، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھائندا۔ تیری میری
 اکو ذات، اذاتی ونڈ نہ کوئے رکھائندا۔ تیرا میرا اکونات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائندا۔ تیرا میرا اکوساک، پتا پوت بندھن پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی تیرا تھ بنائندا۔ شبدی رتھ لئے بنا، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی دے صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔
 نرگن بنیا نرگن ملاح، نرگن بیڑا آپ چلایا۔ وشن برہما شو تیری جھولی دیواں پا، تیرا بنس وڈیایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیری اچھیا گھاڑن
 دیواں گھڑا، گگن منڈل سو بھاپایا۔ ترے گن رنگ دیواں رنگا، رنگ اتر کدے نہ جانیا۔ پنچم میلا دیاں ملا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش تیرا سنگ
 نبھانیا۔ ساچی سیوا اک سمجھا، ایکا راہ چلایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھانیا۔ پُرکھ ابناسی ہوئے سہا، سر تیرے ہتھ ڈکایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سیوا اک لگایا۔ شبد سُت اٹھ بلوان، اپنا کھیل کرانندا۔ ایکا سُنیا دھر فرمان، نیوں نیوں سیس جھکائندا۔
 وشنوں و شو کر پروان، برہم پار برہم پرگٹائندا۔ شکر میلا سنج مسان، دھواں دھار کھیل کرانندا۔ تئاں وچولا بن مہربان، شبد ڈھولا ایکا گائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن اک وکھائندا۔ ساچا بندھن ایکا ڈور، شبد تند بندھانیا۔ حکمے اندر آپے تور، حکمی حکم رہیا سمجھانیا۔

نرگن نرگن دیکھے دوڑ، دو جہاناں پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد دے وڈیائیا۔ ساچے شبد تیرا پسارا، ہر جو ہر ہر
 آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو دے ادھارا، ترے گن ساچا سنگ نبھائیندا۔ پنچم کھیل کرے اپارا، گھاٹ گھرن آپ گھرائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، تئو
 ت وئس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیارا، گھر بھانڈے اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا، نور کر اُجیارا، گھر گھر مندر اندر آپ لکائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر دیوے ور، دھر فرمانا اک سٹائیندا۔ شبد گر کر نمسکار، پر بھ آگے سپس جھکائیا۔ میں سیوا کراں بن
 سیوادار، بھل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھٹ گھٹ اپنا بندھن پائیا۔ چارے کھانی ونڈ وچ سنسار، انڈج جیرج اُتھج سیج اپنا حکم ورتائیا۔
 چارے بانی بول جیکار، ساچا نعرہ اک سٹائیا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، دُھن انادی آپے گائیا۔ پاربرہم برہم دے ادھار، برہم ویتا کرے پڑھائیا۔ چارے وید
 کر اُجیارا، جاگرت جوت جوت جگائیا۔ چارے جگ کر پردھان، سٹجگ تریتا دواپر کلجگ بندھن پائیا۔ چارے ورن ورن نشان، کھتری براہمن شور ویش
 ایکا مارگ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی منگ منگائیا۔ گر شبد سورا وڈ بلوان، پر بھ آگے سپس جھکائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل
 کراں مہان، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ گھر گھر اندر ہو پردھان، اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا
 آنت ملائیندا۔ کون ویلا ہوئے میلا، شبدی منگ منگائیندا۔ پڑکھ ابناسی سجن سہیلا، اپنی دیا کمائیندا۔ سرگن نرگن سرگن سرگن اچرج کھیل آپے کھیلا،
 کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے مات، شبدی شبد وڈ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی
 کھیل دوس رات، راتی رتی ویکھ وکھائیا۔ سٹجگ تریتا دواپر کلجگ دیوے دات، دات انملڑی آپ ورتائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، نرگن سرگن روپ
 وٹائیا۔ اپنی اچھیا آپے پوری کرے آس، اپنی بھچھیا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا کھیل رکھے
 ہتھ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ جگ چلائے ساچا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ نرگن سرگن مارگ دس، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ گر گر روپ ہو
 پرگٹ، شبدی شبد ڈنک و جائیندا۔ آتم پر ماتم کر کر داس، دھر فرمانا حکم سٹائیندا۔ پاربرہم برہم کر نواس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی مان دوانیندا۔ گر شبدی تیرا رنگ، ہر جو ہر ہر آپ چڑھانیندا۔ لکھ چوڑاسی وجے مردنگ، گرہ تیرا ناد سنانیندا۔ شاہ پاتشاہ سورا سربنگ، ست سنگھاسن سوہا پانیندا۔ کر پرکاش بن سورج چنڈ، کرن کرن نہ کوئے رُشانیندا۔ بودھ اگادھا ایک چھنڈ، پُرکھ ابناسی آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی مارگ ایک لائیندا۔ شبدی مارگ گر اوتار، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ جگ جگ سیوا وچ سنسار، زرنگن سرگن لئے کمائیا۔ شبد اگئی بول جیکار، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ دُھر فرمانا ست لکھار، لکھ لکھ لیکھامات سمجھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وار، کلج اپنا رُپ وٹائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ کرے کھیل اگم اپار، اپر اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دیوے مان وڈیائیا۔ گر شبد تیرا ناد، انادی آپ وجانیندا۔ شاستر سمرت وید پُران بودھ اگادھ، گیتا گیان آپ درڑانیندا۔ انجیل قرآن بسمل رُپ ہو وساد، کلمہ کلام نبی رسول آپ پڑھانیندا۔ نام ست ساچی داد، دُھر منتر آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی تیری ونڈ ونڈانیندا۔ شبدی ونڈ اگم اپار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ جگ چوڑی رہنا خبردار، آلس نندرانہ کوئے جنائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، لوک مات کرے رُشانیا۔ شاستر سمرت وید پُران دے ادھار، اپنا بھو کھلایا۔ ویس وٹائے گر اوتار، جیو جنت جنت پڑھائیا۔ کاغذ قلم شاہی کر تیار، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھائیا۔ اُچی کوک کوک پُکار، بھو ابھید کھلایا۔ جگ چوڑی کر خوار، ناتامات لوک تڑائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت کرنا خبردار، سچ سندیسہ اک سنانیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، آپ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ ساچے سنتاں وسے نال نال، ساتک ست کرائیا۔ ساچے گرگھاں کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ گر سکھ ویکھے شاہ کنگال، نام ندھانا جھولی پائیا۔ شبد ست چار جگ تیرا حل کرائے تیرے کولوں سوال، دوسر پٹی نہ کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دُلا رے اک سمجھائیا۔ ست دُلا رے کر وچار، ہر ساچا سچ جنانیندا۔ سیوا لائے نو سو چوڑانوے چوڑی جگ وارو وار، حکمی حکم اک سمجھانیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلج کر اُجیار، گر پیر اوتار تیرا بندھن پانیندا۔ پنچ تت کایا چولا کھیل نیار، زراکار آپ کرانیندا۔ ساچا ناؤں ویکھ وچار، جیواں جنتاں سادھاں سنتاں جھولی پانیندا۔ اتم سب دالہنا دینا قرض اُتار، لیکھا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک حکم ہر سنانیندا۔ ایک

حکمِ انتم سُن، گر شبِدی سیسِ نوآئیندا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، بھو کوئے نہ آئیندا۔ میں لکھ چوڑاسی جگ جگ دیکھاں چھان پُن، نام مدھانا ایک پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا آنت ملائیندا۔ انتم ویلا دس بھگوان، تیرے آگے سیسِ نوایا۔ جگ چوڑی سیوا کراں وچ جہان، بن سیوک سیو کمایا۔ بھگتاں دیواں بھگتی دان، ستن ساچا نام درڑایا۔ گر کھیاں دیواں اک گیان، گنگ کھ آپ پڑھایا۔ گر سکھاں راگ سناواں کان، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ امرت آتم دیواں پین کھان، نخبھر جھرنا اک جھرایا۔ شہد انادی دُھر فرمان، جگ جگ آپ سناپا۔ لکھ لکھ لیکھا کر پروان، جگت پروانہ دیاں پھڑایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جھلے تیرا نشان، نشانہ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا آنت ہوئے سہایا۔ اپنا ویلا دس آنت، تیرے آگے منگ منگایا۔ تُوں صاحب سچا سری بھگوانت، بے آنت تیری وڈیایا۔ تُوں آد بنائی میری بنت، آپے بنیا پتا مانیا۔ میں تیری مہما گا گا تھکا انک، بھو کوئے نہ رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا نور نور ملائیا۔ ویلا انتم دس میرے میت، تھہ آگے میری عرضیایا۔ چار جگ گاداں تیرے گیت، وشن برہما شو کر پڑھایا۔ گر اوتار چلاوَن ریت، دُھر فرمانا اک سناپا۔ تیرا کھیل کراں انڈیٹھ، نظر کسے نہ آئی۔ میں اکو منگاں سچ پریت، چرن کول سچ سرنایا۔ تُوں بیٹھا رہیں اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ میں کھیل کراواں لوک مات مندر مسیت، شو دوالے مٹھ جگت بنایا۔ جگ چوڑی دیکھ ریت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنا بندھن آپے پائی۔ کون ویلا پائے بدن، دوئے جوڑ بندھن سیس جھکائیندا۔ جگ جگ تیرا ناؤں دیواں ساچا نندن، انند انند انند اک دکھائیندا۔ تُوں آد جگادی ٹٹی گنڈھن، تیرا بھو کوئے نہ پائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی سدا بخشندن، ہوؤں بھکھک منگ منگائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا سناواں چھندن، گر اوتاراں پیر پیغمبراں مات پرگٹائیندا۔ تُوں سب نوں دیونہارا دنڈن، تیری کیتی نہ کوئے اٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، انتم تیرے ملن دی اکو آس رکھائیندا۔ تیرے ملن دی اکو آس، میں ہر جو ہر رکھایا۔ جگ چوڑی پاواں راس، گوپی کاہن مات نچایا۔ لکھ چوڑاسی دیکھ کھیل تماش، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائی۔ جگ چوڑی کرے ناس، تیری خوشی

منائیا۔ سیوا کراں بن داسی داس، چلاں تیری تھکم رضائیا۔ کون ویلا سدس اپنے پاس، اپنا میلا لئیں ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اوٹ رکھائیا۔ تیری اوٹ میرے بھگوان، دوجی آس نہ کوئے رکھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ مات نشان، نرگن سرگن آپ جھلائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیواں دان، نام تیرا جھولی پائیندا۔ لوک مات دے کے جان سارے بیان، بن ہر آنت پار نہ کوئے کرائیندا۔ تیرا جس رسنا جہوا سارے گان، آنتر آتم دھیان سرب لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہندا۔ تیرے آگے جھولی اکو رکھ، ایکا آس رکھائیا۔ کون ویلا ہونیں پر تکھ، میرے صاحب سچے گوسائیندا۔ میری پوری کرنی آس، اکو تیری وڈ وڈیائیا۔ وشن برہما شو دو جہان چوداں لوک اپنا مارگ دس، اون گون پھیرا پائیا۔ سچھنڈ دوارے بہے ہس، تھر گھر میرا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا پڑدہ دے گھلائیا۔ اپنا پڑدہ آپے کھول، در تیرے سیس نواہا۔ اپنا اکھر آپے بول، نش اکھر لے پر گٹایا۔ اپنا تول آپے تول، تولنہار بے پرواہیا۔ اپنا کر آپے قول، کیتا قول بھل نہ جایا۔ کون ویلا اُپر آسیں دھول، دھرنی دھرن دھول چرن چھہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو دے جنایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اپنی دیا کمائیا۔ شبدي سُن لا کان، اک دھیان لگائیا۔ نو نو چار سرب مٹ جان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ انتم چوکڑ کھیل کرے مہان، سری بھگوان بے پرواہیا۔ چار وید کر پردھان، شاستر سمتر نال ملائیا۔ پُران اٹھاراں جگت گیان، گیتا گیان کرے رُشنائیا۔ ساچا کلمہ انجیل قرآن، کایا گرہ آپ دکھائیا۔ نام ست کر پردھان، واکر وڈکا اک وجائیا۔ فتح اپنے ہتھ رکھے بلوان، اپنا بھو نہ کسے جنائیا۔ تیئی اوتار کر پردھان، تیرا سنگ رکھائیا۔ بھگت اٹھاراں دیوے مان، بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔ دس گر ایکا جوتی نور مہان، نور نورانہ نُر کرے رُشنائیا۔ چار ورنان اک گیان، کھتری براہمن شور ویش کرے پڑھائیا۔ اٹھاراں برن اک نشان، ہر کانواں دے سمجھائیا۔ سچ سندیہ وچ جہان، بن پڑھیاں آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي آنت دے جنائیا۔ شبدي سُن لے بات، داتا دانی آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دے جان گاتھ، گاتھا ہر جو اپنی آپ سنائیندا۔ نرگن سرگن ہو ہو چلا کے جائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ اکھر وکھر دے دے

جائے پاٹھ، پوجا اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ دیوے سار تیر تھ تاٹ، اٹھسٹھ اپنا کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک کھول ہاٹ، بن ونجارا سیو کمائیندا۔ چوڈاں طبق
ایکا دات، نورِ الہی آپ دھرائیندا۔ آپے بن پاکی پاک، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ پروردگار کھول تاک، پیر پیغمبر دستگیر آپ پڑھائیندا۔ اپنی رکھے اکو
ذات، دوسری ذات نہ کوئے بنائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا قلم دوات، کائنات آپ پڑھائیندا۔ تینی اوتار اتم منگن ساتھ، نیوں نیوں سیس سرب جُھکائیندا۔
بھگت اٹھاراں ٹیکن ماتھ، چرن دھوڑ منگ منگائیندا۔ گر دس بچھنہارا آپے وات، زرگن اپنا میل ملائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے مار جھات، جھاک اپنی
آپ جنائیندا۔ کلجگ ویکھ اندھیری رات، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شبدی تیر رکھے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جس نوں لبھدے رہے تریلوکی ناتھ،
سو تیناں لوکاں چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیونہارا دات، رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، گودی گود نہ کوئے سہائیندا۔ نہ
کوئی ورن نہ کوئی ذات، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، سچ سندیسہ نر نریشا وشن برہما شو آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر بن دوجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی دوجا ہوئے جگ، جیون جگت نہ کوئے جنائیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھنہارا ویکھے
سورا سرگ، سور پیر بے پرواہیا۔ زرگن کھولے سرگن ہٹ، ساچی وست اک ٹکائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، اپنا ویلا آنت دئے سمجھائیا۔ وید ویاسا لکھ
لکھ گیا گاتھ، کلجگ اتم آئے نہکلنک سچا ماہیا۔ عیسیٰ کہے میرا خدائند میرا دیوے ساتھ، کدے نہ ہوئے جدائیا۔ نانک کہے مہابلی اترے اپنے گھاٹ،
جننی جن نہ کوئے وڈیائیا۔ گوہند کہے کل کلکی دیوے میرا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا کھیل آد جگاد، بھو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپے لایا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ شبدی اوٹ لینی رکھا، ایک اوٹ وکھائیندا۔ وشن برہما
شو لہنا دینا دئے چکا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ سُرپت راجا اند دئے مٹا، کروڑ تیتیساکھ چھپائیندا۔ گر اوتاراں چار جگ دالہنا دئے مکا، پیر پیغمبر جھولی
آپ بھرائیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی ویکھے تھاؤں تھاں، لیکھا سب دا آپ مکائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دیوے ہلا، اپنا حکم اک ورتائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر آپ اپنی کرپا کر، ویلا اتم اک سمجھائیندا۔ ویلا اتم سری بھگونت، ایک ایک جنائیا۔ کلجگ اتم مایا پئے بے آنت، پڑدہ سکے نہ کوئے

اُٹھایا۔ بھرے بھلے سادھ سنت، ہر کا بھیو کوئے نہ پانیا۔ ناری سچ نہ مانے کنت، وِ بچار سرب لوکانیا۔ گھر گھر ہوئے گڑھ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر نہ کوئے پڑھانیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، ملا شیخ نہ کوئے پتھرایا۔ مانس جنم سب دا ہوئے کھنڈت، نام کھنڈا ہتھ نہ کوئے اُٹھانیا۔ کلجک جیو نار ڈہاگن ہوئے رنڈت، سچ سہاگ نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھانیا۔ کلجک انت اندھیری رات، لوک مات اندھیرا چھانیندا۔ کوئی نہ گائے ساچی گاتھ، رسنا جہوا سرب ہلانیندا۔ نہ کوئی سہائی تیر تھ تاٹ، تھ کنارہ نہ کوئے وڈیانیندا۔ کسے نہ ملے ساچانات، سنگر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت انت آپ سمجھانیندا۔ اتم ہر جو دیوے دس، اپنا بھیو گھلایا۔ پنچ تت کا یا پنچ وکارا ہوئے وس، من منوآ آپ بھوانیا۔ گر کا شبد گردواریوں جائے نس، سنگر نظر کسے نہ آئیا۔ ترے گن مایا اندر جیو جان پھس، نہ کوئی سکے پھند تڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دئے وڈیانیا۔ شبد گر ہر کھولے بھیو، ابھید آپ جنانیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی تیری سیو، زرگن سرگن وچ دکھانیندا۔ تیرا ناؤں امرت رس میو، لکھ چوراسی جہوا آپ چکھانیندا۔ لیکھا جانے وڈ دیوی دیو، دیوت سرنال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا روپ انت سمجھانیندا۔ تیرا روپ ست ڈلارے، انت ہر جنانیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھارے، کرپا ندھ بے پرواہیا۔ گوہند لال کرکے تیتوں پکارے، لوک مات دئے وڈیانیا۔ چارے جگ بنائے تیرے ڈلارے، اتم تیریاں نہیاں ہیٹھ دبانیا۔ چار ورن ہون خوارے، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھانیا۔ چاروں گنٹ جھوٹھ لکارے، سچ سچ نظر کوئے نہ آئیا۔ گر کا شبد نہ کوئے وچارے، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ دھیاں بھیناں کرن ونج وپارے، لوک مات ہٹ چلانیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دووالے ہون خوارے، دھیاں بھیناں نین تکانیا۔ چاروں گنٹ ہوئے اندھیارے، ساچا چند نہ کوئے چکانیا۔ دھرنی دھرت دھول کرے پکارے، کھلڑے کیس دئے ڈھانیا۔ کلجک جیو میری پت رہے لتاڑے، میرے نک نتھ سہاگ رہن نہ پانیا۔ چاروں گنٹ لگے ویسوا اکھاڑے، کلجک ڈورو ڈنکا رہیا وجانیا۔ سادھ سنت کرن وِ بچارے، دھیرج جت ست سنتو کھ نہ کوئے نبھانیا۔ سر سرور اکھسٹھ تیر تھ ناری پُرش ننگے چھالاں رہے مارے، اچھل اچھل تیرا بھے نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سمجھانیا۔ شبدی ست

تیرا روپ، گوہند دھار چلائیندا۔ تیرا ناؤں چار کوٹ، نو کھنڈ پر تھی ڈنکا اک وجائیندا۔ اکو تانا پیٹا ہوئے سوت، ایکا چرخہ نام دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی تیرا ساچا روپ، گوہند ناؤں دھرائیندا۔ اپنا پڑدہ دیوے چک، کرے مہر مہر مہربانا۔ گوہند سورا جائے اٹھ، جودھا مرد مرد مردانہ۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے چارے گٹھ، دہ دشا ہو پردھانا۔ شبدی شبد سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکانا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، لیکھا جانے دو جہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج انتم دیکھے مار دھیانا۔ کلج انتم مار دھیان، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیا۔ شرع شریعت ہوئی بے ایمان، بے پرواہ نہ کوئے ملائیا۔ گھر گھر وڑیا جگت شیطان، پنچم ت کرے لڑائیا۔ میرا ناؤں گر کا شبد نہ وجے کسے بان، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ اچی کوک کوک سرب گان، اپنی کوک نہ سنائے کوئے سچے ماہیا۔ جیو جنتاں دے دے تھکے گیان، اپنا گیان نیتر نہ کوئے گھلائیا۔ بن ہر نامے ہوئے خزا، بسنتی رت نہ کوئے وڈیائیا۔ سنمل رُکھ جگت لہران، پھل بھل رہن نہ پائیا۔ گوہند منگے ایکا دان، پُرکھ اکال اگے جھولی ڈاہیا۔ میرا ناؤں تیرا گیان، تیرا گیان جگت وڈیائیا۔ تیرا مندر سچ استھان، سچ بھومکا اک سہائیا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، بے انت تیری شہنشاہیا۔ میں تگاں تیری آن، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ تُوں آوئا وچ جہان، کلج انتم ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ انتم لیکھا ہر نر نکار، اپنا آپ جنائیندا۔ کلج آئے انتم وار، انت سب دا آپ کرائیندا۔ نرگن نر ویر ہو تیار، لوک مات ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتار، کل کلکی پھیرا پائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ دکھائیندا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، جیرج انڈج آپ ہلائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں مارے مار، سیس تاج نہ کوئے کرائیندا۔ بھگتاں سنتاں کرے پیار، سر اپنا ہتھ کرائیندا۔ آتم برہم کرے بحال، پاربرہم اپنا میل ملائیندا۔ نہکرمی کرے ساچا کرم، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیندا۔ ناتا توڑے ورن برن، ایکا روپ دکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچی سرن، گوہند گر سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست اموک شبدی آپ بھرائیندا۔ آد پُرکھ آد وتا ور، انتم میلا سچ سبھائیا۔ جگ چوکڑی جائے ہر، گر پیر اوتار جاوَن پندھ مکائیا۔ گوہند پلو لے پھڑ، در گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر، ساچی بھومکا سوبھا پائیا۔ کلج کوڑی کر یا جائے

جھڑ، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپائیا۔ رین اندھیری چکے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے جنائیا۔ مسمکھتا دُور دیوے کر، من واسنادئے کھپائیا۔ گرمت مات اِکو دھر، نانک گوہند کرے پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی ملے گھر، گھر گھر وجے ودھائیا۔ ایکا اکھر جیو جنت سادھ سنت بھگت بھگونت لین پڑھ، دوسر ہور نہ کوئے پڑھائیا۔ چوڈاں ودیا چکائے ڈر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھادئے سمجھائیا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن جامہ پاؤنا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پندھ مُکاؤنا، کالا سوساتن پُھہائیندا۔ سنگ محمد ڈیرہ ڈھاہنا، چار یاری پندھ مُکائیندا۔ حق حقیقت ویکھ دکھاؤنا، لاشریک پھیرا پائیندا۔ جگت تاریک میٹ مٹاؤنا، نوری چند اک چڑھائیندا۔ چوڈاں طبق پڑدہ لاہنا، مکھ نقاب نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچا آسواک دوڑاؤنا، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباہیندا۔ ساچا ڈھولا ایکا گاؤنا، نبی رسولاں آپ پڑھائیندا۔ دین مذہب کوئی رہن نہ پاؤنا، اسم اعظم اپنا روپ جنائیندا۔ مہبان بیدو کھیل کراؤنا، بسمل اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ کلجک انت آئے بھگوان، اپنا روپ وٹائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات جھلائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھے آن، حکمی حکم حکم منائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن سرب جس گان، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ شرع حدیث نہ دسے کوئے ایمان، امانت ساچا نام نہ کوئے رکھائیا۔ پنچ وکارا ہوئے غلام، جگت غلامی نہ کوئے تڑائیا۔ ساچے نبی نہ کوئے سلام، اسرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل نہ دیوے کوئی پیغام، سچ سندیسہ نہ کوئے الایا۔ مقامے حق حق پیغام، پُرکھ ابناسی اک سنائیا۔ دامنگیر سب دا پکڑے دامن دام، ساچی ضامنی آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد شبو وڈیائییا۔ شبد سُت رکھنا یاد، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجک انت سنے فریاد، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، لوک مات سو بھا پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اپنا دان، لکھ چوراسی آپ ورتائیندا۔ ایکا شبد ایکا گاتھ، ایکا منتر سچ جنائیندا۔ ایکا کھیل اک تماش، ایکا ویس وٹائیندا۔ اک رتھواہی ایکا راتھ، ایکا بن بن سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، شبدی سُت میل ملائیندا۔ شبدی سُت تیرا میلا، سری بھگوان آپ کرائیا۔ نرگن گرو نرگن چیل، گوہند میلا پُرکھ اکال سچ سمجھائیا۔ نرگن سجن نرگن سہیلا، نرگن سگلا سنگ نبھائیا۔ نرگن جانے اپنا وقت

ویلا، سرگن بھیو کوئے نہ پائیا۔ اچرج کھیل پاربرہم کلجگ انتم اپنا کھیلا، رُوپ انوپ وٹائیا۔ وسنہارا دھام نویلا، سمبل بیٹھا آسن لائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ دیوے ور، انتم باہوں پھڑ پھڑ، باہوں گلے لگائیا۔ انتم باہوں لئے پھڑ، سمرتھ دیا کمائیندا۔ سمبل نگر آپے وڑ،
 اپنا آسن لائیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، سچکھنڈ دوارے اپنا چرن لکائیندا۔ تھر گھر اپنا اکھر پڑھ،
 شبدی گر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ انتم لیکھا جانے ناری نر، اٹھل بھل کدے نہ جائیندا۔ قلعے توڑے ہنکاری گڑھ، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، سمت سمتی اپنا کھیل کرائیندا۔ سمتی سمتی کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ چار جگ دانت کنارہ،
 آپے دئے دکھائیا۔ شاستر سمرت کہن آیو لکھ چار پٹی ہزارا، لکھ لکھ قلم شاہیا۔ گن اوگن گوبند وچارا، کرماں لگی جھوٹھی شاہیا۔ پاربرہم پت پر میثور
 کرے خوارا، دیکھنہارا خلق خدائیا۔ چاروں گنٹ ساچے بھگت کرن پکارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ تھہ بن اور نہ کوئے سہارا، مندر مسجد مٹھ تیرا رُوپ نظر
 کتے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھی گھر گھر ہو یا ہنکارا، ہر کے پوڑے نہ کوئے چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ انتم
 دیکھے تھاوں تھانیا۔ کلجگ دیکھے انتم تھان تھنتر، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ لوک مات لگی بسنتر، اگنی تت سرب جلائییندا۔ چار ورن پڑھ پڑھ تھکے منتر،
 من واسنا بند نہ کوئے کرائیندا۔ کوئی نہ چڑھے ساچے گنگن گنگنتر، گھر بنک نہ کوئے سہائیندا۔ اپنی بدھ نہ جانے کوئی انتر، آتم پر ماتم نہ کوئے ملائییندا۔
 کلجگ اپنے ہتھ رکھا جگت منتر، جوٹھ جھوٹھ نال رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ دیوے ور، کلجگ انتم تیرا میرا اکو
 گھر، لوک مات سمجھائیندا۔ لوک مات اک دوارا، ہر شبد سٹ جنائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ سے منارا، منی رکھی بھیو کوئے نہ پائیندا۔ تیرا ناد وجے
 دھنکارا، دھن انادی آپ لائیندا۔ میرا نور ہوئے چتکارا، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھر گھر دیکھ دکھائیندا۔ گرگھ ساچے لئے ابھارا،
 آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ چرن کول دے سہارا، دھرت دھول آپ وڈیائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنارس جھرائیندا۔ نرگن دیا کر اجیارا، جوتی
 جوت ڈمگائیندا۔ آتم سیجا کر پیارا، سچ سہنجی سوہا پائیندا۔ سرتی شبدی اک دوارا، کنت بھتار میل ملائییندا۔ رنگ رلیاں مانے اگم اپارا، دس کسے نہ

آئیندا۔ کلجک جیو کرے خوارا، نو کھنڈ پر تھی ایکا دھکا لائیندا۔ سمت سمتی کھیل کرے اپارا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ویہہ سو اٹھارہ بکرمی پار کنارہ، شاہ
 پاتشاہ شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ ایکا نایا لگا اکھاڑا، نو اک اپنا بندھن دکھائیندا۔ دس دس بیس بیس جگدیش اپنا پڑدہ لائیندا۔ نو نو وجے نگارہ، چار چار
 سنائیندا۔ کلجک کرے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سوہن اک دوارا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ ایکا ناؤں
 ہر گھٹ تھاوں سنائے آپ جیکارا، سو پڑکھ نرنجن ہنگ برہم آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم دے ادھارا، پار برہم سچ سہارا، دو جہاناں پار کنارہ سوہنگ ناؤں
 جنائیندا۔ سنجک چلے سچ وارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، شبدی چیلہ ہر ہر گڑ گڑ چیلہ اپنے گھر
 بہائیندا۔ آپے گھر آپے تاکی، آپے بنک سہائیا۔ آپے بھوکھت واکي، آپے پور کرائیا۔ آپے گوبند بنیاساکی، بھر پیالہ امرت جام پیا۔ آپے لہنا دینا
 چکائے باقی، پورب لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آپے کرے وسیر اتن خاکی، آپے نورو نور ڈمگائیا۔ آپے کھولے چوڑاں ہائی، آپے چوڑاں طبق ونج کرائیا۔
 آپے کرے کھیل بازی گار ناٹی، سواگی اپنا سانگ رچائیا۔ آپے گرکھاں چاڑھے ساچی گھاٹی، سچکھنڈ آپ بہائیا۔ آپے دیا آپے باقی، آپے نور کرے
 رُشائیا۔ آپے امرت بوند سوانتی، گرکھاں کھ چوائیا۔ آپے میٹے اندھیری راتی، سنجک ساچا چند چڑھائیا۔ آپے سنائے ساچی گاتھی، سوہنگ اکھر کرے
 پڑھائیا۔ آپے سجن ساچا ساتھی، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے کھیل کرے بوہ بدھ بھانتی، آپے اتم رکھے ذاتی، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیا۔ آپے ہوئے کملا پاتی
 گرگھ نار لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، شبدی دھار جوت اجیار، اپنا روپ وٹائیا۔ آپے
 شبد آپے ناد، دُھن ناد آپ لائیا۔ آپے سنت آپے سادھ، آپے سنگر روپ وٹائیا۔ آپے نام ندھانا گائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھ آپے کرے پڑھائیا۔
 آپے موہن مادھو مادھ، مکند منوہر ککھی نرائن آپ اکھوائیا۔ آپے جگ جگ رکھے یاد، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیا۔ آپے شاہ پاتشاہ کرے سچا راج، ساچے
 تخت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ کلجک انت بھگت بھگونت لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیا۔ ایٹھے اوٹھے کرے لاڈ، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔
 شبدی گر ویکھے ہر رگھناتھ، رگھپت اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجک انت دے سمجھائیا۔ کلجک انت

لگنا، مُکاونہار کرتارا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئی میٹ مٹاونہارا۔ تیرِ نشانہ کدے نہ اُکنا، گو بند مارے انتم دارا۔ کوڑی کریا بیڑا ڈبنا، جوٹھ جھوٹھ رہے نہ وچ سنسارا۔ پُرکھ اکال شیر ایکا بکنا، نو کھنڈ پر تھی مارے نام بھبکارا۔ شاہ سلطان دن دہاڑے لُٹنا، راج راجاناں کرے خوارا۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا پٹنا، دیوے انت ہلارا۔ لکھ چوراسی کلج پودا سُننا، امرت دیوے نہ کوئے ٹھنڈا ٹھارا۔ گرگھ ورلے آون جاون چکنا، جس ملیا آپ نرنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، آد جگادی آپے گر اوتارا۔ آد جگادی ایکا گر، سنکر اپنا کھیل کرائیا۔ آد جگادی لیکھا جانے دُھر، دُھر دی بان آپ رکھایا۔ چار ورن دی ساچی سُر، ہر سرتی شبد ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ایکا نایا نایا ایکا، اک نو ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھاؤں تھائیں ویکھنہارا، دس کسے نہ آئیندا۔ کلج انتم کرے خوارا، لوک مات میٹ مٹائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد پار کنارہ، اللہ رانی کھ نقاب پڑدہ آپے لائیندا۔ کلج کھیل کرے اپارا، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ بیس میسا ٹھانڈا دربارا، ست ستوادی آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ساچے بھگتاں آپ جگائیندا۔ گرگھ ساچے جانا جاگ، سنکر شبد آپ جگائیا۔ انتر آتم اک ویراگ، بن ویراگی آپ دکھائیا۔ آتم پر ماتم وے ناد، انادی دُھن دُھن شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ جگائیا۔ گرگھ جاگے دیاندھ جگائے دین اپنی دیا کمائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے لئے ملائے، میلنہارا بے پرواہیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُونگھی کندر پر بت نظر کسے نہ آئے، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ جس جن رحمت رحیم رحمان آپ کرائے، تس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ راتی ستیا لئے ملائے، گھر گھر پھیرا پائیا۔ راما کرشنا نانک گو بند عیسیٰ موسیٰ محمد رُپ آپ وٹائے، انوپ اپنا کھیل کرائیا۔ ایکا سرشٹ سرب سکھدائے، درشٹ اشٹ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سنت سہیلے لئے پھڑ، گر چیلے اپنے گھر بہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل وچ جہان، نرگن سرگن سرگن نرگن، نرگن اپنا آپ سیوا لائیا۔

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ پنڈ سوہل ضلع امرتسر *

شبد سُت تیرا ساتھ، پُرکھ اکال آپ نبھائیندا۔ کرپا کر لوک مات، الوکک اپنی کھیل کرائیندا۔ سچ بھنڈارا اِکو کھات، گن نہانا آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں بچھے اتم وات، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ ایکا بخشے نام دات، ناؤں نرکارا آپ ورتائیندا۔ چار ورنّاں میٹے ذات پات، اوچ نیچ بھيو چکائیندا۔ نرگن نور کرے پرکاس، ہر جو ساچا چند چڑھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پوری کرے آس، لہنا دینا سرب مُکائیندا۔ ویکھنہارا پر تھی آکاش، گنگن منڈل کھوج کھوجائیندا۔ دو جہاناں کھیل تماش، پُرکھ ابناسی اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میلا آپ کرائیندا۔ شبد سُت ساچے گن، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ آنت پکار لئے سُن، بے آنت وڈا شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، بھگت بھگونت لئے جگائیا۔ راگ سُنائے ساچی دُھن، انادی اپنا ناد وجائیا۔ بھيو نہ جانے کوئے رکھ مَن، ابھید اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کلجگ آنت آنت جنائیا۔ نرگن نور ایکا دھرنا، دھرنی دھرت دھول وڈیائی۔ جيو جنت چار ورن آپے ورنّا، کنت کنتوہل اپنا ناؤں دھرائیا۔ گر اوتاراں آپے پھرنا، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیا۔ شبد اگئی دو جہاناں ایکا پڑھنا، پڑھ پڑھ اپنا راگ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملائے سچ سُبھائیا۔ میل ملاوا اتم کل، نر ہر اپنا آپ جنائیندا۔ کرے کھیل عقل کل، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نرگن جوتی شبدی آپے رل، سرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ سمبل نگرى دھام مل، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت بھيو گھلائیندا۔ سمبل نگر سچ مکانا، بے مقام آپ بنائیا۔ وسنہار سرى بھگوانا، دس کسے نہ آئیا۔ تیرا ناؤں مرد مردانہ، گر گر اپنا رنگ دکھائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل ایکا ایک جنائیا۔ پاوے سار دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار چلائی۔ شبد اگئی اک ترانہ، ترے گن اتپتا آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آنت ملاوا ہتھ کرتار، نرگن نرگن آپ جنائیندا۔ شبد سُت تیری سیوا اپرا، جگ چوکڑی آپ لگائیندا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بندھن آپے پائیندا۔ تیرا

۱۰۷۶

۱۰۷۶

بندھن پائے ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ جگ چوکڑی پار کر، پار کنارہ دے سمجھائیا۔ کلجگ آنت سہری بھگونت جوتی جاتا نرگن روپ مات دھر، آپ اپنا پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا میلا اپنے گھر دکھائیا۔ تیرا میلا ساچے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ جگ چوکڑی جان ہر، ہر جو اپنا پندھ مکائیندا۔ پرگٹ ہوئے نرائن نر، نرناری کھیل کرائیندا۔ سنت سہیلے آپے پھر، گرگھ اپنا بندھن پائیندا۔ گرسکھاں اندر آپے وڑ، اپنی بوجھ آپ بھجھائیندا۔ الکھ اگوچر نہ جسمے نہ جائے مر، جیون مرن اپنی کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی میلا گروگر چیل، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ ہر سنگر جانے جانی جان، جانہار آپ اکھوائیا۔ کلجگ آنت کرے پہچان، بے پہچان اپنی دیا کمائیا۔ درگھر ساچے میلے آن، میل ملاوا سہج سہجائیا۔ آتم پر ماتم ویکھے مار دھیان، برہم پار برہم دے وڈیاں۔ شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن سرب مٹ جان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کھانی بانی نہ کوئے گیان، دھیان دھیان نہ کوئے جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی جگت واسنا ہوئے شیطان، شرع گھر گھر کرے لڑائیا۔ راج بھوپ ہون بے ایمان، سچ سچ نہ کوئے رکھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جھلے نشان، سچ نشانہ نہ کوئے اٹھائیا۔ نیتر روون زمیں اسمان، کوک کوک دین دھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ویلے آنت تیرا روپ آپے ویکھ دکھائیا۔ انتم ویکھے تیرا روپ ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ کرے کھیل شاہو بھوپ، شہنشاہ اپنی دھار چلائیندا۔ آد جگادی ست سرؤپ، ست ست اپنارنگ رنگائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھولائیندا۔ اپنا انتم کلجگ دیوے آپ ثبوت، وید پُران بھیو کوئے نہ پائیندا۔ پنج تت کایا نہ کوئے قلبوت، بن رسنا جہوا کلمہ آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے ست رکھنی آس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناس، ابناسی اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن ہو کے وسے نرگن پاس، نرگن اپنا بندھن پائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ لوء پُری دیوے دھرواس، چرن دوار اک دکھائیندا۔ لہنا دینا چکائے پر تھمی آکاش، گگن منڈل پاونہارا اس، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بوجھ آپ بھجھائیندا۔ ساچی بوجھ لینی بھجھ، ہر سنگر آپ جنائیا۔ تیرا میرا ایکا نور کسے نہ آوے کوئی سدھ، بھیو ابھید نہ کوئے کھلائیا۔ کلجگ انتم نرگن نر اکار

تیرے آسو پر ہے کد، سچ سنگھاسن ایکا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر شبدی میل ملایا۔ جوتی شبدی نرگن
 میلا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ آپے گرو آپے چیل، چیلگر آپ اھوائیا۔ ایٹھے اوٹھے سجن سہیلا، سگلا سنگ رکھایا۔ نو نو چار چوکڑی انتم ویلا، تھت
 وار نہ کوئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرتا، کلج انت انت کرائیندا۔ ناؤں نہکلنک
 نرائن نر اوتارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوٹھ جوٹھ کرائے پار کنارہ، ہو میں ہنگتا گڑھ تڑائیندا۔ سرشٹ سبائی دئے آدھارا، لکھ چوراسی ایکا اوٹ
 جنائیندا۔ چار ورنناں کرے پار کنارہ، آتم برہم سرب سمجھائیندا۔ شبد اناد بول جیکارا، ڈھر دی بانی بان لگائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، گھر گھر وچ آپ
 دکھائیندا۔ دیا باقی اک اجیارا، کملا پاتی ڈگمگائیندا۔ شبد اگمی سچ ڈھنکارا، ڈھن آتمک راگ لائیندا۔ وجدی رہے اک ستارہ، تندى تند نہ کوئے رکھائیندا۔
 آپے گاوت گاونہارا، سُننہار آپ ہو جائیندا۔ آپے دیکھے دیکھنہارا، اپنا مندر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اگڑی کار آپ کرائیندا۔ سرب جیاں
 دا سانجھ یارا، حق حقیقت اک دکھائیندا۔ لاشریک پرورد گارا، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ سینتا سرتی رام پیارا، رحمت اپنی آپ کمائیندا۔ نام بنسری اک
 جیکارا، کاہنا کرشنا ناد سناائیندا۔ نام ست وچ وپارا، ست ستوادی ونڈ ونڈائیندا۔ فتح ڈنکا وچ سنسارا، واہوا سنگر آپ وجائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دیکھے دیکھنہارا،
 ستاں دیپاں پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی کھولنہارا بند کوٹھا، گھر گھر اپنی تاکی لائیندا۔ گرگھ ساچے لئے اُہارا، گرگھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچے سنتاں دئے
 ہلارا، نام ہلونا اک لگائیندا۔ ساچے بھگتاں لگائے اک اکھاڑا، پڑکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ میل ملاواں سٹ دُلارا، جوتی جوت بندھن پائیندا۔ حکمی حکم حکم
 ورتارا، اپنا حکم آپ سناائیندا۔ راج بھوپ بن سکدارا، آپے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل کردا رہیا وارو وارا، نرگن سرگن روپ
 وٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پار برہم پت پر میثور دوئے جوڑ کر گئے نمسکارا، سیس جگدیش سرب جھکائیندا۔ آتر آتم پر ماتم اگے منگدے رہے بن
 بھکھارا، خالی جھولی سرب دکھائیندا۔ کرپاندھ ٹھا کر سوامی دیوے وست دیونہارا، نام امولک آپ ورتائیندا۔ رسنا جہوا بول جیکارا، اکھر اکھر بن لکھارا،
 چار جگ دی جگتی دھارا، جیون جگت سرب سمجھائیندا۔ پڑھ پڑھ لیکھا اگم اپارا، رسنا جہوا گائے وارا، ہتی دندکھ صالاجندا۔ ایکو اوٹ ایکنکارا، اکو چوٹ

شبد نگارہ، آد جُگاد برہم برہماد اک اکلآ آپ لگانیندا۔ کلجگ انتم دیکھے دیکھنہارا، گر شبد میل ملائے وچ سنسارا، جوتی نور نور چمتکارا، اندھ اندھیر اندھیر مٹائیندا۔ راگی نادی وٹے باہرا، دھرت دھول نہ کوئے منارا، کسے ہتھ نہ آئے مندر مسجد گروڈوارا، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ چار جگ دا بن ونجارا، زرگن سرگن کردا آیا ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، گر شبدی اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی شبدی ایکا دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ نو نو چار اتریا پار، اگلا مارگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ پچھلا لہنا قرض اُتار، آگے ایکا حکم ورتائیا۔ آتم برہم سرب پسا، ایش جیو جیو سمجھائیا۔ سرب جیاں داسا نجا یار، پروردگار اک اکھوائیا۔ سچھنڈ و سہام نیار، سچ محلے سو بھاپائیا۔ زرگن نور نور اُجیار، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ شبدی سٹ سٹ بلکار، آد جُگادی آپ پرگٹائیا۔ جگ چوکڑی دے سہار، سرگن اپنی دھار دکھائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے اپار، آپ اپنا بل دھرائیا۔ شبد ڈلارا لئے اٹھال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ زرگن جوت دیک آپے بال، گھر مندر کرے رُشنائیا۔ کرپاندھ دین دیاں، اچرج کھیل آپ کرائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گرتا پیر پیغمبر جس دی کردے رہے بھال، سو پُرکھ زرنجن اپنا پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے گو بند لال، لالن بھل کدے نہ جائیا۔ انتم اپنا حل کرے آپ سوال، چار جگ لکھ لکھ پٹی گئے پڑھائیا۔ حکمے اندر کال مہاکال، ترے کال درسی اپنی کھیل کرائیا۔ اپنی چلے اولٹری چال، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جن بھگتاں مارگ دتے سکھال، زرگن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ کایا مندر سچّی دھر مسال، گر شبدی سیو کمائیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے بے حال، گر گر ایکا کنت منائیا۔ سننگر صاحب دین دیاں، دین اپنی دیا کمائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، گرگھ اپنے سنگ ملائیا۔ شبد وچولا بن دلال، پُرکھ اکال پلو دئے پھرائیا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد وڈا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، شبد گر میلا سچ سُبھائیا۔ شبد گر جوتی دھار، جوتی جاتا آپ بنائیندا۔ ایکا مندر کر پیار، ایکا گھر سو بھاپائیندا۔ ایکا حکم ست ورتار، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ایکا نام شبد جیکار، بے جیکارا آپ لائیندا۔ ایکا وشن برہما شو دئے پیار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ایکا جگ چوکڑی ہوئے اُجیار، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکا سیوالائے گر اوتار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ایکا شاستر سمرت وید پُران بولے جیکار، بے جیکار اپنے ناؤں کرائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی کرے پسا، ترے گن اپنا بندھن پائیندا۔ ایکا پنج

تت گھڑے گھاڑ، گھڑنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی کھیل آپ سمجھائیندا۔ شبدی کھیل ہر جو اُنت، ایکا ایک جنایا۔ ویس وٹائے سری بھگونت، نور نورانہ کر رُشائیا۔ تیری مہما جنائے اگنت، بے اُنت وڈ وڈیائیا۔ پکڑ اُٹھائے ساچے سنت، سنت سہیلا سچا ماہیا۔ دیوے وڈیائی وچوں جیو جنت، جیون جگت اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا وست آپ ورتائیا۔ ایکا وست دیوے نرنکار، شبدی شبد جنائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، پچھلی وارتا سرب مکائیندا۔ تیرا میرا ہوئے پیار، دُجا وچ نہ کوئے رکھائیندا۔ تیرا میرا ناؤں ہوئے اُجیار، دُجا ڈنک نہ کوئے و جائیندا۔ تیرا میرا وسے گھر بار، سچ گھرانہ اک بنائیندا۔ تیرا میرا لگے دربار، دربان درویش دُجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ تیرا میرا ہوئے ادھار، سچ ادھارتا اک وکھائیندا۔ تیرا میرا سچ شنگار، دُجی اچھیا نہ کوئے ودھائیندا۔ تیرا میرا اک پسا، بن پساری کھیل کرائیندا۔ تیرا میرا اک وہار، بوہاری اپنی دھار چلائیندا۔ تیرا میرا اک جیکار، بے جیکار ہر جنائیندا۔ میرا ناؤں پُرکھ اگم اپار، میری سو کوئے نہ پائیندا۔ توں شبدی میرا سُت دُلا، جن جننی میں اکھوائیندا۔ تیرا گھاٹن گھڑیا پر اپار، گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ تیرا محل اٹل مینار، تھر گھر ساچا آپ بنائیندا۔ اپنے وچوں کڈھی تیری دھار، دھار دھار وچوں اپائیندا۔ رنگ چاڑھ پر اپار، رنگت تیری اک وکھائیندا۔ اپنا رنگ کر تیار، مردنگ ہتھ پھڑائیندا۔ اپنا اند پر اپار، تیرے وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پُرکھ اکال ایکانر، شبدی سُت اگے دھر، نرگن نرگن اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نرگن دھار، نرکار آپ جنایا۔ سچھنڈ دوارے کر اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑ، شبد دُلا اک بہایا۔ کرے کھیل پر اپار، جگ چوکڑی بھيو کوئے نہ پائیا۔ کلجگ اتم وار، دیاوان اپنی دیا کمائیا۔ لوک مات محل اُسار، ساڈھے تن ہتھ بنت بنایا۔ گر چیللا وسے اک دوار، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، گو بند شبدی میل ملائیا۔ ساچا ڈھولا وچ سنسار، بن وچولا آپ سنایا۔ پڑدہ اولہلا دے اُتار، مکھ گھنگٹ نہ کوئے رکھائیا۔ نرگن چولا بدلے آپ نرنکار، پنچ تت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جوتی شبدی شبدی جوت اپنا رنگ وٹائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اتم دھار، اپنی آپ جنائیندا۔ شبدی سُت کر پیار، نور نور وند وندائیندا۔ چار جگ کسے نہ

پائی سار، ہر کا بھیونہ کوئے کھلائیندا۔ سوہنگ روپ آپ زرنکار، پتا پوت وند وندائیندا۔ سو روپ پڑکھ اکال، ہنگ شبدی گود سہائیندا۔ کلجگ انتم میلا
 وچ سنسار، ساچے گھر آپ کرائیندا۔ نیتزنن نہ کوئی ویکھے پاوے سار، روپ رنگ نہ کسے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم اپنا
 میل ملائیندا۔ شبدست میل ملاوا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ کلجگ انتم رکھنا دعوہ، ایک اوٹ رکھائیا۔ زرنگن پکڑے تیریاں باہواں، اپنی گود سہائیا۔ سدا
 سہیلا دیوے ٹھنڈیاں چھاواں، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دھار آپ وہائیا۔ شبدی دھار سوہنگ روپ، جوتی نور
 درسائیندا۔ آپے جانے ہر جو بھوپ، دوسر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھاکھے پوت سپوت، پتا پوت کھیل کھلائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا وند
 وندائیندا۔ آتم پر ماتم تانا پیٹا اکو سوٹ، ایک رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم میلا آپ ملائیندا۔ ہنگ برہم میلنہارا، سو
 پڑکھ زرنجن آپ اکھوائیا۔ شبدی شبد بن ونجرا، ہر ہر اپنا ہتھ چلائیا۔ کھیلے کھیل گم اپارا، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیا۔ کلجگ انت کرے سچ وہارا، بوہاری اپنی
 کار کمائیا۔ ساچے بھگتاں دے ہلارا، نام دھکا ایک لائیا۔ نیتزنن اک اگھاڑا، آلس نندرا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 روپ آپ سمجھائیا۔ بھگت بھگوان ایک رنگ، ہر ہر اپنا بھیو کھلائیندا۔ سنت ساجن منگے منگ، وست امولک جھولی پائیندا۔ گرگھ دارا ویکھے لنگھ، اپنا پندھ
 مکائیندا۔ گرسکھ دیوے اک انند، انند انند وچ جنائیندا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہر سنگر اپنی گنڈھ
 پوائیندا۔ مانس جنم دیوے ٹھنڈ، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ گرسکھ نار سدا سہاگن لوک مات نہ ہوئے رنڈ، جگت رنڈیا آپ مکائیندا۔ بھگت بھگونت نہ
 دیوے کنڈ، کروٹ اپنی نہ کدے بدلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک زرائن نہ، شبدی شبد میل ملائیندا۔ شبدی جوتی ایک راس،
 ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک نور اک پرکاس، ایک دیپک رہیا جگائیا۔ ایک کھیل اک تماش، ایک خالق خلق رہیا دکھائیا۔ ایک بھگتاں کرے پوری آس، جگ
 جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ایک زرنگن سرگن وسے پاس، اپنا پڑدہ آپے لاہیا۔ کلجگ انتم گرگھماں کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائیا۔ مات گر بھ نہ پھیرا
 پائے دس دس ماس، اٹا برکھ نہ روپ وٹائیا۔ لیکھے لگے رسن سواس، جو جن رسنا ہر گن گائیا۔ جنم جنم دی بھجائے پیاس، امرت میگھ اک برسائیا۔ کایا

کرے سائیک سائیک، ست ست اپنا نور سائیک۔ بیچ وکارا پاش پاش، کھنڈا کھڑگ اک چکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے آپ ترائیا۔ گرگھ ساچا ترے جگ، سنگر پورا آپ ترائیندا۔ پھر پھر ہنس بنائے گت، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ آپ چڑھائے سچ جہاز، ساچا بیڑا آپ بھرائیندا۔ ویلے اتم رکھے لاج، سوچھ سرپوئی درس دکھائیندا۔ گرگھ تیرا رچ رچ کاج، ہر جو اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میل ملاوا ساچے گھر، گر شبدی دیا کمائیندا۔ شبد گر ساچا میتا، پُرکھ اکال جوت رُشنائیا۔ آد جگاد جانے اپنی ریتا، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ کلج اتم کھیل کرے انڈیٹھا، دس کسے نہ آئیا۔ بھٹنہارا کوڑا ریٹھا، کوڑی کرپا دے مٹائیا۔ گرگھیں بنے ساچا میتا، متر پیارا ناؤں دھرائیا۔ میٹ مٹائے لہنا دینا ہست کپٹا، اوچ نیچ نہ کوئے دکھائیا۔ گرگھ ورلے ویسا چیتا، چیتن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوڑا سی پرکھے نیتا، نیتوان آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ سجن آپ اٹھائیا۔ گرگھ ورلا جائے اٹھ، جس جن سنگر دیا کمائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، رس رسیاں رس دکھائیا۔ نرمل نور جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیر گوائیا۔ نج اتم کر کر واس، اپنا بھو کھلائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، گرہ مندر ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھیں اپنا سنگ بُجھائیا۔ گرگھ نبھائے تیرا سنگ، ہر مہربان مہربانا۔ کلج اتم نو کھنڈ پر تھی بُکھ ننگ، ہر کا نام دیوے نہ کوئی دانا۔ سادھا سنتاں ننگی ہوئی کنڈ، گھر لے نہ سری بھگوانا۔ چیاواں جنتاں چھڈیا پرمانند، جوٹھ جھوٹھ رسناگن دکھانا۔ دین دیال صاحب سدا بخشنڈ، گرگھیں بخشے ایکا چرن دھیانا۔ جنم جگ دی ٹی دیوے گنڈھ، کرپا کرے گن ندھانا۔ اک سنائے سہاگی چھنڈ، ست پُرکھ نرنجن دھر فرمانا۔ لیکھے لگے بتی دند، جو جن رسنا گائے گانا۔ نمسکار نمسکار کرن سورج چند، وشن برہما شو کرے دھیانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ورلے دیوے ایکا برہم گیانا۔ ایکا برہم گیان دیوے گیانت، گیان دھیان بھو نہ رائیا۔ پُرکھ ابناسی اتم پر ماتم دیوے سچ بچھانت، اپنی پہچان ہو نہ کسے سمجھائیا۔ ایکا نام دیوے سچ امانت، ویلے انت اپنے کھاتے لئے پائیا۔ شبد وچولا بن بن دے ضمانت، ساچی ضامنی آپ رکھائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ ابناسا صحیح سلامت، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، ہرجن ساچے کرے پڑھائیا۔ ہرجن پڑھنا اکو اکھر، سو پڑکھ زرنجن آپ پڑھائیندا۔ بجر کپاٹی توڑے پتھر، ہنگ برہم پاربرہم میل ملائیندا۔ پنچ وکارا لاپے ستر، سپس پھیر نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ ترائیندا۔ گرگھ ترے ترے وچ سنسار، تارنہارا سنگر اک اھوائیا۔ کھج انت سُن پکار، بے انت پھیرا پائیا۔ سادھ سنت گئے ہار، ہر کا پلو نہ کوئے پھرائیا۔ گھر گھر کرن جھوٹھ و بچار، ست ست نہ کوئے وڈیائیا۔ گر اوتار کرن پکار، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، اپنا پھیرا آپے پائیا۔ کھج اتم پائے پھیرا، مہالی ہر بلوانا۔ میٹنہارا اندھ اندھیرا، زرنجن زرنجن کرے کھیل مہانا۔ گرگھ میلے نہ لائے دیرا، بھو کھلائے والی دو جہاناں۔ ست پڑکھ زرنجن ہوئے دلیرا، زرنجن نور جوت مہانا۔ ایکاناؤں نو کھنڈ پر تھی پائے گھیرا، جوٹھ جھوٹھ مٹے نشانہ۔ گر سکھ لیکھا چکے تیرا میرا تیرا، رسنا جھوا گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ، دربارا سنگھ دے گرہ پنڈ سوہل ضلع امرتسر *

جگ جگ جو رہیا لکھا، لگنہارا اپنا پڑدہ لاپیا۔ زرویر ہو کے آپے لکھا، ناؤں زرنکارا ڈنک و جائیا۔ سورپیر ہو کے اٹھیا، بل اپنا آپ دھرائیا۔ دو جہاناں ویکھے چار گٹھیا، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو سُرپت راجا اندھ سادھ سنت گر اوتار کوئے نہ رہے ستیا، آلس نندرا سب دارہیا مکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچتیا، بے انت بے پرواہیا۔ کھج آپے جانے اپنی رتیا، رت رتڑی آپے ویکھ وکھائیا۔ کوٹن کوٹاں وچوں گرگھ ورلے آپے پچھیا، اپنا ڈکھرا آپ سنائیا۔ انت ملن دا ویلا ڈھکیا، ڈھو آ لے کے آیا سچا ماہیا۔ زرنجن بن بن لاگی کٹدا پھرے بتیاں، گھر گھر پھیرا پائیا۔ پہلوں روداس چمارے کولوں گنڈھاؤندا رہیا جتیاں، ہن کٹھیاں گنڈھ وکھائیا۔ آپ اٹھائے روجاں ستیاں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ لگواں کھیل پڑکھ ابناسا، جگ جگ آپ کرائیندا۔ سرگن وینہدا آیا تماشا، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ آسن لائیندا۔ اپنا ناؤں دے دے بھروسا، جگت دھرواس

اک دکھائیندا۔ لیکھا جان پر تھی اکاسا، آکاش اپنا نور پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ لگیا رہیا بیکنٹھ دھام، برقع اپنا ناں آپ اٹھائیا۔ کوٹن کوٹ لہ لہ گئے رام، رمیا رام رام دھیائیا۔ کوٹن کوٹ راس پا پا گئے گھنٹیا شام، ساچا کاہن اپنی سیوا رہیا لگائیا۔ کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ محمد دے دے گئے پیغام، اپنا پیغام دھر درگاہ نہ سکے پُچائیا۔ نانک نرگن پایا ایک مان، سرگن نانک نال ملائیا۔ لگیا رہیا سری بھگوان، نظر کسے نہ آئیا۔ آپے ہو انت مہربان، نانک سدیا چائیں چائیا۔ کریا کھیل اندھ مکان، اپنا نور نور درسا ئیا۔ نرگن نانک نرگن چرنی ڈگا آن، نرگن اپنے انگ لگائیا۔ واہو تیری کھیل میرے مہربان، بھیو کوئے نہ پائیا۔ بن نیتر پیکھیا دسیا جائے نہ سچ نشان، تیرا لگیا روپ نظر کتے نہ آئیا۔ بن بھکھک منگاں دان، توں دیونہار وڈ بلوان، دیندیاں توٹ کوئے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹی جیو تیرا دسیا ناؤں لوک مات سارے گان، تیرا درس نظر کتے نہ آئیا۔ تیری دس کے نہ گیا کوئی سچ پچان، پنچ تت چولا گرو گرو روپ دھرائیا۔ میں تیری کرپا تیرا درشن ڈٹھا آن، تیرا روپ رنگ نظر کوئے نہ آئیا۔ ایک نور جوت مہان، جوتی جوت وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کیوں لگ لگ کھ چھپائیا۔ کیوں لگیا میرے گوپال، تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کیوں بھلے اپنے لال، گر اوتار تیرا راہ نکائیندا۔ تیرا ناؤں جگت دلال، سچ دلالی مات کرائیندا۔ میں کیتا اک سوال، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ کون ویلا لوک مات ملیں آن، اپنا نوری نور درس دکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال اپنی دیا کمائیندا۔ نانک تیرا روپ دس دس دھار، جوت نرنکار آپ اٹھائے اپنا لال، گوہند اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ نانک سُن ساچے میت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ تیری میری ساچی ریت، دوسر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ میں بیٹھا رہاں اتیت، اتیت تیرا دوارا سہائیندا۔ میں سناواں سچا کیت، توں سُن سُن راگ الائیندا۔ تیرا لیکھا وچ ہست کیت، کیت جیو جنت وچ سمائیندا۔ تیری جوتی کرے پریت، پریت اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلا ئیندا۔ نانک نرگن آگوں بول، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ توں آد جگاد رہیں اڈول، نہ ڈولے نہ کوئے ڈلا ئیا۔ میرے نال کریں قول، کون ویلے اپنا درس دیں دکھائیا۔ پرگٹ ہوویں اُپر دھول، دھرنی دیویں مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو

رہیا کھلایا۔ لگ چھپ کر سی کار، جگ جگ کھیل کر آیا۔ زرگن سرگن کر تیار، ساچی سیوات سمجھایا۔ وینہدا رہیا جگ چوکڑی چار، نو نو اپنی دھار
 رکھایا۔ شبدی شبد سندیسہ دے سنسار، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ نانک تیرے نال کراں اقرار، کیتا قول بھل نہ جایا۔ کلجگ آوے اتنم وار، اپنا پڑدہ
 دیاں اٹھایا۔ زرگن نور کر اجیار، لوک مات ویکھ دکھایا۔ جگ جگ دے وچھڑے ساچے سنت میلاں آن، بھگت اپنے رنگ رنگیا۔ اندر وڑ وڑ کراں
 پچھان، لکھ چوراسی کولوں مکھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دکھایا ایگا گھر، دُھر درگا ہی دتا ور، حکمی حکم آپ سنایا۔ سُنیا حکم
 دُھر دربار، سنگر نانک خوشی منایا۔ رسنا کہے مہابلی اترے اپنی وار، کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے بچیاں کرے پیار، گرگھ ساچے سُن اٹھایا۔ کلجگ
 بھانڈے کیتاں جیواں کرے خوار، خواری میٹے نہ کوئے لوکایا۔ اپنا درس دے دکھال، زرگن نور کر رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتنم ور، اپنا بھو آپ چکایا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، مکھ نقاب نہ کوئے رکھائیندا۔ کوڑا گھنگٹ دے اٹھا، نیتز نین نین مٹکائیندا۔ سوچھ سروپی
 درس دے دکھا، شاہو بھو پی اپنی دیا کمائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پھیرا پا، دہ دشا پڑدہ لاہندا۔ سنت سہیلے لئے جگا، جیون جگت آپ جنائیندا۔ باہوں پھڑ پھڑ
 لئے اٹھا، اپنا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ گر سکھ توں میرا میں تیرا دوہاں وسنا ایکا تھاں، ساچا دھام آپ وڈیائیندا۔ اوتھے دوسر کوئی جائے نہ، بن پاندھی
 پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن نور مات دھر، آپ اپنا نور پرگٹائیندا۔ زرگن نور ظاہر ظہور، ظاہرا اپنا کھیل
 کرایا۔ لگ لگ جگ چوکڑی کردا رہیا قصور، اپنا قصور نہ کسے سمجھایا۔ حکمی حکم دیندا رہیا ضرور، اپنی ضرورت نہ کسے بھجھایا۔ کوٹن کوٹ اتارے اپنے
 پور، اپنا بیڑا بھر کے اپنا آنت نہ کدے کرایا۔ کلجگ آنت پرگٹ ہو سرب کلا بھر پور، اپنی دیا آپ کمایا۔ جن بھگتاں دیوے اک سرور، امرت رس
 رس چکھایا۔ جس نوں کہندے گئے سے دور، سو نیرن نیرا ہو ہو درس کرایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ گنڈھ ایکا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن بن پنچ
 تت کا یا گر سکھاں دیندا رہیا چرن دھوڑ، کلجگ اتنم زرگن روپ گر سکھاں چرن دھوڑ لین آپے آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 چوکڑی بنیا رہیا موڑھ، بے عقل اپنی عقل نہ کسے جنایا۔ ہر کا کوئی نہ جانے سچ شعور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لگ لگ اپنا وقت

لنگھائیآ۔ لُک لُک وقت لنگھائے سنسار، اپنا بھیو نہ کسے جنائیآ۔ گرگھ وِلا کرے انگیکار، جس جن اپنے انگ لگائیآ۔ اندر وِڈ وِڈ کھولے آپ کوڑا، گھر مندر پھیرا پائیآ۔ کسے نظر نہ آئے کرتا پُرکھ کرنہار، لکھ چوڑاسی رہی گر لائیآ۔ گرگھ وِلا کرے آپ پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، در گھر درشن دیوے آن، اپنا پڑدہ نہ کوئے رکھائیآ۔ ویکھو پڑدہ گیا لتھ، ہر جو ہر ہر آپ اٹھائیندا۔ جس دی گاؤندے رہے گاتھ، سو گاتھا اپنی آپ سٹائیندا۔ جسوں کہندے رہے پُرکھ سمرتھ، سو سمرتھ پُرکھ اپنا ویس وٹائیندا۔ بن پکڑیاں بن بنھیاں جن بھگتاں ہو یا وس، وس ہو ہو سیو کمائیندا۔ سیوا کر کرے نہ بس، اپنا فرض پور کرائیندا۔ سچکھنڈ لے جائے ہس ہس، ہنس مکھ اپنا راگ سٹائیندا۔ گر سکھ مارگ دیوے دس، کول بہہ بہہ سمجھائیندا۔ پتا پوت اِکے گھر جائیے وس، پھیر وِچھوڑا کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، گر سکھ اپنی گود سٹائیندا۔

*** ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ سوہل ضلع امرتسر ***

نرگن اپنا پڑدہ دیوے لاہ، سو پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ شبدی گر بنائے ملاح، ساچا مارگ ایکا لائیآ۔ نرگن سرگن دئے صلاح، ساچی سکھیا اِک پرگٹائیآ۔ لکھ چوڑاسی ایکا ناں، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیآ۔ کایا مندر وکھائے سچ مکاں، گھر گھر وِچ بنک سٹھائیآ۔ ست ستوادی اِک نشاں، سچ نشاں اِک جھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیآ۔ ہر کا پڑدہ جائے لتھ، ہر جو ہر ہر آپے لاہندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا بل دھرائیندا۔ شبد اگئی ایکا وتھ، دو جہاناں آپ ورتائیندا۔ جگا جگتر مہما کتھ، کتھ کتھنی آپے گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا پڑدہ ہر جو لاہنا، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ لوک مات پھیرا پاؤنا، روپ انوپ ویس وٹائیآ۔ ساچی نگری آسن لاؤنا، سمبل دیوے مان وڈائیآ۔ ساڈھے تن ہتھ بنک وڈیاؤنا، وڈ وڈا کھیل کرائیا۔ اپنا بھیو آپ کھلاؤنا، ابھید کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ

آپے لائیا۔ پڑدہ لاہے ہر کرتار، اپنی دیا کمائیدا۔ نرگن جوت کر اجیار، نور نورانہ ڈمگائیدا۔ تخت نواسی بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم جنائیدا۔ جگ چو کڑی سچ وبار، نرگن سرگن راہ چلائیدا۔ شبد اگئی بول جیکار، کھانی بانی ویکھ وکھائیدا۔ سنجگ تریتا دواپر کر کر پار، لیکھا سب دا اپنے وچ چھپائیدا۔ کلجگ اتم آئے وار، دو جہاناں والی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اپنا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ شبد اگئی دھر فرمان، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت، آتم پر ماتم دیوے اک گیان، برہم پار برہم ملایا۔ ایش جیو کرے کلیان، اک وکھائے سچ مکان، گرہ مندر دے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو دیوے کھول، کھولنہار کرتارا۔ شبد اگئی ایکا بول، چار ورن سنائے سچ جیکارا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش تولے ایکا تول، نرگن سرگن بنے ونجارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم اپارا۔ اگم اپار کھیل اول، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو اک اگلا، عقل کل اپنی دھار چلائیا۔ لکھ چوڑاسی دئی دویتی میٹے سلا، ہوئے ہنگتا مایا ممتا دے گوائیا۔ شبدی گر پھرائے پلا، گھر گھر اپنا بندھن پائیا۔ پنچ وکار کرے نہ ہلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے لڑایا۔ دھام وکھائے اک اٹلا، محل اچل بے پرواہیا۔ اپنے نور آپے بلا، دیا باقی نہ کوئے کائیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، دھر فرمانا رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔ پڑدہ اٹھائے سری بھگوان، دئی دویتی میٹ مٹائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی اک گیان، چار ورن اٹھاراں برن آپ سمجھائیدا۔ ایکا ناؤں دھر فرمان، سچ سندیسہ راگ الائیدا۔ آتم پر ماتم کھیل مہان، پنچ تت کایا چولا سچ ہنڈھائیدا۔ گھر لیکھا چکے سچ مکان، گرہ مندر آپ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپے لائیدا۔ پڑدہ لاہے دین دیاں، اپنی دیا کمائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچی دھر مسال، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ گھر دیا باقی جگائے لال گلال، رنگ رنگیلا اپنا رنگ رنگیلا۔ انحد شبد وجائے تال، تال تلوڑا اپنا آپ وکھائیا۔ امرت آتم ٹھانڈا دے پیال، نہجھر جھرنا آپ پیایا۔ ساچے تخت دے بہال، تخت نواسی ہوئے سہایا۔ ناتا توڑے اتم کال، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ سنگر پورا حاضر حضورا گرگھ گر سکھ کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنچ

تت کرے گڑمانیا۔ برہم مت اک سکھال، من مت دے گوانیا۔ شبدی گر چلے نال نال، سرتی شبد شبد سمانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دئی دوتی ڈیرہ آپے ڈھاپیا۔ دوتی ڈھاپے کندھ، مایا پڑدہ آپ اٹھانیندا۔ گیت سنائے سہاگی چھند، بن رسنا جہوا گانیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک انند،
 پرمانند آپ دکھانیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ تڑانیندا۔ ہوئے پرکاس بن سورج چند، جوت زرنجن ڈمگمانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنا درس دکھانیندا۔ گرسکھ دیوے ہر جو درس، سنگر اپنی دیا کمانیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، اگنی تت بھجانیندا۔ جنم جنم دی میٹے
 حرص، پورب لیکھا جھولی پانیندا۔ کلجگ انتم کریا ترس، زرنجن اپنا ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بھو آپ کھلانیندا۔
 ہر جن بھو کھولے آپ، ہر اپنی دیا کمانیا۔ ست جپائے ایکا جاپ، سوہنگ اکھر کرے پڑھانیا۔ آتم پر ماتم مائی باپ، پتا پوت گود سہانیا۔ ڈھردر گاہی اکو
 دات، جن ساچے جھولی آپے پانیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری رات، چند چاندنی دے چمکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا
 کمانیا۔ دیا کمانے سوامی ٹھا کر، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، گھر گھر وچ کھیل کرانیندا۔ زرنجن کرم کر اجاگر، ہر جن اپنی بو جھ بھجانیندا۔
 ونج کرائے بن سوداگر، نام دست جھولی پانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا نام ست سمجھانیندا۔ ساچا نام سوہنگ
 ڈھولا، سو پڑکھ زرنجن آپ جنانیا۔ سنجگ بنے جگت وچولا دو جہاناں میل ملانیا۔ آپ اٹھائے پڑدہ اولہا، بھو ابھید کھلانیا۔ اٹا کرے نابھ کولا، امرت
 میگھ برسائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولا، سر اپنا ہتھ لگانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن سوہنگ نش اکھر آپ پڑھانیا۔ سوہنگ اکھر
 اجپا جاپ، ہر جاپت جپت کرانیندا۔ میٹنہار تینو تاپ، ترے گن اگنی آپ بھجانیندا۔ جنم جنم دے لاپے پاپ، پت پاپی پار کرانیندا۔ آتم پر ماتم بنائے
 سجن ساک، سگلا سنگ دکھانیندا۔ بند کواڑا کھولے تاک، بجر کپائی کڈا لانداندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا
 جاپ آپ پرگٹانیندا۔ ساچا جاپ سوہنگ سو، سو پڑکھ زرنجن آپ پرگٹانیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، گرگھ اپنے نال ملانیا۔ جنم جنم دی میل دھو، زرنجن نیر
 نیر کرانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دے وڈانیا۔ ایکا نام ہر کارنگ، ہر جو ہر ہر آپ جنانیندا۔ زرنجن کھیل کرے سورا

سربنگ، سرگن اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ انتم گنا پندھ، تھرمات رہن نہ پائیندا۔ سنجگ چڑھنا ساچا چند، ست ستوادی آپ چڑھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی گاؤنا
ایکا چھند، سوہنگ ڈھولا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ابناسی کرتا کرتا
پُرکھ جگت وچولا آپ اکھوائیندا۔

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جگیر سنگھ دے گرہ گلوبو آ ضلع امرتسر *

گر سکھ گر گر دیوے دینا، دیونہار اک اکھوائیندا۔ جنم جنم دا مکے لہنا، لہنا اپنے کھاتے پائیندا۔ درس دکھائے نیتز نیناں، نین نیناں نال ملائیندا۔ تن
بستر پائے اکو گہنا، نام رنگیلا رنگ چڑھائیندا۔ سنگر شبد ساک سجن ساچا سینا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ
جھولی آپ بھرائیندا۔ گر سکھ جھولی مات بھر، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ جگ جگ دیونہارا ور، داتا دانی بے پرواہیا۔ زربھو چکائے بھے ڈر، بھے اپنا اک
رکھائیا۔ چرن سرور نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوائیا۔ کایا مندر آپے وڑ، اپنا پڑدہ لاہیا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھ، ساچا بنک سہائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا سہج سُبھائیا۔ لہنا دینا ہتھ نرنکار، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ساچے بھگتاں کرے پیار، پریم اپنا اک سکھائیندا۔
ساچے ہٹ بنے ونجار، نام ہٹ اک کھلائیندا۔ ساچے گھر کر اجیار، گھر گھر وچ دیپ جگائیندا۔ گرہ مندر سنائے ناد شبد دھنکار، انحد نادی ناد وجائیندا۔
ساچی سخیاں منگلاچار، گھر ساچے راس رچائیندا۔ گر سکھ پریم وجے تار، بن تندی تار اک ہلائیندا۔ آتم پر ماتم دے ادھار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ پار برہم
برہم پاوے سار، دئی دوتی پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ لہنا گر گر دینا، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ دیونہار پُرکھ
سمرتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ ساچے سنتاں مارگ دس، اپنا بھيو کھلائیا۔ گرگھاں آتر
آپے وس، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گر سکھاں دیوے اکو رس، نچھر جھرنا امرت آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا ایک گھر

دکھائی۔ ایک گھر پڑھ ابناس، ابناسی اپنا آپ پر گٹائیندا۔ نرگن سرگن رکھے واس، سرگن نرگن میل ملائیندا۔ جنم جنم بھگتاں پوری کرے آس، اپنی آسا
 پور آپ دکھائیندا۔ لہنا دینا توڑ پر تھی آکاش، گگن منڈل پنہ آپ مکائیندا۔ گھر وچ گھر دکھائے راس، گوپی کاہن نچائے ناچ، مدھر دُھن آپ
 سٹائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سنگر پورا وسے پاس، ساچے مندر آسن پڑھ ابناس اپنا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لہنا اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ لہنا لوک مات، گر سنگر آپ چکائی۔ آون جاون چکے واٹ، لکھ چوراسی رہن نہ پائی۔ ایک نام سٹائے ساچی گاتھ، لکھن پڑھن وچ
 نہ آئی۔ میٹے زین اندھیری رات، ست ستوا دی ساچا چند چڑھائی۔ ایٹھے اوٹھے دو جہاناں بچھے وات، پاربرہم برہم ویکھے چائیں چائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے ہوئے سہائی۔ گرگھ لہنا دیوے جگ، جگ جیون داتا دیا مکائیندا۔ جگت ترسنا میٹے اگت، دوجی ہوس نہ کوئے
 دکھائیندا۔ ست سنتو کھی بنھے تگ، نام ڈور اک رکھائیندا۔ پھر پھر ہنس بنائے گت، سر اپنا ہتھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے الگ، اپنا بندھن آپے
 پائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا روپ پر گٹائیندا۔ ترے گن مایا ڈسے نہ ڈسنی ناگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لیکھا
 آپ دکھائیندا۔ گرگھ لیکھا دُھر دربار، دُھر درباری آپ جنائی۔ مانس جنم پیچ دے سوار، جس جن اپنا میل ملائی۔ مات گربھ اُٹار کھ دے نوار،
 ہون گنڈ نہ کوئے تپائی۔ درس دکھائے آپ نرکار، نرگن اپنا روپ وٹائی۔ گرگھ تیرا لیکھا لکھیا نہ جائے وچ سنسار، برہما ویتا دے دُہائی۔ بھو نہ پائن وید
 چار، پُران اٹھاراں رہے گر لائی۔ بھگت بھگوان وسن اک دوار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائی۔ محل اٹل اُچ مینار، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ تخت نواسی
 ایکناکار، ساچے تخت بیٹھا شہنشاہیا۔ حکمی حکم کرے ورتار، حکمے حکم سرب بھوئی۔ حکمے اندر لہنا دینا قرض دے اُتار، مقروض اپنا پلا آپ جھڈائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا ویکھے تھاؤں تھائی۔ ہر جن لیکھا تھان تھنتر، دو جہاناں والی ویکھ دکھائیندا۔ پاوے سار گگن گگنتر، گگن
 منڈل اپنا پھیرا پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے لگی بستر، اگنی تت نہ کوئے بُجھائیندا۔ چار جگ دا بھلیا منتر، نموست ست نام رام اکھتر نظر کسے نہ آئیندا۔
 چار ورن اٹھاراں برن کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہوئے غلام، جگت غلامی نہ کوئے تڑائیندا۔ پیر پیغمبر کایا مندر اندر سٹائے نہ کوئے پیغام، شرع شریعت

گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھج تیری اتم ور، گرگھ ورا آپ اٹھائیندا۔ گرگھ اٹھے جائے جاگ، سنگر ساچا آپ جگائیا۔ آتم اتر دے ویراگ، ویراگی اپنا بھیو کھلائیا۔ پنچ تت کا یا سازن ساز، نرگن سرگن اپنا بندھن پائیا۔ گھر گھر وچ کرے اپنا کاج، سرتی شبد شبد کڑمائیا۔ سچ سندیسہ دیوے مار آواز، بودھ اگادھانا د سناپنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ گرگھ بُجھے گر گر گیان، گر دین دیا کمائیندا۔ چرن کول اک دھیان، سرن سرنائی اک سمجھائیندا۔ دھر فرمانا ست نشان، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لہنا گرگھ جھولی آپ بھرائیندا۔ گرگھ جھولی بھرے کرتارا، کرتا اپنی کرت کمائیا۔ لوک مات جگ جگ بنے ورتارا، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ کھج اتم کھیل کرے نراکارا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ شبد اگئی اک بھنڈارا، دھر درگا ہی لے کے آئیا۔ سوہنگ ناؤں بول جیکارا، آتم پر ماتم کرے کڑمائیا۔ ساچے مندر میل ملائے میلنہارا، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ نادانادی اک دھنکارا، دُھن آتمک راگ سناپنا۔ گرگھ تیرا پچھلا لہنا قرض اُتارا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ باہوں پکڑ اٹھائے اگم اپارا، اگم اگڑا راہ چلاپنا۔ ایکا ونج اک وپارا، ایکا ہٹ دے دکھائیا۔ ایکا سنگر سجن میت مرارا، پُرکھ اکال نظری آئیا۔ پنچ تت نہ کوئے سہارا، گر شبد ہوئے سہائیا۔ لہنا دینا چکے وچ سنسارا، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نران نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ویکھے پتر سنگھ سجان، لکھ چوراسی وچوں آپ پچھان، اپنا بندھن نام ڈور ایکا پائیا۔

۱۰۹۱

۱۰۹۱

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی گر بخش سنگھ دے گرہ گلوبو آ ضلع امرتسر *

گر کرپا ہر جانا، ہر کرپا گر میت۔ گر کرپا رنگ مانیا، ہر کرپا گھر ملیا ٹھانڈا سپت۔ گر کرپا ہر جانا، ہر کرپا گر ملیا اک اتیت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر کرے سچ پریت۔ گر کرپا ہر پیکھیا، ہر کرپا گر سجن پایا ایک۔ گر کرپا مٹی ریکھیا، ہر کرپا سنگر ساچے لکھیا لیکھ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپنے دیس۔ ہر کا دیس اگم اتھاہ، ہر جو ہر ہر آپ بنائیا۔ گر گر ویس آپ پرگٹا، پنچ تت دے وڈیائیا۔

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۱

بن وچولا شہنشاہ، ساچا حکم سنائیا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ ایکا ناؤں دے صلاح، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ گر کرپا ہر ملیا آ، ہر کرپا
گر ہر جس رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر کرپا گر میلا جگ، گر کرپا ہر دیکھے چائیں چائیا۔ ہر کرپا
گر چرنی جائے جن لگ، گر کرپا دیوے سچ نشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، اپنی جانے اکھ کہانیا۔ اکھ کہانی
ستگر دھار، گر گر شبدی روپ وٹائیا۔ نام نام نام جیکار، بے جیکار گیت الایا۔ اکھر وکھر کر اجیار، ساچی گھاٹت آپ گھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر ہر ہر اپنا ناؤں رکھائیا۔ آپے ہر زرائن، زرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ آپے گر گر کھولے اپنا نین، اپنی بوجھ آپ بوجھائیندا۔ آپے
سرگن سجن سین، سگلابندھن آپے پائیندا۔ آپے رسنا آپے کہن، آپے گا گائیت سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا رنگ
رنگائیندا۔ ہر کرپا گر دیکھے رنگ، گر کرپا ہر روپ رنگ رکھ نظر کوائے نہ آئی۔ ہر کرپا گر میلا سچ پلنگ، گر کرپا ہر دیوے مان وڈیایا۔ ہر کرپا گر گر
اک اند، گر کرپا سورا سربنگ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر ستگر اپنی کھیل کرائیا۔ اپنا کھیل ستگر ست، ست پڑکھ زرنجن
آپ کرائیندا۔ اپنی کرپا گر گر مت، گر گیان گیان درڑائیندا۔ آپ ورونہاراتت، تئو اپنا بھو کھلائیندا۔ آپ پرگٹائے برہم رت، رتی رت نہ کوائے
جنائیندا۔ آپے کر نہار اُتت، آپے اپنے وچ چھپائیندا۔ آپے خالی بھانڈے کرے سکھ، خالی بھر آپ وکھائیندا۔ آپے دیونہارا وتھ، ساچی جھولی آپ
بھرائیندا۔ ہر کرپا گر مارگ دیوے دس، گر کرپا ہر ہوئے انت سہایا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ گر کرپا ہر بوجھے بوجھ، گر ستگر آپ بوجھائیندا۔ ناتا تئے ایکا دوج، دوج ایکا نظر کوائے نہ آئیندا۔ نیز کھولے ایکا
یج، تریلوآں پندھ مکائیندا۔ چوتھے پد آپے بھیج، بھنڑا رنگ آپ رنگائیندا۔ پنجم ناتا توڑ ہست کیٹ، حد ایکا ایک بوجھائیندا۔ چھیویں چھہبر لائے انڈیٹھ،
اپنی رحمت آپ کمائیندا۔ ستویں ست ستوادی ٹھانڈا سیت، اتیت اپنا آسن لائیندا۔ نو دوار مندر مسجد چار دیواری گائے گیت، رسنا جہوا سرب ہلائیندا۔
دسم دوارا گھر انڈیٹھ، بن گر کرپا نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر کرپا گر پایا پتت پتت، گر کرپا ہر پتت پاپی پار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، گر گر اپنا کھیل کرانیندا۔ گر کرپا ملے بھگوان، بھگون کرپا گر سنگ رکھانیا۔ گر کرپا ہر جانی جان، ہر کرپا گر گر بوجھ بوجھانیا۔ گر کرپا ملے نام
 نشان، ہر کرپا جوتی جوت جوت ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر اپنا بندھن پانیا۔ گر سنگر گر گر ایک بندھن، شبدی شبد ڈور
 بندھانیندا۔ بھو نہ پائے ترے لوکی نندن، ہر جو اپنا پڑدہ نہ کوئے اٹھانیندا۔ دوئے جوڑ سرب کرن بدن، نیوں نیوں سیس سرب بھکھانیندا۔ دین دیال
 ٹھاکر سوامی آپے ہوئے بخشدن، بخشش اپنے ہتھ رکھانیندا۔ لکھ چوراسی تانا پیٹا جانے تندن، تندی تند نال بندھانیندا۔ جن بھگتاں چاڑھے اپنے نام
 رنگن، رنگ رنگیلا ایک رنگ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنی دیا کمانیندا۔ سنگر دیا گر گر ہت، ہر سجن آپ جنانیا۔ کرے
 کھیل نت نوت، جگ جگ ویس وٹانیا۔ سنت پیارا کرے کھیل مات پت، پتا پوت پوت سہانیا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، ساچی رت آپ رکھانیا۔ گرگھ
 بھلوڑی پئی پھٹ، پت ڈالی آپ مہکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا بھو کھلانیا۔ گرگھ بھلوڑی بھلیا بھل، پھولن برکھا ہر ہر
 لانیندا۔ بھاگ لگائے ساچی کل، کھونتا دیا کمانیندا۔ گر سکھ تیری قیمت پائے مل، دوسر قیمت نہ کوئے چکانیندا۔ نام کنڈے تولے تول، تولنہارا پھیرا
 پانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں و رول، تیری سوگندھی اپنے وچ کمانیندا۔ سہنگ دھارا آپے بول، آتم پر ماتم جوڑ بھرانیندا۔ نج گھر واسی وسے کول، گھنک پر
 واسی ویکھ رکھانیندا۔ جوت پرکاس سدا اڈول، اندولت اپنی دھار بندھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا صاحب سلطان اک
 اکھوانیندا۔ صاحب سلطان سنگر مت، متر پیارا آپ اکھوانیا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہت، کلجگ انتم پھیرا پانیا۔ کایا موئی کھڑی رت ویکھے بھلوڑی
 ابناسی اچت، ابگت اپنی دھار چلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر ایک ناؤں وڈیانیا۔ گر سنگر ناؤں وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ
 پرگٹانیندا۔ جگا جگنتر اپنے وچوں کڈھ، لوک مات دھرانیندا۔ انت انت اکھر روپ جائے چھڈ، ست اپنے وچ ملانیندا۔ اپنے نالوں کر اڈ، آپے وچ
 چھپانیندا۔ آگے مارگ آپے دس، جگ جگ راہ چلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگر کھیل کرانیندا۔ جگ جگ راہ اک اکلا، سدا
 سدا سمجھانیا۔ سنجگ پھڑائے سچا پلا، ایک پلو گنڈھ بندھانیا۔ سچ سندیس ایک گھلا، نر نریش کرے پڑھانیا۔ سچ سنگھاسن ساچے ملا، ساچے تخت سوبھا پانیا۔

جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی ڈھولا آپے گائیا۔ شبدی ڈھولا سنگر رنگ، ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن نرکار نرکار وجائے مردنگ، سارنگی سارنگ ہتھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سورا سربنگ، راگ ناد اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک پرگٹائیندا۔ سنگر سچا سوہنگ روپ، گر گر ناؤں رکھائیا۔ پاوے سار چار کوٹ، اترپورب پچھم دکھن اپنا حکم ورتائیا۔ ناتا توڑے جوٹھ جھوٹھ، ایک ونج دے دکھائیا۔ گر سکھ بنائے سچ سپوت، پرکھ ابناسی پتا گود سہائیا۔ لکھ چوراسی مانس مانکھ جیو جنت چارے کھانی جائے اوت، ویلے انت نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سچن آپ ملایا۔ سنگر میلا ونج سنسار، گر شبدی سیو کمائیندا۔ کلج انتم کر پیار، گرگھ ساچے ویکھ دکھائیندا۔ مانس جنم پیچ سوار، اپنا بندھن پائیندا۔ ایک شبد گن وچار، گر گر بوجھ بُجھائیندا۔ ایک اکھر بول جیکار، سوہنگ ڈھولا آپ سنائیندا۔ بن وچولا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیندا۔

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گھر گلوبو آ ضلع امرتسر *

نرگن سرگن اک ادھار، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیندا۔ نرگن سرگن کر پیار، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ نرگن سرگن کر اجیار، ہر جو جوتی دیپ دیپ جگائیندا۔ نرگن سرگن کر ونجار، نام ندھانا وست ورتائیندا۔ نرگن سرگن بول جیکار، انحد نادی ناد سنائیندا۔ نرگن سرگن کرپا دھار، امرت رس رس چوائیندا۔ نرگن سرگن کھول کواڑ، اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرگن سرگن اگنی اگت دیوے ساڑ، سیتل ست ست کرائیندا۔ نرگن سرگن اندر پاوے سار، نرگن نرگن میل ملاییندا۔ نرگن برہم کر تیار، پاربرہم نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرگن آتم کر اجیار، نرگن پر ماتم ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے کھیل کرائیندا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ وسائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن پھڑائے اپنا پلا، پلو ہتھ نہ کسے جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن داتا بن ورتار، سرگن

اچھیا پور کرائیا۔ سرگن منگے بن بھکھار، نرگن اگے جھولی ڈاہیا۔ نرگن دیونہارا ایکنکار، سرگن سدا سدا سہائیا۔ سرگن ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیا۔ نرگن اک بول جیکار، اپنا ناؤں ناؤں سمجھائیا۔ سرگن پاوے ساچی سار، سارنگ دھر اپنا کھیل کرائیا۔ نرگن اندر نرگن کر اُجیار، نرگن میل ملائے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن دیکھے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن منڈل نرگن راسا، نرگن گوپی کاہن نچائیندا۔ نرگن پر تھی نرگن اکشا، نرگن منڈل منڈپ سوہا پائیندا۔ نرگن آد جگاد جگاد جگنتر سرگن تیرا دیکھے تماشا، بن نوآ ناچ نچائیندا۔ سرگن منگے اک دھرواسا، نرگن اگے جھولی ڈاہندا۔ نرگن شہنشاہ شاہ پاتشاہ شاہ شاباشا، اپنی رحمت آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ نرگن داتا نرگن دانی، نرگن جھولی آپ بھرائیا۔ نرگن نور نور نرگن جوت نورانی، نرگن پرکاس پرکاس سماپا۔ نرگن اکھ کتھا جانے سچ کہانی، کہہ کہہ اپنا حکم ورتائیا۔ سرگن سُن سُن گائے بانی، رسنا جھوانام ملاییا۔ نرگن دیوے سچ نشانی، سرگن لوک مات دکھائیا۔ کرے کھیل بے پچانی، رپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا بندھن پائیا۔ سرگن رکھے نرگن آس، نرگن سرگن اوٹ نکائیا۔ دوہاں میلا ایک راس، ایک گھر وجے ودھائیا۔ بنے وچولا پُرکھ ابناس، سیوک ساچی سیوکمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ نرگن کھیل سرگن رنگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرگن سچ نرگن پلنگ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ نرگن ناؤں سرگن مردنگ، بن مردنگا آپ وجائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگاد جگنتر نرگن سرگن نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن ویس اول، بھیکھا دھاری آپ کرائیا۔ آد جگاد اچھل اچھلا، ول چھل اپنی کھیل دکھائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ شبدی گر پنچ ت گر اوتار پھڑائے پلا، نام ڈوری بندھن پائیا۔ سچ سندیس نر نریش ایک گھلا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں لوک مات کرے پڑھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچھنڈ وسے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن دے سمجھائیا۔ نرگن سرگن لائے بان، تیر زالا اک چلائیندا۔ شبد اگئی اک نشان، جگت نشانہ اک دکھائیندا۔ گر اوتار دے گیان، گر اپنی بوجھ بھجائیندا۔ رسنا جھوانگے دکھان، لکھ

لکھ لیکھ مات رکھائیندا۔ رسنا جھوا کر کلیان، ساچا کلمہ سرب پڑھائیندا۔ ویکھنہار اک بھگوان، نیتز نین دس کسے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی دیکھے آن، نیت
 نوت کھیل کر آئیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر پرگٹ ہو وچ جہان، نرگن سرگن اپنا حکم سناؤن۔ کلجگ اتم جودھا سوربیر ملی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔
 نہکٹک سری بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کر آئیندا۔ نرگن دیوے نرگن دات، نرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ سرگن بدھا سرگن نات، سرگن ناتا مات
 جڑائیندا۔ شبد اگئی گائے گاتھ، ساچا ڈھولا آپ سناؤن۔ نرگن نرگن چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کماؤن۔ ست ستوادی ساچی گاتھ، اکھر وکھر آپ
 پڑھائیندا۔ سوہنگ شبد ناتا توڑے ذات پات، ورن برن وچ نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم اکو ذات، اذات اذاتی نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ نرگن سرگن پڑھائے اکھر، آخر اپنا بھیو جنائیا۔ جگت وکارا کرے ستھر، نام کھنڈا اک
 چکائیا۔ توڑنہارا توڑے بجر کپائی پتھر، اپنا پڑدہ دے اٹھائیا۔ نیتز نیر ورو لے اٹھر، نین نیناں نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن
 سرگن دے سمجھائیا۔ نرگن سرگن بنائے تت، تتوت آپ رکھائیندا۔ آد جگادی برہم مت، پار برہم وڈیائیندا۔ نرگن روپ سداست، است روپ نہ
 کوئے دکھائیندا۔ کلجگ انت ہوئے اُتت، جوتی جامہ بھیکھ وٹائیندا۔ بھگت سہیلے آپے رکھ، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ صاحب دیال سوامی کرپرتکھ، لکھ چوراسی
 وچوں آپ وڈیائیندا۔ ساچا مارگ ایک دس، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ ہر دے اتر اتم آپے وس، اپنا میل ملائیندا۔ گھر پرکاس کر روس، نورونور
 ڈگمگائیندا۔ گرگھ پوری کرے آس، جنم جنم دا چھند کٹائیندا۔ لکھ چوراسی بند خلاص، مات گر بھ نہ پھیر تپائیندا۔ گر سکھ کوئی نہ رہے نراس، جس
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپنا درس کر آئیندا۔

* ۱۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ گلوبوآ ضلع امرتسر *

سنگر پورا سیری بھگوان، آد جگاد اکھوانیدا۔ سنگر پورا سچ مکان، سچکھنڈ دوار آپ سہانیدا۔ سنگر پورا راج راجان، شاہو بھوپ ویس وٹانیدا۔ سنگر پورا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹانیدا۔ سنگر پورا وڈ مہربان، مہر نظر اک پرگٹانیدا۔ سنگر پورا وسے سچ استھان، سچ بھومکا آپ بنانیدا۔ سنگر پورا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹانیدا۔ سنگر پورا نور مہان، جوتی جاتا ڈمگانیدا۔ سنگر پورا گن ندھان، گن اوگن نہ کوئے رکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا ناؤں رکھانیدا۔ سنگر پورا پاربرہم، وڈا وڈ وڈیانیا۔ سنگر پورا نہ مرے نہ پئے جم، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ سنگر پورا بیڑا آپے بھ، آد جگاد چلایا۔ سچک پورا کرے پرکاس بن سورج چن، نرگن نور نور رُشانیا۔ سنگر پورا وسنہارا بن چھپر چھن، چار دیوار نہ کوئے وڈیانیا۔ سنگر پورا لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار دکھانیا۔ سنگر پورا ایکا ایک سیری بھگوان، دوجا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنی کھیل کرانیا۔ سنگر پورا سو پرکھ، بے انت وڈی وڈیانیا۔ سنگر پورا نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوئی جنانیا۔ سنگر پورا آد جگاد جگا جگتر آپے جانے اپنی پرکھ، پرکھنہارا بے پرواہیا۔ سنگر پورا نرگن نرویر نراکار اپنا کرائے رس، درسی اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک وڈیانیا۔ سنگر پورا سیری بھگوان، ایکا ایک کھیل کرانیدا۔ سنگر پورا سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلانیدا۔ سنگر پورا ٹھکران، ڈھر فرمانا ٹھکرانیدا۔ سنگر پورا در دربان، در اپنے سپس جھکانیدا۔ سنگر پورا داتا دانی دیوے دان، وست امولک آپ ورتانیدا۔ سنگر پورا کرے پروان، اپنی اچھیا پور کرانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا ناؤں رکھانیا۔ سنگر پورا شاہ سکدار، تخت نواسی وڈ وڈیانیا۔ سنگر پورا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں لئے پرگٹانیا۔ سنگر پورا ساچا ناؤں، آد پرگٹانیدا۔ سنگر پورا اگم اتھاہو، بے پرواہ بھیونہ آئیدا۔ سنگر پورا آپے پتا آپے ماؤں، بالک اپنی گود بہانیدا۔ سنگر پورا دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکانیدا۔ سنگر پورا وسنہارا ساچی درگاہ کرے سچ نیاؤں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ

دکھائیں۔ ستر پورا سری بھگونت، اک اکل بے پرواہیا۔ ستر پورا آد انت، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ ستر پورا مہا گنت، لیکھا لکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ ستر
 پورا کھیلے کھیل نار کنت، کنت سہاگ آپ ہو جائیا۔ ستر پورا اپنا ناؤں آپے منت، منتر اپنا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے
 ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ستر وڈا دین دیا، دوسر اور نہ کوئے جنائیں۔ ستر وڈا وسے سچھنڈ سچی دھر مسالہ، سچ سنگھاسن آسن لائیں۔ ستر وڈا دیا باقی کرے
 اجالا، نور نور نور دھرائیں۔ ستر وڈا آپے جانے اپنا راہ سکھالا، ساچا مارگ آپے لائیں۔ ستر وڈا کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک اپنا ناؤں
 دھرائیں۔ ستر وڈا آد جگاد ہوئے رکھوالا، بن سیوک سیوک کمائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دھرائیں۔ ستر سچا اپنا
 ناؤں رکھ، پُرکھ اکال خوشی منائیا۔ زرگن دوارے زرگن ہو پرتکھ، اپنا روپ آپ پرگٹائیا۔ اپنے مندر آپے وس، آپے بنک سہائیا۔ اپنا مارگ آپے دس،
 آپے راہ چلائیا۔ آپے پندھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ اپنا گائے آپے جس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر اپنی اچھیا آپ
 پرگٹائیا۔ ستر پورا ساچی اچھا، سچھنڈ نواسی اپنی آپ پرگٹائیں۔ آپے پائے زرگن پچھا، بھکھک اپنی جھولی آپ بھرائیں۔ اپنی سکھیا آپے سکھا، سکھ سکھ
 اپنی خوشی منائیں۔ اپنا لیکھ آپے لکھا، لکھیا لیکھ نہ کوئی مٹائیں۔ اپنا ونڈیا آپے حصہ، سچھنڈ ساچی ونڈ ونڈائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ستر اپنی کھیل کرائیں۔ ستر کرے ساچا کھیل، کھیلنہار اک اکھوائیں۔ زرگن زرگن کر کر میل، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیں۔ دھار رکھائے گر
 گر چیل، چیل گر روپ وٹائیں۔ وسنہارا دھام نویل، درگھر ساچا آپ سہائیں۔ اچرج کرے پاربرہم پر بھ کھیل، اپنا روپ دھرائیں۔ کر پرکاس بن
 باقی تیل، زرگن نور ڈگر گائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستر اپنی دیا کمائیں۔ اپنی دیا آپ کما، آپے ویکھ دکھائیں۔ ستر پورا بے پرواہ،
 اپنا بیڑا آپ چلائیں۔ ساچی نیا دے اگا، سچھنڈ دوارے آپ سہائیں۔ ساچا سٹیا لے ملا، آپ اپنا بندھن پائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا گر اپنی سکھیا آپے پائیں۔ اپنی سکھیا آپے پا، سچھنڈ ساچی خوشی منائیا۔ ستر پورا کرے کھیل سچ سبھا، بھو کوئے نہ رائیا۔ اپنا ناتا لے جڑا،
 پُرکھ بدھاتا انگ لگائیا۔ ناری کنت سچ ہنڈھا، سچ سہنجی اک سہائیا۔ جننی جن بن بے پرواہ، سٹ دلارا ایکا جائیا۔ دائی دایا سیو رہیا کما، ساچی سیوا اپنے

ہتھ رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے جوت جگا، تھر گھر گھاڑت لئے گھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر اپنی ونڈ آپ ونڈائیا۔ سٹگر ونڈے ساچی ونڈ، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ تھر گھر رکھائے اپنا انند، انند اپنے وچوں پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے سٹ دُلا رے چند، پُوت سپوتے آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر اپنا کھیل کرائیندا۔ سٹگر کھیل شبدی گر، پُوت سپوتا جایا۔ نرگن نال نرگن جڑ، اپنا بندھن پایا۔ آپے آسا آپے ترسنا اپنے مندر آپے بہڑ، اپنا میلا آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر ساچی سیوا لگایا۔ ساچی سیوا گر گر دھار، شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ تخت نواسی ایک وار، دُھر فرمانا حکم جنائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن اپنا بندھن پائیندا۔ پنچ تت دیوے اک ادھار، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر اپنی دیا کمائیندا۔ سٹگر پورا پُرکھ اکال، ایک ایک اکھوائیا۔ شبدی سٹ ساچا لال، اپنی گود سہائیا۔ وشن برہما شو پرگٹائے ہو دیال، دیال اپنی دیا کمائیا۔ ترے گن مایا سنگ رکھائے نال نال، پنچم ایک جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر شبد دے سمجھائیا۔ شبد گر دتی وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ وشن برہما شو آپ اُچھائی، دھی جوئی کھیل کرائیندا۔ ایک منگل ایک ڈھولا ایک سوہلا رہیا گائی، گیت گوہند آپ الائیندا۔ ایک گھر رہیا وسائی، ایک جوڑ جڑائیندا۔ ایک کرتا ایک بھگتا ایک کار رہیا کمائی، کرنی کرت اک سمجھائیندا۔ ایک راگ ایک ناد ایک شبد دُھن رہیا سنائی، ناؤں نرکارا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر سچا گر گر سیوا اک لگائیندا۔ گر گر سیوا کر پروان، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، کھانی بانی ونڈ ونڈائیندا۔ دُھر درگا ہی دُھر فرمان، گر گر راگ الائیندا۔ گر گر دیوے اپنا مان، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ جگ چوڑی جگ نشان، اکھر وکھر آپ دھرائیندا۔ آتم پر ماتم دے گیان، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ تخت نواسی سری بھگوان، ساچے تخت بیٹھا سوہا پائیندا۔ ایک حکم دُھر فرمان، گر شبدی شبد الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر سیوا مات کرائیندا۔ گر گر سیوا چار جگ، جگ چوڑی راہ چلائی۔ انتم اودھ جائے پگ، تھر کوائے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا جائے سک، پت ڈالی نہ کوائے مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر لیکھا ویکھ وکھائیا۔ گر گر لیکھا وچ سنسار، سنجگ تریتا دوا پر منگ منگائیندا۔ اکھر اکھر کر

آدھار، وکھر وکھر کھیل کر ایندا۔ الف بے ایکا دھار، نُقطہ نوُن نہ کوئے بنا ایندا۔ کرے کھیل اگم اپار، تِن پَنج جوڑ جڑ ایندا۔ تینتی انک کر تیار، انک انک نال پر گنا ایندا۔ گر گر ناد شبد دھکار، گر گر اپنا راگ الایندا۔ حکمی حکم ورتے نرنکار، سنگر اپنا حکم سنا ایندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ گر اوتار پیر پیغمبر پَنج تَت چولا دینا وِچ سنسار، شبدی گر گر سمجھ ایندا۔ سچ بھنڈارا بن ورتار، میرا ناؤں اِک دکھ ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بوجھ بُجھ ایندا۔ سنگر پورا بُجھائے بوجھ، بھيو اُبھید کھلایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جان جھو جھ، ہر چرن دوارے اپنا آپ بھیت کر آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اِک سنا یا۔ دُھر فرمانا گر گر دھار، سنگر ساچا آپ جنا ایندا۔ کھج سنجگ تریتا دواپر آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹا ایندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہار، سچھنڈ نو اسی نظر کسے نہ آیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر سیوا آپے لایندا۔ گر گر سیوا جائے لگ، شبدی اپنی سیوا کمایا۔ تیرا حکم صاحب سر بگ، سر اپنے لئے ٹکایا۔ جوں بھاوے توں، لینا رکھ، میں چلاں تُدھ رضایا۔ جگا جگنتر مارگ دس، جیواں جنتاں کراں پڑھایا۔ ساچے بھگتاں اتر و س، تیرا بھيو کھلایا۔ ساچے سنتاں میلا ہس ہس، آتم پر ماتم کر گڑماتیا۔ گر کھیاں مارگ ایکا دس، ساچا مندر دیاں دکھایا۔ گر سکھاں پوری کراں آس، گر گر اپنا بھيو چکایا۔ جگ جگ دیکھاں کھیل تماش، چو کڑی اپنا بندھن پانیا۔ اتم کر کر وناس، اپنا سی تیرے وِچ ملا یا۔ دوئے جوڑ کراں ارداس، اُنت ارداسا دیاں سُدھایا۔ توں صاحب و سیں میرے پاس، تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا ور، گر شبدی منگ منگایا۔ گر شبد منگے اکو منگ، سنگر اگے جھولی ڈا ہندا۔ تیرا میرا میلا ڈور پَنگ، دو جہاناں کھیل کر ایندا۔ میں سناواں تیرا چھنڈ، ڈھولا سوبلا تیرا ناؤں وڈیا ایندا۔ جگ چو کڑی مکے پندھ، تھر کوئے رہن نہ پانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا سنگر گر اپنے وِچ ملا ایندا۔ سنگر پورا ہو مہربان، اپنی دیا کمایا۔ گر شبد رکھنا اِک دھیان، نیتز نین نین اٹھایا۔ جگ چو کڑی رہے نہ وِچ جہان، لوک مات نشان مٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نرگن سرگن سارے گان، گا گا خوشی منایا۔ ایتھے اوتھے دو جہان منن آن، حکمے اندر سیوا کمایا۔ اتم کھج سارے کٹھے ہو کے منگن دان، پر بھ اگے جھولی ڈا ہیا۔ چار جگ دا وگڑے اُنت ودھان، ساچی حکومت حاکم نہ کوئے

کمانیا۔ راج راجان شاہ سلطان ہون بے ایمان، سچ سچ نہ کوئے رکھانیا۔ شاستر سمرت وید پُران پڑھ پڑھ تھکے جیو جہان، جیون جگت ہتھ کسے نہ آئیا۔ اچی کوک کوک گرلائے انجیل قرآن، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھانیا۔ ستنام نہ کرے کوئی پروان، نام ست نہ کوئی سمانیا۔ پنچ وکارا مگر شیطان، گھر گھر ڈورُو ڈنکا رہیا وجانیا۔ گر پیر اوتار دُور دُراڈے ویکھن مار دھیان، لوک مات نہ کوئے سہانیا۔ سارے کہن پرگٹ ہو سری بھگوان، اکو تیری اوٹ تکانیا۔ تڈھ بن تیرا جھلائے نہ کوئے سچ نشان، لوک مات سچکھنڈ دوارا نہ کوئے بنانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی رہیا سمجھانیا۔ گر شبدی سُننا لا کر کن، ہر کرتا آپ جنائندا۔ آد بیڑا دتا بٹھ، مدھ گر اوتار سیو کمانندا۔ انتم ٹھیکر دیوے بھن، گھرن بھنہار آپ ہو جانندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، زرگن ایکار روپ وٹانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھانندا۔ آپ کھیل دتے بھگونت، گر شبدی سچ جنایا۔ کلج ویلا آئے انت، زرگن نور کرے رُشانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پایا۔ بھو کھلائے ملا شیخ پاندھے پنڈت، جگت و دیامات جھلایا۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈت، انڈج جیرج اُتہج سیتج اپنے تھکم رکھایا۔ کوڑ گڑیارا کرے کھنڈت، نام کھنڈا اک چکایا۔ کسے دوارے نہ جائے منگت، سرب کلا بھر پور آپ ہو آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت لیکھا دئے دکھایا۔ انتم لیکھا لوک مات، ہر سنگر آپ جنانیا۔ شبد گر تیری پُچھے وات، پُرکھ اکال ہوئے سہانیا۔ کلج ویکھ اندھیری رات، زرگن نور کرے رُشانیا۔ جگت اندھیرا دیوے کاٹ، اگیان، اندھ دئے مُکانیا۔ کلج پوری کرے واٹ، سنجگ ساچاراہ چلایا۔ گر گر شبدی تیری گاتھ، سنگر پورا آپ پڑھانیا۔ آتم پر ماتم دیوے ساتھ، برہم پاربرہم اپنے رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا میلانے ملانیا۔ تیرا میلہ ہر ملاؤنا، سنگر سچا سچ جنائندا۔ کلج ویلا انتم آؤنا، پُرکھ ابناسی ویس وٹانندا۔ نہہکٹک ناؤں رکھاؤنا، ساچا ڈنکا نام وجانندا۔ وشن برہما شو اٹھاؤنا، آلس نندرا نہ کوئے رکھانندا۔ لکھ چوراسی پڑدہ لاہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ سمجھانندا۔ کلج انتم سنگر دھار، سو پُرکھ زرنجن اپنی آپ چلایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، اینکارا نال ملانیا۔ آد زرنجن کر پیسار، جوتی جاتا گھر گھر کرے رُشانیا۔ ابناسی کرتا اک وکھائے ٹھانڈا دربار، لوک مات وجے ودھانیا۔ سنجگ جھلائے سچ نشان، ست ستوادی برہم برہمادی اک

نشان اٹھایا۔ پاربرہم برہم کھیل آد جگاد مہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے جنایا۔ اپنا بھیو سنگر کھولے، اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔
 سچھنڈ نو اسی ساچا ناؤں اکو بولے، بن رسنا جہوا گایا۔ دو جہان سری بھگوان برہمنڈ کھنڈ آپے تولے، تولنہارا اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنگر اپنا ویس وٹایا۔ سنگر اپنا ویس وٹاؤنا، ہر سنگر آپ وٹائیندا۔ کل کلکی آپ اکھوایا، گوبند میلا میل ملائیندا۔ ساچا مندر آپ سہاؤنا،
 سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گر شبدی کھنڈا اک چکاؤنا، برہمنڈاں آپ دکھائیندا۔ کھیاں دوویں دھار کراؤنا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑائیندا۔ وشن برہما شو
 سیس جھکاؤنا، نیوں نیوں سجدہ سرب کرائیندا۔ گر پیر اوتار پیغمبر نیتز نین نہ کسے اٹھوایا، چرن دھیان سرب لگائیندا۔ پچھلا کیتا آپ اٹھاؤنا، اگلا مارگ
 آپے لائیندا۔ سبج ساچا راہ چلاؤنا، کلج کوڑا کھاتے پائیندا۔ سرب جیاں داسا نھیا یا آپ اکھوایا، پُرکھ اکال رپ وٹائیندا۔ دو جہاناں نام اک چپاؤنا،
 ایشٹ دیو اک دکھائیندا۔ ساچا مندر اک بناؤنا، نو کھنڈ پر تھی آپ وڈیائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر بہاؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ ورن
 برن ڈیرہ ڈھاہنا، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان ایکامان دوئیندا۔ ساچا چھنڈ اک سناؤنا، خوشی بند بند کراؤنا، بندی خانہ توڑ توڑائیندا۔ گر گھ
 ساچا چند چڑھاؤنا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنگر اپنی دیا آپ کرائیندا۔ سنگر ساچا سرب کلا بھر پور، پُرکھ اکال اک
 اکھوایا۔ بھگت بھگونت اُپجائے اپنا نور، نور نور وچوں پرگٹایا۔ ساچے سنت اپنا بھیو دے ضرور، دئی دوتی پڑدہ دے اٹھایا۔ گر کھیاں وسے نیڑے دور،
 دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ گر کھیاں جنم جنم دے بخشے سرب قصور، جس جن اپنا درس کرائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا تپے اک تندور، اگنی تپے آپے لائیا۔
 لیکھا واپے آپ حضور، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ہو پر تکھ، اپنا حکم آپ ورتایا۔ سنگر پورا ہو
 پر تکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ سنت سہیلے لئے رکھ، بھگت دوارے آپ بہائیندا۔ شبد اگئی انتر آتم پائے نتھ، ڈوری تند آپ کھچائیندا۔ کرے واسا مندر
 ساڈھے تن ہتھ، لہنا ہتھو ہتھ مکائیندا۔ بودھ اگادھاناؤں دس، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ نور نورانہ کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گر گھ سجن پوری
 آس، آساوت آپ کرائیندا۔ سنگر پورا وسے پاس، جگت وچھوڑا مات کٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا بھیو چکائیندا۔ سنگر

بھو دیوے چک، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنگھ روپ پئے تک، شیر اپنی بھبک لگایا۔ پرکھ اکال دین دیال سور پئے اٹھ، بل اپنا آپ دھرایا۔ جن
 بھگتاں اُپر پئے تھ، دین دیال ہوئے سہایا۔ امرت جام پیائے گھٹ، ست سرور اک دکھایا۔ آون جاون جائے تک، لکھ چوراسی پنڈھ مکایا۔ لوک
 مات چوں بوٹا پٹ، سچھنڈ دوار لگایا۔ کبیر جلاہا آگے رہیا بچھ، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ سانوں اپنا ناؤں دسدار ہوں کچھ، تیرا بھیت کوئے نہ آیا۔ درشن
 دیندار ہوں لگ لگ، لوک لجیا رکھی اک شرمایا۔ کلجگ انتم اپنا کھیل کرے اٹھ، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 سنگر پورا صفت صلاحیا۔ سنگر پورا صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ نہ کوئی گرفت کر سکے خدا، بندھن مات کوئے نہ پائیندا۔ جن بھگتاں
 مارگ دے دکھا، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ کلجگ انتم ویس وٹا، نہہکنا ناؤں رکھائیندا۔ چار ورن اٹھاراں برن دے پڑھا، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ جوتی
 جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر گر گر رنگ رنگائیندا۔ سنگر روپ ایک سو، سو پرکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ گر گر روپ ہنگ برہم یج بو، لکھ چوراسی
 بھلوڑی مات لگایا۔ دوہاں وچولا آپے ہو، نرگن سرگن کھیل کرایا۔ انتم کلجگ دھردر گاہی ڈھو آ دیوے ڈھو، بن سیوک سیوکمایا۔ جوتی جوت سرور
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ سنگر ناؤں سداست، ست ست وچ سہائیندا۔ سنگر ناؤں اک مت، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔
 سنگر ناؤں سدا سمرتھ، مہما کتھ کتھ جنائیندا۔ سنگر ناؤں چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیوکمایا۔ سنگر ناؤں ہر گھٹ جائے وس، گھٹ گھٹ اپنا آسن
 لائیندا۔ سنگر ناؤں مٹھکھاں کولوں جائے نس، وس کسے نہ آئیندا۔ سنگر ناؤں پریم پیار اندر جائے پھس، پھسیا باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ جوتی جوت
 سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، سنگر ساچا ناؤں اک پرگٹائیندا۔ انتم ناؤں سنگر میت، ایک ایک جنایا۔ ناتا توڑ مندر مسیت، کایا
 بنک دوار اک دکھایا۔ سنگر بیٹھا وچ انیت، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ سبجگ چلائے ساچی ریت، ست پرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ نو کھنڈ پر تھی جیو جنت
 چار کھانی چار بانی وشن برہما شو کروڑ تیتیا سُرپیت اند سوہنگ گائے گیت، گیت سہاگی اک سنایا۔ آتم پر ماتم ہوئے پریت، پریتوان سچ پریت لگایا۔
 گرگھیاں کایا ٹھانڈی سیت، ٹھانڈے دربار لئے ملایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ساچا راہ چلائی۔ سنگر پورا ٹھا کر سوامی، ٹھو کر نام

لگائیندا۔ آد آنت سدا نہکامی، نہکرمی اپنا کرم کمائیندا۔ جگا جگنتر آترجامی، اپنا بھو نہ کسے جنائیندا۔ بودھ اگادھ نش اکھر آپے پڑھے بانی، ساچی بانی آپ سناؤیندا۔ آپے ہوئے اکھ کہانی، گیت گوہند آپ لائیندا۔ کرے کھیل آپ سلطانی، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ سنگر پورا کرے مہربانی، ذات پات پندھ مکائیندا۔ سنجگ دیوے سچ نشانی، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ چار ورنناں بنے آپ بانی، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ کلجگ آنت جیورہے نہ کوئے اہمانی، ہنگتا گڑھ سرب تڑائیندا۔ دین مذہب شرع نہ رہے شیطانی، لاشریک کھیل کرائیندا۔ تیر نشانہ مارے اکوکانی، تنگ مردنگ اک وجائیندا۔ سرشٹ سبائی دسے فانی، لاثانی اپنے جیہا ہور نہ کوئے بنائیندا۔ سنگر پورا سنجگ ساچے دیوے اک نشانی، گرگھ ساچے نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگر پورا اک اھوائیندا۔

* ۱۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ جھبال ضلع امرتسر *

کرپا کرے پڑکھ سمرتھ، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ دھردرگا ہی ساچی وتھ، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جگ جگ کھیل اکھنا اکھ، اکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ ست ستوادی مارگ دیوے دس، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ چار ورنناں میل ملائے ہس ہس، کھتری براہمن شودر ویش ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، آتم پر ماتم رنگ رنگائیندا۔ گرہ مندر کایا اندر کر جوت پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ سمرتھ پڑکھ اک داتار، داتا دانی ہر اھوائیا۔ جگا جگنتر لے اوتار، زرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ شبد اگمی بول جیکار، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ لیکھا لکھ اگم اپار، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ جگ لہنا دینا قرض اتار، کلجگ ویکھے چائیں چائیا۔ سچھنڈ نواسی ہو تیار، پڑکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ سو پڑکھ زرنجن و سنہارا ٹھانڈے دربار، ہر پڑکھ زرنجن اپنا پڑدہ آپے لاپیا۔ ایکٹارا کر پسا، زرگن ویکھے چائیں چائیا۔ آد زرنجن جوت ادھار، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ ابناسی کرتا کھیل کرے اپار، اجوئی رہت روپ رنگ رکھ نہ

کوئے دکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو یا خبردار، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی کرے بے دار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ جگا جگنتر پاوے سار، زرگن سرگن میل ملائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتینا اپنا بھیکھ وٹائیا۔ ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتار، زرگن اپنی کھیل کھلائیا۔ مات پت نہ کوئے سنسار، جننی جن نہ کوئے اکھوائیا۔ شبد اگمی ساچی دھار، دُھر درباری آپ پرگٹائیا۔ محل اٹل اٹل مینار، ساڈھے تن ہتھ بنک دے وڈیائیا۔ گو بند لیکھا اپرا، اپر پر آپے پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد جگاد جگا جگنتر اپنا مارگ آپے لائیا۔ جگا جگنتر سچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بن ملاح، زرگن سرگن سیو کمانیندا۔ ایکنکارا اپنا بھيو دے کھلا، بھيو ابھیدا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن اندھ اندھیرا دے گوا، ساچا نور اک چکائیندا۔ ابناسی کرتا ساچا ناؤں دے سمجھا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ سری بھگوان سچ نشانہ دے جھلا، دو جہاناں اک دکھائیندا۔ پاربرہم کھیل کرے بے پرواہ، بے آنت اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاپا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن حکمی حکم دے سنا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار ہر نرنکار، آد جگاد آپ کرائیا۔ شبد گر گر کر تیار، گر گر اپنا ناؤں وٹائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، سچکھنڈ نواسی آپ سٹائیا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا ٹھانڈے دربار، محل اٹل بیٹھا آسن لائیا۔ وشن برہما شو دے ادھار، ترے گن اپنا بندھن پائیا۔ پنچ تت کایا ویکھ اکھاڑ، گھر گھر اپنا بھيو چکائیا۔ کر پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑ کرے رُشنائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، بیٹھا بنک سہائیا۔ زرگن سرگن دے ادھار، اپنی بو جھ بھجھائیا۔ انحد شبد ناد سچّی دھکار، بن تندى تند وجائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، بن تیل باقی دیک کرے رُشنائیا۔ آتم سیجا ہو اجیار، برہم پاربرہم اٹھائیا۔ آتم پر ماتم کھیل اپرا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، پنچم میلا سچ سہائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ زرگن سرگن لیکھا وچ سنسار، ہر جو اپنا آپ اپائیا۔ ناؤں رکھ گر اوتار، لکھ چوراسی جیو جنت سیو کمائیا۔ دُھر فرمانا بول جیکار، ہر کا ناؤں کرے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی اک ادھار، ایکا اشٹ دکھائیا۔ ایکا صاحب سچا سلطان، ساچے تخت بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا ہوئے حکمران، آد جگاد اپنا حکم ورتائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم

تیری مٹن آن، حکمے چلن سرب رضایا۔ شبدی گروگر بلوان، نہ مرے نہ جایا۔ نرگن سرگن دیوے دان، دست اموک آپ ورتایا۔ سرتی شبدی کھیل گوپی کاہن، نام بنسری اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پڑکھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سمرتھ پڑکھ ایکنکار، عقل کلا اکھوانیدا۔ سنہارا سچھنڈ دوار، تھر گھر اپنا روپ وٹانیدا۔ شبد اگنی کر تیار، پوت سپوتا سیوا لائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ گنگن پاتال لوآں پڑیاں کرپسار، رو سس سورج چند منڈل منڈل اپنا نور دھرائیدا۔ وشن برہما شو دے ادھار، کرے کھیل اگم اپار، ساچی سیوا ایکا وار، نرگن آپ سمجھائیدا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھٹھیار، آپے ویکھے ویکھنہار، محل اٹل اپنا آپ شہائیدا۔ دھر فرمانا دھر دی دھار، شبد اناد سچی ڈھنکار، انحد راگی راگ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیدا۔ اپنا ناؤں آپے رکھ، نر نرکار خوشی منایا۔ سرگن روپ ہو پرکھ، اپنا پڑدہ دے اٹھایا۔ لکھ چوراسی نالوں سنہارا وکھ، لکھ چوراسی اندر اپنا آپ دے چھپایا۔ سنگر مارگ آپے دس، گر گر کرے پڑھایا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پرکاس، نرگن جوت کرے رُشایا۔ نو کھنڈ پر تھی کھیل تماش، نو در ویکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پڑکھ اپنی کھیل کرایا۔ سمرتھ پڑکھ کرنے یوگ، کرتا پڑکھ آپ کرائیدا۔ نرگن سرگن کرے سنجوگ، سچ سنجوگ آپ ہنڈھائیدا۔ ناری کنت آتم پر ماتم بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا کھیل وکھائیدا۔ آد جگاد نہ ہوئے ویوگ، جس اپنا رنگ رنگائیدا۔ نہ کوئی چنتا ہرکھ سوگ، دُکھ روپ نہ کوئے وٹانیدا۔ لہنا دین چکائے چوڈاں لوک، ترے بھون دھنی اپنا میل ملائیدا۔ گر کاشبداک سلوک، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا حکم ورتائیدا۔ ہر کا بھانا سکے نہ کوئی روک، گر گر سکھیامات سمجھائیدا۔ پاربرہم پت پر میثور پڑکھ اکال اکو اوٹ، دوسر آنت نہ کوئے چھڈھائیدا۔ جگا جگنتر تن نگارے لائے چوٹ، شبد ڈنکا اک وجائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پڑکھ اپنی دھار چلائیدا۔ سمرتھ پڑکھ اک اکلآ، آد جگاد کھیل کرائیدا۔ جگ جگ کھیل کرے اچھل اچھلا، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن ایکا ملا، سچھنڈ دوارے سوبھاپائیدا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیدا۔ پڑکھ اکال دین دیال پنج تت پھڑائے اپنا پلا، نام بندھن ایکا پائیدا۔ بن تیل باقی ساچا دیپک آپے بلا، گھر گھر پرکاس وکھائیدا۔ سچ سندیس نر نریش جگا جگنتر ایکا گھلا، گر اوتار پیر

پنیںمبر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ پُرکھ سمرتھ، جگ جگ اپنا آپ چلائیا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، شبد ڈوری تند رکھائیا۔ بودھ اگادھا نرگن سرگن سنائے اپنا جس، جس وید پُران گانہ سکے کوئی رانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ چلائے مات رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ رتھ رتھواہی ہر نرکار، جگ جگ سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں پاوے آپے سار، لکھ چوراسی وچوں ویکھ وکھائیندا۔ ساچے سنتاں کرے پیار، ستگر اپنی دیا کمائیندا۔ بنک دواری کھول کوڑا، آتم بند تاکی کوڈا آپے لاہندا۔ ترے گن مایا دیوے ساڑ، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ گھر وچ گھر دئے وکھال، گھر مندر سوہا پائیندا۔ گرگھ ویکھے اپنے لال، لالن اپنا رنگ چڑھائیندا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھر مسال، ستگر پورا سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ نوری جلوہ جوت جلال، اندھ اندھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ گر سکھاں راہ دئے وکھال، نیتز نین اک گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت جوت جگائیندا۔ ستگر پورا دین دیا، دین اپنی دیا کمائیا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا رکھوالا، سمرتھ پُرکھ سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ چلی اولڑی چالا، راما کرشنا سیوا لائیا۔ کلجگ انتم ہوئے نرالا، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیندا۔ بن مات پتا پئے جم، جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر بیڑا بنھ، کلجگ انتم پھیرا پائیندا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا آپے بنھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ایکا وست دیوے نام دھن، چور یار لٹ کوئے نہ جائیندا۔ دوس رین لائے نہ کوئی سٹھن، ساچے مندر آپ رکھائیندا۔ گرگھ واسنا مارے من، من منسا میٹ مٹائیندا۔ بھاگ لگائے پنج تت تن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دیا کمائیندا۔ جگ جگ دیاندھ کرپا کر، ہر جن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گھر گھر، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیندا۔ بھگت بھگونت آپے پھڑ پھڑ، ساچا بندھن آپ بندھائیندا۔ کایا مندر اندر ڈونگھی کندر اُچے پوڑے آپے چڑھ چڑھ، سچ محلے ڈیرہ لائیندا۔ نش اکھر و دیا آپے پڑھ پڑھ، لکھ چوراسی جیو جنت آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوان، نرگن اپنا آپ وٹائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی آنت مٹیا نشان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار دے دے گئے گیان، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ ہر کاشد گر بلوان، آد جگاد اپنا بل رکھائیا۔ پنج تت مٹے نشان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل پڑکھ ابناسا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ نو نو چار ویکھ تماشا، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ گر اوتاراں دے دلاسا، رہر اپنا راہ وکھائیندا۔ چرن کول اک بھروسا، پڑکھ اکال اوٹ جنائیندا۔ پر بھ ملن دی سارے رکھ کے گئے آسا، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھائیندا۔ اپنا بھيو سری بھگونت، آد جگاد آپ کھائیا۔ میل ملائے ساچے سنت، ست ستوادى رنگ چڑھائیا۔ بندھن پائے ناری کنت، آتم سیجا آپ سہائیا۔ ایکا ناؤں نیا منت، من واسنادے گوائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا دے مٹائیا۔ ہر کا بھيو نہ جانے کوئی پنڈت، چوڈاں وديا رہی گرائیا۔ صاحب ديال ٹھا کر سوامی سدا اکھنڈت، اکھنڈ اکھنڈ اپنی دھار چلائیا۔ وسنہارا جیرج انڈت، اُتھج سیتج اپنا روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل وکھائیا۔ جگ جگ کھیل کرے کرتارا، ستجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نہہکنک اپنا ناؤں رکھائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکھائیندا۔ جودھا سورا وڈ بلکارا، گر گو بند نال ملائیندا۔ نانک نرگن ستنام بول گیا جیکارا، بے جیکار چار ورن جنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بنھنہارا ساچی دھارا، ذات پات ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ اکو نام بول جیکارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ایکا مندر کھول دوارا، بھگت بھگونت آپ بہائیندا۔ ایکا درس اگم اپارا، ساچے سنتاں آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنی گود سہائیندا۔ گرگھ گود گودی چک، جگ جگ خوشی منائیا۔ ہر کا بوٹا گرگھ کدے نہ جائے سک، دو جہان سدا لہرائیا۔ لوک مات لئے پٹ، سچھنڈ ساچے دے لگائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھيو کوئے نہ پائیا۔ کلجگ آئی انتم رت، پڑکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیا۔ گرگھ اٹھائے اپنے ست، سنگر گر پورا دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی بھگت جن، ہر سنگر آپ دوائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیندا۔ اپنا راگ سنائے کن، چارے

بانی وِجِ ملائیندا۔ سچ و سیرا بن چھری چھن، گر چرن دوارا اک دکھائیندا۔ گر گھ سچا جائے من، جس جن اپنا بھیو گھلائیندا۔ رائے دھرم نہ دیوے ڈن، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ساچے سنتاں آپ ترائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے تار، ست پُرکھ نرنجن ہتھ وڈیائیا۔ اک دکھائے سچا گھر بار، گھر اپنے لئے ملائیا۔ اٹھے پہر جوت اجیار، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیا۔ ایک ناد شبد ڈھکار، ایک وجدی رہے شنوایا۔ ایک نظری آئے ایککار، دوسر ایشٹ نہ کوئے منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں اپنے در بہایا۔ ساچا در در دروازہ، ہر دردی آپ گھلائیندا۔ آد جگاد ہوئے غریب نوازا، غریب بنانے گلے لگائیندا۔ نرگن سرگن ہو ہو کرے کاجا، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ گرہ مندر اندر وجائے اپنا واجا، انحد نادی راگ سنائیندا۔ نت نوت کر کر ہت جن بھگتاں پچھے پھرے بھاجا، ساچی سیو کمائیندا۔ سیوادار بنے وڈ راجن راجا، گر گھماں ساچی سیو آپ کمائیندا۔ ایہتے اوتھے دو جہاناں گر سکھ تیری رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ کلجگ انتم ویس کیا دیس وِج ماجھا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بندھن آپے پائیندا۔ بندھن پائے نام ڈور، ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ بٹھنہارا پنچے چور، پنچم واسنادے مٹایا۔ کر پرکاش اندھیرے گھور، اپنا نور دے درسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے چائیں چائیا۔ ہر جن میلا انت کل، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل اچھل اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں اندر جوتی شبدی سرتی دھار آپے رل، اکال مورت نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچے میل ملائیندا۔ گر سکھ میلا سنگر سنگ، ہر سنگر دیا کمائیا۔ گر سکھ نور سنگر رنگ، ہر رنگ آپ چڑھایا۔ گر سکھ ناد سنگر مردنگ، ہر اگئی اگم کرے پڑھایا۔ گر سکھ مندر سنگر ویکھے لنگھ، گھر گھر وِج پھیرا پائیا۔ گر سکھ پریم سنگر اند، اند اند وِج سماپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم گر سکھ اپنے سنگ ملائیا۔ گر سکھ سنگ سنگر ساتھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ انت اتارے اپنے گھاٹ، گھاٹا مانس جنم کوئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی کئے واٹ، مات گر بھ نہ پھیر پھرائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ بھرم بھلیکھا چکیا ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی بنیا سجن ساک،

مات پت بھائی بھین نار کنت اپنا روپ دکھائیندا۔ گرسکھ دوجے وکے نہ ہاٹ، ستگر پورا قیمت اپنے گھر پائیندا۔ کلجگ انت مٹے اندھیری رات، ستجگ
 ساچا چند چڑھائیندا۔ چار ورن جنائے ایک پوجا پاٹھ، سرور سراک دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی مندر مسجد گردوارا دکھائے اکو مٹھ، کایا اندر ساچی دھر مسال
 آپ پر گٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، لکھ چوراسی مارگ اک دکھائیندا۔ لکھ چوراسی مارگ اک، ایکنارا اک
 جنائیا۔ دھر فرمانا دیوے ساچی سکھ، سکھیا اکو اک پڑھائیا۔ چار ورن اوجاں نیچاں پائے نام بھکھ، خالی کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل صاحب انڈٹھ،
 نیز نظر کسے نہ آئیا۔ گرگھ ورلے کر کر ہت، آپ اپنا میل ملائیا۔ بن بن آپے مات پت، پوت اپنی گود سہائیا۔ مانس جنم گرگھ لئے جت، جس ملیا ہر
 رگھرائیا۔ بن نیز پئے دس، گھر ساچے پھیرا پائیا۔ ستگر پورا کدے نہ کرے پٹھ، مہربان اپنی کروٹ نہ کدے بدلایا۔ گرگھ رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا
 ہتھ لکائیا۔ شبد دوشالے لئے لپیٹ، کلجگ خاکی خاک نیڑ لگن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر،
 گرسکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ گرسکھ رنگے ہر جو رنگ، رنگنہارا اک اکھوائیندا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم اک انند، نجاند
 آپ درسا ئیندا۔ برہم پاربرہم گائے چھند، ڈھولا سوہلا بن وچولا آپ سٹائیندا۔ لیکھا چکے بتی دند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ وڈا وڈا وڈا پائیندا۔ گرسکھ وڈا وڈا بلوان، سنگھ اندر ناؤں رکھائیا۔ نام گرج ہتھ وچ جہان، بُرج ہنکاری دیوے
 ڈھاہیا۔ سورج چنن رواس سس بھکان، وشن برہما شوئین اٹھائیا۔ دھن بھاگ جس ملیا لوک مات بھگوان، سری بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگنتر جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔

* ۱۸ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ بھوجیاں ضلع امرتسر *

سچکھنڈ نواسی ساچی کارا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ تخت نواسی بن سکدارا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دو جہاناں آپ جنائیندا۔ جگا جگنتر ہو اُجیارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سارا، لوآں پُریاں اپنا حکم ورتائیندا۔ نرگن سرگن کرپارا، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیندا۔ شبدی شبد گر اوتارا، پُرکھ اکال کھیل کرائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے اگم اپارا، بھيو اہید آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، آد جگاد آپ کرائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا سچ مکان، ساچے مندر سوہا پائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اک اکھوایا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ایکا ایک کرائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، دوئے دوئے اپنا کھیل وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز لوچن نین نہ کوئے رکھائیندا۔ وشن برہما شو سیوادارا، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ ترے گن مایا جگت اکھاڑا، پنچم تت ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھائیندا۔ ساچا بھيو پُرکھ ابناس، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پرکاس، تھر گھر اپنا نور وکھائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، برہمنڈاں کھنڈاں اپنا پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر دی دھار آپ جنائیا۔ دھر دی دھار صاحب سلطان، صاحب اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سلطان، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ نرگن سرگن کر پروان، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ نرگن نام شبد دھنکان، نرگن نادی ناد سنائیندا۔ نرگن تھر گھر وسے مکان، پوت سپوتا ویس وٹائیندا۔ نرگن وشن برہما شو دیوے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ نرگن لکھ چوڑاسی ہو پردھان، تتوت کھیل کرائیندا۔ نرگن ونڈے ونڈ مہان، اپنی ونڈ آپ کرائیندا۔ جیرج انڈج اُتبھج سیتج کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ شبد اگمی اک بان، پُرکھ ابناسی آپ وکھائیندا۔ ناؤں نرکارا کر پردھان، گرہ گرہ اپنا ڈنک و جائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری دیوے گان، چارے کھانی سوہا پائیندا۔ چارے وید کر پردھان، چارے مکھ مکھ صلاحندا۔ چاروں گنٹ گنٹ نشان، اُتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن بن کاہن، آتم پر ماتم اپنا بندھن پائیندا۔

پاربرہم لیکھا جانے ایش جیو جگت مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا نور نورانہ ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل عقل کل دھار، بھيو اُبھید جنائیا۔ زرگن سرگن کر پساوا، آپے دیکھے چائیں چائیندا۔ کایا محل اٹل مینار، گھر گھر وچ سو بھاپائیا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیار، گرہ مندر کرے رُشائیا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، امرت رس چوائیا۔ بودھ اگادھی ایکا دھنکار، دُھن آتمک آپ سناپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن سرگن سرگن ایکا بندھن پائیا۔ زرگن بندھن سرگن تند، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل سورا سرنگ، دو جہاناں ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا کھنڈ برہمنڈ، لوء پُری گگن پاتال برہمانڈ اپنا ناد وچائیندا۔ لیکھا جانے آد جُگاد، مدھ اپنی کھیل کرائیندا۔ سوت دُلا رے دیوے داد، شبدی شبد گر پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ اپنا مارگ زرگن دھار، سرگن کرے مات گُٹمائیا۔ گر شبد کر تیار، سَنگ ساچی سیو سمجھائیا۔ لہنا دینا وچ سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، اپنا پڑہ آپ اُٹھائیا۔ ساچا پڑہ پُرکھ اُگم، اپنا آپ اُٹھائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، نیتز لوچن نظر کسے نہ آئیندا۔ آد جُگاد کرے اپنا کم، کرتا پُرکھ اپنی کار کمائیندا۔ جُگ چو کڑی بیڑا بنھ اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر دی دھار آپ سمجھائیندا۔ دُھر دی دھار ایکنکار، اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، شبدی بندھن ایکا پائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچ تت کرے گُٹمائیا۔ لکھ چو راسی تن شنگار، تتوت میل ملاپیا۔ چارے کھانی کر اُجیار، انڈج جیرج اُتہج سہج سو بھاپائیا۔ چارے بانی بول جیکار، ناؤں زرنکارا دے سمجھائیا۔ ویس کرے اپر اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ زرگن سرگن لے اوتار، جیو جنت کرے پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی حکمی حکم کرے کھیل اپار، کھیلنہارا دس نہ آپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر ایکا دے وڈیائیا۔ شبد گر کر پردھان، لوک مات سیو لگائیندا۔ چو داں لوک دے گیان، ترے بھون ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پائے آن، سورج چن کھکے وچ پھرائیندا۔ ناؤں زرنکارا دُھر فرمان، جیو جنت جنت جنائیندا۔ اپنی ونڈ ونڈے مہان، سَنگ تریتا دواپر کلج ناؤں رکھائیندا۔ دیونہارا جیا دان، جیون جگت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ ناؤں زرنکارا آپے رکھ،

سچھنڈ ساچی خوشی منائیا۔ تھر گھر دوارے ہو پرتکھ، اپنا روپ وٹائیا۔ پُرکھ ابناسی ٹیک متھ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ توں صاحب سلطان سمرتھ، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تیرے دوارے گیا ڈھٹھ، گر شبدی منگ منگائیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، اک تیری اوٹ رکھائیا۔ میں آد جگاد گاواں تیرا جس، تیرا ناؤں صفت صلاحیا۔ توں میرے آتر جانا وس، میں اکو آس رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ تھر گھر وسے سٹ ڈلارا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ سچھنڈ وسے ہر نرنکارا، سچ سگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، پُرکھ بدھاتا اپنا حکم ورتائیندا۔ چھوٹا بالا شبدی سٹ چرن کول بندھائے ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، انھو اپنا روپ دکھائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، پوت سپوتا اپنی گود بہائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیونہارا داتا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچے سٹ چھوٹے بالے چار جگ گاؤنی گاتھا، گر اوتار روپ وٹائیندا۔ دھر دی بانی دھر داساکہ، دھر درباری آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر شبدی سٹ سمجھائیندا۔ شبدی سٹ سُن چھوٹے بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سرگن بنائے تیری دھر مسال، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ کرے کھیل دین دیاں، اپنی دیا آپ کمائیا۔ آپے چلے اولڑی چال، کھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر کرے پڑھائیا۔ شبدی گر جانا پڑھ، نش اکھر ہر پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر جانا وڑ روپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سرگن روپ لینا ور، نرگن بندھن پائیندا۔ جوت پرکاس ایکا کر، نور نورانہ نور دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا آد پُرکھ ایکنکار، ایکا وار سنائیندا۔ ایکا وار ہر جو میت، شبدی شبد پڑھائیا۔ دو جہاناں چلے ریت، ساچی ریت اک دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں بیٹھا رہاں اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی تیری کرے پریت، پریتوان پریت سکھائیا۔ توں گاؤنا ڈھولا گیت، ایکا رام نام پڑھائیا۔ تیرا میلا کر انڈیٹھ، گرہ مندر نظر کسے نہ آئیا۔ توں وسنا ہست کیٹ، راو رنگ ایکا رنگ رنکائیا۔ توں رہنا ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دے وڈیائیا۔ شبد گر وڈا وڈ، ہر جو اپنا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی کھوں آپے کڈھ، برہمنڈ کھنڈ آپ وسائیندا۔ دو جہان لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ پار کنارہ نہ کوئی جانے حد، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔

پوت سپوتا آپے سد، دھر فرمانا آپ جنائندا۔ لوک مات بناؤنی ساچی جد، بھکت بھگونت آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے ست سیوا اک سمجھائندا۔ ساچے ست سیوا کر، ہر کرتا آپ جنائنا۔ سچھنڈ نواسی دیوے ور، تھر گھر تیری جھولی بھرائنا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈر، بھے اپنا اک دکھائنا۔ اجونی رہت نہ جنمے نہ جائے مر، جنم مرن نہ کوئے رکھائنا۔ ساچے تخت بہنا چٹھ، تخت ایکا سو بھاپائنا۔ جگ چوکڑی کھیل کر، نرگن سرگن روپ دھرائنا۔ گر اوتار اپنا کھیل کر، جیو جنت جنت سہائنا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دئے وڈیائنا۔ گر شبد ہو تیار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ لوک مات لے اوتار، گر گر تیرا ویس وٹائندا۔ پیر پیغمبر تیری دھار، دھار دھار نال ملائندا۔ بھکت بھگونت تیرا کھیل نیا، بھگون اپنا ویس وٹائندا۔ ساچے سنت کر تیار، ترے گن اتپا آپ بھجھائندا۔ گر گھاں کھول مات کواڑ، ساچی ہاٹی آپ جنائندا۔ گر سکھاں مارگ دس سکھال، ساچا راہ آپ چلائندا۔ آد جگادی اک اوتار گر سنگر بوجھ بھجھائندا۔ سچک تریتا دواپر کلجک ویکھے وارو وار، روپ انوپ ویس وٹائندا۔ نام ندھانا بول جیکار، کھانی بانی راہ چلائندا۔ وید شاستر سمتر کر تیار، پُران پُرانی پُران ملائندا۔ گیتا گیان اک ادھار، اٹھ دس بندھن آپے پائندا۔ انجیل قرآن بول نعرہ، سچ حدیث آپ جنائندا۔ لاشریک پروردیگار، شرع وچ کدے نہ آئندا۔ ست نام بول جیکار، نام سندیسہ سرب سمجھائندا۔ ایکا ڈنکا وجے سنسار، آد پرکھ آپ وچائندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رہنا خبردار، وشن برہما شو نال ملائندا۔ کروڑ تیتیس پینار، اند نیوں نیوں سیس جھکھائندا۔ مرگند کھیل کرے اپار، گنی گہند بھو کوئے نہ پائندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچھنڈ ساچے آسن لائندا۔ حکمی حکم کرے ورتار، دھر فرمانا آپ جنائندا۔ لکھ چوراسی پاؤنی سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائندا۔ ساچی سیوا جانا لگ، ہر جو ہر ہر آکھ سنایا۔ کرائے کھیل سورا سرگ، دھر فرمانا حکم جنایا۔ نرگن نرگن ہوئے الگ، نرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ نام نگارہ جائے وچ، وجا ونہارا رہیا سمجھایا۔ لوک مات ہو پرگٹ، گر اوتار ناؤں دھرایا۔ ساچا کھولنا ایکا ہٹ، بن ونجارا ہٹ چلایا۔ اک دکھاؤنا ساچا تٹ، ہر چرن دوارا سو بھاپایا۔ ایکا نام لینا رٹ، ناؤں نر نکارا کرے پڑھایا۔ ایکا میلا کملاپت، پرکھ ابناسی کنت ہنڈھایا۔ چار جگ گانا جس، شاستر سمتر وید پُران نال ملایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرنا کھیل ہس ہس، ہنس مکھ آپ سنایا۔ انتم

بول اک الکھ، الکھ اکھٹا لینا منایا۔ سر چرناں بیٹھاں رکھ، پُرکھ ابناسی لینا دھیایا۔ کرے کھیل ہر سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلایا۔ جگ چوکڑی دیوے متھ، متھنہارا بھو نہ آیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ اٹھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی رہیا سمایا۔ کرے کھیل بازی گرنٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتایا۔ ساچا مارگ ہر جو دس، سٹ شبدی سیوالایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا راہ آپ چلایا۔ چلے راہ وچ سنسار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ سیو کمائیا۔ اینکارا کرپسار، عقل کل دھاری ویکھ دکھائیا۔ آد زرنجن ہو اجیار دو جہان کرے رُشائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، سچھنڈ سنگھاسن اک سہائیا۔ سری بھگوان ست نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ پاربرہم برہم دیوے اک گیان، آتم آنتر کر پڑھائیا۔ زرنجن سرگن ہو پردھان، گر اوتار ناؤں دھرائیا۔ ڈھردر گا ہی گائے گان، اکھرا اکھرا نال ملائیا۔ شبدی شبد کر پروان، ساچا ڈھولا اک سنائیا۔ بن وچولا سری بھگوان، پڑدہ اولاد دے اٹھائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ ساچے بھگت کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ ساچے سنتاں ویکھے آن، زرنجن سرگن میل ملائیا۔ گرگھ چرن کول رہے دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ گر سکھ ویکھے بال انجان، پھڑ باہوں گود بہائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کھیل کرے مہان، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ آنت مٹے نشان، سننگر ساچا ہر سمجھائیا۔ شبدی سٹ ویکھنا مار دھیان، ابناسی اچت کھیل کرائیا۔ رت بسنتی ہوئے جہان، پھل پھلو اڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر سندیسہ اک سنائیا۔ ڈھر سندیسہ سجن سہیلا، پُرکھ ابناسی آپ جنائیدا۔ ہر کا آنت نہ جانے کوئی ویلا، بے آنت بے آنت سرب گن گائیدا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی وسنہارا دھام نویلا، درگھر ساچے آسن لائیدا۔ آنت کرے کھیل گرو گر چیلا، اوتار پیر پیس نمبر جوتی شبدی ویس وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلار ویکھ نیت، ہر نین نین جنائیا۔ کوٹن کوٹ جگ جھو جن اپنے کھیت، آنت کوئے رہن نہ پائیا۔ بن پُرکھ اکال کوئے نہ کرے ساچا ہیٹ، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پنڈھ آپ سمجھائیا۔ شبد سٹ بن پاندھی، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ لکھ چوراسی ڈھولا تیرا گاندی، گیت گیت نال ملائیدا۔ سرت سوانی ہوئی آندھی، اندھ

اندھیر نہ کوئے گوائیندا۔ لکھ چوراسی بھوندی تھکی مادی، انتم پنہ نہ کوئے مکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچی سیوا کران بھگوان، سٹ شبد کرے عرضوئیا۔ تیرا جھلاواں سچ نشان، دو جہاناں دیواں ڈھوئیا۔ تیرا ناؤں کران پردھان، برہمنڈ کھنڈ ترے لوئیا۔ لکھ چوراسی ہونا پردھان، انڈج جیرج اُتھج سیتج ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی بول گان، پرا پسنتی مدھم بیکھری دیاں سٹائیا۔ چارے کُنٹ ویکھاں مار دھیان، دہ دشا پھول پھولائیا۔ سرگن اندر کران اپنا آپ مقام، نرگن ہو ہو ڈیرہ لائیا۔ ڈھر سندیسہ دیواں آن، گر اوتار پیر پیغمبر ناؤں دھرائیا۔ ساچا کلمہ پڑھاواں آن، کائنات کران شنوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اِکو تیری اوٹ رکھائیا۔ اِکو رکھی تیری اوٹ، سٹ شبد سیس جھکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ تیری ونڈ نرل جوت، جوتی جاتا نور دھرائیندا۔ میرا چھند اک سروت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے جھولی ڈائیندا۔ دینا ور میرے نرنکار، سٹ شبدی منگ منگائیا۔ سیوا کران بن سیوادار، ساچی چاکری آپ نبھائیا۔ انتم چوکڑ ویکھاں وچ سنسار، لوک مات روپ وٹائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ لیکھا جاناں تیئی اوتار، طرف بطرف نہ کوئے بنائیا۔ بھگت اٹھاراں دے ادھار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا مارگ ساچا لائیا۔ تیرا مارگ گر اوتار، لوک مات مات چلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھاں وارو وار، ویس انیک وٹائیندا۔ راما کرشنا دے ادھار، بھو اہیدا بھو کھلائیندا۔ کلجگ کھیل کران اپار، تیرا تھم اک سٹائیندا۔ مقامے حق ہو تیار، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ تیرا روپ پروردگار، پاربرہم آپ وٹائیندا۔ ساچا کلمہ کر تیار، نبی رسولان آپ پڑھائیندا۔ سبیل رہے آپ نرنکار، اپنا بل نہ کوئے دھرائیندا۔ پنج ت کا یا کر شنگار، عیسیٰ موسیٰ سو بھاپائیندا۔ کالا سوسا اپر اپار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی گر ونڈ ونڈائیندا۔ شبدی گر وڈ بلوانا، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ کلجگ کران کھیل مہانا، بھو کوئے نہ پائیا۔ ڈھر ڈھر گاہی اک ترانہ، تیرا راک سٹائیا۔ سچ سندیسہ دیاں پیغام، پیر پیغمبر کر پڑھائیا۔ بن کے بہواں سچ اماما، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اک تیری آس تکائیا۔ تیری آس رکھی میت، تھہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ میں کھیل کر اوں مندر مسیت، شودوالے مٹھ بنت

بنائیندا۔ لکھ چوڑاسی پرکھاں نیت، گھٹ گھٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے سیس جھکائیندا۔ تیرے آگے سیس جائے جھک، میرے صاحب سچے سلطانا۔ جگ چوکڑی پینڈا جائے مک، رہن نہ پائے وچ جہانا۔ کون ویلا پئے اٹھ، بنے مرد مرد مردانہ۔ پوت سپوتے اُپر جائیں تھ، کریں کھیل دو جہاناں۔ ناؤں رکھائیں ابناسی اچت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرن سیس جھکانا۔ دینا ور میرے گوہند، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ کون ویلا میٹیں چند، سگلی چند گوائیا۔ پرگٹ ہوئیں گئی گہند، گہر گبھیر اپنا پڑدہ دین اٹھایا۔ اپنا ناؤں رکھائیں ساگر سندھ، ساگر اک دین سمجھایا۔ لہنا دینا چکائیں وشن برہما شو سُرپت اند، کروڑ تیتیس رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگوان بنائیں اپنی بند، سُت انادی ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھ بن اور نظر کوئے نہ آتیا۔ دے ور میرے نرنکار، ہوں بالک منگ منگائیندا۔ سیوا کراں جگ چوکڑی وارو وار، کوٹن کوٹ کال بتائیندا۔ اتم چوکڑ کھیل اپار، تینی اوتار سیو لگائیندا۔ بھگت اٹھاراں دے ادھار، عیسیٰ موسیٰ محمد جوڑ جڑائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گر ناد و جائیندا۔ بھیو کھلا برہم برہما، پار برہم سمجھائیندا۔ نام ست پائی داد، نرگن نانک سرگن آپ پڑھائیندا۔ چار ورنان ایکا ہاٹ، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے دکھائیندا۔ مٹے رین اندھیری رات، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ پُرکھ ابناسی سجن ساک، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ کرے کرائے پاکی پاک، پتت پُنیت آپ کرائیندا۔ نردھن سردھن بچھے وات، سر اپنا ہتھ ڈکائیندا۔ ساچا ڈھولا ساچی گاتھ، گر سورا آپ جنائیندا۔ ایتھے اوتھے دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایکا منگاں ساچی دات، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ کون ویلا ویکھیں مار جھت، میرے صاحب بے پرواہیا۔ کون ویلا لکھ چوڑاسی دین نجات، نچ اپنا کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگایا۔ پُرکھ ابناسی آگوں پیا ہس، سُت شبدي آپ جنائیندا۔ گر اوتاراں مارگ دیواں دس، اپنی بو جھ آپ بھجھائیندا۔ وید ویاسا جائے لکھ، موسیٰ نین نین اٹھائیندا۔ عیسیٰ ونڈ کے جائے حص، محمد شرع نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو جانی جان، سو پُرکھ نرنجن رہیا جنایا۔

نانک نرگن دس کے جائے پد نربان، بے آنت وڈ وڈیاں۔ مہابلی اترے انتم آن، مات پت نہ کوئے بناںیا۔ سٹ ڈلارا ایکا اوٹ رکھے اکال، پُرکھ ابناسی اک منائیا۔ گوہند سورنوجوان، نو کھنڈ ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ ساچا چلہ تیر کمان، دو جہاناں آپ وکھائیا۔ ایکا منگے ساچا دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کلجگ آنت آئے سری بھگوان، کل کلکی وٹاںیا۔ سمبل وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ناتا توڑے زمیں اسمان، گگن منڈل بھيو چکائیا۔ وشن برہما شو آنت گرلان، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن دھیان، پر بھ چرن دھیان لگائیا۔ بھگت سنت منن آن، در بیٹھن سپس جھکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ جیو جنت ہون شیطان، پنج چور کرے لڑائیا۔ ورن برن کرے بے ایمان، بے عیب خدا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا سمجھائیا۔ اپنا بھيو دتے بھیت، انھو اپنی کھیل کرائیندا۔ سٹ ڈلارے لینا ویکھ، کلجگ انتم چاروں کنت اندھیرا چھائیندا۔ کسے نہ کرے کوئی ہیت، پتا پوت بندھن نہ کوئے وکھائیندا۔ کوڑی کرپا کھيڈے کھيڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر ناچ نچائیندا۔ گر کا درس نہ سکے کوئی پیکھ، جگت نیتز جگت راہ تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ اپنا بھيو دتے گوپال، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئے بے حال، بہبل رووے دئے ڈھائیا۔ کوئی نہ کرے کسے پر تپال، راج راجان نہ ہوئے کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنائیا۔ ساچا لیکھا صاحب سلطان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم کوڑ گڑیاں ہوئے بلوان، اپنا بل رکھائیندا۔ ساچا مندر دسے نہ کوئے مکان، گر درہٹ نہ کوئے چلائیندا۔ نام ونج نہ کوئے جہان، جیون جگت نہ کوئے سمجھائیندا۔ گر کاشد نہ کوئے دھیان، سرتی شبد نہ کوئے ملائیندا۔ کوڑ گڑیاں رسنا جہوا پین کھان، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ دھیاں بھیناں سرب تکان، نیتز نین نہ کوئے شرمائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے سارے روون زارو زار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی ایہہ سمجھائیندا۔ گر شبدی رکھنا یاد، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ تیری کسے کول نہ رہے داد، سبھی ہوئے جگت لوکائیا۔ سادھ سنت کرن اپرادھ، جوٹھیاں جھوٹھیاں دھونیاں تائیا۔ کسے گرہ نہ وجے ساچا ناد، آتم دھن نہ کوئے سنائیا۔ رسنا جہوا سارے رہے ارادھ، آتم آتم نہ کوئے وسائیا۔ میٹ مٹائے نہ کوئے واد وواد، جگت واسنا ہوئے

ہلکانیا۔ کام کرودھ کوئی نہ سکے وچوں کاڈھ، آسا ترسنا پلُونہ کوئے جھڈائیا۔ سَنگَر شبد کرے نہ کوئی لاڈ، نانک گوہند جان بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ اپنا بھیو دسے کھول، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی تولنہارا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جگا جگنتر لکھ چوراسی لئے پھول، پڑدہ اوہلا آپ چکائیندا۔ جن بھگتاں وسے سدا کول وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گرگھ سجن لئے وِروں، لکھ چوراسی اپنا نام مدھانا پائیندا۔ اُچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ وجائے ڈھول، سمنڈ ساگر ڈوگھی کندر اپنا حکم سنائیندا۔ کلجگ انتم ساچی وسست رہے نہ کسے کول، خالی بھانڈے سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، انتم لیکھا آپ سمجھائیندا۔ انتم لیکھا لکھے لیکھ، لکھنہار کرتارا۔ گر شبدی نیتز نین پیکھ، کلجگ ڈھندوکارا۔ سچ سچ مٹے ریکھ، جوٹھ جھوٹھ ہوئے پسارا۔ پتا پوت دھیاں رہیا ویکھ، نارکنت کرے وبھچارا۔ کوئی نہ دسے ملا شیخ، مسائق پیر دستگیر کوئی نہ ہوئے ظاہرا۔ بن سَنگَر پورے کوئی نہ دسے بھیت، پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل گم اپارا۔ گم اپارا انتم آنت، ہر جو اپنا کھیل کرائیا۔ ویکھنہارا سادھ سنت، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ اپنی مایا پابے آنت، بے آنت دے بھلایا۔ گھر گھر بنائے گڑھ ہوئے ہنگت، مان ابھمان نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ہر کاناؤں بھلے سرب لوکائیا۔ سرب لوکائی جانا بھل، ابھل آپ بھلاییندا۔ کوئی نہ تله ساچا تل، کلجگ اپنا حصہ آپ ونڈائیندا۔ بھاگ لگے گرگھ کل، جس جن ہر جو اپنا بھیو کھلاییندا۔ ایک دیوے نام انمل، تیرا رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم تیرا لہنا دینا آپ مکائیندا۔ لہنا دینا شبدی سوت، تیرا آپ چکائیا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، زرگن اپنا روپ وٹایا۔ سچھنڈ نواسی آپے پئے اٹھ، مات پتا نہ کوئے بنایا۔ آپ سہائے ساچی رت، رت رتڑی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔ کھولے بھیو ہر زرنکارا، زرگن اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ آئے انتم وارا، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ زرگن نور کرے اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ناؤں رکھ نہہلنک زرائن ز اوتارا، لوک مات پھیرا پائیندا۔ سچھنڈ بنائے سچ دربارا، دُھر درباری آسن لائیندا۔ لہنا دینا چکائے تیمی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملاییندا۔ لیکھا جانے دس گروگر دھارا، گر شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی گم اپارا، لکھ اگوچر اپنا حکم آپ

ورتائیندا۔ پورب لہنا کرم وچارا، نہکرمی کرم کمائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ ایکا نام بول جیکارا، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ اک کرائے ونج وپارا، ساچا ہٹ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ چکائیندا۔ اپنا پڑدہ چکے اوہلا، بھید ابھید کھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی چار کُنٹ لکھ چوراسی آپے مولا، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرائیا۔ شبد اناد سنائے برہما آپے گائے اپنا ڈھولا، ڈھولا ساچا آپ سنایا۔ سچ دوارا ایکنکارا آد جگاد ایکا کھولا، گر اوتاراں رہیا دسایا۔ وید پُران شاستر سمتر پائِن رولا، انت کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا انت آپ جنایا۔ کلج آئے اتم انت، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگونت، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ ستجگ بنائے ساچی بنت، کلج کوڑا میٹ مٹائیندا۔ چار ورن اکو منت، ہر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھے سنت، سنت ساجن میل ملائیندا۔ سرتی شبدی میلا ناری کنت، آتم سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ گرسکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھیرا پھیر نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی جوتی ساچا میلا، ہر جو ہر ہر آپ ملایا۔ گوبند میلا گرو گریچلا، گر ستگر آپ جنایا۔ زرگن سرگن سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھایا۔ کلج آیا اتم ویلا، بھو کوئے نہ پائیا۔ اچرج کھیل پار برہم پر بھ کھیلا، دس کسے نہ آئیا۔ گرگھ ورلے چڑھے تیل، جس ساچا سگن منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک اپنا ناؤں ڈنک وجایا۔ ساچا ڈنکا وجے مات، سو پڑکھ زرنجن آپ وجائیندا۔ کلج مٹے اندھیری رات، جگت اندھیرا رہن نہ پائیندا۔ ستجگ ساچے بٹھے نات، دھرت مات گود بہائیندا۔ کرپا کرے کملاپات، کول نین آپ کھلائیندا۔ جن بھگت بنائے ساچے ساک، بھگت دوارا آپ سہائیندا۔ ناتا مٹے ذات پات، کھتری براہمن شودر ویش ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ سرب جیاں دکھائے اکو گھاٹ، تیرتھ تھ سر سروور اور نہ کوئے وڈیائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، ایشٹ دیواک بنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ کرے کھیل پڑکھ اکال، کلج اتم ویکھ دکھایا۔ ناؤں رکھ دین دیال، دینن ہوئے سہایا۔ سیوالائے کلج کال، لکھ چوراسی دے مٹایا۔ رائے دھرم لیکھا دے دکھال، چتر گپت نال ملایا۔ لاڑی موت کرے شنگار، نیتز نیناں کجلا پائیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے وارو وار، بچیا

کوئے رہن نہ پایا۔ لکھ چوراسی آئی ہار، چو جنت دین دُہایا۔ اُمت اُمتی گئی ہار، نبی رسول دئے نہ کوئے گواہیا۔ اللہ رانی نیتز رووے زارو زار، کھلڑے کیس رہی دکھایا۔ چوداں طبق کرن پکار، سچ تبلیغ نہ کوئے سُنایا۔ خالق خلق دیکھے دیکھنہار، بے عیب پروردگار ساچا ماہیا۔ صدی چودھوی آئی ہار، چودس چند نہ کوئے چٹھایا۔ لہنا دینا چکے چار یار، چوتھے جگ وند وندایا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی پنچم پنچ کرے پروان، درگاہ ساچی وجے ودھایا۔ پنجاں دیوے ایکا مان، پنچ بنائے سچ ودھان، جگت ودیانہ کوئے وڈیایا۔ ست ستوادی پھرائے ہتھ نشان، ست رنگا آپ جھلایا۔ ست دیپ منن آن، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ شاہو بھوپ بنے بھگوان، سپس جگدیش تاج رکایا۔ لکھ چوراسی دیکھے کاہن، مکند منوہر لکھمی نرائن روپ وٹایا۔ سرب جیاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم میل ملایا۔ سوہنگ اکھر کر پردھان، سنجگ پردھانگی ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، چار ورن ایکا گن سمجھایا۔ ایکا گن چار ورن، نر ہر نرائن آپ جنائندا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، نیتز گیان آپ گھلائندا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ کرپا کرے کرنی کرن، کرتا پُرکھ دیا کمائندا۔ ترے گن اگنی گرگھ کدے نہ سرن، امرت میگھ آپ برسائندا۔ درگاہ ساچی ساچے ورن، ہر ساچا میل ملائندا۔ سنگر چرن جو جن پھرن، پُرکھ اکال گود سہائندا۔ سوہنگ اکھر جو جن پڑھن، جنم مرن پھند کٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سنجگ ساچے دیوے دان، داتا دانی اپنی دست آپ ورتائندا۔

۱۱۲۱

۱۱۲۱

* ۲۰ چیت ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلے وال ضلع جالندھر *

سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، ست ستوادی کھیل کرائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، انھو اپنی دھار چلائندا۔ اینکارا شاہ سلطان، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ڈگگائندا۔ ابناسی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائندا۔ سری بھگوان ست نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائندا۔ اک

نہکنک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۱

اِکلا بن مَحران، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دُھر درگاہی بھیونہ آئیندا۔ اپنی اِچھیا کرگن نِدهان، ساچی اِچھیا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جُگاد اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، نِرگن نُوُر کرے رُشائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، بن پاندھی آپ چلائیا۔ نِرگن نِرگن پُوُری کرے آس، آسا پُوُر آپ ہو جائیا۔ گرہ مندر اک پرکاس، بن باقی تیل کرائیا۔ کرے کھیل شاہو شاہباش، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھیو ہر نر نرکار، اک اِکلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویس وٹائے پُرکھ نار، ناری کنت آپ ہو جائیندا۔ پوت سپوتتا اک دُلا، شبدی سوت آپے جائیندا۔ دائی دایا اگم اپار، بن سیوک سیوکمائیندا۔ دیوے وست وست اپار، انڈٹھ آپ ورتائیندا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑ، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے دیوار، سورج چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ اک اِکلا کھیل اپار، عقل کل دھاری آپ کرائیندا۔ ساچے سوت دے پیار، سپس جگدیش اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سچ محل دے بہال، اُچ اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ نِرگن جوت ویس اول، شبدی دھار چلائیا۔ شبد گر وسے سچ محلہ، ست پُرکھ نرنجن سنگر ساچا آپ بہائیا۔ نِرگن نال نِرگن رلا، نِرگن ونڈ نِرگن دیکھے چائیں چائیا۔ پُرکھ اکال سچ سندیس نر نریش ایکا گھلا، بھیو ابھید آپ گھلائی۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش پرکاس بن تیل باقی دیک آپے بلا، نُوُر نُوُر دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سوت وڈ بلوان، جودھا سور پیر آپ پرگٹائیندا۔ دُھر فرمانا وڈ پروان، ایکنکارا ایکا وار سٹائیندا۔ ست ستوادی دے دے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے پنج میلا جوڑ جوڑائیندا۔ شبد اگم اک گیان، بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ نیتز نین اک دھیان، نچ نیتز آپ گھلائی۔ بودھ اگادھ دُھر فرمان، پُرکھ ابناسی آپ سٹائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، انڈج جیرج اُتبھج سیتج ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی دو جہان، پراپسنتی مدھم بیکھری ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ نِرگن سرگن کھیل مہان، تتوت اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نِرگن سرگن سرگن سرگن اپنے رنگ رکھائیندا۔ نِرگن سرگن کھیل اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔

لکھ چوراسی دے ادھارا، گھٹ گھٹ اپنا ویس وٹائی۔ مندر اندر ہو اُجیارا، گرہ گرہ کرے رُشنائیا۔ دُھن اناد نادى دھارا، برہم برہمادی آپ سٹائیا۔ امرت
 آتم ٹھنڈا ٹھارا، نہجھر جھرنا آپ رکھائیا۔ بجر کپائی لائے تالا، مایا پڑدہ آپے پائیا۔ آپے وسے ڈونگھی غارا، اندھ اندھیر نہ کوئے چُکائیا۔ آپے کرے کھیل
 نرالا، آتم سیجا اک سہائیا۔ آپے ہوئے گر گوپالا، گوہند اپنا روپ دھرائیا۔ آپے وسے کایا سچّی دھرمسالہ، سچکھنڈ وسنہارا ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن اپنی دھار چلائی۔ نرگن سرگن گر گر ویس، گر شبدی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکارا نر نریش، ویس اتیت آپ
 وٹائیندا۔ دُھر فرمانا دُھر دارانا سدا سد سٹائے سندیش، نام ڈھولا ساچا سوہلا ایکا گائیندا۔ سچجگ تریتا دوپر کجگ جگ چوکڑی آپے ویکھ، کوٹن کوٹ اپنے
 ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن پائے بندھن، نام ندھانا لائے چندن، نیتز نین گیان دھیان سیری بھگوان اپنا
 بھیو کھلائیندا۔ ساچا بھیو سرگن دھار، گر گر بوجھ بُجھائیا۔ گر گر آتر ہو اُجیارا، ہر جو اپنا روپ رکھائیا۔ جُگا جگتتر لے اوتار، ست سندیسہ دے سٹائیا۔
 پُرکھ اکال میت مرار، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ ہر کا نام سچ جیکار، چارے کھانی چار ورن کھتری براہمن شور ویش کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سترگر اپنا کھیل رکھائیا۔ آد جگاد جُگا جگتتر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ سرگن روپ سترگر جگت بُجھائے لگی بسنتر، بن سترگر
 امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ سترگر پورا سرب جیاں بدھ جانے آتر، پڑدہ اوہلا نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچا نام چپائے منتر، ہر نامو منتر آپ درڑائیندا۔
 مانس جنم بنائے بتز، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لہنا دینا توڑ گگن لگننتر، گرہ مندر اندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جگت اپنا
 کھیل کرائیندا۔ جُگا جگت کھیل سیری بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ بھگت بھگوت لئے پچھان، سنت سہیلے ساچے سچن میل ملائی۔ گرگھاں دیوے نام دان،
 نام وست جھولی پائیا۔ گر سکھ گر گر آپے ویکھے آن، دین اپنی دیا کمائیا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیان، نیتز نین اور نہ کوئے رکھائیا۔ سو پُرکھ
 نر نجن ہنگ برہم نام ست ست دیوے اک گیان، واہ واہ گر وڈی وڈیائیا۔ سچجگ تریتا دوپر ویکھے آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد جگادی اکو ہر، گر گر اپنا کھیل کرائیا۔ گر سترگر کھیل اولّا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ بن گرگھ سچّے کوئی نہ پھڑے پلا، دوسر نظر کسے نہ آئیندا۔ گر سکھ

جوتی سَنگَر رلا، سَنگَر گُر شبد اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ایکا ہر، سَنگَر اپنا بھیس وٹائیندا۔ سَنگَر بھیکھ وٹائے پنچت، تتوت نہ کوئے جنائیا۔ آنت رکھے برہم مت، پاربرہم بے پرواہیا۔ سرشٹ سبائی مارگ دیوے دس، چار ورن کرے پڑھائیا۔ جن بھگتاں آنتر جائے وس، آپ اپنا پڑدہ لاہیا۔ گُرکھاں تیر نرالا مارے کس، انیالا اک چلائی۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئی۔ کرے پرکاس بن رَوَسس، نور نور نور رُشنائیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس سر اپنا ہتھ رکائی۔ سَنگَر پورا شاہو شاہباش، ڈبڈے پاتھر پار کرائیا۔ بن سَنگَر پورے آنت کوئی نہ چلے ساتھ، ساک سجن سین سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ ہر کا ناؤں گُر کا منتر گُر سکھ تیرا پوجا پاٹھ، ساچی سکھیا گُر سمجھائیا۔ مٹے اندھیرا جھوٹھی رات، کلجک زین رہن نہ پائیا۔ میل ملاوا ہر کملاپات، کول نین نین اپنے انگ لگایا۔ ایتھے اوتھے دو جہان بچھے وات، سَنگَر پورا سدا سدا سہائیا۔ سگل و سورے جائن لاتھ، جو جن سَنگَر ساچے درشن پائیا۔ انتم اترے اپنے گھاٹ، منجھدھار نہ کوئے رُٹھائیا۔ سَنگَر تریتا دواپر کلجک انتم مکے واٹ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، زِرگن سرگن اپنا رنگ رنگایا۔ ناتا توڑے ذات پات، ورن گوت نہ کوئی ، آتم برہم سری بھگوان، جیو جنت سادھ سنت دے جنائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، پنچ وکارا دیوے ڈن، بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، ساتک ست ست کرائیا۔ ساچا دیوے نام دھن، آپ وسائے بن چھری چھن، سچ محل اٹل اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر پورا سدا سدا سہائیا۔ سَنگَر پورا دین دیال، دیاندھ اپنی دیا کمائیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، ہر جو سگلا سنگ نبھائیندا۔ ترے گن مایاکٹ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ پنچم پنچ نہ ہوئے بے حال، پنچم ناد دھن سنائیندا۔ پنچم ویکھے گُر سکھ لال، گُر گُر اپنی گود بہائیندا۔ سَنگَر پورا گُر سکھ تیری کرے سدا پرتپال، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا چلے نال نال، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، جگ جگ گُر سَنگَر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سَنگَر ناؤں اپنا رکھ، گُر گُر دے وڈیائیا۔ کلجک انتم ہو پرتکھ، نو کھنڈ پرتھی ست دیپ کرے رُشنائیا۔ اک جیکارا بول الکھ، الکھ الکھنا دے سنائیا۔ ہر جن ہر جو کر کر وکھ، وست امولک اک ورتائیا۔ ست ستوادی مارگ دس، دسم دوارا میل ملائی۔

سُرتی شبدی میلا ہسّ ہسّ، ہنس مکھ مکھ صلاحیا۔ گرگھ گرگھ سَنگَر گرگَر اک دوارے جانّ وس، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرگھ گرگَر اکو رنگ، سَنگَر پورا آپ چڑھائیا۔ اک سیج اک پلنگ، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ ایکا نام اک مردنگ، دُھن ناد اک سَنائیا۔ ایکا سورپیر سرنگ، شاہ پاتشاہ اک اکھوائیا۔ ایکا جگ جگ وندے وند، سَنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایکا گھٹ گھٹ گرہ گرہ تن مندر اندر دیوے سچ انند، نجاند اک وکھائیا۔ ایکا واکر واکر واہ واہ گر گر گائے چھند، بندی بند تڑائیا۔ ایکا نام کھنڈا رکھائے چند پرچنڈ، مکھی دھار رکھائیا۔ سَنگَر پورا جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، اپنی ہتھیں گنڈھ پوائیا۔ گرگھ نار ہوئے نہ رنڈ، سَنگَر کنت اک ہنڈھائیا۔ دین دیال صاحب سدا بخشد، بخشش اپنی آپ کرائیا۔ جو جن در دوارے منگے منگ، گرگَر دیونہارا اُبھل اُبھل کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے ڈوگھی کندر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگھ ایکا گھر وسائیا۔ گرگھ گرگَر ساچا گھر، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ سرگن اندر زرگن وڑ، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ گرگھ سیجا سَنگَر چڑھ، سَنگَر سیجا گرگھ پلّو لے پھڑ، پھڑیا پلّو چھٹ کدے نہ جائیا۔ سَنگَر رُپ نہ پُرکھ نہ ناری نہ، نر نرائن ایکا نور جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گرگَر ایکا ناد سَنائیا۔ گرگَر کا ناد گرگھ دُھن، شبد شبد شنوائیا۔ ہر جن وِرا لے سُن، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، جیو جنت پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگنتر گرگَر سَنگَر سچا اک اکھوائیا۔ سَنگَر سچا پُرکھ سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈیائیا۔ جگ چوکری چلائے رتھ، نو نو چار ویکھ وکھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گرگَر اوتاراں مارگ دس، پیر پیغمبراں اندر وس، دستگیراں اپنا پلّو نام پھرائیا۔ دو جہان سری بھگوان زرگن سرگن ویکھے نسّ نسّ، چوڑاں لوک چوڑاں بھون چوڑاں طبق چوڑاں وِدا اپنے وِج چھپائیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر اندھٹرا دیوے اپنا سبق، بن لکھن پڑھن کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سچے دیوے ور، ایکا رام رام نام وڈیائیا۔ رام نام ہر کا ناو، پنج تت رام نظر کوئے نہ آئیا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی وسے ہر گھٹ تھاو، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جگاد جگنتر کرے سچ نیاو، گرگھ شبدی ویس وٹائیا۔ بھگت سہیلے پکڑے باہوں، جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، کھج تیری اتم ور، پُرکھ اکلا دین دیا لا وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، گرکھ ویکھے ساچا لالا، لال لال اپنی گود بہانیا۔ گرکھ لال لال انملا، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ لوک مات کدے نہ رُلا، خاکی خاک نہ کوئے ملانیندا۔ ساچے کنڈے نام ٹلا، تولنہارا آپ ٹلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سیری بھکونت گرکھ میلا ناری کنت، آتم سیجا گرہ مندر اندر آپ سہانیندا۔ گرہ مندر اندر سنگر میت، ہر سجن آسن لایا۔ شبد اگئی ڈھولا گائے گیت، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، انڈھڑی دھار چلایا۔ جیون جگت دتے ریت، جاگرت جوت کرے رُشانیا۔ پت پانی کر پنت، پون ایکار سن سواس چلایا۔ انجا گائے ایکایت، چار نو بجے ودھانیا۔ نو نو چار ہر جو جائے جیت، جت ہار اپنے ہتھ رکھانیا۔ صدی چو دھوی جائے بیت، بیس بیسا خوشی منانیا۔ گو بند میلا اک اتیت، ترے گن اتینا آپ کرانیا۔ ست ستوادی ستجگ چلائے ساچی ریت، نو کھنڈ پر تھی ایکاشٹ گرو منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر شبد شبد صلاحیا۔ گر شبد ساچا ست، متر پیارا اک اکھوانیندا۔ گھر گھر کرے لکھ چوڑا سی ہت، جو جن دھیان لگانیندا۔ نہ کوئی پچھے وار تھت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈانیندا۔ ویس وٹائے نت نوت، جگ جگ کھیل کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن گرکھ گر گر ایکا گھر وسانیندا۔

* ۲۰ چیت ۲۰۱۹ بکری ہر بنس سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھٹا ضلع کرنال *

ست پُرکھ نرنجن بے پرواہ، ہر ہر اپنی دھار چلانیندا۔ نرگن سرگن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا کھیل کرانیندا۔ دو جہاناں ویس وٹا، انہو اپنا نور دھرانیندا۔ اجونی رہت آپ اکھوا، نرہو نرور اپنا بھو آپ گھلانیندا۔ جگ چوکڑی پنڈھ مکا، ستجگ تریتا دوپر پار کرانیندا۔ وشن برہما شو ویکھ وکھا، سچھنڈ نواسی اپنا پڑدہ لائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پا، گنگن پاتالاں ایکانین اٹھانیندا۔ کھانی بانی وید پُران شاستر سمتر انجیل قرآن جانے اپنانا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹانیندا۔ جگا جگنتر بھجائے بسنتر، سرب جیاں بدھ جانے انتر، نرگن روپ کسے وسے نہ گھٹ، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔

جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ست ستوادی دین دایلا، دیندھ وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد مدھ چلے اولڑی چالا، بھیو کوئے نہ پائیا۔ گر اوتار شبدی شبد راہ دے سکھالا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ آتم پر ماتم سدا سہیلا چلے نال نالا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بھگت بھگونت بن دلالا، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس اولڑا، کرے کرائے کر نیہار۔ زرگن سرگن پھڑائے پلڑا، لکھ چوڑا سی پائے سار۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچ سندیس ایکا گھلڑا، بودھ اگادھی بول جیکار۔ کایا مندر اندر آتم پر ماتم آپے رلڑا، برہم پار برہم ویکھے ویکھنہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیل کرے اپار۔ جگ جگ کھیل کرے اپار، کرتا پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ شبد اگئی بول جیکار، جیو جنت کرے پڑھایا۔ دو جہانا سری بھگوانا زرگن سرگن دے اشارہ، شرع وند نہ کوئے وندایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ انت نہ کوئے مکایا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھایا۔ چار وید روون زاروزارا، نیتز نیناں نیر وہایا۔ پُران اٹھاراں کرن پکارا، شاستر سمرت نال ملایا۔ گیتا گیان نہ کوئے کنارہ، اٹھ دس گر لایا۔ انجیل قرآن سرب گر لان، تیس بتیسا جگت حدیثا سچ امام پیغام پینمبر سرب سنایا۔ نام ست ست و نچارا، شبدی شبد ڈنک اپارا، آپ وجائے و جاو نہارا گر گر میلا سچ سبھایا۔ اپنی اچھیا دے بھنڈارا، بھگت بھگونت ست ورتارا، ست ستوادی وست امولک اک ورتایا۔ ستن میلا اُچ دربارا، گھر وچ کھولے آپ کوڑا، بند تاکی کُنڈا لاہیا۔ گرگھ تار سچی دھنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچا کھیل پڑکھ سمرتھ، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، زرگن ساچا کھیل وکھائیندا۔ ویکھنہارا نو کھنڈ پر تھمی دیپ ست، ست ستوادی اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھیو چکائیندا۔ کلجگ اتم بھیو اولا، سو پڑکھ زرنجن آپ جنایا۔ زرگن سرگن پھڑائے پلّا، اندھ نظر کسے نہ آیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، بھگت دوارے دے وڈیائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا، جوتی جاتا جوت جگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ بھگتن پیتا، اپنی دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، اوچ نیچ اپنا روپ درسائیندا۔ کر نہارا مٹھارے ٹھا، کوڑ گڑیارا آپ مٹائیندا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا پیتا، سنگر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ چو کڑی چلائے ریتا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ کلجگ انتم پاوے سار، نو نو چار پندھ مکائیا۔ لیکھا جان گر اوتار، پورب لہنا جھولی پائیا۔ پیر پیغمبر دے سہار، چرن کول بخشے اک سرنائیا۔ بھگت بھگونت دے سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سنت ساجن لئے ابھار، گھر مندر سہج سُبھائیا۔ گرگھ ساچا کرتار، گر سنگر گود بہائیا۔ گر سکھ ویکھے اپنے لال، لال اپنا رنگ رنگائیا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی ہوئے دیال، دیانندھ وڈی وڈیائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک سمجھائیا۔ کایا مندر اندر پئی دھر مسال، سنگر بیٹھا دوس رین ویکھے چائیں چائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ گرہ مندر دے وکھال، جگت نہاؤن نہ کوئے نہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرگھ مان برہم مت، پاربرہم جنائیندا۔ آتم انتر ایکا ت، تتو اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ست سنتو کھ دیوے دھیرج جت، من منکا آپ بھوائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت نہ کوئے تپائیندا۔ جانہارا مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاپنے رنگ رنگائیندا۔ گرگھ رنگ اپر اپار، انڈھڑا آپ چڑھائیا۔ نیتزیکھے نہ کوئے سنسار، لوچن نظر کسے نہ آئیا۔ جنم جنم دے سوار، مرن مرن دے کٹائیا۔ ورن برن کر خوار، ساچی سرن آپ سمجھائیا۔ دھرنی دھر ایکنکار، عقل کل بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیا۔ ساچا بھو پُرکھ اکال، آد آنت جنائیندا۔ گرگھ سجن ویکھے لال، آپ اپنی گود بہائیندا۔ کلجگ انتم مارگ دیوے اک سکھال، شاستر سمرت وید بھو نہ پائیندا۔ مان توڑ کال مہاکال، کالکھ ٹکا مستک لاہندا۔ سنگر صاحب ہو دیال، دین اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سر رکھے ہتھ پُرکھ سمرتھ، سمرتھ وڈی وڈیائیا۔ اپنا ناؤں جنائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ کلجگ آنت چلائے رتھ، ساچا بیڑا آپ اٹھائیا۔ پندھ مکائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ ہر دے اندر آپے وس، اپنا پڑدہ لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ گھلائی۔ بھو ابھیدا دیوے کھول، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ گرگھ تولے اپنے تول، نام کنڈا اک رکھائیندا۔ آتم پر ماتم دھارا ساچی بول، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ زرگن سرگن وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سدا سہیلارکھے آپ اڈول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں مات آپ وڈیائیندا۔ جن بھگتاں

دیوے نام دات، ہر نامہ آپ ورتائیندا۔ کل مٹے اندھیری رات، ست ست ست پرگٹائیندا۔ ایکا اکھر پرگٹائے گاتھ، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ ہر جن میلا ساچے گھاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گرگھ تیرا وڈا مان، ہر سنگت سنگ سمائیا۔ کلجگ انت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیا۔ ملیا میل سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات دے جھلایا۔ چار ورن دا اک دھیان، ایکا اشٹ پرگٹایا۔ چار بانی اک بیان، چارے کھانی دے سمجھایا۔ چاروں گنت اک گیان، چار ورن آپ جنایا۔ چار یاری میٹ نشان، چوتھے جگ پندھ مکایا۔ جن بھگتاں نج آتم نج گھر درشن دیوے آن، دردی اپنا درد وڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ سدا صلاحیا۔ گر سکھ سدا صلاحن یوگ، ہر سنگر آپ صلاحندا۔ جنم جنم داکٹ کٹ روگ، انراگی اپنا میل ملائیندا۔ میل ملاو دھر سنجوگ، دھر سنجوگی آپ اکھوائیندا۔ ناتا توڑ چوڑاں لوک، ترے بھون دھنی اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا بنک ویکھے ساچا قلعے کوٹ، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ ستن نگارے لگے چوٹ، نادانادی آپ سٹائیندا۔ آلیوں ڈگے اٹھائے بوٹ، ساچی گود آپ سہائیندا۔ میل ملاو نرمل جوت، نور نور نور سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گر سکھ وڈیائی لوک مات، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نام ندھانا اکو دات، ایکا دان ورتائیندا۔ کل مٹے اندھیری رات، بھگتن ساچا چند چڑھائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھات، دُونگھا کھاتہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گرگھ وڈا سچھنڈ، ہر ساچا دے وڈیائیا۔ لیکھا چکے کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ نظر کوئے نہ آیا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے سورج چند، منڈل منڈپ پندھ مکایا۔ اکھر اکھر نہ کوئے چھند، بن اکھر کرے پڑھایا۔ دُئی دویتی بجر کپاٹی نہ کوئی پتھر، سلا رُپ نہ کوئے وٹایا۔ آتم سیجا سنگر پورا حاضر حضورا آپ وکھائے اپنا ستھر، دُجا ستھر نہ کوئے ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انت دیوے وڈیائیا۔ کلجگ وڈیائی انت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ آتم پر ماتم ناؤں نیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گرٹھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ پارس کرے ساچے سنت، کنچن اپنا رُپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، گرسکھ ساچے آپ ترانیندا۔ گرسکھ تیرا دیکھ تیج، دو جہان نین اٹھانیا۔ پُرکھ ابناسی شبد سُنہیہرا رہیا بھیج، گراوتار دین گواہیا۔ بھگت بھگوان سُنہی
 ہون نہ دیوے تیج، کنت کنتول ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا نور آپ چکانیا۔ گرسکھ تیرا نور نورانہ، پیر پیغمبر دیکھ
 دکھانیندا۔ چوواں طبق کرن سلاما، سجدہ سیمس سرب جھکانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل دیندار رہیا پیغاما، کلمہ نبی نبی پڑھانیندا۔
 کلج اتنم پروردگار کھیل کرے مہانا، بے عیب نظر کسے نہ آئیندا۔ مُرشد مُرید سُنائے گانا، دُھر فرمانا آپ الاٹیندا۔ تیرتھ تھ ہونے حیرانا، کرے
 کھیل سری بھگوانا، دُوجا سنگ نہ کوئے ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتنم اپنی کھیل کرانیندا۔ تیرتھ تھ مارن دہا، نیتزیناں
 نیر وہانیا۔ گنگا گوداوری جمناسُستی کھلڑے کیس رہی دکھا، بھولا ناتھ نہ نین اٹھانیا۔ تریبئی نینی کوئی نہ دیکھے آ، سگم پھیرا کوئے نہ پانیا۔ دُرمت میل
 سکے نہ کوئی دھوا، نرمل نیر نہ کوئے کرانیا۔ چاروں گنٹ ہونے حیراں، دھیرج دھیر نہ کوئے دھراپا۔ کلج اتنم ساڈا مٹدا جائے نشان، سچ نشانہ نہ
 کوئے جھلانیا۔ آنت پکڑے نہ کوئی بانہہ، روداس کسیرا بھیٹ نہ کوئے چڑھانیا۔ ایہتے اوتھے ملے نہ کوئی تھاں، دو جہاناں نظر کوئے نہ آتیا۔ اُچی کوک
 رہے گرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتانیا۔ تیرتھ تھ رہے رو، نیتزین نیر وہایا۔ نوکھنڈ پر تھی ملے نہ ڈھو آ ڈھو، ساچا
 سنگ نہ کوئے نبھایا۔ نرگن سرگن ٹٹاموہ، مایا ممتا پڑدہ پایا۔ آتم پر ماتم سکے نہ چھوہ، جگت اندھیرانہ کوئے گویا۔ ساچی کرے نہ کوئے لو، نیتز گیان نہ
 کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتنم ور، اپنا ویس آپ دھراپا۔ تیرتھ تھ ہو اکٹھے، سارے دین دُہانیا۔ کلج اتنم
 مُنہ دے بھار ڈھٹھے، نہ سکے کوئے اٹھانیا۔ پرگٹ ہو یا پُرکھ سمرتھے، جن ساڈی بنت بنانیا۔ جوں بھاوے توں سانوں رکھے، ساڈی چلے نہ کوئے
 چترانیا۔ ساڈے بھانڈے ہونے سکھے، امرت نظر کتے نہ آتیا۔ گنگا گوداوری جمناسُستی چیر لٹھے، اُتے پڑدہ کوئے نہ پانیا۔ سادھ سنت جگت وکار وچ
 پھسے، تھ بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ کوڑ گُریارا کنڈھے اُتے ہسے، سچ سچ نظر کسے نہ آتیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اندر وڑ وڑ نچے، نوٹا اپنا سانگ ورتانیا۔
 گُرمکھ وِلا کوئی بچے، جس سَنگ اپنی گود بہانیا۔ کلج اتنم بھانڈے کچے، تھر کوئی رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ

کرائیا۔ گنگا اٹھی نیتز کھول، اپنا نین گھلایا۔ جمننا کہے اِکو بول، کوگ کوگ سٹنایا۔ سُرستی کہے میرے کچھ نہ کول، خالی ہتھ رہی دکھایا۔ گوداوری کہے گوبند میرے کولوں اٹھ گیا اڈول، میں کو جھی کملی سار نہ پانیا۔ بھولانا تھ ستارہ گیا انھول، شکر نین نہ کوئے گھلایا۔ کلجگ انتم ساریاں نال مار گیا رول، بھو کسے نہ آئیا۔ در در آ کے تول گیا تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھایا۔ ساڈے خالی کر گیا کھول، دست وچ رہن نہ پانیا۔ اُچی سنا کے گیا اِکو بول، آوٹا چل پچی سرناپا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے آپ وڈیایا۔ جمننا گنگا سُرستی گوداوری روون اتھ، نیتز نیناں نیر وہایا۔ تیر تھ تھ بیٹھے ستھر گھت، ویلے انت نہ کوئے سہایا۔ کلجگ ماری سب دی مت، بدھی ست نہ کوئے رکھایا۔ چاروں گنٹ خالی ہٹ، دست ہتھ کسے نہ آیا۔ کوڑی کر یا رہی بچ، کلجگ ڈور ڈنکا نال وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ تیری کوڑی دھار، سو پُرکھ زرنجن پار کرائیا۔ زرنگن سرگن لئے اوتار، جوتی جاتا بھیکھ وٹایا۔ سنت سہیلے لئے وچار، گر چیلے میل ملاپا۔ ناتا توڑ تیر تھ تھ کنار، اپنا دوار دئے سمجھایا۔ دیوے مان وچ سنسار، وڈ سنساری دیا کمائیا۔ جس داگر پیر اوتار منگدے رہے دیدار، سو صاحب سنگر لوک مات پھیرا پانیا۔ سانوں انتم آئی ہار، تیر تھ تھ دین دہانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ ساچے رہیا پرگٹایا۔ تیر تھ تھ سارے کہن، ایکتا پکایا۔ چلو چل کے ویکھئے نین، پُرکھ اکال کون ویس وٹایا۔ گرگھاں چکائے لہن دین، اپنا ناؤں جھولی پایا۔ ساڈا بنے نہ کوئی ساک سین، سجن کوئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تیر تھ تھ کرن وچار، نیتز نین نین شرمایا۔ کس بدھ جائے سچ دربار، سچ دست نظر کوئے نہ آئیا۔ کلجگ کوڑی کر یا کر یا و بچار، دُرمت میل نہ کوئے دھوایا۔ اپنا آپ گئے ہار، ہر کی پوڑی دوجے کسے نہ سکے چڑھایا۔ جیو جنت مارے ٹھار ٹھار، ٹھوکر نام نہ کسے لگایا۔ مانس ہوئے انت خوار، جگت خواری نہ کوئے چکایا۔ اپنا آپ گئے ہار، ساڈا بل نظر کوئے نہ آئیا۔ اک اِکلا پرگٹ ہو یا ہر زرنکار، سب دا لہنا گیا مکائیا۔ لکھ چوراسی کرے بھال، گرگھ اپنے لئے جگایا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے اپنے نال، جنم جنم لیکھا دئے چکایا۔ گر سکھاں پچھے اپنی گھال رہیا گھال، زرنگن زور پُرکھ اکال گھر گھر آئے درس دکھایا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد ہر جو وڈا ماہیا۔ چرن دھوڑا ایک وار دئے نہال، دوجی وار میل

نہ لاگے رائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، کال پھاس رہیا کٹائیا۔ چلو چل کے کرے سارے سوال، پر بھ چرناں سیس ٹکائیا۔ سانوں پھیر کدوں کرے بحال، سر ساڈے ہتھ ٹکائیا۔ اسیں تیرے نکلے بال، نکئی نکی چال چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ دیکھو گرسکھ گیا جاگ، ہر سنگر آپ جگائیدا۔ گھر ساچے لگا بھاگ، وڈ بھاگی آپ لگائیدا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، نرمل نیر نیر پیا ئیدا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، ہنس مکھ مکھ صالاجندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا ویس وٹائیدا۔ کلج اتم اکوناد، پاربرہم آپ سٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں دیوے اکو دان، گرسکھ دوجے گھر منگن نہ جائیدا۔

* ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سو دا گر سنگھ دے گرہ ٹھیکری چھٹا ضلع کرنال *

در درویش تیر تھ تھ، اپنی درد رہے جنائیا۔ پُرکھ ابناسی میل کٹ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ کوڑ گڑیا ر کھیا ہٹ، ست است ہوئی لڑائیا۔ نو نو کھیڑا دے بھٹھ، ساچے گرہ نہ کوئے وڈیائیا۔ من داسنا سرشٹ سبائی رہی نٹھ، آتم ترپت نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ کرپا کر گن ندھان، گن اوگن نہ کوئے وڈیائیا۔ شاہ پاتشاہ توں سچ سلطان، تخت نو اسی بے پرواہیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا دیونہارا دان، داتا دانی اک اکھوائیا۔ نیتز پیکھیا دو جہان، پیکھ پیکھ نین رہے شرمائیا۔ دھرتی دھول نہ ملے مان، دھرتی دھوڑی خاک خاک اڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ دے ور سچ بھگوان، تیرے آگے اک عرضوئیا۔ ساڈا مٹدا جائے نشان، نشانہ مات نہ کوئے جھلائی۔ سادھ سنت کلج جنت ہوئے بے ایمان، ساچی شرع نہ کوئے وڈیائیا۔ کوڑی کرپا کر ایشان، ڈرمت میل نہ کوئے دھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ خالی جھولی کلج انت، وست کوئے نظر نہ آئی۔ تیری مہما پر بھ بے انت، بے انت تیری وڈیائیا۔ گرٹھ تٹا ہوئے ہنگت، ساڈی چلے نہ کوئے چترائیا۔ اٹھسٹھ بھکھ ننگت، ساچا نام دھن ہتھ نہ کوئے پھڑائیا۔ تھ

کنارہ کھنڈر کھنڈت، ڈونگھی بھور رہیا درساٹیا۔ گیان بودھا نظر نہ آئے کوئے پنڈت، پنڈی پنڈ نہ کوئے بھراٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ آگے منگ منگایا۔ تڈھ آگے سرب ارداس، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ سچ دست نہ کسے پاس، خالی ہتھ رہے دکھایا۔ کلجگ انتم ہونا ناس، جت نظر کوئے نہ آیا۔ کرے نہ کوئے بند خلاص، بندی خانہ نہ کوئے تڑایا۔ شو جی نظر نہ آئے اُپر کیلاس، کیشو تیرا بھو کوئے نہ پایا۔ جگ چوکڑی رکھدے رہے تیری آس، نیتز نین اٹھایا۔ آنت بچھائے نہ کوئی پیاس، ترسنا جگت نہ کوئی مٹایا۔ بن تیرے ہوئے نراس، آسا پور نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرناں اوٹ رکھایا۔ تیرے چرناں اکو اوٹ دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ جنم جنم دا کٹ کھوٹ، ڈرمت میل میل اتار۔ اک لگاؤنی ساچی چوٹ، ساچا نام بے جیکار۔ اک بھنڈارا دینا اتوٹ، نکھٹ نہ جائے وچ سنسار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بنیے آنت بھکھار۔ بنے بھکھاری در درویش، الفی نظر کوئے نہ آیا۔ تیر تھ تھ کھلڑے کیس، مینڈھی سپس نہ کوئے گنداٹیا۔ کلجگ آنت چلے نہ کوئے پیش، چار جگ دا پیشہ رہن نہ پایا۔ نہ کوئی سہائی وشن برہما شو مہیش گنیش، گنپت سنگ نہ کوئے نبھایا۔ نو نو خالی دسے دیس، چار چار نہ کوئے شنوٹیا۔ نظر نہ آئے باسک شیش، ساگو پانگ نہ کوئے دکھایا۔ آنت کرے نہ کوئی ہیٹ، بیٹھے مکھ بھوٹیا۔ تیر تھ تھ کنارہ سنجاکھیت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن ملے کوئے نہ ڈھوٹیا۔ دینا ور ہر نرنکار، ایک منگ منگایا۔ کلجگ انتم آئی ہار، بل بیٹھے آپ گوائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، ساچا چند نظر کوئے نہ آیا۔ آنت نہ کرے کوئی پیار، متر پیار سنگ نہ کوئے رکھایا۔ لیکھا لکھ لکھ مار رہیا مار، تیرا تھم چلے سچ رضایا۔ پانہا گنڈھنہارا روداس چمار، ساڈا چمڑا رہیا لاہیا۔ تیرا تھم ورتار، تیرے حکمے اندر تیری شاہیا۔ توں آد جگاد کھیلنہار، تیری کھیل نظر کسے نہ آیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن بن گئے تیرے سیوادار، بن یاچک سیو کماٹیا۔ انتم منگدے رہے در دوار، دوئے جوڑ جوڑ سرناٹیا۔ بے آنت بے آنت کہے پکار، اپنا پلو گئے بھڈٹیا۔ تیرا آنت نہ پارادار، آد جگاد جگانتیر تیری وڈی وڈ وڈیاٹیا۔ ہوں پاپی اپرادھی گناہ گار، اپنا گن نہ کوئے جناٹیا۔ توں صاحب سلطان بخشنہار، بخشش رحمت تیری سرن سرناٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، نتھاوایا دینا سچا تھانیا۔ نتھاوایا دینا سچا تھاووں، تھان تھنتر نظر کوئے نہ آئیندا۔ کلجک آنت بھگونت پکڑنا باہوں، تھہ بن اور نہ کوئے اٹھائیندا۔ تخت نواسی کرنا سچ نیاؤں، حق حقیقت بھجو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے حکمے اندر سرب چلائیندا۔

* ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ گڑھی لاگری ضلع کرنال *

سچھنڈ ہر سچ و سنیک، سو پڑکھ زرنجن ڈیرہ لائیندا۔ مہان بیدو اک توفیق، مہربان کھیل کرائیندا۔ آد پڑکھ لاشریک، بے عیب پروردگار ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد و سنہارا مُرشد مُرید، نزدیک دُور نیڑ نہ کوئے رکھائیندا۔ چوڈاں طبق دو جہان لوک چوڈاں مٹائے تاریک، پرکاس اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچھنڈ دوارا مقامے حق، اک اکلّ بے پرواہیا۔ نورِ الہی پڑکھ سمرتھ، سمرتھ وڈی وڈیائیا۔ ایک نعرہ بول الکھ، ہو ہو اپنا ناؤں سمجھائیا۔ محل اٹل آپے وس، سچ محراب کرے رُشائیا۔ جگ جگ مارگ مات دس، گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُریاں لو آں ویکھے نسّ نسّ، زمیں اسمان پھیرا پائیا۔ بھگت بھگونت آتر وس، مُرید مُرشد لئے ملایا۔ تیر انیالا مارے کس، نام ندھانا اک رکھائیا۔ جگ چوکڑی سنائے اپنا جس، جس وید پُران گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل پڑکھ اتھاہ، ایکنکارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بے عیب بن ملاح، بے پرواہی رُپ دھرائیندا۔ صفتی صفت صفت صلاح، ساچی سکھیا اک وکھائیندا۔ نو وچار پھیرا پا، ست ست اپنا رنگ وکھائیندا۔ پنج تن جوڑ جڑا، اٹھ تت وند وندائیندا۔ بنک دوارا اک سہا، گھر سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ زرگن سرگن ویس وٹا، سرگن زرگن اپنا بندھن پائیندا۔ نام مردنگ اک وچا، انحد نادی ناد لائیندا۔ سر سروور اک پرگٹا، تیرتھ تٹ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے اپنا کھیل کرائیندا۔ تیرتھ تٹ سچ کنارہ، سو پڑکھ زرنجن آپ جنائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن ہو اُجیارا، مندر مسجد شودوالا مٹھ

دئے سمجھائیا۔ کایا اندر کھول کوڑا، گھر گھر وچ دئے دکھائیا۔ دیا باقی اک اُجیارا، جوت نرنجن نُو رُشنائیا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، گھر میلا سہج سُبھائیا۔
 لکھ اگوچر اگم وجائے سچی ستارا، نرگن تندى تند ہلایا۔ ساچی سخیاں منگلا چارا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نُو رُشنائیا، نُو رُو ڈمگائیا۔ حق
 حقیقت ایکا نعرہ، بجک آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نُو اسی اپنی دھار چلایا۔ سچکھنڈ نُو اسی ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ
 چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، ایکنکارا نُو پرگٹائیندا۔ آد نرنجن ویکھے وگسے کرے وچار، رُوپ رنگ رکھے نہ کوئے جنائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے
 دربار، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سری بھگوان ست ستوادى ست ہلار، دو جہاناں آپ رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ میت مُرار، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔
 برہم برہم دئے ادھار، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ نرگن سرگن دے ادھار، سرگن نرگن سنگ رکھائیندا۔ جگت وچولا بن ایکنکار، جگ جگ اپنا ویس
 وٹائیندا۔ شبد گر گر کر تیار، گر کرتا کھیل کرائیندا۔ پنچ تت کایا دیوے مان، تتوت تت سمجھائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔
 وست امولک نام سچا دھن مال، سچ خزانے آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نُو اسی اپنا راہ چلائیندا۔ سچکھنڈ نُو اسی راہ اولاء،
 جگ کرتا آپ چلایا۔ سرگن نرگن پھڑائے پلا، پلو نظر کسے نہ آئی۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، لوک مات پھیرا پائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ
 اپنا آپ رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن لئے
 اوتارا، گر گر ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران ویکھے اکھاڑا، نو کھنڈ پر تھی پڑدہ آپ
 اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ سمرتھ، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ برہما ویتا
 دیوے وتھ، چار وید جھولی پائیا۔ چار کھانی ونڈے ہتھو ہتھ، اندج جیرج اُتج سیتج ناؤں دھرائیا۔ چار بانی بول اکھ، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔
 پنچ تت کایا ویکھے تت تتی رت، رت رت رنگائیا۔ وست امولک من بُدھ مت، ہر اپنی انک ٹکائیا۔ نرگن میلا برہم تت، پاربرہم اپنی انس سُبھائیا۔
 کرے کھیل کملاپت، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ بودھ اگادھ مہما اکھ، بن رسنا جہوا گائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، نرگن سرگن دھندے لائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر دیوے مان وڈیائیا۔ گر کرتا گر کرنہارا، گر شبدی وڈ وڈیائیا۔ گر سیوک گر بھکھک منگن منگنہارا، آد جگاد بھیو کوئے نہ پائیا۔ گر سکھ گر گر اتارا، گر سمرتھ پُرکھ نام وڈیائیا۔ آد جگادی اک اتارا، گر گر اپنارُپ وٹائیا۔ سنجک تریتا دواپر کلجک ویکھے وارو وارا، جگ چوکڑی ویس وٹائیا۔ نو نو چار کھیل نیارا، انہو اپنی دھار رکھائیا۔ بھیو نہ جانے کوئی پروردگارا، بے انت بے انت کہے سرب لوکائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر سجدہ سیس جگدیش دوئے جوڑ کرن نمسکارا، چرن کول دھیان لگائیا۔ تیرا انت نہ پاراوارا، بے انت تیری شہنشاہیا۔ توں وسے سچکھنڈ سچے دوارا، تخت نواسی تخت سوہا پائیا۔ در درویش بن بھکھارا، بھکھک جھولی سرب وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل وچ سنسار، زرگن سرگن دھار چلائیندا۔ گر گر رُپ لئے اتارا، شبدی شبد ڈنک وجائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، ساچے سنت ویکھ وکھائیندا۔ گر گھ ویکھے اپنے لال، گر سکھ ساچی گود سہائیندا۔ ترے ترے ناتا توڑ جنجال، پنچم پنچ موہ چکائیندا۔ زرگن سرگن بن دلال، جگت و نجارا پھیری پائیندا۔ ویکھنہارا حق حلال، حقیقت اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے نین، ہر جو نظر کسے نہ آئیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی سارے کہن، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت آد جگاد بنے ساچا ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ کبیر جلاہا کہے پاربرہم پت پریشور ہر جن ساچے آوے لین، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس اولٹا، کرے کرائے کرنہارا۔ سنجک تریتا دواپر کلجک پھڑایا پلٹا، سیوا لاگر اتارا۔ پیر پیغمبر سچ سندیس ایکا گھلٹا، دُھر دی بانی دُھر دی دھار۔ گھٹ گھٹ اندر آپے رٹا، کرے کھیل گپت ظاہر۔ سچ سنگھاسن ایکا ملٹا، آتم سیجا خبردار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت جگا جگنت کرے کرائے ساچی کار۔ ساچی کار انتم کل، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن رُپ اچھل اچھل، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ اُچ محلے بیٹھا چڑھ، نیز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ گر اتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان لئے پھڑ، ایکا ڈوری نام بندھائیندا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی سچکھنڈ نواسی سدے اپنے گھر، گھر ساچا انت وکھائیندا۔ کلجک انت سری بھگونت زرگن کھیل رہیا کر، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ نو

کھنڈ جیو جنت سادھ سنت اپنا لیکھا گیا ہر، ہر کا بھو کوئے نہ آئیندا، ترے گن اگنی رہے سڑ، امرت میگھ نہ کوئے برساہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتاہندا۔ ساچا تھم دُھر فرمان، ہر وڈا وڈ وڈیاہیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے مہان، مہماگنت گنی نہ جاپا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لکھ دے کے گئے بیان، اپنی ضامنی مات بھراہیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے نہکنتک بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ ست پڑکھ نرنجن ست ستوادی جھلائے اک نشان، ستاں دیپاں کر رُشناہیا۔ چار ورن اٹھاراں برن گوائے مان، ابھمان کوئے رہن نہ پاپا۔ ایکاشٹ دکھائے سری بھگوان، پڑکھ اکال بے پرواہیا۔ ایکاکھر دئے گیان، جگت دکھر کرے پڑھایا۔ ایکامارے تیر نشان، انیالا آپ چلایا۔ ایکامندر اک مکان، ایکابنک دئے سمجھایا۔ ایکاناد شبد دُھنکان، ایک راگی راگ الایا۔ ایکامرت آتم رس پین کھان، جگت ترسنا دئے بھجھایا۔ ایک آتم سیجا کرے پروان، سچ سنگھاسن سو بھاپا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ پرگٹایا۔ ساچا روپ سری بھگوانت، پڑکھ ابناسی آپ دھراہندا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، سنت سہیلے آپ پرگٹاہندا۔ ہر جن میلاناری کنت، گرہ مندر ویکھ دکھانندا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھانندا۔ میل ملاواں ساچی سنگت، سنکٹ کوئے رہن نہ پانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر جگت بسنتر آپ بھجھانندا۔ جگت بسنتر پائے ٹھنڈ، اگنی اک نہ کوئے تپایا۔ جن بھگتاں ایک نام دیوے ونڈ، وشن برہما شو نیتز نین نین شرمایا۔ جگ چوکڑی ٹٹی گنڈھ، انتم اپنا بندھن پاپا۔ گرگھ ننگی نہ ہووے کنڈ، سمرتھ دئے مان وڈیاہیا۔ لکھ چوراسی کھنڈ کھنڈ، کھڑگ کھنڈا اک چکایا۔ جیو جنت نار دُہاگن دسے رنڈ، ہر جو کنت نظر کسے نہ آہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ کلجگ انتم ویکھے آپ، سو پڑکھ نرنجن بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی مائی باپ، پتا پوت بھو چکایا۔ جانہارا پوجا پاٹھ، تیرتھ تھ پھول پھولایا۔ بیٹھنہارا اک اکانت، گھر گھر اپنا پھیرا پاپا۔ کلجگ ویکھ اندھیری رات، نرنجن اپنا روپ دھرایا۔ جن بھگتاں بچھے آپے وات، آپ اپنا میل ملایا۔ آتم پر ماتم اکو گاتھ، ایکامنتر دئے درڑایا۔ آپ اتارے ساچے گھاٹ، منجھدھار نہ کوئے رڑھایا۔ کھیلے کھیل بازی گارناٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتایا۔ ستجگ کھولے ساچا ہاٹ، بن ہٹوانا ہٹ چلایا۔ گرگھ ویرلا لاہا لے کھاٹ، کلجگ جیو گوڑھی نیند آپ سواہیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ سری بھگوان، کلجگ آنت دے جنائیا۔ ناتا تے جیو جہان، بندھن پھیر نہ کوئے
 بندھائیا۔ لیکھا چکے جوٹھ جھوٹھ پین کھان، سچ سچ دے دکھائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے ایشان، آتم سرور دے نہائیا۔ گرہ مندر اندر اک دھکان، دھن
 انادی دے سنائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی گر اوتار پیر پیغمبر سارے گان، رسنا جہواتن ہلائییا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، دوسر
 اور نہ کوئے وڈیائییا۔ نانک گوہند لیکھا لکھ لکھ جیو جہان، جیون جگت گیا سمجھائییا۔ انتم آئے نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کوڑی کر یا میٹے نشان،
 ست نشانہ دے چڑھائییا۔ چار ورنناں اوچاں نیچاں راؤ رنکاں دیوے اک گیان، ایکا نام نام پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ
 اپنا ویس آپ دھرائیا۔ اپنا ویس کرے کرتار، زرگن زرگن بھو نہ رایا۔ کلجگ آئے انتم وار، کل کلکی ناؤں رکھایا۔ سمبل وسے دھام نیار، بنک دوارا
 سو بھاپایا۔ شبد اناد سچی دھنکار، دھر دی بانی آپ الایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکایا۔ دو جہاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ کلجگ انتم ہو پر تکھ، پر بھ اپنی کھیل کرائیا۔ سنت سہیلے کرے دکھ،
 گر گر اپنی دیا کمائییا۔ اکو مارگ دیوے دس، ایکا ہر کرے پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا
 حکم آپ ورتائییا۔ ساچا حکم سری بھگونت، کلجگ آنت آپ جنائیدا۔ ناتا تے جیو جنت، جیون جگت نہ کوئے سمجھائیدا۔ جگت مایا پی بے آنت، بے آنت
 نظر کسے نہ آئیدا۔ گھر گھر گڑھ ہوئے ہنگت، جوٹھی جھوٹھی کر یا نہ کوئے مٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور،
 اپنا نور آپ پرگٹائیدا۔ اپنا نور آپے دھر، نور نورانہ ویکھ دکھائییا۔ گرگھ سجن لئے ور، آپ اپنا میل ملائییا۔ در درویش آئے در، در اپنی الکھ جگائییا۔ نر
 زیش لئے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پاییا۔ کایا بنک سچ محلے جائے چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ آنت لیکھا سب دا لیکھے پاییا۔

* ۲۱ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ قومی فارم ضلع کرنال *

سو پڑکھ نرنجن ہر بے آنتا، بے آنت وڈ وڈیاںیا۔ ہر پڑکھ نرنجن آد آنتا، نرنجن نرویر اپنا کھیل کرایا۔ اینکار جگا جگتر سوبھاؤنتا، سچ سنگھاسن ساچے آسن لایا۔ آد نرنجن نور نورنتا، دو جہان کرے رُشناںیا۔ ابناسی کرتا دھر فرمانا ساچا حکم اک سُنتا، بے جیکار آپ کرایا۔ سیری بھگوان آپ بنائے اپنی بنتا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئے جناںیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل سیری بھگونت، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ ایکا دھار چلاںیا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنتا، اجونی رہت آپ سہاںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل سیری بھگوان، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے استھان، نرنجن نور نور پرگٹائیندا۔ تخت نواسی سیری بھگوان، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ راج راجان بھوپت بھوپ شہنشاہ شاہ پاتشاہ وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ناد انادی بودھ اگادھی شبد اگئی دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل کرے کرتارا، آد پڑکھ وڈی وڈیاںیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دوارا، نرنجن نرنجن اپنا ویس دھراںیا۔ کھولنہارا تھر گھر کوڑا، گھر وچ گھر گھاڑن لئے گھڑاںیا۔ کر پرکاس کھیل تماش ویکھے ویکھنہارا، شبدی سٹ ابناسی اچت، تھر گھر ساچے آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل سیری بھگوان، آد جگادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ مہریان، مہر نظر اک نکائیندا۔ سٹ دلارا کر بلوان، بل اپنا آپ جناںیندا۔ کرے کھیل دو جہان، انہو اپنا رُوپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ رنک چلؤل، سو پڑکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ آد آنت سیری بھگونت کرتا کرنی نہ جائے بھول، ساچی کرت آپ کماںیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، محل اٹل کرے آپ رُشناںیا۔ کرے رُشناںی ساچے بنک، بنک دواری سوبھا پائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلاںیندا۔ نرنجن نور ہر بھگونت، جوت اجالا ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے ناری کنت، گرہ مندر سوبھا پائیندا۔ نرنجن نرنجن بنائے بنت، شبدی شبد اپنا بھيو کھلائیندا۔ ناؤں نرنکارا ایکا منت، نام منتر ست درڑائیندا۔ وشن برہما شو بنائے بنت، ترے ترے میل میل ملاںیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، آد جگادی اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ آد جگادی بھیو ابھیدا، پُرکھ ابناسی اپنے وِچ چھپائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھیدا، اچھل اچھل اپنا رُوپ وٹائیا۔ وِشنوؤں
 وِشو دھار ویکھا، ساچی ریکھا آپ لکھائیا۔ برہمے لائے مستک لیکھا، پاربرہم برہم وِدیا کرے پڑھائیا۔ بھیو ابھید چارے ویدا، بن اکھر دئے سمجھائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا سچ سندیسہ، نر نریشا اینکارا آپ سٹائیا۔ اینکارا ست گیان، ہر شبدی شبد جنائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے مان،
 آتم پر ماتم ویس وٹائیندا۔ اناد انادی ایکا گیان، دُھن آتمک آپ سٹائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا کھت مہان، لوک مات مات پرگٹائیندا۔ ونڈے ونڈ جیو جہان،
 انڈج جیرج اُتھج سیتج اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچج تریتا دوپر کلجگ دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ چارے بانی اک فرمان، چارے کھانی آپ
 سمجھائیندا۔ چارے وید کر پردھان، چاروں کُنٹ راہ وکھائیندا۔ چار ورن ورن نشان، کھتری براہمن شوڈر ویش، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اکھ نرنجن اپنی کھیل کرائیندا۔ اکھ نرنجن اگم اتھاہ، بھیو ابھید جنائیا۔ نرگن سرگن بن ملاح، لکھ چوراسی بیڑا آپ چلائی۔ گرگر
 رُوپ آپ پرگٹا، شبدی ڈھولا لئے گا، سچ سندیسہ اک سٹائیا۔ کایا چولا لئے ہنڈھا، پڑدہ اوہلا ایکا پا، توتوت وِچ سٹائیا۔ جوتی نور کر رُشنا، انحد نادی ناد وِجا،
 برہم برہمادی کھوج کھجا، بھیو ابھیدا اپنا بھیو جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن وسے گھر، گھر میللا سچ سبھائیا۔ گھر میللا سچ
 محل، کایا بنک بنک وڈیائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، پنچ تت اپنا سنگ نبھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا گھل، گرگر گیان آپ درڑائیندا۔ وسنہارا جل تھل،
 مہینل اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی شبدی آپے رل، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنا
 بھیو آپ گھلائی۔ آد آنت بھیو اولا، بھیو کوئے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ سچ سندیس جگا جگتتر آپے گھلا، گر اوتار پیر پینغمبر
 کرے پڑھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران پھڑائے اپنا پلا، ناؤں نرکارا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا اپنی کرنی کرت
 کمائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ شبدی سٹ سٹ دلارا، تھر گھر ساچی بنت بنائیندا۔ وِشن
 برہما شو گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیارا، پنچ تت اپنا میل ملائی۔ لکھ چوراسی ویکھے وگسے ویکھنہارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، پنچم

تت تت اکھاڑا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ شبد اناد سچی ڈھکارا، راگی نادی وسے باہرا ایک راگ انڈٹھرا آپ لائیندا۔ پیر پیغمبر کرن نمسکارا، بے عیب خدائی پروردگارا، سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ مقامے حق وسے وسنہارا، کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر روپ انوپ دس کسے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی پاوے سارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پڑکھ ایک ہر، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن گر گر دھار، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وار، جگ چوکڑی پھیرا پائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی کر خوار، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ کلجگ انتم ویکھے اپنی وار، وار تھت نہ کوئے رکھائیا۔ سیس نوانن تینی اوتار، بھگت اٹھاراں دھیان لگائیا۔ دس دس گر کرن نمسکارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ وشن برہما شو روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ چارے کھانی کرے پکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چارے بانی آئی ہار، ہر کاروپ نہ کوئے درسائیا۔ روس سورج چند چل چل ہوئے خوار، انت پاندھی بن پندھ نہ کوئے مکائیا۔ زمیں اسمان ڈگن منہ دے بھار، برہمنڈ کھنڈ نہ سکے کوئی کھلار، لوآں پریاں گگن پاتالاں پئی ڈھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی رووے زارو زار، دھرت دھول کھلڑے کیس رہی دکھال، مینڈھی سیس نہ کوئے گندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ کھیل کھیل اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اگلا، کوٹن کوٹ روپ وٹائیندا۔ جن بھگت پھرائے ایک پلا، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ ساچے سنتاں آپے ملا، مل مل خوشی منائیندا۔ گرکھ جوتی آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دھرائیندا۔ گر سکھاں دیوے ایک نام سکھلا، ہر نام منتر درڑائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، عالمین اپنا پڑوہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پڑکھ اگم، اینکارا آپ کرائیا۔ نہ مرے نہ پے جم، جوئی جون نہ کوئے پھرائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر جانے اپنا کم، کرتا پڑکھ اپنی کرنی کرت کمائیا۔ دو جہاناں بیڑا بٹھ، نرگن سرگن رہیا ترائیا۔ آپے گھڑے آپے لئے بھن، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے سورج چن، زمیں اسماناں پھول پھولائیا۔ وشن برہما شو راگ سنائے کن، کروڑ تیتیسآلس نندرا دیوے لایا۔ آپے بن جننی جن، پتا پوت کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگنتر جگ کرتا اپنا ویس آپ وٹائیا۔ جگ کرتا ہر کرنے

یوگ، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر گر اوتار پیر پیغمبر کردار ہیا سنجوگ، بن سنجوگی کھیل کرائیا۔ انتم دو جہان سِری بھگوان کٹدار ہیا ویوگ، جگت وچھوڑا رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں طبقاں چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ آد جگادی ست سلوک، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن اکو اوٹ، پُرکھ اکال رکھائیا۔ تن نگارے لائے چوٹ، جگت نگارہ دئے وجائیا۔ ویکھنہارا کوٹن کوٹی کوٹ، گھر گھر اپنا آسن لائیا۔ ایکا نور نرمل جوت، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، ایکنکار اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر چلایا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ کلجگ آنت ہو پرگٹ، نو سو چورانوے چوکڑی جگ پندھ مکائیندا۔ ڈھر فرمانا ایکا دس، لکھ چوراسی جیو جنت آپ پڑھائیندا۔ بھگت جناں ہر ہر دے وس، آتم آتر میل ملائیندا۔ ساچے سنتاں کرے پرکاس کوٹن رو سس، نرگن نور جوت ڈگمگائیندا۔ گرگھیاں پوری کرے آس، جنم جنم دالہنا جھولی پائیندا۔ گرگھیاں ہوئے داسی داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاش، گگن منڈل ویکھ وکھائیندا۔ ایکا وست رکھے پاس، آد جگاد آپ ورتائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر نو اس، ترے بھون دھنی اپنا بھون نہ کسے جنائیندا۔ لکھ چوراسی پون سواس، پون انجا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت انتم کل، کل کرتا ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا سچ محل، اُچ اگم بے پرواہیا۔ نرگن روپ لوک مات آیا چل، ریکھ رنگ نہ کوئے جنائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن بیٹھامل، بنک دوار دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار ویکھے تھاوں تھانیا۔ تھان تھنتر پاوے سارا، ترے گن اتینا وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی جگت بوہارا، بن بوہاری کھیل کرائیا۔ پرگٹ ہو گر اوتارا، گر اوتار ناؤں جنائیا۔ شبدی شبد بول جیکارا، بے جیکار کرے لوکائیا۔ حق حقیقت بول نعرہ، مہان بیدوبی خیر یا اللہ ایکا نور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، آنت اپنا اپنے لیکھے لائیا۔ آنت ویکھے ویکھنہارا، نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ دو جہان کرے پسارا، بن پساری ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بن ٹھٹھیارا، گھڑ گھڑ آپے بھن وکھائیندا۔ وشن برہما شو سیوادرا، بن جاچک سیو کمائیندا۔ گر اوتار سچ سندیسہ دیونہارا، ہر کا ناؤں مات پرگٹائیندا۔ ہر کا ناؤں جگت و نجارا، ساچا ہٹ اک گھلائیندا۔ وست اگمی

ایکا تھارا، تھر گھر واسی آپ دکھائیندا۔ گرکھ وِلا آئے دوارا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر اُتریا اپنی دھارا، کھجگ انتم کھیل کرانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھ اکھاڑا، ستاں دیپاں پڑدہ لائیندا۔ بہتر ناڑی وِجے تاڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ بہتر ناڑا گنی ت، تتوت رہیا جلائیآ۔ گرہ گرہ اُبلے جگت رت، رتی رت نہ کوئے سُکائیآ۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ دیوے کوئے برہم مت، من مت کری گُرمائیآ۔ جوٹھے جھوٹھے وکے ہٹ، ساچا ہٹ نہ کوئے کھلایآ۔ پھر پھر تھکے تیر تھ تھ، دُرمت میل نہ کوئے دھوائیآ۔ دُئی دویت نہ نکلیا وٹ، مایا متتا موہ نہ کوئے چُکائیآ۔ رسنا جہوا منکا منکا رہے رٹ، من کا منکا نہ کوئے بھوائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویکھنہارا تھاول تھانیا۔ ویکھے وگسے کرے وچار، ویکھنہارا ہر جو آیا۔ نو کھنڈ پر تھی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ ساک سبجن سین نہ کرے کوئی پیار، پتا پوت ہت نہ کوئے رکھایا۔ نارکت نہ کوئے بھتار، جگت وِبچار رہیا کمایا۔ آتم دُھن نہ کوئے جیکار، رسنا جہوا ہوئی ہلکایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، ہر کا بھو کسے نہ آیا۔ چار ورن روون زاروزار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیآ۔ برن اٹھاراں ڈگے منہ دے بھار، نہ سکے کوئے اٹھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دھکارے مار، جو ہر ہر ناؤں گئے بھلایا۔ کھجگ ہویا وڈ بکار، اپنا بل رہیا رکھایا۔ نال رلایا محمدی یار، چار یاری گنڈھ پوایا۔ عیسیٰ موسیٰ ایکا نعر، کالا سوسا تن چُھہایا۔ حق حقیقت نہ سکے کوئی وچار، لاشریک نظر کسے نہ آیا۔ کاغد قلم لکھ لکھ گئی ہار، بن کاتب لیکھ نہ کسے مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ انتم ویس وٹایا۔ کھجگ ویکھے انتم وار، ہر وڈا وڈا وڈیائیآ۔ گر سٹگر کرے نہ کوئی پیار، بھرے بھلی سرب لوکائیآ۔ نانک گوہند گھر مندر نہ دسے کسے سنسار، نیز مؤند سستی سرب لوکائیآ۔ نام ست نہ کوئے آہار، جوٹھ جھوٹھ وِشٹا لکھ رکھائیآ۔ فتح ڈنکا نہ کوئے جیکار، من واسنا نہ کوئے مٹائیآ۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہویا بلوان، کھجگ جیواں رہیا انت دبائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل ویکھ وکھائیآ۔ کھیل ویکھے سچکھنڈ نواسی، دس کسے نہ آئیندا۔ ایکا نور جوت پرکاسی، پرکاسوان بھو کھلاییندا۔ ترے بھون اون گون برہمنڈ کھنڈ کرے داسن داسی، وِشن برہما شو حکم سنائیندا۔ گر اوتاراں کرے پوری آسی، انتر انتر جو دھیان لگائیندا۔ پیر پیغمبر ہوئے بند خلاصی، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ لیکھا جانے دھرت آکاشی، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا سب دا آپ چُکائیندا۔ لہنا دینا چُکا ونامات، سو پُرکھ نرِجن کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم سب دی بچھے وات، لُگیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوڑا سی کھولنہارا تاک، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا ساک، برہم پار برہم ساک سین آپ ہو جائیندا۔ شبدی شبدی بچھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اکھر وکھر سُنائے گاتھ، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ میٹنہارا ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ پائے سار کائنات، نو کھنڈ پر تھی پھول پھولائیندا۔ سرب جیاں دا کملا پات، لکھ چوڑا سی ناری کنت آپ ہنڈھائیندا۔ انتم ویکھے اپنا گھاٹ، پار کنارہ نہ کسے جنائیندا۔ گر اوتار گا گاتھکے گاتھ، پُرکھ اکال اوٹ سرب دھرائیندا۔ کلجگ انتم آئے اندھیری رات، جگت اندھیرا چاروں گنٹ چھائیندا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ سمراتھ، نہہکنک ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچائیندا۔ اپنا کھیل رچے نرکارا، نرگن بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نو سو چوڑا نوے چوڑی جگ کرپا پار کنارہ، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، اپر میر اپنا روپ وٹائیندا۔ جننی جن نہ کوئے سٹ دُلا را، مات لکھ نہ کوئے وڈیائیندا۔ پتا پوت نہ کوئے ہلارا، بالی بدھ نہ کوئے جنائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گوہند میلا وچ سنسارا، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ سمبل ویکھے دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ بنک وڈیائیندا۔ لیکھا چکے روداس چمارا، گنگا اپنے چرن دبا ئیندا۔ بھگتن کھولے بند کواڑا، نیر نین نین جنائیندا۔ میٹ مٹائے اگنی ہاڑا، امرت میگھ اک برسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھے ہر، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیا۔ نر بھو چُکائے بھے ڈر، بھیانک اپنا ناؤں جنائیا۔ لکھ چوڑا سی کھے کر، کھنڈا کھڑگ کھڑگ چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی دھار آپ پرگٹائیا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، ایکا ایک ایک پرگٹائیندا۔ کلجگ انتم ہو دیال، دین دیال دیا کمائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دھر مسال، ساچا مندر اک سہائیندا۔ ایکا دیپک دیا بال، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ایکا مارگ لائے سکھال، سکھ آتم اک جنائیندا۔ ایکا ناتا شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا وست نام دھن مال، جیواں جنٹاں آپ ورتائیندا۔ ایکا سکھیا دئے سکھال، ساچی سکھیا گرگر شبد جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ویس اولآ آپ دھرائیندا۔ ویس اولآ آپے رکھ، رکھک اپنا کھیل کرائیندا۔ سچ دوارے ہو

پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلائیندا۔ تیرتھ تٹ سر سرور بھانڈے کرے سکھ، امرت ایکا نام دکھائیندا۔ نوکھنڈ پر تھمی سادھ سنت، کلجک جیو کوئے نہ سکے رکھ، سر ہتھ نہ کوئے ٹکائیندا۔ اتم کھیڑا ہوئے بھٹھ، ستھریار نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور گرگھ ویکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ ایکا ڈنکا وجے ناد، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ویکھنہارا برہم برہماد، ہر گھٹ رہیا سمایا۔ لیکھا جانے آدجگاد، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجک اتم نرگن جوت کر پرکاس، نہہکنکا ناؤں رکھائیا۔ لیکھا چکائے پر تھمی آکاش، پر تھم اپنے ناؤں دے وڈیائیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، رُپ انوپ آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ایکا ڈنکا دے سنائیا۔ ایکا ڈنکا ہر کا ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ آپ سنائے سبھی تھوؤں، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ تخت نواسی کرے سچ نیاؤں، عدل عدالت اک کمائیندا۔ غریب نمانیاں پکڑے باہوں، نردھن اپنے گلے لگائیندا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھوؤں، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، جس جن سوہنگ ہنسا مانک موتی اپنا ناؤں چوگ چکائیندا۔ سدا سہیلا ایتھے اوتھے دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ مہما اکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حکم ورتے نرنکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ چار جگ روون زارو زار، چار یاری دے ڈہائیا۔ چار گنٹ کرے پکار، چار ورن پی لڑائیا۔ چارے کھانی ہوئی گوار، چارے بانی گئی بھلایا۔ چوٹھے پد نہ پائے کوئی سار، ساچا مندر نہ کوئے دکھائیا۔ مارگ دس دس گئے گر اوتار، لوک مات کر پڑھائیا۔ پیر پیغمبر کر گئے خبردار، بے خبر سار کسے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنا ویس آپ وٹائیا۔ اپنا ویس وٹائے کرتار، کرتا پُرکھ بھو نہ آئیندا۔ سچکھنڈ لگائے سچ دربار، لوک مات آپ سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت کر پیار، ساچا بنک آپ وڈیائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ڈھر فرمانا شبد سنائیندا۔ کلجک اتم سب دا لیکھا لکھیا وچ سنسار، باقی کوئے لین نہ آئیندا۔ لہنا دینا دیوے آپ نرنکار، مقرؤض قرضہ سب دا ویکھ دکھائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام ندھان آپ چکائیندا۔ نکھیاں رکھے دوویں دھار، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ گرگھ ساچے لئے ابھار، منمگھ شہوہ دریائے آپ

رڑھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ادھ وچکارے کرن وچار، پار کنارہ نہ کوئے جنائیندا۔ تیرے اگے سجدہ پروردگار، صحیح سلامت تو ہی نظری آسیندا۔
 تیری نظر مہر کرم دیوے تار، نظریہ نظر اک دکھائیندا۔ بن خادم ہوئے خدمتگار، دوجا خطاب نہ کوئے بھائیندا۔ سجدہ کریئے تیرے دربار، در دربارا
 تیرا اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی سرب دکھائیندا۔ خالی جھولی بیٹھے اڈ، پروردگار رہے دکھائیا۔
 بہڑی بہڑی لوک مات وچوں نہ کڈھ، دوئے جوڑ واسطہ پائیا۔ محمد کہے چوڑھویں صدی میرے خالی ہوئے ہڈ، رتی رت نظر کوئے نہ آئیا۔ چار یاری
 ساتھ گئی چھڈ، اللہ رانی گھ شرمائیا۔ اُمت اُمتی ہوئی بس، نبی رسول نہ کوئے صفائیا۔ اک کلمہ تیرا گائیے جس، سچ کلام موہے بھائیا۔ میری پوری کر
 آس، صدی چوڑھویں دے دھائیا۔ چوڑاں طبق نہ ہون نراس، آسا آسا وچ ملائیا۔ میں کلجگ دتا ساتھ، تیرے چلیا تحکم رضائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرناں سجدہ سیس جھکائیا۔ تیرے چرناں سیس جائے جھک، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ میرا پینڈا رہیا نک،
 آنت دے نہ کوئے سہائیا۔ اُمتی بوٹا رہیا سک، آب حیات نہ کوئے پیائیا۔ جگ چوڑی ٹوں بیٹھا رہیا لگ، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ کلجگ انتم پیا اٹھ،
 نوری جلوہ کر رُشنائیا۔ اک پیار کریا ساچے سٹ، گوہند اپنا پوت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ ڈھیہہ پئے
 سرنائیا۔ تیری سرنائی گئے ڈھٹھ، ہوئے بال نادان۔ لیکھا چکے تت اٹھ، اٹھ تت کر پروان۔ ٹوں وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ میرا رمضان۔ میں
 پندھ مکایا نٹھ نٹھ، تیری چرنیں ڈگا آن۔ اپنی وست جھولی گھت، میں بالی بدھ انجان۔ ساچی دے اپنی مت، تیری مت کراں پروان۔ پُرکھ ابناسی
 کہے آپ سمرتھ، لیکھا چکے انجیل قرآن۔ سب نے ایکا ناؤں لینارٹ، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ چار جگ دا مٹے پھٹ، چار ورن ہوئے
 کلیان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنگ نرائن نر، آد آنت سری بھگونت جگ جگ اپنا کھیل جانے آپ بھگوان۔

* ۲۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی چانن سنگھ دے گھر پنڈ ہنڈولا ضلع کرنال *

پنج تت کایا جگت سریر، ترے گن بندھن تت رکھائیا۔ آتم انتر ساچا نیر، سچ سرور اک جنائیا۔ کایا ہاڈی تن جگت پیڑ، ڈکھرا ڈکھ ڈکھ دکھائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈکھیاں درد دے مٹائیا۔ کایا روگ جائے لٹھ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ مستک لیکھ لیکھا دیوے لکھ، پورب
 لیکھا آپ چکائیندا۔ جنم کرم دی لٹھے وس، وکھ امرت رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈکھ سُکھ ایکا رنگ دکھائیندا۔ ڈکھ سُکھ ایکا
 رنگ، گرگھ ہر ہر دیا کمائیا۔ جنم جنم دی پوری کرے منگ، آسا ترسنا نال ملائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، گھر مندر دے دکھائیا۔ نادشبد وجے مردنگ، دُھن
 آتمک اک مٹائیا۔ کٹنہارا بُکھ ننگ، جگت ترسنا دے بُجھائیا۔ سچ محلے اک اند، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ روگ سوگ ہوئے کھنڈ کھنڈ، جو جن ہر ہر نام
 دھئیائیا۔ رسنا جہوا گائے ہر ہر چھند، مٹی دند صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ڈکھ درد دے گوائیا۔ ڈکھ درد
 لٹھے تن، تتی واؤ نہ لاگے رائیا۔ ساتک ست کر کے من، من واسنا دے مٹائیا۔ ایکا دیوے نام دھن، ساچی وست جھولی پائیا۔ جگت وکارا دیوے ڈن،
 ایکا ڈکا نام وجائیا۔ کوڑی کرپا کرے کھن کھن، کھنڈا کھڑگ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا ڈکھ پنج تت ناڑ بہتر ویکھے رت،
 رتی رت اپنا بھيو کھلایا۔ روگ سوگ مٹے چنتا ڈکھ، دردی درد آپ گوائیندا۔ کایا اندر ساچا سُکھ، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ اُجل کرے مات گھ، جس
 جن اپنا ناؤں جپائیندا۔ آون جاون لکھ چورا سی کٹے ڈکھ، دوجا ڈکھ نیڑ کٹے نہ آئیندا۔ سفن کرے مات گھ، جن جننی ویکھ دکھائیندا۔ مات گر بھ نہ
 ہوئے اُٹا رُکھ، جو جن رسنا سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جیون جگت جگ داتا اک سمجھائیندا۔ جیون جیون ست
 ست، ساتک ست کرائیا۔ گر اُپدیش برہم مت، پاربرہم وڈیائیا۔ ہر سرنائی ایکانات، دوجا ناتا نہ کوائے بنائیا۔ رسنا جہوا گائے گاتھ، آتم پر ماتم وجے
 ودھائیا۔ سگل وِسورے جائن لاتھ، جو جن آئے سرنائیا۔ لہنا چکائے مستک ماتھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ڈکھ درد
 دلدر تن مندر اندر رہن نہ پائیا۔

۱۱۳۷

۱۱۳۷

سو پُرکھ نرنجن ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن لئے اوتار، جگا جگنتر کھیل کرانیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کر کر پار، انتم اپنے
 وچ چھپائیندا۔ کلجگ کھیل کرے اگم اپار، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دھواں دھار، جگت اندھیرا ایکا چھائیندا۔ ساچا نور نہ کوئے اُجیار،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نرگن ویس پُرکھ سمرتھ، ایکنکارا آپ وٹائیا۔ چار جگ دی مہما جانے اکھ، کتھنی کھ نہ
 کوئے جنائیا۔ جگ چوکڑی چلاو نہارا رتھ، بن رتھواہی ویس وٹائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں مارگ رہیا دس، سچ سندیہ اک سنائیا۔ دو جہان رکھے وس،
 نام ڈوری بندھن پائیا۔ کلجگ انتم کر پرکاس، نرگن اپنا نور پرگٹائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر نواس، جیرج انڈج اُتبیج سیتج ویکھے تھاوں تھانیا۔ جن بھگتاں کرے
 پوری آس، ساچے سنتاں میل ملاوا سچ سُبھائیا۔ گرگھماں ہوئے داسی داس، گر گر اپنی سیو کمائیا۔ گر سیکھ پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔
 صاحب دیال سکھ اند سرب گنتاس، گنوتتا بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن اندر پائے راس، سرتی شبدی
 گوپی کاہن نچائیا۔ کلجگ انتم کرے بند خلاص، کوڑی کر یاد دے گوائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ہوئے ناس، مایا ممتا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ جگ اپنارہ چلائیا۔ جگ جگ مارگ ہر گو بند، گو بند اپنی دھار چلائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی صاحب بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیر بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ کلجگ دھار ویکھے ساگر سندھ، نو کھنڈ پر تھی سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرانیندا۔ جگ جگ کھیل ہر نرنکارا، آد جگاد کرائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نرگن نور کرے رُشائیا۔ لیکھا جانے تیئی اوتاراں،
 بھگت اٹھاراں بھيو چکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کھول کوڑا، چار یاری ویکھے تھاوں تھانیا۔ نانک گو بند اک ستارا ست نام جگت ونجارا، چار ورن اٹھاراں
 برن ایکا راہ چلائیا۔ دھردر گاہی اک جیکارا، ڈنکا وجے اگم اپارا، فتح اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دوئے جوڑ جوڑ کرن پکارا، پُرکھ ابناسی تیرا انت
 نہ پارادارا، بے انت کہہ کہہ لوک مات گئے جس گائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن لکھ لکھ گئے وارا، کھانی بانی بودھ اگادھ اک سمجھائیا۔ گر
 گر روپ سدا نیارا، شبدی شبد جیکارا، ڈنکا ایکا نام و جائیا۔ دیا باقی کرے اُجیارا، کملا پاتی کھیل نیارا گرہ مندر اندر محل اٹل بیٹھا آسن لائیا۔ وسنہارا

سجھنڈ دوارا، تھر گھر پاوے آپے سارا، سُنّ اگمّ ویکھنہارا دھواں دھارا، لوک پر لوک اپنا حکم ورتایا۔ اون گون ویکھ اکھاڑا، برہمنڈ کھنڈ دئے سہارا، زمیں اسمانا اک نشانہ سری بھگوانا آپ جھلایا۔ کلجگ انتم ہو پردھانا، نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیانا، لکھ چوراسی بٹھے گانا، جیو جنت سادھ سنت لگیا کوئے رہن نہ پایا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا ویکھ دکھانا، تیر تھ تھ ہوئے پردھانا، اٹھسٹھ ویکھے گن ندھانا، گن اپنا نہ کسے جنایا۔ ایکاراگ شبد ترانہ، آتم پر ماتم دیوے گیانا، برہم پار برہم دکھانا، ایش جیو کرے گڑمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر گر اوتار اپنی سیوا لایا۔ گر اوتار ساچی سیوالا، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کھیل کرا، کلجگ انتم ونڈ ونڈائیندا۔ رسنا جہوا کوک کوک سرب گئے سنا، ہر کی اوٹ اوٹ سرب تکائیندا۔ مہالی نر نرائن کلجگ انتم اترے آ، لوک مات دس کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ اکال ویس وٹا، سمبل بیٹھے ڈیرہ لا، گوبند اکو آس رکھائیندا۔ کلجگ کوڑا دئے مٹا، سنجگ ساچا راہ چلا، ست ستوادی برہم برہادی ایکا کھوج کھائیندا۔ دھر فرمانا ناد انادی ناؤں ندھانا بودھ اگادھی بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس ہر، ہری ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ ناؤں رکھا نرائن نر، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ بھو نہ آئیندا۔ سچ محلے آپے چڑھ، شاہ پاتشاہ راج راجان اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وشن برہما شو سُرپت اند کروڑ تینتیسائے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی ویکھے چوٹی جڑ، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے گرو گرو گر سکھ سجن لے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنی بو جھ بھجائیندا۔ پنج وکارا کام کرودھ لوبھ موہ جائے جھڑ، جھوٹھی ترسنا آسانال مٹائیندا۔ ایکانا د سناے شبد دھنکارا، نرمل دیا کر اجیارا کایا مندر اندر ساچا بنک آپ وڈائیندا۔ لکھ چوراسی ہاکارا، نو کھنڈ پر تھی رووے زارو زارا، آتم پر ماتم میل نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں آپ دھرائیندا۔ جگ جگ ناؤں ہر نرنکارا، اپنا آپ پر گٹایا۔ کوٹن کوٹ رسنا جہوار ہے اچار، انت کوئے نہ پایا۔ لکھ لکھ لیکھ نہ سکے کوئی وچار، بن لیکھک پنڈھ نہ کوئے مکایا۔ برہما ویتا گیا ہار، ہر کارو پ نظر کسے نہ آئیا۔ جگت و دیا چوڈاں لوک چوڈاں طبق ہوئی خوار، چوڈس چند نہ کوئے چڑھایا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے ادھار، ایش جیو نہ کوئے ملائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن نور اپنا ویس آپ وٹائی۔ کلجگ انتم ویس اولاً، سری بھگوان آپ کرانیدا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، انا الحق کھوج کھوجا نیدا۔ محمد محمدی پھڑائے پلا، یار یاری پڑدہ لایندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، مقامے حق سوبھا پانیدا۔ پروردگار نر نریش آپ پھڑائے اپنا پلا، نور نور نال ملا نیدا۔ نو نو ہوئے جھلا، دہ دشا پھیرا پانیدا۔ ویکھنہارا ڈو نگھی ڈلا، کایا بھوری پھول پھولانیدا۔ آپے خواہش آپے اللہ، آپے محمد نور وکھانیدا۔ آپے وسے نہچل دھام اٹلا، کوہ طور اپنی جوت جگانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر جگ کرتا ساچا منتر آپ درڑانیدا۔ ساچا منتر اکو نام، ہر جن ہر ہر کرے پڑھائی۔ شبد اگئی دھر پیغام، پیر پیغمبر دے سمجھائی۔ شاہ سلطانا سچ امام، سچ سنگھاسن سوبھا پائی۔ نہکرمی کرے اپنا کام، کرم کانڈ نہ کوئے وکھائی۔ چار ورن بھلے ہر کا نام، ستنام ست ست نظر کسے نہ آئی۔ بیچ وکارے پائی شام، اندھ اندھیرا گیا چھائی۔ من مت بدھ نہ کوئی سیان، ساچی سکھیا نہ کوئے وکھائی۔ ویکھنہار سری بھگوان، لکھ چوراسی اندر بیٹھا دھیان لگایا۔ راج راجان شاہ سلطان ہوئے بے ایمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکرنک نرائن نر، کوڑی کرپا دے مٹائی۔ کوڑی کرپا مٹے پندھ، کلجگ انت رہن نہ پائی۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ دو جہان نور نورانہ چڑھے ساچا چند، سو پڑکھ نرنجن اک چڑھائی۔ رسنا جہوا ایکا گیت بتی دند، بندھن سب دے دے تڑائی۔ ست ستوادی اک وکھائے آتم اند، اند اند وچ ملایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گرگھ ساچے لئے اٹھائی۔ آپ سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائی۔ ناتا تے نار دہاگن رنڈ، ہر کنت کنتوہل لئے پرنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکرنک نرائن نر، روپ انوپ آپ وٹائی۔ نہہکرنک نرائن، ہر جو نظر کسے نہ آئیدا۔ رسنا کوئی نہ سکے کہن، کہہ کہہ صفت نہ کوئے صلاحیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر آپ چکائے لہنا دین، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جن بھگتاں بنے ساک سجن سین، کوڑا بندھن موہ مٹانیدا۔ درس دکھائے لوچن نیتز نین، اکھ پر تکھ آپ گھلانیدا۔ گیت سہاگی ایکا گائے، گو بند گُر گُر سمجھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکرنک نرائن نر، پڑکھ اکال اک اکھوانیدا۔ پڑکھ اکال نہہکرنک، بیچ تت نہ کوئے وڈیائی۔ نام ندھان وجائے ڈنک، وشن برہما شو لئے اٹھائی۔ لیکھا جانے راو رنگ، اوچ نیچ ویکھے تھاوں تھانیا۔ نو نو کڈھے

شک، سنساکوئے رہن نہ پائیا۔ اک سہائے ساچا بنک، جس دوارے آسن لائیا۔ گرسکھ دیوے وڈیائی جوں جن جنک، جن جننی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ایکاناؤں لئے پرگٹائیا۔ ایکاناؤں ہر نرنکار، ہر جو ہر آپ جنائیندا۔ سرب جیاں داسانجھاریا، کھتری براہمن شودر ویش وند نہ کوئے وندائیندا۔ ایکانام ونج وپار، ایکا دست امولک جھولی پائیندا۔ ایکانندر کھول کواڑ، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ میٹ مٹائے اگنی تتی ہاڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لیکھا جانے پڑکھ نار، ناری نرنہ وند وندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، کوڑی کریا موہ چکائیندا۔ کوڑی کریا ہوئے دُور، کلج آنت رہن نہ پائیا۔ غریب بنائیاں پر بھ بخشے ایکانور، نور نورانہ نور رُشائیا۔ درشن دیوے حاضر حضور، ہر کے پوڑے لئے چڑھائیا۔ من واسنائے غرور، غفلت کوئے نظر نہ آئیا۔ آتم آنتراک سرور، سچ ٹھاری دے چڑھائیا۔ سرب کلا آپ بھرپور، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گڑگھ اپنے لیکھے لائیا۔ گڑگھ لیکھا سدا الگ، لکھ چوراسی بندھن نہ کوئے رکھائیندا۔ کرپا کرے سورا سرگ، سمرتھ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دیک جوتی جائے جگ، اگیان اندھیر گوائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گت، کاگ ہنس روپ دکھائیندا۔ ترے گن مایا بھجائے اگ، متوت نہ کوئے بھجائیندا۔ دُھر دربارے آپے سد، نام صدا اک رکھائیندا۔ نو دوارے کرے پار حد، جگت ترسنا موہ مکائیندا۔ دسم دواہری بھے سچ، گڑگھ ساچا سو بھ پائیندا۔ ایکاناوانادی جائے وچ، انحد اپنی سیو کمائیندا۔ امرت جام پیائے رنج، ترسنا بھکھ سرب مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک نرائن نر، گڑگھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھ تیرا رنگ امول، نظر کسے نہ آئیا۔ جگت کنڈانہ سکے کوئی تول، تولا نظر کوئے نہ پائیا۔ جو جن ہر کانوں رسنا جہوا رہیا بول، انبولت آپ سمجھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی چار ورن اٹھاراں برن ساچی دست کسے نہ کول، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ نیتر رووے دھرنی دھرت دھول، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ گوبند کیتا سچا قول، کلج ویلے اتم پرگٹ ہوئے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری ساچی اوٹ تکائیا۔ ساچی اوٹ رکھی آس، ایکانین نین اٹھایا۔ کلج آنت بھجاپیاس، جگت ترسنا دے گواہا۔ سد وسال تیرے پاس، پڑکھ ابناسی در تیرا موہے

بھایا۔ سَتجگ ساچا کر پرکاس، جن بھگتاں میلِ ملایا۔ تیرے سنت ہوئے اُداس، کھجک ٹھوکر رہیا لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سر رکھ ہتھ کرتار، اپنی دیا کمائی۔ دھرنی تیری سُن پکار، نہہکنک پھیرا پائی۔ میٹ مٹائے جگت و بچار، و بچاری کوئے رہن نہ پائی۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، ساچے سنت سنگ نبھائی۔ گرکھاں بنے آپ دلال، جگت و نجارا آپ اکھوائیا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود اُٹھائی۔ سچکھنڈ وکھائے سچّی دھر مسال، سچکھنڈ بیٹھا سچّا ماہیا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، اوچ پنچ نہ کوئے رکھائی۔ سدا سہیلا وسے نال، وچھڑ کدے نہ جانی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک گیان، آتم پر ماتم دیوے مان، برہم پار برہم ملائی۔

* ۲۲ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرنیل سنگھ دے گھر پنڈ کھرکا *

سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایکنکارا دُھر فرمانا، دُھر درگاہی آپ جنائیندا۔ تخت نواسی راج راجان، شاہو بھوپ بھو بھو کھلائیندا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، شبدي سُن آپ سمجھائیندا۔ وشنوں دیوے اک گیان، بن اکھر آپ سنانیندا۔ برہمے اُٹھ بال نادان، پُرکھ ابناسی کھیل ورتائیندا۔ شکر دیوے اک فرمان، سچ سندیسہ آپ لائیندا۔ آد جگادی اک بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا حکم ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائی۔ اک اکلّا وڈ جروانا، بل اپنا آپ دکھائی۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیانا، نیتز نین نظر کسے نہ آئی۔ ترے گن مایا دیوے ترانہ، راگی اپناراگ سنائی۔ پنچ تت تت نشانہ، سچ نشانہ آپ لگائی۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیانا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ نواسی اپنا حکم آپ ورتائی۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپارا، ایکنکار آپ کرائیندا۔ نرگن نور ہو اُجیارا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ شبدي شبد ست جیکارا، بودھ اگادھا آپ لائیندا۔ وشن برہما شوکر خبردارا، ترے پنچ نال اُٹھائیندا۔

کروڑ تیتسیا دے ہلارا، سُرپت نین آپ گھلائیندا۔ رُو سس سورج چند پاوے سارا، منڈل منڈپ کھوج کھجائیندا۔ زمیں اسمان دیکھے اکھاڑا، گنگن منڈل
 اپنا پھیرا پائیندا۔ دُھر درگاہی دُھر دی کارا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ ساچا تھم سری
 بھگوان، آد پُرکھ آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی ایکا گان، ہر منتر نام درڑائیا۔ گرہ مندر اندر دیکھے مار دھیان، بنک دواہی سو بھاپائیا۔ زرگن سرگن کھیل
 مہان، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ پنچم ت ت بلوان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیا۔ من مت بدھ کھیل مہان، زرگن اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپے رہیا دکھائیا۔ ساچارنگ پُرکھ اگم، لکھ اگوچر آپ جنائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گربھ نہ پھیرا
 پائیندا۔ پون سواس نہ لے دم، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنا کم، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ دو جہاناں بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔
 دے پرکاس سورج چن، کرن کرن کرن چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ سمجھائیندا۔ اپنا تھم ہر زرنکار، آد جگاد چلائیا۔
 زرگن سرگن کرتیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا دیکھے چائیں چائیا۔ گر اوتار دے ادھار نام شبد بول جیکار، بے جیکار آپ سنائیا۔ دُھر دی بانی دُھر دی
 دھار، بودھ اگادھ اک وچار، لکھ لکھ لکھ دے سمجھائیا۔ نش اکھر دکھر ہو تیار، کرے کھیل اپرا پار، اپر پر اپنا بھو گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیا۔ اپنا بھو آپے دس، نہ ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ زرگن نور کر پرکاس، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے
 دھرواس، برہم پاربرہم جنائیندا۔ نو نو کھیل تماش، چار چار اپنا رنگ رنگائیندا۔ آد جگاد دے دھرواس، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ گر اوتاراں
 پوری کرے آس، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکنکار آپ
 جنائیا۔ شبدی شبد کرتیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ وشنو دیوے بھنڈار، وشو اپنا روپ درسائیا۔ برہما ویتا کھول کواڑ، چارے ویداں کرے پڑھائیا۔
 شکر بھولانا تھ باسک تشکاتن شنگار، کنٹھ مالا اک سمجھائیا۔ زرگن سرگن کر اجیار، گھٹ گھٹ دپیک جوتی بال، گرہ مندر کرے رُشائیا۔ پرگٹ کر گر
 اوتار، اپنی جوتی آپے بال، شبدی گر بن دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ سمجھائیا۔ ساچا تھم دُھر

فرمانا، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ ویکھنہارا مار دھیانا، دھیان دھیان وچ ملائندا۔ چارے کھانی سنائے ایکا گانا، چارے بانی آپ پرگنائندا۔ چارے جگ دیوے مانا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہانا، روپ انوپ آپ درسائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائندا۔ اپنا مارگ لوک مات، نرگن سرگن آپ لگائیا۔ جگ جگ ویکھے مار جھات، بند تاکی آپ کھلائیا۔ بھگت بھگونت وسے ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ سنتن دیوے ساچی دات، نام امولک جھولی پائیا۔ گرگھان سنائے اگمی گاتھ، انحد نادى ناد و جائیا۔ گرگسکھ چڑھائے ساچے راتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ کرے کھیل پر بھ کملاپات، کول نین وڈی وڈیائیا۔ جگ جگ ویکھے کھیل تماش، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ گر اوتار آتم پر ماتم پائے راس، گونی کاہن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا تھم سیری بھگونت، اپنے ہتھ رکھائندا۔ جگ چوکڑی کھیل بے انت، بھيو کوءے نہ پائندا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، گر اوتار سیو لگائندا۔ اکو اکھر نام منت، من نیا آپ درڑائندا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، جاگرت جوت جوت پرگنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائندا۔ جگ جگ ویس ہر نرنکار، ایکا ایکا ایک وٹائیا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وار، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو سیو ادار، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ برہما برہم کر پسا، انتم بیٹھے ڈیرہ ڈھاہیا۔ کوٹن کوٹ شکر دوئے جوڑ کرن نمسکار، نیر نین نین جھکائیا۔ کوٹن کوٹ وشنوں دے بھنڈار، پر بھ اکو اوٹ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار، چرن کول منگن سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، نرگن نر ہر نرائن آپ کرائندا۔ جگ چوکڑی ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنا بھيو نہ کسے جنائندا۔ شاستر سمرت بن لکھارا، وید پُران سرب جس گائندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سب توں وسے نیارا، بے انت اپنی دھار رکھائندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائندا۔ جو دھا سور پیر ملی بلکارا، بل اپنے ہتھ رکھائندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھار، انتم آپے بھن وکھائندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھيو کوءے نہ پائندا۔ پیر پینمبر اچی کوک رسنا بول نعرہ، کلمہ امام اک سنائندا۔ مقامے حق پرورد گارا، لاشریک ڈیرہ لائندا۔ توفیق اک سانجھے یارا، در ساچے سو بھا پائندا۔ سچ پیغام ایکا وارا، پیر پینمبر آپ

پڑھائیں۔ اُمتی اُمت کر پسا، پر م پڑکھ ہر ویکھ دکھائیں۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی آسن لائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیں۔ ساچا حکم دُھر دی دھار، کرتا پڑکھ آپ ورتائیں۔ نہ کوئی میٹے میٹنہارا، بے آنت وڈی وڈیائیں۔ سنجگ تریتا دوپر کلج ویکھے وارو وار، گر اوتار پیر پیغمبر اپنے حکم پھرائیں۔ بھگت بھگوت دے ہلار، ساچے سنتن کھول کواڑ، نج آتم میل ملائیں۔ گرکھاں گر گر کرے پیار، گر سکھ دیوے درس دیدار، نین نین نال ملائیں۔ ناتا توڑ سرب سنسار، ساکھیات روپ دکھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا بندھن پائیں۔ جگ چوکڑی پائے بندھن، بندھنہار آپ نرنکار۔ گر اوتاراں لائے چندن، نام ست ست ونجار۔ نانک میلا لکھ نرنجن، لکھ اگوچر گم اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن کھیل اپار، نرنجن کھیل اولڈا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیں۔ سرگن پھڑائے پلڈا، ہر پڑکھ نرنجن ویکھ دکھائیں۔ ایکتارا سچ سندیس ایکا گھلڈا، دُھر فرمانا آپ جنائیں۔ آد نرنجن اپنے دیپک آپے بلڈا، اگیان اندھیر مٹائیں۔ ابناسی کرتا سچ سنگھاسن ایکا ملڈا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیں۔ سری بھگوان در دوارے آپے کھلڈا، در درویش نرنزیش اپنی پھیری پائیں۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلڈا، ایش جیو گنڈھ پوائیں۔ ست سندیس ہر کاناؤں جگ آپے کھلڈا، لکھ لکھ اپنا حکم ورتائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیں۔ اپنا کھیل ہر نرنکار، ایکا ایک جنائیں۔ نو نو چار اترے پار، نو سو چورانوے چوکڑی جگ رہن نہ پائیں۔ کلجگ آوے اتم وار، نو کھنڈ پر تھی اندھیرا چھائیں۔ ست دیپ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چٹھائیں۔ گوبند سورا وڈ بکار، ایکا لیکھا لیکھ جنائیں۔ کل کلکی لائے اوتار، پڑکھ اکال سچا ماہیا۔ وسنہارا دھام نیار، سمبل اپنا ڈیرہ لائیں۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیں۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، سپس تاج نہ کوئے لکائیں۔ کوڑی کر یا مارے مار، جوٹھ جھوٹھ دئے نوار، جگت ترسنا دئے بھجائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنی کھیل کرائیں۔ حکمے اندر آپ بھگوان، اپنا حکم آپ منائیں۔ حکمے اندر کھول دکان، برہمنڈ کھنڈ اپنی رچن رچائیں۔ حکمے اندر دُھر فرمان، چارے وید وید پڑھائیں۔ حکمے اندر شاستر سمرت لیکھ پُران، گیتا گیان آپ سمجھائیں۔ حکمے اندر انجیل قرآن، تیس بتیسا آپے گائیں۔ حکمے اندر کھانی بانی کر پردھان، آتم پر ماتم جوڑ

جوڑائیندا۔ حکمے اندر تیمی اوتاراں دیوے دان، دست امولک آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر بھگت اٹھاراں دے گیان، گر شبدی ناد و جائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دے پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ حکمے اندر نانک نرگن سرگن دیوے ستنام، نام ست آپ رکھائیندا۔ حکمے اندر گوہند میلا وچ جہان، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر چار جگ کرے پردھان، حکمے حکم آپ پھرائیندا۔ حکمے اندر چار ورن کھیل مہان، کھتری براہمن شودر ویش وند وندائیندا۔ حکمے اندر سب دا لیکھا چکائے آن، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ساچا ہر، دُھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیش، ست ستوادی آپ جنائیا۔ تخت نواسی اک نریش، اینکارا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ انت اولڑا ویس، پڑکھ اکالا آپ وٹائیا۔ لیکھا جانے سانگو پانگ باسک شیش، وشنوں و شو دھار چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا کھیل رکھے ہتھ، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ جگ جگ چلائے اپنا رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیندا۔ نام ندھانا مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے جنائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ پڑکھ بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہچل دھام ڈیرہ لائیندا۔ شبد اگمی مارے سٹ، دو جہاناں ناد لائیندا۔ چوڈاں لوک دیکھے ہٹ، چوڈاں طبق کڈا لائیندا۔ زمیں اسمانا میٹے پھٹ، اپنا پڑدہ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، انت اپنی کھیل کرائیندا۔ آد انت کھیل کرتار، قدرت قادر دیکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، ترے گن اتینا اپنا ویس وٹائیا۔ نہہکنکائے لائے اوتار، مات پت نہ کوئے بنائیا۔ ساک سجن سین نہ کوئے سنسار، بندھپ بھائی نہ کوئے اکھوائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، جوتی جاتا اپنا نور دھرائیا۔ حکمے اندر کر اوتار، لوک مات دے وڈیائیا۔ پورب لہنا کرم وچار، گرگھ ساچے لائے جگائیا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، اندھ اندھیرا دے مٹائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا اٹھار، نخبھر جھرن دے جھرائیا۔ انحد ناد شبد دھنکار، ازراگی راگ سنائیا۔ آتم سیجا کر پیار، برہم پاربرہم گود اٹھائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، گیت گوہند آپ سنائیا۔ کلجگ انتم دیکھنہار، نو نو اپنا پھیرا پائیا۔ چاروں گنٹ ہاہاکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ ورن برن کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے سہار، اٹھسٹھ بیٹھے لگھ بھوائیا۔ جگت اندھیرا دھواں دھار، رین اندھیری ایکا چھائیا۔ ہر کاناؤں نہ کوئے پیار، گر کاشد نہ کوئے کمائیا۔ گھر گھر دے جگت و بھچار، کام کرودھ

لوبھ موہ ہنکار ہو یا ہلکائی۔ ناتا تٹا پُرکھ نار، نار کنت سچ نہ کوئے سہائی۔ دھرنی رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ کلجک جیو کوڑے گڑیار، کوڑی کریا
 رہے کمائی۔ آتم برہم نہ کوئے اُجیار، پاربرہم نہ کوئے سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک اتم دھارے
 بل، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی رہیا چھل، اچھل اچھل اپنی دھار چلائیندا۔ من واسنا گیا رل، من ممتا موہ ودھائیندا۔ کوڑی کریا گیا ڈھل،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل وکھائیندا۔ کلجک کوڑا وڈ بلوان، اپنا بل رکھائی۔ نو کھنڈ پر تھی جھوٹھ نشان، چار کُنٹ
 جنائی۔ چار ورن ہوئے بے ایمان، بیوہ رُپ سرب لوکائی۔ اپنا آپ نہ سکے کوئی پہچان، مایا پڑدہ نہ کوئے اُٹھائی۔ نانک گوہند دے کے گیا دُھر فرمان،
 نام ست ست سمجھائی۔ چار ورنان ایک مان، اوج پنج نہ کوئے وڈائی۔ ایک مندر اک مکان، گردوارا اک سمجھائی۔ ایک ناد اک دُھنکان، ایک راگ راگ
 الائی۔ چھٹی راگ ہوئے خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائی۔ جیو جنت سرب گُزلان، اُچی کوک کوک سنائی۔ ناتا چُٹھا انجیل قرآن، کایا کعبہ نہ کوئے
 وکھائی۔ بھیو چُکیا ز میں اسمان، ست ست وند نہ کوئے وندائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، دیکھنہارا ہر گھٹ تھائی۔
 ہر گھٹ دیکھے تھان تھنتر، ہر جو اپنا ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لگی بسنتر، ترے گن اگن نہ کوئے بُجھائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ گائے کوئی منتر، رسنا جہوا
 سرب گُرائیندا۔ پھری دروہی گگن لگنتر، ز میں اسمان اندھیرا چھائیندا۔ لکھ چوراسی نہ بنائے کوئی بنتر، تیر نرالا بان نہ کوئے لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ
 گھٹ واسی سرب جیاں بدھ جانے انتر، کلجک اتم ویس وٹائیندا۔ دیکھنہارا پاربرہم برہم نرنتر، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک اتم ویس وٹائیندا۔ کلجک اتم ویس رکھ، اولڑی دھار چلائی۔ نرگن رُپ ہو پر تکھ، دو جہاناں کرے رُشائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر سد، دُھر
 فرمانا آپ جنائی۔ کلجک اتم آئی حد، پار کنارہ رہیا وکھائی۔ اپنا اپنا بھار جانا لد، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ پُرکھ ابناسی ایکنارا اک اکلایے گج، فتح ڈنکا اک
 وجائی۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، بھنہار دیکھ وکھائی۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں اُچے مندر جانے تچ، تخت تاج کوئے رہن نہ پائی۔ ناتا تٹنا مکہ کعبہ حاجی
 حج، نیوں نیوں سجدہ سیس نہ کوئے جھکائی۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل سورا سرگ، دُھر فرمانا تھم ورتائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، اک سندیسہ دے سٹائیا۔ اک سندیسہ سِری بھگوان، چار جگ آپ سٹائیندا۔ سبجگ تریتا دوا پر چکی کان، کلجک ویلا اتم
 آئیندا۔ وشن برہما شو کر دھیان، نیتر نین ہر گھلائیندا۔ لوک مات کھیل مہان، پُرکھ اکال آپ کرائیندا۔ سبجھنڈ نو اسی ہو پردھان، ساچے تخت سو بھا
 پائیندا۔ بھگت بھگونت کر پروان، اپنا لیکھا آپے لائیندا۔ گر اوتار اک نشان، نام نشانہ آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر اک ایمان، صحیح سلامت نظری آئیندا۔
 چار وید ویکھے آن، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ شاستر سمرت ہوئے حیران، ہر جو کی کھیل ورتائیندا۔ کلجک اتم پرگٹ ہو یا وچ جہان، نہرکنا ناؤں
 رکھائیندا۔ وید ویاسا منگے دان، خالی جھولی آگے ڈاھندا۔ موسیٰ نیوں نیوں کرے سلام، عیسیٰ ایکا منگ منگائیندا۔ محمد کہے میرا امام، مقامے حق ڈیرہ
 لائیندا۔ سنکر نانک کہے سِری بھگوان، مہابلی اپنا کھیل کرائیندا۔ گرو گوبند منگے دان، پُرکھ اکال ایکا دست جھولی پائیندا۔ اتم میلا وچ جہان، دوئے
 دوئے اپنا روپ دکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیندا۔ تیری سیجا کرے پروان، ساچے تخت آسن لائیندا۔ نام کھنڈا تیز کرپان،
 برہمنڈاں آپ چکائیندا۔ کلجک ناتا توڑے وچ جہان، سبجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم ویکھ دکھائیندا۔ کلجک
 اتم آئے آنت، آنت آنت دے کرائیا۔ پرگٹ ہو سِری بھگونت، بھگوان بھگت لئے ملائیا۔ لیکھا چکے جگا جگت، جگ کرتا آپ چکائیا۔ سبجگ بنائے
 ساچی بنت، ساچا مارگ آپے لائیا۔ لکھ چوڑا سی گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سواکھراک سمجھائیا۔ ملا شیخ مسائق نہ کوئی رہے پنڈت، گر کاشد گیان
 درڑائیا۔ ایکا مان اتبج سبجگ جیرج انڈت، چار کھانی ایکا رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اتم لہندا دے مکائیا۔ کلجک اتم لہنا
 جائے مک، سو پُرکھ نرنجن آپ چکائیا۔ مسمکھاں مکھ پے تھک، مکھ تھکیں سرب بھرائیا۔ گر مکھ سبجن سہیلے گرو گرو چیلے سنکر گودی لئے چک، چک چک
 اپنی خوشی منائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال سنگھ شیر ہوئے بک، چوڑاں لوک چوڑاں طبق ایکا بھبک لگائیا۔ لکھ چوڑاں بوٹا جائے سک، ہریا سنج نہ کوئے
 کرائیا۔ سبجگ ساچا دھرت مات دی وارے لکھ، جن جننی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنا کھیل ورتائیا۔ اتم ورتے
 کھیل جگ، جیون داتا آپ ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی لگے اک، گنی تت نہ کوئے بھجائیندا۔ نو نو ہو یا ہنس گگ، کاگ ہنس روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جگت

خواری پیتی مد، نام خُماری نہ کوئے چڑھائیندا۔ نیتز نین مندر مسجد گردوار دھیاں بھیناں رہے تک، ست سنتو کہ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلجگ آنت من مفتی پائی نیل نک، چاروں گنٹ سرب پھرئیندا۔ کرے نہیڑا حقو حق، ساچے تخت آسن لائیندا۔ گرگھ ورلے لئے رکھ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگنتر جگ کرتا اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس وٹائے آپ کرتارا، کرنی کرت آپ کمائیا۔ بھگتاں کھولے اک دوارا، در دروازہ دئے سمجھائیا۔ محل اٹل اُج منارا، محفل اپنی اک دکھائیا۔ دپیک دیا اک اُجیارا، تیل باقی نہ کوئے کائیا۔ شبد اناد سچی ڈھنکارا، تندی تند ستار نہ کوئے ہلائی۔ ساچی سخیاں اک اکھاڑا، گرگھ مل مل راگ لایا۔ ناتا ٹٹے پُرکھ نار، آتم پر ماتم ہوئے کڑمائیا۔ شبد اگئی اک نگارہ، اپر پر آپ وجائیا۔ گرگھ ساچے کرے پیارا، مکھ گر آپ صالحیا۔ لکھ چوراسی اترے پارا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ آون جاون رہے نہ وچ سنسارا، چتر گپت لیکھا لکھ نہ کوئے دکھائیا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگارا، نیتز نین کجل دھار نہ کوئے پوئیا۔ سنگر گر سکھاں کرے سچ پیارا، ویلے آنت آنت سہائیا۔ نام دکھائے اک بانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، سب دا لیکھا آپ چکائیا۔ سب دا لیکھا مات چکاونا، سمت سمتی دیکھ دکھائیندا۔ گرگھ گر سکھ آپ ملاونا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ساچا بنک اک سہاونا، گھر گھر وچ سو بھاپائیندا۔ ذات پات ورن گوت پنڈھ مُکاونا، نرمل جوت اک دکھائیندا۔ گڑھ ہنکاری آپے ڈھاہنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر ساچی کار، ہر کرتا آپ کمائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ کرپا کر خوار، جگت خواری دئے دکھائیا۔ سنجگ ساچے کر پیارا، لوک مات دئے وڈیائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، جگ جگ اپنی کار کرائیا۔ کلجگ کرے آنت نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ بیس پیسا ہو یا خبردار، جگت جگدیشا وڈ وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں کرن سرب نمسکار، سجدہ سیس جگدیش کرائیا۔ اپنا حکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گر سکھ ساچے لئے نکال، لکھ چوراسی آپے متھ دکھائیا۔ گو بند میلا گو بند لال، لالن اپنا رنگ چڑھائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیال دیوے اک سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا حکم آپ سمجھائیا۔

جناں چر نہ کریں ہاں، میں لینا نہ کھ بھوایا۔ میں اٹھ کے پکڑاں تیری بانہہ، کیوں دیویں دھکا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا ور، سوت شبد رہیا سنایا۔ پڑکھ ابناسی گیا ہار، بچے اپنی ضد نہ چھڈی۔ تیرا زرگن بن کے کراں پیار، ناتا توڑاں پنج تت کایا ہڈی۔ کراں کھیل وچ سنسار، میری جوت آئے تیرے پریم بدھی۔ ناؤں رکھاں نہکلنک نرائن نر اوتار، چار جگ دی بنی رہن نہ دیواں کوئی گدی۔ ساچا کراں اک وبار، پچھلی میٹاں ودی سدی۔ وشن برہما شو دیاں اٹھال، ور بھنڈی پاواں اپنی ڈنڈی۔ کراں کھیل اک کمال، لکھ چوراسی کراں رنڈی۔ تیرے متر لواں اٹھال، دین دیال بن بن بخشدی۔ گوہند سنائے مریداں حال، سنیا آپ سورے سرنگی۔ چرناں ہیٹھ دبا کے کال مہاکال، جن بھگتاں ونڈ ونڈی۔ تیرا حل کراں سوال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دے دے ساچا ور، شاہ سلطان نور نورانہ سری بھگوانا وسنہارا دوارا سچھنڈی۔ سن سوت میرے ساچے لال، تیرا پیار دیاں جنایا۔ جگ چوکڑی بیتن چار، نو نو ڈیرہ ڈھاہیا۔ گوہند سوت ہوئے اجیار، لوک مات کھیل کرایا۔ کلجک جڑ دے اکھاڑ، اپنی آہوتی ایک پائی۔ اپنے بالے نہاں بیٹھاں دے سوال، چلے حکم رضایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا گھلایا۔ سوت شبد کہے پکار، کی پر بھ کھیل رچایا۔ گوہند بنے سوت ڈلار، کیوں بالے نہاں ہیٹھ دبا۔ جس نے تکیا تیرا سہار، تس نوں دیوے کیوں کوئی سزایا۔ جویں توں میرے نال کرے پیار، توں پتراں گوہند گود بہایا۔ پڑکھ ابناسی کرے خبردار، سن میرے شہزادے تیتوں اپنے دے نہ ناکے دادے، دادا نظر کوئی نہ آیا۔ کلجک انتم میں اپنے کرے واہدے، گوہند پتا تیغ بہادر اوہدرے ایک گھر لادے ساچی سیوا آپ کرایا۔ انت بہائے اک احاطے، محدود اپنی حد کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو رہیا گھلایا۔ واہ میرے داتا بے پرواہ، میں بھلیا بال انجانا۔ جوں بھاوے توں لے چلا، توں داتا سنگھڑ سیانا۔ میں جگ جگ سیواں کما، مٹاں تیرا بھانا۔ توں ویلے انت لینا ملا، میں ہو یا در نمانا۔ پڑکھ ابناسی دیا کما، ایک دے سچ فرمانا۔ کلجک ویلا انتم جانا آ، کرے کھیل ہر مہانا۔ گوہند لیکھا جانا لکھا، پڑکھ اکال اوٹ تکانا۔ انتم آوے بے پرواہ، جس دا بھو کسے نہ پانہا۔ سمبل ڈیرہ لئے لاء، نہ کوئی مندر نہ مکانا۔ اچے ٹلے بیٹھے آ، پر بت دے نہ کوئی نشانہ۔ تیرا میرا ڈھولا لوے گا، سوہنگ اک اکھر پڑھانا۔ اپنی کرپا آپے لئے کما، پرگٹ ہو سری

بھگوانا۔ تیرا میلا لئے ملا، ناتا توڑ جہانا۔ لوک مات جوت دے جگا، جوتی جوت جوت رنگانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ گھلانا۔ ساچا سٹ ہو یا دیال، پر بھ تیری وڈ وڈیاں۔ کلج اتنم میلے اپنا لال، توں لالن گود بہاںیا۔ ایتھے اوتھے میری کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیاں۔ میں ایتھے دیکھاں تیرا سچھنڈ سچی دھر مسال، جتھے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جگت اتنم سارے ہوئے کنگال، تیرا ناؤں ہٹ کسے نظر نہ آیا۔ تیرا دوار کیتھوں لوں بھال، نت اٹھ اٹھ درشن کس دوارے کرن جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پہلوں دے دے اکوور، بن تیرے دوارے کوئی ہور نہ مان وڈیاں۔ پُرکھ ابناسی گیا من، آگوں آکھ سنایا۔ اٹھ لاڈلے پُت میرے چن، تیرا نور کراں رُشنایا۔ تیری دات ساچا دھن، لوک مات دیاں وڈیاں۔ تیرا راگ بھگتاں کن، ایکا وار دیاں سنایا۔ کلج اتنم بیڑا بٹھ، گرگھ ساچے لواں پرگٹایا۔ پنخ وکارا دیواں ڈن، مایا ممتا موہ تڑایا۔ بھاگ لگاواں پنخ تت تن، تھر گھر نور جوت رُشنایا۔ اک وجاواں انحد دُھن، دُھن آتمک راگ سنایا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، ہر بھگت لواں اٹھایا۔ آپے جاناں اپنا گن، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، اپنا حکم آپ سنایا۔ سُن سٹ میرے چھوٹے لالے، بالی بُدھ جنایا۔ کلج اتنم کرے کھیل نرالے، کرے بے پرواہیا۔ گرگھ ساچے آپ اٹھالے، بھگتاں ناؤں وڈیاں۔ گوہند چلے نال نالے، اپنی سیو کماںیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے کرے کھالے، واہوا وڈ وڈیاں۔ سادھ سنتاں کڈھے دوالے، نیتز نیناں نیر وہاںیا۔ اٹھسٹھ تیر تھ مرن پالے، پڑدہ اُپر نہ کوئے پانیا۔ کاغذاں اُپر پائے دوشالے، ہر کا رُپ نظر کدے نہ آیا۔ گوہند دسیا پُرکھ اکالے، اکو اشٹ وکھانیا۔ تیرے پچھے گھالن گھالے، بھگتاں لئے ملاںیا۔ چاروں گنٹ پھیری پالے، راتی سُنیاں ویکھ وکھانیا۔ پہلوں اپنا حال سُنالے، پھیر حال پچھن جایا۔ گرگھ رکھے اپنے نالے، اپنا سنگ نبھانیا۔ دیوے وڈیائی سنگھ پالے، برہما مان چکانیا۔ شکر تئے آپے ڈالے، جگدیشے وجے ودھانیا۔ اندر نبھے نہ اتنم نالے، گیا پنڈھ مکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ دُلا رے تیرا ور، تیرے آگے وکھانیا۔ تیرا ور تیرے آگے دھرنا، ہر جو آکھ سنایا۔ پُرکھ ابناسی میل کرنا، بھو کسے نہ پایا۔ چار گنٹ ونڈی چار ورنناں، برن اٹھاراں نال ملایا۔ چار جگ شاستر سمترت وید پُران گیتا قرآن سب نے پڑھنا، کھانی بانی اوٹ رکھایا۔ گوہند کہہ کے جائے اکو

سرنا، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ کلجگ انتم آوے ترنی ترنا، گرگھ ساچے لئے ترایا۔ زربھو ہونے کدے نہ ڈرنا، بھے سرشٹ سبائی رہیا دکھایا۔ آد جگادی جس گھاڑن گھڑنا، سو بھانڈے رہیا بھنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا سنایا۔ چھوٹا بالا کہے پکار، ہر پُرکھ سنایا۔ میرے نال کر اقرار، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ کلجگ آویں انتم وار، زرگن نور لویں پرگٹایا۔ میرا میلا میلیں وچ سنسار، اپنی دھار دھار وچ چھپایا۔ ساچے بھگتاں کریں پیار، میرا بنس بنایا۔ راہ تنگن جگ چار، نیتز نین اٹھایا۔ کوٹن کوٹ بیتن کال، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ گر اوتار سیوادار، جگ جگ سیو کمایا۔ نانک زرگن کرے پکار، مہابلی اترے آئے واہو داہیا۔ گو بند تھیا اک سہار، پُرکھ ابناسی سب دا لیکھا دے مکایا۔ میں کراں تیرا پیار، نیتز تیرے درشن پانیا۔ سچھنڈ دے نہ کوئے دربار، لوک مات نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ڈھیہہ کے جانا در، بن تیرے در نہ کوئی میری وڈیایا۔ ایکا ور دے بھگوان، میں ساچی منگ منگایا۔ ایٹھے جھلے تیرا ست نشان، لوک مات نظر نہ آیا۔ ایٹھے ویس شاہ سلطان، سپس اپنے تاج کٹایا۔ ایٹھے ہوویں ٹھکران، دھر فرمانا حکم سنایا۔ ایٹھے وسیں سچھنڈ مکان، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ اوتھے دس تیرا کی نشان، کس بدھ اپنا نام لئیں پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، اکو آس رکھایا۔ اکو آس لئی رکھ، میرے مہربانا۔ کویں روپ ہوئیں پر تکھ، لوک مات مات پردھانا۔ کون بدھ بھگتاں کریں کھ، دیویں نام گن ندھانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے دے ساچا ور، کون نگر ڈیرہ لاونا۔ پُرکھ ابناسی کھولے بھیت، اپنا بھیو کھلایا۔ تیرے سنگ کراں ہیت، اپنا میل ملایا۔ جن بھگتاں ویکھاں کایا کھیت، آکار کھوج کھوجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھایا۔ اپنا لیکھا دتے حال، ہر جو دیا کمائیدا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، زرگن ویس وٹائیدا۔ تیری پریتی نبھے نال، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیدا۔ گرگھ ساچے لئے پچھان، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیدا۔ اپنی کرپا دیوے دان، ابھیاں جوگ نہ کوئی کرائیدا۔ دھوڑی بخشے اک اشان، دُرمت میل دھوائیدا۔ درشن دیوے درگھر آن، ترکھا بھکھ مٹائیدا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھیو کوئے نہ پائیدا۔ پہلوں بنائے سچ نشان، لوک مات چڑھائیدا۔ ست ستوادی اک دھیان، ایکا گھر دکھائیدا۔ پنچم گھ کر پروان، پنچم تاج سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیںدا۔ اپنا پڑدہ دیوے لاه، رکھے مان وڈیائیا۔ بھگت بھگونت لئے جگا، نیتز نین گھلاییا۔ ساچی سنگت لئے بنا، ہر سنگت ناؤں رکھاییا۔ ایک سنگت وچ لئے بہا، اپنی ہتھیں سیو کماییا۔ منگت بنے بے پرواہ، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ بُھکھاں ننگا لہے تھان، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ ہو میں ہنگتا گڑھ تڑا، ایک وار درساییا۔ ہنگ برہم بھیو چکا، کر پریم ملائییا۔ سنجگ ڈھولا ساچا گا، پچھلی کرے صفاییا۔ سب دا ہولا بھار دے کرا، خالی ہتھ پھراییا۔ انتم ڈولا کوئی چکے نہ، چار جگ دین ڈہاییا۔ ساچا سوہلا کوئی نہ سکے گا، بھلیا بے پرواہیا۔ بھولے بھالے لئے ملا، گرگھ اپنے آپ جگاییا۔ سرشت سبائی وچوں لئے اٹھا، ستیاں جاگ نہ کسے گھلاییا۔ منمکھاں در دے ڈرکا، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھاییا۔ ست شد تیری آسا پوری دے کرا، تیری ترسنا بُھکھ مٹاییا۔ جویں سچھنڈ دوار لیا بنا، اک گھر ترے ترے ونڈ ونڈاییا۔ پہلوں گھر چرن ٹکا، دو جے نیتز نین رُشنائیا۔ تیجے سیس رہیا تاج ٹکا، ایک کرے سچی شہنشاہیا۔ چوتھے چرناں ہیٹھ دبا، چار کٹناں ویکھ وکھاییا۔ شبدی وشن برہما شو ایک دھار بنھا، چار چار گڑمانیا۔ چارے وید آپ سنا، اپنا حکم ورتاییا۔ کلجگ انتم سچھنڈ دوارا لئے بنا، جن بھگتاں دے مان وڈیائیا۔ بہتر ناڑی تانا پیٹا جو لیا رچا، بہتر دیواں اک سرنائیا۔ ساتا ست ستوادی کھیل کرا، صفرا آگے جوڑ جڑاییا۔ ستر لکھیا سچ سُبھا، سو پُرکھ زرنجن پور کراییا۔ انت صفرا آگوں دے اٹھا، ستوادی اپنا ناؤں دھراییا۔ سرشتی ساری ہوئی فنا، نظر کوئے نہ آئییا۔ پیر پیغمبر نہ دیوے کوئی پناہ، گر اوتار کھ شرماییا۔ چار جگ دی کریا دے مٹا، پچھلی مکے سرب پڑھاییا۔ آگے اپنا نام دھرا، پُرکھ اکال دے صلاحیا۔ ایک ایشٹ دے دکھا، زرنجن جوت نور رُشنائیا۔ سب دا جھیرا دے مُکا، ہندو مسلم سکھ نہ کوئے اکھواییا۔ چارے ورن دے کھا، کھتری براہمن شوڈر ویش رہن نہ پائییا۔ ایک مندر دے دکھا، جتھے وسے ہر رُگھراییا۔ کوئی پاندھا پتری نہ سکے گھلا، مستک تلک نہ کوئی لگاییا۔ کوئی جنجنو نہ رہیا دکھا، دھرتی بیڑا نہ کوئے بندھاییا۔ ہتھ جنتری نہ رہیا اٹھا، کُڈل ریکھ نہ کوئے وکھاییا۔ نہ کوئی رہیا حساب لگا، نچھتر گرہ نہ ونڈ ونڈاییا۔ سورج چند نہ کوئی رہیا سیس جُھکا، جل پانی نہ بھیٹ چڑھاییا۔ تیری منت نہ کوئی رہیا منا، سرور تاری کوئے نہ لاییا۔ تسبیح مالا نہ کوئی دتی پھڑا، من کا منکا نہ کوئے بھواییا۔ بستر پہلے نہ دے رنگا، نہ ہکنک نیڑ نہ کوئے رکھاییا۔ پٹکا سیس دتا بندھا، الفی نظر نہ کوئے آئییا۔ لب دتی نہ کسے کٹا، داہری مُچھ نہ موئڈ منڈاییا۔ کلمہ دتا نہ کسے

پڑھا، سجدہ کرے نہ کوئے لگایا۔ مصلّا دتا نہ کوئے وچھا، وُضو بانگ نہ کوئے لگایا۔ کناں وچ نہ دین ازاں، نہ کوئی منگے خُدا ئیا۔ چھاتی اُپر گوڈے اپنے نہ لئے جھکا، نکّ خاک نال نہ کوئے رگڑا ئیا۔ نڈر ہو یا بے پرواہ، پاتشاہ سچّا شہنشاہ پیا۔ نہ کوئے منتر رہیا پڑھا، نہ کوئے آہوتی رہیا پائیا۔ نہ کوئی جوالا رہیا منا، نہ کوئی جوت کرے رُشنا ئیا۔ نہ کوئی شکر سندھور رہیا لگا، نہ کوئے برہما وڈ وڈیا ئیا۔ نہ کوئی وشنوؤں رہیا منا، دوئے دوئے جوڑ پئے سرنا ئیا۔ نہ کوئی پوجا پاٹھ رہیا کرا، پیچ ویلے نماز نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئی سرگھی ویلا رہیا اٹھا، خزر نچھر ویلا نہ کوئے جنا ئیا۔ ہجری اپنا حج کرے آپے بے پرواہ، فقرہ فکر نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی سکھ لیا وجا، کوک کوک نہ کوئی سنا ئیا۔ آسا وار نہ رہیا لگا، سب دی پوری آس کرا ئیا۔ بن پڑھیاں بن پانی ٹھریاں بن اگنی سرٹیاں سب دے ڈکھڑے دئے گوا، اُجل کھڑے دے کرا، بخشے سرب سچّی سرنا ئیا۔ جگ جگ دے بھکھڑے دئے رجا، ایکا امرت جام پیائیا۔ رُلدے پھر دے اپنی گودی لئے اٹھا، گرکھ بال انجانے اپنے گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنڈت پاندھے ملا شیخ گرنٹھی پنٹھی پٹی میخ، ساچی و دیا ایکا ایک پڑھائیا۔ ساچی و دیا ہر جو ڈھولا، ایکا آکھ سنا ئیندا۔ جس دکھایا گو بند ہولا، سو اپنا سٹ نال رلا ئیندا۔ زرگن تولانا نک نام سچ دوارا اِکو کھولا، ہر شب دی سٹ و سائیندا۔ آپے بنیا بھالا بھولا، دس کسے نہ آئیندا۔ پیچ تت اندر کر یا اوہلا، پورن کہہ کہہ نام سنا ئیندا۔ ویکھو ہر جی کھیل کھیلا، گو بند بھو چکا ئیندا۔ چاروں گنٹ پیندا رولا، ہر ہر نظر کسے نہ آئیندا۔ سکھ کہندے ساڈے نال کر کے گیا کولا، انتم کل میل ملا ئیندا۔ پنڈت کہندے براہمن گوڑ اُچے ٹلے پر بت و سیا اوہلا، اپنا پڑدہ پائیندا۔ ملا شیخ کہندے ساڈا مولا، اک امام ویس وٹا ئیندا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں سب توں وساں اوہلا، بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ سبّیں تیرا کرے وبار، لوک مات ہر ساچی کار، سچ دوارا اگم اپار، پُرکھ ابناسی آپ بنا ئیندا۔ آد بنایا سچکھنڈ، سچ سچ و بے ودھائیا۔ کلجگ انت وچ ورجنڈ، پُرکھ ابناسی کرے رُشنا ئیا۔ جن بھگتاں ونڈی اِکو ونڈ، پچھلا لیکھا پور کرا ئیا۔ اندر اندر وڑے صاحب بخشند، بن پچھیاں اگے لنگھ کدے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شب دی دھار آد جگادی کار، سار اپنے ہتھ رکھائیا۔ سار شبد تیری ساری لئے سار، سار کوئے نہ پائیندا۔ چار جگ حد، شبد و شب دی کھیل کھلا ئیندا۔ سار شبد رکھے سب نوں باہر، اپنے وچ چھپائیندا۔

کھجک انتم کر تیار، بھگتاں جھولی پائیندا۔ درگاہ اُپر ہوئے تیرا وِہار، بن تیرے نہ کسے سکھائیندا۔ میرے بھگت تیرا کرن دیدار، تیری عید چند خوشی منائیندا۔ تیری غفلت ہوئی بے دار، دردِ پاں درد و نڈائیندا۔ تیری اُلفت کر کر تھکا سنسار، تُوں اُلفت وِچ کدے نہ آئیندا۔ تُوں جگت مُجّت تُوں وسیا باہر، تیرا بھو کوئے نہ پائیندا۔ تیرا قلبوت نہ کوئی نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ شبد سُت ویکھ منارا، چھبھی پوہ خوشی منائیا۔ واہوا قُدرت تیری میرے پروردِ گارا، بے عیب تیری خُدا ئیا۔ تیرے بھگتاں ویکھیا کریا دیدارا، درِشٹ اِشٹ نال ملا ئیا۔ تُوں ڈھاڈھی بن بن گاویں واراں، جگ جگ اپنی صفت کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کھجک تیری انتم ور، سچ منارا اِکو اِک دکھائیا۔ سچ منارا اِکو رہنا، ایکا ایک سہائیا۔ ہر کا مناسب نے کہنا، مُھل کوئے نہ جائیا۔ برہمنڈ کھنڈ سرب ڈھننا، خاکی خاک اُڈائیا۔ اُنت بھگت بھگونت اِکٹھے ہو کے بہنا، وِجے سدا ودھائیا۔ ایتھے اوتھے اوتھے ایتھے اِک دُجے دے درشن کرنے نیناں، نیتز نیتز نال ملا ئیا۔ ایہہ ہر سنگت بنی بھائی بھینا، پُرکھ ابناسی میل ملا ئیا۔ چار ورن دا چکھیا لہنا دینا، اُوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ پاؤ نیتز نام ساچا گہنا، تن بستر دے سجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے مان وڈیائیا۔ واہ بھگت تُوں وڈا وڈ، ہر وڈا آپ وڈیائیندا۔ جس سچکھنڈ دوارپوں لیاندا کڈھ، اپنی سیوا لائیندا۔ جس آد بنائی اپنی جد، سو انتم بنس سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت بھگت دوارے آپ بہائیندا۔ بھگت دوارے بھگت بہن، ہر ہر کھیل کرایا۔ اِک دُجے نوں اُٹھ اُٹھ کہن، ہر کا بھو کسے نہ پایا۔ کی پتہ کی دیوے دین، دیونہار اِکو آیا۔ ساڈی اِکو بھگتی درشن کیتائین، پوُجا پاٹھ نہ کوئے دکھایا۔ دھن بھاگ پر بھ آیا لین، اپنی ڈولی لئے بہایا۔ گرگھ تیتوں کوئی نہ پاوے وین، تیرے سپس ہتھ اِکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارے بھگت سہایا۔ واہ بھگت تیرا وڈ بل، بل باؤن ملی وڈیائیا۔ جس نوں چھلیا کر کے چھل، سو اچھل اچھل بن کے آیا پاندھی راہیا۔ جس دی آد جگاد جگ جگ سُنڈے رہے گل، سو گلو کڑی رہیا پائیا۔ جس دا سوال کسے کولوں نہ ہو یا حل، سو گرگھاں حل سوال کرائیا۔ جس دے اندر بن نانک نہ کوئی گیارل، سو گرگھاں اندر رل رل اپنی خوشی منائیا۔ جس دا پیر پینمبر لہدے گئے پھل، سو غریب نمائیاں گھر گھر آ پھل کھوائیا۔ جس دے

کولوں منگدے گئے بل، سو بل دھاری گرمکھاں دیوے مان وڈیایا۔ جس نوں کہندے رمیا جل تھل، سو گرمکھاں اندر ڈیرہ لایا۔ کلجگ انتم نردھناں
 ہويا ول، نرنکار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لوک مات دیا کمایا۔ دیا کمائے دین ہر داتا، بھگت مان وڈیایا۔ انتم آکے مجھے
 واتا، نرگن پھیرا پایا۔ اکو گھر سنائے ساچا ساکہ، ایکا نام وڈیایا۔ انتم پڑدہ ہر جو ڈھاکا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ اتے چڑھ کے بنیا رہے راکھا، دوس رین سیو
 کمایا۔ ایجھے اوتھے گاوے گاتھا، جن بھگتاں رہیا صالاحیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ سب توں ٹکاؤندا رہیا ماتھا، کلجگ انتم اپنا سیس بھگتاں آگے
 جھکایا۔ میل ملایا پتا پت ماتا، پاربرہم پر بھ دیا کمایا۔ کلجگ مٹی اندھیری راتا، ستجگ ساچا چند چڑھایا۔ جس امرت پیایا پھڑ کے باٹا، سو دیکھے چائیں
 چائیا۔ چاروں کُنٹ پیگاٹھا، ایکا روپ نظر کسے نہ آیا۔ بالوریت اندر رلیا آتا، نہ کوئی سکے باہر کڈھایا۔ انتم رائے دھرم توں گھلاوے کھاتہ، اپنا حکم
 سنایا۔ گر اوتار کرن باتاں، اک دوجے حال سنایا۔ اسیں دین مذہب دے دے آئے داتاں، جگت ونڈ ونڈایا۔ آنت توڑن آیا ناتا، پُرکھ ابناسی
 بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت ملی وڈیایا۔ ہر بھگت تیرا پوجا پاٹھ، ہر جو اک بنایا۔ آپے جپے دوس رات، اپنی سیو
 کمایا۔ تسیں سونا بن اکانت، ڈر بھو نہ کوئے جنایا۔ درس دکھائے بدھ بدھ بھانت، روپ انوپ آپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا مندر اک سہایا۔ ساچا مندر گیا سچ، ہر سجن آپ سہایا۔ چھبھی پوہ پڑدہ کج، جن بھگتاں دیا کمایا۔ نرگن وچوں گیا وچ، دوجا ڈنکا نام لگایا۔ گرمکھاں
 کرایا اکو جج، مکہ کعبہ ڈیرہ ڈھایا۔ محمد در دوارے سد، بھگتاں چرنی رہیا پوایا۔ انتم کیتا اڈ، پچھے دتا بھوایا۔ کریا کھیل پُرکھ سمرتھ، وید کتاب بھو نہ آیا۔
 جا کے اللہ رانی رہیا دس، نیتز نیناں نیر وہایا۔ میرا کوئی نہ چلیا وس، خالی ہتھ پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلک نرائن نر،
 کلجگ ساچا مندر اک بنایا۔ ہر کا مندر ڈٹھا اپارا، محمد دے ڈھایا۔ اُپر اوتھے چلے نہ کوئی چارا، ہر جن بیٹھے ڈیرہ لایا۔ جنہاں ملیا میت مُرارا، سر بیٹھا
 ہتھ لکایا۔ میں چوواں صدیاں رہیا کوارا، میری سار کسے نہ پایا۔ ناتا چھڈ گئے چار یارا، وچ بھگتاں بیٹھے ڈیرہ لایا۔ میری کوئی نہ سنے پکارا، دروہی خدا
 دی پئی ڈھایا۔ میرا نظر نہ آئے پروردگارا، میری چوٹی رہیا منایا۔ میرا مقبرہ کرے ہاہاکارا، کئی تن نہ کوئے دسایا۔ الف یے وقت وچارا، میری ختم

ہوئی پڑھائی۔ کاتب بن بن بنیا لکھارا، لکھ لکھ آیت شریعت سنائی۔ انتم ہر جو ورقہ پاڑا، لیکھا رہیا مکائی۔ بنکے آیا سچا لاڑا، بے عیب سچا ماہیا۔ لٹی جائے
 دن دہاڑا، نہ سکے کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیائی۔ ملیا مان ہر دوار، دوار کا واسی چرنی سیس جھکائی۔
 چل کے آئے گھنٹیا لال، کرشن کرشن پھیرا پائیندا۔ رام دوئے جوڑ کرے پرنام، نین چرناں نال رگڑائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ در دوارے کرن سلام، سجدہ
 ہر جو اک دکھائیندا۔ محمد جن بھگتاں کرے پچان، پُرکھ ابناسی راہ دکھائیندا۔ در آ کے منگے دان، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ آگے چار بیٹھے جوان، جنہاں
 دیکھ نین شرمائیندا۔ اجیت سنگھ وڈ بلوان، محمد داہری ادھ وچ رکھائیندا۔ نہ ہندو نہ مسلمان، سکھ روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ میرا سانجھے یار نال امان،
 شریعت وچ کدے نہ آئیندا۔ چاروں گنٹ دے بے ایمان، بے پرواہ پڑدہ پائیندا۔ آگے سورن سنگھ دے مکان، تیر تیر نہ کوئے رکھائیندا۔ سملا ستھر
 دے نہ کوئی میان، خنجر کوئی نہ باہر چکائیندا۔ گوہند دتا اک گیان، پُرکھ اکال منائیندا۔ محمد تیرا چھڈیا ایمان، ایمانا والا نظری آئیندا۔ جس نوں جھک
 کے اک وار کری سلام، سو صحیح سلامت اپنی گود بہائیندا۔ گھر آ کے دیوے پیغام، سنتیاں آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ نرائن سنگھ نہ کھولیا نین، اکھ نال نہ اکھ ملائی۔ جس دا گوہند بنیا ساک سجن سین، سیس سیس نال وٹائی۔ انتم آیا لہندا دینا
 دین، زرگن روپ دھرائیا۔ محمد ایٹھے کی آیا لین، آگوں بول رہیا سنائی۔ جس پیر پیغمبر سارے ساچا مرشد کہن، سو مرشد مریداں حال رہیا سنائی۔ جا
 مل اپنی اللہ رانی ڈان، جو تیتوں رہی کھائی۔ ساڈی سنگت جڑی بھائی بھین، نہ سکے ناتا تڑائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار دور شرمائن، پُرکھ ابناسی رہیا
 ڈرائیا۔ اسیں چھڈ دتے ساک سجن سین، ناتا تڑا سرب لوکائی۔ پڑھائی چھڈی عین غین، ایکا الف اپنا حق بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ چوڑے بیٹھا آسن لائی۔ چوڑے بیٹھا ہر جی چڑھ، ایکا چوڑی لئی لگائی۔ پھیر آگے دا حال سنایا میری کٹار نہ آوے کسے
 کم، میری شمشیر دے ڈھائی۔ میری چڑی تیرے بانجھوں گئی سڑ، محمد کعبہ گیا میں ادھ وچکار بیٹھا آر میںوں پار نہ کوئے لنگھائی۔ پچھ پچھ کے آیا تیرا
 در، لوک لاج گوائیا۔ پاربرہم پر بھ کرپا کر، میرے خالق خدائی۔ تک خلق میں رہیا ڈر، میری شخصیت نہ کوئے وڈیائی۔ میری حیثیت گئی ہر، تیری

اصلیت نظر نہ آیا۔ توں نور نورانہ نور دھر، لوک مات پھیرا پائیا۔ بھگتاں اندر بیٹھا وڑ، دس کسے نہ آیا۔ طوبی طوبی طوبی کس بدھ لیئے پھڑ، تیرا
 روپ رنگ نظر کوئے نہ آیا۔ جھک جھک سجدہ کریئے در، بے درد درد لتا وندا آیا۔ منہ دے بھار ڈگیاں لینا پھڑ، توں بخشنہار بخشش رحمت اپنی آپ
 کمائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، ایکا حال سنائیا۔ تیرا دکھاواں اکو یار، جس نال تیری پتھرائیا۔ تس کلمے کر پیار، جو کلمہ امام اکھوائیا۔ توں بن ساندھنی آسوار،
 دلال ساچے دئے چڑھائیا۔ مل پاوے آپ نرنکار، قیمت دئے چکائیا۔ چل کے آؤنا دوجی وار، پہلی چیت دوس سنائیا۔ پھر پائے سب دی سار، بے خبر
 رہن کوئے نہ پائیا۔ بے صبر پیالہ ٹھوکر دیوے مار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیائیا۔ واہوا گرسکھ تیرا جامہ جنم جنم
 وچ آیا۔

*

*

**
